

Ek dēmosieumatōn apo tou Maïou 1884

Charilaos Trikoupēs

ΠΕΡΙ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΕΚ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ 1884

ΕΝ ΕΙΔΕΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Β΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
1908

ΠΕΡΙ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΕΚ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ 1884

ΕΝ ΕΙΔΕΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Β'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
1908

ΠΕΡΙ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΕΚ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ 1884

Β'.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 1 Ἰουλίου 1886.

Αἱ πρῶται βάσεις τῆς Ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ἐτέθησαν· κυβερνώμεθα ὑπὸ τοῦ πρώτου τῶν Ἑλλήνων· πρὸ ὀλίγων ἔτι ἡμερῶν ἐκυβερνώμεθα ὑπὸ τοῦ ἐσχάτου. Τὸ λογικὸν ἐξαγόμενον εἶναι ἁπλούστατον· ὡς ἐκεῖνος εἰργάσθη ἵνα γελωτοποιήσῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτω αὐτὸς θὰ ἐργασθῇ ὅπως τὴν καταστήσῃ δυνατὴν καὶ σεβαστήν.

Εἰς εὐνοϊκώτερον σημεῖον δὲν ἠδύνατο νὰ εὑρεθῇ ἡ κυβέρνησις· ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς ὅλους τοὺς ἀνεξαρτήτους πολίτας, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. Πᾶς Ἕλλην, οὗ τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα δὲν συγκρούονται πρὸς τὴν διατήρησιν τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, εἶναι ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Οἱ κατ' αὐτοῦ εἶσι τὰ ἄτομα τὰ προσδοκοῦντα ἄρτον ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ ὑπουργείου· καὶ οἱ πολιτευόμενοι οἱ θέλοντες νὰ ὑψώσωσιν ἑαυτούς, συντελοῦντες εἰς τὴν πτῶσιν ἐκείνου. Πόσα εἶναι τὰ ἄτομα; Ἀλλὰ τί μᾶς μέλει ὁ ἀριθμός των· ἀρκεῖ ὅτι τὸ ἐθνικὸν ζήτημα δι' αὐτοὺς εἶναι ζήτημα καθαρῶς ἐντερικόν.

GRÈCE, Athènes, le 1er Juillet.

L'inauguration du dernier tronçon des chemins de fer thessaliens a eu lieu en présence du roi, de la reine et du prince héritier.

3 Ἰουλίου 1886.

Ἕνεκα τῆς χθεσινῆς τῶν Γάλλων ἐθνικῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς πρωίας ἡ ἐνταῦθα γαλλικὴ πρεσβεία ἦτο ἐστολισμένη διὰ σημαιῶν.

Ὀλίγον πρὸ τῆς μεσημβρίας ἐπεσκέφθη τὸν Γάλλον πρεσβευτὴν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

6 Ἰουλίου 1886·

Ἐν τῇ ἀμερικανικῇ πρεσβείᾳ ἐδόθη χθὲς πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀμερικανοῦ ναυάρχου μέγας χορός, ὃν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τούτῳ κατελθὼν ἐκ Τατοΐου. Εἰς τὸν χορὸν τοῦτον παρευρέθησαν ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

Χθὲς ἐδόθη ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἱσπανίας γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ πρωθυπουργός, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ πολλοὶ ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος.

7 Ἰουλίου 1886.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, κατελθὼν προχθὲς 6 μ. μ. εἰς Φάληρον, ἐπεσκέφθη ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος τὸν Ἀμερικανὸν ναύαρχον. Τὸν ναύαρχον ἐπεσκέφθησαν προσέτι καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν.

Δευτέρα 7 Ἰουλίου.

Σήμερον ἄρχονται καὶ θὰ γίνουν εἰς τρεῖς ἡμέρας αἱ ἐξετάσεις τοῦ Διαδόχου. Εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας θὰ παραστῇ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ἐπὶ τούτῳ ἀπερχόμενος καθ' ἑκάστην εἰς Δεκέλειαν. Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἐφέτος ἐπεράτωσε τὰς ἐγκυκλίους αὐτοῦ σπουδάς.

7 Ἰουλίου 1886

Σήμερον ἡ Α' θέσις τῆς ἁμαξοστοιχίας Κηφισίας ἦν σχεδὸν πλήρης ἐπισκεπτῶν μεταβαινόντων εἰς Δεκέλειαν, ὅπου ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου διαρκέσουσαι ἐπὶ τριήμερον. Ἐπρωτοστάτει ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, συνωστίζοντο δὲ ἅπαντες οἱ καθηγηταὶ τοῦ Διαδόχου ἀμέτρητοι σχεδόν.

9 Ἰουλίου 1886.

Αἱ ἐξετάσεις τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου ἐξηκολούθησαν καὶ χθὲς παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως. τοῦ πρωθυπουργοῦ, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν καθηγητῶν, οὓς χθὲς ἀνεφέρομεν.

Πέμπτη 10 Ἰουλίου 1886.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων, εἰς ὅλους τοὺς παρευρεθέντας παρεστέθη γεῦμα, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προέπιεν εἰς ὑγείαν τοῦ Διαδόχου.

Ἀφ' οὗ συνεχάρη κατὰ πρῶτον τοὺς καθηγητὰς ἐξῆρε κατόπιν τὴν φρόνησιν μεθ' ἧς ὁ Βασιλεὺς διηύθυνε τὴν μόρφωσιν τοῦ Διαδόχου καὶ συνεπέρανεν, ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ ἔχῃ ἐν αὐτῷ ἐμβριθῆ βοηθόν. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐνεποίησεν εἰς τὸν Βασιλέα μεγίστην συγκίνησιν, διότι ἐγερθεὶς ἔσφιξε τὴν χεῖρα τοῦ κ. Τρικούπη εὐχαριστήσας αὐτὸν καὶ ἐξάρας τὰς ἐκδουλεύσεις τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὰς ὁποίας πιστεύει, θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ προσφέρῃ.

THE TIMES

GREECE

Athens, July 22, 1886.

The examination of the Crown Prince, which has extended over three days, closed yesterday in the presence of the King, M. Tricoupis, the Premier, M. Manetas, Minister of Education, the Metropolitan of Athens, and other distinguished personages who had been invited. The papers and replies of the young Prince evoked the warmest encomiums from all who were present.

At a banquet last night the King, in proposing the health of the Crown Prince, expressed his hearty thanks to M. Luders, the Prince's private tutor, and to the other professors for the ability and devotion with which they had fulfilled

their duties His Majesty assured all present that the heir to the throne would always do his duty to his country and the nation faithfully and devotedly.

M. Tricoupis thereupon proposed the health of the King, and stated that the splendid results of the examination were certainly due to the abilities and application which the Crown Prince had displayed, but chiefly to his appreciation of the obligation imposed on him as a Greek Prince and as heir to the Greek Throne. The gratitude of the nation, added M. Tricoupis, was due to His Majesty for the great interest and care he had always taken in the education of the Crown Prince.

M. Tricoupis then referred to the serious duties which a King of the Greeks had to perform, and expressed his firm conviction that in the person of the Crown Prince the King would ever have valuable help in the performance of his duties and of all acts conducive to the welfare of Greece

His Majesty, who appeared deeply touched by the Premier's speech, at once rose and shook hands very warmly with M. Tricoupis, and expressed his appreciation of the services he had rendered to the nation, together with the hope that he would continue to render similar services in the future.

The Crown Prince will shortly be promoted to the rank of Sub-Lieutenant in the army.

THE TIMES, Thursday, July 22, 1886.

GREECE

Vienna, July 21.

M. Tricoupis has consented to renew the negotiations for a treaty of commerce between Greece and Austria-Hungary.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκ τῆς «Σημαίας» τοῦ Λονδίνου τῆς 11/23 τοῦ μηνὸς τούτου.

« . . Μετὰ τὸν βασιλέα ὁ κ. Τρικούπης ἀπήγγειλε ἐξαίσιον λόγον ἐγκωμιάσας τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου· Ὁ Πρωθυπουργὸς ὡμολόγησε χάριτας πρὸς τὸν βασιλέα διὰ τὴν ὑψηλὴν καὶ φιλόστοργον αὐτοῦ φροντίδα, μεθ' ἧς ἐξεπαίδευσε τὸν Διάδοχον καὶ παρέσχεν αὐτῷ τὰ ἄριστα τῆς ἀγωγῆς ἐφόδια, τὰ τοσοῦτον πολύτιμα καὶ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ ὑψίστην λειτουργίαν αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι. Ὁ κ. Τρικούπης ἐξεδήλωσε μετὰ ταῦτα τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ βασιλεὺς θὰ εὕρῃ ὅσον οὔπω τὸν Διάδοχον πολύτιμον ἀρωγὸν ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν βαρυτάτων πολλάκις καθηκόντων, ἅτινα ἀπόκεινται εἰς τοὺς ἐπὶ θρόνου καθημένους».

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 10 Ἰουλίου 1886.

Ἔληξαν χθὲς αἱ ἐξετάσεις τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου.

Κατὰ τὸ παρατεθὲν τὴν μεσημβρίαν γεῦμα εἰς τοὺς κεκλημένους εἰς τὰς ἐξετάσεις, ἦσαν δὲ πάλιν παρόντες ὅσοι καὶ προχθές, ...

Εἰς τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης διὰ λόγου μεστοῦ αἰσθήματος καὶ ὑψηλῶν ἐννοιῶν προπιὼν ὑπὲρ τῆς Α. Μ. καὶ τοῦ Διαδόχου καὶ παρενείρας τινὰ περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἐπιβαλλομένων τοῖς ἡγεμονίδαις καὶ τοῖς μέλλουσι βασιλεῦσαι, ἰδιαιτέρως δ' ὡς κυβερνήτης εἰπὼν ὅτι ἡ ἐκδηλωθεῖσα σοβαρωτάτη παιδεία τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας τὰς ἀπὸ αἰώνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ βασιλεὺς εἰς ταῦτα ἀπήντησε καταλλήλως λίαν συγκεκινημένος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

. . . . Ἀλλὰ ἡ πεῖρα ἐνίκησεν! Ἔπρεπε νὰ ἐνσκήψῃ ἡ στυγνὴ 7η Ἀπριλίου διὰ νὰ ἀνατείλῃ ἡ εὔελπις 8η Μαΐου. Ἔπρεπεν ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ κυλίσῃ εἰς τὴν λάσπην καὶ τὸν κονιορτὸν τὰ τιμιώ-

τερα τοῦ Ἔθνους, διὰ νὰ ἀνανήψῃ τὸ Ἔθνος ἐκ τοῦ ληθάργου, νὰ τἀποσπάσῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ νὰ τὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τιμιωτέρας χεῖρας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ.

Τὸν κύριον Τρικούπην συνηντήσαμεν ἀπερχόμενον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Εἶχεν ἤδη παρέλθῃ ἡ 2 μ. μ. ὥρα καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπορεύετο νὰ γευματίσῃ τότε μόλις. Ἦτο λοιπὸν φυσικῶς ἀδύνατον νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας συνδιαλεγόμενοι μετ' αὐτοῦ.

— Εἰς δύο λέξεις, μᾶς εἶπε, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λεχθῶσιν αἱ ἐντυπώσεις μου περὶ τῶν ἐξετάσεων τοῦ Διαδόχου. Τοῦτο μόνον σᾶς λέγω μετὰ πάσης εἰλικρινείας, ὅτι ὑπερέβησαν πᾶσαν προσδοκίαν. Ὁ Διάδοχος δὲν ὑπέστη ἐξετάσεις μαθητοῦ, ἀλλὰ νέου ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένου.

Τὰς ἐντυπώσεις μου, ἄλλως τε, ἐξέφερα καὶ ἐν τῇ προπόσει μου, ἧς διέταξα νὰ δοθῇ ὑμῖν ἀντίγραφον.

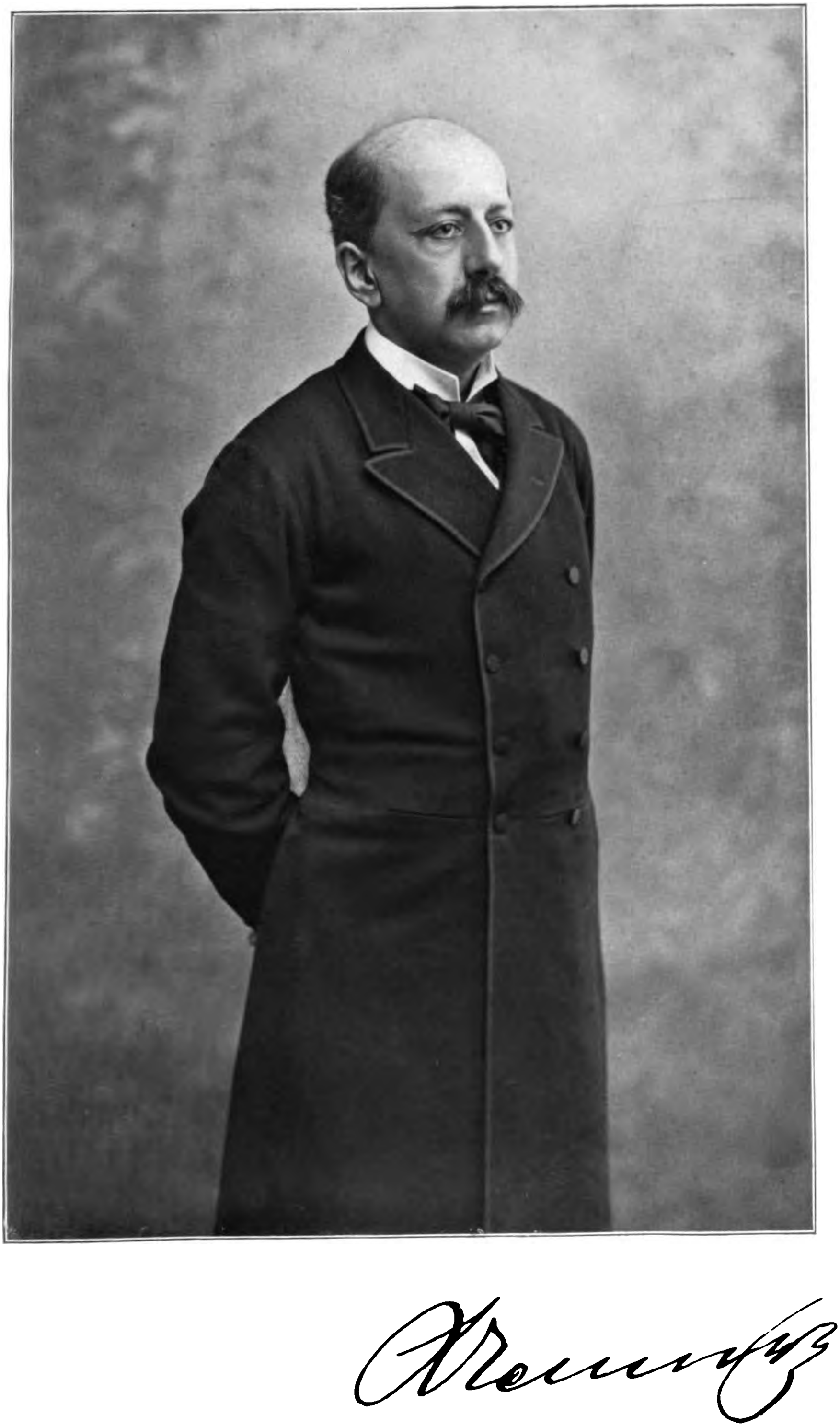
Οὕτως ἐχωρίσθημεν τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ἀποχαιρετίζων ἡμᾶς προσέθηκε :

— « Τὸ γεγονὸς εἶναι ὄντως ἐθνικῆς σημασίας, διότι ὁ Διάδοχος ἐδικαίωσε χθὲς ἀληθῶς τὰς ἐλπίδας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπιδείξας φιλοπονίαν, ἀντίληψιν, καὶ ἐμβρίθειαν ἀξιοσημειώτους. Ἔχετε δὲ δίκαιον, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξάρητε τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος ».

Ἡ πρόποσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐνεποίησε βαθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς ὅλους τοὺς παρισταμένους. Ἰδιαιτέρως δὲ παρετηρήθη τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ συγκίνησις, μεθ' ἧς ὁ διάδοχος παρηκολούθει τοὺς λόγους αὐτοῦ. Οἱονεὶ δὲ οὐχὶ μόνον τὸ ἴδιον ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὸ αἴσθημα διερμηνεύων ὁ βασιλεὺς ἐγερθεὶς ἔσφιγξε τὴν χεῖρα τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ηὐχαρίστησεν αὐτῷ ἐπὶ τοῖς λόγοις του, καὶ συγχρόνως ηὐχήθη αὐτῷ πράξαντι ἀρκετὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος νὰ πράξῃ πλείονα ἐν τῷ μέλλοντι.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

1885

11 'Ιουλίου 1886.

Χθὲς μ. μ. ὥραν τρίτην μεταβὰς ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἐπεσκέψατο τὸν πρεσβευτὴν τῆς 'Ισπανίας κ. Ρουάταν.

12 'Ιουλίου 1886.

Οἱ κρότοι τῶν τηλεβόλων λίαν πρωῒ ἀνήγγειλαν τὴν ἑορτὴν τῆς Βασιλίσσης.

Τὴν 10 π. μ. ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ἐψάλη δοξολογία εἰς ἣν παρέστησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, οἱ 'Υπουργοὶ κλπ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Παρασκευῇ 10 'Ιουλίου.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ - ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Δὲν νομίζομεν τυχαῖον γεγονὸς τὰς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐξετάσεων τοῦ Διαδόχου ἀνταλλαγείσας ἐν τῷ δοθέντι μετὰ τὸ πέρας αὐτῶν γεύματι μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ προπόσεις. 'Εν αὐταῖς ἐξεδηλώθησαν σχέσεις πρὸς ἀλλήλους ἄξιαι ἰδιαζούσης προσοχῆς. 'Ο κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ὡμίλησεν ὡς ὁμιλοῦσιν ἐν 'Ελλάδι συνήθως οἱ πρωθυπουργοὶ περὶ τοῦ Βασιλέως· οὐδ' ὁ Βασιλεὺς περὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ ὡς θὰ ὡμίλει περὶ κοινοῦ τινος κυβερνήτου.

ΕΒΔΟΜΑΣ, ἐν 'Αθήναις, 13 'Ιουλίου 1886.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Ἔκτακτος σημασία ἐδόθη εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Διαδόχου ἐπὶ τῇ ἀποπερατώσει τῶν ἐγκυκλίων αὐτοῦ σπουδῶν· τὴν σημασίαν ταύτην ἐπηύξησαν αἱ κατὰ τὸ μετὰ τὰς ἐξετάσεις γεῦμα προπόσεις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Τρικούπη.

13 'Ιουλίου 1886

'Ολόκληρον τὸ Διάταγμα, δι' οὗ ἡ Α.Υ. ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, ἐγράφη ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΕΣΤΙΑ (Περιοδικόν). Παρασκευῇ 11 Ἰουλίου.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐν Τατοΐῳ ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου παρουσίᾳ τοῦ βασιλέως, τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Χ. Τρικούπη. . . .

Αἱ ἐξετάσεις διήρκεσαν τριήμερον, ἤτοι Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην.

Ἐπὶ τῷ εὐαρέστῳ ἀποτελέσματι τῶν ἐξετάσεων παρετέθη γεῦμα τὴν Τετάρτην ἐν Τατοΐῳ, καθ' ὃ ὁ πρωθυπουργός, φέρων πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως εἶπεν ὅτι τὸ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων τοῦ διαδόχου ὀφείλεται βεβαίως εἴς τε τὴν εὐφυΐαν, τὴν κρίσιν καὶ τὴν φιλοπονίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰς τὴν συνείδησιν αὐτοῦ περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων εἰς ἕλληνα βασιλόπαιδα καὶ διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου.

Ἐπὶ τῇ συντόνῳ περὶ τῆς ἀγωγῆς τοῦ διαδόχου μερίμνῃ τοῦ βασιλέως ὀφείλεται αὐτῷ, προσέθηκεν ὁ πρωθυπουργός, ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη. Ὑπέμνησεν εἶτα τῷ Διαδόχῳ τὰ μεγάλα καὶ σοβαρὰ καθήκοντα, ἅτινα ἔχει ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐξέφρασεν εἰλικρινῆ πεποίθησιν, ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ διαδόχου θὰ ἔχῃ ὁ βασιλεὺς ἀρωγὸν πολύτιμον ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων του καὶ ἐν ταῖς ἐνεργείαις αὐτοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος βουλῶν τῆς θείας προνοίας.

Μετὰ τὴν πρόποσιν ταύτην τοῦ πρωθυπουργοῦ προέπιεν ὁ Βασιλεὺς ὑπὲρ αὐτοῦ.

Οὕτως ἐπερατώθησαν ἐν εἰλικρινεστάτῃ χαρᾷ καὶ συγκινήσει αἱ ἐξετάσεις τοῦ διαδόχου.

ΤΟ ΑΣΤΥ

Ἐγένοντο ἀφορμὴ αἱ ἐξετάσεις τοῦ Διαδόχου ν' ἀκουσθῶσιν ἴσως διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῇ βασιλικῇ ἐπαύλει τοῦ Τατοΐου λόγοι βαρυσήμαντοι, ῥήματα ὑψηλῆς ἐννοίας, ἅτινα θὰ ἐμπλήσωσιν εὐφροσύνης

πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν. Ὅτε ὁ Βασιλεὺς συγκεκινημένος ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τοὺς καθηγητὰς τοῦ υἱοῦ του καὶ ἐπέρανε διαβεβαιῶν ὅτι οὗτος «θέλει πάντοτε ἐκτελεῖ τὸ καθῆκον του πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἔθνος μετ' ἀγάπης καὶ πίστεως», ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἐγερθεὶς καὶ λύσας τὸν γλωσσοδέτην τῆς διπλωματικῆς περισκέψεως ἀπήντησε δι' εὐγλώττου προπόσεως μεστῆς ὑψηλῶν ἐννοιῶν φιλοπατρίας. Σημασίαν μεγάλην ἰδίως εἶχον οἱ λόγοι του ὅτε εἶπεν ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων παρέχει ἑαυτὸν κέντρον ἑνότητος εἰς τὸν κατεσπαρμένον Ἑλληνισμόν, καὶ ὅτι ἐκπληροῖ διπλῆν λειτουργίαν, τὴν τοῦ Συνταγματικοῦ Βασιλέως, οὗτινος ἡ ἀρχὴ ἐπεκτείνεται ὅσον καὶ τὸ Κράτος καὶ τὴν τοῦ Ἕλληνος Βασιλέως, διέποντος τὰς τύχας τῶν πέραν τῶν συνόρων, ὅσοι αὐτὸν ἀναγνωρίζουσιν ἐθνικὸν ἄρχοντα, ἄνευ νομίμου ὑποχρεώσεως, ἀλλ' ἐξ ὑποχρεώσεως τῆς καρδίας.

Οἱ λόγοι οὗτοι καὶ αἱ φιλοφρονήσεις τοῦ Βασιλέως πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ ἐμβάλωσιν εἰς ἀνησυχίαν καὶ πειρασμὸν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων δυνάμεων καὶ μάλιστα τῆς ὁμόρου, καὶ αὐτὸν τὸν κ. Δηλιγιάννην — πρὸ πάντων αὐτόν.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΑΝΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Ὁ Βέριγκ τῷ Ροζβερῇ

Ἀθῆναι, 22 Μαΐου.

Ἡ χθεσινὴ καὶ προχθεσινὴ συμπλοκὴ ἐγένετο κατὰ τὰ ἀνατολικὰ σύνορα, οὐ μακρὰν τῆς Μελούνας, ἥτις ἀπέχει 5 — 6 μίλια τοῦ ἐν Ἐλασσῶνι στρατηγείου τοῦ Ἀχμὲτ-Ἐγιούπ. Ἐπὶ μίαν στιγμὴν τὰ πράγματα χθὲς παρέστησαν λίαν σοβαρά, διότι ἐῤῥέθη ὅτι ἡ μάχη ἐξετείνετο ἐπὶ γραμμῆς δέκα καὶ ἐπέκεινα μιλίων. Ὁ δημοτικὸς ἐρεθισμὸς ἦτο μέγας, συνελέγοντο δ' ἐν σπουδῇ στρατεύματα. Τάγματά τινα ἀνακληθέντα ὑπὸ τοῦ τελευταίου ὑπουργείου, διετάχθησαν νὰ ἑτοι-

μασθῶσιν αὖθις πρὸς πορείαν, ἀπῆλθον δέ τινα τηλεβόλα. Καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ὁ ἐρεθισμὸς ἦτο σφοδρὸς καὶ πολλοὶ βουλευταὶ ἐφώναζον ζητοῦντες πληροφορίας. Ἀλλ' ὁ Τρικούπης ἐτήρησεν ἥρεμον καὶ μετριοπαθῆ συμπεριφοράν.

ΝΕΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ὁ Βέριγκ τῷ Ροζβερῇ.

Ἀθῆναι 21 Μαΐου (τηλ.)

Ὁ Τρικούπης ἐπηρωτήθη ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῶν συμβάντων εἰς τὰ σύνορα, ἐν μέσῳ σφοδροῦ ἐρεθισμοῦ....... Ἀπήντησε μετὰ μεγάλης μετριοπαθείας καὶ οὐδὲν ἔπραξεν, ὅπως ἐπιτείνῃ τὸν ἐρεθισμόν.

Ὁ Βέριγκ τῷ Ροζβερῇ.

Ἀθῆναι 22 Μαΐου (τηλ.)

Ἀνησυχητικαὶ εἰδήσεις ἐλήφθησαν σήμερον τὸ ἑσπέρας. Ἐξακολουθοῦσι σπουδαῖαι συμπλοκαὶ ἐκτεινόμεναι πρὸς δυσμάς. Οἱ Ἕλληνες ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ Τοῦρκοι προχωροῦσι μετὰ πυκνῶν σωμάτων καὶ ἐπιτίθενται πρῶτοι. Νῦν ἡ προσβολὴ γίνεται πρὸς τὰ Τρίκκαλα. Ὁ ἐρεθισμὸς εἶναι μέγας. Ὁ Τρικούπης προσεκάλεσε τὸν Τοῦρκον ἐπιτετραμμένον νὰ τηλεγραφήσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως ὁ Τοῦρκος καὶ ὁ Ἕλλην σωματάρχης, συνεννοούμενοι ἀπ' εὐθείας πρὸς ἀλλήλους, διορθώσωσι τὰ πράγματα. Ὁ Τρικούπης ἐξέπεμψε πρὸς τὰς Δυνάμεις διαμαρτύρησιν κατὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Ὁ Ροζβερῆς τῷ Βέριγκ.

Λονδῖνον 22 Μαΐου.

Ὁ Ἕλλην πρέσβυς κ. Γεννάδιος προσέθηκεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης προὐτίθετο νὰ ἐκτελέσῃ τὰ μέτρα, ὑπὲρ ὧν συνηγόρησεν ὡς ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλὰ τὰ λυπηρὰ ἐπεισόδια τῶν συνόρων, ὧν ἡ εὐθύνη ἐπιβαρύνει τὰς τουρκικὰς ἀρχάς, ἐκώλυσαν τὴν ἐπικειμένην

δημοσίευσιν τῶν διαταγμάτων περὶ ἀπολύσεως τῶν ἐφέδρων καὶ συγκεντρώσεως τῶν στρατευμάτων εἰς τὰ ἐνδότερα. Ὁ κ. Γεννάδιος εἶπεν ὅτι θὰ ἤκουσα βεβαίως μετ' εὐαρεσκείας τὴν πρόσφατον ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς. Ἀπήντησα ὅτι δὲν ἤμην ἀρκούντως ἐξῳκειμένος πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πολιτικήν, ὅπως ἐκφέρω γνώμην, ἤκουσα ὅμως ἀσμένως τὴν περὶ ἀφοπλισμοῦ πρόθεσιν τοῦ νέου ὑπουργείου, ἣν μοὶ ἀνεκοίνωσε πρὸ μικροῦ, καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸν κ. Τρικούπην τὴν ἐλπίδα μου, ὅτι ταχέως θὰ βελτιωθῶσι αἱ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν σχέσεις.

Ὁ Βέριγκ τῷ Ροζβερῇ.

Ἀθῆναι 23 Μαΐου.

Ἡ Γλῶσσα τοῦ τύπου σήμερον εἶναι ἐν γένει βιαία. Αἱ Δυνάμεις προσβάλλονται σφοδρῶς ἕνεκεν τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Τὴν νύκτα ὁ Τρικούπης ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Κουντουριώτην, συνεννοήθη δὲ πρὸς τὸν Ὀθωμανὸν ἐπιτετραμμένον, συστήσας θερμῶς νὰ συνεννοηθῇ ἀπ' εὐθείας ὁ Ἀχμὲτ-Ἐγιοὺπ πρὸς τὸν Ἕλληνα στρατηγόν, ὅπως περατωθῶσιν αἰσίως αἱ ἐχθροπραξίαι.

Ὁ Βέριγκ τῷ Ροζβερῇ.

Ἀθῆναι 25 Μαΐου.

Ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἐξέφρασεν εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῇ ἀποστρατεύσει..... Καὶ τὸ δημόσιον ἐν γένει ἐχαιρέτισεν ἀσμένως τὴν ἔκδοσιν τοῦ διατάγματος, ἐγένετο δ' οὕτω δῆλον πόσον ὀλίγον εἶχε ῥιζοβολήσει ἐν τῷ πνεύματι τοῦ λαοῦ γνησίως φιλοπόλεμον φρόνημα. Πάντες ἐρωτῶσι νῦν πότε θὰ ἀρθῇ ὁ ἀποκλεισμός, ἐπειδὴ δὲ συνήθως οἱ πόθοι προτρέχουσι τῶν πραγμάτων, περιμένεται ἡ ἄρσις αὐτοῦ σήμερον ἢ τὸ πολὺ αὔριον. Μέχρι τοῦδε οὐδὲν ὑπεμφαίνει παρὰ τῇ Κυβερνήσει πρόθεσιν ἐπισήμου τινὸς ἀνα-

κοινώσεως πρὸς τὰς δυνάμεις. Τοὐλάχιστον οὐδεμία ἐγένετο νύξις πρὸς τὰς ἐνταῦθα πρεσβείας. Αὐτὸς ὁ Τρικούπης φρονεῖ, ὡς ἀνήγγειλα ἡμῖν, ὅτι τοιαύτη ἀνακοίνωσις οὔτε ἀναγκαία εἶναι οὔτε εὐκταία.

22 'Ιουλίου 1886.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς

Ὁ Πρωθυπουργός, ὡς ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Χ. Τρικούπης, ἐπεσκέφθη χθὲς μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου τὰς στρατιωτικὰς φυλακάς.

Ἐπίσκεψις Φεριδοὺν - βέη

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν Βέης ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν παραμείνας περὶ τὴν ὥραν.

22 Ἰουλίου, Τρίτῃ 1886.

Ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν βασιλοπαίδων παραμένουσι νῦν εἰς τὴν ἐν Παυλόφσκη αὐτοκρατορικὴν ἔπαυλιν. Τὸν Διάδοχον συνεχάρη χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Ὁ Ροζβερῆς τῷ Βέριγκ.

Λονδῖνον 27 Μαΐου.

Ὁ Ἕλλην πρέσβυς, ἐπισκεφθείς με σήμερον, εἶπεν ὅτι ἀνεκοίνωσε τῷ κ. Τρικούπη τὴν προχθεσινὴν ἰδιωτικὴν ἡμῶν συνδιάλεξιν, ἐπιθυμεῖ δὲ νὰ θεωρηθῶσιν ἐξ ἴσου ἐμπιστευτικαὶ καὶ αἱ παρατηρήσεις, ἃς ἔμελλε νὰ μοὶ ἀπευθύνῃ.

Ἔλαβεν ἀπάντησιν εἰς τὸ τηλεγράφημά του, ἣν δὲν μοὶ ἀνέγνω ἥτις ὅμως κατ' οὐσίαν ἔλεγεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης, ἀνελθὼν εἰς τὴν ἐξουσίαν, προὐτίθετο νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν πολιτικήν, ἣν διετύπωσεν ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, ὅτι τὸ περὶ ἀποστρατεύσεως διάταγμα ἐκρίθη ἐπαρκὲς ὑπὸ τῆς Πύλης, καὶ ὅτι δὲν ἐννόει διατί ἐδεικνύοντο ἀπαιτητι-

κώτεραι αἱ Δυνάμεις. Ἀπήντησα ὅτι δὲν εἶχον ἐπαρκῆ ἢ ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, διότι δὲν εἶχον ὑποβληθῇ ἐπισήμως τῇ Κυβερνήσει τῆς ἀνάσσης.

27 Ἰουλίου Κυριακῇ 1886.

Τὸν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῶν Ξένων διαμένοντα φιλέλληνα γάλλον πρόξενον κ. Λαφάν, ἐπεσκέψατο προχθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

THE TIMES, Saturday July 31, 1886.

Vienna, July 30

Constantine the King of Greece's eldest son, will attain his constitutional majority next Monday, having been born on the 2^d of August, 1868. The event is to be celebrated with national rejoicings all over Greece.

A few days ago the Prince was examined for his Bachelor's degree in the presence of the King and the Court, the Prime Minister, M. Tricoupis, and a number of University professors. The subjects of examination were ancient Greek literature, English, French, German, history, natural science, and military science. The Prince is said to have answered all the questions put to him in a way which showed that he had great natural abilities and had made a really diligent use of his educational opportunities. He passed with a first class certificate. After the examination the King publicly thanked his son's tutors, and M. Tricoupis then delivered a speech in which occurred one or two noteworthy passages. The premier said: —

«We have all been struck with the talents which the Heir to the Throne has displayed in this examination, and we think that his success cannot be attributed merely to the assiduity and quickness which might be found in all clever

boys. We are persuaded that the Prince must have worked with a consciousness of the sacred mission that awaits him as chief of the Greek people. As a future constitutional ruler he cannot look to a better model than his father, who has made Royalty popular in Greece. Not only has King George ruled wisely and well so far as our home affairs are concerned, but he has been in full sympathy with all our national aspirations. He has been the centre of mutilated Hellenism, the acknowledged chief of the Greeks who, living beyond our borders, are not his subjects, but nevertheless are loyal to him and hope in him. The Prince, if he follow in his father's footsteps, cannot but make us feel confident in our future destinies».

23 'Ιουλίου Τετάρτη 1886.

Προχθὲς παρουσιάσθη εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ ἐνταῦθα διατρίβων γάλλος πρόξενος κ. Λαφφών. γενόμενος παρ' αὐτοῦ δεκτὸς μετὰ ἰδιαζούσης φιλοφροσύνης.

23 Ἰουλίου 1886.

Ἡ Κυβέρνησις ἐδωρήσατο εἰς τὴν ἀμερικανικὴν κυβέρνησιν ἐκτεταμένον γήπεδον παρὰ τὴν μονὴν τῶν Ἀσωμάτων καὶ τὴν Ἀγγλικὴν σχολὴν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ καταστήματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς σχολῆς.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ὁ Ροζβερῆς τῷ Βέριγκ.

Λονδῖνον, 25 Μαΐου.

Ὁ Ἕλλην πρέσβυς ἐπισκεφθείς με σήμερον, ὡμίλησε περὶ τῶν τηλεγραφημάτων τῆς ἑλλ. κυβερνήσεως πρὸς τὸν κ. Κουντουριώτην, ἅτινα μοὶ ἀνεκοίνωσεν ἀνεπισήμως χθὲς καὶ δι' ὧν ἠγγέλλετο ἡ δημοσίευσις τοῦ περὶ ἀποστρατεύσεως διατάγματος καὶ ἡ ἀνάκλησις τῶν ἑλλ. στρατευμάτων ἐκ τῶν συνόρων. Ὁ κ. Γεννάδιος ἐξέφρασεν, ἣν

ἠσθάνθη χαρὰν διαβιβάσας μοι τὴν εἴδησιν. Ἠρώτησα ἐὰν ἡ ἀνακοίνωσις ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπίσημος. Ἀπήντησεν ἀρνητικῶς. Ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ἄδειαν οὔτε ἀνεπισήμως νὰ μοὶ δείξῃ τὰ τηλεγραφήματα. Εἶπον τῷ κ. Γενναδίῳ, ὁμιλῶν ἐμπιστευτικῶς καὶ ἀνεπισήμως, ὅτι ἡ ἔλλειψις πάσης ἀνακοινώσεως παρὰ τῆς Ἑλλ. κυβερνήσεως θὰ ἐνεποίει, ἐφοβούμην, εἰς τὰς Δυνάμεις δυσάρεστον ἐντύπωσιν, καίτοι δ' ἐγίγνωσκεν ὅτι ἐγὼ οὐδέποτε ἐφάνην προσηλωμένος εἰς τοὺς τύπους, ἐὰν μὴ ἐγίνετο ἀνακοίνωσίς τις, ὑπῆρχε φόβος μὴ αἱ δυνάμεις κρίνωσιν ὅτι δὲν ἐπεδείχθη πρὸς αὐτὰς ἡ δέουσα ἀβρότης. Προκειμένου περὶ γεγονότος σπουδαίου, ἐνδιαφέροντος τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην, τὸ φυσικὸν ἦτο ν' ἀνακοινωθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Τοῦτο οὐδὲν θὰ εἶχε τὸ ταπεινωτικόν. Ἦτο ἁπλῶς ὁ παραδεδεγμένος κανών. Δὲν ἀπῄτουν νὰ προβῇ εἰς ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγγλον ἐπιτετραμμένον, ἐὰν τοῦτο ἀπήρεσκεν αὐτῷ· ἐφοβούμην ὅμως ὅτι ἡ ἁπλῆ ἔκδοσις τοῦ διατάγματος ἄνευ διπλωματικῆς ἀνακοινώσεως δὲν θὰ ηὐχαρίστει τὰς Δυνάμεις. Παρετήρησα ὅτι καλὸν ἦτο νὰ ἐπέμπετο ἡ ἀνακοίνωσις αὐθορμήτως, πρὶν ἢ λάβῃ ὁ κ. Τρικούπης, ὡς θὰ ἐλάμβανεν ἴσως, ἐκφράσεις δυσαρεσκείας παρά τινων Δυνάμεων.

Ὁ Ροζβερῆς τῷ Βέριγκ.

Λονδῖνον, 2 Ἰουνίου.

Ὁ Ἕλλην πρέσβυς, ἐπισκεφθείς με σήμερον, ἤρξατο λέγων ὅτι ἔλαβε τηλεγράφημα τῆς κυβερνήσεώς του ἐξουσιοδοτοῦν αὐτὸν νὰ μοὶ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τῆς Ἐγκυκλίου, ἣν ἀνεκοίνωσε χθές. Εἶπον τῷ κ. Γενναδίῳ ὅτι ἔχαιρον δυνάμενος νὰ πληροφορήσω αὐτὸν ὅτι, ὡς ἐτηλεγράφησα ἤδη τοῖς ἀντιπροσώποις τῆς ἀνάσσης, ἡ χθὲς γενομένη μοι ἀνακοίνωσις ἐφαίνετό μοι ἐπαρκής, ὅπως ἀρθῇ ὁ ἀποκλεισμός, ἐὰν μὴ ἐπέλθωσι ταραχαὶ εἰς τὰ σύνορα. Ἀλλ' αὕτη ἦν ἀτομική μου

γνώμη, διότι φυσικῷ τῷ λόγῳ δὲν θ' ἀποχωρισθῶμεν τῶν λοιπῶν Δυνάμεων. 'Ετηλεγράφησα οὐχ ἧττον εἰς τὸν δοῦκα τοῦ 'Εδιμβούργου, ὅπως ᾖ ἕτοιμος νὰ ἄρῃ τὸν ἀποκλεισμόν, ἅμα ὡς διαταχθῇ, καὶ εἰς τὸν σὶρ Ρούμβολδ, ὅπως ᾖ ἕτοιμος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του. 'Εξηκολούθησα λέγων ὅτι ζωηρά μου ἐπιθυμία ἔσται ἀπὸ τοῦδε νὰ πράξω ὅ,τι δυνατόν, ὅπως διευκολύνω τὸ δυσχερὲς ἔργον τοῦ κ. Τρικούπη.

'Ο Ροζβερῆς τῷ Πάζετ.

Λονδῖνον, 8 'Ιουνίου.

Σήμερον μὲ ἐπεσκέφθη ὁ αὐστριακὸς πρεσβευτής, συνδιελέχθημεν δὲ περὶ 'Ελλάδος. Εἶπον αὐτῷ ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς ἐφαίνετό μοι πλέον ἀδικαιολόγητος. Οἱ Ἕλληνες ἐποιήσαντο, ἣν ἐζητήσαμεν δήλωσιν καὶ ἐξεκένωσαν τὸν Ζυγόν, παρὰ τῶν πρακτόρων δ' ἡμῶν ἐμανθάνομεν ὅτι ἡ ἀποστράτευσις ἐξηκολούθη. 'Εφρόνουν λοιπὸν ὅτι ἦτον ἀνεπιεικὲς νὰ ἐφαρμόζωμεν πρὸς τὸν Τρικούπην αὐστηρότερον μέτρον, ἢ πρὸς τὸν Δηλιγιάννην. Θὰ ἠρκούμεθα εἰς δήλωσιν ἧττον εὐκρινῆ παρὰ τοῦ Δηλιγιάννη, πρὸς τὸν Τρικούπην δ' ὅστις ἦλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν πρὸς ἀφοπλισμόν, ἠσκοῦμεν μείζονα αὐστηρότητα. Ὑπῆρχεν ὁ κίνδυνος μή, τοῦ ἀποκλεισμοῦ παρατεινομένου παρὰ τὴν θέλησιν δυνάμεών τινων, διαῤῥαγῇ ἡ εὐρωπαϊκὴ συμφωνία, ἣν ἐποιούμην περὶ πλείστου. 'Αφ' οὗ Ρωσσία καὶ 'Αγγλία ἀπεφάνθησαν κατὰ τῆς παρατάσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ δὲν ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐπιφέρῃ ἡ παράτασις αὐτοῦ διάῤῥηξιν τῆς συμμαχικῆς ἐνεργείας. 'Αλλ' εἰς ἐμὲ μεγίστην αἴσθησιν ἐνεποίει ἰδίως ἡ σκέψις ὅτι οὐδὲν ὑπῆρχεν ἐπιχείρημα δικαιολογοῦν πλέον τὸν ἀποκλεισμόν. Ἔδωκα τῇ Α. 'Εξ. νὰ διατρέξῃ τὴν ἑλλ. ἐγκύκλιον.

LA GAZETTE DIPLOMATIQUE

Vendredi, 6 Août 1886.

La solennité donnée aux examens qu'a subis le jeune

prince, le résultat heureux de ces épreuves, ont été pour la nation le motif d'une joie particulière qui marque bien les vrais sentiments de ce peuple.

Il existe donc un lien très réel entre cette solennelle consécration de la vie scolaire de l'héritier du trône et les aspirations qui animent le peuple hellène. C'est ce qu'a bien compris le président du conseil, M. Tricoupi, lorsque, après que le roi eut, en quelques paroles émues et dignes, félicité son fils ainsi que les professeurs et par-dessus tous le gouverneur, M. Luders, il a à son tour très habilement et très heureusement rendu le sens qu'il convenait d'attribuer à cet important événement.

M. Tricoupi, prenant la parole, a dit:

«Permettez, Majesté, à nous qui, trois jours durant, avons eu l'honneur d'assister aux épreuves de l'héritier, de rendre l'expression de notre joie au sujet du résultat de ces épreuves.

L'héritier est sorti de ce tournoi, donnant à tous ceux qui ont le droit de lui demander compte de sa vie, à ses parents assis sur le trône et à la nation, la preuve qu'il a travaillé avec une entière conscience des obligations imposées à un prince hellène et à l'héritier du trône hellénique.

Nous avons tous constaté les dons par lesquels la nature a doté l'héritier et la culture de ces dons par les soins de son gouverneur et de ses professeurs. Nous avons constaté le jugement sûr, la mémoire étendue, la clarté des idées et la précision de la phrase autant dans sa langue que dans les langues étrangères. Nous avons constaté ses dispositions militaires et ses succès dans cette branche, tels que la nation les demande de celui qui a sa place sur les marches du

trône. Mais tout spécialement nous réjouissons nous de la conviction que nous nous sommes formée pendant le cours de ses examens, que l'héritier serait ce qu'il se doit à luimême, ce qu'il doit à ses parents, ce qu'il doit à la nation, et qu'il a la volonté et la force de se montrer digne de l'hellénisme. Les connaissances et l'éducation dont nous avons été les témoins ne pouvaient pas être le fruit du seul amour du travail d'un élève diligent. Nous ne pouvons chercher l'explication de ces faits qu'en des causes morales d'un autre ordre, en la conscience profonde d'une mission sacrée.

Le roi a adressé des remerciements aussi chaleureux que justes au gouverneur et aux professeurs de l'héritier, mais à nous qui avons assisté aux examens, incombe le devoir d'interpréter la gratitude que la nation doit au roi pour avoir accompli une haute obligation royale, celle de surveiller avec tant de soin, et avec le concours d'un tel gouverneur et de tels professeurs, la préparation de l'héritier à la tâche nationale à laquelle il est appelé.

L'héritier, passant maintenant à la nouvelle carrière de la vie, où le travail arrive à la combinaison des études jusqu'ici exclusivement théoriques avec la pratique, aura dans cette transition le roi pour directeur et pour coadjuteur immédiat et sera ainsi initié au concours efficace qu'il devra lui accorder. Dans cette communauté d'actes et d'intentions avec le roi, il s'exercera à l'accomplissement des obligations constitutionnelles et nationales de la couronne, il apprendra que c'est l'application sincère de la Constitution qui a consolidé les fondements du trône et que c'est par la pratique des obligations nationales que la royauté a conquis la conscience du peuple hellène. Le souverain, en assurant la con-

tinuité au travail des ministères qui se succèdent et en se rendant le centre de l'unification de l'hellénisme éparpillé, remplit une œuvre double, celle d'un roi constitutionnel dont l'autorité s'étend seulement sur l'Etat, et celle du roi des Hellènes qui préside aux destinées de ceux qui, au delà des frontières, le reconnaissent comme un souverain national sans aucune obligation légale mais par les obligations du cœur.

Nous espérons que l'héritier aura à participer longtemps à cette œuvre en se préparant pour l'avenir et en apportant un soulagement à son père.

En exprimant cet espoir, je fais des vœux pour la santé et le bonheur du roi, pour la santé et la félicité de la reine qui assiste mentalement à cette fête de famille et nationale, et je souhaite que le roi, en poursuivant d'un pas ferme, dans la voie constitutionnelle et hellénique, et ayant à ses côtés son héritier, conduise heureusement la nation à l'accomplissement des volontés de la providence divine en sa faveur».

Nous ne pensons pas que le lecteur se plaigne de la connaissance entière que nous lui avons donnée de cette improvisation du président du conseil des ministres d'Athènes. Ce sont de tels documents empruntés à la vie intime des nations qui projettent la lumière la plus juste sur l'état d'esprit d'un peuple et de ceux qui le dirigent. Il y a peu de temps, nous avons, à cette place, dit la valeur et les hautes qualités de M. Tricoupi et l'œuvre de réforme qu'il a entreprise.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πρό τινων ἡμερῶν ἔφθασεν εἰς Ρώμην ἐξ 'Αθηνῶν ὁ κ. 'Εμμ. Δραγούμης ἵνα μελετήσῃ διάφορα οἰκονομικὰ νομοσχέδια σταλεὶς

ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ἰδίως δὲ θὰ ἐξετάσῃ τὰ περὶ φορολογίας τῶν οἴνων καὶ οἰνοπνευμάτων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Αὐγούστου 1886.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΤΩ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Δύο τηλεγραφήματα ἐκ Καρβασαρᾶ πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀπευθυνόμενα χθές, τὸ ἓν τοῦ δημάρχου Ἀμβρακίας κ. Καραπάνου καὶ τὸ ἄλλο φέρον ὑπογραφὰς 32 ἐμπόρων τοῦ Καρβασαρᾶ, εὐγνωμονοῦσι τῷ κ. πρωθυπουργῷ Τρικούπῃ διὰ τὰ ὑπὲρ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας ληφθέντα ἀποτελεσματικὰ μέτρα, ἅτινα ἀπήλλαξαν τὴν ἐπαρχίαν τῆς πρὸ τριῶν μηνῶν βασιλευούσης ἐκεῖ ἀναρχίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 2 Αὐγούστου, Σαββάτῳ 1886.

Περὶ τῆς παρουσιάσεως τοῦ στρατηγοῦ Κορωναίου ἐνώπιον τοῦ Σουλτάνου, ἀνευρίσκομεν εἰς τὰς βυζαντινὰς ἐφημερίδας τὰς ἑπομένας λεπτομερείας:

Ὁ Σουλτᾶνος εὐηρεστήθη νὰ ἐρωτήσῃ τὸν στρατηγὸν καὶ περὶ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἐκφρασθεὶς μετ' ἰδιαζούσης ἁβρότητος καὶ συμπαθείας περὶ αὐτοῦ, ἐπεφόρτισε δε τὸν κ. Κορωναῖον νὰ διαβιβάσῃ πρὸς τὸν ἕλληνα βασιλέα τὴν διαβεβαίωσιν τῶν φιλίων αἰσθημάτων. Καὶ περὶ τοῦ κ. Τρικούπη δ' ὁ Σουλτάνος ἐξέφρασε τιμητικοὺς λόγους, ἐπιφορτίσας τὸν στρατηγὸν νὰ διαβιβάσῃ αὐτῷ τὴν ἀγαθὴν κρίσιν του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Αὐγούστου 1886.

Ἐμμένομεν λοιπὸν καὶ ἐπιμένομεν εἰς τὰς ἀρχὰς ἡμῶν, οὐδὲ μετεβάλομεν γνώμην περὶ τοῦ κ. Τρικούπη, ὃν ἀκόμη καὶ τώρα, ὦ «Παλιγγενεσία», ὑπολαμβάνομεν τὸν πρῶτον τῶν Ἑλλήνων.

28 Αὐγούστου 1886.

Ο ΚΟΜΗΣ ΜΟΝΘΟΛΩΝ

Τῇ χθὲς πρωΐᾳ ἀφίκετο διὰ Σύρου ὁ παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ αὐλῇ νέος πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών.

Μετὰ μεσημβρίαν περὶ ὥραν 4, ὁ κόμης Μονθολὼν ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 4 Αὐγούστου Δευτέρα 1886.

Ἡ «Τουρκία» Κωνσταντινουπόλεως ἐδημοσίευσε ἀρθρίδιόν τι, ἐν ᾧ, ἀφοῦ ἐξαίρει τὰ προσόντα καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Χ. Τρικούπη, λέγει τινὰ καὶ περὶ τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμμαχίας, ἅπερ, μολονότι δὲν φαίνονται νὰ ἔχωσι ἡμιεπίσημον χαρακτῆρα, εἰσὶν ὅμως ἄξια ἀναδημοσιεύσεως. Ἡ σχετικὴ περικοπὴ τοῦ ἀρθριδίου τῆς «Τουρκίας» ἔχει ὡς ἑξῆς·

« . . . . Ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ὁ πολιτικὸς ἀνήρ, ὅστις μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας ἀνεκάλυψεν ὅτι πραγματική τις καὶ εἰλικρινὴς συνεννόησις μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος εἶναι τὸ μόνον μέσον ὅπως ἀποσοβηθῇ πᾶς κίνδυνος, προερχόμενος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ δυνάμενος βραδύτερον νὰ βλάψῃ ἀνιάτως τὰ δύο ἔθνη.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν, ἐσμὲν βεβαιότατοι ὅτι ἐν στερρᾷ τινὶ συνεννοήσει καὶ συμμαχίᾳ δέον τὰ δύο ἔθνη νὰ ἐπιζητήσωσι τὴν διαρκῆ αὐτῶν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον αὐτῶν καὶ ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου θὰ δυνηθῶσι ν' ἀποσοβήσωσι τὸν κίνδυνον. Ἡ αὐτοκρατορικὴ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἐμφορεῖται τῶν αἰσθημάτων τούτων, τοῦθ' ὅπερ πλέον ἢ ἅπαξ ἀπέδειξεν. Διατρέφομεν λοιπὸν τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν δεξιὰν καὶ συνετὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Τρικούπη θὰ ἐργασθῶσιν ἐπίσης μετὰ δραστηριότητος καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας ταύτης, ἧς τὰ ἀποτελέσματα ἔσονται ἡμέραν τινὰ περιφανῆ. Ἂν, θέτοντες κατὰ μέρος τὰς διαιρέσεις καὶ τὰς διαφωνίας, ἑνωθῶσιν ἅπαξ διὰ παντὸς

καὶ ἐπί τινα ἔτη περὶ τὸν κ. Τρικούπην ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ μεταμεληθῶσιν.

5 Αὐγούστου.

Χθὲς παρεδόθησαν εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν αἱ ἄρτι περατωθεῖσαι νέαι γραμμαὶ τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου ἀπὸ Ἄργους εἰς Μύλους καὶ ἀπὸ Κιάτου εἰς Καμάρι.

7 Αὐγούστου.

Εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Θεοδώρου Ὀρφανίδου πλὴν ἄλλου πολλοῦ κόσμου παρῆσαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης καὶ οἱ ὑπουργοί

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 2 Αὐγούστου 1886.

Η. Α. Μ. Ὁ Σουλτάνος ὡμίλησεν εὐμενέστατα καὶ περὶ τοῦ κ. Χ. Τρικούπη ἐξάρας τὴν κρίσιν καὶ τὰς γνώσεις τοῦ ἀνδρός.

ΠΑΛΛΙΓΕΝΕΣΙΑ

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

Κατάνη, 10)22 Αὐγούστου 1886.

Εὐτυχῶς ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Τρικούπη εἰς τὰ κοινὰ ἐπῆλθεν ἐγκαίρως, ὅπως ἀναπτερώσῃ τὰς περὶ αἰσιωτέρου μέλλοντος ἐλπίδας τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Τὰ μεταρρυθμιστικὰ νομοσχέδια, ἅπερ ἡ περίνοια τοῦ ἀνδρὸς εἰσήγαγεν ἐν τῇ Βουλῇ, ὡς ἀπαρχὰς τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ πολιτικῆς, ἤρξαντο δικαιοῦντα τὰς ἐλπίδας καὶ προσδοκίας τοῦ Ἔθνους. Εὐάρεστον δ' αἴσθησιν παρήγαγεν ἐν ὑμῖν ἡ προθυμία μεθ' ἧς ἡ Βουλὴ καὶ τὸ Ἔθνος υἱοθέτησαν τὰς μεταρρυθμίσεις· τὸ μὲν διότι ἐκ τῆς δοκιμασίας αὐτῶν ἀπεκδεχόμεθα πάντες εὐεργετικοὺς τοὺς καρπούς, τὸ δὲ διότι τὸ γεγονὸς τοῦτο θεωροῦμεν ὡς ἓν τῶν διδαγμάτων, ἅπερ ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἐπορίσατο ἀπὸ τῶν τελευταίων συμφορῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Συνέστη ἐπιτροπὴ πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων καὶ ἀφ' οὗ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνέστη ἀπὸ τὸν κ. Τρικούπην ἔφερεν ἤδη τὴν ἁμαρτίαν ἐν ἑαυτῇ. Τοιαύτη ἐπιτροπὴ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἀρέσῃ; Ἐπιτροπὴ μὴ περιέχουσα ὀλίγους δηλιγιαννικοὺς ἢ τοὐλάχιστον τὸ γνωστὸν ἀρχιφιλάνθρωπον μέλος τοῦ ἐθνικοῦ θεσμοῦ, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἐπιτροπὴ καλή. Ἀλλὰ ἡ σύστασίς της προδίδει καὶ μηχανοραφίαν. Διότι προκειμένου περὶ δυστυχήματος δεινοῦ ἐνσκήψαντος εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἐπιτροπὴ χωρὶς δηλιγιαννικοὺς ἔχει ἐκλογικοὺς σκοποὺς καὶ λίαν ὑπόπτους, τώρα μάλιστα μὲ τὴν εὐρεῖαν περιφέρειαν. Διότι θέλει νὰ φανῇ ὁ κ. Τρικούπης, ὅτι αὐτὸς μόνον φροντίζει περὶ τῶν παθόντων καὶ συμπονεῖ καὶ συμπάσχει ἐπὶ τῇ δεινῇ συμφορᾷ.

Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὸν κ Δηλιγιάννην, καὶ βουλευτάς του καὶ τοὺς δημοσιογράφους του, καθιστῶντας τὸν κ. Τρικούπην ἀμέσως καὶ προσωπικῶς ὑπεύθυνον διὰ τὰς ἐπὶ τῆς τελευταίας πρωθυπουργίας του βροχάς, αἵτινες εἶχον ἐπιφέρει τότε ζημίας εἰς τὸν σταφιδόκαρπον; Εὐτυχεῖς καιροί, καθ' οὓς ἀνέθρωσκον ἀνὰ πᾶσαν πρωΐαν ἐφευρέσεις πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς σταφίδος καὶ ἄρθρα κατηγοροῦντα τὸν κ. Τρικούπην, ὡς ὑπαίτιον τῆς θεομηνίας, διότι ὁ πρωθυπουργὸς εἶναι ὀγουρσούζης, τὸ ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἐπάνω του, ἔφερε πανταχοῦ τὸ κακόν· ἡ ὀγουρσουζιά του ἔσυρεν ἐπὶ τῶν σταφιδαμπελώνων τὴν βροχὴν καὶ ἐπὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη μίαν ...... τριετῆ πρωθυπουργίαν, μίαν τριετῆ δίψαν ἐξουσίας. Καλοὶ καιροὶ τότε, καιροὶ λογικῆς καὶ ὀρθοφροσύνης διηκούσης ἀπὸ τῶν σπαγοστοιχιῶν τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ μέχρι τῶν στηλῶν τῆς «Πρωΐας»

Ἐθεωρεῖτο τότε ἡ θεομηνία ὡς ἓν τῶν κυβερνητικῶν μέτρων, ὡς εἷς τῶν λοιπῶν καταστρεπτικῶν νόμων, οὓς ἐφήρμοζεν ἡ διὰ παντὸς μέσου ἐπιδιώκουσα τὸν ὄλεθρον τῆς Ἑλλάδος κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη·

Δικαίως λοιπὸν εὑρίσκετο εἰς ἀπορίαν ὁ κόσμος πῶς δὲν ἐγράφη

καὶ νῦν ὑψιβρέμετές τι ἄρθρον ἐν τῇ «Πρωΐᾳ», ἀποδίδον τοὺς σεισμοὺς εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη; Πῶς, προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς Πελοποννήσου, τὴν περιοδείαν τῆς ὁποίας μᾶς ἐβεβαίου ἄλλοτε ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅτι δὲν ἐτόλμα κἂν νὰ ἐπιχειρήσῃ ὁ κ. Τρικούπης, περὶ τῆς χώρας, ὅπου ἐβλάστησαν αἱ μελαναὶ σημαῖαι, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐδημιουργήθη τὸ ἱστορικὸν «πῶς δὲν περνᾶτε καὶ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον», δὲν ὑπεστηρίχθη μετὰ πάσης σοβαρότητος, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐκδικούμενος τὰ ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἄλλοτε δεινὰ ἐπεβλήθη εἰς τοὺς σεισμούς, αὐτὸς ὁ ἀρχικαταστροφεὺς τοῦ τόπου, ἵνα καταστρέψωσι τὴν ὡραίαν δυτικὴν τῆς χερσονήσου πλευράν, καὶ ἀκριβῶς ἐκείνην δηλαδή, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ Α καὶ τὸ Ω τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν πλούτου καὶ τῆς εἰσαγωγῆς χρήματος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἔπειτα εἶναι καὶ ἡ ἄλλη ὑψηλὴ πολιτική:

Πῶς θὰ δώσωμεν ἡμεῖς τὸν ὀβολόν μας εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐγένοντο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη; Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξέλθωμεν τῆς ἀμηχανίας.

Κάμνομεν καὶ ἡμεῖς μίαν ἄλλην ἐπιτροπήν, δηλιγιαννικὴν αὐτήν, μὲ ὅλα τὰ προσόντα. Οὕτως ἐξερχόμεθα τῆς ἀμηχανίας, ἔχομεν τὴν ἰδικήν μας ἐπιτροπήν, κατακτῶμεν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συστάσεως ἐπιτροπῆς καὶ ἡ Πελοπόννησος δὲν θὰ λησμονήσῃ τὸ καλὸν τὸ ὁποῖον τῇ ἐκάμαμεν.

Εἶναι θλιβερὰ συμπτώματα ὅλα αὐτά, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ παραβλέψωμεν, διότι εἶναι ἀληθῆ. Ὅταν βλέπωμεν τὴν «Πρωΐαν» τῆς χθές, οὐδὲ λέξιν ἀναφέρουσαν περὶ τῆς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μητροπολίτου συσταθείσης ἐπιτροπῆς, ἐνῷ ἐγνώριζε τὴν σύστασιν ταύτης ἐξ ὑπουργικοῦ ἑσπερινοῦ φύλλου τῆς προτεραίας, ὅταν τὴν βλέπωμεν καταχωρίζουσαν μόνον τὴν εἴδησιν, ἣν ἀνωτέρω αὐτολεξεὶ μεταξὺ εἰσαγωγικῶν ἀνετυπώσαμεν, ὅταν βλέπωμεν αὐτὴν κοπιῶσαν ν' ἀποδώσῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς περίθαλψιν τῶν παθόντων εἰς τοὺς δύο φί-

λους τοῦ κόμματος βουλευτὰς Μεσσήνης, δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκρύψωμεν τὴν λύπην μας, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς μιᾶς τῶν πολιτικῶν μερίδων τῆς χώρας προκειμένου περὶ καταστροφῆς, οἵα ἡ ἐνσκήψασα ἐν Πελοποννήσῳ, δὲν θέλει νὰ λησμονήσῃ τὰ πολιτικά του συμφέροντα, ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸ ἀτύχημα ὑπὲρ τοῦ κόμματος.

4 Ὀκτωβρίου, Σαββάτῳ 1886.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Εἰς τὰς γιγαντιαίας στήλας τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου, ἐν αἷς συζητοῦνται ὅλα καὶ τὰ ἐλάχιστα, ζητήματα ἠγέρθη τελευταῖον περὶ τίνος, νομίζετε; ...... Περὶ τοῦ ἂν ὁ Τσαίμπερλεν, κατὰ τὸ εἰς τὴν Ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην ταξείδιόν του, θὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ ὁμιλῇ γαλλιστί, ἢ θὰ συνεννοῆται διὰ μέσου διερμηνέως.

Ἐκ τούτου λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἡ «Σημαία», δημοσιεύει μακρὸν ἄρθρον, δι' οὗ οἰκτείρει τοὺς πλείστους τῶν Ἄγγλων πολιτικῶν, ὡς μὴ ἐμβριθεῖς εἰς τὰς ξένας γλώσσας.

Ἐκ τῶν ξένων πολιτικῶν παράδειγμα ἐκτάκτου γλωσσομαθείας μνημονεύει τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ, ὅστις πλὴν τῶν ἄλλων γλωσσῶν ἐξέμαθε καὶ τὴν Ρωσικὴν ἐν Πετρουπόλει.

Ἐπαινεῖ προσέτι τὸν Καβούρ, τὸν Ἀνδράσσην καὶ τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κ. Τρικούπην, «διότι ὁμιλεῖ τὰ ἀγγλικὰ ὡς ἄγγλος».

Ἐν τῷ καθόλου βίῳ λέγει, ὁ πολύγλωσσος πολὺ ὑπερέχει τοῦ μονογλώσσου ἀνθρώπου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΣΤΙΑ (περιοδικόν). Παρασκευῇ, 22 Αὐγούστου.

Ἐν τούτοις ἡ κυβέρνησις μετ' ἄκρας δραστηριότητος πράττει πᾶν τὸ δυνατὸν ἵνα προσέλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὰς μᾶλλον κατεπειγούσας ἀνάγ-

κας τῶν κατοίκων, ἀποστέλλουσα ἀλλεπαλλήλως ἀτμόπλοια μετὰ τροφίμων, ἰατρῶν, οἰκοδομησίμου ὕλης, τεκτόνων κλ. πρὸς κατασκευὴν παραπηγμάτων, ἐν οἷς νὰ προφυλαχθῶσιν οἱ ὅλως ἄστεγοι ἀπομείναντες κάτοικοι.

THE MANCHESTER GUARDIAN

THE TERRIBLE EARTHQUAKE IN GREECE

Mr Tricoupis, the able and energetic Prime Minister of Greece, is inundated with thousands of telegrams appealing for assistance, and he is working day and night with his colleagues to relieve the sufferings of the wounded, which number hundreds. There has been a relief committee formed at Athens, under the presidency of the Archbishop of Attica, but the relief required is urgent and substantial; and although the Hellenic Government promptly voted 300,000 francs, its exchequer is not over-full at this moment, to face such an unexpected and terrible catastrophe as has visited this small and unfortunate country.

THE MANCHESTER GUARDIAN

Greece is truly unfortunate. Her political aspirations ignored, her finances disorganised, she was still slowly but surely under the able leadership of her great Premier, M. Tricoupis settling down to regulate her affairs in earnest, when a new calamity occurs which threatens to discourage her to an almost incalculable extent. During the night of 27th-28th August several . . . . .

LE MESSAGER D'ATHÈNES

Les frères Rhalli, de Londres, ont mis 12,500 francs à la

disposition de M. le président du conseil pour en faire l'usage qu'il croirait le plus convenable en faveur des sinistres. M. Tricoupi a fait parvenir cette somme au comité de secours.

ΩΡΑ, 22 Αὐγούστου Παρασκευῇ 1886.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέστειλε τὴν χθεσινὴν ἑσπέραν εἰς τὴν ἐνταῦθα κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων τὴν ἑπομένην ἐπιστολήν:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Αὐγούστου 1886.

Πρὸς τὴν ἐνταῦθα κεντρικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων.

Λαμβάνω τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου παρὰ τῶν ἀδελφῶν Ράλλη ἔχον οὕτω:

Λονδῖνον, 19/2 Σεπτεμβρίου ὥρα 11, 36' π.μ.

Κυρίῳ Τρικούπῃ *Ἀθήνας*

«Εὐαρεστήθητε νὰ σύρητε ἐφ' ἡμᾶς ὄψεως πεντακοσίας (500) λί-»ρας στερλίνας καὶ νὰ διανείμητε αὐτὰς ὡς νομίσετε πρόσφορον εἰς »τοὺς παθόντας ἐκ τοῦ σεισμοῦ».

Ἀδελφοὶ Ράλλη

Τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω συναλλαγματικὴν ἔχω εἰς τὴν διάθεσιν ὑμῶν, ἀναδεχθέντων φιλοτίμως τὸ ἔργον τῆς συγκεντρώσεως καὶ τῆς διανομῆς τῶν εἰς περίθαλψιν τῶν παθόντων ἐκ τοῦ σεισμοῦ βοηθημάτων, παρακαλῶ δὲ ἵνα ἐπιμεληθῆτε τῶν περαιτέρω.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως ἄκρας

Ὅλως πρόθυμος
Χ. Τρικούπης

ΩΡΑ, 24 Αὐγούστου 1886.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέστειλε χθὲς τὴν νύκτα τὴν ἑπομένην ἐπιστολὴν πρὸς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων:

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Αὐγούστου 1886.

Πρὸς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων.

Παρὰ τοῦ ἐν Λονδίνῳ κυρίου Π. Βαλιάνου ἔλαβον τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα:

Τρικούπῃ, Πρωθυπουργῷ

Ἀθήνας

Λονδῖνον, 23/4 Σεπτεμβρίου 1886.

«Δύνασθε νὰ σύρητε ἐφ' ἡμᾶς πεντακισχίλια φράγκα δωρεὰν »ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ σεισμοῦ».

Βαλιάνος.

Εὐαρεστήθητε νὰ παραλάβητε τὴν ὡς ἀνωτέρω συναλλαγματικὴν καὶ νὰ χρησιμοποιήσητε τὰ εἰσπραχθησόμενα κατὰ τὸν προορισμὸν αὐτῶν.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως ἄκρας

Ὅλως πρόθυμος

Χ. Τρικούπης

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐνῷ ὅλη ἡ Ἑλλὰς ἐσείσθη καὶ συνεταράχθη ἐκ βάθρων ὑπὸ τοῦ φοβεροῦ σεισμοῦ τῆς 15 Αὐγούστου, ἓν μόνον μέρος ἔμεινεν ἀπρόσβλητον, ὡς χαῖρον ὑπὸ τῆς φύσεως ἰδιαίτερον προνόμιον ἀταραξίας. Παρετηρήθη, λέγει κερκυραϊκή τις συνάδελφος, ὅτι τὸ ἐν Λευκάδι χω-

ρίον Φρύνη, τὸ κείμενον ἐν τῷ ὁμωνύμῳ ὄρει, οὐδεμίαν ᾐσθάνθη δόνησιν.

ΩΡΑ, 21 Αὐγούστου 1886.

Χθὲς τὴν 4 μ.μ. ὥραν ἐκλήθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν οἱ ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ ξυλέμποροι καὶ κεραμοποιοί, εἰς οὓς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσε τὴν ὑπάρχουσαν ἀνάγκην ξυλείας καὶ κεράμων ἐν ταῖς παθούσαις ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἐπαρχίαις, προτρέψας αὐτούς, ἵνα ἀποστείλωσιν ἐκεῖσε ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων, τῆς κυβερνήσεως παρεχούσης δωρεὰν τὸ μέσον τῆς μεταφορᾶς, τῶν δ' ἐμπόρων ὑποχρεουμένων νὰ πωλῶσιν ἐπὶ ὡρισμέναις τιμαῖς. Προθύμως ἀπεδέχθησαν οἱ ἔμποροι τὴν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως, συνεννοηθέντες δὲ πρὸς ἀλλήλους ἀνεκοίνωσαν, ὅτι ἡ δαπάνη δι' ἕκαστον παράπηγμα δυνάμενον νὰ περιλάβῃ 20 ἄτομα, ὑπολογίζεται εἰς δραχμὰς 500 -- 520.

LE MESSAGER D'ATHÈNES

Sir Horace Rumbold, ministre d'Angleterre à Athènes, s'est présenté mercredi à M. le président du conseil et lui a demandé, de la part du duc d'Edimbourg, commandant la flotte anglaise de la Méditerranée, de quels objets avaient le plus besoin les victimes du tremblement de terre et sur quels points il fallait diriger, de Chypre, les envois qui leur seraient destinés. M. Tricoupi a répondu que les sinistrés avaient besoin de biscuit, de farine, de tentes et de chirurgiens, qui devraient être débarqués à Marathopolis et à Pylos.

25 Αὐγούστου 1886.

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἀπέστειλε χθὲς πρὸς τὴν κεντρικὴν ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἐπιτροπὴν τὴν ἑπομένην ἐπιστολήν:

'Εν 'Αθήναις τὴν 24 Αὐγούστου 1886.

Πρὸς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν συνδρομῶν πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων.

Λαμβάνω παρὰ τοῦ κ. Νικολάου Ζαρίφη τὴν ἑπομένην ἐπιστολήν:

ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ, 22 Αὐγούστου 1886.

«*Κύριε Πρόεδρε,*

»Ἡ καταστροφὴ τοσούτων ἀνθηρῶν τέως πόλεων τῆς φίλης πα»τρίδος καὶ ἡ ἀπώλεια πολλῶν ὑπάρξεων πολυτίμων συγκινεῖ τὴν ψυ»χὴν παντός, ἀλλ' ἐξαιρέτως τῶν μακρὰν αὐτῆς βιούντων ὁμογενῶν.

»'Επιθυμῶν νὰ συνεισφέρω τὸν ὀβολόν μου πρὸς ἀνακούφισιν »τῶν ἐκ τῶν τελευταίων σεισμῶν δυστυχούντων, λαμβάνω τὴν τιμὴν »νὰ παρακαλέσω τὴν Ὑμετέραν 'Εξοχότητα ὅπως μοὶ συγχωρήσῃ νὰ »ἐγκλείσω ὧδε τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 14470 καὶ ἐκ φράγκων 10,000 γραμ»μάτιον ἐπὶ Comptoir d'Escompt Μασσαλίας, πληρωτέον τῇ ὑμε»τέρᾳ διαταγῇ, ἵνα τὸ ποσὸν τοῦτο διαθέσητε πρὸς περίθαλψιν τῶν »ἀτυχησάντων ὁμογενῶν ἡμῶν.

»Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς τελείας πρὸς τὴν ἡμετέραν ἐξοχότητα ἀφοσιώσεώς μου καὶ τῆς πολλῆς ἀγάπης μεθ' ὧν διατελῶ πάντοτε».

Ὅλως ὑμέτερος
Ν. Ζαρίφης

Διαβιβάζων ὑμῖν ὧδε τὸ ἀνωτέρω γραμμάτιον, παρακαλῶ, ἵνα εὐαρεστηθῆτε νὰ διαθέσητε τὰ εἰσπραχθησόμενα κατὰ τὸν προορισμὸν αὐτῶν.

Διατελῶ μετὰ ἄκρας ὑπολήψεως

Ὅλως πρόθυμος
Χ. Τρικούπης

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Σεπτεμβρίου Παρασκευῇ 1886.

Ἡ Κυβέρνησις ἐτηλεγράφησε χθὲς πρὸς τὸν λόρδον δήμαρχον τοῦ Λονδίνου, εὐχαριστοῦσα αὐτὸν ἐπὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ, ἣν ἔλαβε νὰ ζητήσῃ συνδρομὰς ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ σεισμοῦ.

ΗΛΙΟΣ, 12 Σεπτεμβρίου 1886.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἑρμουπόλεως ἐτηλεγράφησε τῷ κ. πρωθυπουργῷ ὡς ἑξῆς·

Κύριον Χαρίλαον Τρικούπην, πρωθυπουργὸν

Ἀθήνας

Λαβόντες γνῶσιν μεταρρυθμίσεων τελωνειακῆς ἐγκυκλίου 95 ἐκφράζομεν ὑμῖν τὰς ζωηρὰς εὐχαριστίας ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἑρμουπόλεως καὶ ἡμῶν ἰδίᾳ.

Ἡ ἐπιτροπὴ κτλ.

13 Σεπτεμβρίου Σαββάτῳ 1886.

Προχθὲς ἐκηδεύθη, μετὰ τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν βαθμὸν αὐτοῦ στρατιωτικῆς πομπῆς, ὁ ἀπόστρατος ἀντισυνταγματάρχης τῆς οἰκονομίας Κωνσταντῖνος Ἰωαννίδης, ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ σώματος τούτου. Τὴν κηδείαν του παρηκολούθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ φρούραρχος κ. Α. Μακρῆς καὶ πολλοὶ ἀξιωματικοί.

ΣΦΑΙΡΑ, Πειραιεὺς 16 Σεπτεμβρίου 1886.

Ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ πολυσχιδὴς ἀντιπολίτευσις ἐργάζεται πυρετωδῶς νὰ συμπήξῃ προσωπικὰ κόμματα καὶ καταβάλλει προσπαθείας καὶ ἀγῶνας, ὅπως ἐν προσχήματι ἑνότητος παραστῇ ἀξιόχρεως ἐν τῇ μετ' οὐ πολὺ συνερχομένῃ Βουλῇ, ἡ κυβέρνησις ἐργάζεται ἀνενδότως εἰς προ-

παρασκευὴν σοβαρωτάτων νομοσχεδίων ἀφορώντων τὸ μὲν εἰς τὴν ἐπίτευξιν γενναίων οἰκονομιῶν, τὸ δὲ εἰς βελτίωσιν καὶ ἀνύψωσιν τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν.

Ἡ θετικὴ ἐργασία τῆς κυβερνήσεως ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὴν ἀρνητικὴν καὶ ἀσύστατον πολιτείαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως θέλει κριθῇ πρεπόντως ὑπό τε τῆς βουλῆς καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

8 Ὀκτωβρίου 1886.

Συγκρίνοντες τὰς τελωνειακὰς εἰσπράξεις τοῦ Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους καὶ τοῦ περυσινοῦ, εὑρίσκομεν μεγίστην διαφορὰν ἀριθμῶν. Ἐφέτος ἔφθασαν αἱ εἰσπράξεις εἰς 3,155,248.23 ὑπερτερήσασαι τὰς περυσινάς, αἵτινες ἔφθασαν εἰς 2,285,962.37 κατὰ 849,886.86. Εἰς πάντας τοὺς μῆνας ἡ αὐτὴ παρατηρεῖται καταπληκτικὴ διαφορά.

Βλέπετε ὅτι τὰ ποσὰ δὲν εἶναι μικρὰ καὶ καταδεικνύουσιν εἰς ποίαν χαλάρωσιν εὑρίσκετο ἡ τελωνειακὴ ὑπηρεσία κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ εἰς ποῖον σημεῖον μεθοδικότητος εἶχε φθάσει ἡ λαθρεμπορία. Οὐδεμία δικαιολογία ὑπάρχει, ἡ πυρετώδης κίνησις εἶχε λάβῃ χώραν κατὰ τὸν Ὀκτώβριον, ἡ δὲ ὀλιγόστευσις τῶν ἐσόδων τῶν τελωνείων ἐγένετο ἀκριβῶς, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐξησφάλιζεν ἡμῖν δεκαετῆ εἰρήνην, ὁ δὲ ἑλληνικὸς λαὸς εἶχεν ἐγκολπωθῇ τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμά του, προσθετέον δὲ ὅτι ἡ καταναγκαστικὴ κυκλοφορία δὲν ὑπῆρχε καὶ ἡ ἐμπορικὴ κίνησις εὑρίσκετο εἰς πολὺ εὐχαριστοτέραν θέσιν.

Πέμπτη 25 Σεπτεμβρίου 1886.

Ἡ περίληψις τοῦ τηλεγραφήματος, ὅπερ ὁ μαρκήσιος Κουρτοπάσης ἀπέστειλεν ἐκ Σούδας ἐν καιρῷ τοῦ ἀποκλεισμοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησίν του διήγειρε παρὰ πᾶσι τὴν ἀπορίαν, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ παραμένῃ πρέσβυς ἐν Ἀθήναις ὁ ἀνήρ, ὅστις τοιαύτας ἔδιδε πληροφορίας τῇ Κυβερνήσει του. Εἶχε λεχθῇ ἄλλοτε, ὅτι οἱ ἐνταῦθα πρέσβεις δὲν ἠδύναντο νὰ χωνεύσουν τὸν κ. Δηλιγιάννην προσωπικῶς

καὶ διὰ τοῦτο προσεφέροντο πρὸς αὐτόν, ὅπως προσηνέχθησαν. Ἀλλ' ὁ κ. Κουρτοπάσης ἀποκαλύπτεται νῦν μὴ χωνεύων καὶ τὸν κ. Τρικούπην. Διότι ὅταν ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἰδιότητί του, καὶ ὡς ἄνθρωπος δυνάμενος νὰ γνωρίζῃ καὶ θεωρούμενος ὡς γνωρίζων ἄριστα τὰ ἡμέτερα πράγματα, τηλεγραφῇ πρὸς τὴν κυβέρνησίν του, ὅτι αἱ παρὰ τὰ σύνορα συμπλοκαί, λαβοῦσαι χώραν συγχρόνως τῇ ἀναρρήσει τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ τὴν ἀρχήν, διενηργήθησαν ἐκ προθέσεως πονηρᾶς, καὶ δὴ ἐκ τῆς αὐτῆς, ἥτις ὑπεκίνησε τὰ τοῦ Καραλῆ — Δερβέν, ὅτε καὶ πάλιν προήδρευε τῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. Τρικούπης, ἀποδεικνύει ὅτι ἔχει τὴν ἐπίμονον κακεντρέχειαν νὰ καθιστᾷ ὑπόπτους τῇ Εὐρώπῃ πάντας τοὺς πολιτικοὺς ἡμῶν ἀρχηγούς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Σεπτεμβρίου 1886.

Τὴν ἑσπέραν θὰ παρατεθῇ πρὸς τιμὴν τῶν πριγκίπων γεῦμα ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, εἰς ὃ θὰ παρακαθήσωσιν ὁ δοὺξ τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ ὁ πρίγκιψ Ἀλβέρτος μετὰ τῶν ὑπασπιστῶν των, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν κ.κ. Σ. Δραγούμης καὶ Γ. Θεοτόκης, οἱ κυβερνῆται τῶν ἀγγλικῶν πλοίων, καὶ οἱ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Δυνάμεων. Τὸ γεῦμα θὰ παρατεθῇ τὴν 7 μ.μ. μετ' αὐτὸ δὲ θὰ δοθῇ ἑφεσπερίς, διὰ τὴν ὁποίαν διενεμήθησαν 150 προσκλητήρια.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Σεπτεμβρίου 1886.

Τὴν 7 μ.μ. τῆς χθὲς ἀνῆλθον ἐκ Φαλήρου οἱ ἄγγλοι πρίγκιπες διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, μετέβησαν δὲ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ μέγαρον τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, ὅπως παρακαθήσωσιν εἰς τὸ ἐν αὐτῷ γεῦμα. Αὐτόθι ἐγένετο καὶ ἡ πρώτη αὐτῶν συνάντησις μετὰ τῶν ὑπουργῶν.

Εἰς τὸ παρατεθὲν χθὲς ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρεσβείᾳ γεῦμα, πρὸς τιμὴν τῶν πριγκίπων, ὁ δοὺξ τοῦ Ἐδιμβούργου εἶχεν ἐκ δεξιῶν μὲν τὴν λαίδην Ρῶμπολτ ἐξ ἀριστερῶν δὲ τὸν κ. Τρικούπην.

Ὁ Δοὺξ τοῦ Ἐδιμβούργου δὲν ἐχόρευσεν οὐδόλως. Ὁ δοὺξ, ἀφελέστατος τὸ ἦθος ναυτικός, ἔφερε στολὴν ἀντιναυάρχου, ἐκάπνιζε δὲ σχεδὸν διαρκῶς· μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη συνδιελέχθη ἐπί τινα χρόνον

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Σεπτεμβρίου 1886.

Σήμερον τὴν 11½ π. μ. θὰ κατέλθῃ εἰς Φάληρον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, κληθεὶς εἰς πρόγευμα ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος «Ἀλεξάνδρας» ὑπὸ τοῦ δουκὸς τοῦ Ἐδιμβούργου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Σεπτεμβρίου Σαββάτῳ 1886.

Ὁ δοὺξ τοῦ Ἐδιμβούργου, μόνος μεθ' ἑνὸς ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ, φέρων μικρὰν στολὴν ἀντιναυάρχου, ἀνῆλθεν ἐκ Φαλήρου τὴν 3½ μ. μ. διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, δι' ἁμάξης δὲ τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας μετέβη καὶ ἐπεσκέφθη ἐν τῇ οἰκίᾳ του τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην· ἀλλ' οὗτος ἀπουσίαζεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Α. Υ. παρέμεινεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρωθυπουργοῦ περὶ τὸ τέταρτον τῆς ὥρας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 28 Σεπτεμβρίου 1886.

Ὁ Δοὺξ τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ ὁ πρίγκιψ Ἀλβέρτος μετὰ τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ Δουκός, τῶν κυβερνητῶν τῶν πλοίων τῆς μοίρας καὶ τῶν ἐπιτελῶν ἀξιωματικῶν, ἐγευμάτισαν χθὲς ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Πρεσβείᾳ.

Τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησε μικρὰ ἑσπερίς, εἰς ἣν προσῆλθον οἱ ξένοι πρεσβευταί, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης....

Οἱ πρίγκιπες ἀπεχώρησαν τῆς ἑσπερίδος τὴν 11 μ. μ. οἱ λοιποὶ τῶν παραστάντων ἀνεχώρησαν περὶ τὸ μεσονύκτιον.

27 Σεπτεμβρίου 1886.

Ὁ καθολικὸς ἀρχιεπίσκοπος καὶ Ἀποστολικὸς Ἐπίσκοπος ἐν Ἑλλάδι κ. Ἰω. Μαραγκὸς χθὲς τὴν πρωΐαν μεταβὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅτι ἔλαβεν ἐκ Ρώμης ἐπιταγὴν δεκακισχιλίων φράγκων, δωρεὰν τῆς Α. Π. τοῦ Πάπα ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων. Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης διεβίβασε διὰ τοῦ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτοῦ ἡμῶν πρὸς τὴν Α. Π. τὸν Πάπαν τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῇ γενναίᾳ αὐτοῦ εἰσφορᾷ ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἐν Πελοποννήσῳ.

ΣΦΑΙΡΑ, 3 'Οκτωβρίου 1886.

Αἱ εἰσπράξεις τῶν τριῶν τελευταίων μηνῶν, ἀφ' ἧς προΐσταται τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Τρικούπης ὑπερτέρησαν κατὰ 2,000,000 δραχ. τὰ εἰσπραχθέντα κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους.

29 Σεπτεμβρίου 1886.

ΞΕΝΟΙ ΑΓΓΛΟΙ

'Αφίκοντο εἰς 'Αθήνας καὶ κατέλυσαν εἰς τὸ λαμπρὸν ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὁ λόρδος καὶ ἡ λαίδη Χέρσελλ 'Ο λόρδος καὶ ἡ λαίδη Χέρσελλ ἔφερον συστατικὰ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, ὃν καὶ ἐπεσκέφθησαν κατ' οἶκον.

30 Σεπτεμβρίου 1886.

Χθὲς ἐπεσκέψατο τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐν τῷ 'Υπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ λόρδος Χέρσελλ, καὶ παρέμεινε συνομιλῶν ἐπὶ μίαν ὥραν περίπου. 'Ο λόρδος Χέρσελλ ὅστις πρώτην φορὰν ἐπισκέπτεται τὴν πόλιν μας εἶναι ὡς γνωστὸν ὁ χρηματίσας ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ κ. Γλάδστωνος ὑπουργὸς καὶ υἱὸς τοῦ μεγάλου ἀστρονόμου Χέρσελλ.

'Επίσης ἐπεσκέψατο χθὲς περὶ τὴν 9 $^1/_2$ μ. μ. ἐν τῷ 'Υπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν βέης, κα παρέμεινεν ἐπ' ἀρκετόν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ο κ. ΔΕΡΟΥΛΕΔ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Ομιλῶν ὁ κ. Δερουλὲδ πρὸς τοὺς ἐλθόντας εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν πρὸς προϋπάντησίν του εἶπε τὰ ἑξῆς·

«Κακῶς γνωρίζουσι καὶ κάκιστα ἐκτιμῶσι τὴν 'Ελλάδα, ἥτις εἶναι χώρα πλήρης προόδου, καὶ καθ' ὅλα ἀξία νὰ βοηθήσωσιν αὐτὴν ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ πολιτισμοῦ. 'Η φιλοπατρία ἐν αὐτῇ εἶναι πολὺ μεγάλη, καὶ ἡ 'Ελλὰς κέκτηται ἕνα ἀληθῆ πολιτικὸν ἄνδρα, τὸν κ. Τρικούπην. 'Ενόσῳ ἤμην εἰς τὴν 'Ελλάδα, παρέστην εἰς θέαμα ἐνδιαφέρον. Εἶ-

δον τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἀποφασίζουσαν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ κ. Τρικούπη, νὰ μὴ ἔχῃ ἐν τῷ μέλλοντι περισσότερα τῶν 150 μελῶν, ἐνῷ μέχρι τοῦδε συνίστατο ἐκ 250. Ἡ πατριωτικὴ αὕτη αὐταπάρνησις εἶναι ἀξία σημειώσεως.

ΩΡΑ.

Δημοσιεύομεν ἀνωτέρω κατάστασιν τῶν κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον εἰσπράξεων τῶν α′ β′ γ′ τάξεων τελωνείων τοῦ Κράτους, ἐκτὸς τεσσάρων, ὧν δὲν ἐλήφθησαν ἔτι τὰ ἀποτελέσματα. Κατὰ τὴν κατάστασιν ταύτην, αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ἀνῆλθον εἰς δραχ. 3,155,248.23/00, ἤτοι ὑπερτέρησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχ. 849,886.86/00.

LE MESSAGER D'ATHÈNES

27 Septembre (v. s.) 1886.

Le cabinet anglais a rendu un mauvais service au marquis de Curtopassi en faisant insérer dans le recueil des documents diplomatiques relatifs au blocus des côtes de la Grèce une dépêche qu'il avait adressée de la Soude à M. de Robilant.

M. de Curtopassi n'a pas, nous le disons à regret, failli à sa tâche. Il s'est ingénié à englober dans la même réprobation l'ancien et le nouveau président du conseil, M. Tricoupi et M. Délyanni. Il a distribué le blâme à droite et à gauche, sinon avec discernement du moins avec impartialité.

Aussi n'hésite-t-il pas à faire tomber sur M. Tricoupi la responsabilité des hostilités qui venaient d'éclater sur les frontières, vingt-quatre heures avant son arrivée au pouvoir.

Les évènements ont redressé les jugements assez témé-

raires du ministre d'Italie. A peine arrivé au pouvoir, M. Tricoupi fit suspendre les hostilités et procéda à la démobilisation des armées de terre et de mer, ce qu'il n'aurait sans doute pas fait s'il avait eu l'arrière-pensée que lui attribue M. de Curtopassi.

LE TEMPS

UNE ENTREVUE AVEC LE ROI DE GRÈCE

Lundi, 11 Octobre 1886.

L'un de nos collaborateurs a eu avec le roi Georges un entretien dont voici le compte rendu:

Sa Majesté nous a tout d'abord fait connaître que son séjour à Paris serait de courte durée et que son voyage n'avait aucun but politique. Sur notre remarque que sa présence dans la capitale coïncidait avec l'arrivée de graves événements en Orient, le souverain nous a dit que la situation européenne était en effet embrouillée, mais il nous a donné l'assurance que la Grèce ne se mêlerait point aux événements. Comme la France, elle se contente de les observer attentivement; elle a à sa tête un gouvernement qui a l'appui de la nation, et dont le chef, M. Tricoupis, est considéré par le roi comme un homme d'État très habile.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

'Ιδοὺ ἡ μετὰ τοῦ βασιλέως ἡμῶν συνέντευξις ἑνὸς τῶν συνεργατῶν τοῦ παρισινοῦ «Χρόνου», ἧς περίληψιν εἶχε μεταβιβάσει ἡμῖν ὁ τηλέγραφος:

«Ἡ Α. Μεγαλειότης ἐν πρώτοις ἐγνώρισεν ἡμῖν, ὅτι ἡ ἐν Παρισίοις διαμονή του ἔσται βραχυχρόνιος, καὶ ὅτι τὸ ταξείδιόν του οὐ-

δένα πολιτικὸν σκοπὸν εἶχεν. Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει ἡμῶν, ὅτι ἡ παρουσία του ἐν τῇ πρωτευούσῃ συνέπιπτε πρὸς σοβαρὰ γεγονότα ἐν Ἀνατολῇ, ὁ βασιλεὺς μᾶς εἶπεν, ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ κατάστασις εἶναι πράγματι τεταραγμένη, μᾶς ἔδωκεν ὅμως τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει ἀναμιχθῇ εἰς τὰ γεγονότα, ὅπως δὲ ἡ Γαλλία, ἀρκεῖται νὰ ἐπιτηρῇ μετὰ προσοχῆς τὰ συμβαίνοντα. Ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς κυβέρνησιν, ἀπολαύουσαν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ τόπου, ἧς ὁ ἀρχηγὸς κ. Τρικούπης καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως θεωρεῖται ὡς πολιτικὸς ἀνὴρ ἐκ τῶν ἱκανωτέρων».

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 2 Ὀκτωβρίου 1886.

Μεγίστην θέλουν ν' ἀποδώσωσι τὰ ρωσσικὰ ὄργανα σημασίαν τῇ ἀφίξει ἀκόμη καὶ τοῦ κ. Μαυροκορδάτου ὡς πρεσβευτοῦ εἰς Πετρούπολιν:

«Ὁ ἀφιχθεὶς πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος πρίγκιψ Μαυροκορδάτος, »λέγει σήμερον ὁ «Νεολόγος» (Νοβόστι), εἶναι συγγενὴς τοῦ πρω»θυπουργοῦ κ. Τρικούπη γνωστοῦ ἀγγλοφίλου, τυχόντος, ὡς γνωστόν, »παιδείας ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐν τούτοις καὶ ὁ κ. Τρικούπης ζητεῖ τὴν τῇ »Ρωσσίᾳ προσέγγισιν, καθ' ὅτι ἐν Ἑλλάδι κατεπείσθησαν, ὅτι παρὰ »τῆς Ἀγγλίας οὐδὲν δύνανται ν' ἀναμένωσιν.

»Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο, ὅπως μᾶς διαβεβαιοῦσιν ἐδόθησαν καὶ τῷ »πρίγκιπι Μαυροκορδάτῳ ὁδηγίαι. Τὸ ὅτι ἔσπευσε πρῶτον εἰς Πε»τρούπολιν ὁ κ. Τρικούπης νὰ πέμψῃ πρεσβευτὴν ἐμφαίνει ὁποίαν »σημασίαν ἡ Ἑλλὰς ἀποδίδει ταῖς ἀγαθαῖς μετὰ τῆς Ρωσσίας σχέ»σεσιν αὐτῆς καὶ τὴν μετατροπήν, ὡς φαίνεται, τοῦ πολιτικοῦ φρο»νήματος τοῦ κ. Τρικούπη τοῦ ἄγαν ἀγγλοφίλου».

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη 7 Ὀκτωβρίου.

Εἴμεθα αἰσιόδοξοι, ὁμοφρονοῦντες κατὰ τοῦτο πρὸς τὸν νῦν κυβερνῶντα ἔξοχον πολιτευτήν. Ἡ αἰσιοδοξία ὅμως ἡμῶν ὡς καὶ ἐκεί-

νου ὑπάγεται εἰς ὅρους κεφαλαιώδεις: τὴν ἐν ἀκαμάτῳ φιλοπονίᾳ ἐργασίαν τοῦ ἑλλ. λαοῦ, τὴν πάσῃ θυσίᾳ ἀκριβῆ ἀπότισιν τῶν φόρων, τὴν σώφρονα ἐσωτερικὴν πολιτικήν, προνοοῦσαν, θεσπίζουσαν καὶ ἐφαρμόζουσαν μέτρα συντελεστικὰ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς περιουσίας. Τὰ δύο πρῶτα ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἀρετῆς τῶν ἰδιωτῶν, τὸ τρίτον ἐκ τῆς τῶν πολιτευτῶν,οἵτινες μᾶς κυβερνῶσιν. Ἡμεῖς πεποίθαμεν καὶ εἰς ἐκείνην καὶ εἰς ταύτην. Ἀλλὰ τί νὰ εἴπῃ τις ὅταν παρ' ἡμῖν ἀμφισβητῆται ἡ ἀξία καὶ τῶν στοιχειωδεστέρων σωτηρίων μέσων τῆς Κυβερνήσεως; Ὅταν ἠμφισβητήθη π. χ. ἡ ἀξία καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ τοῦ νέου δασμολογίου ὅπερ ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει εἰς τὸν νῦν ἰθύνοντα τὰ κοινὰ πρωθυπουργόν, δασμολογίου προωρισμένου νὰ ἐγκαινίσῃ θαυμαστὴν περίοδον βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως ἐν τῷ κράτει διὰ τῆς ἀτελείας τῶν πρώτων ὑλῶν!

Ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τοῦ νέου δασμολογίου καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀτελείας τῶν πρώτων ὑλῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγήν, ἐδωρήθη εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν τὸ κυριώτερον ὑποστήριγμα πρὸς ἐγκαθίδρυσιν βιομηχανιῶν ἐν τῷ τόπῳ.

Πλήρη δὲ ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι ὁ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων (ὡς ἔγκριτον δημόσιον φύλλον ἀπεκάλεσε τὸν κ. Τρικούπην, καί τοι μετ' ἀσυνεπείας ἀκατανοήτου τὰς πολλὰς τῶν πράξεων αὐτοῦ ἐλέγχον ὡς μὴ σοφάς) πλήρη λέγομεν ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι ὁ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων, τοιοῦτος παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς ξένοις ἐκτιμώμενος, πολλὰ καὶ νῦν παρασκευάζει κατάλληλα καὶ συνετὰ νομοθετήματα προωρισμένα νὰ καταδείξωσι δεδικαιολογημένην τὴν αἰσιοδοξίαν αὐτοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος, ἡμῖν δὲ ἀπόκειται μίαν μόνον νὰ ἐκφέρωμεν εὐχήν: ὅπως δοθῶσιν αὐτῷ τὰ μέτρα ταῦτα νὰ φέρῃ εἰς πέρας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Πέμπτη 9 Ὀκτωβρίου 1886.

Ἐκ τινος πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολῆς ἐκ Βοστώνης τῶν Ἡνωμένων

Πολιτειῶν ἀπὸ 17/29 Σεπτεμβρίου ἀποσπῶμεν τὰς ἀκολούθους σκέψεις.

«Ἡ ἐνταῦθα ἑλληνικὴ Κοινότης, καίπερ μικροτάτη οὖσα, οὐδέποτε ἔπαυσεν ἐνδιαφερομένη εἰς τὰς περιπετείας τῆς φίλης Πατρίδος καὶ ἰδίως κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς πολιτικὴν καὶ ἐθνικὴν κρίσιν.

«Ὅπως δήποτε ἔχομεν πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν ἱκανότητα, τὴν ἀκάματον περίνοιαν καὶ τὸν πατριωτισμὸν τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ ὑγιείαν, ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἡράκλειον ὄντως ἔργον του, καὶ τὴν ἐπὶ μακρὸν ἔτι ὑποστήριξιν τοῦ ἔθνους. Ὅταν δὲ φθάσῃ ἡ κατάλληλος ὥρα, δὲν θὰ εὕρῃ οὐδ' ἡμᾶς, τοὺς μακρὰν τῆς Πατρίδος παρεπιδημοῦντας, λόγοις μόνον τὸν πατριωτισμόν μας ἐκφράζοντας, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους ἐπιβοηθοῦντας. Ἀλλ' ὅταν ἐκραγῇ ἡ θύελλα, εἴθε νὰ μὴ ἐπαναληφθῶσιν αἱ φρικταὶ καὶ ἐξευτελιστικαὶ ἐκεῖναι σκηναὶ τοῦ παρελθόντος ἔαρος. Εἴθε νὰ μάθωμεν ἅπαξ διὰ πανός, ὅτι ἐ ν έ ρ γ ε ι α μόνον καὶ οὐχὶ λόγοι κενοὶ εἶναι τὸ μέσον πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ.

14 Ὀκτωβρίου 1886.

Μετὰ τὴν ἄφιξιν αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς διελέχθη διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Χ. Τρικούπη. Μεταξὺ ἄλλων ἡ Α. Μ. θερμῶς ἐξεδήλωσε τὴν εὐαρέσκειάν του ἐπὶ τῇ γενομένῃ αὐτῷ ὑποδοχῇ......

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον 4 Ὀκτωβρίου.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ὡς ἐγένετο γνωστὸν εἷς τῶν Συντακτῶν τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἣν ἐκτίθησιν ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Α. Μ. ἐγνώρισεν ἡμῖν ἐν ἀρχῇ, ὅτι........ Ὡς ἡ Γαλλία, θὰ περιορισθῇ καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ παρατηρῇ προσεκτικῶς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Κυβερνήσεως ἀπολαυούσης τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ἔθνους, καὶ ἧς ὁ ἀρχηγὸς κ. Τρικούπης θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ βασιλέως δεξιώτατος πολιτικὸς ἀνήρ.

ΣΗΜΑΙΑ, Τρίτῃ 7 Ὀκτωβρίου 1886.

Ὁ λαὸς εἶναι ἀρκετὰ εὔπιστος ὥστε νὰ χειροκροτήσῃ εἰς πᾶσαν φωνὴν ἡ ὁποία τῷ ὑπόσχεται μείωσιν τῶν φόρων. Ἀδιάφορον ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀκατόρθωτον. Ἀδιάφορον ἐὰν πρέπει νὰ πληρώσωμεν 40 ἑκατομμύρια φόρους κατ' ἔτος. Ἀδιάφορον ἐὰν δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπάρξωμεν ὡς ἔθνος ἄνευ τῶν πόρων τοὺς ὁποίους ζητεῖ τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 13 Ὀκτωβρίου 1886

Ἐκ Κορίνθου ὁ Βασιλεὺς ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, ἐκφράζων αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως οὐδεμία γένηται ἐπίσημος ὑποδοχὴ εἰς τὴν ἐπανακάμπτουσαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν βασιλικὴν οἰκογένειαν. Διὰ τοῦτο ἀνεστάλησαν πᾶσαι αἱ προηγούμεναι διαταγαί, ὑπεδέχθησαν δὲ μόνον τὰς ΑΑ. ΜΜ. ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ὁ Πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, καί τινες τῶν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Πρῶτος κατῆλθε τῆς ἁμαξοστοιχίας ὁ Διάδοχος, φέρων μεγάλην στολὴν ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ Πεζικοῦ καὶ ἔσπευσε σφίξας τὴν χεῖρα τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τῶν λοιπῶν παρισταμένων.

Δευτέρα 13 'Οκτωβρίου 1886.

Ο κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

'Ο κ. πρωθυπουργὸς χθὲς παρέμεινεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐπὶ μίαν ὥραν συνομιλῶν μετὰ τῶν Α. Μ. Μ.

LE MESSAGER D'ATHÈNES

Samedi, 11 Octobre (v.s.) 1886.

Il serait difficile de trouver dans l'histoire des vingt dernières années une époque plus calme que celle que nous venons de traverser. Dans cet intervalle, le ministère, investi des fonctions de la régence, a exercé le pouvoir sans opposition d'aucune sorte.

M. Tricoupi, qui a été le véritable souverain de la Grèce depuis le départ du roi pour l'étranger, peut oser beaucoup avec la Chambre actuelle. On n'a pas oublié qu'elle s'est laissée décapiter par lui avec autant de grâce que le guillotiné par conviction, et que ces députés dont on avait tant médit ont sacrifié leurs intérêts électoraux à l'intérêt du régime représentatif.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

'Αλλὰ τὴν λογικὴν μεταβάλλει τὸ θαῦμα καὶ ἐγὼ πιστεύω ἀδιστάκτως εἰς τὴν θαυματουργὸν δύναμιν τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς τοῦ κυβερνῶντος νῦν τὸ πρότυπον βασίλειον 'Ενθουσιώδης ποιητὴς ψάλλων συνεχῶς διὰ θουρίων ᾀσμάτων τὴν Μακεδονίαν, ἐκήρυσσεν ἀναφανδὸν πρὸ ὀλίγου, ἐν πληθούσῃ ἀγορᾷ ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ἀσυγκρίτῳ λόγῳ ἀνώτερος τοῦ Περικλέους, ἁρμόζει δὲ ἡ 'Ελλὰς κλεΐζουσα τὸν μεγαλοφυᾶ αὐτῆς πρωθυπουργὸν νὰ ὀνομασθῇ Τρικουπία.

Διατελῶ ἀφωσιωμένος θεράπων
ΤΙΜΩΝ ('Εκ Κηφισσίας)

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη 15 'Οκτωβρίου

'Ο παρ' ἡμῖν πρό τινος χρόνου διατρίψας διαπρεπὴς γάλλος μηχανικὸς καὶ διευθυντὴς τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τοῦ δήμου τῶν Παρι-

σίων κ. Alfred Durand Clay ὑπείκων εἰς φιλικὴν παράκλησιν τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Χ. Τρικούπη, ζητήσαντος νὰ ἐκθέσῃ αὐτῷ τὰ ἰδέας του περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἔπεμψεν αὐτῷ ἐπιστολήν, ἣν μεταφράσαντες δημοσιεύομεν, πεποιθότες ὅτι προσφέρομεν ἀληθινὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ καὶ μηχανικοῦ ἔχει ὧδε·

. . . .

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 15 Ὀκτωβρίου 1886.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Χθὲς ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. Τρικούπην ὁ ναύαρχος τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου κ. Ὀρέγγος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου κ. Κανεβάρο καὶ τοῦ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένου τῆς Ἰταλίας κ. Κάλβη, μείναντες παρὰ τῷ κ. πρωθυπουργῷ περὶ τὴν ὥραν.

16 Ὀκτωβρίου 1886.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΓΕΥΜΑΤΑ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Δραγούμης ἔδωσε γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησεν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών, τὸ προσωπικὸν τῆς γαλλικῆς πρεσβείας, καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἱσπανίας. Ὁ κ. Τρικούπης παρευρέθη μόνον εἰς τὴν μετὰ τὸ γεῦμα ἀκολουθήσασαν συναναστροφήν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Πέμπτη 16 Ὀκτωβρίου 1886.

Τὴν 3 μ. μ. τῆς χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμης, κατελθόντες εἰς Πειραιᾶ, ἀνταπέδωκαν ἐπὶ τῆς Ἰταλικῆς ναυαρχίδος «Ἰταλίας» τὴν γενομένην πρὸς αὐτοὺς προχθὲς ἐπίσκεψιν τοῦ Ἰταλοῦ ἀντιναυάρχου κ. Ὀρέγγο. Κατά τε τὴν εἴσοδον εἰς τὸ πλοῖον καὶ τὴν ἔξοδον τῶν κ. κ. ὑπουργῶν ἐρρίφθησαν ἐκ τῆς ναυαρχίδος πρὸ τιμήν των οἱ συνήθεις κανονιοβολισμοί.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 17 Ὀκτωβρίου 1886.

Ἐπανῆλθε χθὲς τὴν πρωΐαν ἐκ τῆς περιοδείας του ὁ γάλλος γερουσιαστὴς κ. Λέων Σαίη. Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὅπου κατέλυσεν, ἐπεσκέφθη αὐτὸν μετὰ μεσημβρίαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης παραμείνας ἐπὶ δύο περίπου ὥρας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 17 Ὀκτωβρίου

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ μακρῶν διεσκέφθησαν χθὲς μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ οἱ τραπεζῖται κ.κ. Συγγρός, Κορωνιός, Ἀθηνογένης, καὶ Εὐγενίδης περὶ σπουδαιοτάτου τινὸς οἰκονομικοῦ συνδυασμοῦ, δι' οὗ θὰ ἠδύναντο νὰ ἀρθῶσι αἱ παροῦσαι οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας.

18 Ὀκτωβρίου Σαββάτῳ 1886.

Χθὲς μετέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ παρέμεινεν ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΣΦΑΙΡΑ, 17 Ὀκτωβρίου 1886.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τῶν ὑπουργῶν τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν κατὰ τὴν προχθεσινὴν αὐτῶν ἐπίσκεψιν τοῦ ἰταλοῦ ἀντιναυάρχου Orengo ἐπί τοῦ πυργωτοῦ «Ἰταλία» παρέμειναν ἐπὶ δύο περίπου ὥρας ἀποθαυμάζοντες τοὺς διαφόρους καὶ ποικίλους μηχανισμοὺς τοῦ τεραστίου τούτου σκάφους, οὓς καὶ λεπτομερέστατα ἐξήγησεν αὐτοῖς ὁ ἀντιναύαρχος Orengo, καὶ δι' ὧν λειτουργοῦσι τὰ 4 τεράστια τηλεβόλα τῶν 100 τόννων καὶ αἱ ἐκσφενδονιζόμεναι τορπίλλαι εἴτε ἐκ τοῦ σκάφους εἴτε καὶ διὰ τῶν τορπιλλοφόρων. Κατὰ τὴν ἔξοδον τῶν ὑπουργῶν ἐρρίφθησαν 19 βολαί. Τοὺς ὑπουργοὺς συνώδευσε ἐν τῇ ἐπισκέψει ταύτῃ ὁ λιμενάρχης κ. Θερμησιώτης.

Ἐπιτροπὴ συνισταμένη ὑπὸ τῶν κ.κ. Λομβάρδου καὶ Βουλπιώτου ὡς πρώην ὑπουργῶν τῆς παιδείας, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Μανέτα καὶ τῶν κ.κ. Δεϊμέζη, Εὐκλείδου, Λάμπρου, Λυκάκη καὶ Πολίτου,

προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη, συνῆλθεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν χθές, ἵνα σκεφθῇ περὶ καταρτήσεως ἰδιαιτέρων ταμείων δημοτικῶν σχολείων κατὰ πόλεις ἢ κοινότητας.

ΡΑΜΠΑΓΑΣ, Κυριακῇ 19 Ὀκτωβρίου 1886.

Ἐκ τῶν πρώτων θὰ σπεύσουν βέβαια νὰ εἶν' ἐδῶ τὴν Πέμπτην ὅσοι βουλευταὶ ἐψήφισαν ἀκουσίως των, καὶ ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς, τὸ ὑπὲρ τῆς εὑρείας περιφερείας αὐτοκτονικὸν δι' αὐτοὺς νομοσχέδιον τοῦ πονηροτάτου, καὶ πονηροῦ Μεσολογγίτου πρωθυπουργοῦ, τοῦ σκληροῦ Νέρωνος ὅστις δι' ἑνὸς κτυπήματος ἀπέκοψε τόσας τῆς Βουλῆς κεφαλάς.

Θὰ ἔλθουν αὐτοὶ οἱ περάσαντες μόνοι των τὴ θηλειὰ στὸ λαιμό των, θὰ ἔλθουν ὡς ταπεινοὶ καὶ εὐσεβεῖς χατζῆδες, ὅσον καὶ ἂν εἶναι μετανοημένοι διὰ τὴν ἀκουσίαν αὐταπάρνησίν των.

Καὶ θὰ ἔχῃ ἡ σύνοδος αὕτη τῆς Βουλῆς ἀλλόκοτα ψυχολογικὰ φαινόμενα, διότι οἱ περισσότεροι τῶν Πατέρων τοῦ Ἔθνους θὰ εἶναι μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκμονος εἰς τὰς ἀποφάσεις των: θὰ θέλουν νὰ τρίξουν τὰ δόντια καὶ θ' ἀνακαλύπτουν ὅτι ἀφ' ὅτου ἐψηφίσθη ἡ εὑρεῖα περιφέρεια καὶ τοὺς ἀπειλῇ ὡς δαμόκλειος σπάθη τὸ χαρτὶ τῆς διαλύσεως, δὲν ἔχουν πλέον δόντια...

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 11/23 Ὀκτωβρίου 1886.

Τὸ ὁδοιπορικὸν τοῦ Κ. Κρουμβάχερ περιέχει πολλὰς καὶ παντοίας λεπτομερείας περὶ τοῦ πνευματικοῦ καὶ κοινωνικοῦ τῶν Ἑλλήνων βίου.

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς 17 Φεβρουαρίου — γράφει — ἐπιστρέφων ἐκ μικρᾶς ἐκδρομῆς, παρετήρησα κίνησιν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔκτακτον καὶ ὑπερφυᾶ.

Ὁ ἀνὴρ ὁ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἱματιουργοῦ ἀπειλήσας τοῦ ἔθνους τὸν βίον, ὁ πονηρὸς Τρικούπης, εἶχεν ἐκπέσει τῆς ἀρχῆς κατά τινα τῶν ἑσπερινῶν τῆς Βουλῆς συνεδριάσεων· ἐντεῦθεν ἡ ἀκόλαστος καὶ ἄμετρος τοῦ παλιμβούλου ὄχλου χαρά.

Ἦσαν ἤδη μέσαι νύκτες καὶ ἔτι ἀντήχει οἰκτρῶς πρὸ τοῦ ξενοδοχείου ᾆσμα ἑλληνικόν, οὗτινος ἡ πλεονάκις ἐπαναληφθεῖσα ἐπῳδός, «ἑλληνόπαιδα καϋμένα» περιεῖχε βεβαίως τὴν μεγίστην ἀλήθειαν πασῶν τῶν δημοτικῶν προχύσεων τῆς πολυταράχου ἑσπέρας. Ἡ δλη ἐπίδειξις ἐποίησεν αἴσθησιν γεγονότος παιδαριώδους ἢ δεινοῦ· κατ' ἐξοχὴν δὲ ἔχαιρον ὡς εἰκὸς οἱ τὰς ἐφημερίδας πωλοῦντες ἐπὶ πλείους ἡμέρας τοὺς παροδίτας ἐνοχλοῦντες καὶ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν ἀναβρυχώμενοι «ἡ πτῶσις τοῦ ὑπουργείου, ἡ πτῶσις τῆς Κυβερνήσεως». Τρεῖς ἡμέρας ὕστερον ὁ θίασος τοῦ ἐπιδόξου ὑπουργείου Δηλιγιάννη ἐπενόησεν ἑτέραν ἐπίδειξιν ὅπως διατρανωθῇ ὁ δημοτικὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως χαρακτήρ. Ἑπτὰ σημαιοφόροι ἅμαξαι ἐν μέσῳ πυκνῆς ἀνθρώπων συῤῥοῆς ἤλαυνον διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Οἱ ἐν αὐταῖς ὀχούμενοι εἶχον ὄψιν ἐλεεινήν, ἴσως δὲ διὰ τοῦ πενιχροῦ ἱματισμοῦ των ἐβουλεύθησαν νὰ παραστήσωσιν συμβολικῶς τὴν πτωχείαν, εἰς ἣν δῆθεν περιέστησε τὴν χώραν τὸ σύστημα τοῦ Τρικούπη. Κατὰ συγκυρίαν ἁπλῆν ἤρχετο ὄπισθεν τῆς πομπῆς ἀγροτικὸν ἕλκυθρον, ἐφ' οὗ ἵστατο μετὰ σεμνότητος κυνάριον, ἐγεῖρον ἄσβεστον γέλωτα παρὰ τοῖς θεωμένοις.

Περὶ πολιτικῶν οἱ Ἕλληνες λαλοῦσι πολλῷ πλέον τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἔχουσι δὲ περὶ τούτων ἰδέαν πάνυ ἀσαφῆ.

«Ἡ μικρὰ Μαρία ἐρωτᾷ τὴν μητέρα της· ἀγαπητὴ μῆτερ, πόθεν ἔπεσεν ὁ Τρικούπης;» «ἀπὸ τῆς κλίμακος τέκνον μου». Καὶ οἱ ξένοι δὲ παρασύρονται ὑπὸ τῆς δίνης· ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἑσπερίδι ἀντὶ ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης καὶ τοπογραφίας ἐστράφη ὁ λόγος περὶ τὴν νεωτάτην τῆς Ἑλλάδος πολιτικήν. Τοιαύτην τύρβην ἔσπευσα νὰ διαφύγω ἐπιχειρήσας ἐκδρομήν.

Ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἀγνοοῦνται παντάπασιν αἱ τῶν κομμάτων ἀρχαί, ἀπέδειξε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ 1885 ὁ δριμύτατος κατὰ τοῦ Τρικούπη ἐκλογικὸς ἀγών. Αἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐφημερίδες, οἱ ἥρωες τῶν καφεπωλείων καὶ τῶν τριόδων ἓν μόνον θέμα πο-

λυτρόπως καὶ κατὰ κόρον ἀνεμασῶντο «κάτω τοὺς φόρους». Τὴν εὐφυᾶ ρήτραν ἐδέξατο ἡ ἀντιπολίτευσις ὡς ἴδιον πρόγραμμα, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτης οἱ θιασῶται ἐκείνης ἐξελέγησαν καὶ τὸ νέον ὑπουργεῖον ἀνέλαβε τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὸ αἷμα τῶν ὑπουργῶν δὲν ἐτήρησεν ἐπὶ μακρὸν τὴν ἔκτοπον θερμότητα, διότι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐνόησαν, ὅτι, παρὰ πάσας τὰς ἐπαγγελίας, ἡ μεγάλη μηχανὴ δὲν ἠδύνατο νὰ κινηθῇ ἄνευ ἐλαίου. Ἀληθεύει, ὅτι ὁ Τρικούπης ἐβάρυνε διὰ νέων ἀλλεπαλλήλων φόρων τὴν χώραν, ἐξηγρίωσε δὲ μάλιστα τὰ πλήθη διὰ τῆς ἐπὶ τῶν καπνῶν εἰσφορᾶς· κατώρθωσεν ὅμως καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα, ἐπιλαβόμενος τῆς στρώσεως τῶν ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων, καταρτίσας τὸν στρατὸν καὶ προβιβάσας δημοτικὴν παιδείαν, τέχνην καὶ ἐπιστήμην. Αἱ ἔνθερμοι καὶ καλῶς προβεβουλευμέναι προσπάθειαί του ὡρμήθησαν ἐκ τῆς ἀρχῆς, ὅτι νῦν μάλιστα, ὅτε προσεγγίζει ἡ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος λύσις, ὀφείλει ἡ Ἑλλὰς νὰ παρασκευάσῃ ἑαυτὴν ἀντὶ πάσης θυσίας· διὰ τοῦτον τὸν λόγον λυσιτελὲς ὑπέλαβε νὰ ἀποκαταστήσῃ πάλιν ἐν τοῖς κρισίμοις καιροῖς τὰς πρεσβείας. Χάριν λόγων οἰκονομικῶν ὁ Δηλιγιάννης εἶχε καταργήσει καὶ πρεσβείας καί τινα προξενεῖα, ἀλλ' οἱ φόροι δὲν κατηργήθησαν. Ἀπ' ἐναντίας μετ' ὀλίγους μῆνας ἐδέησε νὰ ἀνακαλέσῃ μέτρα τινά, εἰς ἃ προσέφυγε κατ' ἀρχὰς ἐν ὑπερβολῇ ζήλου, ἀνεκαίνισε δὲ τὴν ἐν Βερολίνῳ πρεσβείαν.

Τὴν ὀρθότητα τοῦ συστήματος τοῦ Τρικούπη ἀνωμολόγησαν οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνες οἱ δυνάμενοι νὰ κρίνωσιν ἀπαθέστερον καὶ ἀμεροληπτότερον τῶν ἐν τῷ βασιλείῳ ὑπερεξημμένων κομμάτων. Σύμπας ὁ ἑλληνικὸς τύπος ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει ὑπερεπῄνει τὸν ἄνδρα· ὅπου δὲ τῆς Χίου, τῆς Λέσβου, τῆς Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως διελέχθην περὶ πολιτικῶν πρὸς ἄνδρας εὐπαιδεύτους, ἤκουσα ὁμοθύμως καὶ μετ' εὐφημιῶν ἐξαιρομένην τὴν αὐταπάρνησιν αὐτοῦ καὶ δραστηριότητα. Ὁ ἐν Ἀθήναις ὄχλος τὸν ἐκάλεσε δολοφόνον τῆς πατρί-

δος· ταῦτα δὲ ἀκούσας ἐμνήσθην τῶν πάλαι Ἀθηναίων καὶ τῆς τύχης τῶν παρὰ τούτοις μεγάλων ἀνδρῶν, εἶπα δὲ «καὶ πάλιν ἡ νέα Ἑλλὰς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ».

PHARE DU BOSPHORE

LE CABINET REFORMATEUR EN GRÈCE

Constantinople, le 26 Octobre 1886.

En Grèce, l'œuvre de réorganisation administrative, entreprise par M. Tricoupi, continue sans bruit, sans la moindre ostentation. Des réformes salutaires sont introduites dans toutes les branches de l'administration; l'armée et la marine sont l'objet d'une étude approfondie et l'équilibre budgétaire est poursuivi par la voie la plus naturelle, au moyen du développement des ressources existantes, de l'introduction de sages économies et de la création de nouveaux impôts en rapport avec la force productive du pays. Déjà, la surveillance active exercée sur le fonctionnement des douanes a donné des résultats inouïs — un million environ de différence en plus par mois, sur le revenu de l'année passée, ce qui suffit a donner la mesure des abus énormes, commis sur toute l'étendue du royaume sous l'administration pervertie de l'élu de la populace d'Athènes.

Désormais, la lutte est engagée sur toute la ligne entre le réformateur et le brigandage administratif dont M. Délyanni et ses partisans se sont fait un auxilaire pour escalader le pouvoir. Est-il quelqu'un, en Grèce, qui ignore les promesses immorales de tolérance gouvernementale à l'égard des contrebandiers et autres individus du même acabit, au moyen desquelles les organes de M. Délyanni ont réussi à

assurer à leur chef la fameuse victoire électorale, dont la nation grecque subit aujourd'hui et subira longtemps encore les conséquences désastreuses? Et une fois le succès obtenu, n'a-t-on pas vu M. Delyanni porter une main sacrilège aux meilleurs ressources de son pays en exécution des engagements formels pris en son nom par ses acolytes? Ne l' a-t-on pas vu abolir l'impôt sur le tabac, dont le rendement était des plus satisfaisants, et le remplacer par un mode de taxation imaginée en vue de favoriser les contrebandiers, dont quelques-uns même avaient eu l'honneur d'être admis auprès de l'ex-président du Conseil et de collaborer à la rédaction de la nouvelle loi?

Il est aisé après cela de se rendre compte de l'état de relâchement des différents rouages de l'administration du royaume; il est facile de se faire une idée des détournements et du gaspillage des derniers publics, auxquels ont dû se livrer durant la période qui nous occupe des fonctionnaires infidèles, dont les protecteurs, pour la plupart des députés influents et des notables provençaux, prêtaient à M. Délyanni leur appui à des conditions honteuses dûment stipulées dans le contrat synalagmatique passé avec eux avant son triomphe électoral du mois d'avril 1885.

C'est sur cette situation intolérable qui a exercé une influence funeste sur les finances helléniques, que s'appesantit en ce moment la main de fer de M. Tricoupi frappant impitoyablement les abus et rendant aux revenus publics leur élasticité primitive. Il n'y a pas de doute que non seulement les douanes, mais toutes les sources de revenu ont dû se ressentir de la tolérance gouvernementale à l'égard des employés prévaricateurs. Et c'est là assurément ce qui fait

l'optimisme de M. Tricoupi, en dépit du *déficit* relativement considérable dont il était déjà menacé avant la récente catastrophe du Péloponnèse occidental.

Effectivement, l'honorable président du Conseil est peut être le seul parmi les hommes politiques d'Athènes, qui ne s'inquiète pas outre mesure de la situation financière de la Grèce. Sa ferme résolution de ne pas toucher au service de la Dette publique et de ne pas recourir à des impôts inusités dans le pays, mais d'arriver graduellement à l'équilibre par les voies ordinaires, et la meilleure preuve de sa confiance absolue en l'avenir de la Grèce.

Au moment où nous traçons ces lignes les projets de loi qu'il compte soumettre à l'appréciation de la Chambre à sa rentrée prochaine doivent être prêts. Dans quelques semaines, il nous sera donc donné de voir l'ensemble de son vaste plan de réforme et de l'étudier dans ses details. Au dire des personnes très bien placées pour être renseignées à temps sur les affaires gouvernementales nous allons avoir sous les yeux un travail de longue haleine qui fera honneur à la prodigieuse activité de l'éminent homme d'État et dont l'application ouvrira une ère de prospérité au Royaume hellénique. Reste à savoir seulement, si cette application ne sera pas entravée par le mauvais génie de la Grèce que ni les échecs politiques, ni les chutes honteuses ne suffisent, paraît-il, à décourager. A en croire les dernières nouvelles d'Athènes, la scission qui s'est produite au sein de son parti n'empêchera pas celui-ci de présenter sur les bancs de la gauche un groupe uni et discipliné, obéissant à une seule direction, tant qu'il s'agira de renverser ce ministère, la division ne devant se manifester qu'après la chute

de M. Tricoupi, si elle est atteinte et dans le cas où le Roi appellerait l'opposition au pouvoir, au lieu de dissoudre la Chambre.

Il est inutile de dire que cette ambition naissante est d'un bon augure pour la solidité du cabinet Tricoupi. Espérons donc que celui-ci sortira victorieux de l'épreuve qui l'attend à la grande, à l'immense satisfaction des honnêtes gens, dont l'appui sincère est acquis aux projets éminement patriotiques du grand réformateur hellène.

Τετάρτη, 22 'Οκτωβρίου 1886.

Χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεσκέψατο τὸν κ. πρωθυπουργὸν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν 'Εξωτερικῶν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών, ὅστις παρέμεινεν ἐπὶ ὁλόκληρον ὥραν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 22 'Οκτωβρίου.

Χθὲς ἐδημοσιεύθη ἐνταῦθα ἐν τῇ «Πρωΐᾳ» κατὰ μετάφρασιν, ἄρθρον τι τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει γαλλιστὶ ἐκδιδομένου ἑλληνικοῦ «Φάρου τοῦ Βοσπόρου» ὑβριστικώτατον κατὰ τοῦ τόπου.

Καὶ μόνον ὁ κ. Τρικούπης παρίσταται ὡς «σιδηρᾶ χείρ», ὡς «εὐρύτατον ἀναμορφωτικὸν σχέδιον, ὡς τεραστία ὀξύνοια ἀνοίγουσα ὁδὸν εὐδαιμονίας».

24 'Οκτωβρίου.

Σωρεία νομοσχεδίων ἀπεστάλη πρὸς ἐκτύπωσιν εἰς τὸ 'Εθνικὸν τυπογραφεῖον. Τὰ νομοσχέδια ταῦτα ἀφορῶσιν ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως· πρόκειται δὲ νὰ ὑποβάλῃ ταῦτα ἡ κυβέρνησις πρὸς συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὰς πρώτας αὐτῆς συνεδριάσεις.

23 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς ἡ κυρία καὶ ὁ κ. Δραγούμης ἔδωσαν γεῦμα..... Μετὰ τὸ γεῦμα ἐπικολούθησε φαιδρὰ ἑσπερίς, εἰς ἣν παρευρέθησαν ὁ κ. Τρικούπης, οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ καὶ πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα ξένων ἡμεδαπῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 24 Ὀκτωβρίου, Παρασκευὴ 1886.

Κληθεὶς ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως χθὲς τὴν 11 $^1/_2$ μ. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης παρέμεινε παρ' Αὐτῷ ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν.

24 Ὀκτωβρίου.

Παρουσιασθεὶς χθὲς εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Τρικούπην ὁ ἀντιστράτηγος καὶ πρόεδρος τῆς μεθοριακῆς ἐπιτροπῆς κ. Σ. Σοῦτσος ἐπέδωκεν αὐτῷ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν μεθοριακῶν.

ΠΡΩΙΑ, 21 Ὀκτωβρίου Τρίτη 1886.

Μετάφρασις τοῦ ἄρθρου τοῦ «Φάρου τοῦ Βοσπόρου» τῆς 14/26 Ὀκτωβρίου.

Ἐν Ἑλλάδι τὸ ἔργον τῆς ἀναμορφώσεως ὅπερ ἀνέλαβεν ὁ κ. Τρικούπης προβαίνει ἀθορύβως καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐπιδείξεως. Ἀναμορφώσεις σώτειραι συνετελέσθησαν ἐν πᾶσι τοῖς κλάδοις τῆς διοικήσεως. Ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικὸν εἰσὶ τὸ ἀντικείμενον βαθείας μελέτης, τὸ δ' ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐπεδιώχθη διὰ τῆς μᾶλλον φυσικῆς ὁδοῦ ἤτοι τῆς ἀναπτύξεως τῶν ὑπαρχόντων φόρων, τῆς ἐφαρμογῆς σοφῶν οἰκονομικῶν καὶ τῆς δημιουργίας νέων φόρων ἀναλόγων πρὸς τὴν παραγωγικὴν δύναμιν τοῦ τόπου.

Ἤδη ἡ γενομένη ἐπίβλεψις ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν τελωνείων παρήγαγεν ἀνήκουστα ἀληθῶς ἀποτελέσματα ἤτοι ἑνὸς ἑκατομμυρίου σχεδὸν ἐπὶ πλέον διαφορὰν κατὰ μῆνα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσπραχθέν, ὅπερ ἀρκεῖ ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς μέτρον

τῶν μεγίστων καταχρήσεων αἵτινες διεπράχθησαν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ βασιλείου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνηθίκου διοικήσεως τοῦ ἐκλεκτοῦ 'Αθηναϊκοῦ ὄχλου.

Ἐν τῷ μέλλοντι ἡ πάλη ἐν γένει θέλει συναφθῇ μεταξὺ τοῦ ἀναμορφωτοῦ καί τινος ληστρικῆς διοικήσεως τὴν ὁποίαν ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ οἱ ὀπαδοὶ αὐτοῦ ἐξελέξαντο ὡς βάσιν τῆς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνόδου των. Ὑπάρχει ἆρά γε Ἕλλην τις ἀγνοῶν τὰς ἀνηθίκους ὑποσχέσεις περὶ κυβερνητικῆς ἐπιεικίας εἰς πάντα λαθρέμπορον, ἢ ἄλλον τινὰ τοῦ αὐτοῦ φυράματος διὰ τῶν ὁποίων τὰ ὄργανα τοῦ κ· Δηλιγιάννη ἐπέτυχον νὰ ἐξασφαλίσωσι ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν τὴν πολυθρύλλητον ἐκλογικὴν ἐκείνην νίκην, ἧς τὰς ὀλεθρίας συνεπείας ὑφίσταται καὶ θὰ ἐξακολουθῇ ὑφιστάμενον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος;

Καὶ ὅταν ἅπαξ ἐπῆλθεν ἡ νίκη δὲν εἴδομεν τὸν κ. Δηλιγιάννην νὰ ἐπιθέσῃ βέβηλον χεῖρα ἐπὶ τῶν ἀρίστων πόρων τῆς πατρίδος του εἰς ἐκτέλεσιν τῶν δοθεισῶν ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν του ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ὑποσχέσεων; Δὲν εἴδομεν αὐτὸν καταργοῦντα τὸν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ φόρον, ἡ πρόσοδος τοῦ ὁποίου ἦτο ἀρκούντως σπουδαία, καὶ ἐπιβάλλοντα φαντασιώδη τινὰ τοιοῦτον ἐξ εὐνοίας πρὸς τοὺς λαθρεμπόρους, τινὲς μάλιστα τῶν ὁποίων ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ παρακάθηνται μετὰ τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ, καὶ συνεργάζονται εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νέου νόμου;

Εὐχερὲς εἶναι μεθ' ὅλα ταῦτα νὰ ἐννοήσωμεν πόθεν προῆλθεν ἡ παραλυσία τῆς διοικήσεως τοῦ βασιλείου, οὐδ' εἶναι δύσκολον νὰ λάβωμεν ἰδέαν τινα τῆς διασπαθίσεως καὶ καταστροφῆς τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, ἅτινα ὀφείλονται εἰς τὴν διαφθορὰν τῶν κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ὑπαλλήλων, οἱ προστάται τῶν ὁποίων, ἰσχύοντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βουλευταὶ καὶ πρόκριτοι τῶν ἐπαρχιῶν παρεῖχον εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην τὴν ὑποστήριξίν των ὑπὸ ὅρους ἀνηθίκους συνομολογηθέντας διὰ τοῦ πρὸ τῆς ἐκλογικῆς νίκης τοῦ 'Απριλίου τοῦ 1885 συναφθέντος μεταξὺ αὐτῶν συμβολαίου.

'Επὶ τῆς ἀσυγγνώστου ταύτης καταστάσεως, ἥτις ἤσκησε τόσον ὀλεθρίαν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς 'Ελλάδος ἐπιρροήν, βαρύνει τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ σιδηρᾶ χεὶρ τοῦ κ. Τρικούπη ἀνηλεῶς διώκουσα τὰς καταχρήσεις καὶ ἀποδίδουσα εἰς τὰς δημοσίας προσόδους τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν ἐλαστικότητα. 'Αναμφιβόλως οὐ μόνον τὰ τελωνεῖα, ἀλλ' ὅλαι αἱ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων πηγαὶ ἐβλάβησαν ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἐπιεικίας πρὸς τοὺς καταχραστὰς ὑπαλλήλους. Τοῦτο δ' ἀκριβῶς καθιστᾷ εὐοίωνον τὸν κ. Τρικούπην μ' ὅλον τὸ ὑπέρογκον σχετικῶς ἔλλειμμα παρ' οὗ εἶχεν ἤδη ἀπειληθῇ πρὸ τῆς τελευταίας καταστροφῆς τῆς μεσημβρινοδυτικῆς παραλίας τῆς Πελοποννήσου.

Βεβαίως ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου εἶναι ὁ μόνος ἴσως μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῶν 'Αθηνῶν, ὅστις δὲν ἀνησυχεῖ ὑπερμέτρως διὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς 'Ελλάδος.

'Η σταθερὰ ἀπόφασίς του τοῦ νὰ μὴ παραβλάψῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρέους καὶ νὰ μὴ καταφύγῃ εἰς ἀχρήστους φόρους, ἀλλὰ νὰ φθάσῃ βαθμηδὸν εἰς τὸ ἰσοζύγιον, διὰ κοινῶν ὁδῶν εἶναι ἡ καλλιτέρα ἀπόδειξις τῆς ἀπολύτου αὐτοῦ πεποιθήσεως ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς 'Ελλάδος. Καθ' ἣν στιγμὴν γράφομεν τὰς γραμμὰς ταύτας τὰ νομοσχέδια, ἅτινα προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ ὑπὸ τὴν ἐκτίμησιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτῆς ἔναρξιν ἡτοιμάσθησαν καὶ ἐντὸς ἑβδομάδων τινῶν θέλομεν δυνηθῇ νὰ ἴδωμεν τὸ ὅλον τοῦ εὐρυτάτου ἀναμορφωτικοῦ του σχεδίου καὶ τὸ σπουδάσωμεν ἐν ταῖς λεπτομερείαις αὐτοῦ. Κατὰ τὸ λέγειν προσώπων ὑψηλὴν κατεχόντων θέσιν, ὥστε νὰ γνωρίζωσι τὰς γνώμας τῆς κυβερνήσεως, θὰ ἔχωμεν μετ' ὀλίγον ὑπ' ὄψει ἡμῶν ἔργον ἐπίπονον, ὅπερ θὰ προξενήσῃ τιμὴν εἰς τὴν τεραστίαν ὀξύνοιαν τοῦ ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρός, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ὁποίου θ' ἀνοίξῃ ὁδὸν εὐδαιμονίας εἰς τὸ βασίλειον τῆς 'Ελλάδος. Ὅτι ὅμως μένει νὰ μάθωμεν εἶναι ἂν ἡ ἐφαρμογὴ αὕτη δὲν θὰ παρακωλυθῇ ἀπὸ τὸν κακὸν τῆς 'Ελλάδος δαίμονα, τὸν ὁποῖον

οὔτε αἱ πολιτικαὶ ἀποτυχίαι οὔτε αἱ ἄτιμοι πιέσεις ἤρκεσαν, φαίνεται, ν' ἀποθαρρύνωσι.

'Αλλ' ἂν πρόκηται νὰ παράσχωμεν πίστιν εἰς τὰς τελευταίας ἐξ 'Αθηνῶν εἰδήσεις, τὸ σχίσμα ὅπερ ἐγένετο ἐν τῷ κόμματι αὐτοῦ δὲν θὰ μᾶς ἐμποδίσῃ νὰ ἴδωμεν καὶ αὖθις ἐπὶ τῶν ἑδωλίων τῆς ἀριστεᾶς κόμμα ἡνωμένον καὶ πειθαρχοῦν, ὑπακοῦον δ' εἰς μίαν μόνην διεύθυνσιν ἐνόσῳ πρόκειται περὶ ἀνατροπῆς τοῦ ὑπουργείου καθ' ὅσον ἡ διαίρεσις θέλει ἐκδηλωθῇ μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ κ. Τρικούπη ἂν αὕτη ἐπιτευχθῇ καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ βασιλεὺς ἤθελε καλέσῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀντὶ νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλήν.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

'Ο Φασουλῆς
περὶ Βουλῆς.

Λοιπὸν συνῆλθε ἡ Βουλὴ 'στὰς δυόμισυ καὶ κάτι
κι' ἐγὼ ποῦ λὲς ξαπλώθηκα 'στὸ πάλκο μὲ ραχάτι
κι' ἐκύτταζα μὲ προσοχὴν ποιοὶ 'μπαίνουν καὶ ποιοὶ βγαίνουν
καὶ ποῦ ἐκεῖνοι προσκολλοῦν, καὶ ποῦ αὐτοὶ πηγαίνουν.
'Εντεῦθεν ὁ Χαρίλαος μὲ μειδιῶντα χείλη
ἐκεῖθεν ὁ Λομπάρδος του καὶ οἱ λοιποί του φίλοι
ὁ Θεοτόκης δηλαδή, Δραγούμης καὶ Βουλπιώτης
καὶ κάθε ἄλλη, Περικλῆ, σπουδαία ἐξοχότης.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 23 'Οκτωβρίου.

Τὴν 2 ½ μ. μ. ὥραν καταλαμβάνει τὴν ἕδραν του ὁ κ. Στεφανόπουλος. Εἰς τὰ ὑπουργικὰ ἑδώλια κάθηνται συνδιαλεγόμενοι καὶ ἔγγραφα τινὰ εἰς τὰς χεῖρας κρατοῦντες οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Βουλπιώτης καὶ Λομβάρδος. 'Ο κ. Τρικούπης ὄρθιος φέρων τὸν πῖλον ἐν τῇ

κεφαλῇ καὶ τὸ ῥαβδίον αὐτοῦ ἐν τῇ δεξιᾷ, ἵσταται πρὸ τῆς ἐν τῇ δεξιᾷ μαρμαρίνης στήλης τῆς αἰθούσης καὶ ἀτενίζει πρὸς τὸ προεδρεῖον, ἀνταλλάσων λέξεις τινὰς πρὸς παριστάμενον βουλευτήν. Ἵσταται κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον σ τ ὰ π α ν ι ά.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 26 Ὀκτωβρίου 1886.

Ὁ βασιλεὺς χθὲς μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τῆς ἀδελφῆς τοῦ πρωθυπουργοῦ Σοφίας Τρικούπη καὶ παρέμεινεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ περὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Ὀκτωβρίου 1886.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΠΝΟΥ

Ἰδίως ἐν Θεσσαλίᾳ.

Ἐνῷ διὰ τοῦ καταργηθέντος νόμου τοῦ κ. Τρικούπη ἡ παραγωγὴ ἐλευθέρα ἀφεθεῖσα ηὔξανεν ἐπαισθητῶς κατ' ἔτος, διὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐλαττοῦται καταπληκτικῶς. Γνωρίζω τοῦτο ἐξ ἰδίας πείρας, ἂς ἐξετασθῶσι δὲ τὰ σχετικὰ βιβλία τοῦ δημοσίου καὶ θὰ καταδειχθῇ τὸ μέγα χάσμα, ὅπερ χωρίζει τὴν παραγωγὴν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἐκεῖ μὲν ἀκμαία καὶ θαλερὰ καὶ προοδεύουσα, ἐδῶ δὲ μαραμμένη καὶ ὀπισθοδρομοῦσα. Πλοῦτος ἑκάστης χώρας εἶναι ἡ παραγωγή, ἡ δὲ κατανάλωσις τοὐναντίον. Ἀνάγκη λοιπὸν ἀντὶ νὰ πιέζωμεν διὰ νόμων τοὺς παραγωγούς, νὰ διευκολύνωμεν δι' αὐτῶν αὐτούς. Ὁ νόμος τοῦ κ. Τρικούπη ἦτο σωτήριος διὰ τὸν τόπον καὶ ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθῃ, δὲν ἐξετάζω αὐτὸν εἰς τὰς λεπτομερείας του, τὸν ἐξετάζω ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς βάσεώς του: φορολογεῖ τὴν κ α τ α ν ά λ ω σ ι ν ἀντὶ τ ῆ ς π α ρ α γ ω γ ῆ ς, ἰδοὺ τὸ πᾶν.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 7/19 Ἰουνίου 1886.

ΓΑΛΛΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ὁ Μουΰ τῷ Φραισσινέ.

Ἀθῆναι, 1 Ἀπριλίου.

Ὁ Τρικούπης ἀποφεύγει μὲν ὡς πρωθυπουργὸς ν' ἀποφανθῇ γνώμην ἐπὶ τῆς μελλούσης ψήφου τῆς Βουλῆς, προσποιεῖται ὅμως ὅτι διστάζει νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ πλειονοψηφία μετετοπίσθη. Κατ' ἀρχήν, τοὐτέστιν ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνεργείας, δὲν διχογνωμεῖ πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ἀποχωρίζεται ὅμως ὡς πρὸς τὰ μέσα τῆς ἐνεργείας. Δὲν θὰ ἔδιδεν ἴσως ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰς παρασκευὰς διαστάσεις ὅλως δυσαναλόγους πρὸς τοὺς πόρους τῆς χώρας. Θὰ προσεκάλει ἐν ὅλῳ δύο μόνον ἡλικίας ἐφέδρων, θὰ συνεκέντρου δ' οὕτω παγιωτέραν δύναμιν. Ἐὰν ἡ Βουλή, ἧς ἐνώπιον θὰ προσβάλῃ τὴν πολιτικὴν καὶ τὰ σχέδια τῆς Κυβερνήσεως, συμμορφωθῇ πρὸς τὴν γνώμην του καὶ ἐὰν ὁ Βασιλεὺς τὸν καλέσῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν, δὲν θ' ἀποδεχθῇ, ἢ μετὰ ψῆφον ἐμπιστοσύνης ἀπόλυτον, θὰ ἐνεργήσῃ δὲ τότε εὐσταθῶς. Δὲν θὰ διατάξῃ μὲν τὴν ἀποστράτευσιν, μὴ θέλων ν' ἀποδοθῇ αὐτῷ ἀδυναμία ἀπᾴδουσα πρὸς τὸ φρόνημά του τοῦ νὰ μείνῃ ἀφωπλισμένη ἡ Ἑλλὰς ἐν τῇ ἐνεστώσει καταστάσει τῆς Ἀνατολῆς, θὰ δώσῃ ὅμως ἀδείας εἰς εὐρείας διαστάσεις, ὅπως ἀνακουφίσῃ οἰκονομικῶς τὸ Κράτος, τηρῶν τὸ δικαίωμα νἀνακαλέσῃ ἐν ἀνάγκῃ τοὺς στρατιώτας ἐντὸς 48 ὡρῶν. Ὁ στρατός, ὃν θὰ τηρήσῃ ὑπὸ τὰς σημαίας, θὰ εἶναι μὲν βεβαίως ἧττον πολυάριθμος, θὰ εἶναι ὅμως συγχρόνως συμπαγὴς καὶ στερεός, θὰ ἔχῃ πλήρη τὰ στελέχη καὶ ἄφθονα τὰ ἐφόδια καὶ θὰ δύναται ν' ἀντιστῇ εἰς πρώτην σύγκρουσιν. Ἐλαττουμένων τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, θὰ δύναται νὰ περιμείνῃ ἀκόπως τὰς περιστάσεις καὶ θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν εἰς τὰ οἰκονομικά. Ἑνὶ λόγῳ θ' ἀνιδρύσῃ σύστημα ἐνόπλου εἰρήνης, παρέχων συγχρόνως πρόσκαιρον ἱκανοποίησιν εἰς τὰς εὐχὰς τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς τὰς νομίμους ἀνησυχίας τῆς Τουρκίας.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

2/14 Αὐγούστου 1886.

Ὁ Ρούμβολδ τῷ Ροζβερῇ.

Ἀθῆναι 3 Ἀπριλίου.

Τοῦ Τρικούπη ἐπισκεφθέντος με χθὲς καὶ μὴ εὑρόντος με οἴκαδὲ ἀνταπέδωκα σήμερον τὴν ἐπίσκεψιν. Εἶχε τὴν εὐγένειαν νὰ ὁμιλήσῃ πρός με εἰλικρινέστατα περὶ τῆς πορείας, ἣν θὰ ἠκολούθῃ κατὰ τὴν ἀρχομένην σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ πολιτικὴν συζήτησιν, εὗρον δ' ὅτι αἱ ἰδέαι του ἦσαν πολλῷ εὐαρεστότεραι, ἢ ὅσον ἠδυνάμην νὰ ἐλπίσω ἐκ τῆς τελευταίας πρὸς αὐτὸν συνδιαλέξεως. Θὰ ἐκφράσῃ ἐν τῇ Βουλῇ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ πόλεμος ἐν ταῖς δεδομέναις περιστάσεσιν εἶναι ἀδύνατος, διότι αἱ γενόμεναι παρασκευαὶ εἶναι ὅλως ἀνεπαρκεῖς, ἡ δὲ ὀργάνωσις τοῦ στρατοῦ ἀτελεστάτη. Δὲν θ' ἀποκρύψῃ ὅτι κρίνει ἀνάξιον τοῦ ἑλλ. ἔθνους, νὰ ὑπολογίζῃ μὲν ὅτι θὰ δρέψῃ τοὺς καρποὺς τῆς νίκης, ἔστω καὶ ἀπιθάνου, νὰ ἐλπίζῃ δ' ὅτι θὰ σκιασθῇ κατὰ τῶν συνεπειῶν τῆς πολλῷ βεβαιοτέρας ἥττης, ἥτις θὰ ἐπέφερε τὴν ἐκμηδένισιν τοῦ ἑλλ. βασιλείου καὶ τὴν καταστροφὴν πασῶν τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ. Λαὸς ἀνεξάρτητος πρέπει ν' ἀντιμετωπίζει εὐθαρσῶς τὰς συνεπείας τῶν πράξεών του. Ἡ Ἑλλὰς ἀπώλεσε, τό γε νῦν ἔχον, τὰς συμπαθείας, οὐ μόνον τῶν κυβερνήσεων, ἀλλὰ καὶ τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης. Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ ἐλπίζῃ ὅτι δημόσιον φρόνημα θὰ ἀνατρέψῃ τὴν πολιτικὴν τῶν Κυβερνήσεων, ἄνευ δὲ τῆς ὑποστηρίξεως μεγάλης τινὸς δυνάμεως ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν ἠμπορεῖ νὰ κατωρθώσῃ. Ὁ κ. Τρικούπης ὡμίλησεν εἰλικρινῶς καὶ ἐνθαρρυντικῶς περὶ τῶν προθέσεών του ἐν περιπτώσει ἀναρρήσεως εἰς τὴν ἐξουσίαν. Θ' ἀπολύσῃ μὲν ἀμέσως τὴν παρέλκουσαν δύναμιν, θὰ τηρήσῃ ὅμως τρισμυρίους ἄνδρας, οὓς θ' ἀσκήσῃ καλῶς ἐν στρατοπέδοις ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Βοσσέρ. Δὲν θ' ἀποστρατεύσῃ, διότι θέλει νὰ ἔχῃ τὰ στελέχη τῆς ἐπιστρατεύσεως πλήρη ἵνα συγκαλέσῃ, ἐν διαστήματι ὀλίγων ἡμερῶν, πάντας τοὺς ἀπολυθέντας. Ἡ κατάστασις τῆς Ἀνατολῆς

εἶναι τόσον ἀβεβαία, ὥστε ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ εἶναι παρασκευασμένη πρὸς πᾶν ἐνδεχόμενον. Ἠρώτησα τὸν κ. Τρικούπην ἐὰν ἐθεώρει πιθανὴν μεταβολὴν κυβερνήσεως. Κατ' αὐτόν, ἡ ὑπουργικὴ πλειονοψηφία κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν, δὲν θὰ ὑπερβαίνει τὰς 25 ψήφους, θὰ ἐλαττωθῇ δ' ἔτι μᾶλλον, ἐὰν παραταθῇ ἐπί τινας ἡμέρας ἡ συζήτησις. Ἐνῷ συνωμίλουν μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ἔμαθεν ὅτι ἡ περὶ τὸν κ. Γρίβαν ὁμὰς καὶ εἷς ἢ δύο ἄλλοι ὑπουργικοὶ βουλευταὶ ἀπεφάσισαν ν' ἀποστῶσι τῆς ψηφοφορίας. Ἐν συνόλῳ, καίπερ μὴ ὢν βέβαιος περὶ τῆς ἐπιτυχίας, ὁ κ. Τρικούπης φρονεῖ προδήλως ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐσαλεύθη μεγάλως.

Υ. Γ. Ἡ Βουλὴ συνῆλθε σήμερον καὶ ὁ Τρικούπης ἀπήγγειλε πειστικώτατον λόγον ἐπὶ τῶν ἄνωθι βάσεων. Ἀλλ' ὡς πρὸς ἓν θέμα, ὅπερ δὲν ἔθιξεν ἐν τῇ πρὸς ἐμὲ συνδιαλέξει, αἱ δηλώσεις του δὲν ἐβελτίωσαν τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων, ὑπέσκαψαν δὲ μόνον τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ ἵστατο ὁ ἀνταγωνιστής. «Βλέπων, εἶπε, μεγάλας δυνάμεις εἰς ἃς ὀφείλομεν χάριτας, ζητούσας νὰ ἐπιβάλωσι θέλησιν εἰς τὴν μικρὰν Ἑλλάδα, λέγω ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν πρέπει νὰ ἐνδώσῃ. Αἱ Δυνάμεις ὀφείλουσι νὰ μετέλθωσι βίαν, ὡς θὰ μετήρχοντο πρὸς πᾶν ἄλλο ἔθνος, νὰ μὴ πιστεύωσι δ' ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὡς ἐκ τῆς σμικρότητός της θὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἀπειλάς». Ἐξηκολούθησεν ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ πίεσις τῶν Δυνάμεων θ' ἀποβῇ ἀλυσιτελής, διότι δὲν θὰ τολμήσωσι νὰ ἐξαγάγωσι τὰς λογικὰς συνεπείας φοβούμενοι τὴν κατ' οἶκον ἀποδοκιμασίαν. Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ καταφαίνεται τὸ ἀδιάλλακτον τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Τρικούπη.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 9/21 Αὐγούστου 1886.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ὁ Ρούμβολδ τῷ Ροζβερῇ.

Ἀθῆναι, 7 Ἀπριλίου.

Ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ τῆς ἀνεξαρτησίας ἐτελέσθη ἡσύχως, ἵνα μὴ εἴπω ψυχρῶς.

Ἐλέγετο ἐπίσης ὅτι ὁ λαὸς ἔμελλε νὰ συναθροισθῇ ἐν ἀγανακτήσει πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Τρικούπη, ἀλλ' οὐδὲν ἐτολμήθη παραπλήσιον.

Ὁ Ρούμβολδ τῷ Ροζβερῇ.

Ἀθῆναι, 11 Ἀπριλίου.

Ἡ συζήτησις ἐξηκολούθησεν ὅλην τὴν ἑβδομάδα, ἐλπίζεται δ' ὅτι σήμερον τὸ ἑσπέρας θὰ γίνῃ ἡ ψηφοφορία. Ἡ γενικὴ πεποίθησις, ἣν συμμερίζεται καὶ ὁ Τρικούπης, εἶναι ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἔχῃ πλειονοψηφίαν 40 τοὐλάχιστον ψήφων.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ. Τεργέστῃ, 18/30 Ὀκτωβρίου 1886.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΑΡΙΝΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ πόνημα τοῦ κ. Ἔγγελ (ὡραῖον βιβλίον ἐκ 450 ὡς ἔγγιστα σελίδων εἰς μέγα ὄγδοον) εἶναι ἀναντιρρήτως ἐκ τῶν ἀρίστων περιηγήσεων ὅσαι ἐγράφησαν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις περὶ Ἑλλάδος, κατά τε τὴν λεκτικὴν καὶ πραγματικὴν ἔποψιν. Ἐξ αὐτοῦ ἀποσπῶμεν τὰ ἑπόμενα:

«Παρὰ πάντα αὐτῆς τὰ σφάλματα, παρὰ πᾶσαν τὴν ἀξιόποινον εὐπιστίαν της, ἐν ὥρᾳ ὑπερτάτου κινδύνου, χωρὶς θορύβου καὶ χωρὶς ἐγκλήσεων, ἀπέβαλε τὸν Δηλιγιάννην, συνέστησε δὲ τῷ Βασιλεῖ ὡς πρωθυπουργὸν τὸν κ. Τρικούπην, αὐτὴ ἡ ἐν ὀνόματι τοῦ Δηλιγιάννη ἐκλεχθεῖσα Βουλή! Ἐὰν τοιαῦτα καὶ παραπλήσια συνέβαινον ἐν Γαλλίᾳ, ὁποῖαι σκηναί, ὁποῖαι προκλήσεις ὁπόσαι δὲ μαστιγώσεις θὰ διεδραματίζοντο ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ. Ἀλλὰ συνέβη τι περὶ πλέον. Ἅμα ἀναβὰς εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ Τρικούπης εἰσήγαγε νομοσχέδιον δι' οὗ ἐκ τῶν 245 βουλευτικῶν ἑδρῶν καταργοῦνται 100. Διὰ νέου ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου τίθεται τέρμα εἰς τὴν ἐπικρατήσασαν μέχρι τοῦδε ἀκοσμίαν, νὰ ἐκλέγωνται βουλευταὶ οὐχὶ οἱ ὄντως ἔγκριτοι καὶ σπουδαῖοι

ἄνδρες ἀλλ' οἱ ἐν ταῖς κώμαις ἰσχύοντες. Ἡ δὲ Βουλὴ διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας περικόπτει αὐτὴ ἑαυτὴν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς χώρας! Ἡ Εὐρώπη δέον νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπίγνωσιν ὅτι αἱ παλαιαὶ καὶ πεπατημέναι φράσεις «περὶ τῆς νηπιώδους ἡλικίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ» δὲν ἀρκοῦσι πλέον.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, Τεργέστῃ 1886.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις 12/24 Ὀκτωβρίου.

Ὡς δεδομένον δύναται νὰ θεωρηθῇ μόνον ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη θὰ παλαίσῃ, οὐχὶ πρὸς μίαν ἀντιπολίτευσιν, ἀλλὰ πρὸς ἀντιπολιτεύσεις.

Ὁ κ. Τρικούπης, ἄπτωτος ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν αἰσιοδοξίᾳ, ἐξακολουθεῖ ἀντιμετωπίζων θαῤῥαλέως τὴν ἐγγίζουσαν θύελλαν καὶ φρονῶν ὅτι, ἐὰν τὰ οἰκονομικά του νομοθετήματα εὕρωσι πρόθυμον ὑποστήριξιν ἐν τῇ Βουλῇ, θὰ κατορθώσῃ νὰ τηρήσῃ ἄθικτον τὴν τιμὴν καὶ τὴν πίστιν τῆς χώρας.

25 Ὀκτωβρίου, Σαββάτῳ 1886.

Κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συνεδρίαν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης θὰ ὑποβάλλῃ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὰ συναφῆ αὐτῷ νομοσχέδια, καὶ θὰ ποιήσηται ἐπ' αὐτοῦ εὐρεῖαν εἰσήγησιν.

ΣΗΜΑΙΑ, 26 Ὀκτωβρίου 1886.

Χθὲς ὁ Βασιλεὺς ἐπεσκέψατο κατ' οἶκον τὸν κ. Τρικούπην παραμείνας πλέον τῆς ὥρας.

Τὸ διάβημα τοῦτο τοῦ Βασιλέως ἐθεωρήθη ἀρκούντως χαρακτηριστικὸν καὶ ἐξελήφθη, γενικῶς, ὡς ἀπάντησις εἰς τὰς κωμικὰς σπερμολογίας τῶν ἡμερῶν τούτων.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Κυριακῇ 26 Ὀκτωβρίου 1886.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Χθὲς περὶ τὴν 5 μ. μ. ὁ βασιλεὺς ἐπεσκέψατο κατ' οἶκον τὴν δεσποσύνην Σοφίαν Τρικούπη, παρέμεινε δ' ἐφ' ἱκανὴν ὥραν. Ἐπορεύθη πεζὸς καὶ ὅλως μόνος μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ εἰς τὴν θύραν ἠρώτησεν ἐὰν εἶναι ἐπάνω ἡ κυρία Σοφία, ἀμέσως δ' ἀνῆλθε πρὸς ἐπίσκεψίν της. Κατὰ τὸ διάστημα καθ' ὃ ὁ βασιλεὺς παρέμεινε, συνέπεσε νὰ προσέλθωσι εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἄλλοι ἐπισκέπται, ἀλλά, ὡς εἰκός, δὲν ἐγένοντο οὗτοι δεκτοὶ τὴν αὐτὴν ὥραν. Παραλείπομεν ᾧδε τὰ διάφορα, ὡς ἕκαστος μαντεύει, σχόλια ἀνὰ τὴν πόλιν ἅμα ἐγνώσθη ἡ τοιαύτη ἐπίσκεψις ἀσυνήθης εἰς τὰ τακτικὰ τοῦ βασιλικοῦ βίου καὶ ὡς ἐκ τῆς πρωθυπουργικῆς ἰδιότητος τοῦ αὐταδέλφου τῆς δεσποσύνης Σοφίας λαμβάνουσα καὶ χροιὰν σχετικήν.

Κυριακῇ, 26 Ὀκτωβρίου.

Εὐχάριστον εἴδησιν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν καὶ σημαντικωτάτην. Αἱ μεταξὺ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως του διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις περὶ ἐμπορικῆς συμβάσεως, αἵτινες εἶχον ἀρχίση διὰ τοῦ κ. Μαυροκορδάτου, πρέσβεως τότε ἐν Παρισίοις ἐπὶ τῆς ἄλλης πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη καὶ διακοπεῖσαι ἐπὶ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐπανεληφθησαν πάλιν ἅμα τῇ ἀνόδῳ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τῇ ἐλεύσει τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Μονθολὼν ἔληξαν αἰσίως καὶ κατὰ τρόπον ἐπωφελέστατον διὰ τὴν Ἑλλάδα, χθὲς δὲ ὑπεγράφη ἡ σύμβασις.

27 'Οκτωβρίου 1886.

Χθὲς ἀφίκετο ὡς εἴχομεν προαναγγείλλει ὁ ἐπὶ Γλάδστωνος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Τσάμπερλαιν.

Τοὺς ἐπιφανεῖς ξένους καταλύσαντας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς 'Αγγλίας ἐπεσκέφθη τῇ 11η π. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμη παραμείναντες ὑπὲρ τὴν ὥραν.

Χθὲς τὴν Τετάρτην μ. μ. ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον, ἀνταποδίδων τὴν ἐπίσκεψιν ὁ κ. Τσάμπερλαιν μετὰ τῆς θυγατρός του καὶ τοῦ υἱοῦ του καὶ τοῦ κ. Κόλιγκς, τὸν κ. πρωθυπουργόν. Οἱ ἐπιφανεῖς ξένοι παρέμειναν ἐπὶ μίαν ὥραν, ζητοῦντες πολλὰς πληροφορίας περὶ τοῦ τόπου μας.

ΩΡΑ, 27 'Οκτωβρίου Δευτέρα 1886.

'Εν τῇ 'Αγγλικῇ πρεσβείᾳ ἐδόθη χθὲς γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν ἐνταῦθα παρεπιδημούντων ἐπιφανῶν ἄγγλων, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ κ. Chamberlain, ἡ ἀδελφή, ἡ θυγάτηρ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ σὶρ John Lubbock καὶ ἡ κυρία Lubbock. Μετὰ τὸ γεῦμα εἶχον κληθῆ εἰς ἑσπερίδα ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 27 'Οκτωβρίου.

Σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θέλει ποιήσει τὴν εἰσήγησιν τῶν νέων οἰκονομικῶν μέτρων, ὧν ἡ ἐπιψήφισις θὰ ζητηθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ εἰσαγάγῃ μόνον τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ πάντα τὰ συναφῆ αὐτῷ οἰκονομικὰ νομοσχέδια, ἀφ' οὗ δὲ ταῦτα ἐπιψηφισθῶσι, ὑποβληθήσονται βραδύτερον τὰ περὶ τῆς διοικητικῆς μεταρρυθμίσεως ἐν γένει καὶ ἄλλα νομοθετήματα.

28 'Οκτωβρίου 1886.

Ἡ χθεσινὴ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς ὑπῆρξεν ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν ἀγόρευσιν τὴν ὁποίαν ἐποιήσατο ὁ κ. Τρικούπης, ὑποβάλλων τὸν

προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους. Ἡ ἀγόρευσις αὕτη διαρκέσασα τέσσαρας ὁλοκλήρους ὥρας ἐκράτησε τὰ ἀκροατήρια καὶ τὴν Βουλὴν ἐν ἀδιαλείπτῳ συγκινήσει. Ἀδύνατον νὰ περιλάβῃ τις ἐν ἑνὶ ἄρθρῳ πλήρη τὴν ἔννοιαν τῆς ἀγορεύσεως ταύτης. Ἤρχισεν ἤρεμος, ὡμίλησε δι' ἀριθμῶν, παρέστησε τὴν σπουδαιότητα τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα προτείνει καὶ τῶν λόγων, οἵτινες τὰ προκαλοῦσι καὶ ὁπόταν, περαίνων τὴν ἀγόρευσίν του, ἀνέπτυξε τὸ μέγεθος τῶν ὑποχρεώσεων, αἵτινες μᾶς ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῆς σπουδαιότητος τῶν περιστάσεων, οὔτε τὰ χειροκροτήματα τῶν βουλευτῶν, οὔτε αἱ ζωηραὶ ἐπευφημίαι τῶν ἀκροατηρίων ἴσχυσαν νὰ καλύψωσι τοὺς λόγους του.

Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν ταύτην ὁ κ. Τρικούπης προέβη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν διαφόρων μέτρων τὰ ὁποῖα προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς, καὶ κατέληξεν ἐν μέσῳ ἐπιδοκιμασιῶν, αἵτινες δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποτελέσασαι μίαν τῶν θριαμβευτικωτέρων ἡμερῶν τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ βίου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 27 Ὀκτωβρίου.

Ὁ κ. Τρικούπης φέρων ἐν ταῖς χερσὶν βαρὺν φάκελλον ἐγγράφων ἀναβαίνει τὸ βῆμα. Σιγὴ πλήρης ἐπιβάλλεται. Οἱ βουλευταὶ συσπειροῦνται πρὸς τὸ κέντρον.

Ἡ φάλαγξ τῆς συμπολιτεύσεως πυκνὴ κατέχει τὰ ἑδώλια τῆς δεξιᾶς, ἐνῷ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι διεσπαρμένοι ἐν τῇ ἀριστερᾷ, ἀποτελοῦσιν ἀκροβολιστῶν παράταξιν. Οἱ ὑπουργοὶ κατέχουσιν ἤδη τὰς θέσεις των. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐν τῷ μέσῳ τῆς πρώτης γραμμῆς τῶν καθισμάτων τῆς ἀριστερᾶς ἀποτελεῖ τὸν μεσαῖον στοῖχον τῆς ἀκροβολιστικῆς παρατάξεως. Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος κάθηται εἰς τὸ ἄκρον τῆς τρίτης σειρᾶς τῶν καθισμάτων τῆς ἀριστερᾶς, ἔχων ἐκ δεξιῶν τὸν κ. Δ. Ράλλην καὶ ἐξ εὐωνύμων τὸν κ. Δεληγεώργην, μεθ' ὧν διαλέγε-

ται φιλικώτατα. Τούτοις συμπαρακάθηται καὶ ὁ κ. Ν. Φιλάρετος, ὁ Μεγαρεύς. Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος δὲν λείπει ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποδέχηται διὰ θερμῶν δεξιώσεων τοὺς εἰσερχομένους ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ ἀνταλλάσσῃ πρὸς αὐτοὺς διαλόγους. Ἐκ συμπτώσεως ὑποθέτομεν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ θρανίῳ κάθηνται πάντες οἱ ὁπωσδήποτε ἐπιφανεῖς, ὁ κ. Σωτηρόπουλος καὶ οἱ τρεῖς προσημειωθέντες, ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων.

ΣΗΜΑΙΑ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 27 Ὀκτωβρίου.

Ἦτο 3 ὥρα ἤδη καὶ μόλις εὑρίσκετο ἐν ἀπαρτίᾳ ἡ Βουλὴ παρόντων 126 βουλευτῶν, ὁ πρόεδρος διέταξε ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα καὶ ταὐτοχρόνως ἐφάνη ἐρχόμενος ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης κρατῶν μέγαν φάκελλον ἐγγράφων.

Αἱ τάξεις τῆς συμπολιτεύσεως ἐφαίνοντο πυκναί, ἐνῷ αἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως μολονότι παρεκάθηντο ὅλαι αἱ ἀποχρώσεις ἦσαν ἀραιότεραι· αἱ δύο πρῶται σειραὶ τῶν ἑδωλίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἦσαν μόνον πλήρεις εἰς δὲ τἆλλα καθίσματα τῆς πτέρυγος ταύτης σποράδην ἐκάθηντο. Τὰ θεωρεῖα ἦσαν κατάμεστα κόσμου, πρωτοφανῆ ἡσυχίαν τηροῦντος. Αἱ κυρίαι ἀπὸ ἐνωρὶς κατέλαβον τὰς θέσεις των παμπληθεῖς. Πολλοὶ δὲ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος μετὰ τῶν κυριῶν των κατεῖχον τὰ δύο ὄπισθεν τοῦ προεδρείου θεωρεῖα των. Μεταξὺ αὐτῶν ἐφαίνετο ὁ κ. Τσάμπερλαιν, ἡ κόρη αὐτοῦ καὶ ὁ κ. Κάλλιγκς. Ὁ κ. Τρικούπης ἀρχίσας βραδέως καὶ καταλήξας ἐν ὁρμητικῇ εὐγλωττίᾳ λόγου πλήρους δυνάμεως καὶ ὕψους σπανίου ὡμίλησεν ἐπὶ 4 ὥρας ἐξετάσας λεπτομερῶς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας, ἀναλύσας τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ 1885 καὶ 1886 ὡς πρός τε τὰ ἐπιτευχθέντα ἔσοδα καὶ τὰ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα· ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, ἀνέπτυξεν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887 καὶ ἐξήγησε τὰς βάσεις

ἐφ' ὧν οὗτος στηρίζεται. Ἡ προσοχὴ τῶν βουλευτῶν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔλειψεν, ἀλλὰ πάντες συμπολιτευόμενοι καὶ ἀντιπολιτευόμενοι καθηλωμένοι εἰς τὰς ἕδρας των ἤκουσαν τὴν εὐρεῖαν οἰκονομικὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μελέτην.

. . . .

Τοιαῦτα κατέληξεν λέγων ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καταχειροκροτούμενος καὶ ἐπευφημούμενος ἐνθουσιωδῶς καὶ ἐπανειλημμένως ὑπὸ τῶν ἀκροατηρίων, τὰ ὁποῖα χωρὶς ἄλλο ἐγκαθέτους θὰ ὀνομάζουν σήμερον οἱ ἀντιπολιτευόμενοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 28 'Οκτωβρίου 1886.

Χθὲς π. μ. παρέστη ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΣΗΜΑΙΑ, 28 'Οκτωβρίου 1886.

Ὁ κ. Τσάμπερλαιν διέμεινεν ἐν τῇ Βουλῇ ἐν τῷ θεωρείῳ τῶν Διπλωματῶν, δύο ὁλοκλήρους ὥρας. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Τρικούπη κύριός τις καθήμενος πλησίον του τοῦ ἔδιδεν διαφόρους ἐξηγήσεις περὶ διαφόρων φαίνεται ἐν τῇ Βουλῇ ἀξιοπαρατηρήτων μορφῶν. Εἶναι ὅμως εὐχάριστον ὅτι ἡ Βουλὴ χθὲς εἴτε ἕνεκα τῆς σοβαρότητος τοῦ θέματος εἴτε ἕνεκα τῆς παρουσίας τόσων ξένων ἐφάνη ἀρκετὰ κοσμία καὶ διεκρίνοντο πανταχοῦ ὀφθαλμοὶ ἐστραμμένοι πρὸς τὸν ῥήτορα, καὶ ὦτα τεταμένα μετὰ πολλῆς προσοχῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 27 'Οκτωβρίου.

Τὰ θεωρεῖα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων, ἐν οἷς διεκρίνοντο καὶ δύο ἢ τρεῖς ἱερεῖς μεθ' ἑνὸς δερβίσου ἦσαν κατάμεστα. Τὸ προνομιοῦχον φύλλον ἐξεπροσώπουν καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ θεωρείῳ καὶ ἐν τῷ παρακειμένῳ τῶν διπλωματικῶν ἱκαναὶ κυρίαι καὶ

δεσποινίδες. 'Απ' ἀρχῆς τῆς συνεδρίας ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ παρῆσαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν καὶ ὁ τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν Βέης, εἰς τούτους δὲ προσετέθη περὶ τὰ μέσα τῆς ἀγορεύσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας κόμης Τραούτεμβεργ καὶ ἕτεροι τινὲς τοῦ διπλωματικοῦ σώματος.'Αλλὰ πάντων τὰ ὄμματα ἦσαν ἐκεῖ ἐστραμμένα, διότι ἀνέμενον τὴν ἐμφάνισιν τοῦ πρῴην ὑπουργοῦ τῆς 'Αγγλίας, Τσάμπερλαιν, τοῦ φιλοξενουμένου ἀπὸ τῆς προχθὲς ἐν 'Αθήναις μετὰ τοῦ υἱοῦ του μέλους ἐπίσης τοῦ ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου, οἵτινες τφόντι προσετέθησαν μετ' ὀλίγον εἰς τὸν ἐν τῷ θεωρείῳ ἐκείνῳ ὅμιλον.

"Ανευ παρενθετικῆς τινὸς συζητήσεως ἀνῆλθε τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἵνα ὑποβάλῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887.

. . . .

Χειροκροτήματα παρατεταμένα καὶ ἐπευφημίαι ἐκ τῶν μέχρι στεφάνης πεπληρωμένων ἀκροατηρίων ἠκούσθησαν, κατερχομένου τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐκ τοῦ βήματος.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 28 'Οκτωβρίου 1886.

. . . . . Αἱ ἀνωτέρω σκέψεις ἐπῆλθον ἀκαριαίως εἰς τὸν νοῦν τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ συζητήσεις καὶ κρίσεις δριμύταται ἐγένοντο ἅμα τῷ ἀκούσματι ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων παρὰ τὰ μέχρι τοῦδε εἰθισμένα, ἠξίωσε νὰ ποιήσηται ἐπίσκεψιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κυβερνῶντος πρωθυπουργοῦ κ. Χ. Τρικούπη. Βεβαίως, ἂν τὸ ἔθιμον τοῦτο τῶν ἰδιωτικῶν ἐπισκέψεων εἶχε καθιερώσει πρὸ πολλοῦ ὁ βασιλεύς, καὶ ἂν ἡ ἐπίσκεψις ἐγίγνετο ἐν ἄλλῃ ἐποχῇ πολιτικῆς γαλήνης, οὐδεὶς θὰ ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ ἰδιωτικῇ ταύτῃ ἐπισκέψει αὐτοῦ κατ' οἶκον τοῦ πρωθυπουργοῦ.

ΠΡΩΙΑ, 28 'Οκτωβρίου 1886.

'Εν τῷ μέσῳ παταγωδῶν χειροκροτημάτων καὶ ποικιλοφώνων εὐφημιῶν τῶν ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις τῆς βουλῆς κατέληξε χθὲς τὸν ἐπὶ τέσσαρας ὥρας διαρκέσαντα λόγον του ὁ κ. πρωθυπουργός. Δὲν ἐβλέ-

πομεν ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις συνηγμένους ἀξιοτίμους συμπολίτας ἡμῶν, ἵνα διακρίνομεν ἂν πράγματι ἐσκίρτων αἱ καρδίαι αὐτῶν ἐκ χαρᾶς, ἂν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν εἶχον ὑγρανθῇ ὑπὸ δακρύων ἐξ ἐνθουσιασμοῦ. Ἠκούομεν ὅμως τὸν κρότον τῶν χειρῶν των καὶ τὰς φωνὰς τῶν εὐφημιῶν των, καὶ μικροῦ δεῖν νὰ προσβλέψωμεν καὶ ἡμεῖς εὐγνωμόνως πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν τὸν τοιαῦτα ἐμποιήσαντα ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν αἰσθήματα.

ΠΡΩΙΑ

Δὲν γνωρίζομεν πῶς πολλοὶ κρίνοντες ἐτράπησαν τελευταῖον ἐν τῇ πόλει εἰς μεμψιμοιρίας καὶ ἑρμηνείας διὰ τὴν ἔκτακτον τιμήν, τὴν ὁποίαν ηὐδόκησεν ἡ Α. Μεγαλειότης νὰ ἀπονείμῃ προχθὲς εἰς τὸν πρωθυπουργόν, ἐπισκεψάμενος κατ' οἶκον τὸν ἐπιτήδειον πολιτικὸν ἄνδρα, καθ' ἃ ἐν Παρισίοις ἐχαρακτήρισεν αὐτόν, εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου κατωρθώθη κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον νὰ ἀναθέσῃ τὸ πηδάλιον τοῦ σκάφους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 29 Ὀκτωβρίου Τετάρτη 1886.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἀλλὰ καὶ ὅσοι τυχὸν δὲν ἐπείσθησαν περὶ τῆς ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς τῆς κυβερνητικῆς φάλαγγος ἐκ τῆς φανείσης κατὰ τὰς συνεδριάσεις πυκνότητος τῶν τάξεων αὐτῆς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀραιότητα τῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θὰ ἐπείσθησαν περὶ τῆς ἀδυναμίας ἐν γένει τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκ τοῦ ἄρθρου τῆς χθεσινῆς «Πρωΐας». Ἐν αὐτῷ ἐν τῷ μέσῳ τῶν παντοίων πικρῶν σαρκασμῶν, μετὰ πολλῆς σατυρικῆς δυνάμεως ἐκφερομένων κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη, διότι ἐτόλμησε νὰ παρουσιάσῃ προϋπολογισμόν, ὑποσχόμενον ὄχι μόνον τὸ ἰσοζύγιον, ἀλλὰ καὶ πλεόνασμα, καταφέρεται ἀπηνῶς καὶ ὁ πρῶτος πλάγιος διαξιφισμὸς κατὰ τοῦ βασιλέως, τολμήσαντος νὰ ἐπισκεφθῇ

τὸν οἶκον τοῦ πρωθυπουργοῦ του, οὐκ ὀλίγαι δὲ νύξεις περὶ μηχανορραφιῶν παρενείρονται ἐν αὐτῷ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 28 'Οκτωβρίου.

Οἱ ἀκούσαντες χθὲς τὸν κύριον πρωθυπουργὸν ἐκθέσαντα μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἀκριβείας καὶ σαφηνείας τὴν κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, ἣν ἐδημιούργησεν ἡ πολιτικὴ τῆς 7ης 'Απριλίου καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος, ἐξεπλάγησαν βεβαίως ἐν τῇ καταστροφῇ, ἣν ἐντὸς δέκα καὶ τριῶν μηνῶν μόνον ἐπήνεγκεν ἀσύνετος καὶ δημαγωγικὴ διαχείρησις τῶν δημοσίων.

"Αλλως τε ὡς μετὰ παρρησίας καὶ ἀκριβείας εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, οἱ ζητούμενοι φόροι, ἂν μὴ ἐπιβληθῶσι ὑπὸ τῆς Βουλῆς σήμερον εὐρύθμως, θὰ ἐπιβληθῶσιν αὔριον ἀφ' ἑαυτῶν βαρύτεροι.

ST. STEPHEN'S REVIEW, November 6, 1886.

Amid all the growing troubles of the East, there is a settled conviction that Greece, at any rate, will come out not only scatheless but aggrandised. The confidence in M. Tricoupis, the Greek Premier, increases, and it is well known that he is resolutely bent, not on warlike enterprises, but on the material and commercial development of his country.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 29 'Οκτωβρίου 1886.

Διὰ τῆς ὑποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν συναφῶν αὐτῶν νομοσχεδίων καὶ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν εἰσηγήσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἔχομεν πλῆρες τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καλεῖται νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλή. 'Η σπουδαιότης τοῦ ζητήματος εἶναι τοιαύτη, ὥστε πρὸ αὐτοῦ πᾶσα ἄλλη σκέψις πρέπει νὰ ὑποχωρήσῃ, καὶ μόνη ἡ ψυχρὰ καὶ ἀπαθὴς κρίσις νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν βάσανον αὐτοῦ. 'Ελπίζομεν δέ, ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ καὶ

ἡ κοινωνία δὲν θὰ παράσχῃ ἀκρόασιν εἰς τὰς παραχόρδους φατριαστικὰς φωνάς, αἱ ὁποῖαι ἐκ τῶν δυσχερειῶν τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως προσπαθοῦσαι νὰ ἀντλήσωσι δύναμιν πρὸς πολιτικὴν κερδοσκοπίαν. Ὀφείλομεν ἐκ προοιμίων νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐν τῷ συστήματι τούτῳ ἡ Κυβέρνησις μετὰ θάρρους ἀπεφάσισε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς οἰκονομικὰς δυσχερίας τοῦ τόπου καὶ νὰ παλαίσῃ κατ' αὐτῶν στῆθος πρὸς στῆθος. Μετὰ παρρησίας ἀπεικόνισεν ὁ πρωθυπουργὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος καὶ μετ' ἀξιεπαίνου τόλμης ἀνέλαβε τὴν βαρεῖαν εὐθύνην τῆς προτάσεως μέτρων, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις γιγνώσκομεν ἐκ τοῦ παρελθόντος πόσον στοιχίζει εἰς τὰ κόμματα.

Τετάρτῃ, 29 Ὀκτωρίου 1886.

Ἡ ὄψις τῆς Βουλῆς οὐδόλως δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς περὶ τὸν Γορτύνιον πολιτευτήν, καθ' ὅσον ὁ λόγος τοῦ κ. Τρικούπη ἐπήνεγκεν εἰς τοὺς τὴν ἀντιπολίτευσιν τελείαν ἀποθάρρυνσιν.

Τὸ ἀπαράμιλλον ρητορικὸν ὕφος τοῦ κ. Τρικούπη, τὸ μεγαλεπήβολον τοῦ γενικοῦ συστήματος, ὅπερ ὑπέβαλε προχθὲς τὰ ἀκαταγώνιστα ἐπιχειρήματα, διὰ τῶν ὁποίων ὑπεστήριξεν αὐτό, κατέστησεν τοὺς ἀντιπολιτευομένους ἀναπολογήτους καὶ περιδεεῖς, ἐντελῶς δ' ἀπελπισθέντας περὶ τῆς πτώσεως τῆς κυβερνήσεως, ἣν ὀνειροπόλουν ἐπὶ τοσούτους μῆνας.

Μετὰ τὸν σθεναρὸν καὶ θαυμάσιον λόγον τοῦ Τρικούπη εἰς οὐδένα ἔμεινε πλέον ἀμφιβολία περὶ τῆς μονιμότητος κυβερνήσεως, ἥτις μόνη δύναται νὰ σώσῃ τὸ κινδυνεῦον ἔθνος.

ΡΑΜΠΑΓΑΣ, Πέμπτη 30 Ὀκτωβρίου 1886.

Μὲ 17 νομοσχέδια, εἰς τῶν ὁποίων τὴν στοιχειοθεσίαν εἰργάσθησαν νυχθημερόν, χωρὶς οὔτε 17 λεπτῶν ἀνάπαυσιν οἱ στοιχειοθέται τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, ἔρχεται ἁρματωμένον τὸ Μεγαθήριον αὐτό, ὅπερ λέγεται Τρικούπης!

. . . .

Ὁ κ. Τρικούπης κατέβη ἀπὸ τοῦ βήματος, καὶ μὲ ἀφῆκε πεπεισμένον ὅτι ἔχει δίκαιον.

DIE POLITISCHE CORRESPONDENZ, 5 November.

Es wird für wahrscheinlich erachtet, dass Herr Trikupis, falls die Opposition die Mehrheit haben und thatsächlich gebrauchen sollte, die Vollmacht zur Auflösung der Kammer erhalten würde.

1 Νοεμβρίου 1886.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ

Χθὲς πρὸ μεσημβρίας ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετέβη εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ παρέμεινεν ἐπὶ ὥραν συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Βασιλέως.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 31 Ὀκτωβρίου 1886.

ΑΙ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΔΕΑΙ

ΤΟΥ κ. ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ

Ἐπὶ τῇ ἐπαναλήψει τῆς συνδιαλέξεως ἡμῶν ὡς πρὸς τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἐντόνως ἀπήντησεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ ὑποστῇ φόρους.

Πρέπει νὰ ὑποστῆτε φόρους διὰ νὰ ζήσητε ὡς ἔθνος, δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς ὁποίους φόρους καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν, ἀλλ' ἡ αὔξησις τῶν ἐσόδων σας πρέπει νὰ εἶναι ἐκ τῶν πρωτίστων μεριμνῶν νουνεχοῦς καὶ ἐντριβοῦς πολιτευομένου. Ὡς μοὶ ἐξήγησεν λεπτομερῶς, ὁ κ. Τρικούπης εἰσάγων πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ Κοινοβούλιον, ὅπου καὶ ἐγὼ παρευρισκόμην τὸν νέον προϋπολογισμὸν προέτεινε τὴν αὔξησιν τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ νέων φόρων, εὔχομαι δὲ διὰ τὴν εὐτυχίαν σας τὰ περὶ τούτων νομοσχέδια νὰ ἐπιψηφι-

σθῶσι. Ὁ κ. Τρικούπης δύναμαι νὰ εἴπω εἶναι ὁ κράτιστος τῶν πολιτικῶν σας ἀνδρῶν, πλὴν δυστυχῶς δὲν τὸν ἀφίνετε νὰ μένῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἀλλοίαν βεβαίως τροπὴν θὰ ἐλάμβανον τὰ πράγματα, ἂν οὗτος ἐκυβέρνα τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ βουλγαρικοῦ πραξικοπήματος καὶ δὲν θὰ ἐλάμβανον χώραν τὰ λυπηρὰ ἐκεῖνα συμβάντα, ἐννοῶ τὸν ἀποκλεισμόν. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχον καὶ ἐγὼ τὴν τιμὴν ν' ἀποτελῶ μέλος τοῦ ὑπουργείου καὶ ἐνθυμοῦμαι πόσον ἐσκεμμένως ἐμελετήσαμεν τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα.

31 Ὀκτωβρίου 1886.

Ἐν συρροῇ ἐκλεκτοῦ κόσμου ἐγένετο χθὲς ἡ κηδεία τῆς διακεκριμένης δεσποίνης Ζενῆς Σκουλούδη μητρὸς τοῦ τραπεζίτου καὶ πρῴην βουλευτοῦ Σύρου κ. Στεφ. Σκουλούδη καὶ τῆς κυρίας Γ. Ἀθηνογένους. Παρηκολούθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Δραγούμης καὶ Βουλπιώτης καὶ πλῆθος ἄλλων ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων παρ' ἡμῖν.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Τοῦ Νοεμβρίου πρώτη...

Ὁ Δηληγιάννης μονολογεῖ
μὲ τόσο ντέρτι καὶ συλλογή.

Ἀλλ' ὅμως πᾶσα μου ἐλπὶς ταχέως διελύθη
καθὼς παμφόλυξ σάπωνος, σὰν ἕνα παραμύθι.
Τὰ πάντα πλάνη καὶ σκιά, τὰ πάντα ματαιότης
τὸ πᾶν μωρόν, τὸ πᾶν πεζόν, τὸ πᾶν πραγματικότης.
Περνᾷ καὶ ὁ Ἀπρίλιος, σιγοῦν φωναὶ καὶ γδοῦποι
κι' ὁ βασιλεὺς 'στὴν ἀδελφὴν πηγαίνει τοῦ Τρικούπη.

Καὶ τίς τοιοῦτον τόλμημα ποτὲ θὰ ὑποφέρῃ
ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ λησμονῇ πᾶν ὑψηλὸν καθῆκον
καὶ μόνος καταμόναχος ἡμέρα μεσημέρι
νὰ ἐπισκέπτεται τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ τὸν οἶκον;
Πλὴν εἰμπορεῖ καὶ ἡ Αὐτοῦ Σεπτὴ Μεγαλειότης
νὰ τρέχῃ 'στὰς κυρίας μας ὡς ἕνας ἰδιώτης;

Τοὐλάχιστον ἂν ἤρχετο εἰς τὸ δικό μου σπῆτι
ἔ! κάπως ἡ ἐπίσκεψις ὑποφερτὴ θὰ ἦτο. —
Ἀ! μόνον ποῦ τὸ σκέπτομαι, ὁ νοῦς μου ὅλος φρίττει
καὶ βλέπω πανδαιμόνιον εὐτυχιῶν ἀρρήτων
Νὰ εἶν' ὁ βασιλεὺς ἐδῶ, νὰ στέκῃ ἀντικρύ μου!
Ὦ! κελ γκλοάρ, κελ βικτοαρ φιλόδοξος ψυχή μου!

Καὶ πάλιν νέας φοβερὰς ὑφίσταμαι ὀδύνας
σκιὰν κυττάζω ἀντικρὺ ἀνθρώπου ἐπαράτου
κι' αὐτὸς ὁ ἄγγλος Τσάμπερλαιν, ποῦ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας
κι' αὐτὸς θὰ ἔχῃ βέβαια χωμένη τὴν οὐρά του
ὁ βασιλεύς... ὁ Τσάμπερλαιν... ἡ κάθοδος τῶν στόλων
οἱ πάντες ἐναντίον μου καὶ μόνος μου καθ' ὅλων.

Ὁ βασιλεύς!.. ὁ βασιλεύς!.. ἆ! πόσον ἠπατήθην!
ποίου θριάμβου, ὢ μὸν Ντιέ, καὶ δόξης ἐστερήθην.
Περνᾷ καὶ ὁ Ἀπρίλιος, σιγοῦν φωναὶ καὶ γδοῦποι
κι' ὁ βασιλεὺς 'στὴν ἀδελφὴν πηγαίνει τοῦ Τρικούπη
κι' ἐκείνη τὴν ἐπίσκεψιν εὐθὺς ἀνταποδίδει...
Ἔ! σεῖς, σουμάδες δόστε μου πρὶν μὲ ποτίσουν ξύδι.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Τοῦ Νοεμβρίου πρώτη...

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Σοῦ λέγω πῶς ὁ κύριος πρωθυπουργὸς τοῦ Κράτους
μὲ ἀγρυπνίας διαρκεῖς καὶ πόνους ἀκαμάτους
ποθῶν 'στὸ ἰσοζύγιον νὰ φέρῃ πλέον πέρας
καὶ μελετήσας δι' αὐτὸ καὶ νύκτας καὶ ἡμέρας
κι' ὑπολογίζων καὶ μετρῶν ἡσύχως καὶ ἀψόφως
καὶ δαπανήσας ἔλαιον πολὺ κι' ἀεριόφως
καὶ ἀριθμοὺς ἐπ' ἀριθμῶν παντοδαπῶν προσθέσας
κι' ἐπὶ τούτων πάλιν, Περικλῆ, ὀλίγους ἀφαιρέσας
συλλογισθεὶς τὰ ἔσοδα καὶ τὰς προσόδους πάσας

καὶ διαιρέσας ἔπειτα καὶ πολλαπλασιάσας
ἐγκύψας δὲ καὶ στῶν τριῶν τὴν μέθοδον ἀτρύτως
δι' ἧς δοθέντων δυὸ γνωστῶν εὑρίσκεται ὁ τρίτος
κι' εἰς δέκατα κι' ἑκατοστά καθὼς κι' εἰς ἄλλα τόσα
ὅπου σαστίζει τὸ μυαλὸ καὶ σταματᾷ ἡ γλῶσσα
κι' ἱδρῶτα στάζων, Περικλῆ, πολὺν ἐκ τῶν κροτάφων
κι' ἀκαταπαύστως ἀριθμοὺς ἐπὶ τοῦ χάρτου γράφων
καὶ ταῦτα μὲν προσθαφαιρῶν κι' ἐκεῖνα ἐξαλείφων
καὶ σκυθρωπάζων καὶ μοχθῶν κι' ὀρθοφρονῶν καὶ νήφων
'στὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς κατώρθωσε κι' εὑρῆκε
πῶς μιλιούνια τέσσερα περίσσευμα ἐβγῆκε
Π.— Θαῦμα ἰδέσθαι, Φασουλῆ. . . .
Φ.— Κι' ἀκούειν καὶ πιστεύειν
καὶ ὁμιλεῖν περὶ αὐτοῦ καθὼς καὶ ῥητορεύειν.

Κροτεῖτε τὰς παλάμας
γιὰ τὸ περίσσευμά μας

Οὔτ' ἐθαμβώθη Νάρκισσος ἰδὼν ἐντὸς πηγῆς
ἀντικατοπριζόμενα τὰ ῥόδα τῆς μορφῆς του
καθὼς ὁ νῦν Πρωθυπουργὸς τῆς δοξασμένης γῆς
ἐμπρὸς εἰς τὸ περίσσευμα τῆς ἀριθμητικῆς του
ὁποῖον τὸ περίσσευμα τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ
περίσσευμα ψηλαφητὸν χειρὸς θαυματουργοῦ.

LE MESSAGER D'ATHÈNES

1er Novembre (v. s.) 1886.

Samedi dernier, S. M. le Roi Georges a fait une visite à Melle Tricoupi, sœur de M. le président du conseil.

On a remarqué que c'est la première dame grecque que le Roi a honoré d'une si haute faveur.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 2 Νοεμβρίου Κυριακῇ 1886.

'Αφίκετο ἐκ Γαλλίας ὁ κ. Βίκτωρ Μερίκ, ἀντιπρόσωπος τῆς «Προεξοφλητικῆς Τραπέζης» τῶν Παρισίων καὶ διαφόρων ἄλλων τραπεζιτικῶν οἴκων γερ-

μανικῶν καὶ αὐστριακῶν. Ὁ κ. Μερὶκ ἐπεσκέψατο χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, λέγεται δ' ὅτι εἶναι κομιστὴς προτάσεων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Λαρίσσης.

2 Νοεμβρίου 1886.

ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗ κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Χθὲς ἡ κυρία καὶ ὁ κ. Δραγούμης παρέθεντο γεῦμα πρὸς τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτάς.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησεν ἑσπερὶς εἰς ἣν παρευρέθησαν ὁ κ. Τσάμπερλαιν μετὰ τῆς δεσποινίδος θυγατρός του καὶ τοῦ υἱοῦ του, ὁ κ. Πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, ἅπαν τὸ διπλωματικὸν σῶμα, ὁ κ. Βοσσέρ, ὁ κ. Λεζὲν καὶ πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα ἀλλοδαπῶν καὶ ἡμεδαπῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Ποῖος ἄρα εἶναι ὁ φορολογῶν ἀληθῶς καὶ καταθλιπτικῶς; ὁ κ. Τρικούπης μὲ τὰ 92 ἢ τὰ 85 ἑκατομμύρια ἔξοδα ἢ ὁ κ. Δηλιγιάννης μὲ τὰ 99 ἑκατομμύρια; ἡ γνωστὴ τοῦ πρῴην πρωθυπουργοῦ γραφὶς ἐν τῇ «Πρωΐᾳ» ἐνασχολεῖται σήμερον καὶ εἰς τὰς προσφιλεῖς μηχανορραφίας — ἀφοῦ εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Τσάμπερλαιν! — καὶ ὁμιλεῖ μετὰ πολλῆς χάριτος περὶ τῆς «δολοπλοκίας ἐν τοῖς προδρόμοις τῶν ἀνακτόρων» δι' ἧς τάχα ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὁ κ. Τρικούπης. Ἀναγνώσατέ τον.

— Τὸ εἰκοσάφραγκον χθὲς ἑσπέρας εἶχεν ὑποτιμηθῇ μέχρι δρχ. 24 $70/_{00}$, σήμερον ὅμως συνεπείᾳ διαδόσεών τινων περὶ προσεχοῦς δῆθεν ὑπουργικῆς κρίσεως ἀνετιμήθη κατὰ 20 λεπτά. Ἀγνοοῦμεν τίνες εἶναι οἱ διασπείροντες τὰ τοιαῦτα καὶ ἐκμεταλλευόμενοι τὴν εὐπιστίαν καὶ τὸν φόβον τῶν περισσοτέρων, ἀλλὰ χαρακτηριστικὴ εἶναι βεβαίως ἡ ἀνησυχία μετὰ τῆς ὁποίας ἀκούει τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ νόμισμα τὴν τυχὸν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑπομένως τὴν πλήρη οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας.

— Ἐδημοσιεύσαμεν χθὲς ἐκ τῆς «Ἀκροπόλεως» ὅσα ἐμφαντικὰ

εἶπεν ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν Ἄγγλος πρῴην ὑπουργὸς κ. Τσάμπερλαιν περὶ τῆς ἀνάγκης ἐπιβολῆς φόρων ἐν Ἑλλάδι, πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς πίστεως αὐτῆς, καὶ περὶ τοῦ τίνα τροπὴν θὰ ἐλάμβανεν τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν ζήτημα πέρυσιν ἂν τότε ἐκυβέρνα ὁ κ. Τρικούπης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Νοεμβρίου, Πέμπτη 1886.

Χθὲς τὴν πρωΐαν, κατόπιν τοῦ συγκροτηθέντος μικροῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, συνειργάσθησαν μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμης.

Μετὰ μεσημβρίαν, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Βουλῆς, ἀνῆλθεν ἐκ νέου εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως ὁ κ. Τρικούπης.

ΩΡΑ, 3 Νοεμβρίου 1886.

Αἱ κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον εἰσπράξεις τῶν τελωνείων α΄ β΄ καὶ γ΄ τάξεως ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 2,866,522 καὶ 75 $^0/_0$ ἐνῷ κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ εἰσπράξεις εἶχον ἀνέλθει εἰς δρχ. 2,202,413 καὶ 26 $^0/_0$.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 3 Νοεμβρίου 1886.

Ἀπὸ καιροῦ ἐγένετο ἡ περίεργος παρατήρησις, ὅτι πάντες οἱ ἡγεμόνες ἢ πολιτευταὶ οἱ ἐπιβαλόντες βαρὺν δασμὸν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ἦσαν ἀπηλλαγμένοι τῆς ὀλεθρίας μανίας τοῦ καπνίζειν. Ἡ παρατήρησις αὕτη ἐπισημοποιήθη καὶ παρ' ἡμῖν, ἀφ' ὅτου ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις, ὡς γνωστόν, οὐδέποτε καπνίζει, ἐφορολόγησε κάπως βαρύτερον τὸν μέχρι τότε σχεδὸν ἀτελῆ καπνόν.

2 Νοεμβρίου.

Προχθὲς μετέβη ὁ κ. Τσάμπερλαιν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἀλλὰ μὴ εὑρὼν αὐτόν, ἀπόντα εἰς τὸ βουλευτήριον, ἀφῆκε τὸ ἐπισκεπτήριόν του.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Νοεμβρίου 1886.

Ὁ κ. Τσάμπερλαιν μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ τοῦ κ. Κόλλιγκς ἐπανῆλθον ἐξ Αἰγίνης καὶ Σουνίου. Ὁ κ. Τσάμπερλαιν χθὲς τὴν 2 μ. μ. ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην μεθ' οὗ παρέμεινεν ἐφ' ἱκανὴν ὥραν.

PHARE DU BOSPHORE, Constantinople, 10 Novembre.

La Grèce poursuit activement sa réorganisation intérieure. Un grand pas a été fait dans cette voie. M. Tricoupi a du annoncer à la Chabre aux applaudissements du Parlement, que le budget du royaume, quand même on opérerait sur les taxes nouvelles une réduction de six millions, présenterait un excédant de quatre millions. L' état des finances d' un pays est souvent l' indice et le criterium de sa situation politique. «Faites-moi de la bonne politique et je vous ferai de bonnes finances» disait le baron Louis. Si l' aphorisme est vrai, l' habile gestion financière de M. Tricoupi est une preuve de la façon supérieure dont il a dirigé les affaires en général de son pays.....

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Νοεμβρίου Τετάρτῃ 1886.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ σφοδρότητος ἀντεπεξελθὼν ἔθηκε καθαρὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης. Ἀλλὰ μετὰ παρατεταμένην ἐμπαθῆ συζήτησιν ἡ ἀντιπολίτευσις ἐζήτησε παντὶ σθένει ν' ἀποφύγῃ τὸν ἀγῶνα καὶ τέλος βλέπουσα ὅτι τοῦτο ἦτο ἀδύνατον, κατέφυγεν εἰς τὸ σύνηθες τέχνασμα τῆς ἐν σώματι ἀποχωρήσεως φυγομαχήσασα.

Ἡ συνεδρία ἔσχε τὸν γνωστὸν χαρακτῆρα τῆς ἀγριότητος καὶ τῆς ἀκοσμίας, τὸν ὁποῖον δυστυχῶς δὲν δύναται νὰ ἀποβάλῃ ἡ ἑλληνικὴ Βουλή, ἐνόσῳ ἐπικρατῶσιν αἱ αὐταὶ συνθῆκαι τῆς ὑπάρξεώς της.

Ὀφείλομεν ὅμως ν' ἀποδώσωμεν διὰ τοῦτο ἀμέριστον τὴν δόξαν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥτις καὶ χθὲς ἔδειξεν ὅτι οὐδόλως λησμονεῖ τὰς παλαιὰς παραδόσεις της. Ἐπεκράτει θόρυβος καταχθόνιος, ἀντεγκλήσεις σφοδραὶ καὶ φράσεις ἥκιστα κοινοβουλευτικαὶ ἀντηλλάσσοντο, ἐνίοτε ἀνυψοῦντο ράβδοι.

Ἐν ἑνὶ λόγῳ ἡ χθεσινὴ συνεδρία ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἀξιομνημόνευτος ἀφ' ἧς ἐπανελήφθησαν αἱ διακοπεῖσαι ἐργασίαι, ἐφάνη δ' ἐξ αὐτῆς ὅτι λυσσωδῶς θὰ διεξαχθῇ ὁ ἐπικείμενος ἀγών. Λυπηρὸν εἶναι μόνον, ὅτι δὲν παρευρέθησαν κατ' αὐτὴν οἱ παρεπιδημοῦντες ἐπίσημοι ξένοι διὰ νὰ λάβωσι ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν κοινοβουλευτικῶν μας ἐθίμων.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 5 Νοεμβρίου.

Τί ὅμως ἔπραξαν μετὰ μικρὸν εὐθὺς ὡς προσεκλήθησαν τὴν τοιαύτην αὐτῶν ἐμπιστοσύνην νὰ ἐκδηλώσωσιν εἰς ψῆφον φανεράν; ἐζήτησαν τὴν δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίαν ἐπὶ τῆς ὑπουργικῆς προτάσεως, διότι ὁ ψηφίζων οὕτω δὲν φανερώνει τὸ ὄνομά του καὶ οἱ ψῆφοι δὲν μετρῶνται ὅπως καταδειχθῇ τίς ὁ ἰσχυρὸς καὶ τίς ὁ ἀσθενής, ὅταν δὲ ἡ Κυβέρνησις εὐλόγως ἀπήτησεν τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν, πάντες ἐπιφανεῖς καὶ μή, ἐτράπησαν εἰς φυγήν, ἀληθῶς ἄτακτον, ποιήσαντες καὶ τὴν ἔνστασίν των περὶ μὴ ἀπαρτίας, παρέμειναν δὲ πέντε μόνον ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τῶν λοιπῶν ἀναμεινάντων ἐν τοῖς δωματίοις καὶ τῷ διαδρόμῳ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου, ὅπερ κατέδειξεν τὴν Βουλὴν ἐν μὴ ἀπαρτίᾳ.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 5 Νοεμβρίου.

Τὰ χθεσινὰ γεγονότα ἐν τῇ Βουλῇ, τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης, ὅπερ χθὲς ἕνεκα τῆς φυγομαχίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἔμεινε μετέω-

ρον καὶ τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ κοινολογούμενα ἐπρόκειτο νὰ λυθῇ σήμερον πολὺν συνήγαγον κόσμον εἰς τὴν Βουλήν. Πρὶν ἢ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα πολλοὶ ἐπολιόρκουν ἀμφοτέρας τὰς πύλας τοῦ βουλευτηρίου, μέχρι δὲ ἀποπνιγμοῦ συνωστίζετο τὸ πλῆθος ἀνυπομονοῦν νὰ ἀνοιγῶσιν.

Ἀναγινωσκομένων τῶν πρακτικῶν πληροῦνται ἀμφότεραι αἱ πτέρυγες. Ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς πρωΐας διαδίδουσιν οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅτι δὲν θὰ ἀφήσωσι τὴν συμπολίτευσιν νὰ ἐνεργήσῃ ψηφοφορίαν ἐπὶ τοιούτου ζητήματος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Νοεμβρίου 1886.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Καὶ ἰδοὺ ὅτι διατελοῦμεν ἐν πλήρει κρίσει!

Ἡ προχθεσινὴ συμπεριφορὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπανερχομένης εἰς τὴν μέθοδον τῆς παραλύσεως τῶν συνεδριῶν διὰ τῆς ἐν σώματι ἀποχωρήσεως, ἐπέσπευσε τὴν ἐπικειμένην κρίσιν καὶ ἡ κυβέρνησις ἀπέναντι τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἐθεώρησεν, ὅτι ἦτο ἀναπόφευκτον νὰ ἐπέλθῃ λύσις, ἣν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ προΐδῃ τις, ἀναλογιζόμενος τὰς σοβαρὰς περιστάσεις ἐν αἷς διατελεῖ τὸ Κράτος.

— Ἐν τούτοις ἦτο περίεργος ἡ θέα τῆς αἰθούσης καὶ ἡ διεξαγωγὴ ἐν γένει τῆς προχθεσινῆς τόσον βραχείας ἀλλὰ καὶ τόσον σπουδαίας συνεδρίας. Ἐν σώματι ἠγέρθη καὶ σοβαρῶς ἀπεχώρησεν ἡ δεξιὰ πτέρυξ μετὰ τὴν δήλωσιν τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι διεκόπτοντο αἱ ἐργασίαι μέχρι τῆς αὔριον, ὅτε ἔμελλε νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὁριστικήν τινα ἀπόφασιν. Καὶ αὐτὰ τ' ἀκροατήρια, ὡς νὰ συνῃσθάνοντο τὸ κρίσιμον τῆς περιστάσεως, δὲν ἐξετράπησαν εἰς τὰς συνήθεις θορυβώδεις ἐκδηλώσεις. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἔμεινε κατ' ἀρχὰς κατάπληκτος, ἀλλ' ἔπειτα κατελήφθη ὑπ' ὀργῆς καὶ ἐξετράπη εἰς κραυγάς, βλέπουσα ἐκφεῦγον ὑπὸ τοὺς πόδας της τὸ στάδιον τῶν ἀγώνων της.

Τὸ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τῇ πλατείᾳ πλῆθος μετ' ἐκπλήξεως εἶδε τοὺς βουλευτὰς ἔξω κατ' ἐκείνην τὴν ἀσυνήθη ὥραν, ὅτε δὲ ἐγνώσθησαν τὰ γενόμενα, ἤρχισε βαθμηδὸν νὰ ἐκδηλοῦται εἰς τὴν πόλιν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἔξαψις, ἥτις παρατηρεῖται κατὰ τὰ ἔκτακτα πολιτικὰ γεγονότα.

• ΣΗΜΑΙΑ, Πέμπτῃ, 6 Νοεμβρίου 1886.

Μετά τινας παρατηρήσεις ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ καὶ εὐθὺς ἀνέρχεται τὸ βῆμα ὁ κ. Πρωθυπουργός. Ὁ κ. Τρικούπης ἵσταται πρῶτον, θέτει τὴν μίαν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον τῆς περισκελίδος του, τὴν ἐξάγει πάλιν, τὴν θέτει ὑπὸ τὸ ἐσωκάρδιόν του ὡσεὶ θέλων νὰ ἐκβάλῃ τι, οἱ ἀντιπολιτευόμενοι βλέποντες ταῦτα ἀνησυχοῦσι, τὰ βλέμματα ἐρευνητικὰ καὶ διερωτῶντα διασταυροῦνται, συγκίνησις τοὺς καταλαμβάνει καὶ τέλος ἡ βραδεῖα καὶ ἐπιβλητικὴ φωνὴ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐπιβάλλει σιγὴν νεκρικήν.

Ρῖγος φρίκης διέτρεξε τὴν αἴθουσαν εἰς τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Τρικούπη καὶ πολλῶν τὰ πρόσωπα ἐκιτρίνησαν ἐκοκκίνησαν, ἐμαύρισαν, ἐπρασίνησαν, ὁ δὲ κ. Δηλιγιάννης ἐφάνη κλονισθεὶς ἐπὶ τῆς θέσεώς του καὶ τὸ βλέμμα του ἐζήτησε τὸ βλέμμα τοῦ κ. Πετράκη μετ' ἐκφράσεως ὑπερτάτης ἀπελπισίας. Ἀπὸ τοῦ θεωρείου των πολλαὶ κυρίαι, περισσότεραι ἀφ' ὅσας ἔρχονται συνήθως γνωρίζουσαι τὰ μέλλοντα νὰ διατρέξωσι, παρετήρουν τοὺς ἐν τῇ αἰθούσῃ μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως.

— Ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατέρχεται τὸ βῆμα καὶ ἡ συμπολίτευσις σοβαρῶς ἐγείρεται πρὸς ἀναχώρησιν, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις περιδεὴς καὶ κατάπληκτος πτήσσει εἰς τὰς ἕδρας της καὶ τόσον ζαρόνει ὥστε χάνεται.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 5 Νοεμβρίου.

Ἤρξατο τὴν 4 μ.μ. καὶ ἐπερατώθη πολλῷ τάχιον ἢ ὅσον τις ἐφαντάζετο. Παρῆσαν 135 Βουλευταί, δι' ὧν ἀπετελέσθη ἡ ἀπαρτία.

Τοσοῦτον δὲ πλῆθος ἀνέμενε νὰ ἀνοιγῶσι τὰ θεωρεῖα, ὥστε συνωθοῦντο καὶ διηγκωνίζοντο εἰς τὴν κλίμακα σπεύδοντες τίς πρῶτος θὰ ἀνέλθῃ καὶ ἠκούοντο φωναὶ ἔξω καὶ ταραχὴ ἄνω· ὁ πρῶτος δὲ μάλιστα εἰσελθὼν ἀκροατής, φουστανελλοφόρος, ἐκ τῆς σπουδῆς νὰ καταλάβῃ καὶ τὴν πρώτην θέσιν ἔπεσε πρηνὴς ἐπὶ τοῦ θρονίου. Αἱ κυρίαι ἐπίσης ἐμάντευον ἀναμφιβόλως, ὅτι θὰ ἀποβῇ θυελλώδης ἡ συνεδρία καὶ ἐνωρὶς τὰ θεωρεῖα των ἦσαν πλήρη.

Ὁ Πρόεδρος λέγει, ὅτι δὲν προεκάλεσε ψηφοφορίαν δι' ἀναστάσεως.

Ὁ κ. Ράλλης ἐπιμένει ἐπικαλούμενος εἰς μαρτυρίαν καὶ τὴν «Ὥραν».

— Τοιοῦτό τι ἐγὼ δὲν ἔκαμα ἐπαναλαμβάνει ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

— Δὲν ἔχω ἀμφιβολίαν, ἐξακολουθεῖ ὁ ἀγορεύων κ. Ράλλης, ἀλλ' οἱ λόγοι σας διαψεύδονται.

Ὁ κ. Ράλλης ἐπιμένει. Ο πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης λέγει, ὅτι ἐν τῷ θορύβῳ ἡ πτέρυξ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐνόμισεν, ὅτι ἐτέθη τοιοῦτο ζήτημα εἰς ψηφοφορίαν παρὰ τοῦ προέδρου.

Ἡ «Ὥρα» λέγει τὸ ἐναντίον· διακόπτει ὁ κ. Ν. Λεβίδης.

Ἐγὼ — ἐπιλέγει ὁ κ. Τρικούπης — δὲν θεωρῶ τὴν «Ὥραν» χρησμόν· σεῖς ἴσως τὴν θεωρεῖτε. Ἕκαστος ἐν τῷ θορύβῳ ἀντελήφθη ἄλλως τὴν ψηφοφορίαν.

Ἡ ἀριστερὰ ἠγέρθη, διότι ἐνόμισεν,ὅτι ἐτέθη τοιοῦτο ζήτημα, ἡ δεξιὰ δὲν ἠγέρθη καὶ ἐζήτη νὰ συζητήσῃ. Εἶχε δὲ γείνη ἔναρξις ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ὅτε ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ἔφερεν ἔνστασιν μὴ ἀπαρτίας καὶ πρὸς τοῦτο ἀνεγνώσθη ὁ κατάλογος. Ταῦτα εἰσὶ τὰ γεγονότα, καὶ οὔτε ὁ κ. Πρόεδρος διαψεύδεται οὔτε ἄλλος τις.

Πολλοὶ ἐκ τῶν τῆς ἀριστερᾶς διαμαρτύρονται, ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θορύβου ἀκούεται ὁ κ. Ζυγομαλᾶς κραυγάζων: Κἄτι τεκταίνεται, μείνωμεν ἐδῶ, καὶ νὰ στείλωμεν ἐπιτροπὴν εἰς τὸν Βασιλέα!

Ἀλλ' ὁ κ. Ράλλης, διὰ διατόρου ὡσαύτως φωνῆς, προσκαλεῖ τὸν πρόεδρον νὰ λύσῃ τὴν συνεδρίαν, λέγων:

— Εἶναι ὅλως περιττὸν νὰ ἐξακολουθῇ ἡ συζήτησις.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κηρύττει τὴν λύσιν τῆς συνεδρίας τὴν 4 καὶ 50' λεπτά. Αἱ δὲ συζητήσεις ἐξακολουθοῦσιν ἔτι ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ συνεχίζονται ἐν τῷ προστυλίῳ τοῦ βουλευτηρίου καὶ τῇ πρὸ αὐτοῦ πλατείᾳ ἐπὶ ἱκανὴν ἔτι ὥραν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Συνεδρία τῆς 5 Νοεμβρίου.

Πλῆρες τὸ θεωρεῖον τῶν Κυριῶν σήμερον, καθ' ἣν στιγμὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ εὕρηντο μόλις πέντε βουλευταί. Ἡ σημερινὴ συνεδρίασις προηγγέλετο ὡς σπουδαία, μάλιστα δὲ μετὰ τὰ χθὲς γενόμενα. Πέριξ τῆς Βουλῆς καὶ ἐν τῷ περιβόλῳ αὐτῆς περιεφέρετο πλῆθος. Ὅμιλοι ἐσχηματίζοντο καὶ συνεζήτουν οἱ κενόσπουδοι.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Νοεμβρίου.

Ὡς φαίνεται, ὁ κ. Τρικούπης εἶδεν εἰς τὸ βάθος τοῦ βουλευτικοῦ ὁρίζοντος φωσφορίζον ἀπειλητικώτατον αὐτὸ τὸ ὄχι, καὶ ἐσκέφθη νὰ στείλῃ τὴν ὀχιὰν αὐτὴν νὰ κοιμηθῇ ἐν εἰρήνῃ. Καθ' ἃ διατείνονται οἱ μεμυημένοι, τὸ Διάταγμα τῆς Διαλύσεως ἢ εἶναι ὑπογεγραμμένον ἤδη, ἢ εἶναι ἐν τῷ ὑπογράφεσθαι. Καθ' ἃ δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν, ὁ κ. Τρικούπης ἐσκέφθη ὅτι πιθανὸν τὸ προμήνυμα τοῦτο τῆς διαλύσεως νὰ προκαλέσῃ ἐντὸς ἑνὸς ἡμερονυκτίου συμπύκνωσιν τῶν φίλων του τοιαύτην, ὥστε νὰ καταστῇ περιττὴ ἡ χρῆσις τοῦ προνομίου τῆς διαλύσεως. Νομίζομεν ὅμως, ὅτι ἡ ἀνεγνωρισμένη τοῦ ἀνδρὸς ὑπερηφάνεια καὶ ὁ πρὸς τὰ κοινοβουλευτικὰ νόμιμα τέως σεβασμός του νὰ μὴ ἐπιτρέψωσιν αὐτῷ νὰ συνεργασθῇ μὲ τοιαύτην ἐκφοβισμένην Βουλήν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς τῆς Ι' Περιόδου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Συντάγματος, διαλύομεν τὴν Βουλὴν τῆς Ι' περιόδου. Συγκαλοῦμεν δὲ τοὺς μὲν ἐκλογεῖς τὴν τετάρτην Ἰανουαρίου 1887, ἵνα ἐκλέξωσι τοὺς Βουλευτάς, τὴν δὲ Βουλὴν ἐν Ἀθήναις τὴν εἰκοστὴν δευτέραν τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1886.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Χ. Τρικούπης
Σ. Δραγούμης
Π. Μανέτας
Δ. Βουλπιώτης
Γ. Ν. Θεοτόκης
Κ. Λομβάρδος

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Νοεμβρίου 1886.

Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ἐλαχίστην δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι παρήγαγε συγκίνησιν, ἐν συγκρίσει μάλιστα πρὸς τὴν συγκίνησιν καὶ τὸν ἀναβρασμόν, ὃν παρήγαγεν ἡ διάλυσις τῆς προκατόχου αὐτῆς.

Παρὰ τοῖς ἀντιπολιτευομένοις κύκλοις χειρίστην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν καὶ τὸ ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς δὲν ἀνεκοίνωσε τὴν θανατικὴν καταδίκην, ὡς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν περίοδον, εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν κατάδικον, ἤτοι εἰς τὴν Βουλήν. Ἡμᾶς ἀπεναντίας ηὐχαρίστησεν ἡ ἀνάλογος πρὸς τὴν περίστασιν λιτότης, μεθ' ἧς ἐτελέσθησαν αἱ τελευ-

ταῖαι διατυπώσεις, διότι ἐτοιχοκολλήθη ἁπλῶς τὸ διάταγμα — παρ' ὀλίγον ἐλέγομεν τὸ νεκρώσιμον — εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Βουλῆς, καὶ ἠρέμως διεδόθη ἡ εἴδησις τῆς διαλύσεως εἰς τὴν πόλιν, χωρὶς οὐδεὶς νὰ ταραχθῇ, οὐδεὶς νὰ ἐκπλαγῇ ἐκτάκτως διὰ τὸ γενόμενον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Νοεμβρίου, Παρασκευῇ 1886.

Χθὲς τὴν πρωΐαν, περὶ ὥραν 10 π. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀνελθὼν εἰς τὰ 'Ανάκτορα, συνειργάσθη μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως. Τοῦτο ἰδόντες πολλοὶ ἐνόμισαν, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης, μὴ ἐπιτυχὼν τὴν λύσιν τῆς ἐνσκηψάσης κρίσεως, δι' ἀσκήσεως τῆς προνομίας τοῦ Στέμματος ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ἀνήρχετο ἵνα ὑποβάλῃ τὴν παραίτησιν τοῦ Ὑπουργείου. 'Αλλὰ κατὰ τὴν στιγμήν, καθ' ἣν αἱ εἰκασίαι αὗται ἐγίνοντο, ἐξετυποῦτο ἤδη τὸ Διάταγμα τῆς διαλύσεως ἐν τῷ 'Εθνικῷ Τυπογραφείῳ, εἶχε δὲ ἤδη δι' ἐγκλυκλίου τηλεγραφικῶς ἀνακοινωθῇ καὶ πρὸς τοὺς Νομάρχας.

LE TEMPS, 10 Novembre, Mercredi 1886.

GRÈCE

Hier, à la Chambre des députés, M. Tricoupis, président du conseil, a fait un exposé de la situation financière.

Il a déclaré que la Grèce tiendrait tous ses engagements. Le gouvernement proposera de nouvelles taxes pour équilibrer le budget, de manière à lever le plus tôt possible le cours forcé, qui a été la cause première des mécomptes financiers.

M. Tricoupis dit que, si les nouvelles mesures fiscales sont votées par la Chambre, le budget se soldera par un excédent de quatre millions; sinon, le déficit s'élèvera à vingt millions.

Le président du conseil a annoncé aussi des change-

ments dans l'organisation militaire et une réduction de six millions sur les frais des ministères.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 7 Νοεμβρίου, Παρασκευῆ.

Ἅπας ὁ ἀνεξάρτητος καὶ σοβαρὸς τύπος τῆς Πρωτευούσης, αὐστηρότατα ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀδικώτατα ἐπικρίνων τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν τῆς χθὲς ἀποθανούσης τὸν φυσικώτατον τῶν θανάτων Βουλῆς, ἐπιδοκιμάζει ἀνεπιφυλάκτως τὸ μέτρον τῆς διαλύσεως. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους ἡ διάλυσις τῆς ἀλλοπροσάλου Βουλῆς, ἥτις δὲν ἐγνώριζεν οὔτε τὶ ἤθελεν οὔτε τὶ ἔπραττε, προὐξένησεν ἀληθῆ ἀνακούφισιν, τοῦ λαοῦ εὐλόγως ἐλπίζοντος βελτίωσιν τῆς καταστάσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῶν σημερινῶν δεινῶν καὶ τὰ βέλτιστα ἀπεκδεχομένου ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων ἐκλογικῶν θεσμῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Νοεμβρίου, Παρασκευῆ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ

Χθὲς ἐπεσκέψατο τὸν κ. Τρικούπην εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἔμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ὥρας.

ΣΦΑΙΡΑ, 7 Νοεμβρίου 1886.

Τὸ γεγονὸς τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ παρὰ τῷ κοινῷ τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ παρὰ τῷ τῶν Ἀθηνῶν ἔκαμεν οἵαν ἐντύπωσιν προσεδόκα πᾶς γνωρίζων τὴν εὐθυκρισίαν τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐπελθοῦσα λύσις τῆς βουλευτικῆς κρίσεως, διότι τοιαύτην πράγματι εἴχομεν, ἐθεωρήθη ἡ ἀρίστη καὶ ἐγένετο ἐκθύμως εὐπρόσδεκτος παρὰ τῇ κοινωνίᾳ, ἡ τοιαύτη δ' ἀποδοχὴ διέλυσε τὰ ὄνειρα τῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ ἡ βαθεῖα παρὰ τῷ λαῷ γνῶσις τῶν πραγμάτων κατέστησεν ὅλως ἀτελεσφόρητα τὰ τῆς δημοκοπίας ὅπλα. Οὔτε ἐπανεστάτησεν ὁ λαός, διότι διελύθη ἡ βουλὴ ὡς ἤλπιζον οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν, οὔτε εἰς ἄτακτα κινήματα καὶ διαδηλώσεις προέβη ὡς εἰργάσθησαν ῥᾳδιουργοῦντες καὶ διαβάλλοντες οἱ ἀναίσχυντοι λαοπλάνοι.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Νοεμβρίου 1886.

Ἀπὸ πρωΐας τῆς χθὲς συγκίνησίς τις παρετηρεῖτο ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὁ δὲ λόγος παντοῦ ἦτο περὶ τῆς ἐνδεχομένης διαλύσεως, ἥτις τοῖς πᾶσιν ἐφαίνετο κατάδηλος καὶ φυσικὴ καὶ μόνον παρά τισι συναδέλφοις ἐξελαμβάνετο ὁ λόγος τῆς προχθὲς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὡς μέλλουσα παραίτησις. Παρὰ τῶν κρινόντων ὅμως ἀπαθῶς τὰ πράγματα χθὲς ἀπὸ πρωΐας ἀνεμένετο ἡ δημοσίευσις τοῦ διατάγματος τῆς διαλύσεως, ἡ δὲ ἐξάσκησις τῆς προνομίας τοῦ βασιλέως, ἀναλόγως τῆς κρίσεως ἑκάστου, ἐθεωρεῖτο παρὰ τῶν μὲν ὡς ἀναπόφευκτος, παρὰ τῶν δὲ ὡς πραξικόπημα. Αἱ συζητήσεις καὶ εἰς τὰ τέσσαρα τῶν Ἀθηνῶν σημεῖα ἦσαν τραγελαφικώταται.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας μας ἐπίστευεν ὅτι ἐζητήθη ἡ διάλυσις παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλ' ὅτι ὁ βασιλεὺς παρέπεμψε τὸν κ. Τρικούπην εἰς τὴν Βουλήν, διὸ κατεγίνετο εἰς τὴν μελέτην τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅτε ὁ κ. Τράκας εἰσῆλθεν εἰς τὸ σπουδαστήριόν του καὶ ἀνήγγειλε τῷ κ. Δηλιγιάννη «ὅτι εἶναι περιττὰ αὐτὰ τὰ χαρτιά, γιατί μᾶς διέλυσεν».

***

Ἡ αὐτὴ περίπου σκηνὴ καθὰ ἠκούσαμεν συνέβαινε καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Παπαμιχαλοπούλου, ἐκεῖ ο sperazne perdute, ἀνεμένετο ἡ πρόσκλησις τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου εἰς τὰ ἀνάκτορα πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως, πλὴν ἀντὶ τοῦ κ. Χατζηπέτρου ἐπεφάνη ὁ ἰδιαίτερός του γραμματεὺς μελαγχολικῶς ἀναγγέλων ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι κεκλεισμένη καὶ τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως ἐπὶ τῆς θύρας της κολλημένον.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 11 Νοεμβρίου 1886.

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

Καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φαίνεται μετ' ἀδιαφορίας ἀπεδέχθησαν τὴν εἴδησιν τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὸν «Φορολογούμενον»

τῶν Πατρῶν ἐλάχιστον συνεκίνησε τὸ ἐκεῖ κοινόν. Ἡ ἄρτι διαλυθεῖσα Βουλή, γράφει ἡ συνάδελφος, εἶχεν ἐκπέσει πρὸ πολλοῦ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως.

ΝΕΟΝ ΚΥΡΗΓΜΑ, Τρίτη, 11 Νοεμβρίου.

Περὶ δὲ τοῦ κ. Τρικούπη πᾶν ἄλλο δύναται νὰ εἴπῃ τις ἢ ὅτι συνομνύει μετὰ τῶν ξένων πρὸς κατάρριψιν ἀνυπάρκτου μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος.

Οὔτε λοιπὸν πραξικόπημα, οὔτε ἄκαιρος, οὔτε ἄτοπος καὶ σκαιά, οὔτε προσβολὴ κατὰ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, οὔτε συνωμοσία μετὰ ξένων κατὰ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ πρᾶξις τῆς διαλύσεως, ἀλλ' οἱ οὕτω χαρακτηρίζοντες αὐτὴν καταδείκνυνται ἀναφανδὸν ὁμιλοῦντες καὶ γράφοντες ὑπὸ ἔμπνευσιν πάθους κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ ἰδιοτελοῦς συμφέροντος ἐπὶ δημαγωγικῷ σκοπῷ.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

Κατάνῃ, 9 Νοεμβρίου (ν.) 1886.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Τρικούπη, ὁποίαν μετέδωκεν ἡμῖν ὁ τηλέγραφος, ἐνεποίησε πᾶσιν ἀρίστην ἐντύπωσιν διὰ τὴν σαφήνειαν καὶ τὸ πρόσφορον τῶν ἐπανορθωτικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα προτείνονται· ἰδίᾳ δὲ ἐπέσπασε τὸν γενικὸν ἔπαινον ἡ δήλωσις τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θέλει ἀνταποκριθῇ εἰς πάσας τὰς οἰκονομικὰς αὐτῆς ὑποχρεώσεις. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι αἱ αὐθεντικαὶ διακηρύξεις τοῦ κ. Τρικούπη ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς θέλουσι συντελέσει, ὥστε ν' ἄρξηται ἀπὸ τοῦδε ἡ βαθμιαία τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ὑποτίμησις.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Σάββατον, 8 Νοεμβρίου 1886

Βουλή, ἥτις συνεταύτισε τὴν γέννησίν της μὲ τὴν ἐξάντλησιν τῆς διαφθορᾶς τοῦ πολιτεύματος, ἀναβιβάζουσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τόσα στοιχεῖα ὑπόπτου ἠθικῆς, τὰ ὁποῖα ἐν πάσῃ ἄλλῃ εὐνομουμένῃ πολιτείᾳ

θὰ εἶχον ἐξυρισμένην τὴν κόμην καὶ ἠμφιεσμένον τὸν κυανοῦν τοῦ καταδίκου χιτῶνα προσδιοριζόμενοι οὐχὶ διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ, ὅστις ἤθελε δοθῇ εἰς αὐτούς, Βουλὴ τοιαύτη τοιοῦτον ἔμελλε καὶ ἤξιζε βεβαίως νὰ ἔχῃ τὸ τέλος. Ἦτο ὕβρις ὁ σχηματισμός της κατὰ τοῦ Θεοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπαξίως τὴν ἐξεδικήθη.

Μίαν καὶ μόνην ἀγαθὴν πρᾶξιν εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ ἡ μεγάλη αὕτη ἁμαρτωλός: Τὴν ψήφισιν τῶν μεταρρυθμιστικῶν νομοσχεδίων. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ δὲν ἤρκεσε νὰ τὴν σώσῃ. Μόλις ἤρκεσε νὰ διατηρήσῃ τὸν βίον της μῆνας τινὰς μετὰ τὴν ψήφισιν. Διότι ἂν ὁ κύριος Τρικούπης δὲν εἶχε καταληφθῇ—παραδόξως διὰ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ ἀνδρός—ὑπὸ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν μετανοήσασαν Βουλὴν καὶ ἀκούσασαν τῆς φωνῆς του καὶ μόνην ὑπογράψασαν σχεδὸν τὴν θανατικήν της ἐκτέλεσιν, ἡ Βουλὴ αὕτη ἔπρεπε νὰ εἶναι διαλελυμένη ἀπὸ Μαΐου, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν μεταρρυθμιστικῶν νομοσχεδίων.

Φαντασθῆτε, ὅτι ἐνῷ ἦσαν ἐν τῇ μέθῃ τῶν ὀνείρων των καὶ τῇ ἡδείᾳ ζάλῃ, ἣν γεννῶσι τὰ προμηνύματα ὑπουργικῆς κρίσεως, ἐνῷ προσεδόκων οἱ μὲν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν Παράδεισον τῆς ἐξουσίας, ἀφ' οὗ τόσῳ ἀπηνῶς ἐξεδιώχθησαν τὴν 7 Μαΐου, οἱ δὲ ὅτι θὰ καθίσταντο τὰς ἡμέρας αὐτὰς προσφιλέστεροι τῇ Κυβερνήσει, ἥτις οὕτω ἀφειδέστερον καὶ εὐγενέστερον θὰ διένεμε τὰς παροχάς της, αἴφνης λαῖλαψ δεινή, ἀπροσδόκητος, ἐν μιᾷ στιγμῇ ἐγερθεῖσα ἀφήρπασε τοὺς πίλους καὶ τοὺς λαιμοδέτας καὶ τοὺς τίτλους καὶ τὰ προνόμιά των καὶ τὰς θέσεις των καὶ τὰς ἐλπίδας των καὶ τοὺς ὑπολογισμούς των καὶ τοὺς ἐξεσφενδόνισε μακράν, μακρὰν εἰς τὸ στάδιον τῶν ὑποψηφιοτήτων τοὺς πλείους, καὶ οὐκ ὀλίγους εἰς τὸ στάδιον τῆς μελέτης τῆς ματαιότητος τῶν ἐπιγείων! Ὦ! μεταβολή! ὢ! συμφορά!

Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν ἆρά γε λόγοι γενικώτεροι καὶ ῥιζικώτεροι τῶν οὓς ἐξεθέμεθα, ἐξηγοῦντες τὸ ἀληθὲς τοῦτο φαινόμενον ναὶ φαινόμενον, διὰ τὴν μέχρι τοῦδε κοινοβουλευτικὴν ἡμῶν ἱστορίαν—τῆς

τόσῳ ἀνελπίστου καταπτώσεως μιᾶς Βουλῆς, πρὶν ἢ ἐκστομίσῃ ψῆφον δυσπιστίας, ἢ λόγον ἀποδοκιμασίας, κατὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα συνεδρίασιν ταπεινωθεῖσα τόσον ὥστε νὰ ζητήσῃ οἱονεὶ ν' ἀσπασθῇ τὴν χεῖρα τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀγωνιζομένης νὰ μαλάξῃ αὐτὸν καὶ στερνοκοπουμένη καὶ λέγουσα: ὄχι, δὲν ἀπέρριψα, αὐθέντη καὶ δεσπότη τὴν πρότασίν σου δι' ἧς μ' ἐλέγχεις τοὐναντίον τὴν ἐψήφισα δι' ἀναστάσεως, ἐγώ, σύσσωμος δηλαδὴ ἡ ἀντιπολίτευσις, παρακαλῶ δὲ νὰ διορθωθῶσιν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο τὰ πρακτικά; Εἶναι πράγματι πρωτότυπος καὶ πρωτοφανὴς διάλυσις! Οὐδέποτε δεσπότης ἐδίωξε δοῦλον μετὰ τόσης περιφρονήσεως, οὐδέποτε ἐνωμοτάρχης διέλυσεν ὁμάδα ἀτόμων μετὰ τόσης ἰταμότητος, μεθ' ὅσης ὁ πρωθυπουργὸς ἡμῶν τὴν κεκοιμημένην δούλην του, Βουλήν.

10 Νοεμβρίου 1886, Δευτέρα.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ἀγγλίας τοὺς Ἰάπωνας, παραμείνας ἐπ' ἀρκετόν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Κυριακὴ 9 Νοεμβρίου 1886.

Σήμερον θὰ παραστῇ ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡ ἄρτι ἀφικομένη εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν στρατιωτικὴ ἰαπωνικὴ ἀποστολή.

Χθὲς π. μ. ἡ ἀποστολὴ ἐπεσκέψατο ἐκ νέου τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐζήτησαν δὲ παρ' αὐτοῦ, ὅπως τοῖς ἐπιτραπῇ νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ, τὰς στρατιωτικὰς σχολάς, τὰ στρατιωτικὰ καταστήματα κ. λ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εὐχαρίστως παρέσχε τὴν αἰτηθεῖσαν ἄδειαν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Νοεμβρίου 1886.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Χθὲς ἐπεσκέψατο τὸν κ. Τρικούπην εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας κ. Ζερὺ καὶ παρέμεινεν ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν.

Ἐπίσης ἐπεσκέψατο τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὁ ὑποδιευθυντὴς τῶν Αἰγυπτιακῶν τελωνείων κ. Σμίτ.

PHARE DU BOSPHORE, Constantinople, le 16 Novembre 1886.

M. Tricoupi a soumis à la séance du 8 courant de la

Chambre hellénique le budget de l'exercice 1887. A cette occasion, le président du Conseil a prononcé un long discours, dont la conclusion — un vrai morceau d'éloquence, où il fait appel à la prévoyance et au patriotisme de la nation, pour lui faire accepter les sacrifices matériels exigés par les circonstances — a été vivement applaudie presque à chaque période.

Comme on le voit, M. Tricoupi s'est borné à augmenter dans une faible proportion les impôts et taxes existants pour arriver à l'équilibre budgétaire et il n'a eu recours à aucune mesure extrême, comme l'eût été, par exemple, l'impôt sur le revenu.

Cette fois, l'optimisme raisonné du président du Conseil hellénique pour l'avenir financier de son pays éclate au milieu de l'étrange découragement qui s'est emparé des esprits. M. Tricoupi convient, sans doute, que la situation est entourée de difficultés; mais il insinue, dans son exposé, que ces difficultés tiennent plutôt à la mauvaise habitude, contractée par la nation, de s'imposer les sacrifices au moment du besoin, qu'à la prétendue insuffisance de la richesse publique. Elles disparaîtront, par conséquent, dès qu'on se décidera à rompre avec les errements du passé.

Après avoir justifié les sacrifices demandés par l'Etat par l'incertitude où se trouve la paix du monde et avoir assuré qu'ils sont temporaires, c'est-à-dire qu'ils dureront autant que cette incertitude, M. Tricoupi a conclu ainsi.

ΣΦΑΙΡΑ, 11 Νοεμβρίου 1886.

Εὐθὺς ὡς διελύθη τὴν Πέμπτην ἡ Βουλή, γράφει ἡ «Παλιγγενεσία», σκέψις ἐγένετο ὑπὸ τῶν περὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην νὰ γίνῃ

ἐπανάστασις, ἀλλ' ἐναυάγησεν. Εἶτα ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν αὐτῶν νὰ γίνῃ μία μεγάλη διαδήλωσις ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ διαδηλωτῶν μὴ εὑρεθέντων καὶ αὕτη ἐναυάγησεν. Τελευταῖον ἀπεφασίσθη νὰ γραφῇ καὶ ὑπογραφῇ ἔκκλησις πρὸς τὸν λαόν, ἀλλ' οὐδενὸς ὑπογράφοντος ταύτην ἐναυάγησε καὶ τοῦτο τὸ σχέδιον, δύσχρηστον δὲ ἐκρίθη καὶ τὸ σχέδιον τῆς ἀποστολικῆς «περιοδείας» τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἀναμένομεν ἐκ τῆς ἐφευρετικότητος τῶν ἀντιπολιτευομένων νέαν ἀνακάλυψιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Τετάρτῃ, 12 Νοεμβρίου 1886.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Συνδυασμοί· εἶναι ἡ μόνη λέξις ἥτις ἀντηχεῖ εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ προχθές· αἱ κλίμακες τῶν ὑπουργείων περιδονοῦνται ὑπὸ τῶν ἀνερχομένων καὶ κατερχομένων πρῴην βουλευτῶν, ζητούντων καὶ.....τὶ μὴ ζητούντων, ἀλλὰ πρὸ πάντων νὰ περιληφθῶσιν εἰς ἰσχυροὺς συνδυασμούς.

ΣΗΜΑΙΑ, 12 Νοεμβρίου 1886.

Ἓν ὁλόκληρον ἔτος διηύθυνε τὸ κράτος ὡς πρωθυπουργὸς ὁ κ. Δηλιγιάννης. Πρώτη πρᾶξις αὐτοῦ ἦτο νὰ αὐξήσῃ τὴν τιμὴν τοῦ πετρελαίου. Ἐνῷ κατηγόρει τὸν κ. Τρικούπην, διότι συνέστησε τὸ μονοπώλιον τοῦ πετρελαίου καὶ ἐπώλει πρὸς 80 λεπτὰ τὴν ὀκὰν τὸ πετρέλαιον, ὁ Δηλιγιάννης ἀπὸ 80 λεπτῶν ηὔξησε τὴν τιμὴν εἰς δραχμὴν μίαν καὶ 20 λεπτά.

Κατηγόρει τὸν Τρικούπην ὁ Δηλιγιάννης διὰ τὸν στρατὸν καὶ ὅμως, ὅτε ἐκάλεσε διὰ μιᾶς τὴν ἐπιστρατείαν καὶ κατέταξεν εἰς τὸν στρατὸν τὰ τέκνα μας, τοὺς ἀδελφούς μας, τοὺς συγγενεῖς μας, μήπως τοὐλάχιστον ἐφρόντισε νὰ τοὺς ἐνδύσῃ, νὰ τοὺς θρέψῃ; Μήπως ἐφρόντισε νὰ τοὺς γυμνάσῃ; Ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους ἔμενον γυμνοί, πειναλέοι, φθειριῶντες καὶ ἐπληροῦντο τὰ νοσοκομεῖα, καὶ καθ' ἡμέραν ἀπέθνησκον ἑκατόν, διακόσιοι, ἐνίοτε δὲ καὶ περισσότεροι. Δὲν ἐλυπήθη τοὺς ἀποθνήσκοντας, δὲν ἐσυλλογίζετο τοὐλάχιστον, ὅτι οἱ ἀπο-

θνήσκοντες ἄφινον ἀπροστάτευτα τέκνα, χήρας, μητέρας, ἀδελφάς! Δὲν ὑπῆρχε πόλις, δὲν ὑπῆρχε χωρίον, ὅπερ νὰ μὴν κλαίῃ πολλὰ θύματα τῆς ἀπρονοησίας τοῦ Δηλιγιάννη.

. . . .

Ὁ μὲν Τρικούπης ζητεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ φόρον εἰς τὸν καπνόν, ὄχι ὅμως εἰς τοὺς παραγωγοὺς τοῦ καπνοῦ, ἀλλὰ εἰς τοὺς καπνίζοντας. Ὁ παραγωγὸς μένει ἐλεύθερος νὰ φυτεύσῃ τὸν καπνόν του, νὰ τὸν συλλέξῃ, νὰ τὸν ἁπλώσῃ, νὰ τὸν ξηράνῃ, νὰ τὸν τεγκιάσῃ, νὰ τὸν πωλήσῃ. Οὐδεὶς θὰ τὸν ἐξετάζῃ τί ἐφύτευσε, τί συνέλεξε, τί ἐτάγκισε, τί ἐπώλησε. Δὲν θὰ ὑπάρχουν πλέον ἐπιτηρηταὶ καπνοῦ, δὲν θὰ ὑπάρχουν ἔφοροι, δὲν θὰ ὑπάρχουν πρωτόκολλα, δὲν θὰ ὑπάρχουν μπαξίσια εἰς τὸν ἐπιτηρητήν, εἰς τὸν ἔφορον, εἰς τὸν ζυγιστήν. Τίποτε ἀπὸ αὐτά. Μόνον θὰ φορολογῆται ὅστις θέλει νὰ καπνίζῃ. Θέλεις νὰ καπνίσῃς, πλήρωσε. Αὐτὰ θέλει ὁ κ. Τρικούπης.

Ὁ Τρικούπης ἠναγκασμένος ἀπὸ ὅσα κακὰ ἔκαμεν ὁ Δηλιγιάννης νὰ ἐπιβάλῃ φόρους, προσέχει νὰ μὴ βαρύνῃ τοὺς χωρικούς, τοὺς πτωχούς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 13 Νοεμβρίου 1886.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ.—Χθὲς τὴν 11 π μ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετέβη παρὰ τῷ βασιλεῖ καὶ εἰργάσθη μετ' αὐτοῦ ἐπὶ πολὺν ὥραν.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.—Χθὲς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγένετο ὑπουργικὸν συμβούλιον διαρκέσαν περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ.—Χθὲς ἐπεσκέψατο ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Βίτσωφ.

ΒΟΥΛΗ

Καλὰ ἐσυμφωνήσαμε
  νὰ κάνουμ' ἀπεργία,
Μὰ ἔλα ποῦ μᾶς ἔθεσε
  μὲ μιὰ κλωτσιὰ σ' ἀργία
. . . .
. . . .
Τρικούπη τόνε λὲν αὐτὸν
  αὐτὸς δὲν χωρατεύει.

ΩΡΑ, 13 Νοεμβρίου Πέμπτη 1886.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ Κυβέρνησις ἔκλεισε χθὲς συμφωνίας πρὸς τὴν Προεξοφλητικὴν Τράπεζαν τῶν Παρισίων περί τινων οἰκονομικῶν συνδυασμῶν, δι' ὧν χορηγεῖται αὐτῇ ἅπαν τὸ ἀναγκαῖον μεταλλικὸν πρὸς πληρωμὴν τῶν προσεχῶς ληξιπροθέσμων τοκομεριδίων τῶν ἐθνικῶν δανείων. Οὕτως ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν θὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἀγορᾶς συναλλάγματος, χάριν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου χρέους, ἐλπίζεται δέ, ὅτι πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἑξαμηνίας θέλει πάλιν ἐπιτευχθῇ συμφωνία περὶ παροχῆς τοῦ ἀναγκαίου μεταλλικοῦ πρὸς ἀπότισιν τῶν τότε ληξιπροθέσμων τοκομεριδίων, ἄνευ ἀγορᾶς συναλλάγματος.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον, 15 Νοεμβρίου.

Η ΤΡΙΕΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀμέσως πρὸ αὐτῆς καὶ τὰς μετ' αὐτήν.

Ὡς ὑπεσχέθημεν δημοσιεύομεν σήμερον λεπτομερῆ πίνακα τῆς κατὰ τὰ ἔτη 1881, 1885 καὶ 1886 οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καὶ τῶν ἐλλειμμάτων τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐτῶν ἐκείνων, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν διαχείρισιν καὶ τὰ ἐλλείμματα τῶν ἐτῶν 1882, 1883 καὶ 1884 τῆς διοικήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, ἐπὶ τῆς αὐθεντίας δὲ καὶ ἀκριβείας τῶν καθ' ἕκαστον ἀριθμῶν καὶ ἐπὶ τῶν πορισμάτων αὐτῶν προκαλοῦμεν πάντα οἱονδήποτε ν' ἀμφισβητήσῃ, ἂν δύναται, τὰ παρατιθέμενα, οὐχὶ τυχαίως καὶ αὐθαιρέτως, ἀλλὰ μετὰ τῆς αἰτιολογίας αὐτῶν.

Κατὰ τὰ ἐξαγόμενα τῆς ὡς ἀνωτέρω δημοσιευομένης μελέτης, ἡ μὲν διαχείρησις τῶν ἐτῶν 1881, 1885, καὶ 1886 τῶν κκ Σωτηροπούλου καὶ Δηλιγιάννη, ἀφῆκεν ἐλλείμματα τακτικὰ μὲν 64 ἑκατομμύρια καὶ ἔκτακτα 123 ἑκατομμύρια ἤτοι ἐν συνόλῳ 187 ἑκατομμύρια, ἡ

δὲ διαχείρησις τῶν ἐτῶν 1882, 1883 καὶ 1884 τοῦ κ. Τρικούπη μόνον 31 ἑκατομμύρια καὶ ταῦτα καλυπτόμενα διὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων χρεῶν, τῶν συντάξεων καὶ τῶν τακτικῶν δαπανῶν τῶν ὑπουργείων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 15 Νοεμβρίου 1886.

Ἐκ τελευταίας μακρᾶς ἀλληλογραφίας ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ἐγκρίτου «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» τῶν Παρισίων ἀποσπῶμεν τὰς ἑπομένας περικοπάς:

«Ὁ κ. Τρικούπης ἐξακολουθεῖ ἀθορύβως τὸ μακρὸν καὶ δυσχερὲς αὐτοῦ ἔργον. Δύσκολον εἶναι νὰ φαντασθῇ τις τὴν ἀκαταπόνητον ἐργασίαν, ἣν ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ὁ ἀνὴρ οὗτος ὅπως ἀντιμετωπίζῃ τὰς πολλὰς ἐνασχολήσεις αὐτοῦ. Εἷς ἐκ τῶν δυναμένων νὰ γινώσκῃ καλῶς τὰς συνηθείας αὐτοῦ διηγεῖτό μοι ἐπ' ἐσχάτων θαυμάσιά τινα περὶ τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐνδελεχείας τοῦ ἀνδρός. Πρέπει νὰ εὐχηθῶμεν τοῖς Ἕλλησι νὰ διατηρήσωσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὸν πολιτικὸν τοῦτον, ὅστις διὰ τῆς ἐπιμόνου θελήσεως καὶ τῆς σταθερᾶς διανοίας του ἠδύνατο ἀληθῶς νὰ διέπῃ τὰς τύχας μεγάλης τινὸς δυνάμεως. Ἀληθὲς ὅμως εἶναι ὅτι τὸ νεαρὸν τοῦτο καὶ ἀεικίνητον ἔθνος ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ μέθῃ τῶν φιλοδοξιῶν καὶ τῆς ἐλευθερίας δυσχερέστερον ἴσως εἶναι νὰ διοικηθῇ ἢ τὰ ἡμέτερα ἔθνη, ἅτινα περιβάλλονται ὑπὸ αὐστηρᾶς διοικήσεως, μορφωθέντα ἐντὸς προαιωνίου συγκεντρωτικοῦ συστήματος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 17 Νοεμβρίου 1886.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Ἐκ Τριπόλεως, 14 Νοεμβρίου

Καὶ ἐνταῦθα οὐδεμίαν αἴσθησιν ἐνεποίησεν ἡ περὶ διαλύσεως εἴδησις. Ἡ γενικῶς ἐκδηλωθεῖσα αὕτη ψυχρότης πρὸς σημαντικὸν ἄλλως γεγονὸς δηλοῖ ἀναμφιβόλως, ὅτι τοῦτο δὲν ἦτό τι ἀπροσδόκητον, ὅτι

τουτέστι τὸ ἄσεμνον πραξικόπημα, ὡς φρυάττει ἡ ἀντιπολίτευσις, ἦτο ἀναπόφευκτος κοινοβουλευτικὴ ἀνάγκη, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ λαὸς σύνοιδε καὶ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀνέμενεν.

PHARE DU BOSPHORE

Constantinople, le 20 Novembre 1886.

La nouvelle de la dissolution de la Chambre, en Grèce a été, pour la colonie hellénique de Constantinople, un véritable soulagement. Tout le monde a applaudi à cette mesure salutaire, à laquelle S. M. le Roi a eu recours....

ΡΑΜΠΑΓΑΣ, Κυριακή, 16 Νοεμβρίου 1886.

Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης, ὁ πυρετώδης, ὁ φοβερὸς καὶ τρομερὸς Μεσολογγίτης, ἀπέναντι τῆς εὐοδώσεως τῶν κατακτητικῶν σκοπῶν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πολυθελγήτρου Μαγδαληνῆς Ἐξουσίας, τρέχει καὶ τοῦ χρόνου ταχύτερον, τὸν φθάνει, τὸν προπερνᾷ, τὸν παύει ἀπὸ τὰ καθήκοντά του καὶ τοῦ λέγει:......................

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Νοεμβρίου.

Ἐξ Ἀταλάντης.

Τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἐπερίμενεν ὁ λαὸς καὶ οὐδόλως ἀνησύχησεν. Ἓν μόνον ἐσχολίασε τὸ «πῶς ὁ κ. Τρικούπης δὲν κατεδέχθη νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν κηδείαν της καὶ νὰ τῇ ψάλλῃ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν», ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ «πῶς» εὑρέθη ἐπὶ τέλους, διότι ἡ Βουλὴ ὡς αὐτοκτονήσασα ἦτο ἀναξία θρησκευτικῆς πομπῆς.

ΤΩ ΙΔΡΥΤΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΩ ΠΡΟΕΔΡΩ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΥΡΙΩ
ΧΑΡΙΛΑΩ Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ
ΕΥΣΕΒΑΣΤΩΣ ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

'Αγαστὲ ἄνερ,

Ὅτε κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἔσχον τὴν ὑψηλὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐπίζηλον εὐτυχίαν νὰ ἴδω Ὑμᾶς τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ πλησίον, μεταξὺ τῶν ἄλλων πολλαπλῶν σοβαρῶν καὶ σπουδαίων ζητημάτων τοῦ Κράτους, ἅτινα ἀπησχόλουν Ὑμᾶς, ἦν καὶ ἡ περὶ ἱδρύσεως Πρακτικῶν Σχολῶν σκέψις, ἀλλὰ πολλὰ τότε ἐν τῇ ὁδῷ παρενεβάλλοντο Ὑμῖν κωλύματα· ταῦτα δὲ ἤδη διὰ τῆς ἰσχυρᾶς θελήσεως καὶ τῆς περιβοήτου ὑμῶν ὑπομονῆς εὐτυχῶς ὑπερβάντες προέβητε εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι πρακτικοῦ Λυκείου· εὐλόγως οὖν οὐδενὶ ἄλλῳ ἁρμοδιώτερον ἡ περὶ πρακτικῶν σχολῶν μικρὰ αὕτη πραγματεία ν' ἀφιερωθῇ ἠδύνατο ἢ τῷ σχόντι τὸ ἐπὶ τῆς καινοτομίας ταύτης ἐν τῇ μέσῃ ἡμῶν ἐκπαιδεύσει θάρρος καὶ τὴν πρωτοβουλίαν. Πέποιθα δ' ὅτι εὐμενῶς θέλετε ὑποδεχθῇ τὴν σμικρὰν μὲν ταύτην προσφορὰν οὐ μόνον διὰ τὸ θέμα περὶ ὃ στρέφεται τὸ λογίδριον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διότι προέρχεται ἐξ ἀδόλου πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης, ἥτις εἶναι ἐμπεφυτευμένη εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ γεραροῦ Ἴστρου — τηλόθι πάτρης — παρεπιδημούντων Ἑλλήνων, οἵτινες πρὸς Σὲ ἔχουσιν ἐστραμμένα τὰ βλέμματα ἀναμένοντες τὴν κατ' ἄμφω, πολιτικήν τε καὶ ἐκπαιδευτικὴν ὀρθοπόδησιν ὡς καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς φιλτάτης πατρίδος.

Ἐν Γαλαζίῳ τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1886.

Ν. Γ. Δόσιος (Δ. Φ.)

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΦΡΟΝΗΜΑ

Καὶ ὁ ἔξω Ἑλληνισμός, ὡς ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐκθύμως ἐπικροτεῖ εἰς τὸ μέτρον τῆς διαλύσεως καὶ τὴν πορείαν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, παρ' ἧς καὶ μόνης ἀπεκδέχεται τὴν βελτίωσιν τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων καὶ τὴν εὐόδωσιν τῶν ἐθνικῶν

σκοπῶν. Ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῶν φύλλῳ τῆς 8/20 Νοεμβρίου, οἱ «Σύλλογοι» τοῦ Βουκουρεστίου, μεγάλου ἑλληνικοῦ κέντρου, ὡς ἑξῆς ἐκφράζονται:

«Ἡ Βουλὴ διελύθη. Ἡ φράσις αὕτη ἀπὸ πρωΐας εὐφροσύνως ἀντηχεῖ, ἀνακουφίζουσα τὰ ἐκ τῆς χθὲς ἀφικομένης εἰδήσεως, περὶ παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη, πιεζόμενα στήθη τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων. Προβλέποντες ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐργασθῇ μετὰ τοιαύτης Βουλῆς, ἐγράψαμεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης, ἂν δὲν διαλύσῃ τὴν παροῦσαν Βουλήν, ἀλλ' ἀφήσῃ νὰ τὸν ἀνατρέψῃ, θὰ ἀπολέσῃ τὴν παρὰ τοῖς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἕλλησι καὶ ξένοις ὑπόληψιν, θεωρούμενος ἐν γένει ὡς ὁ μόνος πολιτευτὴς τῆς Ἑλλάδος, ἄξιος τῶν περιστάσεων, ὅστις κέκτηται εὐρεῖαν ἀνάπτυξιν γνώσεων καὶ σθένος θελήσεως. Οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἕλληνες θέλουσι νὰ ἴδωσιν αὐτὸν ἐκτελοῦντα καὶ ἐφαρμόζοντα τὰς περὶ ἀνορθώσεως τῶν κακῶς κειμένων ἐπαγγελίας καὶ ὑποσχέσεις του, ἂν δὲ αὗται εἶναι ὀρθαὶ καὶ τελεσφόροι, ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων των νὰ κρίνωσιν ἀμερολήπτως. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖται χρόνος, τὸν ὁποῖον δὲν παρέχει Βουλὴ φατριάζουσα. Ἡ διάλυσις, ἣν ὁ πρωθυπουργὸς ᾔτησε παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἅμα τῇ ἀποχωρήσει τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκ τῆς Βουλῆς ὅπως παραλύσῃ τὰς συνεδριάσεις καὶ τὰ ἔργα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὴν ὁποίαν ἀνεκοίνωσε χθὲς ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ Βουλῇ, ἀποπέμψας τοὺς βουλευτάς, ἀποδεικνύει αὐτὸν ἄνδρα ἀποφασιστικόν, παρ' οὗ δύναται ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ προσδοκᾷ γενναῖόν τι.

ΩΡΑ, 19 Νοεμβρίου 1886.

Ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Ζάκυνθον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Κ. Λομβάρδος. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει διευθύνει ὁ κ. Πρωθυπουργός.

PHARE DU BOSPHORE

M. TRICOUPI ET SES ADVERSAIRES

Constantinople, le 23 Novembre 1886.

Le titre que nous venons de donner à cet article n'est assurément pas adapté à la circonstance.

On a beau alléguer la prétendue raideur et la ténacité de M. Tricoupi pour justifier les grandes inimitiés que l'éminent homme d'Etat s'est créées dans certains milieux, on ne fera croire à personne ni que tous les chefs de partis soient également progressistes en Grèce, ni que l'individualité de M. le président du Conseil soit pour quelque chose dans l'acharnement avec lequel il est attaqué dans les milieux en question.

Tout le monde comprend, en effet, que ce ne sont ni les manières, ni le langage de M. Tricoupi qui mettent hors des gonds ses adversaires, mais bien sa politique en général, son système de contrôle administratif rigoureux et, par dessus tout, son honnêteté à toute épreuve.

Malheureusement, le peuple n'est pas encore en état de discerner entre les braillards désireux de perpétuer le désordre dans toutes les branches de l'administration et promettant l'abolition des impôts pour obtenir la majorité aux élections et l'honnête citoyen soucieux de l'avenir du pays et se présentant loyalement à ses électeurs avec un programme portant augmentations des charges publiques.

C'est pour la plupart parmi ces braillards dangereux, que les adversaires de M. Tricoupi recrutent les adhérents à leur politique, laquelle, comme on le conçoit aisément, se ressent des exigences de ses soutiens.

Il s'en suit que la Grèce est divisée en deux partis, dont l'un, subdivisé en plusieurs fractions et obéissant sous conditions aux adversaires du cabinet actuel, est composé en grande partie de gens directement intéressés à ce qu'aucune réforme portant suppression des abus ne soit introduite dans le système administratif du pays, et l'autre, formé d'hommes absolument désintéressés et placé sous la direction de M. Tricoupi, est sincèrement animé du désir de voir son pays marcher résolument dans la voie du progrès.

PHARE DU BOSPHORE

Constantinople, le 24 Novembre 1886.

En homme sérieux, en ministre pénétré de ses devoirs et de la responsabilité qui pesait sur lui, M. Tricoupi avait eu soin de soumettre à l'appréciation de la Chambre, à sa rentrée, tout un système de réformes et une longue série de projets de lois, dont l'examen et la discussion demandaient avant tout une grande assiduité de la part de MM. les députés. Mais dès les premières séances, il s'aperçut qu'il lui serait extrêmement difficile, malgré la majorité assurée dont il disposait, de voir ses travaux discutés et votés par la Chambre. Les membres de l'opposition, obéissant assurément à un mot d'ordre, se réunissaient plus ou moins régulièrement, accaparaient la tribune, prononçaient de véritables réquisitoires contre le Cabinet en développant leurs incessantes interpellations et disparaissaient aussitôt qu'il était question de donner leur vote au gouvernement, paralysant ainsi l'action du Parlement, par l'insuffisance du nombre des députés présents.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 18 Νοεμβρίου.

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» γράφων περὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἐξέφραζε τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ πατριωτικὸν ἔργον, οὗ ἐπελήφθη ὁ κ. Τρικούπης δὲν θὰ διακόψῃ ἐχθρικὴ ψῆφος τῶν διῃρημένων ἀντιπάλων του. Ἀλλὰ (προσέθηκε) καὶ ἐὰν ὑπερισχύσωσι καὶ πάλιν στεναὶ ἰδέαι γλισχρότητος, ἡ Βουλὴ θὰ διαλυθῇ καὶ ἡ χώρα θὰ προσκληθῇ νὰ ἐπιδοκιμάσῃ ἀπ' εὐθείας τὴν περιεσκεμμένην αὐτοῦ πολιτικήν. «Ἐὰν ἡττηθῇ, πρέπει τις ν' ἀπελπισθῇ περὶ τῆς πολιτικῆς νοημοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 18 Νοεμβρίου.

Ἅπας σχεδὸν ὁ ἐπαρχιακὸς τύπος, καὶ δὴ ὁ ἐγκριτότερος καὶ ὁ μᾶλλον ἀνεξάρτητος, ὡς βλέπει ἐν ἑτέρᾳ στήλῃ ὁ ἀναγνώστης ἡμῶν, ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἀποχρώσεως ἐπικροτεῖ εἰς τὸ μέτρον τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 20 Νοεμβρίου.

Μάτην κοπιᾷ ὁ συνάδελφος «Αἰὼν» νὰ μειώσῃ τὴν σημασίαν τῆς ὁμοφώνου καταδίκης, ἧς ἀντικείμενον εἶναι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αἱ γνῶμαι καὶ αἱ ἰδέαι τῆς ἀντιπολιτεύσεως, παριστῶν τὰ γραφόμενα τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου ὡς γνώμας μόνον τῶν συντακτῶν αὐτῶν, οὐχὶ δὲ ὡς ἐκπροσωπούσας τὸ κρατοῦν φρόνημα.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 8/20 Νοεμβρίου.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2/14 Νοεμβρίου.

Ἡ Ῥωμαϊκὴ Σύγκλητος ἐψήφιζεν εὐχαριστήρια ὑπὲρ τῶν στρατηγῶν, οἵτινες ἐν στιγμαῖς ὑπερτάτου κινδύνου δὲν ἀπηλπίζοντο περὶ

τῆς σωτηρίας τῆς δημοκρατίας, ἐὰν δ' Ἕλληνες βουλευταὶ εἶχον τὴν ἐλαχίστην ὁμοιότητα πρὸς συγκλητικοὺς Ρωμαίους, τῆς αὐτῆς εὐγνωμοσύνης θὰ ἠξιοῦτο καὶ ὁ κ. Τρικούπης. Εἰς ὃ σημεῖον κατήντησαν τὰ ἡμέτερα πράγματα ἀπαιτεῖται, τῇ ἀληθείᾳ, ἔκτακτον σθένος ψυχῆς, ὅπως οὐ μόνον μένῃ τις ἐν τῇ θέσει τοῦ κινδύνου, ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ καὶ σκέπτηται περὶ διορθώσεως, τὸ κατ' ἐμὲ δ' ὁμολογῶ ὅτι, ὅτε ἤκουσα τὸν κ. Τρικούπην ἐκθέτοντα πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους, ᾐσθάνθην πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος οἶκτον ἅμα καὶ θαυμασμόν, ἠπόρουν δὲ κατ' ἐμαυτὸν πῶς ὑπῆρχον ἐν τῷ περιβόλῳ ἐκείνῳ τόσοι ἀρχολίπαροι ἐπιθυμοῦντες νὰ εὑρίσκοντο εἰς τὴν θέσιν του.

Ἀλλ' ὁ σιδηροῦς οὗτος ἄνθρωπος εἶναι συνειθισμένος νὰ μὴ ὑποχωρῇ ἐνώπιον οὐδενὸς προσκόμματος, ἐνώπιον οὐδεμιᾶς ἀντιπράξεως. Ἔχει ἐν νῷ πλῆρες σύστημα ἀναμορφώσεως καὶ θὰ μείνῃ ἢ θὰ πέσῃ μετὰ τοῦ συστήματός του, ὡς ἔχουσι δὲ τὰ πράγματα, ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν πέσῃ. Μετ' αὐτοῦ ὑπάρχει ἐλπὶς σωτηρίας. Καὶ τὸ ἄτομόν του καὶ τὸ πρόγραμμά του ἐμπνέουσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν κόσμον ἐμπιστοσύνην, ἥτις ἀνακόπτει τὴν καταστροφὴν καὶ δίδει, τοὐλάχιστον, καιρὸν πρὸς ὡριμωτέραν διόρθωσιν. Ἀλλ' ὄπισθεν αὐτοῦ ὑπάρχει τὸ χάος. Ἐὰν ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς διστάσῃ, θὰ ἐπέλθῃ ἡ διάλυσις καὶ πᾶσα ἀπόφασις θ' ἀναβληθῇ μέχρι τῆς ἀνοίξεως, ἡ ἀναβολὴ δ' αὕτη σημαίνει οἰκονομικὸν θάνατον. Διὰ τοῦτο καὶ αὐτοὶ οἱ κατακρίνοντες τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κ. Τρικούπη ὡς ὑπερτιμήσαντα τὰς δυνάμεις τῆς χώρας εὔχονται νὰ ψηφισθῇ ὅ,τι τάχιον μετά τινων τροποποιήσεων ἐν ταῖς λεπτομερείαις. Πᾶσα ἄλλη Κυβέρνησις δὲν θὰ ἔλθῃ πλέον, ὅπως φέρῃ προϋπολογισμόν, ἀλλ' ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν ἐπίσημον Ἑλλάδα εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πτωχεύσεων.

21 Νοεμβρίου 1886.

ΕΣΠΕΡΙΣ ΕΝ ΤΗ ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ρῶμπολδ ἐδέχθησαν πολλοὺς προσκεκλημένους ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καί τινας ἐκ τῶν ἡμετέρων· ἐν τῇ ἑσπερίδι παρευρέθη ὁ κ. Τρικούπης.

Κυριακῇ, 28 Νοεμβρίου 1886.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΕΥΜΑ

Ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν βέης παρέθετο χθὲς πρόγευμα εἰς τὸν Πρωθυπουργόν.

22 Νοεμβρίου 1886.

Χθὲς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προσκαλέσας τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐνταῦθα τραπεζῶν συνεσκέφθη μετ' αὐτῶν ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν.

26 Νοεμβρίου 1886.

Τὰ προεδρεῖα τῶν διαφόρων συντεχνιῶν τῆς πρωτευούσης, ἁμαξηλατῶν, ὑποδηματοποιῶν, οἰνοπωλῶν κ. λ. π. προσῆλθον χθὲς εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, παρ' οὗ ἐζήτησαν τὰς δεούσας πληροφορίας περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν οὗτοι θέλουσι συμμετάσχει τῶν τελετῶν τῆς ἐνηλικιότητος τοῦ Διαδόχου.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτῃ, 25 Νοεμβρίου 1886.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία Παλιγγενεσίας.

Κατάνῃ, 21 (ν) Νοεμβρίου 1886.

Χθὲς ὁ ἠλεκτρικὸς τηλέγραφος ἀνήγγειλεν ἡμῖν τὴν διάλυσιν τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς. Ἡ εἴδησις δὲν ἔφθασεν ἀπροσδόκητος. Ἡ ἐθνικὴ

συνείδησις εἶχε πρὸ πολλοῦ καταδικάσει εἰς θάνατον τὴν διαλυθεῖσαν Βουλήν.

'Αλλ' ἐκτὸς τοῦ λόγου ἐνδεχομένων σκανδάλων πολὺ πιθανὸν καὶ ἕτερος ἔτι σπουδαιότερος νὰ ὑπηγόρευσεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην τὴν μὴ προσαγωγὴν ἐγγράφων, καὶ εἰς τοῦτο ἔχει συμφάσκουσαν τὴν «Tribuna». 'Ιδοὺ τί περὶ τοῦ προκειμένου γράφει ἡ ἔγκριτος Ρωμαϊκὴ ἐφημερὶς ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Νοεμβρίου φύλλῳ: «'Εν »'Ελλάδι ἐξερράγη αἴφνης ὑπουργικὴ κρίσις, ἀρνηθέντος τοῦ κ. Τρι»κούπη παρουσιάσαι τὴν διπλωματικὴν ἀλληλογραφίαν, σχετικῶς πρὸς »τὰς ἀψιμαχίας τὰς γενομένας κατὰ τὸν ἀποκλεισμόν. Πιθανῶς (ἐξα»κολουθεῖ ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς) ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ ἐκείνῃ περιλαμβά»νονται πράγματα ἀπρόσφορα, ἵνα κολακεύσωσι τὴν φιλοτιμίαν τῶν »'Ελλήνων. 'Οπωσδήποτε καταβαλλομένου ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ τοῦ »κ. Τρικούπη, τίς κληθήσεται διαδεχθῆναι αὐτόν; Ἴσως ὁ κ. Δηλι»γιάννης.... ὁ συγγραφεὺς τῆς ὡς εἴρηται ἀλληλογραφίας;»

'Εν τῷ ἑπομένῳ δὲ αὐτῆς φύλλῳ ἡ «Tribuna» οὑτωσὶ ἀποφαίνεται περὶ τῆς διαλυθείσης Βουλῆς. «'Ο κ. Τρικούπης διέλυσε τὴν »Βουλὴν ἐν 'Αθήναις. Ἦτον αὕτη Βουλὴ ἐσχάτου γήρατος (ἐννοεῖται »ἠθικοῦ), καὶ ἑπομένως ἀξία τῆς τύχης ταύτης. 'Αφοῦ ὑπεστήριξε μέ»χρι τέλους τὸν κ. Δηλιγιάννην, ἐτάχθη κατὰ μέγα μέρος ὑπὲρ τοῦ κ. »Τρικούπη, εἶτα δὲ καὶ κατὰ τούτου, ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦμεν ἐπ' »εὐεργετήματι τίνος».

Τετάρτη, 26 Νοεμβρίου 1886.

Εἰς τὸ κατὰ τὴν γωνίαν τῆς 'Ωραίας 'Ελλάδος ἐμπορικὸν κατάστημα ἐκομίσθησαν μικρὰ μικρὰ καὶ ὡραῖα κουμπιὰ φέροντα τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ ὀνομασθέντα ἀπὸ τοῦδε Τρικουπάκια. Τὰ φέρουσι δὲ πλέον οἱ πιστοὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ κόμματος τούτου φίλοι, οἵτινες ἀπὸ τῆς προχθὲς τρέχουσιν εἰς τὸ κατάστημα ἀγοράζοντες ἀπὸ τὰ ὡραῖα αὐτὰ κουμπάκια. Καὶ τόση μεγάλη ἐξόδευσις γίνεται ὥστε ὁ εὐτυχὴς ἔμπορος ἔκαμε παραγγελίαν πολλῶν χιλιάδων. Λέγεται ὅτι θὰ τὰ φέρωσι πρὸ πάντων κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν.

ΣΦΑΙΡΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ

Καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ διῴκησε τὸν τόπον ὁ κ. Δηλιγιάννης, αἱ ὁμολογίαι τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἐτιμῶντο ἀντὶ 250 φράγκ. χρυσῶν, μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ κ. Τρικούπη ἐτιμῶντο 270. Ἤδη δὲ ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1887, δι' οὗ ἐπήρχετο κατὰ τὴν γνώμην τῆς κυβερνήσεως τὸ ἰσοζύγιον τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα ὑπερετιμήθησαν καὶ σήμερον ἔφθασαν εἰς τὰ **335** φράγκα χρυσᾶ, ἐν ᾧ ἐπὶ Δηλιγιάννη εἶχον ὑποτιμηθῆ εἰς 250 μόνον. Ἰδοὺ διὰ τοὺς ἀπατωμένους καὶ τοὺς τυφλώττοντας ἡ διαφορὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Τρικούπη καὶ Δηλιγιάννη.

Σάββατον, 29 Νοεμβρίου.

Φθάνουσιν ἤδη οἱ Δήμαρχοι τοῦ Κράτους· μέχρι τῆς χθὲς εὑρίσκοντο ἐν Ἀθήναις περὶ τοὺς τριακοσίους. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χθὲς ἐπεσκέπτοντο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τὸν κ. Τρικούπην.

29 Νοεμβρίου.

Προχθὲς παρετέθη γεῦμα ἐν τῇ Ρωσσικῇ πρεσβείᾳ εἰς τιμὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ Τρικούπη.

29 Νοεμβρίου 1886.

Οἱ κ. κ. Λ. Ζαρίφης. Ε. Εὐγενίδης. Α. Πινιατῶρος. Σ. Ἀντωνιάδης καὶ Γ. Βαφειάδης ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

29)11 Σάββατον.

Ὁ ἄρτι ἀφικόμενος πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Τεριακίου ἐπεσκέψατο χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

TRUTH, December 9, 1886

I thought Greece tactically wrong in the course which she was adopting, and considered that she was compromi-

sing her future, and I said so. She finally took the same view, and under M. Tricoupis, one of the ablest statesmen in Europe, she has since then been putting her house in order.

ΩΡΑ, 2 Δεκεμβρίου 1886.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΟΡΤΗ

Οὐδέποτε εἶδε λαμπροτέραν τῆς χθὲς ἑορτὴν ἡ πρωτεύουσα τοῦ Κράτους. Λαμπρὸν ἦτο τὸ θέαμα τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, μετὰ τὴν παράταξιν τῶν διαφόρων σωμάτων. Οἱ ἐξῶσται καὶ τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν ἦσαν πλήρη συνεπισωρευμένων κυριῶν, ἐν αὐταῖς ταῖς στέγαις ἔβλεπέ τις ἱσταμένους πολλούς, ἐνῷ κάτω ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ταῖς παρόδοις τὸ πλῆθος ἦτο ἀμέτρητον. Ἀπὸ τῆς 8ης ὥρας ἤρξαντο διερχόμεναι τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ κατερχόμεναι πρὸς τὴν Μητρόπολιν αἱ ἅμαξαι, αἱ φέρουσαι τοὺς δημάρχους, τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑλληνικῶν κοινοτήτων, τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, τοὺς στρατηγούς, τὰ προεδρεῖα τῶν διαφόρων συντεχνιῶν τῆς πρωτευούσης, τὰ προεδρεῖα τῶν συλλόγων, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, τὸν πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς ὑπουργούς.

* * *

Ὁ ναὸς ἦτο πλήρης, ἔξωθεν δ' αὐτοῦ ἵσταντο αἱ συντεχνίαι τῆς πρωτευούσης. Τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Διάδοχον ὑπεδέχθη ἐν τοῖς προπυλαίοις τοῦ ναοῦ ὁ Μητροπολίτης. Μόλις εἰσῆλθεν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν ναὸν ἤρξατο ἡ δοξολογία. Μεγαλοπρεπεστάτη ἦτο ἡ τελετὴ ἐν τῷ Ναῷ. Ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ τέμπλου χρυσοστόλιστοι ἀρχιερεῖς ηὔχοντο ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου, δεξιὰ ἵσταντο οἱ βασιλεῖς, ὁ διάδοχος καὶ οἱ βασιλόπαιδες, ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ὑπουργοί, ἀριστερὰ δὲ τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἐκτὸς τῶν κιγκλί-

δων οἱ δήμαρχοι τοῦ Κράτους καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κοινοτήτων καὶ αἱ ἄλλαι πολιτικαὶ ἀρχαί.

* * *

Τὴν 11 καὶ 1/2 παρουσιάσθησαν εἰς τὸν Διάδοχον, περιστοιχούμενον ὑπὸ τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ βασιλέως, οἱ αὐλικοὶ καὶ συνεχάρησαν αὐτῷ. Εὐθὺς δ' ἀμέσως τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης συνεχάρη ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων του τῷ διαδόχῳ, ἀπήντησε δ' εὐχαριστῶν οὗτος. Μετὰ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον παρουσιάσθη τὸ διπλωματικὸν σῶμα.

* * *

Τὴν 2 1/2 μ. μ. ὥραν μακρὰ σειρὰ ἁμαξῶν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, φέρουσα τοὺς δημάρχους τοῦ κράτους, ἡγουμένου τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἑτέρα σειρὰ ἁμαξῶν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ρενιέρη, φέρουσα τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑλληνικῶν κοινοτήτων. Ἅπαντες οὗτοι ἀνῆλθον εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ εἰσήχθησαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, ἐν ᾗ δεξιᾷ μὲν ἐτοποθετήθησαν οἱ δήμαρχοι, ἀριστερᾷ δὲ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κοινοτήτων.

Τὴν 3 ὥραν εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ βασιλεύς, ἡ βασίλισσα, ὁ διάδοχος, ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα, καὶ οἱ βασιλόπαιδες Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας περιστοιχούμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὑπὸ τῶν κυριῶν τῆς τιμῆς καὶ τῶν αὐλικῶν. Ὁ βασιλεὺς ἀπευθυνόμενος πρός τε τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους ὡμίλησεν ὡς ἑξῆς :

. . . .

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ἐγὼ πρῶτος τοιοῦτον τὸν ἐθεώρουν, καὶ οὕτως φοιβολήπτως ἐχειροκρότησα μακρόθεν, ἐξ Ἀγγλίας, τὴν ἀνάβασίν του ἐπὶ τῆς παμβασιλείας.

Έζησε κατατρώγων τὰ βιβλία, καὶ ἔζησεν ἐν τοῖς σαλονίοις τῶν μεγιστάνων, γνωρισθεὶς μετ' αὐτῶν. Προσόντα βεβαίως μεγάλα καὶ πολύτιμα.

... Θαυμάσας τὴν ἐπιδεξιότητα, δι' ἧς μετὰ ταῦτα ὁ κ. Χαρίλαος Τρικούπης διεξήγαγε τὴν παράδοσιν τῶν Ἰονίων νήσων μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, θαυμάσας τὰ διπλωματικά του ἔγγραφα, ἀπεφάσισα, ἔργον πολυμοχθότατον, νὰ μεταφράσω αὐτὰ ἀγγλιστὶ καὶ νὰ τὰ κάμω γνωστὰ εἰς τὸν Ἀγγλικὸν λαόν, ὅπως ἀποδείξω, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐστερεῖτο πολιτικῶν ἀνδρῶν. Κατὰ συνέπειαν, συνέγραψα τὴν Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν.

Τοιοῦτον ἐπίστευε τὸν Χαρίλαον Τρικούπην ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ὅταν χειροκροτῶν ἔστεψεν αὐτὸν παμβασιλέα.

Ἐπεκαλεῖτο μόνον τοὺς ἐφεστίους θεούς, νὰ φέρωσιν ἐνώπιόν του τὸν ἄνδρα, τὸν δυνάμενον νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα.....

Οἱ ἐφέστιοι θεοὶ εἰσήκουσαν τὰς δεήσεις του καὶ ἔρριψαν ἐνώπιόν του τὸν Χαρίλαον Τρικούπην...

Παρακολουθῶν μακρόθεν μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὸν Χαρίλαον Τρικούπην, εὕρισκον αὐτὸν δεινὸν ῥήτορα, ἐργατικὸν καὶ ἐνεργητικὸν ὅσον οὐδένα ἄλλον, ἐντιμότατον, ὅσον οὐδένα ἄλλον, εὐγνώμονα πρὸς τοὺς εἰδωλολάτρας του, ὅσον οὐδένα ἄλλον· οὐ μόνον εὐγνώμονα, ἀλλὰ καὶ μεγαλόδωρον ὡς Ἀλέξανδρον τὸν Μέγαν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ Ὀλυμπιὰς ἔλεγεν, ὅτι ἡ μεγαλοδωρία του θὰ κάμῃ βασιλεῖς ὅλους τοὺς φίλους του. Εὕρισκον ἄνδρα ἀποφάσεως καὶ χαρακτῆρος, διατηροῦντα τὰς ὑποσχέσεις του, ἔχοντα τόλμην, καρτερίαν καὶ φιλοδοξίαν ν' ἀναδειχθῇ διὰ τῆς πολιτικῆς του εὐεργέτης τῆς χώρας......

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου τῆς αὔλακος ὁ Χαρίλαος Τρικούπης ἔστη, καὶ σταθεὶς ἀντιμετώπισε τοὺς συνωστίζοντας αὐτόν. Θέσας ὅλον τὸ βάρος τῶν νώτων του, ὅλον τὸ σθένος του, ὅλην ἐκείνην τὴν ἰσχὺν

καὶ καρτερίαν, τὰς χαρακτηριζούσας ἕνα εὐφυᾶ, ἰσχυρὸν νοῦν, κρατοῦντα εἰς χεῖρας τοὺς κεραυνοὺς τῆς ἐξουσίας.

Φρονῶ, ὅτι καὶ σήμερον δικαιοῦμαι, ἐγὼ ὅστις οὔτε ἓν ποτήριον ὕδατος ἔπιον ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, ὅστις οὐδέποτε τὸ ἐλάχιστον ρουσφέτιον παρ' αὐτοῦ ἐμμέσως ἢ ἀμέσως ἐν γνώσει μου ἐζήτησα, ὅστις διέμεινα μακρόθεν σπουδαστὴς καὶ ἀμερόληπτος παρατηρητὴς τῆς μέχρι τοῦδε πολιτείας του, νὰ κάμω τινὰς παρατηρήσεις.

Στέφανος Ξένος

2 Δεκεμβρίου 1886.

ΧΟΡΟΣ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ

Εἶχε πολὺ τὸ ἰδιάζον καὶ ἐξαιρετικὸν ὁ χορὸς αὐτὸς τῶν λοιπῶν ἀνακτορικῶν χορῶν. Εἰς αὐτὸν ἤρχοντο διὰ πρώτην φορὰν εἰς ἐπικοινωνίαν ἅπασαι αἱ κοινωνικαὶ ἡμῶν τάξεις πρὸς τὴν βασιλείαν...

Ζωηρὰν συγκίνησιν ἐνεποίησεν εἰς τὸ ποικίλον ἐκεῖνο πλῆθος ἡ εἴσοδος τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Προηγοῦντο οἱ ὑπασπισταὶ καὶ εἵποντο αἱ κυρίαι τῆς τιμῆς, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ ὅλον τὸ προσωπικὸν τῶν διαφόρων πρεσβειῶν.

Ἡ Βασίλισσα τὸν πρῶτον τετράχορον ἐχόρευσε μετὰ τοῦ Διαδόχου, ὁ δὲ Βασιλεὺς μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Ἀλεξάνδρας—τὸν δεύτερον τετράχορον ἡ Βασίλισσα ἐχόρευσε μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη.

* * *

Τὴν τετάρτην ὥραν τῆς πρωΐας οἱ κεκλημένοι ἀπεσύροντο, ὁ χορὸς εἶχε λήξει.

Τετάρτη, 3 Δεκεμβρίου 1886.

Τὴν 11ην προσῆλθον εἰς τὰ 'Ανάκτορα πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐν 'Αθήναις φρουρᾶς, ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ μετὰ σημείου ὑπηρεσίας, ἡγουμένου τοῦ κ. Τρικούπη, ὡς ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. 'Ο κ. ὑπουργὸς ταχθεὶς δεξιᾷ τοῦ Διαδόχου παρουσίασεν αὐτῷ τοὺς τμηματάρχας τοῦ ὑπουργείου καὶ δι' αὐτῶν τοὺς ἄλλους κατωτέρους ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἀξιωματικούς.

Τὴν 3 ὥραν παρέστησαν καθ' ὁμοίαν τάξιν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸ 'Ελεγκτικὸν συνέδριον, εἰσαχθέντες ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Τρικούπη.

ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥΣ ΓΕΥΜΑ

Τὴν ἑσπέραν, περὶ ὥραν 7ην, παρετέθη ἐν τοῖς 'Ανακτόροις τὸ πρὸς τοὺς δημάρχους γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθισαν καὶ οἱ ὑπουργοί. 'Εν τῷ μέσῳ τοῦ ἑστιατορίου, ἐν ᾧ παρετέθη τὸ γεῦμα τοῦτο, ἐτοποθετήθη μία μεγάλη τράπεζα, δίκην ἀκτίνων δὲ δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν αὐτῆς πλεῖσται ἄλλαι παραλλήλως. 'Εν τῇ τραπέζῃ τοῦ μέσου ἔλαβε θέσιν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, δεξιόθεν δ' αὐτοῦ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Διάδοχος. 'Αριστερόθεν τοῦ Βασιλέως ἔλαβε θέσιν ἡ βασιλόπαις 'Αλεξάνδρα, μετ' αὐτὴν δὲ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθισε καὶ ὁ βασιλόπαις Νικόλαος.

Οἱ παρακαθήσαντες εἰς τὸ βασιλικὸν γεῦμα ἀνήρχοντο εἰς 385.

Τετάρτη, 3 Δεκεμβρίου.

—Καὶ χθὲς τὴν νύκτα ἡ φωταψία ἀνὰ τὴν πόλιν ἦν γενικὴ καὶ ζωηροτάτη, ἐξαίρετος δὲ ὡς καὶ προχθὲς ἡ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὰς δύο καλλιτεχνικὰς ἐξ ἐνετικῶν φανῶν ἑλληνικὰς σημαίας.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος
ὁ καθένας νέτος σκέτος

Π.—'Αληθινὰ ὁ Θοδωρῆς πῶς πάει σὲ ταξεῖδι:
Φ.— Θέρμη κακὴ τὸν ἔπιασε καὶ φεύγει ν' ἀναρρώσῃ,
ἀλλ' ὁ Τρικούπης, Περικλῆ, γιὰ νὰ τὸν ἡμερώσῃ
καὶ νὰ τοῦ δείξῃ μέσα του πῶς φθόνος δὲν ὑπάρχει,
τὸν Θοδωράκην ἔκαμε μεγάλο Ταξιάρχη.

LE MESSAGER D'ATHÈNES

6 Décembre (v. s.) 1886.

Les députutions, les maires et la plupart des invités, y compris les ministres et le corps diplomatique, se rendirent à l'église métropolitaine avant que le cortège eut quitté le Palais royal.

A 11 heures et demie commencent les présentations. Le conseil des ministres est d'abord introduit. M. Tricoupi, président du conseil, adresse quelques paroles émues au Prince Royal, qui le remercie avec effasion.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Δευτέρα, 8 Δεκεμβρίου.

Ο κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

'Η Ρωσσικὴ ἐφημερὶς «Νοβόστη» δημοσιεύουσα ἐκτενὲς ἄρθρον περὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως ἡμῶν τοῦ κ. Οὐσπένσκη, δίδει μακρὰν σκιαγραφίαν τοῦ κ. Τρικούπη ἐξ ἧς μεταφέρομεν τὰ ὀλίγα ταῦτα:

Τὸ δυσχερέστερον ζήτημα τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς 'Ελλάδος, εἶναι ἡ σημερινὴ οἰκονομικὴ κρίσις, ἣν διέρχεται ἡ χώρα. 'Ο μάταιος ἐξοπλισμὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ἡ διατήρησις εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν ἀρκετὰ μεγάλης ἀριθμητικῆς δυνάμεως στρατοῦ κατεκερμάτησαν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους καὶ ἔφεραν τὴν θέσιν τῆς 'Ελ-

λάδος εἰς πολὺ δεινὸν σημεῖον. Τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἐπαρουσιάσθη μὲ πρόγραμμα ἀναμορφωτικὸν καὶ ἀντίθετον ὅλως πρὸς τὰ προγράμματα (διότι εἶχε δύο, τὸ εἰρηνικὸν καὶ τὸ πολεμικὸν) τοῦ κ Δηλιγιάννη. Ὁ κ. Τρικούπης ἀναμφισβητήτως, εἶναι ὁ ὕπατος τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἔχει λάβει ἀρίστην πολιτικὴν ἀγωγὴν καὶ ἀκόμη δὲ μέχρι σήμερον ὁ βίος αὐτοῦ εἶναι διηνεκὴς σπουδή, λέγουσι περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐργάζεται συνήθως περὶ τὰς 20 ὥρας, καὶ θεωρεῖ τὴν ἐργασίαν ταύτην ὡς συνήθη, ἐν Ἀθήναις δὲ τοσοῦτον ἐσυνείθισαν πρὸς τὸ ἐργατικὸν τοῦ ἀνδρός, ὥστε τὸ θεωροῦσι πλέον φυσικὸν δι' αὐτόν. Ἐξ ὅσων ἀντελήφθην οὐχὶ σπανίως τῷ τυχαίνει νὰ μὴ εὑρίσκῃ καιρὸν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν του ὅπως γευματίσῃ, καὶ τὰ φαγητά του τὰ μετακομίζουσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τὰς ἐπισκέψεις του τὰς δέχεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ, διότι ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ἄγαμος, καὶ σχεδὸν δὲν συχνάζει ἐν τῇ οἰκίᾳ του· ἐν τούτοις ἡ οἰκία αὐτοῦ πάντοτε εἶναι ἀνοικτὴ διὰ τὸν λαόν. Καθ' ἑκάστην, ἀπὸ τῆς 2 ὥρας μ.μ. (συνήθως αἱ ἐπισκέψεις ἐν Ἀθήναις γίνονται τὴν 5 μ.μ. ὥραν) ἡ οἰκία τοῦ κ. Τρικούπη εἶναι πλήρης ἐπισκεπτῶν. Ὁ κ. Τρικούπης ἔχει πολλοὺς ὀπαδούς, ἂν καὶ ἡ μερὶς τοῦ κ. Δηλιγιάννη δὲν ἀπώλεσε τὴν δύναμιν αὐτῆς. Ὅπως σχηματίσῃ τις γνώμην περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν πολιτικῶν μερίδων ἐν Ἀθήναις, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ διαμείνῃ πλειότερον τῶν πέντε ἡμερῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κτλ.

ΣΦΑΙΡΑ, 26 Νοεμβρίου 1886.

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι πολλὰ χρεώγραφα ἑλληνικὰ ἠγοράσθησαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀναγεννωμένην δημοσίαν πίστιν, ἐξ ἧς πολλὰ ἀγαθὰ ἀπεκδεχόμεθα ὑπὲρ τοῦ τόπου, εὑρισκομένου ἤδη εἰς οὐχὶ λίαν εὐάρεστον οἰκονομικὴν κατάστασιν. Οἱ κάτοχοι ὅμως τῶν χρεωγράφων ἀναμένοντες νέαν ὑπερτίμησιν δὲν εἶναι εὐδιάθετοι, ὅπως πωλήσωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγοραστάς, οἵτινες οὐ μόνον χρεώγραφα τῆς Κυβερνήσεως ζητοῦσιν ἀλλὰ καὶ μετοχὰς τῆς ἑταιρίας Λαυρίου,αἵτινες χθὲς ἔφθασαν εἰς

105 δρχ. Εἷς δὲ τῶν ἐν Ἀθήναις τραπεζιτῶν λαβὼν παραγγελίας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς ἀγορὰν μεγάλου ποσοῦ χρεωγράφων ἀπήντησεν ὅτι ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν τὰ χρεώγραφα εἶναι δυσεύρετα ἕνεκα τῆς ἐλπίδος τῆς ὑπερτιμήσεως αὐτῶν.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

Κατάνῃ, 2 Δεκεμβρίου (ν.) 1886.

Ὁ κ. Τρικούπης κέκτηται σήμερον τὴν συμπάθειαν τῆς τε Εὐρώπης τῆς ἐπισήμου καὶ μή, καὶ ἁπαξάπαντος τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, ὅστις μακρὰν τυγχάνων τῶν ἐσωτερικῶν διαμαχῶν, εἶναι εἰς θέσιν ἀπαθῶς καὶ ἀμερολήπτως νὰ κρίνῃ περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων.

LA GAZETTE DIPLOMATIQUE

Le lendemain M. Tricoupi déclara à la Chambre qu'à la suite de ce qui venait de se passer, il ne croyait pas posséder une assez forte majorité pour mettre en avant la discussion des réformes sérieuses visées par son plan financier et que, dans son opinion, il y avait crise ministérielle, ce qui rendait inutile la présence des ministres au sein du Parlement.

Là-dessus, la séance fut levée et, à la suite d'une entrevue de M. Tricoupi avec le roi; un décret royal fut promulgué portant dissolution de la Chambre et fixant les nouvelles élections pour le 16 janvier 1887.

Le décret royal fut affiché tout simplement sur la porte extérieure du Parlement sans que lecture en fût donnée en séance publique. Ce procédé sommaire fut vivement critiqué par les journaux de l'opposition. Les traits d'esprit

n'ont pas manqué à cette occasion. Un de nos journalistes a prétendu que cette circonstance rappelait la manière d'agir de Cromwell qui, après avoir fermé le Parlement anglais, y avait fait afficher «maison à louer».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΤΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ.— ΑΙ ΠΕΡΙ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ. — ΑΝΕΚΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ. — ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΝΥΝ.

Ἐκ τοῦ ἐσχάτως ἐκδοθέντος συγγράμματος τοῦ κ. T. G. Minchin: «Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου» ἀποσπῶμεν τὸ κατωτέρω κεφάλαιον, ἐν ᾧ ἐκτίθησιν ὁ συγγραφεὺς τὰ τῆς συνεντεύξεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

«Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος μὲ ὑπεδέχθη καθ' ἣν ὥραν ἀκριβῶς κοιμῶνται μετὰ τὸ πρόγευμα οἱ σύγχρονοι Ἀθηναῖοι. Ἡ ὥρα τῆς συνεντεύξεως μοὶ ἐφάνη χαρακτηρίζουσα τὸν ἄνδρα, ὅστις ἐνῷ οἱ ἄλλοι κοιμῶνται, ἀγρυπνεῖ πρὸς φρούρησιν τῆς πατρίδος του, ἀπαραλλάκτως ὡς ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Σινικῆς συγκαλεῖ τὸ συμβούλιον αὐτοῦ ἐν μεσονυκτίῳ ὥρᾳ. Κατ' εὐτυχίαν μου ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἦτο ἑορτάσιμος καὶ τοῦτο ἐπέτρεψε τῷ κ. Τρικούπῃ νὰ μοὶ παραχωρήσῃ πλείονας τῶν πολυτίμων στιγμῶν του. Οὗτος κατέχει τῷ ὄντι τρεῖς συγχρόνως ἐν τῷ ὑπουργείῳ θέσεις, Προέδρου, ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Περὶ αὐτοῦ δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὄχι μόνον, ὅτι εἶναι ὁ πρῶτος, ἀλλὰ καὶ ὁ μόνος τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος. Οἱ συμπολῖταί του, τὸν ὀνομάζουσιν Ἄγγλον, ἀδύνατον δὲ ἦτο νὰ προσφέρωσι μεῖζον τούτου φιλοφρόνημα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καθ' ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶναι βεβαίως ὁ τιμιώτατος τῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ βασιλείου Ἑλλήνων πολιτευτῶν. Γνωστὸν εἶναι ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ

μακαρίτης λόρδος Στραγγφὸρδ ἐξῆρει αὐτὸν ἀπὸ τῆς περιληπτικῆς καταδίκης τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος. «Ἡ διπλωματικὴ ἀγωγή, λέγει, ἐπροφύλαξεν τὸν κ. Τρικούπην ἀπὸ τῶν ἀνηθίκων τοπικῶν ἐπιδράσεων καὶ μικροραδιουργιῶν, μορφώσασα αὐτὸν ἠθικῶς». Οἱ ξένοι πιστεύουσι πάντας τοὺς Ἄγγλους σπληνικούς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ σπληνικώτατοι μεταξὺ ἡμῶν ἀναγνωρίζουσι πληρέστατα τὴν χρηστότητα τοῦ κ. Τρικούπη, οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκοντος καὶ ὑπὲρ οὐδενὸς ἄλλου νυχθημερὸν ἐργαζομένου εἰμὴ μόνον ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐγειρόμενος περὶ τὴν ἕκτην ὥραν μεταβαίνει ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ἐκεῖ μένει ἐργαζόμενος μέχρι τοῦ μεσονυκτίου καὶ ἐνίοτε μέχρι τῆς δευτέρας ἢ καὶ τῆς τρίτης πρωϊνῆς ὥρας μετὰ βραχυτάτων πρὸς τὸ γεῦμα καὶ δεῖπνον διακοπῶν. Τὸ μόνον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ χορτάσῃ εἶναι ἡ ἐργασία. Ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς ἔχει ἀνάστημα ὑπὲρ τὸ μεσαῖον καὶ φυσιογνωμίαν ἀνδρὸς φιλόφρονος καὶ εἰλικρινοῦς. Πολὺ ἠπόρησα μαθὼν ὅτι οἱ συμπολῖταί του τὸν θεωροῦσιν ὑπερήφανον, καίτοι φαίνεται εὔχαρις καὶ προσηνέστατος ἐν τῷ ἰδιωτικῷ του βίῳ. Γνωστὸν μὲν εἶναι ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἀνέχονται οὐδεμίαν ὑπεροχήν, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἐνθυμοῦμαι ὅτι κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις περὶ παραχωρήσεως τῶν Ἰονίων νήσων ἡ γλῶσσα τοῦ κ. Τρικούπη ἦτο τόσον ὑπερφίαλος, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε νὰ διακόψῃ ὁ λόρδος Ρῶσσελ πᾶσαν πρὸς αὐτὸν συζήτησιν. Ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ ἀνδρὸς συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἔχῃ μεγάλην ἰδέαν περὶ τῆς πατρίδος του καὶ τῆς ἀξίας αὐτῆς. Τοῦτο καὶ ἐλάττωμα ἂν ὑποτεθῇ, χρησιμεύει πρὸς μείζονα ἀνάδειξιν τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ ἔν τε τῷ πολιτικῷ καὶ τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ. Μετὰ τὰ γενικὰ ταῦτα μεταβαίνω εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἰδεῶν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ περὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, παραθέτων ταύτας ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, αὐτολεξεί.

Ἐν Ἑλλάδι, μοὶ εἶπε, δὲν ὑπάρχει σήμερον ἀγροτικὸν ζήτημα. Ἐλάχιστόν τι τοιοῦτο ἀνεφύη κατὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Ἑπτανή-

σου περὶ τῶν ἐλαιοδένδρων. Ἐπὶ τῶν Ἑνετῶν, ἂν δὲν εἶναι τοῦτο ἀστειότης, ὁ νόμος ἀνεγνώριζε τρεῖς κυρίους ἑκάστου ἐλαιῶνος, ἐξ ὧν ὁ μὲν ἦτο ἰδιοκτήτης τοῦ ἐδάφους, ὁ δὲ τῶν δένδρων, καὶ ὁ τρίτος τοῦ καρποῦ αὐτῶν. Ὅπως δήποτε τὸ ζήτημα τοῦτο διευθετήθη νομοθετικῶς, τὸ δὲ κατὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἀναφυὲν ἐλύθη ἄνευ ἀνάγκης νομοθετήματος. Ἡ δυσχέρεια προῆλθεν ἐκεῖ οὐχὶ ἐκ τῶν Τούρκων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀγορασάντων ἀγρούς, χάριν κερδοσκοπίας. Κατ' εὐτυχίαν οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ χωρικοὶ ἔχουσι τὰ μέσα νὰ ἀγοράσωσι τὰς γαίας ταύτας εἰς τιμὴν ἱκανοποιοῦσαν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν κατόχων, ὥστε ἡ διαφορὰ ἐσυμβιβάσθη φιλικῶς. Ἠρώτησα τότε τὸν κ. Τρικούπην ἂν ὑπάρχωσιν ἐν Ἑλλάδι μεγάλοι κτηματίαι. «Τοιοῦτοι, μοὶ ἀπεκρίθη, ὑπάρχουσιν ἐν Ἀττικῇ, Εὐβοίᾳ καὶ ἄλλαις ἐπαρχίαις, παραχωρηθείσαις ἡμῖν δυνάμει συνθηκῶν· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ μεταβάλλονται ταχέως οἱ χωρικοὶ εἰς γαιοκτήμονας, προσφέροντες τίμημα ἀνώτερον τοῦ εἰσοδήματος τὸ ὁποῖον παρεῖχεν ὁ ἀγρός. Ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τὸ ἔδαφος ἐλήφθη διὰ κατακτήσεως ἀπὸ τῶν Τούρκων, οἱ δὲ χωρικοὶ ἀγοράζουσι τοῦτο ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δυνάμει νόμου ψηφισθέντος ἐν ἔτει 1881. Κατ' αὐτόν, ἕκαστος χωρικὸς δικαιοῦται ν ἀγοράσῃ τεσσάρακοντα στρέμματα ποτιστικῶν καὶ ὀγδοήκοντα ξηρικῶν γαιῶν, πολλοὶ ὅμως ἠγόρασαν περισσότερα, οὐδόλως κωλυθέντες ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες περιορίζονται εἰς τὴν εἴσπραξιν τοῦ τιμήματος». Ἐπειδὴ δὲ δύο καὶ ἥμισυ στρέμματα ἰσοδυναμοῦσι πρὸς μίαν παρ' ἡμῖν ἄκρην, ὁ κ. Τρικούπης προσέθεσε μειδιῶν: «Ἐκ τούτων βλέπετε ὅτι αἱ κτήσεις τοῦ Ἕλληνος χωρικοῦ ὑπερβαίνουσι κατὰ πολὺ τὰς τρεῖς ἀγγλικὰς ἄκρας καὶ τὴν μίαν ἀγελάδα». Εἰς δὲ τὴν ἐρώτησίν μου ἂν ἡ κατοχὴ τῆς γῆς ἔσχεν ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν χωρικῶν τὰ κακὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀντιπάλων τῆς μικρᾶς ἰδιοκτησίας παρήγαγεν ἐν Γαλλίᾳ, ἀπεκρίθη ὅτι οὐδὲν τοιοῦτο παρετήρησεν. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἡ ὑπομονή, μεθ' ἧς ὑπετάγησαν οἱ γαιοκτήμονες εἰς

τὰ ὑπέρογκα βάρη τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐμαρτύρει ὑπὲρ τῆς ἀνεκτικῆς αὐτῶν καὶ φιλονόμου διαθέσεως, ἀφ' οὗ μάλιστα αὐτοὶ οὗτοι, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ φυτώριον τῶν βουλευτῶν, ὑπεστήριξαν τοὺς νόμους εἰς οὓς ἔπρεπε νὰ ὑπακούσωσι.

Περιττὸν νομίζω ὅτι δὲν θὰ ἔχωμεν εἰδικοὺς νόμους περὶ πενήτων, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ὑπάρχωσι πένητες ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῷ ἱδρυθέντι ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις ἐκ κληροδοτημάτων φιλοπτώχων ἀσύλῳ, μόνον ἀνάπηροι τινὲς γέροντες περιθάλπονται, πάντες δὲ σχεδὸν οἱ Ἕλληνες, οὐδὲ τῶν ὑπηρετῶν ἐξαιρουμένων, κέκτηνται τεμάχιον γῆς. Μετὰ ταῦτα ἠρώτησα ἂν ὀρέγωνται οἱ Ἕλληνες ἔμποροι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Βουλευτήριον. «Πᾶς Ἕλλην μοὶ ἀπήντησε μειδιῶν, ὀρέγεται νὰ γίνῃ Βουλευτής, καίτοι δὲν συνειθίζομεν νὰ προσθέτωμεν εἰς τὸ ὄνομα ἡμῶν τὰ στοιχεῖα Μ. Β. (μέλος τῆς Βουλῆς)».

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν Βουλευτῶν εἶναι ἐν Ἑλλάδι ἀναγκαία, διὰ τὸν λόγον ὅτι εἰς πολλοὺς τούτων, οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ζήσωσιν ἀνέτως οἴκοι διὰ τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν, μόλις ἐξαρκεῖ ἡ δισχιλιόδραχμος κατὰ σύνοδον ἀποζημίωσις πρὸς ἀπότισιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐν Ἀθήναις διαμονῆς. Ἐν Βόλῳ, Λαρίσσῃ καὶ Χαλκίδι ὑπάρχει ἱκανὸς ἀριθμὸς ἑβραίων, οὐδεὶς ὅμως αὐτῶν εἶναι βουλευτής, καθολικοὶ δὲ μόνον τρεῖς. Ἡ περίσκεψις τῶν ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος χωρικῶν εἶναι παροιμιώδης, ὥστε ἡ Βουλή, ἐν ᾗ ἔχουσι τὴν πλειονοψηφίαν, διακρίνεται ἐπὶ ψυχρότητι καὶ κρίσει, ἐκτὸς δὲ τῶν ἀκροατηρίων σπανιώτατα ἀντηχεῖ χειροκρότημα. Ἠρώτησα τότε ἂν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν λαλῶσι τὴν καθαρεύουσαν γλῶσσαν «Μάλιστα, ἐκτὸς ὀλιγίστων, οἵτινες ἔχουσι γλῶσσαν ἰδιωματικήν, διαφέρουσαν τῆς γραφομένης. Ἀλλ' οὗτοι εἶναι οἱ ἄριστοι τῶν παρ' ἡμῖν ῥητόρων». Ἐνταῦθα πρέπει νὰ παρενθέσω ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶναι, ὁ ἴδιος, ὁ πρῶτος τῶν συγχρόνων ῥητόρων τῆς Ἑλλάδος. Ὁμιλῶν περὶ αὐτοῦ ἀγγλιστὶ μετά τινος νέου Ἕλληνος ἤκουσα παρ' αὐτοῦ: «ὁ κ. Τρικούπης δύναται νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τρεῖς ὥρας

ἄνευ . . . » — « Ἄνευ σημειώσεων» διέκοψα ἐγώ. — «Οὐχί, ἀπεκρίθη ὁ Ἕλλην» ἀλλ' ἄνευ ποτηρίου ὕδατος, ἐνῷ ὁ κ. Δηλιγιάννης σταματᾷ πᾶσαν στιγμὴν διὰ νὰ πίῃ ».

Ἡ Ἑλλὰς διαιρεῖται, ὅπως καὶ ἡ Γαλλία εἰς νομούς, ἐπαρχίας καὶ δήμους. Ὁ πρωθυπουργὸς μοὶ ἐξήγησε τίνι τρόπῳ οἱ βουλευταὶ ἐξελέγοντο πρὶν κατ' ἐπαρχίας, πῶς ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν συνηύξανε μετὰ τοῦ πληθυσμοῦ, πῶς ἕνεκα τῆς μικρᾶς περιφερείας ὑπερίσχυον κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τὰ προσωπικά, καὶ πῶς διὰ νόμου ὑποβληθέντος παρ' αὐτοῦ καὶ ψηφισθέντος πρό τινων μηνῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν περιωρίσθη εἰς τὸν κατώτατον κατὰ τὸ σύνταγμα ἀριθμὸν τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα. Σκοπὸς τῆς τοιαύτης μεταρρυθμίσεως δὲν ἦτο κυρίως ἡ οἰκονομία, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἡ ἐλπὶς ὅτι ἤθελε παύσῃ δι' αὐτῆς ἡ καθυπόταξις τῶν γενικῶν συμφερόντων εἰς τὰ τοπικὰ καὶ προσωπικά. Ἐνῷ τῷ ὄντι ἐν περιφερείᾳ δυσχιλίων ἐκλογέων, ὁ διαθέτων τριάκοντα ψήφους δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, αἱ ψῆφοι αὗται οὐδὲν σημαίνουν ἐν περιφερείᾳ εἰκοσακισχιλίων. Τὸ μέγα ἀτόπημα τῆς μικρᾶς περιφερείας εἶναι ἡ παρεχομένη εἰς τὸν ἐκλογέα εὐκολία νὰ προσφέρῃ τὴν ψῆφον του ὡς ἀντάλλαγμα δημοσίας τινὸς θέσεως, ὅπερ καθίσταται ἀδύνατον ἐν τῇ μεγάλῃ. Τὸ ζήτημα τῆς πελατείας εἶναι ὁ σκόπελος τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν. Δι' ἑκάστην τῷ ὄντι θέσιν ὑπάρχουσι τρεῖς μνηστῆρες, οἵτινες δὲν εἶναι ἐπίσης συμβιβαστικοὶ καὶ ὀλιγαρκεῖς ὅσον ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος Ἀμερικανός, ὅστις ἀφοῦ ἤκουσεν ὅτι δὲν ἀπέμεινε καμμία θέσις ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ἠρώτησε πρὶν ἐξέλθῃ ἂν δὲν εἶχεν τοὐλάχιστον ὁ κ. Ὑπουργὸς κανὲν παλαιόν τι ἔνδυμα νὰ τοῦ δώσῃ!

Πᾶς Ἕλλην πρωθυπουργός, ἀναλαμβάνων τὴν ἐξουσίαν εἶναι ὁ δημοτικώτατος ἀνὴρ τῆς χώρας, ὡς ἔχων πλεῖστα δῶρα νὰ διανείμῃ, μετά τινα ὅμως καιρὸν καταντᾷ ἄνθρωπος ἀνυπόφορος. Αἱ ψῆφοι δὲν πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται ὅπως πρότερον ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὁ δὲ Ἕλλην ἐκλογεὺς ἔχει ἄλλον τρόπον νὰ ψηφίζῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθιστῶν

ὑποψήφιον τὸν κουμπάρον τινὸς ἐκ τῶν τέκνων του. Ὁ τοιοῦτος θρησκευτικὸς δεσμὸς θεωρεῖται ὡς στενότατος καὶ ἀπαγορεύων τὸν γάμον μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν. Οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἕλληνες δὲν διακρίνονται ἐπὶ φιλοξενίᾳ, εἰμὴ πρὸς τοὺς στενοτάτους συγγενεῖς. Ὁ κουμπάρος ὅμως δικαιοῦται μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας νὰ φιλοξενηθῇ παρὰ τοῦ βουλευτοῦ, ὅστις πρέπει νὰ λογίζηται εὐτυχὴς ἂν περιορισθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις εἰς μόνην τὴν φιλοξενίαν. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὅμως ὁ φιλοξενούμενος ἔχει συγγενῆ καταλληλότατον πρὸς διορισμὸν εἴς τινα θέσιν, ἣν πρέπει ὁ βουλευτὴς νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ, δίδων αὐτῷ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐκ τῆς παροχῆς ταύτης ἐξαρτᾶται ἡ μέλλουσα ὑποστήριξίς του. Αἱ τοσοῦτον περιζήτητοι αὗται θέσεις ἀμείβονται ἐν τούτοις γλισχρότατα, μόλις παρέχουσαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ὁ κ. Τρικούπης ὁ κατέχων τὸ ἀνώτατον ἀξίωμα καὶ παρέχων τὸ κάλλιστον παράδειγμα ἔχει μισθὸν λιρῶν πεντακοσίων.

Ἐνῷ διελεγόμεθα ἐκομίσθη τηλεγράφημα περὶ τῶν βουλγαρικῶν πραγμάτων, τὸ ὁποῖον ὁ πρωθυπουργὸς εὐηρεστήθη νὰ μοὶ ἀναγνώσῃ. Ἐν τῇ συζητήσει περὶ τούτου ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ συγχαρῶ αὐτῷ ὅτι οἱ ἔξω Ἕλληνες οὐδόλως ἡλαττοῦντο τῶν κατοίκων τοῦ βασιλείου κατὰ τὸν πατριωτισμόν. Τοῦτο παρεδέχθη ἀνεπιφυλάκτως, εἶτα δὲ μοὶ ἐξήγησε πῶς εὐθὺς μετὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ὑπῆρξαν ἐπί τινα καιρὸν ἀρχηγοὶ τῶν λεγομένων ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ κόμματος, οἵτινες ἠδύναντο νὰ βασισθῶσιν ἐπὶ τῇ ὑποστηρίξει τῶν κυβερνήσεων τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. « Καὶ ἐμέ, προσέθεσε, μὲ ὀνομάζουσιν Ἄγγλον, τοιοῦτος ὅμως εἶμαι μόνον ὑπὸ κοινωνικήν, οὐχὶ δὲ καὶ ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν. Ἡ γνώμη μου ἀπ' ἐναντίας εἶναι, ὅτι ὁποτεδήποτε κρίνει πρέπον ἡ Ρωσσία ν' ἀνακινήσῃ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, ἡ Ἑλλὰς θέλει φανῇ ὁλοπρόθυμος νὰ συνεργασθῇ μετ' αὐτῆς, τοῦτο δὲ οὐχὶ τόσον ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν Ρωσσίαν, ὅσον ἐκ μίσους πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ ἐκ πεποιθήσεως ὅτι μόνον οἱ Ρῶσσοι δύνανται νὰ βοηθήσωσιν ἡμᾶς πρὸς πραγματοποίησιν τῆς μεγάλης

ἰδέας». Οἱ μὴ διατρίψαντες ἐπὶ μακρὸν ἐν τῇ Ἀνατολῇ δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τοῦ μεγέθους τῆς πίστεως τῶν ὀρθοδόξων χωρικῶν, τῶν τε Ἑλλήνων, Μακεδόνων καὶ Μαυροβουνίων, εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ρωσσίαν. Ἐν τῇ γνωστῇ ἐπὶ τοῦ Ἄθωνος Βουλγαρικῇ μονῇ πολὺ συνεχέστερον τοῦ ὀνόματος τοῦ πρίγκηπος Ἀλεξάνδρου μνημονεύεται ἐν ταῖς εὐχαῖς, δὶς καὶ τρὶς τῆς ἡμέρας, τὸ ὄνομα τοῦ Τσάρου καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἦτο ἁπλοῦς δόκιμος ἐν τῷ δανικῷ στόλῳ, ἔχων ὑπ' ὄψιν μισθὸν ἑκατὸν ἑξήκοντα λιρῶν, ὅταν ὁ λόρδος Ἰωάννης Ρῶσσελ ἔθιξε τὸν ὦμόν του καὶ τὸν ἠρώτησεν ἂν ἐπιθυμῇ νὰ γίνῃ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων. Οἱ Ἕλληνες ὑπερεπεθύμουν τότε νὰ θέσωσιν ἐπὶ τοῦ διαθεσίμου θρόνου τὸν δοῦκα τοῦ Ἐδιμβούργου, πιστεύοντες ὅτι τοῦτο ἤθελεν ὑποχρεώσει τὴν Ἀγγλίαν νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν Μεγάλην Ἰδέαν. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἐθεωρήσαμεν φρόνιμον ν' ἀσπασθῶμεν τοιαύτην ριψοκίνδυνον πολιτικήν, ὥστε οἱ Ἕλληνες ἠναγκάσθησαν νὰ ζητήσωσι φίλους ἀλλαχοῦ. Ἡ ἑλληνικὴ ἐν τούτοις συμπάθεια πρὸς τὴν Ρωσσίαν εἶναι λίαν πρόσφατος, ἑπόμενον δὲ ἦτο νὰ καταστῇ θερμοτέρα ἐκ τῆς ἔριδος τῶν Ρώσσων πρὸς τοὺς Βουλγάρους. Τὴν Τουρκίαν θεωροῦσιν οἱ Ἕλληνες ἀγωνιῶσαν, μᾶλλον δὲ παντὸς ἄλλου ἐπίφοβον αὐτῶν ἐχθρὸν τὴν Αὐστρίαν, ἣν ἔτι ὀλιγώτερον τῆς Ρωσσίας ἀγαπῶσιν. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι, ἡ τελευταία αὕτη οὐδενὸς φείδεται μέσου ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν ἐπιρροὴν αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι. Τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων ἐνύμφευσε μετὰ ρωσσίδος πριγκηπίσσης, καίτοι δὲ διετήρει ναυτικὴν μοῖραν εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα, ἔκρινε καλὸν νὰ καταστήσῃ, τὴν μετοχὴν αὐτῆς εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν ἁπλῶς εἰκονικήν. Ὅτε δὲ παρετήρησα, ὅτι ἡ χρῆσις τῆς βίας ἐχρησίμευσε τοὐλάχιστον εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη. «Οὐδόλως» μοὶ ἀπήντησεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ πολλῆς ἐμφάσεως, «πάντες ἀπεναντίας ἠθέλαμεν ὑποστηρίξει αὐτὸν κατὰ τῆς ξενικῆς ἐπεμβάσεως». Τὸ κατ' ἐμὲ πιστεύω ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ καταναγκασμοῦ, ἣν μετήλθομεν τὸ

ἔαρ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἦτο σφαλερά. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἀκόμη ὅτι τὸ συμφέρον ἢ καὶ ἡ τιμὴ ἐπέβαλλον ὑμῖν νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Τουρκικοῦ κράτους, ὁ τρόπος τὸν ὁποῖον ἐξελέξαμεν δὲν ἦτο ὁ καταλληλότατος. Τοὺς μικροὺς τῷ ὄντι τόπους, ὡς καὶ τοὺς μικροὺς ἀνθρώπους, συμφερώτερον εἶναι νὰ θωπεύῃ τις ἢ ν' ἀπειλῇ· ἀλλ' ἡ Ἀγγλικὴ διπλωματία ἐν Ἀνατολῇ ὁμοιάζει πολὺ μᾶλλον βορρᾷ ἢ ζεφύρῳ. Καθ' ἃ ἤκουσα, ὁ λόρδος Ἰδεσλάϊγ ἐργάζεται πρὸς συνομολόγησιν συμμαχίας μεταξὺ τῆς Τουρκίας, Ρουμανίας, Σερβίας, Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος. Πᾶσα ὅμως τοιαύτη προσπάθεια, εἶνε προωρισμένη νὰ ναυαγήσῃ πρὸ πάντων δὲ ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συμμαχία, ἥτις εἶναι οὐχ ἧττον ἀδύνατος ἢ τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Γερμανίαν.

Τὰ αἰσθήματα τῷ ὄντι τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Τούρκους δύνανται νὰ ὀνομασθῶσι συμπαθητικά, παραβαλλόμενα πρὸς τὴν ἀποστροφὴν αὐτῶν κατὰ τῶν Βουλγάρων, ἀπιθανώτατον δὲ φαίνεται ὅτι θέλουσι στέρξει ποτὲ νὰ ἐναγκαλισθῶσι τοὺς ἀντιζήλους των τῇ προτροπῇ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις πρωτηγωνίστησε κατὰ τὸν ἀποκλεισμόν. Οὔτε ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, οὔτε οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ θέλουσι λησμονήσει ἐπὶ πολὺν χρόνον τὴν πρὸς αὐτοὺς συμπεριφορὰν τῆς Ἀγγλίας. Σχεδὸν βέβαιον εἶναι, ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπεδήμησε τὸ φθινόπωρον εἰς Παρισίους πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ δουκὸς τοῦ Ἐδιμβούργου, αἱ δὲ ἀναμνήσεις τὰς ὁποίας διεγείρει ἡ παρουσία εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα τῶν ἀγγλικῶν πλοίων δὲν δύναται νὰ εἶναι εὐχάριστος. Ἡ ρωσσικὴ ἀπ' ἐναντίας μοῖρα τυγχάνει ἀρίστης ὑποδοχῆς καὶ τὸ ἑστιατόριον τοῦ Ρώσσου Ναυάρχου τιμᾶται συνεχῶς διὰ τῆς παρουσίας τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους. Τῆς αὐτῆς εὐνοίας τυγχάνει καὶ ἡ Γαλλία καὶ Γάλλος ναύαρχος κατέχει ὑψηλὴν θέσιν ἐν τῷ ναυτικῷ τῆς Ἑλλάδος. Ἀναμφισβήτητον ἐν γένει εἶναι ὅτι ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ἡμῶν πολιτικῆς δὲν ἐκαρπώθημεν τὴν συμπάθειαν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' οὐδὲ τῆς Τουρκίας βεβαίως. Τί λοιπὸν ἐκερδήσαμεν καὶ

τί ἐξώθησε τοὺς πολιτικοὺς ἡμῶν ἄνδρας ν' ἀποξενώσωσι ἀφ' ἡμῶν χώραν, ἥτις ἠγάπα πρὶν τὴν 'Αγγλίαν; Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι τὸ 'Ανατολικὸν ζήτημα δὲν πρέπει νὰ ἀνακινηθῇ, καθ' ὅσον τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐξ ἡμῶν, οὐδόλως δικαιολογεῖται ἐκ τούτου ὁ καταναγκασμὸς τῆς Ἑλλάδος. Δι' αὐτοῦ οὐδὲν ἄλλο κατωρθώσαμεν ἢ νὰ εἰδοποιήσωμεν τὴν Ρωσσίαν, ὅτι δύναται νὰ καταλάβῃ τὴν Βουλγαρίαν καὶ νὰ κατακτήσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἅμα κρίνῃ τὴν ὥραν κατάλληλον, μέχρις οὗ δὲ ἑτοιμασθῇ, ἡμεῖς ἀναλαμβάνομεν νὰ ἐμποδίσωμεν τὰ μικρὰ κράτη ν' ἀκρωτηριάσωσι τὰς μελλούσας αὐτῆς κατακτήσεις. Τῇ μὲν Ρωσσίᾳ δίδομεν πλήρη ἐλευθερίαν νὰ προχωρήσῃ πρὸς νότον, ἀλλὰ τὴν Ἑλλάδα θεωροῦμεν ἀξίαν τιμωρίας ἂν μόνον τολμήσῃ νὰ ρίψῃ βλέμμα πέραν τῶν ὁρίων αὐτῆς! Τὰ μόνα κράτη τὰ ὁποῖα ὠφελήθησαν ἐκ τῆς τοιαύτης ἡμῶν Αὐστριακῆς πολιτείας εἰσὶ τὰ ἐσχάτως συνδεθέντα διὰ συμμαχίας, ἡ Ρωσσία δηλ. καὶ ἡ Τουρκία. Πρὸς ὄφελος μόνον τούτων ἐκόψαμεν τοὺς αἰσθηματικοὺς δεσμούς, οἵτινες ἐπὶ μακρὸν χρόνον συνέδεον ἡμᾶς μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐπεσύραμεν τὴν ἔχθραν νεαροῦ κράτους, καὶ διετηρήσαμεν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς τουρκικῆς κακοδιοικήσεως τὴν περὶ τὰ Ἰωάννινα χώραν, ἥτις εἶναι ἑλληνικωτάτη κατά τε τὸ φρόνημα καὶ τὴν καταγωγήν.

Ὁ κ. Τρικούπης συνεφώνησε μετ' ἐμοῦ, ὅτι ὁ κατάλληλος πρὸς εἰσβολὴν εἰς τὴν Ἤπειρον χρόνος ἦτο, ὅτε ἡ Τουρκία ἀπησχολεῖτο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, ἡ δὲ Εὐρώπη ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ παραδεχθῇ τὸ τετελεσμένον γεγονὸς ἐν 'Αλβανίᾳ ὅπως καὶ ἐν Ρωμυλίᾳ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μοὶ ὑπέδειξε πλὴν τούτων, ὅτι καίτοι οὐδόλως δύναται ἡ Εὐρώπη νὰ κωλύσῃ τοὺς Ἕλληνας νὰ πολεμήσωσι, μωρία θὰ ἦτο ν' ἀποδυθῶσιν εἰς πόλεμον κατὰ τοῦ τουρκικοῦ Κράτους, ἀριθμοῦντος εἴκοσιν ἑκατομμύρια κατοίκων, ἄνευ τῆς συμμαχίας μιᾶς τοὐλάχιστον Εὐρωπαϊκῆς Δυνάμεως. 'Αξίαν κατακρίσεως θεωρεῖ καὶ τὴν παρὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη πρόσκλησιν τῶν ἐφέδρων, ἥτις πολὺ μᾶλλον ἐξήντλησεν ἢ παρεσκεύασε πρὸς πόλεμον τὴν Ἑλλάδα. Μετὰ ταῦτα

ὡμιλήσαμεν περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὑπὲρ οὗ ἐνδιαφέρεται ὡς εἰκὸς τὰ μέγιστα ὁ κ. πρωθυπουργός, θεωρῶν αὐτὸν ὡς τὸ ὄργανον τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὅσα μελετᾷ. Ὁ κ. Τρικούπης μοὶ ἐξήγησεν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ὀφείλει πᾶς Ἕλλην νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὸ πεζικὸν ἢ ἐπὶ δύο εἰς τὸ ἱππικὸν ἢ τὸ πυροβολικόν. Ἀλλ' ἄν τις λαχὼν εἰς τὸ ἱππικὸν προτιμᾷ τὸ πεζικόν, δύναται νὰ καταταχθῇ εἰς τοῦτο, παρέχων ἀντικαταστάτην διὰ τὸ ἱππικόν, καὶ ὑπηρετῶν οὕτω διὰ τούτου καὶ αὐτοπροσώπως ἐπὶ τρία ἀντὶ δύο ἐτῶν. Προσεχῶς ὅμως θέλει μεταβάλλει τὸ τοιοῦτο σύστημα εἰς ὁμοιόμορφον διετῆ θητείαν, παρεχομένης ἑξαμήνου θερινῆς ἀδείας καὶ καταργουμένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀντικαταστάσεως. «Τοῦτο πράττω», μοὶ εἶπε, «οὐχὶ χάριν τῶν στρατιωτῶν, ἀλλὰ τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες σήμερον ἀσχολοῦνται ἀκαταπαύστως εἰς ἄσκησιν νεοσυλλέκτων. Ὁπόταν ἐπροτάθη ἐν Γαλλίᾳ ὁ περιορισμὸς τῆς στρατιωτικῆς θητείας ἀπὸ ὀκταετοῦς εἰς πενταετῆ, ὁ Θιέρσος ἀνέκραξεν, ὅτι τοῦτο ἦτο ἡ καταστροφὴ τοῦ στρατοῦ. Ἐκ τούτων βλέπετε, ὅτι οὔτε τὰ πέντε ἔτη φαίνονται ἀρκοῦντα εἰς πάντας. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν πιστεύω, ὅτι διετὴς θητεία θέλει παρασκευάσῃ καλλιτέρους στρατιώτας, ἀλλὰ μόνον καλλιτέρους ἀξιωματικούς. Τὸ δὲ ἡμέτερον ναυτικὸν συνίσταται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποκλειστικῶς ἐκ μισθοφόρων ναυτῶν, τὸ σύστημα ὅμως τοῦτο ἀποβαίνει πολὺ δαπανηρόν, καὶ προτίθεμαι ν' ἀντικαταστήσω καὶ τοῦτο διὰ τῆς κληρώσεως».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ἐν ἀρχῇ τῆς χθὲς δημοσιευθείσης συνεχείας τῆς μεταφράσεως ταύτης ἀπεδόθη ἐσφαλμένως εἰς τὸν κ. Τρικούπην σκέψις, ἣν ὁ συγγραφεὺς ἐξέθηκεν ὡς ἰδέαν ἑαυτοῦ, τοῦτο δὲ διὰ μεταθέσεως τῶν κλειόντων τοὺς λόγους τοῦ κ. Τρικούπη μηνίσκων εἰς τὸ τέλος τῶν

σκέψεων τοῦ συγγραφέως καὶ διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς λέξεως «ἡμᾶς» εἰς τὴν λέξιν «αὐτὴν» (τὴν Ἑλλάδα). Ἡ μετάφρασις τῆς περικοπῆς διορθουμένη, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Καὶ ἐμέ, προσέθεσε, μὲ ὀνομάζουν Ἄγγλον, τοιοῦτος ὅμως εἶμαι μόνον ὑπὸ κοινωνικὴν οὐχὶ δὲ πολιτικὴν ἔποψιν. Ἡ γνώμη μου (τοῦ συγγραφέως) εἶναι, ὅτι ὁποτεδήποτε κρίνῃ πρέπον ἡ Ρωσσία ν' ἀνακινήσῃ τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, ἡ Ἑλλὰς θέλει φανῆ ὁλοπρόθυμος νὰ συνεργασθῇ μετ' αὐτῆς, τοῦτο δὲ οὐχὶ τόσον ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν Ρωσσίαν, ὅσον ἐκ μίσους πρὸς τὴν Αὐστρίαν ὡς ἐκ πεποιθήσεως ὅτι μόνον οἱ Ρῶσσοι δύνανται νὰ βοηθήσωσι αὐτὴν (τὴν Ἑλλάδα) πρὸς πραγματοποίησιν τῆς μεγάλης ἰδέας. Οἱ μὴ διατρίψαντες. . . .

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Δεκεμβρίου 1886.

ΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.— ΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ.— Ο ΚΛΗΡΟΣ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Πάντα ταῦτα φυσικὸν ἦτο νὰ ὁδηγήσωσιν ἡμᾶς καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος. Ὁ κ. Τρικούπης κατὰ τὴν προηγουμένην αὐτοῦ πρωθυπουργίαν εἶχε προβῆ εἰς τὴν ἄρσιν τῆς καταναγκαστικῆς κυκλοφορίας, συνομολογήσας πρὸς τοῦτο δάνειον, τὸ ὁποῖον μόνον ἐν μέρει ἐκαλύφθη. Ἡ οὕτω ἀρθεῖσα τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1885 ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία ἐπεβλήθη πάλιν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη χάριν τῆς ἐπιστρατεύσεως. Ἀλλὰ πλὴν τοῦ δημιουργημένου ὑπ' αὐτῆς προστατευτικοῦ συστήματος, δὲν πρέπει νὰ φοβίζῃ ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τοὺς φίλους τῆς Ἑλλάδος. Πάντα τῷ ὄντι τὰ κράτη, οὐδὲ τῆς Ἀγγλίας ἐξαιρουμένης, ἔσχον ἢ ἔχουσιν ἀκόμη καταναγκαστικῶς κυκλοφοροῦν χαρτονόμισμα. Τοῦτο ἀποτελεῖ φυσικὸν σταθμὸν τῆς οἰκονομικῆς ἀνα-

πτύξεως πάσης χώρας, ἂν δὲ τύχῃ συνετῆς διαχειρίσεως, δὲν προξενεῖ μείζονα βλάβην εἰς τὸ κράτος ἢ παροδικὸν ἐξάνθημα εἰς τὸ σῶμα. Πολὺ δικαιότερον τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἀνησυχεῖ τοὺς ἀγαπῶντας τὴν Ἑλλάδα τὸ ἀνισοσκελὲς τοῦ προϋπολογισμοῦ. Οἱ Χῖοι, οἱ φημιζόμενοι ὡς κατ' ἐξοχὴν οἰκονομολόγοι μεταξὺ τῶν ἑλλήνων, ἔχουσι παροιμίαν, καθ' ἣν·

«Ὅποιος ξοδεύει δεκοχτώ, καὶ δὲν κερδίζει τριάντα,
στὴ φυλακὴ τὸν βάζουνε καὶ δὲν ἠξέρει γιάντα»·

Εἰς τοιαύτην τινὰ θέσιν εὑρίσκεται σήμερον ἡ Ἑλλάς, ἐκτὸς μόνον ὅτι δὲν φοβεῖται νὰ φυλακισθῇ. Τὰ ἔσοδα αὐτῆς περιστρέφονται μεταξὺ ἑξήκοντα πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἑκατομμυρίων, ἐκ τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ πληρώνῃ τεσσαράκοντα εἰς τόκους δανείων καὶ συντάξεις. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ κράτους, τοῦ ὁποίου τὸ δημόσιον χρέος ἀπορροφᾷ ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ, δὲν εἶναι βεβαίως ἀνθηρά. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ὁ κόσμος λέγεται ἀνήκων εἰς τοὺς εὐέλπιδας, ὁ δὲ κ. Τρικούπης διαπρέπει μεταξὺ τούτων. Μεταξὺ ἄλλων μοὶ ἐξήγησεν ὅτι ἐκ τῶν ἑξήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων ἐσόδων, ὑπὲρ τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια καταβάλλονται ὑπὸ τῶν χωρικῶν ὡς ἀντίτιμον τῶν παρ' αὐτῶν ἀγοραζομένων ἐθνικῶν γαιῶν, ὥστε δὲν δύνανται νὰ συγκαταλεχθῶσι μετὰ τῶν φόρων. «Ὅπως δήποτε, προσέθεσεν, ἔχω σκοπὸν ν' αὐξήσω τοὺς φόρους κατὰ τριακοντάδα ἑκατομ. καίτοι δι' αὐτὸ τοῦτο ἀπεβλήθην πέρυσιν τῆς ἀρχῆς». Τὸ δυστύχημα εἶναι, ὅτι ἡ ἐπιβολὴ φόρων δὲν ἀρκεῖ καὶ πρὸς εἴσπραξιν αὐτῶν, ζήτημα δὲ ἀπομένει ἂν θὰ ἔχωσιν οἱ Ἕλληνες ἀρκοῦντα πατριωτισμὸν πρὸς ἀνοχὴν τοιαύτης φορολογίας. Τὸν κ. Τρικούπην δὲν δύναταί τις νὰ θεωρήσῃ ὡς ἔξοχον ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ μόνον ὡς τὸν ἄριστον τῶν ἐν Ἑλλάδι, καὶ τοῦτο δὲν εἶναι μέγας ἔπαινος τοῦ ἀνδρός. Παράδοξον φαίνεται ὅτι, ἐνῷ εἶναι

οἱ Ἕλληνες τόσον ἔξυπνοι, δὲν παρήγαγον πολιτικοὺς ἄνδρας ἐγκρατεῖς τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης. Μεταξὺ τῶν ὑπαρχόντων πρωτεύει ὁ κ. Τρικούπης, καθ' ὃν τρόπον ἐκ πάντων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἱππικοῦ τοῦ Βελιγκτῶνος «κάλλιστος ἦτο ὁ Μαρκήσιος Ἐγγλεζέης», περὶ οὗ τὸ λόγιον τοῦ Δουκός κατέστη παροιμιῶδες.

Ἂν ἀληθεύῃ ὅτι ἡ διάνοια διέπει τὰ πάντα, οἱ Ἕλληνες δικαιοῦνται νὰ ἐλπίζωσι πολλά, ἀφ' οὗ ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ χώρᾳ καταβάλλεται προσπάθεια μείζων πρὸς καλλιέργειαν αὐτῆς. Ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι προσιτὴ πρὸς πάντας καὶ αὐτοὶ οἱ μὴ στέργοντες ν' ἀποτίσωσι πρὸς ἀνατροφὴν τοῦ τέκνου των μίαν καὶ ἡμίσειαν κατὰ μῆνα δραχμήν, ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς ταύτης. Ἀντὶ τούτου ὅμως βλέπει τις πολὺ συνεχέστερον χωρικούς, οὐ μόνον παραχωροῦντας ἀγρὸν εἰς τὸν διδάσκαλον, ἀλλὰ καὶ καλλιεργοῦντας τοῦτον ἀντ' αὐτοῦ. Ἡ δυσκολία ἔγκειται, κατὰ τὸν κ. Τρικούπην, εἰς τὴν ἀνεύρεσιν ἀντὶ τριῶν κατὰ μῆνα λιρῶν, καλοῦ δημοδιδασκάλου, ἀφοῦ πᾶς ὁ ἔχων ἱκανότητά τινα δύναται νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὴν ἐπικερδέστερον. Οὐδὲν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι θρησκευτικὸν ζήτημα. Ἡ ἐκπαίδευσις δὲν εἶναι μὲν λαϊκή, ἐπικρατεῖ ὅμως πλήρης ἐλευθερία συνειδήσεως, τὰ δὲ σχολεῖα τῶν Λατίνων καὶ Ἑβραίων συντηροῦνται κἀκεῖνα δαπάνῃ τοῦ Κράτους. Ἀλλ' οὔτε κοινωνισμὸς ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι, πλὴν ἑνὸς μόνου βουλευτοῦ, ὅστις ἐκαυχᾶτο ὡς σοσιαλιστής, ἀφοῦ ἀνέγνωσε Γαλλικά τινα βιβλία, καίτοι οὐδεὶς θὰ ἦτο ἀπροθυμότερος αὐτοῦ εἰς ἐφαρμογὴν τοιούτων θεωριῶν, ὡς μοὶ εἶπε γελῶν ὁ κ. Τρικούπης. Ὅπως δήποτε ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐντελὴς ἔλλειψις ριζοσπαστῶν. Ὁ κ. Τρικούπης ἐπέστησε τὴν προσοχήν μου καὶ εἰς τοῦτο ὅτι, καίτοι ὑπαρχούσης θρησκείας τοῦ Κράτους, οἱ ὀρθόδοξοι ἱερεῖς εἶναι τοσοῦτον ἀνεξίθρησκοι, ὥστε ὁ Μητροπολίτης παρευρίσκεται εἰς τὸν καθολικὸν ναὸν κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετάς, καίτοι τοῦ Λατίνου ἐπισκόπου μὴ ἀποδίδοντος αὐτῷ τὰ ἴσα. Πᾶς Ἕλλην ἱερεὺς εἶναι πάντοτε πρόθυμος νὰ δώσῃ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ἢ νὰ θάψῃ ἐν ὀρθοδόξῳ νεκροτα-

φείῳ χριστιανὸν ἀνήκοντα εἰς ἄλλην ἐκκλησίαν. Οἱ ἱερεῖς οὗτοι οὐδένα λαμβάνουσι μισθὸν παρὰ τοῦ Κράτους, ἀλλὰ συντηροῦνται παρὰ τῶν ἐνοριτῶν. Μόνοι οἱ ἐπίσκοποι μισθοδοτοῦνται ἐξ ἰδιαιτέρου ταμείου, συσταθέντος διὰ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων μικρῶν τινων μονῶν. Αἱ μεγάλαι μοναὶ ὑφίστανται ἀκόμη, καλλιεργοῦσαι κάκιστα τοὺς ἐκτεταμένους αὐτῶν ἀγρούς.

Πιθανὸν εἶναι νὰ μιμηθῇ ὁ κ. Τρικούπης τὸν Ἑρρῖκον Η', ἀλλ' ἂν ἁπλώσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ μοναστηριακὰ κτήματα, θέλει πράξει τοῦτο οὐχὶ βεβαίως χάριν πλουτισμοῦ ἰδιωτῶν, ἀλλὰ χάριν τοῦ ἰσοζυγίου. Ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ χώρᾳ ἀναγκάζονται ὅσον ἐν Ἑλλάδι οἱ ἱερεῖς νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὰ ἔργα των, μὴ δυνάμενοι οὔτε νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταί, οὔτε κἂν νὰ μετάσχωσι τῆς ἐκλογῆς. «Καθὼς ὅμως οἱ ὑμέτεροι Λόρδοι», προσέθεσεν ὁ κ. Τρικούπης, «οὕτω καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν εὑρίσκουσιν ἐνίοτε τρόπον ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς τὰ ἐκλογικά. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ αἰδεσιμώτατος, τοποθετοῦσιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς ράχεως ἵππου κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ χωρίου, ὅπως κατηχῇ τοὺς προσερχομένους νὰ ψηφίσωσι χωρικούς. Ἀλλ' ὁ τοῦτο πράττων ἐκτίθεται εἰς ἐπιτίμιον παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου». Ἡ ὀρθόδοξος πίστις εἶναι οὐχ ἧττον, τοῦ ἀέρος, ὃν ἀναπνέουσι, κοινὴ εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας, ὥστε οὐδὲ λόγος γίνεται περὶ τοῦ ὅρκου. Ἀληθὲς εἶναι, ὅτι βουλευταί τινες ὑπέπεσαν εἰς τὸ ἀτόπημα νὰ προσθέσωσιν εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὀνόματος αὐτῶν ἐπιφυλάξεις τινάς, ἀλλ' αὗται ἀπέβλεπον εἰς μόνην τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν συνειδήσεως καὶ οὐδὲν εἶχον κοινὸν πρὸς τὴν θρησκείαν. Ἐν Ἑλλάδι ὁ ἐμβολιασμὸς εἶναι ὑποχρεωτικός, ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης προσπαθεῖ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν διὰ τοῦ προαιρετικοῦ, προτιμῶν ἐν πᾶσι τὴν πειθὼ τοῦ καταναγκασμοῦ. Οἱ Ἕλληνες ἀγαπῶσι πολὺ νὰ πίνωσιν, ἀλλὰ μόνον ὕδωρ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐξαίρετον ἐν Ἀθήναις. Ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι εἰδικοὶ νόμοι περὶ πνευματωδῶν ποτῶν, οἱ δὲ πωληταὶ τούτων ὑπάγονται εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις

τοῦ περὶ ἐπιτηδευμάτων νόμου. Ὁ κ. Τρικούπης ἀποκλίνει πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου: «Νόμοι τινὲς ψηφισθέντες κατὰ καιροὺς δὲν ἀπέβλεπον», μοὶ εἶπεν, «εἰς προστασίαν ἀλλ' εἰς μόνην τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος ἔκ τινων παρ' ἡμῖν βιομηχανιῶν, ὅπερ θεωρῶ ὡς χρησιμώτατον». Καίτοι δὲν ἐπραγματεύθημεν εἰδικῶς τὸ ζήτημα, ὑποθέτω, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης καλῶς ἐννοεῖ ὅτι ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία ἀποτελεῖ εἶδος προστασίας, ἀφ' οὗ τὰ μὲν προϊόντα τῆς χώρας ἀγοράζονται διὰ χαρτίνου, τὰ δὲ εἰσαγόμενα δι' ἀργυροῦ φράγκου, ἢ συναλλάγματος ὑπερτιμωμένου κατὰ δέκα πέντε καὶ εἴκοσι τοῖς ἑκατόν, εἰς δὲ τὴν νομισματικὴν διαφορὰν πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς. Οὕτω ἀδύνατον θὰ ἦτο εἰς τὰ ἐργοστάσια λ. χ. τῆς Λιβερπούλης νὰ διαγωνισθῶσι πρὸς τὰ ἐν Πειραιεῖ κλωστήρια. Ὡς πάντα τὰ εὐχάριστα πράγματα, οὕτω ἐδέησε νὰ λάβῃ τέλος καὶ ἡ συνδιάλεξις αὕτη μετὰ τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ, περὶ οὗ δύναμαι νὰ εἴπω, ὅτι σπανίως ηὐτύχησα νὰ συναντήσω ἐπίσης σπουδαῖον καὶ εὐχάριστον ἄνδρα.

THE DAILY NEWS, December 22, 1886.

A GREEK GLADSTONE

The forthcoming elections in Greece turn almost entirely upon financial questions. The issue now put before the people may be compared in some degree with that which might have come before Englishmen had a dissolution of Parliament taken place on one of Mr Gladstone's greatest Budgets. M. Tricoupis, President of the Council of Ministers and Minister of Finance, has placed before the Greek nation a series of proposals which may fairly be described as a financial revolution, on the acceptance or refusal of which the fate of

Greece may turn. In the great speech delivered on introducing the Budget for 1887 M. Tricoupis drew a complete picture of the financial position of the kingdom of which he is Prime Minister and Chancellor of the Exchequer. He describes the existing difficulties as the results of two causes. The first of these is, as everybody would expect, the warlike attitude assumed by Greece at the end of last year; the second is «the general financial administration of the past two years». The mobilisation of the army greatly increased the deficits in the Exchequer, but those deficits existed independently of mobilisation. In Greek finance, as in that of France, the years are confused in a manner which renders any clear statement of the position at any period exceedingly difficult. The public accounts of any one year are open for ten months of the following year. The period of the Budget of 1885, as M. Tricoupis calls it, was not completed till the end of October, 1886; and that of the Budget of 1886 will not be completed till the end of October, 1887. When he spoke it was therefore possible to give the full, though not the official, results of 1885; and these results were a deficit of more than twenty-six millions of drachmas. The deficit for 1886 will probably be nearly as large. The disturbance of trade caused a decrease in the receipts, and the total deficiency is reckoned at twenty-five millions and some hundred thousand drachmas. Thus, apart from the actual expenses of mobilisation, but including three millions indirectly caused by it, there is a deficiency on the ordinary revenue and expenditure in these two years of about fifty millions of drachmas. Then there are the expenses of mobilisation, which are reckoned by M. Tricoupis at fifty-five millions

for the army, to which the expenditure for naval purposes adds fifteen millions more. «We have therefore», says M. Tricoupis «a sum of from seventy to seventy-two millions »representing extraordinary expenditure for the Army and »Navy partly spent and partly now being paid». Adding this sum to the deficits of 1885 and 1886 he arrives at the conclusion that the debt of the State has been increased during those two years by a hundred and twenty millions of drachmas.

There is no need to follow the Finance Minister in his discussion of the means by which this extraordinary expenditure has been provided for. The result of irregular financial expedients may be briefly stated in the words of M. Tricoupis to be that «the provisional or non-regulated debt — »that which has not been converted into a consolidated or »a redeemable loan, and which in the beginning of the year »1882 amounted to 66,400,000 drachmas — has now increased »to 200,022,500 drachmas». It is no easy task, even for the Gladstone of Greek finance, to bring back to economy—we may almost say to solvency — a nation which has thus been led into spendthrift ways. He asks, «By what means can we »succeed in improving the condition of social money matters »which has become so critical by reason of the excessive amount of the forced currency?» Stringent measures against Stock Exchange gambling have been proposed, but they would not remove the evil, which has its root in a forced currency and in the excessive amount of banknotes lent to the Government and already in circulation. Unless money can be borrowed to effect the conversion of these paper loans into specie, no good can be done; and at present

Greece is unable in the open market to effect a loan of 100,000 drachmas in specie. The only possible course to take, as M. Tricoupis points out, is «to prove that we are determined to live like honest men by fulfilling our obligations». In a word Greece must not only live within her means, but must show that the estimates of her revenue and expenditure are so formed as to include provision for payment of interest on loans. This seems elementary teaching to Englishmen. Honest men pay their debts; but after a period of extravagance they have to enter on a course of self-denial to enable them to do so. It is the same with nations, and M. Tricoupis consequently asks the Greek people to make the effort which is needful to emancipate them from their difficulties. This way of honesty is the only way really open. The forced currency can do no more, credit is exhausted so that nothing can be borrowed, bankruptcy would offer no real escape, the reduction of expenditure and the increase ot taxation is the only, as it is the natural, method of return to a healthy state of the public finances. Greek financiers have promised reforms, but have never made them. Their Budgets have been imaginary ones. The figures have not represented facts. Revenue has been over estimated, and expenditure under estimated, with the natural result of unmanageable deficits. Hence the probable deficit of 25,000,000 drachmas in 1886; and a Budget for 1887 founded on the same basis shows on similar honest analysis a prospective deficit of 22,000,000 and more.

Here is the point of the patriotic appeal of the Finance Minister to the Chamber and the people. Shall this prospe-

ctive deficit be grappled with? Will you honestly face the difficulty and cut your way resolutely through it? If so, the thing can be done, and M. Tricoupis shows how to do it. There must in the first place be economies all round, and many of these have been begun. There is, for example, a saving in the reorganization of the Ministry of the Interior; another in altering the conditions of military service; a third in the Gendarmerie; a fourth in army clothing, and a fifth in the Navy. The whole le Government organization has been overhauled, with the result that a net reduction has been made in the estimates of 6,686,000 drachmas. So much for saving. We then come to the additional taxation. M. Tricoupis proposes to increase some existing taxes, to restore some which had been taken off, and to require Customs duties to be paid in specie. These changes give a total additional revenue of 20,395,000 drachmas. This sum, added to that saved by the reductions in expenditure, makes 27,081,000 drachmas. The deficit to be provided for is 22,270,000 drachmas, which is consequently transformed into a surplus of 4,008,000 drachmas. Such is a brief outline of a Budget which opens an entirely new era in Greek finance. If the Hellenic Kingdom is ever to prosper in a financial sense, it must begin by making both ends meet. The spectre of the yearly deficit must be resolutely confronted and laid for ever. M. Tricoupis shows how this can be done, and every well wisher of Greece must desire that the nation should rise to the occasion and resolve to follow his courageous and clear-sighted leadership Increased taxation is a bad cry with which to go to the electors in countries more experienced than Greece in the duties

and responsibilities of self-government. But the occasion is one of those which may well inspire a people which has shown itself capable of an heroic resolve; and which has now to prove that when the crisis is past it can sustain its high purposes, and submit to sacrifices which can alone prepare it for the opportunities which may lie before it in the not distant future.

Ο κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Μεταξὺ τῶν ἄλλων, οἵτινες κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπαρασημοφορήθησαν, συγκαταλέγεται καὶ ὁ πρῴην πρωθυπουργὸς κ. Θεόδ. Δηλιγιάννης προαχθεὶς εἰς ἀνώτερον Ταξιάρχην.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον 13 Δεκεμβρίου.

Πολλοὶ τῶν τελειοφοίτων τῆς Σχολῆς τῶν Τεχνῶν ἐλθόντες σήμερον εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν μᾶς παρεκάλεσαν, ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας των πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν εὐμενῆ ἀκρόασιν, ἣν παρέσχεν αὐτοῖς χθὲς παρουσιασθεῖσιν ἐνώπιόν του.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 5 Δεκεμβρίου.

Κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον (γράφει ἡ «Τεργεσταία Ἡμέρα»), τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα ἀνῆλθον εἰς τιμὰς ἀπροσδοκήτους. Ζωηρὰ κερδοσκοπικὴ κίνησις παρετηρήθη ἰδίως κατὰ τὸ δάνειον τοῦ 1884, ὅπερ ἀνῆλθε πρὸς στιγμὴν εἰς φρ. 345, σχεδὸν εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἐκδόσεως. Ἐν Τεργέστῃ ἐπωλήθησαν πολλαὶ χιλιάδες μετοχῶν. Αἱ παραγγελίαι τῶν ἀγορῶν ἐδίδοντο ἐκ Παρισίων.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Τεργέστης.

'Αλγεινὴν ἐντύπωσιν μᾶς ἀφῆκαν τὰ συμβάντα ἐκ τῆς ὑπουργείας τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἀληθῆ δὲ χαρὰν πατριώτου ᾐσθάνθημεν, ὅτε ἐμάθομεν τὴν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνάρρησιν πάλιν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἠλπίζομεν, ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ τῷ παρεῖχε τὰ μέσα, ὅπως φέρῃ διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων· ἀλλὰ φεῦ! ἡ συνήθης τακτικὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ της, χρωμένη τῶν τῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς μέσων, ἠθέλησε νὰ τῷ παρεμβάλῃ δυσχερείας, ἐνῷ ἂν εἶχε τὸ θάρρος ἔδει νὰ παραστῇ καὶ καταπολεμήσῃ ἀνδρικῶς τὰ ὑποβληθέντα.

Γνωρίζομεν πάντες, ὁπόσον ἐπιδρᾷ καὶ εἰς τὴν διατήρησιν καλῶν σχέσεων μὲ τὰς ξένας κυβερνήσεις ἡ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὕπαρξις τοῦ κ. Τρικούπη, ἐμπνέοντος τοῖς πᾶσιν ἐμπιστοσύνην καὶ μόνον οἱ ἐκ πολιτικοῦ πάθους τυφλώττοντες, ἀρνοῦνται τὰς ἐξόχους πολιτικὰς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρός.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Παρασκευῇ, 12 Δεκεμβρίου 1886.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ

Ὁ «Οἰκονομολόγος» τῶν Παρισίων τῆς 11/23 Δεκεμβρίου γράφει περὶ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων: «Τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἡ τάσις ἐξακολουθεῖ οὖσα ἐξαίρετος, τῶν 6 $_0/^0$ εἰς φρ. 380, τῶν 5 $_0/^0$ 1881 εἰς φρ. 340 τῶν 5 $_0/^0$ 1884 εἰς φρ. 365.5. Πρὸς τούτοις τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος πράγματι βελτιοῦνται, μὅλα τὰ βάρη, ἅτινα τὰ πρόσφατα στρατιωτικὰ γεγονότα ἐπέβαλον εἰς τὴν χώραν. Τὸ παλαιὸν δάνειον τῶν 5 $_0/^0$ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου ἐν χρόνῳ οὐχὶ πολὺ ἀπέχοντι θέλει καθ' ὁλοκληρίαν ἀποτιθῇ, ἀνακουφιζομένου κατὰ τοῦτο τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τέλος ἡ ἀγορὰ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων εἶναι καλῶς διατεθειμένη, ἰδίως ἐν Λονδίνῳ. Ἐν τούτοις

δέον, ἵνα ἡ Ἀνατολὴ ᾗ εἰρηνικὴ καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐκλέξῃ Βουλὴν εὐνοϊκὴν τῷ κ. Τρικούπῃ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Τετάρτη, 17 Δεκεμβρίου.

Ὁ κ. Συγγρὸς ὡς βουλευτὴς ἀπεδείχθη πρωτότυπος· κατώρθωσε νὰ μὴ καταταχθῇ εἰς οὐδὲν κόμμα. Δὲν ἐτόλμησε δέ, ὡς ἄλλοι τοιοῦτοι ἀσυμβίβαστοι ἔπραξαν, νὰ ἀναπετάσῃ ἰδίαν σημαίαν.

Πάντες οἱ παραστάντες εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς παρελθούσης Βουλῆς ἐνθυμοῦνται τὰς ἱλαρότητα προκαλούσας ταπεινὰς καὶ ἀσιατικὰς ὑποκλίσεις, ἃς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, ἐπανελάμβανεν ὅμως δυστυχῶς καὶ πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην. Ἐπίσης τὰς συχνὰς πυκνὰς μεταθέσεις του, ὁτὲ μὲν ἐπὶ τῶν ἑδωλίων τῆς συμπολιτεύσεως, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τῶν καθισμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ ἐφαίνετο μὲν συμπαθῶν πλειότερον πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἢ πρὸς τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ, εἶχε δὲ πλέον ὁριστικῶς ἐκλέξει θέσιν ἐν τῇ πτέρυγι τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ, ἀλλ' οὗτος οὐδέποτε τὸν κατέταξε μεταξὺ τῶν ἰδικῶν του. Διότι ὡς γνωστόν, ὁ κ. Τρικούπης ἐπιθυμεῖ πιστοὺς ὑπηκόους, οὐχὶ δὲ ἀσταθεῖς φίλους.

Οὕτω ὁ κ. Συγγρὸς κατώρθωσε νὰ ἐπισπάσηται ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν δυσαρέσκειαν ἀμφοτέρων τῶν ἡγετῶν. Ὡς φαίνεται δ' ἐκ τῆς ἐπιστολῆς του, τὴν δυσαρέσκειαν ταύτην δὲν θὰ ἔλειψαν νὰ ἐκδηλώσωσι πρὸς αὐτὸν κατὰ τρόπον καταφανῆ οἱ δύο κομματάρχαι.

ΩΡΑ, Κυριακῇ, 21 Δεκεμβρίου 1886.

Μεγαλοπρεπὲς ἐγένετο χθὲς ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ τὸ ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ Διαδόχου γεῦμα τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, οὕτινος μετέσχον 533. Τὴν μεσημβρίαν ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ ἐν σημείῳ ὑπηρεσίας συνήχθησαν ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ. Ὀλίγῳ πρὸ τῆς 1 ὥρας ἀφίκετο ὁ πρωθυπουργὸς

κ. Τρικούπης. ἀκριβῶς δὲ τὴν 1 ὥραν προσῆλθεν ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν ὑπασπιστῶν των, ὑπεδέχθησαν δ' αὐτοὺς ἐν τοῖς προπυλαίοις τοῦ ἱπποδρομίου, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ κ. Πετμεζᾶς καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ γεύματος ἐπιτροπή.

Δεξιᾷ τοῦ βασιλέως ἐκάθησεν ὁ διάδοχος, ἀριστερᾷ δὲ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χαρίλαος Τρικούπης, μετὰ δὲ τὸν πρωθυπουργὸν οἱ στρατηγοὶ Σκαρλᾶτος Σοῦτσος, Βαλτινὸς καὶ Ράλλης.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Τῇ 1 μ. μ. ἀκριβῶς ἀφίκετο ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Τρικούπης, φορῶν τὸν μεγαλόσταυρον καὶ τὸ μόνον μεταξὺ τῶν συνδετυμόνων φράκον.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, **Παρασκευῇ 12 Δεκεμβρίου.**

ΚΡΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΙΟΥΛΙΕΤΤΑΣ ΑΔΑΜ

Ἡ κ. Ἰουλιέττα Ἀδὰμ γράφει τὰ ἑπόμενα περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς ὑπ' αὐτῆς ἐκδιδομένης «Νέας Ἐπιθεωρήσεως»:

«Δὲν ἐτόλμησα νὰ ἐκφράσω τοὺς περὶ Ἑλλάδος φόβους μου ἐν τῇ τελευταίᾳ πολιτικῇ ἐπιθεωρήσει μου, φοβουμένη, μὴ ὑπάρξω πρὸ τῆς ὥρας αὐστηρὰ πρὸς τοὺς θυσιάζοντας τὰ ὕψιστα συμφέροντα τῆς πατρίδος των, χάριν τῶν στενῶν κομματικῶν συμφερόντων. Ὁ κ. Τρικούπης ἐμειοψήφισεν ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων του. Κατὰ τὰ κεκανονισμένα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, πρὸς ὕπαρξιν ἀπαρτίας ἐν ταῖς συνεδριάσεσιν αὐτοῦ, ἀπαιτεῖται τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. Λοιπὸν ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον δι' ὀπαδῶν του. Ἡ ἀντιπολίτευσις κατέφυγε καὶ πάλιν εἰς τὸ μέσον τῶν ἀποχωρήσεων πρὸς παρακώλυσιν τῆς ψηφοφορίας·

Ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν δημοσίαν γνώμην; Οἱ δὲ ἀντίπαλοι τοῦ κ. Τρικούπη ἐλπίζουσι νὰ ἐκδικηθῶσι κατ' αὐτοῦ διὰ τῆς ὑποκαταστάσεως τοῦ τυχηροῦ, τοῦ ἐπιτηδείου, τοῦ προνοητικοῦ, τοῦ ἀναποφεύκτου κ. Δηλιγιάννη; Δὲν τὸ πιστεύω. Ὁ κ. Τρικούπης ἐξωθήθη εἰς τὴν διάλυσιν. Αἱ νέαι ἐκλογαὶ ἐνεργηθήσονται ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ, κατὰ δὲ τὸν νέον ἐκλογικὸν νόμον 150 μόνον βουλευταὶ θέλουσιν ἐκλεγῆ ὑπὸ τῶν νομαρχιακῶν περιφερειῶν, ἀντὶ τῶν 245, οὓς ἐξέλεγον μέχρι τοῦδε αἱ ἐπαρχιακαὶ περιφέρειαι.

Μεθ' ὅλας τὰς πιθανὰς ῥᾳδιουργίας πλείστων ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτευτῶν, μὴ ἐλπιζόντων πλέον νὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ νέου, πέποιθα εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅτι δὲν θέλουσι συμβῆ σοβαραὶ ταραχαὶ ἐν τῷ τόπῳ καὶ ὅτι αἱ νέαι ἐκλογαὶ θέλουσιν ἐνεργηθῆ μετὰ φρονήσεως. Ἄδηλον ἂν ὁ κ. Τρικούπης ἕξῃ τὴν πλειονοψηφίαν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ. Ἔσται δυστύχημα μέγα διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἂν ὁ κ. Τρικούπης δὲν τύχῃ πλειονοψηφίας ἐν τῇ νέᾳ Βουλῇ· ὁ σημερινὸς πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἶναι πολιτικὸς ἀνήρ, γινώσκων τί θέλει· καὶ τὸ θέλει μετὰ θάρρους. Τὸ ἀπέδειξεν ἅπαξ ἔτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ὃν ὑπέβαλε πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν Βουλήν, ἥτις ἠρνήθη νὰ δώσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ψῆφον ἐμπιστοσύνης. Ἔπιασε τὸν ταῦρον ἀπὸ τὰ κέρατα. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἰσοζυγίου ἓν μόνον μέσον κατ' αὐτὸν ὑπάρχει. Ἡ ἐλάττωσις τῶν δαπανῶν, καθόσον ἐπιτρέπωσι τοῦτο αἱ περιστάσεις, αἵτινες παρουσιάζονται τοσούτῳ πλήρεις ἀπροόπτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ἡ πλήρωσις τοῦ ἐλλείμματος διὰ νέων φόρων.

Αἱ στατιστικαὶ βεβαιοῦσι, κατὰ τὰς εἰσπράξεις τῶν τελευταίων ἐτῶν, ὅτι δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ἡ φορολογικὴ δύναμις τῶν 2,000,000 κατοίκων τῆς Ἑλλάδος εἰς 60,000,000 δραχμῶν, καὶ ὅτι θὰ ἦτο ἐπικίνδυνος ἡ ὑπέρβασις τοῦ ἀριθμοῦ τούτου. Προτείνονται οἰκονομίαι, μέρος τῶν ὁποίων ἤθελεν ἐπιβαρύνει τοὺς δανειστὰς τοῦ Κράτους, τὸ δὲ ἕτερον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ στρατοῦ. Ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀκούσῃ τοὺς ἐπικαλουμένους ἐπιχειρήματα, βασιζόμενα ἐπὶ

τοῦ παραδείγματος ἄλλων Κρατῶν, ὧν οἱ δανεισταὶ σεμνύνονται ἐπὶ προσκαίροις θυσίαις, τὰς ὁποίας ἐποιήσαντο πρὸς διευκόλυνσιν καὶ διακανόνισιν τῶν οἰκονομικῶν τῶν κρατῶν τούτων. Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου δὲν ἐννοεῖ ἐπίσης, ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἀναγκασθῇ νὰ μείνῃ ἀπρακτοῦσα ἐν νέαις περιπλοκαῖς τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων. Γινώσκει ὁποῖον πρόσωπον ὀφείλει αὕτη νὰ παραστήσῃ καὶ ὅτι τὴν φορὰν ταύτην θὰ ἦτο τοῦτο τοσούτῳ λογικόν, ὥστε ἡ ὑπεκφυγὴ θὰ ἦτο παραίτησις διὰ παντός. Οἱ Ἕλληνες δὲν πρέπει νὰ φοβηθῶσι τυχοδιωκτικὸν πνεῦμα παρὰ τῷ κ. Τρικούπῃ. Εἶναι συνετός, ἀλλ' ἐπίσης καὶ πολιτικὸς ἀνήρ. Εἶναι προνοητικὸς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, ἀλλ' ἵνα προβλέπῃ τις τὰ μέλλοντα, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ πάντοτε δόσιν τινὰ τόλμης παρούσης, διὰ νὰ προπαρασκευασθῇ καὶ ὠφεληθῇ ἐξ αὐτῆς.

Ὁ κ. Τρικούπης πιστεύει σταθερῶς, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ὑποστῇ τὰς θυσίας, τὰς ὁποίας ζητεῖ παρὰ τῆς φιλοπατρίας αὐτῆς. Ἐλπίζω ὅτι ὁ τόπος θὰ ἀποκριθῇ εἰς τὴν πρόσκλησιν αὐτοῦ, ἐπιτρέπων νὰ διεξαγάγῃ ἐπ' ἀγαθῷ τὸ τολμηρὸν αὐτοῦ πρόγραμμα. Δύναταί τις εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, δὲν ὑπῆρξε πολιτικὸς ἀνήρ, ἐμπνεύσας εἰς τοὺς ἐκτὸς τοῦ βασιλείου Ἕλληνας τοσούτῳ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην, ὅσῳ αὐτός. Ἀλλ' αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ ἀπέδειξαν, ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη αὕτη δὲν εἶναι ἐπίσης γενικὴ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Οὐχὶ διότι οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ ἀρνοῦνται ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν ἔξοχον ἱκανότητά του. Δυστυχῶς ὁ κ. Τρικούπης παλαίει κατὰ τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, ἐφ' αἷς δὲν εἶναι μόνος αὐτὸς ὑπεύθυνος, ἀλλ' ὧν ὑφίσταται ἅπαν τὸ βάρος, ἀφ' οὗ οἱ ἀντίπαλοί του δὲν ἐνόησαν νὰ ἐπωφεληθῶσι τὰς παρελθούσας θυσίας τοῦ τόπου, κατέστησαν δ' ἐκ τούτου ἀναγκαίας τὰς θυσίας τοῦ μέλλοντος. Ἡ Ἑλλάς, ἐνόσῳ θέλει μένει ἄλυτον τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς· ἡ πρώτη κατ' ἀνάγκην ἔσται ἀναπόδραστος διὰ τὴν δευτέραν,

ἀλλὰ τὸ ὑπέρτερον αἴσθημα τῆς πατρίδος εἶναι ἀσφαλὴς ὁδηγὸς μεταξὺ τῶν δύο ὁδῶν, τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου ἢ τοῦ συμφέροντος».

ΣΗΜΑΙΑ, 8 Δεκεμβρίου 1886·

Πολὺ κακὴν αἴσθησιν ἐποιήσατο προχθὲς ἡ συμπεριφορὰ κυρίων τινῶν ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Τὴν ὥραν καθ'ἣν ἀνήρχετο ἐκ Πειραιῶς ὁ σιδηρόδρομος, πέντε ἢ ἓξ ἀντιπολιτευόμενοι διὰ νὰ δείξωσι τὴν πρὸς τὸ κόμμα ἀφοσίωσίν των προσεπάθησαν νὰ ἐξαναγκάσωσι νέον τινὰ νὰ φωνάξῃ ζήτω ὁ κ. Δηλιγιάννης. Ὁ νέος, ὡς ἦτο ἑπόμενον ἀντέστη καί ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλ' ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅπερ ἐγένετο ἀφορμὴ ὕβρεων καὶ κολαφισμῶν κατὰ τοῦ νέου.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Εἰκοστὴ τοῦ Δεκεμβρίου
τοῦ μεγάλου Ἰγνατίου.
Τσιγγροῦ ἐπιστολὴ
σημαντικὴ πολύ.

—

Ας τὸ σκεφθῇ αὐτὸ καλὰ ὁ κάθε πατριώτης
καὶ σᾶς φιλῶ 'στὸ κούτελο......Τσιγγρός, ὁ πρῶτος Χ̱ιώτης.

—

Μὰ ὅλ' αὐτὰ τὰ ἤγραψα ἀπὸ θυμὸ μεγάλο,
γιατὶ ὁ σὶρ Χαρίλαος γιὰ νὰ μὲ πεισματώσῃ
ἐν κατεδέχτηκε νάλθῃ καὶ 'στὸ 'δικό μου μπάλο,
μὰ ἔννοι̱α του καὶ ἀκριβὰ πολὺ θὰ τὸ πλερώσῃ.
Μοῦ ἤκαμε ὁ ἄμυαλος αὐτὴ τὴν προσβολή,
γιατὶ ἐν τὸν ἐψήφισα κι̱' ἐγὼ μὲς 'στὴ Βουλή.

—

Κι̱' αὐτὸς θαρρῶ τὸν κάμποσο γυρεύει νὰ μοῦ κάμῃ,
μὰ θὰ τοῦ δείξω τοῦ λωλοῦ πῶς νοῦ ἐν ἔχει δράμι,
πῶς ξέρουν τὴν εὐγένεια κι' οἱ Χι̱ῶταις σὰν Ἐγγλέζοι
καὶ πῶς κανεὶς τὸ μπιομπὸ μὲ τὸν Τσιγγρὸ ἐν παίζει.
Εν καταδέχθηκε νάλθῃ καὶ 'στὸ 'δικό μου σπῆτι,
μὰ 'γὼ μαρι̱όλος ἐν 'μιλῶ, κι' ἂς μοῦ βαστᾷ τὴ μύτη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 20 Δεκεμβρίου 1886.

Ο ΕΛΛΗΝ ΓΛΑΔΣΤΩΝ

'Εν τοῖς «Ἡμερησίοις Νέοις» τοῦ Λονδίνου τῆς 22 Δεκεμβρίου ἐδημοσιεύθη περὶ τῶν προσεχῶν παρ' ἡμῖν ἐκλογῶν, κύριον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ὁ Ἕλλην Γλάδστων», ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰς κυριωτέρας περικοπάς:

Τὸ ὑποβαλλόμενον ζήτημα κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς εἰς τοὺς Ἕλληνας εἶναι σχεδὸν ἀποκλειστικῶς οἰκονομικόν, δυνάμενον μέχρι τινὸς νὰ παραβληθῇ πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν, ὅτε διέλυεν ὁ Γλάδστων τὸ κοινοβούλιον καὶ προσεκάλει τὸν ἀγγλικὸν λαὸν ν' ἀποφανθῇ περί τινος τῶν σπουδαιοτάτων αὐτοῦ προϋπολογισμῶν. Οὕτω καὶ ὁ κ. Τρικούπης ὑπέβαλεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος σειρὰν προτάσεων, ἀποτελοῦσαν ἀληθῆ οἰκονομικὴν ἐπανάστασιν, ἐκ τῆς παραδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως τῶν ὁποίων δικαιοῦται τις πληρέστατα νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐξαρτᾶται ἡ μέλλουσα τύχη τῆς χώρας. Εἰσάγων εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887 ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος περιέγραψε διὰ μακρᾶς ἀγορεύσεως τὴν κατάστασιν τῆς χώρας ταύτης.

'Απὸ τοιαύτης καταστάσεως πραγμάτων οὐδεμία ἄλλη ὑπάρχει κατὰ τὸν κ. Τρικούπη δυνατὴ διέξοδος ἢ ν' ἀποδείξῃ ἡ Ἑλλὰς ὅτι ἔχει ἀδιάσειστον ἀπόφασιν νὰ ἐκπληρώσῃ τιμίως πάσας αὐτῆς τὰ ὑποχρεώσεις. 'Εν ἄλλοις λόγοις πρέπει ἡ Ἑλλὰς ν'ἀποδείξῃ διὰ τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῆς ὅτι οὐδένα διατρέχει κίνδυνον ὁ τόκος τῶν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων.

Τοῦτο φαίνεται εἰς ἡμᾶς, τοὺς Ἄγγλους, οὕτω προφανὲς καὶ στοιχειῶδες, ὥστε ἀπορουμεν ἐπὶ τῇ δυστροπίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς. Ἄδικον ἐν τούτοις θὰ ἦτο νὰ μὴ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων ἀπαιτεῖται βαθμός τις ἐθελοθυσίας πρὸς ἀποδοχὴν τοι-

ούτου προγράμματος. Οἱ τίμιοι ἄνθρωποι πληρώνουσι βεβαίως τὰ χρέη αὐτῶν· ἀλλ' ἀφ' οὗ ἅπαξ παρασυρθῶσιν εἰς ἀλογίστους δαπάνας, μόνον διὰ μειζόνων θυσιῶν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ Ἔθνη· ὁ δὲ κ. Τρικούπης ζητεῖ σήμερον παρὰ τῶν Ἑλλήνων νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὰς θυσίας, αἵτινες ἐπιβάλλονται αὐτοῖς, ὅπως ἀπαλλαγῶσιν ἀπὸ τῆς παρούσης στενοχωρίας, ἐξ ἧς οὐδεμία ἄλλη ἔξοδος ὑπάρχει.

Ἀφ' οὗ τῷ ὄντι οὐδὲν πλειότερον δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἡ δὲ πίστις ἐξηντλήθη εἰς βαθμὸν μὴ ἐπιτρέποντα οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δάνειον καὶ πᾶν ἄλλο ἢ σωτήριος λύσις θὰ ἦτο ἡ χρεωκοπία· τὰ μόνα πρὸς οἰκονομικὴν ἀνάρρωσιν ἀπομένοντα μέσα εἰσὶν ἡ ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων καὶ ἡ αὔξησις τῶν φόρων. Οἱ Ἕλληνες οἰκονομολόγοι ἀείποτε μὲν ὑπεσχέθησαν, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπραγματοποίησαν οἰκονομίας, ἀρκεσθέντες εἰς εἰκονικοὺς προϋπολογισμούς, ὧν οἱ ἀριθμοὶ οὐδόλως ἀνταπεκρίνοντο εἰς τὰ πράγματα, ὑπερτιμωμένων πάντοτε τῶν ἐσόδων, ὑποτιμωμένων τῶν ἐξόδων καὶ ὀγκουμένων διηνεκῶς τῶν ἐλλειμμάτων, μέχρις οὗ ἀνῆλθεν εἰς εἰκοσιπέντε ἑκατομμύρια τὸ τοῦ 1886. Ἂν ἐπὶ τοιούτων βάσεων συνετάσσετο καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887, ἤθελεν ἀφήσῃ πιθανῶς ἔλλειμμα περὶ τὰ εἰκοσιδύο ἑκατομμύρια. Εἰς τοῦτο ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Λαοῦ ὁ κ. Τρικούπης, ἐπικαλούμενος τὸν πατριωτισμὸν αὐτῶν.

Παρ' ἀμφοτέρων ζητεῖ ν' ἀντικρύσωσι μετὰ θάρρους τὴν ὑφισταμένην δυσχέρειαν καὶ ν' ἀποφασίσωσι νὰ ὑπερβῶσι ταύτην. Τοῦτο δὲν θεωρεῖ ὁ κ. Τρικούπης ὡς ἀδύνατον καὶ καταδεικνύει τίνι τρόπῳ δύναται νὰ κατορθωθῇ. Πρὸ παντὸς ἄλλου πρέπει νὰ γίνωσιν οἰκονομίαι, πολλαὶ δὲ τούτων ἤρξαντο ἤδη. Τοιαῦται μεταξὺ ἄλλων εἶναι ἡ προκύπτουσα ἐκ τοῦ ἀναδιοργανισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἑτέρα ἐκ τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ στρατιωτικῆς θητείας, τῆς χωροφυλακῆς τοῦ στρατιωτικοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῆς ὑπη-

ρεσίας ἐν τῷ ναυτικῷ. Διὰ τούτων πάντων ἐπιτυγχάνεται οἰκονομία 6,686,000 δραχμῶν. Πρὸς δὲ αὔξησιν τῶν ἐσόδων προτείνει ὁ κ. Τρικούπης ν' αὐξηθῶσί τινες τῶν ὑπαρχόντων φόρων, νὰ τεθῶσι καὶ πάλιν εἰς ἐνέργειαν τινὲς τῶν καταργηθέντων καὶ νὰ πληρόνωνται εἰς χρυσὸν οἱ τελωνιακοὶ δασμοί. Διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων αὐξάνονται τὰ ἔσοδα κατὰ 20,395,000 δραχμάς, αἵτινες προστιθέμεναι εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐκ τῶν ἐξόδων ἀποκοπὰς ἀποτελοῦσι κεφάλαιον δρ. 27,081,000. Διὰ τούτου οὐ μόνον καλύπτεται τὸ ἔλλειμμα τῶν δρ. 22 270,000 ἀλλὰ καὶ ἀπομένει περίσσευμα δραχ. 4,008,000. Τοιοῦτος εἶναι ἐν συνόψει ὁ προϋπολογισμός, δι' οὗ δύναται ν' ἀνακαινισθῇ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος. Πρῶτοι τοιαύτης ἀνακαινίσεως ὅροι εἶναι βεβαίως ἡ ἐξίσωσις πρὸς τὰ ἔξοδα τῶν ἐσόδων καὶ ἡ ὁριστικὴ ἀπαλλαγὴ καὶ ἀπὸ σκιᾶς ἐλλείμματος εἰς τὸ μέλλον. Ὁ κ. Τρικούπης δεικνύει τίνι τρόπῳ δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς οὗτος, πάντες δὲ οἱ θέλοντες τὸ καλὸν τῶν Ἑλλήνων, πρέπει νὰ εὔχωνται ν' ἀκολουθήσωσιν οὗτοι τὴν ὑποδεικνυομένην ὁδόν, ποδηγετούμενοι ὑπὸ τοιούτου πεφωτισμένου καὶ θαρραλέου ἀνδρός. Ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ἡ αὔξησις τῶν φόρων, ἀποτελεῖ ἀσυμφορώτατον ἐκλογικὸν πρόγραμμα καὶ εἰς χώρας πολὺ ἀκριβέστερον τῆς Ἑλλάδος ἐκτιμώσας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὴν εὐθύνην τῆς αὐτοδιοικήσεως.

Αἱ σημεριναὶ ὅμως περιστάσεις φαίνονται ἱκαναὶ νὰ διαφωτίσωσι περὶ τοῦ πρακτέου λαόν, ὅστις ἀπέδειξεν ἑαυτὸν πρόθυμον νὰ λάβῃ ἀπόφασιν ἡρωϊκήν. Σήμερον, ὅτε παρῆλθεν ἡ κρίσις, πρέπει ὁ λαὸς οὗτος ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ὑποβαλλόμενος εἰς τὰς θυσίας, αἵτινες ἀπαιτοῦνται ὅπως εὑρεθῇ ἕτοιμος νὰ ὠφεληθῇ οὐχί, πιθανῶς, πολὺ ἀπεχούσης εὐκαιρίας.

Ἐκ τοῦ φύλλου τῆς 20 Δεκεμβρίου τοῦ «Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου» ἀποσπῶμεν τὰ κατωτέρω:

«Ἡ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Σόφιας συγχρόνως τηλεγραφηθεῖσα πρό τινων ἡμερῶν εἴδησις, ὅτι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ

ἐπιδόξου Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἀντηλλάγησαν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλγαρικῆς ἀνθηγεμονίας φιλικαὶ διακοινώσεις ἐπροξένησε ζωηροτάτην εὐχαρίστησιν εἰς τοὺς ἀγαπῶντας τὴν Ἑλλάδα. Πάντες ἐνθυμοῦνται μετὰ πόσης εὐχαριστήσεως ἐχαιρέτισαν τὴν ἄνοδον τοῦ κ. Τρικούπη εἰς τὴν ἐξουσίαν οἱ κηδόμενοι τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Ἡ φρόνησις τῷ ὄντι καὶ ἡ μεγάλη αὐτοῦ διοικητικὴ ἱκανότης συνετέλεσαν κατὰ πολὺ εἰς τὸ ν' ἀναγεννηθῇ ἡ πίστις πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἡ τοσοῦτον σαλευθεῖσα ἐκ τῆς οἰκτρᾶς διαχειρήσεως τῆς ἐξουσίας παρὰ τῶν προκατόχων του. Καὶ οὕτω ὅμως οἱ Ἕλληνες φορολογούμενοι ἀναγκάζονται νὰ ὑπομείνωσι τὰς συνεπείας πολιτικῆς, ἐξ ἧς ἠπειλήθη ἡ ἡσυχία τῆς Εὐρώπης, ἠλαττώθη ἡ συμπάθεια τῆς Εὐρώπης πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐδεινώθη ἀνυπολογίστως ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας ταύτης. Τὰ πρὸς ἐπιστράτευσιν ἔξοδα ἤρξαντο ἐν ἔτει 1885, εὐθὺς μετὰ τὴν εἴδησιν τῆς ἐν Φιλιππουπόλει ἐπαναστάσεως, ἀνελθόντα μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἐκείνου εἰς δρ. 22,000,000 κατὰ τὴν ἐπίσημον σημείωσιν τῶν ἐκτάκτων πιστώσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου. Κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐξηκολούθησεν ἡ δαπάνη μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος τῆς ἀποστρατεύσεως, οὐδὲ τότε ὁλοτελῶς ἐκλείψασα, διότι ἀπῃτεῖτο διάστημά τι χρόνου μέχρις οὗ ἡ ἀποστράτευσις συντελεσθῇ. Τὰ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους τούτου μέχρι τέλους αὐτοῦ δαπανηθέντα ὑπολογίζονται εἰς δρ. 33,900,000, τὰ ὁποῖα προστιθέμενα εἰς τὰ κατὰ προηγούμενον δαπανηθέντα εἰκοσιδύο ἑκατομμύρια ἀναβιβάζουσι τὴν διὰ μόνον τὸν στρατὸν δαπάνην εἰς δρ. 55,000,000. Ἂν εἰς ταύτην προστεθῇ ἡ γενομένη ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ καὶ προστεθῶσιν εἰς ἀμφοτέρας ταύτας τὰ εἰς πεντήκοντα ἑκατομμύρια ἀνελθόντα ἐλλείμματα, καταντῶμεν εἰς ἄθροισμα δρ. 120 ἑκατομμυρίων, διὰ τοῦ ὁποίου ηὐξήθη τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον χρέος ἀπὸ τοῦ 1885 μέχρι τέλους τοῦ 1886. Ὁ κ. Τρικούπης ἐκθέτων εἰς τὴν Βουλὴν τὴν τοιαύτην κατάστασιν τῶν πραγμάτων, κατέδειξεν ὅτι ἡ ἀνόρθωσις αὐτῆς ἀπέβαινεν ἀδύνατος

ἄνευ αὐξήσεως τῆς φορολογίας. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπληροφόρησε συγχρόνως τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, ὅτι οὐχ ἧττον τῶν θυσιῶν εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ἡ εἰρήνη πρὸς διόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος. «Ἐν εἰρήνῃ, εἶπεν ὁ κ. Τρικούπης, πρέπει νὰ παρασκευασθῶμεν. Μόνα τὰ ἔθνη τὰ ἐν εἰρήνῃ ποιούμενα τὰς θυσίας εἶναι ἄξια νὰ παραστῶσιν ἐν τελεσφόρῳ ἐπιστρατεύσει καὶ ἐν πολέμῳ».

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

ΚΑΤΑΝΗ, 29 (ν.) Δεκεμβρίου

Ἐν τῇ προηγηθείσῃ πρὸς τὴν «Παλιγγενεσίαν» ἐπιστολῇ μου, κατέδειξα τὰ εὐάρεστα ὑπὸ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἔποψιν ἀποτελέσματα, ἅπερ ὡς ἔθνος ἐπορισάμεθα, ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ Διαδόχου πανελληνίων ἑορτῶν· δὲν ἐχρησάμην δὲ φρονῶ ῥητορικῇ ὑπερβολῇ, χαρακτηρίσας ὡς νίκην τ' ἀποτελέσματα ἐκεῖνα, νίκην, ἣν ὁ κ. Τρικούπης ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἐθνικοῦ μέλλοντος ἤρατο.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 19 Δεκεμβρίου, Παρασκευῇ 1886.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴς τῆς παρισινῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» ἐπιστέλλει τὰ ἑξῆς, ἐξηγοῦντα τὴν ἀντίφασιν ἐκείνην μεταξὺ τοῦ ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσι δημοσιευθέντος τηλεγραφήματος τοῦ Χαβᾶ καὶ τῶν αὐθεντικῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πληροφοριῶν: «Ἡ ἑλληνικὴ παροικία λαμπρῶς ἑώρτασε τὴν ἐνηλικιότητα τοῦ βασιλόπαιδος Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἐπὶ τῶν Θρησκευτικῶν ὑπουργὸς κατ' ἀρχὰς ἀπεποιήθη εἰς τὸν Μητροπολίτην τὴν ἄδειαν, ὅπως τελέσῃ τὴν δοξολογίαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Παναγίας τοῦ Πέρα, λέγων ὅτι ἡ τελετὴ αὕτη ἔδει νὰ γείνῃ ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ παρεκκλησίῳ τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης, μαθὼν τὸ συμβάν, ἔλαβεν ἐκ περιωπῆς τὸ πρᾶγμα, καὶ ἀνέθηκε τῷ κ. Κουντουριώτῃ νὰ δηλώσῃ πρὸς τὴν Πύλην, ὅτι, ἐὰν ὁ ἐπὶ τῶν Θρησκευτικῶν ὑπουρ-

γὸς ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν, τὸ ἀθηναϊκὸν ἀνακτοβούλιον μετὰ λύπης του δὲν θὰ δεχθῇ τὸν ὀθωμανὸν ἀντιπρόσωπον εἰς τὰς ἐπισήμους ἑορτάς, τὰς διδομένας ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ βασιλόπαιδος Κωνσταντίνου. Ἐνώπιον τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἡ Πύλη ἐνέδωκε, καὶ δοξολογία ἐψάλη ἐν τῷ ναῷ τῆς Παναγίας, ἐπὶ παρουσίᾳ ἀπείρου πλήθους, ὅπερ διελύθη ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀταξίας μετὰ τὴν τελετήν.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 17 Δεκεμβρίου 1886.

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος «Χρόνος Ἀθηνῶν».

«Ἐν τῷ κυρίῳ ἄρθρῳ τοῦ φύλλου τῆς «Ἀκροπόλεως» τῆς 15ης Δεκεμβρίου κατεχωρίσθη μομφή τις κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη ὅτι ἡ Θεσσαλία κολυμβᾷ εἰς τὸ νερὸ καὶ ὅτι οἱ τῆς Θεσσαλίας βουλευταὶ δέον νὰ ταχθῶσι μετὰ τῆς πολιτικῆς μερίδος ἐκείνων, οἵτινες θέλουσι σώσει τὴν Θεσσαλίαν καὶ μετ' αὐτῆς τὴν Ἑλλάδα ὅλην, διότι ὁ κ. Τρικούπης, καθ' ἃ διατείνεται ὁ συντάκτης τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος, οὐδεμίαν προσοχὴν δίδει περὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τῆς Θεσσαλίας. Ταῦτα, δὲν ἔχονται ἀληθείας, διότι καὶ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ ζῶντες ἐν Θεσσαλίᾳ γνωρίζομεν καλῶς, ὅτι ἀπὸ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἑνώσεως ἡμῶν ἄχρι σήμερον ὁ μόνος ὅστις κήδεται τῶν συμφερόντων τῆς Θεσσαλίας ἐστὶν ὁ κ. Τρικούπης, διότι καὶ τοὺς Γάλλους μηχανικοὺς ἀπέστειλεν εἰς Θεσσαλίαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Foussard πρὸς μελέτην περὶ διοχετεύσεως τῶν ὑδάτων τῶν ἑλῶν τῶν περὶ τὴν Καρδίτζαν, Τρίκκαλα καὶ Ζάρκον εὑρισκομένων, καὶ ἄλλους ἐργοδηγοὺς ἀσχοληθέντας περὶ καταμετρήσεις σκοπὸν ἐχούσας τὴν ἐξυγίανσιν τῆς Θεσσαλίας ἐν γένει. Ἀλλά, χάρις τῇ 7 Ἀπριλίου αἱ ἐργασίαι αὗται εὐθὺς ἀπὸ τῆς πτώσεώς του διεκόπησαν λόγῳ οἰκονομίας.

Τὰ ἄνω ἐκτιθέμενα εἰς πάντας τοὺς Θεσσαλοὺς εἰσὶ γνωστὰ λίαν, καὶ ἀναμένομεν τὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν διατήρησιν τοῦ κ. Τρικούπη, ὅπως πρὸς ταῖς ὁδοῖς καὶ σιδηροδρόμοις, οἱ ὁποῖοι ἐξετάθησαν ἀνὰ

πᾶσαν τὴν Θεσσαλίαν, καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν ὁποίων ὀφείλεται εἰς τὴν μέριμναν αὐτοῦ, συνεχίση τὸ διακοπὲν ἔργον πρὸς σωτηρίαν τῆς Θεσσαλίας. Ἡ ἐκτέλεσις ὅμως πάντων τούτων ἀπαιτεῖ χρήματα, τὰ ὁποῖα μόνον διὰ φόρων θέλουσιν ἀποκτηθῆ, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς οἱ Θεσσαλοὶ ἀγογγύστως θέλομεν καταβάλει, ὄντες πεπεισμένοι ὅτι θέλουσι δαπανηθῆ εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Εἷς Θεσσαλός.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΨΗΦΟΦΟΡΟΙ ΛΑΜΙΑΣ

Εἶναι ἀνάγκη πλέον ἡμεῖς οἱ ψηφοφόροι νὰ ἐξετάσωμεν τί ἔπραξε καὶ ποίας ἰδέας ἔχει περὶ φόρων ὁ κ. Τρικούπης, ποίας δὲ ἰδέας καὶ τί ἔπραξεν ὁ Δηλιγιάννης.

Ὁ Τρικούπης κατήργησε τὸ δέκατον ὅπου θὰ ἔπαιρνε φόρον 13 ἑκατομμύρια διότι ἔπασχεν ἡ γεωργία καὶ ἔβαλλε στὰ βόδια καὶ πέρνει τρία (3) μονάχα, πιὸς ὠφελεῖται τὰ 10 ἑκατομμύρια; ἡ γεωργικὴ τάξις.

Ὁ Τρικούπης κατήργησε τὴν γιὰ πέντε χρόνια στρατιωτικὴ θητεία καὶ τὴν ἔφερε ἕνα χρόνο, πιὸς ὠφελεῖται; ἡ ἐργατικὴ τάξις.

Ὁ Τρικούπης ἔκαμε δρόμους καὶ σιδηροδρόμους, πιὸς ὠφελήθη; ἡ ἐργατικὴ τάξις.

Ὁ Τρικούπης ἔκαμε νόμον καθυστερούντων, καὶ τότε ἐπληρώναμεν ὅλοι σωστά.

Ὁ Δηλιγιάννης ἔβαλε φόρον εἰς τὸ πετρέλαιον καὶ ἁλάτι, ὁ Τρικούπης ἔβαλλε στὴ ζάχαρι καὶ μεταξωτά, διότι ζάχαρι ὁ πλούσιος θέλει χίλιες ὀκάδες τὸ χρόνο γιατί τρώγει ὅλο γλυκά, καὶ ὁ ἐργατικὸς θέλει 10 ὀκάδες, ἐνῷ τοὐναντίον, ἁλάτι ὁ ἐργατικὸς ὁ ἔχων 100 γίδια θέλει χίλιες ὀκάδες καὶ ὁ πλούσιος θέλει μονάχα 10 ὀκάδες, ὁ Τρικούπης ἔβαλε τὸν φόρον τοῦ κρασιοῦ εἰς τὴν κατανάλωσιν δηλαδὴ εἰς τοὺς πωλοῦντας μπακάλιδες, ὁ δὲ Δηλιγιάννης ἔβαλε φόρον τοῦ κρασιοῦ καὶ εἰς τοὺς μπακάλιδες καὶ εἰς τοὺς παραγωγούς.

Κρίνατε δθεν ποῖος ἐκ τῶν δύο βάζει δικαιοτέρους φόρους. Κατηγοροῦν τὸν Τρικούπην ὅτι βάζει φόρους ἀλλὰ δὲν λέγουν καὶ διατὶ τοὺς βάζει, διὰ νὰ τοὺς φάγῃ, ἢ διὰ νὰ πληρώσωμεν τῶν δανείων τοὺς τόκους ὅπου χρεωστοῦμεν, οἱ φόροι δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ τόκοι, χρωστᾶς θὰ πληρώσῃς φόρον δηλαδὴ τόκον. — Τὸν κατηγοροῦν ὅτι ἔκαμε πολλὰ δάνεια· δὲν λέγουν ἀλήθεια· τὰ δάνειά μας ἤρχισαν νὰ μπαίνουν ἀπὸ τοῦ 1866 δηλαδὴ πρὸ 20 χρόνια, καὶ ὁ Τρικούπης πρὸ 5 χρόνια ἔγεινεν ὑπουργός, τότε ἔκαμε ἕνα δάνειο ἐπῆρε 110 ἑκατομμύρια ἐξ αὐτῶν τὰ 90 ἑκατομμύρια τὰ ἔδωκε εἰς τὴν Τράπεζα, διὰ τὰ παλαιὰ χρέη, καὶ ἐσήκωσε τοῦ χαρτονομίσματος τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν, καὶ ἔφθασε τὸ χαρτὶ ἴσα μὲ τὴν λίρα, καὶ ἐγέμισεν ὅλος ὁ κόσμος ἀντὶ χαρτιοῦ λίρες καὶ φράγκα, ἐνῷ σήμερον δὲν εὑρίσκομεν ἕνα φράγκο διὰ βαφτίσια, τὰ δὲ ἄλλα 20 τὰ ἐξόδευσε διὰ δρόμους καὶ σιδηροδρόμους.

Πάντα ταῦτα ἀφ' οὗ καλῶς σκεφθῶμεν καὶ ἐξετάσωμεν, ἡμεῖς οἱ ψηφοφόροι καὶ σχηματίσῃ ἕκαστος τὴν ἰδέαν του, ποῖος Κυβερνήτης εἶναι καλλίτερος ποῖον τὸ λέγει ἡ καρδιά του, τότε ἂς προσέλθωμεν εἰς τὰς κάλπας, καὶ ἂς ἐρωτῶμεν ὄχι ποῖος εἶναι ὁ ὑποψήφιος, ἀλλ' εἰς ποῖον Κυβερνήτην ἀνήκει, διότι τοιουτοτρόπως ψηφίζοντες τοὺς βουλευτάς μας, αὐτοὶ μὲν θὰ ἐννοήσουν ὅτι δὲν ψηφίζομεν αὐτοὺς ἀλλὰ τὸν δεῖνα ἢ δεῖνα Κυβερνήτην θέλομεν, καὶ τὸν ὁποῖον ὀφείλουν νὰ ὑποστηρίξουν μέχρι τέλους.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία Παλιγγενεσίας.

Κατάνῃ, 22 (ν) Δεκεμβρίου 1886.

Θὰ εἶναι ἐθνικὴ ἀγνωμοσύνη ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς οἱ ἀμερόληπτοι τοὐλάχιστον καὶ μὴ κρίνοντες τὰ πράγματα εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ οὐχὶ τοῦ κομματισμοῦ, δὲν ἀπονείμωμεν τὸν δίκαιον ἔπαινον, ὅστις ὀφείλεται τῷ Κυρίῳ Τρικούπῃ ἐπὶ τῇ περιφανῇ νίκῃ, ἣν ἤρατο ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ διπλωματικοῦ πεδίου.

Διὰ τῆς νίκης ταύτης νέα περίοδος, πρόδρομος αἰσιωτέρου μέλλοντος, ἐνάρχεται διὰ τὴν ἡμετέραν Πατρίδα· περίοδος ὑπισχνουμένη κατὰ τὴν ἀνέλιξιν τῶν φοβερῶν γεγονότων, ἅτινα μέλλουσι διαδραματισθῆναι ἐν τῇ 'Ανατολῇ, οὐχὶ πλέον ἀποκλεισμοὺς παραλίων, ἐθνικὰς ταπεινώσεις καὶ ὀνείδη, ἀλλὰ τὴν ἐκ μέρους τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς διπλωματίας ἀναγνώρισιν καὶ ὑποστήριξιν τῶν ἡμετέρων ἐθνικῶν δικαίων, ὅταν σημάνῃ διὰ τὸν 'Ελληνισμὸν ἡ οὐκ ἀφεστῶσα ὥρα τῆς ἐνεργείας.

Ἤδη ἀπόκειται εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς 'Ελλάδος νὰ ἐξασφαλίσωσιν, ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως ἀποτελέσματα τοσοῦτον ἐθνοσωτήρια, ἐπιτευχθέντα ἐν διαστήματι χρόνου σχετικῶς λίαν σμικρῷ καὶ ἐν περιστάσεσι χαλεπαῖς· θέλουσι δὲ ἐξασφαλίσει αὐτὰ περιβάλλοντες ἐκ νέου διὰ ἐμπιστευτικῆς ψήφου τὸν ἐργάτην τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκείνων τὸν περιφανῆ ἄνδρα, ὅστις προΐσταται τῆς παρούσης Κυβερνήσεως.

ΛΑΕ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ψηφίζετε, Ἕλληνες, προσέξατε! Ὑπάρχουσιν οἱ ἔχοντες πρόγραμμα τὴν ἀτίμωσιν τῆς 'Ελλάδος διὰ τῆς χρεωκοπίας, συνάμα δὲ τὴν μηδένισιν αὐτῆς διὰ τῆς διαλύσεως τοῦ στρατοῦ· οἱ τοιοῦτοι σᾶς ἀπατοῦν μὲ ὑποσχέσεις δηλητηριώδεις. Ὑπάρχουσι καὶ οἱ παλαίοντες μὲ θυσίαν τῆς δημοτικότητός των, ὑπὲρ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους, ὑπὲρ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ..................
Καὶ ἰδοὺ τὰ πλοῖα τῶν Δυνάμεων πρὸ τοῦ Φαλήρου, ῥαπίζεται ἡ 'Ελλὰς τῶν ῥαπισμάτων τὸ αἴσχιστον.

. . . .

Κατὰ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ὥραν, ἅπαν τὸ δυστυχὲς ἔθνος ἔστρεψε σύσσωμον τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ὅστις ἀκόμη μέχρι σήμερον διευθύνει τὰς τύχας αὐτοῦ, πρὸς τὸν σιδηροῦν πατριώτην, πρὸς τὸν ὑψηλόφρονα πολιτευτήν, πρὸς τὸν ἀκέραιον χαρακτῆρα καὶ τὸν ἀκαταπόνητον ἐργάτην. Μόνος ἐκεῖνος ἠδύνατο κατὰ τὴν γνώ-

μην ἁπάντων, νὰ περισυλλέξῃ τὰ συντρίμματα τοῦ ἔθνους, νὰ φυσήσῃ ζωὴν εἰς αὐτὸ καὶ νὰ γεννήσῃ πίστιν.

Ὀλίγοι μῆνες μᾶς χωρίζουσιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ζήτημα μέγα ἐθεωρεῖτο ἡ ἄρσις τοῦ ὑβριστικοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ζήτημα ἐθεωρεῖτο ἡ ἀποστράτευσις καὶ ὁ ἀφοπλισμὸς τοσούτων ἀνδρῶν μεστῶν ὀργῆς παθημάτων καὶ ἀπογοητεύσεως!

Ζήτημα ἐθεωρεῖτο ἐπίσης ἡ διευθέτησις τῶν συνεπειῶν τῶν κατὰ τὰ σύνορα συμπλοκῶν......

Ζήτημα ἐθεωρεῖτο ἐπίσης ἡ οἰκονομικὴ τῆς χώρας κατάστασις, ἣν ἐγκατέλειψαν οἱ δραπέται εἰς φοβερὸν χάος. Καὶ ὅμως ἐντὸς τῶν ὀλίγων τούτων μηνῶν ἐγένοντο..........

ΩΡΑ, 13 Δεκεμβρίου 1886.

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

Πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης.

Κατὰ τὸ 1881 ἐκλεχθεὶς βουλευτής, εἶτα δὲ κατὰ τὸ 1885 ἠκολούθησα κατ' ἀρχὰς τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀειμνήστου Κουμουνδούρου μέχρι τοῦ θανάτου του, ὅτε ὁριστικῶς ἐτάχθην μεταξὺ τῶν φίλων τοῦ νῦν προέδρου τῆς κυβερνήσεως κ. Χαριλάου Τρικούπη, οὗτινος τὴν πορείαν ἐν πᾶσιν ἔκτοτε ἐπιδοκιμάζων, σκοπῶ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι νἀκολουθήσω, πληρεστάτην ἔχων καὶ ἀκλόνητον πεποίθησιν καὶ ἐν συνειδήσει φρονῶν, ὅτι μόνον διὰ τῶν ὑγειῶν ἀρχῶν, ἃς ὁ πολιτικὸς οὗτος ἀνὴρ ἀνέγραψε καὶ διὰ τῆς ἐκτάκτου αὐτοῦ μεγαλοφυΐας καὶ ἱκανότητος ὡς καὶ διὰ τῆς ἀκραιφνοῦς αὐτοῦ καὶ διαπύρου φιλοπατρίας δύναται τὸ Ἔθνος νὰ ὀρθοποδίσῃ καὶ μετ' ἐλπίδος νὰ ἀτενίσῃ εἰς αἰσιώτερον μέλλον.

Κεφαλληνία, 8 Δεκεμβρίου 1886.

Ὁ συμπολίτης σας

Ἀνδρέας Πέτρου Μεταξᾶς

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ἡ μεταρρύθμισις, Συμπολῖται, τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας συνήνωσεν ἡμᾶς, συνηνωμένους καὶ πρότερον ἐν τοῖς πολιτικοῖς φρονήμασι, πρὸς ἐπικράτησιν τῶν ὁποίων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Χαριλάου Τρικούπη, εἰργάσθημεν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς.

Ἐν τούτοις θὰ δώσωμεν πᾶσαν τὴν συνδρομὴν ἡμῶν πρὸς ἐπιτυχίαν ὅλων ἐκείνων τῶν οἰκονομικῶν καὶ χρηματολογικῶν συνδυασμῶν, οἵτινες σὺν τῇ ἀκεραιότητι τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, θὰ ἠδύναντο ν' ἀνακουφίσωσι τὸ παρὸν ἀπὸ δυσβάστακτα βάρη. Καὶ δὲν τὸ ἀποκρύπτομεν, συμπολῖται, ἄν τις τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων ἠδύνατο τελεσφορώτατον πρὸς τοῦτο καὶ τὰ ἐν γένει οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους νὰ ἐργασθῇ, οὗτος εἶναι ὁ τὰ νῦν τῆς Κυβερνήσεως Πρόεδρος.

Σταθεροὶ εἰς τὰς ἀρχὰς ἡμῶν, ὑπὸ τὸν αὐτὸν δεδοκιμασμένον ἡγέτην, θὰ ἐπιδιώξωμεν, πάσῃ δυνατῇ ἠθικῇ δυνάμει, τὴν διάρκειαν τῆς Κυβερνήσεως, διότι δὲν γνωρίζομεν χεῖρόν τι κακὸν προσγενόμενον τῷ τόπῳ ἢ τὰς συνεχεῖς, χωρὶς ἐθνικῆς ἀνάγκης, ἀλλὰ χάριν προσωπικῆς φιλοδοξίας, μεταβολὰς τῶν Κυβερνήσεων.

Ἐν Λαρίσσῃ τῇ 26 Δεκεμβρίου 1886.

Οἱ ὑποψήφιοι Βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ Λαρίσσης

Ἀριστ. Ἀργυρόπουλος
Ἀναστ. Ἀστεριάδης ἢ Παπποῦς
Εὐθύμιος Βατζιᾶς
Ἀναστ. Ζαρμάνης
Ἀργ. Κανταρτζῆς
Ἰω. Καρτάλης
Νικ. Κοκωσλῆς
Δ. Κουτσομπλῆς
Κ. Μαρκίδης
Ἰω. Παπαδόπουλος
Εὐάγγελος Σταμούλης

LE MESSAGER D'ATHÈNES

Pour en revenir aux élections, nous dirons, qu'il est bien difficile de se faire une idée exacte de le situation électorale. Le président du conseil, les ministres, leurs partisans sont pleins de confiance dans l'issue finale de la lutte. A les entendre, les leaders même de l'opposition seraient impitoyablement blackboulés par le peuple, qui approuve le programme politique et financier du premier ministre. Une majorité écrasante viendra donner son appui au cabinet et faire passer du domaine de la spéculation dans celui de la pratique les réformes annoncées par M. Tricoupi dans son discours d'introduction au budget.

ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ

'Εντρέπομαι νὰ σᾶς εἰπῶ πῶς εἶμαι ἄνθρωπος τῆς 7ης 'Απριλίου. 'Εντρέπομαι νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἤμουν καὶ ἐγὼ ἕνας ἀπὸ ἐκείνους ὅπου ἔκλαψαν καὶ ἀκόμη κλαῖνε τὴν ἀνοησίαν τους. Εἶχα ὅλα τὰ καλὰ τοῦ Θεοῦ καὶ κάθε ἡμέρα ἔβλεπα τὸ καλλίτερο. Μ' ἐγέλασαν, εἶμαι τώρα ἀφανισμένος, χρεωκοπημένος, λυπημένος αὐταῖς ταῖς ἅγιαις ἡμέραις ὅπου ὅλοι θέλουν νὰ χαίρωνται καὶ δὲν ἔχω νὰ κάμω ἄλλο παρὰ νὰ κλάψω μαζὶ μὲ τὰ ὀρφανὰ τοῦ γυιοῦ μου ποῦ τὸν ἐπῆρεν ὁ Θεός. Ὄχι, δὲν μοῦ τὸν ἐπῆρεν ὁ Θεός, μοῦ τὸν ἐπῆραν αὐτοὶ οἱ κύριοι τῆς ἑβδόμης 'Απριλίου.

Μᾶς ὑποσχέθηκαν νὰ καταργήσουν τὸν φόρον τοῦ κρασιοῦ καὶ μᾶς ἔβαλαν αὐτοὶ μαζὶ μὲ τὸν Δηλιγιάννην φόρο εἰς ἐκεῖνο τὸ κρασὶ ἀκόμη ὅπου μᾶς εἶχεν ἀφήσει ἐλεύθερο ὁ Τρικούπης εἰς τὸ σπίτι μας καὶ διὰ τὰ κτήματά μας.

Μᾶς ὑποσχέθηκαν νὰ ἐλαττώσουν τὸν φόρον τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐνθυμούμεθα καλὰ τί ἐπῆγαν νὰ μᾶς κάμουν εἰς τὰς 'Αθήνας ὅπου

ἄλλο λίγο μὲ τὸν περισυνὸν κατάλογον, ποῦ δόξα σοι ὁ Θεὸς τὸν ἐγκρέμισεν ὁ Τρικούπης, ἐπουλούσαμε τὰ σπίτια μας.

Μᾶς ὑποσχέθηκαν νὰ ῥίψουν τὸν φόρον τοῦ σιγαροχάρτου καὶ τὸν ἄφησαν τὸν ἴδιο διὰ νὰ μὴ ζημιώσουν δύο τρεῖς καπνοπώλας φίλους των.

Μᾶς ὑποσχέθηκαν νὰ καταργήσουν τὸ μονοπώλιον τοῦ πετρελαίου, ὅπου δὲν ἠξεύρω τί κακὸ μᾶς κάνει, καὶ αὐτοὶ αὔξησαν τὴν ὀκᾶν τριάντα λεπτὰ περισσότερον.

Μᾶς ὑποσχέθηκαν νὰ ἐλαττώσουν τὸν φόρον τοῦ χαρτοσήμου, καὶ αὐτοὶ ἦλθαν καὶ μᾶς ἔπνιξαν μὲ τὸ χαρτόσημο σήμερα ὅπου δὲν εἰμποροῦμε νὰ κουνηθοῦμε καὶ ὅλαι αἱ πράξεις γίνονται εἰκονικαί.

Εἴχομε προτήτερα μὲ τὸν Τρικούπη τὰ βώδια καὶ τὰ πρόβατα ἐλεύθερα ὅπου τὸ κρέας ἔφθασε 80 λεπτὰ τὴν ὀκᾶ καὶ μᾶς ἔβαλαν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τελωνεῖο καὶ εἰς αὐτὰ 25 δραχμὰς τὸ κεφάλι.

Εἴχαμε προτήτερα μὲ τὸν Τρικούπη τὸ στάρι φθηνὸ καὶ μᾶς ἔφεραν τὴν ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία, καὶ τὸ ἔχομεν σήμερον εἰκοσιπέντε τοῖς ἑκατὸν ἀκριβότερον.

Μαῦρο εἰς τοὺς Δηλιγιαννικοὺς
μαῦρο εἰς τοὺς δώδεκα.

Εἷς γέρων ἐκλογεύς.

Συμπολῖται,

Πολλοὶ τῶν συμπολιτῶν μου ἐθεώρησαν ἐπάναγκες ἵνα καὶ ἐγὼ ἀποτελέσω μέρος τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς, καὶ εἰς τὰς παρούσας κρισίμους περιστάσεις ὑποστηρίξω παντὶ σθένει τὴν σημαίαν τῆς ἀληθείας καὶ τιμιότητος, ἣν θρησκευτικῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως κρατεῖ ἀνὰ χεῖρας ὁ νῦν τὰ τῆς

πολιτείας διευθύνων, καὶ δι' ἧς μόνης δύναται νὰ σωθῇ τὸ ἔθνος, καὶ ἐν αὐτῷ ἡ Κέρκυρα.

Ἐν Κερκύρᾳ 25 Νοεμβρίου 1886.

Ὁ Συμπολίτης Ὑμῶν καὶ τέως Δήμαρχος Κερκυραίων

Ἰ. Παδοβᾶς.

ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ, ἐν Τρικκάλοις 12 Δεκεμβρίου 1886.

Ἔχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀνδρὸς μεγαλεπηβόλου, ῥέκτου καὶ πρὸ πάντων εὐσυνειδήτου, ἔχοντος πρόγραμμα ἐθνικὸν καὶ σύστημα πολιτικὸν δυνάμενον νὰ πραγματοποιήσῃ ἀσφαλῶς τὸ πρόγραμμα τοῦτο· τὴν ἐντελῆ τῶν Ἑλλήνων ἀπελευθέρωσιν, διότι τὸ μόνον μέλημα ἡμῶν τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων εἰς τοῦτο δέον νὰ συνίσταται. Τοιοῦτον ἄνδρα ἀναγνωρίζομεν μεταξὺ τῶν πολιτικῶν μας τὸν κ. Τρικούπην καὶ διὰ τοῦ συστήματός του, ἐν συνειδήσει πεποίθαμεν, θὰ γίνωσι γεγονότα οἱ ἐθνικοὶ πόθοι.

Τρίπολις, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1886.

Ἐπικειμένου τοῦ βουλευτικοῦ ἀγῶνος, καθῆκόν μας νομίζομεν νὰ φέρωμεν τὰς κρίσεις μας ἐπ' αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς σημασίας του, νὰ προκαλέσωμεν δὲ τὴν προσοχὴν τῶν ἐκλογέων τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας Ἀρκαδίας.

Ἐκόπτοντο κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, διότι ἐξώπλιζε τὸ ἔθνος καὶ πιστεύοντες εἰς δεκαετῆ εἰρήνην ἐζήτουν οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἔλαττον ἢ νὰ καταργήσωμεν τὸν στρατόν. Ἐὰν αἱ βλέψεις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη ἦσαν βάσιμοι ἢ μὴ ἀπέδειξαν τὰ γεγονότα τῆς Φιλιππουπόλεως, τὸ Βουλγαρικὸν δῆλον ὅτι ζήτημα καὶ ἡ ἐπελθοῦσα ἐπιστρατεία. Ἂν ἡ ἀντιπολίτευσις ἦτο εἰλικρινής, ἂν ἐσέβετο ἑαυτὴν καὶ τὸ πρόγραμμά της, ἂν ἤθελε νὰ πιστεύηται πάντοτε

ὡς συμβουλεύουσα τὰ ἀληθῆ καὶ συμφέροντα καὶ μὴ ἐπιδιώκουσα τὴν ἀρχήν, ὤφειλε μόλις ἀνεφάνη τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα νὰ παραιτηθῇ, διότι μὲ πρόγραμμα οἰκονομιῶν ἦλθε καὶ ὄχι μὲ πρόγραμμα παρασκευῶν. Φωνάζουν ἤδη καὶ αὐθαδιάζουν κατὰ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος καὶ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ εἰς τούτους θέλουν νὰ ῥίψουν τὰς εὐθύνας τῶν πράξεών των. Ἀλλ' ὁ μὲν κ. Τρικούπης ἀπὸ τοῦ Λονδίνου ἀκόμη τοῖς εἶπεν «ἡ Ἑλλὰς θὰ μετανοήσῃ δι' ἄκαιρον ἐνέργειαν ἢ παράκαιρον ἀπραξίαν» ὁ δὲ ἀνεύθυνος ἔπραξε πᾶν ὅτι οἱ ὑπεύθυνοί του συνεβούλευσαν.

Ἀγαπητοὶ Συμπολῖται,

...Ἀλλ' ἀφ' ὅτου ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν ὁ νῦν κυβερνῶν τὴν Ἑλλάδα Χαρίλαος Τρικούπης ὅστις ἐγνώριζεν, ὅτι μόνον διὰ τῆς σπάθης θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀποκτήσωμεν τὰ ἄνω μέρη, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιφέρῃ μεγάλας στρατιωτικὰς μεταβολάς, ὅπως ἐν καιρῷ τῷ δέοντι διεκδικήσωμεν τὴν κληρονομίαν μας. Διὰ τοῦτο βλέπωμεν πρώτην φορὰν τὸν νῦν πρωθυπουργὸν μετακαλοῦντα στρατ. ἀποστολὰς Γαλλικῶν ἐθνικοτήτων, φέροντα ὅπλα καὶ ἱματισμοὺς εἰσάγοντα διάφορα στρατ. νομοσχέδια, ὅπως ἡ ἐπιστράτευσις γίνεται τὸ ταχύτερον καὶ πλείστας ἄλλας ἐπιφέροντα μεταβολὰς τὰς ὁποίας καὶ αὐτὸς ὁ τῆς 7 Ἀπριλίου πρωθυπουργὸς ἐθαύμασε διὰ τὸ δαιμόνιον πνεῦμα τοῦ κ. Χ. Τρικούπη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιστρατεύσεως.

Ἐὰν θέλητε ἀγαπητοὶ συμπολῖται τὴν ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν, τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος, καὶ τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους, ψηφίσατε τὸν ὑπουργικὸν συνδυασμόν, διὰ νὰ ἔχωμεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐξοχότητα καὶ οὐχὶ κωμῳδούς.

Προσοχὴ λοιπὸν συμπολῖται καὶ ὅλοι ἄσπρο εἰς τὸν ὑπουργικὸν συνδυασμόν, ὅστις καταρτισθεὶς περιλαμβάνει ἐντιμώτατα πρόσωπα.

Ἔρρωσθε.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, 21/2 Ἰανουαρίου.

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Κ. Τρικούπη, τὸ πρόγραμμα τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως διὰ τῆς μονομεροῦς ἐπιβολῆς νέων φόρων, δὲν εἶναι, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, δημοτικόν. Ἀλλ' ἔχει τοὐλάχιστον ἀνδρικὴν εἰλικρίνειαν, ἧς στεροῦνται ὅλως αἱ ὑπεκφυγαὶ καὶ αἱ παρασιωπήσεις, δι' ὧν ἀγωνίζεται νὰ ὑπεξαιρέσῃ τὰς ψήφους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις.

23 Δεκεμβρίου 1886.

Ὁ κ. Δημήτριος Ράλλης, ὅστις ὑβρίζει σήμερον διὰ τοιούτου χυδαίου προγράμματος, καὶ ψευδολογεῖ μετὰ τόσης κακῆς πίστεως, δὲν λησμονεῖτε, ὅτι εἶναι ὁ παλαιὸς σημαιοφόρος τοῦ κ. Τρικούπη, ὁ πεφιλημένος ὑπουργός του, ὁ ἐπίσης ὑπεύθυνος μέχρι προπέρυσι παντὸς πολιτικοῦ ἔργου ἐξ αὐτοῦ, ὅστις δὲν ᾐσχύνθη κατόπιν νὰ ὑπογράψῃ τὴν καταδίκην του κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν τῆς ἑπτὰ Ἀπριλίου, διότι αὐτοκαταδίκη, αὐτοκτονία ἦτο ὑπογραφή του εἰς τὸ περιλάλητον ἐκεῖνο χαρτί, ἔνθα δι' ἑνὸς κτηνώδους λακτίσματος ἐζητεῖτο νὰ πέσῃ εἰς οἰκτρὰ ἐρείπια ὅλον τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ὁποίου, ἂν ὁ Τρικούπης ἦν ὁ ἀρχιτέκτων, ἀλλ' αὐτὸς ἦν ὁ π ρ ω τ ο μ ά σ τ ο ρ α ς, ἐργασθεὶς λίθον πρὸς λίθον, πῆχυν πρὸς πῆχυν, μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ καὶ τόσης ἀφοσιώσεως.

Διατί ἔφυγεν ἀπὸ τὸν Τρικούπην, κανεὶς ἔτι, οὔτε αὐτὸς ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐκ διαφωνίας πρὸς γενικὰ μέτρα· καὶ δὲν τὸ λέγομεν· δὲν ἔχομεν τὴν χαιρέκακον σκληρότητα νὰ τοῦ ἀναξέσωμεν ἀνεπουλώτους πληγάς, καὶ τῷ ἀναμνήσωμεν παρελθόντα μεγαλεῖα.

Κατάνῃ, 29 (ν.) Δεκεμβρίου 1886.

Ὁ Ἑλληνισμὸς ὁ ἔξω τοὐλάχιστον, ἀκράδαντον τὴν πεποίθησιν ἔχει, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης θέλει πράξει ἐν ἀνάγκῃ τὸ καθῆκον αὐτοῦ,

καὶ ὡς πολιτικὸς καὶ ὡς Ἕλλην· ἀπόκειται ἤδη εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς Ἑλλάδος, νὰ μὴ δελεασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀπατηλῶν ὑποσχέσεων τῶν ἀντιπολιτευομένων, καὶ ἰδίως τῶν περὶ φορολογίας, ἵνα μὴ μετανοήσωσι μὲν κατόπιν αὐτοί, ὑποστῇ δὲ ἡ Πατρὶς καὶ ἄλλας Δηλιγιαννικὰς ταπεινώσεις καὶ συμφοράς.

20 Δεκεμβρίου 1886.

Ἡ ἐκλογικὴ αὕτη περίοδος παρουσιάζει πρωτοφανὲς ἀποτέλεσμα καὶ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους. Πανταχοῦ ἐπιπνέει αὔρα φιλία πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Καὶ ἐργάται καὶ βιομήχανοι καὶ ἔμποροι, καὶ κτηματίαι, ἀναγνωρίζουσι τὸ μέγεθος τῆς ἀνάγκης καὶ τὴν εἰλικρίνειαν μεθ' ἧς ὁμιλεῖ ὁ κ. Τρικούπης. Ἐὰν ἤθελε νὰ φωνάζῃ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῶν φόρων, δέν ἠδύνατο τάχα νὰ ὁμιλῇ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῶν φόρων, δὲν ἠδύνατο τάχα νὰ ὁμιλῇ ὑπὲρ τῆς ἐκπτώσεως τῆς ἐλαιοδεκάτης; Ἀλλὰ ἐννοεῖ ὅτι δι' αὐτοῦ θὰ ἐπιφέρῃ θανάσιμον τραῦμα εἰς τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα καὶ γνωρίζει ὅτι προτιμότερον νὰ δυσαρεστηθῇ ὁ λαός, παρὰ νὰ καταστραφῇ. Τὸ εὐτύχημα εἶναι τώρα, ὅτι τὰς σκέψεις τοῦ κ. Τρικούπη τὰς ἐννόησεν ὁ λαὸς καὶ οὔτε θὰ δυσαρεστηθῇ οὔτε θὰ καταστραφῇ.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΨΗΦΟΝ

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΜΟΥ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ

ΥΠΟ

ΖΑΧΑΡΙΑ ΒΑΛΣΑΜΗ

Αὐτὴ ἦτο ἡ κατάστασις ὅταν, μετὰ τὴν ἐπιστράτευσιν καὶ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας, ἔγεινεν ὁ Τρικούπης πρωθυπουργὸς πρὸ πέντε ἐτῶν. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κόμματός του ὑπερεπαίνεσαν καὶ ἐξεθείασαν τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὸ θάρρος, μὲ τὸ ὁποῖον παρέστησε τὰ πράγματα ὅπως ἦσαν καὶ τὴν ἀπαραίτητον ἀνάγκην φόρων. Οἱ ἐπαι-

νοι ὅμως ἐκεῖνοι μοὶ φαίνονται ὀλίγον ὑπερβολικοί· ἡ δὲ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, καὶ ὀλιγώτερον εἰλικρινὴς καὶ θαρραλέος ἂν ἦτο ὁ Τρικούπης, δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ κρυβῇ ἡ ἀληθὴς κατάστασις τῶν πραγμάτων.

Οἱ προκάτοχοί του κατώρθωναν νὰ ἀναλάβωσι τοὺς φόρους, διότι ἡ τοιαύτη ἀναβολὴ ἦτο ἀκόμη δυνατή, ἀλλ' ὅταν ἦλθεν αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα ἔπρεπε, θέλων καὶ μὴ θέλων, ἢ νὰ χρεωκοπήσῃ ἢ νὰ φορολογήσῃ. Ὅταν ἀκούετε περὶ φόρων, τοῦτο πρὸ πάντων πρέπει νὰ μὴ λησμονῆτε, ἀγαπητοί μου συμπολῖται, ὅτι εἰς καμμίαν κυβέρνησιν δὲν συμφέρει νὰ ἐπιβάλῃ φόρους καὶ ὅλαι προσπαθοῦν ν' ἀφίσωσι τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ὡς κληρονομίαν εἰς τοὺς διαδόχους των. Πᾶς ὁ ἐπιβάλλων φόρους πλέον παντὸς ἄλλου ζημιώνει τὸν ἑαυτόν του, δίδων εἰς τοὺς ἀντιπάλους του πρόφασιν νὰ δημοκοπήσουν καὶ νὰ τὸν ὑβρίζουν ὡς σπάταλον καὶ φορολόγον. Ἡ πολιτικὴ τέχνη, διὰ νὰ μὴ εἴπω ἡ πολιτικὴ πανουργία, τῶν πολιτικῶν μας ἀνδρῶν συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀπέχουν ὅσον εἶναι δυνατὸν ἀπὸ πάντα φόρον, νὰ κάμνουν πολλὰ χρέη καὶ ἔπειτα νὰ κατηγοροῦν ὡς φορομανῆ τὸν ἀναγκαζόμενον νὰ πληρώσῃ ὅσα ἐξώδευσαν ἐκεῖνοι. Τὴν μέθοδον ὅμως αὐτὴν καμμία ἄλλη ἀντιπολίτευσις δὲν μετεχειρίσθη ποτὲ μὲ τὴν ἀσυνειδησίαν τῶν ἀνθρώπων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδώκαμεν τὴν ψῆφον μας, τὴν 7 Ἀπριλίου μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμούς.

Ἐκ τῶν τετρακοσίων ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα καλῶς ἢ κακῶς ἐξωδεύθησαν εἰς ἐξοπλισμούς, μόνον δέκα διὰ μίαν ἀρχὴν ἐπιστρατεύσεως ἀναλογοῦσιν εἰς τὸν Τρικούπην, ὅστις δὶς ἔχασε τὴν ἐξουσίαν κατὰ τὰς παραμονὰς πολεμικῆς ἑτοιμασίας. Κανεὶς λοιπὸν δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνωρίζῃ ἂν εἶναι ὁ ἀνὴρ σπάταλος ἢ ὄχι, διότι ἕως σήμερον τὸ πεπρωμένον του ἦτο νὰ γίνεται πρωθυπουργὸς εἰς ἐποχάς, ὅπου ἐπρόκειτο, ὄχι νὰ ἐξοδευθοῦν χρήματα, ἀλλὰ νὰ πληρωθοῦν ὅσα εἶχαν ἐξοδευθῇ. Ἀπαράλλακτα, ὡς ἀναγκάζεται σήμερον νὰ σᾶς ὑποβάλῃ πρὸς πληρωμὴν τὸν λογαριασμὸν τῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἑκατομμυ-

ρίων, τὰ ὁποῖα ἐξώδευσεν ὁ Δηλιγιάννης διὰ νὰ μὴ λάβῃ τίποτε, οὕτω καὶ τὸ 1882 ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ νὰ ἐξοφλήσητε ὅσα ἐξώδευσεν ὁ μακαρίτης ὁ Κουμουνδοῦρος, διὰ νὰ λάβῃ τοὐλάχιστον τὴν Λάρισσαν καὶ τὴν Ἄρταν. Δὲν γνωρίζω ἂν ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἄσωτον ἢ οἰκονόμον τὸν Τρικούπην, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι, ἐνῶ ἐλάβαμεν ἀφορμὴν νὰ γνωρίσωμεν τοὺς ἄλλους πολιτικούς μας ὡς ἐξοπλιστάς, ἤγουν ἐξοδευτάς, αὐτὸν δὲν ἔτυχεν ἕως σήμερον νὰ τὸν γνωρίσωμεν παρὰ μόνον ὡς ἐκκαθαριστὴν ξένων λογαριασμῶν. Ἂν τῷ ὄντι ἐξαιρέσετε τὰ ὀλίγα, ὅσα ἐξώδευσε διὰ δρόμους, σιδηροδρόμους, γεφύρας, φυλακάς, τηλεγράφους καὶ ἄλλα πράγματα, τὰ ὁποῖα μόνον οἱ ἀγριάνθρωποι δὲν ἔχουν, ἀπὸ τὰ τετρακόσια ἑκατομμύρια ὅσα ἐξώδευσεν ἡ Ἑλλὰς διὰ νὰ πολεμήσῃ ἢ μᾶλλον διὰ νὰ μὴ πολεμήσῃ, ἔχει ὁ Τρικούπης τὸ δικαίωμα ν' ἀποπλύνῃ τὰς χεῖράς του, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν τὰ ἐξώδευσεν ἐκεῖνος.

Μὲ ἐντροπήν μου ὁμολογῶ ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα, τὰ τόσον ἁπλᾶ καὶ εὐνόητα, δὲν ἤμην εἰς κατάστασιν νὰ ἐννοήσω ἢ μᾶλλον δὲν ἔλαβα τὸν κόπον νὰ τὰ συλλογισθῶ πρὸ δύο ἐτῶν. Μοῦ ἔλεγαν ὅτι ἡ ἀσωτία τοῦ Τρικούπη ἐδιπλασίασε τὰ ἔξοδα καὶ τὸ ἐπίστευα, χωρὶς νὰ σκεφθῶ ὅτι ὁ διπλασιασμὸς αὐτὸς προῆλθεν κατὰ τὰ δύο τρίτα ἀπὸ πληρωμὰς πολεμικῶν ἐξόδων καὶ κατὰ τὸ ἄλλο τρίτον, ἀπὸ τὴν προσθήκην νέων ἐπαρχιῶν καὶ ἀπὸ τὴν φυσικὴν εἰς πάντα τόπον πρόοδον τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἐξόδων.

Εὐθὺς μετὰ τὸν διπλασιασμὸν τοῦτον, μᾶς ἐξεκώφανεν ἡ ἀντιπολίτευσις κατηγοροῦσα τὸ ὑπουργεῖον ὅτι, ἀντὶ τοῦ ὑποσχεθέντος ἰσοζυγίου ἄφισεν ἔλλειμμα δεκαεννέα ἑκατομμύρια, καὶ ἐθεώρησα καὶ τοῦτο ὡς ἀσυγχώρητον αὐτῆς σφάλμα, χωρὶς νὰ συλλογισθῶ ὅτι, καθὼς ἐζημιώθη τὸν χρόνον ἐκεῖνον καθεὶς ἀπὸ ἡμᾶς ὡς ἰδιώτης καὶ ἰδιοκτήτης ἀπὸ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐσοδίας καὶ τὴν ἐμπορικὴν κρίσιν, ἀδύνατον ἦτο καὶ ὡς κράτος, ἤτοι ὅλοι ὁμοῦ, νὰ μὴ ζημιωθῶμεν, καὶ ἄδικον ν' ἀπαιτήσωμεν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν νὰ λογαριάσῃ τὸ εἰ-

σόδημά της προβλέπουσα θεομηνίας. Ἀλλ' ἂν ἐγώ, σεῖς καὶ δυστυχῶς πολλοὶ ἄλλοι δὲν εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ ἐννοήσωμεν ταῦτα, τί ἰδέαν πρέπει νὰ ἔχωμεν περὶ τῆς συνειδήσεως τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι, ἐνῶ κάλλιστα τὰ ἐγνώριζαν καὶ τὰ ἐννόουν, ἐπεχείρησαν καὶ κατώρθωσαν νὰ μᾶς πείσουν, ὅτι εἶναι ὁ Τρικούπης διπλασιαστὴς τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι εἰς αὐτὸν ἔλαχε νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη τῶν προκατόχων του, καὶ κακὸς οἰκονομολόγος, διότι δὲν προεῖδε βροχάς, πλημμύρας καὶ χαλασμοὺς σύκων καὶ σταφίδων;

Τὸ παράλογον τῆς τοιαύτης κατηγορίας ἦτο τόσον θεόρατον, ὥστε οἱ κατήγοροι μὲ κανένα τρόπον δὲν ἐπείθοντο νὰ ὑποστηρίξουν καὶ νὰ τὴν συζητήσουν μέσα εἰς τὴν Βουλήν. Ἀπὸ ἐκεῖ ἔφυγαν φωνάζοντες «δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία!» Τὴν συζήτησιν ἢ «τὸν ἀγῶνα» ὡς ἔλεγαν ὁ Δηλιγιάννης καὶ οἱ φίλοι του, «ἤθελαν νὰ μεταφέρουν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ νὰ συζητήσουν ἀπ' εὐθείας μὲ τὸν λαόν,» νὰ ὁμίλουν δηλ. μόνον ἐκεῖνοι καὶ νὰ λέγουν ὅτι θέλουν χωρὶς φόβον νὰ τοὺς διαψεύσῃ κἀνείς. Ἐνθυμεῖσθε, ἀγαπητοί μου συμπολῖται, τί μᾶς ἔλεγαν τότε; Ὅτι οἱ φόροι, τοὺς ὁποίους ζητεῖ ὁ Τρικούπης, εἶναι ἀνυπόφοροι· ὅτι σπαταλᾷ καὶ δὲν ἠξεύρει τί λέγει, προλέγων προσεχεῖς ταραχὰς εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἐνῷ ἡ εἰρήνη εἶναι διὰ δέκα τοὐλάχιστον ἔτη ἀσφαλισμένη.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς παρατάξω ἄλλους ἀριθμούς, διότι εἰς τοὺς ἀνωτέρω περιέχονται ὅλοι· ἔπειτα οἱ πολλοὶ ἀριθμοὶ περισσότερον ζαλίζουν παρὰ φωτίζουν. Τοῦτο μόνον σᾶς λέγω καὶ πάλιν καὶ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ, ἂν ἔχετε τὸν παραμικρὸν δισταγμόν, νὰ ἐξετάσητε καὶ νὰ πληροφορηθῆτε, ὅτι ὁ οἰκονόμος Δηλιγιάννης ἐζήτησε καὶ ἔλαβε παρὰ τῆς Βουλῆς διὰ νὰ διοικήσῃ τὴν Ἑλλάδα ἓξ ἑκατομμύρια περισσότερα ἀπὸ τὸν ἄσωτον Τρικούπην.

Προσέξετε ὅμως νὰ μὴ γελασθῆτε, ἂν τύχῃ κανεὶς νὰ σᾶς εἴπῃ ὅτι εἶναι μὲν ἀλήθεια πῶς κἄτι περισσότερον ἀπὸ τὸν Τρικούπην ἐξώδευσεν ὁ Δηλιγιάννης, ἀλλὰ διὰ τοῦτο πταίει τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα

καὶ ἡ ἀνωμαλία τῶν περιστάσεων. Τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα, ἀγαπητοί μου συμπολῖται, ἀνήκει εἰς ἄλλον καὶ ὅλως χωριστὸν λογαριασμόν. Τὰ ὀγδοήκοντα ὀκτὼ ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ Δηλιγιάννης διὰ νὰ μᾶς κυβερνήσῃ, δὲν ἔχουν σχέσιν καμμίαν μὲ τὰ ἑκατὸν εἴκοσι, τὰ ὁποῖα ἐξώδευσε διὰ νὰ βασανίσῃ ὀκτὼ μῆνας εἰς τὰ στρατόπεδα ὀγδοήκοντα χιλιάδας Ἑλλήνων. Αὐτὰ τὰ ἑκατὸν εἴκοσι ἑκατομμύρια εἶναι τὸ ἀσυγχώρητον σφάλμα ἢ μᾶλλον ἔγκλημα τοῦ ἀνθρώπου τῆς 7 Ἀπριλίου, διότι ἐξωδεύθησαν χωρὶς λόγον, χωρὶς σκοπόν, χωρὶς ἐλπίδα ἐπιτυχίας τὴν παραμικράν.

Τὴν κυβέρνησιν ἐκατηγόρουν ἕως χθὲς πρὸ πάντων διὰ τὴν σπατάλην, αὐτοὶ οἱ ἐξοδεύσαντες τὰ τριπλᾶ· σήμερον ἐννοήσαντες, ὡς φαίνεται, πόσον ἀλλόκοτος ἦτο εἰς τὸ στόμα των ἡ τοιαύτη κατηγορία, τὴν κατηγοροῦν καὶ ὅτι ἐπιβουλεύεται τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐλευθερίας. Ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποίαν ἐπιστεύσαμεν τὰς ὑποσχέσεις των τῆς 7 Ἀπριλίου τοὺς ἐνθαρρύνει, ὡς βλέπετε, νὰ μᾶς διηγηθοῦν καὶ ἄλλα παραμύθια. Ὅλοι τφόντι γνωρίζομεν ὅτι, ἂν ὄχι τὸ μόνον, τὸ μεγαλείτερον βεβαίως ἐλάττωμα, τὸ ὁποῖον εὑρίσκουν οἱ αὐστηρότεροι κριταὶ εἰς τὸν κ. Τρικούπην, εἶναι ἡ πολλὴ κοινοβουλευτικότης καὶ ἡ πεποίθησίς του εἰς τὴν νοημοσύνην τοῦ λαοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπεδείξαμεν πέρυσιν διὰ τῆς ψήφου μας ὀλίγον ὑπερβολικήν. Ἡ πλάνη μας ὅμως ἐκείνη, ἡ ὁποία παρεκίνησε τόσους ἄλλους νὰ μᾶς κηρύξουν ἀνικάνους ν' αὐτοδιοικούμεθα, δὲν τὸν ἔκαμε ν' ἀλλάξῃ γνώμην. Μόνος αὐτός, ἀντὶ νὰ μᾶς θεωρῇ ἀμαθῆ καὶ εὐκολόπιστον ὄχλον, μᾶς ὡμίλησε πάντοτε ὡς εἰς ἐλευθέρους καὶ νοήμονας πολίτας καὶ ὡς τοιούτους μᾶς λέγει καὶ σήμερον. «Ἠλάττωσα τὸν προϋπολογισμὸν ἐξ ὀγδοήκοντα ὀκτὼ ἑκατομμυρίων τοῦ κ. Δηλιγιάννη κατὰ ἓξ ἑκατομμύρια, ψαλιδίσας τὴν δαπάνην τοῦ στρατοῦ καὶ πᾶσαν ἄλλην, ὅσον ἦτο δυνατὸν καὶ συμφέρον. Ἐπειδὴ ὅμως πρέπει, πλὴν τῶν ἄλλων, νὰ πληρωθοῦν καὶ ὀκτὼ ἑκατομμύρια τόκοι τῶν χρεῶν τῆς ἐπιστρατεύσεως, τὰ ἔξοδα συμποσοῦνται κατ' ἀνάγκην εἰς

ἐνενήκοντα ἑκατομμύρια. Ταῦτα εἶνε βεβαίως πολλά, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸ μέλλον νὰ ὀλιγοστεύσουν. Ἀλλὰ δι' ἓν ἢ δύο ἔτη ἀδύνατον εἶναι νὰ πληρώσητε ὀλιγώτερα, ἂν δὲν προτιμᾶτε νὰ χρεωκοπήσετε καὶ νὰ χάσετε μαζὺ μὲ τὴν τιμήν σας καὶ ὅσα ἕως σήμερον ἐξοδεύσετε καὶ ἐθυσιάσετε ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας.» Αὐτὰ μᾶς λέγει ὁ Τρικούπης καὶ μᾶς ἐξηγεῖ σαφῶς ἓν πρὸς ἓν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὸν ὁποῖον ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλήν. Ἂν ταῦτα δὲν ἀρέσουν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀπαραίτητον αὐτῆς καθῆκον εἶναι νὰ μᾶς εἴπῃ ἐπίσης καθαρά, τί καλλίτερον ἔχει νὰ προτείνῃ καὶ ἂν εὗρεν ἄνθρωπον διὰ νὰ τὸ ἐκτελέσῃ.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 19 Δεκεμβρίου.

Ἀντὶ προγράμματος σπουδαίου οἱ ὑποψήφιοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν αἰδοῦνται, ἐμφανιζόμενοι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τοῦ νομοῦ τῆς πρωτευούσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅπως ζητήσωσι τὰς ψήφους του, νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τετριμμένας καὶ ἄνευ τινὸς ἐννοίας φράσεις περὶ προδοσίας τῶν ἐλευθεριῶν, περὶ μεταλλεύσεως τῆς περιουσίας τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ ὑβρίζωσιν οἱ μόνοι φιλοπάτριδες οὗτοι, τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους, ἀποκαλοῦντες αὐτοὺς φατρίαν ξενόηχον, ἐννοοῦσαν νὰ στήσῃ τὸν θρόνον της ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκμυζεῖ τὸ αἷμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Δεκεμβρίου 1886.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ

Οὐχὶ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ἀλλὰ τῶν δώδεκα ὑποψηφίων τῆς μιᾶς ἢ πλειόνων τῶν ἀντιπολιτεύσεων ἐν τῷ νομῷ Ἀττικοβοιωτίας.

Οἱ κύριοι δώδεκα ἄρχονται τοῦ μακροσκελοῦς αὐτῶν προγράμματος ἀπὸ μιᾶς μωρίας ἀνθρώπων ἀκαταλογίστων καὶ τὸ καταστρέφουν διὰ μιᾶς ἀπειλῆς νηπίων. «Ἀχνίζει», γράφουσι, «τὸ αἷμα τὸ χυθὲν »εἰς τὰ ὅρια, δὲν ἐξηλείφθησαν ἀκόμη ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Ἑλλάδος

»τὰ σημεῖα τῶν δεσμῶν τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ ἀκόμη, συμπολῖται, »ἡ προδοσία δὲν ἐτιμωρήθη». Οἱ ἀναγνῶσται θὰ νομίσωσιν ἴσως ἐκ τῆς περικοπῆς αὐτῆς ὅτι τὰ ἔχομεν χάσει καὶ ὅτι ἐνῷ τοῖς ὁμιλοῦμεν περὶ προγράμματος ἀντιπολιτευομένων, ἀντιγράφομεν ἴσως ἐξ ἀνεκδότου προγράμματος τῶν κυρίων Δραγούμη, Βενιζέλου, Μπέλλου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, οἵτινες μόνοι ἠδύναντο καὶ ἐδικαιοῦντο ἴσως νὰ γράψωσιν αὐτά, ἐπιτιθέμενοι κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Δηλιγιάννη. Ἀκούσατε ὅμως καὶ τὴν συνέχειαν τῆς περικοπῆς διὰ νὰ ἐννοήσητε διατὶ εἴπομεν ὅτι οἱ δώδεκα ἄρχονται τοῦ προγράμματος αὐτῶν ἀπὸ μωρίας. Λοιπόν, συνέχεια τῆς περικοπῆς: «Ἡ 4 Ἰανουαρίου θὰ ἀποφασίσῃ μεταξὺ ἐκεί»νων, οἱ ὁποῖοι θέλουν τὸ φῶς καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς διαλύ»σεως τῆς Βουλῆς ἐνόμισαν ὅτι σώζονται, ἐπιβάλλοντες τὸ σκότος». Ἂν καὶ τρίβετε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἵνα βεβαιωθῆτε ὅτι ἐγρηγορεῖτε, σᾶς ἀπαλλάττομεν ἡμεῖς τῆς ὀδυνηρᾶς ἐνασχολήσεως, διαβεβαιοῦντες ὅτι ὅσα ἀναγινώσκετε εἶναι πραγματικά, γραμμένα καὶ ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τόσους ὑποψηφίους, ἐκ τῶν ὁποίων ἂν ἐξαιρέσητε τὸν κ. Μαρκέλλον, ὁ νεώτερος θὰ εἶναι ἴσως πεντηκοντούτης.

Ὥστε βλέπετε οἱ κύριοι Δώδεκα, εἴτε διότι ἐξέλαβον τοὺς ἐκλογεῖς των ἁπλούστατα κοθόνια καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας πρὸς ὃν ἐν ἐπιλόγῳ λέγουσιν: «ὅτι ἔχει τὴν πρωτοπορίαν ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ τοῦ Ἑλληνισμοῦ» λαὸν Βουρδούσηδων, εἴτε διότι αἰφνιδίως ὑπέστησαν ἐγκεφαλικόν τινα κλονισμὸν οἱ ἄνθρωποι, ἄρχονται τῶν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως ἐπιχειρημάτων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως Δηλιγιάννη καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ὁρίων σύγκρουσις ἡ ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως Βάλβη εἶναι ἔργα τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἔργα μάλιστα προδοτικά!

Ἐσκέφθησαν ἆρά γε πολὺ οἱ κύριοι Δώδεκα πρὶν ἐξέλθωσι μὲ τοιαύτην βδελυρὰν κοροϊδίαν εἰς τὰ χείλη; Εἶναι ἀστειότης αὐτὸ τὸ ὁποῖον λένε; Εἶναι συκοφαντία χυδαίων ἀνθρώπων; Εἶναι ψεῦδος,

ὅπερ ἠδύνατο νὰ καταισχύνῃ καὶ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ψεύστας. Εἶναι εἰς τὸ φανερὸν παραχάραξις; Εἶναι κιβδηλεία γιγνομένη ἐν ὑπαίθρῳ; Οὕτως ἀδύνατον ὑπέλαβον τὴν θέσιν των, ὥστε ὡς συνωμόται ἔγυραν δώδεκα ἄνθρωποι, οὓς ἐσυνειθίσαμεν νὰ νομίζωμεν ἀξιοσεβάστους, περὶ βρωμεράν τινα κανδήλαν καὶ ἐχάλκευσαν τὴν βδελυρὰν αὐτὴν κιβδηλείαν, ἐπιβουλευθέντες τὴν εὐπιστίαν τοῦ λαοῦ, πρὸς ὃν ἐζήτησαν νὰ τὴν παρουσιάσουν ὡς γνήσιον χρυσόν; λέγουσιν: «Εἴδατε τὴν ὄρεξιν αὐτοῦ (τοῦ κ. Τρικούπη). Ἀπὸ 86 ἑκατομμύρια ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1880, κατὰ τὸ 1887 μόλις τῷ ἀρκοῦσιν 97 ἑκατομμύρια!» Τὸ τοιοῦτο δὲν σᾶς δίδει νὰ ἐννοήσητε ὅτι ἡ κατὰ τὸ 1885 καὶ 1886 μεσολαβήσασα ἰδική των Κυβέρνησις, τὴν ὁποίαν ἐπαρουσίαζον ὅτι θὰ εἶναι ὁ ἀντίπους τῆς σπατάλου Κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, ἐκυβέρνησε τοὐλάχιστον μὲ 46 ἢ τοὐλάχιστον 50 ἑκατομμύρια, ἢ ἔστω καὶ 60 ἑκατομμύρια; Ἔ! λοιπὸν αὐτοὶ σᾶς ἐκυβέρνησαν μὲ 89,174,634, ἤτοι περισσότερα ἀπὸ τὸν σπάταλον προϋπολογισμὸν τοῦ κ. Τρικούπη κατὰ τρία ἑκατομμύρια καὶ τριακοσίας χιλιάδας.

Καὶ σημειώσατε ὅτι εἰς τὰ ὀγδοήκοντα ἐννέα αὐτὰ ἑκατομμύρια δὲν περιλαμβάνεται οὐδὲ πεντάρα ἐκ τῶν ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα ἐξώδευσαν οἱ οἰκονόμοι! καὶ φειδωλοί! διὰ τὴν ἐκστρατείαν, τὸν ἀποκλεισμὸν καὶ τὴν ἐν τοῖς συνόροις προδοσίαν! Διότι ἂν ἔγινεν εἰς τὰ σύνορα προδοσία, ὡς λέγουν, καὶ αὐτὴ εἶναι εἰς λογαριασμόν των!

THE FUTURE OF GREECE

THE TIMES, Tuesday, December 28, 1886.

The kingdom of Greece has occupied a conspicuous place in the history of the present year. At one time the headstrong policy of its Government threatened to involve Europe in war, but the danger was averted, partly by the firmness of the European Powers with England at their

head, and partly by the returning good sense of the Hellenic people, who, after displaying a good deal of martial enthusiasm, finally displaced the Ministry of M. Delyannis, and recalled M. Tricoupis to power. The more we sympathize with the aspirations of the Hellenic people, the more we must rejoice that at the critical moment they had the sense to see that the Powers which restrained them were really their best friends, and that their worst and most dangerous foes were those of their own household. Had they followed the mischievous lead of M. Delyannis and declared war upon the Sultan in the spring, their future would have been compromised beyond repair. They would have alienated the sympathies of those European Powers which have always been their friends, and they would certainly have been worsted by the Turkish troops in the field. What would have been the effect of defeat and disorganization on the internal constitution of the country we need not now consider too closely; but it would certainly have been such as to fill all true friends of Greece with concern. Happily, the danger was for a time averted. Greece has to pay the cost of M. Delyannis's heedless policy, but she has not also to pay the penalty of reckless adventure and consequent defeat. M. Tricoupis has done much to repair the mischief wrought by his predecessor, and, instead of brooding over defeat or quarrelling over its consequences, the Greeks are now joyfully and peacefully celebrating the coming of age of an heir to the Throne born during his father's reign, and the first Royal child, so far as authentic history informs us, ever born in Athens. We in England can heartily congratulate the Hellenic people on the happy turn their affairs

have taken since the overthrow of M. Delyannis's Ministry. We have had no little share in bringing it about, and probably the Greeks themselves are now ready to acknowledge that even when our action seemed most unkind it was dictated by true kindness. At any rate, but for the action of England and the other Powers in the spring, it would have been difficult for the friends of Greece to speculate with any confidence or satisfaction, as our Athens Correspondent does this morning on «The Future of Greece».

Our Correspondent knows Greece well, and is a true friend of the Hellenic people. He is also a friend so candid that at times his plain speaking may have given offence to an ardent and enthusiastic race. Possibly some of the expressions of his letter may even now be regarded as at trifle too candid.

Such is the lesson which the Hellenic people ought to have learnt from their painful experiences In the spring of the present year. It is by no means certain, however, that they have as yet taken it to heart The elections will show. Should they result in the return of M. Delyannis to power the best friends of Greece will almost be driven to despair of the future. M. Tricoupis is a statesman whose ardent love of his country does not blind him to its political shortcomings nor obscure his perception of its true relation to the Powers which control the policy of Europe. Of M. Delyannis it is sufficient to say that in these vital respects he is the antithesis of M. Tricoupis. He it was who,on a pretext as flimsy in substance as it was shortsighted in policy, and in defiance of the advice and remonstrances of Europe, would have recklessly hurled the raw levies of Greece against

the disciplined troops of the Sultan; who plunged Greece into financial embarrassments of which bankruptcy may even yet be the end, and from which nothing but the utmost prudence and self-restraint can rescue her. The return of M. Delyannis to power would signify a reversion to this suicidal policy. «Bankruptcy, paralysis, and political effacement are», says our Correspondent, «the inevitable results». On the other hand, the return of a majority pledged to support M. Tricoupis would signify a policy of patience, prudence, and such patriotic self-sacrifice as is absolutely necessary to restore equilibrium to the national finances and efficiency to the national forces. The choice is not, perhaps, an easy one to a people as ardent and as self-confident as the Greeks, and it will severely test the fibre of the national character. On the one side, adventure, bluster, and inevitable disaster; on the other, prudence, self-restraint, and genuine patriotism — such are the issues which the Greeks have to determine for themselves at the forthcoming elections. The friends of Greece in England, which is, in truth, only another name for the English people at large, will await the result with interest, not unmixed with anxiety. Mr Chamberlain, who has lately visited Greece and been received with great distinction at Athens, has not yet had an opportunity of giving us his views of the political future of the country which formerly attracted so much of his sympathy. It would be interesting to know what impression the Hellenic character seen on the spot made on the mind of a statesman trained in the school of Birmingham rather than in the school of Pericles. Possibly his previous visit to Constantinople and his courteous reception by the Sultan may have somewhat

checked the current of his Hellenic sympathies. At any rate he has so far been silent on the subjet, though he is said to have brought back no very harsh opinion of the «unspea»kable Turk». However this may be the Greeks may be assured of the genuine sympathy and goodwill of the English people at large. We have every confidence in the future of Greece if the Greeks will only be true to themselves and recognize that their hopes can only be fulfilled by patience and sagacity and will certainly be frustrated by clamour, bluster, and empty enthusiasm.

ΩΡΑ, 23 Δεκεμβρίου Τρίτη 1886.

Ἐκ τῶν Λονδινείων «Καιρῶν» τῆς 16/28 Δεκεμβρίου ἀποσπῶμεν τὸ κατωτέρω περὶ τῶν ἐπικειμένων παρ' ἡμῖν ἐκλογῶν κύριον ἄρθρον.

Τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον κατέλαβε σπουδαίαν θέσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ λήγοντος ἔτους. Ὑπῆρξε τῷ ὄντι ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ πεισματικὴ πολιτικὴ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἠπείλει νὰ διαταράξῃ τὴν εἰρήνην, ἂν δὲν ἀπετρέπετο ὁ κίνδυνος ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς εὐσταθείας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων, ἡγουμένης τῆς Ἀγγλικῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς συνετίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅστις, ἀφ' οὗ κατηνάλωσε μέγα ποσὸν φιλοπολέμου ἐνθουσιασμοῦ, ἔκρινεν ἐπὶ τέλους πρέπον νὰ ἀποπέμψῃ τὸν κ. Δηλιγιάννην καὶ ν' ἀναθέσῃ τῷ κ. Τρικούπῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς χώρας. Ὅσον μείζονα αἰσθάνεταί τις συμπάθειαν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, κατὰ τοσοῦτο πρέπει νὰ χαίρῃ ὅτι κατενόησε κατὰ τὴν κρίσιμον ὥραν, ὅτι οἱ ἄριστοι φίλοι του ἦσαν οἱ περιορίζοντες αὐτόν, οἱ δὲ χείριστοι καὶ ἐπικινδυνώτατοι ἐχθροὶ κατεσκήνουν παρ' αὐτῷ. Ἂν ἐπομένως τῇ σφαλερᾷ ὁδηγίᾳ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἀπεδύετο ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸ ἔαρ εἰς πόλεμον κατὰ τοῦ Σουλτάνου, τὸ μέλλον αὐτῆς ἤθελε πάθει ἀνεπανόρθωτον συμφο-

ράν. Εἰς τὴν βεβαίαν κατατρόπωσιν παρὰ τῶν Τούρκων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἤθελε προστεθῇ ἡ ἀπώλεια πάσης συμπαθείας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, ἅτινα διέκειντο πρὶν φιλικῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ὅλως περιττὸν νομίζοντες νὰ ἐξετάσωμεν καὶ τίνα θὰ εἶχεν ἀποτελέσματα ἡ μετὰ τὴν ἧτταν ἀναστάτωσις τοῦ ἐσωτερικοῦ διοργανισμοῦ τῆς χώρας, ἀρκούμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἤθελεν ἀνησυχήση εὐλόγως πάντας τοὺς ἀγαπῶντας τὴν Ἑλλάδα. Κατ' εὐτυχίαν ὁ τελευταῖος οὗτος κίνδυνος ἀπετράπη, ὥστε ἡ Ἑλλὰς εἶναι μὲν σήμερον ἠναγκασμένη νὰ καταβάλῃ τὸ τίμημα τῆς πολιτείας τοῦ κ. Δηλιγιάννη, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ ὑπομνήσῃ τὴν ποινὴν καταστροφῆς προελθούσης ἐξ ἀλογίστου ἐπιχειρήσεως. Ὁ κ. Τρικούπης εἰργάσθη συντόνως πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν ζημιῶν τοῦ προκατόχου του, ὥστε οἱ Ἕλληνες, ἀντὶ νὰ παραδίδωνται εἰς θρήνους καὶ ἀντεγκλήσεις ἐπὶ τῇ καταστροφῇ καὶ ταῖς συνεπείαις ταύτης, ἑορτάζουσιν ἐν τῇ ἡσυχίᾳ καὶ χαρᾷ τὴν ἐνηλικίωσιν τοῦ διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου, γεννηθέντος ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦ πρώτου, ἐν τοῖς ἱστορικοῖς τοὐλάχιστον χρόνοις, βασιλόπαιδος ἐν Ἀθήναις. Εἰς ἐπίτευξιν τοιαύτης ἐκβάσεως συνειργάσθημεν σπουδαίως καὶ ἡμεῖς, πιθανὸν δὲ εἶναι ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες κατανοῶσι σήμερον τὴν ὑπὸ τὴν τραχύτητα τῆς ἡμετέρας συμπεριφορᾶς ὑποκρυπτομένην ἀληθῆ φιλίαν. Ὁπωσδήποτε, ἂν ἡ Ἀγγλία καὶ αἱ λοιπαὶ δυνάμεις δὲν ἐνήργουν ὅπως ἐνήργησαν κατὰ τὸ ἔαρ, δύσκολον θὰ ἦτο εἰς πάντα φιλέλληνα ν' ἀτενίζῃ εἰς τὸ «μέλλον τῆς Ἑλλάδος» μεθ' ὅσης εὐέλπιδος πεποιθήσεως ὁ ἡμέτερος ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτής.

Ὁ ἀνταποκριτὴς ἡμῶν γνωρίζει καλῶς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπεραγαπᾷ τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως εἶναι εἰς τοιοῦτον βαθμὸν εἰλικρινής, ὥστε αἱ ἀνεπιτήδευτοι αὐτοῦ ἐκφράσεις ἐνδέχεται νὰ δυσαρεστήσωσιν ἐνθουσιώδη καὶ θερμοκέφαλον λαόν. Οὐδόλως ἀρνούμεθα ὅτι ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ἀποφάσεις τινές, ὧν δύναται νὰ φανῇ ὑπερβολικὴ ἡ εἰλικρίνεια. Ὁ ἡμέτερος ἀνταποκρι-

της οὐδόλως κολακεύει τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ γράφει περὶ αὐτῶν κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πολυκρότου ῥήσεως τοῦ λόρδου Βηκονσφίλδ, καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσα φυλή, ἥτις ἔχουσα τὸ μέλλον ὑπὲρ ἑαυτῆς πρέπει νὰ μάθῃ νὰ περιμένῃ. Ἀλλ' οὐδ' ἡ ὑπομονὴ ἀρκεῖ μόνη, ἀλλ' ἔχουσι πλὴν αὐτῆς ἀνάγκην πολιτικῆς συνέσεως καὶ σωφροσύνης. Τὴν κατάστασιν τῆς Εὐρώπης καὶ τὴν πρὸς ταύτην σχέσιν αὐτῶν πρέπει νὰ τὴν βλέπωσιν.

Τοιοῦτο εἶναι τὸ μάθημα, τὸ ὁποῖον ἔπρεπεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ καρπωθῇ ἐκ τῶν ἐαρινῶν αὐτοῦ μαθημάτων. Ἄδηλον ἐν τούτοις εἶναι μέχρι τοῦδε, ἂν τῷ ὄντι ἐσυνετίσθη ἀρκούντως ἐξ αὐτῶν. Τοῦτο θέλει ἀποδειχθῇ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐπικειμένων ἐκλογῶν. Ἂν ἐξ αὐτῶν ἀναδειχθῇ καὶ πάλιν πρωθυπουργὸς ὁ κ. Δηλιγιάννης, οἱ εἰλικρινέστατοι τῆς Ἑλλάδος φίλοι θέλουσιν ἀπολέσει πᾶσαν σχεδὸν περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς ἐλπίδα. Ὁ κ. Τρικούπης ἀπεναντίας εἶναι πολιτικὸς ἀνήρ, τὸν ὁποῖον ὁ ἔρως πρὸς τὴν πατρίδα του, ὅσον καὶ ἂν εἶναι θερμός, δὲν καθιστᾷ τυφλὸν εἰς τὰ πολιτικὰ αὐτῆς μειονεκτήματα, οὔτε ἀνίκανον νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ἀληθεῖς αὐτῆς σχέσεις πρὸς τὰς κυβερνήσεις, αἵτινες ῥυθμίζουσι τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης. Ὡς πρὸς ταῦτα δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀποτελεῖ ζῶσαν πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἀντίθεσιν ὁ κ. Δηλιγιάννης. Οὗτος εἶναι ἀνήρ, ὅστις ἐκ μυωπίας καὶ ἕνεκα προφάσεως κατ' οὐσίαν ἀσημάντου, ἦτο ἕτοιμος, παρὰ τὴν γνώμην τῆς ὅλης Εὐρώπης, νὰ ἐξωθήσῃ τοὺς Ἕλληνας νεοσυλλέκτους κατὰ τοῦ ἐμπειροπολέμου στρατοῦ τοῦ Σουλτάνου. Οὗτος εἶναι ὁ βυθίσας τὴν Ἑλλάδα εἰς χρηματικὰς στενοχωρίας, ἀπειλούσας καὶ σήμερον ἀκόμη νὰ ἀπολήξωσιν εἰς χρεωκοπίαν, ἥτις μόνον δι' ὑπερβαλλούσης συνέσεως καὶ φειδοῦς δύναται νὰ ἀποτραπῇ. Ἡ ἐπάνοδος εἰς τὰ πράγματα τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἤθελε σημάνει ἐπάνοδον εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς αὐτοκτονίας. «Ἡ χρεωκοπία, ἡ γενικὴ παραλυσία, καὶ ἡ πολιτικὴ ἐκμηδένισις θὰ ἦσαν, κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν ἡμῶν, τὰ ἀναπόδραστα αὐτῆς ἀποτελέσματα». Ἡ νίκη ἀφ' ἑτέρου πλειονοψηφίας ὑποστηριζού-

σης τὸν κ. Τρικούπην, ἤθελεν εἶναι ἡ ἐπικράτησις πολιτικῆς συνέσεως, ὑπομονῆς, καὶ πατριωτικῆς αὐταπαρνήσεως, ἄνευ τῆς ὁποίας ἀδύνατον ἀποβαίνει νὰ ὀρθοποδήσωσι τὰ οἰκονομικὰ καὶ ν' ἀνακτήσῃ τὰς δυνάμεις αὐτῆς ἡ Ἑλλάς. Ἡ προτίμησις μεταξὺ τούτων δὲν εἶναι ὅσον φαίνεται εὔκολος, εἰς λαὸν ζωηρὸν καὶ πεποιθότα ἐφ' ἑαυτὸν ὅσον ὁ ἑλληνικός, δι' αὐτῆς δὲ θέλει ἀποδειχθῇ τὸ ποιὸν τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος. Ἡ ἐκλογὴ πρόκειται μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν πολιτικῆς τυχοδιωκτικῆς, ἀβούλου καὶ ἀγούσης εἰς ἄφευκτον καταστροφήν, ἀφ' ἑτέρου δὲ φρονήσεως, ἐπιφυλάξεως καὶ ἀδόλου πατριωτισμοῦ. Οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ φίλοι τῆς Ἑλλάδος, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἐξισοῦται σχεδὸν πρὸς ὅλον τὸν Ἀγγλικὸν λαόν, ἀναμένουσι τὴν ἔκβασιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκλογῶν μετ' ἐνδιαφέροντος οὐχὶ ἀμιγοῦς ἀνυπομονησίας. Ὁ κ. Σάμβερλαιν, ὁ ἐσχάτως περιηγηθεὶς τὴν Ἑλλάδα καὶ τυχὸν φιλοφρονεστάτης δεξιώσεως ἐν Ἀθήναις, δὲν ηὐκαίρησεν ἀκόμη νὰ μεταδώσῃ ἡμῖν τὴν γνώμην, ἣν ἐσχημάτισε περὶ τοῦ πολιτικοῦ μέλλοντος χώρας, εἰς ἣν παρέσχεν ἤδη τοσαῦτα δείγματα συμπαθείας. Ἐνδιαφέρον βεβαίως θὰ ἦτο νὰ μάθωμεν τίνας ἀπεκόμησε περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος ἐντυπώσεις ὁ πολιτικὸς ἀνήρ, διδαχθεὶς ἐν τῇ σχολῇ τῆς Βιρμιγγάμης πολὺ μᾶλλον ἢ τῇ τοῦ Περικλέους. Δυνατὸν εἶναι ἡ προγενεστέρα αὐτοῦ ἐπίσκεψις τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ αἱ περιποιήσεις τοῦ Σουλτάνου νὰ ἐμετρίασαν ὁπωσοῦν τὸν φιλελληνισμὸν αὐτοῦ. Περὶ τούτου οὐδὲν ἀνεκοίνωσε μέχρι τοῦδε, ἔτυχε δὲ μόνον ν' ἀκούσωμεν, ὅτι δὲν ἀπεκόμισε καθ' ὑπερβολὴν δυσμενῆ γνώμην περὶ «τῶν ἀκατονομάστων Τούρκων». Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱ Ἕλληνες δύνανται νὰ βασίζωνται ἐπὶ τῆς εἰλικρινοῦς συμπαθείας τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ. Τὸ καθ' ἡμᾶς ἔχομεν πᾶσαν πεποίθησιν εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, ἂν οἱ Ἕλληνες ἀναγνωρίσωσιν εἰλικρινῶς, ὅτι μόνον διὰ συνέσεως καὶ ὑπομονῆς, οὐχὶ δὲ διὰ φωνασκιῶν, ἀσκεψίας καὶ κενῶν ἐπιδείξεων ἐνθουσιασμοῦ, εἶναι δυνατὴ ἡ πλήρωσις τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν πόθων.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ

Τεργέστη, 1 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος λόγος τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ Βουλῇ, μεταφρασθεὶς Ἀγγλιστί, ἐξεδόθη εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδιον, ἔδωκε δ' ἀφορμὴν εἰς τὸν Ἀγγλικὸν τύπον νὰ ἐκφέρῃ οὐχὶ ἀποθαρρυντικὰς κρίσεις περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΕΝ ΒΟΛῼ

ΤΟ ΠΗΛΙΟΝ

Εἰς τὸν Δῆμον Ἰωλκοῦ ἐγένετο προχθὲς διαδήλωσις ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως ἐκ τοῦ προχείρου. Ἔν τινι Καφφενείῳ ἐφώναξέ τις, ζήτω ὁ Γεωργιάδης, ἀμέσως δὲ οἱ παριστάμενοι ἀπήντησαν, ζήτω ἡ συμπολίτευσις, ζήτω ὁ Τρικούπης, τότε δὲ καὶ ὁ φωνάξας ὑπὲρ τοῦ κ. Γεωργιάδου, ἐπειδὴ ἔμεινε μόνος ἐφώναξε, ζήτω ἡ συμπολίτευσις καὶ ὅλοι πλέον ἐχύθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 24 Δεκεμβρίου, Τετάρτῃ 1886.

Χαίρομεν, ὅτι οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι παρεδέξαντο τὴν ἐλαίαν ὡς σύμβολον.

Ἡ ἐλαία εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἀθηναϊκὸν σύμβολον. Ὅτε ὁ Ποσειδῶν μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς διηγωνίζοντο περὶ τῆς κυριαρχίας τῆς πόλεως, ὁ Κέκρωψ ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὅπερ προσήνεγκεν ὁ Ποσειδῶν, προὐτίμησε τὴν ἐλαίαν, τὸ δῶρον τῆς Ἀθηνᾶς. Ἐν τῇ βιογραφίᾳ τοῦ Ἐρεχθείου ὑπὸ τοῦ κυρίου Ῥαγκαβῆ φέρεται ὁ πανηγυρικὸς τῆς ἐλαίας καὶ ἂς τὸν μελετήσωσιν ἐνταῦθα οἱ συμπολιτευόμενοι ἐκλογεῖς οἱ ἤδη ἀναρτήσαντες αὐτὴν καὶ ἐπὶ τῶν καταστημάτων των.

«Ἡ ἐλαία, εἶπεν ἡ Ἀθηνᾶ, ἐνδύουσα καὶ πεδιάδας καὶ ὄρη θέλει μεταβάλει τὴν ἔρημον τῆς Ἀττικῆς εἰς χαριέστατον κῆπον. Αὐτῆς ὁ καρπὸς ἔσται τῶν κατοίκων τροφὴ προσφιλής, ὁ δ' ὀπὸς οὐ μόνον ἔσται τῶν τεχνῶν βοηθός, ἀλλ' ἀφανεῖς ἐγκλείων τὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας, θὰ δωρήσῃ ἐπὶ γῆς τὸ οὐράνιον φῶς καὶ θὰ παρατείνῃ ἐπὶ τῇ νυκτὶ τὴν ἡμέραν. Ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐν τῷ δένδρῳ τούτῳ δωροῦμαι ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸ ὑπέρτατον τῶν ἀγαθῶν, τὴν εἰρήνην τῆς Φρονήσεως θυγατέρα. Αὕτη εἶναι τῶν ἀνθρώπων ἡ μεγαλουργὸς εὐεργέτις, αὕτη ἡ πλουτοδότις θεά, αὕτη ἡ τῶν ἐθνῶν ἐμπεδοῦσα τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν εὐημερίαν ῥιζοῦσα. Οἱ ἀνδρικοὶ ἀγῶνες, ὁ πόλεμος καὶ αἱ νίκαι, ἃς οὐχ ἧττον θαλλὸς τῆς ἐλαίας μου θέλει ἀμείβει, τότε συμβάλλονται εἰς τῶν ἀνθρώπων τὴν εὐτυχίαν, ὅταν μόνον προπαρασκευάζωσι τὴν εἰρήνην. Εὐτυχὴς λαὸς ὁ ἀσπασάμενος τὴν εἰρήνην καὶ νικῶν οὐχὶ ἵνα νικήσῃ, ἀλλ' ἵνα διατηρήσῃ τὸν θησαυρὸν αὐτῆς». Ταῦτα εἶπεν ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ὁ Κέκρωψ προετίμησε τὴν ἐλαίαν.

Ἡ 4η Ἰανουαρίου θὰ δείξῃ, ἐὰν καὶ οἱ ἐκλογεῖς τῆς Ἀττικῆς συμμερίζωνται τὰς διαθέσεις τοῦ παλαιοτάτου αὐτῶν προγόνου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Δεκεμβρίου 1886.

ΕΚ ΘΗΡΑΣ

Ὁ κ. Νομικὸς μετὰ τοῦ συνυποψηφίου κ. Γαβαλᾶ, περιῆλθε σχεδὸν πάντα τὰ χωρία τῆς Θήρας, πανταχοῦ δὲ ἐγένετο δεκτὸς μετ' ἀκράτου ἐνθουσιασμοῦ, ζητωκραυγῶν, πυροβολισμῶν, εἷς δὲ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων πολιτῶν προσεφώνησεν αὐτῷ, ὅστις ἀπαντᾷ καταλλήλως ζητῶν παρὰ τῶν συμπολιτῶν του αἱ δώδεκα τοῦ συνδυασμοῦ κάλπαι νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μία κάλπη καὶ ν' ἀποβλέψωσι πάντες οὐχὶ εἰς πρόσωπα ἀλλ' εἰς τὸ σημεῖον τῶν καλπῶν, ὅπερ εἶναι ἡ ἐλαία, κατα-

ψηφίζοντες πᾶσαν ἄλλην κάλπην μὴ φέρουσαν τὸ σημεῖον τοῦτο· ὅπερ καὶ κατενοήθη ὑπὸ πάντων, οἵτινες ὑπὲρ τοῦ σημείου τούτου ἀγωνίζονται, καὶ ὅπερ κρέμαται εἰς τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα καὶ πάσας σχεδὸν τὰς οἰκίας, δι' ἐλαιῶν δὲ σχηματίζονται ἀψίδες εἰς τὰ χωρία, ἅτινα ἐπισκέπτονται οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1886

Ἡ ἀναθεώρησις τῶν συμβάντων τοῦ 1886 ἔδωκε δυστυχῶς εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον ἀφορμὴν νὰ ἀναμνησθῇ καὶ τῆς μωρᾶς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐτησία ἐπιθεώρησις τοῦ «Χρόνου» ἀφιεροῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἑξῆς παράγραφον.

«Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὑπὸ τὸν κ. Δηλιγιάννην».

Ἐπὶ τέλους αἱ ὑπεκφυγαὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐβίασαν τὰς Δυνάμεις ν' ἀνακαλέσωσι τοὺς ἀπεσταλμένους των καὶ ν' ἀποκλείσωσι τοὺς ἑλληνικοὺς λιμένας. Τότε ὁ κ. Δηλιγιάννης παρῃτήθη, ἀφεὶς ἄλλους ν' ἀντιπαλαίσωσι κατὰ τῶν δυσχερειῶν καὶ τοῦ ὀνείδους, εἰς ὃ περιέπλεξεν ἡ πολιτική του τὴν χώραν. Ὑπουργεῖον Τρικούπη ἀνέλαβε τὸν ἀφοπλισμόν, ἀλλ' οὐχὶ ταχέως, διότι κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν συνέβησαν σοβαραὶ συγκρούσεις εἰς τὰ σύνορα».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Δεκεμβρίου 1886.

Ὁ κύριος Τρικούπης κατώρθωσε νὰ φανατίσῃ κόσμον καὶ κόσμον ὑπὲρ αὐτοῦ, τοὺς μὲν τροφοδοτῶν, τοὺς δὲ γοητεύων. Διὰ τοὺς πρώτους ἀδιαφοροῦμεν.

Οἱ δεύτεροι ὅμως, ὑφ' ὧν εἷς ἀφατρίαστος ἠδύνατο νὰ κλονισθῇ, ὁμοιάζουν πρὸς πετεινούς, ἀπὸ τῶν ὁποίων οἱ πειραματισταὶ ἀπο-

σπῶσι στρώματά τινα ἐγκεφαλικά. Οἱ πετεινοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν ἀλλὰ φυτοζωοῦν. Τοιοῦτοι εἶναι οἱ πιστεύοντες ἀσυζητητεὶ ἐπὶ τὸν κ. Τρικούπην, ὅτι θὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Πιστεύουσι καὶ δὲν ἐρευνῶσιν. Ἡ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀρχηγοῦ των πίστις εἶναι ἡ πρὸς τὰ περίαπτα, ἢ τὰ ἅγια λείψανα πίστις τῶν θεοληπτων. Κρεμοῦν ἓν τεμάχιον ἀμφιβόλου καταγωγῆς τιμίου ξύλου, καὶ πιστεύουν ὅτι ἕνεκα τούτου μπάλα δὲν τοὺς πιάνει! Θραύονται δ' ἐπ' αὐτῶν τὰ κύματα τοῦ κυβερνητικοῦ βορβόρου, τὰ ὁποῖα ὅμως ἐκλαμβάνουν ὡς ἀφροὺς ἀρωματικοῦ σάπωνος, καὶ πλύνονται μ' αὐτά.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Δεκεμβρίου.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΧΘΕΣ

ΤΑ ΕΝ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ

Πλῆθος λαοῦ, οὐχὶ εὐάριθμον, εἶχε συρρεύσει χθὲς ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἡρρώων, ὅπου, ὡς εἶχε γνωσθῇ ἔμελλε νὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Γεννάδιος.

. . . . .ἐγένετο σχετική τις ἡσυσία καὶ ἤρξατο ὁ κ. Γεννάδιος λέγων.

«Λαέ μου ἀγαπητέ, καὶ ἐγκαταλελειμένε παρ' αὐτῶν τῶν ἀρχόντων σου μεγάλων καὶ μεγαλειοτάτων. . . . .

'Αλλ' ὁ θόρυβος ἐπαναλαμβάνεται σφοδρότερος καὶ οἱ συριγμοὶ καλύπτουν τὰς ζητωκραυγάς, ὑποβοηθούμενοι καὶ ὑπὸ κρότου τενεκέδων. Ὁ ῥήτωρ ἀρχίζει νὰ χάνει τὴν ἀταραξίαν του.

«Τὸ τενεκεδένιο στόμα τοῦ κ. Τρικούπη σᾶς λαλεῖ τὴν προδοσίαν. . . . . .».

'Αλλὰ καὶ πάλιν ὁ θόρυβος δὲν διακόπτει καὶ ἡ τενεκεδοκρουσία καὶ οἱ συριγμοὶ καὶ αἱ ἀνταγωνιζόμεναι πρὸς ταῦτα πάντα ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ αἱ παρωτρύνουσαι πρὸς ἐξακολούθησιν φωναί, διακόπτουσι τὸν ῥήτορα, ὅπως ἀποκαταστάσῃς σχετικῆς

τινὸς ἠρεμίας ἐξάγει φύλλον τῆς «Ὥρας» καὶ ἀρχίζει νὰ ὁμιλῇ περὶ τοῦ ἄρθρου τοῦ Λονδινείου «Χρόνου», ὅπερ ἡ «Ὥρα», ἐδημοσίευσεν ἐν μεταφράσει, νὰ τὸ ἀποκαλῇ προδοτικόν, νὰ κατηγορῇ αὐτὸν τὸν κ. Τρικούπην, ὡς συγγραφέα αὐτοῦ, καὶ νὰ σκιαγραφῇ τὴν πολιτείαν τοῦ φύλλου τοῦ ἄστεος ὡς μισελληνικὴν καὶ ἀπὸ τριακονταετίας, μὴ παραλείπων νὰ στολίζῃ καὶ μὲ διάφορα ἥκιστα εὔφημα κοσμητικὰ ἐπίθετα τὸ παγκόσμιον φύλλον. Ἐπὶ τέλους ξεσχίζει τὸ φύλλον τῆς «Ὥρας» ἵνα μὴ μολυνθοῦν αἱ χεῖρες του, ὡς λέγει καὶ θέλει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀλλ' ὁ θόρυβος κορυφοῦται, οἱ τενεκέδες κροτοῦσιν ἀγρίως καὶ ῥυπαρὰ ῥάκη ἐμβεβαπτισμένα εἰς ἀκαθαρσίας διασχίζουν τὸν ἀέρα......

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Δεκεμβρίου, Σαββάτῳ 1886.

Ἐν γένει ἡ προξενηθεῖσα ἐντύπωσις ἐκ τῆς προσχεδιασθείσης ταύτης διαδηλώσεως δὲν ἦτο τοιαύτη, οἵα προσεδοκᾶτο ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Οἱ τραχεῖς λόγοι τοῦ κ. Γενναδίου, αἱ ἀδικαιολόγητοι αἰτιάσεις ἐναντίον τῆς ἐξουσίας, ὡς παρεμβαινούσης δῆθεν, καὶ ἄλλαι αὐτοῦ παρεκβάσεις λίαν ἀπότομοι, εἰς ἃς ἐν στιγμῇ παραφορᾶς μετὰ τὴν ζωηρὰν ἀποδοκιμασίαν του ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἡρώων προέβη, συνέτειναν, ὅπως ἡ ἐντύπωσις ἦν ὅλως ἐναντία ἐκείνης, ἣν προσεδόκων οἱ ὀργανωταὶ τοῦ χθεσινοῦ συλλαλητηρίου.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα τῆς «Ἀκροπόλεως».

Ἀνέγνων ἐν τῷ χθεσινῷ φύλλῳ τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας... ..... Πιστεύω δὲ ὅτι οὐδὲ ὁ κ. Τρικούπης ἤθελεν ἀποτολμήσει ποτὲ νὰ ἄρῃ τὴν προκάτοχον ἀναγκαστικήν, ἐὰν ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι, διὰ τῆς ἐκ νέου ἐπιβολῆς αὐτῆς, ὁ κ. Δηλιγιάννης ἤθελε συναγείρῃ ὑπὸ τὴν κυανόλευκον 80 χιλιάδας ἀνδρῶν Ἑλλήνων, οὐχὶ διὰ νὰ πο-

λεμήση τοὺς Τούρκους — τοιοῦτον αἱμοβόρον σκοπὸν δὲν εἶχε βεβαίως ὁ κ. Δηλιγιάννης — ἀλλὰ διὰ νὰ τοὺς καμαρώνῃ θνήσκοντας ἑλληνοπρεπῶς ἐν τοῖς τέλμασι τῆς ἐριβώλακος Θεσσαλίας, μέχρις........ ὁλοσχεροῦς συντελείας τοῦ χρήματος, ὅπερ ἔλαβε παρὰ τῶν Τραπεζῶν, διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας...........

29 Δεκεμβρίου 1886.

Χθὲς ὁλόκληρος ὁ συνδυασμὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως μετέβη εἰς Αἴγιναν ἐξ ἧς ἐπέστρεψεν αὐθημερόν. Ἡ ὑποδοχὴ τῶν κ. ὑποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως φαίνεται ὅτι ὑπῆρξε ψυχροτάτη. Λέγουσι μάλιστα, οἱ εἰδότες, ὅτι ὁ λεμβοῦχος Μπακαλιάρος ὀνόματι ἐπέστρεψε τῷ κ. Ῥάλλῃ τὰς 16 δραχμάς, ἃς οὗτος προσέφερεν αὐτῷ καὶ ἐκράτησε μόνον λεπτὰ 50 δηλώσας συνάμα, ὅτι......... εἶναι Τρικουπικός.

27 Δεκεμβρίου 1886.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας Γκαζοχωρίου ἐν σώματι ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ του. Ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει ταύτῃ τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν φιλικῶν αἰσθημάτων ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξέφρασε τὴν εὐχαρίστησίν του, βλέπων αὐτοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν κατ' οἶκον, τοῦτο, εἶπεν ὁ κ. πρωθυπουργός, εἶναι ἔνδειξις εἰλικρινοῦς ἀγάπης, ἀνθ' ἧς αὐτὸς πᾶσαν αὐτοῦ καταναλίσκει δύναμιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς χώρας.

Τοὺς συγκινητικοὺς τούτους λόγους τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ διεδέχθησαν ζωηραὶ ζητωκραυγαί.

Thursday, December 30, 1886.

The financial condition of the Greek Kingdom has evidently occupied more than the ordinary attention of its leading statesmen of late, as no country can pretend to be

in a satisfactory state, if an equilibrium of taxation and expenditure is not a fundamental feature in the Budget for the year. To M. Tricoupis' clear and keen perception—comprehensive withal—of the situation as regards his country, Greece is indebted for one of the best financial statements that was ever delivered to the Chamber—one which eminently justifies the selection of his Excellency for the high governmental offices which he has the honour to fill, namely, President of the Council of Ministers, and Minister of Finance. The speech of this gentleman in introducing his Budget to the Hellenic Chamber on 27th October, a copy of which translated into English we have before us, was well calculated to rivet the attention of a patriotic House of Representatives; and from the very marked interest which their uninterrupted silence throughou nearly the whole of its delivery evinced, we can readily conclude how they, as it were, hung breathlessly upon his words, and felt the truth and force of his assertions and deductions. As a manipulator of figures, the financial statements of Mr. Gladstone when he was Chancellor of the English Exchequer, made him acknowledged even by his political opponents, to be not only expert and dexterous in the rules of arithmetic, but able to bring out his numerical conclusions with a force and vigour which could never have been attained without a thorough mastery of ali he advanced —implying a perfect acquaintance with all the ramifying details of his complicated subject.

M. Tricoupis throughout his great speech appeared to solve like a problem in Euclid, the points on which he wished to carry with him the mind of the Chamber. As one

calculated to maintain the honour and efficiency of the country, fondling with no rash enterprise, but holding the country ready for any emergency, the Budget of M. Tricoupis justifies the high estimate of his ability as a statesman which is entertained of him not only at home in his native Greece, but by public opinion abroad as well.

ΩΡΑ 27 Δεκεμβρίου 1886, Σάββατον.

Ἐκ τοῦ τελευταίου τεύχους τοῦ ἐν Λονδίνῳ περιοδικοῦ ἡ «Ἀλήθεια» (Truth) ἀποσπῶμεν τὸ κατωτέρω περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως ἀρθρίδιον:

«Ὁ λόγος, ὃν ἀπήγγειλεν ὁ κ. Τρικούπης εἰσάγων εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμόν, εἶναι ῥητορικὸν ἀριστούργημα. Ἐν αὐτῷ ἐκτίθεται μετὰ πολλῆς σαφηνείας ἡ δεινὴ οἰκονομικὴ θέσις τῆς χώρας καὶ ὑποδεικνύεται τὸ φάρμακον, συνιστάμενον εἰς τὴν ἐπιβολὴν φόρων, ἱκανῶν νὰ ἐξισώσωσι τὰ ἔσοδα πρὸς τὰ ἔξοδα. Περὶ τούτου μέλλει νὰ ἀποφανθῇ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τῆς ψήφου του μετά τινας ἡμέρας καὶ πιστεύω, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης θέλει πλειονοψηφήσει. Οἱ πόροι τῆς Ἑλλάδος ὑπεραρκοῦσι πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων, τὸ χρέος αὐτῆς δὲν εἶναι ὑπέρογκον, ὁ δὲ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι ἀγχίνους, φιλόπονος καὶ ἐπιχειρηματικός. Ἡ στενοχωρία αὐτοῦ φαίνεται προερχομένη ἐκ τῆς πολιτείας ὑπουργῶν τινων, ἐπιδιωξάντων δημοτικότητα διὰ φαντασιωδῶν ὑπολογισμῶν, διὰ τῆς καταργήσεως φόρων ἢ τῆς μὴ εἰσπράξεως αὐτῶν. Ὅπως δήποτε ἡ παροῦσα στιγμὴ εἶναι κρίσιμος διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐὰν διαχειρισθῇ καλῶς τοὺς πόρους αὐτῆς, κανονίζουσα τὰ ἔσοδα πρὸς τὰ ἔξοδα, αὕτη ἔχει ἐνώπιον αὐτῆς μέγα μέλλον, ἀλλ' ἂν δώσῃ ἀκρόασιν εἰς οἰκονομολογικὰς ἀγυρτείας βεβαίως ἐχάθη. Τὸ κατ' ἐμέ, ὡς ἔτυχε πολλάκις νὰ εἴπω, οὐδόλως ἀμφιβάλλω, ὅτι θέλει τηρήσει πάσας αὐτῆς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦτο ὅμως δὲν δύναται νὰ πιστευθῇ παρὰ τῶν πολλῶν, μέχρις οὗ κατορθωθῇ τὸ ἰσοζύγιον. Οἱ

Ἕλληνες μεγαλαυχοῦσιν ἐπὶ τῷ πατριωτισμῷ αὐτῶν, πιστεύω αὐτοὺς πράγματι πατριώτας, τοῦτο πρέπει ὅμως νὰ ἀποδείξωσι καταβάλλοντες τοὺς ἀναγκαίους φόρους μᾶλλον ἢ περιφερόμενοι ἐν στρατιωτικῇ στολῇ παρὰ τὰ σύνορα, κηρύττοντες ὅτι προτίθενται νὰ ἐλευθερώσωσι τοὺς ὑποδούλους ἀδελφούς των ἢ νὰ πέσωσι μαχόμενοι καὶ ἔπειτα ἐπιστρέφοντες ἄπρακτοι εἰς τὰς ἑστίας αὐτῶν. Τὰ τοιαῦτα τοὺς καθιστῶσι μόνον γελοίους καὶ γίνονται παραίτιοι νὰ λησμονῶνται τὰ πολλὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Τρικούπη φαίνεται κεκτημένη ἡ Ἑλλὰς ἄλλον Καβούρ, καλῶς δὲ ἤθελε πράξει δίδουσα αὐτῷ τὴν ὑπογραφήν της ἐπὶ λευκοῦ χάρτου».

TRUTH, December 30, 1886.

GREECE

M. Tricoupis' Budget speech, which has been translated into English, is a masterly oration. It puts clearly, and in the most adverse light, the financial position of the country, and points out the remedy. This is, to raise by taxation enough to balance revenue with expenditure. An election is to take place in a few weeks, and I believe that there is very little doubt that M. Tricoupis will have a majority. The resources of Greece are amply sufficient to meet her expenditure. Her debt is comparatively a small one. Her people are shrewd, intelligent, and industrions. She seems to have suffered from having had Ministers who sought to curry favour by putting forward fancy figures, and by taking off taxes or failing to collect them. The present is the turning-point in her history. If she cuts her coat according to her cloth, and husbands her resources, she has a great future; if

she prefers financial quackery, she is lost. For my part, as I have more than once said, I have never doubted that she will punctually meet all her engagements. But this opinion will not be universally entertained until she shows a financial equilibrium. Greeks prate much about their patriotism, and I really do believe that they are patriotic; but they must show it by the practical method of submitting to taxation, rather than by swaggering about in uniform on their frontiers, beclaring that they intend to die to free their brethren who are still under Turkish rule, and then returning to their homes. This sort of thing only renders them ridiculous, and leads people to forget the numerous excellent qualities that they possess. In M. Tricoupis they seem to have got a Cavour, aud if they are wise they will allow him almost carte blanche.

ΠΑΝΟΠΗ, Ἑρμούπολις.

Κυρίαρχε λαέ! τῆς ἐπαρχίας Σύρου, ἀποτείνομαι πρὸς σὲ μόνον, διότι ἡ φωνή μου δὲν δύναται, δὲν προφθάνει νὰ ἀκουσθῇ εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ, εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα! Ἀνέγνως τὴν λυπηρὰν τῆς Πατρίδος σου θέσιν, ἐννόησας τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων, ἐπείσθης ὅτι συμφέρει νὰ ἀποθάνῃ τις, ἂν πρόκηται νὰ ἀποθάνῃ, ὑπὸ ἱκανόν, ὑπὸ ῥέκτην πολιτευτὴν, οἷος ὁ Τρικούπης.

Ἐὰν καλῶς ἤκουσας, ἐὰν ἐπείσθης, πρόσελθε εἰς τὰς κάλπας τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν καὶ δὸς τὴν ψῆφόν σου κατὰ τὴν πεποίθησίν σου, κατὰ τὸ ἀληθὲς τῆς Πατρίδος σου καὶ τὸ ἴδιόν σου συμφέρον.

Νομίζομεν ὅτι ἀρκούντως ἀνεπτύχθη ὑμῖν τὸ ἐκλογικὸν ζήτημα καὶ ὅτι οἱ ὀπαδοὶ τῶν δύο πολιτικῶν κομμάτων ἐννοήσατε ὅτι πρόκειται περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν ἀνηκόντων καθαρῶς εἰς τὸ ἓν ἢ εἰς

ἄλλο κόμμα; Ἐπίσης νομίζομεν ὅτι ἀρκούντως ἐννοήσατε, ὅτι εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἔφθασαν τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος μόλις θὰ δυνηθῇ νὰ διοικήσῃ αὐτὰ ὁ κ. Τρικούπης. Ὅταν δὲ μόλις ὁ κ. Τρικούπης, ἕπεται ὅτι οὐδόλως, οὐδαμῶς δύναται σήμερον νὰ τὰ κυβερνήσῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ Βουκουρεστίου, 20 Ἰανουαρίου 1886.

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἀκροπόλεως»

Τ. Μαγουρέλιον, 15/27 Ἰανουαρίου 1886.

ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ

Ἡ φίλη «Ἀκρόπολις» τὸ ἀξιόλογον τοῦτο ἐν Ἀθήναις δημοσιογραφικὸν ὄργανον, μέχρις ἐπ' ἐσχάτων εἶχεν ἑλκύσει τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ κοινοῦ, τοὐλάχιστον τοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, οὐχὶ τόσον διὰ τὴν σπουδαιότητα τῶν ἄρθρων της, διότι ἄρθρα σπουδαῖα ἀναγινώσκει τις καὶ εἰς ἄλλας ἐφημερίδας καὶ μάλιστα ἀλλοδαπάς, ὅσον διὰ τὴν ἀμερόληπτον καὶ ἐθνικὴν αὐτῆς πορείαν. Ἀπό τινων ὅμως ἑβδομάδων, ἀγνοοῦμεν τίνος ἕνεκα, μετήλλαξε τὴν σώφρονα καὶ ἐθνωφελῆ ταύτην πορείαν δι' ἑτέρας ἰδιορρύθμου καὶ παρατόλμου, ἵνα μή τι ἄλλο εἴπωμεν, ἣν εἴχομεν συνειθίσει νὰ βλέπωμεν δυστυχῶς εἰς ἐφημερίδας κομματικάς, ἐμπαθεῖς καὶ ἀναξίας τῆς ἀποστολῆς των.

Ὁ πόλεμος ὃν ἐξαπίνης ἐκύρηξεν ἡ «Ἀκρόπολις» κατὰ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, πρὸς ἣν σύμπας ὁ ἑλληνισμὸς ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματά του, καὶ παρ' ἧς καὶ μόνης ἔχει νὰ ἐλπίζῃ τι καλόν, προδίδει ἢ ἀσύγγνωστον ἰδιοτέλειαν ἢ λυπηρὰν παραζάλην.

Δὲν ἔχομεν, ἐννοεῖται, τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐπιβάλωμεν τὰς ἰδέας μας εἰς τὸν ἀρχισυντάκτην τῆς «Ἀκροπόλεως», μακρὰν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν προσώπων διατελοῦντες, δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐκφέρωμεν ὀρ-

θὴν γνώμην περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι· ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ δικαιούμεθα ὡς συνδρομηταὶ εἶναι, νὰ παρατηρήσωμεν αὐτῷ μετὰ λύπης, ὅτι ἀποδοκιμάζομεν διαρρήδην τὴν νέαν πορείαν τῆς ἐφημερίδος καὶ νὰ δηλώσωμεν ὅτι, ἐὰν δὲν ἐπανέλθῃ ταχέως εἰς τὴν ἐθνικὴν γραμμὴν ἀφ' ἧς ἐξετροχιάσθη, δὲν δεχόμεθα πλέον τὰ φύλλα αὐτῆς καίτοι προπληρώσαντες τὴν συνδρομήν.

Ἀποδοκιμάζομεν λοιπὸν τὴν ὡς ἀνωτέρω ἀντεθνικὴν πορείαν τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος, καὶ εὐχόμεθα ἓν ἐκ τῶν δύο, ἢ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἐφημερὶς αὕτη εἰς συναίσθησιν τῆς ἐθνικῆς ἀποστολῆς της, ὑπηρετοῦσα ὡς πρότερον τὸ ἐθνικὸν πρόγραμμα ἢ νά........

Τηλέμαχος Δ. Παπαζόγλου, ἀνταποκριτὴς καὶ συνδρομητὴς τῆς «Ἀκροπόλεως» ἀδελφοὶ Αὐγουστάτου, Β. Μπενλῆς, Β. Ἀθηναῖος, Α. Μ. Ματκοβίδης, Α. Χ. Πέτρου, Ζ. Σ. Μενάγια, Δ. Βλαχόπουλος, Ν. Π. Τροῦπος, Λ. Τρωϊάνος, Δ. Λυκιαρδόπουλος, Σ. Γ. Ἰγγλέσης, Σ. Σ. Ἰγγλέσης, Ν. Καραβίας, Σ. Πανᾶς, Α. Δ. Πανᾶς, Θεοκλῆς Μεταξᾶς, Μ. Βρετός, Φ. Τ. Δρακάτος, Π. Δενδρινός, Γεράσιμος Τ. Πανᾶς, Παῦλος Πανᾶς, Φίλιππος Σπυρίδονος, Ἀνδρέας Ναστάτος, Χριστόδουλος Τυπάλδος, Εὐαγγελινὸς Δρακάτος, Θεόφραστος Γαρμπῆς, Π. Γαζῆς, Ν. Βοθρονιός, Α. Λυκιαρδόπουλος, Γεώργ. Σαββατάκος, Παναγῆς Μ. Πανᾶς, Εὐαγγελινὸς Ν. Πανᾶς, Διονύσιος Λεβέντης.

Καὶ πέντε ἕτεροι συνδρομηταὶ ἀπουσιάζοντες, οἵτινες εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁμοφρονῶσιν ἡμῖν.

ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ, ἐν Τρικκάλοις (Θεσσαλίας).

Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας ἐν πεποιθήσει φρονοῦμεν ὅτι τὸ Ἔθνος θὰ ἐπιδοκιμάσῃ πληρέστατα διὰ τῆς ψήφου του τὴν πολιτείαν τοῦ κ. Τρικούπη καταδεικνύον ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος θὰ διδάξῃ δὲ ἡ 4η

τοῦ μηνὸς τούτου τοὺς ὀπαδοὺς τῆς τυχοδιωκτικῆς πολιτικῆς ὅτι παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τοῦ ψεύδους καὶ τῶν φωνασκιῶν.

THE CROWTH OF FREEDOM IN THE BALKAN PENINSULA

NOTES OF A TRAVELLER IN MONTENEGRO, BOSNIA, SERVIA, BULGARIA, AND GREECE

By James George Cotton Minchin

PREFACE

October 25th, 1886.

In this book I have endeavoured to give the national point of view of Montenegrins, Serbs, Bulgarians, and Greeks. I have treated the Eastern Question, not as it affects English interests, but as it affects the interests of the small independent States ofthe Balkans.

GREEGE

CHAPTER XII.

This reflection might depress the friend of Greece, and dispose him to think that all except her sun had set. Happily, there is now at the head of affairs in Greece one who is a patriot and a statesman, and who seems destined to revive the best traditions of his race. The present Prime Minister holds it to be the sacred duty for Greece never to rest, until all who speak her language and are proud of her name are numbered among her recognised sons. The hour for action will strike, and that soon, and in Charilaus

Tricoupis his country has found her man. The whole question is whether the Greeks will loyally support their patriot-statesman and his policy. The army of Greece bears a larger proportion to its population than even that of Germany. But her army is the only instrument Greece possesses for working out her own salvation. The truth is that Greece (as at present constituted) is too small to exist. She must advance, or national bankruptcy will ensue. Yet it was on account of the fresh taxes proposed by his last budget that Tricoupis was thrown out of office. He is now in office again, and will shortly reintroduce an almost identical budget. This increased taxation is necessary on account of the army and navy. Will the Greeks have sufficient patriotism to support him now? If they do, they may rely upon it that their country will soon enter into possession of that grand and historic inheritance known to her sons as Greater Greece.

CHAPTER XIII.

An Interview with Tricoupis — A Hardworked Statesman — The Land Question — Peasant Proprietors — Payment of Members — Tricoupis and Delyannis compared as Speakers — Greek Reform Bill — Living «By what sticks» — A Deputy as Godfather — Tricoupis «the Englishman» — King George — Greek Partiality for Russia — Lord Iddesleigh's Quintuple Alliance — What we have Gained by Coercing Greece — Proposed Reforms in Army and Navy — Greek Finance — Paper Money — The Anglesey of Greek Finance Ministers — Free Education — «Conventicles» — Priests —No Oath Question — «Water is Best» — Indirect Protection.

At that hour which modern Athenians consecrate to the siesta, the Prime Minister of Greece received me. The hour

of the interview seemed to me typical of the man, for at a time when others slumber, Tricoupis — like the Emperor of China, who holds his Council meetings at midnight — is keeping watch and ward over his country. Happily for me the day was a solemn festival of the Church, and this enabled M. Tricoupis to give me more of his time than he otherwise could have done. He fills three posts in his Cabinet— those of Prime Minister, War Minister, and Finance Minister. He is not only the first of Greek statesmen, but he is the first, and the rest nowhere. He is known as «the Englishman» among his compatriots, and no more splendid compliment could be paid to England, for Tricoupis is the most honest man that ever mixed in Greek politics. Even the late Lord Strangford is constrained to except Tricoupis from his sweeping condemnation of the Greek character. The diplomatic training of Tricoupis has, he says, «kept him clear from demoralising locat influences, and the daily habit of petty shuffle. Diplomacy has actually given Tricoupis a moral education». Foreigners say that all Fnglishmen are affected by the spleen. Perhaps we are, but even the splenetic admit Tricoupis's integrity, and that in the widest sense. He has absolutely no object in view but the welfare of his country. For this he spends laborious days and nights. When the Chamber is not sitting, his working day is always the same. He rises at six in the morning, and goes to the War Office or Finance Office. He remains there, with brief intervals for meals, till midnight, and sometimes till two or three in the morning. He appears to be a glutton for work. He is a man over the medium height, with a very pleasant, frank face. I was surprised to learn that he is considered

proud by his countrymen; but then they cannot brook a master There seems to be some truth in this charge, genial and kind as Tricoupis is in private life, for at the time of the cession of the Ionian Islands by England, Tricoupis held language so extravagant that Lord John Russell threatened to break off negotiations. Tricoupis is proud of his country, and has a high opinion of its merits. If this be a fault, it only serves to set off the lustre of his public and private character. I shall now give the views of the Greek Prime Minister on things Greek, in his own language as far as possible.

There is no land question, he said, in Greece. There used to be a small land question after the union of the Ionian Islands with reference to the olive trees. The Venetians had admirably arranged that the right to the land should be in one person, the tree in another, and the fruit in a third. At least, this is how the wags put it. This difficulty was settled by legislation. There was a land question in Thessaly, but that is being settled without legislation. In Thessaly the difficulty was created not by the Turks, but by speculators who brought the land for a rise. Happily the peasants are able to buy the land for prices which satisfy their speculating landlords, and the matter is being amicably arranged. I asked him whether there were no large landed proprietors in Greece. He said, «Yes, in Attica, Euboea, and other territories that have been given us by treaty; but even there the peasants are rapidly becoming proprietors, as they give prices which produce as investments far more than the land ever did in rent. In the Morea, the land had been taken from the Turks by conquest,

and by a law passed in 1881 the Moreote peasantry were purchasing the land from the Government. Each peasant is allowed to buy forty stremata of irrigated land and eighty stremata of unirrigated land, but in many cases the peasants have taken more, and the official surveyors never interfere further than by requiring the land to be paid for». Two stremata and a half are equal to an acre. «So you see», «said M. Tricoupis with a smile, our peasant has more than three acres and a cow». I asked him whether the possession of land had had the degrading and demoralising effect which the opponents of peasant proprietorship alleged that it had had in France. M. Tricoupis replied that he had not seen any such ill effects. On the contrary, he referred to the patience with which the peasants had borne the heavy burdens Delyannis's policy had thrown upon them as proof of their patient and lawabiding nature. He pointed out also that the peasant proprietors passed the laws they were called on to obey. They themselves form the bulk of the deputies. It is scarcely necessary to add that in Greece there are no poor laws, for there are no poor. A hospital has lately been founded in Athens by the legacies of the charitable, but it is mainly filled with old dependents. «Even our servants own a bit of land». I asked him whether merchants cared to enter the Chamber of Deputies. «Certainly, any one would wish to be a deputy, though (he added with a smile) we do not write M. P. after our name». Payment of members he regarded as a necessary ewil for Greece. «I should like to have unpaid deputies, if it were possible, but it is not». The deputies will not sit during the currant harvest, and although they can all live

comfortably at home, the two thousand francs a session is barely enough with some to pay their expenses in Athens. There is a considerable Jewish population in Volo, Larissa, and Chalcis, but no Jewish deputy, and only three Catholic. The peasantry of all lands are proverbially cautions and canny. I was, therefore, not surprised to learn that the Greek Chamber, in which they form a majority, is a very cold and critical audience. Except from the galleries, which are carefully packed, there is rarely any applause. I asked whether the peasant deputies spoke the written language. M. Trikoupis replied, «Yes, but a few deputies, a very few, speak a terse, idiomatic language, which differs from written Greek, but these are quite the best speakers we have». I may here interpolate the fact that M. Tricoupis is himself quite the best of living Greek orators. I was conversing in English with a young Greek about him. «Tricoupis», said his admi- «rer, will speak for three hours without a».—«Without a «note». No, without a glass of water», added the Greek. «Delyannis», he said, «was constantly stopping to drink a glass of water». this was evidently his definition of a table thumper.

Greece, like France, is divided into departments, arrondissements, and municipalities. The Prime Minister explained to me how deputies used to be elected for arrondissements, and how the number of deputies grew with the increase of population—how by small districts returning deputies, elections came to be decided by private rather than by public considerations, and how by the measure he had introduced and passed that spring the number of deputies had been fixed at the minimum number of 150 provided by

the Constitution. This reform was not passed merely on economic grounds, but in the hope that it would prevent the sacrifice of public to private or purely local interests. At present one man might influence thirty votes, and this would turn the scale in an electorate of 200, but would be powerless in one of 20,000. He laid great stress on the facility which the present small divisions gave electors to make their support conditional on their obtaining some post, and hoped this was rendered impossible for the future by his new law: There can be no doubt that the question of patronage is a serious stumbling-block for Greek politicians. Roughly speaking, there are three candidates for every office, and every Greek is not so accommodating as was the Yankee applicant who, finding that every post in the Cabinet was filled, remarked, as he went out of the door, «You don't happen to have an old suit of clothes you can give me?» A Greek Prime Minister, when he enters office, is the most popular man in the country, for he has more to give away than any one else; but when he has been in office some time, he has become a disappointing man. There is a story told of a seller of Greek figs, which applies to too many Greek officials. The vendor of figs undersold every one else in the market; when asked how he could manage it, he replied, «By what sticks». It was then observed that the bottom of his basket was pitched, and that the loss on the figs was more than covered by the pence that stuck to the basket. So it is with too many of the underpaid officials of this little country; they live «by what sticks» to their official baskets.

Votes are not bought and sold as they were with us; still, a modern Greek has his own way of voting for him-

self. He makes the candidate of his choice godfaıg to a one of his children. A Greek godfather is a very neavaters, tive, and cannot marry into the family of his godı. the The Greeks, who dwell in towns, are not given to hosp.gn lity; but near relations nay fairly expect hospitality ı- each other. The constituent therefore goes to Athens as the guest of his child's godfather, and it is well for the deputy, if he has only to be hospitable. Generally his self-constituted relative has some relation who is without the post for which he is peculiarly well fitted, and the deputy is expected to let the Prime Minister understand upon what the continuance of his support is conditional. And yet these posts under Government, sought with such feverishness, are most miserably underpaid, and scarcely give the holder an honest livelihood. The Prime Minister himself is only paid £ 500 a year. It were well for this country, if every Greek office holder could take Tricoupis as his great example.

A telegram relating to Bulgaria was brought in, which M. Tricoupis was good enough to read to me. We discussed the position there, and I congratulated the Prime Minister that the Outs in Greece were as patriotic as the Ins. «You all remain Greeks.» He admitted this was so, and explained that after the War of Freedom there had been Ministers who had led what were known as the English and French parties, because when in office they could rely on the support of the English and French Covernments respectively but that was no longer so.« They call me an Englishman,» he said.«I may be English in my social views, but not in my political.» It is my strong conviction that whenever Russia

choose

co-op to reopen the Eastern Question, Greece will wanmly operate with her. She will do this, not so much from love of Russia, as from hatred of Austria, and from a conviction that no other Power but Russia will aid her to carry out her great idea. Those, too, who have not lived in the East of Europe can scarcely grasp the implicit faith which the peasants of the Greek Church — be they Hellenes, Macedonians, or Montenegrins — place in Russia as the Orthodox Power. In the best-known Bulgarian convent on Mount Athos the name of Alexander, Prince of Bulgaria, has never been so much as mentioned in their public prayers, though they pray several times a day for the Czar and Imperial family. A Bulgarian peasant has little in common with the drones of the Holy Mountain. King George was a sailor in the Danish navy, with expectations of about £ 160 a year, when Lord John Russell, either metaphorically or actually, patted him on the shoulder, and asked him how he Should like being King of Greece. The Greeks were then most anxious that the Duke of Edinburgh should fill the throne vacated by King Otho, because they felt that such a step would commit England to carrying out the Great Greek Idea. We were either too wise or too foolish to embark upon so adventurous a policy; and consequently the Greeks have had to make friends elsewhere. Hellenic partiality for Russia is of very recent date; but it will certainly not cool on account of Russia's grudge against Bulgaria. Turkey, the Greeks regard as worse than sick; but Austria — *voilà l'ennemi*. It is not that Greece loves Russia more, but that she loves Austria less. Russia leaves no stone unturned to keep

alive her influence in Greece. She married the King to a Russian princess; she keeps a squadron in Greek waters, though she took care that, so far as she was concerned, the blockade should be a paper one. I suggested that foreign coercion might at least have had the effect of driving Delyannis from office. «Not in the least», replied M. Tricoupis, with marked emphasis «We would all support him against foreign interference». In my opinion, the coercion policy applied in the spring by our Government to Greece was a great mistake. Even admitting that it is to our interest and our honour to support the integrity of the Ottoman Empire, we did not go the right way to attain this end. Little countries, like little men, must be flattered rather than threatened; but our diplomacy more often resembles the wind than the sun. Lord Iddesleigh is reported to be endeavouring to cement an alliance between Turkey, Roumania, Servia, Bulgaria and Greece. All such endeavours must end in failure. An alliance between Bulgaria and Greece is as impossible as an alliance between Germany and France. The feeling which a Greek bears to a Turk may almost be described as affectionate, when compared with the aversion he has for a Bulgarian. He is not likely to embrace the Bulgarian at the bidding of the very Power that took the lead in the blockade. King George and his subjects will not forget the part so recently taken by England for many a long year. It seems almost certain that King George visited Paris this autumn, to avoid receiving a visit from His Royal Highness the Duke of Edinburgh. The associations connected with a British squadron in Greek waters are not pleasant to Greek minds. The Russian squadron, on the other hand, is most welcome,

13

and the Russian admiral's dinner-table is frequently honoured with the presence of their Hellenic Majesties. The French are also favourites; and a French admiral is at present a highly-salaried official in the Greek service. It is quite clear that we have not gained the goodwill of Greece by our active foreign policy; it is equally clear that we have not gained the goodwill of Turkey. What then have we gained? What could have induced our statesmen to alienate one of the few countries that had friendly feelings for England? Even admitting that the Eastern Question must not be reopened, if we can prevent it, we were hardly pursuing a dignified policy in coercing Greece. That was tantamount to telling Russia, that when it suits her convenience, she may occupy Bulgaria and seize on Constantinople; and that, until she is ready, we will prevent any small Power poaching on her preserves. Russia way in perfect immunity steal the horse; but Greece is to be punished, if she but look over the fence. The only Powers that gained by the Austrian policy, which we for the nonce made our own, were the new allies, Russia and Turkey. To benefit them we cut the cords of sentiment which had long bound us to Greece, incurred the bitter hostility of a rising Power, and kept under Turkish misgovernment the district round Janina which is mainly Greek in sympathy and race.

M. Tricoupis assented to a remark of mine that the right to time occupy Janina was when the Turks had their hands full in Bulgaria, and when Europe would have recognised a *fait accompli* in Albania, as well as in Eastern Roumelia. He pointed out that though the Powers could never prevent Greece declaring war against Turkey, if she were so

minded, it would be folly for his country — say, with two millions — to declare war against the Ottoman Empire, with its twenty millions, unless she could reckon on at least one of the Powers as her ally. He also criticised Delyannis's policy of calling out reserves, which he very justly said was not the proper way of preparing the country for a war, but rather of exhausting it.

We spoke of the army, in which the Prime Minister naturally takes the greatest interest, as it is the instrument for carrying out his ideas. The army of Greece (exclusive of officers) is composed of conscripts. M. Tricoupis explained to me that at present every Greek must serve one year in the infantry, or two in the cavalry or artillery; but if a man were drawn for the cavalry, he might at once declare for the infantry, and purchase a substitute to serve for him in the cavalry, thus serving the State by himself and his proxy, for three instead of two years. He told me he proposed altering this into an uniform service of two years, allowing six months' leave for harvest, and abolishing the right to purchase a substitute. «I do this, not on account of the soldiers, but on account of the officers, who are at present perpetually engaged in drilling recruits. When in France it was proposed to cut down eight years' service to five, Thiers exclaimed that the army was ruined; so you see that a service, however long, does not satisfy some; and I don't think two years will create a better private than one, but it will create a better officer. Our navy is at present entirely composed of paid sailors, but this is too expensive for the country; so I propose altering that too, and having our navy manned with conscripts». This naturally led us to discuss the all—important question

of ways and means. M. Tricoupis, when last in office, withdrew the paper currency, and issued for that purpose a loan, which was, however, only partially taken up. The paper currency, thus withdrawn, on the 13th January, 1885, was reimposed in consequence of the mobilisation of the Greek army by M. Delyannis in October, 1885. The existence of a paper currency — save for its tendency to create protection — need alarm no friend of Greece. All countries, even our own, have had, or now have a paper currency. It is a natural stage in the financial development of a country, and if properly handled, as in France, no more injures the body politic than measles injure the body physical. It is not the paper currency that alarms a friend of Greece, but the want of equilibrium between her public receipts and her public expenditure. The inhabitants of Chios are the recognised financiers of Greece. They have a proverb — «He who spends nineteen, and does not make thirty, is put into prison, and wonders at the reason why». Now that is exactly what Greece does, though it is to be hoped the prison is not in store for her. The income of Greece varies from sixty-five to seventy millions of francs, and she owes forty millions for interest on loans, pension, &c. It must be admitted that a country, whose national debt swallows up more than half its income, is financially in a parlous state. The world, however, is the inheritance of the sanguine, and M. Tricoupis is a most sanguine man. He explained to me that, out of a revenue of sixty-five millions, about four millions of francs were derived from payments by peasants, to purchase their land, and could not therefore be fairly called taxes. «I pro-

pose to add taxes to the extent of another thirty millions of francs, though I admit my Government was thrown out on these very taxes last year ». Unfortunately, it is one thing to put a tax on, and another to get it. The question is, whether the Greeks will have sufficient patriotism to put up with this increased taxation. Tricoupis cannot be described as a great Finance Minister. He is the first of Greek Finance Ministers; but this is not high praise. Strange as it may appear with so clever a race as the Greek, finance is the weak point with their public men. Tricoupis is the best of Greek Chancellors of the Exchequer, in the same manner as the Marquis of Anglesey was the Duke of Wellington's best cavalry officer. The dictum of Wellington on «his best cavalry officer» has become classical.

If it be the mind that rules, Greece ought to realise her heart's desire. There is no country in Europe where education is so highly prized as in Greece. Education is free to all — if a man declares himself unable to pay one or half a drachma a month for his clild's education, he can have it gratis; and if one man makes the declaration, all his neighbours join in. But so far is this from being frequent, that it is very common (so M. Tricoupis told me) to find the peasants giving the teacher a plot of land and cultivating it for him, so highly do they prize the presence of a good teacher. M. Tricoupis says, that finding good teachers has become a serious difficulty in Greece, as a teacher, who receives £3 a month — which is all the Government pays him — can easily find a more lucrative career. There is no religious difficulty in Greece. Education is not secular, but the consciences of all are respected, and both Catholic

and Jewish schools are assisted with State funds. If there were a strong body of Secularists in Greece, as in England, this would of course be impossible. But apparently there are as few Secularists as Socialists en Greece. M. Tricoupis referred with a laugh to one deputy calling himself a Socialist, because he read French books; but, he added, his deputy would be very unwilling to carry out is theories into practice. The absence of an extreme or Radical party from Greek politics is very remarkable. M. Tricoupis laid gread stress on the fact that, though the Orthodox Church was by the Constitution «the preponderating Church», all sects were tolerated.

He pointed out to me that the Greek Church was essentially a tolerating Church, that the Greek Metropolitan attended the Catholic Church on solemn festivals, though the Catholic bishop did not return the compliment; that a Greek priest would always administer the sacrament to or bury in consecrated ground a Christian belonging to a Church other than his own. The priests receive nothing from the State, but are entirely supported by the parishioners. The bishops are paid by the State out of a fund raised by the sale of the «conventicles». Now by «conventicles» M. Tricoupis meant the smaller convents, which had been disendowed. In an interview which lasted two hours this was the only word which was incorrectly used by the Prime Minister, if, indeed, it was incorrectly used. The larger convents still remain, and cultivate very badly the large estates that belong to them. Possibly Tricoupis may himself become the Henry VIII of Greece, but should he disendow the monasteries he will not do so to enrich individuals, but to ba-

lance the national finances. In no country are priests better kept in their proper place than in Greece. They are not only not allowed to sit as deputies, but they are not even allowed to take any part in the elections. «Like your peers, however», said M. Tricoupis, «they do. At our elections the Party, whose side the priest declares for, places him on horseback at the entrance to the village to speak to the villagers as they come in to vote. But he runs a risk of being fined by the bishop». The Orthodox religion is so much a matter of course in Greece, like the air you breathe, that there naturally is no oath question Some of the deputies, M. Tricoupis told me, have written «very improperly» (he added), an objection on the roll after signing their names, but not on religious grounds. They have merely stated that in their opinion a member should be bound by nothing but his conscience. In Greece they have compulsory vaccination, «but we try», said M. Tricoupis, «to make the practice as little compulsory as possible». This was one of the many proofs the Prime Minister gave me of his preference for the voluntary to the compulsory. The Greeks are great drinkers—of water, and Athens water is excellent. There are no liquor laws, either prohibitive or licensing, but every trade has to take out a licence. Beyond this it is evidently the wish of the Prime Minister to make trade free. «Protection», he said, «is not intended, but some laws passed purely for the purpose of raising a revenue have developed a home industry, and this I do not think a bad thing for us». Although we did not refer to it, M. Tricoupis must be well aware that a paper currency tends to produce protection. For, though you can purchase the same amount of home-grown

necessaries—bread, meat and fruit with a paper franc as with a silver franc, you are restricted by a paper currency to home—grown articles in consequence of the premium on gold or foreign bills of exchange, varying at present from 15 to 20 per cent. In other words, there is a bounty varying from 15 to 20 per cent. in favour of home—made articles in addition to the duty. For instance, it would be impossible for Liverpool cotton to compete with the cotton twist manufactured at the Piræus. All pleasant things must come to an end, and so did this interview. It has seldom been my good fortune to meet a man at once so able and so agreeable as the Prime Minister of Greece.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

Χθὲς τὴν νύκτα περὶ ὥραν 8ην πολλοὶ ἀρχιτέκτονες, βιομήχανοι, καταστηματάρχαι καὶ ἄλλοι ἔμποροι τῆς πρωτευούσης, ἐπιβαίνοντες ἐπὶ 50 περίπου ἁμαξῶν ἐπεσκέφθησαν πάντας τοὺς ὑπουργικοὺς ὑποψηφίους, ἀνερχόμενοι εἰς τὰς αἰθούσας καὶ ἐπιβεβαιοῦντες αὐτοὺς περὶ τῆς ὑποστηρίξεως, ἣν θὰ τοῖς παράσχωσιν. Εἰς ἑκάστου ὑποψηφίου τὴν οἰκίαν ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐν τέλει κατέληξαν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπίσης ἐπευφήμησαν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ὁ κ. Τρικούπης εἶναι πεπροικισμένος μὲ ἐξόχους καὶ ἀναμφισβητήτους ἀρετάς, ἡ δὲ τύχη τὸν συνέτρεξε καὶ αὖθις νὰ ἐπανέλθῃ ταχέως εἰς τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν διὰ τολμηρᾶς χειρὸς καταλαβὼν ἐφάνη καὶ τοῦ Γαμβέτα αὐτοῦ εὐτυχέστερος, ἀποκτήσας ἀκόπως σχεδὸν καὶ ἀνελπίστως τὴν εὐρεῖαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, ἣν ἐκεῖνος, καίπερ ἐπὶ τοσοῦτον ἀγωνισθεὶς δὲν κατώρθωσε νὰ ἴδῃ ψηφιζομένην ὑπὸ τῆς

Γαλλικῆς Βουλῆς. Ἡ δὲ εὐρεῖα περιφέρεια ἔδωκεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην μεγίστην πλειονοψηφίαν καὶ σχεδὸν εἰπεῖν παντοδυναμίαν· ἀλλὰ ἡ παντοδυναμία αὕτη ἐδιπλασίασε τὰς πρὸς τὸ ἔθνος ὑποχρεώσεις καὶ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ.

Τετάρτη, 31 Δεκεμβρίου 1886.

Πολλοὶ οἰνοπῶλαι, παντοπῶλαι, σιδηρουργοί, ἐργολάβοι οἰκοδομῶν καὶ ἄλλοι βιομήχανοι καὶ ἔμποροι, περὶ τοὺς 200, ἐκλογεῖς Ἀττικῆς, ἐπιβαίνοντες ἁμαξῶν, μετέβησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν μετὰ βεγγαλικῶν φώτων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ὑποψηφίου βουλευτοῦ κ. Στεφ. Δραγούμη καὶ ἐξεδήλωσαν ζωηρῶς τὰς πρὸς αὐτὸν συμπαθείας των. Κατόπιν τούτων ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ διῆλθεν ἑτέρα διαδήλωσις ἐξ ἄλλων πολιτῶν, ζητωκραυγάζουσα καὶ αὕτη ὑπὲρ τοῦ κ. Δραγούμη καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ πρῶτοι διαδηλωταὶ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Δραγούμη μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἔνθα εὑρίσκετο ἐργαζόμενος ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, γενόμενοι δὲ δεκτοὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐπευφήμησαν εἰσελθόντα τὸν κ. πρωθυπουργόν, ὅστις εὐχαριστήσας αὐτοὺς διὰ τὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν συμπαθείας των, ὑπέμνησε τὴν σοβαρότητα τὴν ὁποίαν ἔχουσιν αἱ ἐπικείμεναι βουλευτικαὶ ἐκλογαί, καθ' ἃς ὁ λαὸς διὰ τῆς ψήφου του θέλει ἐκλέξει μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, ῥυθμίζων ἴσως ὁριστικῶς τὰ τοῦ μέλλοντος τοῦ τόπου. Οἱ παρεστῶτες ἀνευφήμησαν τοὺς λόγους τούτους τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια.

ΩΡΑ, 1 Ἰανουαρίου 1887.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ

Τοιαῦτα ἦσαν τὰ ἔργα, ἅτινα ὑποβληθέντα εἰς τὴν Βουλήν, κληθεῖσαν εἰς ἔκτακτον σύνοδον, κατεδικάσθησαν παρ' αὐτῆς τὴν 8ην Μαΐου διὰ πλειονοψηφίας ἑξήκοντα ψήφων. Κατὰ παράδοξον ἀληθῶς τῶν

πραγμάτων τροπήν, ἡ πλειονοψηφία τῆς 7ης Ἀπριλίου, ἡ ἀναγράψασα ἐπὶ τῆς σημαίας αὐτῆς τὴν καταδίκην τῶν πράξεων τοῦ κ. Τρικούπη, ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν τοῦτον τὴν σωτηρίαν τῆς χώρας ἀπὸ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς πολιτείας τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Οὐδ᾽ ἀρκεσθεῖσα εἰς ταῦτα προέβη, πρὸς πληρέστερον ἐξιλασμὸν τῆς ἐξεγερθείσης ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς συμφορᾶς κοινῆς γνώμης, εἰς ἐπιψήφισιν νομοσχεδίων περὶ εὐρύνσεως τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας καὶ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, δι᾽ ἧς ἐπεδιώκετο ἡ ἀξιοπρεπεστέρα ἐν τῷ μέλλοντι ἀντιπροσώπευσις τῆς χώρας.

Πρὸς πλήρη τῶν ἔργων τούτων ἐκτίμησιν οὐδὲν ἄλλο ἀπομένει νὰ προσθέσωμεν εἰμὴ μόνον, ὅτι τὰ μὲν ἔκτακτα ἔξοδα τῆς ἐπιστρατεύσεως ἀνῆλθον εἰς ἑβδομήκοντα ἑκατομμύρια, τὰ δὲ ἐλλείμματα τῶν δύο τακτικῶν προϋπολογισμῶν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως εἰς πεντήκοντα ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐκ τούτων περιῆλθεν ἡ χώρα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων ἢ τῆς χρεωκοπίας. Ὑπὲρ τῆς τελευταίας ταύτης ἐκυρήχθη ἐσχάτως, πλὴν τινων ἄλλων, καὶ ὁ ἀντιποιούμενος τὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀρχηγίαν. Ἡ Κυβέρνησις ἀπεναντίας πιστεύει τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος ἀρκούντως ἀγχίνουν ὅπως ἐννοήσῃ ὅτι, οὐ μόνον ἡ τιμὴ ἀλλὰ καὶ τὸ συμφέρον του ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ νὰ προτιμήσῃ τῆς χρεωκοπίας τὴν ἀπότισιν τοῦ εἰς ἑκατὸν εἴκοσιν ἑκατομμύρια ἀνερχομένου προστίμου τῆς πλάνης τῆς 7 Ἀπριλίου.

ΩΡΑ, 2 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ Διάδοχος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ κ. Σαπουντζάκη ἐτίμησε χθὲς μ. μ. δι᾽ ἐπισκέψεως τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ του.

ΣΗΜΑΙΑ, 1 Ἰανουαρίου 1887.

Τί εἶναι ὁ Τρικούπης; τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν οὐδεὶς ἢ ἐλάχιστοι σήμερον ἀπευθύνουν, διότι ἐλάχιστοι εἶναι οἱ ἀγνοοῦντες τὸν κ. Τρι-

κούπην. Ἡ ἄγνοια τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ κ. Τρικούπη ἀποτελεῖ τὴν ἀδυναμίαν του, ὅπως διὰ τὸν κ. Δηλιγιάννην ἡ ἄγνοια τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν αἰσθημάτων του ἀποτελεῖ τὴν δύναμίν του.

Ἐκτιμᾷ τις περισσότερον τὸν κ. Τρικούπην, ὅσῳ περισσότερον τὸν γνωρίζει, καὶ ἐκτιμᾷ τὸν κ. Δηλιγιάννην περισσότερον ὅσῳ περισσότερον δὲν τὸν γνωρίζει.

Ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὸ τέλος τῆς παρελθούσης πρωθυπουργίας του, ὁπότε διέλυσε τὴν βουλὴν εἶχε πλειονοψηφίαν 9 ψήφων, ἐν ᾧ ὁ κ. Δηλιγιάννης εἰς τὸ τέλος τῆς πρωθυπουργίας του ὁπότε ἐγένετο ψηφοφορία εἰς τὸ ζήτημα τοῦ προέδρου εἶχε μειονοψηφίαν περίπου ἑξήκοντα ψήφων.

Τί εἶναι ὁ Τρικούπης; Ἐὰν ἡ μεγαλοφυΐα συνίσταται, ὡς λέγουσιν οἱ Γάλλοι, εἰς τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως, ὁ κ. Τρικούπης κατέχει ἀναμφιβόλως εἰς ὕπατον βαθμὸν τὸ πλεονέκτημα τοῦτο. Εἰς τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο ὅπως καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι οἱ ἀντίποδες τοῦ ἀντιπάλου του. Δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι εἶναι πεπλασμένος ἐκ γρανίτου. Ἐὰν ὁ κ. Δηλιγιάννης κανονίζῃ ἐν μιᾷ στιγμῇ τὴν πολιτικήν του ἀναλόγως τοῦ πνεύματος τῶν συλλαλητηρίων, ὁ κ. Τρικούπης κανονίζει τὴν πολιτικήν του μετὰ ἐνδελεχῆ μελέτην καὶ ὅταν ἅπαξ ἀποφασίσῃ ὅταν ἅπαξ εὕρῃ τι σύμφωνον πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον, οὔτε αἱ διαδηλώσεις τῶν ὁδῶν, οὔτε αἱ ὀργυαὶ τοῦ ὄχλου, οὔτε οἱ λαίλαπες τῶν στοιχείων, δύνανται νὰ μεταβάλωσι τὴν γνώμην του.

Ὁ κ. Τρικούπης δὲν εἶναι ἄνθρωπος τῶν περιστάσεων, ἀλλ' ἐμφορεῖται ὑπὸ μιᾶς μεγάλης αἰτίας, ἀποβλέπει πρὸς ἕνα σκοπόν, τείνει εἰς ἓν τέρμα, καὶ εἰς τὸ τέρμα αὐτὸ βαίνει πάντοτε ἀπτόητος πρὸ τῶν ἀπειλῶν, συνιστάμενος πρὸ τῆς ἐργασίας, ἀνεξάντλητος ἐν τῷ πατριωτισμῷ, μὴ ἀπογοητευόμενος πρὸ τῆς ἐπιμόνου ἀντιδράσεως τῶν ἐχθρῶν του, μὴ ἀποκαρτερῶν πρὸ τῶν ἐμποδίων τὰ ὁποῖα τῷ παραθέτουσιν, ἀλλ' ἀκμαῖος πάντοτε, βαίνει πρὸς τὸν σκοπὸν πεποιθὼς εἰς τοὺς συμπολίτας

του, όπως είναι πεπεισμένος περί εαυτού, πεποιθώς εις το μέλλον της πατρίδος του όπως είναι πεπεισμένος περί της εργασίας του. Ἡ πεποίθησις αὕτη είναι ἓν τῶν σπουδαιοτέρων αἰσθημάτων ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀντλεῖ καὶ θάρρος καὶ ἐγκαρτέρησιν καὶ ἔμπνευσιν καὶ ἐλπίδα καὶ τὰ πάντα. Φαντάζεται τὴν πατρίδα του μεγαλειτέραν ἀφ' ὅτι τὴν παριστῶσι, φιλοδοξοτέραν ἀφ' ὅσον ἀπέδειξε, νοημονεστέραν ἀφ' ὅσον πρέπει. Ἑκάστη δὲ πρᾶξις ἐκ τῆς ὁποίας ἀποδεικνύεται διαψευδόμενος τὸν λυπεῖ περισσότερον δι' ἐκείνην ἢ δι' ἑαυτόν.

2 Ἰανουαρίου, Παρασκευῇ 1887.

Μὲ τὴν ἐκλογικὴν κίνησιν νόστιμος εἶναι μικρά τις συνάδελφος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ὁποία βεβαιοῖ ὅτι εἶδε τὸν κ. Τρικούπη σκυθρωπόν, ὅτι παρετηρήθη λυπημένος καὶ ἄλλα πολλὰ ἐκδηλοῦντα δῆθεν ὅτι ἔλαβε κακὰς εἰδήσεις ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἡ συνάδελφος βεβαίως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σκέπτηται, νὰ βλέπῃ καὶ νὰ γράφῃ ὅ,τι βούληται, ἀλλ' ἂν θέλῃ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τοῦ εἴδους τῶν εἰδήσεων τὰς ὁποίας λαμβάνει ὁ κ. Τρικούπης, ἃς ἐρωτήσῃ εἰς τὸ τηλεγραφεῖον καὶ θὰ μάθῃ...... μολονότι τὰ ξεύρει αὐτά, ἀλλὰ ἔτσι γράφει, διὰ παρηγοριὰ τοῦ ἀρχηγοῦ της. Κουράγιο!

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 3/15 Ἰανουαρίου 1887.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Ἐκ τῆς «Γενικῆς Ἐφημερίδος» τῆς Βιέννης.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ διαδόχου ἡ βουλγαρικὴ ἀνθηγεμονία ἀπηύθυνε θερμότατα συγχαρητήρια τῷ βασιλεῖ Γεωργίῳ, ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξέφρασεν εὐχαριστήρια. Ὅλος ὁ ἑλληνικὸς κόσμος ἔπεμψε τότε εἰς Ἀθήνας ἐπιτροπὰς καὶ προσφωνή-

ματα, καίτοι δὲ τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἀπέφυγε φρονίμως πᾶσαν ἀντιτουρκικὴν διαδήλωσιν, τὸ ἑλληνικὸν αἴσθημα ἀνεῤῥιπίσθη ἰσχυρῶς. Τότε ἀκριβῶς ἤρξαντο αἱ μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος διαπραγματεύσεις, εἶναι δ' ἀπίθανον ὅτι αἱ βουλγαρικαὶ ἀξιώσεις κατίσχυσαν τῶν ἑλληνικῶν.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, Δευτέρα, 5 Ἰανουαρίου 1887.

ΤΟ ΕΤΟΣ 1886

Ἡ ὀγδόη Μαΐου 1886 ἔθηκεν εὐτυχῶς τέρμα εἰς τὸ ἀνόσιον τοῦτο κυβερνητικὸν σύστημα. Αὐτὴ ἡ Βουλὴ ἡ οἰστρηλατηθεῖσα ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἡ παρακολουθήσασα αὐτὸν μετὰ τοσαύτης ἀφοσιώσεως, ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ ἐκδώσῃ καταδικαστικὴν κατ' αὐτοῦ ἐτυμηγορίαν. Κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην ἡμέραν φανατικώτατοι ἐχθροὶ τοῦ κ. Τρικούπη ἀνήρχοντο εἰς τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ καταδικάσωσι πανηγυρικῶς τὴν πολιτικήν, ἥτις ἐπήνεγκε τόσα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ δυστυχήματα εἰς τὸν τόπον, ἐψήφιζον δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι διὰ τῆς ψήφου των ἀποκαθαίρουσι τὸ πολιτικὸν ἄγος τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ νέα ὑπουργεία τοῦ κ. Τρικούπη θέλει ἐγκαινίσει βεβαίως σπουδαῖον σταθμὸν ἐν τῇ πολιτικῇ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἱστορίᾳ. Ὁ κ. Τρικούπης ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν οὐχὶ διὰ νὰ κορέσῃ πολιτικὰ συμφέροντα καὶ πάθη, ἀλλὰ διὰ νὰ μεταρρυθμίσῃ καὶ διοργανώσῃ. Δὲν ἔλαβε καὶ πάλιν ὑπ' ὄψει ἐφήμερον δημοτικότητα, δὲν ἐζήτησε τὴν γνώμην ἐπὶ τῶν πράξεών του εὐαρίθμων φατριαστῶν, ὡς συνέβαινεν ἐπὶ τοῦ προκατόχου του, ἀλλ' αὐτὰ τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ὑπέβαλλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ γνωστὰ ἐκλογικὰ νομοσχέδια τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, τῆς εὐρύνσεως τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας καὶ τῆς μὴ

προσμετρήσεως τοῦ χρόνου τῆς βουλευτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ εἰς τὸν τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας. Κρίνομεν περιττὸν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ν' ἀναπτύξωμεν τὴν μεγάλην εὔνοιαν καὶ σημασίαν τῶν πολιτικῶν τούτων μεταρρυθμίσεων. Ὅ,τι μόνον ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, εἶναι ὅτι ὅλον τὸ ἔθνος, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐπεκρότησε τὸ ὑπουργεῖον τὸ σχὸν τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ὑποβάλῃ ταῦτα εἰς τὴν ψῆφον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Πέμπτη, 1 Ἰανουαρίου 1887.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. ΤΟ ΕΤΟΣ 1886

14 Ἀπριλίου (Πάσχα).

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὁρᾶται ἐπὶ τῆς στέγης τῆς οἰκίας του, κρατῶν εἰς χεῖρας τηλεσκόπιον δι' οὗ διακρίνει μαῦρα τινὰ σώματα κινούμενα μεταξὺ Φαλήρου καὶ Αἰγίνης. Δρομαίως κατέρχεται ἀπὸ τὸ δῶμα εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ μετ' ὀλίγον ἔκτακτον παράρτημα τῆς «Πρωΐας», δι' οὗ ἠγγέλλετο ἁπλῶς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤκουσε μίαν φωνήν· ἡ φωνὴ αὕτη δὲν ἔλεγε: μὴ τρῶτε λάχανα· ἡ φωνὴ αὕτη δὲν ἔλεγε: δὲν εἶσθε γιὰ πόλεμον· ἡ φωνὴ αὕτη ἦτο ἡ φωνὴ τῆς Γαλλίας καὶ τὴν φωνὴν ταύτην ἐμελέτα ἡ Κυβέρνησις. Ὁ κόσμος δὲν ἐνόησε τίποτε ἐκ τοῦ παραρτήματος. Ἀλλ' ἐκεῖ εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἐντὸς τῆς πρωθυπουργικῆς οἰκίας κρότοι ἠκούοντο ἐκπωματιζομένων φιαλῶν καμπανίτου καὶ ζήτω καὶ φωναὶ καὶ ἐρωτήσεις: Νὰ φέρουμε καὶ τὰ βιολιά;

Τί συνέβαινεν; Ὁ πρωθυπουργὸς διεβεβαίου τοὺς φίλους του, ὅτι πήραμε τὰ Ἰωάννινα! Τὸ εὐαγγέλιον διεδόθη ἀνὰ τὴν πόλιν, τὴν δὲ πρωΐαν τῆς ἐπαύριον ἡ «Νέα Ἐφημερὶς» διεβεβαίου τὸ δημόσιον, ἐπ' ἀγαθῇ τῇ πίστει πάντοτε, ὅτι ἡ Γαλλία ἀνέλαβε νὰ μεσο-

λαβήση διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν πόθων τοῦ ἑλληνισμοῦ. Εἷς ὑπουργὸς δὲ διεβεβαίου τὴν σύνταξιν τῆς «Ἀκροπόλεως», ὅτι ὄχι μόνον ἡ Γαλλία θέλει ἐνεργήσει ὅπως μᾶς δοθοῦν τὰ Ἰωάννινα, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ Τουρκία εἶναι ἑτοίμη νὰ τὰ δώση. Ἡ «Ὥρα» ὅμως τοῦ κ. Τρικούπη, ἥτις ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μετεσχηματίσθη εἰς μαντεῖον τῆς ἀληθείας, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν «Πρωΐαν», εἶπε τὰ πράγματα καθαρὰ ὅτι............

Ἄλλας δημοσίας συναθροίσεις ποῦ νὰ ἀναζητήσωμεν καθ' ὅλον τὸ ἔτος; Εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ μᾶς ἐμάστιζον ἡ ἐπιστρατεία τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ οἱ λόγοι τῶν ὑπαιθρίων ἀγορητῶν, μᾶς ἔφθειρεν ἡ βρῶμα τοῦ στρατῶνος, αἱ στρατιωτικαὶ φυλακαὶ' τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα. Καὶ αἱ ὀλίγαι ἀνοιγόμεναι κατὰ τὸν χειμῶνα αἴθουσαι καὶ ἐκεῖναι ἦσαν κατάκλειστοι — ἕκαστος εἶχε κρυφὴν τὴν πίκρα του τότε, καὶ οὐδεμία ὑπέφωσκεν ἐπιθυμία διασκεδάσεως. Παρῆλθεν ὁ χειμὼν καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ ἡ ἐπιστρατεία. Ἦλθεν ἡ ἄνοιξις, αἱ χελιδόνες καὶ ὁ κ. Τρικούπης, οἱ διαδηλωταὶ ἐκρύβησαν καὶ ἐγένετο κίνησίς τις παρὰ τοὺς στύλους καὶ τὰ θέατρα.

Δὲν εἶχεν ἡττηθῇ ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν τῇ 8 Μαΐου ἡ Ἑλλάς. Δὲν τὴν διήλασε κατακτητής. Ἐπιδημία τις δὲν εἶχεν ἐνσκήψει εἰς αὐτήν. Σεισμοὶ τὸ ἔδαφός της δὲν εἶχον ἔτι κλονήσει. Οἱ ποταμοί της δὲν ἐξῆλθον ἀπὸ τὰς κοίτας των καὶ δὲν ἐπλημμύρησαν τὰς πεδιάδας της. Ὁ οὐρανὸς δὲν εἶχε βρέξει οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ χάλαζαν. Καὶ ὅμως σπανίως ἔθνος ἐχαιρέτησε τὴν ἀνατολὴν τὴν ἡμέραν ἐκείνην μᾶλλον ἐξουθενωμένον, μᾶλλον περίλυπον καὶ κατεστραμμένον, ὡς τὸ ἡμέτερον κατὰ τὴν 8ην Μαΐου, ὅτε ἀνέλαβε καὶ αὖθις τὴν ἐξουσίαν ὁ κ. Τρικούπης. Καὶ τὴν ἀνέλαβεν ὡς νὰ ἦτο ὁ μόνος νικητὴς μεταξὺ τῶν δύο ἑκατομμυρίων ὑπηκόων του, ὁ μόνος ἀταπείνωτος, ὁ μόνος, ὅστις ἠδύνατο μὲ ὑψηλὸν μέτωπον νὰ ἀντιμετωπίση τὴν συμφορὰν καὶ τὸν κίνδυνον. Διότι ἀκριβῶς καὶ περὶ τούτου καὶ περὶ ἐκείνης ἐπρόκειτο. Τὴν συμφοράν, διότι τὸ ἔθνος ἦτο γονατι-

σμένον ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ αἴσχους καὶ τῆς ὀδύνης. Τὸν κίνδυνον, διότι κατὰ τὰ σύνορα εἶχον ἀνάψει ἐφ' ὅλης τῆς γραμμῆς πυρά, ἀπὸ τῶν ὁποίων, τίς οἶδε, ποῖοι δαίμονες καταστροφῆς ἠδύναντο νὰ προκύψουν, ἕνεκα τοῦ ἀνίσου τῆς πάλης καὶ τῆς ἐλεεινότητος τῶν παρασκευῶν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως. Καὶ ἐν τούτοις καὶ ἀπέναντι τῆς συμφορᾶς καὶ ἀπέναντι τοῦ κινδύνου τὸ ἔθνος, ὅτε εἶδε τὸν κύριον Τρικούπην ἐπὶ τὴν Κυβέρνησιν, ἀφῆκε βαθὺν καὶ βαρὺν στεναγμὸν ἀνακουφίσεως καὶ ἀνεθάρρησεν ! Ὠνειρεύθη ὅτι διὰ μιᾶς αἱ δυνάμεις του ἐδεκαπλασιάσθησαν. Ἔλαβεν ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ νέος προϊστάμενος τῶν κοινῶν δὲν ἤθελε διαπράξει μωρίας, ἴσας πρὸς προδοσίαν. Ἐσκέφθη ὅτι ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ ἤθελε πυργωθῇ μόνον εἰς ἀλύγιστον ἀρχηγὸν τῶν Ἑλλήνων, ἀποστολὴν ἔχοντα ν' ἀποσοβήσῃ τὸν κίνδυνον, ὃν μυριότοννος μωρία προεκάλεσε κατὰ τῆς Ἑλλάδος, οὐχὶ δ' εἰς εὐλύγιστον, ἐξηρθρωμένον καὶ ξεκάρφωτον κομματαρχίσκον, μυρίους τρόπους διανοούμενον πῶς νὰ σώσῃ τὸ ἐλεεινὸν πολιτικὸν πετσί του !

Ὅταν ἀναπολῶμεν τὰς ἡμέρας ἐκείνας, καθ' ἃς ἠδύνατο νὰ κύψῃ καὶ νὰ συντριβῇ καὶ ὁ μᾶλλον σιδηροῦς ὀργανισμός, ὅταν ἀναπολῶμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀνέπτυξε δραστηριότητα, ταχύτητα, σύνεσιν, τόλμην, ἀξιοπρέπειαν, εὐθύνην, ὅλα ὁμοῦ καὶ ἕκαστον κατ' ἰδίαν, ἐργαζόμενος ἡμέραν καὶ νύκτα, σκυθρωπός, ἀγρυπνῶν, ἀεικίνητος, ἀκατάβλητος, ὅταν ἀναπολῶμεν ὅτι μία βραδύτης, ἓν ὀλίσθημα, μία παράλειψις, ἓν σφάλμα, ἠδύναντο τὰ πάντα νὰ διακινδυνεύσουν καὶ νὰ γεννήσουν ἀνυπολογίστους διὰ τὸν τόπον καταστροφάς, ὅταν ἀναπολῶμεν, ὅτι συνεδύασε τὰς ἐνεργείας του ὡς διπλωμάτης καὶ ὡς στρατιωτικὸς μετὰ τοιαύτης τέχνης, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ διασώσῃ ἐφ' ὅσον ἐξηρτᾶτο ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐπενέβαινε τὸ ὄνειδος τῆς Κούτρας, προϊὸν τῆς στρατηγικῆς ἀθλιότητος τοῦ προκατόχου του καὶ αὐτό, ἄθικτον τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀφ' ἑτέρου εὑρὼν συντετριμμένην, ἐξηντλημένην καὶ γονατισμένην τὴν Ἑλλάδα, νὰ τὴν

ὑψώσῃ εἰς δύναμιν μετ' ἴσων δικαιωμάτων διαπραγματευομένην μετὰ τῆς Τουρκίας τὰ τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐχθροπραξιῶν, ὅταν ἀναπολῶμεν, ὅτι διεκινδύνευσεν αὐτὴν τὴν θέσιν του, προκειμένου περὶ ἄρσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἵνα σώσῃ οὐχὶ βέβαια τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ τὴν μορφὴν καὶ τὴν ποίησιν τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀπέναντι τῆς σιδηροφράκτου βίας τῶν ἓξ μεγάλων Δυνάμεων, ὅταν ταῦτα πάντα ἀναπολῶμεν, κυριευόμεθα ὑπὸ βαθείας μελαγχολίας διὰ τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης, βλέποντες ὅτι χιλιάδες πολιτῶν ἀνέχονται βδελυροὺς ἀγύρτας καὶ πολιτικοὺς σαλτιμπάγκους, ἐξ ἐκείνων οὓς ἐδέχθη εἰς τοὺς κόλπους του ὁ συνδυασμὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, νὰ ὁμιλῶσι περὶ προδοσίας τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ὅτε αὐτὸς ἦλθεν ἐπὶ τῶν ἀγκαλῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ φερόμενος νὰ σώσῃ ὅ,τι δυνηθῇ καὶ ὅ,τι εἶχε μείνει ἐκ τῆς μωρίας καὶ τῆς πολιτικῆς κακοηθείας τῶν προκατόχων του, ὧν ἦσαν ὄργανα καὶ ὑπότροφοι αὐτοὶ οἱ βδελυροὶ τῆς πολιτικῆς ἀγύρται.

Ναί· οὐδὲν πικρότερον τῆς ἀγνωμοσύνης, τῆς λησμοσύνης τῶν λαῶν, ὅταν ἐπέρχωνται τόσῳ ταχεῖαι, τόσῳ βαρεῖαι, τόσῳ μαῦραι, τόσῳ ἀπαίσιοι. Ὑπάρχουσι σημεῖά τινα ἐν τῇ πολιτικῇ ἱστορίᾳ παντὸς ἔθνους, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ μένωσιν ἄθικτα καὶ ἀκηλίδωτα ὡς ἱερά, τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ τολμοῦν νὰ ἀτενίζωσιν οἱ φθόνοι καὶ τὰ μίση καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πολιτικῆς καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἀτόμων. Τοιοῦτο σημεῖον εἶναι ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας πρωθυπουργία τοῦ κ. Τρικούπη. Δὲν τὸν ἔφεραν πρωθυπουργὸν οἱ φίλοι του· πρωθυπουργὸν τὸν ἔφεραν οἱ φίλοι τοῦ κ. Δηλιγιάννη, γονυπετήσαντες, μετανοήσαντες πρὸ αὐτοῦ· διότι τοὺς ἠνάγκασε νὰ τὸ πράξουν τὸ ἔθνος· αὐτὸ τοὺς ἔπιασε διὰ τῆς κραταιᾶς χειρός του καὶ τοὺς ἔθεσεν εἰς τὴν ταπεινωτικὴν ἐκείνην θέσιν. Μὴ λησμονεῖτε: ὁ Ῥάλλης, ὁ Δεληγεώργης, ὁ Σωτηρόπουλος, ὁ Χατζόπουλος, ὅλοι αὐτοὶ οἱ αἰώνιοι ὑβρισταί του, οἱ πικρόχολοι λοιδορεῖς του, αὐτοὶ τὸν ἀνεβίβασαν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὡς τὸν μόνον, ὅστις ἠδύνατο νὰ σώσῃ τὸν τόπον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ. 4 Ἰανουαρίου Κυριακῇ 1887.

ΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΘΕΣ

Τὴν παραμονὴν τῆς μάχης αἱ ἀντιμαχόμεναι μερίδες ἠθέλησαν νὰ κάμωσιν ἑκάστη ἐπίδειξιν τῶν δυνάμεων αὐτῆς, διὸ καὶ χθὲς τὴν ἑσπέραν διωργανώθησαν δύο διαδηλώσεις, μία τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἑτέρα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀμφότεραι πολυάριθμοι καὶ ζωηραί. Ἀναμφιλέκτως ὅμως ἡ τῆς συμπολιτεύσεως ὑπερεῖχε πολὺ κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἐπιβλητικότητα. Τὴν 7 μ. μ. ἤρξαντο συρρέοντες διάφοροι ὅμιλοι ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως. Ὡς πυρὴν οὕτως εἰπεῖν τῆς διαδηλώσεως ἐχρησίμευσεν ὁ ἐκλογικὸς ὅμιλος ἀγροτῶν, οἵτινες μετὰ τυμπάνων καὶ βεγγαλικῶν διελθόντες τὴν ὁδὸν Σταδίου προσῆλθον καὶ ἔστησαν ὑπὸ τὴν ἐξέδραν τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. Κατόπιν αὐτῶν ἐκ τῶν διαφόρων παρόδων τῆς πλατείας ἤρξαντο προερχόμενοι οἱ λοιποὶ διαδηλωταὶ μετὰ βεγγαλικῶν φώτων ἐπίσης καὶ πυρσῶν, ζητωκραυγάζοντες ἢ ᾄδοντες ἐπίκαιρα ᾄσματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐπικρατέστερον ἦτο:

Ἐμπρὸς τ' Ἀθηνιωτάκια
Ἐμπρὸς στὴν ἐκλογή!
Μαῦρο τοῦ Σουμαδάκια
Ζήτω οἱ ὑπουργικοί.

Εἷς τῶν ὁμίλων τούτων ἔφερε καὶ σημαίαν μετὰ τῆς εἰκόνος τοῦ κ. Τρικούπη ἐζωγραφημένης καὶ τῆς ἐπιγραφῆς: «Χαῖρε, σημαιοφόρε τοῦ Ἑλληνισμοῦ, σὲ στεφανώνει ἡ Ἑλλάς». Πολλοὶ τῶν διαδηλωτῶν ἔφερον ἐπὶ τῶν πίλων των θαλλὸν ἐλαίας, σύμβολον τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ. Ἀφ' οὗ συνεκεντρώθησαν μετὰ τῶν προσελθόντων Πειραιέων, Λαυρεωτῶν καὶ ἄλλων ἐκλογέων ἐκ τῶν ἐξοχῶν ἐν σώματι προ-

σερχομένων, πάντες οἱ διαδηλωταὶ προέβησαν πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἣν ἀνήρχετο ἤδη μέγας ὅμιλος ἐκ χιλίων καὶ ἐπέκεινα ἐκλογέων, ὧν ἡγεῖτο ὁ Δήμαρχος κ. Σοῦτσος, μετὰ μουσικῶν, πυρσῶν καὶ βεγγαλικῶν φώτων. Συνενωθέντες οὕτως ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου οἱ διαδηλωταὶ προέβησαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ διαδήλωσις κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀφωρμᾶτο ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ ἔφθανε μέχρι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐκεῖ ἔστη ἡ κεφαλὴ αὐτῆς καὶ πάντες διὰ ζωηρῶν ἀνευφημιῶν ἤρξαντο καλοῦντες τὸν κ. πρωθυπουργόν. Ἐπὶ τέλους ὁ κ. Τρικούπης ἐνεφανίσθη ἐπὶ τοῦ ἀνδήρου τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος, μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Βουλπιώτου καί τινων ἄλλων, εἰς τὴν θέαν δ'αὐτοῦ αἱ ἐπευφημίαι καὶ ζητωκραυγαὶ ἐξερράγησαν βροντώδεις. Γενομένης τέλος ἡσυχίας, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Σοῦτσος προσεφώνησε τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὡς ἑξῆς.

Κύριε πρόεδρε,

Ὁ Λαὸς τῆς πρωτευούσης ὑποστηρίζει σήμερον τὴν κυβέρνησίν σας ἐνθυμούμενος ὅτι, σὺ ἐξήγαγες τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν δύσκολον θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἔρριψαν οἱ προκάτοχοί σας. Εἴμεθα δὲ πεπεισμένοι ὅτι καὶ ἅπας ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος θέλει ἀκολουθήσει τὸ παράδειγμα τῆς πρωτευούσης καὶ θέλει ἀποστείλει ἀντιπροσώπους ὑποστηρίζοντας κυβέρνησιν, ἔχουσαν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν νὰ ἐξαγάγῃ τὴν πατρίδα ἐκ τῶν δυσχερειῶν, εἰς ἃς ἀδεξία καὶ ἀναποφάσιστος διεύθυνσις τὴν ἔρριψαν.

Τοὺς λόγους τοῦ κ. Δημάρχου ἐκάλυψαν βροντώδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ δημάρχου. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐν τῷ μέσῳ ἄκρας σιγῆς καὶ διὰ φωνῆς ἠχηρᾶς προσηγόρευσε τὸ συνηγμένον πλῆθος ὡς ἕπεται:

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ἔκφρασιν τῶν αἰσθη-

μάτων σας. Αὔριον θὰ ἔχετε τὴν εὐκαιρίαν καὶ ἐμπράκτως νὰ ἐκδηλώσητε ταῦτα. Ὁ Λαὸς κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς ἐξηπατήθη. Πάντες ἐννοεῖτε ἤδη, ὅτι ἡ παροῦσα δυσπραγία εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀπάτης ἐκείνης καὶ τῆς πολιτείας τῆς προκατόχου διοικήσεως. Ἠναγκάσθη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιβάλλῃ βάρη εἰς τὸν λαόν, ἀλλὰ αἰτία τούτου εἶναι αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι εἰς τὰς ὁποίας περιήγαγον τὸ Κράτος οἱ προκάτοχοι. Ἡ λευκὴ ψῆφος τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῶν συνδυασμῶν τῆς συμπολιτεύσεως θὰ καταστήσῃ αὐτὸ ἱκανὸν νὰ παραστῇ ἐνώπιον τοῦ κόσμου μὲ παράστημα ἄξιον ἑαυτοῦ.

Οἱ διαδηλωταί, οἵτινες μετὰ θρησκευτικῆς σιωπῆς ἠκροάσαντο τῶν λόγων τοῦ κ. Τρικούπη, εὐθὺς ὡς οὗτος κατέστρεψε τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγόρευσίν του, ἐξερράγησαν εἰς ἐπευφημίας καὶ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑποψηφίων τῆς συμπολιτεύσεως, διηυθύνθησαν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ πάντοτε τάξει, πυκνούμενοι ἐφ' ὅσον προεχώρουν, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἤχων τῆς μουσικῆς, τῶν ζητωκραυγῶν, καὶ τῶν βεγγαλικῶν φώτων καὶ τῶν πυρσῶν, πρὸς τὴν ὁδὸν τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, τὴν ὁδὸν Καλαμιώτου καὶ ἄλλας καὶ κατέληξαν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Ἐξ ὅλων τῶν ὁδῶν δι' ὧν διῆλθεν ἡ διαδήλωσις τῆς συμπολιτεύσεως διάφοροι πολῖται ἐξήρχοντο τῶν καταστημάτων αὐτῶν κρατοῦντες ἀνημμένα βεγγαλικὰ φῶτα καὶ ἐζητωκραύγαζον μετὰ τῶν διαδηλωτῶν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, πολλοὶ δὲ τούτων ἀφήνοντες τὰς ἐργασίας των συνηνοῦντο μετὰ τοῦ πλήθους. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὡραῖον φῦλον κατ' οὐδὲν ὑστέρησε τῆς ὑπὲρ τῶν συμπολιτευομένων ἐκδηλώσεως τῶν συμπαθειῶν αὐτοῦ. Πολλαὶ κυρίαι προβάλλουσαι ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῶν οἰκιῶν των ἐνεθάρρυνον τοὺς διαδηλωτὰς σείουσαι τὰ μανδύλιά των, πολλαὶ δὲ εἶχον φωταγωγήσῃ αὐτὰς διὰ βεγγαλικῶν φώτων καὶ πυρσῶν.

Ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, ἥτις πᾶσα ἐπληρώθη ὑπὸ τῶν ἀποτελούντων τὴν διαδήλωσιν πολιτῶν, ἔλαβεν ἐκ νέου τὸν λόγον ὁ κ. Σοῦτσός ὅστις συνεχάρη τοὺς πολίτας διὰ τὴν τάξιν μεθ' ἧς ἐξεδήλω-

σαν τὰ αἰσθήματά των, παρώτρυνεν αὐτοὺς ν' ἀπέλθωσιν ἐν ἡσυχίᾳ εἰς τὰς οἰκίας των, προσέλθωσι δὲ σήμερον εἰς τὰς κάλπας, ὅπως καὶ ἐμπράκτως δείξωσι τὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν συμπαθείας των. Πολλοὶ μετὰ τοὺς τελευταίους τούτους λόγους τοῦ κ. δημάρχου ἀπεχώρησαν τῆς διαδηλώσεως, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι ἐκ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος κατηυθύνθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ὑποψηφίου κ. Δραγούμη, ἡ οἰκία τοῦ ὁποίου ἦτο κατάφωτος καὶ πλήρης ἐκλογέων. Τὸν κ. Δραγούμην ἐπιφανέντα ἐν τῷ παραθύρῳ τῆς οἰκίας του ὑπεδέξατο τὸ πλῆθος ἐν ἐπευφημίαις καὶ ζητωκραυγαῖς, γενομένης δὲ σιγῆς ὁ κ. ὑπουργὸς ἔλεξε πρὸς τοὺς συνηγμένους ἐκλογεῖς του τὰ ἑξῆς.

Συμπολῖται,

Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ καρδίας διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων σας. Τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας προΐσταται μέγας νοῦς, ὑπὸ τὸν ὁποῖον πάντες ὑπηρετοῦμεν ὡς πιστοὶ στρατιῶται. Ἂς προσέλθωμεν αὔριον εἰς τὰς κάλπας καὶ ἂς καταδείξωμεν ἐμπράκτως τὴν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην μας. Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν καὶ ἐξ ὀνόματος τῶν συναδέλφων μου καὶ ἂς ἀνακράξωμεν πάντες: Ζήτω τὸ ἔθνος!

Τοὺς λόγους τοῦ κ. Δραγούμη διέκοπτον ἐπανειλημμένως ἐπευφημίαι ὑπὲρ τῶν ἀποτελούντων τὸν συνδυασμὸν τῆς συμπολιτεύσεως ὑποψηφίων βουλευτῶν. Ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Δραγούμη ἡ διαδήλωσις, προπορευομένης πάντοτε τῆς μουσικῆς, ἀνακρουούσης διάφορα ἐμβατήρια, τῶν σημαιῶν καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἀκατασχέτων ζητωκραυγῶν τοῦ πλήθους ἐπαναλαμβάνοντος ἐν χορῷ τὸ ὡς ἄνω ἀναγραφὲν αὐτοσχέδιον ᾆσμα, ἐπορεύθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑποψηφίου κ. Μακρυγιάννη, ὅστις ηὐχαρίστησε τὸ πλῆθος διὰ τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν συνυποψηφίων του αἰσθήματά των. Ἐκεῖθεν οἱ διαδηλωταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ψύλλα, ὅστις ἀδιαθετῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς συμπολίτας του. Ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ψύλλα, οἱ διαδηλωταί,

καθιστάμενοι ζωηρότεροι καὶ ᾄδοντες πλὴν τοῦ ἀνωτέρω ᾄσματος καὶ τὸ κάτωθι ἐπίσης αὐτοσχέδιον:

Τὸ θέλει ἡ σημαία
Τὸ θέλει κι' ὁ σταυρὸς
Πῶς πάντα ὁ Τρικούπης
Θὰ εἶν' πρωθυπουργος
Τραλαλά! Τραλαλά!
Δῶστε ἄσπρο στὴν ἐληά.

κατηυθύνθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑποψηφίου κ. Γεωργαντᾶ, ὃν προσεφώνησεν ὁ δικηγόρος κ. Ν. Παπαλεξανδρῆς, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἰατροῦ καὶ ὑποψηφίου κ. Β. Βενιζέλου, ὅστις ἐξελθὼν εἰς τὸν ἐξώστην καὶ ἐν τῷ μέσῳ ζητωκραυγῶν καὶ ἐπευφημιῶν προσηγόρευσε τὸ πλῆθος, εὐχαριστήσας τοὺς συνηγμένους διὰ τὰ ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων τῆς συμπολιτεύσεως αἰσθήματά των, ἐπειπὼν δ' ὅτι σήμερον ὁ λαὸς διὰ τῆς ψήφου του θέλει ὑποστηρίξει τὰς ἀρχὰς τῆς Κυβερνήσεως, καταδικάζων οὕτω τὴν ἀντιπολίτευσιν διὰ τὰ κακὰ ἅτινα ἐπέφερεν εἰς τὸν τόπον. Μετὰ τοῦτο οἱ διαδηλωταὶ διελύθησαν ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ.

Σάββατον, 3 'Ιανουαρίου.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ.

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Δεκέμβριον αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ἀνῆλθον εἰς δρ. 909,158.72, ἐνῷ αἱ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ π. ἔτους μόλις εἶχον φθάσει τὰς δρ. 466,144.15. 'Αληθῶς ἔκτακτος ἦτο ἡ κίνησις κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα, ὅστις ὑπερέβη καὶ πάντας τῶν προηγουμένων ἐτῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Σάββατον, 3 'Ιανουαρίου.

'Εὰν μᾶς εἴπωσιν ὅτι θὰ ὑπάρξωσιν αὔριον καὶ πολλοὶ οἵτινες θέλουν ψηφίσει κατὰ πεποίθησιν, ἀπαντῶμεν ὅτι αἱ πεποιθήσεις αὐ-

ταὶ δὲν εἶναι προϊόντα ἐρεύνης, ἀλλὰ προϊόντα πίστεως. Δι' ἀνθρώπους τοιούτων πεποιθήσεων, ἡ πολιτικὴ μεταβάλλεται εἰς θρησκείαν τοῦ χειροτέρου μάλιστα εἴδους καὶ αἱ ἀρχαὶ εἰς δόγματα. Δὲν ἐννοῶ, ἀλλὰ πιστεύω. Δὲν ἠξεύρω τί ἔπραξεν ἢ τί δύναται νὰ πράξῃ ὁ κ. Τρικούπης, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι αὐτὸς δύναται νὰ μᾶς σώσῃ.

Δευτέρα, 5 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἐν Θήβαις, Λοιδωρικίῳ καὶ Λαμίᾳ, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, τὸ κοινῶς λεγόμενον ῥεῦμα, ἦτο ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως, ἐπιδεικτικώτατον μάλιστα. Οἱ ἐκλογεῖς, προσήρχοντο εἰς τὰς κάλπας μετὰ σημαιῶν καὶ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, τινὲς δὲ εἶχον στολίσει τὰ καταστήματά των διὰ τῶν εἰκόνων τοῦ πρωθυπουργοῦ, σημαιῶν κλπ. Καὶ ἐνταῦθα τῇ 2 μ μ. ἔξωθεν τοῦ Πανεπιστημίου εἶχον συναθροισθῆ ἀρκετοί, ἰδίως φοιτηταί, οἵτινες ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ περιῆλθον κατόπιν τὰ διάφορα ἐκλογικὰ τμήματα, κρατοῦντες τὸ σύμβολον τῶν ὑπουργικῶν, κλάδους ἐλαίας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 3 Ἰανουαρίου 1887.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν μετέβησαν ἐν σώματι παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ ἐν τῷ οἴκῳ του περὶ τοὺς ἑκατὸν πεντήκοντα Κρῆτες ἐκλογεῖς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διαβεβαιώσαντες αὐτόν, ὅτι πάντες οἱ ἐν Ἀττικῇ Κρῆτες ἐκ τῶν ἱερωτάτων καθηκόντων αὐτῶν ὑπολαμβάνουσι νὰ ἐκδηλώσωσι καὶ διὰ τῆς ψήφου των αὔριον τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ἐκτίμησιν, ἣν ἔχουσι πρὸς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν, μόνην, ὡς εἶπον, ἱκανὴν καὶ ἁρμοδίαν καὶ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπαναγάγῃ τὴν τάξιν καὶ ἐξωτερικῶς τοὺς πόθους τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ νὰ ὑπηρετήσῃ τελεσφόρως. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξηγήσας ἐκτενῶς τὴν ὑψίστην ἔννοιαν, ἣν αἱ πα-

ροῦσαι ἐκλογαὶ ἔχουσι διά τε τὸν ἔσω, ἀλλ' ἰδίως διὰ τὸν ἔξω Ἑλληνισμόν, καὶ στηρίξας τοὺς πρὸ αὐτοῦ πολυπληθεῖς πολίτας εἰς τὴν ἀγαθὴν γνώμην, ἣν περὶ τῆς Κυβερνήσεως εὐλόγως ἔχουσιν, ἐκτιμῶντες τὴν ὑπὲρ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ἰδιάζουσαν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως, ἔθιξε καὶ τὸ ζήτημα τῆς δι' ἰδιαιτέρου ἀντιπροσώπου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ ἀντιπροσωπεύσεως τῆς Κρήτης, εἰπών, ὅτι ἀξίωσις τοιαύτη ἀποτελεῖ προσβολὴν κατὰ τῆς ἑνότητος τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἔθνους, διότι ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ ἀντιπρόσωποι τῆς Κρήτης εἰσὶ πάντες οἱ νομίμως παρακαθήμενοι ἐν αὐτῇ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους. Οἱ παρεστῶτες θερμῶς ἐπεδοκίμασαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τοὺς λόγους καὶ ἀποχωροῦντες ἐπανέλαβον τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι πάντες, μέχρις ἑνός, οἱ Κρῆτες ἐκλογεῖς Ἀττικῆς, θέλουσιν ὑπερψηφίσει τοῦ συμπολιτευομένου συνδυασμοῦ.

Χθὲς ὡσαύτως κατὰ πολυπληθεῖς ὁμάδας οἱ πολῖται μετέβαινον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκεῖθεν δὲ περιήρχοντο καὶ τὰς οἰκίας τῶν ὑποψηφίων τῆς συμπολιτεύσεως ἐκδηλοῦντες ἡσύχως καὶ εὐσχημότατα τὰ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑποψηφίων αὐτῆς αἰσθήματά των καὶ παρέχοντες θερμὰς διαβεβαιώσεις ὑπὲρ τῆς ἀφοσιώσεως αὐτῶν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Κυβερνήσεως. Σὺν τούτοις προσῆλθον χθὲς ἑσπέρας τῷ κ πρωθυπουργῷ καὶ τοῖς κυβερνητικοῖς ὑποψηφίοις κ. κ. Ψύλλα, Δραγούμη καὶ Δημ. Μ. Καλλιφρονᾷ οἱ ἐνταῦθα ὀπαδοὶ τοῦ κ. Μακράκη, περὶ τοὺς ἑκατὸν ἐκλογεῖς, καὶ ἐδήλωσαν, ὅτι καλῶς σκεφθέντες καὶ σταθμίσαντες τὰ πράγματα καὶ τὴν κατάστασιν τῆς πολιτείας καὶ πεισθέντες ὅτι τὸ σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη εἶναι τὸ κρεῖσσον καὶ πολιτικῶς καὶ ἐθνικῶς ὑγιέστερον, ἀπεφάσισαν πάντες νὰ ψηφίσωσιν ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως. Οὕτω τὸ ρ ε ῦ μ α ἀληθῶς ἐξωγκώθη καὶ κατέρχεται, ἀλλ' ἐκ τῆς διευθύνσεως ἣν ἔχει δὲν φαίνεται νὰ ἀπειλῇ τὴν συμπολίτευσιν, ὡς καλοκαγάθως πιστεύουσιν ἢ διαδίδουσι τὰ φύλλα τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Οἰκτρῶς ἀπέτυχε χθὲς καὶ ἐν Πειραιεῖ ἡ ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων ὑποψηφίων ἀποτολμηθεῖσα αὐτόθι διὰ λόγων καὶ ὕβρεων ἔφοδος κατὰ τῆς συνειδήσεως τῶν ἐκλογέων. Οἱ κ. κ. Ράλλης, Γεννάδιος, Λεβίδης, Πετράκης, Ράδος ἀποπειραθέντες νὰ ὁμιλήσωσι πρὸς τὸ πλῆθος ἐσυρίχθησαν, ζωηρῶς ἀπεδοκιμάσθησαν καὶ φεύγοντες δὲ ἐνώπιον τῆς ὀργῆς τοῦ πλήθους, αὐθορμήτως ὅλως ἐκδηλοῦντος τὴν κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀντιπάθειάν του, κατεδιώχθησαν καὶ μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου, οὕτω δὲ κακοὶ κακῶς ἀποπεμφθέντες ἐπανέκαμψαν εἰς Ἀθήνας θλιβερωτάτας ἀποκομίζοντες ἐντυπώσεις.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Ἰανουαρίου 1887.

ΤΟ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

Ἀπὸ πρωίας τῆς χθὲς ἐγνώσθη ὅτι ἐν Πειραιεῖ θὰ ὡμίλει περὶ τὴν 3 μ.μ. ὥραν ὁ ῥήτωρ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν Δώδεκα, ὁ κ. Γεννάδιος

. . . .

Καὶ πάλιν ἐξηκολούθησεν (ὁ κ. Γεννάδιος).

Μὴ λησμονήσητε, εἶπεν, ὅτι, ἂν ἐπιτύχῃ ἡ Κυβέρνησις, ἂν ἐπιτύχωσιν οἱ ὑβρισταί σας, οἱ προδόται τῆς πατρίδος, οἱ ἀγγλό-τουρκοι, θὰ ψηφίσητε διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν Κυριακήν. Ὁ Τρικούπης θὰ σᾶς ἀφαιρέσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου!

Αὗται ἦσαν αἱ τελευταῖαι ἀκουσθεῖσαι λέξεις τοῦ ῥήτορος. Ὁ ἀλαλαγμὸς ἐπετάθη τοσοῦτον, ὥστε ἀδύνατος κατέστη ἡ ἐξακολούθησις, φαίνεται δὲ καὶ ἡ φωνὴ εἶχεν ἐγκαταλείπῃ τὸν κ. Γεννάδιον. Τὸ βῆμα ἐκενώθη καὶ τὸ σύμπλεγμα διηυθύνθη πρὸς τὴν ἑτέραν πλατεῖαν, τὴν τοῦ Θεμιστοκλέους. Ὁ κ. Οἰκονόμου ἔβαινε μετὰ πολλῆς περισκέψεως, ὁ κ. Πετράκης ἐφαίνετο ὡς ξένος καὶ παρηκολούθει μακρόθεν, ὁ δὲ κ. Ράλλης, θυμοῦ καὶ ὀργῆς πλήρης, ἐσκέφθη ὅτι δὲν συνέφερε νὰ κλείσῃ οὕτω πως τὸ συλλαλητήριον, διότι ὁ κ. Γεννάδιος ὡμίλησεν ἀτεχνότατα καὶ ἀσυνάρτητα, τὰ συνήθη καὶ δὲν προὐξένησε

καμμίαν ἐντύπωσιν. Ἔλειπον καὶ οἱ λαρυγγισμοί, αἱ συγκινήσεις καὶ αἱ σκηνικαὶ κινήσεις. Ἐπὶ τῆς ἄλλης λοιπὸν πλατείας πρωταγωνιστὴς ἐμφανίζεται ὁ κ. Ῥάλλης.

Μόλις ἀπεκαλύφθη.

— Μαῦρο τοῦ Ῥάλλη, ἀκούονται μακρόθεν φωναί, ἀλλ' ὁ κ. Ράλλης ἐντείνας εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν ὀξεῖαν καὶ εἰσδύουσαν φωνήν του:

— Ἡ καθεστῶσα κυβέρνησις, εἶπεν, αἰσθανομένη τὴν ἀδυναμίαν της προσέφυγεν εἰς τὰ ἔσχατα ἐγκλήματα ὅπως στηριχθῇ. (Ἀκούονται καὶ ἐνταῦθα αἱ αὐταὶ ἐπῳδαί: κάτω, ζήτω· γίνεται δὲ ἀπόπειρα πρὸς συγκρότησιν μικρᾶς ἀψιμαχίας· ἐπανελθούσης τῆς ἡσυχίας ὁ κ. Ράλλης λέγει). Ἀπέλυσε δισχιλίους κακούργους ἡ νῦν κυβέρνησις, εἷς δὲ τῶν ὑπουργῶν, ὅστις ζητεῖ τὰς ψήφους σας, ἐπαρασημοφόρησεν ὅλους τοὺς λωποδύτας! (Ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἀποδοκιμασίαι· ὁ δὲ κ. Ράλλης ἀδυνατῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ).

— Μαῦρο, μαῦρο, μαῦρο, φωνάζει, εἰς τοὺς συμπολιτευομένους διὰ νὰ σωθῆτε!

Ἐπηκολούθησαν γιουχαϊσμοὶ καὶ καγχασμοὶ καὶ μοῦντζαι.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Ἰανουαρίου 1887.

Διαδήλωσιν λίαν ἐπιβλητικὴν διωργάνωσαν χθὲς καὶ οἱ φίλοι τῆς Συμπολιτεύσεως.

Περὶ τὴν 8ην τῆς νυκτὸς συνεκεντρώθησαν ἐν τῇ πλατείᾳ περὶ τοὺς τετρακισχιλίους πολίτας, πρὸς τοὺς ὁποίους προσεφώνησεν ὁ δήμαρχος, καταδείξας τὴν σημασίαν τῆς σημερινῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς, καὶ τοὺς λόγους δι' οὓς ὁ ἑλλ. λαὸς πρέπει νὰ ὑπερψηφίσῃ καὶ θὰ ὑπερψηφίσῃ τῆς Κυβερνήσεως. Μετὰ ζωηρὰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Συμπολιτεύσεως, οἱ διαδηλωταὶ ἐξεκίνησαν πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἡγουμένης μουσικῆς καὶ σημαιῶν. Πολλοὶ ἐκράτουν λαμπάδας καὶ πυρσούς, ἐκαίοντο δὲ διάφορα πυροτεχνήματα. Ἀφοῦ οἱ διαδηλωταὶ

ἔφθασαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐξερράγησαν εἰς ζωηρὰς ἐπευφημίας ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις κατ' ἐπίμονον αἴτησιν τῶν διαδηλωτῶν ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ὑπουργείου, ὁ δὲ δήμαρχος κ. Σοῦτσος προσεφώνησεν αὐτόν.

ΩΡΑ, 4 Ἰανουαρίου, Κυριακή.

ΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΘΕΣ.

Σοβαρὰ καὶ ἐπιβάλλουσα ἐκδήλωσις τῶν ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης ἐγένετο τὴν χθεσινὴν ἑσπέραν. Πλείονες ἢ δεκακισχίλιοι πολῖται πάσης τάξεως συνῆλθον ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος τὴν 8ην μ. μ. ὥραν. Ἐκεῖθεν ἡγουμένου τοῦ δημάρχου κ. Δ. Σούτσου, πλείστων ἐμπόρων, βιομηχάνων, ἐργατῶν καὶ ἐπιστημόνων, δύο σημαιῶν, ἐπὶ τῆς ἑτέρας τῶν ὁποίων ἦτο ἡ εἰκὼν τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως, καὶ παιανιζούσης ἰδιωτικῆς μουσικῆς, διηυθύνθησαν διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἐσταμάτησαν καὶ ἐξηκολούθουν ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη, ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων. Ὁ κ. πρόεδρος ἐξῆλθεν εἰς τὸ δῶμα τοῦ ὑπουργείου, ὁ δὲ δήμαρχος Ἀθηναίων ἀπηύθυνε προσφώνησιν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, διαδηλῶν τὰ ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως αἰσθήματα τῆς πρωτευούσης καὶ ἐκφράζων τὴν πεποίθησιν ὅτι ἅπας ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος θέλει ἀκολουθήσει τὸ παράδειγμα τῆς πρωτευούσης καὶ θέλει ἀποστείλει ἀντιπροσώπους ὑποστηρίζοντας κυβέρνησιν, ἔχουσαν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν νὰ ἐξαγάγῃ τὴν πατρίδα ἐκ τῶν δυσχερειῶν ἐν αἷς ἀδεξία καὶ ἀναποφάσιστος διοίκησις τὴν ἔρριψεν. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν εὐχαριστῶν τῷ λαῷ τῆς πρωτευούσης ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει ταύτῃ τῶν αἰσθημάτων. Τὸν λόγον τοῦ κ. Τρικούπη διέκοπτον συνεχῶς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ἐκεῖθεν ἡ διαδήλωσις διὰ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Κολοκοτρώνη

ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος ζητωκραυγάζουσα, ὅπου καὶ διελύθη ἡσύχως.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 4 Ἰανουαρίου 1887.

Ὄντως περὶ ὥραν 7ην ἀφίκοντο ἐκ Πειραιῶς οἱ ἐκπροσωποῦντες τὸν Πειραϊκὸν λαὸν περὶ τοὺς πεντακοσίους μετὰ σημαίας ὑπερμεγέθους φερούσης τὴν εἰκόνα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐν μεγάλῳ σχήματι καὶ τὴν ἑξῆς ἐπιγραφὴν ἄνωθεν τῆς εἰκόνος:

« *Χαῖρε σημαιοφόρε τοῦ Ἑλληνισμοῦ*
ἡ Ἑλλὰς σὲ στεφανώνει ».

Κάτωθεν δὲ τῆς εἰκόνος δι' εὐδιακρίτων γραμμάτων ἀνεγινώσκοντο τὰ ἑξῆς:

Χαῖρε! ἡ Ἑλλὰς Τρικούπη μετὰ Σοῦ πανηγυρίζει
διαλύεται τὸ σκότος καὶ ἡ δάφνη πρασινίζει.

Μικρὸν μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ἐν Πειραιεῖ δι' ἁμαξῶν ἀφίκοντο οἱ ἔμποροι καὶ βιομήχανοι τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ τούτους ὁ κ. δήμαρχος Ἀθηναίων καί τινες τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων παρακολουθούμενοι ὑπὸ ἀπείρου πλήθους. Ζητωκραυγαὶ ἠκούοντο πανταχόθεν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ἐνῷ τὰ βεγγαλικὰ φῶτα διὰ τῶν ζωηρῶν των χρωμάτων οὐκ ὀλίγον συνετέλουν εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ἀναριθμήτου ἐκείνης πληθύος. Ἡ ὥρα θὰ ἦτο σχεδὸν ὀγδόη ὅτε ἤρξατο ἐκκινοῦν τὸ ἀνθρώπινον ἐκεῖνο ῥεῦμα κατευθυνόμενον πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου.

Ἔξωθεν ἀκριβῶς τοῦ καφενείου Γιαννοπούλου συνηντήθησαν μεθ' ὁμίλου ἐρχομένου ἐκ τῆς συνοικίας Νεαπόλεως. Συμπαγὴς οὕτω ἡ διαδήλωσις διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἔφθασε πρὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Δὲν δυνάμεθα περαίνοντες τὴν παροῦσαν περιγραφὴν νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν τὴν τάξιν μετὰ τῆς ὁποίας ἐξετελέσθη ἡ διαδή-

λωσις αὕτη τῆς χθές. 'Αληθῶς ἀδύνατον ἦτο πλείονες τῶν ὀκτακισχιλίων πολιτῶν μετὰ τοσαύτης τάξεως καὶ ἡσυχίας νὰ διενεργήσωσι τὸ ὕψιστον αὐτῶν Συνταγματικὸν δικαίωμα.

Σήμερον ἐναπολείπεται καὶ ἐμπράκτως νὰ ἐκδηλώσωσι τὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν συμπαθείας των.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, Δευτέρα 5 Ἰανουαρίου 1887.

Γενικῶς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη πανηγυρικῶς. 'Αποδοκιμασίαι τῆς δάφνης, ἐπιδοκιμασίαι τῆς ἐληᾶς καὶ διάφορα ἄλλα εὐφυολογήματα ἦσαν τὰ μόνα τῆς χθὲς ἐκλογικῆς διαμάχης ἀποτελέσματα.

Ὡς γνωστὸν σύμβολον τῶν Κυβερνητικῶν ἦτο ἡ ἐλαία ἐνῷ τῶν 'Αντιπολιτευομένων — πάσης ἀποχρώσεως — ἡ δάφνη. 'Οφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὡς πιστοὶ χρονογράφοι ὅτι εἰς ὅλα τὰ τμήματα εἴδομεν κυριαρχοῦν τὸ σύμβολον τῆς εἰρήνης, τὴν ἐλαίαν.

Περὶ ὥραν 4ην ἐφάνη εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα Ἁγίου Γεωργίου ὁ κ. Δ. Ράλλης. Πάντοτε, εἶναι φαίνεται πεπρωμένον, ὁ κ. Ράλλης νὰ διεγείρῃ θόρυβον. Ἑπόμενον λοιπὸν ἦτο τοιοῦτος νὰ διεγερθῇ ἅμ' ὡς ἐνεφανίσθη ὁ κ. οὗτος ὑποψήφιος, ἀλλὰ τώρα ὄχι πλέον πολὺ κολακευτικὸς αὐτῷ.

— Ζήτω ἡ ἐληὰ καὶ κάτω οἱ ἄνθρωποι τῆς χρεωκοπίας καὶ τῆς διαλύσεως τοῦ στρατοῦ ἐφώναζον τὰ τρία τέταρτα τῶν ἐκεῖ παρευρισκομένων, ἐνῷ ὁ κ. Ράλλης οἱονεὶ ὑπομειδιῶν πάντοτε ἐψιθύριζε λέξεις τινὰς τοῖς περικυκλοῦσιν αὐτόν.

Ἴσως μεγαλειτέρα ἀποδοκιμασία ἐγένετο εἰς τὸν ῥηθέντα ὑποψήφιον ἔξωθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου πηγῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 'Ιανουαρίου, Δευτέρᾳ 1887.

Ἡ ἐκλογὴ ἐν 'Αθήναις διεξήχθη ἐν μεγίστῃ τάξει.

Καθ' ἣν ὥραν γράφομεν εἶναι βεβαιωμένον, ὅτι οἱ ὑπουργικοὶ

ὑποψήφιοι ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν ὑπερτέρησαν τοὺς ἀντιπολιτευομένους.

Πιθανὸν νὰ ἐπέλθωσιν ἀπροσδόκητοι εἰδήσεις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ φανῇ ἀλλοῖον ἢ ὁποῖον κατεδήλουν αὐτὸ τὰ χθεσινὰ ἀγγέλματα, διὰ τοῦτο δὲ δὲν θέλομεν νὰ προδικάσωμεν, οὐδὲ νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς ὅ,τι λέγομεν ἀνωτέρω. Ἐὰν ὅμως πράγματι ἐνίκησεν ἡ κυβέρνησις, ἡ ἀντιπολίτευσις κυρίως ἑαυτὴν πρέπει νὰ αἰτιᾶται ἐπὶ τούτῳ.

Κατελθοῦσα εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἀσύστατος, διῃρημένη, κατατετμημένη, ἄνευ θετικοῦ προγράμματος, μὲ παχεῖς λόγους καὶ ἐξωδηκυίας φράσεις, μὲ κενεμβασίας περὶ τῶν δῆθεν ἀπειλουμένων πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, μὴ ἀμελήσασα δὲ νὰ λάβῃ συνεπικούρους καὶ τὰς βδελυρωτέρας συκοφαντίας κατὰ προσώπων, ἅτινα περιβάλλει ὁ γενικὸς σεβασμὸς τοῦ ἔθνους, ἂν οὐχὶ ἡ γενικὴ ἀγάπη, ἑπόμενον ἦτο ὅτι θὰ ἀπεξένου ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πολυαριθμωτέραν καὶ νοημονεστέραν μερίδα τοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι πᾶσα κρίσις σήμερον εἶναι ἔτι πρόωρος, πρέπει δὲ ἵνα σχηματίσωμεν ἀσφαλῆ πεποίθησιν νὰ ἀναμείνωμεν τὰς νεωτέρας εἰδήσεις.

Ἐκεῖνο περὶ οὗ δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἀναμείνωμεν εἰδήσεις ἄλλας εἶναι ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν. Ὡς ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων, ἅτινα μέχρι τῆς νυκτὸς ἐλάμβανεν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἡ κυβέρνησις καὶ ὧν πολλὰ ἐδημοσίευσεν ἐν Δελτίῳ διανεμηθέντι τὴν δείλην τῆς χθές, αἱ ἐκλογαὶ καθ' ἅπαν τὸ κράτος ἐγένοντο ἐν πληρεστάτῃ τάξει καὶ ἐλευθερίᾳ. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶναι ἡ πρακτικωτέρα ἴσως ἀπάντησις κατὰ τῶν κενολογιῶν, περὶ καταδολιεύσεως τοῦ πολιτεύματος, ἃς ὑπερκόρως ἠκούομεν ἐπαναλαμβανομένας τὰς ἡμέρας ταύτας ἀπὸ παντὸς ἐξώστου καὶ παραθύρου, ἔχοντος τὸ ἐπίζηλον προνόμιον νὰ χρησιμεύῃ ὡς βῆμα εἰς ἀντιπολιτευομένους ῥήτορας.

Ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ μαρτυρήσωμεν περὶ τῆς νομιμότητος καὶ τῆς τάξεως μεθ' ἧς διεξήχθη ἡ ἐκλογὴ ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ. Αἱ ἐνδείξεις αὗται εἰσὶν εὐχάριστα συμπτώματα προϊούσης πολιτικῆς ὡριμότητος τοῦ λαοῦ, ἅτινα εὐχαρίστως σημειοῦμεν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Δευτέρα 6 Ἰανουαρίου 1887.

ΑΝΑ ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ

Οἱ κλάδοι τῆς ἐλαίας ἦσαν ἐντὸς τῶν περισσοτέρων κομβιοδοχῶν καὶ ἐπέβαλλε πρὸ πάντων ἡ παρέλασις ὁμάδος Κρητῶν, κρατούντων ὅλων τὴν ἐλαίαν, ὅλων πελωρίων καὶ ἀρειμανίων ἀνδρῶν.

Ἡμεῖς συνωμιλοῦμεν μετά τινος τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, ὃν προσελθὼν ὅμιλός τις ἐκλογέων ἐχαιρέτησεν ἐγκαρδίως.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΟΔΟΧΟΝ ΠΗΓΗΝ

Σχεδὸν κατὰ πλειονοψηφίαν φέρουσιν εἴτε ἐπὶ τῆς κομβιοδόχης, εἴτε ἐν τῷ θυλακίῳ τοῦ ἐπανωφορίου των προκύπτον εἴτε ἐπὶ τοῦ πίλου κυμαινόμενον τὸ σύμβολον τοῦ συμπολιτευομένου συνδυασμοῦ, κλαδίσκον ἐλαίας. Ἡ Νεάπολις εἶναι τρικουπική Οὔτε συζήτησις, οὔτε λόγοι, οὔτε συνομιλίαι, οὔτε φωναί. Ἂν εἶναι κυβερνητικοὶ καρφώνουν εἰς κανὲν μέρος ἐπιφανὲς τοῦ σώματός των καὶ τὴν ἐλαίαν Ἂν δὲν εἶναι, τίποτε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ.

Ἀκόμη περισσότερον ἀστικὸν τμῆμα, ἀλλὰ ποιά τις κίνησις ἀπὸ τοῦδε περισσοτέρα. Ἐπίσης μορφαὶ οἰκοκυραίων κατὰ προτίμησιν, καταστηματαρχῶν, ἐμπόρων, ἐπιστημόνων. Σύμβολα ἐμφανῆ καὶ ἐδῶ μόνον, ἐννοεῖται, ἡ ἐλαία τῶν ὑπουργικῶν, διότι οἱ ἄλλοι δὲν φέρουν τίποτε. Ἡ ἀντίθεσις πρὸς τοὺς φέροντας ἐλαίας ἐκφράζει τὴν γνώμην τούτων. Καὶ εὐλόγως.

Εἷς κρατῶν μέγαν κλάδον ἐλαίας μοιράζει εἰς τοὺς παρεστῶτας μικροὺς κλαδίσκους. Δὲν εἶναι δὲ ὀλίγοι καὶ ἐδῶ οἱ φέροντες.

Φαίνεται ὅτι εἶναι Τρικουπικός.

Ἐληαῖς, ἐληαῖς, λέγει πρὸς τοὺς διαβαίνοντας, προσφέρων αὐτοῖς κλαδίσκους.

Νὰ ἰδοῦμε ἂν ἀπ' αὐταῖς τῆς ἐληαῖς θὰ τὰ καταφέρῃ ὁ Τρικούπης νὰ βγῆ λάδι, παρατηρεῖ εἷς λογοπαίκτης, ἀντιπολιτευόμενος φαίνεται.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ

Κλάδοι ἐλαίας καὶ ἐδῶ μέγιστοι, αἱρόμενοι ὑπὸ τῶν ζωηροτέρων, ἀφ' ὧν προσερχόμενοι κόπτουσιν οἱ ὁμοφρονοῦντες τὸ ἐνδεικτικὸν τοῦ κόμματός των σύμβολον.—Τοὺς πήραμε, τοὺς πήραμε! λέγουν οἱ ὑπουργικοί, ἐννοοῦντες τὴν πιθανὴν κατὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων νίκην των.

Ὑψηλὸς μελανοπώγων ἀνήρ, ἔχων ὅλον τὸ παράστημα καὶ τὴν ὄψιν δημαγωγοῦ, φέρει καὶ αὐτὸς κλάδους ἐλαίας καὶ προσωπικῶς πλέον ἀπευθυνόμενος πρὸς ἕκαστον τῶν παρεστώτων :— Δέχεσαι; τῷ λέγει. Καὶ ναὶ μὲν ἀπαντῶσι λαμβάνοντες οἱ μέν· ὄχι δὲ οἱ ἄλλοι.

— Δύο παιδία ἀκολουθοῦσι τὸ παράδειγμα τοῦ μελανοπώγωνος· Τρικούπης εἶμαι κ' ἐγώ, νά! Τρικούπης εἶμαι! λέγει τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν.

Ἡ αὐτὴ δὲ ζωηρότης ἐπικρατεῖ καὶ ἐντὸς τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας. Ὁ γνωστὸς δημοκρατικὸς πιλοπώλης, συλλαμβάνεται ἐπ' αὐτοφώρῳ, θέτων ὁσάκις μὲν βλέπει πλησιάζοντα ὑπουργικὸν ἐκλογέα ἐληάν, ὁσάκις δὲ ἀντιπολιτευόμενον σημαίαν.

Ἔν τινι κύκλῳ ἐγείρεται σφοδρὰ φιλονεικία. Δὲν πρόκειται πλέον περὶ συνδυασμοῦ, πρόκειται περὶ Τρικούπη.

Ὅπου ἂν ἐπρόβαλλον οἱ δαφνηφόροι ἐγίνοντο δεκτοὶ μετ' ἀλαλαγμῶν, «ζήτω ἡ ἐληά» ἢ ἤκουον ψαλλομένους τοὺς αὐτοσχεδίους στίχους.

ἡ ἐληὰ ἡ ἐληά,
ἡ ἐληὰ κάμνει δουλειά.

Τοῦτο πολλαχοῦ ἐννοεῖται ἔφερε συγκρούσεις καὶ ξυλοκοπήματα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΟΔΟΧΟΝ ΠΗΓΗΝ

Ἐν γένει δὲ ἡ συμπολίτευσις εἶχεν εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο «ρεῦμα ποταμηδὸν» κατὰ τὴν ἀφελῆ ἔκφρασιν ἀγαθοῦ οἰκοκύρη. Καὶ τόσον μάλιστα, ὥστε οἱ ἀντιπολιτευόμενοι δὲν ἠδύναντο νὰ ξεμυτίσουν, κατὰ τὴν περίφημόν ποτε καταστᾶσαν ἔκφρασιν τοῦ κ. Ράλλη. Ἰδίᾳ ὁ ὑποψήφιος οὗτος ἔτυχεν ἀνελπίστου ὅλως ὑποδοχῆς ἐπὶ τῆς κλίμακος τοῦ ναοῦ ἐν τῇ Ζωοδόχῳ Πηγῇ. Διότι μόλις ἤρξατο ν' ἀναβαίνῃ τὰς βαθμίδας καὶ βροντώδης ἐξερράγη ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ζητωκραυγή. Ἀλλ' ὁ κ. Ράλλης ἀπτόητος ἐπροχώρησεν ὀλίγον ἔτι ὅταν ἄλλαι ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως ζητωκραυγαὶ ἔρχονται ἐκ τῆς πλατείας. Στρέφεται ὁ κ. Ράλλης ἀφελῶς ἵνα ἴδῃ, ἀλλὰ παράταξις τῆς ἄρτι ἐπινοηθείσης μούντζας, ἀναμένει αὐτόν. Ὀργίλον δὲ καὶ πικρόχολον μειδιάσας, ἀλλάσσει διεύθυνσιν καὶ εἰσέρχεται διὰ παραπλεύρου θύρας εἰς τὸν ναόν. Τὰ αὐτὰ δὲ καὶ χειρότερα ἔπαθεν ὁ κ. Οἰκονόμος.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Δευτέρα 5 Ἰανουαρίου.

Η ΝΙΚΗ

Οὐδέποτε ἐκλογαὶ διεξήχθησαν μᾶλλον ἀνεπηρέαστοι καὶ μετὰ μείζονος τάξεως καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν.

Ἐν τῷ νομῷ Ἀττικοβοιωτίας ἰδίᾳ, ἐν ᾧ γινώσκονται τὰ πλείονα καὶ σαφέστερα, ἡ Κυβέρνησις ἤρατο ἀληθῆ θρίαμβον καταδειχθέντα καὶ ἀνακηρυχθέντα ὑπὸ τοῦ πλήθους πολὺ πρὶν ἢ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ψηφοφορίας γίνωσι γνωστὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἤδη, καθ' ἣν ἀκατάσχετον τὸ ῥεῦμα τῆς συμπολιτεύσεως ὡς σύμβολον φανερὸν ἔχον τῆς ἐλαίας τὸν κλάδον, εἰσώρμα πανταχοῦ, εἰς πάντα τὰ ἐκλογικὰ τμήματα, τοὺς δήμους καὶ τὰς ἐπαρχίας τοῦ νομοῦ ἡμῶν, τρέπον

εἰς ἄτακτον φυγὴν τοὺς ὑποψηφίους τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Οὐδέποτε ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐπὶ ἀντιπολιτευτικῷ πάντοτε διακριθείσῃ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς πνεύματι, τόσον ὁρμητικὸν καὶ ἀκατάσχετον ὑπῆρξε τὸ ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως ῥεῦμα. Οἱ ἐκλογεῖς κατὰ πολυπληθεῖς ὁμάδας καὶ πανηγυρικῶς μετέβαινον καὶ ἐψήφιζον ὑπὲρ τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ, οἱ δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑποψήφιοι, ὅπου ἂν μετέβαινον ἐγίνοντο δεκτοὶ παρὰ τοῦ πλήθους διὰ ζωηροτάτων ἐκδηλώσεων ἀποδοκιμασίας. Σημειοῦμεν, ὡς πρὸς τὸν ἡμέτερον νομόν, ὅτι δέκα ἐκ τῶν ὑποψηφίων τῆς Κυβερνήσεως φαίνονται ἄχρι τοῦδε ἐπιτυχόντες.

Ἀλλ' ὅπερ ὑπῆρξε χαρακτηριστικώτατον καὶ χρῄζει ἰδιαιτέρας μνείας, εἶναι ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία, ἥτις ἐπεκράτησε πανταχοῦ τοῦ κράτους κατὰ τὴν ἔναρξιν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν.

Τινὲς τῶν ὑποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπεπειράθησαν νὰ φέρωσι τὴν σύγχυσιν ἐν τῇ ψηφοφορίᾳ, θέσαντες εἰς τὰς κάλπας αὐτῶν κλάδον ἐλαίας, ὡς σύμβολον τῆς συμπολιτεύσεως, ἀλλὰ τὸ τέχνασμα ἀπέτυχεν, ἐννοηθὲν ἐγκαίρως.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 5 Ἰανουαρίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Οἱ ὀπωροπῶλαι καὶ ἰχθυοπῶλαι τοῦ Πειραιῶς συσσωματωμένοι καὶ φέροντες κλάδον ἐλαίας, ἐπὶ τοῦ στήθους, παρεμπόδιζον τὴν εἴσοδον ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τοῦ κ. Τρικούπη.

Μόλις περὶ τὴν μεσημβρίαν οἱ ἐκλογεῖς ἤρξαντο νὰ γίνωνται πυκνότεροι καὶ ἡ ζωηρότης νὰ ἐπαυξάνῃ. Αἱ ἐλαῖαι πλέον ἔστεφον τὰ στήθη ἢ τοὺς πίλους τῶν ἐκλογέων τῆς συμπολιτεύσεως, ἐνῷ ἄλλοι, τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀνέπτυσσον πορφυρᾶ μανδήλια. Ἡ ζωηρότης ηὔξανε καὶ αἱ φωναὶ καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ ἀντήχουν πανταχόθεν.

Ὁμάδες κρατοῦσαι κλάδους ἐλαίας ἢ σταυροὺς διέσχιζον τὰς ὁδοὺς ζητωκραυγάζουσαι ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἑτέρας μερίδος, φωναί, χει-

ροκροτήματα, συριγμοί, γιούχα ἀντήχουν ἀενάως, ἐν τῷ ἐξερεθισμῷ δὲ τούτῳ ἐγένοντο καταδηλότερα τὰ αἰσθήματα καὶ αἱ συμπάθειαι τῶν ἐκλογέων.

Ἐν μέσῳ τῆς καθολικῆς ἐξάψεως ἐφάνη ὁ κ. Βενιζέλος, ὃν ὑπεδέχθησαν οἱ φίλοι του, οἱ κ.κ. Ἀφεντούλης, Μουτσόπουλος, Ρετσίνας, Μελετόπουλος καὶ λοιποὶ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς Πειραϊκῆς κοινωνίας. Κατῆλθε καὶ ὁ κ. Ράλλης, ὅστις ὅμως παρέμεινεν ἐν τῇ ἀγορᾷ, μὴ ἀνελθὼν εἰς τὴν πλατεῖαν, ἔνθα τὰ ἐκλογικὰ τμήματα.

Κλητὴρ οὐδεὶς ὑπῆρχε, μόνον δὲ περίπολος μακρὰν τῆς ἐκλογικῆς ἀκτῖνος διέμενεν ἀπαθής, παραμένουσα ἐκεῖ, ἵνα ἐν ἀνάγκῃ ἐνισχύσῃ τὴν φρουρὰν τῶν τμημάτων. Πανταχοῦ ἐπεκράτει ἡσυχία καὶ μεγίστη τάξις.

Ἐν Πειραιεῖ πάντοτε παρετηρεῖτο ὅτι ὁ λαὸς δὲν φανατίζεται ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης μερίδος. Εἶναι συγκαταβατικώτατοι ἐκλογεῖς καὶ ψηφίζουν ἐνίοτε πάντας, διὰ τοῦτο τὰ ἀποτελέσματα τῆς γείτονος πόλεως εἶναι τραγελαφικώτατα. Ἐφέτος ὅμως δὲν ἐφαίνετο ἡ αὐτὴ τακτική.

6 Ἰανουαρίου 1887.

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ.

Καθ' ἃς ἐλάβομεν πληροφορίας, ἐκ τῶν 150 ἐπιτυχόντων βουλευτῶν, οἱ 100 εἶναι φίλοι τοῦ ὑπουργείου, 50 δὲ μόνον ἀντιπολιτευόμενοι. Συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ, διότι ἠννόησεν ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους ὤφειλε νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη, ἥτις ἐργάζεται μετὰ πατριωτισμοῦ καὶ ἱκανότητος, πρὸς θεραπείαν τῶν κακῶς ἐχόντων. Δὲν ἴσχυσαν οὐδ' αἱ συκοφαντίαι καὶ διαβολαὶ κατὰ τῶν φίλων τῆς Κυβερνήσεως οὐδὲ τὸ ἀφθόνως χυθὲν χρῆμα πρὸς διαφθορὰν τῶν συνειδήσεων, οὐδ' ὅλα

τὰ ἄλλα μέσα, ἅτινα ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν, ὅπως ἀποπλανήσωσι τὸν λαὸν ἵνα καταψηφίσῃ τοὺς ὑποψηφίους τῆς συμπολιτεύσεως. Εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὴν οἰκτρὰν ἀποτυχίαν τοῦ προκατόχου Ὑπουργείου Δηλιγιάννη καὶ ὡς πρὸς τὰ οἰκονομικά του μέτρα καὶ ὡς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα, ἑπομένως ἐπείσθη ὅτι μόνον τὸ Ὑπουργεῖον Τρικούπη ὅταν μείνῃ ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν θὰ ἐργασθῇ ἀποτελεσματικῶς πρὸς τακτοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἔθνους. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν διετράνωσε προδήλως τὴν πεποίθησιν ταύτην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Ἰανουαρίου 1887.

Η ΝΙΚΗ

Ἡ μὲν πρωτεύουσα ἐξεδήλωσε πανηγυρικῶς τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς περιφρόνησιν πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥτις ἐνταῦθα κυρίως ἐφρόντισε νὰ γυμνωθῇ ἐντελῶς καὶ νὰ ἐπιδείξῃ ἐν ἀσέμνῳ ἀναιδημοσύνῃ ὅλας τὰς φρικτάς της ἀσχημίας. Ἡ Στερεὰ ἀπεφάνθη ὁμοθύμως ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, αἱ Κυκλάδες ἐπίσης, ἐκ τῆς Ἑπτανήσου ἡ Ζάκυνθος ἐπίσης, ὁ νομὸς Ἄρτης ὁλόκληρος, ἡ Θεσσαλία σχεδὸν ὅλη καὶ μόνον τῆς Κεφαλληνίας, τῆς Κερκύρας καὶ τῆς Πελοποννήσου τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα φαίνονται ἀνάμικτα. Ἡ Κυβέρνησις ὑπολογίζει ὅτι θὰ ἔχῃ πλειονοψηφίαν 25 -30 ψήφων.

Νίκη λοιπὸν καθ' ὅλην τὴν γραμμήν. Καὶ ἦτο ἑπόμενον. Οἱ κυβερνητικοὶ ἀντεπροσώπευον μίαν πραγματικότητα. Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὸ χάος καὶ τὸ μηδέν.

Ἡ ψῆφος τῆς πρωτευούσης εἶχεν ἔννοιαν πολιτικήν. Κατέπεσε τὸ βλακῶδες ἐκεῖνο δόγμα ὅτι ἡ πρωτεύουσα εἶναι πάντοτε ἀντιπολιτευομένη, ἀδιάφορον ἂν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ταύτης προΐσταται πολιτικὸς ἀνὴρ ἄξιος τοῦ ὀνόματος ἢ γελωτοποιὸς τοῦ ἀσέμνου εἴδους. Ἡ πρωτεύουσα ἀπεδόθη εἰς ἑαυτήν.

6 'Ιανουαρίου 1887.

ΤΟ ΕΙΚΟΣΑΦΡΑΓΚΟΝ

'Εφ' ὅσον τὰ τηλεγραφήματα ἀνήγγελλον χθὲς νίκας κυβερνητικῶν, ὁ χρυσὸς ὑπετιμᾶτο, τῆς χρηματαγορᾶς ἐννοούσης νὰ ἐπιδείξῃ ὅλην αὐτῆς τὴν πίστιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη. Εἶχε φθάσει εἰς τὰ 24,80· θὰ ὑπετιμᾶτο δὲ πολὺ περισσότερον, ἂν μὴ ὡς μᾶς εἶπον, μία τῶν Τραπεζῶν ἐκ πνεύματος ἀντιπολιτεύσεως προέβαινεν εἰς ἀγοράν, τοῦθ' ὅπερ ἀνέστειλε τὸν ῥοῦν τῆς ὑποτιμήσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 'Ιανουαρίου, Τρίτη 1887.

Ἡ νίκη αὕτη τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ εἶχε σημανθῆ ἤδη ἀπὸ τῶν πρώτων ὡρῶν τῆς χθές.

Καταπληκτικὴ ἰδίως ὑπῆρξεν ἡ νίκη τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ ἐν τῷ νομῷ 'Αττικῆς καὶ Βοιωτίας. Καὶ ἐφάνησαν ἀπὸ τῆς προχθὲς μὲ λίαν ἐνθαρρυντικὰ σημεῖα.

'Αλλ' ὅτε ἐγνώσθησαν τὰ ἀποτελέσματα θάμβος καὶ ἔκπληξις κατέλαβε τοὺς πλείστους. Δὲν ἠδύνατο πολλοὶ νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι εἰς τὰ τμήματα ἔνθα ἑδράζετο ἡ ἰσχὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ μὴ 'Αθηναῖοι ἐκ τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ ἐπλειονοψήφουν καὶ ὅτι εἰς τὸ τμῆμα τῆς Μητροπόλεως π χ. ὁ κ. Γεωργαντᾶς ἐλάμβανε περισσοτέρας λευκὰς ψήφους ἀπὸ τὸν γηραιὸν Καλλιφρονᾶν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο μαρτυρεῖ, ὅτι ὁ λαὸς ἐψήφισε κατὰ σύστημα, ἀποβλέπων εἰς τὴν ἀπόχρωσιν καὶ ὄχι εἰς τὰ πρόσωπα, καὶ τοῦτο εἶναι ἀληθῶς λίαν εὐχάριστον σημεῖον προόδου.

Καὶ ὑπῆρξε τῷ ὄντι ῥεῦμα, ὡς ὠνειροπόλησαν μερικαὶ συνάδελφοι, ἀλλὰ ῥεῦμα θολὸν καὶ ὁρμητικόν, ἀνηλεῶς παρασῦρον τόσα ὄνειρα καὶ τόσας φιλοδοξίας! . . . . .

* * *

Κατάπληκτοι ἐκ τοῦ ἀπροσδοκήτου δι' αὐτοὺς ἀποτελέσματος τῆς

ἐκλογῆς οἱ ἡττηθέντες προσεπάθησα νὰ ἐκδικηθῶσι δι' ὅπλου παιδαριώδους ἀληθῶς, διὰ τῆς σπερμολογίας, εἰς ἣν εἶναι πολὺ ἐπιτήδειοι. Διέδοσαν λοιπὸν ἀπὸ πρωΐας ὅτι ἐν τῷ νομῷ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας εἶχεν ἀποτύχει ὁλόκληρος ὁ συνδυασμὸς τῆς συμπολιτεύσεως καὶ αὐτὸς ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὑστερήσας τοῦ τελευταίου ἐπιτυχόντος ἐκ τοῦ ἀντιπολιτευομένου συνδυασμοῦ, κατά, δὲν ἠξεύρομεν πόσας, ψήφους. Ὁ θρύλος οὗτος διεσπάρη ἐν ἀκαρεῖ εἰς τὴν πόλιν μεταδιδόμενος ἀπὸ στόματος εἰς στόμα. Καὶ ἤκουον αὐτὸν ἐμβρόντητοι πολλοὶ καὶ ἐξίσταντο ἄλλοι καὶ ἐζοφοῦντο διὰ μιᾶς πολλῶν ἡ χαρὰ καὶ ἡ φαιδρότης, ἐνῷ ἐγαυρίων χαιρεκάκως οἱ ἀντίθετοι. Ἔσπευδον δὲ πάντες εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ μάθωσιν, ἂν ἀληθεύῃ ἡ εἴδησις, καὶ ἀνεκοίνου ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον τὰς ἀνησυχίας του. Ἀλλ' ἐγκαίρως ἐγνώσθη ἡ πλάνη ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων, ἐξ ὧν ἐβεβαιοῦτο, ὅτι ὁ συμπολιτευόμενος συνδυασμὸς τοῦ, περὶ οὗ ὁ λόγος, νομοῦ διετέλει εἰς ἐξαίρετον θέσιν καὶ ὑπῆρχον ἐλπίδες διαρκῶς ἐπιτεινόμεναι περὶ τῆς ὁλοσχεροῦς αὐτοῦ ἐπιτυχίας. Δι' ὃ ἡσύχασαν οἱ ταραχθέντες καὶ οἱ σπερμολόγοι ἀπέμειναν μὲ μόνην τὴν ὄρεξιν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 6 Ἰανουαρίου.

Αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες, αἵτινες χθὲς τὴν πρωΐαν ἀνέκρουον ἐμβατήρια καὶ ἐπανηγύριζον νίκας, σήμερον φαίνονται κατηφεῖς καὶ ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ αὐτῶν προσπαθοῦσι νὰ παρηγορήσωσιν ἑαυτὰς διὰ τὸ ἐπελθὸν δυσάρεστον ἀποτέλεσμα. Αἱ παροῦσαι ἐκλογαί, ἀνακράζει ἡ μία, δὲν εἶναι βεβαίως ἡ γνησία ἔκφρασις τοῦ λαοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ ἑτέρα ἐν χαρᾷ ἐξάγει τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα ὅτι αὗται δὲν εἶναι ἡ γνησία ἐκδήλωσις τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ· ἡ ψηφοφορία ἰδίως τῆς Πρωτευούσης ἐμπνέει εἰς τὰ δυστυχῆ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὄργανα ἀληθῆ ἀγανάκτησιν.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων, πρὸς οὓς ἀνηγγέλθη χθὲς τηλεγραφικῶς τῆς Κυβερνήσεως ἡ μεγάλη ἐν ταῖς ἐκλογαῖς νίκη,

πλεῖστα λαμβάνονται τηλεγραφήματα συγχαρητήρια. Ἀληθῆ ἀνακούφισιν αἰσθάνεται καὶ ὁ ἔξω Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ μεγίστη μερὶς τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐπὶ τῇ ἐξασφαλισθείσῃ εἰς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν νομιμότητι, ἐπιτρεπούσῃ τῇ Ἑλλάδι καὶ τῷ ἔθνει νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τελεσφόρον καὶ ἐπανορθωτικὴν τῶν παρελθουσῶν δεινῶν συμφορῶν ἐργασίαν.

Δὲν προσήκει ἡμῖν νὰ ταράξωμεν τὴν θλῖψιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ἁβρότης δέ, ἣν ἐνεθυμήθησαν σήμερον μόλις μετὰ τὴν τελείαν ἧτταν καὶ ἐπιτηδεύουσιν οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνάδελφοι, ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ μὴ ἐλέγχωμεν αὐστηρῶς τοὺς παραλογισμούς, εἰς οὓς ἀφίενται. Ἀλλ' ὅταν αἰτιῶνται τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἀποκλεισάσης δῆθεν αὐτοῖς τὰς πύλας τῶν πληροφοριῶν καὶ καταστησάσης ἀπρόσιτον τὸ τηλεγραφεῖον καὶ τὰς ἄλλας πηγάς, ἐξ ὧν οἱ Ἀντιπολιτευόμενοι θὰ ἐπληροφοροῦντο τὸ ναυάγιον αὐτῶν, ὀφείλομεν νὰ τοῖς παρατηρήσωμεν, ὅτι τῶν ὑπουργείων αἱ πύλαι ἦσαν κατὰ τὰ δύο παρελθόντα ἡμερονύκτια ἀναπεπταμέναι εἰς πάντας, καὶ πλῆθος μέγα πολιτῶν κατέκλυζε τοὺς διαδρόμους καὶ τὰ δωμάτια, ἰδίως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ πληροφορίαι παρείχοντο προθύμως ὑπὸ τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τῶν ἐκλογῶν ὑπαλλήλων εἰς πάντα διαπυνθανόμενον, ἐκ μέρους δὲ τοῦ τύπου ἐδημοσιεύθησαν ἐγκαίρως, ὅσα μέχρι τῆς χθὲς καὶ τῆς σήμερον ἐγνώσθησαν αὐθεντικῶς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἰανουαρίου 1887.

Ἐν γένει ἡ Κυβέρνησις κατώρθωσε νὰ σχηματίσῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς ῥεῦμα, ὅπερ ἄνευ ὑπερβολῆς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὑπῆρξεν ἐπίσης ὁρμητικὸν ὡς τὸ τῆς 7 Ἀπριλίου. Δὲν σπεύδομεν νὰ καθορίσωμεν τὸ μέγεθος τῆς Κυβερνητικῆς νίκης, μὴ κινούμενοι ὑπὸ τοῦ ζήλου, ὅστις ἐμπνέει τοὺς πιστούς, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ 4 Ἰανουαρίου, ὡς ἐγράφομεν τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, ἔτισε δίκην τῆς ἑβδόμης Ἀπριλίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αὐτὴ ἡ πρωτεύουσα, ἥτις ἀνέκαθεν διεκρίθη διὰ τὸ ἀντιπολιτευτικὸν αὐτῆς πνεῦμα καὶ τὴν πρὸς παλαιὰς ἐπαρχιακὰς ἐπιρροὰς τυφλὴν προσήλωσίν της, τὴν 4 Ἰανουαρίου ἀπελάκτισε τὰς ἀρχαιοπαραδότους ταύτας ἕξεις καὶ παρέσχε πλήρη σχεδὸν τὴν ἐμπιστοσύνην της εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ἐν τῷ νομῷ Κυκλάδων κατίσχυσεν ὁλόκληρος ὁ συμπολιτευόμενος συνδυασμός, τὸ αὐτὸ δ' ἀγγέλλεται ἐκ τῶν νομῶν Εὐβοίας, Λαρίσσης, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος καὶ Ζακύνθου. Αἱ προνομιοῦχοι περιφέρειαι, ἐκτὸς τῶν Ν. Ψαρῶν, ἔδωκαν κυβερνητικοὺς βουλευτάς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἰανουαρίου 1887.

Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἦτο πράγματι ἡμέρα προσδοκίας. Ὅλος ὁ κόσμος ἦτο ἀνάστατος, διαφλεγόμενος ἐκ τῆς ζωηρᾶς ἐπιθυμίας νὰ μάθῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν. Πολλοὶ εἶχον διέλθει τὴν νύκτα ἄγρυπνοι περιτρέχοντες ἀπὸ τὸ τηλεγραφεῖον εἰς τὸ ὑπουργεῖον, εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὑποψηφίων, ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων, καὶ τὴν πρωΐαν ἀκόμη ὠχροὶ καὶ κατάκοποι ἐκ τῆς ἀϋπνίας περιήρχοντο καὶ ἠρώτων καὶ ἐζήτουν εἰδήσεις παρὰ παντὸς τοῦ προστυχόντος. Ἐργασία ἀδιάλειπτος ἐγίνετο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπου εἶχε συστηθῇ ἐπίτηδες ὑπηρεσία καὶ ὅπου ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀφικνοῦντο τὰ τηλεγραφήματα, ἐνῷ τοὺς διαδρόμους αὐτοῦ ἐπλήρου πυκνὸν περιέργων πλῆθος, κυρίως φοιτητῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, οἵτινες ἑκάστοτε κατορθοῦντες νὰ εἰσδύωσι παρὰ τὰς ἀπαγορεύσεις ἐντὸς τῶν γραφείων ἠρώτων περὶ τοῦ δεῖνα νομοῦ, περὶ τῆς δεῖνα ἐπαρχίας, περὶ τοῦ δεῖνα ὑποψηφίου. Εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὑποψηφίων παννύχιοι ἦσαν αἱ συνεδρίαι, αἱ ἐπισκέψεις, οἱ ὑπολογισμοί.

6 Ἰανουαρίου, Τρίτη.

Τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν τῆς Κυβερνήσεως ἐχαιρέτησε χθὲς τὸ χρηματιστήριον διὰ σπουδαίας ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος ὅπερ ἀπὸ τῶν δρ. 25,30 ὑπετιμήθη εἰς δρ. 24,80.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 6 Ἰανουαρίου 1887.

Ο ΛΑΟΣ ΕΔΩΚΕ ΜΕΓΑ ΜΑΘΗΜΑ

Τὰ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν εἰσὶ καταπληκτικῶς πρωτοφανῆ ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος. Μέγα μάθημα δίδεται τοῖς ἀντιπολιτευομένοις, οἵτινες ἐκλαβόντες τὴν κατὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως καταφορὰν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τύπου ὡς θετικὴν ὑπὲρ αὐτῶν νίκην καὶ ὡς πανωλεθρίαν τοῦ κόμματος τοῦ κ. Τρικούπη ἀστόχως καὶ νωχελῶς ἐπελήφθησαν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος καὶ τὸν λαὸν περιφρονήσαντες ὡς δυνάμενον νὰ ἀπατηθῇ δι' ἐπαγγελιῶν ἥκιστα σοβαρῶν καὶ ἀμελετήτων.

Ἀλλὰ τ'ἀποτελέσματα τοῦ Κράτους καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἀπέδειξαν ὅτι ὁ λαὸς ἀνεπτύχθη καὶ ἡ δημοσία γνώμη ἠνδρώθη καὶ ὅτι δὲν εἶναι πλέον οἱ μακάριοι ἐκεῖνοι καιροί, καθ' οὓς τὸ ῥεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης δημιουργούμενον δι' ἐπαγγελιῶν κολακευουσῶν εἴτε τὴν φιλαυτίαν τῶν πολιτῶν εἴτε τὰς ἐκ τῶν περιστάσεων ἀδυναμίας αὐτῶν ἠδύνατο νὰ ἀνατρέπῃ Κυβερνήσεις καὶ ν' ἀνυψοῖ ἑτέρας.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲ χαίρομεν ὅτι σὺν τῷ διδακτικωτάτῳ μαθήματι ὅπερ διὰ τῶν ἐκλογῶν τούτων ἔλαβεν ἡ ἀντιπολίτευσις, τυγχάνει ἐμπράκτου ἐφαρμογῆς καὶ ἡ μεγάλη ἀρχὴ ἣν ἀνεκηρύξαμεν καὶ ὑπεστηρίξαμεν, ἡ ἀρχὴ τῆς Κυβερνητικῆς Μονιμότητος!

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Τετάρτη 7 Ἰανουαρίου 1887.

ΜΙΚΡΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Χθὲς πολλοὶ χωρικοὶ τοῦ δήμου Φυλῆς ἡγουμένου νταουλίου καὶ ζουρνάδων διέσχιζον τὰς ὁδοὺς ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐπιτυχόντων βουλευτῶν τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ, ἐπισκε-

πτόμενοι αὐτοὺς κατ' οἶκον καὶ στήνοντες ἐν ταῖς αἰθούσαις αὐτῶν τὸν συρτόν. Τοῦτο ἐξηκολούθει καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν μέχρι δὲ βαθείας νυκτὸς ἐξηκολούθουν αἱ τοιαῦται μικραὶ διαδηλώσεις.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Τετάρτη 7 Ἰανουαρίου 1887.

ΕΝ ΤΑΙΣ ΟΙΚΙΑΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Ἡ μεγαλειτέρα κίνησις ὑπῆρχε χθὲς ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν ἐπιτυχόντων βουλευτῶν. Εὐθὺς ὡς ἐβεβαιώθησαν τὰ ἀποτελέσματα, αἱ οἰκίαι τῶν βουλευτῶν κατέστησαν τὰ μόνα κέντρα ἐν οἷς συνεσωρεύοντο οἱ Ἀθηναῖοι ἐπισκεπτόμενοι καὶ συγχαίροντες αὐτούς. Ἅπαντες οἱ βουλευταὶ ἐδέχοντο τοὺς ἐκλογεῖς μετ' ἐξαιρετικῆς εὐμενείας, πολλάκις δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπῆρχε τόση πύκνωσις ἀνθρώπων ὥστε μετὰ δυσκολίας εἰσήρχετό τις, εἰς αὐτάς· ἔξωθεν τῶν οἰκιῶν ἵσταντο πολλαὶ ἅμαξαι ἐκυμάτιζον δὲ ἐπὶ τῶν θυρῶν μεγάλαι σημαῖαι. Ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐν ᾗ ἐδέχοντο οἱ ἐπιτυχόντες ὑπῆρχεν ἀνηρτημένος καὶ μέγας στέφανος ἐξ ἀνθέων, ἐντὸς τινῶν δὲ ἐξ αὐτῶν ἦτο τοποθετημένη ἡ εἰκὼν τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ χαρὰ καὶ τῶν ἐκλεγέντων καὶ τῶν ἐκλεξάντων ἦτο ἀπερίγραπτος, ἀπερίγραπτος δὲ ἦτο καὶ ἡ φιλοφροσύνη τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν βουλευτῶν δεχομένων τὰ συγχαρητήρια. Θίασοι μουσικοί, καλῶς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συγκεκροτημένοι, προσερχόμενοι εἰς τοὺς βουλευτὰς ἀνέκρουον διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἰανουαρίου 1887.

Καὶ ἡ χθεσινὴ ἡμέρα παρῆλθεν ἐν προσδοκίᾳ ἀλλὰ σχετικῶς πολλῷ ὀλιγωτέρᾳ. Ἡ νίκη τῆς συμπολιτεύσεως τῆς ὁποίας τὰ πρῶτα εὐοίωνα συμπτώματα εἶχον ἤδη ἀρχίσει νὰ φαίνωνται ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς ἐδείχθη καταφανεστέρα τὴν ἐπομένην ἡμέραν, χθὲς δὲ ἦτο ὁριστικὴ καὶ ἐξησφαλισμένη. Ἀνησυχία ἐπεκράτει περὶ τῆς τύχης μεμονωμένων τινῶν ὑποψηφίων, περὶ ὧν ἔσπευδον νὰ μάθωσιν, οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Ἰανουαρίου 1887.

Τοῦ ἡμετέρου νομοῦ τὸ ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα ἐγένετο γνωστὸν μόλις χθές.

Ἀπομένει δὲ πάντοτε καταπληκτικὴ ἡ ἐπιτυχία τῶν συμπολιτευομένων καὶ μάθημα διδακτικώτατον διδόμενον ὑπὸ τοῦ πεφωτισμένου λαοῦ τῆς πρωτευούσης πρὸς τοὺς φωνασκοὺς καὶ τοὺς προσπαθήσαντας νὰ ἀπατήσωσιν αὐτὸν διὰ κενῶν λόγων.

Οὔτε χθὲς πάλιν, ἂν καὶ ἡμέραν ἑορτάσιμον, δὲν εἴχομεν θορυβώδεις ἐκδηλώσεις χαρᾶς, ὁμολογούμενον δὲ εἶναι, ὅτι ὁ λαὸς ἐν πολλῇ κοσμιότητι καὶ μετριοπαθείᾳ ἐπανηγύρισε τὴν νίκην του ἀποσχὼν ἰδίως τῶν ἀτόπων σκωμμάτων τῶν ὀνειδισμῶν πρὸς τοὺς ἀποτυχόντας ἢ τῶν συνήθων ἀστειοτήτων καὶ διὰ τενεκέδων συναυλιῶν.

Αἱ ἐκλογαὶ καὶ οἱ Πρέσβεις.

Μέγα ἐνδιαφέρον ἐξεδήλωσαν οἱ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωποι τῶν Δυνάμεων διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν· ὡς δ᾽ ἐπληροφορήθημεν ὁ τῆς Αὐστρίας τηλεγραφικῶς ἐνετάλη παρὰ τοῦ προϊσταμένου του κόμητος Καλνόκυ ὅπως τηλεγραφικῶς τῷ ἀναγγείλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν.

6 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡᾼ.

Προάστεια καὶ πόλις Κερκύρας ἑνωθέντα ὠργάνωσαν πρωτοφανῆ διαδήλωσιν ἥτις μεταβᾶσα πρῶτον πρὸ τῆς Νομαρχίας ἐπέβαλε Νομάρχῃ ὅπως συγχαρῇ ἐκ μέρους των κ. Τρικούπην. Νομάρχης ἐξητωκραύγασεν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ διαδήλωσις μεταβᾶσα κατόπιν πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Θεοτόκη, ἐξητωκραύγασεν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως· ὁ Θεοτόκης ἀπήντησεν εὐχαριστήσας τὸν λαὸν τῆς πόλεως καὶ

τῶν προαστείων διὰ τὴν σταθερὰν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ Τρικούπη ἀφοσίωσιν, στηλιτεύσας ἀνήθικον ἐνέργειαν ἀντιθέτων.

6 Ἰανουαρίου Τρίτη, 1887.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Χθὲς ἐπεσκέφθησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ πρεσβευταὶ τῆς Γερμανίας, Τουρκίας καὶ Ῥουμανίας.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μονθολών.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Τετάρτη, 7 Ἰανουαρίου 1887.

Καίτοι οὐδὲ σήμερον εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τὰ δριστικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, εἶναι ὅμως πλέον ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἤρατο πλήρη τὴν νίκην κατ' αὐτάς. Σύσσωμοι συνδυασμοὶ τῆς συμπολιτεύσεως κατίσχυσαν πολλαχοῦ τῶν ἀντιθέτων μετὰ πλειοψηφίας ἀπιστεύτου, ἐνῷ ἐξ ἄλλου οὐδαμοῦ τοῦ κράτους συνδυασμὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπέστη ἄρτιος τῆς ἐκλογικὴν δοκιμασίαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Ἰανουαρίου 1887.

Κίνησις ἐγένετο ζωηρὰ χθὲς ἀνὰ τὴν πόλιν, πολλῶν μεταβαινόντων ἐφ' ἁμαξῶν ἢ πεζῇ καὶ συγχαιρόντων τοὺς ἐπιτυχόντας ὑποψηφίους. Δύο ἢ τρεῖς τοιαῦται ὁμάδες προσῆλθον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συνεχάρησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην διὰ τὴν νίκην τῆς Κυβερνήσεως.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 7 Ἰανουαρίου 1887.

Ἰδοὺ δὲ διατί ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος χαίρει σήμερον, ἀφοῦ διὰ τῆς λελογισμένης ψήφου αὐτοῦ ἐν παραδειγματικῇ εὐταξίᾳ ἔδωκεν ἓν καλὸν

μάθημα εἰς τοὺς νομίζοντας ὅτι ἔχουσιν αὐτὸν ὑποχείριον διὰ τὴν ἑαυτῶν ἰδιοτέλειαν καὶ ἀπέδειξεν ὅτι δὲν δύνανται οἱ ἀπατήσαντες αὐτὸν κατὰ τὴν ἑβδόμην Ἀπριλίου τότε, καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ νὰ παίξωσι παιγνίδιον, καὶ ἔστρεψε κατ' αὐτῶν τὰ παρ' αὐτῶν διαθρυλλούμενα, ὡς ὑπὲρ αὐτῶν δῆθεν σχηματισθέντα ῥεύματα κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν ὁποίων μόλις τὸ τέταρτον τῶν συντρόφων αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ πρωτευούσῃ κατώρθωσε νὰ σωθῇ. Εἴδαμεν τὴν σωφρονοῦσαν μερίδα τοῦ ἔθνους, τὴν ἀνεξάρτητον, τὴν ἐργαζομένην καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ ἱδρῶτος αὐτῆς, τὴν φορολογουμένην νὰ ὑποστηρίξῃ οὕτως ἐκθύμως τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου, καὶ διὰ τῆς δικαίας ἐπιμονῆς αὐτῆς νὰ κατισχύσῃ καὶ νὰ μὴ δώσῃ οὐδεμίαν προσοχὴν εἰς τὰς ἱερεμιάδας καὶ τὰς ἀπελπιστικὰς καὶ ἐμμανεῖς κραυγὰς τῶν πρὸς ἰδιοτελεῖς καὶ ταπεινοὺς σκοποὺς ἐργαζομένων ἀντιπολιτευομένων.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη 7 Ἰανουαρίου 1887.

Μάτην μοχθοῦσιν αἱ καλαὶ συνάδελφοι τῆς Ἀντιπολιτεύσεως νὰ διαστρέψωσιν ἀριθμοὺς νὰ ἐγείρωσιν ἀμφισβητήσεις ἐπὶ γεγονότων μεμαρτυρημένων καὶ ἐπισήμων ὅπως μειώσωσι τὸ μεγέθος τῆς ἐπιτευχθείσης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νίκης. Οἱ ἀριθμοὶ δὲν εἶναι τι ὑποκείμενον εἰς οἱανδήποτε ἀμφισβήτησιν ἢ ἀπόκρυψιν. Βεβαιοῦμεν αὐτὰς διὰ τοῦ αὐθεντικωτέρου τρόπου καίτοι οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη πρὸς τοῦτο καθόσον τὰ πράγματα λαλοῦσιν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀπὸ τοῦδε φανερὰν ἀναμφισβήτητον πλειοψηφίαν.

ΣΗΜΑΙΑ, 8 Ἰανουαρίου 1887.

Ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ὑποψηφίων τῆς συμπολιτεύσεως ἐψηφίζετο αὐτὸς ὁ κ. Τρικούπης. Ἐχρειάσθη δὲ ἡ παγιωμένη καὶ παναρχαία ἐπιρροὴ τῶν ὀλίγων ἐπιτυχόντων ἀντιπολιτευομένων καὶ τόσοι ἄλλοι λόγοι τοὺς ὁποίους παρέλειψεν ὁ «Αἰών» νὰ ἀναφέρῃ ὅπως ἐπιτευχθῇ δι' αὐτοὺς τὸ εὐάρεστον τοῦτο ἀποτέλεσμα. Ὅσῳ ἀφορᾷ διὰ τὴν ἐν

τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσολογγίου σχετικὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις τοῦτο εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τοὺς πολίτας τοῦ Μεσολογγίου περισσότερον ἢ τὸν κ. Τρικούπην. Εἰς περίστασιν καθ' ἣν ὅλον τὸ κράτος ἐπιδοκιμάζει ἐνθουσιωδῶς τὸ πρόγραμμά του, διαγωγὴ παραπλησία πρὸς τὴν διαγωγὴν τῶν πολιτῶν τοῦ Μεσολογγίου εἶναι στυγερώτατον πραξικόπημα κατὰ τῆς κοινοτέρας ἠθικῆς καὶ πᾶς ὅστις συλλυπεῖται τὸν κ. Τρικούπην διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, πράττει τὸ αὐτὸ ὡς νὰ συλλυπῆται τὴν πλειονοψηφίαν τῶν πολιτῶν τοῦ Μεσολογγίου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Ἰανουαρίου 1887.

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Ἀπειρία συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πέμπονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ οἱ τηλεγραφοῦντες ἐκφράζουσι τὴν χαράν των ἐπὶ τῇ νίκῃ αὐτῆς καὶ τὴν πεποίθησιν περὶ βελτιώσεως τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος. Ζητοῦσι δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιτυχόντων φίλων τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκ τούτου φαίνεται καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἠναγκάσθη, καθὰ πληροφορούμεθα, δι' ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώπους νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀριθμεῖ ἐκ τῶν γνωστῶν ἀποτελεσμάτων περὶ τοὺς 100 φίλους.

ΠΕΜΠΤΗ, 8 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

Ἀπερίγραπτος εἶναι ἡ χαρὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις παρὰ τοῖς φίλοις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ ἀποτελέσματα τά τε μερικὰ καὶ γενικά. Πανταχοῦ γίγνονται διαδηλώσεις καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ πρωθυπουργοῦ περιάγεται ἐν ζητωκραυγαῖς μετὰ σημαιῶν κ.τ.λ. Τὰ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα σωρηδὸν καταφθάνουσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Ἰανουαρίου, Πέμπτη 1887.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΕΝ ΓΥΘΕΙΩ

Χθὲς ἐλάβομεν ἐκ Γυθείου τὸ κάτωθι τηλεγράφημα.

«Σήμερον ἐν τῇ πλατείᾳ Γυθείου συνελθὸν δημ. συμβούλιον μετὰ δημάρχου καὶ λαοῦ παρέδωκαν τιμητικὴν σπάθην ἐνδόξῳ νικητῇ Γκριτζόβαλι. Λόγοι ἐξεφωνήθησαν, οἷς καταλλήλως ἀπήντησε σεβαστὸς συνταγματάρχης· πλῆθος ἅπαν ἐν ζητωκραυγαῖς, πυροβολισμοῖς συνώδευσαν ἄχρις οἰκίας, ἀπὸ ἐξώστου ἀπήντησε καταλλήλως Πετροπουλάκης, καταλήξας εἰς ζητωκραυγὰς λαοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, Βασιλέως, Διαδόχου καὶ Λακωνικοῦ λαοῦ. Ἐνθουσιασμὸς Λακώνων ὑπὲρ Πετροπουλάκη ἀπερίγραπτος. Ἐξελέγη βουλευτὴς νομοῦ πρῶτος διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας.

8 Ἰανουαρίου Πέμπτη 1887.

ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Σήμερον τὴν 2 ὥραν μ.μ. ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος συναθροισθήσονται οἱ φίλοι τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα μεταβῶσιν εἰς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ συγχαρῶσιν αὐτὸν ἐν σώματι ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἐν ταῖς ἄρτι διεξαχθείσαις βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς.

8 Ἰανουαρίου, Πέμπτη 1887.

ΟΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ

Πάντες οἱ ἐνταῦθα πρέσβεις τῶν ξένων Δυνάμεων ἔσπευσαν νὰ τηλεγραφήσωσιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις των τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν. Βεβαιοῦσι δ' αὐτὰς ὅτι οἱ φίλοι τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελοῦσι τὰ δύο τρίτα τῆς νέας βουλῆς.

Ἐκ Τρικκάλων, 7 Ἰανουαρίου 1887.

Σύνταξιν «Ὥρας».

Πλήρης καὶ θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία ὁλοκλήρου συνδυασμοῦ συμ-

πολιτεύσεως Χατζηγάκη σήμερον ἐγένετο μεγάλη διαδήλωσις ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῷ μέσῳ ἐφέρετο δαφνοστόλιστος ἡ φωτογραφικὴ εἰκὼν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Διεύθυνσις ἐφημερίδος «Τὰ Σύνορα»

ΩΡΑ, 8 Ἰανουαρίου 1887.

Ἀνωτέρω δημοσιεύομεν πίνακα ὁριστικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Γνωστὸν ὅτι ἐξελέχθησαν ἑκατὸν εἷς βουλευταί, ἀνήκοντες εἰς τοὺς ὑπουργικοὺς συνδυασμούς. Ἐκ τῶν πρώτων ἑκατὸν καὶ ἑνὸς τρεῖς μόνον δὲν ἐδήλωσαν, ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

7 Ἰανουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης παρέστη χθὲς ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ λεπτομερῶς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν.

7 Ἰανουαρίου 1887.

Μέγα καὶ διδακτικώτατον μάθημα ἔδωκεν ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἀπαισίους φενακιστάς του καὶ ἡ 4η Ἰανουαρίου ἀνταπέδωκε τὸ κτύπημα εἰς τὴν 7ην Ἀπριλίου. Ἡ μεγάλη αὕτη νίκη, δὲν εἶναι νίκη τῆς συμπολιτεύσεως κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν εἶναι νίκη τοῦ κ. Τρικούπη κατὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἀλλὰ νίκη αὐτοῦ τοῦ ἔθνους κατὰ τῶν ἀσυνειδήτων αὐτοῦ δημοκόπων, οἵτινες παρεῖδον καὶ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις καὶ ἠθικὴν καὶ ἐθνικὰ συμφέροντα, χάριν εὐτελοῦς πολιτικοῦ συμφέροντος.

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Ἐκ τῆς πανταχόθεν ἀγγελθείσης νίκης τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας νεότης ἐνθουσιωδῶς εὐχαριστηθεῖσα, συνῆλθεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Φαρμακίδου ἔνθα ἐν σώματι ἀπεφάσισε νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν γενικὴν αὐτῆς χαρὰν πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ δὴ μετὰ

προηγουμένην σύσκεψιν ἐξῆλθον καλέσαντες ἐπὶ τούτῳ τὸν ἀξιότιμον καθηγητὴν κ. Ε. Παπαχατζῆν καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τούτου μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Τρικούπη ἔνθα μὴ εὑρόντες αὐτόν, μετέβησαν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπου καταλλήλως προσεφώνησε τὸν κ. πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐκ μέρους πάντων ὁ κ. Παπαχατζῆς προσειπὼν ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Τρικούπη ἀτενίζει δοῦλος τε καὶ ἐλεύθερος Ἑλληνισμὸς καὶ ἐπὶ τούτῳ ἡ σπουδάζουσα νεότης συγχαίρει αὐτῷ εὐελπιστοῦσα εἰς αἴσιον μέλλον ὑπὲρ τῆς ὅλης πατρίδος. Ὁ κ. πρόεδρος ἀντιφωνῶν εἶπε σὺν τοῖς ἄλλοις ὅτι ἐκ τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ πολλάκις ἐνισχύθη εἰς τὰ ἔργα του καὶ ἐλπίζει ὅτι εἰς τὸ μέλλον ἐπιζητῶν τὴν ψῆφον τοῦ ἔθνους θὰ ἔχῃ νὰ δείξῃ πλείω τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἐξωτερικοῦ Ἕλληνας, μεθ' ὃ ηὐχαρίστησε τοὺς προσελθόντας.

7 Ἰανουαρίου.

Χθὲς ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ αὐλάρχου κ. Χατζηπέτρου μετέβησαν καὶ ἐπεσκέφθησαν πεζῇ τὴν κυρίαν Τύρ.

7 Ἰανουαρίου.

Οἱ πωληταί, ἐφώναζον χθὲς τὸ ἑσπέρας μετὰ τοῦ «Αἰῶνος» καὶ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Τρικούπη!!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Πέμπτη, 8 Ἰανουαρίου 1886.

Ἀφοῦ διεψεύσθη ἐκ τῶν πραγμάτων ἡ διάδοσις περὶ δῆθεν ἀποτυχίας τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ νομῷ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ἀνέγραψαν μετ' ἐπιδείξεως, ὅτι ἡ ἀποτυχία ἦτο ἠθική, ἀφοῦ ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν ἐξελέγη πρῶτος εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ νομοῦ, ἀλλὰ ποῦ μὲν τέταρτος ποῦ δὲ ἕβδομος καὶ ποῦ ὄγδοος. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὸ σύνολον ὁ κ. Τρικούπης ἐξελέγη πρῶτος βουλευτὴς τοῦ νομοῦ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας· διότι εἴτε τέταρτος, εἴτε ὄγδοος, ἦτο πάντοτε μεταξὺ τῶν ἐπιτυχόντων· διότι οἱ δῆμοι οὗτοι ἦσαν ἑστία τῆς ἰσχύος τῶν ἀντιθέτων καὶ ἑπομένως δὲν ἦτο δυνα-

τὸν νὰ πλειονοψηφίση. Ἀλλὰ τί πρὸς τοῦτο; ὅσον περισσότερον καταδεικνύεται σαθρὸς αὐτὸς ὁ ἰσχυρισμός των, τόσον ἰσχυρότερον προσκολλῶνται εἰς αὐτὸν καὶ τὸν γράφουν καὶ τὸν ξαναγράφουν. . . Καὶ καλὰ ὅλοι! . . . Ἀλλὰ ἡ γηραιὰ συνάδελφος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ἡ τιμὴ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου, δὲν εὗρεν ἄλλο τι σπουδαιότερον; Ἁρμόζουσι τὰ παιδαριώδη ταῦτα εἰς τὴν σύνεσιν τοῦ γήρατός της;

8 Ἰανουαρίου Πέμπτη 1887.

Καίτοι καθ' ἣν ὥραν γράφομεν ὑπολείπονται ἔτι ἄγνωστα ἐν Ἀθήναις τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα ὀλίγων τινῶν δήμων τοῦ Κράτους, ἕνεκα τῆς διακοπῆς τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας ὑπὸ τοῦ χειμῶνος, δύναταί τις ἤδη ἀσφαλῶς καὶ ἀνενδοιάστως νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ διὰ τῆς ψηφοφορίας τῆς τετάρτης Ἰανουαρίου ἐκδηλωθὲν φρόνημα τῶν ἐκλογέων τοῦ βασιλείου. Τὸ φρόνημα δὲ τοῦτο ἐξεδηλώθη ἀναμφηρίστως καὶ διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων καὶ τῆς κυβερνήσεως.

Τὸ βέβαιον ἑπομένως σήμερον καὶ ἀναντίρρητον εἶναι, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῆς 4ης Ἰανουαρίου ἀπέβησαν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ἀριθμούσης πλέον ἤδη τῶν ἑκατὸν ἀναμφισβητήτων φίλων ἐν τῇ νέᾳ Βουλῇ, καὶ ὅτι τὸ φρόνημα τῶν ἐκλογέων, τοσοῦτον καταπληκτικῶς ἐκδηλωθὲν ὑπὸ τῶν φίλων της τούτων, ἀδιστάκτως ἐφάνη ἀποδεχόμενον τὰ γνωστὰ ἤδη μέτρα καὶ τὴν πολιτείαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπροτίμησεν αὐτὰ τῶν μέτρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΣΗΜΑΙΑ, 8 Ἰανουαρίου 1887.

Εἶναι πρωτοφανὴς ἡ ἡσυχία καὶ ἡ τάξις ἡ ὁποία βασιλεύει εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐγνώσθη ὁ θρίαμβος τῆς Κυβερνήσεως.

8 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης λαμβάνει πλεῖστα ὅσα συγχαρητήρια

τηλεγραφήματα ἔκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν κοινοτήτων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπὶ τῇ κυβερνητικῇ ἐπιτυχίᾳ κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Ἐκ Πύλου, 9 Ἰανουαρίου.

Ἅμα γνωσθέντων γενικῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων 15 νομῶν Κράτους Τρικουπικὸν ἐνταῦθα κόμμα ἐπανηγύρισεν ἐνθουσιωδῶς μέγαν κυβερνητικὸν θρίαμβον, οἰκίαι, καταστήματα, ἐσημαιοστολίσθησαν μεγαλοπρεπῶς δι' ἐθνικῶν ἑλληνικῶν σημαιῶν, πλατεῖαι, ὁδὸς προκυμαίας καὶ ἄλλα ἐπιφανῆ Πύλου παράλια μέρη ἐφωταγωγήθησαν λαμπρῶς εἰς ἐκδήλωσιν χαρᾶς ἀγαλλιάσεως τόπου εὐελπίζοντος ἑδραίωσιν, μακροβιότητα Κυβερνήσεως.

Ἐπ. Κυπαρίσσης.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Ἰανουαρίου, Πέμπτη.

Η ΕΚΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς 4ης Ἰανουαρίου εἶναι ἀδιαφιλονείκητον πλέον, ὅτι ὑπῆρξε νίκη τῆς Κυβερνήσεως σημαντικωτάτη. Διότι, εἴτε 100 φίλους ἀριθμεῖ ἐν τῇ νέᾳ Βουλῇ ὁ κ. Τρικούπης, ὡς λέγουσιν οἱ περὶ αὐτόν, εἴτε 90 (τοῦτο θὰ διασαφηνισθῇ μόνον κατὰ τὰς ψηφοφορίας), τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι διαθέτει πλειονοψηφίαν ἰσχυράν.

Πέμπτη.

Ἀπεστάλη καὶ πρὸς ἡμᾶς τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα:

Ἐκ Μαντουδίου, 6 Ἰανουαρίου ὥρα 7 μ. μ.

Νίκη περιφανὴς ὁλοκλήρου συνδυασμοῦ ὑπουργικοῦ νομοῦ Εὐβοίας. Βουδούρης, πρῶτος ἐπιτυχών, πλειονοψηφεῖ πρῶτον ἐπιλαχόντα ἀντιπολιτευομένου συνδυασμοῦ κατὰ δισχιλίας ψήφους. Πεζᾶς τελευ-

ταῖος ἐπιτυχὼν ὑπερτερεῖ πρῶτον ἐπιλαχόντα ψήφους χιλίας. Ἀντιπολιτευόμενος συνδυασμὸς ἀνάνδρως φερόμενος πᾶν μέσον κακόηθες μετεχειρίσθη πρὸς καταπολέμησιν ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ, μὲ λιβέλλους ἐντύπους καὶ ἀνωνύμους κατὰ ὑπουργικῶν ὑποψηφίων τῆς Κυβερνήσεως. Κατεπλημμύρισαν νομὸν Εὐβοίας μὲ ἔντυπα πλήρη ψευδολογημάτων περὶ ἐπιβολῆς βαρυτάτων φόρων κατὰ χιλιάδας διανεμηθέντα εἰς ἅπαντα τὰ χωρία καὶ πόλεις νομοῦ, μὲ διαμαρτυρήσεις περὶ ἀνυπάρκτων ἐπεμβάσεων, κατεπλημμύρισαν τὰς ἀντιπολιτευομένας ἐφημερίδας πρὸς δικαιολόγησιν τῆς πασιγνώστου ἀποτυχίας των καὶ εἰς πάντα ταῦτα οἱ φίλοι τῆς κυβερνήσεως ἀπήντησαν διὰ σιγῆς περιφρονητικῶς. Ὁ λαὸς τοῦ νομοῦ Εὐβοίας περιφρονήσας ἅπαντα τὰ ἄνανδρα ἀντιπολιτευομένων τεχνάσματα, μετ' ἐνθουσιασμοῦ προσῆλθεν εἰς τὰς κάλπας δι' ἐκλογῆς δὲ πανηγυρικῆς ἀπεδοκίμασε τοὺς διανοηθέντας καὶ ἐκ δευτέρου νὰ ἐξαπατήσωσιν αὐτόν, διὰ πλειοψηφίας δὲ καταπληκτικῆς ἀνέδειξεν ἀντιπροσώπους του τοὺς φίλους τῆς κυβερνήσεως, πρῶτον δὲ τὸν κ. Β. Βουδούρην, καθ' οὗ ἰδίως μανιώδη διεξήγαγε πόλεμον ὁ ἀντιπολιτευόμενος συνδυασμός. Ζήτω ὁ κ. Τρικούπης! Ζήτω ὁ κ. Βουδούρης καὶ ὁ ὑπουργικὸς συνδυασμός! ἦτο τὸ σύνθημα τῶν μετ' ἀκράτου καὶ πρωτοφανοῦς ἐνθουσιασμοῦ προσελθόντων εἰς τὰς κάλπας ἐκλογέων. Ἐκλογεῖς νομοῦ ἐξακολουθοῦν πανηγυρίζοντες νίκην Κυβερνήσεως.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 8 Ἰανουαρίου 1887.

ΔΙΑΤΙ ΕΝΙΚΗΣΕΝ Ο ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ;

Οὐδὲν φαινόμενον ἄνευ αἰτίας. Νόμος φυσικὸς ἐφαρμοζόμενος ἐξ ἴσου καὶ εἰς τὴν πολιτικήν. Οὐδαμῶς ἄρα πρέπει νὰ θαυμάζωμεν ὅτι ἐνίοτε παρὰ προσδοκίαν ἄλλο συμβαίνει παρ' ὅτι ἠλπίζομεν. Ἐν τοιαύτῃ θέσει εὑρέθησαν πολλοὶ τὴν ἐπαύριον τῆς 4ης Ἰανουαρίου ἐν ταῖς διεξαχθείσαις ἐκλογαῖς. Ἀλλ' ἵνα ἐξηγηθῇ τὸ ἀπροσδόκητον φαινό-

μενον τῆς νίκης τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν τὰ αἴτια τὰ συντελέσαντα εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ φαινομένου.

Ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν ἀπὸ 250 εἰς 150 διὰ τῶν κατὰ νομοὺς ἐκλογῶν ἀντὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ἦν νίκη διὰ τὸ αἰφνίδιον, ἀξία μεγάλου πολιτικοῦ πνεύματος καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐτάφη ἡ βασιλεία τῶν κομματαρχῶν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀνέτειλε διὰ τὴν Ἑλλάδα περίοδος νέας πολιτικῆς δράσεως, καὶ τοῦτο ἀπέδειξαν οὐ μόνον αἱ ἐκλογαὶ τῆς 4ης Ἰανουαρίου ἀλλὰ καὶ ὁ μετὰ ταῦτα χρόνος ἀπέδειξε μεῖζον. Ἀλλὰ διατὶ ὁ κ. Τρικούπης δὲν διέλυσεν ἀμέσως τὴν βουλὴν ἅμα λαβὼν ἐν ταῖς παλάμαις αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν κατὰ νομοὺς ἐκλογῶν; Ἰδοὺ ἕτερον μυστήριον διὰ πολλούς. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἔπραξε τοῦτο οὐχὶ ἄνευ σκοποῦ. Ὁ Τρικούπης ἤθελε νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ οὐχὶ εἰς τοὺς Βουλευτάς, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἤθελεν ἐκ τῶν προτέρων νὰ γιγνώσκῃ ἡ Ἑλλὰς τί οὗτος ζητεῖ καὶ τοὺς βουλευτὰς ἀνευθύνους ἐνώπιον τῶν ἐκλογέων διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τὸν λαὸν φόρους. Τὸ ἔθνος λοιπὸν ἐξελέξατο τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ἐν γνώσει τῶν συμβησομένων καὶ τοῦτο ἑτέρα πλαγία ἔνδειξις ἐμπιστοσύνης πρὸς αὐτὸ τὸ ἄτομον τοῦ κ. Τρικούπη.

Καὶ ἰδοὺ διατὶ ὁ Τρικούπης δὲν ἠθέλησε νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν ἅμα ἐπιτυχὼν τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου, ἰδοὺ διατὶ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἠθέλησε νὰ ὑποχρεώσῃ ἀμέσως αὐτὸν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς ἔγκρισιν αὐτοῦ τοῦ οἰκονομολογικοῦ συστήματος. Ἰδοὺ ἑτέρα νίκη ἀξία μεγαλόφρονος πολιτικοῦ ἀπεχθανομένου τὴν δ' ἐπιβουλῆς καὶ ἐνέδρας ὑφαρπαγὴν τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν πολιτειακῶν αὐτοῦ θεωριῶν.

Ἤδη τὸ ζήτημα τῆς διαρρυθμίσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐμφανισθήσεται εἰς τὴν Βουλὴν καθαρὸν πάσης πειθαναγκάσεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐκ τῶν προτέρων ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἔδωκε τὴν ψῆφον αὐτοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κυ-

βερνήσεως. Ἐκ τῶν δύο σημαντικῶν τούτων περιστάσεων, τῆς ἐπιτυχίας τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου διὰ τῆς ἀρωγῆς αὐτῶν τῶν ὀπαδῶν τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κ. Τρικούπης μαθηματικῶς ὑπελόγισε τὰ συμβησόμενα, καὶ πρὶν τελευταῖον ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν διεχάραξεν ἑαυτῷ ὡρισμένην πορείαν, ἣν βαδίζων ἀφίκετο εἰς ὃ σήμερον εὑρίσκεται σημεῖον. Τὰ ἀνελιχθέντα πρὸ τῶν ὀμμάτων ἡμῶν γεγονότα δὲν θεωροῦμεν παίγνια τῆς τύχης, ἀλλὰ σκέψεις καὶ ἀποφάσεις διαυγοῦς διανοίας καὶ χαίρομεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπεφάσισε νὰ τολμήσῃ μετὰ τοῦ τολμητίου πρωθυπουργοῦ. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅπως ὑποστῇ τὰ βάρη, δι' ὧν ὁ Τρικούπης θέλει νὰ ἐπιβαρύνῃ αὐτὸν δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμηθῇ. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπέδειξεν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅτι ἐστὶ πρόθυμος νὰ ἐμπιστευθῇ τὸ ὑποκάμισον αὐτοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 8 Ἰανουαρίου 1887.

ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Ἡ ἐκλογικὴ πάλη δύναταί τις νὰ εἴπῃ ἐτελείωσεν.

Δὲν ἀπεφάνθη ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἠλιθίως, ὡς ἠλπίζετο ὑπὸ τῶν πολιτικῶν χρεωκόπων, ἀλλ' ἔδειξε τῷ ὄντι εἰς τοὺς ἀπατήσαντας ἅπαξ αὐτὸν ὅτι εἶναι δύσκολον νὰ ἀπατηθῇ δίς.

Διὰ πλειονοψηφίας πεντήκοντα ψήφων ἐπὶ 150 βουλευτῶν ἐκύρωσε τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως. Στεντορείᾳ τῇ φωνῇ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνεβόησε διὰ τῆς προχθεσινῆς ψηφοφορίας ὅτι ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις εἶναι ἡ μόνη ἱκανὴ ἵνα διευθύνῃ τὰς τύχας αὐτοῦ ἐφαρμόζουσα τὸ ἀναπτυχθὲν πρόγραμμα ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1886. Συνήνεσεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, διότι μελετήσας καὶ τὴν διοίκησιν τῶν ἄλλων λαῶν, ὧν ἴσως ὁ προορισμὸς εἶναι κατὰ πολὺ

ὑποδεέστερος τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἐπείσθη ὅτι ἄνευ φόρων, ἄνευ θυσιῶν εἶναι ἀδύνατον ἡ Ἑλλὰς νὰ ζήσῃ καὶ νὰ τείνῃ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν προαιωνίων πόθων.

Καὶ βεβαίως οὕτως ἐσκέφθη ψηφίζων ὁ Ἕλλην ἐκλογεύς, διότι καίτοι ἀγνοῶν τὰ πρόσωπα ἐψήφισεν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ παράσχωσι τὴν ὑποστήριξίν των εἰς τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν. Ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων ἐψηφίζετο αὐτὸ τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐὰν δὲ πρέπει νὰ χαίρῃ τις διὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογάς, ἐξάπαντος πρέπει νὰ χαίρῃ διὰ τὴν πρόοδον ταύτην· πρώτην ἴσως φορὰν μετὰ τόσης φανατικότητος ἐψηφίσθη πρόγραμμα ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκλογέων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Ἰανουαρίου.

Τὰ νομοσχέδια τοῦ κ. Τρικούπη ἐδοκιμάσθησαν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δοκιμασίας ὑπῆρξεν εὐχάριστον ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις, πρωτίστως δὲ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, ἣν ἔσχε τὸ περὶ στρατιωτικῶν βουλευτῶν τοιοῦτο. Διότι ἀναμφηρίστως τὴν ἀρίστην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ἡ ἀπόδοσις τόσων καλῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰς τάξεις των. Ὅσους ἐκ τούτων δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαναγκάσῃ ὁ νέος νόμος ὅπως ἀποτάξωνται τῇ πολιτικῇ καὶ ἀφιερωθῶσιν εἰς τὸ ἴδιον ἔργον, ἐπανήγαγεν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν ἡ ψῆφος τῶν ἐκλογέων. Μόλις ἑπτὰ ἀξιωματικοὺς περιέβαλεν αὕτη μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ καὶ ἐκ τούτων εἷς μόνον ἔχει βαθμὸν λοχαγοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπὸ ἀντισυνταγματάρχου καὶ ἄνω.

Διὰ τὸν κ. Τρικούπην τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἐξόχως εὐάρεστον καὶ ἄλλως οὐχὶ μόνον, διότι ἀπέκτησε τὴν περιπόθητον πλειονοψηφίαν, οὐχὶ μόνον, διότι ἐξησφάλισε τὴν ἀπαρτίαν, ἀλλὰ κυρίως, διότι θὰ συνεργασθῇ μετὰ Βουλῆς, φερούσης τὸν τύπον ὃν αὐτὸς ἠθέλησε νὰ ἔχῃ, γεννηθείσης ὑπὸ τὰς συνθήκας ἃς αὐτὸς ἐπεθύμησε καὶ προδιέγραψε.

᾿Αλλὰ καὶ δι᾿ ἡμᾶς οὐχ ἧττον τερψίθυμον ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Διότι ἐδόθη μάθημα εἰς τοὺς μωροὺς καὶ ἀνικάνους εἰς τοὺς ἀγύρτας καὶ λαοπλάνους, εἰς τοὺς δημαγωγοὺς καὶ δημεγέρτας, τοὺς ἔχοντας τὸ ψεῦδος εἰς τὰ χείλη καὶ τὸν ἐγωϊσμὸν εἰς τὴν καρδίαν, τὸν στόμφον καὶ τὴν ὕβριν ἐπὶ τὴν γλῶτταν καὶ οὐδὲ μίαν ἰδέαν οὐδὲ ἓν σχέδιον ἐν τῇ κενῇ κεφαλῇ των. Διότι εἴδομεν τὸν λαὸν ἀποτινάσσοντα τὸν ζυγὸν τῶν ἐσχηματισμένων ἐπιρροῶν καὶ τῶν διαθετόντων ψήφους ἢ συνοικίας ἢ δήμους ἢ ἐπαρχίας. Μάθημα μεγαλοπρεπὲς καὶ ῥάπισμα φέρον σκοτοδίνην, ὡς τὸ ῥάπισμα ἐκεῖνο τῆς Γραφῆς, τὸ ἀγαγὸν τὸν θεῖον ἀπόστολον Παῦλον εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ χριστιανισμοῦ.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι μετὰ τὸν τοιοῦτον συνδυασμὸν οἱ ὀπαδοὶ τῶν συνδυασθέντων ψηφίζουν τὸν κ. Τρικούπην πλέον· ἀλλὰ ψηφίζουν τάχα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἢ τὸ σύστημα; Ἐψήφισαν τὰ 97 ἑκατομμύρια τοῦ προϋπολογισμοῦ του; ἢ τὴν προσωπικὴν ὑπεροχήν του ἀπέναντι τοῦ ἀντιπάλου του; Βεβαίως τὸ δεύτερον.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον, 10 Ἰανουαρίου.

Η ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ͂ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ἐξακολουθοῦσι συνηγοροῦντα θερμῶς ὑπὲρ τῆς ὁμοσπονδιακῆς ἑνώσεως τῶν ἀνατολικῶν κρατῶν. Τὸ ὄργανον τῶν φιλελευθέρων γράφει: «Ὡς ἡ Ρωσσία δὲν ἔχει ἰδιαίτερα δικαιώματα, οὕτω καὶ ἡ ᾿Αγγλία δὲν ἔχει ἰδιαίτερα συμφέροντα ἐν Βουλγαρίᾳ. ᾿Αλλ᾿ ἡ Εὐρώπη ὅλη, περιλαμβανομένης τῆς ᾿Αγγλίας, καθῆκον ἔχει νὰ κωλύσῃ τὴν ἀπορρόφησιν τῶν ἀνεξαρτήτων Κρατῶν τῆς Χερσονήσου ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ἢ τῆς Αὐστρίας. Τὸ ἄριστον ἐχέγγυον κατὰ τῆς καταστροφῆς ταύτης θὰ ἦτο ὁ καταρτισμὸς ὁμοσπονδίας τοῦ Αἵμου, περιλαμβανούσης καὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰς ἣν ἐνδέχεται νὰ ἐπιδικασθῇ ἐπὶ τέλους καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις. Ἡ Ἑλλὰς κέκτηται νῦν

κραταιὸν τὸ φρόνημα Πρωθυπουργόν, ἐὰν δὲ ὁ Τρικούπης ὑπερισχύσῃ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, πεπείσμεθα ὅτι θὰ ἐπιβλέψῃ καὶ εἰς τὰ ἄμεσα καὶ εἰς τὰ διηνεκῆ συμφέροντα τῆς πατρίδος του. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ὁπωσδήποτε περιπέτεια ἀπωτέρα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 10 Ἰανουαρίου 1887.

Ἐκ Κερκύρας 10 Ἰανουαρίου, ὥρᾳ 5 μ. μ.

Προπομπὴ ὑπουργοῦ Ναυτικῶν ἀπερίγραπτος. Οὐδέποτε πόλις Κερκύρας ἐμφαντικώτερον ἐξέφρασε Τρικουπικὰ φρονήματά της. Ἀπὸ οἰκίας Θεοτόκη μέχρις ἀποβάθρας Ἁγίου Νικολάου οἰκίαι παρίστανον λαμπρότατον θέαμα, συνωστιζομένων Κυριῶν καὶ ριπτουσῶν ἄνθη καὶ ζαχαρωτὰ εἰς τὴν ἐκ χιλιάδων λαοῦ διερχομένην προπομπὴν ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσαν τὰς σημαίας τῶν διαφόρων συλλόγων, τὴν μουσικὴν τῆς Φιλαρμονικῆς, τὸν δήμαρχον καὶ τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Πρόεδρος συμβουλίου προσεφώνησεν ὑπουργόν. Θεοτόκης ηὐχαρίστησε συγκεκινημένος. Κωδωνοκρουσίαι, ζητωκραυγαί, πυροβολισμοὶ ἐκάλυπτον λόγους Θεοτόκη. Λαὸς παραταχθεὶς τείχη πόλεως παρίστα μαγευτικὸν θέαμα. Τῆς προπομπῆς ἡγεῖτο μεγάλη ἀνθοδέσμη διὰ συμβολικῶν σημείων καὶ ἐπιγραφῆς «Ζήτω Χαρίλαος Τρικούπης!».

«*Ἐκλογικὸς Σύλλογος*».

ΣΗΜΑΙΑ.

Ὁ κ. Γρίβας εἶχεν ὁρκισθῇ νὰ τοῦ κοπῇ τὸ χέρι ἂν ἐπιτύχῃ ὁ κ. Τρικούπης.

Καὶ ὁ κ. Γρίβας, χωρὶς νὰ τοῦ κοπῇ τὸ χέρι, εἶδεν ἐπιτυγχάνοντα τὸν κ. Τρικούπην πρῶτον, ἑαυτὸν δὲ ριπτόμενον εἰς τὸ πουργατόριον τῆς ἀποτυχίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 10 Ἰανουαρίου.

Ἐν τῇ ἀγγλικῇ «Χρηματιστικῇ Ἐπιθεωρήσει» ἐδημοσιεύθη τὸ

ἑπόμενον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἀρθρίδιον, ὅπερ εὐχαρίστως μεταφέρομεν ἵνα καὶ οἱ παρ' ἡμῖν ἴδωσι πῶς κρίνονται τὰ δάνεια ἡμῶν παρὰ τῷ ἐξωτερικῷ χρηματιστικῷ κόσμῳ.

Τὸ ἀμετάβλητον τῶν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἄστατον τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν, δέον νὰ ἐνισχύσῃ τὴν πρὸς ταῦτα πίστιν τῶν κατόχων τῶν ἐν λόγῳ χρεωγράφων. Κατὰ τὴν 18 παρελθόντος μηνός, ὁπότε ἀναφέρομεν τὴν ἀξίαν, καὶ τὴν πρὸς ὕψωσιν τάσιν τῶν Ἑλληνικῶν δανείων τοῦ 1881 καὶ 1884, ὑπῆρχον ἀγορασταὶ τῶν χρεωγράφων τούτων εἰς τὰ 64 $^1/_2$ καὶ 65 μετὰ τοῦ τοκομεριδίου· ἤδη ἡ ἀξία τούτων εἶναι 61 $^1/_2$ καὶ 61 $^3/_4$ καίτοι δὲ εἰς ἀμφότερα ὁ τόκος τῶν 2 $^1/_2$ ἐπὶ τοῖς $^0/_0$ ἠλαττώθη ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ὑποτίμησις εἶναι ἐλαχίστη. Εἰς τοῦτο συνέτειναν τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη ληφθέντα μέτρα καὶ τὰ παρασκευασθέντα νομοσχέδια.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Τὴν χθεσινὴν πρωΐαν θλιβερὰ ἀγγελία διεδίδετο ἀνὰ τὴν πόλιν, ὁ θάνατος τοῦ διαπρεποῦς ἰατροῦ καὶ βουλευτοῦ Ἀττικῆς Μιλτιάδου Βενιζέλου.

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀποβιώσαντος μετέβησαν ἀμέσως ἅμα τῇ λυπηρᾷ εἰδήσει τοῦ θανάτου του, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ πάντες οἱ ὑπουργοὶ καὶ συνελυπήθησαν τοὺς οἰκείους αὐτοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Παρασκευή, 9 Ἰανουαρίου 1887.

Τώρα ὁ λαὸς τρέμων καὶ φρικιῶν πρὸ τῆς ἐλεύσεως καὶ πάλιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐξήγαγεν ἐκ τῶν καλπῶν τὴν μεγαλοπρεπῆ τήβεννον πανισχύρου Καίσαρος καὶ ἐνέδυσε μὲ αὐτὴν καὶ πάλιν τὸν κ. Τρικούπην.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Ἰανουαρίου 1887.

Ἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.

Τρίπολις, τῇ 8 Ἰανουαρίου.

Αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν ἐνταῦθα μετὰ παραδειγματικῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως. Οὐδὲν παράπονον, οὐδεμία φωνὴ ἠκούσθη, ὡς συνήθως

συμβαίνει, ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων περὶ ἐπεμβάσεως τῆς ἀρχῆς ἀλλὰ τοὐναντίον ἅπαντες οἱ ἐκλογεῖς ἐν πλήρει συνταγματικῇ ἐλευθερίᾳ ἐνήσκησαν τὸ κυριαρχικόν των δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τοὺς ἄρχοντάς των. Τὸ τοιοῦτον βεβαίως τιμᾷ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη ὅστις πάντοτε, ὅτε ἐνήργησεν ἐκλογάς, διεκρίθη διὰ τῆς ἄκρας ἀμεροληψίας του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπιστρέφει ἀπὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὴν οἰκίαν του ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ τῆς 10 καὶ 11 τῆς νυκτὸς ὥρας, ἐν ᾧ ἄλλοτε ἐγκατέλειπε τὸ ὑπουργεῖον συνήθως μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἤρξατο, φαίνεται, παρασκευάζων τὰ εἰς τὴν νέαν Βουλὴν ἐπιβληθησόμενα νομοσχέδια.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Ἰανουαρίου 1887.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ἐξακολουθοῦσιν ἀφικνούμενα εἰς τὴν Κυβέρνησιν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα ἐκ διαφόρων μερῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ, εἰς ὅλα δ' ἀπαντᾷ εὐχαριστῶν ὁ πρωθυπουργός. Χθὲς συνεχάρησαν αὐτὸν καὶ οἱ ἐν Παρισίοις Ἕλληνες σπουδασταὶ καὶ οἱ ἐν Καΐρῳ παρεπιδημοῦντες Κεφαλλῆνες.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 9 Ἰανουαρίου, Παρασκευῇ 1887.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Χρηματιστηρίου κ. Φωτιάδης συνεχάρη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐπὶ τῇ ἐκλογικῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς συμπολιτεύσεως, ἐκφράζων συγχρόνως τὴν χαρὰν ἣν ᾐσθάνθησαν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ταύτῃ πάντες οἱ αὐτόθι Ἕλληνες.

9 Ἰανουαρίου 1887.

Ἐν πολλῇ σεμνότητι ἐγένετο χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἡ κηδεία τοῦ νεανίου Ἀλεξάνδρου Παχῦ. Ὀλίγον πρὸ τῆς κηδείας προσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν

τοῦ κ. Παχῦ καὶ ἐξέφρασεν τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ πρὸς τὴν οἰκογένειαν Παχῦ ὁ κ. πρωθυπουργός.

Κυριακὴ 11 Ἰανουαρίου 1887.

Τῇ δεκάτῃ πρωϊνῇ ὥρᾳ τῆς χθὲς ἐγένετο ἡ κηδεία τοῦ προχθὲς αἰφνιδίως ἀποβιώσαντος πρῴην καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ βουλευτοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας Μιλτιάδου Βενιζέλου. Ἀμέσως ἠκολούθει ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ οἱ ἄλλοι ὑπουργοί.

11 Ἰανουαρίου 1887.

Ἡ κηδεία τῆς προχθὲς ἀποβιωσάσης Ἐλίζας Σκαρλάτου Σούτσου ἐτελέσθη χθὲς λίαν σεμνοπρεπῶς. Τὴν κηδείαν παρηκολούθησεν ὁ κ. Τρικούπης, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῆς παρ' ἡμῖν ἀνωτέρας κοινωνίας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Πέμπτη 8 Ἰανουαρίου.

Ἐκ Τρικκάλων, 7 Ἰανουαρίου.

Πλήρης καὶ θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία ὁλοκλήρου συνδυασμοῦ συμπολιτεύσεως Χατζηγάκη. Σήμερον ἐγένετο μεγάλη διαδήλωσις ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῷ μέσῳ ἐφέρετο δαφνοστόλιστος ἡ φωτογραφικὴ εἰκὼν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

PHARE DU BOSPHORE

Les élections législatives, en Grèce, ont donné une majorité écrasante au ministère. L'opposition est en déroute et elle ne pourra, de longtemps, se relever du désastre qu'elle a essuyé.

Le triomphe de M. Tricoupi a une grande signification sur laquelle nous ne saurions trop insister. Le peuple donne sa pleine et entière approbation à la politique du Cabinet, malgré les charges dont il est menacé par suite de l'obligation d'établir de nouveaux impôts pour faire face aux difficultés budgétaires Il ne s'est pas laissé prendre à

l'appeau que lui tendaient M. Delyanni et consorts avec leurs belles promesses.

Nous connaissons le patriotisme éclairé et les hautes capacités de M. Tricoupi, aussi nous sommes certain que le premier ministre saura, malgré toutes les difficultés inhérentes à la tâche qui lui incombe, mener à bonne fin l'œuvre de la réorganisation nationale.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 8 Ἰανουαρίου.

Καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξακολουθοῦσι καθ' ἑκάστην ἀφικνούμενα πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως συγχαρητήρια διαπρεπῶν Ἑλλήνων καὶ ἑλληνικῶν Κοινοτήτων, ἐπίσης καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, πρὸς τὰ ὁποῖα ἀπαντᾷ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐκδηλῶν τὰς εὐχαριστίας τῆς Κυβερνήσεως.

Καθ' ὅλας δὲ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους διαδηλώσεις ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων ὑποψηφίων τῆς Συμπολιτεύσεως καὶ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἑορτάζοντος τὴν νίκην αὐτοῦ ἐν σοβαρᾷ καὶ ἀξιοπρεπεῖ ἐκδηλώσει αἰσθημάτων χαρᾶς.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 9 Ἰανουαρίου 1887.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Σωρηδὸν καταφθάνουσι τὰ τηλεγραφήματα δι' ὧν οἱ ἔσω καὶ οἱ ἔξω Ἕλληνες συγχαίρουσι τῷ κ. Πρωθυπουργῷ ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἣν ἤρατο κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἡ Κυβέρνησις. Καταφθάνουσι τὰ τηλεγραφήματα τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο ἐπισφραγίζοντα, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἐκδηλωθεῖσαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ θέλησιν καὶ ἐπιρρωνύοντα τὴν Κυβέρνησιν εἰς τελείαν τοῦ προγράμματος αὐτῆς ἐφαρμογήν. Ἴσως ταῦτα ἀπαρέσκουσιν εἴς τινας, οἱ ὁποῖοι δὲν πρέπει νὰ λυπῶνται διότι ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὰ ἐκ Πατρῶν παράπονα διὰ τὰς εἰκονικὰς ἐπεμβάσεις.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ 9 Ἰανουαρίου

Κατὰ ἑκατοντάδας ἔρχονται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἐν ταῖς ἐκλογαῖς. Εἶναι πρωτοφανὴς ἀληθῶς ἡ ἐκδηλουμένη πανταχόθεν χαρὰ καὶ συμπάθεια πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς Κυβερνήσεως, οἱ συγχαίροντες δὲ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἰδίως τὴν Κυβέρνησιν χιλιάδες Ἑλλήνων, ὑπὸ ἁγνοτάτου πατριωτισμοῦ ἐλαυνόμενοι, παρέχουσι τὸ τεκμήριον τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς ἀμερίστου ἐμπιστοσύνης, ἧς χαίρει παρὰ τῷ ἔθνει ὁλοκλήρῳ τὸ πρόσωπον τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Βαρεῖτε τὰ βιολιὰ
κι' ἐκέρδισ' ἡ ἐλιά.

Ἐλαίας κλάδους στρώσετε ἡ γῆ νὰ πρασινίσῃ
καὶ μετὰ γδούπων καὶ φωνῶν καὶ τελετῆς μεγάλης
ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς ἐπάνω ἂς πατήσῃ,
τὸ θαυμαστὸν περίσσευμα βαστάζων ὑπὸ μάλης.
Ξιφὶρ μπαλὲρ κι' ἀμὰν ἀμάν.... ..βαρεῖτε τὰ βιολιὰ
καὶ ἡ ἐλιὰ ἐκέρδισε, ἐκέρδισ' ἡ ἐλιά.

Ἦτο τετάρτη, Περικλῆ τοῦ Ἰανουαρίου,
ἡμέρα τῆς παραμονῆς τῶν φώτων τοῦ Κυρίου.
Κι' ἐγὼ ἐλαίαν κἄποτε καὶ πότε δάφνην φέρων,
ἐπήγαινα στὰ τμήματα πηδῶν καὶ ὑπερχαίρων
καὶ θεωρῶν τοὺς ἐκλογεῖς τῆς εὐκλεοῦς Παλλάδος
τὴν τύχην ἐμακάριζα τῆς προσφιλοῦς Ἑλλάδος.
Ἀφήσας δὲ τῶν ἐκλογῶν τὴν πεισματώδη πάλην
τὸν θόρυβον, τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν ἀνεμοζάλην,
ἐπῆγα εἰς τὸ σπῆτι μου σχεδὸν περὶ τὸ δεῖπνον
καὶ ἅμα ἔφαγα καλὰ ἐπῆρα ἕναν ὕπνον,
καὶ στ' ὄνειρό μου, Περικλῆ, ὡσὰν νὰ μοῦ ἐφάνη

πῶς ὁ Τρικούπης τἄκοβε μετὰ τοῦ Δηλιγιάννη,
καὶ φ ά τ σ α ὁ Χαρίλαος τὸν Θοδωράκη φέρνει,
κη' ἰδοὺ τὰ τρία τέταρτα τῶν βουλευτῶν τοῦ πέρνει
διότι ξέρεις, Περικλῆ, πῶς φ ά τ σ α σὰν σὲ φέρνουν,
εὐθὺς τὰ τρία τέταρτα τῆς πόστας σου σοῦ πέρνουν.
Περὶ τῶν λύχνων δὲ ἀφὰς ἐξεγερθεὶς τῆς κλίνης,
καὶ διὰ κλάδων κοσμηθεὶς ἐλαίας καὶ μυρσίνης,
ἀπῆλθον εἰς τῆς ἐκλογῆς τὸν τόπον μετ' ἐλπίδος.
νὰ μάθω ποῖοι βουλευταὶ θὰ γίνουν τῆς πατρίδος.

14 Ἰανουαρίου 1887.

ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΩ

Μετὰ τὴν παρουσίασιν αὐτοῦ εἰς τοὺς βασιλεῖς ὁ Βοεβόδας Πέτροβιτς ἐν μεγάλῃ στολῇ, ἐπαρουσιάσθη ἐπισήμως εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ χρησιμεύοντος ὡς ξεναγοῦ του κ. Γ. Παπαδιαμαντοπούλου. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐδέξατο τὸν ἐπίσημον ξένον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ ὑπουργείου, ἔνθα διέμεινε περὶ τὴν ὥραν συνομιλῶν. Ὁ κ. Πέτροβιτς πρώτην φορὰν ἐρχόμενος εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν εὗρεν αὐτὴν ὡραίαν, καὶ ἀπροκαλύπτως ἐξέφραζε τὸν θαυμασμὸν αὐτοῦ τῷ κ. πρωθυπουργῷ, ἐπὶ τῇ ἀναπτύξει τῆς ἡμετέρας πρωτευούσης, καὶ τῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος, ἐκφράσας συνάμα τὰ ἀδελφικώτατα αἰσθήματα, ἅτινα τρέφει πρὸς τὴν ἀδελφὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ ἡγεμὼν καὶ τὸ ἔθνος του καὶ αὐτός.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ηὐχαρίστησε τὸν εὐγενῆ ξένον διὰ τὰ ἀδελφικὰ αἰσθήματα τοῦ ἡγεμόνος του καὶ αὐτοῦ, προσθέσας ὅτι ὑπὲρ τοῦ ἡρωϊκοῦ Μαυροβουνίου ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων κατέχεται τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, μεθ' ὃ ὁ κ. Πέτροβιτς ἀπῆλθεν εὐχαριστῶν τὸν κ. πρωθυπουργὸν διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχήν, ἣν ἔσχε κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονήν του.

Ἐκ Κερκύρας, 6 Ἰανουαρίου 1887.

Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα.

Ἐπιβλητικὴ διαδήλωσις δημοτῶν Κερκυραίων μετὰ σημαιῶν διέρχεται τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς πόλεως ζητωκραυγάζουσα ὑπὲρ Κυβερνήσεως διελθοῦσα διὰ νομαρχείου ἐπεφόρτισε Νομάρχην διὰ πρὸς τοῦτο ἐκλεχθείσης ἐπιτροπῆς συγχαρῆναι Κυβέρνησιν ἐπὶ θριαμβευτικῇ νίκῃ αὐτῆς κατ' ἄρτι διεξαχθείσας ἐκλογὰς καὶ διαβεβαιῶσαι κ. πρωθυπουργὸν περὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀφοσιώσεως Κερκυραίων πρὸς αὐτόν.

ΝΕΑ ΕΒΔΟΜΑΣ, Κυριακὴ 11 Ἰανουαρίου 1887.

ΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΡΗΤΕΣ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4 Ἰανουαρίου τὰ ἑξῆς: «Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐκλογῶν μετέβησαν χθὲς παρὰ τῷ κ. Τρικούπῃ ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα Κρῆτες, οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου, ὅπως τῷ ἐκφράσωσι τὰς ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως συμπαθείας αὐτῶν καὶ τὸν βεβαιώσωσιν ὅτι ἀναγνωρίζοντες τὰς πρὸς τὴν Κρήτην εὐμενεῖς διαθέσεις τοῦ κ. Τρικούπῃ, θέλουσι ψηφίσει ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως. Οὗτος, ἀφ' οὗ ηὐχαρίστησεν αὐτούς, τοῖς εἶπεν ὅτι ἀπαίτησις ἐγένετο παρὰ τῶν Κρητῶν ν' ἀντιπροσωπεύωνται δι' ἑνὸς βουλευτοῦ ἐν τῇ Ἑλλ. Βουλῇ, ἀλλὰ τοῦτο, λέγει, δὲν συνᾴδει πρὸς τὰ αἰσθήματα τῶν Κρητῶν, οἵτινες ὡς Ἕλληνες ὀφείλουσι νὰ θεωρῶσιν ὅλους τοὺς ἐν τῇ Ἑλλ. Βουλῇ παρακαθημένους ὡς ἰδίους αὐτῶν ἀντιπροσώπους».

Ἡ ἀπαίτησις αὕτη εἶχεν, ὡς γνωστόν, ὑποβληθῇ τῷ κ. Τρικούπῃ ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῆς τελευταίας Συνόδου τῆς Γ. Συνελεύσεως τῆς Κρήτης, θεωρησάντων καθῆκον αὐτῶν ἵνα παρακαλέσωσι τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν, ὅπως ἀναγνωρίσῃ εἰς τὸν ἐν Μήλῳ Κρητικὸν συνοικισμὸν τοῦ Ἀδάμαντος νὰ ἐκλέγῃ ἴδιον βουλευτήν.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

1885

15 Ἰανουαρίου 1887, Πέμπτη.

Ἡ 4 Ἰανουαρίου ὑπῆρξεν ἡ πανηγυρικὴ καταδίκη τῆς 7ης Ἀπριλίου.

Ἡ 4 Ἰανουαρίου ὑπῆρξεν ἡμέρα μεγάλη διὰ τὸν Ἑλληνισμόν. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τῆς ψήφου του ἀνέθηκε τὴν τύχην αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Τρικούπην, τὸν μόνον πολιτευτήν, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Ἑλληνισμὸς ἀποβλέπει μετ' ἐλπίδος.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Ὁ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ. ΜΙΚΡΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Χθὲς τὴν νύκτα οἱ ἐνταῦθα ἐργολάβοι οἰκοδομῶν καὶ μηχανικοὶ ἐφ' ἁμαξῶν κρατοῦντες βεγγαλικὰ φῶτα μετέβησαν παρὰ τῷ κ. Τρικούπῃ, κομίζοντες μέγαν στέφανον ἐξ ἀνθέων καὶ συνεχάρησαν αὐτῷ διὰ καταλλήλου προσλαλιᾶς. Ὁ κ. Τρικούπης δεξάμενος αὐτοὺς τοῖς εἶπεν: Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριοι, διὰ τὰ συγχαρητήρια ὑμῶν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἐν ταῖς ἐκλογαῖς ταύταις. Ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν ἰδεῶν τῆς Κυβερνήσεως, δν ἠγωνίσθητε ὑμεῖς καὶ ἐν ταῖς ἐνεργείαις τῶν πολιτῶν ὀφείλεται ἡ πλήρης αὕτη ἐπιτυχία τῆς κυβερνήσεως, ἥτις θὰ χρησιμοποιήσῃ ὅλας τὰς δυνάμεις ὑπὲρ τῆς ἐπανορθώσεως τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως τῆς χώρας.

Τὸν πελώριον στέφανον κατασκευασθέντα ἐκ θαλῶν ἐλαίας καὶ ποικίλων ἀνθέων ἐκόμισαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ προσήνεγκον εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ κ. Σοφίαν. Ἔφερε δὲ ὁ στέφανος ἐπὶ δύο μεγάλων ταινιῶν τὰ ἑξῆς·

ΑΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΕΚΤΟΝΩΝ ΕΡΓΟΛΑΒΩΝ
ΚΑΙ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΩΝ ΕΙΣ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΧΑΡΑΣ
ΤΩ ΕΞΟΧΩ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤῌ
ΧΑΡΙΛΑῼ ΤΡΙΚΟΥΠῌ

10 Ἰανουαρίου 1887.

ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ

Αἱ ἐξ Ἑλλάδος εἰδήσεις ἀναφέρουσιν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἤρατο περιφανῆ νίκην κατὰ τὴν ἐκλογικὴν πάλην τῆς 4ης Ἰανουαρίου. Ἡ καταπληκτικὴ αὕτη ἐπιτυχία, δυνάμεθα εἰπεῖν, εἶναι πρωτοφανὴς σχεδὸν εἰς τὰ βουλευτικὰ χρονικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Θεωροῦμεν τὴν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Τρικούπη ὡς ἐπιτυχίαν παντὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὡς οἰωνὸν ἄριστον διὰ τὸ ἐθνικὸν μέλλον. Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐδίστασε νὰ ἐμπιστευθῇ τὰς τύχας αὐτοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη, τὴν αὐτὴν δὲ ἐμπιστοσύνην τρέφει πρὸς τὸν ὁμολογουμένως ἔξοχον τοῦτον πολιτευτὴν καὶ ὁ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου ἑλληνικὸς λαός.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 15 Ἰανουαρίου, Πέμπτῃ, 1887.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς χθές, ἐπιβαίνων ἀτμοπλοίου τοῦ αὐστροουγγρικοῦ Λόϋδ, κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἐκ Τεργέστης ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ἐπίτροπος τῆς Ἀνάσσης τῆς Ἀγγλίας σὶρ Δροῦμμονδ Οὐώλφ, συνοδευόμενος ὑφ' ἑνὸς γραμματέως. Ἡ ἄφιξις αὐτοῦ εἶχεν ἀγγελθῆ τηλεγραφικῶς πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀγγλικὴν πρεσβείαν, ὁ πρεσβευτὴς δὲ κ. Ρῶμπολτ εἶχε κατέλθει εἰς Πειραιᾶ πρὸς δεξίωσιν τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτοῦ συμπολίτου. Ἅμα ἀνελθὼν εἰς Ἀθήνας ὁ σὶρ Δροῦμμονδ Οὐώλφ ἐπεσκέψατο μετὰ τοῦ κ. Ρῶμπολτ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, παραμείνας παρ' αὐτῷ ὑπὲρ τὴν ὥραν.

THE DAILY NEWS, January 21 1887.

THE GREEK ELECTIONS

(From our correspondent)

Athens, Thursday night.

The *Hora*, a semi-official Government organ, to-day pu-

blished complete returns of the elections, showing that the Government has triumphed beyond all expectation. The provinces of Attica and Bœotia, Phthiotis, Aetolià and Acarnania, Eubœa, Thessaly, and the Cyclades, have all returned Government men with the exception of three of the Opposition in Attica, two in the district of Arta, and one in the Cyclades In nearly all the provinces of the Peloponnesus, too, the Government has obtained a majority with the exception of Laconia, Arcadia, and Messenia. In Corfu and Cephalonia the Opposition prevailed. In one word, three-fourths of the country by its vote last Sunday declared with no doubtful voice its wish that M. Tricoupis should guide the affairs of State The Opposition vainly endeavoured by speeches and through the Press to spread the idea that M. Tricoupis was undermining the constitution, that the country was on the verge of ruin, and that the people were taxed beyond their means. The bold but necessary step taken by the Premier last spring in enlarging the electoral districts and reducing the number of deputies has been emphatically endorsed by the country returning a Chamber which will support the man who has carried out that great measure. The real want of this country has long been a stable Government, not as heretofore one which, in order to remain in power, had to submit to the whims, caprices, and claims of 250 men higgling with Ministers for petty situations for some relative or friend as the price of their vote. It is confidently hoped that this state of things has ceased to exist, and that M. Tricoupis with this powerful majority will be able to show that Greece has at length entered upon a new era of stability and progress.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 16 Ἰανουαρίου.

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν παρ' ἡμῖν ἐκλογῶν οἱ «Σύλλογοι» Βουκουρεστίου ἐκφράζονται οὕτως:

«Ἡ ἐκλογικὴ νίκη τῆς ἐν Ἀθήναις κυβερνήσεως εἶναι ὄντως περιφανής. Πλειονοψηφία τεσσαράκοντα ψήφων εἶναι δύναμις ἐπιτρέπουσα εἰς φιλότιμον καὶ δραστηρίαν κυβέρνησιν νὰ προχωρήσῃ εὐθαρσῶς εἰς τὸ στάδιον τῶν ἀπαιτουμένων βελτιώσεων. Τὰς βελτιώσεις οὐ μόνον συναισθάνεται καὶ ἀπαιτεῖ τὸ ἔθνος, ἀλλ' ἀναπόδραστος πλέον ἀνάγκη ἐπιβάλλει. Ἀπόδειξις ἔστω ἡ στοργή, μεθ' ἧς πάντες οἱ ἐν ξέναις χώραις ὁμογενεῖς περιέβαλον τὸ σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ ἡ πίστις, ἣν οἱ ἐκλογεῖς τοῦ βασιλείου ἐπεδείξαντο πρὸς τὸ θετικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 12 Ἰανουαρίου 1887.

......ἀκριβῶς διότι ὁ Τρικούπης ἐνέπνευσεν εἰς τὸ ἔθνος τοιαύτην περὶ ἑαυτοῦ πεποίθησιν ὑπέχει καὶ μεγίστην εὐθύνην ἐνώπιον συμπάσης τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου. Συνεχάρη τῷ Τρικούπῃ οὐ μόνον ἡ ἐντὸς Ἑλλάς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκτός, διότι ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς νίκης αὐτοῦ συνεδαυλίσθησαν οἱ πόθοι τεσσάρων αἰώνων καὶ ὁ ἄρτι λαβὼν τὸ ῥάντισμα τῶν σφαιρῶν τακτικὸς ἡμῶν στρατὸς θέλει νὰ λάβῃ πλῆρες τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός, κελεύοντος τοῦ Τρικούπη νὰ βαδίσῃ εἰς τὰ ἐμπρός. Ἰδοὺ τὸ προεξάρχον αἴτιον τῶν αἰτίων, ἅτινα ἐποίησαν χιλιάδας ἐκλογέων νὰ ἀναβιβάσωσι καὶ πάλιν τὸν Τρικούπην θριαμβευτικῶς ἐπὶ τὴν πρωθυπουργίαν.

Ἀπὸ τοῦ μεγαλοφυοῦς λοιπὸν Τρικούπη ἀπαιτεῖ τὸ ἔθνος ὅπως παραδῷ αὐτῷ τὴν Ἑλλάδα μείζονα ἢ ὅσην παρέλαβεν. Καὶ ἰδοὺ ἡ εὐθύνη, ἣν ἀνέλαβεν ὁ Τρικούπης.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Φ.—Σᾶς προσκυνῶ, πρωθυπουργέ, καὶ νῦν ἐδαφιαίως
ἂν καὶ δὲν εἶμαι ἄνθρωπος ὡς πρότερον τυχαῖος.

'Επὶ τῇ νίκῃ τῇ λαμπρᾷ ἐκ μέσης σᾶς συγχαίρω
καὶ ἀπὸ πράσιναις ἐληαῖς στεφάνι σᾶς προσφέρω
νὰ τὄχετε στὴ σάλα σας, ὁποῦ ὡς κῆπος θάλλει,
ὡς ποῦ τῆς πράσιναις ἐληαῖς νὰ φᾶτε σεῖς κι' οἱ ἄλλοι.

Ἰανουαρίου 1887.

ΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Οἱ ἐν Μιτυλήνῃ Ἕλληνες συνεχάρησαν τῷ πρωθυπουργῷ κ. Τρικούπῃ διὰ τὴν ἐκλογικὴν νίκην του. Ὁ κ. Τρικούπης διέταξε τὸν ἐκεῖ ὑποπρόξενον κ. Θεμ. Κανάρην, ὅπως ἐκφράσῃ τοῖς ἐν Μιτυλήνῃ Ἕλλησιν τὰς εὐχαριστίας του.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 10/22 'Ιανουαρίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν 'Αθήναις, 4/16 'Ιανουαρίου.

'Αλλ' ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἡ νίκη τῆς κυβερνήσεως εἶναι βεβαία, διότι τὸ ῥεῦμα ἐστράφη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀκάθεκτον πρὸς αὐτήν. Τρανὴ τούτου ἀπόδειξις ὑπῆρξεν ἡ χθεσινὴ διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ συμπολιτευομένου συνδυασμοῦ, ἧς ἡγεῖτο αὐτοπροσώπως ὁ δήμαρχος τῶν 'Αθηναίων Σοῦτσος καὶ ἥτις περιελάμβανεν ὅ,τι περιέχει ἐκλεκτότερον ἡ πρωτεύουσα τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. 'Αναμὶξ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς παιδείας καὶ τῆς ἐπιστήμης ἔβλεπες τοὺς γνωστοτέρους ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους, πολίτας φορολογουμένους, οἵτινες ἔσπευδον αὐθορμήτως νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν ἀσάλευτον ἐμπιστοσύνην των πρὸς ὑπουργεῖον, ὅπερ δὲν ζητεῖ νὰ δελεάσῃ τὸν λαὸν δι' ἀνεκπληρώτων ὑποσχέσεων ἀσυδοσίας, ἀλλ' ἀνήγγειλεν εἰλικρινῶς ὅτι θὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν τόπον νέα βάρη πρὸς διάσωσιν τῆς ἐθνικῆς τιμῆς.

Πάντες ἔφερον ἐπὶ τῶν πίλων θαλὸν ἐλαίας, σύμβολον τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ, ὑψοῦτο δ' ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους ἡ εἰκὼν τοῦ κ. Τρικούπη μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς «χαῖρε σημαιοφόρε τοῦ ἑλληνισμοῦ!» Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς, δι' ὧν διήρχετο ἡ διαδήλωσις, οἱ πολῖται ἐξήρχοντο τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἐργαστηρίων των κρατοῦντες βεγγαλικὰ φῶτα καὶ ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως, καὶ Κυρίαι δὲ πολλαὶ ἐκ τῶν ἐξωστῶν καὶ τῶν παραθύρων ἐνεθάρρυνον τοὺς διαδηλωτὰς σείουσαι τὰ μανδύλια, ἢ φωταγωγοῦσαι ἐκ τοῦ προχείρου τὰς οἰκίας των. Ἡ διαδήλωσις ἔστη πρὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, θύελλα δ' ἀληθὴς ζητωκραυγῶν ἔφερεν εἰς τὸν ἐξώστην τὸν πρωθυπουργόν. Ὁ δήμαρχος προσεφώνησε διὰ βραχέων, βεβαιώσας τὸν κ. Τρικούπην ὅτι «ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης ὑποστηρίζει τὴν κυβέρνησιν, ἥτις ἐξήγαγε τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῶν δυσχερειῶν, εἰς ἃς τὴν ἐβύθισαν οἱ προκάτοχοι», καὶ ἐκφράσας την πεποίθησιν ὅτι «ἅπας ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος θ' ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τῆς πρωτευούσης». Ὁ κ. Τρικούπης ἀπήντησε διὰ φωνῆς εὐήχου· «εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων σας. Αὔριον θὰ ἔχητε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσητε αὐτὰ καὶ ἐμπράκτως.

Ὁ λαὸς κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς ἠπατήθη, πάντες δ' ἐννοεῖτε ὅτι ἡ ἐνεστῶσα δυσπραγία εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀπάτης ἐκείνης καὶ τῆς πολιτείας τῆς προκατόχου διοικήσεως. Ἠναγκάσθη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιβάλλῃ βάρη εἰς τὸν λαόν, ἀλλ' αἰτία τούτου εἶναι αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι, εἰς ἃς περιήγαγον τὸ Κράτος οἱ προκάτοχοι. Ἡ λευκὴ ψῆφος τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῶν συνδυασμῶν τῆς συμπολιτεύσεως θὰ καταστήσῃ αὐτὸ ἱκανὸν νὰ παραστῇ μὲ παράστημα ἄξιον ἑαυτοῦ». Ἔπρεπε νὰ εἶσθε παρὼν καὶ νὰ ἴδητε τὸν ἐνθουσιασμόν, μεθ' οὗ ἐγένοντο δεκτοὶ οἱ μεμετρημένοι ἀνδρικοὶ λόγοι τοῦ κ. Τρικούπη, ὅπως ἐννοήσητε τὸ κράτος, ὅπερ ἀσκεῖ ὁ ἔξοχος οὗτος ἄνθρωπος ἐπὶ τῶν καρδιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐν χώρᾳ, ἔνθα ὁ φθόνος πρὸς πᾶσαν ὑπεροχὴν εἶναι κακία πατροπαράδοτος,

ὁ κ. Τρικούπης πολλοὺς ἔχει τοὺς μισοῦντας, ἀλλ' ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ πλείονας τοὺς θαυμάζοντας. Εἰς τοὺς φίλους του ἐμπνέει φανατικὴν ἀφοσίωσιν, τὸ αἴσθημα δὲ τοῦτο ἐξέφρασε πιστῶς ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμης, ἡγέτης τοῦ συμπολιτευομένου συνδυασμοῦ τῆς 'Αττικῆς, εἰπὼν βραδύτερον πρὸς τὸ πλῆθος: «Τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας προΐσταται μέγας νοῦς, ὑπὸ τὸν ὁποῖον πάντες ὑπηρετοῦμεν ὡς πιστοὶ στρατιῶται καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον αὔριον θὰ ἐκδηλώσωμεν καὶ ἔργῳ τὴν ἐμπιστοσύνην μας». Ὁποία ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς εἰκόνος, ἣν παρουσίασε χθὲς ἡ ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως διαδήλωσις, καὶ τῶν σκανδάλων, ἅτινα διεδραματίζοντο ταὐτοχρόνως πρὸ τῶν οἰκιῶν τῶν ὑποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ

Τεργέστη.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ὁ ὑπουργικός «Τύπος» τῆς Βιέννης γράφει περὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν ἐκλογῶν. «Τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἀπέκτησεν ἰσχυρὰν πλειονοψηφίαν, οὐδ' ἦτον ἄλλως δυνατόν. Νίκην τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἠδύνατό τις νὰ περιμένῃ, διότι αὕτη οὐδὲ πολιτικὰς ἐπιτυχίας εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ, οὐδὲ παγίαν κομματικὴν ὀργάνωσιν.

Ἡ ἐκλογικὴ νίκη τοῦ κ. Τρικούπη εἶναι λοιπὸν χαρμόσυνος, οὐ μόνον διότι εἶναι ὁ ἱκανώτατος καὶ δαψιλέστερον πεπροικισμένος ἐκ τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν, ἀλλὰ καὶ διότι δι' αὐτοῦ ὑπάρχει εὔλογος ἐλπὶς παγιώσεως τῶν πολιτικῶν καὶ κοινοβουλευτικῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 10/22 Ἰανουαρίου.

Η ΕΚΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

'Εξιλασμὸς τῆς ἑβδόμης 'Απριλίου δύναται νὰ ἐπονομασθῇ εὐλόγως ἡ τετάρτη 'Ιανουαρίου, ὁμολογοῦμεν δ' ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ δὲν

ἐτολμῶμεν νὰ ἐλπίσωμεν τοιαύτην τὴν ἔκβασιν τῆς ἐκλογικῆς πάλης. Μία μόλις παρῆλθε διετία, ἀφ' ὅτου ἕτερον ὑπουργεῖον Τρικούπη ἀνετράπη ἐν ζητήματι φορολογίας, ἐφέτος δ' ἐζητεῖτο ἡ ἄμεσος συναίνεσις τῶν ἐκλογέων ὑπὲρ φορολογίας διπλασίως βαρυτέρας. 'Αλλ' ὁ πρὸ διετίας καταδημαγωγηθεὶς λαὸς ἀπέτισεν ἔκτοτε τοσοῦτον ἀδρῶς τὰ ἀντίποινα τῆς πλάνης του, ὥστε ἐφέτος ἔμεινεν ἀπρόσιτος εἰς τὰ δελεάσματα τῶν δημοκόπων.

'Ενώπιον τῶν καλπῶν ἡ ἐνθουσιώδης πίστις πρὸς τὰ ἔξοχα ἀτομικὰ χαρίσματα τοῦ ἡγέτου τῆς κυβερνήσεως κατίσχυσε παντὸς ἐνδοιασμοῦ κατὰ τοῦ συστήματος.

'Εὰν δὲ τὸ προχθεσινὸν δημοβούλευμα ἔχει νόημά τι, τὸ νόημα τοῦτο εἶναι ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἠθέλησε ν' ἀπονείμῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ ἄτομον μᾶλλον, ἢ εἰς τὸ σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη. 'Αμφιβάλλομεν ἐὰν καὶ ἐν ταῖς μᾶλλον ἠσκημέναις περὶ τὴν χρῆσιν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν χώραις Κυβερνήτης τολμῶν ν' αὐξήσῃ κατὰ 20 καὶ 25 τοῖς ἑκατὸν φόρους καὶ ἐκκαλῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν λαὸν τὸ ζήτημα, θὰ ἐπήρχετο ἐξ ἴσου νικητὴς ἐκ τῶν καλπῶν. 'Αλλ' ἀλλαχοῦ πρόκειται ἐκλογὴ μεταξὺ κομμάτων ἐχόντων σαφῆ προγράμματα καὶ ἀνεγνωρισμένους ἀρχηγούς. 'Εν 'Ελλάδι δ' οἱ ἐκλογεῖς, οἵτινες προσήρχοντο τὴν Κυριακὴν εἰς τὰς κάλπας, συνῃσθάνοντο ἐνδομύχως ὅτι ἐν ταῖς δεδομέναις περιστάσεσιν μόνος ὁ κ. Τρικούπης ἠδύνατο νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπον καὶ ὅτι ὄπισθεν αὐτοῦ ὑπῆρχε τὸ χάος.

'Η πρωτεύουσα τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, ἀληθὴς μικρογραφία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἶναι κατὰ κανόνα εὐεπίφορος πρὸς τὰ ἄκρα καὶ συνήθως πᾶσα ἀντίπραξις κατὰ τῆς νομίμου ἐξουσίας εὑρίσκει ἐν αὐτῇ πρόσφορον τὸ ἔδαφος. 'Αλλ' ἐφέτος αἱ 'Αθῆναι δὲν ἐδίστασαν οὐδ' ἐπὶ στιγμήν, καὶ ἐκ τῶν δώδεκα βουλευτῶν τῆς 'Αττικῆς ἐννέα εἶναι κεκηρυγμένοι φίλοι τῆς κυβερνήσεως, ἐκ τοῦ ἀντιπολιτευομένου δὲ συνδυασμοῦ, ὅστις ἐκόμπαζεν ἐπὶ ἐπιρροῇ καὶ δυνάμει, ἐσώθησαν τρεῖς καὶ μόνοι. Οἱ ὑπουργοὶ ἐξελέχθησαν πάντες.

Ἐμφαντικωτάτη ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία τῆς κυβερνήσεως ἐν Πελοποννήσῳ, καίτοι ἡ φατριαστικὴ κακοήθεια δὲν ᾐσχύνθη νὰ ἐκμεταλλευθῇ κατὰ τοῦ Τρικούπη καὶ αὐτὸ τὸ πάθος τοῦ τοπικισμοῦ, ὅπερ ἀπέβη τοσοῦτον κακῶν πρόξενον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ καὶ ποῦ δὲν εἶναι ἐξ ἴσου λαμπρὰ ἡ νίκη;

THE TIMES, Friday, December 31, 1886.

In the course of the year which closes to-day many remarkable events have happened in all parts of the world.

The Greek Government, under M. Delyannis, put forward a monstrous demand to be indemnified for the Bulgarian union, and that at the cost of Turkey. For some months Europe was kept in a ferment by preposterous pretensions and absurd armaments. The contumacious evasions of M. Delyannis drove the Powers to withdraw their Ministers from Athens and to send a squadron to blockade the Greek ports. M. Delyannis then resigned and left it to others to deal with the difficulties and the discredit in which his policy had involved his country. A Cabinet, formed by M. Tricoupis, took office to carry out disarmament, and not at all too soon; for serious conflicts between Greek and Turkish troops occurred at the last moment in the border land.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ (Κωνσταντινουπόλεως).

«Χθὲς καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα διεξήχθησαν αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου τοῦ ψηφισθέντος τῇ 5/17 Ἰουνίου.

»Τὰ μερικὰ ἀποτελέσματα ἄγνωστα εἰσέτι, ἀλλὰ κατά τινα τηλεγραφήματα διαβιβασθέντα ἐνταῦθα, τὸ γενικὸν ἐξαγόμενον εἶναι ἀναμφισβήτητος νίκη τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ περὶ τὴν Κυβέρνησιν ὑπελόγιζον, ὅτι ἑκατὸν ὀπαδοί των θὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς κάλπης. Οἱ περὶ τὴν

ἀντιπολίτευσιν ἐλάλουν περὶ ρεύματος, ὅπερ ἀκατάσχετον καὶ ὁρμητικὸν θὰ ἀφήρπαζεν ὑπὲρ αὐτῶν ὅλας τὰς ψήφους. Ἦτο βεβαίως ἀδύνατον νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ προσδοκίαι ἀμφοτέρων τῶν μερίδων· οὕτω δὲ μανθάνομεν, ὅτι ἐπηλήθευσαν μόνον αἱ τῶν περὶ τὴν Κυβέρνησιν.

»Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εἶναι καὶ τὸ μᾶλλον εὐάρεστον. Ὀφείλει τις συλλυπητήρια τῇ ἀντιπολιτεύσει ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ της, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μὴ χαίρῃ ἐπὶ τῇ νίκῃ τῆς Κυβερνήσεως. «Ὁ σεβαστὸς ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀνάσσει» κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν δηλιγιαννικῶν ἐφημερίδων, «ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λαοῦ», προτιμότερον ὅμως εἶναι ν' ἀνάσσῃ ἐν τῇ πρωθυπουργίᾳ ὁ κ. Τρικούπης.

»Ὁ κ. Δηλιγιάννης αὐθορμήτως τῇ 27ῃ Ἀπριλίου ὑπέβαλεν εἰς τὸ Στέμμα τὴν παραίτησίν του· αὐθορμήτως ὑπέβαλε τὴν 7ην Μαΐου τὴν ὑποψηφιότητά του ὡς προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ ἀπέτυχε καὶ αὐθορμήτως κατὰ τῶν δύο τούτων διαβημάτων του, ἀνέῳξε τὴν ὁδὸν εἰς τὸν κ. Τρικούπην. Ἔκτοτε τὰ μόνα ἔργα τοῦ κ. Τρικούπη ἦσαν ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου περὶ νέου ἐκλογικοῦ συστήματος, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο, καὶ τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς ταύτης, ὅπερ αὐτὴ ἡ ἀντιπολίτευσις ἕνεκα τῆς πολλῆς ὑπ' αὐτῆς χρήσεως τοῦ τεχνάσματος τῆς ματαιώσεως τῶν ἀπαρτιῶν προεκάλεσε. Τὰ δύο ταῦτα μέτρα δὲν ἀποτελοῦσι βεβαίως κίνδυνον «ἐθνικῶν καὶ συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν». Ἁπλῶς μαρτυροῦσι τὴν δεξιότητα καὶ τὴν διοικητικὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἐφαρμόσαντος αὐτά, ὅστις διὰ τοιούτων ἁπλουστάτων μέσων κατώρθωσεν αὐτὰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 7ης Ἀπριλίου νὰ μετατρέψῃ μετά τινας μῆνας ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐνίκησε μὲν τὴν 7ην Ἀπριλίου, ἀλλ' ἠγνόει νὰ διαχειρισθῇ τὴν νίκην. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι αἱ νῦν ἐκλογαὶ θὰ ἀπέβαινον ὑπὲρ τοῦ Δηλιγιάννη, θὰ παριστάμεθα ἴσως εἰς τὸ αὐτὸ φαινόμενον, ἤτοι μετά τινας μῆνας θὰ ἐβλέπομεν τὸν κ. Δηλιγιάννην περιπεπλεγμένον ἐν τῇ νίκῃ του καὶ μὴ δυνάμενον νὰ διαχειρισθῇ αὐτήν. Οἱ ἐκλογεῖς λοιπὸν διὰ τῆς νῦν ψήφου των ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη

παρέσχον ὑπηρεσίαν εἰς αὐτὸν τὸν κ. Δηλιγιάννην, διότι τοὐλάχιστον δὲν θὰ ἐκτεθῇ οὗτος ἐκ νέου εἰς τὴν πικρίαν νὰ ἴδῃ ἄλλην 7ην Ἀπριλίου ὑπεκφεύγουσαν ἐκ τῶν χειρῶν του καὶ μετατρεπομένην πρὸς ὄφελος τοῦ ἀντιπάλου του.

»Ἡ χθεσινὴ ὅμως ψῆφος ἔχει ἕτερόν τι πλεονέκτημα. Δι' αὐτῆς ἐξασφαλίζεται ἡ θέσις ὑπουργείου διευθυνομένου ὑπ' ἀνδρὸς ὑπὸ πολλοὺς καὶ διαφόρους ὅρους προσκτησαμένου τὴν ὑπόληψιν πάντων καὶ παρέχοντος τὴν πεποίθησιν, ἐὰν μὴ εἰς τὸ ἀλάθητόν του, τοὐλάχιστον εἰς τὴν ἱκανότητα, τὰς γνώσεις, τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἰσχυρὰν θέλησίν του νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἐμπειρικῶν πολιτικῶν καὶ νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μεταρρυθμίσεων κατὰ σύστημα αὐστηρότερον μέν, ἀλλ' ἀπαραίτητον. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτεῖται βεβαίως πλειονοψηφία ἰσχυρά, μετ' ἐνδιαφέροντος λοιπὸν ὀφείλομεν ν' ἀναμένωμεν τὰς ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην λεπτομερείας πρὸς σχηματισμὸν ἀκριβοῦς κρίσεως· ἀλλ' ὅσα τοὐλάχιστον ἄχρι τοῦδε γινώσκομεν δὲν καθιστῶσιν ὑπερβολικὴν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἤρατο ἀναμφισβήτητον νίκην, διότι ὅταν ἐν αὐταῖς ταῖς Κυκλάσι νήσοις ὁ συνδυασμὸς τοῦ κ. Σκουλούδη περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον αἱ ἰσχυρόταται ἀμφιβολίαι κατίσχυσεν, ὅταν ἐν αὐτῷ τῷ νομῷ τῷ περιλαμβάνοντι τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν ἐκ τῶν 12 ὑποψηφίων ἐξελέγησαν 9 ὑπουργικοί, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Δραγούμης, καὶ ὅταν ἐκ τῶν 16 νομῶν τοῦ βασιλείου τὰ ἄχρι τοῦδε γνωστὰ ἀποτελέσματα ὀκτὼ νομῶν παρουσιάζουσιν 63 ὑπουργικούς, φρονοῦμεν ὅτι οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπολείπεται περὶ μεγάλης καὶ συμπαγοῦς ὑπουργικῆς πλειονοψηφίας ἐν τῇ νέᾳ Βουλῇ.

18 Ἰανουαρίου 1887.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ περιελθοῦσα τὰς Εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς βουλγαρικὴ ἐπιτροπή, ἀφίκετο χθὲς τὴν πρωΐαν ἐκ Κερκύρας εἰς τὴν πόλιν μας. Περιῆλθεν

ἅπαντα τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεώς μας μέρη, τὴν δὲ 2 μ. μ. ὥραν ἐπεσκέψατο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, παρ' ᾧ καὶ ἔμεινε ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν, ἀναχωρήσασα μετὰ τοῦτο αὐθημερὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

THE TIMES, January 27, 1887.

GREECE

Rome, Jan. 25.

The result of the Greek elections is of happy omen for the future of Greece. The courageous President of the Council had set before the country two objects, in the attainment of which he asked for the co-operation of the constituencies, both objects demanding a certain amount of patriotic self-abnegation which we have not been accustomed to expect from the Greek electors. These objects were the increase of taxation and the abolition of which had so disastrously affected the character of the Greek military service.

The insane and fruitless extravagance of the late Ministry in expending 100,000,000 drachmas in military pyrotechnics, flooding the country with irredeemable paper, adding at least 20 per cent. To the above amount, and prostrating the industry of the country, and the enforced absence of nearly the entire able—bodied population had left affairs at the verge of bankruptcy when the Ministry fell, and M. Tricoupis came into power. To pay off this debt, and restore the currency to a gold basis, while respecting all the prior obligations of the State, still keeping up the cadres for the military efficiency of the nation was of course, the first aim of the new Ministry. But to secure this and other aims

it was necessary to improve the morale of the Chamber by rendering the deputies less subject to the importunities of their constituents, who for generations have been brought up in the American creed that to the victors in the elections belong the spoils of office.

To effect these reforms, M. Tricoupis proposed to reduce the number of deputies to about one half of the former House, and to substitute the scrutin de liste for the individual nomination, thus at once increasing the constituencies and sundering the personal connexion which existed between the voters and the deputies. This reform of the representation was introduced into the late Chamber, which M. Tricoupis had inherited form M. Delyannis, and which he kept in hand for a time through the dread of a dissolution. The law was passed, as may be remembered, last spring, and the late election was the first held under its provisions. It has resulted in a Ministerial return of over 100 members out of a Chamber of about 150, which result justifies fully M. Tricoupis's faith in his countrymen. For it must not be attributed to official pressure or the docility of the constituencies to undue influences, M. Tricoupis has always been the most determined enemy of official pressure or of interference with the liberty of election. In the prior election his friends reproached him bitterly with not having employed a public force to secure freedom of election from the violence of the factions; and whether or not the courage of the people will hold out through the execution of all the measures forecast by the President of the Council, there is no doubt that their decision has been given in full freedom.

The country must now feel confidence in the stability of the Government. The want of administrative stability has been one of the worst plagues of Greece. The former Government had sought popularity in office by giving indulgence to non - tax - paying districts and by appeals to local interests, all which motives were employed in the late elections. The only policy on which M. Tricoupis could rally the nation to his support was that of the honest payment of the public debt by means of increased taxation and honest administration. No one can say that the Greeks have not faced a crisis squarely, and with the majority which the Government commands, aided by the greater independence of the Deputies, there is small fear that M. Tricoupis will be prevented by any opposition from carrying through to a complete realization his administrative schemes. It would appear that the Greeks have become aware how much they have to gain by a solid, authoritative Government under a strong head Of M. Tricoupis as an administrator there is no need to speak to the readers of The Times. By those who govern the States of Europe he is known as a prudent, clear-headed statesman. In the coming crisis he will find his opportunity for putting his country into the movement of European affairs. Should the much-talked-of alliance between the little Balkan States prove practicable, it will owe much to his moderation and knowledge of European politics. He is now Prime Minister, with a Parliament in which he has a majority of twothirds, marshalled in the only one existing thorough party organization, with the confidence of the Sovereign and of the entire nation. Whatever antagonism to M. Tricoupis may

exist on political grounds, all Greece admits his sterling honesty and unbending patriotism. They who know intimately the politics of Greece for the part 20 years have never seen the country in a condition so promising.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 16 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ ὑπουργικὸς «Τύπος» τῆς Βιέννης γράφει περὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν ἐκλογῶν: Τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἀπέκτησεν ἰσχυρὰν πλειονοψηφίαν, οὐδ' ἦτον ἄλλως δυνατόν. Νίκην τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἠδύνατό τις νὰ περιμένῃ, διότι αὕτη οὔτε πολιτικὰς ἐπιτυχίας εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ, οὐδὲ παγίαν κομματικὴν ὀργάνωσιν. Ὁ μᾶλλον ἐξέχων τῶν ἡγετῶν της Δηλιγιάννης παρέστησε κατ' Ἀπρίλιον, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διαδηλώσεως τῶν στόλων, τοσοῦτον οἰκτρὸν πρόσωπον, ὥστε σήμερον ὀλίγοι ἐκλογεῖς θὰ παρέχωσι πίστιν εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς μεγάλης ἰδέας μονολόγους των. Οἱ δὲ λοιποὶ ἀθληταὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως Σωτηρόπουλος, Δεληγεώργης, Παπαμιχαλόπουλος, Γρίβας ἐπεζήτουν ἔτι πρὸ τῶν ἐκλογῶν τὸν καταρτισμὸν ἰδίων ὁμάδων, ὅπως ἀναδείξωσι κρατοῦσαν τὴν ἀτομικήν των φιλοδοξίαν. Ἡ ἐκλογικὴ νίκη τοῦ Τρικούπη εἶναι λοιπὸν χαρμόσυνος, οὐ μόνον διότι εἶναι ὁ ἱκανώτατος καὶ δαψιλέστερον πεπροικισμένος ἐκ τῶν ἑλλήνων πολιτικῶν, ἀλλὰ καὶ διότι δι' αὐτοῦ ὑπάρχει εὔλογος ἐλπὶς παγιώσεως τῶν πολιτικῶν καὶ κοινοβουλευτικῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος.

Κυριακὴ 18 Ἰανουαρίου.

Χθὲς τὴν νύκτα ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν τὸ κ. πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μονθολών.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Ἰανουαρίου 1887.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ.

Προχθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν ὁ κ. Τρικούπης ἐκά-

λεσε παρ' αὐτῷ τοὺς διαφόρους τμηματάρχας τοῦ ὑπουργείου τούτου καὶ ἐζήτησε λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ ὑπάρχοντος ὑλικοῦ τῶν διαφόρων σωμάτων ἐν ταῖς ἀποθήκαις καὶ περὶ τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ, ἐγένετο δὲ καὶ σκέψις περὶ ἀνεγέρσεως καὶ ἄλλων ἀποθηκῶν, ἰδίως ἐν Θεσσαλίᾳ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Δευτέρα, 19 Ἰανουαρίου.

Ἐξακολουθοῦσιν ἔτι ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς ἀλλοδαπῆς ἀφικνούμενα συγχαρητήρια πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ περιφανεῖ νίκῃ, ἣν ἤρατο κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς. Οὕτω προχθὲς 78 Ἕλληνες σπουδασταὶ ἐν Παρισίοις, ἀπηύθυναν τῷ κ. Πρωθυπουργῷ θερμοτάτην συγχαρητήριον ἐπιστολὴν διαδηλοῦντες τὰ αἰσθήματά των καὶ βεβαιοῦντες, ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νῦν ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως ὁ Ἑλληνισμὸς σύμπας προσβλέπει καὶ ἐλπίζει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προαιωνίων αὐτοῦ πόθων.

ΩΡΑ, 20 Ἰανουαρίου, Τρίτη, 1887.

Τὸ «Δίκαιον» τῆς Ρώμης ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ἡ Νίκη τοῦ Τρικούπη, δημοσιεύει τὸ ἑπόμενον ἄρθρον περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν τελευταίων βουλευτικῶν ἐκλογῶν:

«Συμφώνως πρὸς τὰς προρρήσεις τοῦ διακεκριμένου ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ, ἡ πλειονοψηφία τῶν ἐκλογέων τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη, τοῦ παρὰ πάντων ἀναγνωρισθέντος ὡς τοῦ σπουδαιοτάτου ἐν Ἑλλάδι προσώπου, ἕνεκα τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός, ἅτινα ἀπέδειξεν, ὅτι κέκτηται ὁ πρόεδρος τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

»Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη δοκιμὴ τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου, τοῦ περιορίζοντος τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπροσώπων.

«Ἕνεκα τούτου ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν ὑπῆρξε λυσσώδης, μεταξὺ τῶν δύο μερίδων, ἰδίως δὲ ἐν Πελοποννήσῳ. Τὸ ὑπουργεῖον ἐθριάμβευσεν, ὁ δὲ θρίαμβος οὗτος εἶναι λογικὸς ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν ἐν τῇ συγ-

χρόνῳ καταστάσει τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾗ δὲν θὰ ἦτο ἐπιθυμητὴ πολιτικὴ κρίσις, οὔτε θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι εὐκταία, ἢ μόνον παρὰ τῶν πολεμίων τῆς ἑλληνικῆς προόδου· οἱ δὲ ἐκλογεῖς ἀπέδειξαν μεγάλην εὐθυκρισίαν, πιστῶς διερμηνεύσαντες τὴν πολιτικὴν τοῦ βασιλείου ἐσωτερικῶς, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἐξωτερικῶν συμφερόντων, ἅτινα ὤφειλον νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει.

»Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῶν ἐκλογῶν δὲν προσβάλλει τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥτις ἐπίσης ἀποτελεῖται — τοῦτο δὲ εἶναι φυσικὸν ἐν Ἑλλάδι — ἐξ ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν καὶ τὰ μάλιστα φιλοπατρίδων, δι' οὓς ἐν τούτοις δὲν εἶναι ἡ σημερινὴ στιγμὴ κατάλληλος πρὸς ἀνάληψιν τῆς ἐξουσίας. Ἄλλως τε ἀμφότεραι αἱ μερίδες ἔσχον ἀρκοῦσαν ἐπιτυχίαν διότι καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἀριθμοῦσα 66 (;) ἀντιπροσώπους, ἂν καταστῇ συμπαγὴς ἔσται ἀξία τοῦ σεβασμοῦ τῆς κυβερνήσεως καὶ θὰ συντελέσῃ διὰ τῆς συνταγματικῆς ὁδοῦ νὰ τηρηθῇ ζωηρὰ ἡ ὀρθοφροσύνη τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, ἣν ἀνήρ, οἷος ὁ κ. Τρικούπης, οὐδέποτε θέλει παραγνωρίσει.

«Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πρωτευούσῃ ἡ ἔκβασις τῶν ἑλληνικῶν ἐκλογῶν ἐνεποίησεν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν: ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐξέρχεται ἐξ αὐτῶν στερεὰ καὶ ἀσφαλὴς καὶ θέλει δυνηθῇ ἡσύχως καὶ μετὰ ἐνεργείας ἠρέμου νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς καὶ στρατιωτικῆς παρασκευῆς τοῦ εὐγενοῦς καὶ γενναιόφρονος τούτου τόπου, ὅστις εἶναι τοσοῦτον γείτων πρὸς ἡμᾶς καὶ ὅστις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ὀφείλει νὰ παρίδῃ τὰ μεγάλα αὐτοῦ συμφέροντα καὶ τὰ ζητήματα, ἅτινα ἡ Ἀνατολὴ ὡριμάζει.

«Συγχαίρομεν τῇ Ἑλλάδι καὶ εὐχόμεθα τῷ κ. Τρικούπῃ, ἵνα δυνηθῇ — διὰ τῆς σώφρονος αὐτοῦ πολιτικῆς καθ' ἃ εὔχεται ἅπασα ἡ φιλελεύθερος Εὐρώπη — νὰ ἐπιτύχῃ τὸν πρακτικὸν καὶ φιλόπατριν σκοπόν, ὃν ἐξεδήλωσεν ἐν τῷ κατὰ τὴν Εὐρώπην ταξειδίῳ του, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ὅστις κατέπεισε τοὺς πρωτίστους πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς Εὐρώπης, ὅτι εἶναι ὁ ἱκανώτερος ἐν ταῖς σημε-

ριναῖς περιστάσεσιν, ἵνα διευθύνῃ τὰς τύχας τοῦ νεαροῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Ἰανουαρίου 1887.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἀφίκοντο εἰς Πειραιᾶ διὰ τοῦ ἐκ Κερκύρας καταπλεύσαντος ἀτμοπλοίου, οἱ περιελθόντες πάσας σχεδὸν τὰς Εὐρωπαϊκὰς Αὐλὰς Βούλγαροι ἀπεσταλμένοι κ.κ. Στόϊλωφ καὶ Γρέκωφ.

Τοὺς ἠρώτησα ἂν θὰ μεταβῶσι παρὰ τῷ κ. πρωθυπουργῷ.

— Πιστεύω νὰ μεταβῶμεν, μοὶ ἀπεκρίθη ὁ κ. Στόϊλωφ.

— Κατ' ἀρχαιολογικὴν ὅμως σειρὰν πάντοτε, προσέθηκε χαριεντιζόμενος ὁ κ. Γρέκωφ. Πρῶτον εἰς τὸν Παρθενῶνα καὶ κατόπιν εἰς τὸν κ. Τρικούπην.

Τῇ δευτέρᾳ μ. μ. ὥρᾳ ἐπεσκέφθησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, παραμείναντες παρ' αὐτῷ περὶ τὸ τέταρτον τῆς ὥρας.

Ἠρώτησα τὸν κ. Στόϊλωφ, προσποιηθεὶς ἄγνοιαν, ἂν ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργόν.

— Μάλιστα, μοὶ εἶπεν: εἴδομεν τὸν κ. Τρικούπην διὰ πρώτην φοράν, ἐλάβομεν δὲ τὴν καλλιτέραν ἐντύπωσιν.

— Ἐνταῦθα ἐγένετο λόγος, ὅτι σκοπεῖτε νὰ ἱδρύσητε ἐν Ἀθήναις πρακτορεῖον. Εἶναι ἀληθὲς τοῦτο;

— Μάλιστα.

— Δὲν ὡμιλήσατε μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ κ. Δραγούμη περὶ τούτου;

— Ὡμιλήσαμεν ἐν ἐκτάσει, ἐχάρημεν δὲ πολύ, διότι ἐλάβομεν ἀπάντησιν εὐχάριστον. Πιστεύομεν ὅτι θὰ ἔχωμεν ἐντὸς μικροῦ καὶ ἡμεῖς τὸν πράκτορά μας ἐν Ἀθήναις. Πρέπει νὰ γνωρίσωμεν τὴν Ἑλλάδα.

IL DIRITTO, 23 Gennaio 1887.

LA VITTORIA DI TRICOUPIS.

Roma, 22 Gennaio.

Come il nostro egregio corrispondente ci faceva presa-

gire, la maggioranza degli elettori politici della Grecia si è pronunciata a favore del signor Tricupis, di questa individualità, ch'è riconosciuta come la più importante dell'Ellade, per le qualità di uomo di Stato che l'attuale presidente del Consiglio ha dimostrato di possedere.

È stata questa la prima prova elettorale con la nuova legge, che restrinse il numero dei deputati all' Assemblea Nazionale.

La lotta però fu — come il nostro dispaccio da Corfù ci ha già detto-accanita fra i due partiti, particolarmente nel Peloponneso. Il Ministero vinse, e politicamente ciò è logico nella situazione attuale della Grecia, dove una crisi non sarebbe stata desiderabile, né potrebbe augurarsi se non dagli avversari del progresso ellenico; e gli elettori hanno dimostrato molto buon senso interpretando fedelmente la situazione politica del regno cosi dal lato interno, come da quello degli interessi esterni, di cui dovevasi tener conto.

Ciò non offende l'opposizione, che conta essa pure — e ciò è naturale in Grecia — degli uomini eletti e dotati di alto patriottismo, ma pei quali non è questo il momento di riprendere il potere. D'altronde tutt'e due i partiti sono riusciti forti, poichè l'opposizione coi suoi 66 rappresentanti, se sarà compatta, meriterà tutto il rispetto del governo e gioverà costituzionalmente a tener desto il criterio della politica nazionale, alla quale un uomo come il Tricupis non verrà mai meno.

Qui nella nostra capitale l'esito delle elezioni greche ha fatto buona impressione: il governo ne esce assodato ed assicurato e potrà con tranquillità e con calma energia lavorare alla preparazione economica, finanziaria e militare

del nobile e generoso paese, che ci sta così vicino, e che non deve perdere un sol momento di vista i suoi grandi interessi e le questioni che l'Oriente matura.

Noi ci congratuliamo con la Grecia ed auguriamo al signor Tricupis che egli possa — con la sua saggia politica come tutta l'Europa liberale fa voti raggiungere quel pratico e patriottico scopo, ch' egli ha manifestato nel suo viaggio in Europa, prima di riprendere il potere, e che ha convinto i principali uomini politici europei essere desso il più degno di dirigere, nelle circonstanze attuali, i destini del giovane regno di Grecia.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 23 Ἰανουαρίου 1887.

Ἀνταπόκρισις ἐκ Ῥώμης πρὸς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου πραγματευομένη τὰ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τελευταίων ἐν Ἑλλάδι ἐκλογῶν, περατοῦται διὰ τῶν ἑπομένων:

«Ἡ Ἑλλὰς πρέπει ἤδη νὰ ἔχῃ πεποίθησιν εἰς τὴν κυβερνητικὴν μονιμότητα. Ἡ ἔλλειψις τοιαύτης ὑπῆρξε μία ἐκ τῶν δεινοτάτων τῆς χώρας ταύτης πληγῶν. Ἡ προκάτοχος κυβέρνησις εἶχεν ἐπιδιώξει δημοτικότητα διὰ χαριστικότητος εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου καὶ διὰ τῆς περιθάλψεως τῶν μερικῶν συμφερόντων. Εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἀπέκειτο νὰ ἀνεγείρῃ περὶ αὐτὸν τὸ ἔθνος, ἔχων πρόγραμμα τὴν τιμίαν καὶ ἀνελλιπῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς χώρας διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς φορολογίας καὶ διὰ διοικήσεως χρηστοτέρας. Οὐδεὶς δύναται νὰ κατηγορήσῃ τοὺς Ἕλληνας ὡς μὴ ἀντικρύσαντας τὴν κρίσιν ταύτην μετὰ θάρρους, ἡ δὲ πλειονοψηφία ἣν παρέσχεν εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ ἡ μείζων σήμερον ἀνεξαρτησία τῶν βουλευτῶν καθιστῶσιν εὔλογον τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θέλουσι παρεμβληθῇ προσκόμματα εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν διοικητικῶν αὐτῆς σχεδίων. Οἱ Ἕλληνες φαίνονται ἐννοήσαντες ὁποῖον δύνανται νὰ ἐλπίζωσι κέρδος ἐκ

μονίμου καὶ ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν σωφρονούσης κεφαλῆς.

«Ὅλως περιττὸν νομίζομεν νὰ εἴπωμέν τι εἰς τοὺς ἀναγνώστας. τῶν «Καιρῶν» περὶ τῆς διοικητικῆς ἱκανότητος τοῦ κ. Τρικούπη· πάντες τῷ ὄντι οἱ προϊστάμενοι τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν γνωρίζουσι τὸν ἄνδρα ὡς διαπρέποντα ἐπὶ συνέσει καὶ διαυγεστάτῃ διανοίᾳ. Κατὰ τὴν προσεχῆ κρίσιν οὗτος θέλει ἐξεύρει βεβαίως τρόπον νὰ εἰσαγάγῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν τροχιὰν τῶν Εὐρωπαϊκῶν συμφερόντων. Ἂν ἡ συμμαχία τῶν μικρῶν κρατῶν τοῦ Αἵμου, περὶ ἧς γίνεται σήμερον τοσοῦτος λόγος, ἀποδειχθῇ δυνατή, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς θέλει συντελέσει κατὰ πολὺ ἡ μετριοπάθεια αὐτοῦ καὶ ἡ ὀρθὴ ἐκτίμησις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Εὐρώπης».

LE SÉMAPHORE DE MARSEILLE, 2 Février 1887.

M. Tricoupis est venu au pouvoir dans un moment des plus critiques pour son pays. La situation extérieure était complètement compromise, les finances dans un état des plus déplorables, l'agriculture et le travail manquant de bras par suite de la mobilisation de l'armée, faite par ses prédécesseurs, et restée inutile. Malgré toutes ces difficultés il a su en peu de temps et sans trouble, licencier une grande partie de l'armée, rendant ainsi un grand nombre d'hommes au travail. Il est parvenu à faire lever le blocus et à rétablir les relations du pays avec l'Europe, sans subir aucune humiliation ni accepter aucune condition. Enfin il a pourvu provisoirement à tous les besoins financiers. Le vote du 16 janvier doit être considéré comme faisant honneur à la nation, qui a su apprécier à leur juste valeur les services signalés de son seul homme d'Etat actuel.

Nous espérons que la Grèce, sous la conduite d'un tel

homme, pourra bientôt, par l'économie l'ordre et la persévérance dans le travail, reconstituer ses finances, réorganiser son armée et completer ses voies de communication. Pour cela, il faut qu'elle se souvienne toujours de ce qu'elle a souffert pour un moment d'oubli qu'elle a eu en 1885. La tâche de M. Tricoupis sera des plus difficiles, car il est appelé à présider aux destinées de cette petite nation qui aspire à occuper la place qui lui appartient dans la péninsule des Balkans. Nous espérons beaucoup de M. Tricoupis, nous sommes certains qu'il saura se rendre digne de la confiance nationale.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 21 Ἰανουαρίου, Τετάρτῃ 1887.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη, καὶ ὑπέβαλεν αὐτῷ τὸ σχέδιον τοῦ Βασιλικοῦ Λόγου, δι' οὗ θέλει κηρυχθῇ ἡ ἔναρξις τῆς συνόδου τῆς Βουλῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 21 Ἰανουαρίου, Τετάρτη 1887.

ΕΚ ΣΜΥΡΝΗΣ

(Εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).

Γενικῶς ἐπιδοκιμάζεται ἐνταῦθα καὶ ἐπικροτεῖται ἡ ἔκβασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ὡς πανταχοῦ σχεδὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ συμβαίνει, καὶ ἡ Σμύρνη ἐπίσης ἔχει τὰς συμπαθείας αὐτῆς ἐστραμμένας πρὸς τὸν κ. Τρικούπην. Μόνον ἐν αὐτῷ ἀνευρίσκει τὴν θέλησιν καὶ δύναμιν ἐκπληρώσεως πόθους τοῦ ἑλληνοπρεποῦς σχεδίου. Εἶναι περίεργος, μοιραία, νομίζεις, ἡ πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνη καὶ ἀγάπη. Ἡ ἀπόστασις, ὡς ἐν ἀπομακρύνσει προσφιλοῦς ἐραστοῦ τὸν μεγαλοποιεῖ ἐν τῇ ψυχῇ, τὸν ἰδανικεύει. Ὅλα τὰ τελευταῖα ἐκεῖνα ἐλαττώματα, ἅτινα ὠχρίασαν ἴσως ἐλαφρῶς τὴν εἰκόνα του ἐν τῇ ἐκτιμήσει ἡμῶν τῶν πλησιέστερον αὐτοῦ διακειμένων, ἐξαλείφονται, σβύνονται, παραβλέπονται ἐδῶ, καὶ

ἡ σοβαρὰ μορφή του προβάλλει μὲ ὅλην τὴν αἴγλην καὶ τὸ γόητρον, ὅπερ τῷ προσδίδει βαθεῖα λατρεία καὶ ἀφοσίωσις.

ΟΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Ἀκροπόλεως».

Ἐπὶ τῷ θριάμβῳ, ὃν ἤγαγεν ἡ Κυβέρνησις ἐν ταῖς γενομέναις ἐκλογαῖς, οἱ ἐν Παρισίοις σπουδάζοντες νέοι μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀπηύθυνον τὴν κάτωθι συγχαρητήριον ἐπιστολὴν τῷ Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως κ. Τρικούπῃ, τὴν ὁποίαν παρακαλοῦμεν νὰ καταχωρίσητε ἐν τῇ ἀξιοτίμῳ ὑμῖν ἐφημερίδι.

Δέχθητε, Κύριε Διευθυντά, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως.

ΟΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

Ἐν Παρισίοις, τῇ 11/23 Ἰανουαρίου 1887.

Κύριε πρωθυπουργέ,

Τὴν περιφανῆ νίκην τῆς Κυβερνήσεως ἐν ταῖς γενομέναις ἐκλογαῖς ἡ ἐν Παρισίοις σπουδάζουσα νεολαία ἤκουσε μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Οἵ τε ἔσω καὶ ἔξω Ἕλληνες, ἐλεύθεροι καὶ μή, πανδήμως ἑορτάζουσι τὸ μέγα γεγονὸς τῆς ἡμέρας, ἤτοι τὴν ὑπερίσχυσιν τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν ὑμῶν, γεγονὸς ὅπερ πολλὰ τ' ἀγαθὰ τῇ πατρίδι ἐπαγγέλλεται.

Βεβαιώθητε, κύριε Πρόεδρε, ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ ὑμῶν ὁ ἑλληνισμὸς σύμπας προσβλέπει καὶ ἐλπίζει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προσηκόντων αὐτῷ ἐθνικῶν πόθων.

Ἐν Παρισίοις τῇ 7/19 Ἰανουαρίου 1887.

Πρὸς τὸν κ. Χαρίλ. Τρικούπην, πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κτλ.

Α. Δ. Τσαγρῆς, Α. Ἀρβανίτης, Ι. Μ. Θεοδωρίδης ἰατροί, Ι. Κα-

στόρχης σπουδαστής, Κ. Νικοκλῆς, Κ. Παπᾶς, Α. Θεοδότου ἰατροί, Γ. Πελέκης, Ι. Ε. Παπαδάκης, Π. Τσαουσόπουλος δικηγόροι, Χρονίας Βλαχάνης φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς, Δ. Κοντίδης, Ι. Ε. Μαρουλιανός, Ε. Γ. Τριανταφύλλης, Δ. Δημητριάδης, Α. Κ. Δήμητσας· ἰατροί, Δ. Βλάχος φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς, Ν. Ἐμμανουὴλ ἰατρός, Π. Παυλίδης δικηγόρος, Κ. Κ. Οἰκονόμου φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς, Α. Ἰγγλέσης, Π. Γ. Σταυρίδης, Ἡλίας Ἀλτιντόπ, Γ. Μενεξές, Κ. Ε. Ξύδης, Γ. Τραπάντζαλης, Ν. Α. Παρασκευᾶς μαθηταὶ τῆς Ecole des ponts et chaussées, Κ. Παπαδάκης σπουδαστής, Κ. Ν. Φοστέρης, ἰατρός, Ἱερώνυμος Ν. Λελούδας δικηγόρος, Δ. Καλούτσης, Κ. Στραβελάκης, Α. Ζάγαρας, Ε. Φοντάνας, Ν. Λυκούρης, Γ. Ζιμάρης ἰατροί, Κ. Σουτάκης, Ι. Κ. Ρουσλιᾶς σπουδασταὶ τῆς ἰατρικῆς, Δ. Χ. Ἰωαννίδης, Ε. Δ. Ἐλευθεριάδης ἰατροί, Κ. Τσιντσιρόπουλος φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς, Ν. Δ. Κασσανδρεὺς φυσικομαθηματικός, Π. Μαυρῖκος, Α. Οἰκονόμου ἰατροί, Θ. Κυριακίδης, Β. Ρίτσος φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς, Γ. Α. Γεωργιάδης, Α. Α. Γεωργιάδης, μαθηταὶ τῆς Ecole des Mines, Γ. Δ. Κούπας φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς, Ν. Δρακουλίδης, ἰατρός, Θ. Φασουλόπουλος, Δ. Γ. Κατσαμπέλης, Κ. Α. Πόλιος, Ν. Πισιώτης, Μ. Γ. Πάγκαλος σπουδασταί, Σ. Φασουλόπουλος, δικηγόρος, Ν. Πετούσης, Π. Παυλίδης σπουδασταί, Μπούντας, Ι. Χ'' Σάββας, Ι. Οἰκονόμου ἰατροί, Ἀδόλφος Γέλβερτ, Ἀρχιτέκτων, Μ. Μίνως ἰατρὸς Δ. Παναγιωτόπουλος, Α. Στεφανόπουλος, Γ. Ἀφκέριος σπουδαστής, Α. Ι. Πανᾶς, Κ. Φουρτουνιάδης, φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς, Γ. Π. Κορομηλᾶς, Γ. Μεταξᾶς ἰατροί, Α. Χρηστίδης, Γ. Τριανταφυλλίδης, Μ. Βελούδιος conservatoriste, Δ. Αἰγινήτης, Δ. Καραμπέτσος φυσικομαθηματικοί, Ἡλιάδης ἀρχιτέκτων, Ν. Χριστογιαννάκης, φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς, Μ. Κέπετζης, φοιτητὴς τῆς νομικῆς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Παρασκευή, 23 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ χθὲς ἀναγνωσθεὶς καὶ δημοσιευθεὶς λόγος τοῦ Βασιλέως, καὶ

ἐκ τοῦ γράμματος καὶ ἐκ τῆς καθόλου ἐννοίας αὐτοῦ εἶναι ἔγγραφον σοβαρώτατον διὰ τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν χώραν ἐσωτερικὰ ζητήματα, οὐχὶ κενόν τι καὶ τυπικὸν κείμενον, εἶναι προσέτι σοβαρώτατον καὶ ἐκ τῆς ὅλης διασκευῆς καὶ τοῦ ὕφους αὐτοῦ, καθ' ὃ παριστῶν οὐχὶ ἰδέας ὑποβολιμαίας καὶ κατὰ τύπους ἀναγινωσκομένας ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, οὐχὶ εἰσηγήσεις ἀλλοτρίας, ὧν ὄργανον μεταδόσεως γίνεται ὁ Βασιλεύς, ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τοῦ εἴδους τούτου τὰ κείμενα, ἀλλὰ πεποιθήσεις αὐτοῦ τοῦ Στέμματος ἐκ τῶν πραγμάτων μορφωθείσας, διὰ τῆς ἐθνικῆς ἐτυμηγορίας ἐσχάτως κυρωθείσας καὶ μεταδιδομένας τῷ λαῷ εἰς διαπίστωσιν, ὅτι ἐν ταῖς περὶ τῶν ἐνεστώτων καὶ τοῦ πρακτέου γνώμαις ἐν τελείᾳ ἁρμονίᾳ εὑρίσκονται τὸ Στέμμα, ὁ Λαὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις. Αὕτη ἡ θεμελιώδης, ἡ ἐσωτερικὴ ἡ σοβαρωτέρα ἔννοια τοῦ χθεσινοῦ λόγου τοῦ Θρόνου.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ.

Ἡμεῖς χάριν τῶν ἐκλογέων Μεσολογγίου δὲν ἠθελήσαμεν νὰ προέλθωμεν εἰς ἀναλόγους λεπτομερείας. Ἀλλ' οἱ ἀναμοχλεύοντες τοιαῦτα, βεβαίως δὲν ἀνελογίσθησαν, ὅτι τὸν μέγιστον ἔπαινον προκαλοῦσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη καταδεικνύοντες, ὅτι ἐμειονοψήφισεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἑπομένως οὐδὲν ἔπραξεν ἐκ τῶν ἐκθέσμων ἐκείνων, ἅτινα ἠδύναντο νὰ δώσωσιν αὐτῷ πλειονοψηφίαν, ἥτις καὶ πάλιν εἰς τὰ βλέμματα τῶν σοφῶν ἐρευνητῶν θὰ παρίστατο ὕποπτος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 24 Ἰανουαρίου, Σαββάτῳ 1887.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ «ΕΛΛΑΔΟΣ» ΓΕΥΜΑ

Χθὲς ἐγένετο τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Διαδόχου γεῦμα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ. Κατὰ τὴν 7ην ὥραν κατῆλθον εἰς Πειραιᾶ οἱ Βασιλεῖς καὶ ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν. Τὴν ἐπιβίβασιν τῶν Α. Α. Μ. Μ. ἐχαιρέτισαν διὰ κανονιοβολισμῶν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ λιμένι ἑλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα.

Περὶ τὴν 6 ½ μ. μ. κατῆλθον εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐπεβιβάσθησαν τοῦ πλοίου ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκης μετὰ τῆς κυρίας του, εὗρον δὲ ἤδη συγκεντρωμένους ἐπὶ τῆς «Ἑλλάδος» πάντας τοὺς ἀξιωματικοὺς δαιτυμόνας ἐν μεγάλῃ στολῇ.

Ὁ Βασιλεὺς ἔφερε στολὴν ναυάρχου καὶ τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτῆρος, ὁ δὲ Διάδοχος στολὴν ἀνθυπολοχαγοῦ μετὰ τοῦ Μεγαλοσταύρου ὡσαύτως. Τὸν Μεγαλόσταυρον ἔφερε καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 23 Ἰανουαρίου, Παρασκευῇ 1887.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ὁ Βασιλεὺς εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν φαιδρὸς καὶ εὐπροσήγορος, πάντες δ' ἀνίστανται χαιρετίζοντες. Δεξιᾷ τῆς Α. Μ. καὶ ὀλίγον ὄπισθεν αὐτοῦ λαμβάνουσι θέσιν ὁ Διάδοχος καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἀριστερᾷ δ' ὁ πρωθυπουργός. Ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ Θρόνου τάσσονται οἱ ὑπουργοί, οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ Βασιλέως καὶ οἱ γραμματεῖς τῆς Βουλῆς. Ὁ κ. Τρικούπης ἐγχειρίζει εἰς τὸν Βασιλέα τὸ κείμενον τοῦ Βασιλικοῦ Λόγου, ἡ Α. Μ. δὲ ἀναπτύσσων τὸ φύλλον τοῦ λευκοῦ χάρτου, γεγραμμένου καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν, ἀπαγγέλλει τὸν Βασιλικὸν Λόγον διὰ φωνῆς εὐσταθοῦς καὶ εὐκρινοῦς.

. . . .

Ἡ ἀνάγνωσις διαρκεῖ ἐν μέσῳ θρησκευτικῆς σιγῆς ἐπὶ ἓν τέταρτον. Ὁ Βασιλεὺς τονίζει ἰδιαιτέρως τὰς περιόδους, δι' ὧν ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην του εἰς τὸ ἔθνος ἐπὶ τῇ ἐπιδειχθείσῃ αὐτῷ ἀγάπῃ καὶ πεποιθήσει κατὰ τὰς ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ Διαδόχου ἑορτάς. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Λόγου εἷς τῶν βουλευτῶν ζητωκραυγάζει διαδοχικῶς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, πάντες δ' οἱ παρεστῶτες ἐν ζωηραῖς καὶ ἐπανειλημμέναις ἀνευφημίαις ἀποδέχονται τὰς ἀναφωνήσεις.

Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια ἐξέρχεται τοῦ Βουλευτηρίου, προπεμπο-

μένη ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν καὶ τοῦ Προεδρείου, ἡ ἐμφάνισις δ' αὐτῆς πρὸ τῶν προπυλαίων χαιρετίζεται παρὰ τοῦ κάτωθι συνηγμένου πλήθους δι' ἀνευφημιῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 20 Ἰανουαρίου 1887.

ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ὁ κ. Τρικούπης ἀληθῶς δύναται νὰ καυχᾶται, ὅτι εἴς τινας τῶν ὀπαδῶν του ἔχει ἐμπνεύσει τοσαύτην πεποίθησιν, ὥστε ἡ πρὸς αὐτὸν ἀφοσίωσίς των ἐξικνεῖται μέχρι θρησκευτικῆς οὕτως εἰπεῖν λατρείας, δι' ὃ καὶ εὐφυῶς παρά τινων ἐκλήθησαν Μακρακισταί. Ἀλλὰ τὶς ἐπίστευεν ὅτι ἡ τοιαύτη ἀφωσίωσις θὰ ἐπεξετείνετο καὶ εἰς τὸ ἀγένειον φῦλον, ὥστε νὰ λαμβάνῃ τοῦτο ἐνεργὸν ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη μέρος καὶ νὰ ἡγῆται μάλιστα διαδηλώσεων. Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀγρινίου κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς σπουδαῖο ῥόλο ἔπαιξαν ἐκεῖ καὶ αἱ γυναῖκες ξεσπαθώσασαι ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ. Δύο μάλιστα αὐτῶν ἡγοῦντο διαδηλώσεως ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὡδήγουν τοὺς ψηφοφόρους ἐν σώματι εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς, τῆς μιᾶς κρατούσης σημαίαν λευκήν, ἐφ' ἧς χρυσοῖς γράμμασι ἦτο γεγραμμένον «Ζήτω ὁ Τρικούπης». Ἀγνοοῦμεν τὰ ὀνόματα τῶν ἡρωΐδων τούτων ὅπως τὰ παραδώσωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα ὡς ἓν σημεῖον προόδου, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου ἡμῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 27 Ἰανουαρίου.

Τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμης ἐγευμάτισαν παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Αὐστροουγγαρίας βαρόνῳ Τρασύτεμβεργ. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐγένετο ἡ συνήθης καθ' ἑκάστην Δευτέραν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Αὐστριακῆς πρεσβείας ἑσπερίς, εἰς ἣν παρευρέθησαν τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος μετὰ τῶν κυριῶν των καί τινες ἐκ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 26 Ἰανουαρίου 1887.

Προχθὲς τὴν μεσημβρίαν μετέβη ὁ ἐνταῦθα πρέσβυς τῆς Ρωσσίας κ. Βυτζὼβ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, καθ' ἣν

ὥραν ἀνεχώρει ἐκεῖθεν ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅστις ἠναγκάσθη νὰ ἀνέλθῃ καὶ πάλιν, καὶ νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν. Ἐκ τούτου εἰκάζεται ὅτι περὶ σπουδαίων ἐπρόκειτο.

26 Ἰανουαρίου, Δευτέρᾳ, 1887.

ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Χθὲς ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν ἀνακτόρων ἐδόθη παιδικὸς χορὸς χάριν τῶν Βασιλοπαίδων, εἰς ὃν ἔλαβον μέρος περὶ τοὺς πεντακοσίους προσκεκλημένους.

Εἰς τὸν χορὸν παρευρίσκοντο ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετὰ τῶν ὑπουργῶν καὶ οἱ στρατηγοί.

JOURNAL DES DÉBATS, 31 Janvier 1887.

LETTRES DE GRÈCE

Athènes, le 21/9 Janvier 1887.

Les élections législatives sont terminées. La victoire du gouvernement est décisive. Quatre circonscriptions seulement, celles de Corfou, Céphalonie, Messénie et Arcadie, ont donné la majorité à l'Opposition. En revanche, les nomes de Phtiotide et Phocide, de Larisse, de Tricala, d'Eubée, de Zante, d'Étolie, Acarnanie, ont élu entièrement les listes ministérielles. A Athènes, M. Dragoumis, ministre des affaires étrangères, est élu en tête de liste. D'après les résultats actuellement connus, la Chambre comptera 99 partisans du ministère et 50 delyannistes. M. Tricoupis reste donc au pouvoir, plus fort que jamais, assuré d'une majorité solide, avec des chances de durée au moins suffisantes pour continuer la réalisation de son programme.

Jusqu'au dernier moment, il était assez malaisé de pré-

voir l'issue finale de là lutte. M. Tricoupis avait pour lui le crédit que donne l'exercice actuel du pouvoir, un prestige réel, l'autorité d'un mérite éprouvé. Les Grecs éclairés, ceux qui connaissent son désir de bien faire, son ardeur au travail, son dévouement à la chose publique, lui avaient d'avance donné leurs suffrages. Mais il n'en était point ainsi de la classe populaire, qui est la plus nombreuse. Pour des nécessités nationales que le peuple ne comprend guère, les impôts sont lourds.

Or, dans tous les pays du monde, Jacques Bonhomme réduit un peu la politique à une question de pot-au-feu.

Le parti delyanniste n'a pas manqué de faire appel à tous ces ressentimens. Les journaux satiriques de l'opposition ne se faisaient pas faute d'appeler M. Tricoupis «l'homme au pétrole (o pétrélaios), l'oppresseur du peuple, l'ennemi des petites gens» ect.

M. Tricoupis voudrait donner à la Grèce une industrie, une administration semblables à celles des puissances européennes. Ses adversaires en profitent pour lui reprocher de n'être pas assez palikare. On rappelle ses premières années, passées loin du pays, son éducation anglaise, ses façons hautaines d'homme d'État européen, son esprit absolu.

Il y a, je crois, divers symptômes à noter dans les élections de dimanche. D'abord, elles ont été très calmes. La lutte s'est réduite, ou peu s'en faut, à des violences de presse et à des polémiques oratoires. On ne s'est point abstenu de manifestations; mais on se contentait de parcourir les rues avec musique et drapeau, en acclamant tel ou tel candidat, en proférant contre tel autre des lazzis parfois fort comiques, presque toujours inoffensifs. Le jour du vote,

on n'eut point de désordres à signaler. Beaucoup de cris, de discussions, d'apostrophes, de discours en plein vent, prononcés devant un auditoire de rencontre par des orateurs improvisés. Les électeurs, très affairés, parcouraient les rues. Les tricoupistes portaient au chapeau ou à la boutonnière, en signe de ralliement, un rameau d'olivier.

Les urnes sont rangées en batterie, sur de longs bancs. Il y en a autant que de candidats; chacune des boîtes est surmontée d'un écriteau portant le nom du candidat, et d'une branche d'olivier ou de laurier, indiquant sa nuance politique.

En résumé, pour entrer dans un ordre de considérations plus générales, il faut bien augurer, je crois, de la Chambre nouvelle. Les électeurs savaient clairement (et le gouvernement a eu la sincérité de le déclarer toujours) qu'en maintenant le ministère actuel, il fallait accepter, pour un longtemps encore, les impôts établis. Le public a envisagé cette perspective, si désagréable qu' elle puisse être, avec calme et résolution. Ceux qui se résigneraient à une banqueroute nationale pour sauvegarder leurs intérêts ne sont qu'une très petite minorité. Le grand nombre se soumet d'avance aux sacrifices nécessaires. On a dit souvent, et avec raison, que le devoir de la Grèce, après la période troublée et héroïque de la Révolution, était de s'imposer à l'estime de l'Europe par l'épargne incessante et le progrès méthodique. Après quelques tâtonnemens, il semble bien que les Hellènes ont clairement compris cette nécessité. Il faut les féliciter d'avoir préparé, par leur vote de dimanche, la stabilité ministérielle, la réorganisation de leurs finances, l'affermissement de leur crédit. Après divers ministères qui

ne vivaient que par des concessions et des compromis, ils veulent enfin s'assurer un gouvernement ferme et énergique. La composition de la nouvelle Chambre donne au ministère Tricoupis une solidité suffisante pour lui permettre de vivre sans défaillance et sans expédiens.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Ἰανουαρίου 1887. Τρίτη.

Συνεδρία τῆς 26 Ἰανουαρίου.

Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι εἶναι ἐγκατεσπαρμένοι ἐπὶ τῶν ἑδωλίων των, ὡς ἀκροβολισταί. Ὁ κ. Δηλιγιάννης κάθηται ἐπὶ τοῦ πρώτου ἑδωλίου μετὰ δύο ἢ τριῶν φίλων. Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος κατέχει τὴν ἄκραν τοῦ τρίτου ἑδωλίου. Ὁ κ. Ῥάλλης ὁ κ. Σωτηρόπουλος, ὁ κ. Χατζόπουλος παρακάθηνται. Εἶναι τὰ μόνα ἐπιπλεύσαντα ναυάγια τοῦ πολυαρίθμου ἄλλοτε σώματος τῶν ἐπιφανῶν.

...Ἀλλ' ὁ κ. Ῥάλλης εἰς τοῦτο ἀντιτείνει ἴσα, ἴσα. Δὲν δύναται ὁ λόγος τῆς τιμῆς τῶν ὑπουργῶν, ὅτι ἐξελέγησαν ἐκ Τρικκάλων οἱ δεῖνα καὶ δεῖνα βουλευταί, νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐπίσημον ἀνακήρυξιν. Ταῦτα λέγων ὁ κ. Ῥάλλης προτρέπει τὸν γηραιὸν πρόεδρον κ. Καλλιφρονᾶν νὰ λύσῃ τὴν συνεδρίαν, καταλείπων τὴν ἕδραν.

Ὁ κ. Καλλιφρονᾶς ἐγείρεται ὑπείκων εἰς τὴν παρόρμησιν, ὅτε ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀναφωνεῖ αὐτῷ:

— Σᾶς εἰδοποιοῦμεν, ὅτι ἂν ἀναχωρήσητε, θὰ καταλάβῃ ἄλλος τὸ ἑδώλιον τοῦ προέδρου.

Τὸν κ. Καλλιφρονᾶν ἐκπτοεῖ ἡ ἀπειλὴ καὶ σπεύδων ἀναλαμβάνει τὴν ἕδραν του ὑπὸ τὰ σκώμματα τοῦ κ. Ῥάλλη.

Ἐν τούτοις εἰς τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ ἐξ Ἀττικῆς ἔρχεται συνεπίκουρος καὶ ὁ κ. Λεβίδης.

— Τὸ πρῶτον βῆμα τῆς Βουλῆς, λέγει, δὲν πρέπει νὰ εἶναι παρανομία.

Ὑποστηρίζει δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι εἰσέτι ἀκατάρτιστος.

— Ταύτην τὴν στιγμὴν δὲν εἴμεθα ἢ ἁπλῆ συνέλευσις φίλων(!) ἐπιλέγει ὁ κ. Λεβίδης.

— Ὅταν ἐσπεύδετε πρό τινος νὰ ὁρκισθῆτε, ὑπολαμβάνει δηκτικῶς ὁ κ. Τρικούπης, διατί ἐθεωρεῖτε τὴν Βουλὴν νομίμως κατηρτισμένην;

Ὁ κ. Ράλλης ἐν τούτοις ἐπιμένει νὰ λυθῇ ἡ συνεδρία. Ὁ κ. Τρικούπης ζητεῖ τοὐναντίον νὰ παραπεμφθῇ πρὸς τύπωσιν ἡ πρότασις περὶ τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ, ἔστω καὶ διὰ ψηφοφορίας.

Ἀλλ' ὁ κ. Ράλλης ἐπαναλαμβάνει, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀκατάρτιστος ὅπως εἶναι οὔτε εἰς ψηφοφορίαν, οὔτε εἰς οἱανδήποτε ἄλλην ἐργασίαν δύναται νὰ προβῇ.

— Ἐὰν ἀρχίσητε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐπιφωνεῖ ὁ κ. βουλευτής, μακρὰν θὰ ὑπάγητε.

Ἡ πλειονοψηφία ἐν τούτοις τῇ παρακελεύσει τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δέχεται τὴν παραπομπὴν τῆς προτάσεως πρὸς τύπωσιν, καὶ ὁ κ. Τρικούπης ζητεῖ τὴν λύσιν τῆς συνεδρίας.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 24/5 Φεβρουαρίου.

Ἐν Βουδαπέστῃ, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ ἐν τῷ ἐνταῦθα Πανεπιστημίῳ σοφὸς καὶ φιλέλλην καθηγητὴς Ἰωάννης Τέλφυς, ἔγραψεν ἑλληνιστὶ πρὸς τὸν ἐξοχώτατον πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος Χαρίλαον Τρικούπην ἐπιστολὴν συγχαρητήριον, ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου· ὁ κλεινὸς πρωθυπουργὸς ἀπήντησε πρὸς τὸν φιλέλληνα καθηγητὴν ἐπαξίως ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἡμετέρας πατρίδος. Λαβὼν ἀντίγραφα ἀμφοτέρων τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἀποστέλλω ὑμῖν πρὸς δημοσίευσιν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἡμέρας». Αἱ ἐπισημότεραι Οὐγγρικαὶ καὶ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες μετ' εὐχαριστίας καὶ πολλῶν ἐπαίνων, ἐδημοσίευσαν ἤδη τὰς ἐπιστολὰς ταύτας.

Ὑμέτερος φίλος Γ. Γ. Α.

'Εν Βουδαπέστῃ, τῇ 9/27 Νοεμβρίου 1887.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΝ ΤΡΙΚΟΥΠΗΝ

'Εξοχώτατε Κύριε πρωθυπουργέ! Μετὰ τῶν ἁπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης Ἑλλήνων, προσφέρω καὶ ἐγώ, καίπερ μόνον φιλέλλην, κατὰ τὴν ἑορτάσιμον ἡμέραν τῆς ἐνηλικιώσεως τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Κωνσταντίνου, διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ Θρόνου, τὰ θερμότατα καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου, εὐχόμενος ἵνα ὁ Θεὸς σώζῃ τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα μέχρι τῶν ἀπωτάτων τοῦ βίου στιγμῶν, πρὸς δόξαν καὶ μεγαλεῖον τοῦ πανελληνίου. Παρακαλῶ δὲ τὴν Ὑμ. 'Εξ. ὅπως εὐαρεστηθῇ, ἵνα ὑποβάλῃ τῇ Αὐτοῦ Ὑψηλότητι ταῦτα τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματά μου. Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἄκρας πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

'Ιωάννης Τέλφυς

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ

Εἰς τὴν «Πολ. 'Αλληλογραφίαν» ἐπιστέλλουσιν ἐξ 'Αθηνῶν ὅτι ἡ πολύωρος συνέντευξις τοῦ Σὶρ Δρούμμων Οὐώλφ πρὸς τὸν Τρικούπην δὲν ἦτον ἄμοιρος πολιτικῆς σπουδαιότητος. «Ὁ Ἄγγλος ἀπεσταλμένος παρέσχε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ ἀγγλικη κυβέρνησις ἀπόφασιν ἔχει νὰ συνεχίσῃ τὴν κατὰ παράδοσιν φιλικὴν πολιτικήν της πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι καὶ ἡ Ἑλλὰς θ' ἀπαλλαγῇ πάσης ἔξωθεν ἐπιρροῆς, μὴ ἀφορώσης ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑπεράσπισιν ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Εὐτυχῶς ὁ κ. Τρικούπης, ὡς διπλωμάτης κέκτηται ἀξίαν, ἣν δὲν ἀμφισβητοῦσιν οὐδ' αὐτοὶ οἱ πολέμιοι. Μόνος αὐτὸς ἐκ τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ ἀσφαλῶς τὰς διεθνεῖς σχέσεις καὶ νὰ σταθμίσῃ τὰς ἀντιθέτους ἐπιρροάς, ἀπολαύει δὲ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ προσωπικοῦ κύρους, ὅπερ ἐπιτρέπει αὐτῷ νὰ διαπραγματεύηται ἐν ἰσοτιμίᾳ.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, Τεργέστης.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

'Εν 'Αθήναις 18/30 'Ιανουαρίου.

Γελῶ ἀναγινώσκων ἐνίοτε ἐν ἐφημερίσι τῆς 'Αντιπολιτεύσεως ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ὄργανον τῆς 'Αγγλίας ! Αἱ αὐταὶ ἐφημερίδες τὸν κατήγγελλον πρὸ τριῶν ἐτῶν ὡς ὄργανον τῆς Αὐστρίας, αὔριον δ' ἴσως θὰ τὸν καταγγείλωσιν ὡς ὄργανον τῆς Ρωσσίας. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ διατελεῖ ἀπηλλαγμένος πάσης προκαταλήψεως. 'Ο σκοπός του μένει ἀναλλοίωτος, ἀλλὰ τὰ μέσα μεταβάλλονται. Ἵσταται διηνεκῶς ἕτοιμος νὰ ἐκμεταλλευθῇ εὐμενεῖς περιστάσεις καὶ νὰ προσχωρήσῃ εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν συνδυασμῶν, ὅστις θὰ φανῇ μᾶλλον διατεθειμένος νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ συμφέροντα τοῦ ἑλληνισμοῦ. 'Επὶ τοῦ ἀφγανικοῦ ζητήματος ἤλπισεν ὅτι ἡ γείτων δύναμις θὰ περιήρχετο εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν 'Αγγλίαν, κλείουσα αὐτῇ τοὺς πορθμούς, ἡ περίπτωσις δ' αὕτη, ἀνοίγουσα αἰσίας ἀπόψεις τῇ 'Ελλάδι δὲν εἶναι ἀπίθανος καὶ ἐν τῷ προσεχεῖ μέλλοντι. Βέβαιον εἶναι ὁπωσδήποτε ὅτι οἱ Ἄγγλοι πολιτικοὶ ἐπιζητοῦσιν ἀπό τινος τὴν φιλίαν τῆς 'Ελλάδος καὶ ὅτι ὁ Σὶρ Οὐώλφ, ἀπερχόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔλαβε παρὰ τοῦ Μαρκησίου Σαλισβουρῆ τὴν ῥητὴν ἐντολὴν νὰ διέλθῃ ἐξ 'Αθηνῶν καὶ νὰ συνεννοηθῇ διὰ ζώσης πρὸς τὸν κ. Τρικούπην. Τί ἐλέχθη κατὰ τὴν μακρὰν συνδιάλεξιν, εἰς ἣν δὲν παρέστη οὔτε ὁ Ἄγγλος πρεσβευτής, ὁ παρουσιάσας τὸν Σὶρ Οὐώλφ εἰς τὸν πρωθυπουργόν, οὐδεὶς ἔμαθεν ἐν 'Αθήναις, ἔχω ὅμως λόγους νὰ πιστεύω ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ Ἄγγλου ἀπεσταλμένου ὑπῆρξαν εἰς ἄκρον ἐνθαρρυντικαί.

IL DISCORSO DEL RE DI GRECIA

Crediamo opportuno presentare il testo del discorso

pronunciato da S. M. il re Giorgio all' apertura della nuova Camera il 3 corrente. Eccolo:

Si vede che il signor Tricupis con frase breve e concisa ha delineato nel discorso reale le riforme ed i miglioramenti, che energicamente intende introdurre nell' amministrazione dello Stato per renderlo preparato ai destini dell' ellenismo.

ΩΡΑ, 31 Ἰανουαρίου 1887, Σάββατον.

Μετ' ἐκτάκτου λαμπρότητος ἐγένετο χθὲς ὁ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἑλλάδος» δοθεὶς χορὸς παρὰ τοῦ Βασιλέως χάριν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ. Εἰς τὸν χορὸν παρῆσαν ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ, πλλλοὶ ἀξιωματικοὶ τῶν διαφόρων σωμάτων καὶ ἄλλοι κεκλημένοι. Ὁ διάδοχος ἀδιαθετῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ παρευρεθῇ.

Παρασκευῇ, 30 Ἰανουαρίου 1887.

Χθὲς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Γ. Παπαδιαμαντοπούλου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Βουλπιώτης καὶ ὁ τῶν ἐσωτερικῶν κ. Λομβάρδος, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν γενικῶν γραμματέων τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πολυτεχνείου κ. Θεοφιλᾶ, τοῦ διευθυντοῦ τῶν δημοσίων ἔργων κ. Βλαχοπούλου, μετέβησαν εἰς τὰς ἐξεταστικὰς φυλακὰς τοῦ κ. Συγγροῦ, ἵνα ἐπὶ τόπου ἐξετάσωσι τὰ περὶ ἀναγκαίων τινων βελτιώσεων, ἵνα χρησιμεύσωσιν αἱ φυλακαὶ αὗται ὡς πρότυπον συστήματος.

Παρασκευῇ, 30 Ἰανουαρίου.

Χθὲς ἑσπέρας ἐδόθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Συγγροῦ καὶ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Λάμπρου χοροί, διεξαχθέντες μετὰ πολλῆς ζωηρότητος καὶ τάξεως μέχρι πρωΐας δὲ παραταθέντες. Εἰς ἀμφοτέρους παρευρέθησαν ὁ κ. Πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πλεῖστα μέλη τῆς ἐκλεκτῆς ἡμῶν κοινωνίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Δευτέρᾳ, 2 Φεβρουαρίου 1887.

Ὡς γνωστόν, οἱ ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ παροικοῦντες Γάλλοι, συνελθόντες ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Μονθολών, ἀπεφάσισαν τὴν σύστασιν ἐν Ἀθήναις γαλλικοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, οὗ τὴν διοίκησιν ἀνέθεσαν εἰς ἐννεαμελῆ ἐπιτροπήν.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Στεφανόπολις, παραστὰς ἐνώπιον τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ κ. Δραγούμη ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, ἀνεκοίνωσεν αὐτοῖς τὴν ἵδρυσιν γαλλικοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ. Ὅ τε πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν μετ' ἐνδιαφέροντος ἐξήτασαν τὰ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἐπιμελητηρίου, διεβεβαίωσαν δὲ τὸν κ. πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὅτι πάνυ προθύμως θέλουσιν ὑποστηρίξει τὸ ἀρτισύστατον ἐπιμελητήριον, ὅπερ ἔσται ἐπίσης ὠφέλιμον εἰς τὸ Γαλλικὸν καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Σάββατον, 31 Ἰανουαρίου.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

(Εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).

Κωνστ/πολις 28 Ἰανουαρίου 1887.

Τέλος πάντων καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐθριάμβευσεν ὁ κλεινὸς τῆς Ἑλλάδος κυβερνήτης Χαρίλαος Τρικούπης! Τὴν ἐπὶ τῷ θριάμβῳ του χαρὰν ἐξεδήλωσαν οἱ τὰς αἰθούσας τῶν Πατριαρχείων πληρώσαντες ὑπάλληλοι τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας. Διονύσιος ὁ Ε΄, ὃν πρό τινων ἐτῶν Ἕλληνες πρόξενοι κατήγγελλον καταστροφέα τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ κατώρθωσαν τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ εἰς Νίκαιαν, ἀνηγορεύθη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐλέῳ καὶ ὑποστηρίξει τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

31 Ἰανουαρίου. Σάββατον 1887.

Ἐπιβάλλουσα ἦτο χθὲς ἡ κηδεία τῆς μητρὸς τοῦ ἰατροῦ καὶ καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. Μαγγίνα, Μαρίας. Ἐν τῇ πολυαρίθμῳ συνοδίᾳ, ἥτις παρείπετο τοῦ νεκρικοῦ φορείου, διεκρίνετο καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

1 Φεβρουαρίου, Κυριακῇ 1887.

Ζωηρότατος ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀπέβη χθὲς τὴν νύκτα ὁ χορὸς τοῦ συλλόγου «Παρνασσοῦ», ὁ ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς οἰκίας Β. Μελᾶ, πρὸς ὄφελος τῆς σχο-

λῆς τῶν ἀπόρων παίδων δοθείς. Ἡ ἐκλεκτοτέρα κοινωνία τῶν Ἀθηνῶν παρίστατο εἰς τὴν ἑορτήν, διεκρίνετο δ' ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ οἱ ὑπουργοί.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 1 Φεβρουαρίου Κυριακῇ 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 30 Ἰανουαρίου.

. . . .

Μετὰ τούτους παρατηρεῖ τινα καὶ ὁ κ. Ράλλης.

Ὅ τι συμβαίνει εἰς τὴν Ἀγγλικὴν βουλὴν τίς σᾶς λέγει, ὅτι θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ἐνταῦθα ὡς νόμος; ἐρωτᾷ ὁ κ. βουλευτὴς ἐν ἀγανακτήσει.

Τρικούπης. Τὸ λέγω ἐγώ.

— Σεῖς λέγετε πολλά, ἀπαντᾷ ὁ κ. Ράλλης, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν θὰ σᾶς ἐπιτρέψωμεν νὰ πράξητε τίποτε ἀπὸ τὰ τεθεσπισμένα.

— Ὁ κ. Τρικούπης, ἐξαιρετικῶς φαιδρὸς κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον, μειδιῶν ἀκούει τὰς ἀπειλὰς πάντας τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐξ Ἀττικῆς, ὅστις ἐν τέλει, μὴ δυνάμενος νὰ κρατήσῃ ἑαυτόν, χαρακτηρίζει ὡς ἐκ διανοητικῆς παραφορᾶς προερχόμενα ὅσα εἶπεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς περὶ τῆς ἱκανότητος τῆς Βουλῆς, ὅπως ψηφίζῃ καὶ τὸν προϋπολογισμὸν αὐτὸν κατὰ τὸ στάδιον τῶν ἐξελέγξεων.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Πέμπτη, 5 Φεβρουαρίου 1887.

Ὁ «Νεολόγος», τῆς Πετρουπόλεως, ἐξαίρων ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν ἐκλογικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Τρικούπη, εὔχεται «πᾶν ἀγαθὸν εἰς τὸ νεαρὸν ἑλληνικὸν βασίλειον, ὅπερ συνδέεται πρὸς τὴν Ρωσσίαν διὰ παντοίων δεσμῶν».

ΩΡΑ, 3 Φεβρουαρίου, Τρίτη 1887.

Ὁ χθὲς δοθεὶς ἐν τῇ Ρωσσικῇ πρεσβείᾳ χορὸς ἐγένετο λαμπρός. Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα, ὁ διάδοχος καὶ ἡ πριγκίπησσα Ἀλεξάνδρα ἐτίμησαν διὰ

τῆς παρουσίας αὐτῶν τὸν χορόν, εἰς ὃν παρῆσαν ὁ Πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, οἱ αὐλικοὶ καὶ πολλοὶ κεκλημένοι ἐκ τῶν ἡμεδαπῶν καὶ ξένων. Ὁ χορὸς διήρκεσε μετὰ ζωηρότητος μέχρι πρωΐας.

— Τὸ Ἐθνικὸν ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον ἐποιήσατο σπουδαῖον ἀπόκτημα. Νίκη πτερωτὴ ἐξ ὀπτῆς γῆς ὕψους 0,37, εὑρεθεῖσα ἐν Μυρσίνῃ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ δωρηθεῖσα τῷ προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως κ. Χ. Τρικούπῃ ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ τῷ ἔθνει ἐκβάσει τῶν ἐκλογῶν, προσηνέχθη παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ Μουσεῖον ὡς δῶρον τοῦ παρ' οὗ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ οὗτινος τὸ ὄνομα ἀνακοινωθήσεται βραδύτερον. Ἡ Νίκη αὕτη, εἶναι καλλίστης τέχνης ἔργον, καὶ διατηρεῖται ὅλως σώα· παρίσταται δὲ ἱσταμένη καὶ τὸν αἰθέρα διασχίζουσα, ἐνῷ ὁ ποδήρης χιτών, ὃν εἶναι ἐνδεδυμένη, ἐξογκούμενος ὑπὸ τοῦ ἀνέμου σχηματίζει ὡραίας πτυχάς. Τὴν δεξιὰν χεῖρα ἔχει πρὸς τὰ ἄνω τεταμένην καὶ ἐκράτει δι' αὐτῆς, ὡς φαίνεται στέφανον. Ἐπὶ τοῦ χιτῶνος διατηροῦνται ἀρκετὰ ἴχνη ἐρυθροῦ χρωματισμοῦ. Κεχρωματισμένη δὲ ἦτο καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ περὶ αὐτὴν στεφάνη.

Τρίτη, 10 Φεβρουαρίου.

Χθὲς μετέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, διαμείνας περίπου ἐπὶ δύο ὥρας.

Χθὲς ἐν τῇ αὐστριακῇ πρεσβείᾳ φαιδροτάτη ἑσπερὶς συνεκάλεσε πολλοὺς ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς ἡμετέρας κοινωνίας. Τὴν ἑσπερίδα ταύτην ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ κ. πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοὶ καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα. Ἡ ἑσπερὶς παρετάθη ζωηροτάτη μέχρι τῆς 2½ μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Τετάρτη, 11 Φεβρουαρίου 1887.

Λαμπρὰ ἐγένετο χθὲς ἐν τῇ ἀμερικανικῇ πρεσβείᾳ ἑσπερίς. Μετὰ πληρεστάτης ἐπιτυχίας αἱ δεσποινίδες Φέρν μετ' ἄλλων ἀμερικανῶν παρέστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τῆς βασιλίσσης καὶ τοῦ διαδόχου, τὸ κωμειδύλλιον «Patience». Εἰς τὴν ἑσπερίδα ταύτην τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς κ. Φέρν, παρῆσαν ἐπίσης ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, καὶ ἄλλοι πολλοί.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 3 Φεβρουαρίου 1887.

Ἡ γνωστὴ εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον καὶ διακεκριμένη φιλλέλην κ. Ἰουλιέττα Ἀδὰμ γράφει τὰ ἀκόλουθα ἐν τῇ «Nouvelle Revue» περὶ τῆς προσφάτου ἐκλογικῆς νίκης τῆς Κυβερνήσεως:

« Ἐν Ἑλλάδι ἡ ὑπουργικὴ νίκη ἐγένετο πλήρης. Αὐτὴ ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν παρέσχε τῷ κ. Τρικούπῃ 9 βουλευτὰς ἐπὶ 12 ἐκλεγομένων. Ἐν τοῖς Κυκλάσιν, τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι, Θεσσαλίᾳ οὐδὲ εἷς ὑπουργικὸς ὑποψήφιος ἀπέτυχε· μόνοι ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καί τισι Ἰονίοις νήσοις ἡ νίκη δὲν ὑπῆρξε κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν τελεία. Ἐν γένει ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι κύριος τῶν δύο τρίτων τῆς νέας Βουλῆς, ἤτοι 100 βουλευτῶν ἐπὶ 150.

Ἡ Ἑλλὰς κατενόησεν ἐπὶ τέλους, ἀντὶ πόσων θυσιῶν ἐξηγόρασε τὴν πρὸ δύο ἐτῶν πτῶσιν τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἄνοδον τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ. Ἡ εἰς τὴν ἐπίκλησιν τοῦ κ. Τρικούπη καταφατικὴ τοῦ τόπου ἀπάντησις κατὰ τοσοῦτον ἐνέχει πλειοτέραν σημασίαν καὶ μεγαλητέραν τῇ χώρᾳ περιποιεῖ τιμήν, καθ' ὅσον διὰ τῆς ἐκκλήσεως ταύτης ἐζητοῦντο πρόσθετοι φόροι. Ἡ δ' αἴτησις φόρων βεβαίως δὲν εἶναι λαμπρὸν πρὸς ἐπιτυχῆ ἐκλογικὸν ἀγῶνα πεδίον. Σπανίως ὑπάρχει ἐν τῷ θυλακίῳ ὁ πατριωτισμός, καὶ λαός τις εὐχερέστερον θυσιάζει τὸ αἷμα ἢ τὸ χρῆμα αὐτοῦ.

Τὸ ἐνέχον ἔκτακτον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ σημασίαν εἶναι, ὅτι ὁ λαὸς παρέσχε τὴν πλήρη ἐμπιστοσύνην του τῷ κ. Τρικούπῃ, καίτοι ὡς ὑπερβολικὰ κρίνει τὰ οἰκονομικά του μέτρα. Ἀλλ' ὁ λαὸς ἐλπίζει, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποί του θὰ εὕρωσι τὰ μέσα νὰ τροποποιήσωσι τὰ σχέδια ταῦτα κατὰ τρόπον, ὅστις νὰ μὴ ἐπιβάλῃ τῇ Ἑλλάδι βάρος, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ δύναται νὰ βαστάσῃ. Ἐν τῇ παρούσῃ ὥρᾳ κύριον ζήτημα εἶναι τὸ οἰκονομικόν. Ἐπανελθὼν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ πρό τινων μηνῶν ὁ κ. Τρικούπης εὗρε τὴν χώραν ἐπὶ πλέον βεβαρυμένην κατὰ πλειότερον τῶν 100 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν ἐκ νέου ἐπιβληθεῖσαν, τὸ δὲ ἐμπόριον ἄτονον ».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Φεβρουαρίου, Σάββατον 1887.

Περὶ τοῦ ἀνεγερθησομένου κτιρίου τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης διὰ τῆς δωρεᾶς τοῦ κ. Βαλλιάνου παρέχομεν τὰς ἑξῆς ἀκριβεστέρας λεπτο-

μερείας. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ κτιρίου εἶναι πενταμελής, ἀποτελεῖται δ' ἐκ τοῦ κ. Χ. Τρικούπη, ὡς προέδρου, τῶν κ. κ. Μ. Ρενιέρη, Κελλενὲκ καὶ Γκοττλὰν ὡς μελῶν καὶ τοῦ κ. Π. Α. Ράλλη ὡς γραμματέως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Τρίτῃ, 5 Φεβρουαρίου 1887.

Σπουδαῖον ἀρχαιολογικὸν δῶρον, εὑρεθὲν ἐν Μυρσίνῃ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀπεστάλη τῷ πρωθυπουργῷ κ. Χ. Τρικούπῃ, ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ τῶν ἐκλογῶν ἐκβάσει, εἰδώλιον δηλ. ὀπτῆς γῆς, ὅπερ παριστᾷ Νίκην πτερωτὴν καλλίστης τέχνης καὶ διατηρήσεως, μεγέθους δὲ μείζονος τοῦ συνήθους. Ἡ θεὰ εἰκονίζεται ἐνταῦθα τὰς πτέρυγας ἔχουσα ἀναπεπταμένας, ὡσεὶ οὐρανόθεν καθιπταμένη, διὸ καὶ δὲν ἵστατο ἐπὶ βάσεως, ἀλλ' ἐξηρτᾶτο ἄνωθεν διὰ νήματος. Ἐν τῇ δεξιᾷ, ἥτις δυστυχῶς τυγχάνει ἐλλιπὴς τὰ ἄκρα, ἐκράτει ἴσως στέφανον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ ταινίαν, ὡς συνήθως ἡ Νίκη ἐν ἄλλοις εἰδωλίοις παρίσταται. Στολὴν φέρει τὴν τῶν φαινομηρίδων, ἤγουν τὸν δώριον ἐκεῖνον χιτῶνα, ὅστις καταλείπει γυμνὸν τὸ ἕτερον σκέλος ἀπὸ τῆς ὀσφύος. Ἐπὶ τοῦ εἰδωλίου τούτου διατηροῦνται εἰσέτι χρώματα ζωηρά, ἰδίᾳ δὲ κυανοῦν. Ὑπὲρ τὸ μέτωπον ἐπὶ τῆς κόμης φέρει στεφάνην μηνοειδῆ, ἥτις τὸ πάλαι ἦν πιθανῶς διὰ γραπτῶν κοσμημάτων πεποικιλμένη.

Τὸ ὡραῖον τοῦτο δῶρον ὁ κ. Τρικούπης ἔκρινε εὔλογον νὰ προσενέγκῃ ὡς δῶρον τοῦ ἀποστείλαντος εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, ἵνα οὕτω καταστῇ κοινὸν τοῦ ἔθνους κτῆμα. Προσωρινῶς εἶναι κατατεθειμένον ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Γενικῆς Ἐφορίας τῶν Ἀρχαιοτήτων.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Φεβρουαρίου 1887.

Κατὰ τὸν Βιενναῖον ἀνταποκριτὴν τοῦ «Χρόνου» εἷς ἐκ τῶν σκοπῶν τῆς ἀποστολῆς τῶν βουλγάρων ἐπιτρόπων εἰς Ἀθήνας, ἡ συνεννόησις περὶ Μακεδονίας δὲν ἐπέτυχεν. Ὁ κ. Τρικούπης ἐφάνη

πρόθυμος νὰ δεχθῇ βούλγαρον διπλωματικὸν πράκτορα εἰς Ἀθήνας, ἀλλ' ἠρνήθη νὰ συζητήσῃ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη, 4 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων λόγον ποιούμενος ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι διεξαχθεισῶν ἐσχάτως ἐκλογῶν, ἐπάγεται τὰς ἑπομένας παρατηρήσεις.

«Τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἐξῆλθε νικηφόρον ἐκ τοῦ τελευταίου ἐκλόγικοῦ ἀγῶνος. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις, ἡ ὑπουργικὴ πλειονοψηφία ἀνήρχετο εἰς 40 ψήφους, τουτέστι εἰς ἀριθμὸν λίαν σπουδαῖον ἐν Βουλῇ ἀριθμούσῃ 150 βουλευτάς. Ἡ Ἀντιπολίτευσις φαίνεται, ὅτι κατετμήθη εἰς ὁμίλους ἐχθρικῶς πρὸς ἀλλήλους διακειμένους κατὰ τὴν ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως ἐκλογικὴν αὐτῆς ἐνέργειαν. Οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῆς Δηλιγιάννης, Σωτηρόπουλος, Δεληγεώργης, Ράλλης, Οἰκονόμου, Παπαμιχαλόπουλος, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συνεννοηθῶσιν ἐπὶ κοινοῦ προγράμματος. Ὑφίστανται ἤδη τὴν συνέπειαν τῶν ἰδίων διχονοιῶν.

»Ἀλλ' ἐπιτρέπεται νὰ πιστεύῃ τις, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ κ. Τρικούπη ἔχει ἄλλας αἰτίας ἢ τὰς τῆς διχονοίας τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ νέος ἐκλογικὸς νόμος μεγαλύνας καὶ ἐπεκτείνας τὰς ἐκλογικὰς περιφερείας, κατέστρεψεν ἐν μέρει τὴν ἀξιοθρήνητον ἐπιρροὴν τῶν κομματαρχίσκων καὶ ἀρχοντίσκων τῶν κωμῶν καὶ χωρίων, οἵτινες μέχρι τοῦδε διέθετον αὐθαιρέτως τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν, ὧν ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ ἦν λίαν ἀτελής. Αἱ ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ Διαδόχου γενόμεναι ἐν Ἀθήναις τελεταί, καθ' ἃς παρευρέθησαν πάντες οἱ Δήμαρχοι τοῦ βασιλείου, καὶ αἵτινες συνήγειραν πολὺν πληθυσμὸν εἰς τὴν πρωτεύουσαν πανταχόθεν τοῦ Βασιλείου, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ἐννοήσῃ ὁ τόπος τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας τῆς πατρίδος. Τέλος καὶ τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἡ Ελλὰς κατὰ τὸ παρελθόν, ἔδωκαν αὐτῇ νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπαγρυπνῇ σοβα-

ρώτερον περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς. Ὅπως ἀνορθωθῇ ἡ δύναμις τῆς Ἑλλάδος χρειάζονται αὐτῇ χρήματα, ἤτοι νὰ ἐπιβληθῶσι νέοι φόροι. Εἰς τοῦτο συνίσταται τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ Ἑλλὰς τὸ ἀπέρριψεν ἅπαξ, ἀλλ' ἤδη πατριωτικῶς φερομένη τὸ ἠσπάσθη».

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 10 Φεβρουαρίου 1887.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Μετὰ τὴν γενναιόδωρον προσφοράν, ἐκ δραχμῶν ὀκτακοσίων χιλιάδων, πρὸς τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον, τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλοπάτριδος ἡμῶν ὁμογενοῦς κ. Ἀβέρωφ, ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, διώρισε πενταμελῆ ἐπιτροπὴν προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου κ. Θρασ. Μάνου, ὅπως ἐκλέξωσιν ἐν Ἀθήναις κατάλληλον τοποθεσίαν πρὸς ἀνέγερσιν στρατιωτικῆς τῶν Εὐελπίδων σχολῆς.

15 Φεβρουαρίου 1887.

Η ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως περὶ μεταφορᾶς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων ἐν τῇ πρωτευούσῃ πολὺ ἐλύπησε τοὺς κατοίκους τοῦ Πειραιῶς. Ἐπὶ τούτῳ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πειραιῶς συνελθὸν πρό τινων ἡμερῶν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν, ἐνέκρινεν, ὅπως διαμαρτυρηθῇ ἐπισήμως καὶ ἐκθέσῃ εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν τὴν ζημίαν, τὴν ὁποίαν τὸ μέτρον θὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν γείτονα πόλιν. Οὕτω χθὲς περὶ ὥραν 6ην μ. μ. ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς μετὰ πολλῶν ἐκ τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ ἄλλων ἐμπόρων, ὅλοι περὶ τοὺς εἴκοσιν, ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ ἐξέθη-

καν αὐτῷ τὰς σκέψεις των. Ἐὰν αἱ πληροφορίαι ἡμῶν εἶναι ἀκριβεῖς, ὁ κ. Τρικούπης ἠκροάσθη τὰς σκέψεις τῶν κ. κ. συμβούλων καὶ τῶν ἄλλων ἐμπόρων μετ' εὐμενείας, ἀπαντῶν ὅμως, εἶπεν ὅτι «οἱ λόγοι, δι' οὓς ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίζει νὰ μεταφέρῃ τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν ἐκ Πειραιῶς καὶ ἱδρύσῃ τὸ νέον δι' αὐτὴν κτίριον ἐν τῇ πρωτευούσῃ, εἶναι πολλῷ ἀνώτεροι ἐκείνων, οὓς προβάλλει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πειραιῶς». Ὥστε ἡ περὶ μεταφορᾶς τῆς σχολῆς ἐν Ἀθήναις ἀπόφασις εἶναι γεγονὸς τετελεσμένον.

10 Φεβρουαρίου 1887.

Ο ΚΟΛΛΙΓΚΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ὁ «Ἡμερήσιος Ταχυδρόμος» τῆς Βιρμιγχάμης ἐδημοσίευσε τὰ ἑξῆς:

Τὴν 2/14 Φεβρουαρίου ἐν τῷ Δημαρχείῳ τῆς Βιρμιγχάμης, ἐνώπιον πλήθοντος ἀκροατηρίου, ὁ πρό τινος ἐλθὼν ἐνταῦθα μετὰ τοῦ κ. Τσάμπερλαιν Ἄγγλος βουλευτὴς κ. Jesse Collings ἐποιήσατο παρατηρήσεις τινὰς περὶ τοῦ νεωτέρου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Οἱ Ἕλληνες, εἶπεν, ἐν τοῖς πολιτικοῖς αὐτῶν ἐνστίκτοις ἦσαν δημοκρατικοί, ὅτε δὲ αἱ Δυνάμεις πρὸ 50 ἐτῶν ἠλευθέρωσαν τὴν χώραν ταύτην ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἐφοβήθησαν νὰ δώσωσιν αὐτῇ μεγάλην δύναμιν. Ἐλευθερώσασαι ἄρα αὐτήν, τὴν κατεσκεύασαν πολὺ σμικράν. Αἱ πρόοδοι ὅμως, ἃς τὸ βασίλειον ἐποιήσατο ἔκτοτε εἶναι ἀξιοθαύμαστοι. Αἱ Ἀθῆναι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῶν ἦσαν ἄθροισμα καλυβῶν: σήμερον εἶναι πόλις μεγάρων. Ὁ ῥήτωρ εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα πρὸ δέκα ἐτῶν, ἐν τῇ προσφάτῳ δ' αὐτοῦ περιοδείᾳ ἠδυνήθη νὰ παρατηρήσῃ μεγίστην πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκείνου. Ἐφρόνει, ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἤθελον αἰσθανθῇ, ὅτι οἱ Ἕλληνες συγγενεύοντες ἡμῖν κατὰ τοὺς θεσμοὺς αὐτῶν καὶ περιστοιχιζόμενοι ὑπὸ δυσχερειῶν, εἶχον δικαίως ἀξιώσεις ἐπὶ τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ὑποστήριξιν ἡμῶν (χειροκροτήματα).

Ὅταν ὁ ὅμιλος τοῦ ὁποίου ὁ κ. Τσάμπερλαιν καὶ αὐτὸς ἦσαν μέλη ἀφίκοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Βουλὴ αὐτῆς εἶχε διαλυθῇ, ἵν' ἀποφανθῇ ὁ τόπος περὶ τῆς αὐξήσεως ἢ μὴ τῶν φόρων. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀνὴρ ἀναμφισβητήτου ἀκεραιότητος, μεγίστης ἱκανότητος, καὶ ἀπαραμίλλου πατριωτισμοῦ ἐζήτησεν αὔξησιν τῶν φόρων, ἵνα δυνηθῇ τὸ ἔθνος ν' ἀναπτύξῃ τὰς προσόδους καὶ νὰ πληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ. Βαρὺ βεβαίως ἦτο τὸ ἐγχείρημα διὰ πτωχὸν ἔθνος νὰ μεγαλυνθῇ, ἀλλὰ χαίρων ὁ ῥήτωρ ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς ἤρατο νίκην διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας (χειροκροτήματα). Ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν ὑπῆρχε μείζων ἀσφάλεια διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν τούτων καὶ ἐξέφερε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ καρδία τῆς Ἀγγλίας ἔσεται μετὰ τοῦ προοδευτικοῦ τούτου ἔθνους. (Ἐπανειλημμένα χειροκροτήματα).

ΩΡΑ, 11 Φεβρουαρίου 1887.

Δημοσιεύομεν ᾧδε δύο συγκριτικοὺς πίνακας ὧν ὁ πρῶτος ἐμφαίνει τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 1887 τελωνειακῶν εἰσπράξεων, συγκριτικῶς πρὸς τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων κατὰ τὰ ἔτη 1885 καὶ 1886, ὁ δ' ἕτερος τὰς ἐξ εἰσαγωγῆς τελωνειακὰς εἰσπράξεις κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἐξ εἰσαγωγῆς εἰσπράξεις κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τῶν ἐτῶν 1885 καὶ 1886.

Προσωρινὴ κατάστασις ἐμφαίνουσα τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον εἰσπράξεων τῶν τελωνείων, μὴ συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὰς ἐκείνων τῶν ὑποτελωνείων κ.τ.λ. κατὰ τὰ ἔτη 1885, 1886 καὶ 1887:

	1885	1886	1887
ἐν ὅλῳ....	1,636,150.17	1,332,438 13	2,237,916.85.

Προσωρινὴ κατάστασις ἐμφαίνουσα τὰς κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον εἰσπράξεις ἐξ εἰσαγωγῆς τῶν τελωνείων, μὴ συμπεριλαμβανομέ-

νων εἰς αὐτὰς ἐκείνων τῶν ὑποτελωνείων κ.τ.λ. κατὰ τὰ ἔτη 1885, 1886 καὶ 1887:

	1885	1886	1887
ἐν ὅλῳ....	1,268,156.95	957,492.95	1,812,027.92.

Κατὰ τὴν δημοσιευομένην προσωρινὴν κατάστασιν τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων τοῦ λήξαντος μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. αὗται, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐκ τῶν ὑποτελωνείων εἰσπράξεων, ἀνῆλθον εἰς δρ. 2,237,916.85. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1885 αἱ ἐκ τῶν αὐτῶν τελωνείων εἰσπράξεις εἶχον ἀνέλθει εἰς δρ. 1,636,150.17, τὸν δὲ Ἰανουάριον 1886 εἰς δρ. 1,332,438.13, ἑπομένως ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἀνέρχεται εἰς 900,000 περίπου δραχμάς.

Αἱ δὲ ἐξ εἰσαγωγῆς εἰσπράξεις τῶν τελωνείων κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1887 ἀνῆλθον ἐν ὅλῳ εἰς δραχ. 1,812,027.92, ἀπέναντι δραχ. 1,268,156,95 κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1885, καὶ δραχ. 957,492.95 κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1886.

Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα πίνακα τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1885, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1885 μέχρι τῆς 30ης Ἀπριλίου τοῦ 1886, ἐβεβαιώθησαν ἔσοδα 64,427,632.47 δραχ. καὶ εἰσεπράχθησαν δραχ. 54,359, 480.38. Καθ' ἕτερον πίνακα ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1886, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 30ης Ἀπριλίου ἐβεβαιώθησαν δραχ. 14,060, 162.78 καὶ εἰσεπράχθησαν δραχ. 8,446,963.81.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Δέκα καὶ τέσσαρες μηνὸς Φλεβάρη,
βασιλικέ μου τρίκλωνε, Τρικούπη τῆς ἐληᾶς.
τὸν Θοδωρῆ ἀρνήθηκε γιὰ σὲ ὁ βασιληᾶς.
Σὰν πέρνῃς τὸν ἀνήφορο
Τρικούπη δοξασμένε
καὶ πᾶς εἰς τὸ Παλάτι
Τρικούπη ζηλεμμένε
μὲ τὸ μακρὺ σουρτοῦκο σου

καὶ μὲ τ' ὀρθὸ φωκόλο,
θυμήσου καὶ τὸν Θοδωρῆ,
τί τοὔχεις καμωμένα
μ' αὐτὴ τὴν περιφέρεια
ἐληοστεφανωμένε,
τὴν τρισκαταραμένη
ἐγγλεζομαθημένε.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Κι' ὁ βασιλεύς, βρὲ Περικλῆ, μετὰ τῆς βασιλίσσης
μετὰ τοῦ διαδόχου μας καὶ τῶν λοιπῶν ἐπίσης
ἀπὸ τοὺς Σταύλους τῆς Αὐλῆς ἀπλήστως παρετήρει
τῶν μασκαράδων τὸ λαμπρὸ ἐκεῖνο πανηγύρι
καὶ τὸν λαὸν ἐθαύμαζε μὲ τὴ φαμήλια ὅλη.
'Αντίκρυ δέ, βρὲ Περικλῆ, μὲς στοῦ Κωστῆ τὸ σπῆτι
ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς μὲ σηκωμένη μύτη
τῶν μασκαράδων ἔκρινε τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σκῶμμα

. . . .

16 Φεβρουαρίου 1887, Δευτέρα.

Λαμπρὸς ἐγένετο χθὲς ὁ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Βοσσὲρ καὶ τῆς κυρίας Βοσσὲρ δοθεὶς χορός. Εἰς τὸν χορὸν παρῆσαν ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ πλῆθος κεκλημένων.

ΩΡΑ

Ἡ ἐν 'Αλεξανδρείᾳ ἑλληνικὴ Κοινότης ἀπέστειλε πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Χ. Τρικούπην τὴν ἑπομένην ἐπιστολήν:

'Εν 'Αλεξανδρείᾳ, 2 'Ιανουαρίου 1887.

Πρὸς τὸν κ. Χαρίλαον Τρικούπην Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς 'Αθήνας

Φιλογενέστατε ἄνερ,

Ἡ ἐν 'Αλεξανδρείᾳ ἑλληνικὴ ἀποικία συγχαίρει τῇ πατρίδι ἐπὶ τῇ ἐκβάσει τῶν ἐκλογῶν.

Πεποιθυῖα ἐπὶ τῇ φιλοπατρίᾳ ὑμῶν καὶ ἐκ τῆς συνέσεώς σας μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ πεποιθήσεως προσδοκῶσα τὴν βελτίωσιν τῶν ἐν τῇ φίλῃ πατρίδι, εὔχεται, ὅπως ἡ ὑφ' ὑμᾶς Κυβέρνησις ἐξακολουθήσῃ τυγχάνουσα τῆς δεούσης ὑποστηρίξεως πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους προθέσεων.

Εὐσεβάστως ὑποσημειούμεθα

Γ. Ἀβέρωφ, Κ. Γ. Ζερβουδάκης, Ο. Κ. Ῥάλλης, Κ. Μ. Σαλβάγος, Κ. Θ. Ροδοκανάκης, Γ. Α. Ῥάλλης, Α. Ἀναστασιάδης, Κ. Συναδινός, Χ. Βολανάκης, Ν. Σακόλης, Ι. Ἀντωνιάδης, Τ. Μ. Σαλβάγος, Ξενοφῶν Κωνσταντινίδης, Α. Ἀποστολίδης, Δ. Γ. Μπόλλας, Γ. Ναούμ, Θ. Α. Συναδινός, Π. Μ. Καράλης, Ν. Καζούλης, Γεώργ. Γρυπάρης, Μ. Συναδινός, Σ. Γεωργαλᾶς, Δ. Ἀποστολόπουλος, Δ. Ψάθης, Ι. Κ. Σεβαστόπουλος, Α. Ζερβουδάκης, Α. Μιχαλίδης, Π. Γλυμενόπουλος, Ι. Δ. Τύμπας, Π. Θ. Ῥάλλης, Ἰ. Σ. Ἀφουδάκης, Μ. Βλαστός, Ἰ. Ὀλιβανόβιτς, Ἰ. Μεταξόπουλος, Π. Δ. Μαυρογορδάτος, Ν. Γαμβάκος, Γ. Μάξιμος, Κ. Ἀγγελόπουλος, Π. Τσαγκαρόλας, Ι. Ν. Ψάθης, Ε. Καραβίας, Ξ. Σοκόλης, Κ. Καζανέρας, Σ. Εὐστρατιάδης, Ι. Μοσχάτος, Θ. Ψάθης, Α. Δ. Ἀντωνιάδης, Κ. Ἰωαννίδης, Π. Κρῖνος, Μ. Μιχαηλίδης, Δελακοβίας, Μ. Δόντιας, Β. Ἀναστασιάδης, Π. Βασιλόπουλος, Π. Βόλτος, Δ. Α. Γαρπιλέζης, Σ. Παρασκευόπουλος, Δ. Ἡλιάδης, Ν. Εὐστρατιάδης Π. Σαράντης, Χρ. Ξανθοπουλίδης, Κ. Μανολάτος, Ν. Ζαμπός, Γ. Ἀναστασίου, Θ. Εὐλαμπίου, Παναγ. Σκέκος, Κ. Ἀσημακόπουλος Ν. Σιρόχας, Σ. Καλοπέδης, Ἰωάν. Χαραλάμπης, Ι. Ῥάμμος Ἐπαμ. Σιμᾶτος, Θ. Α. Καλουτᾶς, Θ. Βοῦρος, Πλ. Ψάθης, Α. Κωνσταντορίδης, Χρ. Συμεωνίδης, Δ. Μπάζος, Α. Ἀσημακόπουλος, Ν. Τράγκας, Ἰω. Μυρίτης, Ἀπ. Παρθώνης, Θ. Πλατίδης, Ε. Περάκης, Α. Φωτιάδης, Σ. Χρηστακόπουλος, Ν. Δημητριάδης, Χρ. Φωτιάδης, Εὐστ. Γεωργιάδης, Δ. Α. Φιλιππίδης, Πέτρος Βρανᾶς, Ν. Παπαμιχαήλ, Πέτρος Τόκος, Ι. Ἰωαν-

νίδης, Δ. 'Αγγελόπουλος, Δημ. Κουτλῆς, 'Ιω. Μαγκανάρης, Χρῆστος Σαράντης, Τρ. Βαλλῆς, Π. Δημητριάδης, Δημ. Χριστοδούλου, Ι.'Αποστολόπουλος, Ν. Γ. 'Αγγελόπουλος, Γ. Κομνηνός, Ε. Χρυσαΐτης, Μ. Κατσαΐτης, Δ. Α. Σκριβένος, Χρ. Ράλλης, Ε. Παπαγεωργίου, Ν. Δημητριάδης, Π. Παρασκευόπουλος, Πέτρος Δρομοκάτης, Ι. Παπᾶς, Α. Π. Καβάλης, 'Αν. Παναγιωτόπουλος, Π. Παπᾶς, Μ. Πεσμαζόγλους, Δ. Χ. Μεταξόπουλος, Δ. Σταματιάδης Α. Βρανᾶς, 'Ανδρέας Φωτιάδης, Γρ. 'Αγγελόπουλος, Χαρ. Σολομενίδης, Π. Γραμματίκας, Κυρ. Μαραγκός, Δ. 'Ιερομνήμων, Ξ. 'Ασπρέας, Χρ. Στουρνάρης, Π. Ψαρᾶς, Ν. Ζάνος, Ν. Μωραϊτάκης, Ν. Θωμαΐδης, 'Εμμ. Παπαηλιοῦ, 'Απ. Ξυδιᾶς, Δημ. Παπάγος, 'Ελ. Σπέντζας, Π. Χρηστακόπουλος, Ε. Τράγας, Ι. Καψάλης, Ι. Κουκόζελας, Παν. Πασπάτης, Ν. Λυμπερακόπουλος, Γεώργ. 'Ασημάκης, Ι. Χωρέμης, Χρ. Βαλτινός, 'Εμμ. 'Αρβανίτης, Χρ. Γουδῆς, Σ. Συμεωνίδης, Ε. Ζωγράφος, Δ. Κατριβάνος, Π. Παρασκευόπουλος, Δ. Χαραπάκης, Π. Γιούπας, Δ. Δελπερόγλους, Μ. Δημητρίου, Α. Δεοκλῆς, Ν. Ξύνδας, Ν. Καρύδης, Γ. Δηλιανίτης, Εὐστ. Φλέσσας, Ν. Ε. Συμμαρίπας, Δημ. Ἐμμανουήλ, Α. Π. Καράλης, Δ. Καραρῆγας, Φρ. Στέφου, Φίλ. Φιλιππίδης, Κ. Ζίζηλας, Γ. Ψαρός, Μ. Κορωνιάδης, Κ. 'Αδαμόπουλος, Π. Μαυρογιαννίδης, 'Ελ. Σιγάλας, Γ. Παϊδόπουλος, 'Ηλ. Ψαρρός, Μ. Κουρμούζης, Μ. Ψαρρός, Χαρ. Στεφανίδης Μ. Α. Βαλτινός, Γ. Πάγκαλος, Ι. Κοζαδῖνος, Β. Σαλαπάτας, Ι. Σ. Κυριακίδης, Δ. Πετροκόκκινος, Μικὲς Ράλλης, Α. 'Ανδρόπουλος, Γ. Γεωργιτσόπουλος, Κ. Βρανᾶς καὶ ἄλλοι πολλοί.

REVUE DIPLOMATIQUE, 19 Février 1887.

M. Tricoupis est le très distingué président du cabinet hellénique, le chef avisé d'un gouvernement qui fait bonne figure devant l'Europe.

M. Tricoupis, dont le patriotisme a toutes les fiertés, s'est trouvé cependant parmi les conseillers sages d'un peuple

en délire. De là son crédit et l'autorité grande dont il jouit à l'heure actuelle. Il n'est pas trop tôt de lui donner dans notre galerie de diplomates et d'hommes d'Etat la grande place à laquelle il a droit depuis longtemps.

M. Tricoupis a de qui tenir. Son père, Spiridion Tricoupis est né à Missolonghi, où les traditions sont héroïques; il a laissé des travaux historiques remarquables. Sa mère était la sœur d'Alexandre Mavrocordato. Tricoupis est envoyé à Paris pour compléter ses études brillantes sans doute mais auxquelles manqueraient toujours chez ces peuples d'Orient le sens politique et l'esprit pratique que donnent seuls les voyages et un séjour prolongé à l'étranger. Ch. Tricoupis vient donc faire son droit à Paris; et notre faculté peut être fière de l'étudiant grec; il a brillament fait son chemin dans le monde. M. Tricoupis doit à son père une éducation très forte; il lui doit son caractère qui est fortement trempé, la parfaite dignité de sa vie et son patriotisme ardent. que seules ont pu tempérer la réflexion d'un esprit sagace et la maturité du génie politique. Tricoupis qui s'était assigné un temps moral pour choisir définitivement sa voie garde le souci de son indépendance; il tient à honneur de n'appartenir qu'à lui-même et à son pays. Lors de la cession des îles Ioniennes à la Grèce, il y eut une question fort délicate à traiter—démolirait-on les forts de Corfou, ne les démolirait-on pas?—L'affaire était d'importance, on dépêche Tricoupis à Londres où il montre une énergie extraordinaire et une habileté consommée. Tour à tour souple et impérieux, il confond par sa dextérité de vieux diplomates, et Palmerston lui en fait compliment. L'éloge venait de haut et Palmerston se connaissait en hom-

mes. Celui-là s'appelait Tricoupis et il eut raison de ce lord Palmerston qui était un diplomate de fer. En cette conjoncture brillante et difficile, Tricoupis rendit un service, dont l'importance ne peut se mesurer, à son pays qui ne l'oublia pas.

Le négociateur courtois mais ferme auquel lord Palmerston n'avait pas fait peur mettait, en 1867, sous son bras le portefeuille des affaires étrangères que M. Coumoundouros lui confiait en homme avisé qu'il était. Il avait toutes les qualités pour le bien tenir. Son énergie égale sa prudence; quand il a décidé de parler et d'agir, il marque une ténacité incroyable. C'est bien là le ministre des affaires extérieures qu'il fallait à la jeune Grèce. On l'a vu tour à tour simple ministre et président du Conseil. En Grèce comme ailleurs, le parlementarisme a ses hasards et ses coups de fortune; ce sont des flux et reflux qui font et défont les majorités; le jeu des institutions pousse les hommes au pouvoir puis les en éloigne; Tricoupis y est monté, puis il en est descendu. Il a été président, en 1875, d'un cabinet de transition; il l'est aujourd'hui d'un ministère qui semblait presque définitif, mais il faut bannir ce mot du dictionnaire politique.

Ch. Tricoupis est avant tout un défenseur des libertés publiques, un respectueux des chartres établies et des majorités. Comme orateur il est incomparable, du moins en Grèce. La Grèce compte beaucoup d'orateurs de talent; Périclès a des élèves, Démosthènes aussi; mais aucun d'eux ne peut être comparé à Tricoupis dont la parole abondante et claire, nourrie fortement aux plus belles traditions de la littérature et de l'histoire, atteint sans efforts aux plus hauts sommets de l'éloquence. Aussi l'intervention de Tricoupis

est-elle redoutée de ses adversaires, car elle a été souvent décisive aux heures où les majorités se dérobent. Tricoupis est un orateur de parlement, il dédaigne les succès de club; son éloquence est de celles qui dépassent les foules et montent dans les régions sereines, non pas qu'il ne sache être hardi et violent à l'occasion. Il sait que l'indignation offre des ressources; sa parole a connu les grands mouvements, les transports fiévreux de l'âme. Mais il méprise les succès faciles de la place publique.

Cet orateur de race est un réformateur à la fois hardi et patient. Ce patriote, ce diplomate est un organisateur de premier ordre. L'armée lui doit beaucoup. Il a convié en Grèce des généraux et des amiraux de France dont il a recueilli et pratiqué les avis. Il a provoqué des missions spéciales; il a fait appel aux conseils du genre français. C'est assez dire qu'il aime la France qu'il a appris à connaître. Il sait que la Grèce a dans la France une amie sûre parce qu'elle est désintéressée: quand nous avons conseillé à la Grèce de désarmer, la Grèce pouvait nous entendre sans rien perdre de sa dignité. En nous écoutant, elle a trompé alors les plus perfides calculs. Les grandes fièvres, dont nous parlions au début de cet article, ont eu des conséquences heureuses: M. Tricoupis a pu obtenir qu'on travaillât à la réforme militaire. Vienne la guerre d'Orient, la grande guerre européenne dont l'embrasement éclairera la fin du siècle et la Grèce y jouera un rôle incalculable. Elle devra beaucoup au premier ministre qui a hautement conscience des périls de demain. Mais M. Tricoupis sait aussi qu'il faut à un peuple non seulement une bonne armée mais de bonnes finances. La réforme de tout un système

d'impôts est une affaire capitale. M. Tricoupis s'y est attaché avec l'énergie qu'il apporte à bien tenir l'emploi où la confiance du roi l'a placé et s'il n'a pas hésité à demander au roi la dissolution de la Chambre, c'est qu'il croit l'avenir de son pays attaché à une réforme profonde du budget. On saura bientôt si le peuple est résolu à des sacrifices nécessaires. Mais si Tricoupis vient à tomber, on peut être sûr qu'il tombera en bonne posture. Son retour aux affaires resterait une question de temps, il sera toujours, aux heures difficiles, l'homme d'Etat en réserve, sur qui la Grèce peut compter soit qu'il s'agisse de parer aux suprêmes périls, soit qu'il s'agisse de conduire les hellènes dans les voies civilisatrices. AUG. MEULEMANS.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Παρασκευὴ 20 Φεβρουαρίου, 1887.

Ἡ πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν συγχαρητήριος ἐπιστολὴ τῆς ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας, ἣν προχθὲς ἐδημοσιεύσαμεν καὶ ἥτις ἦν ὑπογεγραμμένη ὑπὸ πάντων τῶν αὐτόθι διακεκριμένων ὁμογενῶν ἀντιπροσωπευόντων πλέον ἢ ἐπαρκῶς πᾶσαν τάξιν καὶ πάντας τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοεθνεῖς, ἐπλήρωσε χολῆς καὶ μικροπρεποῦς φθόνου τὴν πατριωτικὴν καρδίαν τῶν περὶ τὴν Ἀντιπολίτευσιν εὐαρίθμων, τὰ αἰσθήματα δὲ ταῦτα διηρμήνευσε χθὲς τὸ ὄργανον τῆς αὐθεντικῆς Ἀντιπολιτεύσεως γράψαν διεξοδικῶς περὶ τοῦ ἀνηκούστου τολμήματος τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοεθνῶν. Τὰ ὀνόματα τῶν ὑπογεγραμμένων εἰς τὸ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην εὐχαριστήριον γράμμα τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κοινότητος ἀπαλλάττουσιν ἡμᾶς τοῦ κόπου νὰ καταδείξωμεν τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐγγράφου. Ὅ,τι ἐπιφανὲς ἐν πλούτῳ, ἐν γράμμασι καὶ ἐν ἐθνικαῖς ὑπηρεσίαις, ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐκείνῳ καὶ κυροῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πρυτάνεως τῶν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ὁμοεθνῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 21 Φεβρουαρίου 1887.

Ὁ ἀναγνώστης τῶν σημερινῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς θὰ τρίψῃ πιστεύομεν τοὺς ὀφθαλμούς, βλέπων ὅτι ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ συνεδριάσει ἐπερατώθη ἡ ἐξέλεγξις ὅλων τῶν ἐκλογῶν. Ἡ ἔκπληξις αὕτη ὑπῆρξε πράγματι λίαν εὐάρεστος. Τοὐλάχιστον οὐδεὶς θὰ τολμήσῃ νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ Βουλὴ τῆς εὐρείας περιφερείας ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ὑπὸ κακοὺς οἰωνούς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον, 21 Φεβρουαρίου 1887.

Ἡ Βουλὴ χθὲς ἤρξατο καὶ ἐν ταὐτῷ ἐπεράτωσε τὸ ἔργον τῶν ἐξελέγξεων πασῶν τῶν ἐκλογῶν, κυρώσασα ταύτας καὶ τὸ νόμιμον τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπιτυχόντων βουλευτῶν. Τὸ τοιοῦτον γεγονός, πρώτην φορὰν λαμβάνει χώραν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κοινοβουλίῳ, ὅπου δυσκόλως κατανοεῖται ἐξέλεγξις, ἥτις δὲν παρατείνεται ἐπὶ 20 καὶ πλέον ἡμέρας.

22 Φεβρουαρίου, 1887.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Βύτσωφ ἔσχε χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν δίωρον σχεδὸν συνέντευξιν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν. Μετὰ τὴν συνέντευξιν ταύτην ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Κυριακῇ, 22 Φεβρουαρίου, 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 21 Φεβρουαρίου

Εἰς ἄλλας περιστάσεις, καθ' ἃς ἡ πλειονοψηφία ἠρείδετο ἐπὶ ἀμφιβόλων βάσεων ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου δὲν παρήρχετο μετὰ τῆς ψυχρότητος ἐκείνης, μεθ' ἧς παρῆλθεν ἡ τῆς χθές. Οἱ παρὰ τὴν αἴ-

θουσαν διάδρομοι παρεῖχον ποιάν τινα ζωηρότητα, διότι ἐκεῖ διενέμοντο τὰ ψηφοδέλτια, ἐξ ὧν ἔμελλε νὰ δειχθῇ ὄχι πλέον ἡ τύχη τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ τὸ μέγεθος τῆς ὑπεροχῆς αὐτῆς. Πρὸ τῆς συνεδρίας συνῆλθον οἱ φίλοι τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ δωμάτια τοῦ βουλευτηρίου καὶ ἀπεδέξαντο τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Ἀνδρ. Αὐγερινοῦ. Τοὐναντίον εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγα μεγάλη παρατηρεῖται ζωή. Διακρίνεται ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν πλὴν τοῦ κ. Δραγούμη, ὁμιλῶν πρὸς ὅμιλον βουλευτῶν ὁμοδόξων αὐτῷ καὶ χαριεντιζόμενος μετὰ τοῦ κ. Αὐγερινοῦ. Περὶ ὥραν 3 μ. μ. ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου, ἡ Βουλὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἥτις ἀγγέλλεται πρὸς τοὺς κ. κ. βουλευτὰς ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ προέδρου κ. Δ. Βότσαρη. Εἶτα ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ ὁρκίζεται ὁ κ. Καλαμπάκας, βουλευτὴς Τρικκάλων, ὅστις ἀνήκων εἰς τοὺς φίλους τοῦ κ. Τρικούπη οὐδαμῶς ἔστεργεν εἰς τὸ νὰ ὑπογράψῃ τὸ πρακτικὸν ὁρκομωσίας. . . . ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἥτις κεῖται πρὸ τῶν ἑδωλίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἄρχεται ἡ ψηφοφορία, τοῦ κ. Καλογεροπούλου ἐκφωνοῦντος τὰ ὀνόματα τῶν κ. κ. βουλευτῶν. Προσέρχεται πρῶτος ὁ κ. Τρικούπης, συμφώνως πρὸς τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον, καὶ μετὰ τοῦτον ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον πάντες οἱ παρόντες κ. κ. ἀντιπρόσωποι.

ΠΡΩΙΑ, Κυριακῇ, 22 Φεβρουαρίου 1887.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς χθὲς ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου καὶ ἀνέδειξεν ὡς τοιοῦτον τὸν κ. Ἀνδρέαν Αὐγερινόν. Ὁ ἐκλεχθεὶς ἔλαβε ψήφους 77, ὧν μία ἐδόθη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, φίλου τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ἀλλὰ διατὶ ἔλαβεν μόνον 76 ψήφους παρὰ φίλων τοῦ ὑπουργείου, ἐνῷ οἱ φίλοι αὐτοῦ ἀριθμοῦνται εἰς 94 ἀπόντες δὲ τῶν Ἀθηνῶν ἐτύγχανον τρεῖς, οἱ κ. κ. Πεζᾶς, Παπανικολάου καὶ Κουκούλεζας, ἀπόντες δ' ἐκ τῆς συνεδριάσεως καίτοι παρόντες ἐν Ἀθήναις δύο, ὁ κ. Σ. Δραγού-

μης νοσῶν, καὶ ὁ κ. Βουδούρης ὑγιής; Ἀφοῦ 89 οὕτως ἦσαν παρόντες ἐν τῇ συνεδριάσει φίλοι τοῦ ὑπουργείου, πῶς ὁ ὑποψήφιος αὐτοῦ ἔλαβε ψήφους 76;

Ὅθεν 13 φίλοι τοῦ ὑπουργείου ἔρριψαν λευκὰ ψηφοδέλτια.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Δευτέρα, 23 Φεβρουαρίου.

. Τὸ ἴδιον ἰσχυρίζονται καὶ οἱ ὑπουργικοί, προσθέτουσι δὲ μόνον ὅτι, οἱ ἐκ τῶν φίλων αὐτῶν ρίψαντες εἰς τὴν κάλπην λευκὰ ψηφοδέλτια δὲν ἦσαν 13, ἀλλὰ πλειότεροι, πράξαντες τοῦτο ἁπλῶς, ὅπως προαγγείλωσιν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὅτι δὲν πρέπει νὰ νομίζῃ ὅτι θὰ κατορθώσῃ νὰ ψηφίσῃ ὅλα τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια, καὶ ὅτι ὀφείλει νὰ τροποποιήσῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν. Τοὐλάχιστον εἴς τινας κύκλους ἐψιθυρίσθη ὅτι 11 βουλευταὶ τῆς Θεσσαλίας ἔρριψαν λευκὰ ψηφοδέλτια, ὅπως πείσωσι τὸν κ. Τρικούπην νὰ μετριάσῃ τὴν ἐλαιοδεκάτην.

REVUE DIPLOMATIQUE, 26 Février 1887.

La notice que nous avons publiée dans notre dernier numéro sur la haute personnalité de M. Tricoupis était depuis plusieurs semaines sur le marbre, elle a paru telle qu'elle avait été écrite sur des documents que notre correspondant d'Athènes nous avait adressés, mais qui, à l'heure actuelle, ne sont plus tout à fait exacts. En effet, les élections générales que les dernières lignes de l'article laissaient prévoir ont eu lieu et elles ont donné, comme il était permis de l'espérer, une éclatante majorité au cabinet que préside M. Tricoupis. C'est assez dire que le pays dans son ensemble a approuvé le programme du ministère—ce programme qui ne tend à rien moins qu'à l'augmentation des impôts en vue d'assurer le relèvement du crédit, et la réorganisation des services publics. Il est d'autres pays assurément où un ca-

binet qui risquerait des élections générales sur une pareille carte serait voué à une irrémédiable défaite. La victoire du cabinet hellénique ne fait donc pas moins d'honneur à la probité hardie du gouvernement, qu'à l'esprit politique et à la haute pénétration des électeurs.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 25 Φεβρουαρίου 1887.

ΟΛΑ ΤΑΧΕΩΣ

Τὸ σύνθημα τῆς Βουλῆς ταύτης εἶνε ἀναμφιβόλως, ὅλα ταχέως. Ἴσως μάλιστα ἠδύναιό τις νὰ εἴπῃ ὅλα ἀστραπηδὸν ἢ νὰ τὴν ὀνομάσῃ σιδηροδρομικὴν Βουλήν, ἀφοῦ εἰς μίαν ἡμέραν ἐπεράτωσε τὰς ἐξελέγξεις, τὴν ἐπιοῦσαν ἐξέλεξε τὸν πρόεδρόν της, τὴν ἄλλην ὅλα τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ προεδρείου καὶ τὰς ἐπιτροπὰς καὶ χθὲς εἰσήχθη ὁ προϋπολογισμὸς καὶ πλεῖστα τῶν συναφῶν αὐτῷ νομοσχεδίων. Καὶ εἰσήχθη ἄνευ πατάγου, ἄνευ προφορικῆς ἀναπτύξεως ἐξ ἐκείνων, ἃς ἄλλοτε ἀνυπόμονον ἀνέμενε τὸ ἔθνος καὶ περιεσυλλέγετο ἐπί τινας ἡμέρας ἵνα μελετήσῃ ἢ βαρυθυμοῦν ἐσχολίαζεν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐπιούσης. Τὴν φορὰν ταύτην, ὡς βλέπει καὶ ἐν τῷ οἰκείῳ μέρει ὁ ἀναγνώστης, ὁ κ. Τρικούπης ἐποιήσατο ἁπλῆν μόνον καὶ τυπικὴν εἰσήγησιν.

Κατῆλθε λοιπὸν τοῦ βήματος ταχέως ὁ κ. Τρικούπης καὶ διεδέχθη αὐτὸν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν ὑποβάλλων καὶ αὐτὸς νομοσχέδιά τινα, μεθ' ὃ ἐπεκράτησε παράδοξός τις ἀμηχανία ἐν τῇ αἰθούσῃ. 'Αλλ' ὁ κ. πρωθυπουργός, μόνος αὐτός, δὲν περιπίπτει εἰς ἀμηχανίαν ἐν τοιαύταις περιστάσεσι. Παρεκάλεσε λοιπὸν τὰς ἐπιτροπὰς νὰ συνέλθωσιν εὐθὺς καὶ νὰ προβῶσιν αὐθημερὸν εἰς τὸν καταρτισμὸν αὐτῶν διὰ τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

ΩΡΑ, Παρασκευῇ, 27 Φεβρουαρίου.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ράλλης. Νομίζω ὅτι αἱ πληροφορίαι, τὰς ὁποίας ἔφερεν ὁ κ.

ὑπουργὸς εἶνε ὅλως ἀτελεῖς. Ὅταν φέρῃ τὰ στοιχεῖα, τότε θέλω τῷ καταδείξει καὶ τίς ὁ κατάδικος ὁ ὁποῖος τῇ ἐπιούσῃ τῆς καταδίκης, ἔλαβε πλήρη χάριν καὶ τί ἄλλα ἔγειναν κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς χάριτος, τὰ ὁποῖα ἂν δὲν ἐκρύπτοντο ὄπισθεν τῆς πλειονοψηφίας βεβαίως ἤθελον ὁδηγήσει τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἐκένωσε διὰ τῆς ἀπονομῆς τῆς χάριτος.

Βουλπιώτης. Βεβαίως οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν νὰ μὲ ἴδῃ κατερχόμενον μέχρι τοῦ ὕφους καὶ τοῦ τρόπου τῆς τελευταίας ταύτης ὁμιλίας τοῦ προλαλήσαντος· δὲν ἔχω καμμίαν δυσκολίαν μὴ φειδόμενος οὐδενὸς κινδύνου νὰ διατάξω νὰ προσκομισθῶσιν ἐνταῦθα πᾶσαι αἱ δικογραφίαι ἐκεῖναι, ἀφοῦ ἡ προσκομιδὴ αὕτη φαίνεται ἐνδεικνυομένη ὡς ὁ μόνος τρόπος καὶ τὸ μόνον κατάλληλον μέσον διὰ νὰ φημωθῶσι τοιαῦτα ῥυπαρὰ στόματα.

Ράλλης. Τὸ ζήτημα τῆς ἀπονομῆς τῶν χαρίτων δὲν παρουσιάζεται σήμερον, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκπλαγῇ ὁ κ. ὑπουργός, διότι διερμηνεύοντες τὴν κοινὴν γνώμην ζητοῦμεν τὴν ἐξέλεγξιν αὐτῶν. Ἑπομένως ζητῶ τὰς καταδικαστικὰς ἀποφάσεις διότι ἐκ τῶν διαταγμάτων ἅτινα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως οὐδὲν ἐξάγεται. Διὰ τὴν τοιαύτην διαχείρισιν τοῦ τιμαλφεστέρου προνομίου τοῦ Στέμματος εὐθύνεται ἅπαν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ πρῶτον ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅστις ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἶχε τοιαύτην γνώμην περὶ τῆς ἀπονομῆς τῶν χαρίτων. Τοῦτο δὲ γνωρίζω διότι εἶνε τὸ πρῶτον ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου διεφωνήσαμεν.

Τρικούπης. Οὐδέποτε διεφωνήσαμεν ἐπὶ τοιούτου ζητήματος.

Ράλλης. Κρατῶ εἰς χεῖράς μου τὸ ἔγγραφον τῆς διαφωνίας δι' οὗ ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν προκειμένου περὶ ἀπονομῆς χαρίτων εἰς στρατιωτικοὺς καταδίκους ἐνόμιζε τὸν ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης ὑπεύθυνον συντάκτην.

Τρικούπης. Τόσον εἶνε βέβαιον, ὅτι δὲν διεφωνήσαμεν πρὸς τὸν ἄλλοτε ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης κ. Ράλλην περὶ τὰ τῶν χαρί-

των τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ὥστε ἀναφέρω πρὸς ὑμᾶς τὸ ἑξῆς γεγονὸς..........

Ράλλης. Ὁμολογῶ ὅτι κατὰ λάθος ἔδωκα χάριν εἴς τινα στρατιωτικὸν κατάδικον, ἀλλ'οὗτος εἶχε λησμονηθῇ ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν, διανύσας 19 ἔτη καὶ 8 μῆνας εἰς τὴν φυλακήν. Ἐπιμένω ὑποστηρίζων ὅτι διεφώνησα πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ πρὸς τὸ ζήτημα τῶν χαρίτων, καὶ ὅτι παρεκλήθην ἀπὸ τὸν κ. πρωθυπουργὸν νὰ ἀποσύρω τὴν παραίτησίν μου.

Τρικούπης. Ὁ κ. βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς ἀναγνωρίζει ὅτι εἶχε πραγματικῶς προκαλέσει τὴν ἔκδοσιν διατάγματος χάριτος ἄνευ προτάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ὅπερ ἦτο παράνομον.

Ράλλης. Ποῦ ὑπῆρχεν ὁ νόμος;

Τρικούπης. Εἶχεν ἐκδοθῇ κανονισμὸς τοῦ τρόπου τῆς ἐκδόσεως τῶν στρατιωτικῶν χαρίτων, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης προκαλεῖ τὴν ἀπονομὴν τῶν χαρίτων τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν. Ὡς πρὸς τὸ ἕτερον ζήτημα ὁμολογῶ, ὅτι πρώτην φορὰν μανθάνω ὅτι ἐπήνεγκε διαφωνία πρὸς τὸν τότε ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης. Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὑπῆρχε διαφωνία ὑπηρεσιακὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἀλλὰ διαφωνία προσωπικὴ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκείνου οὐδεμία, οὐδὲ εἶνε πραγματικὸν τὸ ῥηθὲν παρὰ τοῦ κ. βουλευτοῦ, ὅτι χάριτες εἰς τοὺς λιποτάκτας κληρωτοὺς δὲν ἐδίδοντο. Τὸν παρακάλεσα ἐπισκεφθεὶς αὐτὸν κατ' οἶκον, ὅπως μὴ παραιτηθῇ, ἀλλὰ δὲν ἐφανταζόμην ὅτι παρῃτήθη διὰ τοιοῦτον λόγον, ἕνα μόνον γινώσκω λόγον, τὸν ὁποῖον εἶνε περιττὸν ν' ἀνακοινώσω εἰς τὴν Βουλὴν σήμερον.

Ράλλης. Ἀφοῦ ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν ἀνεκοίνωσε τὸν λόγον τῆς παραιτήσεώς μου τὸν ἀνακοινῶ ἐγώ. Δὲν συγκατετέθην νὰ λάβῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ κ. Λομβάρδος, ἵνα τὸ λάβω ἐγώ.

LE TEMPS (Paris)

M. Tricoupis a présenté ces jours derniers à la Cham-

bre grecque divers projets de loi destinés à opérer d'importantes réformes dans les institutions militaires du royaume.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Παρασκευῇ, 27 Φεβρουαρίου.

Προκειμένου νὰ συζητηθῇ τὸ σχέδιον ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον, ὅπερ ἦν τὸ ἀντικείμενον τῆς χθεσινῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀναρτηθείσης κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδρίας, ἐζήτησαν ῥητῶς καὶ καθαρῶς τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ταύτης, ὁ μὲν λόγῳ μὴ ὑπάρξεως ἡμερησίας διατάξεως, ἐνῷ τοιαύτη ὑπῆρχε καὶ ἀπὸ τῆς προτεραίας ἀνηγγέλθη, ὁ δὲ μὴ δημοσιεύσεως αὐτῆς εἰς τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς προχθεσινῆς συνεδρίας, ἐνῷ τοῦτο οὐδέποτε γίνεται οὔτε ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ, τρίτος τις διότι δὲν ἦτο ἕτοιμος νὰ ὁμιλήσῃ, καὶ ἕτερος διότι ἔλειπεν ἀπὸ τῆς συνεδρίας ὁ κ. Δηλιγιάννης.

Διὰ τοιούτων ἀκριβῶς ὑπεστήριξαν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως. Ἀλλ' ὅτε ἡ πλειονοψηφία ἐζήτησεν, ἵνα ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότασις τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν, κατὰ τὸν Κανονισμόν, δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, οἱ τέως τὴν ἀναβολὴν θερμῶς ὑποστηρίζοντες ἀνεκάλεσαν ἐξ ἑνὸς πάντες τὴν πρότασιν αὐτῶν, ἰσχυρισθέντες, ὅτι δὲν ζητοῦσιν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ἀλλὰ τὴν μὴ ἔναρξιν αὐτῆς λόγῳ τυπικῆς ἐλλείψεως, τῆς μὴ ἐκτυπώσεως τουτέστι καὶ διανομῆς εἰς τοὺς βουλευτὰς τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Ἀλλ' ὅταν καὶ ἡ ἀντίρρησίς των αὕτη, ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἐνέκρινεν ἡ πλειονοψηφία νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν πρότασις περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, καὶ πάλιν οἱ προτείναντες ἀνήρεσαν τὴν γνώμην των, καὶ ἠγέρθη εἷς ζητῶν νὰ ἐρωτηθῇ ἡ βουλή, ἐὰν ὑπάρχῃ ἡμερησία διάταξις ἢ οὔ. Καὶ τοῦτο ἐδέχθη ἡ πλειονοψηφία, ἀλλ' εὐθὺς ὡς τὸ ἐδέχθη, ἠγέρθη ἕτερος ἀντιπολιτευόμενος καὶ ἀντικρούων τὸν συνάδελφόν του, ἰσχυρίσθη, ὅτι τοιαύτη ἐρώτησις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ψηφοφορηθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀφ' οὗ, κατ' αὐτόν, ἡμερησία διάτα-

ξις δὲν ὑπῆρχεν. Οὕτως ἐπὶ πολλὴν ὥραν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου ἀνεπήδων ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ ὑπέβαλλον πρότασιν, ἐφ' ἧς ἐφαίνοντο ὁμοφωνοῦντες, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἔθετεν αὐτὴν εἰς ψηφοφορίαν, ἠγείρετο εἷς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὴν ἀντέκρουε, συνεφώνουν δ' αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ καὶ ἡ πρότασις ἀνεκαλεῖτο, ὅπως ὑποβληθῇ ἄλλη, τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ τοῖς ἀκροατηρίοις παρισταμένων εἰς τὸ κωμικὸν θέαμα φαιδρυνομένων καὶ καγχαζόντων. Ἦτο τι χεῖρον ἢ ἡ Πυργοποιΐα τῆς Γραφῆς; — Ἡ σύγχυσις ὅμως καὶ ἡ ἱλαρότης ἐπετείνετο, μάτην δὲ ἡ φωνὴ τοῦ κ. Προέδρου ἠκούετο λέγουσα πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους: «Ἀλλά, τέλος πάντων, τί θέλετε, τί προτείνετε· συνεννοηθῆτε νὰ ψηφισθῇ μία πρότασις!» Καὶ ἐπὶ τέλους, ἀγνοοῦμεν ἂν συνεννοηθέντες ἢ οὔ οἱ διαπληκτιζόμενοι μὲ τὰς ἀντικρουομένας προτάσεις των, κατωρθώθη νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν πρότασις τοῦ κ. Καραπάνου περὶ ἀπαραδέκτου τῆς προτάσεως, ἕνεκα ἐλλείψεως ἡμερησίας διατάξεως, περὶ τῆς συζητήσεως τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον, ἀπορριφθεῖσα διὰ ψήφων 89 κατὰ 41.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῆς ψηφοφορίας νομίζομεν ὅτι ἐξηγεῖ, διατί οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐζήτουν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως καὶ διατί ζητήσαντες ταύτην ἠγωνίσθησαν νὰ ὑπεκφύγωσι τὴν ψηφοφορίαν. Ἐν ταῖς ἐφημερίσιν αὐτῶν ἐγένετο μακρὸς λόγος τὰς ἡμέρας ταύτας περὶ διασπάσεως τῆς συμπολιτεύσεως καὶ περὶ πολλῶν μεταστάσεων ἐξ αὐτῆς. Δὲν συνέφερεν αὐτοῖς τὴν ἐπαύριον τῶν τοιούτων ἀνυποστάτων διαφημίσεων νὰ καταδειχθῇ, ὅτι ἡ συμπολίτευσις ἐπὶ τοιούτων πολιτικῶν ζητημάτων, ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ προγράμματος αὐτῆς, εἶνε συμπαγὴς καὶ ἑνιαία, ὡς τοῦτο ἐβεβαιώσαμεν χθὲς οἴκοθεν ἀπαντῶντες εἰς τὰς ἐναντίας διαδόσεις. Τὸ γεγονὸς ὅμως ὑπῆρχε καὶ διετρανώθη χθές, δοθείσης τῆς ἀφορμῆς ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οὕτω δὲ ἀπεδείχθησαν φίλοι τοῦ ὑπουργείου παρόντες ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδρίᾳ 89 καὶ μετὰ τῶν 5 ἀπόντων 94, ἀπέναντι 41 ἀντιπολιτευομένων πα-

ρόντων. Τοῦτο τὸ διατρανωθὲν γεγονός, τῆς ἐν τῇ συμπολιτεύσει ἁρμονίας καὶ ἑνότητος ἐν πᾶσι τοῖς πολιτικοῖς ζητήμασι—διότι πάντα τὰ πολιτικὰ ζητήματα ἡμῶν περιέχονται ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν βασιλικὸν λόγον—εἶνε τὸ μόνον πόρισμα ὅλης τῆς χθεσινῆς ματαιοσχόλου συζητήσεως, καὶ ὡς τοιοῦτον εὐχαρίστως τὸ ἀναγράφομεν, πρὸς διάλυσιν πάσης τυχὸν πλάνης καὶ πρὸς φίμωσιν τοῦ στόματος τῆς διαστροφῆς καὶ τῆς ψευδοῦς παραστάσεως τῶν πραγμάτων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Φεβρουαρίου 1887.

Ἐκ τῶν μᾶλλον περιέργων καὶ ζωηροτάτη ὑπῆρξεν ἡ χθεσινὴ συνεδρίασις. Ἀνεμίμνησκέ πως τὰς ἱστορικὰς ἐκείνας συνεδριάσεις τῆς ἄλλοτε παντοδυναμίας καὶ πάλιν τοῦ κ. Τρικούπη, αἵτινες εἶχον τότε ὀνομασθῇ παννυχίδες. Εἰς τὴν ἐπιβλητικὴν δὲ συσσωμάτωσιν τῆς συμπολιτεύσεως συνετέλεσε μεγάλως καὶ ἡ παραδειγματικὴ ἐν ταῖς τάξεσι τῆς ἀντιπολιτεύσεως χαλάρωσις.

Ὁ κ. Ῥάλλης τότε ἀνέμιξε εἰς τὴν περὶ χαρίτων συζήτησιν τὸν κ. πρωθυπουργόν, τὴν ἄλλοτε συνεργασίαν των καὶ τὴν παραίτησίν του, τὰς μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη διαφωνίας του καὶ τὰ ἐπεισόδια τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς φιλίας των, ἐν οἷς χαρακτηριστικώτατον εἶνε, ὅτι ἐμήνυσέ ποτε εἰς τὸν κ. Τρικούπην, διὰ τοῦ κ. Δραγούμη, ὅτι ἂν ἐντὸς πέντε λεπτῶν δὲν ἤθελεν ἀνακαλέσει ἔγγραφόν τι ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐξελθὸν καὶ αὐθαδῶς συντεταγμένον, αὐτὸς θὰ παρῃτεῖτο, ὁ δὲ κ. Τρικούπης τὸ ἔσχισεν ἰδίᾳ χειρὶ καὶ ἂν δὲν πιστεύῃ ἡ Βουλὴ δύναται ὁ κ. Ῥάλλης νὰ προσαγάγῃ τὰ τεμάχια. Ἐννοεῖται, ὅτι εἰς τὴν διαλεκτικὴν τοῦ κ. Ῥάλλη δεινότητα, ἀντετάχθη ἡ ἄκαμπτος τοῦ κ. Τρικούπη ψυχραιμία, διαψεύδοντος τὰς προβληθείσας αἰτίας δῆθεν τῆς διαφωνίας καὶ λέγοντος, ὅτι ἄλλο ἦτο τὸ αἴτιον καὶ ὄχι ὅσα λέγει ὁ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτής, ἀλλὰ τὸ αἴτιον δὲν δύναται νὰ τὸ εἰπῇ ὅτε τὸ λέγει ὁ κ. Ῥάλλης, ἀποκαλύπτων, ὅτι ἐζήτει τὸ ὑπουργεῖον τῶν

'Εσωτερικῶν· μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ποίαν ἡμερησίαν διάταξιν βοῶσιν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι; Τὴν συζήτησιν περὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντᾷ ὁ κ. πρόεδρος. Δὲν διενεμήθη ἐγκαίρως, δὲν ὑπάρχει ἡμερησία διάταξις, εἶνε ἄκυρος, εἶνε ἀπαράδεκτος, ἀντιβαίνει εἰς τὸν κανονισμόν, δὲν ἀναφέρεται εἰς τὰ πρακτικά. 'Ιδοὺ ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα ὑπεστήριξαν ὅλοι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, ἀπὸ τῶν κ. κ. Σωτηροπούλου καὶ Παπαμιχαλοπούλου μέχρι τῶν κ. κ. Λεβίδου καὶ Γεροκωστοπούλου· 'Αλλ' εἰς ὅλα αὐτὰ ὁ κ. Τρικούπης ἀπήντα νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ περὶ ἑνὸς ἑκάστου, ἂν οὕτως ἔχῃ ἢ οὔ. Καὶ ἠναγκάσθη καὶ αὐτὸς ὁ γέρων Καλλιφρονᾶς νὰ ἀγορεύσῃ καὶ αὐτός, ὁ κ. Παπαγιαννακόπουλος νὰ προσαγάγῃ πρὸς αὐτοψίαν τὴν τοιχοκολλημένην ἡμερησίαν διάταξιν, ἵνα ἀποδείξῃ, ὅτι εἶνε σημερινῆς χρονολογίας. Καὶ καταλήγει ἕκαστος τῶν ἀγορευόντων εἰς μίαν πρότασιν, ἣν ἀμέσως ὁ κ. Τρικούπης παραδέχεται ὡς δυναμένην νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν.

'Αλλ' οἱ κ. κ. ἀντιπολιτευόμενοι δὲν ἔχουσι σαφῆ ἰδέαν τοῦ τί ζητοῦσι. Προτείνομεν ἀναβολήν, λέγει ὁ εἷς, τὸ ἀπαράδεκτον, ὁ ἄλλος, λείπει ὁ ἀρχηγός, λέγει ὁ κ. Κωνσταντόπουλος, ἀφήσατέ μας τοὐλάχιστον νὰ μελετήσωμεν τὰς προσαχθησομένας ἐκθέσεις λέγει ὁ κ. Σωτηρόπουλος, θὰ μᾶς ζητήσητε ἄλλας αὔριον καὶ ἑπομένως νέαν ἀναβολήν, λέγει ὁ κ. Λομβάρδος, σᾶς ὑποσχόμεθα, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ τὸ πράξῃ, ἀπαντᾷ ὁ κ. Σωτηρόπουλος καὶ ἀνακηρύσσεται ἀρχηγὸς αὐτῆς.

'Επὶ τέλους μία ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν προτάσεων τίθεται εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ κερδίζει ἡ Κυβέρνησις τὴν ὑπ' αὐτῆς προτεινομένην πρόοδον τῆς συζητήσεως διὰ πλειονοψηφίας 48 ψήφων. Οὕτω δὲ ἄρχεται ὁμιλῶν ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειονοψηφίας κ. Κωνσταντόπουλος, ὅστις ὅμως παρακαλεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως δι' αὔριον. 'Αλλ' ἐπιμένει ὁ κ. Τρικούπης,

χωρὶς νὰ ἐγείρῃ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῶν διορθώσεων τῶν χειρογράφων τοῦ λόγου του εἰς ἃς εἶνε ἀπησχολημένος. Ἐπὶ τέλους ἀναλαμβάνει τὸν μαρτυρικὸν ἀγῶνα μὲ στόμαχον κενόν, περὶ τὴν 8 μ. μ. πλέον ὁ κ. Καραπάνος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

...Ἡ τοιαύτη ἀληθῶς ἀπειλὴ καταθέσεως προξενεῖ ἄσβεστον γέλωτα καὶ εἰς αὐτὸν τὸν κ. Τρικούπην... ἀλλὰ δὲν προφθάνει νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀγόρευσίν του, ὁπότε ὁ κ. Ῥάλλης, εὔγλωττος ὑπερασπιστὴς τῶν κατακεκμηκότων συναδέλφων του, ζητεῖ καὶ πάλιν τὴν ἀναβολήν.

Μίλησις. Θὰ καθήσουμε ἕως τὸ πρωΐ.

Εἰς τὴν ἀπειλὴν ταύτην μετ' ἀγανακτήσεως ἀπαντᾷ ὁ κ. Βαλσαμάκης, ἀλλ' ἄκαμπτος μένει ὁ κ. Τρικούπης, διορθώνων ἐν τούτῳ τὰς ἀγορεύσεις του. Ὁ κ. Ῥάλλης εἶτα ὑποβάλλει πρότασιν ἀναβολῆς καὶ ἄρχεται ἐκ τρίτου ἀναγινωσκόμενος ὁ κατάλογος. Καὶ κατὰ τῆς ἀναβολῆς ἐψήφισαν 66, ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ 16.

Εἰς ταῦτα οὔτε προσοχὴν κἂν δίδει ὁ κ. πρωθυπουργός, μένων προσκεκολλημένος ἐπὶ τοῦ ἑδωλίου του, ἐνῷ ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἄλλοι ἐκ περιτροπῆς ἐξέρχονται εἰς τοὺς διαδρόμους, ὅπου ἀνηλεῶς καταβροχθίζουσι ζεστὰ κουλούρια καὶ ἀναμένουσι τρίτην ψηφοφορίαν.

Μετὰ τὸν κ. Σωτηρόπουλον λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Καραπάνος ὅστις, ἀφοῦ λέγει τινὰ ἄρχεται τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀρχῶν, ἃς ἐξέθηκε πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του.

Ὁ κ. Τρικούπης ἐπὶ τέλους φαίνεται, ὅτι συνεκινήθη ἐκ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὑρίσκονται οἱ βουλευταὶ καὶ συγκατανεύει, ὅπως λυθῇ ἡ συνεδρία περὶ ὥραν σχεδὸν 9 μ. μ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Συγχρόνως τὸ λαμπρὸν βουλεβάρτον μας, ἡ ὁδὸς Κηφισίας δενδροστοιχεῖται καὶ αὕτη μέχρις Ἀμπελοκήπων. Τοῦτο θὰ προκαλέσῃ

.τιστεύομεν, γενικὴν χαράν. Εἶνε ἡ θελκτικωτέρα τῶν λεωφόρων μας, Τρικουπικωτάτη δέ, διότι εἶνε σχεδὸν ἔργον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Φεβρουαρίου, Παρασκευῇ 1887.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ πρωτοφανοῦς αὐστηρότητος ὑπέδειξεν, ὅτι δὲν ἐνόει νὰ προβῇ εἰς καμμίαν συγκατάβασιν ἢ νὰ θεραπεύσῃ οἱανδήποτε ἀξίωσιν Ἀμφότερα ταῦτα ἐπέδρασαν θαυμασίως ἐπὶ τῶν σκέψεων τῶν μεμψιμοιρούντων οἱ ὁποῖοι χθὲς — καὶ σημειωτέον ὅτι εἶνε ἀκόμη ἄγνωστοι κατὰ τὸ πλεῖστον — διὰ τῆς φανερᾶς ψήφου των διεσκέδασαν τὸ νέφος τὸ ἐπί τινας ἡμέρας σκιάσαν τὴν πλειονοψηφίαν. Ἡ κυβέρνησις ἔλαβεν ἐν τῷ ζητήματι τοῦ ἀπαραδέκτου τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὀγδοήκοντα καὶ ἐννέα ψήφους, ἐνῷ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκεντρώσῃ εἰμὴ μόνον τεσσαράκοντα καὶ μίαν· τοιοῦτο τέρμα ἔλαβεν ἡ κρύφα ἐπιχειρηθεῖσα αὕτη διατάραξις τῆς πλειονοψηφίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 28 Φεβρουαρίου 1887.

Ὁ γηραιὸς ἐξ Ἀττικῆς βουλευτὴς κ. Δ. Ν. Καλλιφρονᾶς ἐνῷ ἐπορεύετο νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του ἐν τῇ πτέρυγι τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ τῶν καθισμάτων τῆς πρώτης σειρᾶς ἐπροχώρησε πρὸς τὴν πτέρυγα τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἐκάθισε μεταξὺ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ κ. Δραγούμη, τὸν ὁποῖον καὶ ἐχαιρέτισε διὰ χειραψίας. Ἐκεῖ δὲ καταπεπονημένος, φαίνεται, ἐκ τῶν κόπων τῆς ἀκροάσεως, παραδόθη εἰς ὕπνον. Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξηγήσῃ τὴν παρατεταμένην αὐτὴν διαμονὴν τοῦ γηραιοῦ μέλους της μεταξὺ τῶν συμπολιτευομένων καὶ δὴ μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν. Καὶ ἐγερθεὶς λοιπὸν πρῶτος ὁ κ. Φωτήλας προσῆλθε πρὸς τὸν κ. Καλλιφρονᾶν καὶ ὑπέμνησεν αὐτῷ ποῦ εἶνε ἡ θέσις του. Ἀλλ' ὁ γέρων δὲν ἠθέλησε νὰ διακόψῃ τὴν ἀνάπαυσίν του καὶ παρέμεινεν ἐκεῖ.

Οἱ ὁμόφρονές του ὅμως ἐξηκολούθουν σκανδαλιζόμενοι καὶ ὁ κ.

Πετρίδης μὴ ἀνεχόμενος πλέον τὴν καθ' ὕπνον ταύτην λιποταξίαν, ἠγέρθη καὶ ἐπέμεινε νὰ ἐξυπνήσῃ αὐτὸν πάντων διαμαρτυρομένων.

—'Αφῆστέ τον νὰ κοιμηθῇ.

'Επὶ τέλους ἐξύπνησεν οὗτος καὶ ἰδὼν εἰς ποῖον βέβηλον τόπον ἀπελάμβανε τὴν μακαριότητα ἐκείνην, ἠγέρθη μεθ' ὅλας τὰς φιλόφρονας τῶν κ. κ. Τρικούπη καὶ Δραγούμη παρακλήσεις, ὅπως μείνῃ ἐκεῖ καὶ ἀφέθη νὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὴν θέσιν του.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 28 Φεβρουαρίου.

'Ο κ. Ράλλης καὶ πάλιν λαμβάνει τὸν λόγον, ἀποκαλῶν τὸν κ. ὑπουργὸν «ὑπεύθυνον συντάκτην» τῶν διαταγμάτων τῶν χαρίτων. 'Αναγινώσκει δὲ καὶ σημειώσεις τινάς, δι' ὧν θέλει νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἄλλοτε, ὅτε συνειργάζετο μετ' αὐτοῦ ὁ κ. Ράλλης ὡς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ νὰ δώσῃ χάριν εἰς διαφόρους στρατιωτικοὺς καταδίκους, ὅπερ ἠρνήθη ὁ κ. Ράλλης. 'Ο κ. βουλευτὴς ἐξ 'Αττικῆς ἀναμιγνύει εἰς τὴν συζήτησιν καὶ τὸν κ. Κοντόσταυλον, ἰσχυριζόμενος ὅτι καὶ οὗτος διεφώνησε πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὡς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, προκειμένου περὶ ἀπονομῆς χαρίτων.

'Οργίλως τότε ἐγείρεται ὁ κ. Τρικούπης.

— Διεφωνήσατέ ποτε πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον κ. Κοντόσταυλε; ἐρωτᾷ τὸν καθήμενον ὄπισθεν αὐτοῦ βουλευτὴν Εὐβοίας.

— Οὐχί, ἀπαντᾷ ὁ κ. Κοντόσταυλος.

— Ὅταν ἔχωμεν μάρτυρας ἀπαντᾷ ὁ κ. Τρικούπης, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν κ. Ράλλην, σᾶς διαψεύδομεν ἀμέσως. Ὅταν δὲν ἔχωμεν μάρτυρας, δύνασθε νὰ λέγητε ὅ,τι θέλετε.

Ράλλης. Διαψεύδω καὶ ἐγὼ τὴν διάψευσίν σας.

Τρικούπης. Σᾶς διαψεύδει καὶ ὁ κ. Κοντόσταυλος καὶ ἐγώ. Τοῦτο ἀρκεῖ.

Ἐπὶ τέλους ὁ κ. Ράλλης καταπαύει τὸν λόγον, ἀκούων καὶ πάλιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ λέγοντος αὐτῷ, ὅτι ἀπέχει πάσης ἀπαντήσεως εἰς ὅσα εἶπε περὶ αὐτοῦ, διότι δὲν ἔχει μάρτυρας· μεθ' ὃ ἀνέρχεται τὸ βῆμα ὁ κ. Κρεστενίτης καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ μεριμνήσῃ περὶ τμήματός τινος ὁδοῦ ἐν Ἠλείᾳ καταστάντος ἀδιαβάτου, ὡς ἐκ τῶν βροχῶν, μεμφόμενος συγχρόνως τὸν κ. πρωθυπουργόν, ὅτι ὤμοσεν ἔχθραν ἀκοίμητον κατὰ τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, ἀφότου αὕτη ἐδείχθη ἐν ταῖς ἐκλογαῖς δυσμενὴς πρὸς τοὺς κυβερνητικοὺς ὑποψηφίους. Ὁ κ. πρωθυπουργός, λίαν φιλομειδὴς ἀπό τινος, ὑποδέχεται καὶ τὴν αἰτίασιν ταύτην διὰ χαρακτηριστικοῦ μειδιάματος.

Δευτέρᾳ, 2 Μαρτίου 1887.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΦΕΡΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΕΝ ΤΗ͂ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ͂ ΣΧΟΛΗ͂

Ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ ὁποίου ἡ διηνεκὴς μέριμνα ὑπεστήριξεν ἡμᾶς, ἂς ἐκφράσωμεν εἰς τὴν βασίλισσαν τὰς βαθυτάτας ἡμῶν εὐχαριστίας, εἰς τὴν βασίλισσαν τὴν συνεχῶς ἐπισκεπτομένην τὸ γειτονικὸν θεραπευτήριον τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ἥτις ἐπεδείξατο ἰδιάζον ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἀναγερθησόμενον κτίριον. Πάντα ταῦτα ὀφείλομεν καὶ εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, ὅστις μετὰ συμπαθοῦς περινοίας ἐνεργῶν δὲν ἔπαυσεν ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη ἐνέργεια ὑπῆρξε νὰ χορηγήσῃ καὶ ἐξασφαλίσῃ τὸ γήπεδον τοῦτο ὑπὲρ τῆς Σχολῆς μας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτῃ, 4 Μαρτίου.

Χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ἡ συνεδρία περιεστράφη εἰς τὸ περὶ ἐγγράφου τῆς Κυανῆς Βίβλου ζήτημα, περὶ οὗ χθὲς ἡμεῖς ἐγράψαμεν. Ἐν τῷ

κυρίῳ ἡμῶν ἄρθρῳ βλέπει ὁ ἀναγνώστης τὰς οἰκτρὰς παλινῳδίας τῶν ἀντιπολιτευομένων, οἵτινες ἀληθῶς κατασυνετρίβησαν ὑπὸ τῶν λόγων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις ἐπανειλημμένως τοὺς προεκάλεσεν, ἐὰν τολμῶσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν συζήτησιν τῶν κατὰ τὸ ἐθνικὸν ζήτημα. Ἀλλ' οἱ ἀντιπολιτευόμενοι δὲν ἀπετόλμησαν τοῦτο, καὶ ἐννοεῖ ἕκαστος τοὺς λόγους οὓς εἶχον νὰ θίξωσι μὲν νὰ μὴ δεχθῶσιν ὅμως συζήτησιν, ἥτις θὰ ἀπεκάλυπτε τὰ κατὰ τὴν διαγωγὴν τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως ἐν ὅλῃ τῇ γνωστῇ αὐτῶν ἀσχημίᾳ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Μαρτίου 1887.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΜΩΡΙΩΝ

Ἐπανῆλθε χθὲς ἡ Βουλὴ εἰς τοὺς χρυσοῦς χρόνους, καθ'οὓς καθ' ἡμέραν ἀνεκαλύπτετο καὶ μία νέα προδοσία κατὰ τῆς πατρίδος καὶ ἐξερεύγοντο μύδρους τὰ στόματα τῶν μᾶλλον σαχλολόγων πατριωτῶν καὶ κατηναλίσκοντο εἰς παράταξιν κοινῶν τύπων καὶ κοινοτέρων μωριῶν, ὁλόκληροι συνεδριάσεις. Διότι δὲ εὑρέθη ὁ «Αἰὼν» ἐν ἀσυγχωρήτῳ πάθους ὑπερεκχειλίσει νὰ διαπράξῃ τὴν ἀσυγχωρητοτέραν ἐλαφρότητα, νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη διὰ γραμμῶν μεστῶν μίσους καὶ ἐκδικήσεως ἐπὶ προσφάτῳ ὀδύνῃ, ἦτο φυσικὴ συνέπεια νὰ εὑρεθῇ βουλευτὴς τῆς ποιότητος τοῦ κ. Λεβίδου νὰ διεκτραγωδήσῃ διὰ στομφολόγων ἀνοησιῶν τὴν τρομερὰν τοῦ κ. Τρικούπη προδοσίαν. Καὶ τί προδοσίαν! Ὁ ἐφιάλτης αὐτὸς ἀνεκοίνωσε μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ ἀγορεύσεώς του εἰς τὸν σὶρ Ρῶμπολδ ὅ,τι μετὰ μίαν ὥραν βροντοφώνως ἐξήγγειλεν ἀπὸ τοῦ βήματος. Καὶ δὲν εἶνε τρομερὸν μάλιστα, ὅτι ἀπέκρυψε κάμποσα καὶ ἠνάγκασε τὸν σὶρ Ρῶμπολδ νὰ γράψῃ ὑστερόγραφον; Αὐτὸ δὰ εἶνε δευτέρα προδοσία βαρυτέρα τῆς πρώτης.

Ἠλπίζομεν δὲ ὅτι ὁ κ. Τρικούπης δὲν θὰ κατεδέχετο κἂν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς φληναφήματα καὶ μωρολογίας, αἱ ὁποῖαι ἐξέρχονται ἀπὸ

τὰ βράζοντα στήθη ἑνὸς δημοσιογράφου καὶ καταλήγουσιν εἰς τὴν κωμικὴν ρητορικὴν τοῦ κ. Λεβίδου.

Πέμπτη, 5 Μαρτίου.

Ἀνακτορικά.—Χθὲς ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Βασιλέα ἡ μεγάλη πρεσβεία τῆς Βουλῆς πρὸς ἐπίδοσιν τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον. Ἡ παρουσίασις ἐγένετο ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Θρόνου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, εἰσαχθείσης τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ αὐλαρχοῦντος κ. Χατζηπέτρου καὶ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Βασιλέως κ. Κριεζῆ.

3 Μαρτίου, 1887.

Ἐγνωρίζομεν ὅτι ἡ παραφορὰ τοῦ «Αἰῶνος» ὑπῆρξε πάντοτε ἀλόγιστος, ὑπερβολική, ὅτι τὸν ἐξέτρεψεν εἰς ἄτοπα, ὅτι τὸν παρέσυρεν εἰς ὕβρεις, ἀλλ' οὐδέποτε ἠλπίζομεν ὅτι θὰ ἐξωθεῖτο μέχρι τοῦ σημείου ἐκείνου εἰς τὸ ὁποῖον τὸν εἶδε χθὲς συρόμενον τὸ ἀθηναϊκὸν κοινόν. Τὸ χθεσινὸν ἄρθρον του εἶνέ τι πλέον ἢ ὕβρις, πλέον ἢ συκοφαντία. Καὶ ἐὰν δύναται νὰ δοθῇ χαρακτηρισμὸς εἰς τὸ βέβηλον τοῦτο κατασκεύασμα, θ' ἀποκληθῇ, ἀποτρόπαιος ἱεροσυλία τὴν ὁποίαν πᾶς τίμιος ἄνθρωπος πρέπει νὰ παρίδῃ, χάριν ἐκείνου ὅστις τὴν ἐξεστόμισε.

Τί μᾶς εἶπε, τί ἀπέδειξεν ὅλη ἐκείνη ἡ ἔκθεσις τοῦ περιωνύμου πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσε χθὲς ὁ «Αἰὼν» μεθ' ἑνὸς τόσου φοβεροῦ ἐπιλόγου ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξήγαγε τὰ αὐθαιρετότερα καὶ ἀσεβέστερα συμπεράσματα; Ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἀνεκοίνωσεν εἰλικρινῶς τὰς προθέσεις του εἰς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας, ὅτι δηλ. θὰ ἐξέφραζεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν πεποίθησιν αὐτοῦ ὅτι ὁ πόλεμος εἶνε ἀδύνατος ὑπὸ τὰς περιστάσεις ἐκείνας. Μήπως ὁ κ. Τρικούπης, ὅ,τι εἶπε πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας δὲν τὸ ἐπανέλαβεν εἰς τὴν Βουλήν; Τί ἠδύνατο νὰ περιμένῃ πλέον ἡ Ἑλλὰς ἐκ πολέμου τόσῳ ἐπικινδύνου; Ἡ κυβέρνησις ὁπότε ἦτο καιρὸς κατετρίβετο εἰς λό-

γους. Ἀφῆκε νὰ παρέλθῃ ὁλόκληρος ὁ Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος καὶ Νοέμβριος, ἐπερίμενε νὰ συναθροισθῇ ὁ τουρκικὸς στρατὸς εἰς τὰ μεθόρια, ἀφῆκε νὰ ἐγείρῃ τὰ ὀχυρώματά του καὶ ἔπειτα ἐνέτεινε τὸν πολεμικὸν ὀργασμόν της.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 3 Μαρτίου 1887.

Τὸ κωμικὸν ἐν τῇ ἀναδημοσιεύσει τῶν ἐγγράφων τούτων δὲν εἶνε τὰ ἄστοχα — ἵνα μὴ βαρυτέραν χαράξωμεν φράσιν — συμπεράσματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὡδήγησε τὴν ἐν λόγῳ ἑσπερινὴν ἐφημερίδα τὸ κεκηρυγμένον αὐτῆς πάθος κατὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀλλ' αὐτὸ τὸ παρ' αὐτῆς ἀνομολογούμενον, ὅτι τὰ ἔγγραφα ταῦτα τῆς Κυανῆς βίβλου ἦσαν ἄγνωστα — ἀπεκρύβησαν μάλιστα, ὡς λέγει, σκοπίμως — ἐν Ἀθήναις, ὅτι δὲ ἀπελπισθεῖσα νὰ εὕρῃ αὐτὰ ἐνταῦθα ἔγραψεν εἰς Παρισίους, ὁπόθεν χθὲς ἢ προχθὲς νωπὰ ἀκόμη ἔλαβεν, ἀπεσφράγισεν, ἐμελέτησε καὶ εἶδε, οἵα φρίκη! τὸ «ἀνεξάλειπτον στίγμα» τιθέμενον ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, τουτέστι ἐπὶ τῆς προμετωπίδος τῆς ἑσπερινῆς ἐφημερίδος. Γνωρίζοντες τὴν εὐαισθησίαν τῆς ἀγαθῆς συναδέλφου, φανταζόμεθα τὴν καταπληκτικὴν ἀγανάκτησιν αὐτῆς, ὅτι τοιοῦτο μεταλλεῖον κατηγορίας καὶ «ἀνεξαλείπτων στιγμάτων» ἔμενε τόσον χρόνον τεθαμμένον ἐν Παρισίοις καὶ δὲν ἐχρησιμοποιήθη κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, ὡς ἐπίσης φανταζόμεθα πόσον θὰ δυσφορῇ, ὅτι δὲν ἔσχε τὴν ἑτοιμότητα νὰ γράψῃ πρὸ τριῶν μηνῶν πρὸς τοὺς ἐν Παρισίοις ἐμπίστους, ὅπως ἐκθάψωσι τὸν θησαυρόν, καὶ διὰ πρώτης εὐκαιρίας ἀποστείλωσιν εἰς Ἀθήνας, ὁπότε λίαν πιθανὸν θὰ ἦτο νὰ σωθῇ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὰς «ἐπιβούλους χεῖρας τοῦ κρατοῦντος τοὺς οἴακας τῆς Κυβερνήσεως», καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ μὴ συμβῶσι καὶ ἄλλα τινὰ πράγματα.

Ἐὰν ὅμως εὑρίσκετό τις τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἑσπερινῆς ἐφημερίδος νὰ πληροφορήσῃ αὐτήν, ὅτι τὰ ἐκ Παρισίων εὑρήματα, τὰ δημοσιευθέντα χθὲς ὑπ' αὐτῆς, π ρ ὸ μ η ν ῶ ν ὀ κ τ ὼ περίπου ἐδημοσιεύ-

θησαν ὑπὸ τῆς Τεργεσταίας «Ἡμέρας» καὶ τῶν πλείστων ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν καὶ δεόντως ἐκρίθησαν καὶ ἐσχολιάσθησαν, ὁ ἀναγνώστης οὗτος σκληρὸν θὰ διέπραττεν ἀδίκημα ἀφυπνίζων τὸν ἀτυχῆ ἐρευνητὴν ἐνυπνιαζόμενον καὶ ἐντρυφῶντα εἰς τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰς καταπλήξεις τὰς ἐκ τῆς ἀναδημοσιεύσεως τῶν ἐγγράφων, ἐν οἷς τὰ ἀνεξάλειπτα τφόντι τεκμήρια τῆς πολιτικῆς ἐμπαθείας τῶν ἀναζητησάντων ἐν αὐτοῖς ἐγκλήματα καὶ στίγματα πρὸς ῥύπανσιν μόνον τοῦ χάρτου, καὶ πρὸς εἰσκόμισιν ἀηδίας καὶ οἴκτου πρὸς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη, 4 Μαρτίου.

Ὑπεστήριξαν, οἱ δύο ἰδίως ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταὶ Ἀττικοβοιωτίας, ὅτι περίπου καὶ αἱ δύο τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐφημερίδες, αἱ καὶ διακεκριμέναι ἀποκληθεῖσαι, αἱ γράψασαι περὶ τοῦ πολυκρότου ἐξ ἀποκαλύψεως ἐγγράφου τῆς Κυανῆς Βίβλου τῆς Ἀγγλίας· ἀλλ' ὅταν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὸ φύλλον τῆς «Νέας Ἡμέρας» Τεργέστης, τῆς 4/16 Αὐγούστου 1886, τὸ περιέχον ὁλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου, πολὺ ἀκριβέστερον βεβαίως ἐν τῇ μεταφράσει τοῦ ὑπὸ τῆς ἑσπερινῆς ἐφημερίδος δημοσιευθέντος καὶ ἄνευ τῶν μεταφραστικῶν σολοικισμῶν καὶ τῆς σχολαστικῆς φρασεολογίας ἐκείνης, ἔμειναν ἐννεοὶ καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν τὸ φύλλον τῆς «Νέας Ἡμέρας» περιήγετο εἰς τὴν πτέρυγα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, ὅπως διαπιστωθῇ ἡ θρασύτης μεθ' ἧς αἱ δύο ἔγκριτοι ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως παρεχάραξαν τὰ γεγονότα καὶ τῆς παραχαράξεως ταύτης θύματα ἐποίησαν τοὺς ἐν τῇ Βουλῇ ὁμόφρονας αὐτῶν.

Τοῦ ψεύδους τούτου καταδειχθέντος, οἱ τὴν ἀκατανόητον συζήτησιν ἐγείραντες βουλευταὶ ἰσχυρίσθησαν, ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶχον ὑπ' ὄψει τὸ αὐθεντικὸν κείμενον τοῦ ἐγγράφου, ἤτοι αὐτὸ τὸ τεῦχος τῆς Κυανῆς Βίβλου, δὲν ἠδύναντο νὰ συζητήσωσι, καὶ ὅτι ἔδει νὰ ἀναβληθῇ

ἡ συζήτησις μέχρι τῆς προσκομίσεως τοῦ ἐπισήμου τούτου τεύχους. Τὴν ἀνεπιτηδείαν ταύτην πρόφασιν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς συζητήσεως αὐστηρῶς ἤλεγξε καὶ πάλιν ὁ κ. πρωθυπουργός.

Πέμπτη, 5 Μαρτίου.

Γνωστὴ ἑσπερινὴ ἐφημερὶς — περὶ ἧς ὁ λόγος πλέον τὴν ἐπιείκειαν ἔχει ἀρχὴν — συγχισθεῖσα καὶ ἀπωλέσασα ἐντελῶς τὸ νῆμα τῶν πρωτοτύπων αὐτῆς ἰδεῶν, οὐδὲ δυναμένη νὰ εὕρῃ πρόχειρον τὴν ἀπολογίαν εἰς τὰ ὑφ' ἡμῶν καὶ ἄλλων συναδέλφων καθὼς καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιταχθέντα εἰς τοὺς παραβόλους αὐτῆς ἰσχυρισμοὺς καὶ τὰς διαστροφάς, ἔγραφε, μετὰ τοῦ χαρακτηρίζοντος αὐτὴν θάρρους, χθὲς ἑσπέρας ἐκδοθεῖσα, ὅτι «δὲν εἶδε τὸ αὐθεντικὸν κείμενον τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὅπερ (λέγει) βεβαίως θὰ καταχωρίσῃ ἡ πρωθυπουργικὴ ἐφημερίς», καὶ ὅτι διὰ τοῦτο δῆθεν δὲν ἀπαντᾷ εἰς αὐτό, ἐνῷ ἡ ἐφημερὶς αὕτη, ὡς ὀνομάζει ἡ συνάδελφος τὴν «Ὥραν», ἐκδοθεῖσα χθὲς λίαν πρωῒ περιεῖχε ὁλόκληρον τὸ αὐθεντικὸν κείμενον ὅλων τῶν ἀγορεύσεων, ἃς προχθὲς ἐποίησεν ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. πρωθυπουργός. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ εἰρημένον φύλλον δὲν εἶδε πρὸ μηνῶν ἑπτὰ καὶ τὸ πολύκροτον ἔγγραφον τῆς Κυανῆς βίβλου ἐν μεταφράσει τῆς Τεργεσταίας «Ἡμέρας», ἣν τακτικῶς λαμβάνει αὕτη ὡς καὶ αἱ ἄλλαι τῆς πρωτευούσης ἐφημερίδες, εἶχε δὲ ὡς ἀπέδειξεν, ἐν ὄψει καὶ τὸ σχετικὸν φύλλον τῆς «Ἡμέρας» καὶ τὴν ἡμερομηνίαν αὐτοῦ ἐσημείωσε προχθές, διορθοῦσα ἀνακρίβειαν ἑτέρας πρωϊνῆς ἐφημερίδος, ἐνῷ συγχρόνως ἔγραφε μετ' ἀπαραμίλλου τόλμης, ὅτι «τὰ κείμενα τῆς Βίβλου ἐπιμελῶς τὰ ἀπέκρυψαν οἱ δι' αὐτῆς ἀποκαλυπτόμενοι!» ὅτι δὲ «ἀπελπισθεῖσα, ὅτι θὰ κατορθώσῃ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κειμένων νὰ λάβῃ καὶ μελετήσῃ τι ἔγραψε πρὸ καιροῦ εἰς Παρισίους». Τὸ κοινόν, ὅπερ γινώσκει ἀπὸ πολλοῦ τί πρέπει νὰ φρονῇ περὶ τῶν μετερχομένων τοιαύτην τακτικήν, ἂς προσθέσῃ καὶ ταῦτα εἰς τὰ γινωσκόμενα.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 5 Μαρτίου 1887.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΣ

Ἡ προσλαλιὰ τοῦ Βασιλέως πρὸς τὴν ἐπιδώσασαν αὐτῷ χθὲς τὴν εἰς τὸν Β. λόγον ἀπάντησιν ἐπιτροπὴν ἦτο λίαν ἐμφατική.

Πρώτην φορὰν ὁ Βασιλεὺς ἐξέρχεται τῆς ἐπιφυλακτικῆς του συνταγματικότητος καὶ νεωτερίζων δηλοῖ ἀπροκαλύπτως τὴν ὁμοφωνίαν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς πλειονοψηφίας.

Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἤδη μηνῶν οὐδεμίαν παρέλειψεν ὁ βασιλεὺς εὐκαιρίαν, ὅπως ἀποδείξῃ τὴν πρὸς τὸν κ. Τρικούπην εὔνοιαν αὐτοῦ. Διότι ἔπαθεν ὁ βασιλεὺς ὅ,τι καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες, εἰς οὓς ἀπέμεινεν ἴχνος ὀρθῆς κρίσεως. Ἀφοῦ οὕτως ἀνάξιος πάσης πολιτικῆς ἐμπιστοσύνης ἢ εὐνοίας ἐδείχθη ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὁ βασιλεὺς ἐρρίφθη πλέον εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ κ. Τρικούπη καὶ βλέπομεν ὁσημέραι ζωηρότερον διαγραφομένην τὴν σχέσιν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ του ὁμοίαν ἐκείνῃ, ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ Γουλιέλμου καὶ Βίσμαρκ, Οὐμβέρτου καὶ Δεπρέτη, Καρόλου καὶ Βρατιάνου, Χριστιανοῦ καὶ Ἐστρούπ. Τοῦτο τοὐλάχιστον ἐδήλωσε χθὲς νεωτερίζων καὶ μὴ περιορισθεὶς εἰς τὴν ἄλλοτε τυπικὴν ἐκείνην τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ὑποδοχήν, ἀλλὰ τονίσας, ὅτι ἡ μετ' αὐτοῦ σύμπραξις τῆς πλειονοψηφίας πληροῖ αὐτὸν ἐλπίδων περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἂν δὲ εὑρίσκουν τινές, ὅτι κακῶς ἔπραξεν ὁ βασιλεὺς τοιαῦτα λαλήσας, ἂς μὴ ἀσχάλλωσιν, ἀλλ' ἂς προσπαθήσωσι νὰ φανῶσι τοιοῦτοι, ὥστε νὰ κερδίσωσι καὶ αὐτοὶ παρομοίαν τοῦ βασιλέως εὔνοιαν. Αὐτὰ εἶνε τὰ πράγματα, ἡμεῖς δὲ τὰ ἀναγράφομεν καὶ ἂς φουρκίζωνται οἱ φουρκιζόμενοι.

Σημειωτέον προσέτι ὅτι χθὲς ἐγένετο καὶ ἄλλος νεωτερισμός. Κατὰ πρώτην φορὰν μετέσχε τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ κ. πρωθυπουργός, φέρων τὸν μεγαλόσταυρον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Πέμπτη, 5 Μαρτίου 1887.

Τοιαύτη συζήτησις ἐγένετο προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ, καθ' ἣν ἄν, ὡς

προείπομεν, ἡ κομματικὴ ἀλληλεγγύη δὲν ἐπεῖχε δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τὴν θέσιν εὐγενεστέρων ἐλατηρίων, ὁ ταύτην προκαλέσας ἤθελεν ἀπομείνει μόνος καὶ μόνος αὐτὸς ἤθελε θύσει εἰς τὴν ἐμπάθειαν καὶ τὴν κακὴν πίστιν. Οὔτε σκιὰ κομματικῆς διευθύνσεως παρετηρήθη κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, οὔτε φωνή τις συνέσεως ἐτόλμησε νὰ ἀνακόψῃ τὴν ὁρμήν, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἀκατασχέτως καὶ ἀσυνειδήτως ἐφέροντο οἱ ἀποτυφλωθέντες πολέμιοι τῆς κυβερνήσεως. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶνε ἄλλο. Ἡ θρασύτης τῆς ἐπιθέσεως καὶ τὸ κακόβουλον τῆς συλλήψεώς της εἶχον ἀνάλογον τὴν ὑποχώρησιν. Σύγχυσις καὶ ἄτακτος φυγὴ ἐπηκολούθησε, καὶ μόναι αἱ ὕβρεις ἐτάχθησαν ὡς ἀσπίδες εἰς τὰ νῶτα τῶν φευγόντων. Ἂν οὕτω ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις πολιτευομένη, θὰ ἀπολέσῃ καὶ τὸ τελευταῖον ἠθικὸν κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον καὶ μόνη ἡ θέσις αὐτῆς, ὡς παρ' ἡμῖν ἰδίως κρατεῖ, τῇ προσπορίζει·

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Δευτέρα. 9 Μαρτίου 1887.

ΑΙ ΕΥΦΥΟΛΟΓΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐφόσον αὐξάνει εἰς κοινοβουλευτικὴν δύναμιν, κατὰ τοσοῦτον ἀναπτύσσει καὶ ἀμίμητον jemenfichisme παραλύων τακτικώτατα διὰ μιᾶς εὐφυολογίας τοὺς ῥήτορας τῆς ἀσυντάκτου ἀντιπολιτεύσεως. Πρό τινων ἡμερῶν ἕνεκά τινος διαλόγου μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Βαλσαμάκη ἠνάγκασε τὸν συνάδελφον «Αἰῶνα», μὴ ἐννοήσαντα τὸ πνεῦμα τῶν εἰρωνικῶν ἀπαντήσεων ἐκείνων, νὰ γράψῃ δίστηλον ἄρθρον, ἐκλαμβάνων ὡς σοβαρότητα τὴν χαριτολογίαν. Εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ Σαββάτου πάλιν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ καπνοκοπτηρίων νομοσχεδίου ἔλαβε χώραν τὸ ἑξῆς.

Ὁ κ. Κωνσταντόπουλος οὗτινος ἡ ῥητορικὴ ἐπιβολὴ εἶναι γνωστή, ὡμίλησεν ἐπὶ ὥραν σχεδὸν ἀντικρούων αὐτό. Ἀπαντῶν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀποδεικνύει οὐδαμῶς σχετιζομένην πρὸς τὸ περὶ οὗ

ὁ λόγος νομοσχέδιον τὴν μακρὰν τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου ἀγόρευσιν.

— Δὲν ἐννοεῖτε, τῷ λέγει ὁ κ. Κωνσταντόπουλος.

— Θὰ ἐθεώρουν ἐμαυτὸν δυστυχῆ ἂν ἐννόουν, τῷ ἀπαντᾷ ὁ κ. Τρικούπης.

Προτείνομεν ἀπὸ τοῦδε τὴν περισυλλογὴν ὅλων τῶν τοιούτων, ἵνα μὴ κατόπιν κοπιάζωμεν, ὅταν θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς νὰ ἐκδοθῶσιν εἰς τόμον ὡς ἐγένετο διὰ τὸν Βίσμαρκ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 11 Μαρτίου 1887.

Τὰ ψεύδη — τέτοια ψεύδη — οὐδὲ τὸν συντάκτην τοῦ « Αἰῶνος » ἀρκοῦν νὰ πείσουν. Ἀλλὰ καὶ ἂν πιστευθοῦν μίαν ἡμέραν, τὴν ἐπαύριον ἀποκαλύπτονται. Αἱ κατηγορίαι — τέτοιαι κατηγορίαι — μόλις ἐκτοξευθοῦν καὶ πίπτουν εἰς τὸ ἔδαφος, βέλη νεκρὰ καὶ κρύα. Τὰ μυθεύματα κινοῦν τὸν γέλωτα, κἄτι χειρότερον, τὴν ἀηδίαν, καὶ πολὺ συχνὰ τὴν ἀγανάκτησιν.

Ὑφίσταται ὅμως, νομίζομεν, ὁροθετική τις γραμμή, ἥτις χωρίζει τὰ ψεύδη τὰ ὁρμώμενα ἀπὸ ἠθικοῦ τινος λόγου ἀπὸ τὰ ψεύδη τὰ ὁποῖα εἶνε ἁπλᾶ ἢ σύνθετα στοιχεῖα ἐγκληματικά. Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ὀφείλομεν νὰ κατατάξωμεν τὰ διὰ τριῶν πολιτικῶν ἐπιστολῶν, δημοσιευθεισῶν ἐν τῷ « Αἰῶνι », καταναλωθέντα τὰς ἡμέρας αὐτὰς πολιτικὰ ψεύδη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Τετάρτη, 11 Μαρτίου.

COBDEN—CLUB

Τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἀναγγέλλει ἡμῖν, ὅτι ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Ῥιχάρδου Κόβδεν ἐν Ἀγγλίᾳ συστηθεὶς καὶ ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου ὑπερμαχῶν σύλλογος ἐξελέξατο τὸν κ. Πρωθυπουργὸν μέλος αὐτοῦ ἐπίτιμον.

Ὑφ' ἃς ἀρχὰς ὁ σύλλογος συνέστη καὶ ὑφίσταται ἡ ἐκλογή τινος ὡς μέλους, ὅταν μάλιστα οὗτος εἶνε ξένος, εἶνε τιμὴ ἀπονεμομένη μό-

νον εἰς ἐξόχους τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου θιασώτας λόγῳ ἢ ὀπαδοὺς ἔργῳ.

11 Μαρτίου 1887 Τετάρτη.

Ἄλλη πάλιν ἀναστάτωσις εἰς τοὺς συναδέλφους τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ «Ρέουτερ» ὁ σύλλογος Κόβδεν ἐξελέξατο μέλος ἐπίτιμον τὸν κ. Τρικούπην. Ἐξάπαντος αὐτὸ μυρίζει προδοσίαν. Τί ἤθελε τάχα ὁ σύλλογος Κόβδεν νὰ ἐκλέξῃ μέλος τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος; Μήπως τάχα δὲν ἠδύνατο νὰ διοικήσῃ καλῶς τὴν Ἑλλάδα ἐὰν δὲν ἦτο καὶ μέλος τοῦ συλλόγου. Ἔπειτα διατὶ μόνον τὸν κ. Τρικούπην καὶ ὄχι καὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην;

IL DIRITTO, 19 Marzo 1887.

LA SITUAZIONE DEL GOVERNO IN GRECIA

La maggioranza di oltre 50 voti, avuta nell' ultima votazione dal presidente del Consiglio dei ministri di Grecia, signor Tricupis ha dimostrato com' egli possa ormai con tranquillità dedicarsi a quelle riforme amministrative e finanziarie, che formano il principale scopo della sua vita politica a favore del suo paese. Giammai un uomo di Stato ha avuto dal suo sovrano e dalla sua rappresentanza legale della nazione maggiori attestazioni di fiducia di quelle ottenute in quest' ultimo periodo dal signor Tricupis. Il viaggio dell' anno scorso, da lui intrapreso all' estero, aveva dimostrato alla Grecia quanto peso si desse anche al di fuori alla personalità del Tricupis, ritenuto giustamente per la sua probità, per suo fermo carattere, per la sua intelligenza l'uomo politico meglio adatto a reggere nelle circostanze attuali, di avviamento ad un più alto avvenire, le sorti della Grecia. Nessuno meglio del Tricupis è infatti atto a far

tesoro dell' esperienza e degli insegnamenti di questo decennio.

Ciò hanno compreso gli elleni, che nelle elezioni generali per la Camera con la nuova legge ristretta, hanno data una si importante maggioranza all' attuale primo ministro.

Il suo potere è quindi stabilito, ed offre all' interno ed all' estero le più solide garanzie di durata. Quanto ciò sia notevole per rialzare l' amministrazione, la finanza e la sicurezza del regno ellenico.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Παρασκευῇ 13 Μαρτίου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 12 Μαρτίου.

Τὸν λόγον λαμβάνει πρῶτος ὁ κ. Σωτηρόπουλος, ἀλλ' ὁ κ. βουλευτὴς Μεσσηνίας ἐξετάζει τὸ σύνολον τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς κυβερνήσεως, παρορᾷ δ' ἐντελῶς καὶ ἐν ὑστέρᾳ μοίρᾳ τίθησι τὰς τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ δασμολογίου, αἵτινες πρόκεινται σήμερον ὑπὸ τὴν ἔρευναν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Βουλῆς. Καταλήγων τὴν ἐν εἴδει προγράμματος πολιτικὴν ταύτην δήλωσιν, ὁ κ. Σωτηρόπουλος ποιεῖται καὶ μικρὰν παρέκβασιν περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ παροχῶν τῆς ἐξουσίας, μνημονεύων ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τῆς καταφορᾶς ἥτις ἐγεννήθη κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη ἐν Μεσολογγίῳ, διότι κατεδίωξε τοὺς λαθρεμπόρους τῶν ἁλάτων, καὶ ἡ ὁποία, ἂν μὴ ἐνομοθετεῖτο ἡ εὐρεῖα περιφέρεια, θὰ ἀπέκλειε τοῦ κοινοβουλίου αὐτὸν — «ὅπερ, ἐπάγεται ὁ κ. Σωτηρόπουλος, καὶ ἡμᾶς θὰ ἐστέρει τῆς εὐχαριστήσεως νὰ βλέπωμεν τὸν κ. Τρικούπην παρακαθήμενον ἐνταῦθα (φαιδρότης) καὶ εἰς τὸν κ. Τρικούπην δὲν θὰ ἦτο ἀρεστὸν (φαιδρότης) — Κύριοι ὁμιλῶ σπουδαίως — καὶ διὰ τὸ ἔθνος δὲ θὰ ἦτο δυστύχημα».

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον 14 Μαρτίου.

Ἡ ἀγόρευσις ἢ μᾶλλον αἱ ἀγορεύσεις τοῦ κ. Τρικούπη — διότι δὶς ἔλαβε χθὲς τὸν λόγον — ὑπῆρξαν ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας μόνον παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη ἀκούει τις ἀπὸ ἱκανῶν ἐτῶν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ, καὶ ἐνώπιον τῆς δυνάμεως τῶν ὁποίων φίλοι καὶ ἀντίπαλοι κύπτουσι καὶ ἄκοντες τὸν αὐχένα ἀνομολογοῦντες τὴν ἀδιαφιλονείκητον ὑπεροχὴν καὶ τὸ μέγα κῦρος ὅπερ φέρουσι. Κυρίως ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔψεξε ὅ,τι διακρίνει πάντας τοὺς ἀντιπολιτευομένους σήμερον, ἤτοι τὴν ἀξίωσιν αὐτῶν, ὅπως αἱ γνῶμαι των ἀκούωνται ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἐνῷ γνώμην οὐδεμίαν ἔχουσιν, ἀλλὰ πλοῦτον κακοζήλων καὶ ἀνυποστάτων ἐπικρίσεων καὶ αἰτιάσεων κατὰ πάσης πράξεως καὶ κατὰ παντὸς μέτρου τῆς κυβερνήσεως.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 13 Μαρτίου.

Ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ὀπαδὸς τῆς ὀρθοδόξου οἰκονομολογικῆς Σχολῆς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου. Ὑπὸ τὸν βαρὺν ὄγκον τῶν ὑψηλῶν δασμῶν, ὅστις πιέζει σήμερον τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριόν μας, καὶ οἵτινες εἶνε ἔργον τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ, ἀκολουθοῦντος ὡς πρὸς τοῦτο μετ' ἀναμφισβητήτου συνεπείας σύστημα, ὅπερ ἐφήρμοσε κατὰ πᾶσαν ἄνοδόν του εἰς τὰ πράγματα, θὰ εἶνε βεβαίως δύσκολον εἰς ἕνα ξένον παρατηρητὴν ν' ἀνεύρῃ τὰς περὶ ἐλευθερίας συναλλαγῆς δοξασίας τοῦ ἀνδρός, ὅστις φορολογεῖ τὸ σάκχαρον πρὸς 100 $^0/_0$ καὶ ἄλλα βιομηχανικὰ προϊόντα ἔτι βαρύτερον. Ἀλλ' ὅστις γνωρίζει ὁπωσδήποτε τὴν ἱστορίαν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ τόπου μας, ἐννοεῖ εὐκόλως τὴν πηγὴν τῶν ἐπαχθῶν τούτων φόρων κατὰ τῶν προϊόντων τῆς ξένης βιομηχανίας, φόρων καταντώντων πολλάκις ἀπαγορευτικῶν κατὰ τῆς εἰσόδου τῶν εἰδῶν ἃ προσβάλλουσι, ἐννοεῖ δηλαδὴ ὅτι πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἢ προστατευτικαὶ ἰδέαι ἐπρυτάνευσαν κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δασμῶν τούτων, καὶ ὅτι ἂν ἔλειπεν ἡ ἀδυσώπητος, ἡ αἰωνίως ἀνεκπλήρωτος ταμιευτικὴ ἀνάγκη, ἡ Ἑλλὰς κυβερνωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη,

θὰ ἔχαιρε τοιαύτην ἐμπορικὴν ἐλευθερίαν, οἵαν ὀλίγιστα μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἐμπορικῆς ἐλευθερίας εἶνε ἀποκρυσταλλωμένη ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, καὶ ὅτι συγκαταλέγεται καὶ αὐτὴ μεταξὺ τῶν ἀπλανῶν ἐκείνων ἰδεῶν του, αἵ ὁποῖαι δυσκολώτερον σαλεύουν ἀπὸ τὸν τόπον των ἢ εἷς ἀπλανὴς ἀστὴρ ἀπὸ τοῦ ἰδικοῦ του, ἐφάνη κατὰ διαφόρους περιστάσεις, ὁπότε ἄτομα ἢ ὁλομέλειαι, ἔχουσαι συμφέρον εἰς τὴν παροχὴν προστατευτικῶν μέτρων, ἕκαστος ἐννοεῖται διὰ τὸ εἶδός του, ξηρῶς ἀπεπέμφθησαν ὑπ' αὐτοῦ.

Σήμερον παρουσιάζεται καὶ μία ἄλλη τοιαύτη περίπτωσις καὶ ἐκφαίνεται καὶ πάλιν διὰ τοῦ αὐτοῦ ξηροῦ τρόπου ἡ ἀδιασάλευτος ἐμμονὴ τοῦ ἀνδρὸς εἰς τὰς ἰδέας του. Ἐννοεῖται ὅτι διὰ τοῦτο οὔτε ἐπαινοῦμεν πολὺ αὐτόν, ἀλλ' οὔτε θεωροῦμεν τὴν ἐπιμονήν του ἐπιβλαβῆ εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον.

Κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ δασμολογίου ὁ κ. Τρικούπης, ἂν καὶ ὑπὸ τοιούτων πανταχόθεν κατατρυχόμενος οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ θωπεύσῃ ὀλίγον καὶ τὴν προσφιλῆ αὐτῷ οἰκονομολογικὴν δοξασίαν τῆς ἐλευθέρας συναλλαγῆς, ἐλαφρύνων κατά τι τοὺς δασμοὺς ἐπὶ τῶν σίτων καὶ τῶν ἀλεύρων. Καὶ ἡμεῖς μέν, οἱ ἀρτοφάγοι, τὸν εὐχαριστοῦμεν, διότι λαμβάνει μέτρα ὅπως μᾶς κάμῃ τὸ ψωμὶ εὐθηνότερον ἢ τοὐλάχιστον προλάβῃ τὴν περαιτέρω ἀκρίβειαν αὐτοῦ· ἀλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες παράγουν τὸν ἄρτον δυσηρεστήθησαν, διότι εἶδον τὰ συμφέροντά των ἀπειλούμενα. Τὸ περίεργον δὲ εἶνε ὅτι οἱ δυσαρεστηθέντες δὲν εἶνε οἱ σιτοπαραγωγοί, δηλαδὴ οἱ καλλιεργηταὶ τοῦ σίτου, ἀλλὰ οἱ ἀλευροποιοί, δηλαδὴ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀτμοκινήτων ἀλευρομύλων, φοβηθέντες τὸν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναγωνισμόν. Ὁμὰς τοιούτων ἀλευροποιῶν ἀπηύθυνεν ἀναφορὰν πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, παριστῶσαν ὅτι ἂν ψηφισθῇ ἡ μελετωμένη ἐλάττωσις τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἀλεύρων θὰ καταστραφῇ τέλεον ἡ ἐν Ἑλλάδι βιομηχανία τοῦ εἴδους τούτου.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον. 14 Μαρτίου.

Αἱ ἀγορεύσεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὑπῆρξαν ἔντονοι, περιεστράφησαν δὲ καὶ εἰς τὴν γενικὴν πολιτικὴν τοῦ ὑπουργείου. Λυπούμενοι, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὰς σήμερον, παρέχομεν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τὴν ἔννοιαν αὐτῶν πλήρη. Ἡ «Ὥρα» δημοσιεύει σήμερον μίαν ἐκ τῶν ἀγορεύσεων. Κηρυχθείσης εἶτα περατωμένης τῆς συζητήσεως, τὸ νομοσχέδιον ἐπεψηφίσθη κατ' ἄρθρον, ἐπὶ τοῦ συνόλου δὲ ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ τὸ σύνολον ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 81 κατὰ 25, μεθ' ὃ ἐλύθη ἡ συνεδρία τὴν 8 $^1/_2$ μ. μ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 14 Μαρτίου.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον τὸ ἰταλικὸν «Diritto» ἐδημοσίευσε τὸ ἑπόμενον ἄρθρον:

«Ἡ ὑπὲρ τὰς 50 ψήφους πλειονοψηφία, ἣν κατὰ τὴν τελευταίαν ψηφοφορίαν ἔλαβεν ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Τρικούπης, ἀπέδειξεν ὅτι δύναται οὗτος τοῦ λοιποῦ νὰ ἀφιερωθῇ ἀνέτως εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἐκείνας μεταρρυθμίσεις, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ πολιτικοῦ του βίου, ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Οὐδέποτε πολιτικὸς ἀνὴρ ἔλαβε παρὰ τοῦ ἡγεμόνος καὶ τῆς νομίμου τοῦ ἔθνους του ἀντιπροσωπείας δείγματα ἐμπιστοσύνης, μείζονα ἐκείνων, ἅτινα κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίοδον ἐπέτυχεν ὁ κ. Τρικούπης. Τὸ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ταξείδιόν του κατέδειξεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁποία σημασία δίδεται καὶ παρὰ τῶν ἐκτὸς αὐτῆς οἰκούντων εἰς τὴν προσωπικότητα τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις θεωρεῖται δικαίως διὰ τὴν εὐθύτητα καὶ σταθερότητα τοῦ χαρακτῆρος καὶ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτοῦ ὡς ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ὁ κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω πορείας ἱκανώτατος νὰ ἰθύνῃ

τὰς τύχας τῆς Ἑλλάδος. Τῷ ὄντι οὐδεὶς κάλλιον τοῦ κ. Τρικούπη δύναται νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς πείρας καὶ τῶν διδαγμάτων τῆς παρούσης δεκαετίας.

» Οἱ Ἕλληνες κατενόησαν τοῦτο, δόντες εἰς τὸν πρωθυπουργὸν τοσαύτην πλειονοψηφίαν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τὰς γενομένας πρὸς συγκρότησιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νέου νόμου τοῦ περιορίσαντος τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν. Ἑπομένως ἡ κυβέρνησις αὐτοῦ ἐξησφαλίσθη, καὶ παρέχει εἴς τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν μεγίστας περὶ διαρκείας ἐγγυήσεις. Πόσον τοῦτο συντελεῖ εἰς ἀνύψωσιν τῆς διοικήσεως, τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ μὴ κατανοῶν, ἰδίως ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῆς γείτονος ζώνης τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου ἔνθα ἐπιφυλλάσσεται αὐτῇ ἀναντιρρήτως, (ἐὰν δυνηθῇ δραστηρίως νὰ ἐνεργήσῃ διδομένης εὐκαιρίας), μερὶς ἀνάλογος εἰς τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν της, εἰς τὰς παραδόσεις καὶ εἰς τὰ σπουδαιότατα αὐτῆς συμφέροντα. Ἡ Ἰταλία βεβαίως δὲν θ' ἀρνηθῇ αὐτῇ τὴν συνδρομήν της.

» Τὰ ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφήματα ἀναγγείλαντα εἰς ἡμᾶς, ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη ὑποβληθεὶς εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸς φέρει μικρὸν ἀλλ' ἐπαισθητὸν πλεόνασμα, ἀποτελοῦσι τὸ πρῶτον καλὸν βῆμα, ὅπερ ἐγγυᾶται διὰ τὰ ἄλλα ».

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 7/19 Μαρτίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, 1/13 Μαρτίου.

Ὅσοι ἐκ τῶν φίλων τοῦ κ. Τρικούπη τὸν πρὸς τὸν ἔξοχον ἄνδρα σεβασμὸν δὲν προάγουσι μέχρι τυφλῆς εἰδωλολατρείας, ᾐσθάνθησαν ἐν γένει λύπην, διότι δὲν ἐλήφθησαν πλειότερον ὑπ' ὄψιν οἱ ἐνδοιασμοὶ τῆς κοινῆς γνώμης κατὰ τοῦ εἰς τὴν διαλυθεῖσαν Βουλὴν διατυπωθέντος οἰκονομικοῦ συστήματος.

Περίεργον ἐπεισόδιον προεκάλεσεν ὁ κ. Ράλλης, ἰσχυρισθεὶς ὅτι πρὸ τετραετίας ἐκ τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη παρῃτήθη, διότι διεφώνησε πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν ἀπαιτοῦντα παρ' αὐτοῦ νὰ ἀπονείμῃ χάριτας εἰς στρατιωτικοὺς καταδίκους, ἐπὶ τῇ βάσει ψευδῶν ἐκθέσεων. Ὁ κ. Τρικούπης διαψεύδει ὀργίλως τὸν ἰσχυρισμόν, ἐπιβεβαιοῦντος τοῦ κ. Κοντοσταύλου, ὃν ἐπικαλεῖται μάρτυρα. «Οὐδεμία, λέγει, ἐξεδηλώθη ποτὲ διαφωνία μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ. Παρῃτήθητε ἕνεκεν λόγου ὅλως ἀτομικοῦ, ὃν κρίνω περιττὸν ν' ἀνακοινώσω εἰς τὴν Βουλήν». «Ὁ λόγος ἦτο, προστίθησιν ὁ κ. Ράλλης, ὅτι ἤθελα νὰ γίνω ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν», καὶ ἡ Βουλὴ σχολιάζει τὴν εἰλικρινῆ ταύτην ὁμολογίαν δι' εὐνοήτου ἱλαρότητος. Ἀπόλυτον καὶ ἄκαμπτον ἄρνησιν ἀντέταξεν ὁ πρωθυπουργὸς καὶ εἰς τὸν κ. Κουμουνδοῦρον, ζητήσαντα καὶ πάλιν νὰ κατατεθῶσιν αἱ ἐκθέσεις τῶν ἀρχηγῶν τοῦστρατοῦ περὶ τῶν κατὰ τὰ σύνορα συμπλοκῶν καὶ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Εὐάρεστον ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς τοὺς ἐν Τεργέστῃ ὁμογενεῖς καὶ ἀλλοεθνεῖς ὁμολογιούχους τοῦ δανείου τῶν 25 ἑκατομμυρίων ἡ ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βουλῇ διαβεβαίωσις τοῦ κ. Τρικούπη ὅτι «ἡ πληρωμὴ εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐγγραφέντας θὰ γίνεται ὡς μέχρι τοῦδε», τοὐτέστιν εἰς χρυσόν. Ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτι «οἱ ἐν Τεργέστῃ ὁμολογιοῦχοι δὲν εἶνε ἐκ τῶν ἀρχικῶς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐγγραφέντων καὶ ἐκτήσαντο βραδύτερον τὰς ὁμολογίας», γινώσκομεν ἄριστα ὅτι οὐκ ὀλίγοι τῶν ὑπογραψάντων τὴν ἀναφορὰν εἶνε ἐκ τῶν ἀρχικῶς ἐγγραφέντων, ἐὰν δὲ καλῶς ἐνθυμούμεθα, τὸ ποσὸν τῶν ἐν Τεργέστῃ ἐγγραφῶν ὑπερέβη τότε τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον φράγκων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Κυριακῇ, 15 Μαρτίου 1887.

Ο ΜΕΓΑΣ ΥΠΝΩΤΙΣΤΗΣ

Ὅσοι τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν θελήσωσι νὰ ἀναπαραστήσουν

ἑαυτοὺς ἐντὸς μεγάλου ἀναπαυτικοῦ ἀτμοπλοίου, διασχίζοντος γλαυκὰ ὕδατα γαληνιώσης, ἀταράχου, σχεδὸν ἀκινήτου θαλάσσης, ἧς ἡ ἐπιφάνεια φαίνεται καλυπτομένη ὑπὸ γαλανόχρου ὑάλου καὶ ἀπεικονίσουν ἐν τῇ φαντασίᾳ των ποία ἡδεῖα νωχέλεια κυριεύει τὰ μέλη των ποία δὲ τελεία ἀφροντισία τὸν νοῦν των, ὡς νὰ ἦσαν ἀμέριμνοι ἐξηπλωμένοι ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ σοφᾶ τοῦ δωματίου των, ἐνῷ τὸ ἀτμόπλοιον ὁλοταχῶς πλέει καὶ πιθανὸν κάμπτον μίαν ἄκραν μετὰ διάστημα ὡρῶν ἢ πνέοντος αἰφνιδίως ἐναντίου ἀνέμου νὰ προσκρούσῃ κατὰ θυέλλης, ἐκεῖνοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τοῦ ῥοῦ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἡμῶν πραγμάτων Ποία γαλήνη ποία ἀκινησία ἐν τῇ Βουλῇ!

Τὸ Βουλευτήριον μετεβλήθη εἰς αἴθουσαν τιμίων ἀστῶν, ὅπου. δίδονται ἀνάλατοι ἑσπερίδες, καθ' ἃς σερβίρεται πρόστυχον τσάϊ, ἄνευ φαιδροῦ τινος διαλείμματος τρικυμιώδους στροβίλου ἢ ἠχηρᾶς ἐκπωματώσεως ἀφροστεφοῦς καμπανίτου. Φαντασθῆτε! ἥρωες τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ κ. Σωτηρόπουλος καὶ Καραπάνος, ἐκ μέρους δὲ τῆς συμπολιτεύσεως ὁ κ. Τρικούπης, μετὰ κόπου καὶ ἀηδίας ἀνοίγων τὰ χείλη του, ὡς ἄνθρωπος ὅστις ἔχει ἐξασφαλίσει πολὺ καλὰ τῆς δουλειές του. Μεγαλοκτηματίας δυσκίνητος σωματικῶς, συνεννοούμενος διὰ μονοσυλλάβων πρὸς τοὺς ἐπιστάτας ἢ ἐνοικιαστὰς τοῦ κτήματός του. Αὐτὴ εἶνε ἡ εἰκών· αὐτὴ καὶ ἡ πραγματικότης·

Καὶ διατί ὄχι; Τί ἄλλο προσδοκᾶτε ἐκ τῆς ἐπαφῆς μιᾶς μεγάλης δυνάμεως καὶ μιᾶς μεγάλης ἀδυναμίας; Ἡ πάλη προϋποτίθησιν ἂν μὴ ἰσότητα, βεβαίως ὅμως ἀναλογίαν δυνάμεων. Πάλη ὅμως ἐλέφαντος καὶ μυὸς ἠκούσθη ποτέ; Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅπως κατήντησεν, εἶνε ποντικός, μὲ τὸν ὁποῖον παίζει ἐκ συγκαταβάσεως ἡ προβοσκὶς τοῦ κ. Τρικούπη, ἔχοντος καὶ ἄλλους συναδέλφους διακρινομένους, διὰ τὰς προβοσκίδας των! Ὁ ποντικὸς αὐτὸς τί ἄλλο δύναται νὰ κάμῃ ἢ τὸ πολὺ νὰ πέσῃ εἰς τὸν πλήρη ἐλαίου ἀσκὸν τῆς συμπολιτεύσεως, ἤγουν νὰ αὐτοκτονήσῃ; Καὶ μὰ τὸ ναί, αἱ τελευταῖαι συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς,

καθ' ἃς ὁ εἷς ἐπιφανὴς ὠνόμαζε βδελυρὰ τὰ οἰκονομικὰ σχήματα ἑτέρου ἐπιφανοῦς καὶ αὐτὸς ἐσταυροκοπεῖτο, ἵνα πείσῃ τὴν Βουλὴν ὅτι δὲν ἑρμηνεύει τὰς ἰδέας ὅλων τῶν ἐπιφανῶν, παρέχουσι πολλοὺς φόβους ὅτι ὁ ποντικὸς πολὺ μαύρας ἰδέας μελετᾷ κατὰ νοῦν.

Παλαιοὶ ἁμαρτωλοί, παλαιοὶ Τρικουπικοί, σεβαστοὶ γέροντες, ἀρχαῖοι τῶν ἡμερῶν, ἐξησθενημένοι, ἐκ δέρματος νυκτερίδος καὶ μὲ φωνὴν βαλμᾶ, ἀτροφικοί, ἀναιμικοί, χοιραδικοί, συγχρόνως ἐρίζοντες καὶ γρονθοκοπούμενοι ἀναμεταξύ των, φίλοι ἀλληλοδακνόμενοι, σύμμαχοι ἀλληλοπολεμούμενοι, ἐγκαρδίως μισούμενοι καὶ συνωμοτικῶς ὑποβλεπόμενοι, ἀναβαίνουσι τὸ βῆμα ὑποσκάζοντες καὶ τὸ συγκρατοῦσιν ἀσθμαίνοντες, καὶ ἐν τοιαύτῃ ψυχολογικῇ καὶ παθολογικῇ καταστάσει ζητοῦσι νὰ πριονίσουν πρωθυπουργόν, ἀπολαύοντα σιδηρᾶς ὑγείας καὶ τρεφόμενον σχεδὸν μὲ τὸ κρέας τῶν ἀντιπάλων του. 'Ανθρωποφάγος! 'Εὰν ὑπεβάλλοντο ὑπὸ δίαιταν, ἐὰν εἰσῆγον νέον αἷμα εἰς τοὺς παλαιοὺς ἀσκούς των, ἐὰν κατώρθουν νὰ παραστῶσι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κουρασμένου κόσμου λογικοί, ἠθικοὶ καὶ εὐπρόσωποι, ἐὰν ὕψουν τὴν σημαίαν τῶν μεταρρυθμίσεων, ἐὰν οὐ μόνον ὕψουν, ἀλλὰ καὶ εἰργάζοντο ὑπ' αὐτήν, ἐὰν εἰργάζοντο ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, ἐν τοῖς δήμοις των, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις των, ἐὰν ἐθέρμαινον τὸν κόσμον διὰ ῥημάτων νέων καὶ ταῦτα συνώδευον δι' ἐργασίας νέας, τότε ὁ ἀνθρωποφάγος θὰ ᾐσθάνετο ἴσως τὰς πρώτας ἐνοχλήσεις τῆς δυσπεψίας, καὶ ὅπου αὕτη ἐνσκήψῃ, καιρὸς τότε νὰ σκέπτηται διὰ τὴν ψυχήν του!

'Αλλὰ μὲ ἀτολμίαν, μὲ ἀποσπάσματα ἀρχῶν καὶ κλάσματα συστημάτων, μὲ σύννεφα ἰδεῶν καὶ γαλαξίας σκέψεων, πῶς νὰ κλονισθῇ οἰκοδόμημα τὸ ὁποῖον, ὅ,τι καὶ ἂν ἦνε, ὑφίσταται ὅμως καὶ ὑπάρχει καὶ εἰς ἐπίμετρον ὑποστηρίζεται ἀπὸ ταῖς πλάταις τοῦ κ. Τρικούπη; Καὶ λησμονοῦμεν τὸ σπουδαιότερον ὅπλον τῶν μωσαϊκῶν ἀντιπολιτευομένων, τὴν συνταγματικὴν αὐτῶν παντομίμαν. Παπαγιαννακόπουλος καὶ Γεροκωστόπουλος καὶ Κωνσταντόπουλος καὶ ὅσοι ἄλλοι ἐρατεινοὶ εὑρίσκοντες ἐν παντὶ καὶ πάντοτε παραβιαζόμενον τὸ Σύνταγμα. 'Εὰν τὸ

Σύνταγμα εἶχε φωνήν, βεβαίως θὰ ᾐσθάνετο τόσην καταισχύνην ἀπὸ τὴν περὶ τόσων συχνῶν παραβιάσεων αὐτοῦ λογοδιάρροιαν τῶν συνταγματικῶν, ὥστε θὰ ἐπροτίμα ἴσως διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τοιούτους φίλους νὰ πέσῃ μεταξὺ τῶν ὀδόντων τοῦ θανασιμωτέρου ἐχθροῦ του· ἀφοῦ τοσάκις παρεβιάσθη κατ' αὐτούς, τί ἔμεινε λοιπὸν εἰμὴ ἓν ράκος καὶ ἓν σιχαντόν! Ἀξίζουν τὸν κόπον τόσοι παρθένοι ἀγῶνες διὰ τοιοῦτο σκύβαλον; Ἐπικρίσεις ἐπὶ ἐπικρίσεων! Καὶ γρίνια ἐπὶ γρίνιας! Καὶ σχετλιασμοὶ ἐπὶ σχετλιασμῶν! Ἀλλὰ διοικεῖται ἓν κράτος μὲ ἐπικρίσεις; Πληροῦται ὁ στόμαχός του διὰ γρίνιας; Πληρόνονται τὰ τοκομερίδια μὲ σχετλιασμούς; Ἂν ἦνε τοῦτο δυνατόν, συμφωνοῦμεν τότε αὐθωρεὶ μὲ τὸν συνάδελφον «Αἰῶνα», ἀνακηρύττομεν προδότην προδοτῶν τὸν κ. Τρικούπην, ὄχι διὰ τὴν ἀδυναμίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει τοῦ νὰ ἀποκαλύπτῃ τὰ μυστικὰ τῶν δημοσίων λόγων του, ἀλλὰ διότι δὲν παραχωρεῖ τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν Γεροκωστόπουλον! Θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ πάντοτε ἰσοζύγιον χωρὶς φόρους καὶ χωρὶς δάνεια!

Οὕτω τὸ κοινοβουλευτικόν μας πλοῖον ἐξακολουθεῖ νὰ διανύῃ τὸν δρόμον του ἤρεμον ἐν ἠρέμῳ θαλάσσῃ μὲ πλοιάρχον σποραδικῶς συνάπτοντα ὁμιλίαν τινὰ μὲ τοὺς μᾶλλον ἐκλεκτοὺς τῶν ἐπιβατῶν. Ἂν θὰ πνεύσῃ βραδύτερον ἐναντίος ἄνεμος, ἂν ἡ πρῷρά του διασχίσῃ ἄλλας θαλάσσας δυσμενεῖς, ἀδιάφορον, τώρα ἔχομεν γαλήνην καὶ ὅσοι ἀποπειρῶνται νὰ κάμουν τρικυμίαν, οὗτοι ζητοῦν μὲ τὴν δύναμιν τῆς ῥάβδου των νὰ κινήσουν ἓν θωρηκτόν.

Ὅλα περνοῦν· δασμολόγια, νομοσχέδια, φόροι νέοι, φόροι παλαιοί, τέλη μεγάλα, τέλη μικρά. Ὅλα περνοῦν, θητεῖαι μακρότεραι, ἀπαλλαγαὶ πλειότεραι, διοικήσεις νέαι, νομαρχιακὰ συμβούλια, μεταρρυθμίσεις εἰς αὐτά, μεταρρυθμίσεις εἰς ἐκεῖνα. Μιλιὰ ἐντὸς τῆς Βουλῆς, μιλιὰ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, μιλιὰ εἰς τὸν τύπον. Πρὸς τί ὁ κόπος τῆς κινήσεως τῶν σταγόνων, ὅταν δυνάμεθα τοὐλάχιστον, ἐν μέσῳ τόσων ἄλλων κακῶν, στερήσεων, μηνιγγιτίδων, ἀσφυξίας, σεισμῶν, πτώχιας

καταχρήσεων, ξηρασίας, νὰ ἀπολαμβάνωμεν τὴν συβαριτικὴν αὐτὴν ἀπόλαυσιν. Λούκουλλοι τῆς σιωπῆς! Δόξα σοι ὁ Θεός, ὅτι μᾶς ἔμεινε καὶ αὐτὴ ἡ ἡδονή, ἐν μέσῳ τῆς ἄλλης κολάσεως. Εἷς ἄνθρωπος μᾶς συμπεριέλαβεν ὅλους ἐν τῇ παλάμῃ του καὶ μᾶς κάμνει ὅ,τι θέλει. Τὸν εὐχαριστοῦμεν, διότι ἂν δὲν εὑρίσκομεν τὴν παλάμην του, πιθανὸν νὰ εὑρίσκαμεν τὸ μηδέν. Καλὸν καὶ αὐτό!

Ἐν μέσῳ τῆς καθολικῆς ἐλαττώσεως, αὐτὸς μόνον δὲν ἐλαττοῦται αὐτὸς μόνος ἐκτείνεται καὶ ἐντείνεται.

Ἐν μέσῳ τῆς καθολικῆς ἀποθαρρύνσεως καὶ ἐξασθενήσεως, αὐτὸς μόνος διατηρεῖ ἀκμαίας τὰς δυνάμεις του καὶ ἐλπίζει. Ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἀθυμίας, αὐτὸς μόνος ἔχει ὄρεξιν νὰ εὐφυολογῇ καὶ νὰ φαιδρύνηται. Ἀφοῦ εἰς τοιοῦτο περιήλθομεν σημεῖον, δὲν ἔχομεν ἢ νὰ εὐχόμεθα ὥστε ὁ ὕψιστος νὰ συντηρῇ ἀθίκτους τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ μεγάλου ὑπνωτιστοῦ τοῦ ἔθνους μας!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Δευτέρᾳ, 16 Μαρτίου 1887.

Χθὲς τὴν 2 ½ μ. μ., τῇ προσκλήσει τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, συνῆλθον ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς πάντες οἱ ἐν Ἀθήναις παρόντες βουλευταὶ τῆς Ἑπτανήσου, ἐν οἷς καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν κ. κ Λομβάρδος καὶ Θεοτόκης, ὅπως συσκεφθῶσι περὶ τοῦ ζητήματος τῆς φορολογικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου πρὸς τὸ λοιπὸν Κράτος. Ἐν ἀρχῇ λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. Τρικούπης, ἀνέπτυξε πρὸς τοὺς παρόντας τὸ ζήτημα ὑφ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐπόψεις, καίτοι δὲ δὲν ἐξεφράσθη κατηγορηματικῶς ὑπὲρ τῆς ἀφομοιώσεως, ὑπέδειξεν οὐχ ἧττον διὰ τῶν λεγομένων του, ὅτι ταύτην, κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν, ἐθεώρει λίαν σύμφορον καὶ πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Ἑπτάνησον. Κατὰ τῆς ἀφομοιώσεως ὅμως ἐκηρύχθησαν οἱ πλείονες τῶν συνελθόντων, ἐν οἷς καὶ οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Λομβάρδος καὶ Θεοτόκης.

THE STANDARD, March 25 1887.

THE GREEK GOVERNMENT

From our correspondent

Athens, Thursday Night.

The report that troubles are being fomented in Macedonia by Greeks, and that Greek bands are forming on the frontier for the purpose of assisting in a rising against the Turkish Government, is absolutely unfounded. In Greece at the present moment nothing is so eagerly wished for as peace and rest, and neither in the Press nor among the public is any desire shown to interfere in the Balkan disputes. All the efforts of M. Tricoupis and his Ministry are bent towards the restoration of the finances and the internal development of the country.

18 Μαρτίου 1887.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

. . . .

Ὁ κ. Τζάνες προσθέτει, ὅτι μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα ἀνακοινώσῃ ταῦτα εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι, ἐπειδὴ εἶνε ἐκ τῶν κολασμένων, δὲν ἔχει ἐλευθέραν εἴσοδον. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπαντᾷ, ὅτι οὐδέποτε ἐθεώρησε τὸν κ. Τζάνεν ὡς κολασμένον, διότι τὸν ἐθεώρησε πάντοτε εἰς τὸ πουργατόριον καὶ οὐ μόνον εἰς τὴν παροῦσαν περίοδον τῆς Βουλῆς. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν, ἑπομένως ἡ εἴσοδος εἰς τὸ ὑπουργεῖον, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε διὰ τοὺς κολασμένους, διὰ τὸν κ. Τζάνεν εἶνε πάντοτε ἐλευθέρα.

THE DAILY NEWS, March 14, 1887.

From our correspondent

Athens, Sunday Night.

The result of the debate on the reply to the Royal Speech shows that the Government has a large majority in the Chamber. Out of 126 votes it obtained 88 on this question. It is pretty safe, therefore, to predict that M. Tricoupis will be able to carry his financial measures.

ΩΡΑ, Πέμπτη, 19 Μαρτίου 1887.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

. . . .

Τρικούπης. Ἠκούσατε πρὸ ὀλίγου βεβαιούμενον ἀπὸ τοῦ βήματος, ὡσανεὶ ἦτο ἀληθῶς πανθομολογούμενον, ὅτι πρωτοφανὲς εἶνε τὸ διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη. Ἰδού, κύριοι, διατάγματα προγενέστερα· θὰ ἀναγνώσω διάταγμα φέρον ἡμερομηνίαν 15 Δεκεμβρίου 1875, ἠξεύρετε δὲ ποῖοι τότε ἦσαν εἰς τὰ πράγματα· βεβαίως οὐχὶ οἱ ἐντεῦθεν καθήμενοι.

Ἠκούσατε κοπτόμενον τὸν κ. βουλευτήν, ὅτι ἐξεδόθη διάταγμα ὑποβιβασμοῦ· ἀνέγνων διάταγμα ὑποβιβασμοῦ τὸ ὁποῖον ἔμεινεν ἀνεξέλεγκτον ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ 1875 μέχρι σήμερον.

Τότε ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἦτο ὁ κ. Αὐγερινός, πρωθυπουργὸς δὲ ὁ ἀείμνηστος Κουμουνδοῦρος, ὑπουργὸς δὲ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Σωτηρόπουλος.

Παπαμιχαλόπουλος. Αὐτοῦ πρόκειται περὶ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων.

Τρικούπης. Καὶ δὲν εἶνε ἀξιωματικοὶ οὗτοι; Ὁ ἀξιότιμος βου-

λευτὴς θεωρεῖ, ὅτι δὲν εἶνε ἀξιωματικοί. Λέγω ὅτι πάντες εἶνε ἀξιωματικοὶ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι, ἀπολαύοντες πασῶν τῶν προνομιῶν, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς κατὰ τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους.

Θ. Κανάρης. Τότε ὑπεβιβάσθησαν οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι διότι ἠκυρώθη ὁ νόμος.

Τρικούπης. Εἶνε περιττὸν νὰ μὲ ὑποβοηθῆτε, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι δύνασθε νὰ ἐκθέσητε τὰ πράγματα κάλλιον ἐμοῦ, ἀλλὰ ταῦτα ὁμιλοῦσι τόσον ἐναργῶς ὥστε ὅσον ἀτελῶς καὶ ἂν τὰ παραστήσω θὰ δυνηθῶ νὰ πείσω τὴν βουλήν.

Κατόπιν λαμβάνουσι τὸν λόγον καὶ ὑποστηρίζουσιν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ ὁ ἅπαξ δοθεὶς καὶ παράνομος βαθμὸς οἱ κ. κ. Κουμουνδοῦρος, Λεβίδης καὶ Ράλλης, ὅστις ἀγορεύει διὰ μακρῶν ὑβρίζων τοὺς ὑπουργικοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς κυρίους ὑπουργούς. Κατόπιν ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ὁμιλεῖ ἐπὶ τοῦ ζητήματος θεωρῶν καὶ οὗτος, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφαιρεθῇ ὁ παρανόμως δοθεὶς βαθμός. Εἶτα εἰσέρχεται ἡ βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καταλαμβάνει δὲ τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Κανταρτζῆς. Ὁ κ. Ῥάλλης καὶ πάλιν ἀγορεύει ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγγυήσεως δανείου τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀντικρούει αὐτόν, μεθ' ὃ ἐπιψηφίζεται τὸ νομοσχέδιον εἰς γ' καὶ τελευταίαν συζήτησιν. Μακρὰ ἐγείρεται συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων. Πολλοὶ ἀγορεύουσιν ἐπὶ τούτου, ἐν οἷς ὁ κ. Ῥάλλης ἀσχολούμενος μᾶλλον εἰς ὕβρεις κατὰ τῶν ὑπουργικῶν βουλευτῶν, ἐφ' ᾧ ὁ κ. Μουσούρης ἐν δικαίᾳ ἀγανακτήσει τῷ λέγει, ὅτι οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ νὰ συμφωνῇ μετ' αὐτοῦ γνωστοῦ ἐνταῦθα καὶ ἀντιπολιτευομένου τὴν κυβέρνησιν ἀφότου δὲν εἶνε ὑπουργός. Ἐπιψηφίζεται ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ α' ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου. Ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου ὁ κ. Ράλλης ζητεῖ ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως λέγων, ὅτι ἡ ὥρα παρῆλθεν, ὅτι οἱ ὑπουργικοὶ βουλευταὶ δὲν

εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσωσι τί συζητεῖται, οὐδ' οἱ αὐθαδέστεροι δ' αὐτῶν δύνανται νὰ ἀρνηθῶσι τοῦτο, ἀφοῦ μόνον σκοπὸν ἔχουσι νὰ πολιτεύωνται κατὰ τὰ νεύματα τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ὁ κ. Κουκούλεζας μετὰ τοσαύτας ὕβρεις τοῦ κ. Ράλλη λέγει τὰ ἑπόμενα: «Ἐὰν ὁ κ. βουλευτὴς ἐννοῇ αὐθάδεις ἡμᾶς, τὸν διαβεβαιοῦμεν, ὅτι εἴμεθα εἰς θέσιν καὶ κατάστασιν νὰ τὸν ῥαπίσωμεν, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶνε παράφρων δὲν τὸν συνεριζόμεθα, διότι ἀρκετὰ δείγματα τῆς παραφροσύνης του ἔδειξε μέχρι τοῦδε». Ὁ κ. Ράλλης ἀπαντᾷ ὑβριστικῶς εἰς τὸν κ. Κουκούλεζαν, μεθ' ὃ, μὴ ζητήσαντος ἄλλου τὸν λόγον, ὁ κ. πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀναβολῆς. Ὁ κ. Λεβίδης λέγει ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. πρόεδρον: «Κύριε Κανταρτζῆ δὲν εἶσθε ἐδῶ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κοινοβούλιον». Ὡς ἐννοεῖται ἡ πρὸς τὸν προεδρεύοντα ἀπευθυνθεῖσα αὕτη σκαιὰ ὕβρις ἐξερεθίζει τοὺς κ.κ. βουλευτὰς τῆς συμπολιτεύσεως, οἵτινες τῷ ἐπιτάσσουσι νὰ σιωπήσῃ, ἐνῷ ὁ κ. Βουδούρης ζητεῖ νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν πρὸς τὸ προεδρεῖον ὕβριν. Ὁ κ. Λεβίδης ἀπειλεῖ διὰ τῆς χειρός του τὸν κ. Βουδούρην, ὅστις ὁρμᾷ πρὸς τὸν ἀπειλοῦντα. Οἱ βουλευταὶ ἐγείρονται σχεδὸν ἅπαντες· συσσώρευσις γίνεται περὶ τὸν κ. Λεβίδην, ἐπικρατεῖ σάλος, ὕβρεις ἐκσφενδονίζονται καὶ ἀπειλεῖται σύγκρουσις. Τινὲς τῶν ὑπουργικῶν βουλευτῶν παρεμβαίνουσι καὶ ἐπαναφέρουσι τὴν τάξιν. Ὁ κ. Α. Χρηστόπουλος φέρει ἔνστασιν μὴ ἀπαρτίας. Ὁ κ. πρόεδρος διατάσσει ν' ἀναγνωσθῇ ὁ κατάλογος. Ὁ κ. Ράλλης ζητεῖ νὰ μὴ ἀναγνωσθῇ ὁ κατάλογος λέγων, ὅτι δὲν ἐγένετο ἔνστασις. Ὁ κ. Τόμαν τῷ παρατηρεῖ, ὅτι ἔνστασις ἐγένετο καὶ πρέπει νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ἡ Βουλὴ εἶνε ἐν ἀπαρτίᾳ. Ὁ κ. Ράλλης λέγει ὅτι ἄδικος ἐπίθεσις ἐγένετο κατὰ τοῦ κ. Λεβίδου ἐνῷ ὀφείλομεν ἅπαντες εὐπρεπῶς ἐνταῦθα νὰ πολιτευώμεθα. Ἡ φράσις αὕτη γεννᾷ γενικὴν ἱλαρότητα. Ὁ κ. Λεβίδης δικαιολογούμενος διὰ τὰς πρὸς τὸν πρόεδρον ὕβρεις του, λέγει, ὅτι ἡ ἐπίθεσις ἐγένετο μετὰ σύνθημα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἂν δὲ ἡ ἐπίθεσις ἐπραγματοποιεῖτο θὰ ἔσχιζον τὰ φορέματά του. Ὁ κ. Λε-

βίδης ἀπευθύνει χυδαίας ὕβρεις πρὸς τὸν κ. Δραγούμην, ὅστις μετ' οἴκτου παρατηρεῖ αὐτὸν μὴ καταδεχόμενος ν' ἀπαντήσῃ. Ἐξακολουθεῖ εἶτα ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου καὶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος ὁμιλεῖ διὰ μακρῶν ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου. Ὁ κ. Ράλλης προβάλλει ἔνστασιν μὴ ἀπαρτίας. Ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου εὑρέθησαν παρόντες 79 βουλευταί. Ἄλλος ἀνέρχεται τὸ βῆμα, ὁ κ. Γεροκωστόπουλος ὅστις ἄρχεται ὁμιλῶν ἀργὰ ἀργά, σταματῶν ἐν ἑκάστῃ λέξει καὶ προσπαθῶν νὰ παραλύσῃ τὴν συζήτησιν δι' ἱστορικῶν ἀφηγήσεων. Ἐπαναλαμβάνει τὰ αὐτά, ἐκζητεῖ μακροσκελεῖς φράσεις, μὴ παραλείπων νὰ ἐπισωρεύῃ ἐπίθετα ἀπειράριθμα ἐπὶ ἑκάστου οὐσιαστικοῦ καὶ παρατηρῶν πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν ἵνα ἴδῃ πότε θὰ γείνῃ νέα ἔνστασις περὶ μὴ ἀπαρτίας. Καὶ ἔρχεται εἰς βοήθειαν αὐτοῦ ὁ κ. Ράλλης φέρων τὴν περὶ μὴ ἀπαρτίας ἔνστασιν. Ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου εὑρέθησαν παρόντες 70 βουλευταί, ἑπομένως ἐλύθη ἡ συνεδρίασις τὴν 1 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Πέμπτη, 19 Μαρτίου.

Ἡ περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ κ. Τερτίπη συζήτησις ἐπερατώθη τὴν $8^1/_2$ μ. μ. ὥραν. Ἀλλ' ἡ βουλὴ συνεδρίαζεν ἀδιακόπως μέχρι τῆς 1ης μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀκριβῶς ὥρας. Τί ἔπραττε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο;

Συνοψίζομεν τὰς ἐργασίας τὰς γενομένας κατὰ τὸ διάστημα τῶν $4\ ^1/_2$ τούτων ὡρῶν. Τρεῖς ἐνστάσεις περὶ μὴ ἀπαρτίας ὑπὸ ἀντιπολιτευομένων γενόμεναι κατὰ τὴν δῆθεν συζήτησιν τοῦ 1ου καὶ 2ου ἄρθρου τοῦ περὶ δημοσίων ἐσόδων νομοσχεδίου. Ἀγορεύσεις τῶν ἀξιοτίμων βουλευτῶν Ἀττικῆς Ράλλη καὶ Λεβίδου, ἐν αἷς ἡ χυδαιοτάτη, ἡ καπηλικὴ ὕβρις — χαρακτηρίζουσα ἀληθῶς παράφρονας, ὡς εἶπε βουλευτής τις — κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τῶν ἀποτελούντων τὴν συμπολίτευσιν βουλευτῶν καὶ τελευταῖον καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ προεδρεύοντος τῆς Βουλῆς τὴν ὥραν ἐκείνην ἀντιπροέδρου κ. Κανταρτζῆ. Πρόκλη-

σις, συνεπείᾳ τῆς αὐθάδους, τῆς κυνικῆς τφόντι, ταύτης συμπεριφορᾶς, ἐπεισοδίου θλιβεροῦ καθόλου, ὅπερ ὀλίγου δεῖν ἐλάμβανεν ἀνυπολογίστους διαστάσεις, τῆς πλειονοψηφίας ἐξεγερθείσης κατὰ τῶν ἀφορήτων πλέον ὕβρεων τῶν δύο ἀπαραδειγματίστου θράσους βουλευτῶν 'Αττικῆς. Παρέλασις μετὰ τοῦτο ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦ κ. Γεροκωστοπούλου, ὅστις—πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν πρὸς ἔπαινον τῆς εἰδικότητος αὐτοῦ — ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἠγόρευε δῆθεν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νομοσχεδίου· ἀλλ' ἡμεῖς προτείνομεν γενναίαν ἀμοιβὴν οἱανδήποτε εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν ἀκροατῶν, ὅστις ἤθελε δυνηθῇ νὰ διατυπώσῃ ἐγγράφως ἢ βεβαιώσῃ ἡμᾶς προφορικῶς, τὸ τί ἔλεγεν ἢ τὶ ἐπὶ τίνος θέματος ἠγόρευεν ὁ ἀξιότιμος οὗτος εὐγλωττότατος ἐξ 'Αχαΐας βουλευτής! Καὶ λίαν ἐπικαίρως τφόντι ἦλθεν ὁ συνάδελφός του ἐξ 'Αττικῆς κ. 'Ράλλης διακόψας διὰ μιᾶς ἐνστάσεως ἐπὶ τῆς ἀπαρτίας τὴν «κωμῳδίαν» ἐκείνην, ὡς αὐτὸς ὁ ἐνιστάμενος ὠνόμασε τοῦ κ. Γεροκωστοπούλου τὴν ἀγόρευσιν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Παρασκευῇ, 20 Μαρτίου.

Ο ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. ΤΕΡΤΙΠΗ

'Ο λόγος, ὃν ἐξεφώνησε προχθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης περὶ τοῦ ὑποβιβασμοῦ τοῦ κ. Τερτίπη, καὶ ὃν ἐδημοσίευσεν ἡ χθεσινὴ «Ὥρα», εἶνε ἀληθῶς ἀπαράμιλλος ὑπὸ ἔποψιν πειθοῦς, δεινότητος ἐπιχειρημάτων καὶ λογικῆς ἀκαταμαχήτου. Δὲν φρονοῦμεν, ὅτι θέλει τις καταγνώσει ἡμῶν ὑπέρμετρον ἐνθουσιασμόν, ἐὰν διϊσχυρισθῶμεν, ὅτι εἰς τὴν μέχρι τοῦδε φήμην αὐτοῦ ὡς τοῦ κορυφαίου τῶν παρ' ἡμῖν πολιτικῶν ῥητόρων, προσέθηκεν ἑαυτῷ ὁ κ. Τρικούπης διὰ τοῦ προχθεσινοῦ λόγου καὶ τὴν τοῦ δεινοῦ νομομαθοῦς. 'Αναγινώσκοντες νῦν τὸν λόγον τοῦτον, νομίζομεν, ὅτι ἔχομεν ὑπ' ὄψει ἡμῶν ἔκθεσιν ἐξόχου εἰσαγγελέως παρ' ἀνωτάτῳ δικαστηρίῳ περὶ σοβαροῦ νομικοῦ ζητήματος, ἔκθεσιν τοσοῦτον ἰσχυρὰν καὶ βεβασανι-

σμένην καὶ ἐν ταῖς ἐλαχίσταις λεπτομερείαις, ὥστε οὐδεμία ἀμφιβολία ν' ἀπομένῃ ἡμῖν, ὅτι τὸ δικαστήριον θέλει ἀποδεχθῇ τὴν λύσιν, ἣν ἐκεῖνος προτείνει.

ΣΗΜΑΙΑ, 19 Μαρτίου 1887.

Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ

Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις τῆς παρελθούσης Τρίτης, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μία τῶν σημαντικωτέρων συνεδριάσεων τοῦ ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου. Ἀπὸ τοῦ κ. Λεβίδου ὅστις ἐτόλμησε νὰ υἱοθετήσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ «Αἰῶνος» γραφέντα, μέχρι τοῦ κ. Γεροκωστοπούλου ὅστις τὸν διεδέχθη, καὶ ἀπὸ τῶν φλυαριῶν αἵτινες ἐξετοξεύθησαν κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη, μέχρι τῆς ἀνηλεοῦς ἐκείνης ἀγορεύσεως, δι' ἧς κατεκεραύνωσεν ὅλους, μία κρίσις, ἓν συμπέρασμα δύναται νὰ ἐξενεχθῇ χαρακτηριστικὸν τῆς φοβερᾶς καταστάσεως εἰς ἣν διατελοῦμεν. Ὅτι εὑρισκόμεθα ἐν κοινωνίᾳ διὰ τὴν ἐμπάθειαν τῆς ὁποίας οὔτε ἱερὸν οὔτε ὅσιον ὑπάρχει.

Μία συνάδελφος, μολονότι ἀξιότιμος καθ' ὅλα, ἔσχε τὴν τόλμην νὰ ῥίψῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ κ. Τρικούπη τὴν φοβερωτέραν τῶν ὕβρεων, τὴν βδελυροτέραν τῶν κατηγοριῶν, ἀγομένη εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἐξ ἐνδείξεων αἱ ὁποῖαι ἐν ἀντιπολιτεύσει περισσότερον εὐσυνειδήτῳ θὰ ἐθεωροῦντο ὡς ἀπαράγραπτοι τίτλοι εὐγνωμοσύνης. Καὶ ὑπῆρξαν ἄνθρωποι ἱκανοὶ νὰ τὴν πιστεύσουν καὶ ὑπῆρξαν ἄνθρωποι ἱκανοὶ νὰ τὴν ἐπιδοκιμάσουν καὶ ὑπῆρξαν ἄνθρωποι ἱκανοὶ νὰ ἀναλάβωσι τὴν κατηγορίαν, χωρὶς νὰ αἰσχυνθῶσι, χωρὶς νὰ αἰσθανθῶσι τὴν βδελυγμίαν τὴν ὁποίαν δύναται νὰ προξενήσῃ μία τόσῳ μυσαρὰ καὶ ἀποτρόπαιος συκοφαντία. Ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κατηγορίας ταύτης ὑπῆρξε τοσούτῳ μᾶλλον φοβερώτερον ὅσῳ ἀπροσδοκήτως ἐξερράγη. Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Τρικούπη ἔσχε τὸ ἀποτέλεσμα καταιγίδος καὶ ὁ ὄχλος ἐκεῖνος τῶν φωνασκῶν καὶ τῶν φλυάρων κατε-

τροπώθη ἅπαξ ἔτι, ὅπως κατεσυνετρίβη χθές, ὅπως διελύθη προχθές, ὅπως κατεστράφη ἀντίπροχθες, ὅπως ἐλούφαξε πάντοτε, ὁσάκις ἐτόλμησε νὰ ψελλίσῃ κατηγορίας ἀντικειμένας εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν λογικὴν τῶν πραγμάτων.

Ἡ προχθεσινὴ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς δὲν κατέρριψε μόνον τὰς σκανδαλώδεις ἐκείνας δημοσιεύσεις, ἀλλὰ παρέσχε διδακτικώτατον μάθημα εἰς ἐκείνους οἵτινες ἀγόμενοι ὑπὸ φατριαστικοῦ πάθους, δὲν ὑποχωροῦσιν οὔτε ἀπέναντι τῶν ἀηδεστέρων διαβημάτων. Ἀφοῦ περιύβρισαν ἀλληλοδιαδόχως καὶ τὸν πολιτευτὴν καὶ τὸ ἄτομον καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν πολίτην, ἀφοῦ τὸν ἐπροπηλάκισαν, ἀφοῦ ἀλληλοδιαδόχως τὸν κατεφόρτωσαν διὰ τῶν ἀπεχθεστέρων ἐπιθέτων, ἠθέλησαν νὰ ἀνακεφαλαιώσωσιν ὅλα ταῦτα διὰ μιᾶς λέξεως, περιλαμβανούσης ὅλας τὰς ἐννοίας καὶ ὅλα τὰ ἐπίθετα, στιγματίζοντες τὸν προδότην ὅστις ὑπηρέτησε τὴν πατρίδα, τιμωροῦντες τὸν ἐγωϊστήν, τοῦ ὁποίου ἡ αὐταπάρνησις ὑπερέβαινε τὴν ἰδικήν των, ἀποκαλύπτοντες τὸν φιλόδοξον, ὅστις χάριν τῶν ἄλλων ἐλησμόνησε τὸν ἑαυτόν του, κατασυντρίβοντες τὸν ἰδιοτελῆ ὅστις ἐθυσίασε τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος. Ἀλλ' ὁ προδότης αὐτὸς εἰς τοῦ ὁποίου τὴν θέαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ θῶες τρέμουσιν, ὁ ἐγωϊστὴς αὐτός, πρὸ τοῦ ὁποίου ἔκυψαν τὴν κεφαλὴν πάντοτε, ὁ φιλόδοξος αὐτὸς τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα τοῖς ἀφαιρεῖ τὸν ὕπνον, ἔχει εὐγλωττίαν ἴσην πρὸς τὴν ἀδάμαστον αὐτοῦ θέλησιν καὶ ὡς ὑπὸ φοβερὸν καταπέλτην συνέτριψε, κατέβαλεν, ἔκαμε λυόμα ὅλους ἐκείνους οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ προφέρωσι κατ' αὐτοῦ τὰς γελοίας ἐκείνας κατηγορίας, ἀναδειχθεὶς ἀνάλογος πρὸς τὸ παρελθὸν τὸ ὁποῖον ἐκατηγόρησαν καὶ πρὸς τὸ μέλλον τὸ ὁποῖον φοβοῦνται.

THE TIMES, 23 March 1887.

THE COBDEN CLUB

His Excellency M. Tricoupis, President of the Council

of Ministers and Minister of Finance of the kingdom of Greece, has been elected an honorary member of the Cobden Club, on the motion of Mr. J. B. Potter, M. P., seconded by Mr. William Rathbone, M. P. The following resolution was coupled with the nomination: «The committee have great pleasure in offering this recognition ef the policy which M. Tricoupis has adopted, and the work that he has done as a statesman and a Minister with regard to the financial and economic condition of the kingdom of Greece».

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 24 Μαρτίου.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

Ἐν Βιρμιγχάμῃ τῇ 15/27 Μαρτίου 1887.

Δὲν δύναμαι νὰ περάνω τὴν περιγραφὴν ταύτην, χωρὶς νὰ διηγηθῶ εὐχάριστον γεγονός. Ἐν ᾧ, ὡς εἶπον, αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ προὔχοντες τῆς πόλεως περιέμενον τὴν Βασίλισσαν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Δημαρχείου, ἀντικείμενον θαυμασμοῦ καὶ γενικῆς προσοχῆς ἦτο ὁ κ. Τσάμπερλαιν, ὅστις διαδοχικῶς ἀπέτεινε τὸν λόγον εἰς διαφόρους ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων. Αἴφνης ἰδὼν ἀντικρὺ αὐτοῦ τὸν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Κλάδον, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶνε κἄπως σχετισμένος πρὸ πολλῶν ἐτῶν, προέβη εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος πρὸς συνάντησίν του, καὶ ἀφοῦ ἀντήλλαξαν χαιρετισμούς, ὁ κ. Τσάμπερλαιν τῷ εἶπε «δὲν σᾶς εἶδον ἀφ' ὅτου ἐπανῆλθον ἀπὸ τὴν εἰς τὴν πατρίδα σας περιοδείαν μου, καὶ δράττομαι νῦν τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσω πρὸς ὑμᾶς ὁποίαν εὐχαρίστησιν ἔλαβον ἀπὸ τὴν περιήγησίν μου ἐκείνην, καὶ ὁπόσον ἐθαύμασα τὴν ὀξύνοιαν, δραστηριότητα, πολιτισμὸν καὶ πᾶν ὅ,τι διακρίνει τὸν πεπολιτισμένον λαόν, τῶν συμπατριωτῶν σας. Ἡ πρόοδός των εἶνε βεβαία προϊόντος τοῦ χρόνου· πολλὰ εἶδον ἅτινα μὲ ἔπεισαν ὅτι κέκτηται ὅλα τὰ στοιχεῖα ἀληθοῦς προόδου. Ηὐτύχησα νὰ

γνωρίσω κατὰ πρώτην φορὰν τὸν κ. Τρικούπην, καὶ εἶνε πράγματι ἀνὴρ ἀντάξιος τῆς δημοτικότητος καὶ ἐμπιστοσύνης ἣν χαίρει· ὁμιλεῖ τὴν ἀγγλικὴν ὡς ἄγγλος». Ὁ κ. Κλάδος τότε τῷ ὑπενθύμισεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐχρημάτισεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς Λονδῖνον καθὼς καὶ ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτοῦ πρότερον. Εἶτα ὁ κ. Τσάμπερλαιν προσέθηκεν, ὅτι προχθὲς συνομιλῶν μετὰ τοῦ λόρδου Σαλισβουρῆ περὶ Ἑλλάδος, τῷ εἶπε μεταξὺ ἄλλων: «πῶς σᾶς φαίνεται ὑπουργός τις νὰ διπλασιάσῃ σχεδὸν τοὺς φόρους ἐν τῷ ἐπὶ γενικῶν ἐκλογῶν προγράμματί του, καὶ νὰ ἐπιτύχῃ πλειονοψηφίαν πεντήκοντα βουλευτῶν; δὲν θὰ ἐπεθυμεῖτε καὶ ὑμεῖς τοῦτο, ὅπερ ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κατώρθωσε;» ὁ κ. Τσάμπερλαιν εἶνε κατενθουσιασμένος ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ κ. Τρικούπη. Μὲ λυπεῖ, τῷ εἶπεν ὁ Πρόξενος, ὅτι δὲν ἐπεσκέφθητε συγχρόνως καὶ τὴν Σερβίαν καὶ Ῥουμανίαν, διότι τότε θὰ ἠδύνασθε νὰ συγκρίνητε τὰ Κράτη ταῦτα μὲ τὴν Ἑλλάδα. Λυποῦμαι καὶ ἐγὼ ἀπήντησε, καὶ τὸ ἐσκόπευον, ἀλλ' ἡ χολέρα μᾶς ἐμπόδισε· μ' ὅλα ταῦτα εἶδον ἄλλους ἀνατολικοὺς τύπους ἐν τῇ τελευταίᾳ περιηγήσει μου, ἵνα δύναμαι νὰ διακρίνω τὴν τῆς Ἑλλάδος θέσιν μεταξὺ αὐτῶν. Ὁ κ. Κλάδος εὐχαριστήσας αὐτὸν διὰ τὰς φιλικὰς καὶ εὐνοϊκὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐκφράσεις του ἔστρεψε τὴν ὁμιλίαν εἰς τὰ τῆς ἡμέρας.

THE LEVANT HERALD, April 4 1887,

The Greek Chamber continues to be the scene of the desperate endeavours of the champions of a cowardly and debile policy to make it prevail against the manly and Spartan statesmanship of M. Tricoupi. M. Delyanni having lost the respect of his country last year by leading it into a wholly false position before the world.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη, 25 Μαρτίου

Τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἡ ἀγόρευσις δημοσιευθήσεται αὔριον ὑπὸ

τῆς «Ὥρας». τὴν ἀνάγνωσιν δ' αὐτῆς συνιστῶμεν θερμῶς καὶ τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις διότι δὲν εἶνε συνήθεις αἱ τοιαῦται ἀγορεύσεις πανταχοῦ μὲν ἰδίως ὅμως ἐν τῷ ἡμετέρῳ Κοινοβουλίῳ, ὅπου οἱ ῥήτορες διακρίνονται ὡς τὸ πολὺ ἐπὶ κλασικῇ ἀμαθείᾳ καὶ φορτικῇ φρασεολογίᾳ. Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀπεπειράθη ἀπολογίαν ὁ κ. Δηλιγιάννης, μὴ λησμονήσας νὰ ἀναμίξῃ καὶ ὑβριστικοὺς ὑπαινιγμοὺς κατὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, καθὼς καὶ τὰς ἱστορικὰς μηχανορραφίας καὶ τὰς ἐναντίον του αἰωνίας ἐνέδρας· ἀλλὰ τοσαύτη ἦτο ἡ ἀντίθεσις τῶν ἐντυπώσεων, καὶ τοσοῦτον προφανὴς ἡ κατάπτωσις, ὥστε καὶ ἐκ τῶν βουλευτῶν οἱ πλεῖστοι ἀπεσύρθησαν τῆς αἰθούσης καὶ τὰ ἀκροατήρια σχεδὸν ἐκενώθησαν, τούτου δ' ἕνεκα ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων ἔνστασις περὶ μὴ ἀπαρτίας, καὶ μὴ ἀποδειχθείσης τοιαύτης ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου, ἡ συνεδρία διελύθη τὴν 8 1/2 μ. μ. ὥραν.

THE BULLIONIST, March 12 1887.

GREEK FINANCE

Much might be added to our article of last week on the interesting subject of Greek finance. In order to bring it down to date, reference should be made to the important Budget speech delivered by the Prime Minister, M. Tricoupis, last autumn. It was intended to be more than an ordirary financial statement, for it described at length not only the condition of the revenue and expenditure, but the whole administrative service of the country. It portrayed the special difficulties with which Greece has to contend, and showed where her burdens press most severely on her. The situation at that time was unquestionably bad, and M. Tricoupis, not being personally responsible for it, was not

sparing of sombre colours in picturing it. His predecessors had tried to make things pleasant for the taxpayers by reducing taxes, and the immediate result was a return of deficits. The year 1885 had closed with a balance to the bad of 26 million drachmas (francs), and 1886 was expected to increase that by another 22 millions. Nearly 50 million drachmas, or two millions sterling short, in two years, was the startling result of tampering with the revenue.

Outside of all this there was an extraordinary Budget to settle, for the cost of mobilising against Turkey. M. Tricoupis did not say how many millions that had cost. The whole of it had been provided for by loans, and passed on to posterity. Sufficient for the day was the evil thereof, namely, the regularly recurring deficits of over 20 million drachmas in the ordinary revenue. That demanded heroic remedies, and M. Tricoupis applied them. On the then existing basis he had to anticipate an expenditure for 1887 of 98 $^3/_4$ million drachmas, to meet which he had a visible income of 76 $^1/_2$ millions. In order to make these two wide ends meet, M. Tricoupis revised the whole public service, civil and military, introducing everywhere drastic reforms and retrenchments. He also looked all round among the taxes for opportunities of squeezing out another few hundred thousand drachmas. When we consider how primitive a country Greece still is, and the comparatively few points which the tax-gatherer has to lay hold of, the delicacy of this task may be appreciated. M. Tricoupis is recognised by all his countrymen as a clever man; but in his Budget of 1887 he excelled himself. To have elaborated such a multiplicity of changes was in itself a feat of administrative skill, but to

have induced a by no means complaisant Legislature to adopt them almost without criticism was greater still.

M. Tricoupis performed this Budget-conjuring business with wonderful skill, not only covering the threatened deficit of twenty-two million drachmas, but coming out on the other side witha surplus of four millions He did not pledge himself to realising the four millions, but regarded it rather as a margin for future risks-a kind of 10 per cent for contingencies, which contractors add to their estimates The principal stress he laid on it was as a guarantee that there would at least be no more deficits. This assurance has been strengthened by the fact we mentioned last week·that the revenue was considerably exceeding the Budget estimates. Such a result, though gratifying, is not surprising, for M. Tricoupis purposely pitched his estimates very low-even under those of the preceeding year. As he drily remarked, he did not wish to have it again said that «Greek Budgets were made up of amounts ascertained, but never collected». In regard to his new taxes, this was specially prudent, as their yield might easily have disappointed him instead of turning out, as they are doing, far better than he dares to anticipate. The Customs collections for January, which we published last week, exhibit an increase of 70 per cent. on those of January, 1886. The import duties yielded, 1,812,000 francs, against 957,000 francs, and import and export duties together were 2,258,000 francs, against 1,332,000 francs. In this direction, at least, there will be no disappointment.

We have spoken of the Tricoupis Budget as heroic, and a very few examples will prove it so. In the first place, there was an all-round 20 per cent. put on the direct taxes,

which was expected to yield an additional 3 $^{1}/_{2}$ million drachmas. Next, by a rearrangement of the wine and tobacco duties a further 12 $^{1}/_{2}$ million drachmas was to be realised. Lastly, by following the example of Russia and making the import dutties payable in gold, an increase of over four million drachmas was counted on from the Custom House. These three items, it will be seen, aggregate more than twenty million drachmas, a very considerable addition to make to a revenue of under eighty millions. In effect, M. Tricoupis raised the taxation of the country at a stroke by fully twenty per cent. It is not often that Finance Minesters are found in impecunious States like Greece attempting such a high flight of financial virtue. Still more seldom do we see a community already heavily taxed, and ill able to bear taxation, submitting quietly to such an aggravation of its public burdens. Better proof could not be wanted that the Greek Government at last appreciates the value of honesty, and that the Greek people are prepared to make sacrifices for the maintenance of their national credit.

On this essential point M. Tricoupis spoke with emphasis and precision. The future of Greece, he argued, depended altogether on its honesty. It was at the mercy of its creditors, and they would stand by it only on one condition-that it honourably fulfilled its engagements with them. Not long ago, Greece was in a financial pickle, and there was for a time some doubt as to its pulling through. A party in the Chamber had lost courage, and failing to see a way out of the dilemma, began to contemplate some polite measure of insolvency. Suggestions were made to tax coupons, a device for which there was, unfortunately, some respeetable prece-

dents. Others were for funding a few coupons on the model of American railways in re-organisation. Others, again. thought that sufficient relief might be obtained from the suspension of the sinking funds. To this last alternative M. Tricoupis did not see much objection, provided it were done with the consent of the bondholders. The only way out of their difficulties, he told the Chamber, «is to prove that we are determined to live like honest men by fulfilling our obligations; that if we borrow, we do so after considering our ability to pay the amount required for the service of what we borrow».

Besides the two-and a-half million drachmas to be saved by the suspension of certain sinking funds, there were severe retrenchments proposed at the expense of the army and the Civil Service. The army estimates of the preceding year were to be cut down by over four-and-a-half millions, and the Civil Service estimates by fully a million. After allowing for some indispensable increases, a net decrease was promised of over six-and-a-half millions drachmas, reducing the estimated expenditure of the year from ninety-eight and three-quarter millions to little more than ninety-two millions. But in the Greek, as in all other Continental Budgets framed on a French model, large offsets have to be made for unexpended credits. In some branches of expenditure these amount to nearly 10 per cent. M. Tricoupis on this occasion averaged them very moderately at 7 per cent, and thereby brought down his estimate to fifteen millions. Against this he had an anticipated revenue of close on ninety millions—namely, seventy-six-and-a-half millions on the old basis, plus twenty millions of new taxes, and minus deductions averaging

5 or 6 per cent. for short collections. The net result was a surplus of four-and-three-quarter millions drachmas — on paper of course; but so far as the year has gone it is being realised, and rather more.

To the Greek bondholders it is not M. Tricoupis, figures which are important so much as the resolute and successful attempt they indicate to produce a balanced budget. Those are, it must be admitted, but luxuries in Greek finance; they have not occurred often before, partly, perhaps, because no such resolute effort as this has been made to achieve them. The predecessors of M. Tricoupis found fresh borrowing easier than retrenchment, but last year they were at the end of their tether in that direction. They had done all the financing they could in London and Paris. They had exhausted the friendly indulgence of the local banks. They had printed and issued Hellenic greenbacks up to the last obolus that could be put in circulation. Bankruptcy on more taxation was the alternative to which they had reduced themselves. M. Tricoupis deserves special credit for the clearness and incisiveness with which he impressed all this on the Chamber. There is good hope for a country whose rulers dare to speak thus frankly to it of its duties, and to show it its dangers and difficulties with the gilt off.

ΣΗΜΑΙΑ, 26 Μαρτίου 1887.

. . . . Τὰ δὲ ἐπιχειρήματα τὰ ὁποῖα ἐξέθηκεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ κ. Τρικούπης, κατέστησαν τὴν πάλιν ἄνισον ὡς νὰ ἐπρόκειτο μεταξὺ γίγαντος καὶ πυγμαίου.

Ὁ κ. Τρικούπης ὡμίλησεν ἐπὶ δύο σχεδὸν ὥρας. Ἡ ἀγόρευσίς του ἦτο τοσούτῳ μᾶλλον εὐχερής, τοσούτῳ μᾶλλον εὔγλωττος, ὅσῳ

περισσότερον ἐπρόκειτο δι' αὐτῆς νὰ προβῇ εἰς τὴν διατύπωσιν σοβαροῦ καὶ εἰλικρινοῦς προγράμματος. Δὲν ἀπέφυγε τὰς ὡρισμένας διατυπώσεις. Ὅλαι αἱ φράσεις του ἐνεῖχον τὴν ἀνάπτυξιν τῶν αἰτίων, ἅτινα προὐκάλεσαν τὰ μέτρα ἅτινα προτείνει.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτῃ, 25 Μαρτίου.

Ὡς εἴχομεν εὐχηθῆ, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔλαβεν ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδρίᾳ τῆς Βουλῆς, τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος καὶ ἐπὶ μακρὸν ἀγορεύσας ἀπεκάθαρε τὴν κοινοβουλευτικὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ τοῦ μιάσματος, ὅπερ εἶχεν ἐπισκήψει ἐν αὐτῇ διὰ τῆς περὶ χρεωκοπίας διδαχῆς τῶν ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀγορευσάντων. Ἠθέλομεν ὑποβιβάσει πάντως καὶ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἐὰν ἐπεχειροῦμεν ἐνταῦθα ἀνάλυσιν αὐτῆς ἢ ἀπετολμῶμεν ὠχρὰν σκιαγραφίαν καὶ ἀτελεστάτην περίληψιν δι' αὐθαιρέτων περικοπῶν καὶ ἀπροσέκτων στρεβλώσεων ἐν δῆθεν π ρ α κ τ ι κ ο ῖ ς τῆς συνεδρίας. Ἐν τῷ συγχρόνῳ ἑλληνικῷ Κοινοβουλίῳ ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἔχει, οὔτε ὑπὸ τὴν μετριωτάτην ἔκφρασιν, ἀντίπαλον ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐν τῇ δυνάμει τῶν ἐπιχειρημάτων, αὐτοὶ δὲ οἱ ἔχθιστοι αὐτῷ πάντοτε ἀνωμολόγησαν μετὰ συντριβῆς τὸ ἀκαταμάχητον γόητρον ὅπερ ἀσκεῖ ἐπὶ τῆς συνειδήσεως πάντων ὁ λόγος τοῦ ἀληθῶς πρώτου μεταξὺ τῶν κορυφαίων πολιτευτῶν τῆς ἡμετέρας πατρίδος. Τοσοῦτον εἶνε τὸ κράτος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς λογικῆς, μάλιστα ὅταν πρόκηται νὰ ἀναιρεθῶσιν ἰδέαι καὶ αἰτιάσεις, ἃς ὑπαγορεύει ἡ τυφλὴ ἐμπάθεια κοινῶν ἀντιπάλων καὶ ἡ κακὴ πίστις πολιτευτῶν, μόνον ἐφόδιον ἐν τῇ πολιτείᾳ αὐτῶν καὶ μόνον σύμβουλον ἐχόντων τὸ εὐτελέστατον κομματικὸν συμφέρον καὶ μόνους τίτλους τὸ ἀξιοθρήνητον αὐτῶν πολιτικὸν παρελθόν.

Ποία τις ὑπῆρξεν ἡ ἀπὸ τοῦ 1882 μέχρι τοῦ 1885 τριετὴς οἰκονομικὴ διαχείρισις τοῦ κ. Τρικούπη; Εἰς δύο λέξεις παρέστησεν αὐτὴν δι' αὐθεντικῶν ἀριθμῶν ὁ κ. Πρωθυπουργός. Παρέλαβε τὰ

δημόσια τῷ 1882 μὲ ὑποχρεώσεις πολλῷ ἀνωτέρας τῶν λειψάνων τοῦ δανείου τῶν 120 ἑκατομμυρίων, κατώρθωσε δὲ νὰ συνομολογήσῃ δάνειον, ὅπερ, καίτοι ἀποτυχὸν κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐπέτρεψεν ὅμως εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκείνην νὰ ἄρῃ τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν καὶ ἀπαλλάξῃ τὸν τόπον ἀπὸ τῆς δεινοτάτης μάστιγος, ἀπὸ τῆς καταθλιπτικωτάτης τῶν φορολογιῶν, ὅσας δύναται κυβέρνησις ἄστοργος καὶ ἀνίκανος νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς φορολογουμένους. Πῶς δὲ κατέλιπε τὰ δημόσια ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη, ὅτε ἀπεχώρει τῆς ἀρχῆς διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν τῆς 7ης Ἀπριλίου; Κατέλειπεν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἀκριβῶς 12,000,000, κατέλειπεν ἔντοκα γραμμάτια ἀδιάθετα ἐξ 800,000, κατέλειπε χιλιάδας ἀδιαθέτων ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 170 ἑκατομμυρίων, κατέλειπε τέλος εἰς τὰ ταμεῖα τῶν Τραπεζῶν 104,000,000 τραπεζικῶν γραμματίων ἐξαγοράσασα ταῦτα διὰ μεταλλικοῦ 72,000,000 καὶ παρέδωκεν οὕτως εἰς τὴν διάδοχον αὐτῆς τὸ Κράτος εὐποροῦν πάντων ἐκείνων τῶν μέσων, δι' ὧν, ἂν νοῦς καὶ στοργὴ πρὸς τὸν τόπον διηύθυνε τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν πολιτείαν τῆς πρώην κυβερνήσεως, ἐὰν μὴ ἡ δημοκοπία παρήδρευεν εἰς τὰ βουλεύματα αὐτῆς, τὸ Κράτος δὲν θὰ περιήρχετο σήμερον εἰς ἣν εὑρίσκεται ἀδιέξοδον, καὶ τοσαῦτα νέα βάρη οὐδέποτε θὰ ἦν ἀνάγκη νὰ ἐπιβληθῶσι τῷ ἑλληνικῷ λαῷ.

Τί δὲ παρέλαβεν ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἐπανελθοῦσα τῷ 1886; Δώδεκα χιλιάδας ἀνυπογράφων χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ὧν αἱ ἐπιταγαὶ εἶχον ὑπογραφῆ, τὰς δημοσίας εἰσπράξεις εἰς οἰκτρὸν παραλύσεως σημεῖον, τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν ἐν ὅλῃ τῇ εἰδεχθεῖ αὐτῆς ἐπιβολῇ καὶ ἐξαπλώσει, ἑκατομμυρίων ὑπόχρεώσεις καὶ ἀνεξοφλήτους λογαριασμοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, τοὺς ὁποίους ἀκόμη ἐξακολουθεῖ ἐξοφλοῦσα ἡ παροῦσα Κυβέρνησις, καὶ οἵτινες καθ' ἑκάστην ἀνανεοῦνται διὰ τῆς ἐμφανίσεως νέων ὀφειλῶν ἐπὶ παραγγελιῶν τοῦ 1885 καὶ 1886, ἔλλειμμα ἐν τοῖς τακτικοῖς προϋπολογισμοῖς τοῦ 1885 καὶ 1886 συμποσούμενον εἰς 52 περίπου ἑκατομμύρια, ἐλάχιστον

ὑπόλοιπον ἐκ τῶν τέως ἀδιαθέτων ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 170 ἑκατομμυρίων, καὶ τέλος νέον κυμαινόμενον χρέος ἐξ 130 ἑκατομμυρίων ὡς ἔγγιστα!

Ταῦτα λέγουσιν ἐν φρικώδει, ἀμειλίκτῳ εὐγλωττίᾳ οἱ ἀριθμοὶ τῶν δημοσίων βιβλίων, τοιαύτη δὲ ἡ διαχείρισις ἡ ἀπὸ τοῦ 1882 μέχρι τοῦ 1885 καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1885 μέχρι τοῦ Μαΐου τοῦ 1886, ἀποτελοῦσα τὸ δεινότατον τῶν κατηγορητηρίων κατὰ τῆς πολιτείας τῶν προκατόχων Κυβερνητῶν.

Πέμπτη. 26 Μαρτίου 1887.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐν τοῖς Ἀνακτόροις παρετέθη γεῦμα εἰς τὰς διαφόρους ἀρχὰς καὶ εἰς τοὺς ἐπιζῶντας ἀγωνιστάς, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς ΚΕ΄ Μαρτίου. Ἐν τῇ θέσει τῆς τιμῆς, πλησίον τῶν Α. Α. Μ. Μ., παρεκάθηντο ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Αὐγερινός.

Πέμπτη, 1887.

Σήμερον, τὴν 2 μ. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετὰ τῶν μελῶν ἀποτελούντων τὴν πρὸς ἀνέγερσιν ἐνταῦθα στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων ἐπιτροπὴν θέλουσι μεταβῆ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἄρεως πρὸς μελέτην καὶ ἐκλογὴν τοῦ καταλλήτου χώρου πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ στρατιωτικοῦ τούτου καταστήματος.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 16 Μαρτίου.

Η ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

. . . . . Ἐπειγόμεθα ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν, πόσον ἄστοχος καὶ ἐπιπολαία ὑπῆρξεν ἡ Ἀντιπολίτευσις, μέλη τινὰ τῆς ὁποίας, ὅτε συνεζητεῖτο ἐσχάτως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Βουλῇ ἡ σύμβασις, κατέκριναν αὐτὴν ὡς ἐπουσιώδη καὶ ἐπιζήμιον μάλιστα διὰ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα ἐκόπτοντο δὲ ὅτι τὰ τελωνειακὰ τέλη Γαλλικῶν τινων εἰδῶν

ἠλαττοῦντο εἰς τὸ ἥμισυ διὰ τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως. Πόσον ἡ σύμβασις αὕτη εἶναι ἐπωφελὴς διὰ τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα τὰ εἰς Γαλλίαν εἰσαγόμενα, ὁπόσον δὲ ἐπουσιώδεις σχετικῶς ὑπάρχουν αἱ διὰ τῆς συμβάσεως ἐπιτυγχανόμεναι ὠφέλειαι τῆς Γαλλίας, μαρτυρεῖ καὶ αὐτὴ ἡ ἀπόρριψις τῆς συμβάσεως ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Γερουσίας, ἀλλ' ἰδίως ἡ ὁμιλία τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Φλουρὰνς, ὅστις ὡς τὸ σπουδαιότατον ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς συμβάσεως ἔφερε λόγους πολιτικῆς τάξεως ἰδίως, ὑπομνήσας ὅτι ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῆς 'Ανατολῆς, ἀφ' ἧς ἐξαρτᾶται τῆς Εὐρώπης ἡ εἰρήνη, ἐπιβάλλει τῇ Γαλλίᾳ νὰ μὴ ἀμελῇ παντὸς ὅ,τι δύναται νὰ συσφίγξῃ τὰς σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὸ κράτιστον τῶν ἐν τῇ 'Ανατολῇ Κρατῶν. Ὡς γνωστὸν διὰ τῆς συμβάσεως ἀπεσοβεῖτο πᾶς κίνδυνος αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῆς ἑλληνικῆς σταφίδος ἐν Γαλλίᾳ, τὸ τέλος τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου περιωρίζετο ἀπὸ 4 $^1/_2$ εἰς 2 μόνον δραχ. καὶ ἀφίνοντο ἀτελῆ τὰ ἑλληνικὰ σῦκα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Πέμπτη, 26 Μαρτίου 1887.

Δυσάρεστος δι' ἡμᾶς εἶναι ἡ μεταβιβασθεῖσα διὰ τῶν ἀνωτέρω τηλεγραφημάτων εἴδησις περὶ ἀπορρίψεως ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Γερουσίας τῆς πρὸ μικροῦ συνομολογηθείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἐμπορικῆς συμβάσεως.Ὁ ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Φλουρὰνς ὑπερήσπισεν αὐτὴν ἐνθέρμως. ἐξετάσας αὐτὴν καὶ ἐξ ἀπόψεως τῆς ἐν τῇ 'Ανατολῇ γαλλικῆς πολιτικῆς.'Αλλ' ἡ Γερουσία, ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ στοιχείων συντηρητικῶν κατὰ τὸ πλεῖστον, καὶ δὲν συγκινεῖται ἄγαν ἐκ τῶν πλατωνικῶν συμπαθειῶν, ἀπέβλεψε κυρίως εἰς τὰ συμφέροντα τῶν Γάλλων οἰνοπαραγωγῶν καὶ κατεψήφισε τὴν σύμβασιν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Γερουσίας σαφῶς καὶ ἀριδήλως μαρτυρεῖ πόσον ἐπωφελὴς ὑπῆρχε διὰ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα ἡ συνομολογηθεῖσα σύμβασις.

Καὶ ὅμως ὅτε ἔληξαν ἐνταῦθα αἱ περὶ αὐτῆς διαπραγματεύσεις,

καὶ ὅτε ὑπεβλήθη πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλήν, δὲν ἔλειψαν τὰ συνήθη κοάσματα δημοσιογράφων τινῶν καὶ βουλευτῶν, οἵτινες ἐν τῇ εὐσυνειδησίᾳ καὶ ἐν τῇ εὐθυκρισίᾳ των προσεπάθησαν νὰ παραστήσωσι τὴν σύμβασιν ὡς ἐπιζήμιον εἰς τὸ ἔθνος καὶ σχεδὸν ὡς προδοτικήν.

LE GAULOIS, **Mardi, 29 Mars 1887.**

LE TRAITÉ AVEC LA GRÈCE

Aujourd'hui, ce n'est plus la Grèce qui paie, c'est la France. Nos négociateurs ont fait avec ce pays un traité de commerce tout à fait extraordinaire. Nous recevrons les vins de Grèce à 2 francs l'hectolitre et, quand il nous prendra fantaisie d'expédier les nôtres au Pirée, nous paierons 80 francs l'hectolitre. C'est ainsi qu'on pratique la réciprocité dans ce traité. Le raisin sec nous arrivera au droit de 6 francs les 100 kilogrammes; mais nos produits manufacturés paieront aux douanes helléniques de 2 à 3,000 francs les 100 kilogrammes.

Plusieurs orateurs, notamment M. Des Rotours, du Nord, et M. Lalande, de la Gironde, ont vainement essayé de nous défendre contre ce marché de dupes. Le traité a été ratifié· Depuis la bataille de Marathon, c'est la plus belle victoire qu'aient remportée les descendants de Périclès.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 26 Μαρτίου

Ἡμερησία διάταξις

Ἀνέρχεται τὸ βῆμα ὁ ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Δηλιγιάννης, ὅπως συνεχίσῃ τὴν κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν δια-

κοπεῖσαν ἀγόρευσίν του. Διὰ σφαιριδίων Φλωμπὲρ ἐπιχειρεῖ νὰ ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν κεραυνῶν τοῦ προαγορεύσαντος κ. πρωθυπουργοῦ, καὶ δικαιολογεῖ τὰς ὑπερόγκους δαπάνας, αἵτινες ἀπεγύμνωσαν τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐπὶ τῆς τέως πρωθυπουργίας του, ἐπαναλαμβάνων τὴν σκοτεινὴν φράσιν, ὅτι τὰς δαπάνας ἐκείνας τὰς ἀπῄτει ἡ ἐθνικὴ πολιτική. Ὁ κ. πρωθυπουργός, ἐξακολουθεῖ λέγων ὁ κ. Δηλιγιάννης, πράττων κατὰ βούλησιν ὅ,τι ἂν θέλῃ, μὴ πράττων δὲ ὅτι δὲν πρέπει νὰ πράττῃ......καὶ ἐξακολουθεῖ συνεχίζων τὴν φράσιν καὶ τὴν ἰδέαν του. Ἀναφέρει προρρήσεις καὶ προφητείας του, τὰς ὁποίας βλέπει, λέγει, ἤδη ἐκπληρουμένας, καὶ ἐν γένει ἐπαναλαμβάνει τὴν πρώτην ἀγόρευσίν του δι' ἄλλων μόνον λέξεων, ἀγόρευσιν, ἣν δι' ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων εἶχεν ἤδη ἀνασκευάσει καὶ ἀντικρούσει ὁ κ. πρωθυπουργός. Ἀναφέρει καὶ πάλιν τοὺς προϋπολογισμούς, τὸ χρηματιστήριον, τὸ ἡμερομίσθιον, τὸν τόκον καὶ τὴν ζωήν, ἡ ὁποία λέγει, κατήντησεν ὀδυνηρά.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Παρασκευῇ, 27 Μαρτίου, 1887.

Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα, «Ἐφημερίδος»,

Ἐκ Σύρου, τῇ 26 Μαρτίου ὥρα 10 μ. μ.

Σήμερον τὴν 2 μ. μ. ὥραν ἐγένετο συνεδρίασις συνελεύσεως.

Συζήτησις ἐπακολουθεῖ καὶ γίνεται πρότασις ἐντελλομένη τῷ συμβουλίῳ νὰ διακανονίσῃ ταχέως τὴν διένεξιν. Μετὰ ταῦτα πρότασις ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ κ. Κεχαγιᾶ, δι' ἧς ἐκφράζεται ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς συνελεύσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν Τρικούπη διὰ τὴν ὠφέλιμον παραχώρησιν τῶν δύο πλοίων «Μυκάλης» καὶ «Σφακτηρίας». Ὁ κ. Ποταμιᾶνος ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν, διότι ἡ κυβέρνησις ἐπιθυμοῦσα μόρφωσιν ἑταιρείας μεγάλως τιμώσης ἑλληνικὴν σημαίαν ἐν Μεσογείῳ ἔδειξε διὰ τῆς παραχωρήσεως ταύτης διάθεσιν ἐνισχύσεως ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, ἐλπίζουσα, ὅτι αὕτη θὰ καταστῇ ἀξία πληρώ-

σεως τοιούτου πόθου. Γίνεται παμψηφεὶ ἀποδεκτὴ ἡ πρότασις ἔχουσα οὕτω: «Ἡ συνέλευσις τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας περατώσασα τὰς ἐργασίας αὐτῆς, τὴν 9 ὥραν μ. μ. ἐδέχθη παμψηφεὶ πρότασιν τοῦ κ. Εὐστ. Κεχαγιᾶ, δι' ἧς ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ τῇ παραχωρήσει τῇ ἑταιρείᾳ τῶν ἀτμοπλοίων «Μυκάλης» καὶ «Σφακτηρίας» ἐξ ἧς ἀπεδείχθη ἀριδήλως οὐ μόνον τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ ἔργου τούτου, ἀλλὰ καὶ αἱ πλήρεις μεγάλων ἐλπίδων ἰδέαι καὶ προσπάθειαι τοῦ κ. Τρικούπη πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας ἀξίας τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν προσπαθειῶν ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Δευτέρα, 30 Μαρτίου, 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 29 Μαρτίου

. . . .

Τὸ ἄρθρον τὸ ὁποῖον ἐχλεύασεν ὁ κ. βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἀπαντᾷ ὁ κ. Τρικούπης ἀνερχόμενος τὸ βῆμα, παρελήφθη ἀπαραλλάκτως ἐκ τοῦ γαλλικοῦ νόμου. Εἶναι βεβαίως λυπηρόν, ὅτι οἱ Γάλλοι νομοθέται δὲν τυγχάνουσι τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ κ. βουλευτοῦ, ἀλλὰ τὰ ἀτυχήματα εἶναι τοῦ κόσμου τούτου. (Φαιδρότης). Ἴσως ἄλλως τε νὰ μὴ θεωρηθῇ καὶ ἀτύχημα παρ' αὐτῶν τὸ ὅτι ἐχλευάσθησαν παρὰ τοῦ κ. βουλευτοῦ.— Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν θεωρεῖ ἀξιογέλαστον τὸ ἄρθρον ὁ κ. Τρικούπης.—Προετιμήθη, λέγει, τὸ σύστημα τῆς διὰ τοιούτου τρόπου καταργήσεως διατάξεων προγενεστέρων νόμων, διότι ἐὰν προετιμᾶτο τὸ ἄλλο, τοῦτ' ἔστι τῆς ἐκ νέου εἰσαγωγῆς τοῦ ἰσχύοντος νόμου ἄνευ τῶν καταργουμένων διατάξεων, θὰ παριστάμεθα πάλιν εἰς ἐκεῖνο, ὅπερ συχνάκις ἐπανελήφθη κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην, νὰ συζητῶνται διατάξεις κειμένων νόμων, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ νὰ χαρακτηρίζωνται ὡς πρωτοφανεῖς καὶ ἀντισυνταγματικαί, εἰ μὴ βδελυραὶ καὶ τερατώδεις.—Τὸ περὶ στρα-

τολογίας νομοσχέδιον, φρονεῖ ὁ κ. Τρικούπης, ὅτι διὰ νὰ συζητηθῇ ἐν τῇ Βουλῇ, καθ' ὃν τρόπον ἐννοεῖ ὁ κ. Ράλλης, χρειάζεται νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν προθεσμία ἑνὸς ἔτους πρὸς μελέτην, ἑνὸς ἔτους δὲ συνεδριάσεις νὰ καταναλωθῶσι πρὸς συζήτησιν. Ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ στηρίζονται αἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτευχθεῖσαι οἰκονομίαι τῶν 4,000,000 δραχμῶν, ἐὰν δ' ἡ Βουλὴ ἐπιθυμῇ τὴν πραγματοποίησιν τῶν οἰκονομιῶν τούτων, ἂς συναινέσῃ νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον ἄνευ συζητήσεων μακρῶν.

Κυριακῇ, 29 Μαρτίου 1887.

Ἐλύθη τέλος πάντων καὶ τὸ μέγα ζήτημα τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἀπὸ τῆς πρωΐας ἀπησχόλει τόσῳ τοὺς ἀντιπολιτευομένους, καὶ ἔδιδεν ἀφορμὰς εἰς σχόλια, εἰς ψιθυρισμούς, εἰς τρεξίματα, εἰς μυστηριώδεις συνεντεύξεις, εἰς γεύματα, καὶ εἰς παντὸς εἴδους ἐνεργείας πρὸς παραπλάνησιν τῆς μεγάλης ταύτης πλειονοψηφίας. Ἀπὸ πρωΐας μύριαι διαδόσεις ἐκυκλοφόρουν περὶ ἀποσκιρτήσεως, δὲν ἠξεύρομεν πόσων Θεσσαλῶν, περὶ ἀναχωρήσεως ἀγνοοῦμεν πόσων ἄλλων Ἑπτανησίων, περὶ ἀπαιτήσεων, δυσαρεσκειῶν καὶ ἐρίδων, ὅτι ἐθεάθησαν οἱ ὑπουργοὶ συγκεκινημένοι, ὁ κ. Τρικούπης τεθλιμμένος καὶ ὅτι ποικίλαι δυσθυμίαι ἀνήγγελλον τὴν ἐπὶ τὰ βελτίω τροπὴν τῶν τυχῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ ἑσπέρα διεσκέδασε τὰς ἀπορίας, διέψευσε τὰς διαδόσεις καὶ ἡ κυβέρνησις ἐξῆλθε θριαμβεύσασα διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας, ἀναγκάσασα νὰ σιγήσωσι τὰ ἀπαίσια ταῦτα στόματα, καὶ νὰ ματαιωθῶσιν ὅλαι ἐκεῖναι αἱ ἐλπίδες, αἵτινες ἐστηρίζοντο εἰς τὸ ἀπρόοπτον τοῦτο.

Τρίτῃ, 31 Μαρτίου 1887.

ΤΕΛΩΝΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

Κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον εἰσεπράχθησαν εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους 2,422,298.80 δρ. ἀπέναντι τῶν 1,380,015.34 δρ.

αἵτινες εἶχον εἰσπραχθῆ κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1887 μέχρι τέλους τοῦ Φεβρουαρίου εἰσεπράχθησαν 4,858,342.51 δρ. ἀπέναντι τῶν 2,821,649.48 δρ. εἰσπραχθεισῶν κατὰ τὸ ἀντίστοιχον διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 28 Μαρτίου 1887.

Χθὲς ἡ ἐνταῦθα συντεχνία τῶν ἀρτοποιῶν μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικοβιωτίας κ. Ι. Γεωργαντᾶ, ὅπως πληροφορηθῇ περὶ τῶν αἰτίων τῆς μεταστάσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Ὁ κ. Γεωργαντᾶς ἐγνώρισεν αὐτοῖς, ὅτι λόγοι ὑψηλοτέρας πολιτικῆς ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἀλλὰ σύσσωμος ἡ συντεχνία δὲν ἐθεώρησεν ἀποχρῶντας τοὺς προταθέντας λόγους, καθ' ὅτι ὁ κ. Γεωργαντᾶς ἐξετέθη ὡς ὑπουργικὸς καὶ ἦν ἐν πλήρει γνώσει τῆς πολιτικῆς τοῦ Ὑπουργείου, ἐδήλωσε δ' αὐτῷ ὅτι ἀπὸ τοῦδε παύει παρέχουσα αὐτῷ πᾶσαν ἐμπιστοσύνην. Εὐχάριστος ἡ ἐποπτεία αὕτη τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῶν ἐντολέων του.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 31 Μαρτίου 1887.

Πλέον ἢ ἐπαρκὴς ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων, ἵνα καὶ μεγάλην πλειονοψηφίαν σταθερῶς ἔχῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀπαρτίαν ἔτι ἐκ τῶν παρόντων φίλων της; Χθὲς ἔτι, μολονότι τὸ Σάββατον, τὴν Κυριακὴν καὶ πρὸ τῆς χθεσινῆς συνεδρίας, εἶχον ἀπέλθῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας των ἢ ἀπουσίαζον 15 περίπου ὑπουργικοὶ βουλευταί, ὁ ἀριθμὸς τῶν τῆς πλειονοψηφίας δὲν ἦτο 72, ἤτοι 4 μόνον ἔλαττον τῆς ἀπαρτίας; Δὲν ἀποτελεῖ ἆρά γε τὴν μεγίστην τιμὴν διὰ τὴν πλειονοψηφίαν τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς, καὶ δὲν ἀποτελεῖ τὴν τρανωτέραν ἀπόδειξιν τοῦ ἀσαλεύτου ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς πεποιθήσεσιν αὐτῆς, ὅτι εἰς πάσας τὰς μέχρι τοῦδε ψηφοφορίας τῶν φορολογικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως, πάντες οἱ βουλευταὶ οἱ ἐν Ἀθήναις εὑρισκόμενοι συμπαγεῖς καὶ πρόθυμοι προσῆλθον καὶ ἐπεψήφισαν τὰς αὐξήσεις τῶν φόρων; Τί ἂν εἰς

ἢ δύο ἐλιποτάκτησαν, Κύριος οἶδε διὰ τίνας λόγους βεβαίως ὅμως οὐχὶ διὰ λόγους μεταβολῆς πεποιθήσεων — τί δὲ ἂν πέντε ἢ δέκα βουλευταί, τυχὸν ἀσθενοῦντες ἢ τυχὸν ἀπουσιάσαντες δι' ὑποθέσεις αὐτῶν προσωρινῶς εἰς Πειραιᾶ, εἰς τὰ πέριξ ἢ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν, δὲν παρευρέθησαν κατὰ μίαν ἢ δύο ψηφοφορίας; Μὴ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους δὲν ἀπουσίασαν ἀπὸ πάσας τὰς μέχρι τοῦδε ψηφοφορίας 15 καὶ 20 ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταί; Ἔπρεπε νὰ ἰσχυρισθῶμεν καὶ ἡμεῖς καὶ νὰ γράφωμεν σοβαρῶς, ὡς οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι οἱ ἀπόντες σαλεύονται ἢ εὑρίσκονται ἐν τῷ μεθίστασθαι πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, καίτοι ἠδύνατο νὰ ἔχωμεν λόγους νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἤδη μάλιστα μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων ἐν ταῖς τάξεσι τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ ἀναφανῶσιν ἱκανοὶ δισταγμοί;

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Δευτέρα, 30 Μαρτίου, 1887.

Ἔληξε, τέλος, τὸ Σάββατον ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος γενικὴ συζήτησις, μετ' αὐτῆς δὲ ἐλύθη καὶ κοινοβουλευτικῶς κατὰ τρόπον ὁριστικὸν τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα. Ἡ Βουλὴ διὰ ψήφων 77 κατὰ 38 ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις οὖσα τὸ πόρισμα τῆς δεκαημέρου ταύτης συζητήσεως, ἐξέφραζε τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς Κυβερνήσεως δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ δημοσίου. Ἡ Βουλὴ ἀποκρούουσα τὴν γνώμην ταύτην ὡς ἀπαράδεκτον διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας — σημειοῦμεν δὲ ἐν παρόδῳ, ὅτι κατὰ τὴν ὥραν τῆς ψηφοφορίας ἀπῆσαν ἐκ συμπτώσεως καὶ ἕνεκα ἰδιωτικῶν τινων ὑποθέσεων δώδεκα ὑπουργικοὶ βουλευταί, οἱ ὀκτὼ ἐκ τῶν ὁποίων ἦλθον μετὰ τὴν ψηφοφορίαν — ἡ Βουλή, λέγομεν, ἀποκρούσασα τὴν γνώμην ταύτην καὶ τὴν ἀντίθετον ἀποδεχθεῖσα, ἀπεδοκίμασεν ἐν ταὐτῷ πανηγυρικῶς καὶ τὸ ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑποστηριχθὲν σύστημα τῆς χρεωκοπίας, καὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη 1 'Απριλίου 1887.

'Η ἐπιψήφισις πάντων τῶν σπουδαιοτέρων φορολογικῶν νομοσχεδίων ἐπερατώθη χθές, μετ' αὐτῆς δὲ καὶ ἡ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς μέχρι τῆς 16 'Απριλίου. Τὸ τελευταῖον φορολογικὸν νομοσχέδιον, ὅπερ προεκάλεσε χθὲς ζωηρὰν συζήτησιν, ἦν τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1887, ἤτοι περὶ ἐπιβολῆς δύο δεκατημορίων ἐπὶ τοῦ φόρου πάντων τῶν ἀμέσων φόρων. Αἱ τροπολογίαι τὰς ὁποίας ὑπεσχέθη προχθές, ἔφερε δὲ χθές, ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἡ Κυβέρνησις περιωρίσθησαν εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ 7 % ἐν τῷ φόρῳ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν, προστεθέντων μόνον ἐπ' αὐτῶν καὶ τῶν δύο δεκατημορίων, ἅτινα προστίθενται εἰς πάντας τοὺς ἀμέσους φόρους, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ προσθέτου τέλους 20 % ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν μεγάλων κτηνῶν.

LE MESSAGER D'ATHÈNES, Samedi, 28 Mars (v. s.) 1887.

On sait que M. Tricoupi, président du conseil, a été nommé membre du Cobden Club. Le diplôme, qui lui a été décerné à cet effet, rapporte dans les termes les plus élogieux, la politique appliquée en Grèce par M. Tricoupi et son œuvre financière eu égard aux conditions économiques de la Grèce.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον, 4 'Απριλίου 1887.

Ο ΠΕΡΙ ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ ΚΗΠΟΣ

'Ο πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μεριμνᾷ μετὰ δραστηριότητος ὑπὲρ τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῆς πρωτευούσης. Χθὲς καλέσας παρ' ἑαυτῷ μετὰ μεσημβρίαν τὸν κ. Γκοτλὰν καὶ τοὺς νομομηχανικοὺς κ. κ. Βλαχόπουλον καὶ Τζινόπουλον συνειργάσθη μετ' αὐτῶν ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἐπὶ

τοῦ γυψίνου σχεδιάσματος τοῦ περὶ τὸ Ζάππειον καταρτισθησομένου κήπου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 3 Ἀπριλίου 1887.

ΤΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗ ΠΟΤΑ

Ἡ ἐκ τῶν κ. κ. Σιμοπούλου καὶ Νέγρη βουλευτῶν, Α. Χρηστομάνου καθηγητοῦ, Κάβα, διευθυντοῦ τοῦ τελωνειακοῦ τμήματος, Ἐμ. Δραγούμη, τμηματάρχου τοῦ τμήματος τῶν μεταλλουργείων, καὶ τοῦ ἐφόρου Πειραιῶς κ. Σακελλαρίου ἀπαρτιζομένη ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν περὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν νομοσχεδίου συνῆλθε χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη. Ἐὰν, ὡς πιστεύομεν, αἱ πληροφορίαι ἡμῶν εἶναι ἀκριβεῖς, οἱ κυριώδεις σκοποὶ τοῦ νομοσχεδίου εἶναι 1) ἡ ὅσον ἔνεστι ἐπέκτασις τῆς ἀμπελοφυτείας ἐν Ἑλλάδι, 2) ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐγχωρίου οἰνοπνευματοποιΐας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Παρασκευῇ, 3 Ἀπριλίου 1887.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΣΕΛΙΓΓΑΣ

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν, ὅτε ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐπεσκέφθη τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ καταλλήλου χώρου, ἔνθα θὰ οἰκοδομηθῇ τὸ κτίριον τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων συνέβη καὶ τὸ ἀκόλουθον. Μόλις κατῆλθεν ὁ κ. Τρικούπης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Παπαδιαμαντοπούλου, ἀρχιποιμήν τις προσέδραμε καὶ τῷ παρεπονέθη, ὅτι λοχίας τις τοῦ ἱππικοῦ, ἀφοῦ ἔδειρε τὸν ποιμένα του τοῦ ἀφήρεσε καὶ ἕνα ἀρνίον... Ὁ κ. Ὑπουργὸς διέταξε τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν του. Ἀνεκαλύφθη δὲ οὗτος ὑπὸ τοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου, ὅτι ἦτο λοχίας τις δεσμοφύλαξ Χειμάρρας ὀνόματι, ὅστις εἶχε φυλακίσει τὸν

ἀμνὸν ἔν τινι ὑπουργείῳ — ἀφοῦ ἦτο δεσμοφύλαξ! — προτιθέμενος ἴσως νὰ κάμῃ δι' αὐτοῦ Πάσχα, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβε τὴν θέσιν, προφυλακισθείς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Παρασκευῇ, 3 'Απριλίου 1887.

Ο ΔΙΛΚΕ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Εν ταῖς 'Εφημερίσι τοῦ σημερινοῦ ταχυδρομείου, ἀπαντῶμεν νέον περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἄρθρον τοῦ πρῴην Ἄγγλου ὑπουργοῦ σὶρ Καρόλου Δίλκε. 'Εν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὁ ἔγκριτος πολιτευτὴς ἐρευνῶν τὰ τῆς 'Ανατολῆς ἰδιαιτέρως ἐνδιατρίβει εἰς τ' ἀφορῶντα τὴν 'Ελλάδα, θεωρεῖ δὲ ἀδύνατον τὴν πραγματοποίησιν τῆς περὶ ὁμοσπονδίας τῶν Κρατῶν τοῦ Αἵμου ἰδέας.

«Ἡ 'Ελλὰς σταδιοδρομεῖ ἤδη στάδιον μεγίστης πολιτικῆς συνέσεως. Ὁ ἔξοχος πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἠλάττωσε τοὺς βουλευτὰς ἀπὸ 250 εἰς 150, τοῦθ' ὅπερ ὡς ἀποτέλεσμα ἔσχε νὰ μεταβάλῃ τὴν Βουλὴν εἰς ἐργατικὸν καὶ πρακτικὸν Κοινοβούλιον. 'Αλλ' οἱ Ἕλληνες ἀποστέργουσι βεβαίως τὰ σημερινά των ὅρια, διότι μόλις δύο ἑκατομμύρια ἀποτελοῦσι τοὺς ὑπηκόους τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἐνῷ τρία ἄλλα ἑκατομμύρια 'Ελλήνων ἀδελφῶν αὐτῶν ζῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἐξαιρέσει τῶν τῆς Μικρᾶς 'Ασίας, ἥτις ὁσημέραι ἐξελληνίζεται. Τὴν ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου ἡ 'Αγγλία πάντα λόγον ἔχει νὰ βλέπῃ εὐμενεῖ ὄμματι. Μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ 'Ελλάς, ἀποτελεῖ ναυτικὸν Κράτος, σχεδὸν νησιωτικόν, ὅπερ θὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς 'Αγγλίας, μεθ' ἧς θὰ ἐμπορεύηται, καὶ ἧς τὴν πολιτικὴν πρόθυμον ἔσται πάντοτε νὰ ὑπηρετῇ. Οἱ Ἕλληνες τὸ καθ' ἑαυτοὺς τρέφουσι μεγίστην πεποίθησιν περὶ τῆς μελλούσης ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου, οὗ πρόσθεν ἐμνήσθην, ἤτοι περὶ ἐξελληνισμοῦ τῶν 'Αλβανῶν, ἀλλ' αἰσθάνονται τρόμον ἀποβλέποντες πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν 'Ιταλίαν.

Σαββάτῳ, 4 'Απριλίου 1887.

ΟΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ

Ἡ ἐπισημοτάτη καὶ πολυπληθεστάτη περιφορὰ ἐγένετο ἡ τοῦ ἐπιταφίου τῆς Μητροπόλεως. Ἠκολουθεῖτο οὗτος ὑπὸ δύο ὑπασπιστῶν τοῦ βασιλέως, ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη, μετὰ πάντων τῶν ὑπουργῶν, ὑπὸ πλήθους ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων, καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

6 'Απριλίου 1887.

Μετ' ἐκτάκτου λαμπρότητος ἐτελέσθη ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως. Ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ἐτελέσθη, ὡς πάντοτε, μεγαλοπρεπέστερον ἡ ἱεροτελεστία. Ἅπασα ἡ πρὸ τῆς Μητροπόλεως πλατεῖα, αἱ εἰς αὐτὴν πάροδοι, καὶ ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ ἦσαν πλήρεις λαοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Δευτέρᾳ, 6 'Απριλίου 1887.

ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη τὸ ἅγιον Πάσχα ἐτελέσθη μετὰ τῆς τρυφερωτέρας προσηλώσεως πρὸς τὰ ἐθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ πάτρια. Ἡ ξένη γῆ, ἡ ἀγγλική, ἥτις ἐγαλούχησεν ἐπὶ τοσούτους χρόνους τὰ τέκνα τοῦ ἀειμνήστου Σπυρ. Τρικούπη, δὲν κατώρθωσε νὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τῆς ἑλληνικωτάτης των καρδίας τὰ ἰδεώδη ταῦτα ἔθιμα καὶ ἐν τῷ μεγαλειτέρῳ ἑλληνικῷ οἴκῳ ἀντήχησε τὸ Χριστὸς Ἀνέστη ἐπίσης ἑλληνικῶς καὶ εὐφροσύνως, ὡς ἐν τῇ χθαμαλωτέρᾳ ἀγροτικῇ καλύβῃ.

Ὀλίγον μετὰ τὰ μεσάνυκτα αὐτὸς ὁ κ. Τρικούπης ἔφερε τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως ἐκ τῆς Μητροπόλεως διὰ τῆς λαμπάδος αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐκαθέσθη ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ ἑστιατορίου μετὰ τῆς κ. Σοφίας καὶ τῶν δύο στενωτέρων αὐτοῦ συγγενῶν, Κ. Τρικούπη ὑπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ Ν. Τρικούπη, εὐέλπιδος. Καφφέ, γάλα, τσουρέκι, καὶ κόκκινα αὐγά, ἐξ ὧν τὸ γέρας τῆς στερεότητος ἔσχε τὸ τοῦ κ. Προέδρου, ἦσαν τὸ νύκτιον ἄριστον, ὅπερ ἐγεύσαντο μετ' ὀρέξεως κατόπιν τῆς νηστείας, ἣν ἀκολουθεῖ εὐλαβῶς τὰς τελευταίας ἡμέρας ὁ κ. Τρικούπης.

'Από τῆς πρωΐας δὲ τῆς χθὲς ὁ ὀβελισθεὶς καὶ καταλλήλως διασκευασθεὶς ὑπὸ εἰδήμονος Ρουμελιώτου πασχάλιος ἀμνὸς ἐστρέφετο ψηνόμενος ἐν ἐγγὺς μάνδρᾳ. 'Ακριβῶς τὴν δωδεκάτην παρετέθη πρῶτον ἡ ἑλλ. σοῦπα — τσορβᾶς — εἶτα ὀρεκτικώτατον κοκορέτσι, γιαοῦρτι καὶ τέλος πᾶς ὁ ἀμνὸς κατὰ μῆκος τῆς τραπέζης ἐν ᾗ πρὸς τῷ κ. Προέδρῳ καὶ τῇ ἀδελφῇ του παρεκάθητο μόνον ὁ νεώτατος αὐτὸς ἐξάδελφος Ν. Τρικούπης τοῦ ἑτέρου Κωνσταν. Τρικούπη ἐκτελοῦντος χθὲς ὑπηρεσίαν στρατιωτικήν. Ὁ ἀμνὸς εἰπέρ ποτε ἦν καλῶς ἐψημένος καὶ ἡλατισμένος, ὅπερ οὐχ' ἧττον δὲν ἠμπόδιζε τὸν κ. Τρικούπην νὰ ἀρτύῃ εὐθύμως τὸ πρόγευμα μὲ ἱκανὸν ἅλας.... ἀττικόν. 'Οπῶραι ἦσαν ἀπέναντι τῶν κοκκίνων αὐγῶν πορτοκάλια μόνον καὶ οὐδὲ σταγὼν οἴνου. 'Αλλ' ἔληξε καὶ αὐτὸ τὸ καθῆκον καὶ ἀπεδόθη ἀμέσως ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὸ γραφεῖον του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Πέμπτῃ, 9 'Απριλίου 1887.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗ ΠΟΤΑ

Τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ συνῆλθεν εἰς τελευταίαν συνεδρίασιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ περὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν προπαρασκευασθέντος νομοσχεδίου ἐννεαμελὴς ἐπιτροπή, ἥτις καὶ ἐπεράτωσε τὴν ἐργασίαν αὐτῆς. Ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ἡ βάσις τοῦ νομοσχεδίου ἔμεινεν ἡ αὐτή, ἤτοι ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἀναπτύξεως· 1) τῆς ἀμπελοφυτείας καὶ 2) τῆς ἐγχωρίου οἰνοπνευματοποιΐας. Συνεπῶς αὐξάνεται ὁ ἐπὶ τῶν ἔξωθεν εἰσαγωμένων ἀμιλωδῶν οὐσιῶν δασμὸς ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ξένων οἰνοπνευμάτων.

ΣΗΜΑΙΑ, 4 'Απριλίου 1887.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη δὲν ἐργάζεται σήμερον μόνον ὅπως ἐπουλώσῃ τὰς πληγάς, τὰς ὁποίας ἄλλοι ἐπροξένησαν, ἀλλ' ὅπως

παρασκευάση μέλλον ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀξιώσεις τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος. Μεταξὺ τοῦ διλήμματος τῆς συντόνου ἐργασίας καὶ τῆς προσκαίρου ἀνακουφίσεως, βαρυτέρα εἶναι ἡ ὁδὸς ἐκείνη, ἥτις ἀφαιροῦσα τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος τὴν παραδίδει ἄοπλον εἰς τὴν διάκρισιν τῶν περιστάσεων.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ (Τεργέστης).

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, 29/10 Ἀπριλίου.

Ἡ καθόλου οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως ἔτυχεν ἤδη τῆς πλήρους ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς, εἶναι δὲ ἀναντίρρητον ὅτι ἡ κυβέρνησις τὴν νίκην κατήγαγεν, οὐ μόνον λόγῳ ψήφων ἀλλὰ καὶ λόγῳ ῥητορικῆς δεινότητος. Ὁ κ. Τρικούπης τὸ σύστημά του ὑπερήσπισε μετὰ μεταδοτικῆς θέρμης.

Εὐγλώττως δριμεῖα ὑπῆρξεν ἡ τελευταία ἀποστροφὴ τοῦ κ. Τρικούπη πρὸς τοὺς ἀντιπάλους.

Παρὰ τὰς προσπαθείας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ πλειονοψηφία ἔμεινεν ἀδιάσπαστος, ὡς δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Συνόδου, οὕτω καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ψηφοφορίας, ἀπετελεῖτο ἐκ δύο καὶ ἐπέκεινα τρίτων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ, Ἀλεξάνδρεια, 31/12 Ἀπριλίου 1887.

. . . .

Μόνη ἄρα ἡ λύσσα τῆς ἐκλογικῆς ἀποτυχίας καὶ τοῦ φατριασμοῦ εἶναι ἐκείνη, ἥτις ἐξώθησε τὸν «Αἰῶνα» νὰ ἀναδημοσιεύσῃ τὴν δῆθεν μὴ δεδημοσιευμένην ἔκθεσιν τοῦ κ. Ρουμβώλδ, καὶ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος, δημιουργῶν οὕτως ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῶν πολιτικῶν φίλων αὐτοῦ ὕλην ἐγκλήματος καθοσιώσεως κατὰ τοῦ ἔθνους, διαπραχθέντος ὑπὸ τοῦ νῦν πρωθυπουρ-

γοῦ, ὅπως μετενεχθῇ ἐκ τῆς δημοσιογραφικῆς παλαίστρας εἰς τὴν βουλὴν ἡ δῆθεν ἀνακάλυψις, καὶ προκληθῇ συζήτησις, ἥτις, ὡς ἠλπίζετο, ἔμελλε νὰ κηλιδώσῃ τὸ ἀγέρωχον μέτωπον τοῦ κρατίστου τῶν νῦν πολιτευτῶν ἐν Ἑλλάδι. Αἱ ἐπερωτήσεις ἢ συζητήσεις, αἵτινες ἀμέσως ἐπηκολούθησαν τὸ δημοσίευμα τοῦ «Αἰῶνος» ἐν τῇ Βουλῇ, καταδεικνύουσι κάλλιστα τὴν συνομολογίαν τῆς μηχανορραφίας τοῦ «Αἰῶνος» μετὰ τῶν ὁμοφρόνων βουλευτῶν, ἀγνοούντων ἐκ παρακρούσεως φατριαστικῆς ὅτι ἔμελλον αὐτός τε καὶ οἱ ὁμόφρονες νὰ κατακεραυνωθῶσιν ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν οἰκείαν συζήτησιν ὑπὸ τοῦ θύματός των. Ἡ ὁλοσχερὴς αὕτη ἀποτυχία ἐν τῇ Βουλῇ οὐδαμῶς περιέστειλε τὴν λύσσαν τῆς καταφορᾶς τοῦ «Αἰῶνος»· ἐμμανέστερος γενόμενος ἐκ τοῦ ἐν τῇ βουλῇ ναυαγίου, ἔστησεν ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ μετὰ τοῦ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Π. ὑπολανθάνοντος Δηλιγιάννη δίζυγον πῦρ κατὰ τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ προέβησαν εἰς ἀτελεύτητον ὁρμαθὸν ἄρθρων, δι' ὧν παρέστησαν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν τὸν κ. Τρικούπην, ὡς προδότην τῆς πατρίδος κατεργασάμενον ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῶν ξένων τὴν πρόσφατον ἐθνικὴν συμφοράν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, Κωνσταντινούπολις, τῇ 8 Ἀπριλίου 1887.

Ἐξ Ἑλλάδος οὐδὲν νεώτερον, τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων διακοπεισῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα. Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι διεκρίθησαν διὰ τὸ ζωηρὸν τῶν κομματικῶν ἀντεγκλήσεων, αἵτινες ὅμως δὲν ἠμπόδισαν ἵνα ἡ πληθὺς τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη παρουσιασθέντων διαφόρου φύσεως νομοσχεδίων ἐπιψηφισθῇ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἥτις ἐπεκρότησεν εἰς τὴν συνετὴν καὶ ἀνοργανωτικὴν αὐτοῦ πολιτείαν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Δευτέρᾳ, 6 Ἀπριλίου 1887.

Ἂν τὸ ἀναμιμνήσκεσθαι καιρῶν εὐτυχῶν ἐν ἡμέραις συμφορᾶς εἶναι ὀδύνη πάσης ἄλλης σκληροτέρα, ὡς λέγει ὁ Δάντης, ἀλλοῖον ὅμως εἶναι τὸ γεννώμενον ἐν τῇ ψυχῇ αἴσθημα, ὅταν ἐν ἡμέραις σχετικῆς

ἡσυχίας καὶ ψυχικῆς γαλήνης ἀναμιμνησκώμεθα ἡμερῶν συμφορᾶς. Οἱ καιροί, οὓς διατρέχομεν, δὲν εἶναι βεβαίως εὐτυχεῖς, τοὐλάχιστον ὅμως νῦν τὸ ἡμέτερον ἔθνος διατελεῖ ἐν καταστάσει ἠρέμῳ καὶ φυσιολογικῇ, ἐν ἐπιγνώσει δὲ τῶν καθηκόντων καὶ τῶν ὑποχρεώσεών του ἐργάζεται φιλοτίμως πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ζημίας ἣν ἐπήνεγκεν εἰς αὐτὸ πρόσκαιρον καὶ ὀδυνηρὸν παρελθόν. Διὰ τοῦτο δὲν πιστεύομεν, ὅτι θὰ ταράξωμεν τὴν ἠρεμίαν τῶν συμπολιτῶν μας καὶ θὰ πικράνωμεν τὰς ἐκ τῶν ἑορτῶν εὐαρέστους ἐντυπώσεις, ἐὰν ὑπενθυμίσωμεν εἰς αὐτούς, ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι ἡ ἐπέτειος συμφορᾶς ἐθνικῆς. Παρῆλθεν ἓν ἔτος ἔκτοτε· οἱ πιστοὶ ἐπανηγύριζον τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ἔθνος πάνοπλον προσεδόκα μετὰ παλμῶν ἀγωνίας νὰ πανηγυρίσῃ προσεχῶς καὶ τὴν δευτέραν τοῦ γένους ἀνάστασιν. Ἀντήχουν ἀκόμη οἱ ἑορτάσιμοι πυροβολισμοὶ εἰς τοὺς στρατῶνας, τὰ ἄλκιμα τέκνα τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐχόρευον τὸν πυρρίχιον, ὅτε περὶ τὴν δείλην ἐφάνησαν ἀπὸ τῶν Στύλων καταπλέοντα τὰ σιδηρᾶ σκάφη τῶν ἰσχυρῶν ἐκβιαστῶν, τῶν ὁποίων τὴν παρέμβασιν προὐκάλει ἀνοσίως ὁ τότε κυβερνῶν, διὰ νὰ ἐξέλθῃ τῆς δυσχεροῦς θέσεως, εἰς ἣν ἡ ἰδία αὐτοῦ ἄνοια καὶ ἀδεξιότης τὸν ἔρριψε. Μετ' ὀλίγας ὥρας τὴν ἡσυχίαν τῆς νυκτὸς ἐτάραττον αἱ ὀξεῖαι φωναὶ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν, ἀναγγελλόντων τὸ νύκτωρ ἐκδοθὲν παράρτημα τοῦ ἐπισήμου τοῦ πρωθυπουργοῦ ὀργάνου, ἐμβρόντητοι δὲ οἱ βραδύναντες διαβάται ἀνεγίνωσκον τὰς περὶ τῆς φ ω ν ῆ ς φαντασμαγορίας καὶ τὰ διαιτητικὰ περὶ ἄρτου ξηροῦ καὶ λαχάνων παραγγέλματα τοῦ ἐπισήμου αὐτοῦ συντάκτου. — Ὡς νὰ μὴ ἤρκει δὲ ἡ ἐπονείδιστος πρᾶξις τῆς προδοσίας τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, προσετίθετο εἰς αὐτὴν καὶ ὁ ἐμπαιγμός. Τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἑσπέραν, ἐνῷ ἐποδοπατεῖτο τῆς Ἑλλάδος ἡ τιμή, ἔσπενδον ἄφθονον τὸν ἀφρόεντα καμπανίτην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ, πανηγυρίζοντες σὺν αὐτῷ οἱ οἰκεῖοι τὴν παραχώρησιν τῆς Βερολινείου γραμμῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐδημοσιεύετο δὲ τὴν ἐπομένην ἐκτάκτως φύλλον ἐφημερίδος διερμηνευούσης

τὰ μύχια τοῦ πρωθυπουργοῦ διανοήματα, περιέχον αἴνους πρὸς τὴν μεγαλόνοιαν τοῦ τότε τῆς χώρας κυβερνήτου καὶ θερμὰς πρὸς τὸ γαλλικὸν ἔθνος ἐκφράσεις εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς Ἠπείρου καὶ τῶν Ἰωαννίνων!

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Σαββάτῳ, 18 Ἀπριλίου 1887.

Αἱ αὐθόρμητοι ἐνδείξεις τῆς συμπαθείας τῶν ἐκλογέων, διατηρούντων ἀκμαῖον τὸ φρόνημα τῆς 4 Ἰανουαρίου, προοιωνίζονται πανηγυρικὴν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Μουτσοπούλου. Ἡ ἀρχὴ δὲ τῆς εὐαρέστου ταύτης μεταβολῆς τῶν ἁμαρτωλῶν συνηθειῶν τοῦ τόπου συμπίπτει μὲ τὴν πρώτην πρόσκλησιν καὶ ἀνάβασιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων τοῦ ἔθνους τοῦ καὶ ἤδη κρατοῦντος ἀνωτέρου ἡμῶν πολιτευτοῦ, γεγονός, ὅπερ ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὰς ἄλλας κυβερνητικὰς περιόδους τοῦ ἰδίου, ἔλαβε δὲ τὴν σφραγίδα παγίας ἀληθείας κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰανουαρίου, αἵτινες ἐνηργήθησαν πανηγυρικώτερον πρωτοφανῶς ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας μόνης, χωρὶς οὔτε φωναὶ νὰ διασταυρωθῶσι κατὰ τοῦ κύρους καὶ τῆς νομιμότητος αὐτῶν, ἐν οἰκτρᾷ δηλαδὴ μονοτονίᾳ, μὴ ποικιλθείσῃ οὔτε διὰ φόνων καὶ καλπονοθεύσεων κατὰ τὴν ἐνέργειαν, οὔτε δι' ἀνοίγματος κἂν ῥινὸς κατὰ τὴν αὐθημερὸν ἐξέλεγξιν καὶ ἐπικύρωσιν, οὔτε δι' ὀλίγων ἐλαφρῶν ῥαβδοκοπημάτων ἢ ἁβρῶν ὕβρεων, παρὰ μόνον διά τινων φαιδρῶν ῥητορικῶν πταρμῶν.

* * *

Δὲν εἶνε συγχαρητηρίων ἄξιος ὁ Πρωθυπουργὸς μόνος, ὅστις ἐπετέλεσε τὴν εὐάρεστον μεταβολὴν τῆς παλαιᾶς πολιτικῆς ἀνατροφῆς τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔθνος αὐτό, ὅπερ συνελθόν, τελεῖ τὸ πολύτιμον δικαίωμά του μετὰ πλήρους ἐπιγνώσεως καὶ συνειδήσεως τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῷ ἅμα συναφῶν καθηκόντων. Εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς τετάρτης Ἰανουαρίου δὲν μεσολαβεῖ πολὺς χρόνος, ὥστε νὰ ἐπιλά-

θηται ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς πεποιθήσεως καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, μεθ' οὗ ἀμερίστως ἀπεφάνθη διὰ τῆς ψήφου του, ἀλλὰ παρῆλθεν ἱκανός, ἵνα καταπέσῃ τελείως ἡ λεοντὴ καὶ ἀποκαλυφθῇ ἡ εὐσυνειδησία τοῦ προγράμματος, ὅπερ ἀναπτύξασα τότε μετὰ θάρρους, πραγματοῖ ἤδη μετὰ τοσαύτης πίστεως καὶ ἐπιτυχίας ἡ Κυβέρνησις, οὕτως ὥστε καὶ οἱ ἁπλούστεροι, οἵτινες παρεσύρθησαν τότε, νὰ μὴν ἁμαρτήσωσι δίς.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 28/9 Ἀπριλίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22/3 Ἀπριλίου 1887.

Ἀνερυθρίαστοι δημοκόποι ἐξακολουθοῦσι φωνάζοντες ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐδαπάνησε 300 ἑκατομμύρια ἐκ δανείων. Ἀλλ' ὁ κ. Σιμόπουλος μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας ἀπέδειξεν ὅτι τὸ μόνον δάνειον, ὅπερ συνωμολόγησε τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη, ἦν τὸ τῶν 170 ἑκατομμυρίων καὶ ὅτι ἐκ τοῦ πραγματικοῦ τοῦ δανείου ἐκείνου προϊόντος 72 ἑκατομμύρια διετέθησαν εἰς ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, 9 ἑκατομμύρια εἰς ἐκτάκτους δαπάνας, 11 δὲ μόνον εἰς κάλυψιν ἐλλειμμάτων. Καὶ ἐκ τῶν 25 ἑκατομμυρίων, ἅτινα εἶχε παραλάβει παρὰ τοῦ ὑπουργείου Κουμουνδούρου, τὰ 24 διετέθησαν εἰς κάλυψιν ἐλλειμμάτων τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου. Ἐξ ἴσου ψευδής, ἐξηλέγχθη καὶ ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι δῆθεν τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἐφορολόγησεν ἀνηλεῶς τὸν λαόν. Πράγματι ἐκ νέων φόρων εἰσεπράχθησαν μόνον 4 1/2 ἑκατομμύρια, ἤτοι οὐχὶ πλείονες τῶν δύο δραχμῶν κατὰ κεφαλήν!

REVUE DIPLOMATIQUE

S. M. le roi de Danemarck vient d'élever M. Tricoupis, président du conseil, à la dignité de grand-croix de l'ordre du Dannebrog. Les insignes lui ont été remis par le consul général de Grèce à Copenhague.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ. Δευτέρα 20 Ἀπριλίου 1887.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἐν μοναδικῇ τάξει καὶ ἡσυχίᾳ διεξήχθησαν χθὲς αἱ ἐκλογαί. Ὑπὲρ τὸ δέον μέγας ἐνθουσιασμός, ἀληθῶς εἰπεῖν, δὲν ὑπῆρχε, διὰ τοῦτο δὲ ἔλειψαν αἱ διαδηλώσεις καὶ ἐπιδείξεις. Μόνον τὸ τοσοῦτον νικηφόρον σύμβολον τῆς ἐλαίας τοῦ ὑποψηφίου τῆς συμπολιτεύσεως ἔδειξε καὶ πάλιν τὴν θαλερότητά του, ἐφάνησαν δὲ πολλὰ κλωνία εἰς τὰς κομβιοδόχας ἢ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐκλογέων ἔξωθεν τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας ἢ εἰς τὰς ὁδούς. Ἐκλογεῖς προσῆλθον ἀναλόγως ἀρκετοὶ εἰς τὰς κάλπας, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων. Μετὰ μεσημβρίαν ἡ κίνησις ἐγένετο ὁπωσοῦν ζωηροτέρα, ἐπιτεινομένη βαθμηδὸν ὅσον ἐπλησίαζεν ἡ ἑσπέρα, μετὰ χαρᾶς δὲ καὶ ζητωκραυγῶν ἐγένοντο δεκτὰ τὰ πρῶτα εὐοίωνα ἀπετελέσματα.

Τὰ ἀγγέλματα ἐκομίζοντο ῥαγδαῖα εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὑποψηφίων, εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἔνθα εἶχε διοργανωθῇ ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία, ἄνευ δὲ διακοπῆς εἰργάζετο τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα μεταδίδον εἰδήσεις ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ νομοῦ μας καὶ ἐκ τῶν ἄλλων νομῶν τοῦ κράτους, ἐν οἷς ἐνηργεῖτο χθὲς ἐκλογή.

Ἡ ἐκλογικὴ κίνησις πρὸς τὸ ἑσπέρας ἤρξατο γινομένη ζωηροτέρα πως, ἀλλ' ἐν μαθηματικῇ κανονικότητι. Ἐκδηλώσεις ἐνθουσιωδέστεραι μόνον ἐξεδηλοῦντο ὑπὲρ τοῦ κ. Μουτσοπούλου, ἡ ἐκλογικὴ αἴθουσα τοῦ ὁποίου κατεκλύζετο ὑπὸ κόσμου εὐθυμίας καὶ πεποιθήσεως ὅτι ἔσται ὁ ἐκλεκτὸς τῶν ἐκλογέων.

Μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἀφοῦ ἐκλείσθησαν αἱ κάλπαι, ἐγαλβανίσθη κάπως τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ περιέργεια, καὶ ἐν τοῖς διαφόροις ἐκλογικοῖς τόποις συνέρρευσαν πλεῖστοι, ἵνα ἀκούσωσι τὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα οἱ κήρυκες ἐφώναζον στερεοτύπως καὶ ἐπίσημοι ἀγγελιοφόροι ἔφιπποι, ἢ ἄλλοι ἐφ' ἁμάξης διήλαυνον ἀμέσως ἐν καλπα-

σμῷ καὶ θορύβῳ μεταδίδοντες εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ τοὺς οἴκους τῶν ὑποψηφίων τοὺς ξηροὺς ἀριθμούς. Ἐν τοῖς καταφώτοις ὑπουργείοις τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, ὅπου ἐτηλεγραφοῦντο τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἔνθα διεξήχθησαν χθὲς ἐπαναληπτικαὶ ἐκλογαί, ὑπῆρχεν ἱκανὴ συρροή.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 16 Ἀπριλίου 1887.

. . . .

Χάριν ἀκριβολογίας δυνάμεθα νὰ δώσωμεν τὰς πληροφορίας, ὅτι τὸ γεῦμα τοῦτο ἦτο «πὶκ νὶκ» ἤτοι κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον «ῥεφενηδόν», ὁ δὲ κ. πρωθυπουργὸς ἰδίαν συνδρομὴν κατέθετο χοιρομήριον καὶ ἀμνὸν ψητὸν δι' ὀβελοῦ ἐκ τῶν τῆς μονῆς, μετέβη δ' ἐντεῦθεν ἐν τῇ αὐτῇ ἁμάξῃ μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς κυρίας του καὶ διῆλθεν ἐν πολλῇ φαιδρότητι ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς ἀποχῆς του ἅπαξ ἀπὸ τῶν βαρυτάτων ἔργων καὶ μελετῶν του.

LA NOUVELLE REVUE

Un ancien ministre (Dilke). — L'État actuel de la politique en Europe. — III. Autriche-Hongrie.

1 Avril, 1887.

La Grèce est entrée dans une voie politique pleine de sagesse. L'éminent premier ministre actuel, M. Tricoupis, a réduit de deux cent cinquante environ à cent cinquante à peine le nombre des députés, mesure dont le résultat a été de faire de la Chambre un corps parlementaire laborieux et pratique.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτῃ 21 Ἀπριλίου 1887.

Καὶ εἰς τοὺς τέσσαρας νομοὺς τοῦ κράτους ἡ κυβέρνησις κατήγαγε προχθὲς περιφανῆ νίκην καὶ οἱ ὑποψήφιοι αὐτῆς πάντες, σχεδὸν ἄνευ ἀγῶνος ἐξελέγησαν διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας. Τὴν σημασίαν τῆς μερικῆς ταύτης νίκης, ἐρχομένης ὡς συμπλήρωμα τῆς γενικῆς ἐπιτυχίας κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰανουαρίου, εἶνε περιττὸν ἡμεῖς νὰ ἐξάρωμεν. Αὐτὴ ἡ ἀντιπολίτευσις δι' ἑνὸς τῶν μάλα σπουδαίων καὶ διαδε-

δομένων ὀργάνων αὐτῆς προδιέγραψε τὴν ἑσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἔννοιαν, ἣν ἤθελεν ἔχει τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς τὸ ἀποτέλεσμα. Εἶπεν ἡ ἐφημερὶς αὕτη τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου εἰδικῶς περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, ὅτι, «ἐὰν οἱ ἐκλογεῖς ἐκλέξωσι τὸν ὑπουργικὸν ὑποψήφιον, τὸ τοιοῦτον θὰ σημαίνῃ σαφῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως, ὅτι οὐ μόνον ἀρέσκονται εἰς τὰ γενόμενα, ἀλλ' ὅτι προσεπικυροῦσι καὶ τὰ ἐπὶ τῆς χαραχθείσης ὁδοῦ περαίτερα βήματα». Οἱ ἐκλογεῖς λοιπὸν οὐ μόνον τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τριῶν νομῶν, ἐκλέξαντες τοὺς ὑπουργικοὺς ὑποψηφίους, ἐνταῦθα μὲν διὰ πλειοψηφίας 3,000 ψήφων ὑπὲρ τὸν ἐπιλαχόντα, ἐν τοῖς ἄλλοις δὲ νομοῖς ποῦ μὲν κατὰ δισχιλίας καὶ πλέον ψήφους, ποῦ δὲ κατὰ 1,500 ἐπὶ πλέον ψήφους, οὐ μόνον ἀπέδειξαν, ὅτι ἀρέσκονται εἰς τὰ γενόμενα, ἀλλὰ καὶ «ὅτι προσεπικυροῦσι τὰ ἐπὶ τῆς χαραχθείσης ὁδοῦ περαίτερα βήματα».

Ἀλλὰ τὴν ἰδιάζουσαν πολιτικὴν σημασίαν τῶν ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν ἀναδεικνύει ἑτερόν τι μᾶλλον χαρακτηριστικὸν καὶ ὡς ἔκφρασις τοῦ δημοσίου φρονήματος μᾶλλον ἀναμφισβήτητον. Αἱ τρεῖς τῶν ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν ἐγένοντο εἰς τρεῖς μεγάλους νομοὺς τῆς Πελοποννήσου καὶ κατόπιν τῆς ἐπιβολῆς καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντων εἰσηγήσει τῆς Κυβερνήσεως σπουδαίων φορολογικῶν αὐξήσεων, ἓν δὲ ἐκ τῶν προσφιλεστέρων ἀλλὰ καὶ μωρωτέρων ἐν ταὐτῷ ὅπλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἶναι ὡς γνωστὸν καὶ ὅτι, ἡ Πελοπόννησος δυσμενὴ ἔχει πάντοτε τὸ φρόνημα περὶ τῆς παρούσης κυβερνήσεως.

Οἱ ἰσχυρισμοὶ οὗτοι τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἔδει νὰ διαψευσθῶσι διὰ τῶν πραγμάτων, λυπηρὰ δὲ καθόλου γεγονότα, ὁ θάνατος τεσσάρων βουλευτῶν, ἔδωκαν εἰς μέγα μέρος τοῦ λαοῦ τὴν εὐκαιρίαν νὰ παράσχῃ ἡμῖν προχθὲς πανηγυρικῶς τὴν διάψευσιν ταύτην. — Ὡς πρὸς δὲ τὸν ἕτερον ἰσχυρισμὸν περὶ τῶν πρὸς τὸ νῦν ὑπουργεῖον καὶ τὸν ἡγέτην αὐτοῦ αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ τῆς Πελοποννήσου,

ἰσχυρισμόν, ὃν ἀπειράκις ἐπανέλαβε καὶ ὑπεστήριξε διὰ τῶν ὀργάνων του ὁ ἡγέτης τῆς μείζονος ἀντιπολιτευομένης μερίδος, ἔστω ἐκφραστικὴ ἀπάντησις αὐτή, ἡ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ἀποτυχία τοῦ παρ' αὐτοῦ ὑποστηριζομένου ἐν Ἀρκαδίᾳ ὑποψηφίου, ἔστω ὡς ἀπάντησις καὶ αὐτὸ τὸ ἰδιάζον γεγονός, ὅτι ὁ ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας ὑποψήφιος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐμειονοψήφισε καθ' ἑκατοντάδας ψήφων ἐν αὐτῇ τῇ Γορτυνίᾳ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἔστω τέλος, τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ ἐν Λακωνίᾳ, ἀλλ' ἰδίως ἐν Ἀχαΐᾳ οἱ ὑποψήφιοι τοῦ ὑπουργείου ἐπλειονοψήφισαν καταπληκτικῶς.

ΣΗΜΑΙΑ, Τρίτη, 21 Ἀπριλίου 1887.

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

Σημαντικώτατον χαρακτῆρα ἐνέχει τὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ ἐξήχθη ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς προχθὲς Κυριακῆς. Ἐξ ὅλων ἐκείνων τῶν νομῶν τοῦ Κράτους, εἰς οὓς ἐπανελήφθη ὁ ἀγὼν τῆς 4 Ἰανουαρίου, ἡ Κυβέρνησις ἤρατο περιφανῆ θρίαμβον ἄξιον τοῦ μεγάλου προγράμματός της. Αἱ προχθεσιναὶ ἐκλογαὶ δὲν ἦσαν ἁπλῆ πάλη προσώπων, δὲν ἦσαν ἀγὼν μεταξὺ τοῦ κ. Μουτσοπούλου καὶ τοῦ κ. Ῥάδου, ἀλλ' ἀγὼν μεταξὺ τοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ προγράμματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μεταξὺ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ὁ λαὸς ἔκρινε διὰ τῆς ψήφου του ὄχι μόνον περὶ τοῦ διλήμματος τῆς 4 Ἰανουαρίου, ἀλλὰ μεταξὺ τοῦ τελευταίου λόγου τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ τελευταίου λόγου τοῦ κ. Δηλιγιάννη, μεταξὺ τῆς περὶ χαρίτων ἐρωτήσεως τοῦ κ. Ῥάλλη καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Βουλπιώτου, μεταξὺ τῶν ἀποφορίων τοῦ κ. Λεβίδου καὶ τῆς ἀξιοπρεποῦς συμπεριφορᾶς τοῦ κ. Δραγούμη, μεταξὺ τέλος τῶν ὀρυγῶν τοῦ κ. Παπαγιαννακοπούλου, τῶν οἰκονομολογικῶν προγραμμάτων τοῦ κ. Καραπάνου, τῶν ἀποχωρήσεων, τῶν ὕβρεων, τῶν ἀπειλῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῆς σώφρονος πο-

ρείας τῆς συμπολιτεύσεως. Οὐδέποτε λαϊκὴ ἐκδήλωσις ἐνεῖχε περισσοτέραν σημασίαν. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τούτων ἦτο μάθημα διὰ τὸν κ. Μπέλλον, κόλαφος διὰ τὸν κ. Γεωργαντᾶν, ἀποδοκιμασία διὰ τὸν «Αἰῶνα». Ἦτο ἓν εἶδος ψυχρολουσίας διὰ τοὺς ὀρθοδόξους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μία ἔτι διαψευσθεῖσα προσδοκία διὰ τοὺς διαμαρτυρομένους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἷς ἀκόμη λόγος ἀπογνώσεως διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν ἐπικράτησιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Δὲν εἰξεύρομεν μετὰ ποίων ἐκφράσεων θὰ ὑποδεχθῶσιν οἱ ὀπαδοὶ τοῦ πρῴην πρωθυπουργοῦ τὸ περιφανὲς τοῦτο γεγονός. Ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι διὰ πολὺν χρόνον θὰ σωθῶμεν ἀπὸ τὸν πάταγον τῶν γελοίων διακηρύξεων καὶ ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν τῶν κωμικῶν ἀπειλῶν, δι' ὧν πειρῶνται νὰ πτοήσωσι τοὺς ἀντιπάλους των.

ΩΡΑ, 21 Ἀπριλίου 1887.

Κατὰ τὴν προχθὲς ἐνεργηθεῖσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν ἐν τοῖς νομοῖς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, Ἀρκαδίας καὶ Λακωνίας ἐξελέχθησαν πανταχοῦ βουλευταὶ διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας οἱ ὑποψήφιοι τῆς συμπολιτεύσεως, ἤτοι ἐν τῷ νομῷ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ὁ κ. Τρύφων Μουτσόπουλος, ὑπερτερήσας τῶν ὑποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ 3000 περίπου ψήφους, ἐν τῷ νομῷ Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος ὁ κ. Στέφανος Στεφανόπουλος, ὑπερτερήσας τῶν ὑποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ 2500 ψήφους, ἐν τῷ νομῷ Ἀρκαδίας ὁ κ. Δ. Ζέγγελης, ὑπερτερήσας τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ 1500 ψήφους, καὶ ἐν τῷ νομῷ Λακωνίας ὁ κ. Γεώργιος Πετροπουλάκης, ὑπερτερήσας τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ 500 ψήφους.

Περὶ δὲ τῆς σημασίας καὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς τοιαύτης ἀποφάνσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀντὶ νὰ ἐκφράσωμεν ἰδίαν γνώμην, προτιμῶμεν νὰ συμμερισθῶμεν ὁλοψύχως καὶ ἀνεπιφυλάκτως τὴν παρ' αὐτῆς τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὴν προτεραίαν τῶν ἐκλογῶν, διὰ τοῦ ἠχηροτάτου αὐτῆς ὀργάνου διατυπωθεῖσαν ὡς ἑξῆς:

«Τὴν σημασίαν τῆς αὔριον τελουμένης ψηφοφορίας κατενόησαν, ὡς πιστεύομεν, οἱ ἐκλογεῖς πάντες. Ἡ αὔριον ῥιφθησομένη ψῆφος κέκτηται μείζονα ἔννοιαν τῆς δοθείσης κατὰ τὴν 4 Ἰανουαρίου... διότι τότε ἐλέγετο, σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τοῦ διέποντος τὰ κοινὰ μετεβλήθη, ὅτι πολλῶν φόρων ἀπεφασίσθη ἡ μείωσις καὶ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ἐπὶ ἄλλων στηριχθήσεται βάσεων. Ἔκτοτε ἡ Βουλὴ συνελθοῦσα ἐπεψήφισε πάντας τοὺς καὶ πρότερον καὶ ἀκολούθως προταθέντας καὶ εἰσηγηθέντας φόρους. Ἐντεῦθεν οὐδὲν ἰσχύει σήμερον πρὸς διαστροφὴν τῶν πραγμάτων· τὰ διαδοθέντα εἰσὶ νόμοι, κεκυρωμένοι ἤδη καὶ δημοσιευθέντες, πρόκειται δὲ καθαρὸν καὶ σαφὲς τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῶν ἐκλογέων. Ἐὰν οἱ ἐκλογεῖς ἐκλέξωσιν ὑπουργικὸν ὑποψήφιον, τὸ τοιοῦτον θὰ σημάνῃ σαφῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως ὅτι οὐ μόνον ἀρέσκονται εἰς τὰ γενόμενα, ἀλλ' ὅτι προσεπικυροῦσι τὰ ἐπὶ τῆς χαραχθείσης ὁδοῦ περαίτερα βήματα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Τρίτῃ, 21 Ἀπριλίου 1887.

Οἱ ὀπαδοὶ τῆς κυβερνήσεως κρούουσι τὸν κώδωνα τοῦ θριάμβου ἐπὶ τῇ ἐκβάσει τῶν τελευταίων ἐκλογῶν. Καὶ ἔχουσι δίκαιον, διότι κατὰ τὴν παροῦσαν περίπτωσιν δύνανται ἐν πάσῃ ἀκριβολογίᾳ νὰ ἰσχυρισθῶσιν, ὅτι ἤραντο πλήρη καὶ τελείαν νίκην, ἀφοῦ πάντες οἱ κυβερνητικοὶ ὑποψήφιοι ἀνεδείχθησαν νικηταὶ ἐν τῇ πάλῃ, νικηταὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ τοῖς κυριωτέροις κέντροις τῆς Πελοποννήσου, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν μάλιστα τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Κωνσταντινούπολις τῇ 24 Ἀπριλίου 1887.

Εἰς ἅπαντας τοὺς νομοὺς οἱ κυβερνητικοὶ ὑποψήφιοι κατήγαγον νίκην μεγάλην καὶ θριαμβευτικὴν διὰ καταπληκτικῶν πλειονοψηφιῶν ἀναδειχθέντες βουλευταί. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τούτων ἀποδεικνύουσιν ἀληθῶς ὅτι ἐπικρατεῖ παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ τὸ ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως ῥεῦμα, τὸ ἐκδηλωθὲν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰανουα-

ρίου. Ἐντεῦθεν αἱ μὲν ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες ἐτόνισαν παιᾶνας, αἱ δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐργάζονται νὰ παραστήσωσι τὸ ἐπελθὸν ἀποτέλεσμα ὡς προϊὸν κυβερνητικῆς ἐπεμβάσεως.

Τὸ κτύπημα εἶνε, ὁμολογουμένως, δεινὸν κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπελθὸν καθ' ἣν στιγμὴν αἱ ἀναφυεῖσαι δυσαρέσκειαι ἐν τῷ κυβερνητικῷ κόμματι ἀνεπτέρουν τὰς ἐλπίδας αὐτῆς. Δὲν πρόκειται περὶ τῶν τεσσάρων ψήφων, ἢ μᾶλλον τριῶν, καθόσον φαίνεται ὁ κ. Πετροπουλάκης ἀποκλίνων ὑπὲρ τοῦ κ. Δηλιγιάννη μεθ' οὗ συνδέεται διὰ τῆς μνήμης τοῦ πατρός του, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἠθικοῦ σθένους ὅπερ ἡ κυβέρνησις ἀρύεται ἐκ τῆς περιφανοῦς ταύτης νίκης. Ἐν ᾧ χρόνῳ ἐξήγειρεν ἀγανάκτησιν βαρὺ ἀναμφισβητήτως φορολογικὸν σύστημα τοσοῦτος ἐκλογικὸς θρίαμβος εἶνε γεγονὸς βαρυσήμαντον ἀποδεικνύον ὅτι ἡ κρατοῦσα οἰκονομικὴ πολιτικὴ ἐξακολουθεῖ τυγχάνουσα τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ ἔθνους καὶ ὅτι αἱ αἰτιάσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατ' αὐτῆς πιθανὸν νὰ στηρίζωνται ἐπὶ λογικῶν βάσεων, δὲν ἀντιπροσωπεύουσιν ὅμως τὰς σκέψεις τοῦ λαοῦ.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 11/23 Ἀπριλίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις. 5/17 Ἀπριλίου 1887.

. . . ἀλλ' εἰς κατευνασμὸν τῆς παραφορᾶς τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνετέλεσεν ἀναντιρρήτως ἡ διαλλακτικὴ διάθεσις τοῦ κ. Τρικούπη, συναινέσαντος, ὅπως τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ νομοσχέδια παραπεμφθῶσιν εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν καταρτισθεῖσαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερίδων κατ' ἀναλογίαν, στέρξαντος δὲ καὶ ἄλλας παραχωρήσεις, ὡς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐλαιοδεκάτης ἀπὸ 10 τοῖς 100, ὡς ἐζήτει, εἰς 7, καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν. Ἡ ἐνδοτικότης αὕτη, ἀσυνήθης εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ κ. Τρικούπη, ἀπεδόθη ὑπό τινων ὀργάνων τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς πίεσιν τῶν βουλευ-

τῶν τῆς πλειονοψηφίας, καὶ ἰδίως τῶν ἐκ Θεσσαλίας, οἵτινες ὑποστηρίζουσιν ἐκθύμως τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως. Ἀλλὰ τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἡ πλειονοψηφία μένει πιστὴ καὶ πειθαρχοῦσα, τὰς παραχωρήσεις δὲ ἔστερξεν οἰκειοθελῶς ὁ κ. Τρικούπης, ἐνδοὺς εἰς ἐλλόγους ἀντιρρήσεις καὶ μὴ θελήσας νὰ δικαιώσῃ τὴν κατ'αὐτοῦ ἐκτοξευομένην μομφὴν ὡς «φορομανοῦς».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Κυριακῇ, 26 Ἀπριλίου 1887.

Ὁ τελευταῖος θρίαμβος τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὰς ἐπαναληπτικὰς ἐκλογὰς ὑπῆρξε πολὺ εὐχάριστος· ὄχι διότι ὑπέδειξε τὴν μεγάλην ἰσχὺν αὐτῆς καὶ τὸ ἐπικρατοῦν ἐν τῷ τόπῳ κατὰ βάθος συντηρητικὸν πνεῦμα — περὶ τούτου ὑπῆρχον πολλὰ τεκμήρια καὶ πρὸ τῶν ἐκλογῶν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς — ἀλλὰ διότι παγιοῖ τὴν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὑπουργικὴν δύναμιν εἰς τοιοῦτο μέτρον, δι' οὗ αἴρεται πᾶσα ἀφορμὴ ἀναλώσεως χρόνου πρὸς συντήρησιν τῆς πλειονοψηφίας καὶ... ρουσφετίων πρὸς τροφοδότησιν αὐτῆς. Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ψιθυρίζεται ὅτι φειδώ τις ἐπικρατεῖ περὶ τὴν διανομὴν τῶν κεκανονισμένων συναλλακτικῶν δώρων καὶ οἱ τρεφόμενοι καὶ ζῶντες ἐκ τῶν εἰδήσεων καὶ φημῶν περὶ τῆς «θέσεως» τῆς κυβερνήσεως παρηγοροῦνται ἀπό τινος χρόνου μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι οὐκ ὀλίγοι βουλευταὶ «δυσηρεστήθησαν» ἢ «βεβαίως δυσαρεστηθήσονται» ὡς ἐκ τῆς ἀκάμπτου πρὸς αὐτοὺς συμπεριφορᾶς τοῦ πρωθυπουργοῦ. Εἰς ἡμᾶς αἱ φῆμαι αὗται προξενοῦσιν ἄφατον ἡδονήν, διότι οὐδὲν τὸ ἐθνικῶς ἀπολαυστικώτερον ἢ τὸ ἀκούειν ὅτι ὑπάρχει κυβέρνησις τόσον ἰσχυρά, ὥστε ν' ἀποκρούῃ τὰς ἀνόμους — διότι διὰ νὰ ἀποκρούωνται εἰσὶν ἄνομοι — ἀξιώσεις τῶν βουλευτῶν· ἡ δὲ ἡδονὴ αὕτη πολλαπλασιάζεται, ὅταν παρατηρῶμεν ὅτι ἐκ τῶν ἀπωθήσεων τούτων τῆς βουλευτικῆς πιέσεως ὄχι μόνον δὲν ἐξασθενεῖ ἡ ἰσχὺς τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ γίνεται καὶ ἠθικῶς καὶ κοινοβουλευτικῶς παγιωτέρα. Τὸ ἔθνος χειροκροτεῖ εἰς αὐτὴν τὴν πεισματώδη πάλην μεταξὺ τῶν δύο ἐξουσιῶν, ὧν ἡ μία ζητεῖ νὰ θέσῃ τὴν

ἑτέραν εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν, ἀφ' ἧς αὐτη τείνει νὰ ἐξαναστῇ, καὶ τὰ χειροκροτήματα ταῦτα ἦσαν αἱ ἐκλογαὶ τῆς 19 'Απριλίου.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον 2 Μαΐου.

Μεγάλη ζήτησις ἑλληνικῶν χρεωγράφων παρατηρεῖται ἐν 'Αγγλίᾳ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐντεῦθεν δὲ ἡ κατὰ πολλὰς μονάδας ὑπερτίμησις αὐτῶν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 30 'Απριλίου 1887.

Περίεργον ὅμως, ἐνῷ ἐμεσολάβησαν μῆνες ἔκτοτε, παρὰ πάσας τὰς ἀντιθέτους προσδοκίας των, δὲν ἐξέπεσον τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα, τοὐναντίον ἔσχον καταπληκτικὴν ὕψωσιν· σήμερον ἐν μὲν τῇ ἀγορᾷ τῶν Παρισίων πωλεῖται περίπου ἑκάστη ὁμολογία τῶν 120 ἑκατομμυρίων ἀντὶ 340 φράγκων χρυσῶν, ἐν δὲ τῇ τοῦ Λονδίνου ἀντὶ 66 $^1/_2$ ἀγγλικῶν λιρῶν, μὲ ὑπερτίμησιν δηλαδὴ στρογγυλὴν φράγκων χρυσῶν 30 εἰς ἑκάστην ὁμολογίαν· αὐταὶ δὲ αἱ ἀγοραὶ 'Αλεξανδρείας καὶ Κωνσταντινουπόλεως, αἵτινες συγκινηθεῖσαι τότε ἐκ τῶν ὀλεθρίων πληροφοριῶν, εἶχον σπεύσει νὰ ἐκποιήσωσιν ἐν ἐκπτώσει τὰ ἑλληνικὰ δάνεια, ἀγοράζουσι πάλιν αὐτὰ ἐν τῇ ἀνωτέρω ὑπερτιμήσει τῶν 340 φράγκων. 'Οπόσαι αἱ ἐντεῦθεν ὠφέλειαι εἶνε προφανές, ἀρκούμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ παροῦσα κυβέρνησις, ἥτις ἐνεχυρίασεν ὁμολογίας τοῦ δανείου τῶν 170 ἑκατομμυρίων ἀντὶ 250 φράγκων ἑκάστην, δύναται ἤδη νὰ ἐκποιήσῃ ἑκάστην αὐτῶν ἀντὶ 340 φράγκων χρυσῶν, περίστασις ἥτις θέλει τὴν διευκολύνει σπουδαίως ἐν πολλαῖς αὐτῆς ὑποχρεώσεσι. Βεβαίως τὴν χρηματιστικὴν ταύτην ἀνθηρότητα δὲν ἐπήνεγκον αἱ σοφαὶ περὶ κινίνης καὶ κοκκινογουλίων φορολογικαὶ θεωρίαι, ἀλλ' ἡ σώφρων παράστασις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐννοήσαντος τὰς σοβαρὰς ὑποχρεώσεις του καὶ τὴν κρισιμωτάτην περίοδον καὶ ὑπαχθέντος μετ' ἀποφάσεως εἰς τὸ σύστημα Κυβερνήτου, περὶ οὗ ὑπάρχει ἡ γενικὴ συνείδησις, ὅτι εἶνε ὁ μόνος, ὅστις θέλει καὶ δύναται νὰ σώσῃ καὶ θὰ σώσῃ τὸν τόπον. Αἱ καθ' ἑκατομμύρια ὅλα αὐ-

ξήσεις τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων δὲν ἐμελετήθησαν ὑπὸ τῶν χρηματιστικῶν κύκλων μετὰ τῆς ἐπιπολαιότητος τῶν συντακτῶν τῆς «Πρωΐας».

Σάββατον, 2 Μαΐου 1887.

ΑΙ ΠΕΡΙ ΔΑΝΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Διὰ τοῦ χθὲς καταπλεύσαντος ἐκ Κων/πόλεως ἰταλικοῦ ἀφίκετο ὁ ἐν Λονδίνῳ γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλ. Ἰωνίδης, ὅστις εὐθὺς ἀνελθὼν εἰς Ἀθήνας ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, μεθ' οὗ συνδιελέχθη διὰ μακρῶν, αὐθημερὸν δὲ ἀπῆλθεν εἰς Λονδῖνον. Θέμα τῆς διαλέξεως ἦτο βεβαίως αἱ μεταξὺ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως καὶ Ἄγγλων κεφαλαιούχων διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις πρὸς στρῶσιν τῶν σιδηρῶν γραμμῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ πρὸς συνομολόγησιν δανείου. Σχετικῶς πρὸς ταῦτα δυνάμεθα ν' ἀναγράψωμεν, ὅτι ἡ περάτωσις τῶν διαπραγματεύσεων τούτων ἐπιδιώκεται μετὰ πολλῆς δραστηριότητος καὶ πλεῖσται ὑπάρχουσιν ἐλπίδες περὶ αἰσίας ἐκβάσεως αὐτῶν.

RAMBLES IN GREECE

By J. P. Mahaffy

Boulgaris had just échoué, as the French say; and the king, after a crisis in which a rupture of the Constitution had been expected, decided to try a constitutional experiment, and called to office M. Tricoupi, an advanced Radical, who had been prosecuted about a year before for writing strong articles against the Government in the Athenian daily press. M. Tricoupi, is a highly educated and reasonable man, well acquainted with England and English

politics, and apparently anxious to govern by strictly constitutional means....though all the country was strongly in favour of M. Trikoupi, yet he could hardly count upon a majority with certainty, for he had determined to let the elections follow their own course, and not control them with soldiers. For in this most constitutional country, with their freedom, as usual, closely imitated from England, soldiers stood, up to the summer of 1875, round the booths, and hustled out any one who did not come to vote for the Ministerial candidate. M. Trikoupi refused to take this traditional precaution, and, as the result showed, lost his sure majority.

ΣΗΜΑΙΑ

Ἐν Εὐρώπῃ ἡ ἡμετέρα πίστις κλονισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀτασθάλου πολιτικῆς τοῦ παρελθόντος ὑπουργείου ἐπανέρχεται σήμερον στερεωτέρα· αἱ δὲ ἐθνικαὶ ὁμολογίαι τοῦ δανείου παρουσιάζουσιν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους τὴν καταπληκτικὴν αὔξησιν ἐνενήκοντα περίπου δραχμῶν, ὅπερ εἶνε ἀρκετὰ εὔγλωττον ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως δι' ἐκείνους οἵτινες δύνανται νὰ τὸ ἐννοήσωσι.

Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα «Ἀκροπόλεως».

Πάτραι, 8 Μαΐου 1887.

Ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δήμαρχον κ. Πατρινὸν ὁμιλῶν ἀνεμνήσθη τὸν πενθερὸν αὐτοῦ ἀοίδιμον Βούλγαρην, ὃν ἐξῆρεν ἰδίως διὰ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ γενναιότητα. Παραβαλὼν δὲ πρὸς τὸν νῦν κυβερνήτην κ. Τρικούπην εἶπεν ὅτι πρὸς τῇ πολιτικῇ γενναιότητι οὗτος ἔχει καὶ πολλὴν ἱκανότητα, δι' ἧς καὶ ἐν εὐρωπαϊκοῖς Κράτεσιν ἠδύνατο νὰ διαπρέψῃ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Παρασκευῇ, 8 Μαΐου.

Ἐπὶ τέσσαρας ἤδη συνεδριάσεις οἱ δέκα ἢ δεκαπέντε ἀντιπολιτευόμενοι, οἵτινες παρίστανται, περιεσκεμμένην ἀκολουθοῦσι πορείαν ἀπέχοντες τῶν θορυβωδῶν ἐκείνων ἀντεγκλήσεων, αἵτινες τόσον οἰκεῖαι ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν. Καὶ ἀληθὲς μέν, ὅτι τὰ ψηφιζόμενα νομοσχέδια εἰσὶ νομοσχέδια ὑπηρεσίας, ἐν οἷς συζητήσεις καὶ ἀντιρρήσεις σπουδαῖαι δὲν χωροῦσι....

ΑΙ ΕΥΦΥΟΛΟΓΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ.—Συζητουμένου χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ περὶ ἑνώσεως τῆς ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας νομοσχεδίου, ὁ βουλευτὴς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος κ. Ῥικάκης, ἠρώτησε τὸν κ. Τρικούπην, ἂν ἐννοῇ ὅτι πρέπει οἱ ταχυδρομικοὶ καὶ τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι νὰ γινώσκωσι τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν φιλολογικῶς.

—Ὄχι φιλολογικῶς, ἀπήντησεν ὁ κ. Τρικούπης, ἀλλὰ ταχυδρομικῶς.

ΣΗΜΑΙΑ, Παρασκευῇ, 8 Μαΐου 1887.

Συμπληροῦται αὔριον ἓν ἔτος, ἀφ' ἧς ἡ παροῦσα κυβέρνησις ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἡ ἡμέρα αὕτη ἀποτελεῖ μέγα γεγονὸς διὰ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Μεταξὺ τῆς 10 Μαΐου 1887 καὶ τῆς 10 Μαΐου 1886, μεταξὺ τοῦ χάους εἰς τὸ ὁποῖον εὑρισκόμεθα τότε, καὶ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν διατελοῦμεν ἤδη, μεταξὺ τῆς ἀπογνώσεως ἥτις κατεῖχε τοὺς πάντας καὶ τῆς πεποιθήσεως ἥτις μᾶς ἐμπνέει, ὑπάρχει τόση ἀντίθεσις, ὅση ἐνυπάρχει ἐν τῷ χαρακτῆρι τῶν δύο πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες διεκδικοῦσιν ἤδη πρὸς ἀλλήλους τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας. Πέρυσιν ἐξηντλημένοι, πεπιεσμένοι ὑπὸ τὸ βάρος ὑπερόγκων δαπανῶν, ἀπογοητευμένοι ἀπὸ τὴν διάψευσιν ὅλων τῶν ἐλπίδων μας, μὲ δικαιώματα καταπατούμενα, μὲ ἀνεξαρτησίαν ἀμφισβητουμένην, μὲ οἰκονομικὰ κατεστραμμένα, εἰσηρχόμεθα εἰς νέαν

πολιτικὴν περίοδον, ἀμφιβάλλοντες διὰ τὸ μέλλον, ὅπως ἐφοβούμεθα διὰ τὸ ἐνεστώς, καὶ ἡ Ἑλλὰς παρίστα τὸ θέαμα κράτους εὑρισκομένου εἰς τὰ χείλη τῆς ἀβύσσου. Σήμερον ὅμως ἐλεύθεροι μεγάλων ἀναγκῶν, ἀσφαλεῖς ἐκ τῶν ἀπροόπτων περιστάσεων, σεβαστοὶ εἰς τοὺς ξένους, πεποιθότες εἰς ἡμᾶς αὐτούς, προοδεύομεν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν χειραφετήσεως, ἐπουλοῦντες τὰς πληγὰς τοῦ παρελθόντος μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας, μεθ' ἧς παρασκευαζόμεθα διὰ τὸ μέλλον. Τὰ ἔσοδά μας αὐξάνουσι, τὸ ἐμπόριον ἀναλαμβάνει, ἡ δὲ κυβέρνησις κατώρθωσεν οἰκονομικόν τινα συνδυασμόν, ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ ἀπαλλαγῶμεν μεγάλου μέρους τῶν ἀναγκῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐὰν ὑπάρχῃ τις πρὸς τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν τὸ μέγα τοῦτο κατόρθωμα, οὗτος ἀναμφιβόλως μετὰ τὸν κ. Τρικούπην εἶνε ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος. Οὐδέποτε κυβέρνησις ὑπέβαλε τόσῳ ἀντιδημοτικὰ νομοσχέδια, καὶ οὐδέποτε λαὸς τὰ ὑπεδέχθη μετὰ τοσαύτης αὐταπαρνήσεως. Οἱ φόροι ἐψηφίσθησαν, αἱ ἀνάγκαι ἀνεγνωρίσθησαν, καὶ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἐκήρυξεν ἑαυτὸν πρόθυμον διὰ πᾶσαν θυσίαν. Ἡ περίοδος αὕτη παρουσιάζει περιεργότατον φαινόμενον, ἀποδεικνῦον πόσῳ βαθέως ἠνόησεν ὁ λαὸς τῆς εἰλικρινοῦς παρρησίας τοῦ κ. Τρικούπη.

Σάββατον, 9 Μαΐου, 1887.

Οὕτω τὸν Μάϊον τοῦ 1886 συμπολίτευσις, ἀντιπολίτευσις, βασιλεία, λαός, πανελλήνιον, ἐζήτησαν κυβέρνησιν, κυβέρνησιν, κυβέρνησιν. Ὄχι ὑπουργεῖον, ἀλλὰ κυβέρνησιν. Σημειώσατε τοῦτο καλῶς, διότι μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν πολλὰ εἶδεν ὁ τόπος ὑπουργεῖα, ἀλλ' ὀλιγίστας, ἵνα μὴ εἴπωμεν, οὐδεμίαν κυβέρνησιν. Ἐν τῇ ἐκτάκτῳ κρισίμῳ ψυχολογικῇ ταύτῃ στιγμῇ ἐξ ἐνστίκτου, ὁμοθύμως, λαὸς καὶ βασιλεία, ἐστράφησαν πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ὡς ἄνδρα τῶν περιστάσεων. Οὗτος διὰ μὲν τῶν μεταρρυθμιστικῶν του νόμων ἐφάνη ὁ ἀνὴρ τοῦ μέλλοντος. Ἀλλ' ἤδη καὶ αἱ εὐθῦναι τῆς βασιλείας μεγαλύνονται, διότι πρώτην φορὰν τὸ ἠθικὸν αὐτῆς κράτος περιεβλήθη τοιαύτην μεγαλειότητα, τοιαύτην δύναμιν,

ἤδη καὶ αἱ εὐθῦναι τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ὁποίας συνέπεσαν ἐν πληρεστάτῃ ἁρμονίᾳ ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς βασιλείας καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἔθνους μεγαλύνονται καὶ αὐταί, διότι διατεθεῖσα ὅλην τὴν ἰσχύν, ἣν οὐδεμία μέχρι τοῦδε ἐν Ἑλλάδι Κυβέρνησις διέθεσεν, ὀφείλει νὰ ἀποδειχθῇ ἀνταξία αὐτῆς, μεταρρυθμίζουσα ἢ μᾶλλον δημιουργοῦσα δικαιοσύνην, διοίκησιν, ἐκπαίδευσιν, οἰκονομικά.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Μαΐου.

. . . .

Τὸ δὲ κατακόρυφον σημεῖον τῆς πτώσεως, τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῶν διαφόρων τιμῶν τῶν χρεωγράφων μας εὑρίσκεται κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1886, ὁπότε ἡ ὁμολογία τῶν 120 ἑκατομμυρίων ἐτιμᾶτο φρ. 255.

Ἔκτοτε ἤρξατο ἡ ἄνοδος· ἄνοδος κοπιαστική, βαρεῖα, ταλαντευομένη, ἄνοδος ἀσθματικοῦ ἀναρριχωμένου ἐπὶ ἀποτόμου βουνοῦ, ἀναγκαζομένου νὰ κάμνῃ τρία βήματα ἐμπρὸς καὶ δύο νὰ ἵσταται. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1886 τὸ βλέπομεν εἰς τὰ φρ. 305 (ὁμιλοῦμεν πάντοτε περὶ μεταλλικῶν φράγκων) τὸν Νοέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀναρριχᾶται εἰς τὰ φράγκ 330, ἐπὶ τέλους τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1887, ἀφαιρέσει τοῦ τοκομερίσματος σημειοῦται εἰς φράγκα 315. Τώρα δέ, καθ' ἃς εἰδήσεις εἴχομεν τὰς τελευταίας ἡμέρας περιστρέφεται εἰς τὰ φρ. 340.

Ἀναμφιβόλως λοιπὸν εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς βελτιώσεως, οἱ λόγοι δὲ τῆς τοιαύτης καλλιτέρας ἐκτιμήσεως τῆς δημοσίας πίστεως τῆς Ἑλλάδος δυνατὸν νὰ ἦνε διττοί. Οἱ Εὐρωπαῖοι ἐπείσθησαν ἐκ τῆς τελευταίας πορείας τῶν παρ' ἡμῖν πραγμάτων ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὄχι ὑποκριτικῶς καὶ πρὸς τὸ θεαθῆναι ἀγωνίζεται, ὅπως φέρῃ τάξιν εἰς τὰ οἰκονομικά της, καὶ ἐκπληρώσῃ ἄνευ μειώσεως πάσας τὰς ὑποχρεώσεις της· ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἐσκόπει νὰ ζημιώσῃ κατά τι τοὺς πιστωτάς της — σκέπτονται οἱ ἐν Εὐρώπῃ τοιοῦτοι — καταλληλοτέρα εὐκαιρία τῆς παρούσης ἦτο ἀδύνατον νὰ τῇ παρουσιασθῇ, ὁπότε καὶ ἡ κοινὴ

γνώμη ἦτο παρεσκευασμένη, καὶ δικαιολογία ἐπαρκὴς ὑπῆρχεν, ἡ συνεπεία τῆς τελευταίας ἀνατολικῆς περιπλοκῆς καταστροφὴ τῶν οἰκονομικῶν της. Τοῦτο λοιπόν, τὸ νὰ ἀποκρούσῃ αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν, τὸ νὰ καταφύγῃ εἰς πᾶσαν ἄλλην δυνατὴν οἰκονομίαν, τὸ νὰ περιστείλῃ πᾶσαν δαπάνην διὰ δημόσια ἔργα ἀναγκαιότατα, τὸ νὰ ἐλαττώσῃ καὶ περιορίσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἤδη μικρὰν στρατιωτικὴν δύναμιν, ἐφ' ἧς πᾶν ἔθνος ἔχει τὸ εὐθικτότερον μέρος τῆς φιλοτιμίας του, τὸ νὰ παραμελήσῃ ὁλοτελῶς τὰς ναυτικὰς παρασκευάς της, δι' ὧν καὶ μόνον θὰ ἠδύνατο μίαν ἡμέραν νὰ σωθῇ, τὸ νὰ ἀφήνῃ πάντα τὰ ἄλλα, δικαιοσύνην, παιδείαν, ἐκκλησιαστικὰ κλπ. εἰς τὴν τύχην των, τὴν ἐλεεινὴν καὶ ἀθλίαν — καὶ πάντα ταῦτα διὰ νὰ μὴ ἀφαιρέσῃ οὔτε ἓν δεκάλεπτον ἀπὸ τοὺς πιστωτάς της, αὐτὰ ἀποδεικνύουν ὅτι μετ' εἰλικρινείας ἐργάζεται πρὸς τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 Μαΐου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 9 Μαΐου.

. . . .

Ἐπὶ τοῦ δεκάτου ἑβδόμου ἄρθρου, ὁ κ. Σωτηρόπουλος κατακρίνει τὰς διατάξεις αὐτοῦ, δι' ὧν ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τοῦ οὔζου ἢ τῆς σούμας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι εἶνε οὐσία βλαπτικὴ εἰς τὴν ὑγείαν. Ἀλλ' οἱ ἐργατικοὶ ἄνθρωποι, οἵτινες ποιοῦνται χρῆσιν τῆς σούμας οὐδέποτε παρεπονέθησαν διὰ τὴν ὑγείαν αὐτῶν.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀπαντῶν, λέγει, ὅτι νόμος πεπολιτισμένου κράτους δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν χρῆσιν τῆς σούμας, ἥτις εἶνε οὐσία δηλητηριώδης. Καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ οὔζον, τὸ ὁποῖον εἶνε σούμα βελτιωμένη καὶ οὐχὶ τόσον δηλητήριος, γίνεται δὲ εὐρεῖα χρῆσις αὐτοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ, εἶνε ποτὸν τόσον δρυμὺ καὶ βλαπτικόν, ὥστε ἐάν τις ἐκ τῶν κ. κ. βουλευτῶν, τῶν μὴ εἰθισμένων εἰς τὴν χρῆσίν του,

ἔπινεν ἐξ αὐτοῦ, πολὺ ἀμφίβολον εἶνε, ἂν θὰ ἠδύνατο νὰ παραστῇ εἰς τὴν συνεδρίασιν. (Φαιδρότης).

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 Μαΐου 1887.

. . . .

Οὕτω ὁ πολιτικὸς ἡμῶν ὁρίζων καθαρίζεται. Δὲν ἔχομεν νὰ κάμωμεν πλέον μὲ φαντάσματα καὶ ἀφαιρέσεις, ἀλλὰ μὲ συγκεκριμένας ποσότητας· ἀφ' ἑνὸς ἡ κυβέρνησις, μὴ οὖσα μὲν ἰδανικὸν κυβερνήσεως, ἀλλ' ἀγωνιζομένη νὰ ἐξουδετεροῖ τὰς κακὰς αὐτῆς πράξεις διὰ καλῶν καὶ νὰ προλειαίνῃ τὸ ἔδαφος διὰ κρείττονα πραγμάτων κατάστασιν· ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀντιπολίτευσις κηρύττουσα ὅτι οὐδὲν ἔχει ἐν τῷ νῷ, οὐδὲν ἐν τῇ καρδίᾳ, εἰμὴ ἀπελπισίαν ἐκεῖ, ἀπελπισίαν ἐδῶ. Πολὺ καλά! Ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ἔχει νὰ κοπιάζῃ διὰ νὰ εὕρῃ ποῦ ἔγκειται τὸ σχετικὸν ἀγαθὸν διὰ τὸν τόπον· τὸ ἀγαθὸν αὐτὸ εἶνε ἡ ἐνθάρρυνσις τῆς ὑπαρχούσης κυβερνήσεως, ἡ ἐνδυνάμωσις αὐτῆς ὅπως ὅσον τὸ δυνατὸν γενναιότερον ἀποσπᾶται τῶν συνηθειῶν τοῦ παρελθόντος καὶ ἀποβάλλῃ αὐτὰς μίαν πρὸς μίαν, διὰ νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐργάζηται ὀλιγώτερον ὑπὲρ τοῦ κόμματος καὶ πλειότερον ὑπὲρ τοῦ τόπου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 9 Μαΐου.

Προκειμένου νὰ ψηφισθῇ εἰς β´ ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐπιβολῆς δικαιώματος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ ζύθου καὶ τῶν οἰνοπνευματούχων ὑγρῶν, λαμβάνει χώρα σχοινοτενὴς συζήτησις κἄπως ἐπιστημονικὴ περὶ σύκκων, ἀμυλωδῶν καὶ σακχαρωδῶν οὐσιῶν ἥκιστα εὐχάριστος, καθ' ἣν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δεικνύεται ὑπέροχος ἐπὶ τὴν βιομηχανίαν τῶν οἰνοπνευμάτων, πολλῶν τιτλοφορουμένων διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς εἰδικότητος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 10 Μαΐου 1887.

Συνεπληρώθη καὶ αὐτὰς ἀπαρατήρητος καὶ μία ἐπέτειος, ἡ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ παρόντος ὑπουργείου. Πέρυσι τὴν 7 Μαΐου ἐγένετο ἐν τῇ Βουλῇ ἡ περιβόητος ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν προέδρου. Ἡ πολιτικὴ μερὶς τοῦ κ. Τρικούπη εἶχεν ὡς ὑποψήφιον τὸν νῦν βουλευτὴν Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος κ. Στεφανόπουλον· ἀπέναντι τούτου ὁ Δηλιγιάννης, ὁ μόλις πρὸ ὀλίγων τότε ἡμερῶν καὶ ὑπὸ ἀπαισίας συνθήκας δι' αὐτὸν παραιτηθεὶς Πρωθυπουργός, ἐνῷ ὁ ἀποκλεισμὸς περιέσφιγγε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἀποθάρρυνσις καὶ ἡ ἀπογοήτευσις ἐπλήρου τὰς ψυχὰς μετὰ τὴν οἰκτρὰν ἐκείνην ὑποχώρησιν, ἔσχε μόλα ταῦτα τὸ θάρρος παρὰ τὰς προτροπὰς τῶν φίλων του ν' ἀντιτάξῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑποψηφιότητα πρὸς κοινὸν σκάνδαλον καὶ γενικὴν ἀγανάκτησιν. Ὁ κ. Στεφανόπουλος ἐξελέχθη τότε διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας, τὴν ἐπαύριον δὲ παραιτηθέντος τοῦ ἄχρου ὑπουργείου ἐσχηματίζετο τὸ καὶ νῦν κυβερνῶν.

Κυριακῇ, 10 Μαΐου 1887.

Δὲν εἶνε βεβαίως σύνηθες φαινόμενον ὅ,τι σήμερον γίνεται ἐν τῇ Βουλῇ. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της προβαίνει μετὰ σιδηροδρομικῆς ταχύτητος εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἐγγεγραμμένων νομοσχεδίων, ἄνευ συζητήσεως, ἄνευ σκανδάλων, ἄνευ οἱασδήποτε ἄλλης ἀντιδράσεως. Καὶ οἱ μὲν περὶ τὴν συμπολίτευσιν εὐφροσύνως παρακολουθοῦσι τὴν μεταποιητικὴν ταύτην τῆς Βουλῆς ἱκανότητα, διὰ μόνης τῆς ἀναγνώσεως καὶ τῆς ὑψώσεως τῶν χειρῶν μεταποιούσης τὰ νομοσχέδια εἰς νόμους, οἱ δὲ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν μετὰ βεβιασμένου μειδιάματος, πολλὰ ἀποκρύπτοντος, καὶ αὐτοὶ προσπαθοῦσι νὰ φαίνωνται εὐχαριστημένοι, διότι δῆθεν ἀφήνουσι νὰ συμπληρωθῇ τὸ κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς των ὀλέθριον κυβερνητικὸν πρόγραμμα.

LA NOUVELLE REVUE, 15 Mai 1887.

Des élections supplémentaires ont été faites en Grèce, nécessitées par la mort de quatre députés. Nouvelle victoire pour le ministère Tricoupis, qui se présente devant la Chambre, après les vacances du Pâques, avec de nouveaux renforts. Le président du conseil n'aura certainement pas grand' peine à faire voter ses projets financiers. J'espère qu'il restera assez longtemps au pouvoir pour mener à bonne fin la réforme de l'administration générale du pays.

THE MONEY MARKET REVIEW. May 14, 1887.

THE RISE IN GREEK BONDS

The rise in Greek Bonds, which we have persistently indicated as inevitable, has fairly set in. No Security in the Stock Exchange has this week shown more buoyancy nor had a more healthy market. The purchases have been constant, extensive, and of a most influential character, and, as a result, the Five per Cents. of 1881 have risen 3 1/4 per cent., closing yesterday at 67 7/8 to 68 1/8, while in the 1884 Loan the week's advance has been as much as 4, the final price yesterday being 66 7/8 to 67 1/8. We learn that there is now no supply of Bonds on the market and when to this fact is added the consideration that a coupon of 2 1/2 per cent. is payable on the ist of July, the prospect of a further considerable rise becomes well assured.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Παρασκευῇ, 15 Μαΐου 1887.

Βεβαίως οὐδὲν κοινοβούλιον ἐν τῷ κόσμῳ παρήγαγε τόσην ἐργασίαν, ὅσην μετά τινας ἡμέρας θὰ ἔχῃ ἀποτετελεσμένην ἡ ἡμετέρα

Βουλή. Ἐννοεῖται ὅτι ὁμιλοῦμεν περὶ ποσότητος ἐργασίας καὶ οὐχὶ περὶ ποιότητος, διότι ταύτης τὴν ἀξίαν μόνος ὁ χρόνος θὰ ἀποδείξῃ. Εἶνε τόσον πολλὴ καὶ ποικίλη, ὥστε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τὴν κρίνῃ τις ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τοῦ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν νομοσχεδίων μέχρι τῆς ψηφίσεώς των.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη, 13 Μαΐου.

ΒΟΥΛΗ

. . . .

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνεχώρησε τὴν $6\,^1/_2$ ἡ δὲ ἀπουσία αὕτη τοῦ πρωθυπουργοῦ πολλὴν χαλαρότητα προξενεῖ εἰς τὴν συνεδρίασιν, καθότι ὅλοι συζητοῦν, φωνάζουν καὶ οὐχὶ ὀλίγα νομοσχέδια ὑπερπηδοῦνται.

LE MESSAGER D'ATHÈNES

24 MAI (n. s.) 1887.

Il se confirme que le président du conseil, ministre des finances, est sur le point de signer, avec les représentants d'un groupe de banquiers de Londres, Vienne et Berlin un emprunt de cent vingt millions de francs.

THE WORLD, May 18, 1887.

As we anticipated, the price of Greek bonds has steadily advanced throughout the week, and we can only repeat our prediction that, before the close of the year, the prices of the junior stocks will have risen te over eighty per cent. The more we study the improved financial position of the country, the more we are convinced that, looking to the able, honest, and economical administration of fiscal affairs, Greek bonds have, for a long time past, been selling at far too low a price.

Σάββατον, 16 Μαΐου 1887.

Ἡ τιμὴ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ δανείου ἀνῆλθον προχθὲς εἰς ὀλίγας ὥρας τὰς δεκαπέντε ὁλοκλήρους δραχμάς. Εἰκάζεται δ' ὅτι σήμερον, ὁπότε ὁριστικῶς ὑπογράφεται ἡ σύμβασις, ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ ὑποστῇ νέας ἐκπλήξεις ἐπὶ τῶν ὑψώσεων. Ὁ νέος οὗτος θρίαμβος ὁμοιάζει πρὸς τὴν τριπλῆν αὐτὴν νίκην, τὴν ὁποίαν ἤρατο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Κίμων ὁ Ἀθηναῖος. Νίκη ἐν τῇ θαλάσσῃ, νίκη ἐν τῇ ξηρᾷ καὶ πάλιν νίκη ἐν τῇ θαλάσσῃ. Θρίαμβος ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τοῦ Ἰανουαρίου, θρίαμβος ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τοῦ Ἀπριλίου, θρίαμβος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, θρίαμβος ἐν τῷ δανείῳ, θρίαμβος πανταχοῦ. Οὐδαμοῦ ἀντίστασις. Ὁ κ. Τρικούπης διῆλθεν ἐπὶ ὅλων τούτων ὡς ἀμείλικτος Ταμερλάνος καὶ οὐδόλως ἀπίθανον νὰ ἴδωμεν τὸν κ. Δηλιγιάννην ἐντὸς σιδηροῦ κλωβοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 15 Μαΐου 1887.

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΟΥΟΤΣ

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Σήμερον, μετὰ ὀλιγοήμερον ἐν Ἀθήναις διαμονήν, ἀναχωρεῖ διὰ Λονδῖνον ὁ διάσημος ἄγγλος ζωγράφος κ. Οὐότς, ἐπίτηδες ἐλθὼν ἐνταῦθα, ἵνα ἐμπνευσθῇ ὑπὸ τὸν ἁβρὸν τῆς Ἀττικῆς αἰθέρα ζωγραφικὰς συνθέσεις καὶ ἀποτυπώσεις διὰ τοῦ θαυμασίου χρωστῆρός του τὸν Παρθενῶνα. Τὸ τελευταῖον δὲν κατώρθωσεν ἀτυχῶς ἕνεκα μεσολαβησάσης ἀσθενείας του ἀλλ' ὑποκλέπτων στιγμάς τινας ἀνέσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη κατὰ τὰς ὥρας τοῦ προγεύματός του ἔστησε τὸν ὀκρίβαντα ἐν τῷ ἑστιατορίῳ του καὶ ἐν ὀλίγαις ἡμέραις συνετέλεσε καλλιτεχνικωτάτην προσωπογραφίαν τοῦ κ. Τρικούπη, ἐν φυσικῷ μεγέθει, πλαγίως βλέποντος, τὴν ὁποίαν λαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ὁ καλλιτέχνης ἵνα ἐκθέσῃ ἐν Λονδίνῳ. Ὁ κ. Οὐότς, φημίζεται ὡς ἔξοχος ζωγράφος καὶ ἰδιότροπος καὶ ἐνῷ ἐζητήθη ἵνα ἐκτελέσῃ καὶ ἐνταῦθα προσωπογραφίας ἠρνήθη, ἐνῷ μετ' ἐπιμονῆς ἐζήτησε καὶ ἐπέτυχε νὰ ζωγραφίσῃ τὸν κ. Τρικούπην, περὶ οὗ ἔχει καὶ ὁμολογεῖ ἀμέριστον τὸν θαυμασμόν.

TRUTH, 19 May 1887.

Greek bonds, as I anticipated would be the case, have had another rise. The whole of the 1884 loan, which had been taken by a syndicate, has now been placed with investors. It is on the cards that the unissued portion of this loan will be cancelled, and that a Four per Cent. Loan for the amount will be issued at about 65. This would make the Five per Cents. worth about 80. This is about the price at which a Greek Five per Cent. loan ought to stand. Greek finances are in a far safer condition than those of many of the countries that obtain money at even a cheaper rate than this. I hear that M. Tricoupis will really have a surplus this year, for the taxes are being closely collected, and there are no complaints of over-taxation. The Greeks have fully made up their minds to establish their credit on a firm basis, and as they are essentially men of business, I make no doubt that they will succeed.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Κυριακῇ, 17 Μαΐου 1887.

Ἀναγγέλλομεν πρὸς ἄκραν λύπην τῆς «Πρωΐας» καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς, ὅτι καὶ κατὰ τὰς χθὲς ἀφιχθείσας ταχυδρομικῶς εἰδήσεις ἡ ὑπερτίμησις τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἦτο μεγάλη ἐν πᾶσι τοῖς εὐρωπαϊκοῖς χρηματιστηρίοις. Ἐν Τεργέστῃ μάλιστα περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐγίγνετο λόγος ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἢ περὶ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων καὶ τῆς ὁλονὲν αὐξανομένης ἑλληνικῆς πίστεως, καὶ φοβερὸν εἰπεῖν, περὶ τούτου ὁμιλεῖ καὶ τὸ μόνον φύλλον, ὅπερ ἄλλοτε πρόξενός τις ἐκεῖ Ἕλλην κατώρθωσε νὰ σαγηνεύσῃ ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς 7 Ἀπριλίου ἡ «Alabarda».

THE WORLD, 25 May 1887.

GREEK BONDS

We learn that an influential financial syndicate has bid M. Tricoupis 67 1/2 per cent for a 4 per cent loan based upon the security of the petroleum and the unappropriated balance of the match and tobacco monopolies. This offer has not as yet been accepted, but there is little doubt that a bargain on some such terms - though probably at over 67 1/2 per cent—will be ultimately completed, and a 4 per cent loan be placed in London at 70 or above. This operation would alone probably suffice to drive the price of the 81 and 84 loans to nearly 80; but what is more important is that with part of the proceeds of the new loan M. Tricoupis intends to cancel the unissued portion of the 84 loan, amounting to about 3,000,000 l., an operation which will act favourably on the price of the issued portion by removing a weight at present overhanging the market. But undoubtedly the most satisfactory feature in the forthcoming financial operation is the resolve of M. Tricoupis by its means to return to specie payments in the country. This measure will completely restore the financial credit of Greece, and, we venture to think, will render the Five per Cent bonds a safe and favourite investment at considerably over 80 per cent.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Μαΐου.

Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες αἰσθάνονται τὸν σίελον τῆς ἡδονῆς εἰς τὰ χείλη των, ὅταν λάβωσιν εἰς χεῖρας πλούσιον ὀψοκατάλο-

γον ἀριστοκρατικοῦ ἑστιατορίου· διὰ τὸν κ. Τρικούπην ἡ ἡδονὴ αὕτη παράγεται μόνον ἐνώπιον καλοθρεμμένης ἡμερησίας διατάξεως. Βεβαίως ὅλα αὐτὰ τὰ παρασκευάσματα εἶνε προωρισμένα διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου· οὐχ ἧττον δὲν νομίζομεν περιττὸν οἱ πολῖται καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἢ ἑσπέραν νὰ εὐχώμεθα εἰς ἑαυτούς: καλὴν χώνευσιν !

Εἶνε χρήσιμα ὅλα τὰ εἰσαγόμενα νομοσχέδια; Δυστυχῶς ἡ πληθὺς αὐτῶν εἶνε τοιαύτη, ὥστε οὐδ' εἰς τὴν Βουλὴν οὐδ' εἰς τὸν τύπον παρέχεται ὁ καιρὸς τῆς προεξεργασίας· δυστυχῶς ἐπίσης καὶ ἐν τῷ τύπῳ καὶ ἐν τῇ Βουλῇ λείπουν αἱ εἰδικότητες ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι ἠδύναντο νὰ διαχέωσι φῶς εἰς τὰ ὑπὸ συζήτησιν θέματα καὶ νὰ συντελῶσιν εἰς σχηματισμὸν γνωμῶν· δυστυχέστερον δ' ἐπίσης ὅτι καὶ παρὰ ταῖς ὀλίγαις εἰδικότησιν, αἵτινες κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὑπάρχουσι λείπει ἡ ὄρεξις τῆς ἐργασίας.

Ο ΣΤΟΛΟΣ ΜΑΣ

Ἐτελείωσε λοιπὸν καὶ αὐτό. Ὅ,τι διεδίδετο ἀπό τινων ἡμερῶν, ὅ,τι δὲν ἐτόλμα τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι δὲν ἤθελε νὰ ἀκούσῃ, διεβεβαίωσε προχθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Ἡ κυβέρνησις ἀγοράζει θωρηκτὰ τριάκοντα ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἡ εἴδησις ἤδη εἶνε χαρμόσυνος.

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ἓν μέγα γεγονὸς διὰ τὴν ἐμπορικὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος ἐτελέσθη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Ἡ σύμβασις τοῦ δανείου ὑπεγράφη. Ἡ σπουδαιότης αὐτοῦ δὲν ἔγκειται εἰς τὸ ποσὸν τοῦ δανείου τούτου, οὔτε εἰς τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς συνωμολογήθη, ἀλλ' εἰς πολὺ βαθύτερα αἴτια τὰ ὁποῖα δὲν διαφεύγουσι τὴν ἀντίληψιν τοῦ κοινοῦ.

Δύναταί τις εἰπεῖν, ὅτι ἡ σύμβασις αὕτη εἶνε μᾶλλον πολιτικόν, ἢ οἰκονομολογικὸν κατόρθωμα, μολονότι ἱκανοποιεῖ ἐξ ἴσου τοὺς σκο-

πούς τούτους. Τὸ δάνειον συνωμολογήθη ὑπὸ ὅρους πολὺ ἐλαφροτέρους ἀφ' ὅσα δάνεια συνωμολογήθησαν ἄχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Σάββατον, 23 Μαΐου.

Μίαν ὥραν πρὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς προχθὲς ὁ Διάδοχος τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου, πρὶν ἢ ἀκόμη δοθῇ πέρας εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐγένετο ὁ μεγαλείτερος ἰδιοκτήτης ἐν Ἑλλάδι. Οὐδέποτε ἴσως ἑορτάζων ἔλαβε τόσῳ πολύτιμον δῶρον κατὰ τὴν ἑορτὴν αὐτοῦ. Ἡ μὲν ἔκτασις τοῦ δωρουμένου κτήματος δὲν ὑπερβαίνει κατὰ τὸ διάγραμμα τῆς κυβερνήσεως τὰς 200,000 στρεμμάτων.

Οἱ δημαγωγοὶ τῆς χθὲς ἔπραξαν τὸ ἀνιαρόν των καθῆκον· ἀλλὰ τοὺς ἐκάλυψε καὶ τοὺς ἐνεταφίασεν, ὑπὸ τὴν ἀποστροφὴν καὶ τὸ γελοῖον, τοῦ ἔθνους ἡ δυνατὴ φωνή, ἣν διηρμήνευσαν ἡ ἰσχυρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ ὁμιλία καὶ ἡ παρακολουθοῦσα αὐτὸν ἰσχυρὰ πλειονοψηφία. Ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις τὴν τελευταίαν στιγμήν, γνοῦσα ὅλον τὸ εἰδεχθὲς τῆς συμπεριφορᾶς της, ἔφριξε πρὸ τῆς ἰδίας αὐτῆς σκιᾶς καὶ δὲν ἐτόλμησε νὰ καταψηφίσῃ τοῦ νομοσχεδίου. Ἔμεινεν ἀπαθὴς θεατής, ἀληθὴς στήλη ἅλατος, ἡ γυνὴ αὕτη τοῦ Λώτ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 24 Μαΐου 1887.

Ἀναφορικῶς τῆς ὑψώσεως τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων καὶ τῆς συνομολογήσεως τοῦ νέου δανείου, ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ «Economiste Français» τῆς 28 Μαΐου. Ἡ ὕψωσις τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων, βαίνει αὐξάνουσα. Τὰ τῶν 6 % 1879 ὑψώθησαν ἐκ νέου ἀπὸ φράγκα 400 εἰς φράγκα 418,75 τοῦ τῶν 5 % 1881 ἀπὸ φρ. 348,75 εἰς φρ. 360,75 καὶ τὰ τῶν 5 % 1884 ἀπὸ φρ. 346 εἰς φρ. 360,50. Ἡ ὕψωσις αὕτη εἶνε κατὰ 30 φρ. περίπου ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔτους τιμῶν. Εἶνε δὲ βέβαιον, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις διαπραγματεύεται, τῇ μεσολαβήσει τῆς Τραπέζης Κωνσταντινουπόλεως, μετά τινος ὁμάδος ἐχούσης ἐπὶ κεφαλῆς τὸ Comptoir d'Escompte τῶν Παρισίων,

δάνειον ἐξ 120 ἑκατομμυρίων φράγκων, ὅπερ πρόκειται νὰ συνομολογηθῇ περὶ τὰ 67 ἢ 68 % εἰς ὁμολογίας τῶν 4 % μετὰ εἰδικῶν ἐγγυήσεων.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 24 Μαΐου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 23 Μαΐου.

. . . ὅτε ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἵνα ἀπαντήσῃ. Λυπούμεθα διότι ἐλλείψει χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον τὴν ἀγόρευσιν ταύτην, ἥτις εἶνε ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ Βουλὴ ὁλόκληρος ἐκρατήθη ἑλκομένη ὡς ὑπὸ ἰσχυροῦ μαγνήτου.

Μάτην προτρέπει διὰ βλοσυρῶν ὀφθαλμῶν ὁ κ. Καραπάνος τὸν κ. Δηλιγιάννην, ὅπως ἀντικρούσῃ τὸν κατελθόντα τοῦ βήματος πρωθυπουργόν. Τὸ ποτήριον πέπρωται νὰ πίῃ αὐτὸς μέχρι πυθμένος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 24 Μαΐου 1887.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθησαν 12 νομοσχέδια εἰς γ' συζήτησιν, ἐν οἷς καὶ τὸ περὶ ἀντικαταστάσεως δανείων κατὰ τὸ ὁποῖον ὡμίλησε μετὰ δεινότητος καὶ δι' ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων ὁ κ. Πρωθυπουργός. Τῆς ἀγορεύσεως ταύτης παρέχομεν ἐν τῷ οἰκείῳ μέρει ἐκτενεῖ περίληψιν. Μετὰ ταῦτα ἐψηφίσθη καὶ ὁ προϋπολογισμός, ἐπεκυρώθησαν δὲ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

25 Μαΐου 1887.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἀνῆλθε λοιπὸν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ διὰ σωρείας πασιφανῶν γεγονότων ἀπέδειξε τὴν πλάνην ἐνιαχοῦ δὲ καὶ τὴν κακὴν πίστιν τοῦ ἐξ Ἄρτης βουλευτοῦ. Ἐπειδὴ θεωροῦμεν παράλειψιν καθήκοντος πρὸς

τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν τὴν μὴ δημοσίευσιν ὁλοκλήρου τῆς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀγορεύσεως, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὁ χῶρος ἡμῶν δὲν ἐπιτρέπει τὸ τοιοῦτο, θὰ παράσχωμεν ἐκτενῆ περίληψιν μερῶν τινων αὐτῆς, θὰ δημοσιεύσωμεν δὲ καὶ ὁλόκληρα ἕτερα μέρη, μὴ δυνάμενα νὰ συντμηθῶσιν ἄνευ οὐσιώδους βλάβης τοῦ ἐξόχου λεκτικοῦ καὶ παραλείψεως ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Δευτέρᾳ, 25 Μαΐου.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς λαβὼν τὸν λόγον ἀνεσκεύασε διὰ λαμπρᾶς ἀγορεύσεως τὰ ἄλλως τε ἀσθενέστατα καὶ μηδαμινὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Καραπάνου, καταδείξας εὐγλώττως καὶ διὰ τῶν πραγμάτων τὴν ἐπίρρωσιν τῆς δημοσίας πίστεως τῆς Ἑλλάδος.

Δευτέρᾳ, 25 Μαΐου 1887.

Ἔληξαν προχθὲς τὸ Σάββατον σιωπηρῶς αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς καὶ μετ' αὐτῶν ἡ πρώτη σύνοδος τῆς δωδεκάτης περιόδου. Ὁ χαρακτήρ, ὃν ὑπέδειξεν ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην, εἶνε ὅλως ἐξαιρετικὸς καὶ ἄξιος ἴσως μελέτης, ἂν ἦτο δυνατὸν ἐκ ταύτης, λογικῶς καὶ εἰλικρινῶς γενομένης, νὰ ἐξαχθῶσι πορίσματα χρήσιμα εἰς τὸν πολιτικὸν ἡμῶν βίον. Καὶ αἱ σχέσεις τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν κυβέρνησιν, καὶ ἡ κατὰ πρωτοφανῆ καὶ παράδοξον τρόπον φιλοπονία αὐτῆς — ἂν δύναται κατ' οὐσίαν νὰ ἀποδοθῇ ἡ ἀρετὴ αὕτη εἰς αὐτὴν — καὶ ἡ ἐσωτερική της κατάστασις, εἶνε φαινόμενα, τῶν ὁποίων ἡ ἐξήγησις ἠδύνατο πολλοὺς νὰ διδάξῃ. Οὐδεμία ἴσως μέχρι τοῦδε πλειονοψηφία ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως καὶ ἐντεῦθεν παρέσχεν ἑαυτὴν τοσοῦτον πειθήνιον εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὅσον ἡ τῆς συνόδου ταύτης. Ἂν δὲν ἦτο σχετικῶς πρὸς τὴν μειονοψηφίαν τόσον ὑπέροχος, ὅσον ἦτο ἡ τῆς προκατόχου κατὰ τὸν ἀριθμόν, εἶχεν ὅμως ὁμογένειαν στοιχείων καὶ πειθαρχίαν ἀγνώστους μέχρι τοῦδε εἰς Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Πέμπτη, 28 Μαΐου 1887.

Ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τὰς «Ὥρας» αὐθεντικός τις πίναξ μερίδος τῶν δημοσίων εἰσπράξεων λίαν ἀξιοπερίεργος· πρόκειται περὶ τῶν εἰσπράξεων ἐκ χαρτοσήμων, ἐκ τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων, καθ' ἓν ἕκαστον τῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1884 μέχρι τοῦ τρέχοντος 1887, καὶ ἐπειδὴ αἱ χρήσεις τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, ἤτοι τοῦ 1886 καὶ τοῦ τρέχοντος δὲν ἔκλεισαν, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς συγκρίσεως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ καθ' ἓν ἕκαστον τῶν ἐτῶν τούτων εἰσπράξεις κατὰ τὴν πρώτην τετραμηνίαν, ἤτοι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἀπριλίου. Φαίνεται λοιπὸν ἐκ τῆς συγκριτικῆς ταύτης στατιστικῆς, ὅτι καθ' ὅλην ταύτην τὴν διάρκειαν τῶν τεσσάρων ἐτῶν ἐξηκολούθησε σταθερὰ αὔξησις τῶν μνημονευθεισῶν προσόδων.

Ἡ ἐφημερὶς ἐξ ἧς ἠρανίσθημεν τοὺς ἀριθμοὺς τούτους προβαίνει εἰς λογαριασμούς, ξηροὺς μὲν ἀλλὰ λογικοὺς καὶ ὀρθούς, δι' ὧν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰσπράξεων τῶν τετραμήνων ἐν σχέσει πρὸς ὅλην τὴν χρῆσιν, ἐξετάζει ὁποίας εἰσπράξεις θέλομεν ἔχει καθ' ὅλον τὸ 1887· εὑρίσκει λοιπὸν ὅτι καὶ τοῦ χαρτοσήμου καὶ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τῶν Τηλεγράφων τὰ ἔσοδα τὰ ἐφετεινὰ θὰ εἶνε ἀνώτερα τῶν προϋπολογισθέντων, ἀνώτερα τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σχετικῶν κεφαλαίων· τὰ μὲν χαρτόσημα ἀνώτερα κατὰ 1,332,000, τὰ δὲ ταχυδρομικὰ κατὰ 76,000 καὶ τὰ τηλεγραφικὰ κατὰ 371,000 ἀνώτερα τῶν προϋπολογισθέντων.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶνε λίαν εὐάρεστον διὰ τὰ οἰκονομικά μας ὑπὸ διπλῆν ἔποψιν· πρῶτον διότι τοιουτοτρόπως ἀποδεικνύονται ἐπαληθεύουσαι αἱ προβλέψεις τοῦ προϋπολογισμοῦ, καθ' ἓν ἕκαστον τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ· οὕτω ἐξ ἄλλων προγενεστέρων ἐπισήμων δημοσιεύσεων εἴδομεν τὰς τελωνειακὰς εἰσπράξεις καταπληκτικῶς αὐξούσας ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα, καταπληκτικῶς ὑπερεχούσας τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

THE MONEY MARKET REVIEW. June 4, 1887.

THE RISING CREDIT OF GREECE

Thoss of our readers who have followed with their investments the indications which have been afforded in these columns with regard to the improvement in Greek credit and to the prospect of a rise in the market value of the Bonds have already reason to congratulate themselves upon the result. We believe, however, that the advance which has thus far taken place may safely be regarded as merely an earnest of the still better things which are to come, and that investors buying at the present price have yet an excellent prospect before them For we hold that the rise is as yet only commencing, and that the quotation of Greek Five per Cents. ought, from the point of view of merits alone, to be more like 90 than 74. To begin with, in less than a month from now — indeed, in little more than a fortnight, for the current quotation is for the middle of June—a 2 1/2 per cent. Coupon is payable, its due date being the 1st of July. In the next place, the conclusion of the contract for the new Loan must tend powerfully to consolidate the finances of the Greek Kingdom. It must be remembered that it is not new Five per Cents. that are about to be created, the probability being rather that the existing Five per Cents. constitute the last obligations bearing this rate of interest that Greece will ever emit. The determination of the Government in this sense is indeed, proved by the fact of its having cancelled the unissued balance of the last Five per Cent. Loan (of 1884). The new Loan is to bear 4 per cent. interest, and will be in no

sense a competitor in the market with the existing Five per Cents., because, besides bearing a different rate of interest, it will be essentially a «privileged» Loan. It will stand forth equally distinct from the other Greek Stocks as the specially-secured Quicksilver Loan does from the other Stocks of Spain, or as the Tobacco Loan does from the other Stocks of Italy. By reason of the valuable and special revenues upon which it is recured, it will hold a perfectly unique position. When we state further that the new Four per Cent. «Monopoly» Loan of about £. 4,000,000 (nominal Stock) is not likely to be brought out at a lower price than 78 to 80, it will be seen still more clearly that this transaction must tend of itself to greatly raise the market value of the existing Five per Cents., long unduly depressed. This conclusion is confirmed when we bear in mind the legitimate and beneficial uses to which the proceeds of the Loan are to be applied, and the effect which the consequent consolidation of the financial position of the Government will have in enabling it to carry out those enlightened and far-reaching economical reforms to which, as described in previous numbers of the «Money Market Review», the wise Government of M. Tricupis has absolutely pledged itself.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Παρασκευῇ, 29 Μαΐου.

Ὁ βασιλεὺς ὡμίλησε μετὰ διαφόρων, ἀλλ' ἐπὶ μακρὸν ἰδίᾳ μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἐν τέλει ἔθλιψεν αὐτοῦ θερμότατα τὴν χεῖρα.

Πέντε βουλευταὶ τῆς Μεσσηνίας, προσελθόντες χθὲς ἐν σώματι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργόν, εἰς ὃν ἐδήλωσαν ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ γίνωσι πολιτικοί του φίλοι.

LE MESSAGER D'ATHÈNES, 30 Mai (v. s) 1887.

LL. MM. le Roi et la Reine et S. A. le Prince Royal sont partis jeudi soir pour l'Europe occidentale. A la gare, le Roi s'est entretenu avec plusieurs personnes et notamment avec le président du conseil pour lequel il professe la plus grande admiration.

Pendant l'absence du Roi, M. Tricoupi, président du conseil, exercera les fonctions de régent. Cette dernière expression n'est peut-être pas bien exacte, l'exercice du pouvoir royal étant confié, en l'absence du Roi, à un conseil de régence qui n'est autre que le conseil même des ministres. Mais le premier ministre, président le conseil et le formant un peu à sa fantaisie, on peut dire que M. Tricoupi exercera pendant cinq mois le pouvoir royal dans toute sa plénitude, les exeptions apportées par la loi étant presque insignifiantes.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Δευτέρα, 1 Ἰουνίου 1887.

Ἡ χθεσινὴ εἴδησις περὶ τῆς ἐκδόσεως ἐντάλματος κατὰ τοῦ τελώνου Πειραιῶς κ. Δαμιανοῦ καὶ περὶ τῆς δραπετεύσεως αὐτοῦ συνεκίνησε τὴν πρωτεύουσαν βαθύτερον ἢ πᾶσα ἄλλη πολιτικὴ ἀγγελία, καὶ θὰ συγκινήσῃ βεβαίως ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ὁ τόπος οὗτος, ὅστις εἶνε παραδεδομένος καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ τοῦτον ἔχει πρωθυπουργόν, διοικητήν, ἀντιβασιλέα, μονοκράτορα, τὰ πάντα, καὶ ἀπὸ τούτου προσδοκᾷ ἢ τὸ ὕψος ἢ...τὸ βάθος, νομίζει τις, ὅτι μετὰ στεναγμοῦ ἀνακουφίσεως ἔστρεψε τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὰ ὄμματα πρὸς αὐτόν, ὡσεὶ εὐγνωμονῶν, διότι οἱ ἐνδοιασμοὶ ἀποφασιστικῶς διεσκεδάσθησαν καὶ ὁ δρόμος ἀφέθη ἀνοικτὸς εἰς τὴν δικαιοσύνην.

Φαίνεται ὅτι ἀπὸ τῆς Πέμπτης ἀκόμη εἶχεν ἐννοήσει ὁ κ. Δαμια-

νὸς ὅτι κατ' αὐτοῦ θὰ ἔπιπτεν ὁ πέλεκυς, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης δὲν ἐφάνη ἐν τῷ τελωνείῳ, ἐν ᾧ τὴν Τετάρτην εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Τρικούπην.

...Τὰς προστασίας τῶν ἐγγυτάτων καὶ τὰς ἐπιρροὰς τῶν συμπαθεστάτων, τὰς φιλίας τῶν σαλονίων, τὰ σέβη, τὰς ὑποχρεώσεις, τὴν κοινωνικὴν περιωπήν, τὴν συμπάθειαν διὰ τὴν ἡλικίαν, τὸν οἶκτον διὰ τὰ ἐπακόλουθα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔπρεπεν οὕτω, ῥωμαλέως, βαναύσως σχεδὸν νὰ καταπέσῃ ἡ συνεσφιγμένη λιθίνη πυγμὴ τοῦ κ. Τρικούπη διὰ νὰ τὰ κατασυντρίψῃ. Μέχρι τῆς χθὲς ὑπῆρχεν ἀμφιβολία, σήμερον εἶνε γεγονός, καὶ ὡς τοιοῦτο τὸ χαιρετίζομεν εὐχαρίστως. Ἄφετε ἐλεύθερον ῥοῦν εἰς τὴν Δικαιοσύνην, κύριοι βουλευταί, κύριοι ὑπουργικοὶ μεγιστᾶνες, παραμερίσατε ὀλίγον διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν θεάματος, ὅπερ ἀπὸ πολλοῦ ἐξεσυνειθίσαμεν: τοῦ θεάματος τῆς Θεᾶς Θέμιδος ἐργαζομένης μόνης καὶ χωρὶς νὰ ἀναμένῃ ἀπὸ σᾶς νὰ τῆς ἀνοίξητε τὰ μάτια.

PHARE DU BOSPHORE

LES FINANCES DE LA GRÈCE

L'habile opération financière de M. Tricoupi rend un service capital au pays, non-seulement en lui procurant l'argent nécessaire aux besoins du Trésor, mais en réalisant, dans une notable mesure, l'unification des dettes helléniques et en assurant la consolidation du crédit de la Grèce.

Une autre considération, non moins précieuse et qui, à elle seule, suffirait à prouver la supériorité de la combinaison de M. Tricoupi, c'est le soulagement qui en résultera pour le marché financier.

Trouver de l'argent en Europe, dans les circonstances présentes, n'était déjà pas chose facile, mais en trouver à

des conditions aussi avantageuses que celles obtenues par M. Tricoupi constitue un véritable tour de force, qui fait le plus grand honneur aux talents financiers et administratifs de l'éminent homme d'Etat.

Un fait indéniable, c'est que M. Tricoupi a su, par ses capacités et sa droiture, inspirer pleine et entière confiance aux grands capitalistes européens. La prouve en est dans la hausse considérable des fonds helléniques, ce qui a provoqué sur ces valeurs un mouvement important et amené de grands achats de rentes grecques en France et en Angleterre.

La gestion financière de M. Tricoupi a déjà produit nombre de résultats dont on ne saurait méconnaître l'heureux effet. Une surveillance incessante de tous les instants a restreint la fraude à ses moindres dimensions et contribué à accroître d'autant les recettes du fisc. L'agio sur l'or qui atteignait à des proportions excessives, est tombé à un taux des plus faibles et tout fait prévoir que l'équilibre ne tardera pas à s'établir et dans le cours des monnaies et dans la situation budgétaire.

En un mot, M. Tricoupi a largement et brillamment justifié les espérances que tous les patriotes hellènes avaient placées en lui pour la réorganisation de la Grèce et le développement de ses forces vitales.

ΩΡΑ, Πέμπτη, 4 Ἰουνίου 1887.

Ὑπεγράφη χθὲς ἐν Παρισίοις σύμβασις μεταξὺ τῆς προεξοφλητικῆς Τραπέζης Παρισίων καὶ τῆς ἐκεῖ Πρεσβείας τῆς Ἑλλάδος, δι' ἧς συνομολογεῖται δάνειον ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου ἐκ φρ. 135,000,000 ὑπὸ τοὺς ἑξῆς κυριωτέρους ὅρους:

THE TIMES, 8 June 1887.

THE CRETAN QUESTION

Vienna, June 7.

As the Sultan has consented to receive a deputation of Cretans, a compromise may be hoped for, and this is what the Greek Government anxiously desires. M. Tricoupis is very far from wishing to open a Cretan question, which would threaten the general peace and also check the work of interior reorganization on which his Government is engaged.

Τετάρτη 3 Ἰουνίου 1887.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἡμῶν τὸ νέον δάνειον τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως παρ' Ἄγγλων καὶ ἄλλων κεφαλαιούχων, τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 135 ἑκατομμύρια, δὲν ὑπεγράφη εἰσέτι. Αἱ διαπραγματεύσεις ὅμως διατελοῦσιν εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε ἡ σύμβασις ὑπογράφεται σήμερον ἢ αὔριον.

Ἡ δὲ μέχρι τοῦδε βραδύτης προῆλθε μόνον ἐκ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως, ἥτις ἐπέμεινεν ὅπως ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως ὁρισθῇ εἰς ποσὸν ἀνώτερον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἀπῄτουν οἱ πιστωταί.

Οὕτω ἐνῷ κατ' ἀρχὰς ἐπρόκειτο νὰ ὁρισθῇ ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως εἰς τὰ 66 $^{2}/_{3}$, μετὰ τὴν ἐπιμονὴν τῆς κυβερνήσεως συγκατετέθησαν οἱ πιστωταὶ ὅπως αὕτη ὁρισθῇ εἰς 67 $^{40}|_{100}$, ἐκ τούτου δὲ προκύπτει εἰς τὸ δημόσιον κέρδος ἑνὸς ὁλοκλήρου ἑκατομμυρίου, δηλ. τὸ πραγματικὸν ποσὸν ὅπερ θὰ παραλάβῃ ἡ κυβέρνησις ἀπέναντι τῶν 135 ὀνομαστικῶν ἑκατομμυρίων, θὰ εἶνε κατὰ ἓν ἑκατομμύριον ἐπὶ πλέον τῶν ἀρχικῶς ὑπολογισθέντων.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2 Ἰουνίου, 1887.

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἡττηθεῖσα ὁλοσχερῶς καὶ κατὰ τὰς βουλευτικὰς καὶ κατὰ τὰς ἐπαναληπτικὰς αὐτῶν ἐκλογάς, ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ μίαν τελευταίαν κρατερὰν μάχην κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς τῆς 5 Ἰουλίου. Κατ' αὐτὰς θὰ παρατάξῃ ἅπαν τὸ στράτευμα αὐτῆς καὶ τὴν ἐφεδρείαν καὶ τὴν ἐθνοφρουρὰν καὶ θὰ προσβάλῃ ἀποφασιστικῶς τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη. Πρὸς τοῦτο δὲ θεωρεῖ προσφυέστατον τὸ αττικὸν πεδίον, διότι καλῶς ἢ κακῶς, ἀδιάφορον, αἱ Ἀθῆναι κρίνονται, ὅτι εἶνε ἡ καρδία, ἂν ὄχι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἑλλάδος. Ἔχει δὲ καὶ ἕνα ἰδιαίτερον λόγον ὃν ἐξ αἰσχύνης ἀποκρύπτει καὶ δι' ὃν θέλει ἐδῶ νὰ νικήσῃ. Ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς προηγουμέναις ἐκλογαῖς αἱ Ἀθῆναι ἦσαν ἀντιπολιτευόμεναι τῷ κρατοῦντι κόμματι, ἀδιάφορον τίς ἦν ἐπὶ τὴν ἀρχήν. Ἐφέτος ὅμως τὰ πράγματα ἤλλαξαν, ἡ 4 Ἰανουαρίου ἔδειξεν, ὅτι ὁ λαὸς σύσσωμος, οὐδ' αὐτῶν τῶν εὐκινήτων καὶ εὐεπιφόρων Ἀθηναίων ἐξαιρουμένων, ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη. Αὐτὸς εἶνε ὁ ἐκλεκτός μας ἐφώνησαν αἱ ἐπαρχίαι, αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἀνεγράψαμεν ἐπὶ τῶν ψήφων ἡμῶν εἶπον οἱ Ἀθηναῖοι. Ἀλλ' ἂν ἡ κραυγὴ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπτόησε τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ ἐτυμηγορία τῶν Ἀθηναίων τὴν κατετάραξε πράγματι.

Οἱ ἐν Ἀθήναις φίλοι τῆς κυβερνήσεως, ἤτοι ἡ πλειονότης τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ, ἀπεφάσισαν νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ τέως δημάρχου κ. Δ. Σ. Σούτζου.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 16/28 Μαΐου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, 10/22 Μαΐου.

Διατυπῶν πρό τινων ἑβδομάδων τοὺς κατὰ τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς κυβερνήσεως ἐνδοιασμοὺς ηὐχήθην εἰλικρινῶς νὰ ἀποδειχθῇ ὁ κ. Τρικούπης ἔχων δίκαιον κατὰ πάντων, ἡ εὐθύτης δὲ μοὶ

ἐπιβάλλει νὰ ὁμολογήσω σήμερον ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων ἐπῆλθεν ὀφθαλμοφανὴς βελτίωσις εἰς τὰς οἰκονομικὰς περιστάσεις τοῦ Δημοσίου. Ἡ αὔξησις τῶν προσόδων κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, ἐὰν μὴ ἀνταπεκρίθη ἐν πᾶσι πρὸς τὰς προσδοκίας τῶν αἰσιοδόξων, ὑπῆρξε σημαντική.

Ἀφ' ἑτέρου, ἡ πίστις ἀναρρωνύει εἰς βαθμὸν γεννῶντα αὐτὸ τοῦτο τὸ θάμβος. Ὅτε ὁ κ. Τρικούπης ἐκήρυττε πέρυσι μετ' ἀνδρικῆς παρρησίας ὅτι δὲν εὕρισκε νὰ δανεισθῇ οὔτε ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν, δὲν ἐφαντάζετο οὔτε ὁ ἴδιος ὅτι μετ' ὀλίγους μῆνας θὰ ἐλάμβανε πολλαχόθεν προτάσεις περὶ παροχῆς μεγάλων δανείων. Αἱ διαδιδόμεναι πληροφορίαι οὐδὲν ἔχουσι τὸ αὐθεντικόν, διότι ἡ κυβέρνησις καλῶς ποιοῦσα καὶ μὴ θέλουσα νὰ ὑποθρέψῃ χρηματιστικὰς κερδοσκοπίας, τηρεῖ ἄρρηκτον σιγὴν καὶ πρὸς τοὺς οἰκειοτάτους. Ὡς βέβαιον ἀγγέλλεται ὅμως ὅτι, ἀφοῦ ἄλλαι προτάσεις ἧττον συμφέρουσαι ἀπεκρούσθησαν, διεξάγονται νῦν ἐπὶ χρησταῖς ἐλπίσι διαπραγματεύσεις πρὸς ὅμιλον Ἄγγλων τραπεζιτῶν προσφέροντα τέσσαρα ἑκατομμύρια λιρῶν ἐπὶ τόκῳ 4 % καὶ ἄνευ χρεωλυσίου. Τὸ δάνειον πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ εἰς τὰ 67, θὰ δοθῶσι δὲ εἰς τοὺς δανειστὰς ὡς ἐγγύησις τὰ μονοπώλια. Εἶνε ἀναντίρρητον ὅτι οὐδεμία τῶν μέχρι τοῦδε συναλλαγῶν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐγένετο ἐπὶ ὅροις συμφερωτέροις, πίστιν δὲ καὶ ἐπὶ τὸ οἰκονομικὸν καὶ τὸ πολιτικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος μαρτυροῦσιν οἱ κεφαλαιοῦχοι τοῦ Λονδίνου, οἱ χορηγοῦντες χρήματα τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει καθ' ὃν χρόνον τὰ εὐρωπαϊκὰ χρηματιστήρια δὲν εἶνε ἐν γένει εὐεπίφορα εἰς παρατόλμους ἐπιχειρήσεις. Τὸ δάνειον θὰ χρησιμεύσῃ πρωτίστως, ὅπως κανονισθῇ τὸ κυμαινόμενον χρέος καὶ ἀπολυτρωθῶσιν αἱ ἐνυπόθηκοι μετοχαὶ τοῦ δανείου τῶν 170 ἑκατομμυρίων, ὧν ἡ βιαία ἐκποίησις πιέζει διηνεκῶς τὴν πίστιν τῆς χώρας δίκην Ἐφιάλτου, αἱ μετοχαὶ δ' ἐκεῖναι θὰ χρησιμεύσωσιν ἴσως ὡς βάσις ἑτέρου συνδυασμοῦ πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας. Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ ὑπερετιμήθη ἐπαι-

σθητῶς τὸ χαρτονόμισμα, πᾶν δ' ἑκατοστὸν ὑπερτιμήσεως εἶνε κέρδος ἀνυπολόγιστον καὶ διὰ τὸ δημόσιον καὶ διὰ τοὺς ἰδιώτας.

Ἴσως εἰς τὴν φαινομένην ἐπιτυχίαν τῶν οἰκονομικῶν μέτρων πρέπει ν' ἀποδοθῇ πρωτίστως ἡ ἀτονία καὶ ἀποθάρρυνσις τῆς ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπολιτεύσεως, ἐνῷ ἀνὰ πᾶσαν συνεδρίασιν ψηφίζονται σχεδὸν ἀσυζητητὶ δεκάδες νομοσχεδίων.

ΩΡΑ, Πέμπτη, 4 Ἰουνίου 1887.

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουλῆς κτίριον, ἐν ᾧ εἶνε τὸ Λύκειον ἐγκατεστημένον, ηὐτρεπίσθη καταλλήλως, ἀπὸ τῆς 9 δὲ π. μ. ὥρας, ὅτε ἀκόμη δὲν εἶχον προσέλθει ὅλοι οἱ καθηγηταὶ καὶ ἄλλοι ἐνδιαφερόμενοι, ἀφίκετο ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Παπαδιαμαντοπούλου.

Ἤρξαντο ἔπειτα αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν· ἡ ἀρχὴ ἐγένετο ἀπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Ε΄ τάξεως, οἵτινες ἐξητάσθησαν εἰς τὸν Ἡρόδοτον. Ὁ κ. Τρικούπης παρέμεινεν ὑπὲρ τὴν 1 $^1/_2$ ὥραν, παρακολουθῶν μετὰ πλείστου ἐνδιαφέροντος τοὺς ἐξεταζομένους.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἦτο ἐπάναγκες νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ μαθηταὶ κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ κ. Τρικούπη, σπανίως διαμείναντος ἐν ἐκπαιδευτηρίῳ ἐπὶ τόσον χρόνον, εἰς τὰ ἄλλα πρὸ πάντων μαθήματα, τὰ ὁποῖα διακρίνουσι τὸ Λύκειον ἀπὸ τῶν γυμνασίων καὶ περὶ τῆς προόδου τῶν μαθητῶν ἐν τοῖς τοιούτοις μαθήμασιν ὡς καὶ περὶ τῆς μεθόδου τῶν διδασκόντων — διότι ἴσως τοῦτο ἦτο τὸ σπουδαιότερον — ἔπρεπε νὰ λάβῃ γνῶσίν τινα ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅστις καὶ ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως τοῦ πρακτικοῦ Λυκείου παρέσχε τὰς δεούσας εὐκολίας καὶ ἐν τῇ συντάξει τοῦ προγράμματος καὶ τοῦ κανονισμοῦ ἔδωκε τὴν γνώμην του.

4 Ἰουνίου 1887.

Ἐν τῇ σημερινῇ «Ὥρᾳ» ἐδημοσιεύθη ἡ ἑξῆς αὐθεντικὴ ἀνακοίνωσις:

Ὁ παρισινὸς «Καιρὸς», ἀνακεφαλαιῶν τὰ ἔργα τῆς τελευταίας συνόδου τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς, γράφει: «Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ, ἀνεμόρφωσε τὴν διαχείρισιν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἐκύρωσε τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἐπροίκισε τὸν διάδοχον. Πάντα τὰ μέτρα ταῦτα ἐνεκρίθησαν ἀπροσκόπτως, τὸ δὲ πολέμιον τῇ κυβερνήσει κόμμα τοῦ κ. Δηλιγιάννη φαίνεται μάλιστα διατεθειμένον καὶ νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀδιαλλάκτου κατ' αὐτῆς ἀντιπράξεως. Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, ἐπισκεφθεῖσα τὴν Πελοπόννησον, ἐγένετο πανταχοῦ δεκτὴ μετ' ἐκδηλώσεων ἐνθουσιασμοῦ, ἀπευθυνομένου ἰδίως εἰς τὸν διάδοχον δοῦκα τῆς Σπάρτης. Ὑπὸ τοὺς αἰσίους τούτους οἰωνοὺς ἡ χώρα εἰσέρχεται εἰς περίοδον πολιτικῆς γαλήνης καὶ κοινωνικῆς δραστηριότητος, ἥτις θὰ συντελέσῃ εἰς ἐπούλωσιν τῶν ἐκ τοῦ περυσινοῦ ἀτυχοῦς ἐγχειρήματος πληγῶν».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Ἰουνίου 1887.

Ἡ ἀγγελία τῆς ὑπογραφῆς τῆς περὶ τοῦ δανείου συμβάσεως ἔθηκεν ἐπὶ τέλους τέρμα εἰς τοὺς τόσους φόβους καὶ τοὺς δισταγμούς, τοὺς ὁποίους τινὲς ἐξεδήλουν, ἀφότου τὸ πρῶτον ἀνηγγέλθη, ὅτι πρόκειται νὰ συνομολογηθῇ δάνειον. Τοῦτο ἐπὶ τέλους συνωμολογήθη καὶ ἐπὶ ὅροις συμφερωτέροις τῶν προαγγελθέντων. Μόνη δὲ ἡ σύγκρισις τῶν ἀριθμῶν ἀρκεῖ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι οἱ ὅροι οὗτοι εἶνε καὶ κρείττονες ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε πραγματοποιηθέντων δανείων. Ἡ κυβέρνησις ἔχει δίκαιον νὰ σεμνύνηται ἐπὶ τούτῳ. Νομίζομεν δέ, ὅτι ζημιοῦται ἠθικῶς ἡ ἀντιπολίτευσις, μὴ ἐξαίρουσα αὐτὴ πρώτη τὸ γεγονὸς καὶ μὴ ἀποδίδουσα τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τοὺς εὐτυχεῖς αὐτῆς ἀντιπάλους. Ἡ σιωπὴ αὐτῆς, ἐνῷ ἀποδεικνύει, ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν ἀξίαν τοῦ γεγονότος, στερεῖ αὐτὴν τοῦ ἐπὶ ἀμεροληψίᾳ καὶ εἰλικρινεῖ φιλαληθείᾳ ἐπαίνου, ὃν ἀμερίστως θὰ ἀπένεμεν ἐπὶ τούτῳ εἰς αὐτὴν ἡ κοινωνία.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΗΣ ΛΗΞΑΣΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Πάντες οἱ ψηφισθέντες νόμοι τῆς ληξάσης συνόδου τῆς Βουλῆς ἀνερχόμενοι εἰς 171 ἐν συνόλῳ, ἤτοι 26 τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, 65 τοῦ τῶν οἰκονομικῶν, 24 τοῦ τῶν στρατιωτικῶν, 12 τοῦ τῆς Δικαιοσύνης, 19 τοῦ τῶν ναυτικῶν, 11 τοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ 4 τοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, κατὰ διαταγὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐκτυποῦνται καταλλήλως κατατεταγμένοι εἰς ἕνα ὀγκώδη τόμον ἐν τῷ ἐθνικῷ τυπογραφείῳ, περαιωθησόμενον τάχιστα ἐντὸς ἡμερῶν. Οὕτω διὰ τοῦ συστήματος τούτου, ἐξακολουθήσοντος, θέλομεν ἔχει ἐν ὡρισμένοις τόμοις τοὺς ἑκάστοτε νόμους, χωρὶς νὰ ἀναγκάζηταί τις νὰ ἀνατρέχῃ καὶ ἀναδιφᾷ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Εἶνε ἓν εἶδος κωδικοποιήσεως πρακτικῆς ὠφελείας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Παρασκευῇ, 5 Ἰουνίου.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ πρακτικοῦ Λυκείου κ. Νέγρης προχθὲς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐξετάσεων εἶπε τὰ ἑπόμενα :

«Κληθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἀναλάβω τὴν διεύθυνσιν τοῦ νεοσυστάτου πρακτικοῦ Βαρβακείου Λυκείου, ἐθεώρησα καθῆκον ἐπιβαλλόμενον εἰς πάντα πολίτην νὰ συντελέσω τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν εὐόδωσιν ἔργου, πολλὰ ὑπισχνουμένου τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι, καὶ οὗτινος τὰ ἀποτελέσματα πάντες μετά τινα χρόνον θέλουσι κατανοήσει. Καίπερ ἐκ τῶν προτέρων πεπεισμένος, περὶ τῆς ὑπάρξεως ἀπείρων δυσκολιῶν, πρὸς ἃς εἶχον νὰ παλαίσω, οὐδόλως ἐδίστασα νὰ ἀντιμετωπίσω αὐτάς, ἀναλαβὼν ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην τῆς διευθύνσεως, διότι εἶχον ἐκ τῶν προτέρων ἀκράδαντον καὶ πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν ἰσχυρὰν καὶ εἰλικρινῆ ὑποστήριξιν, ἐκ μέρους τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀνδρὸς τὰ μάλιστα ῥέκτου, μεγάλως δ' ἐνδιαφερο-

μένου εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ νέου ἱδρύματος, ἀποκλειστικοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ.

THE MONEY MARKET REVIEW

GREEK BONDS: THE COMING «MONOPOLY» LOAN

In this greatly improved position of the Greek finances, in the economies which are being carried out, and in the large measures of fiscal reform comprised in the programme of M. Tricupis, Government, we find the materials for a degree of confidence in the furure course of the Greek Kingdom which will, we are convinced, be shared in, and well repay, investors.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 12 Ἰουνίου 1887.

Ὁ Moniteur Universel τῶν Παρισίων γράφει τὰ ἑξῆς: «Ἐπιμείναντος τοῦ κ. Τρικούπη, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπεφάσισε νὰ παρασταθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἰωβολαῖον τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας, μεθ' ὅλας τὰς θλιβερὰς ἀναμνήσεις, ἃς τοῖς Ἀθηναίοις κατέλιπεν ἡ στάσις τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν τελευταίαν ἑλληνοτουρκικὴν ἔριδα. Ὁ κ. Τρικούπης κρίνει, ὅτι διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἀγγλίας οἱ πανελληνικοὶ πόθοι δύνανται νὰ καταλήξωσιν εἰς ἀποτέλεσμα, δυνάμενον νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν φιλοδοξίαν τῶν Ἑλλήνων».

LE MESSAGER D'ATHÈNES, 6 Juin (v.s.) 1887.

L'emprunt de 135 millions constitue un succès financier dont le président du conseil a le droit d'être fier. On ne doit pas avoir oublié, en effet, que M. Tricoupi déclarait lui-même

au mois de novembre dernier que le crédit de la Grèce était tombé au point qu'elle n'aurait pas trouvé à emprunter cent mille francs. M. Délyanni, chef de l'opposition, M. Sotiropoulo, qui fait autorité en matière financière, M. Carapanos, un des adversaires les plus éclairés du système financier de M. Tricoupi, avaient encore renchéri sur cette déclaration en proposant de suspendre le service d'amortissement de la dette. Au dire du plus grand nombre la situation financière était désespérée et la situation économique compromise par l'augmentation des impôts et l'accroissement considérable des droits d'importation, qui devait ruiner le commerce de la Grèce avec l'étranger.

La confiance que M. Tricoupi inspire à l'étranger, où il est regardé comme un homme vraiment supérieur, a contribué aussi dans une large mesure au relèvement du crédit hellénique. Un de nos amis politiques de Paris, qui a joué un rôle considérable dans son pays, nous écrivait dernièrement que M. Tricoupi avait donné aux hommes d'Etat étrangers la plus haute idée de son caractère le jour où il avait fait adopter par la Chambre le projet de loi qui limitait à cent cinquante le nombre des députés. On vient de voir que les hommes d'argent, les financiers, ne sont pas loin de partager l'opinion des hommes d'Etat. De fait, la Grèce ne pouvait, dans la situation actuelle de ses finances, espérer de meilleures conditions. On pourrait même, sans être taxé d'exagération, trouver ces conditions bonnes en elles-mêmes, et l'on pourrait citer des Etats, dont le crédit n'a pas été ébranlé par de douloureux évènements, qui s'en seraient contentés pour une opération financière de cette importance.

THE DAILY NEWS, June 18, 1887.

THE GREEK LOAN

From our correspondent

Athens, Friday Night.

The «Ephimeris», an independent journal, publishes an article to-day on the new loan which has just been concluded in Paris. It congratulates the Government on having obtained the money on more advantageous terms than on any previous occasion. While all other loans have been obtained at 7 $^1/_2$, 8, and even 9 per cent., the present has been secured at something less than 6 per cent. With part of this money the Government intends purchasing three ironclads, at a cost of thirty million francs. It is stated that negotiations are proceeding for the construction of a railway through the centre of the Peloponnesus to Port Kalamata in the south, and another line connecting Athens with Larissa, the capital of Thessaly. M. Tricoupis confidently expects that his financial measures for the current year will not only produce a balance between revenue and expenditure, but will even result in a surplus.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Ἰουνίου 1887.

Εἰς λαμπρὰν ἀπόφασιν προέβη ὁ κ. Τρικούπης. Ἀφοῦ ἐνεκρίθη ὅπως ἡ νέα στρατιωτικὴ Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων, ὑπὲρ ἧς χορηγεῖ τὸ μεγαλείτερον ποσὸν τῶν δαπανῶν ὁ κ. Γ. Ἀβέρωφ, ἱδρυθῇ ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως, ἔπρεπε τὸ μέρος τοῦτο, ὡς καὶ οἱ πέριξ λόφοι νὰ προσλάβωσιν ἄλλην ὄψιν. Διὰ τοῦτο ἐγκαίρως ἐλήφθη τὸ μέτρον ὅπως περὶ τὸ κτίριον τοῦτο, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνέγερσις ἄρχεται λίαν ταχέως,

σχηματισθῶσι κῆποι, μετοχετευθῶσιν ὕδατα, δασωθῶσιν οἱ λόφοι, κατασκευασθῇ δὲ καὶ ὡραιοτάτη καὶ πρωτοφανὴς ὁδὸς μετὰ δενδροστοιχίας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Πατησίων καὶ καταλήγουσα εἰς τὴν ὁδὸν Κηφισίας.

Ὁ σχηματισμὸς τοῦ οἰκείου διαγράμματος ἀνετέθη εἰς τὴν γαλλικὴν ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ἀποστολήν, καταρτισθὲν δὲ ἤδη τοῦτο εὐληπτότατον καὶ λίαν ἐπιτυχὲς ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς κ. Η. Convert ὑπεβλήθη εἰς τὸν κ. Τρικούπην, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἀποδεκτὸν καὶ πρόκειται νῦν νὰ ἐγκριθῇ σήμερον ἢ αὔριον διὰ βασιλικοῦ διατάγματος, ὅπως ἔπειτα μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς οἰκείας δαπάνης, δοθῇ εἰς πραγματοποίησιν. Κατὰ τὴν μεσημβρινοδυτικὴν πλευρὰν τοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως ναΐσκου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, θὰ μετενεχθῇ κατ᾽ ἀπόφασιν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὸ παρὰ τὸ πανεπιστήμιον μνημεῖον τῶν Ἱερολοχιτῶν, ἀφοῦ ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ πρόκειται νὰ ἱδρυθῇ ἡ Βαλλιάνειος Βιβλιοθήκη.

THE MONEY MARKET REVIEW, June 25 1887.

Through the able initiative of M. Tricupis and his colleagues, the fiscal system of the country is being remodelled in a most enlightened manner; trade is being relieved and encouraged; important savings are being effected, and a fresh impulse is being given to the prosperity of Greece.

ΕΣΤΙΑ, 21 Ἰουνίου 1887.

Εἰς ἕνα τῶν Ὀθωμανῶν βουλευτῶν, οἵτινες παρεκάθησαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν Βουλὴν κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας περίοδον, ἀποδίδεται εὐφυὲς φιλοφρόνημα πρὸς τὸν ἡμέτερον πρωθυπουργόν, μαρτυροῦν τὴν μεγάλην ὑπόληψιν, τὴν ὁποίαν καὶ οἱ Τοῦρκοι ἔτρεφον πρὸς τὸν πολιτικὸν ἄνδρα τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ὀθωμανὸς εὑρίσκετο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπου

πρὸς τοῖς ἄλλοις παρετήρει τὰς ἀπὸ τοῦ τοίχου ἀνηρτημένας εἰκόνας τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἀγῶνος, ἐν αἷς ὑπῆρχε καὶ ἡ τοῦ πατρὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ, Σπυρίδωνος Τρικούπη. Πρὸ αὐτῆς ἱστάμενος καὶ εἰκάζων ἐκ τῆς ὁμοιότητος ποῖος ἦτο, ἐστράφη πρὸς τὸν κ. Τρικούπην καὶ ἠρώτησε:

— Πατέρας σου εἶνε αὐτός;

— Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός.

— Μεγάλο κεφάλι, ὑπέλαβεν ὁ Τοῦρκος, ποιὸ μεγάλο ἀπὸ σένα...

— Γιατί, μπέη μου, πῶς τὸ ξεύρεις;

— Γιατί ἔκαμε ἐσένα.

Τετάρτῃ, 24 Ἰουνίου.

Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου ἀγγέλλοντες, ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ νέου ἑλληνικοῦ δανείου δὲν ἔτυχεν εὐμενοῦς δεξιώσεως ἐν τῇ ἀγορᾷ Λονδίνου, φρονοῦντες δέ, ὅτι εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐκδόσεως συνετέλεσε καὶ ἡ τεθορυβημένη θέσις τῶν χρηματιστηρίων, ἐπάγονται καὶ τὰ ἑξῆς: Οὐχ ἧττον περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος εἶχε σχηματισθῆ ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ τοσοῦτον εὐμενὴς γνώμη, ἡ δὲ ἀτομικὴ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἐμπιστοσύνη ἦτο τόση, ὥστε οὐδαμῶς ἀμφιβάλλομεν, ὅτι τὸ δάνειον θὰ ἐκαλύπτετο δὶς καὶ τρίς, ἐὰν οἱ ἐκδόται του καταστέλλοντες νυγμοὺς ἀμέτρου «αἰσχροκερδείας» μὴ ἐπεζήτουν κέρδος 12 φράγκων ἐπὶ 66, ἀλλ' ἠρκοῦντο εἰς τρία, τέσσαρα, πέντε φράγκα, ἀφοῦ μάλιστα εἶχον ἤδη ἐπιφυλάξει ὑπὲρ ἑαυτῶν ὅλα τὰ ὠφελήματα τῆς ἑταιρίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Σαββάτῳ, 27 Ἰουνίου.

Η ΡΕΠΟΥΜΠΛΙΚΑ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ἐσυνειθίσαμεν τὸν κ. Τρικούπην πάντοτε μὲ τὸν ἀποστίλβοντα κυλινδροειδῆ πῖλόν του, μὲ τὰ ἀγγλικὰ περιλαίμια, κλίνοντα τὴν κεφαλὴν ὅσον τῷ ἐπιτρέπουσι τὰ ἀγγλικὰ αὐτὰ περιλαίμια, περίκλειστον πάντοτε ἐντὸς τῆς ἁμάξης, ὥστε ὅτε ἐθεάθη χθὲς μὲ ἀνοικτὴν ἅμαξαν καὶ μὲ κ α π έ λ λ ο ῥ ε π ο ύ μ π λ ι κ α, διασχίζων τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ τὴν λεωφόρον Ἀμαλίας, ἤγειρεν ἐκ-

πληξιν, καὶ οἱ περιπατηταὶ τῆς ῥωμαντικῆς λεωφόρου ἔτριβον τὰ μάτια των μὴ πιστεύοντες εἰς τὸ θέαμα, ἡ εἴδησις διεδόθη ἀστραπιαίως καὶ ἦτο χθὲς τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, ἐνῷ οἱ περιπολοῦντες συντάκται τοῦ «Ῥωμηοῦ» καὶ τοῦ «Ἄστεως», ἔτριβον μετὰ χαρᾶς τὰς χεῖρας διὰ τὸ θαυμάσιον θήρευμα, ὅπερ ἐπτερύγισεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 26 Ἰουνίου 1887.

...πρέπει νὰ γνωρίζητε ὅτι καὶ οἱ ἐμποροδίκαι τέως ὑπὸ τῶν κομμάτων ἐξελέγοντο, ὅπερ βεβαίως κατανοήσας ὁ κ. Τρικούπης κατήργησε τὸν περὶ ἐμποροδικῶν νόμον, ἵνα μὴ ἡ Δικαιοσύνη ἐμπαίζεται ὑπὸ τῶν φατριῶν.

Truth, July 7, 1887.

The new Greek Loan came out at the price which I mentioned, and, so far as the Greek Government is concerned, it has been a success. It was all syndicated, as that very intelligent financier, M. Tricupis, insisted upon its being taken «firm». The Greek Government, therefore, gets its money, and, for it, the operation has been an excellent one. It is now in funds to pay off its floating debt and several internal loans, and to cancel £. 2,500,000 of the loan of 1884, which had not been issued, but which had been deposited as cover for advances. The saving to the Budget will, therefore, be considerable, and Greek finance is now placed upon a solid basis.

Ἐν Λειψίᾳ 1/13 Φεβρουαρίου 1887.

ΚΛΕΙΩ, (σύγγραμμα περιοδικὸν μετ' εἰκόνων).

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Χαρίλαος Τρικούπης. Ἐξ ἀθηναϊκῆς φωτογραφίας (ἐν σελ. 38).

Ὁ Χαρίλαος Τρικούπης, υἱὸς τοῦ ἱστορικοῦ καὶ πολιτικοῦ Σπυ-

ρίδωνος Τρικούπη, ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἔτος 1832 ἐν Ναυπλίῳ. Τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐδιδάχθη ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἀοιδίμῳ Γενναδίῳ, διήκουσε δὲ καὶ νομικῶν ἐπὶ τριετίαν μαθημάτων ἐν τῷ Ὀθωνείῳ Πανεπιστημίῳ, μεθ' ὃ μετέβη εἰς Παρισίους πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του. Ἐκεῖ, μετ' ἀσυνήθους ἐπιμελείας καὶ σοβαρότητος ἐγκύψας εἰς ἐπιστημονικὰς μελέτας ἠξιώθη τοῦ διδακτορικοῦ πτυχίου, πρὸς περαιτέρω δὲ ἄσκησιν καὶ τριβὴν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἠθέλησε καὶ κατώρθωσε νὰ διορισθῇ γραμματεὺς τοῦ ἐν Παρισίοις Δικηγορικοῦ Συλλόγου ἐπωφεληθεὶς τῶν συζητήσεων καὶ τῶν φώτων τῶν ἐξοχωτέρων τῆς Γαλλίας νομομαθῶν. Κατὰ τὸ 1856 καταλιπὼν τὴν Γαλλίαν μετέβη εἰς Λονδῖνον, διορισθεὶς γραμματεὺς τῆς αὐτόθι ἑλληνικῆς πρεσβείας, ὑπὸ τοῦ πατρός του ἀντιπροσωπευομένης, ὃν καὶ ἀνεπλήρωσεν ἀσθενοῦντα ἐπὶ ἑξαετίαν ὅλην. Κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ 1862 ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπεδόθη ἐπὶ τόπου εἰς τὴν μελέτην τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας καὶ τῶν συγχρόνων αὐτῆς ἀναγκῶν. Κατόπιν διεξήγαγεν αὐτοπροσώπως καὶ μεθ' ὡμολογουμένης ἐπιτυχίας τὰς διαπραγματεύσεις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν ἀγγλικὴν περὶ τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλεὶς ὡς πληρεξούσιος εἰς Λονδῖνον.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1865 ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτὴς Μεσολογγίου, κατὰ τὸ 1867 προσελήφθη ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῷ 1875 ἐσχημάτισεν ὁ ἴδιος ὑπουργεῖον. Τρὶς ἔκτοτε ἀνετέθη αὐτῷ ἡ κυβέρνησις τῶν κοινῶν, ἀπὸ ἔτους δὲ καὶ νῦν προΐσταται αὐτῆς.

Ὁ Τρικούπης ἔτυχεν ἀνατροφῆς τελείας καὶ παιδείας οὐ τῆς τυχούσης, ἡ δὲ φύσις τοῦ ἀνδρὸς δὲν ἐφάνη κατωτέρα τῶν ἐπικτήτων τούτων προσόντων. Κληθεὶς νὰ κυβερνήσῃ τὴν πατρίδα καθ' ὅλως διάφορον τῶν προηγουμένων περίοδον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναπτύξεως, ἐδείχθη μέχρι τοῦδε ἐπίμονος καὶ πεφωτισμένος εἰσηγητὴς μεταρρυθμιστικοῦ συστήματος.

ΩΡΑ, 2 Ἰουλίου 1887.

Ἐκ τοῦ ἐγκρίτου Λονδινείου περιοδικοῦ «Truth» ἀποσπῶμεν τὰ κατωτέρω περὶ τοῦ τελευταίου ἡμῶν δανείου:

«Τὸ ἐσχάτως ἐκδοθὲν ἑλληνικὸν δάνειον πρέπει νὰ θεωρήσωμεν, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὡς στεφθὲν δι' ἐπιτυχίας. Τοῦτο ἀνέλαβεν ὁλόκληρον ἡ ὁμὰς τῶν δανειστῶν, ἐπιμείναντος τοῦ κ Τρικούπη μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν οἰκονομικῆς ἀγχινοίας, ὅπως συνομολογηθῇ πάγιον.

Οὕτω λοιπὸν ἡ κυβέρνησις λαμβάνει ὁλόκληρον τὸ ποσὸν καὶ ἡ ἐπιχείρησις ὑπῆρξε δι' αὐτὴν συμφερωτάτη. Διὰ τῶν χρημάτων τούτων δύναται ἤδη νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ κυμαινόμενον χρέος καὶ ἄλλα τινὰ ἐσωτερικὰ δάνεια καί, πλὴν τούτων, νὰ ἐξαλείψῃ Λ. Στερ. 2,500,000, εἰς ὁμολογίας τοῦ δανείου τοῦ 1884, αἵτινες μὴ ἐκδοθεῖσαι ἔμενον ἐνυπόθηκοι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν γενομένων αὐτῇ προκαταβολῶν. Ἡ οὕτω ἐπερχομένη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ οἰκονομία εἶνε σημαντική, τὰ δὲ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος στηρίζονται ἤδη ἐπὶ βάσεως ἀσφαλοῦς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη, 1 Ἰουλίου.

Χθὲς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐν τῇ «Ὥρᾳ» ἄρθρου περὶ τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς ἐν τῇ πρωτευούσῃ, πολλοὶ ἔγκριτοι πολῖται καὶ καταστηματάρχαι, ἐκ τῶν πεισθέντων νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Συγγροῦ, μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ παρουσιάσθησαν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, δηλώσαντες ῥητῶς, ὅτι παρεκινήθησαν νὰ προσχωρήσωσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Συγγροῦ, πιστεύσαντες, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐπεδοκίμαζεν ἰδιαιτέρως τὴν ὑποψηφιότητα ταύτην.

Σάββατον, 4 Ἰουλίου.

Σοβαρὰ καὶ ἐπιβάλλουσα διαδήλωσις ἐγένετο χθὲς τὴν ἑσπέραν ἀπείρου πλήθους πολιτῶν τῆς πρωτευούσης ὑποστηριζόντων τὴν ὑπο-

ψηφιότητα τοῦ κ. Σούτσου. Ἅμαξαι, περὶ τὰς διακοσίας, πλήρεις ἐκλογέων, ὧν ἡγοῦντο οἱ διάφοροι ὑποψήφιοι δημοτικοὶ σύμβουλοι. Ἡ διαδήλωσις τέλος, ἀφοῦ διῆλθε κάτωθι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπευφημούντων τῶν ἐκλογέων ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ἔφθασε πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὁπόθεν ἐπὶ ὥραν ἀκριβῶς παρήλαυνεν ἡ ἀτελεύτητος ἅλυσις τῶν ἁμαξῶν, ἐξ ἑκάστης τῶν ὁποίων διερχομένης καὶ ὅλων ὁμοῦ, διαρκεῖς ἀντήχουν ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη.

5 Ἰουλίου.

Ὡς εἶχεν ἀγγελθῇ, χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐγένετο ἡ μεγάλη διαδήλωσις τῶν ἐκλογέων ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου κ. Δ. Σούτσου· ἀληθῶς δὲ σπανίως ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης ἐξεδήλωσε μετὰ τοσαύτης πανηγυρικότητος τὸ φρόνημα αὐτοῦ. Περὶ τὴν ὀγδόην περίπου ὥραν ἔφθασαν πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ οἱ ἀπειράριθμοι διαδηλωταί, καταλαβόντες ἐν πυκνοτάτῳ συνωθισμῷ πάντα τὸν ἐμπρὸς εὐρὺν χῶρον μέχρι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ μέχρι τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου μετ' ἐγκαρδίων ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 5 Ἰουλίου 1887.

Η ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Αἱ Ἀθῆναι ἐτέλουν χθὲς πανήγυριν πολιτικήν· πάντες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, πλούσιοι καὶ πένητες, ἐπιστήμονες καὶ χειρώνακτες ἐκινοῦντο, ἐθερμαίνοντο, ἐξζητωκραύγουν. Ἀλλ' ὀφείλουσι καὶ οἱ ἄσπονδοι τοῦ νῦν δημάρχου ἀντίπαλοι νὰ ὁμολογήσωσιν, ὅτι ἡ ὑπὲρ τοῦ κ. Σούτσου διαδήλωσις ἦτο ὡραία. Διὰ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἱπποκράτους φθάσασα ἡ πομπὴ πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Τρικούπη ἔστη, ἐνταῦθα δὲ φρενιτιωδῶς ἐξεδηλώθη ἡ εἰλικρινὴς ἐκ τῶν σπλάγχνων τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην λατρεία.

Τὰ «Ζήτω ἡ Κυβέρνησις, ζήτω ὁ Τρικούπης» ἐκ καρδίας τοῦ λαοῦ

ἐξερχόμενα ἀντήχουν καθ' ὅλην τὴν συνοικίαν ταύτην, ἐνῷ ὁ ἀναρίθμητος κόσμος συρρεύσας πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐξεχύθη μετ' ὀλίγα λεπτὰ εἰς τὴν ὁδὸν Πινακωτῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Δευτέρα, 6 Ἰουλίου 1887.

Ἡ ἐκλογὴ τῆς χθὲς ἐν Πειραιεῖ εἶχε χαρακτῆρα .τανηγυρικὸν ὑπὲρ τοῦ κ. Θ. Ρετσίνα. Ἐντεῦθεν οἱ φίλοι αὐτοῦ ἐκλογεῖς ἐπὶ πολλῶν ἁμαξῶν κατῆλθον εἰς Πειραιᾶ, ἵνα ψηφοφορήσωσιν, ἐγένοντο δὲ ἐνθουσιωδῶς δεκτοὶ ὑπὸ τῶν ὁμοφρόνων των. Προηγουμένης σημαίας χρυσοκεντήτου καὶ φερούσης τὰς εἰκόνας τῶν κ.κ. Τρικούπη, Μουτσοπούλου καὶ Ρετσίνα, οἱ ἐκλογεῖς ἀπήρχοντο εἰς τὰ τμήματα καὶ ἐψηφοφόρουν. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐκλεγέντος δημάρχου ἐπανηγυρίσθη μετὰ μεγίστης ζωηρότητος. Τοσοῦτος δὲ ἦτο ὁ ὑπὲρ τοῦ κ. Ρετσίνα ἐνθουσιασμός, ὥστε λεμβοῦχός τις εἰς τιμήν του ἔκαυσε. .τὴν λέμβον του, ἅμα ἐγνώσθη τὸ ἀποτέλεσμα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Δευτέρᾳ, 6 Ἰουλίου 1887.

Δὲν ἦτο ἐκλογὴ ἐν Πειραιεῖ χθές, ἀλλὰ πανήγυρις τελεία. Ἐπὶ τριάκοντα φορτηγῶν ἁμαξῶν ἡγουμένης μουσικῆς καὶ σημαίας, ἐφ' ἧς εἶχον γραφῆ αἱ εἰκόνες τῶν κ. κ. Τρικούπη, Μουτσοπούλου καὶ Ρετσίνα, διήρχοντο τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, προκαλοῦσαι τὰς ἀτελευτήτους ζητωκραυγὰς καὶ ἐπευφημίας τῶν παρισταμένων καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Ρετσίνα ἀνηκόντων. Περὶ τὴν δεκάτην δὲ ἀκριβῶς ἐφάνησαν ὀγδοήκοντα ἅμαξαι πλήρεις ἐκλογέων, ἡγουμένων σημαιῶν μουσικῆς καὶ εἰκόνος τοῦ κ. Τρικούπη κομίζουσαι τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν ἐκλογεῖς.

LE MESSAGER D'ATHÈNES, 11 Juillet (v. s.) 1887.

Le ministère a remporté un succès éclatant aux élections municipales de dimanche. 85 % des maires élus sont des par-

tisans déclarés de M. Tricoupi. Pour qui sait l'influence exercée par les maires aux élections parlementaires, un semblable succès aurait consolidé la situation du cabinet, que l'opposition n'avait pas d'ailleurs ébranlée au cours de la dernière session.

ΩΡΑ, 7 Ἰουλίου 1887.

Ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἤδη ἐκλεχθέντων δημοτικῶν ἀρχόντων, ὃν ἀπὸ τῆς χθὲς ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν, γινώσκομεν ὑπὲρ τίνος καὶ αὖθις πολιτικοῦ συστήματος, ἐκ τῶν δύο ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀγωνιζομέμένων, ἐξεδηλώθη ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ τόπου. Οἱ δημοτικοὶ ἄρχοντες εἶνε μὲν κατ' ἐξοχὴν οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ πρὸς διοίκησιν τῶν ἰδιαιτέρων, τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων τῶν δημοτικῶν περιφερειῶν, ἀλλ' ὡς ἐκ τούτου δὲν ἔπεται, ὅτι δὲν φέρουσι πολιτικὴν χροιάν. Αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ διετέλεσαν ἀμερόληπτοι κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, οὐδὲν δ' ἄξιον λόγου ἠγέρθη κατ' αὐτῶν παράπονον ἐπὶ συμπαθείαις πρὸς τὸ ἕτερον τῶν διαμαχομένων πολιτικῶν κομμάτων καὶ παρεμβάσει ὑπὲρ αὐτοῦ. Οὐδαμοῦ κατηγγέλθη ἡ ἐλαχίστη παρεκτροπὴ τῶν διοικητικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ἐλεύθεροι δ' ἔμειναν οἱ ἐκλογεῖς νὰ ἐκδηλώσωσι τὸ ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῶν φρόνημα. Ἡ κυβέρνησις πιστὴ παραμείνασα καὶ αὖθις εἰς τὸ ἀνέκαθεν αὐτῆς πρόγραμμα, τῆς ἐκλογικῆς ἐλευθερίας, εἰς οὐδεμίαν τῶν ὑπ' αὐτὴν ἀρχῶν ἐπέτρεψε νὰ ἐπιδείξῃ ἔνοχον καὶ ἄκαιρον ζῆλον ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων ἐκείνων, ὧν ἦτο γνωστὸν ἐκ τοῦ προτέρου τὸ πολιτικὸν φρόνημα. Ἐν τοιαύταις ἡμέραις ἄλλοτε σφοδραὶ ἠγείροντο διαμαρτυρίαι κατὰ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, μέχρις ἐγκλήματος πολλάκις χωρουσῶν ὑπὲρ τῶν φίλων τοῦ ὑπουργείου ἐν τῇ ἐκλογικῇ πάλῃ. Εὐτυχῶς οὐδὲν τοιοῦτο συνέβη κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην.

Γινώσκομεν ἤδη σχεδὸν πάντα τὰ ἀποτελέσματα τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς γενομένων δημοτικῶν ἐκλογῶν καθ' ἅπαν τὸ κράτος. Ἅπασαι διεξήχθησαν ἐν πληρεστάτῃ ἡσυχίᾳ καὶ τάξει, μηδε-

νὸς ἀπευκταίου ἐπελθόντος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας, μεθ' ὅλην τὴν ζωηρότητα. Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι κατ' ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς ὀγδοήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν περίπου ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἀνήκουσιν εἰς τοὺς κεκηρυγμένους φίλους τῶν ἰδεῶν, ἃς ἀντιπροσωπεύει τὸ ἐν τῇ κυβερνήσει πολιτικὸν κόμμα. Ἡ καταπληκτική, πρωτοφανὴς ἴσως ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς ἡμῶν χρονικοῖς, αὕτη πλειονοψηφία μαρτυρεῖ ἀριδήλως τὴν ἐμπιστοσύνην, ἧς ἐξακολουθοῦσιν ἀπολαύοντες οἱ ἐν τῇ κυβερνήσει ἡμέτεροι φίλοι. Εἶνε πρόσφατα ἔτι τὰ ἀποτελέσματα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς τετάρτης Ἰανουαρίου καὶ τῶν μετὰ ταύτην συμπληρωματικῶν, καθ' ἃς ὁ τόπος πανηγυρικῶς ἐπεδοκίμασε τὸ πολιτικὸν καὶ οἰκονομικὸν πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως. Ὑπῆρχον τότε ἐκκρεμῆ σπουδαιότατα ζητήματα, περὶ ὧν ἐκαλοῦντο νὰ εἴπωσι τὴν γνώμην αὐτῶν οἱ ἐκλογεῖς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἀντιπολίτευσις ὑπέσχετο ἐλάφρυνσιν βαρῶν οἰκονομικῶν καὶ ὅ,τι ἄλλο γοητευτικὸν δύναται νὰ παραπλανήσῃ ἕνα λαόν. Ἀλλ' ἐνώπιον τῶν σοβαρῶν περιστάσεων, εἰς ἃς διατελεῖ ὁ τόπος, οὐδεὶς κατεδέχθη νὰ δειχθῇ δειλὸς καὶ πτήσσων ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων, κατὰ μεγίστην δὲ πλειονοψηφίαν ἡ κυβέρνησις ἐξουσιοδοτήθη νὰ προβῇ εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς θαρραλέως καὶ ἐλπίζουσα ἐπὶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ τόπου. Ἤδη αἱ τελευταῖαι δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἔχουσιν αὖθις τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἔννοιαν. Ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὅστις δὲν ἠγνόει, ψηφοφορῶν, τὰς πολιτικὰς πεποιθήσεις τῶν ὑποψηφίων δημοτικῶν ἀρχόντων, διὰ κραταιᾶς πλειονοψηφίας ἐξεδήλωσε τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ πρὸς τοὺς θιασώτας τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Ἡ ψῆφος ἀπεφάνθη καὶ πάλιν· ἡ δ' ἀπόφανσις αὕτη εἶνε ἓν περιπλέον ἀσφαλὲς τεκμήριον τῆς ἐξακολουθούσης ἀμερίστου ἐμπιστοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν πολιτικὴν καὶ τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀδύνατον νὰ εὐδοκιμήσῃ, ἂν δὲν ἀπήλαυε τῆς διαρκοῦς αὐτοῦ, καθ' ἁπάσας τὰς περιστάσεις ὑποστηρίξεως καὶ ἐμπιστοσύνης.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Τετάρτη, 8 Ἰουλίου 1887.

ΤΑ ΜΕΘΕΟΡΤΙΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Χθὲς περὶ τὴν 4 $^1/_2$ μετὰ μεσημβρίαν ἐγένετο μεγίστη διαδήλωσις ἐν Πειραιεῖ ὑπὲρ τοῦ νέου δημάρχου Πειραιῶς κ. Ρετσίνα· οἱ διαδηλωταὶ ἐφ' ἁμαξῶν, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνήρχετο μέχρι διακοσίων, ἀφοῦ διήλασαν πάσας σχεδὸν τὰς ὁδοὺς τοῦ Πειραιῶς, ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ κ. Ρετσίνα ἐν ἐνθουσιασμῷ ἀπεριγράπτῳ, ἐτράπησαν τὴν πρὸς τὰς Ἀθήνας ἄγουσαν Πειραϊκὴν ὁδὸν καὶ ἔφθασαν ἐνταῦθα περὶ τὰς 6 $^1/_2$. Μουσικὴ εὑρισκομένη ἐν ταῖς πρώταις ἁμάξαις ἐπαιάνιζε κατὰ τὴν εἴσοδον ἐν τῇ πόλει καὶ σημαῖαι φέρουσαι τὰς εἰκόνας τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ νέου δημάρχου κ. Ρετσίνα, ὡς καὶ τοῦ κ. Μουτσοπούλου ἐστολισμέναι διὰ κλάδων ἐλαίας καὶ μυρίων ἄλλων ἀθυρμάτων ἐκυμάτιζον εἰς τὸν ἀέρα θριαμβευτικῶς μέσῳ ἀδιαλείπτων ζητωκραυγῶν.

Ἡ διαδήλωσις διελθοῦσα διὰ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, πλατείας Ὁμονοίας, ὁδοῦ Σταδίου παρέκαμψε παρὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὁπόθεν διηυθύνθη πρὸς τὴν οἰκίαν Τρικούπη, ἔνθα κατεπλυμμήρησε πᾶσα ἡ ὁδὸς ἐκ τῶν ἁμαξῶν ζητωκραυγάζοντος τοῦ πλήθους ὑπὲρ τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως.

«Ζήτω ὁ Τρικούπης»!

Ἡ διαδήλωσις διελύθη εἶτα ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τάξει ἐπανελθόντων ἐν Πειραιεῖ τῶν διαδηλωτῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Δευτέρα, 6 Ἰουλίου.

Μεγάλη καὶ πανηγυρικὴ ὑπῆρξε καὶ κατὰ τὰς χθὲς ἐνεργηθείσας δημοτικὰς ἐκλογὰς ἡ νίκη τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν ἅπασι σχεδὸν τοῖς δήμοις τοῦ Κράτους, καὶ δὴ ἐν τοῖς κυριωτέροις, ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν, οἱ φίλοι τῆς Κυβερνήσεως ὑποψήφιοι δή-

μαρχοι ἐξελέγησαν διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας. Ἐν Πειραιεῖ, ἐν Πάτραις, ἐν Πύργῳ, ἐν Τριπόλει, ἐν Λαρίσσῃ, ἐν Καλάμαις, ἐν Βόλῳ, ἐν Κερκύρᾳ, ἐν Ζακύνθῳ, ἐν Μεσσήνῃ, ἐν Καρπενησίῳ, ἐν Βάλτῳ κλπ. ἐξελέγησαν οἱ ὑποψήφιοι τοῦ ἐν τῇ Κυβερνήσει κόμματος. Οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑποψήφιοι μόλις ἐν πεντήκοντα περίπου δήμοις ἐπλειονοψήφησαν, ἡ ἧττα δὲ τῆς μερίδος ταύτης ὑπῆρξε καὶ πάλιν πλήρης, τελεία καὶ μεγαλειτέρα ἔτι τῆς πανολεθρίας, ἣν ὑπέστη κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἦν προσδοκώμενον μετὰ τὴν ἐπανειλημμένως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διατρανωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς, μόνον δὲ οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν τυφλοὶ καὶ κωφοὶ δὲν θέλουσι νὰ πεισθῶσιν, ὅτι ἐπὶ μακρὸν χρόνον δὲν ὑφίστανται ὡς πολιτικὴ μερὶς ἐν Ἑλλάδι.

18 Ἰουλίου 1887.

Χθὲς τὴν 6 πρωϊνὴν ὥραν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Α. Αὐγερινός, ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Γ. Θεοτόκης, ὁ κ. Ἀν. Σιμόπουλος, ὁ κ. Μ. Μελᾶς, ὁ κ. Ἰ. Δούμας καὶ ὁ κ. Βλάγκαλης μετέβησαν δι' ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας εἰς Αἴγιον πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Αἴγιον ἄρτι συντελεσθείσης γραμμῆς, πρὶν ἢ παραδοθῇ αὕτη εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, καὶ ἐπανῆλθον εἰς Ἀθήνας τὴν ἐννάτην ἑσπερινὴν ὥραν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΔΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα «Ἀκροπόλεως»

Κόρινθος, 12 Ἰουλίου, ὥρᾳ 6 μ. μ.

Μόλις σήμερον μετὰ μεσημβρίαν ἐγνώσθη ὅτι διέρχεται ἐντεῦθεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, καὶ πλεῖστοι πολῖται Κορίνθιοι ἀνήκοντες εἰς τὴν καθαρὰν συμπολίτευσιν προσελθόντες εἰς τὸν σιδηρο-

δρομικὸν σταθμὸν ὑπεδέχθησαν αὐτὸν μετὰ ζητωκραυγῶν, ὁ δὲ παρ' αὐτῶν ἐπιφορτισμένος δικηγόρος κ. Μιχ. Ῥάγκος προσεφώνησε τῷ κ. Τρικούπη ὡς ἑξῆς:

«*Ἀξιοσέβαστε κ. Πρόεδρε,*

» Συμπολῖται μου φίλοι τῆς συμπολιτεύσεως μετ' ἐμοῦ ἐπιφορτισθέντες αὐθόρμητοι προσέρχονται, ὅπως προσφέρωμεν εἰς ὑμᾶς τὰ ἀνυπόκριτα σέβη μας, πεποιθότες πρὸς ὑμᾶς ὡς ἐθνικὸν ἐργάτην καὶ ἐπ' ἐλπίδι αἰσίᾳ ἐθνικοῦ καὶ τοπικοῦ μέλλοντος».

Ὁ κ. Τρικούπης δι' ὀλίγων ηὐχαρίστησε θερμῶς τοὺς παρισταμένους.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Κυριακῇ, 12 Ἰουλίου 1887.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΡΕΠΟΥΜΠΛΙΚΑ. Χθὲς ὁ κ. Τρικούπης φέρων τὴν πεφιλημένην του ρεπούμπλικαν ὤφθη εἰσερχόμενος εἰς τὸ φωτογραφεῖον τῶν κ. κ. Ῥωμαΐδῶν, ὅπως φωτογραφηθῇ. Οἱ ἰδόντες τὸν κ. Τρικούπην εἰσελθόντα διετείνοντο, ὅτι ἠθέλησεν ἐν φωτογραφίᾳ νὰ διατηρήσῃ ὡς ἀνάμνησιν τὴν ρεπούμπλικάν του, ἄλλοι πάλιν δὲν παρεδέχοντο ὅτι ἔλαβε μέρος εἰς τὸ πραξικόπημα τοῦτο ἡ ρεπούμπλικα καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐφωτογραφήθη ἄνευ αὐτῆς. Ὅπως δήποτε ἡμεῖς δὲν ἐγγυώμεθα περὶ τοῦ δευτέρου, ἀλλ' ὅ,τι φαίνεται ἡμῖν παράδοξον εἶνε πῶς δὲν ἐπεβλήθη εἰσέτι ἡ ρεπούμπλικα εἰς τὰς κεφαλὰς φίλων τοῦ συρμοῦ. Ἀλλαχοῦ ἡ καινοτομία αὕτη θὰ ἀπετέλει σπουδαῖον γεγονὸς καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν κυρίων θὰ ἐκαλύπτοντο μὲ πῖλον ἀλὰ Τρικούπη.

Ἀργοστόλιον, 8 Ἰουλίου 1887.

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Καθημερινῆς»).

Καθ' ἣν στιγμὴν διήρχοντο πρὸ τοῦ νομαρχιακοῦ καταστήματος, τὸ μὲν πλῆθος ἐζητωκραύγασεν ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ὁ δὲ κ. Δρακόπουλος καὶ μετὰ τοῦτον ὁ βουλευτὴς κ. Μουσούρας προσεφώνησαν τὸν κ. Νομάρχην, ἐκφράσαντες ἐξ ὀνόματος τοῦ παρισταμένου λαοῦ τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὰ ἐνταῦθα ὄργανα αὐτῆς, ἐπὶ τῇ ἀμεροληπτῳ καὶ ἀφατριάστῳ συμπερι-

φορᾷ αὐτῶν καὶ τῇ προνοίᾳ ἣν ἔλαβον πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀνεπηρέαστον ἐνάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ τῶν πολιτῶν δικαιώματος. Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Νομάρχου μὴ δυνηθέντος νὰ ἐμφανισθῇ ἕνεκα ἀδιαθεσίας, ὁ γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας εὐχαριστήσας τούς τε προσφωνήσαντας καὶ τὸ κοινὸν ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 15 Ἰουλίου 1887.

Ο κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΕΝ ΑΙΓΙῼ

Ὁ ἐν Αἰγίῳ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς ἐπιστέλλει ἡμῖν τὰ ἑξῆς: «Ἀπροσδόκητον ἐπίσκεψιν εἴχομεν χθές. Ἡ πόλις μας ἐφιλοξένησεν ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἀφιχθέντα δι' ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν κ. Θεοτόκη καὶ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Α. Αὐγερινοῦ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀφίκετο ἐντελῶς incognito. Οὔτε αἱ ἐνταῦθα ἀρχαί, οὔτε ἄλλος τις ἐκ τῶν ἰδιωτῶν προεγίνωσκε τὴν χθεσινὴν ἐπίσκεψίν του. Οἱ παρὰ τὴν παραλίαν οἰκοῦντες μετὰ περιεργίας παρετήρησαν χθὲς περιφερόμενον ἐπὶ τῆς προκυμαίας ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ξένον τινὰ φέροντα ῥεπούμπλικαν καὶ ὁμοιάζοντα πρὸς τὸν κ. Τρικούπην. Ὅτε ἡ εἴδησις αὕτη διεδόθη ἀνὰ τὴν πόλιν οἱ ἐπίσημοι ἐπισκέπται εἶχον ἤδη ἀναχωρήσει, διὸ μόλις δύο ἢ τρεῖς ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας πληροφορηθέντες ἐγκαίρως τοῦτο, ἠδυνήθησαν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸν κ. πρωθυπουργόν».

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 4/16 Ἰουλίου 1887.

Αἱ περὶ τοῦ τελευταίου δανείου παρατηρήσεις τῆς «Ν. Ἡμέρας» ἃς ἀνεδημοσίευσεν ὁ «Αἰὼν» εἶνε πρόδηλον ἐκ τοῦ περιεχομένου ὅτι ἐγράφησαν ἐν Τεργέστῃ καὶ ὅτι ἡ Ἀθηναϊκὴ ἡμερομηνία ἐτέθη ἐν κεφαλίδι κατὰ παραδρομὴν τοῦ σελιδοποιήσαντος. Ἀλλὰ τὰ συμπεράσματα, ἅτινα ἐξάγει ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος, φαίνονται ἡμῖν εἰς ἄκρον παρακεκινδυνευμένα. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις συνωμολόγησε

δάνειον ἐπὶ ὅροις ἐπωφελεστάτοις, ἡ δὲ τιμή, εἰς ἣν ἀπεπειράθησαν νὰ διαθέσωσιν οἱ ἐκδόται τοῦ δανείου τὰς ὑπ' αὐτῶν ἀγορασθείσας ὁμολογίας ἐνδιαφέρει αὐτούς, οὐχὶ τὴν κυβέρνησιν. Ἡ αἰσχροκέρδεια, ἧς ἐφωράθησαν καὶ πάλιν ἔνοχοι, εἶνε μόνον πρόσθετος λόγος, ὅπως ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διπλασιάσῃ τὴν ἐπαγρύπνησιν ἐν μελλούσαις συναλλαγαῖς. Πρόκειται περὶ ἀνθρώπων, ὧν αἱ κακαὶ ἕξεις εἶνε τόσον ἀδιόρθωτοι, ὥστε, καὶ ἀφοῦ δέσῃ τις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας των, πρέπει πάλιν νὰ προσέχῃ τὸ ὡρολόγιόν του. Ὅτι δὲν ἐκέρδησαν ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ὁμολογιῶν, θὰ προσπαθήσωσι νὰ τὸ κερδήσωσιν ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῶν μονοπωλείων, ἐκεῖ δὲ πρέπει νὰ φανῇ πολυόμματος Ἄργος ὁ κ. Τρικούπης. Ὁ «Αἰὼν» εἰς τὰς βραχείας ἡμῶν παρατηρήσεις ἀποδίδει σημασίαν φονικοῦ κτυπήματος κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη, φαντάζεται δὲ τὸν πρωθυπουργὸν ἐκπνέοντα ὑπὸ τὸ βέλος καὶ ἀναφωνοῦντα θλιβερῶς πρὸς τὸν συντάκτην τῆς «Νέας Ἡμέρας» καὶ σύ, Βροῦτε! Ἀλλ' ἡμεῖς, τοὐναντίον, φρονοῦμεν ὅτι ὑπηρεσίαν παρέσχομεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἐπιστήσαντες τὴν προσοχήν του ἐπὶ τῆς ἀναξιοπιστίας τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες πολιορκοῦσιν αὐτὸν διὰ σχεδίων ἀνορθώσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν καὶ οἵτινες τὸ τελευταῖον δάνειον ἔρριψαν ὡς δόλωμα. Ἡ σχέσις ἡμῶν πρὸς τὸν ἡγέτην τῆς κυβερνήσεως οὐδέποτε ὑπῆρξε σχέσις δουλικῆς ἐξαρτήσεως. Ἀλλ' οὐδὲν ἰσχύει νὰ μειώσῃ τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὸν ἔξοχον ἄνδρα, ὅστις ἐν πάσῃ χώρᾳ θὰ ἠρίστευε λόγῳ νοός, γνώσεων καὶ χαρακτῆρος, ἐν Ἑλλάδι δὲ κατατρίβεται παλαίων διηνεκῶς καὶ ἐναγωνίως κατὰ μικρῶν παθῶν καὶ δυσχερειῶν ἀκατανικήτων. Ὁ «Αἰὼν» φαντάζεται τροπὴν ἐν ταῖς διαθέσεσι τοῦ ἔξω ἑλληνισμοῦ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην καὶ χαίρει καὶ ἀγάλλεται. Ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας οὐδέποτε ὁ ἡγέτης τῆς κυβερνήσεως ὑπῆρξε δημοτικώτερος, τὸ κῦρός του δ' ηὔξησεν ἰδίως, ἀφ' ὅτου ἐγένετο κατάφωρος ἡ ἐλεεινότης τῶν ἀντιπάλων του ἐφ' ὅσον εἰς τὸ μεγαλουργὸν σφρῖγος τοῦ κ. Τρικούπη ἀντιτάσσεται πτῶμα

ὁδωδός, ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ ὑπάρχωσι δύο γνῶμαι περὶ τοῦ τίς ὁ ἄξιος τοῦ ἔθνους ἰθύντωρ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Τετάρτη, 22 Ἰουλίου 1887.

Ὁ «Ἀνατολικὸς Μηνύτωρ», ἀνέγραψεν ὅτι ὁ Σουλτάνος ηὐχαρίστησε τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ συνετῇ διαγωγῇ ἣν ἐτήρησεν, ὑφισταμένου τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Θὰ μᾶς ἐρωτήσητε πῶς ἔληξαν τὰ πράγματα; Ὑπὲρ τῶν Κρητῶν· ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα. Τὴν συνετὴν δὲ ταύτην πορείαν τῆς Κυβερνήσεως ἀναγνωρίσας ὁ Σουλτάνος συνεχάρη ταύτην. Ἀλλὰ τί δηλοῦται διὰ τοῦ συγχαρητηρίου τούτου; Ὅτι ἐξυπηρετήθησαν τὰ συμφέροντα τοῦ Σουλτάνου; Ἀλλὰ πῶς ἀφοῦ τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα ἐλύθησαν ὑπὲρ τῶν Κρητῶν; Ἡμεῖς εἰς τὸ εἰρημένον συγχαρητήριον διαβλέπομέν τι ὑψηλότερον, μεγαλείτερον, τὸ ὁποῖον οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀληθῶς ὤφειλον νὰ ἐξάρωσι, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἔπραξαν, διὰ νὰ λάβωσι τὸ ζήτημα ὑπὸ ὅλως ἀντίθετον, σφαλερὰν ὄψιν, ὅπως μεμφθῶσι τὴν Κυβέρνησιν. Ἡμεῖς εἰς τὸ συγχαρητήριον τοῦτο τηλεγράφημα διαβλέπομεν τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ Σουλτάνου περὶ τῆς ἐπιρροῆς ἣν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Κρήτης. Ὑμεῖς ἀνέγνωμεν ἐν μέσῳ τῶν γραμμῶν τοῦ συγχαρητηρίου ἐκείνου, ὅτι ὁ Σουλτάνος ἀναγνωρίζει τρόπον τινὰ ἐπικυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς ἡρωϊκῆς νήσου, ἀναγνωρίζει τὴν δύναμιν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης λύσεως ἐκκρεμοῦς ἐν Κρήτῃ ζητήματος Ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν θὰ ἦτο προτιμότερον, ἀξιοπρεπέστερον, ἀληθέστερον καὶ τέλος ἐθνικώτερον ἐὰν ἐξητάζετο τὸ συγχαρητήριον.

A PLEA FOR GREECE

Further, the present Government is well established, having a working majority of over two-thirds of the votes.

Hence the Ministry can promise many reforms under such a leader as the talented M. Tricoupi, who, among his many great gifts, has the one most necessary for a Greek statesman the power of commanding the respect and confidence of the European Cabinets.

23 'Ιουλίου 1887.

'Εν τῷ ἐγκρίτῳ «Οἰκονομολόγῳ» τοῦ Λονδίνου ἐδημοσιεύθη τὸ ἑπόμενον ἄρθρον:

Ἡ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην δικαιοσύνη ἐπιβάλλει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐπελήφθη δραστηρίως τῆς αὐξήσεως τῶν προσόδων, ἐπιβαλὼν νέους φόρους, βελτιώσας δὲ συνάμα καὶ τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως.

THE ECONOMIST, July 23 1887.

THE FINANCES OF GREECE

In connection with the floating of the new Greek loan, special interest attaches to the report by Mr. Francis Carew, of our Embassy at Athens, upon the finances of Greece, which has been issued by the Foreign Office this week. For the current year, however, much better results are looked for. It is due to M. Tricoupis to say that he set himself diligently to the task of increasing the revenue, both by the imposition of fresh taxation, and by improvements in the system of collection.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη. 29 'Ιουλίου 1887.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ συνῆλθον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ τμηματάρχης τοῦ δασονομικοῦ τμήματος, ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν δασῶν, ὁ δικαστικὸς σύμβουλος, ὁ Νομάρ-

χης 'Αττικῆς καὶ Βοιωτίας, ὁ διοικητὴς τῆς μοίρας τοῦ νομοῦ καὶ ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως συσκεφθῶσι περὶ τῆς λήψεως δραστηρίων μέτρων πρὸς πρόληψιν τῆς διὰ πυρκαϊῶν καταστροφῆς τῶν δασῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη, 22 Ἰουλίου, 1887.

Ὅσοι ἐνασμενίζουσιν εἰς ἀναγνώσματα εὔθυμα θὰ ἐπληροφορήθησαν τὰς ἡμέρας ταύτας ἔκ τινων κυρίων ἄρθρων πρωϊνῆς τινος μεγαλοσχήμου ἐφημερίδος, ὅτι ἡ διοίκησις τοῦ Κράτους εἰς οἰκτρὸν περιέστη σημεῖον καὶ ὅτι ὁ κ. Τρικούπης παρ' ἐλπίδα διέψευσε τὰς χρηστὰς προσδοκίας τῶν περὶ τὴν «'Ακρόπολιν» φιλοτίμων καὶ φιλοπροόδων κυρίων. Σημειοῦμεν μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ κατὰ τῆς διοικήσεως τοῦ κ. Τρικούπη λίβελλοι ἐλήφθη πρόνοια ὑπὸ τοῦ εὐφυοῦς ἀρχισυντάκτου τῆς πρωϊνῆς ἐφημερίδος νὰ δημοσιεύωνται ὑπὸ τυπογραφικά τινα στοιχεῖα, Π. Β. κτλ. ἵνα ἐν τῷ δέοντι χρόνῳ, καὶ ὅταν μεταστροφή τις ἐπιβληθῇ ὑπὸ ὑπερτάτης τινὸς ἀνάγκης εἰς τὰ φρονήματα τῆς «Ἀκροπόλεως», ἀποκηρυχθῶσι ταῦτα ὡς ξένα καὶ ἀλλότρια, ὑπὸ ἕτερα δὲ στοιχεῖα δημοσιευθῶσιν ἄλλα ἄρθρα ἐξαίροντα τὴν διοίκησιν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὰ ἀγαθά, ὧν αὕτη ἐγένετο πρόξενος ἐν τῷ τόπῳ.

FOREIGN OFFICE

1887

ANNUAL SERIES

REPORT ON THE FINANCES OF GREECE

The measures introduced by M. Tricoupis for the better collection of the public revenue, which were referred to in an earlier portion of this report, and which have been

voted by the Chamber during the present Session, are of very great importance, especially when it is borne in mind that the success of failure of the present budget will be indicative, to a very great extent, of the financial future of Greece. The very stringency of these measures, and the unpopularity which it is to be feared they will entail when their effects begin to be felt, are in themselves ample proof of the urgent necessity felt by the Minister for their introduction. It would have been a courageous act on the part of any Minister to introduce such measures, but in Greece, where Parliamentary majorities are notoriously sensitive and uncertain, it is even still more remarkable.

The two essential points to be kept in view in order that Greece may continue, as hitherto, to discharge her obligations, and that a more normal condition of things may eventually be introduced into the finances of the country, are, as has been pointed out in previous Reports from this Legation, the better collection of the public revenue and a reduction in the army expenses. That Greece will feel the weight of the present system of taxation is beyond all question. On the other hand, strong remedies are required to meet the difficulties of the existing financial situation, and the first to recognise that the chief duty of a country is to discharge her obligations at any sacrifice, is the present Prime Minister. To this end the measures above referred to are directed. It is to be regretted that it has not been found possible to make the reduction of the army expenditure more commensurate with the steps taken to ensure an increase of revenue. But this, again, is a point which comes rather within the domain of politics than that of finance.

From a purely financial point of view, it is certain that, in order ultimately to obtain a permanent equilibrium in the budget, and to effect a material reduction of the debt, a corresponding reduction in the army estimates would be the wisest course to pursue. But it may well be doubted whether the Greeks, much as they abhor taxation, would, with their national aspirations, view with equanimity the reduction of their army to a point which would have an appreciable effect on the finances of their country.

Whether or no M. Tricoupis is justified in his estimate of the increased productive and taxable powers of Greece, time alone can show.

In November, 1886, M. Tricoupis, who had in the meantime acceded to office, presented his budget for 1887, accompanied by Bills to increase the scale of taxation. This budget was, however, not discussed at the time, as the Chamber was immediately afterwards dissolved by Royal decree; but on the re-assembling of the Chamber in February of the present year, M. Tricoupis presented a new budget, differing but slightly from the preceding one. This budget is now under discussion, and will, in all probability, be voted with unimportant modifications. An examination of the recently-published and completed returns of revenue and expenditure for 1885, together with an analysis of M. Tricoupis' budget for 1887 as compared with those for the two previous years, may perhaps be the best means of obtaining some insight into the present condition of Greek finance.

M. Tricoupis's new tariff has, as might have been expected, drawn forth much hostile criticism from the Oppo-

sition. His Excellency defends it by the statement that his opponents' policy is destructive, that they have no scheme of their own, or, at the most, that the economies they propose to effect are impracticable. Among these proposals are a suspension for ten years of the sinking fund and a reduction of the interest of the public debt, steps which would, in M. Tricoupis' opinion, be tantamount to a declaration of national bankruptcy; and His Excellency expresses his astonishment that proposals which are capable of being construed in the above invidious sense should be even hinted at in the Chamber. It would not only, in his opinion, be a dishonest step in itself, but it would entail great loss, both among the Greek community at large, who hold two-thirds of the bonds representing the public debt, and also among the actual inhabitants of the kingdom, who certainly hold one half of these bonds. Rich and poor alike, banks, and public establishments of all kinds, have invested in them; and it surely is both more just, and more in the interest of these investors, that they should, in common with the whole Greek nation, be asked to submit to an increased scale of taxation than that they should be forcibly deprived of a great portion of their income.

At the conclusion of a recent speech, of which the above are the more important features, M. Tricoupis proceeded to furnish some interesting statistics respecting the working of his new tariff, as compared with the old one, which may best be presented in a tabular form:

M. Delyannis came to office in 1885, pledged to reduce taxation within its narrowest possible limits. It is difficult to state whether his ordinary budget for that year would

have been a success or a failure, owing to the unfortunate occurrences towards the close of the year, which resulted in the country being saddled with a fresh load of debt, in addition to that with which it was already burdened. The forced currency, which had only recently been abolished by M. Tricoupis, was again introduced, nor is there any immediate prospect of its cessation. M. Tricoupis, therefore, resumed office last year under exceptionally unfavourable circumstances His line of action was perfectly clear, and was the one which he adopted, namely, to meet, as far as possible, the existing and increased obligations of his country, even at the risk of straining her powers severely by increased taxation. The appreciation by the nation at large of his ability and purity of aim was made fully evident by the large majority with which he was returned to office at the beginning of the present year; and it may well be hoped by those who have the true interests of Greece at heart, that his countrymen will continue to afford him their entire confidence, and willingly second his efforts for the regeneration of the finances of their country, even though, by so doing, a considerable amount of individual hardship and selfsacrifice may be involved.

Whilst, however, drawing attention to this relatively formidable increase of late years in the internal debt of Greece, it must not be lost sight of that there are evident signs at the present moment of an improvement in the general financial condition of the country. A striking proof of this is afforded by the favourable terms on which the Government are on the point of concluding a loan of about 100,000,000 dr. (in gold) (4,000,000 l.) with three important

groups of bankers-English, French, and Greek. No official statement has yet been made on the subject, but the following information respecting it is derived from reliable sources: —

The loan in question (which will be brought out in all probability on the London market) will be taken firm, the commission and other charges on the transaction being borne by the Syndicate. It will be taken at 66 $^{3}/_{8}$, with power to issue it at 71, and will bear interest at the rate of 4 per cent., so that the interest to be paid by the Government will not exceed 6 per cent.

It is confidently stated that this new loan only paves the way for a far more extensive scheme involving the consolidation of the whole of the internal debt, which, in the event of the continuance of peace, M. Tricoupis hopes to be able to effect next year.

M. Tricoupis plainly informed the Chamber, in indroducing his Budget, that no economies could be looked for under this head. Greece being a naval Power, she would, if called upon to act, have to rely upon her naval as well as her land forces. The total navy estimates for 1887 amount to 3,652,887 dr. (146,115 l.), as against 3,574,642 dr. (142,985 l.) for last year, showing an anticipated increase of expenditure for the present year of 78,245 dr. (3,130 l.).

Considerable difficulty has been experienced in drawing up this report owing to the difficulty in obtaining reliable statistics. A wellorganised statistical bureau was, it is true, formed in the year 1882, and answered its purpose exceedingly well so long as it lasted. Unfortunately, on the accession to office of M. Delyannis in 1885, the expenses of this

most useful institution were cut down to such an extent on the score of economy, from 54,000 dr. to 13,500 dr. (2,120 l. to 540 l.), that its effectual working was found to be impracticable, and in the following year it was suppressed altogether, the last returns which it published being for the year 1882. It has now, however, been re-established by M. Tricoupis, but it has not been sufficiently long in existence to admit of the publication by it of any returns of commerce or otherwise. It is at present engaged in preparing returns of the movement of commerce in Greece, during the last half of the year 1886. but these will not be published for another two or three months. No attempt will, it is stated, be made to supply the hiatus in the statistical returns during the period between the suppression and the re-establishment of the bureau.

THE MONEY MARKET REVIEW, July 30, 1887.

THE IMPROVEMENT IN THE FINANCES OF GREECE

M. Carew, the British Consul at Athens, has addressed to Sir Horace Rumbold, her Majesty's Ambassador to Greece, and Sir Horace has forwarded in the usual course to the Marquis of Salisbury a Report of the Finances of Greece, which is at once complete, recent in date — having been printed by order of Parliament this month of July — and full of matter suggestive of confidence to the well-wishers of Greece and to the holders of her Securities. It is curious

indeed to observe that, while all the earlier portion of this Report was evidently written in a very critical and occasionally hesitating vein, Mr. Carew, in the course of his researches into the actual effects of M. Tricoupis's recent financial legislation, becomes incresingly hopeful in his tone and finishes by bearing an almost enthusiastic testimony, not only to M. Tricoupis's «ability and purity of aim», but also to the growing success of his «efforts for the regeneration of the finances of the country». Nor is this change of view surprising, for it has come over all who have watched the recent developments of the Greek Premier's wise and enlightened policy. «Nothing succeeds like success,» and already the confidence reposed in him by the nation at large and, as Mr. Carew says, «made fully evident by the large majority with which he was returned to office at the beginning of the present year», is being abundantly justified. No other result, indeed, could attend a policy based upon the broad, legitimate, and honourable lines of financial economy and fiscal reforms — a policy of combining a large increase of revenue with fiscal changes which tend to encourage trade, and of making each member of the community bear his just proportion of the public burthens and doing away with laxities hitherto prevailing it the collection of taxes, by means of which, as H. M. Consul points out, «many, even among the weathier portion of the community, have been either passed over by the tax-gatherer altogether, or have contrived to escape from the results of his visits» Above all, what other result can flow from the policy of a Minister who, nailing his colours to the mast of financial integrity, affirms as the very first and most

essential principle of his policy the full and punctual payment of every obligation of the national credit?

We also may express our astonishment that English journals, usually accounted quick to uphold the principles of financial rectitude, should be slow to uphold a Statesman who will admit of no deviation, even to the extent of a hair's breadth, from the straight path. M. Delyannis' meteoric career has no right to be represented as reflecting the inherent rendency of Greek policy, while, on the contrary, generous support, both at home and abroad, ought to be given to the honest and noble policy avowed by M. Tricoupis.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 31 Ἰουλίου, 1887.

Εὐφυεστάτην ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολὴν περὶ τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς Ἀθηνῶν δημοσιεύει ἡ παρισινὴ Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων, ἣν μεταφέρομεν χάριν περιεργείας. Τοῦτο δὲν θὰ εὐχαριστήσῃ πολὺ τὸν πρωθυπουργόν, ὅστις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲν ἀρέσκεται εἰς ἀντιρρήσεις. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης ἔχει ἄδικον, ἂν θεωρῇ ὡς ἀποτυχίαν τῆς ἑαυτοῦ πολιτικῆς τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Βεβαίως ἀνυπότακτοί τινες ἐπιχαίρουσι διὰ τὴν μικρὰν ταύτην τιμωρίαν, ἣν ἡ λαϊκὴ πονηρία ἐπέβαλεν εἰς ἰσχυρογνώμονα θέλησιν. Ἄλλοι πάλιν βεβαιοῦσιν, ὅτι ἡ κυβέρνησις προεκάλεσεν αὐτὴ τὴν μικρὰν ταύτην ἀποτυχίαν, ἀναμιχθεῖσα ἀκαίρως εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ ὑπαινίσσονται, ὅτι ὁ νῦν δήμαρχος ἀπέτυχε, διότι ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Ἀλλὰ πάντες συμφωνοῦσιν εἰς τοῦτο, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀποδοθῇ πολιτικὴ σημασία εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Συγγροῦ.

LE MESSAGER D'ATHÈNES, 25 Juillet (v.s.) 1887.

On n'a pas oublié l'attitude de quelques unes des gran-

des puissances à l'annonce que la Grèce avait offert ses bons offices pour amener une solution amicale de la question crétoise. La France seule avait admis la légitime intervention du cabinet d'Athènes, et la Porte, loin de s'en offusquer, avait fait remercier le gouvernement hellénique de ses démarches en faveur de la paix.

Il est bien avéré aujourd'hui que la solution pacifique de la question crétoise doit être surtout attribuée aux efforts du cabinet d'Athènes pour éviter une rupture entre la Porte et la représentation chrétienne de l'île de Candie. Aussi la Porte s'est-elle empressée de multiplier les témoignages de sa satisfaction sinon de sa reconnaissance de manière à dissiper tous les doutes qui auraient pu exister à ce sujet. On peut donc affirmer que les relations entre la Turquie et la Grèce sont devenues plus cordiales par suite de l'heureuse solution des affaires de Crète à laquelle la première de ces puissances a largement contribué.

'Εν Βραΐλᾳ, 2 Αὐγούστου 1887.

Η ΦΗΜΗ ΤΟΥ κ. ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ ΚΑΙ ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ἡ φήμη τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ὑποδουλωμέναις ἐπαρχίαις, ἔχει φθάσει τόσον ὑψηλά, ὥστε οὐδεὶς φθονερὸς καὶ κακοῦργος δύναται νὰ προσεγγίσῃ, ὅπως ἐκχύσῃ κατ' αὐτῆς τὸ δηλητήριον τοῦ βρωμεροῦ στόματός του.

Ὁ κ. Τρικούπης θεωρεῖται παρὰ πάντων τούτων ὡς Μεσσίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὡς Σωτὴρ αὐτῶν, ὅστις θὰ σώσῃ αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐπαρά-

του καὶ σκληρᾶς δουλείας καὶ θὰ τοὺς ἑνώσῃ μίαν ἡμέραν μετὰ τῆς πολυδόξου καὶ ποθητῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Τοσοῦτον δὲ εἶνε κεκορυφωμένη ἡ δόξα καὶ ἡ ὑπόληψις τοῦ σταθεροῦ καὶ σιδηροῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνδρός, ὥστε μὲ ἓν καὶ μόνον νεῦμα ἠμπορεῖ νὰ ἀναστατώσῃ ἁπάσας τὰς ὑποδούλους ἑλληνικὰς ἐπαρχίας ἀπὸ πόλεις ἕως χωρία (urbi et orbi) καὶ νὰ κάμῃ νὰ χύσωσιν ἀφειδῶς τὸ ἑαυτῶν χρυσίον ἅπαντες οἱ ἐν τῇ ὑφηλίῳ εὑρισκόμενοι ὁμογενεῖς.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀπεδείχθη πάντοτε ὅτι εἶνε πρωθυπουργὸς τῶν ἔργων καὶ οὐχὶ τῶν λέξεων, διὸ καὶ χαίρει πανταχοῦ ὑπόληψιν παρὰ τοῖς ὑποδούλοις ἀδελφοῖς ἡμῶν.

Ἤκουσα πολλοὺς ξένους νὰ λέγωσιν ἡμῖν, ὅτι ἔχομεν ἀδάμαντα καὶ ἐν τούτοις ὡς ἀδαεῖς ὅπου εἴμεθα δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν ἀξίαν αὐτοῦ καὶ ὅτι τότε μόνον καταλαμβάνομεν τὰς ἀρετὰς παντὸς ὑπάρξαντος μεγαλοφυοῦς ἐν Ἑλλάδι, ὅταν πλέον ὁ ἀπεχθὴς τάφος καὶ ἡ κρύα ὡς πάγος πλὰξ τὸν ἀγκαλιάσωσι νεκρόν, καὶ ὅτι ἀγαπῶμεν καλλίτερον τοὺς νεκροὺς καὶ ἀνδριάντας τούτων ἢ αὐτοὺς ὅταν ἦσαν ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἐμόχθουν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τούτοις ὅμως ὅσον καὶ ἂν κατατρέξωσι τὸν κ. Τρικούπην, πρὸς βλάβην τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι κομματάρχαι καὶ οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἠθικοποίησιν (;) τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀρθογράφοι! δὲν θὰ δυνηθῶσιν ὅμως καὶ νὰ ἐξαλείψωσι τοῦτον ἐκ τῶν σπλάγχνων καὶ τῶν φύλλων τῆς καρδίας τῶν τε ἐν τῇ ξένῃ καὶ ἐν τῇ ὑποδούλῳ ὁμαιμόνων ἀδελφῶν ἡμῶν ἐν οἷς εὑρίσκεται βαθέως κεχαραγμένον τὸ Σεβαστὸν αὐτοῦ Ὄνομα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 18 Αὐγούστου 1887.

Ἡ ἔκβασις τοῦ διεξαχθέντος προχθὲς ἐν τῷ νομῷ Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ὑπῆρξεν οἵα προσεδοκᾶτο, νίκη περιφανὴς τοῦ ὑποψηφίου τῆς συμπολιτεύσεως.

Τὴν τόσον καθαρὰν καὶ σαφῆ σημασίαν τῆς ἐκλογῆς ταύτης δὲν πιστεύομεν ὅτι θὰ τολμήσωσι νὰ διαμφισβητήσωσι καὶ ὑποτιμήσωσιν οἱ ἀντίθετοι. Τὴν νοημοσύνην αὐτῶν ἐλπίζομεν ὅτι δὲν λανθάνει τὸ ἀξιοσημείωτον φαινόμενον, ὅτι ὁ νομὸς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, εἷς τῶν πολυανθρωποτέρων καὶ μᾶλλον πεπολιτισμένων νομῶν τοῦ Κράτους, θεωρούμενος μέχρι τινὸς ὡς ἑστία ἀντιδράσεως κατὰ τῆς παρούσης κυβερνήσεως, καὶ φυτώριον τῶν μᾶλλον σφοδρῶν καὶ ἐξημμένων ὀπαδῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τρεῖς ἐρωτηθεὶς ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου ἐξέφρασε καὶ κατὰ τὰς τρεῖς φορὰς τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Εἶνε γνώρισμα τοῦτο ἀσφαλὲς ὅτι ἡ πρὸς τὴν παροῦσαν κυβέρνησιν πεποίθησις ἡ παρασχοῦσα αὐτῇ τὴν νίκην κατὰ τὴν 4 Ἰανουαρίου μένει ἀπαρασάλευτος, καὶ ὅτι διατηρεῖται συμπαγὴς καὶ κραταιὰ ἡ ἑπομένη ταῖς ἀρχαῖς τῆς συμπολιτεύσεως μεγάλη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πλειονοψηφία.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Τετάρτη, 12 Αὐγούστου 1887.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις κατήγγειλε τὴν κατὰ τὸ 1878 συνομολογηθεῖσαν πρὸς τὴν Αὐστρίαν ταχυδρομικὴν σύμβασιν, ἕνεκα τοῦ ἀτόπου τρόπου καθ' ὃν ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις ἄνευ προειδοποιήσεως παρέδωκεν εἰς τὰ τουρκικὰ ταχυδρομεῖα τοὺς ἑλληνικοὺς φακέλλους, ἀπόλλυσιν ἡ ἑταιρία τοῦ Λόϋδ πλεῖστα προνόμια σημαντικά, τὰ ὁποῖα εἶχε κατὰ τὴν σύμβασιν ἐκείνην, ὡς πρὸς τὰ λιμενικὰ καὶ ναυτιλιακὰ τέλη, τὰ τῶν γαιανθράκων κτλ. ὡς πρὸς τὰς τελωνειακὰς εὐκολίας, μεταφορὰν χρηματοδεμάτων, ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων καὶ λοιπὰ τοιαῦτα Διότι καὶ ἡμῶν σπουδαῖα ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ συμφέροντα ἔπαθον ἐκ τοῦ μέτρου ὅπερ μετὰ τόσης σπουδῆς ἔλαβεν ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις καὶ ἐξ οὗ ὁ τύπος τῆς Ἑλλάδος κυριώτερον ζημιοῦται. Καλῶς ἄρα ἔπραξεν ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις καταγγείλασα τὴν σύμβασιν, χωρὶς νὰ ἔλθῃ εἰς οὐδεμίαν συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσιαστικῆς αἰτίας τοῦ μέτρου αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐλπίδι,

ὅτι οἱ ἐν Βιέννῃ θέλουσιν ὁδηγηθῇ ὑπὸ ἰδεῶν μετριωτέρων καὶ μᾶλλον πρακτικῶν ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐν Ἀνατολῇ συμφερόντων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 17 Αὐγούστου 1887.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ περισσεύματος, πιστεύομεν ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ αἰσιοδοξότεροι τῶν περὶ τὸ ὑπουργεῖον θὰ ἀπέβαλον πᾶσαν περὶ αὐτοῦ ἐλπίδα πρὸ πολλοῦ, ἀφ' ἑτέρου ὅμως πεποίθαμεν, ὅτι οἱ σοβαρώτεροι ἄνδρες ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων ἤρχισαν πτοούμενοι πρὸ τῆς προϊούσης ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν εἰσπράξεων καὶ ἐξορκιζόμενοι πρὸ τῆς μαγγανείας τῆς τρικουπικῆς ταμιευτοκρατίας. Τὰ ἔσοδα εἰσπράττονται καθ' ἑκατομμύρια περισσότερα τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους· αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις τοῦ πρώτου ἡμίσεως τοῦ 1887 ὑπερέβησαν κατὰ πέντε ἑκατομμύρια τὰς τοῦ ἀντιστοίχου ἡμίσεως τοῦ 1886.

20 Αὐγούστου.

Χθὲς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τοῦ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἐπεσκέψατο ἐν τῇ πρεσβείᾳ τὸν πρεσβευτὴν κ Φεριδοὺν βέην.

Πέμπτη, 20 Αὐγούστου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν περὶ ὥραν 11 $^1/_2$ ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας Μαρκήσιος Κουρτοπάσης καὶ παρέμεινε μέχρι τῆς μεσημβρίας

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ, (ἐν Ἀλεξανδρείᾳ).

Πρὸ παντὸς ἄλλου, ἐν ταῖς παρούσαις μάλιστα περιστάσεσιν, ὁ μόνος δυνάμενος νὰ πηδαλιουχήσῃ τὸ σκάφος τῆς πολιτείας εἶνε ὁ κ. Τρικούπης, καὶ τὰ ἔγραψα ταῦτα ἐν πεποιθήσει, διότι ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ διέγνων τὸν ἄνδρα τὸν σταθερὰν ἔχοντα βούλησιν νὰ ἐπανορθώσῃ τὰ κακῶς κείμενα καὶ στιβαρὸν βραχίονα νὰ διασκορπίσῃ τὰ ζιζάνια, ἀκαταπονήτως ἐργαζόμενος καὶ ἐνώπιον οὐδενὸς χαριζόμενος. Ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀνδρὸς τούτου διήγειρε τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματά

μου καὶ πιστεύω ἐν πεποιθήσει ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς του ἄρξεται ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος, ἔμπλεος ἐνθουσιασμοῦ, ἔρριψα εἰς τὰς στήλας τῆς «Μεταρρυθμίσεως» τὰς σκέψεις καὶ τὰς κρίσεις μου.

ΜΕΡΙΜΝΑ

Πρέπει νὰ ἦνέ τις λίαν ἐμπαθής, ἵνα μὴ ἀνομολογήσῃ ὅτι ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, ἡ διοίκησις τοῦ κράτους οὐσιωδῶς ἐβελτιώθη καὶ τὰ πράγματα τῆς πολιτείας ἐτράπησαν τὴν ὁμαλὴν καὶ ἔρρυθμον πορείαν.

Ὅσῳ λοιπὸν παρέρχεται ὁ χρόνος καὶ βλέπει ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος ὅτι τὰ πράγματα ἐναργεστέραν καταδεικνύουσι τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐνεστώσης διοικήσεως, ὅσῳ αἰσθάνεται, ὅτι τὸ ἔθνος μετὰ τοιαύτην διοίκησιν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀνεχθῇ τὸ πεπτωκὸς καὶ καταδικασθὲν σύστημα, τόσῳ πλέον δριμύτερος ἐπιπίπτει κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εὑρίσκει, τοὐλάχιστον μέχρι τοῦδε, κυβερνητικὰς πράξεις ἀξίας κατακρίσεως, πλάττει τοιαύτας ἐν τῇ φαντασίᾳ του καὶ κατὰ τούτων ἐκχέει ἄφθονον δηλητήριον. Δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς νὰ μὴ ἐξυφάνῃ συκοφαντίαν χωρὶς νὰ μὴ δημιουργήσῃ ἀνύπαρκτόν τινα κυβερνητικὴν πρᾶξιν.

JOURNAL DES DÉBATS, Samedi 27 Août

LETTRES DE GRÈCE

Athènes, le 12 Août.

Je me suis attardé à ces détails que l'on jugera peut-être un peu frivoles. Je les crois utiles au tableau de la vie athénienne en la saison présente. Ils expliquent le calme parfait de l'opinion, l'absolue détente des esprits, la répugnance actuelle pour toute agitation politique. La Chambre est en

vacances; le chômage est à peu près général. Seulement, si vous passez très tard près du ministère des finances, vous risquez fort de voir de la lumière dans le cabinet du ministre. L'activité laborieuse de M. Tricoupis ne connaît guère le repos. Il poursuit sans trêve l'œuvre de réorganisation générale, et, particulièrement, de restauration financière, qu'il a entreprise. Il n'aura pas trop de tout son temps et de toute sa capacité de travail pour rétablir un budget si gravement compromis par l'incurie de ses prédécesseurs.

25 Αὐγούστου 1887.

Ἡ κυβέρνησις σκοπεῖ νὰ προβῇ εἰς τὴν εὔρυνσιν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου, εὑρίσκεται δὲ ἤδη μάλιστα εἰς διαπραγματεύσεις μετά τινος ἑταιρείας, ἥτις ἀναλαμβάνει τὸ ἔργον ἀντὶ 1,200,000 δραχμῶν. Ἡ κατασκευασθησομένη ἐπὶ τοῦ εὐρυνθέντος πορθμοῦ γέφυρα θέλει εἶνε ἐπίσης ὡς ἡ νῦν κινητή, τὸ δὲ πλάτος τοῦ στενοῦ ἔσται 40 μέτρα.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Αὐγούστου 1887.

Πρωθυπουργικὴ περιοδεία. — Περὶ τῆς περιοδείας τοῦ κ. Τρικούπη μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Μανέτα εἰς Τρίπολιν καὶ Καλάμας ὑπάρχουσιν αἱ ἑξῆς νεώτεραι πληροφορίαι. Ὁ κ. Τρικούπης ἔχει ἤδη ἀποφασίσει νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Πελοποννήσου, δὲν ὥρισεν ὅμως εἰσέτι τὴν ἐποχήν. Ἴσως κάμει τὴν περιοδείαν μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ βασιλέως.

Πέμπτη, 27 Αὐγούστου 1887.

Ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν Ἰταλὸς πρίγκιψ Σερινιάνο, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας Μαρκησίου Κουρτοπάσση, ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

Χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Αὐστροουγγαρίας κ. Σχαῖφερ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Αὐγούστου 1887.

Αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις. — Ἀποτέλεσμα ἀληθῶς πολὺ εὐάρεστον, ὀφειλόμενον εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ὑπομιμνῆσκον τὴν ὁμολογίαν τοῦ κ. Δηλιγιάννη ὅτι «ὁ κ. Τρικούπης κατὰ τὴν συνήθειάν του ἀγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀδυσωπήτου ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματός του».

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 25 Αὐγούστου 1887.

Ὅσοι πεισμόνως φρονοῦσιν, ὅτι ὁ πρώην πρωθυπουργὸς καὶ βουλευτὴς ἐξ Ἀρκαδίας ἀδύνατον εἶνε νὰ εἴπῃ ἢ γράψῃ τὴν αὐτὴν στιγμὴν δύο συνετὰς φράσεις, ἃς ἀναγνώσωσι τὸ σημερινὸν κύριον ἄρθρον τῆς «Πρωΐας», ἵνα πεισθῶσι, πόσον ἔχουσιν ἄδικον. Ἐν αὐτῷ ὁ πρώην πρωθυπουργὸς πραγματεύεται εἰς τρεῖς στήλας περί...τῆς διαδόσεως ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς προτίθεται νὰ ἐπισκεφθῇ προσεχῶς τὴν Τρίπολιν! Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ βεβαιώσωμεν ἢ διαψεύσωμεν τὴν εἴδησιν, νομίζοντες ὅτι καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξέλθῃ τῶν Ἀθηνῶν ἡμέρας τινὰς χάριν ἀναψυχῆς ἢ νὰ μεταβῇ εἰς Πελοπόννησον, χωρὶς νὰ εἶνε ἀνάγκη διὰ τοῦτο νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐπιθυμίαν του εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἢ τινος ἄλλου. Πρόκειται ἁπλῶς νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι τὸν ἡγέτην τῆς ἀντιπολιτεύσεως σοβαρῶς ἀπασχολεῖ ἡ εἴδησις τῆς μεταβάσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς Τρίπολιν καὶ ἐμπνέει αὐτῷ μακρὰ καὶ χαριτολόγα ἄρθρα, ἱκανὰ νὰ κινήσωσι τὸν οἶκτον καὶ τὸ μειδίαμα τοῦ ἀναγινώσκοντος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 27 Αὐγούστου 1887.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» ἤρξατο δημοσιεύουσα ἐπιστολὰς ἐξ Ἀθηνῶν εἰκονιζούσας ζωηρῶς τὸν ἐνταῦθα βίον. Ἐν τελευταίᾳ ἐπιστολῇ ὁ ἀνταποκριτής, περιγράφων λεπτομερῶς τὴν πολιτικὴν νάρκωσιν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας, ἐπιλέγει: «Ἀλλ' ἐὰν διέλθῃς περὶ

μέσας νύκτας ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, βλέπεις φῶς ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ὑπουργοῦ. Ἡ ἐργατικότης τοῦ κ. Τρικούπη ἀγνοεῖ, τί ἐστι ἀνάπαυσις. Ἐξακολουθεῖ ἀκαμάτως τὸ ἔργον τῆς γενικῆς ἀναδιοργανώσεως, ἰδίᾳ δὲ τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως, ἀπαιτεῖται δ' ὅλος του ὁ καιρὸς καὶ ὅλη του ἡ δραστηριότης, ὅπως καταστῇ ἀρτίπους ὁ ὑπὸ τῆς ἀβελτηρίας τῶν προκατόχων διακυβευθεὶς προϋπολογισμός».

Τετάρτῃ, 2 Σεπτεμβρίου.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΠΝΟΚΟΠΤΑΙ

Πρό τινων ἡμερῶν ὑπέβαλον τινὲς φίλοι του τὴν παρατήρησιν, ὅτι εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ καπνοῦ πρέπει νὰ φανῇ ἐπιεικέστερος, διότι εἶνε πιθανόν, ὅτι ὁ πτωχὸς κόσμος θ' ἀναγκασθῇ νὰ παραιτήσῃ τὴν καπνοποσίαν καὶ θὰ μειωθῇ ἡ κατανάλωσις καὶ συνεπῶς καὶ τὸ σχετικὸν ἔσοδον, ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης ἀπήντησε μετὰ πεποιθήσεως:

— Πλανᾶσθε! δὲν παραιτεῖ τις τὸ ἐλάττωμα, τὴν ἀρετὴν μόνον παραιτεῖ.

Ἀτυχῶς ἡ ἰδέα εἶνε ἀληθής, ὡς ἡ ἔκφρασις θαυμασία, σπανίως τις παραιτεῖ τὴν συνήθειάν του καὶ τὰ ἐλαττώματά του, τὰ ὁποῖα κυρίως καθῆκον ἔχει ὁ κ. Τρικούπης νὰ φορολογῇ ἀφοῦ τὸ καπνίζειν τὸ θεωρεῖ ἐλάττωμα.

LE MESSAGER D'ATHÈNES, 9 Septembre (n. s.) 1887.

Ainsi reconstituée l'opposition sera plus sérieuse et surtout plus redoutable au ministère qu'elle ne l'a été au cours de la dernière session. Mais, pour la prochaine session du moins, elle ne pourra jouer qu'un rôle effacé, vu l'écrasante majorité qui soutiendra le cabinet Tricoupi.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΕΞ ΕΙΔΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ

ΩΡΑ, 21 Αὐγούστου 1887.

Ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη ἐπίσημος κατάστασις, ἐμφαίνουσα τὰ κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον, Φεβρουάριον, Μάρτιον, Ἀπρίλιον, Μάϊον, Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον ἐνεστῶτος ἔτους καταναλωθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἴδη τῶν μονοπωλίων, συγκριτικῶς πρὸς τὰ καταναλωθέντα κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Συγκρίνοντες κατὰ μέρος τὴν κατανάλωσιν τῶν ἀνωτέρω ἑπτὰ μηνῶν πρὸς τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους, παρατηροῦμεν ὅτι ἐφέτος κατηναλώθησαν ἐπὶ πλέον :

κιβώτια πετρελαίου.....	9,099
κυτία πυρείων........	2,798,970
δέσμαι παιγνιοχάρτων...	67,547

ἤτοι κατὰ τοὺς ἑπτὰ μῆνας ἐν. ἔτους αἱ τῆς καταναλώσεως τῶν εἰδῶν τούτων εἰσπράξεις ὑπερέβησαν τὰς κατὰ τοὺς ἀντιστοίχους μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους

ἐκ πετρελαίου	δρ.	253,818
ἐκ πυρείων	»	95,998,55
ἐκ παιγνιοχάρτων	»	44,054,55
ἐν συνόλῳ δραχμαὶ....		393,871,10

ἤτοι κατὰ 19 ½ % περίπου.

Τρίτη, 8 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέψατο τὸν Πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας μαρκήσιος Κουρτοπάσης.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ (Ἀλεξανδρείας), 7/19 Σεπτεμβρίου.

Κατηγοροῦσι δέ τινες τοῦ προϊσταμένου τῆς κυβερνήσεως κ. Τρικούπη ὡς ἀνενδότου καὶ ἀκάμπτου εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ σχέ-

διά του καὶ ἀποκαλοῦσιν αὐτὸν σιδηροῦν πρωθυπουργόν, ἀλλ' ἡμεῖς θὰ ἐπεθυμοῦμεν νὰ τὸν ἀπεκάλουν κάλλιον χαλύβδινον, καὶ νὰ ἦν τοιοῦτος· οὐχὶ μόνον σιδηροῦν καὶ χαλύβδινον, ἀλλ' ἑκατομμυριάκις ἀδαμάντινον καὶ σκληρότερον παντὸς σκληροτέρου ὑπάρχοντος δέον νὰ ἔχωμεν πρωθυπουργόν, ἵνα καὶ οὐδὲ θρὶξ τῶν διατεταγμένων κάμπτηται. Τοιούτου κυβερνήτου ἀνάγκην ἔχει ἡ Ἑλλὰς καὶ ἂς ὠρύονται ὅσον θέλουσι κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη οἱ τὴν ἐξουσίαν δι' ἰδιοτέλειαν αὐτῶν ἐποφθαλμιῶντες. Ἂν ἡ ἐφ' ὅλων τῶν σημείων παρεκταθεῖσα γενικὴ παραλυσία περιορισθῇ, καὶ δυνηθῶμεν κἄπως νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐσμὲν ἔθνος, τοῦτο θὰ ὀφείλεται εἰς τὸν πολύμητιν νοῦν τοῦ πρωθυπουργοῦ τούτου, καὶ εἰς τὸν φύσει σταθερὸν καὶ ἄκαμπτον αὐτοῦ χαρακτῆρα.

ΩΡΑ, 28 Αὐγούστου 1887.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

Ἔχομεν ὑπ' ὄψει ἡμῶν αὐθεντικὴν κατάστασιν τῶν ἐν τοῖς τελωνείοις εἰσπραχθέντων κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον ἐ. ἔ. ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τελωνειακὰς εἰσπράξεις τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τῶν ἐτῶν 1885 καὶ 1886.

Κατὰ τὴν κατάστασιν ταύτην, αἱ ἐν τοῖς τελωνείοις εἰσπράξεις τοῦ Ἰουλίου π. ἔ. ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 2,161,783 καὶ 5 °/₀, ἤτοι:

ἐξ εἰσαγωγῆς	δρ.	2,058,546,31
ἐξ ἐξαγωγῆς	»	34,160,42
ἐκ διαμετακομίσεως	»	8,477,05
ἐκ λαθρεμπορίων	»	9,384,58
ἐξ ἐγγείων φόρων	»	44,800,79
ἐκ δικαιωμάτων	»	6,413,90
Ἐν ὅλῳ	δρ.	2,161,783,05

Κατὰ δὲ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1886 αἱ τελώνειακαὶ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 1,714,779 καὶ 11 %, καὶ κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1885 εἰς δραχμὰς 1,220,560 καὶ 92 %. Ὑπερτέρησαν ἄρα αἱ κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον ἐνεστῶτος ἔτους τελωνειακαὶ εἰσπράξεις τὰς μὲν τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1886 κατὰ δραχμὰς 447,004, τὰς δὲ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τοῦ 1885 κατὰ δραχμὰς 941,223.

Ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἰουλίου 1887 εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ 15,432,679.83, ἤτοι:

ἐξ εἰσαγωγῆς......	δρ.	13,346,013.51
ἐξ ἐξαγωγῆς	»	700,057.83
ἐκ διαμετακομίσεως.	»	73,137.41
ἐκ λαθρεμπορίων ..	»	75,626.84
ἐξ ἐγγείων φόρων..	»	1,139,766.72
ἐκ δικαιωμάτων....	»	98,077.52
Ἐν ὅλῳ	δρ.	15,432,679.83

Κατὰ τὸ ἀντίστοιχον διάστημα τοῦ μὲν ἔτους 1886 αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 9,676,729.09 τοῦ δὲ ἔτους 1885 εἰς δραχμὰς 10,387,765.13, ἑπομένως κατὰ τοὺς πρώτους ἑπτὰ μῆνας τοῦ 1887 εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλέον τῶν μὲν εἰσπραχθέντων κατὰ τοὺς ἑπτὰ πρώτους μῆνας τοῦ 1886 κατὰ δραχμὰς 5,756,170, τῶν δὲ εἰσπραχθέντων κατὰ τοὺς πρώτους ἑπτὰ μῆνας τοῦ 1885 κατὰ δραχμὰς 5,044,914.

4 Σεπτεμβρίου 1887.

... Πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου τὸ ὁποῖον πᾶν ἄλλο ἦτο ἢ τυπογραφεῖον, ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ ὁ κ. Τρικούπης διὰ νὰ γίνουν ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα ἐντὸς δύο μηνῶν μάλιστα.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Σεπτεμβρίου.

ΑΙ ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Τριπόλεως, σύντονοι ἤρξαντο γενόμεναι αἱ προετοιμασίαι πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Αἱ ὁδοὶ ἤρξαντο καθαριζόμεναι, εὐτρεπίζονται τὰ δημόσια γραφεῖα, ἐζητήθησαν δὲ πολλαὶ ἐντεῦθεν εἰκόνες τοῦ κ. Τρικούπη, δι' ὧν στολισθήσονται αἱ σημαῖαι τῶν συντεχνιῶν.

5 Σεπτεμβρίου 1887.

Χθὲς περὶ τὴν ἑσπέραν ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας κ. Ζερύ.

7 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς πρὸ μεσημβρίας ἀνῆλθεν εἰς τὴν 'Ακρόπολιν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὅπως περιεργασθῇ τὴν προχθὲς ἀνευρεθεῖσαν κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν αὐτῆς καὶ ὄπισθεν τοῦ μουσείου καλλίστης τέχνης ἀνδρικὴν κεφαλήν, περὶ ἧς διὰ μακρῶν ἐγράψαμεν ἐν τῷ χθεσινῷ φύλλῳ ἡμῶν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 3 Σεπτεμβρίου.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

'Εν τῇ συναδέλφῳ «Ἄργῳ» λίαν ἀντιπολιτευομένῃ ἄλλως, ἀλλὰ καὶ δικαίᾳ, ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς: «Διὰ νὰ ὦμεν δίκαιοι, δέον νὰ ἀνομολογήσωμεν, ὅτι πολλὰ κοινωφελῆ ἔργα ὀφείλονται εἰς τὸν νῦν πρωθυπουργόν. 'Επικρατεῖ τοὐλάχιστον τοιαύτη τις κοινὴ γνώμη, καθ' ἣν ἄνευ τῆς θελήσεως καὶ συνδρομῆς αὐτοῦ οὐδ' ὁ σιδηρόδρομος Πελοποννήσου ἤθελέ ποτε συντελεσθῇ. Ἤδη μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως πληροφορούμεθα, ὅτι καὶ αἱ διὰ τὸν σιδηρόδρομον Μύλων—Τριπόλεως—Καλαμῶν ἐργασίαι ἐξακολουθοῦν σύντονοι. 'Επε-

ρατώθησαν ἤδη ὑπὸ τῆς σχηματισθείσης ἐπιτροπῆς αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι, ἤρξατο δὲ κατ' αὐτὰς ἡ καταμέτρησις τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Κυβερίου, χωρίου τοῦ δήμου μας, θέσεως Ξυλοκερατιᾶς, ἐξ ἧς ἡ γραμμή, παρακάμπτουσα τὰς ὀρεινοτάτας Ὑσιάς, θὰ διευθυνθῇ διὰ τῶν σχετικῶς ὁμαλωτέρων ὀροπεδίων εἰς Τρίπολιν. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν θὰ δοθῇ τὸ περαιτέρω ἔργον εἰς μειοδοτικὴν ἐργολαβίαν κατὰ τμήματα. Ὁ κ. Τρικούπης χρησιμοποιεῖ ἐπὶ τούτῳ ἐθνωφελῶς τὰ μέλη τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς. Δυοῖν δὲ θάτερον· ἢ θὰ προβῇ εἰς τὴν δαπάναις τοῦ Κράτους κατασκευὴν τοῦ ἐν λόγῳ σιδηροδρόμου, ἢ, ὅπερ τὸ πιθανώτερον, διὰ τῶν διαβημάτων τούτων θέλει νὰ ἐξαναγκάσῃ ἑταιρίαν τινά, ὅπως αὐτὴ ἀναλάβῃ τὴν κατασκευήν του ὑπὸ ἐθνωφελεῖς ὅρους, διότι, ὡς λέγουν, ἑταιρία τις, παρουσιασθεῖσα, ἐζήτησε σὺν ἄλλοις προνομίοις νὰ τῇ ἐγγυηθῇ τὸ κράτος κέρδος τόκου 5 τοῖς $^0/_0$ τοὐλάχιστον ἐφ' ὅλων τῶν δαπανηθησομένων κεφαλαίων της, ἡ ἀξίωσις δὲ αὕτη ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἄγαν πλεονεκτικὴ καὶ ἀπεκρούσθη.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 6 Σεπτεμβρίου 1887.

. . . .

Ἐκ τούτων καταφαίνεται, ὁποῖαι ἔσονται αἱ εἰσπράξεις τῶν ὑπολειπομένων μηνῶν, ὁποῖον τὸ σύνολον τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων τοῦ ἔτους 1887, καὶ ὅτι, ἂν ὄχι μεῖζον, ἀλλὰ τοὐλάχιστον θὰ ἔχωμεν αὐτὸ τοῦτο τὸ προϋπολογισθέν, καὶ ἔσεται τοῦτο μία ἔτι πρόσθετος ἀπόδειξις, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης καταρτίζων τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους δὲν ἀνέγραψεν ἐν αὐτῷ εἰκῇ ἀριθμούς, ἀλλὰ τὸ ἐξαγόμενον βαθείας καὶ ἐνδελεχοῦς τῶν πραγμάτων μελέτης.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω προσωρινὴν κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὰς κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον εἰσπράξεις τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους,

μὴ συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὰς τῶν ὑποτελωνείων καὶ τῶν ἄλλων τελωνειακῶν σταθμῶν. Αὗται ἀνῆλθον ἐν συνόλῳ εἰς δρ. 3,312, 811. 85, ἂν δὲ προσθέσωμεν εἰς αὐτὰς κατ' ἐλάχιστον ὅρον 200,000 δρ. ἐκ τῶν ὑποτελωνείων, θέλομεν ἔχει σύνολον εἰσπράξεων τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 3 1/2 ἑκατομμύρια περίπου δραχμῶν. Ἐκ τούτων εἰσεπράχθησαν ἐκ δικαιωμάτων μὲν εἰσαγωγῆς δρ. 2,304, 636.89 καὶ 1,008, 174.96 δρ. ἐκ τῶν λοιπῶν Ἔχομεν δὲ ὑπερτέρησιν ἐσόδων ἐν τῷ συνόλῳ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τῷ 1886 δρ. 627,309.13 ὅσον δ' ἀφορᾷ τῷ 1885 δρ. *1,246,058 08*. Ἡ τελευταία αὕτη παραβολὴ εἶνε πολλοῦ λόγου ἀξία. Παραβάλλονται αἱ εἰσπράξεις αἱ ἐφετειναὶ πρὸς τὰς εἰσπράξεις τοῦ 1885 καθ' ὃ ἐκυβέρνα ὁ κ. Δηλιγιάννης. Ἦν δὲ ὁ μὴν Αὔγουστος τότε ἥσυχος. Εἶχε λήξει ἡ Βουλὴ καὶ ὁ κόσμος ἔχων ὑπ' ὄψει δεκαετῆ τοὐλάχιστον εἰρήνην ἦν γαλήνιος καὶ εἰς ἓν καὶ μόνον ἀπέβλεπεν, εἰς τὴν εὐμάρειαν καὶ τὴν ἐπούλωσιν τῶν δεινῶν τὴν ὁποίαν εἶχον προκηρύξει οἱ ἥρωες τῆς 7 Ἀπριλίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Κυριακῇ, 6 Σεπτεμβρίου 1887.

Θεωρεῖται πλέον ὡς βεβαία ἡ προσεχὴς ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον περιοδεία τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἀλλ' ἡ περὶ ταύτης ἀγγελία καὶ ἤδη, ὡς καὶ ἄλλοτε, παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς φαιδρὰ ἐπεισόδια, ἄξια νὰ κοσμήσωσι σκηνὰς κωμειδυλλίου, ἀγνοοῦμεν δὲ μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς εἰς ὁπόσα καὶ ὁποῖα συμβάντα θὰ παράσχῃ λαβήν·

Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Πελοποννήσου ἀνυπομόνως προσδοκῶσι νὰ ἴδωσιν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τὸν ἄνδρα, τὸν ἀπὸ μακροῦ διέποντα τὰς τύχας τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ἀπὸ μακροῦ ἀπασχολοῦντα τὰς σκέψεις αὐτῶν, ὡς οὐδεὶς ἕτερος τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων. Ὅθεν ἀνεστατώθη πρό τινων ἡμερῶν τὸ Ναύπλιον ἐπὶ τῇ, οὐκ οἴδαμέν πως, διασπαρείσῃ εἰδήσει, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης καταφθάνει αὐτόσε δι' ἐκτάκτου σιδηροδρομικῆς ἁμαξοστοιχίας. Ἐλέγετο μάλιστα μετὰ θετικότητος, ὅτι ἡ ἔκτακτος αὕτη ἁμαξοστοιχία ἀνεχώ-

ρησε, φέρουσα γαιάνθρακας καί...δύο βαγόνια πρώτης θέσεως, ἐντὸς τῶν ὁποίων εὑρίσκετο ὁ πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς ἀκολουθίας του.

Ἀγνοοῦμεν πῶς κατωρθώθη ὁ ἀλλόκοτος οὗτος συνδυασμὸς τῆς προμηθείας τῶν γαιανθράκων μετὰ τοῦ ταξειδίου τοῦ Πρωθυπουργοῦ· ἀλλ' ἡ σπουδαία εἴδησις ὑπερέβη τὰ ὅρια τῆς πόλεως, μετενεχθεῖσα καὶ μέχρι τοῦ γειτονικοῦ Ἄργους. Φυσικῷ τῷ λόγῳ οἱ Ἀργεῖοι ἔσπευσαν νὰ λάβωσι τὰ κατάλληλα μέτρα· οἱ ἐν ἀξιώμασι, δήμαρχοι καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι, διηυθύνθησαν φρακοφόροι καὶ μή, εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, ὅθεν θὰ διήρχετο πρῶτον ἡ πρὸς τὸ Ναύπλιον χωροῦσα ἁμαξοστοιχία· πολὺς δὲ λαὸς ἀκολουθήσας συνωθεῖτο περὶ τὸν σταθμόν. Καὶ ὄντως μετά τινα προσδοκίαν ἐπεφάνη ἡ ἀτμάμαξα σύρουσα τὰ προηγγελμένα βαγόνια τῶν γαιανθράκων καὶ ἓν βαγόνιον πρώτης θέσεως· ὅθεν κίνησις καὶ συγκίνησις καὶ συνωστισμὸς καὶ βοὴ καὶ περιέργεια. Ἠκούσθησαν, νομίζομεν καί τινες ζητωκραυγαί, τίς οἶδε δὲ πόσοι ῥήτορες ἡτοιμάζοντο νὰ ἀνοίξωσι τὸ χρυσοῦν στόμα των! Ὡς ἑπόμενον, ὅλα αὐτὰ ἐπῆγαν 'σ τὰ χαμένα. Ἡ ἁμαξοστοιχία δὲν ἐσταμάτησεν εἰς τὸ Ἄργος, ὁ κ. Τρικούπης εὑρίσκετο εἰς τὸ ὑπουργεῖόν του, ἐντὸς δὲ τοῦ βαγονίου τῆς πρώτης θέσεως εὑρίσκετο μόνον ὁ κ. Δούμας μετ' ἀνωτέρων τινῶν ὑπαλλήλων τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἡ κωμικὴ σκηνὴ ἐπανελήφθη καὶ εἰς Ναύπλιον. Δημοτικοὶ καὶ κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι ἐν μεγάλῃ στολῇ, λαὸς ἐν μεγάλῃ προσδοκίᾳ. Ἀφικνεῖται ἡ ἁμαξοστοιχία καὶ ἡ ἐλπὶς τοῦ νὰ ἴδωσι τὸν Πρωθυπουργὸν

Ἐχάθηκε 'σὰν τὸν ἀφρὸ 'ς τὸ φύσημα τοῦ ἀνέμου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἀνεγράψαμεν τὴν εἴδησιν ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἠκύρωσε τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων τῶν διαγωνισθέντων διὰ τὴν στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων. Τὸ πρᾶγμα εἶνε πρω-

τοφανές· οὐδέποτε ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων ἠκυρώθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων διαγωνισθέντων, καὶ οὐδέποτε παρουσιάσθησαν τοσαῦτα καταφανῆ σκάνδαλα εἰς ἐξετάσεις. Κατὰ τὰς ἀκριβεῖς πληροφορίας, ἃς ἔχομεν πλεῖσται καταχρήσεις ἔλαβον χώραν, διὸ ὁ κ. Τρικούπης ἀνέθηκεν εἰς τὸν συνταγματάρχην τῶν γενικῶν 'Επιτελῶν κ. Ζυμβρακάκην νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις. Φαίνεται ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ διῃρέθη εἰς δύο ἀλληλομαχομένας ὁμάδας, εἰς βάρος ἐννοεῖται τῶν ἐξεταζομένων, οἵτινες ἐγένοντο θύματα τῆς ἀμοιβαίας ἔχθρας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Οὕτω ἐνῷ μαθηταὶ ἐλάμβανον τὸν ἀνώτατον βαθμὸν εἰς τὰ ἑλληνικά, ἀλογίστως καὶ ἀδικαιολογήτως ἐλάμβανον εἰς τὰ μαθηματικὰ τὸν κατώτατον.

Οἱ ἐπιτυχόντες ἐν ταῖς τελευταίαις ἐξετάσεσι μαθηταὶ παρουσιάσθησαν χθὲς εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἐκφράσαντες τὰ παράπονά των ἐπὶ τῷ προσγιγνομένῳ αὐτοῖς ἀδικήματι. 'Ο κ. πρωθυπουργὸς συνεβούλευσε τοῖς νέοις νὰ λάβωσι τὸ θάρρος νὰ ὑποστῶσιν ἐκ νέου τὰς ἐξετάσεις φιλοτίμως καὶ νὰ μὴ θελήσωσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Σχολὴν μετὰ τὴν γενομένην ἀποκάλυψιν τῶν καταχρήσεων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 9 Σεπτεμβρίου.

Τοὺς ὕπνους τοῦ κ Δηλιγιάννη ταράσσει ἀπό τινων ἡμερῶν δεινὸς ἐφιάλτης, ἡ προσεχὴς εἰς Τρίπολιν μετάβασις τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. 'Αφ' ἧς στιγμῆς διεδόθη ἡ περὶ τοῦ ταξειδίου τούτου φήμη, ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν εὑρίσκει ἀνάπαυσιν .. Οἱ κάτοικοι τῆς Πελοποννήσου ἀκούουσι καθ' ἑκάστην τὴν ἁτμάμαξαν τοῦ σιδηροδρόμου, τὴν διασχίζουσαν τὰς ἀμπελοφύτους παραλίας τῆς Αἰγιαλείας καὶ τὰς παρὰ τὸν Ἴναχον πεδιάδας, συρίζουσαν, ὡς νὰ ἐμυκτήριζε χλευαστικῶς τὰς ἀπηρχαιωμένας καὶ ἀσεβεῖς φυλετικὰς ἰδέας τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τὰς αἰσθηματικὰς αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἄνδρας 'Αρκάδας ἐπικλήσεις. Ὅτε δὲ μετά τινα χρόνον τὸ πυρίπνουν τοῦ ἀτμοῦ ἅρμα θὰ

διελάση διὰ τῶν φαράγγων τοῦ Παρθενίου ὄρους, τῶν τέως ἀπροσίτων κρυσφυγέτων τοῦ τραγόποδος Πανὸς τοῦ Ἀρκάδος, τότε οἱ τὸν ὀμφαλὸν τῆς Πελοποννήσου οἰκοῦντες θὰ δυνηθῶσι κάλλιον νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν διαφορὰν τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῆς δημοκοπικῆς ἀδολεσχίας καὶ τῆς εὐσυνειδήτου ὑπὲρ τῆς προόδου ἐργασίας.

Ἀλλ' ἔκτοτε αἱ μέλαιναι σημαῖαι κατέπεσον εἰς ῥάκη, καὶ οἱ ἀτίθασσοι σημαιοφόροι ᾐσθάνθησαν πικρὸν τοῦ συνειδότος τὸν ἔλεγχον. Ἡ Πελοπόννησος, ἐπελθουσῶν τῶν νέων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὡσεὶ ἀπεκήρυττε τὴν πλάνην τῆς 7 Ἀπριλίου, ἐχορήγησεν εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀξιοσημείωτον πλειονοψηφίαν βουλευτῶν τῆς συμπολιτεύσεως, ἐπεκύρωσε δὲ τὴν πρᾶξίν της ταύτην βραδύτερον, κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, ἐκλέξασα, κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰς τὰ κυριώτατα αὐτῆς κέντρα δημάρχους ὁμόφρονας τῇ κυβερνήσει. Αὐτὴ ἡ Τρίπολις, ἐν ᾗ ἑδράζονται τὰ φαντασιώδη δυναστικὰ δικαιώματα τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἐξέλεξε δήμαρχον κεκηρυγμένον φίλον τῆς Κυβερνήσεως.

11 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς προσῆλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν διευθυντῶν τῶν παρ' ἡμῖν οἰνοπνευματοποιείων καὶ ὑπέβαλε διαφόρους παραστάσεις, παραμείνασα ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 10 Σεπτεμβρίου.

Ἐπειδὴ ἀνέκαθεν ἀποβλέψας εἰς τὴν μεγάλην τοῦ στρατοῦ σπουδαιότητα καὶ εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ, ἀνέλαβε φιλοτίμως τὸν βαρὺν κλῆρον τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ αὐτὸς ὁ πρωθυπουργός, μικροὶ καὶ μεγάλοι ἀντίπαλοι, ἀπὸ τῶν δυσηρεστημένων καὶ παρεγνωρισμένων Καρνὼ τοῦ στρατοῦ μας μέχρι τῶν ἀνήβων ῥέπορτερ τῶν ἡμεροβίων φύλλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, βάλλουσι συστηματικῶς κατὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ δὲν ὑπάρχει μέτρον ἢ διαταγὴ ἀφορῶσα εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἥτις νὰ μὴ

τύχη τῆς ἐξαιρετικῆς τιμῆς τοῦ νὰ σχολιασθῇ, νὰ κατακριθῇ, νὰ χλευασθῇ ποικιλοτρόπως.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 11 Σεπτεμβρίου 1887.

Εἰς ἓν μεσιτικὸν γραφεῖον, ὅπου καθ' ἑκάστην συχνάζουσι διάφοροι φίλοι, συζητήσεως γενομένης περὶ τῶν στρατιωτικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως, εἷς ἐξ αὐτῶν χάριν ἀστειότητος, ἀλλὰ μετὰ προσπεποιημένης σοβαρότητος ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς λοιπούς, ὅτι καθὰ θετικῶς ἐπληροφορήθη, ὁ πρωθυπουργὸς σκέπτεται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς πάντας τοὺς ὁπλίτας νὰ ξυρίζωσι τὸν μύστακα. Πάντες οἱ παριστάμενοι ἐνόησαν τὴν ἀστειότητα πλὴν ἑνὸς κατὰ τύχην εὑρισκομένου ἐκεῖ καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸ ἔναστρον στερέωμα τῶν συντακτῶν τοῦ «Αἰῶνος», ὅστις ἐσκοτισμένην ἔχων τὴν διάνοιαν ἐκ τοῦ ἀκαθέκτου κατὰ τῆς κυβερνήσεως πάθους, ἐξέλαβε τὸ πρᾶγμα τοῖς μετρητοῖς καὶ ἔσπευσε νὰ τὸ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς τὸν ἀρχισυντάκτην τοῦ «Αἰῶνος», ὅστις ἠγαλλίασεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ καὶ ἀμέσως ἐξηκόντισε τοὺς φοβεροὺς μύδρους κατὰ τῆς ἀσεβοῦς καινοτομίας.

Τὸ ἐπεισόδιον εἶνε χαρακτηριστικὸν καὶ διδακτικὸν ἅμα. Οἱ ἀμείλικτοι διῶκται τῆς κυβερνήσεως, ὁσάκις πρόκειται νὰ εὕρωσιν ἀφορμὴν πρὸς ἐπίθεσιν, δὲν καταδέχονται νὰ συμβουλεύωνται οὐδ' αὐτὸν τὸν ὀρθὸν λόγον.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 11 Σεπτεμβρίου 1887.

Συντάκτης μικροσκοπικῆς ἐφημερίδος πειρᾶται νὰ ἀποδείξῃ τὴν μὲν κυβέρνησιν τοῦ ἀσπίλου κ. Δηλιγιάννη ὡς φειδωλήν, τὴν δὲ τοῦ ἀσώτου κ. Τρικούπη, ὡς σπάταλον καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀναφωνεῖ· «ἐπὶ τῆς προηγουμένης κυβερνήσεως ἠλαττώθησαν κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ πλέον αἱ δαπάναι....» Πρὸς ἀναίρεσιν τοιούτων κακοήθων ἀνακριβειῶν, σκοπίμως ῥιπτομένων ἐν τῇ δημοσιότητι, παραθέτομεν ὧδε τοὺς ἐξ ἐπισήμου πηγῆς ληφθέντας ἀριθμοὺς τῶν ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ τε κ. Τρικούπη καὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη δαπανηθέντων διά τε τὴν συντή-

ρησιν καὶ λειτουργίαν τοῦ 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου, παραλείποντες, ὅτι ἀπὸ ἑνὸς περίπου ἔτους αἱ ἐργασίαι τοῦ 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου ἐτριπλασιάσθησαν σχεδὸν καί, ὅτι ἐν αὐτῷ ἐξετυπώθησαν ἔργα λίαν καλλιτεχνικῶς, ἐπισπάσαντα τὴν ἐπιδοκιμασίαν πάντων τῶν ἐχόντων ὀφθαλμούς.

'Αντιμισθία τοῦ τε τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου προσωπικοῦ τοῦ 'Εθνικοῦ τυπογραφείου 1884.

(*Πρωθυπουργία κ. Τρικούπη*)

Δαπάναι 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου	δρ.	65,356
Δαπάναι Τυπογραφείου 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν		20,000
		85,356

1885 — 1886

(*Πρωθυπουργία κ. Δηλιγιάννη*)

'Απὸ 1 Μαΐου 1885 μέχρι τέλους 'Απριλίου 1886.

Δαπάναι 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου	δρ.	84,263
» Τυπογραφείου ὑπουργείου		
'Εσωτερικῶν ἐπὶ δύο μῆνας (Μάϊον καὶ 'Ιούνιον)		3,400
		87,663.

1886 — 1887

(*Πρωθυπουργία κ. Τρικούπη*)

'Απὸ 1 Μαΐου 1886 μέχρι τέλους 'Απριλίου 1887.

Δαπάναι 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου	δρ.	88,937.

13 Σεπτεμβρίου.

'Ο ἐπιτετραμμένος τῆς 'Αγγλίας κ. Haggard ἐπεσκέφθη χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, ἐπὶ μακρὸν μετ' αὐτοῦ συνδιαλεχθείς.

Χθὲς π. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη τὸν ἐνταῦθα πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν βέην καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ περὶ τὰς δύο ὥρας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Διὰ κοινοῦ ἐγγράφου οἱ Χριστιανοὶ δημογέροντες Ἡρακλείου, ἡ δημαρχία τῆς πόλεως καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ὑδραυλικῶν αὐτῆς ἐπιτροπὴ ἐξέφρασαν πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Τρικούπην τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν καὶ ἁπάσης τῆς πόλεως διὰ τὴν εὐμενῆ ὑποδοχήν, ἧς ἔτυχε παρ' αὐτῷ ἡ αἴτησίς των περὶ ἀποστολῆς τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοσίων ἔργων κ. Σούλη, ὅπως μελετήσῃ τὰ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῆς πόλεως καὶ καταρτίσῃ τὰ ἀναγκαῖα σχέδια. Τὸ ἔγγραφον ἀνομολογεῖ χάριτας καὶ πρὸς τὸν κ. Σούλην, ὅστις ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας παραμείνας ἐν Ἡρακλείῳ μετ' ἐκτάκτου ἐπιμελείας ἐξετέλεσε τὴν ἀποστολήν του καὶ ἐν γένει ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας τῶν κατοίκων καὶ τὰς ἀνάγκας τοιούτου κοινωφελοῦς ἔργου.

Χθὲς π. μ. ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας κ. Μπίτσωφ.

ΩΡΑ, 12 Σεπτεμβρίου 1887.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΕΞ ΕΙΔΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Αὔγουστον αἱ εἰσπράξεις τῶν μονοπωλείων ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 316,263, αἱ δὲ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 309,783 καὶ 95 %, ἤτοι αἱ εἰσπράξεις τοῦ λήξαντος μηνὸς ὑ.τερέβησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 6,479.05/00.

Ἀπὸ δὲ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Αὐγούστου 1887 εἰσεπράχθησαν: 2,715,891.50.

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους 1886 εἰσεπράχθησαν: 2,303,046.80.

Συγκρίνοντες κατὰ μέρος τὴν κατανάλωσιν τῶν ὀκτὼ ἀνωτέρω

μηνῶν πρὸς τοὺς ἀντιστοίχους μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους, παρατηροῦμεν ὅτι ἐφέτος εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλέον:

ἐκ πετρελαίου	δρ.	255,087
ἐκ πυρείων	»	96,849.20
ἐκ παιγνιοχάρτων. . .	»	60,608.50
ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμαὶ		412,844.70

ἤτοι 18 % ἐπὶ πλέον.

15 Σεπτεμβρίου.

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ παρὰ τὸ κατάστημα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέγερσις Στρατοδικείου μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐξαρτημάτων κατὰ τὰ συνταχθέντα καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐγκεκριμένα σχεδιογραφήματα. Ἡ δαπάνη τοῦ ὅλου ἔργου προϋπελογίσθη εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 316,904,02/₀₀.

Ὡσαύτως ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ ὥρας περὶ τὸ κατάστημα τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐπαύξησις καὶ τροποποίησις τῶν παραρτημάτων κατὰ τὰ συνταχθέντα καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐγκεκριμένα σχεδιογραφήματα. Ἡ δαπάνη τοῦ ὅλου ἔργου προϋπελογίσθη εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 115,824.60/₀₀.

Τρίτη, 15 Σεπτεμβρίου.

Ἡ ἀνέγερσις τῆς Βαλλιανείου Βιβλιοθήκης ἐξακολουθεῖ μετὰ πολλῆς δραστηριότητος, συγχρόνως δὲ λαμβάνονται ἀπὸ τοῦδε καὶ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς μεγαλοπρεπέστερον ἐξωραϊσμὸν τοῦ κτιρίου τούτου, τὸ ὁποῖον μετὰ τῶν δύο ἄλλων, τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἀκαδημίας, πρόκειται νὰ ἀπαρτίσωσι σύμπλεγμα περικαλλέστατον καὶ κόσμημα μοναδικὸν τῆς ἑλληνικῆς πρωτευούσης. Καθ' ἃ μανθάνομεν, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὅστις εἶνε καὶ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ κτιρίου ἐπιτροπῆς, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν πρῴην καθη-

γητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κουμανούδην ἐπιστολήν, δι' ἧς παρακαλεῖ αὐτὸν ὅπως ἀποφανθῇ περὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ συμπλέγματος καὶ τῆς παραστάσεως ἥτις θὰ ἥρμοζε διὰ τὸ ἀέτωμα τῆς Βιβλιοθήκης. Ὁ κ. Κουμανούδης πρὶν ἢ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του θὰ συνεννοηθῇ καὶ μετ' ἄλλων περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολουμένων.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέθηκε τὴν ἐπισκευὴν καὶ ῥαφὴν τῶν ἀσπρορρούχων τοῦ στρατοῦ εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐργαστήριον τῶν ἀπόρων γυναικῶν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 14 Σεπτεμβρίου 1887.

Χθὲς προσελθόντες εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παρουσιάσθησαν πρὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ ὁ πάρεδρος, καὶ οἱ πρόκριτοι τοῦ χωρίου Νέων Λιοσίων. Σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν ἦν νὰ παρακαλέσωσι τὸν κ. πρόεδρον, ὅπως διορισθῇ εἰς τὸ χωρίον αὐτῶν διδασκάλισσα, καθότι ὁ αὐτόθι διδάσκαλος δὲν ἐκπληροῖ ὡς εἶπον τὰ καθήκοντά του.

15 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς μ. μ. ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένος τῆς Γερμανίας κύριος Bulow.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Σεπτεμβρίου 1887.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Ἀκροπόλεως».

Ὡς γνωρίζετε εἶμαι ἀπόμαχος δημοσιογράφος, μὴ ἔχων πλέον λόγους νὰ συμπαθῶ πρὸς κανένα, οὔτε ἐνδιαφερόμενος εἰς τὰ πολιτικὰ ἄλλως ἢ μόνον ὡς Ἕλλην.

Τοῦτο μ' ἐνθαρρύνει να σᾶς ζητήσω, ὡς συνάδελφος ἐν ἀμεροληψίᾳ, ὀλίγον τόπον διὰ τὰς κατωτέρω σκέψεις μου ἤ, ἀκριβέστερον, διὰ τὸν κατωτέρω συνοπτικώτατον ἰσολογισμὸν τῆς σημερινῆς ἐν

30

συγκρίσει πρὸς τὴν πέρυσιν κατάστασιν τοῦ τόπου. Ὅπως ἐκτιμήσῃ τις τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἰσολογισμοῦ τούτου οὐδὲν ἄλλο ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ εἰμὴ μόνον ὀλίγην μνήμην καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ βλέπῃ τὰ πράγματα μὲ γυμνὸν ὀφθαλμόν, ἄνευ τῆς βοηθείας κομματικῶν διόπτρων.

Ὅτε τὸν παρελθόντα Μάϊον ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν ὁ κ. Τρικούπης ὑπὸ τὸ κράτος τῶν δυσαρέστων περιστάσεων, τὰς ὁποίας νομίζω περιττὸν νὰ ὑπενθυμίσω, πάντες οἱ Ἕλληνες ἄνευ διακρίσεως οὐ μόνον κόμματος ἀλλὰ καὶ εὐέλπιδος ἢ ἀπαισιοδόξου ἰδιοσυγκρασίας, εἶχον καταντήσει νὰ θεωρῶσιν ὡς ἀνεπιδέκτους ἀμφισβητήσεως τὰς ἑξῆς δύο προτάσεις, ὅτι ἀδύνατον εἶνε εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ὀρθοποδήσῃ κοινοβουλευτικῶς καὶ ἐξίσου ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐκπληρώνῃ ἀνελλιπῶς τὰς πρὸς τοὺς δανειστὰς αὐτῆς ὑποχρεώσεις. Ταῦτα ἐφρόνουν καὶ ὡμολόγουν πλεῖστοι ἐκ τῶν θερμοτάτων τῆς κυβερνήσεως ὀπαδῶν. Τὸν ἡγέτην αὐτῶν ἐθεώρουν μὲν ὡς τὸν ἱκανώτατον νὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατόν, ὅπως ἐξαγάγῃ τὴν Ἑλλάδα ἐκ θέσεως ἀδιεξόδου καὶ τὸν ὑπεστήριζον ὡς τοιοῦτον, ὀλίγοι ὅμως ἦσαν καὶ οἱ πιστεύοντες κατορθωτὰ ὅσα ἀνελάμβανεν οὗτος νὰ κατορθώσῃ. Ἡ ἀνύψωσις τοῦ κοινοβουλίου διὰ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀναμίξεως αὐτῶν εἰς τὰ διοικητικὰ ἔργα καὶ ἐν διαστήματι ἑνὸς μόνον ἔτους τακτοποίησις τῶν οἰκονομικῶν, παρὰ μὲν τῶν φιλίως διακειμένων, ἐκρίνοντο ὡς πλάσματα ὑπερβαλλούσης αἰσιοδοξίας, παρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων ἐκηρύττοντο προϊόντα ἀγυρτείας μοναδικῆς. Ἐνῷ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐστήριζεν χρηστὰς κομματικὰς ἐλπίδας εἰς τὸ δυσεκπλήρωτον τῶν γενομένων ὑποσχέσεων, πλεῖστοι ἐκ τῶν φίλων τῆς κυβερνήσεως εἶχον παράπονον κατὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς, ὅτι ἀνεδέχθη τὴν βαρυτάτην εὐθύνην τῆς ἀμέσου ἀνορθώσεως τῶν πραγμάτων ἄνευ τινὸς ἀνάγκης, ἀφοῦ οὐ μόνον ἦτο ἡ κατάστασις δεινοτάτη, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐθύνη αὐτῆς ἀπεδίδετο ὑπὸ τοῦ σωφρονήσαντος ἐκ τῶν παθημάτων ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὰ γενόμενα μετὰ τὴν ἑβδόμην Ἀπριλίου.

Ἐν τοιαύτῃ οἰκονομικῇ καταστάσει τῆς χώρας καὶ ψυχικῇ διαθέσει τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, οὐδεὶς ἐσκέπτετο νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς νέας κυβερνήσεως πολλά, πολὺ δὲ μᾶλλον τοῦ προκατόχου του ἐθεωρεῖτο ὁ κ. Τρικούπης δικαιούμενος νὰ ἐπικαλεσθῇ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀπογραφῆς. Ἀφοῦ τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτείας τοῦ παραιτηθέντος ὑπουργείου ἐθεωροῦντο παρὰ πάντων καὶ παρ' αὐτοῦ τούτου ὡς ἀνεπίδεκτα διορθώσεως, οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ κατηγορήσῃ τὸν νέον πρωθυπουργὸν ὡς ὑπερμέτρως πρὸς τοὺς προκατόχους του αὐστηρόν, ἂν συνεμερίζετο κἀκεῖνος τὴν γνώμην τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἔκρινε πρέπον νὰ διαφωνήσῃ πρὸς πάντας, κηρύττων ὅτι τὸ παρὰ τοῦ προκατόχου του διαπραχθὲν κακὸν δὲν ἦτο ὅσον ἐνομίζετο μέγα· ὅτι ἡ παρ' αὐτοῦ γενομένη κατάργησις καλῶς ἤδη λειτουργούντων φόρων καὶ τῆς ἐπιστρατεύσεως αἱ δαπάναι προστιθέμεναι εἰς τὰ ἐκ τῶν καιρικῶν δυστυχημάτων ἐλλείμματα τῶν προηγηθέντων ἐτῶν, ἐδείνωσαν μὲν σημαντικῶς, ἀλλὰ δὲν κατέστησαν ἀπέλπιδα τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ τοιαύτη ἀντίθεσις γνωμῶν δὲν φαίνεται ὑμῖν ἔχουσά τι τὸ ἱκανῶς παράδοξον καὶ κἄπως μετέχον τοῦ ἀστείου; Πῶς τφόντι νὰ μὴ ἐκπλαγῇ τις βλέπων ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ὁμολογουμένως παραίτιον τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας ἀντιπολίτευσιν ἀρεσκομένην νὰ κηρύττῃ, ὅτι τὸ κακὸν τοῦ ὁποίου ἐγένετο πρόξενος δὲν ἐπιδέχεται θεραπείαν, οὐδ' ἀπομένει διέξοδος ἄλλη πλὴν τῆς χρεωκοπίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν κυβέρνησιν ἀγωνιζομένην νὰ πείσῃ τὸν κόσμον, ὅτι τὰ σφάλματα τῶν ἀντιπάλων αὐτῆς δὲ εἶναι ἐκ τῶν ἀνεπανορθώτων καὶ τὰς δῆθεν ἀνιάτους πληγὰς ἀναλαμβάνει ὑπὸ ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην νὰ θεραπεύσῃ ἐν διαστήματι ἔτους ἄνευ τινὸς ἀκρωτηριασμοῦ τῆς πίστεως καὶ τῆς τιμῆς τῆς Ἑλλάδος.

Περιττὸν νομίζω νὰ ὑπενθυμίσω ἡμῖν τίνα ἐπροξένησεν ἡ δήλωλωσις αὕτη ἐντύπωσιν. Ὅπως κατὰ τὴν προτέραν του τριετῆ πρωθυπουργίαν, οὕτω κατηγορεῖτο καὶ πάλιν ὁ κ. Τρικούπης, ὅτι ἐνῷ ἡ θέσις αὐτοῦ ἦτο ὀχυρὰ καὶ ἀπρόσβλητος κατέστησεν αὐτὴν ἐπισφαλῆ

καὶ ἐχορήγησεν ὅπλα εἰς τὴν συντετριμμένην ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἁμαρτημάτων αὐτῆς ἀντιπολίτευσιν, ἀναλαβὼν δωρεὰν δυσεκπληρώτους ὑποχρεώσεις. Καθ' ἅπαν τὸ ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς πρῴην Βουλῆς μέχρι τοῦ καταρτισμοῦ τῆς διαδόχου αὐτῆς διάστημα χρόνου, πλεῖστοι ἦσαν οἱ ὁλοψύχως εὐχόμενοι, ὅπως ἐμφανισθῇ ἡ κυβέρνησις μετὰ μετριωτέρου προγράμματος ἐνώπιον τῶν νέων ἀντιπροσώπων. Εἰς τὴν τοιαύτην ἴσως τῶν ἀφατριάστων ἀπαισιοδοξίαν ὀφείλεται τὸ μοναδικὸν φαινόμενον, τοῦ ὁποίου παρέστημεν μάρτυρες μετ' ὀλίγον. Λέγομεν μοναδικόν, διότι ἂν περιέστησαν ἄλλα τινὰ κράτη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀθετήσωσι τὰς πρὸς τοὺς δανειστὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις, ταῦτα ἠγωνίσθησαν πάντοτε ἐξ αἰδοῦς καὶ ἐκ συμφέροντος νὰ ἀποκρύψωσι τοῦτο μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς, μόνον δὲ παρ' ἡμῖν συνέβη νὰ κατέλθῃ ὁλόκληρον κόμμα εἰς τὴν ἐκλογικὴν παλαίστραν ἔχον ἀναγεγραμμένην ἐπὶ τῆς σημαίας αὐτοῦ τὴν χρεωκοπίαν.

13 Σεπτεμβρίου.

Ἡ θέσις τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἦτο οἵα περίπου ἡ θέσις ἰατροῦ ἀπέναντι ἀσθενοῦς τοῦ ὁποίου ἀμφίβολον μὲν εἶνε ἂν ἀρκοῦσιν αἱ δυνάμεις πρὸς ἀνοχὴν δραστικοῦ φαρμάκου, ἀλλ' ἀνεπίδεκτον ἀμφιβολίας ὅτι μόνον διὰ τῆς χρήσεως τοιούτου δύναται νὰ σωθῇ. Ἂν τῳόντι δὲν ἔστεργεν ἢ δὲν κατώρθωνεν ἡ Ἑλλὰς νὰ καταβάλῃ ὅσα ἀπῃτοῦντο ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἐκπληροῦσα τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς καὶ ὅπως ἐξισωθῶσι τὰ ἔσοδα πρὸς τὰς δαπάνας, ἀφεύκτως καὶ προσεχῶς ἤθελε μεταβληθῆ εἰς πρᾶγμα τὸ χρεωκοπικὸν φάσμα, ἀφοῦ οὔτε ἡ συνομολόγησις δανείου ἦτο δυνατή, οὐδ' ἀπέμεινε τὸ ὕστατον καταφύγιον τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἵνα πληρωθῇ, ὅπως κατὰ τὸ παρελθόν, τὸ κεχηνὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πραγμάτων δύο τινὰ ἠδύνατο νὰ πράξῃ ὁ κ. Τρικούπης ἢ προσχωρῶν κἀκεῖνος εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην περὶ τοῦ ἀνοικονομήτου τῶν οἰκονομικῶν, νὰ προκαλέσῃ εὐρεῖαν

ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν, ὅπως ἐπισήμως πιστωθῇ τίς ὁ παραίτιος τῆς καταστροφῆς, ἢ νὰ ἀναλάβῃ ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ καὶ ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην ν' ἀνασύρῃ τὴν Ἑλλάδα μετ' ἀκεραίας τῆς τιμῆς αὐτῆς ἐκ τοῦ βαράθρου. Ἡ πρώτη τῶν λύσεων ἦτο βεβαίως εὐχερής, τὸ δὲ ἐπικρατοῦν ῥεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης καθίστα αὐτὴν ἀσφαλεστάτην, ἀφ' ἑτέρου ὅμως εἶχε τὸ μειονέκτημα νὰ ἦνε καθαρῶς προσωπική. Οὐδὲν τῷ ὄντι θὰ ἐκέρδαινεν ἡ χώρα ἐκ τῆς ἀποπλύσεως τῶν χειρῶν τοῦ κ. Τρικούπη, ἐνῷ ὑπῆρχεν ἐλπὶς νὰ σωθῇ ἂν οὗτος ἐπροτίμα τῆς ἀπραγμοσύνης τὸν κίνδυνον καὶ τὴν εὐθύνην. Πρὸς δικαίαν ἐκτίμησιν τοῦ βαθμοῦ ψυχικοῦ σθένους, τὸ ὁποῖον ἀπῃτεῖτο πρὸς τοῦτο, δίκαιον φαίνεται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα περὶ τῆς καταστάσεως οὐ μόνον τῶν πραγμάτων ἀλλὰ καὶ τῶν πνευμάτων καθ' ἣν ὥραν ὑπεβάλλετο εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ἰσοσκελὴς προϋπολογισμός. Ἡ μὲν πολυκέφαλος Ἀντιπολίτευσις ἐβόα διὰ πάντων αὐτῆς τῶν στομάτων, ἀποκαλοῦσα μωρίαν, τύφλωσιν, πόρωσιν, ἀγυρτείαν, ἀσπλαγχνίαν πρὸς τὸν λαὸν τὸν δι' ἐπιβολῆς φόρων ἀγῶνα πρὸς ἀποτροπὴν τῆς χρεωκοπίας, ὁ δὲ ἀνεξάρτητος τύπος ἐλαχίστην παρεῖχεν ὑποστήριξιν εἰς τὸν ἀναλαβόντα τοῦτον. Ἡ «Ἀκρόπολις» κατεχώριζε μακρὰν σειρὰν ἄρθρων ὑπὲρ τῆς περικοπῆς τοῦ τόκου τῶν δανείων, ἡ δὲ «Ἐφημερὶς» ἐκήρυττεν ἀδύνατον τὴν ὑπερπήδησιν δι' ἑνὸς ἅλματος τῆς μεταξὺ τῶν δαπανῶν καὶ τῶν ἐσόδων ἀβύσσου. Ἂν δὲ πρέπει νὰ εἴπωμεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν, οὔτε μεταξὺ πάντων τῶν ὀπαδῶν τοῦ κόμματος ἐπεκράτει ἀπόλυτος πεποίθησις εἰς τὴν ἐπιτυχίαν. Οὐδόλως δικαιοῦνται νὰ βοῶσι κατὰ τοῦ βάρους τῶν φόρων οἱ διὰ τῶν ἔργων των καταστήσαντες αὐτοὺς ἀναποδράστους καὶ ἔτι ὀλιγώτερον νὰ ὀδύρωνται ἐπὶ τῇ ἁπλῇ ὑποθέσει ἐλλείμματος πέντε ἢ καὶ ὀκτὼ ἑκατομμυρίων οἱ πέρυσιν προσφερόμενοι νὰ ἐνδύσωσι τὴν Ἑλλάδα τὸ σάβανον τῆς χρεωκοπίας. Ἂν δὲ αὕτη ζῇ καὶ βαίνει πρὸς ταχίστην ἀνάρρωσιν, ἄδικον θὰ ἦτο νὰ λησμονήσωμεν ὅτι τοῦτο ὀφείλεται πρὸ πάντων εἰς τὸ πεῖσμα, τὴν τύφλωσιν, τὴν οἴησιν, τὴν

φορομανίαν, τὴν ἀσπλαγχνίαν ἢ ὅπως ἄλλως ὠνομάζετο παρὰ τῶν ἀπαισιοδόξων ἡ ἀνένδοτος κατὰ τοῦ ἐνταφιασμοῦ αὐτῆς ἀντίστασις τοῦ ἀνδρός, ὅστις μόνος ἐπέμενε πιστεύων δυνατὰ ὅσα πρό τινων μηνῶν ἐθεωροῦντο παρὰ πάντων ὑπερβαίνοντα τὰς δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος.

Ταῦτα γράφων οὐδόλως φοβοῦμαι μὴ κατηγορηθῶ ὡς μερολήπτης, ἂν ἀμεροληψία εἶνε οὐχὶ ἡ ἰσοπέδωσις τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, ἀλλ' ἡ ἀκριβὴς ἐκτίμησις τῶν ἔργων ἑκάστου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τῇ 8 Σεπτεμβρίου.

. . . Ἐπειδὴ ὅμως χάριτι θείᾳ ὑπάρχει ἑλληνικὴ κυβέρνησις καὶ τὴν κυβέρνησιν ταύτην ἀντιπροσωπεύει ὁ μᾶλλον τὰς συμπαθείας τῶν ἔξω Ἑλλήνων κεκτημένος κ. Τρικούπης, οὐδέποτε πιστεύομεν, ὅτι τὸ ζήτημα θὰ μείνῃ εἰς τὴν οἰκτρὰν ταύτην θέσιν, εὐχαρίστως δ' ἐπληροφορήθημεν ἐκ τῶν εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐφημερίδας ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκρίσεων, ὅτι ἐνέργειαι ἤρξαντο γινόμεναι πρὸς διακανόνισιν τοῦ ταχυδρομικοῦ ζητήματος.

24 Σεπτεμβρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης διέταξε καὶ παρηγγέλθη ὅπως ὑφανθῇ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῶν «Ἀπόρων Γυναικῶν» ὁ τάπης τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς. Ὁ τάπης οὗτος ἔσται οὕτως ἐγχωρίου ἐργασίας, χθὲς δὲ ἐλήφθησαν τὰ πρὸς τοῦτο κατάλληλα μέτρα.

16 Σεπτεμβρίου 1887.

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀφίκετο χθές, ὡς προηγγέλθη, ὁ πρίγκηψ τοῦ Ὀρλεὰν Ἑρρῖκος. Ὁ πρίγκηψ Ἑρρῖκος κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἐπεσκέφθη δὲ περὶ τὴν 3 μ. μ. τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, ὅστις ἀνταπέδωκεν αὐτῷ κατόπιν τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἄνευ προειδοποιήσεως, ἀλλὰ δὲν εὗρεν αὐτόν, ἐξελθόντα εἰς μικρὸν περίπατον κατὰ τὴν πόλιν.

16 Σεπτεμβρίου.

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1888.

Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χ. Τρικούπη συνέρχονται σήμερον τὴν ἑσπέραν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ τμηματάρχαι τοῦ ὑπουργείου τούτου, ὅπως ἄρξωνται τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους 1888.

17 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας σὶρ Ὁράτιος Ῥοῦμβολδ.

16 Σεπτεμβρίου.

Ὁ χθὲς ἐπανελθὼν ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν ἐπεσκέφθη περὶ τὴν ἑσπέραν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, μεθ' οὗ διακόψαντος τὸ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν συνεδριάζον ὑπουργικὸν συμβούλιον, συνδιελέχθη ἐπὶ ὥραν καὶ πλέον.

17 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα καθηγητὴς ἰατρὸς κ. Τρελᾶ μετέβη τὴν 11 καὶ 1/2 πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν οἰκίαν του ὃν δὲν εὗρεν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 17 Σεπτεμβρίου.

ΒΑΛΛΙΣΜΟΣ ΛΑΤΑΝΙΑ. Εἶνε γνωστόν, ὅτι ἡ αἴθουσα τοῦ οἴκου τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τὰ παρακείμενα δωμάτια εἶνε ἀληθὲς θερμοκήπιον, ἐν ᾧ θάλλουσι καὶ ἀναπτύσσονται τὰ ὡραιότερα καὶ σπανιώτερα τῶν φυτῶν. Ἐκ τῶν φυτῶν τούτων μοναδικοὶ καὶ σπάνιοι εἶνε οἱ φίκοι, ὧν ὁ εἷς ὑπερμεγέθης τὸ ὕψος μετὰ δυσκολίας μετεκομίσθη, ὅτε πρό τινων ἐτῶν ὁ κ. Τρικούπης μετήλλαξεν οἰκίαν ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς Ὁμονοίας εἰς τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας. Ὑπὲρ πάντα ὅμως τὰ φυτὰ τὸ ὡραιότερον καὶ μεγαλοπρεπέστερον εἶνε ἡ λατάνια, ἥτις καταλαμβάνει σχεδὸν ὁλόκληρον τὸν ἀντιθάλαμον. Ὁ ἀρχιμουσικὸς κ. Καίσαρης ἔγραψε χαρίεντα βαλλισμόν, ὃν ὠνόμασε Λατάνιαν ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ φυτοῦ τούτου.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 12 Σεπτεμβρίου.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους τὸ δάνειον τῶν 60 ἑκατομμυρίων ἐτιμᾶτο ἐν Ἀθήναις 448 φρ. ἤδη δὲ τιμᾶται 528. Τῶν 120 ἑκατομμυρίων ἐτιμᾶτο τὸν Ἰανουάριον φρ. 385 καὶ σήμερον ἔχει τιμὴν 453 φρ. Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1887 εἶχε τιμὴν 255 φρ. ἤδη δὲ τιμᾶται 363 φρ. Τῶν 10 ἑκατομμυρίων ἔφερε κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους φρ. 195 καὶ σήμερον 234. Αἱ αὐταὶ περίπου διαφοραὶ παρατηροῦνται καὶ ἐπὶ τῶν ἀξιῶν τῶν πιστωτικῶν καταστημάτων. Οὕτως αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπὸ φράγκων 3960 τὸν Ἰανουάριον, τιμῶνται σήμερον φρ. 4270. Τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης ἀπὸ φράγκα 64 μόνον τὸν Ἰανουάριον, ζητοῦνται σήμερον εἰς τὰ 153. Τῶν μεταλλουργείων Λαυρείου τὸν Ἰανουάριον προσεφέροντο εἰς τὰ φρ. 91, ἤδη δὲ ζητοῦνται εἰς τὰ 123. Οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ ἀγορασταὶ τῶν ἐθνικῶν χρεωγράφων, σύμβουλον ἔχοντες τὴν ἀπαθῆ καὶ ἀφατρίαστον ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, βλέπουσιν, ὅτι τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς Κυβερνήσεως, μόλις ἐν τοῖς πρώτοις βήμασι τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ εὑρισκόμενον, ἔδωκεν ἀγαθὰς ἀπαρχάς, ἡ ἀκλόνητος δὲ πίστις ἐπὶ τὴν μακρὰν διάρκειαν καὶ κανονικὴν λειτουργίαν τῶν κυβερνητικῶν μέτρων — καὶ βεβαιοῦμεν τὴν πίστιν ταύτην ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀπογνώσεως, ἣν προξενοῦμεν εἰς τοὺς περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν — συμπληρουμένων καὶ βελτιουμένων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν, ἐμπνέει εὐλόγως τὴν πεποίθησιν, ὅτι μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν οὕτω δραστηρίας, ἐπιμόνου καὶ πεφωτισμένης κυβερνητικῆς ἐργασίας, τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος ἀφιχθήσονται εἰς τὴν περιωπήν, εἰς ἣν ἔθεσεν αὐτὰ ἡ ἐκτίμησις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ ψῆφος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀντιπροσωπείας αὐτοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 23 Σεπτεμβρίου 1887.

Σήμερον περὶ κομμάτων καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν οὐδεὶς λόγος.

Ἐντεῦθεν μὲν συμπαγὴς καὶ σταθερὰ πλειονοψηφία, πειθαρχοῦσα ὑπὸ μονοκράτορα ἀρχηγόν, οὐδὲν σημεῖον οὐδὲ πόρρωθεν παρασχοῦσα, ὅτι ὑπέστη ἀλλοίωσίν τινα μικρὰν ἢ μείζονα, κατέναντι δὲ τῆς πυκνῆς ταύτης καὶ συντεταγμένης φάλαγγος διάφορα ἀποσπάσματα ὑπὸ ἴδιον ἀρχηγόν, ἢ καὶ πλείονας, ἀσύνδετα καὶ ἀσύμφωνα πρὸς ἄλληλα, ἕνα μόνον ἔχοντα κοινὸν χαρακτῆρα, ὅτι συλλήβδην ὀνομάζονται ἀντιπολίτευσις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 24 Σεπτεμβρίου 1887.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΠΥΡΓΟΥ

Ἐγένετο ἐν Πάτραις ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Πύργου — Πατρῶν καὶ προσεχῶς ἄρχονται αἱ ἐργασίαι καὶ ἐν Πύργῳ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 24 Σεπτεμβρίου 1887.

Ἡ Πελοπόννησος δὲν δύναται ἢ νὰ ὁμολογῇ ἀπείρους χάριτας εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως κ. Τρικούπην, εἰς τὴν σιδηρὰν θέλησιν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται τὸ ἀγαθὸν τῆς διὰ πλήρους συμπλέγματος σιδηροδρόμων συγκοινωνίας τῆς Πελοποννήσου πρὸς τὴν πρωτεύουσαν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 20 Σεπτεμβρίου 1887.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν χθὲς τὴν πρωΐαν συνῆλθον τῇ προσκλήσει τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τμηματάρχης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Ἰσχόμαχος, ὁ διοικητὴς τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων κ. Θ. Μάνος, ὁ διοικητὴς τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων κ. Ἠλ. Κανελλόπουλος, ὁ διευθυντὴς τοῦ Σχολείου τῶν Βιομηχάνων Τεχνῶν κ. Α. Θεοφιλᾶς καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου κ. Θ. Νέγρης, καὶ συνεσκέφθησαν περὶ τῆς προσθήκης ὀγδόης τάξεως ἐν τῷ Πρακτικῷ Λυκείῳ, ἐν ᾗ νὰ ἀσκῶνται οἱ εἰς ταύτην φοιτῶντες ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ μαθήματα

τῶν Σχολῶν, ὧν οἱ διευθυνταὶ παρίσταντο κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐγένετο ὁμοθυμαδὸν δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ περὶ προσθήκης τῆς τάξεως ταύτης, καταρτίζεται δ' ἤδη τὸ πρὸς τοῦτο διάταγμα.

Σάββατον, 19 Σεπτεμβρίου 1887.

Χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μεταβὰς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Ξένων ἀπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν ἐπιφανῆ ἀρχιτέκτονα κ. Χάνσεν.

22 Σεπτεμβρίου.

Ὁ ἀπό τινων ἡμερῶν διατρίβων ἐνταῦθα Ἄγγλος δικηγόρος κ. Moon, ὅστις εἶνε λαμπρὸς ἑλληνιστής, ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. Τρικούπην, ἐπὶ μακρὸν παραμείνας παρ' αὐτῷ.

18 Σεπτεμβρίου.

Ἀφίκετο ἐκ Βιέννης ὁ διάσημος ἀρχιτέκτων Θεόφιλος Χάνσεν. Χθὲς δὲ ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Τσίλλερ ἐπεσκέψατο τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

19 Σεπτεμβρίου 1887.

Χθὲς κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνέθηκε τῷ κ. Χάνσεν νὰ παρασκευάσῃ σχέδιον ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου ἐπὶ προϋπολογισμοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου χρυσῶν φράγκων. Ἡ ὕπαρξις μεγάλου ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου ἦτο ἀπαραίτητος, σχεδὸν ἀνάγκη διὰ πόλιν ὡς τὰς Ἀθήνας, καταπληρουμένην ὑπὸ ἀρχαιοτήτων.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἀνέλαβε νὰ τὴν θεραπεύσῃ φαίνεται φιλόπατρις ὁμογενὴς διαθέτων τὸ ποσὸν 1,000,000 φράγκων, ὅπερ ἀνωτέρω ἀνεγράψαμεν, καὶ εἰς ὃν γενναῖον χορηγὸν ὁ κ. Τρικούπης ἅμα περατωθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Χάνσεν τοῦ σχεδίου θέλει ὑποβάλει αὐτό. Ἀτυχῶς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ πληροφορηθῶμεν τὸ ὄνομα τοῦ ὁμογενοῦς τούτου, διότι ὁ κ. Τρικούπης δὲν τὸ ἐφανέρωσεν.

ΩΡΑ. 20 Σεπτεμβρίου.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μονθολὼν καὶ ὁ διαπρεπὴς Γάλλος ἰατρὸς κ. Τρελὰ ἐπεσκέφθησαν τὴν χθεσινὴν ἑσπέραν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

18 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνταπέδωκε μεταβὰς εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρεσβείαν τὴν ἐπίσκεψιν πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας κ. Ῥοῦμβολδ καὶ τὸν τῆς Γαλλίας κ. Μονθολών. Ἐπίσης δ' ἀντεπεσκέφθη καὶ τὸν κ. Τρελά, ὃν ὅμως δὲν εὗρεν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ.

20 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν βέης.

22 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ προχθὲς ἀφικόμενος νέος πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Le Maitre.

ΩΡΑ, 20 Σεπτεμβρίου.

Περὶ τοὺς ἑκατὸν δικηγόροι τῶν Ἀθηνῶν προσῆλθον χθὲς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, εἰσαχθέντες δὲ παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ δικαστικοῦ καταστήματος, καθόσον τὸ ὑπάρχον εἶνε ὅλως ἀνεπαρκὲς καὶ ἀκατάλληλον. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν αὐτοῖς ὅτι ἡ κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα τὴν σπουδαιότητα τοῦ ζητήματος, περὶ οὗ παρεκάλεσαν οἱ δικηγόροι, εἰργάσθη συντόνως ἐπ' αὐτοῦ, κατέληξαν δὲ αἱ περὶ τούτου μελέται αὐτῆς εἰς τοῦτο, ὅτι, ἐπειδὴ πρὸς ἀνέγερσιν ὁριστικοῦ καταστήματος ἀπαιτοῦνται τρία ἢ τέσσαρα ἔτη, προτιμότερον εἶνε νὰ ἀνεγερθῇ ἤδη προσωρινὸν δικαστικὸν κατάστημα ἐπὶ τοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως οἰκοπέδου τῆς μονῆς Πεντέλης. Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ τὸ σχέδιον τοῦ καταστήματος τούτου εἶνε ἤδη ἕτοιμα, θέλουσι δὲ δαπανηθῇ περὶ τὰς 400,000 δραχμῶν καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἕκαστος κατανοεῖ, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀνεγέρσεως ὅλως

προσωρινοῦ καὶ μικροῦ, ἀλλὰ περὶ καταστήματος ἐπαρκοῦς ἐπί τινα τοὐλάχιστον ἔτη. Ἀλλὰ καὶ αὖθις, προσέθηκεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, παρουσιάζεται καὶ ἄλλη ἀνάγκη, ἡ εὕρεσις δηλονότι καταστήματος καταλλήλου μέχρι τῆς ἀνοικοδομῆς τοῦ νέου ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τῆς μονῆς Πεντέλης. Ἀπὸ μηνῶν ἡ κυβέρνησις ἠσχολήθη ἀναζητοῦσα ἰδιωτικόν τι κατάστημα πρὸς ἐνοικίασιν, ἀλλ' ἀτυχῶς δὲν εὗρε τοιοῦτον. Ἐσκέφθη τότε, ὅπως ἀναγείρῃ προσωρινῶς παράπηγμά τι εὐπρεπὲς παρὰ τῷ ἤδη καταστήματι τοῦ πρωτοδικείου, ἀλλὰ περὶ τούτου θὰ ἀποφασίσῃ ἤδη ὁριστικῶς, ἀφοῦ ὅμως πεισθῇ, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν ἄλλως νὰ ἀναπληρωθῇ ἡ ἀνάγκη, διότι κατὰ τὸν ἀρχιτέκτονα πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ παραπήγματος θὰ ἀπαιτηθῶσι τρεῖς ἢ τέσσαρες μῆνες. Εἷς τῶν δικηγόρων προέτεινεν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, ὅπως προσωρινῶς τὸ πρωτοδικεῖον μετενεχθῇ εἰς τὸ Βαρβάκειον, ἀλλ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι οὐδόλως συμφωνεῖ πρὸς τοὺς προτείνοντας τὴν καταστροφὴν μιᾶς ὑπηρεσίας χάριν ἄλλης, οὐδὲ δικαιοῦταί τις νὰ λάβῃ ἀπὸ τῆς παιδείας χάριν τῆς δικαιοσύνης τὸ ἐκπαιδευτικὸν τοῦτο κατάστημα. Εὐθὺς ὅμως, ὡς εὕρῃ ἡ κυβέρνησις ἢ προτείνουσιν οἱ δικηγόροι κατάλληλον ἰδιωτικὸν κατάστημα, θέλει προβῇ εἰς τὴν ἐνοικίασιν αὐτοῦ, μηδόλως λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὸ χρηματικὸν ζήτημα. Οἱ δικηγόροι κατόπιν ἀπήντησαν, ὅτι θέλουσιν ἐργασθῇ δι' ἐπιτροπῆς πρὸς ἀνεύρεσιν καταλλήλου οἰκήματος, καὶ ἀποχαιρετήσαντες τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἀπῆλθον.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 20 Σεπτεμβρίου.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Τὴν 4 μ. μ. χθὲς διήρχοντο τοῦ γραφείου ἡμῶν οἱ κ. κ. δικηγόροι Ἀθηνῶν ἐν σώματι συζητοῦντες καὶ ἐφαίνοντο ὡς διαδήλωσις. Ἐμάθομεν δὲ τὰ ἑξῆς:

Δὲν εὗρον ὅμως τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ μετέβησαν

εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὡμίλησεν ἐξ ὀνόματος τῶν συναδέλφων του ὁ δικηγόρος κ. Μομφερράτος.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς περίπου:

«Ἐλπίζω ὅτι ἤλθατε νὰ συζητήσωμεν λογικῶς, καὶ ὄχι διὰ μομφῶν κατὰ τοῦ ὑπουργείου».

Ἡ ἀπάντησις αὕτη, μετὰ δηκτικότητος μάλιστα γενομένη διὰ τὰς παραπομπὰς τῶν παραπόνων εἰς τὰς ἐφημερίδας, τὰς ὁποίας ἀναγινώσκει ὁ κ. πρωθυπουργὸς, ἠρέθισε τὸν κ. Φιλάρετον καὶ ὡμίλησεν ὡς ἑξῆς καὶ οὗτος:

Διακόπτων ἐνταῦθα ὁ κ. πρωθυπουργός, λέγει: «Δὲν ἐκδιώκω τὴν μίαν ὑπηρεσίαν χάριν τῆς ἄλλης καὶ συνεπῶς δὲν παραχωρῶ τὸ Βαρβάκειον ἀφοῦ ἔχῃ ἄλλον προορισμόν». Οἱ κκ. Τσῖτσος, Ζωντανὸς καὶ ἄλλοι: «Μή τοι δὲν μετεβλήθη εἰς νοσοκομεῖον καὶ στρατῶνα;» Ὁ κ. Τρικούπης: «Θέλετε νὰ συζητήσωμεν λογικῶς;» Ὁ κ. πρωθυπουργὸς θέτει τέρμα, ἐπαγόμενος: «Εἰς τοιαύτην συζήτησιν δὲν δύναμαι νὰ ἐξακολουθήσω· ἀλλὰ σᾶς παρακαλῶ νὰ συντελέσητε καὶ ὑμεῖς καὶ φροντίσητε νὰ εὑρεθῇ κατάλληλος αἴθουσα. Ἡ κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι δὲν φείδεται χρημάτων, εἰμὶ δὲ πρόθυμος καὶ προσωπικῶς νὰ προνοήσω εἰς ἐκμίσθωσιν καταλλήλου οἰκήματος, ἂν εὑρεθῇ. Περὶ τῆς ζητηθείσης διακοπῆς τῶν συνεδριάσεων, δὲν δύναμαι νὰ ἀποφανθῶ· τοῦτο ἀπόκειται τοῖς ἁρμοδίοις καὶ τοῖς κκ. δικηγόροις νὰ ἀποφασίσωσιν».

Τοιουτοτρόπως ἀπῆλθον οἱ κκ. δικηγόροι.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς διέταξε νὰ ὑποβληθῶσι τῷ κ. Χάνσεν τὰ σχέδια τοῦ κεντρικοῦ Μουσείου, ὅπως ἀποφανθῇ, ἂν ἐπιδέχονται τροποποίησιν πρὸς σπουδαίαν αὔξησιν αὐτοῦ. Ὁ δὲ κ. Χάνσεν μὴ δυνάμενος μακρόθεν νὰ ἐπιφέρῃ γνώμην, ἦλθεν ἐνταῦθα καὶ ἤδη μελετᾷ τὸ σχέδιον τῆς τροποποιήσεως τοῦ κεντρικοῦ Μουσείου.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, 20 Σεπτεμβρίου.

. . . .

Τέλος ἔφθασαν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον καὶ ὡδηγήθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κ. Τρικούπη. Ὁ πρωθυπουργὸς εἰσῆλθε μὲ τὰς χεῖρας εἰς τὰ θυλάκια, τὸ στῆθος προτεταμένον, προκλητικὸν τὸ βλέμμα καὶ ἀγέρωχον. Εἷς τῶν δικηγόρων λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκε τὰ παράπονα τοῦ σώματος τῶν συναδέλφων καὶ ἐζήτησε τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ. Ἀλλ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπὸ ἐλεγχομένου ἔλαβε θέσιν ἐλέγχοντος καὶ παρετήρησεν ὅτι, οἱ κκ. δικηγόροι ἀντὶ νὰ ἐκφράζωσι παράπονα καὶ νὰ ἐλέγχωσι τὴν κυβέρνησιν ὤφειλον πρότερον νὰ ζητήσωσι παρ' αὐτοῦ πληροφορίας, καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔλαβε τὴν καλωσύνην, ἵνα μὴ εἴπωμεν τὴν θρασύτητα νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τοὺς παραπονουμένους...

24 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὁ βαρῶνος Τράουτεμβεργ ἐπεσκέψατο τὸν πρωθυπουργόν.

24 Σεπτεμβρίου.

. . . .

Ἀλλ' ἡ ἀληθὴς ὤθησις πρὸς παραγωγὴν ἐπιστημόνων τελειοτέρων, ἐπιστημόνων δικαιουμένων ἴσα καὶ οἱ ἐκ τῆς Κεντρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων καὶ τῶν Γεφυροδοποιῶν ἐξερχόμενοι πολιτικοὶ μηχανικοί, ἐδόθη ὑπὸ τῆς νῦν κυβερνήσεως, ἥτις ἐπὶ ὅλως νεωτέρου καὶ λαμπροῦ ὀργανισμοῦ μετερρύθμισε τὴν παλαιὰν Σχολήν, ἵνα οἱ ἐξ αὐτῆς ἀποφοιτῶντες νέοι κατατάσσωνται ἐν τῷ σώματι τοῦ μηχανικοῦ τῶν δημοσίων ἔργων, οὐχὶ πλέον ὡς μηχανικοί, ἀλλ' ὡς πολιτικοὶ μηχανικοί. Προσέτι ἐσχάτως ὑπὸ τῆς νῦν κυβερνήσεως ἐλήφθη πρόνοια καὶ προσεχῶς ψηφίζεται ἐν τῇ Βουλῇ νόμος, δι' οὗ ἐξοικονομοῦνται δημόσιοι θέσεις καὶ διὰ τοὺς μηχανουργούς, καθότι ὡς γνωστόν, ἐν Ἑλλάδι ἡ μηχανουργία εἶνε ἀκόμη εἰς νηπιώδη κατάστασιν καί, ὡς ἐκ τού-

του, εἰς ἀμηχανίαν θὰ περιέρχωνται οἱ ἐξερχόμενοι τῆς σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου.

Ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι μόνη ἡ παροῦσα κυβέρνησις ἐμερίμνησεν ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν πρακτικῶν καὶ βιομηχάνων Τεχνῶν ἐν Ἑλλάδι, στρέφουσα οὕτω τὸ ῥεῖθρον τοῦ ἀπό τινος ὑπερεκχειλίσαντος ῥεύματος τῆς ἡμιμαθείας τῶν ἐπιστημόνων εἰς πρακτικωτέραν καὶ πλέον ὠφέλιμον τῇ κοινωνικῇ ἀναπτύξει καὶ σταδιοδρομίᾳ τῆς πολιτείας ὁδόν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 22 Σεπτεμβρίου 1887.

ΤΑ ΤΟΥ ΜΕΝΙΔΙΟΥ

Κατόπιν τῶν λαβόντων χώραν ἐν Μενιδίῳ ἀτακτημάτων τῶν αὐτόθι κατοίκων κατὰ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς τῆς ἐπιστατούσης εἰς ἀνέγερσιν φυλακείου πρὸς φύλαξιν τῶν δασῶν, κατηγγέλθησαν ἁρμοδίως καὶ ἤχθησαν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν τρεῖς τῶν πρωτουργῶν τῆς ἀπειθείας ταύτης. Ἕνεκα τούτου κυρίως περὶ τοὺς τριακοσίους κάτοικοι Μενιδίου κατῆλθον χθὲς εἰς Ἀθήνας καὶ ἐζήτησαν νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, τὰ κατὰ τὴν παρουσίασιν δὲ ταύτην, διαφωτίζοντα ἀκριβῶς καὶ θέτοντα πέρας εἰς τὸ ἀτυχὲς ὅσῳ καὶ ἀνάξιον λόγου τοῦτο ἐπεισόδιον, ἐκθέτει σήμερον ἡ «Ὥρα» ὡς ἑξῆς:

Ἄνωθεν τοῦ χωρίου Μενιδίου ἐπὶ τοῦ Πάρνηθος κεῖται τὸ δάσος Κορομηλιά, οὗτινος τὴν κυριότητα διαφιλονεικεῖ πρὸς τὸ δημόσιον ἡ κοινότης Μενιδίου. Πρὸς ἐποπτείαν καὶ προφύλαξιν τοῦ δάσους τούτου, ἄλλοτε δασυτάτου, ἤδη δέ, ἐξ ἀμελείας ἢ κακῆς προθέσεως τῶν περιοίκων ἀποψιλωθέντος, ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν στρατιωτικοῦ σταθμοῦ, ἤρξατο δὲ καὶ ἡ ἀνέγερσις ἐπὶ τούτῳ φυλακείου. Ἀλλ' οἱ χωρικοί, μεταβάντες εἰς τὴν θέσιν, ἔνθα ἀνεγείρετο τὸ φυλακεῖον, ἀνέτρεψαν τὰς ἐργασίας καὶ ἀντέστησαν εἰς

τὴν στρατιωτικὴν ἀρχήν, ἐφ' ᾧ ἐξεδόθησαν ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τριῶν χωρικῶν, οἵτινες ὡδηγήθησαν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Μενιδίου, ὑπερτριακόσιοι τὸν ἀριθμόν, κατῆλθον χθὲς εἰς Ἀθήνας, προσῆλθον δὲ καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ζητοῦντες ὅπως ἴδωσι τὸν κ. πρωθυπουργόν. Εἰσήχθησαν ἅπαντες παρὰ τῷ κ. Τρικούπῃ, ὁ δὲ βουλευτὴς κ. Ψύλλας, παρατυχὼν ἐν τῷ ὑπουργείῳ καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν χωρικῶν νὰ διατυπώσῃ τὰς παρακλήσεις αὐτῶν, εἶπεν, ὅτι, ὡς γνωρίζει ἡ κυβέρνησις, οἱ κάτοικοι τοῦ Μενιδίου, διαφιλονεικοῦντες τὴν κυριότητα τοῦ δάσους Κορομηλιᾶς, μαθόντες δέ, ὅτι ἀνεγείρεται ὑπὸ τοῦ δημοσίου σταθμός, κακῶς ποιοῦντες, ὡς ἤδη ἀναγνωρίζουσιν, ἀντέστησαν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τούτου, ἐφ' ᾧ συνελήφθησαν τρεῖς τῶν χωρικῶν, ἐνῷ, ἂν ὑπάρχῃ ἐνοχή, ἅπαντες οἱ χωρικοὶ εἶνε ἔνοχοι. Προσέθηκεν ὁ κ. Ψύλλας ἐκ μέρους τῶν χωρικῶν, ὅτι οὗτοι παρακαλοῦσι τὴν κυβέρνησιν, ἵνα μὴ ἀδικηθῶσιν ἐν τῇ κυριότητι τοῦ δάσους, ἀνήκοντος, κατὰ τὴν γνώμην των, εἰς τὴν κοινότητα. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἀντιστάντων εἰς τὴν ἀρχὴν ἡ κυβέρνησις σκοπὸν ἔχει νὰ καταστήσῃ τὸν νόμον σεβαστὸν εἰς ἅπαντας, ἀνεπηρέαστος δὲ ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ θέλει ἐκπληρώσει αὐστηρῶς τὸ καθῆκον αὐτῆς, ἵνα πάντες πεισθῶσιν, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς νόμους, ἄνευ μηδεμιᾶς ἐξαιρέσεως. Καθόσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ φυλακεῖον, προσέθηκεν ὁ κ. πρωθυπουργός, τοῦτο θὰ ἀνεγερθῇ πρὸς ἐποπτείαν καὶ προφύλαξιν τοῦ δάσους, ὁσημέραι καταστρεφομένου, οὐδόλως δ' ἡ ἀνέγερσις τοῦ σταθμοῦ θίγει τὸ ζήτημα τῆς κυριότητος ἢ τῆς κατοχῆς, διότι εἴτε δημόσιον εἴτε κοινοτικόν, εἴτε καὶ ἰδιωτικὸν εἶνε δάσος τι ἡ κυβέρνησις ἔχει καθῆκον νὰ ἐποπτεύῃ καὶ προφυλάσσῃ αὐτὸ ἀπὸ τῆς καταστροφῆς χάριν τῆς γενικῆς ὠφελείας. Ἔχει ἄρα ἀπόφασιν ἡ κυβέρνησις καὶ χάριν τῆς γενικῆς ὠφελείας καὶ χάριν τῆς ὠφελείας τοῦ χωρίου Μενιδίου, εἴτε ἐπιθυμοῦντος τοῦτο εἴτε μὴ ἐπιθυμοῦντος, νὰ προφυλάξῃ τὸ δάσος ἀπὸ

τῆς καταστροφῆς. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς κυριότητος τοῦ δάσους, εἶπεν ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅτι τοῦτο εἶνε καθαρῶς δικαστικὸν καὶ θέλει ἡ κυβέρνησις ὑποταχθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου οἱαδήποτε ἂν ᾖ αὕτη. Οὐχ' ἧττον, ἂν ἡ κοινότης ἀποδείξῃ κατ' οὐσίαν τὰ δίκαια αὐτῆς, οὐχὶ ὅμως καὶ κατὰ τύπους, ἡ κυβέρνησις εἶνε διατεθειμένη νὰ μὴ ἐπωφεληθῇ ἐκ τούτου. Συνεβούλευσε δ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς τοὺς χωρικοὺς νὰ ἐκλέξωσιν ἐπιτροπὴν ἐκ συγχωρίων των, οἵτινες νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπάλληλον, τὸν διευθύνοντα τὸ δασονομικὸν τμῆμα, λαβόντα ἐπὶ τούτῳ παραγγελίαν, τοὺς τίτλους ἐφ' ὧν στηριζόμενοι διεκδικοῦσι τὴν κυριότητα τοῦ δάσους. Οἱ χωρικοὶ ἀπεδέχθησαν τὴν συμβουλὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐκφράσαντες δ' αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας των ἀπῆλθον.

ΩΡΑ, 24 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Ἰταλὸς ἀντιναύαρχος Νικάστρο μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας Μαρκησίου Κουρτοπάσση, ἐπεσκέφθη χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Χαρίλαον Τρικούπην.

25 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Κουρτοπάσσης.

25 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν κ πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἀρχιτέκτων κ. Χάνσεν μετὰ τοῦ κ. Τσίλλερ.

ΑΠΟΣΤΡΑΓΓΙΣΙΣ ΓΑΙΩΝ ΡΟΥΦ

Ἐπὶ τῶν πρὸς μεσημβρίαν τοῦ δημοσίου δενδροκομείου γαιῶν Ρούφ, ἐν αἷς πρό τινων ἐτῶν ἠγέρθησαν παραπήγματα πρὸς στρατωνισμὸν ἑνὸς τάγματος τοῦ μηχανικοῦ, ἐκτελοῦνται ἀπό τινος ἀποστραγγιστικὰ ἔργα πολλοῦ λόγου ἄξια. Κατὰ τὴν τελευταίαν λίαν πολύομβρον πενταετίαν εἰς τὰς χαμηλὰς καὶ λίαν ἀργιλλώδεις ταύτας γαίας ἐλίμναζον ὕδατα, τὰ ὁποῖα προὐκάλουν τὴν ἀνάπτυξιν ἑλωδῶν

πυρετῶν, ἐξ ὧν προσεβάλλοντο καὶ ἀπεδεκατίζοντο οἱ περίοικοι καὶ οἱ ἐνοικοῦντες τὰ παραπήγματα στρατιῶται.

Ἡ ἀποστράγγισις τῶν ἐν λόγῳ γαιῶν τελεῖται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἑνὸς τῶν μηχανικῶν τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς, οἱ δὲ χρησιμοποιούμενοι πήλινοι σωλῆνες κατασκευάζονται ἐπὶ τόπου διὰ μηχανῆς ἐπίτηδες κομισθείσης ἐξ Εὐρώπης. Εἶνε δὲ τὰ ἀποστραγγιστικὰ ταῦτα ἔργα τὰ πρῶτα, ἅπερ ἐξετελέσθησαν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἐλπίζεται δι' αὐτῶν νὰ κατορθωθῇ ἡ πλήρης ἐξυγίανσις τῆς παρὰ τὰ κτήματα Ρούφ συνοικίας.

Κρῖμα μόνον ὅτι τόσα στρέμματα πρόκειται νὰ μένουν στεῖρα, ἀφιερωμένα εἰς τὰς μεγάλας ἀλλ' ἀκάρπους δυστυχῶς στρατιωτικὰς ἰδέας τοῦ κ. Τρικούπη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Σεπτεμβρίου 1887.

Ἐκ τῶν δημοσιευομένων πινάκων τῶν εἰσπράξεων, τῶν τε τελωνειακῶν, τῶν τῆς καταναλώσεως καὶ τῶν ταμιακῶν, ἀποδείκνυνται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ δικαιολογημέναι καὶ ἐπαληθεύουσαι αἱ προβλέψεις τῆς κυβερνήσεως. Κατήντησε πλέον ἀναμφισβήτητον, ὅτι αἱ τελωνειακαὶ πρόσοδοι θέλουσι προσεγγίσει μέχρι βαθμοῦ ἐπαφῆς τὸ ἀναγραφὲν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἔσοδον, αἱ καθημερινῶς δὲ ἀφικνούμεναι εἰδήσεις ἐκ τῶν κυριωτέρων τελωνείων φέρουσιν εἰσπράξεις καταπληκτικῶς ὑπερβαινούσας τὰς ἀντιστοίχους τοῦ παρελθόντος ἔτους· τοῦ τελωνείου Σύρου π. χ. αἱ εἰσπράξεις τοῦ Σεπτεμβρίου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἦσαν δρ. 350,000, ἐνῷ κατὰ τὸν τρέχοντα Σεπτέμβριον, μέχρι τῆς χθές, ἐνῷ ἀκόμη ὑπολείπονται τέσσαρες ἡμέραι, εἶχον εἰσπραχθῆ, καθὰ ἠκούσαμεν, περὶ τὰς 500,000. Τοῦ δὲ τελωνείου Πειραιῶς ἡ εἴσπραξις κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον πιθανῶς θὰ φθάσῃ τὸ ἑκατομμύριον. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων καὶ αἱ τῶν φόρων τῆς καταναλώσεως δὲν ἀπέχουσι τῶν προϋπολογισθέντων· καθ' ἓν μόνον βεβαίως θέλουσι φέρει κατωτέραν πρόσοδον, καθόσον δηλαδὴ οἱ νέοι φόροι δὲν ἐτέθησαν ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν, ἀλλὰ μόλις κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους. Ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἔχῃ τις ὑπ'

ὄψιν, ἵνα μὴ παριπλακῇ εἰς ἀτόπους ὑπολογισμούς, ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1887 δὲν ἐτέθη ὡς βάσις τὸ προϊὸν τῶν νέων φόρων ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν δευτέραν ἑξαμηνίαν, διὰ δὲ τὴν πρώτην ἑξαμηνίαν ὑπελογίσθησαν τὰ ἔσοδα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παλαιῶν φόρων. Τοιουτοτρόπως αἱ προβλέψεις διὰ τὰς εἰσπράξεις ἐκ ταύτης τῆς κατηγορίας τῶν φόρων θὰ ὑστερήσωσι μὲν κατά τι τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὄχι κατὰ πολύ, διότι δὲν θὰ πρόκειται ἢ περὶ τῆς διαφορᾶς δύο μόνον μηνῶν, ἐξ ὧν δὲν δύναται νὰ προκύψῃ ἐλάττωσις ὑπερβαίνουσα τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον.

Ἂν λοιπὸν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις θέλουσι φθάσει τὰ προϋπολογισθέντα, ὅτι αἱ ἐκ τῶν μονοπωλίων δὲν θὰ ὦσι κατώτεραι, ὅτι αἱ τῶν φόρων τῆς καταναλώσεως θὰ δώσωσι μικράν τινα ἐλάττωσιν, ὅτι τὸ ἐκ τοῦ χαρτοσήμου ἔσοδον ὄχι μόνον θέλει ἐξισωθῇ πρὸς τὸ ἀναγραφέν, ἀλλὰ καὶ κατὰ πολὺ ὑπερβῇ αὐτό, ὅτι τῶν ἀμέσων φόρων ἡ εἴσπραξις ἐπιδιώκεται δραστηριώτατα καὶ προβαίνει αἰσίως, συνεπείᾳ τοῦ νέου θεσμοῦ τῶν ὑποταμιῶν, ἀποδειχθέντος εὐστοχωτάτου καὶ σκοπιμωτάτου, ὅτι τινῶν μὲν ἐκ τούτων τὸ προϊὸν θὰ ᾖ κατά τι κατώτερον τοῦ προβλεφθέντος, οἷον τοῦ τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων, ἑτέρων ὅμως ἀνώτερον, οἷον τὸ τοῦ ἐλαίου, — δύναται μετά τινος ἀσφαλείας νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ 1887 θέλει κλείσει περίπου ἐν ἰσοζυγίῳ, διότι καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει προκύψει ἔλλειμμά τι ἐξ ἑνὸς ἢ δύο ἢ τριῶν ἑκατομμυρίων, τοῦτο ἔσται μικροῦ λόγου ἄξιον προκειμένου περὶ προϋπολογισμοῦ ἐνενήκοντα ἑκατομμυρίων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Ὀκτωβρίου 1887.

Η ΕΙΔΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΟΥ

Ἐκ Σμύρνης, τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1887.

Καθὰ τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη χθὲς ἐξ Ἀθηνῶν γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διωρίσθη ὁ κ. Γ. Ἀργυρόπουλος.

Ἡμεῖς ἰδιαιτέρως πρὸ τοῦ χρόνου τούτου γράφοντες, ἐξεφράζομεν τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν, ἣν εἴχομεν πρὸς τὴν τοῦ κ. Τρικούπη Κυβέρνησιν, ὅτι σπουδαίως θέλει σκεφθῆ καὶ ἀποφασίσει τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ν. Μίχου. Ἐν τῇ περιστάσει ὅθεν ταύτῃ συγχαίρομεν θερμότατα τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη, ἐκθύμως εὐχόμενοι, ὅπως ἐξακολουθῇ μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε μερίμνης καὶ εὐστοχίας νὰ διορίζῃ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς, οἵτινες ἄλλως τε ὀφείλουσι διὰ τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν προσόντων νὰ ἰσοφαρίζωσι πρὸς τοὺς συναδέλφους αὐτῶν, οἵτινες διὰ τοῦ ὄγκου τῶν κυβερνήσεών των ἀναπληροῦσι τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας ἐλλείψεις αὐτῶν τῶν ἰδίων.

ΩΡΑ

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Αὐγούστου 1887 εἰσεπράχθησαν ἐκ τελῶν χαρτοσήμου, γραμματοσήμου, τηλεγραφημάτων καὶ σιγαροχάρτου δρ. 6,670,670, κατὰ δὲ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους δρ. 5,976,003.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ καταστείλωμεν τὴν ὀδύνην, ἣν αἰσθανόμεθα βλέποντες εἰς ποῖον ἄγονον ἔργον κατατρίβεται προσωπικότης ὑπέροχος οἷα ἡ τοῦ κ. Τρικούπη. Τὸ μέγα, τὸ κύριον μέλημα εἶνε τὸ ἰσοζύγιον. Ἀλλ' ὁ πίθος τῶν Δαναΐδων δὲν πληροῦται διὰ χαρτονομίσματος, τὰ δὲ χάρτινα ἑκατομμύρια, ἅτινα εἰσπράττει διὰ τοιαύτης φοβερᾶς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἐργασίας, ἐξατμίζονται...

25 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν διαπρεπὴς ἀρχιτέκτων κ. Χάνσεν μετὰ τοῦ κ. Τσίλλερ ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργόν, πρὸς ὃν ἐκόμισαν καὶ τὸ συντελεσθὲν σχεδιογράφημα τοῦ ἀνεγερθησομένου μεγάλου διὰ τὰς ἀρχαιότητας Μουσείου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθη τὸν κ. Τραούτεμβεργ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

26 Σεπτεμβρίου.

Ο πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν 4 μ. μ. ἐπισήμως τὸν ναύαρχον Νικάστρο

26 Σεπτεμβρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς ἀπεφάσισε νὰ ἀναστυλώσῃ τὸν λέοντα τῆς Χαιρωνείας, καὶ ἀνέθηκεν εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα τοῦ γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου κ. Δαϊρπφελδ νὰ ὑποδείξῃ εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς ἀναστυλώσεως. Ὁ κ. Δαϊρπφελδ ἀνεχώρησε σήμερον εἰς Χαιρωνείαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετὰ τοῦ γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίου.

26 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, κληθεὶς ἐγευμάτισε παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ἀγγλίας κ. Ρουμπολδ, παρ' ᾧ εἶχε κληθῇ καὶ ὁ προχθὲς ἀφικόμενος ἐνταῦθα Ἄγγλος ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης κ. William I Marriott, βουλευτὴς ἐκ Βραΐτον.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, (Κωνσταντινουπόλεως).

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις «Ἐπιθεωρήσεως», εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ.

Ἀθῆναι τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1887.

Δικαιοῦνται ἐντεῦθεν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους νομοθετικῆς τινος ἀναπαύλας καὶ ὀκλαδὸν μακαριότητος ἐπὶ τῶν ἑδωλίων τοῦ βουλευτηρίου, τὴν ὁποίαν, λέγεται, σκοπεῖ νὰ μὴ πολυταράξῃ ὁ κ. Τρικούπης, μὴ εἰσερχόμενος ὡς ἄλλοτε εἰς τὴν αἴθουσαν μὲ τὸ χαρτοφυλάκιον ἐξωγκωμένον ἐκ τῆς πληθύος τῶν νομοσχεδίων· οὔτε τὰ κενὰ πάντα, οὔτε αἱ ἀνάγκαι πᾶσαι τῆς πολιτείας, ἐπληρώθησαν ἢ ἐθεραπεύθησαν ἴσως διὰ τοῦ φόρτου τῶν περυσινῶν νόμων, οὔτε τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐστείρευσε τὸ μέγα δημιουργικὸν πνεῦμα, ἀλλὰ τὰ μᾶλλον ἐπείγοντα ἐτάχθησαν ἤδη ἐπὶ τῆς σιδηρᾶς τροχιᾶς ἐπιστημονικῆς τάξεως καὶ δὲν ἐπείγουσι τὰ μένοντα εἰς ἠλεκτρικὴν οὕτως εἰπεῖν ἐργασίαν ὡς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον. Ἓν σχέδιον, τὸ ὁποῖον πιθανώ-

τατα θέλει ἐκτυλιχθῇ ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν Βουλήν, εἶνε τὸ τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἐκ Μύλων εἰς Καλάμας, διὰ Τριπόλεως καὶ Μελιγαλᾶ. Ἡ μελέτη ἐγένετο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1884, ὁ δὲ διακεκριμένος ἀρχιμηχανικὸς τῆς ἀποστολῆς κ. Γκοτλὰν ἐνταλείς, διὰ μακρᾶς ἐπιτοπίου μελέτης ἐφιλοπόνησε πλῆρες σχέδιον μετ' ἀκριβεστάτου χάρτου καὶ προϋπολογισμοῦ· ἡ μεσοβασιλεία τῆς πεσούσης κυβερνήσεως ἔρριψεν εἰς τὴν παχεῖαν κόνιν τῶν ἑλληνικῶν ἀρχείων μεταξὺ τοσούτων ἄλλων ἐργασιῶν ἑτοίμων, καὶ τὸ θεωρηθὲν φαντασιοκόπημα τοῦτο. Ὁ κ. Τρικούπης ἐπανελθὼν ἐξέθαψεν καὶ κατέστησεν αὐτὸ θέμα μακρᾶς αὐτοῦ μελέτης· τὸ πόρισμα ἦν ὅτι τὸ ἔργον ἀπεφασίσθη καὶ ἐνετάλη ὁ κ. Γκοτλὰν ἵνα ἐπισκεφθῇ αὖθις τοὺς τόπους καὶ τροποποιήσῃ τὸ διάγραμμα κατὰ τοὺς ὅρους τῶν πολυειδῶν ἀναγκῶν τῆς συγκοινωνίας.

Δὲν θὰ ὑμνήσωμεν ἐνταῦθα τὰ καλὰ τῆς συγκοινωνίας, ἀλλὰ ταύτης δημιουργὸς καὶ ἐν Πελοποννήσῳ εἶνε ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐχάραξε καὶ ἀνέωξε τὰς πρώτας ἀνθρωπίνους ὁδοὺς ἀντὶ τῶν τέως ἀγρίων ἀτραπῶν, ἵνα ὑβρισθῇ ὡς σπάταλος τῶν χρημάτων τῆς ὁδοποιΐας, καὶ ἤδη τοὺς στέλλει πλῆρες τὸ κάνιστρον τῆς Πανδώρας διὰ τοῦ πρώτου συρμοῦ τῆς γραμμῆς ταύτης. Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος θέλει συνδέσει τὸ κέντρον καὶ τὸ ἄκρον τῆς Πελοποννήσου. Ἡ ἀπόφασις δὲ ἔργου τοιούτου, στοιχίσαντος 20 ὅλα ἑκατομμύρια, ἐν ἡμέραις καθ' ἃς μετὰ δυνάμεως ἀξίας κρείττονος θέματος, ἀγὼν καταβάλλεται ὑπὸ τῆς ἑτέρας μερίδος ἵνα ὅσον οἰκτρότερον εἰκονισθῶσι τὰ οἰκονομικὰ ἡμῶν πράγματα, καὶ ἡ εὕρεσις τοῦ πολλοῦ τούτου χρήματος ἀποδεικνύει πλήρη αἰσιοδοξίαν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Κυβερνήσεως.

2 Ὀκτωβρίου.

Ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν κ. Τρικούπην, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ προξένου τοῦ Βελγίου κ. Ρῶσελς, ὁ Δανὸς κ. Κώχ, διευθυντὴς ἀτμοπλοϊκῆς ἐν Δανίᾳ ἑταιρείας, ἥτις πρόκειται νὰ διενεργήσῃ συγκοινω-

νίαν μεταξὺ Δανίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος ἅπαξ τοῦ μηνός.

Σήμερον μ. μ. γίνεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ τελευταῖον ὑπουργικὸν συμβούλιον. Οὕτω λήγει καὶ ἡ ἀντιβασιλεία τοῦ κ. Τρικούπη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ὀκτωβρίου.

Ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ταχυδρομείου Ἀθηνῶν ἐγένετο κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας νεωτερισμός, τὸν ὁποῖον ὁμολογοῦμεν, ὅτι οὔτε νὰ ὀνειροπολήσωμεν ἐπετρέπετο ἡμῖν. Καὶ ὅμως ἐγένετο καὶ τὸ ταχυδρομεῖον εἶνε ἀνοικτὸν μέχρι βαθείας νυκτός.

13 Ὀκτωβρίου.

Μετ' ὀλίγον ἄρχεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Τσίλλερ ἡ κατασκευὴ τῆς κεντρικῆς πτέρυγος καὶ τῆς προσόψεως τοῦ κεντρικοῦ Μουσείου, πρὸς δὲ καὶ τοῦ κήπου καὶ τῶν ἄλλων ἐξαρτημάτων αὐτοῦ. Τὸ ἔργον θέλει συντελεσθῆ τάχιστα κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

28 Σεπτεμβρίου.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πειραιῶς κατὰ τὸν λήγοντα μῆνα ὑπερέβησαν τὰς προσδοκίας πάντων. Μέχρι τῆς χθὲς εἶχον ὑπερβῆ τὸ ἑκατομμύριον ἀνελθοῦσαι εἰς δρ. 1,031,051.35. Ἡ καταπληκτικὴ αὕτη εἴσπραξις ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος καὶ εἰς τὴν αὐστηρότητα καὶ τὸν ζῆλον τοῦ νέου προσωπικοῦ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς.

1 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ κ. Τράουτεμβεργ καὶ ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας κ. Κόζεκ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 1 Ὀκτωβρίου.

ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΙΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

. . . Οἱ ἐπιτηδευματίαι Πειραιῶς ἐν τῇ ἀναφορᾷ των ταύτῃ, ἐκθέτοντες τὴν κρίσιμον κατάστασιν, ἐν ᾗ εὑρίσκεται ὁ Πειραιεὺς ὑφ'

ὅλας τὰς ἐπόψεις, παρακαλοῦσι τὸν κ. πρωθυπουργὸν νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς φόρους τῶν ἐπιτηδευμάτων, οἵτινές εἰσι ὑπέρογκοι καὶ δυσβάστακτοι καὶ νὰ φορολογήσῃ τὸν Πειραιᾶ ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτοῦ, ὡς γίνεται διὰ τὰς Πάτρας καὶ τὴν Σῦρον, οὐχὶ δὲ ὡς διὰ τοῦ νῦν ὑφισταμένου περὶ φόρου ἐπιτηδευμάτων νόμου, δι' οὗ τάσσεται εἰς ἴσην μοίραν μετὰ τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ οἰκονομικῇ κρίσει, ἐν ᾗ ὁ Πειραιεύς. Ὁ κ. Μουτζόπουλος ἐξέθεσε ταῦτα εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ἀλλ' οὗτος εἶνε ἀμετάπειστος· ὁ κ. πρωθυπουργὸς φρονεῖ ὅτι ὁ Πειραιεὺς ἀντέχει εἰς τὴν φορολογίαν διότι εὐημερεῖ.

30 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς μ. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας κ. Ροῦμβολδ, παραμείνας ἐπὶ μακρὸν παρ' αὐτῷ.

29 Σεπτεμβρίου.

Καθ' ἃ ἐγράψαμεν, συνῆλθε χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ ἐπὶ τῶν μεταλλείων συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ συνεζήτησε διαφόρους αἰτήσεις περὶ παραχωρήσεως μεταλλείων τινῶν ἐν Λαυρείῳ.

ΩΡΑ, 3 Ὀκτωβρίου.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΝ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω δύο πίνακας, ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐμφαίνει τὰς κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ἐν γένει εἰσπράξεις τῶν Τελωνείων, μὴ συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὰς τῶν Ὑποτελωνείων, κατὰ τὰ ἔτη 1885, 1886 καὶ 1887, ὁ δ' ἕτερος τὰς ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν εἰσπράξεις τῶν Τελωνείων, ὡσαύτως μὴ συμπεριλαμβανομένων εἰς ταύτας τῶν Ὑποτελωνείων, κατὰ τὰ ἔτη 1885, 1886 καὶ 1887. Κατὰ τοὺς αὐθεντικοὺς τούτους πίνακας, κατὰ τὸν λήξαντα Σεπτέμβριον εἰσεπράχθησαν ἐν τοῖς Τελωνείοις δραχμαὶ 4,404,731.59 ἐνῷ κατὰ τὸν

ἀντίστοιχον μῆνα παρελθόντος ἔτους εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ 3,135, 299.67 καὶ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1885 δραχμαὶ 2,274,060.36, ἤτοι αἱ εἰσπράξεις τῶν Τελωνείων κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ὑπερτέρησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 1,269,432.12, τὰς δὲ τοῦ Σεπτεμβρίου 1885 κατὰ δραχ. 2,130,671.23. Ἐὰν εἰς τὰς εἰσπράξεις τῶν Τελωνείων τοῦ λήξαντος μηνὸς ἐκ δραχ. 4,404,731,59 προστεθῶσιν αἱ πιθαναὶ εἰσπράξεις τῶν Ὑποτελωνείων καὶ Σταθμαρχείων, ὑπολογιζόμεναι, κατὰ τοὺς ἐπιεικεστέρους ὑπολογισμοὺς εἰς 600,000 δραχμῶν, αἱ ἐν γένει εἰσπράξεις τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου θὰ ἀνέλθωσιν εἰς 5,000,000 περίπου δραχμῶν.

Ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων 3,030,011.70 δραχμαὶ προέρχονται ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν, ἐνῷ αἱ ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν εἰσπράξεις κατὰ μὲν τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους ἦσαν 2,056,966.53 δραχ., κατὰ δὲ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1885 ἦσαν δραχμαὶ 1,477,126.98, ἤτοι ἐφέτος κατὰ τὸν Σεπτέμβριον αἱ ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν εἰσπράξεις ὑπερτέρησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 973,045.17, τὰς δὲ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1885 κατὰ δραχμὰς 1,552,234.72.

ΕΙΣ ΑΓΓΛΟΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Λονδίνῳ ἐξεδόθη ἄρτι βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἑλλὰς τοῦ 1887» ἔργον τοῦ Ἄγγλου δικηγόρου κ. Καρόλου Τσέστωνος, ἐλθόντος πρὸ μικροῦ ἐνταῦθα καὶ μελετήσαντος τὰ τῆς χώρας ἡμῶν, ὑπὸ οἰκονομικὴν μάλιστα ἔποψιν. Τὸ βιβλίον ἀφιεροῦται εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Χαρίλαον Τρικούπην, πρὸς ὃν μεγίστην ὑπόληψιν φαίνεται τρέφων ὁ συγγραφεύς.

TRUTH, October 13, 1887.

It is a matter of absolute unimportance to the Greek Government whether the monopoly loan be held by the

syndicate or by the general public, because, as I have already said, the loan was taken firm, and the proceeds have already been paid into the Greek Treasury, and already enabled M. Tricoupis to pay off old local loans, which bore a far higher interest.

ΩΡΑ, 9 'Οκτωβρίου 1887.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΕΞ ΕΙΔΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Σεπτέμβριον αἱ εἰσπράξεις τῶν μονοπωλίων ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 418,369.35, αἱ δὲ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 337,120.95, ἤτοι εἰσεσεπράχθησαν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1887:

Ἤτοι αἱ εἰσπράξεις τοῦ λήξαντος μηνὸς ὑπερέβησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 81,740.50.

3 'Οκτωβρίου,

Χθὲς τὴν 2 μ. μ. ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ διαπρεπὴς Ἄγγλος πολιτευτὴς σὶρ Κάρολος Δίλκε μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Λαίδης Δίλκε καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μ. Βρεταννίας. Τὸν ἔξοχον πολιτευτὴν ἐπεσκέφθη ἅμα τῇ ἀφίξει του ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὅστις παρέμεινεν παρ' αὐτῷ ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν.

4 'Οκτωβρίου.

Ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν ἐπιφανὴς Ἄγγλος πολιτευτής, σὶρ Κάρολος Δίλκε μετὰ τῆς Λαίδης Δίλκε, μετέβησαν χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς Ἐλευσῖνα πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν αὐτόθι ἀρχαιοτήτων. Περὶ τὴν 4 ὥραν ἐπεσκέφθησαν κατ' οἶκον τὸν κ. πρωθυπουργόν, περὶ τὴν ὥραν καὶ πλέον παραμείναντες.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ ΕΝ ΤΩ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩ ΤΗΣ Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ. — Ἀπό τινος καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἑσπέραν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ τὰ πλεῖ-

στα τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, λαμβάνουσι τὸ τέϊον παρὰ τῷ τέως πρεσβευτῇ τῆς Αὐστροουγγαρίας κ. Τράουτεμβεργ, κατοικοῦντι ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μ. Βρεττανίας. Αἱ ἑσπερίδες αὗται παρατείνονται ἐν μεγίστῃ φαιδρότητι πολλάκις καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ὥρας τινὰς μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ σὶρ Καρόλου Δίλκε, εἷς τῶν συντακτῶν ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ γίνῃ δεκτὸς παρ' αὐτῷ.

Ἡ πολιτικὴ συνομιλία περιεστράφη εἰς ταῦτα, ἐπανῆλθε δ' εἶτα ὁ κ. Δίλκε εἰς τὰ ἀφορῶντα ἑαυτόν. Τὸν κ. Τρικούπην θεωρεῖ ὡς ἄνδρα μεγίστης ἀξίας (un homne très remarquable), γνωρίζει δ' αὐτὸν προσωπικῶς ὡς πάντες οἱ Ἄγγλοι πολιτικοί. Μαθὼν τὴν πρωϊνὴν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν ὁ κ. Δίλκε ἔσπευσε νὰ γράψῃ αὐτῷ ἐρωτῶν πότε ἠδύνατο νὰ τὸν ἴδῃ, ἵνα τῷ ἀποδώσῃ ταύτην.

5 'Οκτωβρίου.

Καὶ χθὲς ὁ σὶρ Κάρολος Δίλκε καὶ ἡ Λαίδη Δίλκε ἐπεσκέφθησαν κατ' οἶκον τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην παραμείναντες περὶ τὴν ὥραν, ἐν τῷ μεταξὺ τοὺς ἐπεσκέφθη ὁ κ. Τρικούπης μὴ εὑρὼν αὐτούς.

2 'Οκτωβρίου.

Χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη τὸν πρεσβευτὴν τῆς Αὐστροουγγαρίας κ. Κόζεκ, εἰς ἀνταπόδοσιν τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ.

Χθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐγευμάτισεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμη.

2 'Οκτωβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέψαντο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν οἱ πρεσβευταὶ τῆς Τουρκίας Φεριδοῦν βέης, καὶ τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2 'Οκτωβρίου.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟΥ ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΥ

Εἰς τὰ ἐπιδόρπια ἐγερθεὶς ὁ κ. Νομικὸς διὰ γλαφυρᾶς προπό-

σεως ἐξύμνησε τοὺς ἱδρυτὰς τοῦ καταστήματος ηὐχαρίστησε τὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν δωρεὰν παροχὴν τοῦ γηπέδου καὶ τὰς ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ ἔργου προσπαθείας της. Εἰς τὸν κ. Νομικὸν ἀπήντησεν ὁ κ. Τσιριγώτης, ἐξέφρασε δὲ καὶ οὗτος τὴν πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην εὐγνωμοσύνην του, διὰ τὴν μέριμναν ἣν ἐπέδειξεν ὑπὲρ τοῦ καταστήματος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 12 Ὀκτωβρίου 1887.

Χθὲς τὴν 11 π. μ. ὥραν ἀπεχαιρέτισεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὁ ἀπερχόμενος ἐντεῦθεν τέως πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας κ. Τράουτεμβεργ.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, (Κωνσταντινουπόλεως)

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις «Ἐπιθεωρήσεως» εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ.

Ἀθῆναι, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1887.

Τὸ μέγα πρόγραμμα, ὅπερ ἀνεστήλωσε μεθ' ὑπερανθρώπου θάρρους καὶ πίστεως ὁ κ. Τρικούπης, τῆς μέχρι λεπτοῦ πληρωμῆς τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ κράτους, μὴ χωρίζων τὴν οἰκονομικὴν ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως, τὰ ριζικὰ μέτρα εἰς ἃ ἐρρίφθη μετ' ἀποφάσεως καὶ εὐσυνειδησίας καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ γόητρον, ἀνύψωσαν ἐκ τῶν ὑπογείων τῶν χρηματιστηρίων τὴν εἰς ράκος πεταγμένην ἐθνικὴν πίστιν. Τὰ ἑλληνικὰ δάνεια, ὑψώθησαν καταπληκτικῶς, καὶ ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐδίδετο ὀβολὸς εἰς ἄλλους, προσηνέχθη αὐτῷ τὸ σωτήριον δάνειον τῶν 135 ἑκατομμυρίων ὑπὸ ὅρους ἀποδείξαντας τὴν κράτυνσιν τῆς ἐθνικῆς πίστεως, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ τροπή, ἐξ ἧς ἠλαφρώθη ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐτησίων ὑποχρεώσεων μέχρι δύο ἑκατομμυρίων, τὸ ἓν μέρος τοῦ προβλήματος ἐλύθη πανηγυρικῶς τότε· τὸ ἕτερον ἂν ἡ μικρὰ Ἑλλὰς δύναται νὰ καταβάλῃ ἐτησίως τὰ προϋπολογισθέντα βάρη ἵνα μείνῃ τιμία ὀφειλέτις, ἂς περιμείνῃ μικρὸν ὁ συντάκτης τῆς «Ἡμέρας»· τὰ ἐπικείμενα ἀποτελέσματα τῶν

εἰσπράξεων θέλουσιν ὑπερβῇ τὰς προσδοκίας τῆς θερμοτέρας αἰσιοδοξίας. Βεβαίως διὰ τὸν κ. Τρικούπην ὕπατον μέλημα εἶνε τὸ ἰσοζύγιον, ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ἡ χρυσῆ ἐγγύησις τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ κράτους καὶ δὲν ἐχρειάζετο ἔστω καὶ ὑπολανθάνων ἔλεγχος ἐπὶ τούτῳ, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης βέβαιον ὅτι καὶ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ καὶ δικαιοσύνη καὶ διοίκησις δὲν ἐπέσχον ἐν αὐτῷ δευτέραν θέσιν, πάντα τὰ ζητήματα αὐτὰ εἶνε φυσικῶς συνδεδεμένα μετὰ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἰσοζυγίου· μόνον διὰ λαμπρᾶς διοικήσεως, μόνον διὰ σοβαρᾶς δικαιοσύνης, μόνον διὰ τιμίας ὑπαλληλίας, μόνον διὰ συνετῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς θὰ ὑπάρξῃ ἰσοζύγιον. Ἡ ἐθνικὴ πίστις εἶνε ἡ ἐθνικὴ τιμὴ καὶ αὕτη κρατεῖται ὑψουμένη ἐν περιόπτῳ σημείῳ· τὴν κρατεῖ ἡ σιδηρᾶ καὶ λευκὴ χεὶρ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις ἔχει κερδίσει ἀκεραίαν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ φιλοπάτριδος ἐξωτερικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τοιαύτην εἶχε καὶ ἔχει καὶ ὁ συντάκτης τῆς «Ἡμέρας» πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, ἀλλ' ἐζήλωσε φαίνεται πρὸς στιγμὴν τὰ σχολαστικὰ λιβανίσματα τοῦ «Αἰῶνος»· τὸ τραῦμα δὲν εἶνε θανάσιμον κατὰ τοῦ Καίσαρος, καίτοι ὁ κ. Φιλήμων ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τοῦ ἄρθρου τῆς «Ἡμέρας» ἐπέγραψε: Καὶ σὺ Βροῦτε! Ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἂς ἐξακολουθῇ περιβάλλουσα πλήρης τὸν κ. Τρικούπην. Τὸ μέλλον θὰ δικαιώσῃ ταύτην.

Τρίτη, 18 Ὀκτωβρίου.

Τοσοῦτον ἐπιζημίως ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς ἑταιρείας τοῦ μονοπωλίου τῶν ἐν Τουρκίᾳ καπνῶν ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου ὑπὸ τῆς παρούσης κυβερνήσεως συνομολογεῖσα πρὸ τριετίας ἐμπορικὴ σύμβασις, καὶ τοσοῦτον ἀδύνατον ἀπέβη εἰς τοὺς τουρκικοὺς καπνοὺς νὰ συναγωνίζωνται ἐν Αἰγύπτῳ πρὸς τοὺς ἑλληνικούς, ὥστε τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τοῦ τουρκικοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν περὶ καταργήσεως τοῦ εἰρημένου μονοπωλίου τῶν καπνῶν ἐν Τουρκίᾳ. Ἐν τούτοις ὅλοι ἐν Ἑλλάδι ἐνθυμοῦνται, οἷον

θόρυβον καὶ ὁπόσας μορφὰς ἐσώρευσεν. ἡ νῦν ἀντιπολίτευσις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς συνομολογησάσης τότε τὴν ἐπωφελεστάτην ταύτην διὰ τοὺς ἑλληνικοὺς καπνοὺς σύμβασιν μετὰ τῆς Αἰγύπτου.

Τρίτη, 13 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς μ. μ. ἐν τοῖς Προπυλαίοις ὁ διευθυντὴς τῆς ἀγγλικῆς Σχολῆς διακεκριμένος ἀρχαιολόγος κ. Πένροζ ὡμίλησε περὶ τῶν Προπυλαίων, ἐξετάσας τὰ κατ' αὐτὰ ἀπὸ νέας ἀπόψεως. Τῆς ὁμιλίας τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονος ἠκροάσθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ Λαίδη Ροῦμβολδ...

12 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς ἀνεχώρησεν ὁ τέως ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας κ. Τραουτεμβεργ μετὰ τῆς κυρίας του. Μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ Λόϋδ συνώδευσαν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀπεχαιρέτησαν ὁ κ. πρωθυπουργός, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν καὶ οἱ ἐνταῦθα πρέσβεις καὶ γραμματεῖς.

THE RAILWAY NEWS, October 8, 1887.

A very interesting pamphlet by Mr. Charles Cheston. M. A., on «Greece in 1887» is very timely in its appearance.

In reviewing the present condition of Greek finance, Mr. Cheston draws attention to the fact that the country is resuming, in 1887, the stage in her financial history which she had reached in 1884, with the difference that she has to deal with the debt which has been caused by the military preparations and the unhappy financial legislation of the last three years. The success with which the increased burden of debt has been adjusted by the present Prime Minister and is now borne by the people is the best evidence, not only of his financial capacity, but of the willingness and power of the nation to meet the requirements of the pu-

blic debt. When M. Tricoupis was called to power in the latter part of 1886, the Greek nation had decided, in accordance with the strongly urged views of the great Powers, to disarm. The problem of how to deal with the large floating debt represented by the forced paper currency and loans by the different banks, and to provide for the service of the funded loan at a time when the commerce of the country had been paralised by the blockade, and its resources had been reduced by successive bad harvests, might well puzzle the inventive genius of a Finance Minister.

11 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἀνῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα ὥρα 10 ¼ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ βασιλέως ἐπὶ μίαν ὥραν.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Ὁ βασιλεύς, ἡ βασίλισσα, αἱ βασιλόπαιδες Ἀλεξάνδρα καὶ Μαρία καὶ ὁ βασιλόπαις Νικόλαος μετὰ τῆς ἀκολουθίας των, ἀναχωρήσαντες ἐκ Κορίνθου τὴν μεσημβρίαν τῆς χθές, ἀφίκοντο ἐνταῦθα περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ. Ἐν τῷ σταθμῷ ὑπεδέχθησαν τοὺς βασιλεῖς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοὶ μετὰ τῶν κυριῶν των.

Κατελθὼν ὁ βασιλεὺς πρῶτον ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὸν κ. Τρικούπην. Εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἀνῆλθεν μόνος ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὅστις διελέχθη μετὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐπὶ δύο περίπου ὥρας.

ΩΡΑ, 7 Ὀκτωβρίου.

Ὁ σὶρ Κάρολος Δίλκε καὶ ἡ λαίδη Δίλκε ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ κ. Παντιᾷ Ράλλῃ καὶ τῇ κυρίᾳ Ράλλη. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης....

7 Ὀκτωβρίου.

Ὁ σὶρ Κάρολος Δίλκε καὶ ἡ λαίδη Δίλκε ἐπεσκέφθησαν καὶ χθὲς τὴν πρωΐαν κατ' οἶκον τὸν πρωθυπουργὸν κ. Χ. Τρικούπην, παραμείναντες περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

LE MESSAGER D'ATHÈNES, 10 Octobre (v. s.) 1887.

M. TRICOUPI ET LES TRAVAUX PUBLICS EN GRÈCE

«La Revue Diplomatique» et le «Moniteur des Consulats», de Paris, a publié, il y a quelques mois, une biographie du Président actuel du conseil des ministres de Grèce. L'auteur de cette étude, M. Auguste Meulemans, directeur du journal et publiciste distingué, a résumé en un article nourri de faits et d'appréciations légitimement flatteuses la carrière de l'homme d'Etat éminent qui, au milieu de difficultés pour tout autre peut-être insurmontables, des plus graves complications externes, de la lutte des partis à l'intérieur, a su conduire la Grèce jusqu'à un degré de dignité morale impossible à prévoir, à soupçonner même il y a seulement quelques années.

Aujourd'hui, M. Tricoupi dispose dans le Parlement d'une imposante majorité et l'absence de préoccupations à cet égard lui a permis d'entreprendre les réformes que la situation semblait commander. Porté au pouvoir par l'effort d'un parti, il s'est révélé sans réserve l'homme de tous, il s'est montré au premier chef homme de gouvernement.

J'entends maintenant laisser à l'écart, et avec intention, tout ce qui concerne le rôle important joué par M.

Tricoupi dans ses rapports avec l'étranger, la participation au reglement de questions diplomatiques d'un intérêt capital pour la Grèce, la favorable influence de sa politique de paix pour l'apaisement de conflits irritants, pour l'entière sauvegarde des revendications légitimes de son pays. Je prends l'engagement d'y revenir plus tard.

A l'intérieur, le souci du premier ministre s'est tout d'abord porté vers l'amélioration des forces vitables de sa patrie. Pour cela, M. Tricoupi a jeté les regards vers la France, et fait appel à la vieille amitié de la plus affectionnée de ses libératrices. Deux missions présidées par des officiers d'entre les plus distingués, le général Vosseur et l'amiral Lejeune, ont...

L'une des premières nécessités à satisfaire dans cet ordre d'idées était sans contredit l'établissement de voies de communication. Il n'y a pas dix ans, la Grèce, sauf quelques exceptions faciles à nombrer, n'offrait guère à l'étranger qui voulait la parcourir que de rares chemins mal entretenus, des sentiers perdus au fond de gorges isolées ou gravissant sinueusement les pics escarpés.

M. Tricoupi connaissait le mérite et la réputation des ingénieurs français : il l'adressa encore une fois au gouvernement de la République. Secondé par le bienveillant concours du diplomate distingué à tant d'égards M. le comte de Moüy, alors représentant de France à Athènes, il réussit dans ses instances, et une troisième mission vint bientôt joindre ses efforts à ceux de ses dévancières pour le plus grand profit de la grandeur et de la prospérité a venir de la Grèce.

Dirigée à l'origine par M. Rondel, la mission française

des ponts-et-chaussée, sous les ordres aujourd'hui de M. l'ingénieur en chef Goteland, a vite rendu de signalés services. Le succès a été complet.

GREECE IN 1887

BY CHARLES CHESTON, M. A., OXON

Romantic and unromantic Greece. — Character and Condition of Modern Greeks. — The finances of Greece. The Greek Budget for 1887. — Income.

These pages are dedicated to His Excellency Charilaos Tricoupis, President of the Council of Ministry, in Greece, as a tribute of respect from an Englishman to a Greek Statesman, whose high attainments and commanding intellect are, with unceasing energy, devoted to the service of his country.

At is was not considered dishonourable among the fisher folk of our own coasts to run a cargo and cheat the revenue, so the Greek intellect looks on the payment of taxation as a game in which it is fair to defend oneself, and to outwit the Government Collector, by all means possible. This particular exercise of the ingenuity of intellect has, however, been put a stop to by a stringent law upon the subject, lately passed by the present Prime Minister; which by a strict method of fine and imprisonment seems to afford all the securities that can be desired for the collection of taxation in the future.

Greece is resuming in 1887 the stage in her financial history which she had reached in 1884; with the difference that she has to deal with the debt, which has been caused by the military preparations and the unhappy financial

legislation of the last three years. For a comparison between these figures and the present condition of the debt will show with sufficient clearness the cost of the military preparations and the unsound financial administration of the last two years: and the success with which this increased burden has been adjusted by the present Prime Minister, and is borne by the people, will be the best evidence, not only of his financial capacity, but of the willingness and power of the nation to meet the requirements of their public debt.

The Greek people, of their honour be it said, preferred the burden of the proposed new taxation to any repudiation of their obligations; and M. Tricoupis not only obtained a large majority in the general election which followed on his acceptance of office, but at four bye-elections, which took place while I was in Athens in May, 1887, the ministerial candidates were returned by largely-increased majorities, and that even in the district where M. Delyannis was thought to have most influence. At this time the new taxation had for several months been known to the people, and the strong pressure of the political crisis, which existed when the new ministry was formed, had passed away; the result of these bye-elections was, therefore, very important, as it showed an appreciation on the part of the Greek people that people «who would be free» not only «themselves must strike the blow,» but must accept, even at personal loss and inconvenience, the obligations of their country's engagements. M. Tricoupis.. Budget speech. .

No one can read that speech, which is a masterpiece of

clear exposition, without seeing how anxious the Minister was to inaugurate a sound system of finance; in which calculations should be based on facts and not on fancy, and the budget show a balance in cash and not only on paper. I made a careful examination of the estimates in the spring of this year, and I had the advantage of many interviews with the Minister upon the question of finance; and, although no one can ever be certain of a thing so varying as the produce of taxation, I am satisfied that every precaution has been taken to ascertain and apply the lessons taught by the experience of past years; and that the calculations in the budget are honestly based on the best material that unlimited industry and extreme sagacity could discover.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 14 Ὀκτωβρίου 1887.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἐπεσκέφθη χθὲς περὶ ὥραν 5 μ. μ. τὴν ἀδελφὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Σοφίαν Τρικούπη, παρ' ᾗ παρέμεινε πλέον τῶν $^{3}/_{4}$ τῆς ὥρας.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 11 Ὀκτωβρίου 1887.

Ὡς γνωστόν, ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἶχεν ἀποφασίσῃ, ἵνα περιοδεύσῃ εἰς Ναύπλιον, Τρίπολιν καὶ Καλάμας, ἕνεκεν ὅμως τῆς βραδύτητος τῆς ἐλεύσεως τοῦ βασιλέως ἐκ τῆς Ἑσπερίας τὸ ταξείδιον τοῦτο εἶχεν ἀναβληθῇ. Οὐχ ἧττον πάλιν ὁ κ. Τρικούπης ἐσκόπει ἵνα μεταβῇ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, παραλαμβάνων καὶ τὸν γάλλον μηχανικὸν κ. Γκοτλάν, ἵνα ἐπὶ τόπου ἴδῃ καὶ μελετήσῃ τὴν γραμμὴν τοῦ κατασκευασθησομένου σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος Μύλων — Καλαμῶν· ἀλλ' ἕνεκεν τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς δὲν ἐπαρκεῖ χρόνος ἱκανός, καὶ ἡ περιοδεία τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀνεβλήθη δι' εὐθετώτερον καιρόν.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 10/22 Ὀκτωβρίου 1887.

Ἐπιστέλλουσιν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἡμιεπίσημον «Πολ. Ἀλληλογραφίαν» τῆς Βιέννης: Τὰ ὄργανα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁμολογοῦσι παρρησίᾳ ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἀνατρέψωσι τὸν κ. Τρικούπην, οὐδὲ θὰ προβῶσιν εἰς τοιαύτην ἀπόπειραν. Ὁ Τρικούπης δεσπόζει λοιπὸν πληρέστατα τῆς θέσεως τῶν πραγμάτων, ὑποστηριζόμενος ὑπὸ πολυαρίθμου καὶ πιστῆς πλειονότητος. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀρκεῖται λέγουσα ὅτι εὔχεται νὰ μείνῃ ὁ Τρικούπης, διότι μετ' οὐ πολὺ θὰ ἀνατραπῇ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἑαυτοῦ σφαλμάτων, τὰ δὲ οἰκονομικά του μέτρα θὰ καταστρέψωσι καὶ αὐτὸν καὶ τὴν χώραν. Ἀλλὰ πῶς ἄλλως θὰ διωρθοῦντο τὰ πράγματα, περὶ τούτου σιωπῶσιν.

ΑΙΩΝ, 14 Ὀκτωβρίου 1887.

Ὁ βασιλεὺς ἐπεσκέφθη, ὡς καὶ ἀνωτέρω σημειοῦμεν, χθὲς μ. μ. τὴν ἀδελφὴν τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ, τοῦτο δὲ ἀνήγγειλαν αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες, ἐν τοῖς πρώτοις. Ὑπομιμνήσκομεν, ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν ἔκρινεν ἀξίους ἐπισκέψεως, οὔτε τὸν Βούλγαρην, προεδρεύσαντα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1862 καὶ ὑποστηρίξαντα τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς βασιλέως, οὔτε τὸν Κουμουνδοῦρον, οὔτε τὸν Ζαΐμην, οὔτε τὸν Δεληγεώργην, οὔτε τινὰ τῶν δεχθέντων αὐτόν, ὡς ἀρχηγὸν τῆς Πολιτείας, ὅτε νέος, ἀγνός, πλήρης ἐλπίδων, ἀπέβαινεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Κυριακῇ, 18 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς τὴν νύκτα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης προήδρευσεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Μανέτα, καὶ τῶν τμηματαρχῶν κ. Μ. Λάππα καὶ Ν. Πολίτου μεθ' ὧν συνεζήτησαν ἐπὶ μακρὸν τὰ ὑποβληθησόμενα εἰς τὴν Βουλὴν ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια.

18 Ὀκτωβρίου.

Προχθὲς μ. μ. τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ σιδηροδρόμου

'Αθηνῶν — Πειραιῶς ἀποτελούμενον ὑπὸ τοῦ κ. Γκίκα καὶ Παντιᾶ Ράλλη παρουσιάσθη εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑπέβαλεν αὐτῷ προτάσεις τινὰς σχετικὰς πρὸς τὸν σιδηρόδρομον τοῦτον.

18 'Οκτωβρίου.

Αἱ μετὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Βελγικῆς ἑταιρείας διαπραγματεύσεις περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Μεσολογγίου — 'Αγρινίου ἐπερατώθησαν κατ' εὐχήν. Ἤδη διετάχθη ἡ εἰς τὸ ἑλληνικὸν μετάφρασις τοῦ κειμένου τῆς τε συμβάσεως καὶ τῶν οἰκείων ἐγγράφων μετὰ τοῦτο δὲ θέλει ὑπογραφῇ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων ἐνταῦθα. Τὸ διάστημα τῆς γραμμῆς ταύτης εἶνε περὶ τὰ 40 χιλιόμετρα.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 15 'Οκτωβρίου.

Εἰς τὰ καθημερινὰ δείγματα εὐφυΐας καὶ πνεύματος, ἅτινα παρέχει τοσοῦτον ἀφειδῶς ὁ ἑσπερινὸς «Αἰών» προσέθετο χθὲς καὶ ἕτερον λίαν πνευματῶδες, ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῆς γενομένης ἐπισκέψεως τοῦ βασιλέως εἰς τὴν ἀδελφὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Σοφίαν. 'Εφοβήθη δηλ. ὁ χαριέστατος συνάδελφος, ὁ διαπορῶν καὶ ἀσχάλλων σὺν ἄλλοις, πῶς δὲν ἐπεσκέφθη ὁ βασιλεὺς ἅμα τῇ εἰς 'Αθήνας ἀφίξει του τὸ νεκροταφεῖον, ὅπως παράσχῃ, φαίνεται, δείγματα θεοβλαβείας εἰς τοὺς ὑπηκόους του — ἐφοβήθη λέγομεν, μήπως ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἐκληφθῇ ὑπὸ τῶν πολλῶν, ὅτι σκοπὸν εἶχε νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς πορείας καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν βουλευτῶν, καὶ ἔσπευσεν ὁ τάλας ἐν τάχει νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι πράξεις τοιαῦται δὲν ἔχουσι καμμίαν σημασίαν, καὶ ὅτι τοὐναντίον, ἐὰν ἐπεδίωκε ῥιζικωτέρας μεταβολάς, τοιαῦται βασιλικαὶ ἐπισκέψεις θὰ συνετέλουν περισσότερον εἰς τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 20 'Οκτωβρίου 1887.

Οἱ πλεῖστοι τῶν εὖ φρονούντων ἐπεκρότησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ

εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς νῦν κυβερνήσεως νὰ προπαρασκευάσῃ ναυτικῶς τὸ ἔθνος, δούσης παραγγελίας πρὸς κατασκευὴν θωρηκτῶν καὶ ἄλλων πλοίων.

THE STANDARD, October 20, 1887.

GREECE

From our correspondent

Athens, Wednesday Night.

After an absence of three months, the King and Queen and other members of the Royal family of Greece, arrived in Athens to-day, where, on landing, they were received by all the Government and Municipal authorities, and by the Diplomatic Body, amidst enthusiastic cheers on the part of the people. To the Minister-President, M. Tricoupis, the King expressed his great satisfaction at the success with which he had conducted the affairs of the country during his Majesty's absence.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 16 Ὀκτωβρίου.

Ἀφοῦ ἀρέσκωσιν καὶ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν τὰ δημοσιεύματα τοῦ ἐν Βιέννῃ «Μηνύτορος» καὶ ἀφοῦ ἐπετιμήθημεν διότι δὲν ἐδημοσιεύσαμεν κἄτι τι τὸ ὁποῖον τελευταίως εἶχε γράψει, ἰδοὺ δημοσιεύομεν καὶ τὰ φρέσκα αὐτοῦ περὶ τοῦ τελευταίου ἑλληνικοῦ δανείου καὶ ἂς τὰ πάρουν ὅπως θέλουν.

«Δεκαπέντε ὀνομαστικὰ ἀλλὰ δέκα πραγματικὰ ἑκατομμύρια ἐδάνεισε τελευταίως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ ἐγγυήσει τοῦ τελωνείου τῆς Σύρου. Τὸ δάνειον συνωμολογήθη πρὸς 4 τοῖς ἑκατόν, τὸ ὁποῖον εἶνε θρίαμβος διὰ τὸν κ. Τρικούπην. Οἱ νέοι τίτλοι τοῦ δανείου τούτου ἰσοδυναμοῦσι πρὸς χρυσὸν καὶ τὸ τελωνεῖον Σύρου ἔχει 400,000 φράγκα εἰσόδημα. Λαμπρὰ διὰ πάντας ὑπόθεσις καὶ διὰ τὴν δανείζουσαν Τράπεζαν καὶ διὰ

τὴν δανειζομένην Κυβέρνησιν. Ὁ τόκος δὲ τοῦ 4 °/₀ γίνεται πλέον ὁ τακτικὸς τόκος τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ συγχαρῶμεν τοὺς ἁρμοδίους.

18 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς πρὸ μεσημβρίας ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας κ. Κάλβης ἐπεσκέφθη τὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν παραμείνας ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν.

15 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς μ. μ. ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας βαρῶνος Κόζεκ παραμείνας ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν.

ΩΡΑ, 23 Ὀκτωβρίου.

Ἐκ τελῶν χαρτοσήμου, σιγαροχάρτου, γραμματοσήμου καὶ τηλεγραφημάτων εἰσεπράχθησαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 30 Σεπτεμβρίου τρ. ἔτους 1887 δρ. 7,692,370, κατὰ τὸ ἀντίστοιχον δὲ χρονικὸν διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους δραχμαὶ 6,876,922.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 16 Ὀκτωβρίου.

. . . .

Οὕτως, ἐνῷ ὁ κ. Τρικούπης ἐργάζεται παννύχιος, καταρτίζων τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐργάζεται ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου.

18 Ὀκτωβρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετέβη χθὲς μ. μ. εἰς τὸ κεντρικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον ἔνθα παρέμεινεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν.

TRUTH, October 20, 1887.

A BOOK TO READ.

I really advise you to read «Greece in 1887», by Mr. Charles Cheston, for it bears out every word that I have

ever said to you about Greek finances, and about the remarkable talent of M. Tricoupis.

THE MONEY MARKET REVIEW, October 22, 1887.

Greece, we see, is honestly working her way, under the guidance of M. Tricoupis, a statesman of rare grasp and ability, to the accomplishment of what few countries in the world have yet reached, namely, a Budgetary surplus. The result of his labours will be looked for with equal interest and approval by all interested in Greek finance and Greek-Securities. We think no doubt can be entertained that, if a surplus has not already been attained, it will very soon be established, or M. Tricoupis will «know the reason why».

From a general review of the Customs duties charged on the majority of the goods in which Greek commerce is chiefly concerned the conclusion impressed is that the tariff is not a very high one so far as regards articles in general use, even after the increase lately made by M. Tricoupis; but it is admitted that persons well able to judge have declared that, in the case of certain luxuries the tariff is so high as to be practically prohibitive. For instance, Mr. Carew says that the result of the duties on foreign wines is so high as practically to prevent their importation, and to drive everyone to drink the wines of the country. Hereupon our author acutely observes: —

«If this be the effect of the import duty, the loss to the revenue is probably outbalanced by the gain to the country, and by the improvement likely to be caused in the manufacture of Greek wine, if all the richer classes are compelled to drink it».

With regard to the stamp duties, it is remarked that, as an increase of receipts from this source is a sure indication of growth of business and increased commercial activity, it «is very satisfactory to notice that the sum received for stamps in the first three months of the present fiscal year (2,196,145 dr.) is not only largely in excess of the amount (1,869,160 dr.) received from the same source in the similar period of 1886, but is also well in excess of the Budget estimate of this year».

CORRESPONDANCE BLEUE

La Grèce est entrée dans la voie du progrès, de tous les progrès. Dans l'ordre économique, des améliorations très importantes ont été obtenues qui exerceront, comme toujours du reste, une influence très active sur le relèvement du crédit de l'Etat. Les finances du pays sont administrées avec beaucoup d'ordre et avec une attention extrême, qui se traduit par des économies intelligentes sur tous les services publics. Les prévisions budgétaires qui semblaient empreintes d'illusion, lors de leur établissement seront très probablement justifiées; le budget retrouve son équilibre; les rentrées des impôts se font avec une parfaite régularité; les Douanes ont donné, pour les sept premiers mois de l'année courante, une plus-value qui dépasse de plus de 200,000 L, les évaluations qui avaient été faites.

Quand la marche d'un pays se traduit par une amélioration si soutenue de ses recettes, on peut s'attacher en toute confiance à la fortune de ses fonds publics.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 'Οκτωβρίου 1887.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ὑπουργὸς κ. Μανέτας καὶ οἱ τμηματάρχαι κ. κ. Λάππας καὶ Πολίτης, μετὰ πολλῆς δραστηριότητος συνεργάζονται πρὸς καθορισμὸν τῶν βάσεων, ἐφ' ὧν πρέπει νὰ στηρίζωνται τὰ ἐν τῇ Βουλῇ εἰσαχθησόμενα ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια, δι' ὧν θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ δυνατὴ βελτίωσις εἰς ἁπάσας τὰς βαθμίδας τῆς παρ' ἡμῖν παιδεύσεως. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι πολλὰ τῶν νομοσχεδίων εἶνε ἤδη παρεσκευασμένα καὶ γενική τις ἰδέα περὶ τοῦ ποιοῦ καὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν ἐδόθη ἤδη. Φαίνεται ὅμως ὅτι θὰ τροποποιηθῶσι ταῦτα ἐν πολλοῖς, συμφώνως πρὸς τὰς καθωρισμένας νέας βάσεις. Διότι ὁ κ. Τρικούπης, καλῶς γινώσκων ὅτι τὸ θεμέλιον τῆς ἀληθοῦς προόδου τῆς παιδείας εἶνε ἡ κατωτέρα παίδευσις, ἐπιθυμεῖ τὴν ῥιζικὴν διόρθωσιν παντὸς κακῶς ἔχοντος ἐν αὐτῇ, εἶνε δὲ διατεθειμένος νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ αὐτῆς, ἐν ἀνάγκῃ καὶ μεγαλειτέραν τινὰ δαπάνην τῆς νῦν. Ὑποστηρίζει τὴν κατάργησιν τῶν Σχολαρχείων καὶ προσάρτησιν τῶν μὲν δύο κατωτέρων τάξεων αὐτῶν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, τῆς δὲ ἀνωτέρας εἰς τὰ γυμνάσια. Φρονεῖ, ὅτι καὶ εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, ὡς καὶ εἰς τὰ γυμνάσια, πρέπει νὰ δοθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν πρακτικὴ χροιά.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 22 'Οκτωβρίου 1887.

Ἡ παροῦσα κυβέρνησις εἰργάσθη πατριωτικῶς, περιφρονοῦσα τὰς ἀνοήτους τῆς ἀντιπολιτεύσεως μικροσυζητήσεις, ἀποβλέπουσα δὲ μόνον εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων ἃς ἔχει ἀπέναντι ἐκείνων, οἵτινες ἔφερον αὐτὴν εἰς τὰ πράγματα.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 20 'Οκτωβρίου.

Εὐχάριστον εἶνε νὰ παρατηρηθῇ ἡ ἐν Παρισίοις ἀρξαμένη συνηγορία τοῦ κόμητος de Nesmont ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς πίστεως εἰς τὸν

χρηματιστικὸν κόσμον καὶ ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων. Διότι ὁ κ. οὗτος, ἐκδότης τῆς περιφήμου Correspondance bleue, ἐχούσης πεντηκοντακισχιλίους συνδρομητάς, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐκδιδομένης εἰς 200,000 φύλλα, ἀσκεῖ μεγάλην ἐπιρροήν. Περιῆλθεν εἰς χεῖρας ἡμῶν τὸ φύλλον του τῆς 16 Ὀκτωβρίου ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγινώσκομεν.... Ἡ Ἑλλὰς εἰσῆλθεν εἰς ὁδὸν προόδου, πάσης προόδου. Εἰς τὰ οἰκονομικά της ἐπῆλθον βελτιώσεις σπουδαιόταται, αἵτινες πολὺ θέλουν ἐπιδράσει εἰς ἀνόρθωσιν τῆς δημοσίας πίστεώς της. Τάξις καὶ προσοχὴ ἐπεκράτησεν ἐν αὐτῇ ὑπὲρ τῶν εὐλόγων οἰκονομικῶν ἐν πάσῃ διαχειρίσει. Αἱ προϋπολογισθεῖσαι εἰσπράξεις της, αἵτινες ἴσως ἐν ἀρχῇ ἐφαίνοντό πως ἰδανικαί, ἤδη φαίνονται μᾶλλον ἐπαληθεύουσαι, ὡς αἱ ἐκ τῶν τελωνείων π. χ. κατὰ τοὺς 7 πρώτους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπερβᾶσαι τὰ προσδοκώμενα κατὰ 200,000 λιρῶν.

21 Ὀκτωβρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀνῆλθε χθὲς μ. μ. εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ὅπως ἴδῃ τὰς νεωστὶ εὑρεθείσας ἀρχαιότητας.

22 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ἀφίκοντο ἐκ Δεκελείας αἱ Α. Α. Μ. Μ. ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ Ἄγγλου ἡγεμονόπαιδος. Ὀλίγον δὲ μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ βασιλέως ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης συνειργάσθη μετὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος.

21 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Δραγούμη ἐφ' ἱκανὴν ὥραν.

22 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ στρατηγὸς Τὺρ παραμείνας ἐπὶ μακρόν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 20 'Οκτωβρίου 1887.

Εὐχαρίστως μανθάνει τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν τῆς πόλεώς μας τὰ εὐχάριστα ἀποτελέσματα τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων καὶ τὴν καταπληκτικὴν αὐτῶν αὔξησιν ἀπὸ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη. Ταῦτα ἐπιμαρτυροῦσιν, ὅτι ὁ τοῦ νῦν ὑπουργείου προϋπολογισμὸς ἐστηρίχθη εἰς βάσεις λίαν στερεάς, αἵτινες καὶ ἂν δὲν φέρωσιν ὡς ἀποτέλεσμα τὸ ὑποσχεθὲν περίσσευμα, ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ ἐπιφέρωσιν ἓν σπουδαῖον πρὸς τὸν ἰσολογισμὸν βῆμα, ἡ ἐπιτυχία τούτου καὶ μόνου ἀρκεῖ νὰ καταρρίψῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις ἤδη ἤρξατο περισυλλέγουσα τὰ ῥάκη αὐτῆς πρὸς ἐπίθεσιν κατὰ τῆς κυβερνώσης ἐν Ἑλλάδι μερίδος, καὶ ἥτις ὡς μόνην ἀφετηρίαν τῆς τοιαύτης ἐπιθέσεως προβάλλει τὸ περιθρύλητον οἰκονομικὸν ζήτημα.

23 'Οκτωβρίου.

Καὶ πάλιν συνῆλθον χθὲς τὴν νύκτα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ οἱ τμηματάρχαι τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ συνεζήτησαν τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια. Ἡ συνεδρίασις διήρκεσεν ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 12 $^1/_2$ μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, Κωνσταντινουπόλεως, 20 'Οκτωβρίου 1887.

Τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ.

Ὁ βασιλεύς, ἐπισκεφθεὶς φιλοφρόνως τὸν οἶκον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ παραμείνας περὶ τὴν ὥραν, ἤγειρε πείσμονα καθ' ἑαυτοῦ χόλον τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου, ἰδίᾳ δὲ τοῦ ἀγρύπνου φρουροῦ τῶν βασιλικῶν βημάτων τοῦ μνησικάκου συντάκτου τοῦ «Αἰῶνος». Προφυλακτικώτεροι ἤδη δὲν συνάγουσι κομματικὰς εὐνοίας ἐκ τῆς ἐπισήμου ταύτης ἐπισκέψεως ὡς πέρυσιν, ὅτε ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐν

παραμοναῖς σοβαρῶν πολιτικῶν γεγονότων ἐπεσκέψατο αὖθις ἐπιδεικτικῶς τὸν οἶκον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ εἶτα ὁ διάδοχος· δὲν θὰ ἦτο τοῦτο εὔελπι ἐπιχείρημα ἐν τῇ πυρετικῇ ἐνεργείᾳ των καὶ πρὸς πλήρωσιν τῶν φρικτῶν χασμάτων τῆς βουλευτικῆς αὐτῶν πτέρυγος καὶ κλαίουσι τοὺς τάφους τῶν ἡρώων, οἱ ἐλεγειακοὶ πατριῶται, διότι ἐπιστρέψας ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ ἀνὰ τὴν Ἑσπερίαν ταξειδίου του δὲν ἔφερεν εὐλαβῶς τὸ βῆμα πρῶτον πρὸς αὐτούς· ἀλλ' ὁ βαθύτερος ἐρευνητὴς ἐν τῇ τιμητικῇ ταύτῃ ἐπισκέψει δὲν θὰ ἠρκεῖτο εἰς τοὺς λόγους τῆς ἁβροτάτης συμπεριφορᾶς τοῦ βασιλέως....εἰς τὴν ἔκφρασιν τῶν συλλεγέντων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀφθόνων φιλοφρονημάτων περὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ του ὡς καὶ περὶ τῆς ὑψηλῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς πίστεως αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ θαύματα τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐν τῷ ἁβρῷ διαβήματι θὰ εὕρισκε τὴν πρόθεσιν τῆς ἐπισήμου ἐκφράσεως τῆς ὑπάτης βασιλικῆς Αὐτοῦ εὐαρεσκείας ὡς Γεωργίου καὶ ὡς βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἐννοεῖ ὁ εὐφυὴς ἄρχων, ὅτι ὀφείλεται ἡ παγίωσις τῆς τάξεως τοῦ κράτους του καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἐθνικῆς πίστεως καὶ εἰς τὸν σιδηροῦν αὐτοῦ χαρακτῆρα εὑρίσκει τὴν ἐγγύησιν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Ἀλλ' ὀφείλει αὐτῷ ὁ Γεώργιος καὶ τὴν ἀνθήσασαν τρυφερότητα τῶν ὑπηκόων του. Αἱ ἑορταὶ τοῦ Διαδόχου καὶ ἡ πρόσκλησις τῶν δημάρχων δὲν εἶχον τὸν ταπεινὸν τῆς ψηφοθηρίας σκοπόν· ἐνεῖχον βαθυτέραν ἀποστολήν· ἐκλήθησαν οἱ ἄμεσοι ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ ἵνα ἴδωσι τὸν βασιλέα καὶ τὸν Διάδοχον, ἵνα ἡ βασιλεία κατέλθῃ πρὸς αὐτοὺς καὶ σφιγχθῶσιν οἱ χαλαροὶ δεσμοί. Ψυχρότης ἀληθῶς πρὸς τοὺς βασιλεῖς δὲν ὑπῆρχεν, ἀλλ' ἀδιαφορία ἱκανή· οἱ σοφοὶ σύμβουλοι περιώρισαν αὐτοὺς ἐν τοῖς τοίχοις τῶν ἀθηναϊκῶν ἀνακτόρων, καὶ ὁ λαός, ὁ ἀληθὴς λαὸς τῶν ἐπαρχιῶν, ὁ χωρικὸς λαός, τοὺς ἠγνόει· οἱ δήμαρχοι ἐγένοντο οἰστρήλατοι κήρυκες τῶν ἀγνώστων βασιλικῶν χαρίτων. Τὸ ἔργον συνεπλήρωσεν ἡ ἀρίστη συμβουλὴ πρὸς περιοδείαν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας· ἀνεθερμάνθη τὸ βασιλι-

κὸν πῦρ, ἀλλὰ καὶ ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἐγέμισεν ἀπὸ ἐθνικὸν ἐνδιαφέρον. Ἠρύσθη θάρρος καὶ ἐνθουσιασμὸν ἀπὸ τὴν περιπαθῆ ἔκφρασιν τοῦ ἀγνώστου λαοῦ του. Τοιοῦτον σύμβουλον, ὡς τὸν κ. Τρικούπην, ὁ βασιλεὺς Γεώργιος βεβαίως ἐννοεῖ ἀνώτερον συνήθων ἐκφράσεων τυπικῶν εὐαρὲσκειῶν.

28 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς τὴν τετάρτην καὶ ἡμίσειαν ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Χ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν βέης.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 25 Ὀκτωβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ.— Η ΕΝΑΡΞΙΣ

. . . .

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὁ πρωθυπουργὸς ἀνερχόμενος εἰς τὸ βῆμα ἀναγινώσκει μὲ τὴν συνήθη εὔηχον φωνήν του τὸ βασιλικὸν διάταγμα, ἐνῷ ἡ ὁμήγυρις ἀνίσταται. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν μελαίνῃ περιβολῇ καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἄνευ παρασήμων.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναγινώσκει τὸ βασιλικὸν διάταγμα δι' οὗ κηρύσσεται ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς δευτέρας συνόδου τῆς ἑνδεκάτης βουλευτικῆς περιόδου.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν, σχηματίζεται μικρός τις κύκλος περὶ τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐκ βουλευτῶν, ἀνταλλασσόντων χειραψίας καὶ βραχεῖς διαλόγους.

Ἔξω ἱκανοὶ περίεργοι ἀναμένουσι, παρατεταγμένοι εἰς δύο μακρὰς κατὰ μῆκος σειρὰς ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου μέχρι τῆς ὁδοῦ Σταδίου· καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν διελαύνουσιν αἱ φέρουσαι τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν τέλει ἅμαξαι.

Οὕτως ἤρξατο καὶ ἔληξεν ἡ καθιέρωσις τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης συνόδου ἄνευ βασιλικῶν λόγων καὶ αὐλικῆς πομπῆς, ἄνευ κινήσεως καὶ θορύβου καὶ κραυγῶν καὶ ἀπειλῶν, ἐν αἰθρίᾳ καὶ γαλήνῃ.

THE STATIST. October 29, 1887.

GREEK REVENUE

To the Editor of «The Statist»

Sir, — I take the liberty of drawing your special attention to certain statistics bearing on the financial position of Greece. All the figures are taken from the official Gazette, or from the Government organ, the «Hora», by which you will observe that duties and other taxes at custom houses in Greece, from 1st January to 31st August, 1887, amount to 19,241,228 dr. against last year, same period, 12,697,187 dr. or an increase of 51 $^1/_2$ per cent. The provisional return for September, 1887, is about 4,405,000 dr. or an increase of 40 per cent., against 3,135,000 dr. September, 1886, and against 2,274,000 dr. September, 1885.

THE SATURDAY REVIEW. November 12, 1887.

THE GREECE OF TO-DAY

What is really wanted for the true welfare of Greece is a peaceful security from war alarms, and this is shown by the financial budget giving the cost of the recent military preparations which is printed by Mr. Cheston, who pays a well-deserved tribute of praise to the financial ability and the far-sighted honesty of the present Prime Minister, M. Charilaos Tricoupis. Some of the engineering schemes at present being carried out for the advantage of the country in various ways are of special interest.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 26 'Οκτωβρίου.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΑΠΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΕΙΣ ΑΓΡΙΝΙΟΝ

Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς 'Αγρίνιον σιδηροδρόμου ἀνήκει ἀπὸ τοῦ Σαββάτου εἰς τὰ τετελεσμένα ἔργα. Προχθὲς ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑνός, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ κ. Λουδοβίκου Ρῶσσελς ἀντιπροσώπου τῶν ἐν Βελγίῳ βιομηχάνων κ.κ. Βαλερίου Μαμπὶλ καὶ Λουκιανοῦ Γκινότ, ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ὁμάδος κεφαλαιούχων, σύμβασις, καθ' ἣν ἡ ἑταιρεία αὕτη ἀναλαμβάνει α') τὴν κατασκευὴν τῆς γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς 'Αγρίνιον διὰ τοῦ Αἰτωλικοῦ, καὶ β') τὴν χρῆσιν (exploitation) αὐτῆς, κατὰ τοὺς ἐν τῇ συμβάσει καὶ συγγραφῇ ὅρους.

Ὅτε πρό τινων ἡμερῶν ἀνηγγέλλετο τοῦ ἔργου ἡ ἐπιχείρησις μετ' ἄλλων τινῶν ὁμοίων, τὰ ἐν τῇ δημοσιότητι ὄργανα τῆς 'Αντιπολιτεύσεως ἐξήντλησαν τὴν πηγὴν τῶν σκωμμάτων καὶ τῶν συνήθων αὐτῶν εὐφυολογιῶν, χαρακτηρίσαντα τὴν ἀναγγελίαν ὡς κομματικῆς σκευωρίας ἐπινόημα. Οἱ ὅροι ἐφ' οἷς συνωμολογήθη ἡ σύμβασις τῆς κατασκευῆς τῆς ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς 'Αγρίνιον σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐπαρκεῖς εἶνε καθ' ἑαυτούς, ὅπως ἀποδείξωσιν, ὅτι δυνατὰ καὶ εὐκατόρθωτα σήμερον εἶνε παρόμοια ἔργα ἐν Ἑλλάδι, ἄνευ ἐπιβαρύνσεως αἰσθητῆς τοῦ δημοσίου ταμείου ἀρκεῖ τῶν κοινῶν νὰ προΐστανται ἄνδρες ἔχοντες τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν θέλησιν νὰ διαπράξωσιν ἀγαθόν τι ὑπὲρ τοῦ Τόπου, ὅστις ἐνεπιστεύθη αὐτοῖς τὰς τύχας του.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 29 'Οκτωβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Ὁ προεδρεύων κ. Γκίκας ἐρωτᾷ τὴν Βουλήν, ἂν προτιμᾷ νὰ προβῇ εὐθὺς εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου ἢ νὰ ὁρίσῃ τὴν ἡμέ-

ραν πρὸς ἐκλογὴν τούτου. Πρῶτος ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ σὺν αὐτῷ ἅπασα ἡ δεξιὰ πτέρυξ προτείνουσιν, ὅπως ἡ Βουλὴ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως προτείνουσιν, ὅπως ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ σύνηθες ὁρίσῃ ἡμέραν τὴν Παρασκευὴν πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου, διότι πολλοὶ βουλευταὶ δὲν προσῆλθον, νομίζοντες, ὅτι ἐπρόκειτο μόνον περὶ προσδιορισμοῦ ἡμέρας πρὸς τοῦτο.

Κατὰ πρότασιν τέλος τοῦ πρωθυπουργοῦ ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει νὰ συνέλθῃ εἰς συνεδρίασιν πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ αὐτῆς προέδρου τὴν 4 μ. μ. τῆς σήμερον μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 11 π. μ.

31 'Οκτωβρίου.

Ἐδόθη χθὲς ἐν τῇ Τουρκικῇ πρεσβείᾳ ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ Φεριδοὺν βέη λαμπρὰ συναναστροφή, εἰς ἣν παρῆσαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης καὶ πλεῖστοι κεκλημένοι.

30 'Οκτωβρίου 1887.

Ὁ βασιλεύς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Ἰωάννου Παπαδιαμαντοπούλου κατῆλθε χθὲς τὴν πρωΐαν ἐκ Τατοΐου, ἐδέχθη δ' εἰς συνεργασίαν τὸν πρωθυπουργόν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 30 'Οκτωβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Ὁ περίβολος τῆς Βουλῆς χθὲς ἦτο πλήρης περιέργων, συζητούντων κατ' εἰκασίαν τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων, ἃς ἐνδεχόμενον νὰ ἐλάμβανεν ὁ ὑποψήφιος ἑκατέρας τῶν μερίδων κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν. Πρὸ ταύτης ἑκατέρα τῶν μερίδων συνῆλθεν ἐν οἰκογενειακῇ, οὕτως εἰπεῖν, συνεδρίᾳ, ὅπως διασκεφθῇ περὶ τοῦ μέλλοντος νὰ ψηφισθῇ προέδρου, καὶ οἱ μὲν ἀποτελοῦντες τὴν κυβερνητικὴν μερίδα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀναγνωστηρίου τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βου-

λῆς, οἱ δὲ τὴν ἡνωμένην ἀντιπολίτευσιν ἐν τῷ πρὸς ἀριστερὰν δωματίῳ. Παρετηρήθη ὅμως, ὅτι τῶν ἐπιφανῶν τινες δὲν ἔλαβον μέρος ἐν τῇ προκαταρκτικῇ ταύτῃ συνδιασκέψει, ἀργὰ μάλιστα καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας προσελθόντες. Ἤδη ἀνὰ τὰ στόματα πάντων φέρονται τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων κκ. Αὐγερινοῦ καὶ Καραπάνου, ἀποδειχθείσης ἀνυποστάτου τῆς θρυληθείσης ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 30 Ὀκτωβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 29 Ὀκτωβρίου.

Ὀλίγον πρὸ τῆς 4 οἱ κύριοι βουλευταὶ προσέρχονται ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ καταλαμβάνουσι τὰς θέσεις των. Ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ εἶνε ἀραιοτάτη, ἐνῷ ἡ δεξιὰ εἶνε ἱκανῶς συμπεπυκνωμένη. Οἱ κ. ἀντιπρόσωποι συζητοῦσι θορυβωδῶς. Τινὲς αὐτῶν ἐγκαινίσαντες τὴν τακτικήν των ἄρχονται γράφοντες ἀτελευτήτους ἐπιστολάς. Οἱ κ. ὑπουργοὶ καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐκ τῶν πρώτων προσελθόντες συνδιαλέγονται ἐναλλὰξ μετὰ τοῦ κ. Αὐγερινοῦ καὶ τῶν λοιπῶν φίλων των, φαίνονται δὲ εὐχαριστημένοι, ὡς ἄνθρωποι ἐξασφαλίσαντες ἐκ τοῦ προτέρου τὴν ἔκβασιν τῶν ὑποθέσεών των.

Ἐξαχθέντων τῶν δελτίων ἐκ τῶν κληρωτίδων, ὁ κ. Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 112 βουλευταί. Ἐκ τούτων 72 ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ κ. Αὐγερινοῦ, ὑποψηφίου προέδρου τῆς συμπολιτεύσεως, καὶ 38 ὑπὲρ τοῦ κ. Καραπάνου, ὑποψηφίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δύο δὲ ἔρριψαν λευκὸν ψηφοδέλτιον.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 30 Ὀκτωβρίου 1887.

ΤΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἔδειξε πολλὴν ἀνησυχίαν διὰ τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ δυστύχημα.....

1 Νοεμβρίου.

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς τῆς αὔριον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης θέλει ὑποβάλει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888, συνοδεύων τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ διὰ μακρᾶς ἀγορεύσεως.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 30 Ὀκτωβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 29 Ὀκτωβρίου.

Καί τοι ἐκ τῶν προτέρων ἤδη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου ἦτο κοινῶς γνωστόν, διότι ἀφότου ἡ διαφορὰ τῶν κομμάτων δὲν μετρῆται κατὰ μονάδας, τὰ πολιτικὰ ζητήματα λύονται ἐν τοῖς πολιτικοῖς σαλονίοις πρὶν ἢ ἔλθωσιν ἐν τῇ Βουλῇ, οὐχ ἧττον ἀρκετὴ ἐκδηλοῦται περιέργεια παρὰ τῷ κοινῷ τῆς πρωτευούσης σήμερον καὶ στενὴν ὑφίστανται πολιορκίαν πλήθους κόσμου ἀμφότεραι αἱ εἴσοδοι τοῦ βουλευτηρίου.

2 Νοεμβρίου.

Ὁ γραμματεὺς τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας κ. Haggard καὶ ἡ κυρία Haggard παρέθεντο χθὲς πρὸς τιμὴν τοῦ πρίγκηπος Βάττεμβεργ ἄριστον, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 2 Νοεμβρίου.

Σήμερον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888. Πάντες ἀναμένουσι μετ' ἀφάτου συγκινήσεως τὴν στιγμήν, καθ' ἣν δι' ἠχηρᾶς φωνῆς θὰ ἀναγγείλῃ τὸ τοσοῦτον ποθητὸν ἰσοζύγιον. Μετὰ τοσαύτας θυσίας, τοσαύτας ἐλπίδας, τοσαύτας διαβεβαιώσεις, οὐδεὶς ἀμφιβάλλει, ὅτι ἐκεῖνο, ὅπερ ἀπὸ ἐτῶν μετ' ἐμμανοῦς ἀλλ' ὁμολογουμένως σταθεροῦ ἔρωτος ἐπεδίωξε, θὰ τὸ κατορθώσῃ νῦν καὶ μειδιῶν θὰ ἀνέλθῃ τὸ βῆμα δίδων τὸν βραχίονα εἰς τὴν χαρίεσσαν ἀλλ' ὀλίγον ἄπιστον σκιὰν τῆς οἰκο-

νομικῆς πλάστιγγος. Ἀλλ' ὅμως ὁ κ. Τρικούπης εἶνε Πρωτεύς. Βεβαίως ἑτοιμάζει νέαν ἔκπληξιν.

Τοιαῦτα διεδίδοντο χθὲς καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανα· ὁ κ. Τρικούπης εἶνε φύσει αἰσιόδοξος, ὡς πάντες οἱ ἰσχυροὶ χαρακτῆρες, οἱ ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ καθ' αὐτὸ ἐργασία ἀρχίζει σήμερον, διότι σήμερον ἐπιλαμβάνεται ἡ Βουλὴ τῶν ζωτικωτάτων ζητημάτων τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς καὶ πρὸ πάντων τοῦ οἰκονομικοῦ, τοῦ κυριώτατα ἐνδιαφέροντος τὴν χώραν. Ὁ πρωθυπουργὸς εἰσάγων τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, περὶ ἧς ἐπ' ἐσχάτων τόσα ἐγράφησαν, ἄρρητ' ἀθέμιτα καὶ φληναφίαι παρὰ καινοφανῶν ἐμπειρικῶν οἰκονομολόγων καὶ ἄλλων, ὧν τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ἀριθμητικὰς γνώσεις ἐπεσκότισε καὶ συνετάραξεν ἡ ἀχλὺς τοῦ φατριασμοῦ. Ἡ εὔγλωττος φωνὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἥτις ἐπέβαλε σιγὴν εἰς τοὺς πενθίμως κρώζοντας ἀντιπάλους, τοὺς δυσοιώνως καὶ χαιρεκάκως προμηνύοντας τὴν χρεωκοπίαν καὶ τὸν ὄλεθρον, εὐχερῶς θ' ἀνατρέψῃ καὶ σήμερον τὰ ἀπελπιστικὰ πορίσματα καὶ τὰ σοφίσματα τῶν αὐτῶν, σαφῶς δὲ καὶ εὐπαρρησιάστως θ' ἀναγγείλῃ πρὸς τὴν χώραν, τί ἐγένετο κατὰ τὸ παρελθόν, κατὰ πόσον ὑπῆρξεν ἐκ τῶν περιστάσεων δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως καὶ τί τὸ πρακτέον εἰς τὸ μέλλον. Οὕτως ἡ σημερινὴ συνεδρίασις ἔσται μία τῶν σπουδαιοτάτων τῆς παρούσης συνόδου, ἀθρόον δὲ θὰ συρρεύσῃ τὸ κοινόν, τὸ διψῶν τὰς ἐκ τῆς πολιτικῆς συγκινήσεις, μετὰ τόσον παρατεταμένην ἐκεχειρίαν.

1 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ προχθὲς γενομένῃ ἐν τῇ Τουρκικῇ πρεσβείᾳ συναναστροφῇ ἦτο παρὼν καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὅστις μάλιστα ἔλαβε καὶ μέρος εἰς τὸ οὐΐστ.

1 Νοεμβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κόμης Ἰωάννης Μοντεβέλλος, ἀδελφὸς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 1 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ ἀποφασισθεῖσα καὶ ἐκχωρηθεῖσα ἤδη κατασκευὴ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μεταξὺ Μεσολογγίου καὶ Ἀγρινίου δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτελοῦσα συναφὲς μέρος τοῦ γενικοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς κυβερνήσεως· οἱ κατακρίναντες τοῦτο, δικαιοῦνται διὰ τῶν αὐτῶν ἐπιχειρημάτων νὰ ἐλέγξωσι καὶ ἐκείνην, δηλαδὴ τὴν ἄνευ ἐπειγούσης ἀνάγκης ἐπιβάρυνσιν τοῦ δημοσίου, ἐν τοῖς χαλεποῖς τούτοις καιροῖς, διὰ νέων ὑποχρεώσεων· ἀλλ' οἱ ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὴν τελικὴν ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας, ἐννοοῦσιν, ὅτι μόνον διὰ τοιούτων μέτρων, οἷον ἡ ἀνάπτυξις τῶν πόρων αὐτῆς, εἶνε ἐφικτὴ ἡ θεραπεία τῆς οἰκονομικῆς καχεξίας. Εἶνε περιττὸν νὰ ἐκταθῶμεν νῦν εἰς περισσοτέρας θεωρίας, προκειμένου περὶ τῆς μικρᾶς ταύτης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐχούσης μῆκος μόνον 44 χιλιομέτρων, δηλαδὴ ἡ σιδηροδρομικὴ ἀπόστασις μεταξὺ τῶν δύο ἄκρων αὐτῆς, μὲ τὴν συνήθη ταχύτητα ἐν Ἑλλάδι, θὰ ᾖ περίπου δύο ὡρῶν, προσμετρουμένων βεβαίως καὶ τῶν χρονοτριβῶν τῶν μεταξὺ σταθμῶν. Αἱ δαπάναι τῆς κατασκευῆς ὑπελογίσθησαν εἰς 4 περίπου ἑκατομμύρια φράγκων, ἐξεχωρήθη δὲ ἡ κατασκευὴ εἰς βελγικὴν ἑταιρείαν, ὑποχρεωθεῖσαν νὰ συστήσῃ χάριν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἑλληνικὴν ἑταιρείαν. Προκειμένου περὶ τόσον μικρᾶς σχετικῆς δαπάνης, δὲν θὰ ἦτο δύσκολον ν' ἀναλάβῃ αὐτὴ ἡ κυβέρνησις τὴν κατασκευὴν καὶ εἴτε διατηρήσῃ κατόπιν καὶ αὐτὴν τὴν ἐκμετάλλευσιν δι' ἰδίων αὐτῆς ὀργάνων, εἴτε παραχωρήσῃ αὐτὴν εἰς ἑταιρείαν.

Πολλὰ ἐλέχθησαν ἐσχάτως περὶ σκέψεων γενομένων ἐν τῷ ὑπουργείῳ, σχετικῶς πρὸς τὴν κατασκευὴν Πελοποννησιακῶν τινων γραμμῶν ὑπ' αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως.

῾Ο κ. πρωθυπουργὸς εἰμπορεῖ νὰ μεταχειρίζηται τὰ σχέδια ταῦτα πρὸς ἐκφόβισιν τῶν ξένων ἑταιρειῶν, μεθ' ὧν διαπραγματεύεται, λέγων πρὸς αὐτάς: «ἂν δὲν στέργητε οὕτω, τὸν κατασκευάζω καὶ μόνος μου»· ἀλλ' ἔχομεν πεποίθησιν, ὅτι αὐτὸς περισσότερον παντὸς ἄλλου θὰ φαντάζηται τὴν εἰκόνα μεγάλου σιδηροδρόμου, οὗ ἡ κατασκευὴ διευθύνεται καὶ διαχειρίζεται ἐκ τοῦ τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων.

2 Νοεμβρίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ στρατηγὸς Βοσσὲρ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν παρουσιάσθη πρὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Τρικούπη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 1 Νοεμβρίου 1887.

ΚΛΟΠΗ ΕΝ ΤΩ ΕΘΝΙΚΩ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩ ΜΟΥΣΕΙΩ

῾Ο πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπανειλημμένως ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τοῦ σημείου, εἰς ὃ ἔφθασαν αἱ ἔρευναι καὶ αἱ ἀνακρίσεις, καλέσας δὲ παρ' ἑαυτῷ τοὺς εἰσαγγελεῖς ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ πολλῶν περιστατικῶν, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ διαφωτίσωσι τὴν δικαστικὴν ἀρχήν.

ΣΗΜΑΙΑ, 1 Νοεμβρίου.

᾿Εὰν ὑπάρχῃ σήμερον ζήτημα διὰ τὴν Βουλὴν καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ ζήτημα διὰ τὸ ἔθνος, τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε, ἐὰν προσεγγίζωμεν εἰς ἐφικτήν τινα κατάστασιν οἰκονομικῆς ὑπάρξεως. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο συγκεντροῦνται σήμερον ὅλαι αἱ βλέψεις, ὅλαι αἱ ἐλπίδες καὶ ὅλοι οἱ φόβοι ἀκόμη τῶν ὀπαδῶν καὶ τῶν ἀντιπάλων τῆς κυβερνήσεως. Αὐτὸ δὲν εἶνε μόνον ζήτημα ὑπάρξεως διὰ τὴν κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ ζήτημα ὑπάρξεως διὰ τὸ ἔθνος. Τὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἐτέθη ἀπό τινων ἐτῶν, πρόκειται νὰ λυθῇ ἢ οὕτως ἢ ἄλλως κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον. Ἢ σωτηρία, ἢ θάνατος. Ἢ χρεωκοπία, ἢ ἀπολύτρωσις. Μέσος ὅρος δὲν δύναται νὰ ἐξευρεθῇ.

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἄνθρωπος, ὅστις ἠδύνατο νὰ μᾶς ἐξαγάγῃ τοῦ ὀλεθρίου τούτου δρόμου, ἐὰν εὑρίσκηται πολιτευτὴς διὰ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα ν' ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἀποτέλεσμα, οὗτος εἶνε ἀναμφιβόλως ὁ κ. Τρικούπης. Ἡ πάλη του ὑπῆρξεν ἀληθῶς ὑπεράνθρωπος. Πάλη κατὰ τῶν λαθρεμπόρων, πάλη κατὰ τῶν τελωνοφυλάκων, πάλη κατὰ τῶν ἐχθρῶν, πάλη κατὰ τῶν φίλων, πάλη κατ' ἐκείνων οἵτινες ἐπροφήτευον χρεωκοπίας, πάλη κατ' ἐκείνων οἵτινες ἀπεθάρρυνον τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον, πάλη κατ' ἐκείνων οἵτινες τὸν ἀπεδοκίμασαν, τὸν ἐσυκοφάντησαν, τὸν παρημπόδισαν. Τὸ ζήτημα ἦτο καθαρῶς ἐθνικὸν καὶ ἡ ἐμπάθεια τὸ μετετόπισεν εἰς ζήτημα καθαρῶς κομματικόν. Ἐπρόκειτο περὶ ὅλων καὶ εἰργάσθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον οἱ ἡμίσεις Ἐνδιέφερεν ἀμφοτέρους τοὺς ἡγέτας καὶ ὅμως δὲν εἰργάσθησαν ἀμφότεροι.

Δὲν ἠξεύρομεν κατὰ πόσον ὁ κ. Τρικούπης ἐξῆλθεν, ἢ πρόκειται νὰ ἐξέλθῃ νικητὴς ἐκ τῆς πάλης ταύτης. Τοῦτο θὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τὴν ὁποίαν θὰ ἀκούσωμεν παρ' αὐτοῦ πιθανῶς αὔριον. Ἀλλ' ἐὰν ἀληθῶς κατώρθωσε νὰ προσεγγίσῃ εἰς τὸ ἰσοζύγιον ἢ παρέχῃ ἐν τῷ παρόντι τὰ στοιχεῖα ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ τὸ κατορθώσῃ εἰς τὸ μέλλον, ἡ ἐπιτυχία του θὰ εἶνε τόσῳ σωτήριος, ὥστε ἀληθῶς θὰ καταστῇ ἄξιος τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 26 Ὀκτωβρίου 1887.

ΑΙ ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΙΑΙ

Ἐπερατώθησαν ἤδη αἱ δενδροφυτεῖαι τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν, τοῦ Πολυγώνου καὶ τοῦ Λυκαβητοῦ, κατὰ τὸ νέον σχέδιον τῆς πόλεως. Τὰς ἐργασίας ταύτας ἐπεσκέψατο χθὲς καὶ ὁ Πρωθυπουργός.

ΣΗΜΑΙΑ, 3 Νοεμβρίου.

Ἐπολιορκεῖτο χθὲς κατὰ γράμμα τὸ Βουλευτήριον ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Ὁ κόσμος ὅλος ἔτρεχε ν' ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

1887

Very truly yrs

[illegible]

Τὸ πλῆθος ἤθελε νὰ εἰσρεύσῃ ἀθρόον εἰς τὸ Βουλευτήριον, ἀλλ' ὁ τῆς φρουρᾶς αὐτοῦ ἡγούμενος ἔλεγε πρὸς αὐτό: «Θὰ εἰσέλθετε ὅλοι ἀνὰ δύο» Καὶ ἐπέμενεν ὅπως ἐκτελεσθῇ ἀκριβῶς ἡ διαταγή του αὕτη καὶ τὸ πλῆθος ἐξήπτετο περισσότερον ἐκ τοῦ ἀπαγορευτικοῦ τούτου μέτρου, ἀποδεικνύον, διὰ μυριοστὴν φοράν, ὅτι τοῦ Ἕλληνος ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει.

ΣΗΜΑΙΑ, 3 Νοεμβρίου.

Ὅπως προελέγωμεν χθές, ὁ λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐποιήσατο σοβαρωτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὴν Βουλήν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 3 Νοεμβρίου 1887.

Ο ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΘΑ ΥΠΟΒΑΛΗ ΤΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΝ

Ἀπὸ τῆς προχθὲς μετεδίδετο ὡς δι' ἠλεκτρικῆς ταχύτητος ἡ εἴδησις ἀνὰ τὴν πόλιν, ἀνεγράφετο εἰς τὰς ἐφημερίδας, συνεζητεῖτο εἰς τὰ καφενεῖα, προσεδοκᾶτο εἰς τοὺς κύκλους τῶν συμπολιτευομένων καὶ ἀνεμένετο ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ἀντιθέτων. Ἀπὸ τῆς πρωΐας δὲ τῆς χθὲς ἡ σημαία τοῦ Βουλευτηρίου διεκύμαινε τὰς πτυχὰς αὐτῆς μεγαλοπρεπέστερον τοῦ συνήθους καὶ ἐπλατάγιζε θορυβωδέστερον καὶ ἔλαμπε κυανωτέρα ὑπὸ τὸ ἄπλετον φῶς τοῦ χειμερινοῦ ἡλίου καὶ τὸν ἐξαιρέτως αἴθριον οὐρανόν. Ἐν τοῖς διαδρόμοις τοῦ Βουλευτηρίου παρετηρεῖτο ζωηροτέρα κίνησις· οἱ κλητῆρες τῆς Βουλῆς διηγκώνιζον ἀλλήλους καὶ ἐξετέλουν τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν μετὰ πλείονος σπουδῆς, οἱ μᾶλλον δὲ ἀνυπόμονοι ἐπεφαίνοντο ἐκεῖ πέραν, κρατοῦντες ἀνὰ χεῖρας φύλλον τι ἐφημερίδος, ἐρωτῶντες περὶ τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἔμελλε νὰ ἀρχίσῃ ἡ συνεδρία καὶ ἀποπειρώμενοι νὰ συνδέσωσιν ἐκ τοῦ προχείρου καὶ μετὰ παντός, ὃν ἤθελον συναντήσει, συζήτησιν περὶ πολιτικῆς. Διότι ἡ συνεδρία τῆς χθές, ἡ συνεδρία καθ' ἣν θὰ

παρουσιάζετο ὁ προϋπολογισμός, ὁ ἐπηγγελμένος οὗτος καὶ ἀποκεκηρυγμένος ἐναλλὰξ ὑπὸ φίλων καὶ ἐχθρῶν προϋπολογισμός, καθ' ἣν θὰ ἠγόρευεν ὁ Τρικούπης, ἡ ἐν λόγῳ συνεδρία παρίστατο ἐκ τῆς σκέψεως πάντων ὡς ὁ ἄξων, περὶ ὃν μέλλει νὰ στραφῇ ἡ σφαῖρα...τῆς Βουλῆς ἐν τῇ παρούσῃ Συνόδῳ· καὶ — ἵνα ἐμμείνωμεν ἀντλοῦντες τὰς παρομοιώσεις ἡμῶν ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς — περὶ τὸν λόγον τοῦ κ. Τρικούπη πρόκειται νὰ στραφῶσιν, ὡς περὶ τὸν ἥλιον οἱ πλανῆται, αἱ ἀγορεύσεις τῶν λοιπῶν ῥητόρων τοῦ κοινοβουλίου ἀπὸ τὰς ἀρχὰς μέχρι τέλους τῶν συνεδριῶν αὐτοῦ.

Καὶ δι' αὐτό, πρὶν ἔτι ἐπιστῇ ἡ τεταγμένη ὥρα χθές, ἐπολιόρκουν τὰς ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν εἰσόδους τοῦ Βουλευτηρίου διάφοροι ὅμιλοι, ἀνυπόμονοι νὰ ἴδωσιν ἀνοιγομένας τὰς θύρας καὶ ἀφηνομένην ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον. Τολμηρότεροί τινες ἀπεπειρῶντο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ διαλάθωσι τὸ ἄγρυπνον ὄμμα τῶν τεταγμένων φρουρῶν καὶ εἰσχωρήσωσι μετὰ τῶν βουλευτῶν· ἀλλὰ καὶ οὗτοι καὶ οἱ πρὸ τῆς ὀπισθίας θύρας συνωθούμενοι ὀπισθοχώρουν ἄπρακτοι πρὸ τῶν ἀνενδότων φρουρῶν, μέχρις οὗ κηρυχθείσης τῆς ἀπαρτίας, κατώρθωσαν νὰ εἰσέλθωσιν οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ καταλλήλων εἰσιτηρίων, μακαριζόμενοι ὑπὸ τῶν παραμενόντων ἔξω, οἵτινες ἐσχημάτισαν περὶ τὸ Βουλευτήριον, ἐν ὅσῳ διήρκεσεν ἡ συνεδρία, πολιορκητικὴν δυσδιάσχιστον ἅλυσιν.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ πάντες εἶχον σπεύσει νὰ καταλάβωσι τὰς προσηκούσας θέσεις, οἱ βουλευταὶ ἐπὶ τῶν ἑδρῶν καὶ οἱ ἀκροαταὶ ἐντὸς τῶν θεωρείων. Ταῦτα ἦσαν πλήρη· πολλοὶ ἐκ τῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος παρίσταντο ἐν τῷ οἰκείῳ θεωρείῳ· αἱ κεφαλαὶ τῶν κυριῶν ἐφαίνοντο διακινούμεναι ἀπὸ τοῦ θεωρείου των ἐν γραφικῷ συμφυρμῷ. Τὸ λοιπὸν ἀκροατήριον ἀπηρτίζετο ἐκ τῶν συνήθων μορφῶν ὅσαι παρίστανται, καὶ δρῶσιν ἐνίοτε, εἰς τὰς βουλευτικὰς συνεδρίας ἀπὸ καταβολῆς αὐτῶν.

Δὲν θὰ μάθωσι νέον τι οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται, ἐὰν ἀναγράψω-

μεν, ὅτι τὸ θέμα αὐτοῦ ὁ κ. πρωθυπουργὸς διεξήγαγε μετὰ τῆς συ-
νήθους αὐτοῦ δυνάμεως καὶ πειθοῦς. Ὅθεν τὸ ἔκτακτον ἐν τῇ χθε-
σινῇ συζητήσει, καταναλωθείσῃ, ὡς εἰκός, ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ κ.
πρωθυπουργοῦ, δὲν ἦτο ἡ ρητορικὴ ἰσχὺς τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ ἡ πε-
ποίθησις μεθ' ἧς ὑπεστήριζε τὸ πραγματοποιήσιμον τῶν οἰκονομικῶν
συνδυασμῶν αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ κόπωσις καὶ ἀτονία ἡ παρατηρηθεῖσα ἐν
τῷ παραστήματι καὶ τῇ ἀπαγγελίᾳ αὐτοῦ καὶ τὸ ὑπόβραγχνον τῆς
φωνῆς αὐτοῦ. Τὸ φαινόμενον τοῦτο μεταφυσικῶς ἴσως ἐξηγοῦντες οἱ
ἀντίπαλοι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, δὲν εἶνε παράδοξον νὰ ἀποδώσω-
σιν ὡς ἠθικῆς ἀδυναμίας συναίσθησιν καὶ συνειδήσεως ἐλέγχους.
Ἀλλὰ διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας οὐδεμίαν ἀφορμὴν νὰ καταφύγωσιν εἰς
τοιαύτας ἐξηγήσεις, καθίστατο πρόδηλον, ὅτι τὸ φαινόμενον προήρ-
χετο ἐξ ἀδιαθεσίας τοῦ ῥήτορος, οὐδόλως σχετιζομένης πρὸς τὴν μετα-
φυσικήν.

Περὶ δὲ τοῦ ἀνοικείου ὅλως τρόπου, δι' οὗ αὐτὸς ὁ ἀρχηγὸς τῆς
ἀντιπολιτεύσεως δυστυχῶς καὶ μετ' αὐτοῦ τινα τῶν ἐγκριτωτέρων αὐ-
τῆς μελῶν ἐνεκαίνισαν τὴν εἰς τὴν συζήτησιν ἀνάμιξιν αὐτῶν, τί νὰ
εἴπωμεν; Εἶνε ἀληθές, ὅτι τοιαῦτα ἀπρεπῆ μαθήματα δὲν παρέχονται
πρώτην φορὰν ἐν τῇ Βουλῇ. Δὲν ἐκπληττόμεθα πλέον διὰ τὸ κακόν,
ἀλλὰ διὰ τὴν κανονικῶς χωροῦσαν ἐπίτασιν τοῦ κακοῦ. Ὅταν ἐν σο-
βαρᾷ οἰκονομικῇ συζητήσει, παρέχοντος τὴν λογοδοσίαν, οὕτως εἰπεῖν,
αὐτοῦ τοῦ κυβερνήτου τῆς χώρας, εὑρίσκωσιν εὐκαιρίαν νὰ ἐκστομί-
σωσι λέξεις ὅλως ἀπροσφόρους πρὸς διαφωτισμὸν τῆς συζητήσεως καὶ
πᾶν ἄλλο ἢ κοινοβουλευτικάς, βραχύ τι ὑπολείπεται, ὅπως ἡ Βουλὴ
καταντήσῃ βυζαντινὸς ἱππόδρομος νέων Βενέτων καὶ Πρασίνων, ἀγο-
ραίως ἀνθυβριζομένων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 3 Νοεμβρίου 1887.

Ὡς γνωστὸν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς σήμερον ὁ Πρωθυπουργὸς
πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888.

Ἐκ τούτου πρὶν ἢ ἄρξηται ἡ συνεδρία τὸ πλῆθος συνωθεῖτο ἔν τε τῷ περιβόλῳ καὶ πρὸ τῆς μεγάλης θύρας τοῦ βουλευτηρίου μετ' ἀφάτου συγκινήσεως ἀναμένον τὴν στιγμήν, καθ' ἣν θέλει δοθῇ αὐτῷ ἡ ἄδεια τῆς εἰσόδου ἐν τοῖς οἰκείοις θεωρείοις, ὁπόθεν ν' ἀκούσωσιν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὸ ποθητὸν ἰσοζύγιον. Ἡ Βουλὴ συνελθοῦσα τὴν 2αν ὥραν μ. μ. κατὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, εὑρέθη ἐν ἀπαρτίᾳ περὶ ὥραν 2 $^{1}/_{2}$· ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας, καὶ ἀνοίγονται τὰ θεωρεῖα, ἅπερ εὐθὺς πληροῦνται ἀκροατῶν ὠθούντων καὶ ὠθουμένων, ἵνα τὴν καλλιτέραν θέσιν καταλάβωσιν· πλῆρες εἶνε καὶ τὸ θεωρεῖον τῶν κυριῶν, ἀπὸ τοῦ τῶν διπλωματῶν δ' ἐπίσης ἀρκετοὶ ἀναμένουσι νὰ ἀκροασθῶσι τῆς προαγγελθείσης ἀγορεύσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις ἐπὶ τῆς συνήθους αὐτοῦ ἕδρας καθήμενος κρατεῖ πρὸ αὐτοῦ ὀγκώδη φάκελλον ἐγγράφων.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἀναφορῶν, αἵτινες παρεπέμφθησαν εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπάς, ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅστις καταθέτων τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888, συνώδευσεν αὐτὸν διὰ μακρᾶς ἀγορεύσεως, ἥτις ἐπὶ τρίωρον διαρκέσασα συνεκράτησεν ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ τῶν ἀκροατῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 8 Νοεμβρίου 1887.

Ὄχι ἔλλειμμα, ὡς ἐβεβαίουν πλεῖστοι ἀλλὰ περισσεύματα παρουσίασε χθὲς ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὴν Βουλήν. Περίσσευμα ἑνὸς ἑκατομμυρίου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887, περίσσευμα τριῶν περίπου ἑκατομμυρίων εἰς τὸν τοῦ 1888! Ἐκ περισσοῦ προσθέτομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἡ παραχθεῖσα ἐντύπωσις ὑπῆρξεν ἀρίστη παρὰ πᾶσι, ἰδίως δ' ἐν τῷ χρηματιστικῷ κόσμῳ· τοιαύτη εἶνε ἡ καταπληκτικὴ ἐμπιστοσύνη ἣν ἐμπνέει ὁ ἀκάμπτως αἰσιόδοξος καὶ πανίσχυρος πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, ὥστε καὶ τὰς ἀκραδάντους πεποιθήσεις καὶ τὰς

μεμελετημένας κρίσεις τῶν μὴ ἀνιάτως προκατειλημμένων, δύναται νὰ κάμψῃ καὶ νὰ ἐντείνῃ κατ' ἀρέσκειαν ὡς καουτσούκ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 31 Ὀκτωβρίου.

Ἐκ τῆς προχθεσινῆς ἐν τῇ Βουλῇ ψηφοφορίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου ἐκρίθη ἡ δύναμις τῶν κομμάτων, κατεδείχθη δὲ φαεινῶς ἡ μεγάλη ὑπεροχὴ τῆς ὑπουργικῆς μερίδος· ἡ ὑπουργικὴ πλειοψηφία διατηρεῖται ἀκμαία καὶ συμπαγής, διαμένει εὐσταθὴς εἰς τὴν θέσιν, ὅπου ἐτάχθη διὰ τῆς ψήφου τοῦ ἔθνους, εὐσυνειδήτως παρέχουσα τὴν συνδρομήν της εἰς τὴν κυβέρνησιν πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός της καὶ μὴ ἐννοοῦσα νὰ ἀποπλανηθῇ ἐκ δολίων εἰσηγήσεων καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἰδιοτελεῖς σκοποὺς ταπεινῆς φιλοδοξίας.

THE TIMES, November 5, 1887.

The Greek Consul-General has forwarded to us a statement of the receipts from Customs duties in Greece for the three months ended September, which we subjoin in a tabulated form, together with the figures for 1886 and the totals of the nine months. Private telegrams at the same time state that the Greek revenue for the year will balance the expenditure, the receipts having quite equalled the Prime Minister's estimates. If this forecast be accurate it will be a memorable event in the history of Greek finance, since there has never been yet an equilibrium in the Budget since Greece was a kingdom.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 3 Νοεμβρίου.

Ὑποβάλλων χθὲς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888 ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἐβεβαίωσε στηριζόμενος ἐπὶ ὑπολογισμῶν, οἵτινες εἰς τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Βουλῆς ἐφαίνοντο ἀσφαλεῖς, ὅτι ὁ προϋ-

πολογισμὸς τοῦ 1887 θέλει κλείσει πιθανῶς μὲ πλεόνασμα, ἀσφαλῶς ὅμως μὲ ἰσοζύγιον. Ἐκεῖνο ὅπερ πρὸ μηνὸς ἀνηγγείλαμεν, μετ' εἰρωνειῶν δὲ ἐσχολίασαν οὐκ ὀλίγαι ἐκ τῶν συναδέλφων, ἐβεβαιώθη χθὲς ὡς ἀληθὲς δι' ἀριθμῶν καὶ διὰ πραγμάτων. Διότι καὶ εἰς περίσσευμα ἐὰν μὴ καταλήξῃ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1887, καὶ μὲ ἰσοζύγιον ἀκόμη ἐὰν δὲν κλείσῃ, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἀφήσῃ ἔλλειμμα, ὅπερ ἐκ τῆς μικρότητος αὐτοῦ νὰ μὴ ἰσοφαρίζῃ πρὸς ἰσοζύγιον. Ἀρκεῖ μόνον ἡ κυβέρνησις, ἥτις ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν ἓν σύστημα οἰκονομικόν, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου εἶνε ἡ ἐπίτευξις τοῦ ἰσοζυγίου ἢ τοὐλάχιστον ἡ πρὸς αὐτὸ στενοτάτη προσέγγισις, νὰ ἐξακολουθῇ αὐτὴ διοικοῦσα, διότι εἰς πᾶσαν ἐγκαινίασιν νέου τινὸς συστήματος ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐνεργείας τῶν αὐτῶν προσώπων σημαίνει πολύ· ἀλλὰ τοιοῦτον κίνδυνον εὐτυχῶς, καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας, δὲν διατρέχομεν. Οὐδὲν ἐμεσολάβησεν, οὐδὲ φαίνεται ὅτι θέλει μεσολαβήσει, ἵνα διαταράξῃ τοὺς ὅρους, οὓς ἡμεῖς ἅμα τῇ νίκῃ τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐχαρακτηρίσαμεν ὡς δεκτικοὺς πολυχρονίου συντηρήσεως τῆς παρούσης Κυβερνήσεως. Τὸ Ὑπουργεῖον Τρικούπη κατὰ τὴν πέμπτην αὐτοῦ ἐμφάνισιν εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῶν πενταετῶν ἢ δεκαετῶν κυβερνήσεων. Λυπούμεθα ὅτι γράφομεν ἀπελπιστικὰ πράγματα διὰ τοὺς ἀξιοτίμους ἐκείνους συμπολίτας μας, οἵτινες ὑπολαμβάνουσι τὴν διατήρησιν τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τοῖς πράγμασιν ὡς ἐθνικὸν ὄλεθρον, ἀλλὰ τὰ πράγματά εἰσι πράγματα καὶ ἡ δημοσιογραφικὴ ἡμῶν γλῶσσα, οὐδέποτε ἀπέσχεν εὐτυχῶς ἀπ' αὐτῶν. Οἱ πόθοι πόθοι καὶ τὰ πράγματα πράγματα.

Δυστύχημα βεβαίως εἶνε διὰ τοὺς ἡγέτας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον δὲν ἠγωνίζοντο νὰ ἀποδείξωσι βαρεῖαν τὴν ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ τοῦ κ. Τρικούπη συστήματος φορολογίαν, ἀλλ' ἐφιλοτιμοῦντο τίς προφητικώτερον καὶ λυρικώτερον τοῦ ἄλλου ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ δώσῃ πλείονα τῶν 60 ἑκατομμυρίων. Μόνος ὁ ἐξ Ἄρτης βουλευτὴς κ. Καραπάνος εἶχε

τὴν γενναιότητα νὰ ἀναβιβάζῃ αὐτὰ εἰς 70, ἀλλ' ἔσπευδε νὰ προσθέσῃ, ὅτι ὑπὸ μείζονα φορολογίαν θὰ συνετρίβετο ἡ Ἑλλάς. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ Ἑλλάς, μὲ τὴν ἄδειαν τῶν κ. κ. Δηλιγιάννη, Σωτηροπούλου, Παπαμιχαλοπούλου καὶ Καραπάνου, θὰ δώσῃ 84 ἑκατομμύρια, 86 ἴσως κατὰ τὸν κ. πρωθυπουργόν, χωρὶς νὰ συντριβῇ. Ἡ Ἑλλὰς θέλει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ. Ὁ ἐκστομίσας τὸ ῥῆμα θὰ εἶχε πάντως κἄτι ἐν τῷ νῷ του. Καὶ διὰ μὲν τὴν σύνοδον αὐτὴν ἀρκετὴ παρηγορία θὰ τοῖς εἶνε ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν προκαλούμενος νὰ ἐκβάλῃ ἀπὸ τὰ θυλάκιά του ἢ τὸν ὑψηλόν του πῖλον καὶ τὰ 86 αὐτὰ ἑκατομμύρια καὶ νὰ τοῖς εἴπῃ: «Νά τα κύριοι· τὰ 84 εἶνε τὰ ἔξοδα· τὰ δύο εἶνε τὸ περίσσευμα. Διατάξατε τί νὰ τὸ κάμωμεν»· ἀλλ' ἡ προφητικὴ διαβεβαίωσις τῆς παρελθούσης συνόδου ὅτι πέραν τῶν 60 ἑκατομμυρίων δὲν δίδει ὁ τόπος καὶ μὴ χάνεσθε, δὲν θὰ ἔχῃ τὸ σιβυλλικὸν ἐκεῖνο περυσινὸν ὕφος, ἡ φωνὴ θὰ κατέλθῃ τὰς ὀλίγας βαθμίδας τῆς διατονικῆς κλίμακος καὶ οἱ περυσινοὶ ὀξύφωνοι θὰ μᾶς ἐμφανισθοῦν ἐφέτος λαμπροὶ βαθύφωνοι. Ἀλλ' ἂν ἡ σύνοδος διαρκέσῃ πεντάμηνον καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἑκάστου λήγοντος μηνὸς φθάνουν σύμφωνα πρὸς τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐπειδὴ εἰς τοὺς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον λόγους των, εἴτε γελασθέντες, εἴτε ἐξ ἀγαθῆς προθέσεως, διεβεβαίωσαν ὅτι θὰ χαροῦν καὶ θὰ κατευχαριστηθοῦν ἐὰν πρόκηται νὰ πραγματωθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κ. Τρικούπη, πολὺ φοβούμεθα μὴ οἱ κύριοι ἀντιπολιτευόμενοι, τοὐλάχιστον οἱ διακεκριμένοι αὐτῶν ἡγέται, ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἑστίας των κατὰ τὸ τέλος τῆς Συνόδου ὀλίγον συμπολιτευόμενοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Γράφει τις ἐκ Χαλκίδος εἴς τινα ἐφημερίδα παραπονούμενος καὶ κοπτόμενος, ὅτι ἐν Χαλκίδι «οὐδεμία ἀντιπολιτευομένη ἐφημερὶς διανέμεται». Καὶ ὁ ἐφημεριδόφιλος οὗτος κύριος ἀγανακτεῖ καὶ μικροῦ

δεῖν κατηράσθη τὸν κ. Τρικούπην ὡς τὸν μόνον αἴτιον τῆς ἐθνικῆς ἀπωλείας ταύτης.

'Αλλὰ τάχα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ ἀμεσωτέρα τις αἰτία τοῦ δεινοῦ τούτου, ἐφημεριδόφιλε κύριε; Καὶ ἂν αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες δὲν διανέμονται διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι ... δὲν ἀναγινώσκονται, ἢ διὰ τὸν ἐπίσης ἁπλοῦν λόγον, ὅτι πολὺ δυσκόλως ἀνευρίσκονται, ἀφοῦ ἐπὶ τοσοῦτον ἠραιώθησαν, τί πταίει ὁ κ. Τρικούπης; πολὺ περίεργον.

ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΡΟΠΥΛΑΙΟΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΠΥΛΑΙΩΝ

12 'Οκτωβρίου 1887.

'Ο διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα βρεττανικῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς διακεκριμένος ἀρχιτέκτων κ. Πενρὼζ θὰ ποιήσηται ἐν τοῖς Προπυλαίοις ἐπὶ τῆς 'Ακροπόλεως διάλεξιν σήμερον τὴν 3 μ. μ. Θὰ παρευρεθῇ δὲ εἰς αὐτὴν καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 3 Νοεμβρίου.

'Εν τῇ Βουλῇ χθές, εἰσελθούσῃ εἰς τὰς τακτικὰς αὐτῆς ἐργασίας, ὑπέβαλεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ προσεχοῦς ἔτους, καὶ διὰ μακρῶν ἐξήτασε τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1885 καὶ τοῦ 1886 συγκρίνας αὐτὰ πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαχειρίσεως τῶν δέκα μηνῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1887. 'Η χθεσινὴ ἀγόρευσις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἰσχυρά, ὡς πάντες αὐτοῦ οἱ λόγοι, συναρπάζουσα καὶ πείθουσα, ἦν ἀξία λόγου ἰδίως διὰ τὰ γεγονότα, ἅτινα ἐξέθηκεν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος καὶ τὰς πληροφορίας, ἃς κατέθηκεν εἰς τὴν Βουλὴν διατρανούσας δι' ἀριθμῶν, εἰς οὐδεμίαν ὑποκειμένων ἀμφισβήτησιν, τὴν καθόλου εὐάρεστον κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, ἐν σχέσει πρὸς τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν παραλυσίαν, καὶ τὴν πραγματικὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἰσοζυγίου ἐν τῷ ἀπολογισμῷ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Τὸ πρᾶγμα ἐξέπληξε φυσικῶς τοὺς ὀνειροπολοῦντας ἀπὸ μακροῦ χρόνου 25 καὶ 30 ἑκατομμυρίων ἐλλείμματα ἢ τοὺς διὰ διαστροφῶν καὶ ἀνειλικρινῶν παραστάσεων ἐξάγοντας τοιαῦτα ἐπὶ τοῦ χάρτου πρὸς ἐξυπηρέτησιν φατριαστικῶν σκοπῶν, ἀδιαφοροῦντας δὲ καὶ διὰ τὴν δημοσίαν πίστιν καὶ διὰ τὰ συμφέροντα τῆς χώρας, ἅτινα ἐζημίουν διὰ τῶν ἀνακριβῶν ἢ φαντασιωδῶν αὐτῶν παραστάσεων, πολλῷ μᾶλλον δὲ ἀδιαφοροῦντας καὶ διὰ τὴν τολμηρὰν τῆς ἀληθείας παραχάραξιν, ἧς ἔνοχοι ἀπεδείχθησαν χθές. Ἀλλ' εἰς τοὺς ἔχοντας πεποίθησιν εἰς τὸ εὔστοχον καὶ ὑγιὲς τῶν κυβερνητικῶν μέτρων καὶ εἰς τοὺς μετὰ προσοχῆς καὶ καλῆς πίστεως παρακολουθοῦντας ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πράξεσι τοῦ ὑπουργείου τὴν πρόοδον τῆς ὑπὸ ἐφαρμογὴν οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἡ ἐπαγγελία τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ προὐξένησεν αἴσθημα εὐαρεσκείας καὶ ἱκανοποιήσεως, οὐδαμῶς ἔκπληξιν ἢ ἀπορίαν.

Ἀλλ' ἡ σημαντικωτάτη οἰκονομία, ἡ ἀπρόβλεπτος, οὕτως εἰπεῖν, ἐπετεύχθη διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ συνδυασμοῦ, ὃν ἐπέτυχεν ἡ κυβέρνησις κατὰ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης συνόδου τῆς Βουλῆς. Ὁ οἰκονομικὸς συνδυασμὸς εἶνε τὸ δάνειον τῶν 135 ἑκατομμυρίων. Διὰ τοῦ δανείου τούτου συνομολογηθέντος ἐπὶ τόκῳ, πρωτοφανῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐλαχίστῳ, ἤτοι ἀντὶ 5,93 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ μὲ χρεωλύσιον ὅλως ἀσήμαντον, διότι μόλις ἀνέρχεται εἰς 200 χιλιάδας δραχμὰς κατ' ἔτος, ἐπλήρωσε τὸ κράτος πάντα τὰ κυμαινόμενα αὐτοῦ χρέη, ἅτινα εἶχε συνομολογήσει ἕνεκα τῆς ἐπιστρατείας ἐπὶ τόκῳ 7, 8 καὶ 9 $^0/_0$ καὶ ἐξοφλῆσαν τὰ παλαιὰ δάνεια τῶν 4, τῶν 6 καὶ τῶν 24 ἑκατομμ. ἀπηλλάγη τῶν βαρέων χρεωλυσίων. Ποία δὲ εἶνε, νομίζετε, ἡ ἐκ τοῦ δανείου τούτου ἐπελθοῦσα πραγματικὴ οἰκονομία εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους; 6,664 χιλ. καὶ ἐνθυμεῖται ὁ ἑλληνικὸς κόσμος, τί ἐφλυάρησαν ἐφημερίδες τινὲς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως περὶ τοῦ τοιούτου δανείου καὶ οἵους κεραυνοὺς ἐξετόξευσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἐξάρωμεν δι' ἰδίων κρίσεων τὴν ἄκρως εὐφρόσυνον ἐντύπωσιν, ἣν ἐνεποίησαν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Κοινῷ, καὶ τὴν ὁποίαν πάντες θὰ ἐμποιήσωσι πανταχοῦ, ὅπου Ἕλληνες ὑπάρχουσιν, αἱ σαφεῖς καὶ κατηγορηματικαὶ αὗται δηλώσεις, αἱ δι' ἀριθμῶν καὶ γεγονότων ἐπισήμων κυρούμεναι, τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἐπίσης δὲν ἀναμένομεν νὰ κρίνωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπιτευχθέντος ἀποτελέσματος ἐκ τῆς εὐαρέστου ἐντυπώσεως, ἥτις προξενηθήσεται εἰς τὸ Χρηματιστήριον, ὡς ἐφοβήθη ἓν μέλος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Ἀρκούμεθα νὰ κρίνωμεν τὴν σημασίαν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, πρῶτον ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν ψηλαφητῶν γεγονότων, εἶτα δὲ ἐκ τῆς ἐντυπώσεως, ἥτις παρήχθη χθὲς ἐπὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Ἡ ἐντύπωσις δὲ αὕτη, ὡς εἴχομεν προείδει ἡμέρας τινὰς πρότερον, ὑπῆρξε σφόδρα δυσάρεστος εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν καὶ ἐξεδηλώθη διὰ τοσαύτης συγχύσεως καὶ ἐρεθισμοῦ, ὥστε ὁ προϊστάμενος τῶν ἀντιπολιτευομένων δὲν ἐδίστασε νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναβολὴν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, λόγῳ μὲν ἵνα ἐκτυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν οἱ ὑποβληθέντες πίνακες, πράγματι δέ, ὡς παρετήρησεν ὁ κ. πρωθυπουργός, ἵνα τύχῃ προθεσμίας ἡμερῶν τινων πρὸς κατασκευὴν μιᾶς τινος ἀπαντήσεως, ἀπορῶν προχείρων ἐπιχειρημάτων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 3 Νοεμβρίου.

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Πυρετώδης τις προσδοκία ἐπικρατεῖ σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ. Οἱ βουλευταὶ προσέρχονται ἐνωρίς, κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν, εἰς τὴν συνεδρίασιν, οἱ ἀναμένοντες νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰ θεωρεῖα εἶνε πολὺ τοῦ συνήθους περισσότεροι, οἱ δὲ στενογράφοι καὶ δημοσιογράφοι ὀξύνουσι τὰς μολυβδίδας. Τὸ προσδοκώμενον ἔκτακτον εἶνε ἡ ὑποβολὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1888 ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ

ἡ προσδοκία τῆς ἐξ ἐπισήμου στόματος ἀγγελία τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Νοεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 3 Νοεμβρίου.

Βραχυτάτη ὑπῆρξεν ἡ σημερινὴ συνεδρία τῆς Βουλῆς. Νομίζει τις ὅτι οἱ βουλευταὶ θέλουσι νὰ συνέλθωσιν ἐκ τῆς ἐκπλήξεως, ἣν ἐνεποίησαν αὐτοῖς χθὲς οἱ ἐν στιλβούσαις σειραῖς παραταχθέντες ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εὐοίωνοι ἀριθμοὶ — λέγομεν ἐκπλήξεως καὶ ἀφήνομεν εἰς ἕκαστον τὴν φροντίδα, κατὰ τὴν ἰδίαν πεποίθησιν, νὰ δώσῃ εἰς τὴν λέξιν τὴν ἀγαθὴν ἢ κακὴν σημασίαν, ἧς εἶνε ἐπιδεκτικὴ ἡ λέξις ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἵνα παράσχωμεν πιστὴν εἰκόνα τῆς ἐντυπώσεως, ἣν παρήγαγε παρὰ τῷ κοινῷ ἡ προχθεσινὴ ἐν τῇ Βουλῇ ἀγόρευσις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, παραθέτομεν ἀποσπάσματα τῶν κρίσεων τοῦ τύπου τῆς πόλεως ἡμῶν ἐπ' αὐτῆς. Ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τῆς «Νέας Ἐφημερίδος», ἥτις ἀντιπολιτευθεῖσα ἐπὶ μακρὸν χρόνου διάστημα τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἥκιστα δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μεροληπτοῦσα.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 3 Νοεμβρίου 1887.

Ὁ χθεσινὸς λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὅστις δὲν παρέλιπε νὰ ἐξηγήσῃ καὶ τὸ ζήτημα τῆς παραγγελίας τῶν θωρηκτῶν καὶ τὸ τῆς

ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας μετ' ἐλπίδων ἐλαττώσεως αὐτῆς καὶ ὑποτιμήσεως τοῦ χρυσοῦ, ὅσον καὶ ἂν ἀπέχωμεν ἔτι νὰ τὸν κρίνωμεν ἐν πάσῃ τῇ ἀκριβείᾳ τῶν λεπτομερειῶν του, ὑπῆρξεν ὅμως ἀναντιρρήτως ἔργον σπανίας ἐν τῷ κόσμῳ μελέτης ἀποδεδειγμένης, πρὸς ὑποστήριξιν δυσκόλων ἐπαγγελιῶν, μελέτης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀδύνατον εἶνε ἀμέσως ν' ἀντιταχθῇ τις ἀνάλογος. Ἡμεῖς ὑπισχνούμεθα εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, τὴν μὲν χθεσινὴν λαμπρὰν ἐξέλιξιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς κυβερνήσεως σύμφωνα πρὸς τοὺς ἐκ τῶν προτέρων ἰσχυρισμούς της νὰ ἐξετάσωμεν καὶ μεθ' ὅλας τὰς ἐπελευσομένας ἀντιρρήσεις μετ' ἀπαθοῦς εὐσυνειδησίας, ὡς ἂν μὴ ὑπήρξαμέν ποτε ἀντίθετοι ἐχθροὶ τῶν ἰσχυρῶν προσώπων ἅτινα τὴν ὑποστηρίζουσι μετὰ τόσου σθένους· τὴν δὲ ἀντίστασιν καὶ τὸν πικρὸν ἔλεγχον τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπίσης νὰ παρακολουθήσωμεν σταθμίζοντες πιστῶς καὶ ἄνευ συμπαθειῶν ἐκ προκαταλήψεως, ὡς ἐὰν μὴ ποτὲ ὑπήρξαμεν φίλοι της. Ἐναβρυνόμεθα δέ, τὸ λέγομεν ἀπροκαλύπτως, εἰς τὴν ἐξαιρετικῶς εὐτυχῆ ταύτην θέσιν εἰς ἣν ἐν συνειδήσει εὑρισκόμεθα.

ΣΗΜΑΙΑ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 3 Νοεμβρίου.

Μετὰ τὴν χθεσινὴν σοβαρὰν καὶ σπουδαιοτάτην συνεδρίασιν, καθ' ἣν καὶ τὸ καταρραδιουργούμενον ἔθνος ὑπὸ τῶν ἐπιδιωκόντων κομματικὸν συμφέρον, καὶ οἱ ξένοι ἔμαθον δι' ἐπισήμου γλώσσης καὶ ἀναμφισβητήτων πραγμάτων, ὅτι τὰ ἔκτακτα βάρη εἰς ἃ ὑπεβλήθη ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπέληξαν εἰς τὸ σπουδαῖον γεγονός, νὰ ἐξέλθῃ ἡ Ἑλλὰς ἀβλαβῶς ἄνευ χρεωκοπίας ἐκ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ ἀπέδειξαν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὡς εἶχε τὴν θέλησιν, εἶχε καὶ τὴν δύναμιν νὰ ὑποστῇ τὰ βάρη ταῦτα διὰ νὰ σώσῃ τὴν οἰκονομικὴν

αὐτοῦ πίστιν, ἀφ' ἧς ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον ὅλον καὶ ἥτις ἐστὶ ἡ βάσις πάσης ἐνεργείας πρὸς πραγμάτωσιν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, μετὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἡ σήμερον δὲν ἔχει σπουδαιότητά τινα, διὰ τοῦτο δὲ καὶ οἱ βουλευταὶ ἀραιῶς ἔρχονται καὶ οἱ περίεργοι ὀλίγοι εἶνε ἀναμένοντες ἔξω τῆς θύρας ὅπως ἀφεθῇ αὐτοῖς ἐλευθέρα ἡ εἴσοδος εἰς τὰ θεωρεῖα, μολονότι ὑπῆρχεν ἰδέα τις ὅτι θὰ ὡμίλει ὁ κ. Δηλιγιάννης ὡς συνήθως καὶ ὡς ἔδειξε χθὲς κρατήσας σημειώσεις ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἵνα ἀπαντήσῃ εἰς αὐτόν. Ὁ κόσμος ὅμως μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τὸν τόσον πειστικόν, τὸν τόσον διεξοδικὸν καὶ μηδεμίαν ἀμφιβολίαν ἀφίνοντα περὶ τῆς ἀληθείας καὶ πραγματικότητος τῶν ἀναγγελθέντων ἀποτελεσμάτων τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς κυβερνήσεως, ὡσεὶ μηδὲν θέλων νὰ ἀκούσῃ ἀλλ' ἐννοῶν νὰ ἀπολαύσῃ ὅλην τὴν χαρὰν τὴν ἐκ τοιούτου σημαντικοῦ καὶ σπουδαίου γεγονότος, οἷον τὸ πραγματικὸν ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, μεγάλην ἔδειξεν ἀδιαφορίαν διὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν. Μὴ ὄντος παρεσκευασμένου τοῦ κ. Δηλιγιάννη ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις διαλυομένης τῆς συνεδριάσεως περὶ τὴν 4 μ. μ. ὥραν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 4 Νοεμβρίου 1887.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Τὸ κοινὸν διατελεῖ ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, τὰς ὁποίας οὐδεμία ἄλλη βουλευτικὴ ἀγόρευσις ἐπεχείρησεν ἀκόμη νὰ ἐξουδετερώσῃ, οὐδεμία δημοσιογραφικὴ συζήτησις νὰ ἐξαλείψῃ· ἀναμένομεν νὰ λυθῶσι σήμερον αἱ γλωσσοπέδαι τῶν κοινοβουλευτικῶν ῥητόρων καὶ νέαι προστεθῶσιν ἐντυπώσεις εἰς τὴν μέχρι τοῦδε παραμένουσαν ἐν ἡμῖν ἑνιαίαν καὶ ζωηρὰν ἐντύπωσιν τὴν ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν ἑκατομμυρίων τοῦ κ. Τρικούπη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 4 Νοεμβρίου 1887.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὸ θέμα τῆς ἡμέρας εἶνε τὸ ἰσοζύγιον· πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες πασῶν τῶν ἀποχρώσεων πληροῦσι τὰς στήλας αὐτῶν διὰ τοῦ μακροῦ λόγου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἡ γεννηθεῖσα ἐντύπωσις ὑπῆρξεν ὁπωσδήποτε μεγάλη καὶ δικαίως φοβηθεὶς ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπέμεινε νὰ τῷ δοθῇ ὁ ἐπαρκὴς χρόνος ὅπως λαβὼν τοὺς σχετικοὺς πίνακας μελετήσῃ αὐτοὺς καὶ δυνηθῇ κατὰ τὸ ἐνὸν νὰ ἀντιστῇ κατὰ τοῦ εὐνοϊκοῦ ρεύματος ὅπερ παρήγαγεν ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Τρικούπη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Νοεμβρίου.

Ἡ πρό τινων μηνῶν ληφθεῖσα ἀπόφασις περὶ ἀναδασώσεως τῶν περὶ τὰς Ἀθήνας γυμνῶν λόφων, ἤρξατο νὰ πραγματοποιῆται ἀπὸ ἑβδομάδος ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ τμηματάρχου κ. Χλωροῦ. Ἐφυτεύθησαν δὲ τὰ περὶ τὸ Στάδιον μέρη, ἤρξατο ἡ φύτευσις τοῦ Λυκαβηττοῦ, εὐθὺς δὲ μετὰ τοῦτο θὰ φυτευθῶσι καὶ οἱ λόφοι τοῦ Πολυγώνου.

Προχθὲς ἐπεσκέφθη ὁ κ. Τρικούπης τὸ Στάδιον ὅπως ἴδῃ τὴν διενεργουμένην φυτείαν.

ΣΗΜΑΙΑ, 4 Νοεμβρίου 1887.

Καὶ ὄχι μόνον ἰσοζύγιον ἀλλὰ καὶ περίσσευμα! Καὶ ὄχι μόνον περίσσευμα ἀλλὰ ντουμπλὲς περισσευμάτων! 1 ἑκατομμύριον διὰ τὸ 1887 καὶ 3 ὡς ἔγγιστα, διὰ τὸ 1888. Αἱ ἀπὸ τῶν χειλέων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐξενεχθεῖσαι χρυσαῖ αὗται ἐπαγγελίαι, μὲ τὴν πειστικὴν εὐγλωττίαν καὶ τὴν ἀκαταμάχητον δύναμιν τῶν ἀριθμῶν, κατέπληξαν ἀντιπάλους καὶ φίλους. Οὐδεὶς ἀνέμενέ ποτε τόσον αἴσια τ' ἀποτελέσματα τῆς κυβερνητικῆς ἐργασίας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ἔθνους καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐμβρόντητος ἐζήτησε προθεσμίαν διὰ νὰ

συνέλθη καὶ ἀπαντήση, ὁ δὲ προϊστάμενος τῶν ἀρχηγῶν αὐτῆς ἠθέλησε καὶ διακοπὴν τῶν βουλευτικῶν συνεδριῶν, ὅπως ἐν ἡσυχίᾳ μελετήση τὰ τῆς ἀπαντήσεως. Εἰς τὰ τεθολωμένα ὕδατα τοῦ Χρηματιστηρίου μας, οἱ πρωθυπουργικοὶ λόγοι ἔπεσαν ὡς τεράστιαι πέτραι εἰς λίμνην ἤρεμον σκιρτᾶν ποιοῦσαι τοὺς βατράχους αὐτῆς καὶ τρικυμίαν ἀπροσδόκητον παράγουσαι. Ὁ χρυσὸς ὑπετιμήθη, τὰ χρεώγραφα ὑψώθησαν, καὶ γενικὴ κατήφεια ἐχύθη ἐπὶ τῆς ὄψεως παντὸς ὀπαδοῦ τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ εἰκοσαφράγκου, παντὸς συνδικατικοῦ παίκτου.

Περίσσευμα! Εἰς τὴν λέξιν ταύτην πᾶς Ἕλλην ἐρευνᾷ τὰ θυλάκιά του, διὰ νὰ βεβαιωθῇ κατὰ πόσον ὑποπίπτει εἰς τὴν αἴσθησιν τῆς ἀφῆς, αὐτοῦ τὸ σημαινόμενόν της. Πᾶς Ἕλλην τρίβει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τανύει τὰ μέλη του, διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι δὲν βλέπει ὄνειρον, ἢ ἀπατηλὸν ἀντικατοπτρισμόν.

Εἴδατέ ποτε πτερωτὸν ἔντομον νεναρκωμένον καὶ ἀκίνητον ὄπισθεν ὑαλώματος τῶν παραθύρων, ἐν ὥρᾳ ψύχους καὶ συνεφώδους οὐρανοῦ, πῶς ζωογονεῖται εὐθὺς καὶ τρίβει τοὺς ἐμπροσθίους πόδας, ταὐτὸν εἰπεῖν τὰς χεῖρας, ἐξ εὐχαριστήσεως, πῶς τανύει τὰ πτερὰ καὶ συχνοπετᾷ καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸ ὕπαιθρον, ὅταν αἴφνης ὁ ἥλιος προβάλῃ ὄπισθεν τῶν νεφῶν καὶ τὸ θερμάνῃ; Τὸ ἔντομον ἀνέρχεται, κατέρχεται, ἐπιπίπτει ἐπὶ τῆς διαφανοῦς ὑάλου ἀγωνιζόμενον νὰ διαπεράσῃ αὐτὴν καὶ νὰ χαρῇ ἔξω τὸν θερμόν, τὸν ἡλιοφανῆ ἀέρα, ἀλλ' ὁ ἀμείλικτος τῆς ὑάλου φραγμὸς τὸ ἐμποδίζει. Πρὸς τοιοῦτον ἔντομον ὁμοιάζει τὸ Ἔθνος ἡμῶν, κατὰ τὴν οἰκονομικήν του κατάστασιν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι εὑρέθη ὁ ἀνήρ, ὅστις θὰ τοῦ ἀνοίξῃ τὸ παράθυρον.

7 Νοεμβρίου 1887.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν-βέης παρέθετο χθὲς γεῦμα εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργόν.....

Μετὰ τὸ γεῦμα ἐγένετο λαμπρὰ ἑσπερίς, εἰς ἣν παρῆσαν πλεῖστοι κεκλημένοι.

6 Νοεμβρίου.

Καὶ χθὲς πάλιν εἴχομεν βουλευτικὴν ἀπεργίαν. Ἐν ἐπιγνώσει ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἐργασία οἱ βουλευταὶ δὲν ἔλαβον καὶ τὸν κόπον νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ βουλευτήριον. Ἀπὸ τῆς Δευτέρας λοιπόν, ὅτε ἠγόρευσεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μέχρι τῆς σήμερον, πλὴν τῆς βραχυτάτης συνεδριάσεως τῆς Τρίτης, ἡ Βουλὴ δὲν εἰργάσθη, ὡς νὰ διετέλει ἀκόμη ὑπὸ τὸ κράτος τῆς σφοδρᾶς συγκινήσεως, ἣν ἐνεποίησαν αὐτῇ οἱ σθεναροὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ λόγοι.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν, ὅτι ἐν τῷ φύλλῳ τῆς χθὲς οὐδὲν ἄλλο πλὴν τοῦ λόγου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐδημοσιεύσαμεν. Ἐκρίναμεν ὅμως τοῦτο καλὸν χάριν αὐτῶν τούτων τῶν ἀναγνωστῶν, φρονοῦντες ὅτι πᾶσα ἄλλη ὕλη οἱαδήποτε ἔδει νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τοῦ σπουδαιοτάτου λόγου τούτου, τοῦ συλλήβδην μὲν περὶ πάντων τῶν πολιτειακῶν ἡμῶν πραγμάτων λαλοῦντος, ἰδίᾳ δὲ περὶ τοῦ πρώτιστα πάντων τὸ Κράτος ἡμῶν ἐνδιαφέροντος, τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος. Ἔπρεπε βεβαίως ὅσον τάχιστα νὰ γνωρίσῃ πᾶς Ἕλλην τὰ ἀποτελέσματα τῶν τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως οἰκονομικῶν μέτρων, ἅτινα τόσον οἰκτρὰ ἐπόνουν νὰ παριστῶσι πολιτικοὶ κερδοσκόποι, ὑποκρινόμενοι κοπετοὺς καὶ θρήνους, ὡσεὶ ἡ Ἑλλὰς ὅλη κατέκειτο εἰς ἐρείπια. Οἱ παρατεθέντες ἀριθμοὶ λαλοῦσιν ἤδη ὑπὲρ τῆς ἀρίστης τοῦ Κράτους οἰκονομικῆς εὐημερίας, ἀνταξία δὲ τούτου ὑπῆρξε χθὲς ἡ ἐκ τοῦ λόγου γενικὴ ἐντύπωσις εἰς πάντας τοὺς ἀγαπῶντας τὸν τόπον. Ἀλλ' ἵνα πλήρη λάβωσιν οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ἰδέαν τοῦ λόγου τοῦ πρωθυπουργοῦ, καταχωρίζομεν σήμερον, ὅπερ μέρος χθὲς ἐκ τοῦ ὅλου ἀπεκόψαμεν δι' ἔλλειψιν χώρου, πραγματευόμενον περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου. Ἐκ τῆς ἀναγνώ-

σεως τῆς σοβαρᾶς ταύτης ἀγορεύσεως ἁπάσης θέλουσιν ἅπαξ ἔτι πεισθῆ πάντες, τίς μὲν ἡ ἀξία τῶν ἐξ ὑπογυίου ἀποφαινομένων τὰς σαθρὰς καὶ ἀπέλπιδας ἐκείνας γνώμας, ἀλλὰ καὶ τίς ἡ εἰλικρίνεια τῶν ἀγωνιζομένων καθ' ἑκάστην σχεδὸν καὶ νῦν ἔτι εἰς δημιουργίαν ψευδῶν ἀριθμῶν, καὶ παράταξιν τῶν ἀστείων μᾶλλον καὶ τὸν οἶκτον προκαλούντων γνωστῶν ἀριθμητικῶν λογαριασμῶν.

JOURNAL DES DÉBATS, 16 Novembre 1887.

GRÈCE

Dans un discours qui a produit une vive impression M. Tricoupis a affirmé que l'exercice 1887 laisserait un excédant relativement considérable; les dépenses ne dépasseraient pas 84 millions et les recettes atteindraient 90 millions.

Les journaux ministériels font ressortir les bons effets de la politique financière de M. Tricoupis.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 4 Νοεμβρίου.

. . . .

Ἡμεῖς κυρίως ἠθελήσαμεν νὰ δημοσιεύσωμεν, ὅσον τὸ δυνατόν, μεγαλείτερον μέρος τῆς ἐξόχου ταύτης ἀγορεύσεως, ἣν μετὰ τοσαύτης ἀνυπομονησίας ἀνέμενεν ὁ Ἑλληνισμὸς ὅλος, καὶ τοῦτο ἐπετύχομεν ἐν μέσῳ ἀπείρων δυσχερειῶν. Τὸν θέλοντα ὅμως νὰ ἀκριβολογήσῃ καὶ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει τὸ πιστὸν καὶ ἐπίσημον κείμενον τοῦ λόγου τούτου, παραπέμπομεν εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον τῆς συναδέλφου «Ὥρας» περιέχον τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς Βουλῆς.

THE TIMES, November 16, 1887.

GREECE

Athens, Nov. 14.

In to-day's sitting of the Greek Chamber, M. Tricoupis, the Premier and Minister of Finance, presented the Budget

for 1888, in which the revenue is estimated at 95,306,231, and the expenditure at 92,509,705 drachmas. M. Tricoupis commenced his statement by explaining the financial policy of the Government, basing his calculations upon the revenue and expenditure for the last ten months, which amounted respectively to 92,000,000 and 84,000,000 drachmas. The Premier was confident that the surplus at the end of the current year would amount to over 1,000,000 drachmas.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ. 4 Νοεμβρίου.

ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ

Ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1888 δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὁ τόπος ἡμῶν εἰσέρχεται εἰς νέαν κατάστασιν πραγμάτων, ἥτις φέρει — καλῶς ἢ κακῶς, εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς — τοῦτο θέλει ἀποκαλύψει τὸ μέλλον — τὴν σφραγῖδα τοῦ κ. Τρικούπη. Ἀνέκαθεν, ἀφ' ἧς ὡς ἡγέτης κόμματος ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τῆς Ἑλλάδος ὁ κύριος Πρωθυπουργός, τὸ κυριώτερον αὐτοῦ χαρακτηριστικόν, εἴτε περὶ ζητημάτων καθαρῶς πολιτικῶν, εἴτε περὶ οἰκονομικῶν, εἴτε περὶ ἐξωτερικῶν, εἴτε περὶ ἄλλων προκειμένου, ὑπῆρξε νὰ μὴ συμφωνῇ πρὸς τοὺς ἀντιπάλους του, ἐνίοτε δὲ καὶ πρὸς ἑαυτόν. Ἦτο ἀνὴρ μάχης, ἀνὴρ ἀγώνων ἢ μᾶλλον ἀνταγωνισμοῦ. Οὐαί! ἐὰν τοῦ λείψῃ ποτὲ ἡ πάλη. Σημεῖα τοῦ κινδύνου τούτου ἔδειξε κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν, ὅτε ὡς πρὸς τὴν τέχνην τοῦ ἀγορεύειν ἠκολούθησε τὰς αἰφνιδίας καταπτώσεις τοῦ θερμομέτρου ἐν τῷ κλίματί μας. 14 βαθμοὺς σήμερον ἄνω τοῦ μηδενικοῦ καὶ αὔριον ἀμέσως 22. Ὅ,τι ὀφείλει νὰ εὔχηται ὁ κ. Τρικούπης εἶνε: κραταιὰ ἀντιπολίτευσις, ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ διατρέξῃ ποικίλους κινδύνους ἀτροφίας.

Ἡ πρὸς τοὺς ἀντιπάλους του αὕτη πλήρης καὶ τελεία ἀσυμφω-

νία ἀπεκαλύφθη ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ μεγαλοπρεπείᾳ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον τῆς Βουλῆς! Τὸ πεδίον τῆς μάχης ἦν τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα. Ἐκ δεξιῶν αὐτὸς καὶ μόνος. Ἐξ ἀριστερῶν ὁλόκληρος τετραρχία. Καὶ αὐτὸς καὶ ἐκεῖνοι ἀνεγνώριζον ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν τὰ ἔξοδα νὰ ἐλαττωθῶσι πέραν τῶν 84 ἑκατομμυρίων. Εἰς τοῦτο συνεφώνουν ἀμφότεραι αἱ μερίδες, ἂν καὶ ὁ κ. Τρικούπης, κατὰ τὴν συνήθειάν του, παρουσιάζων τὰ πάντα ἐξωγκωμένα, μέχρι καὶ τῶν παρειῶν αὐτοῦ, ἀνεβίβαζε τὰ ἔξοδα εἰς 93 ἑκατομμύρια καί τινας χιλιάδας. Ἀλλὰ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων αὐτῶν ἡ μὲν Τετραρχία δὲν εὕρισκε περισσότερα ἀπὸ 60 ἑκατ. ἡ δὲ Μοναρχία τοῦ κ. Τρικούπη εὕρισκε τὰ 84, εὕρισκε τὰ 93, εὕρισκε καὶ δύο ἢ τριῶν ἑκατοστύων χιλιάδων περίσσευμα. Τὰ εὕρισκεν ἐννοεῖται ἀπὸ φορολογίαν ἐκτάκτως βαρεῖαν καὶ δυσβάστακτον, ὡς ὁ ἴδιος τὴν ἀνωμολόγει, ἀλλὰ φορολογίαν κατὰ σιδηροῦν, ἄτεγκτον νόμον, ἀναγκαίαν. Αὐτὰ τὰ 84 θὰ τὰ πληρώσουν Ἕλληνες, ἔλεγεν ὁ κ. Τρικούπης καὶ θὰ τὰ πληρώσουν Ἕλληνες φορολογούμενοι. Τὸ ζήτημα εἶνε τὸ πῶς καὶ τὸ ποῖοι. Ἢ θὰ τὰ πληρώσουν οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ συνταξιοῦχοι — τάξεις δηλαδὴ ὡρισμέναι — μὴ πληρωνόμεναι τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαιούμενα αὐτοῖς ποσά· ἢ θὰ τὰ πληρώσουν οἱ κάτοχοι ἑλληνικῶν χρεωγράφων, ὧν οἱ πλεῖστοι εἶνε Ἕλληνες καὶ παρ' ὧν θὰ ἀφαιρεθοῦν διὰ μιᾶς αἱ ἐξ αὐτῶν πρόσοδοι ἢ θὰ πληρώσῃ μέρος τὸ Δημόσιον, χάνον ἴσως τὰ δύο τρίτα τῶν τότε παρὰ ξένοις ἐνεχυριασμένων ἀξιῶν. Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις ἠγωνίζετο ὄχι νὰ ἀποτρέψῃ τὴν ἔκτακτον φορολογίαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ· εἶχε τὴν εἰλικρίνειαν νὰ ἀναγνωρίζῃ τὴν ἀνάγκην αὐτῆς, ἀφοῦ μάλιστα κατὰ μέγα μέρος ἡ ἔκτακτος αὕτη φορολογία ἦτο ἔργον τῶν χειρῶν της, ἕνεκα τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιστρατείας καὶ τῶν πολέμων της προκυψάντων 120 ἑκατομμυρίων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐλλειμμάτων.

Ἠρνεῖτο ὅμως, ὅτι ἡ φορολογία ἠδύνατο νὰ καλύψῃ τὸ παρουσιαζόμενον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1887 κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐλ-

λειμμα ἐξ 24 ἑκατομμυρίων. Βάλετε ἔλεγεν, ὅσους θέλετε φόρους. Βάλετε 80 ἑκατομμύρια φόρους, βάλετε 100, ἀναβιβάσατέ τους εἰς 150 ἑκατομμύρια· περισσότερα ἀπὸ 60 ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνασθε νὰ λάβητε· 60 ἔλεγεν ὁ κ. Δηλιγιάννης, 60 ἐπανελάμβανεν ὁ κ. Σωτηρόπουλος, 60 ἀνεμάσσα ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος, 60 ἐρροκάνιζεν ὁ κ. Καραπάνος. Τόσον, ὥστε μίαν ἡμέραν στενοχωρηθεὶς ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὑπολαβὼν μεγαλείτερον ἐχθρὸν τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν ἢ τοὺς πάτρωνας τοῦ ἀριθμοῦ, ἀνεφώνησε: Τί καβαλιστικὸς λοιπὸν ἀριθμὸς εἶνε αὐτὸς ὁ τῶν 60 ἑκατομμυρίων!

«Ἑξήκοντα ἑκατομμύρια ἐπέτρεψαν εἰς τὸ ἔθνος αἱ οἰκονομικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις νὰ δώσῃ εἰς τὸ Κράτος πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ», ἔλεγεν ὁ κ. Καραπάνος. Καὶ ὅτε τὸν ἠρώτων: καλὰ αὐτὰ τὰ 60, ἀλλὰ τὸ ἔλλειμμα τῶν 24 ἑκατομμυρίων, πῶς θέλετε τὸ καλύψει; ἐχαρακτήριζε τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν ὡς κοινοβουλευτικὸν στρατήγημα! προσέθετε μάλιστα ὁ ἐξ Ἄρτης κ. βουλευτής, ὅτι διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἦτο δίστομος μάχαιρα.

Ὁ κ. Σωτηρόπουλος μάλιστα ἐφρόνει, ὅτι παρὰ πολὺ αἰσιόδοξα τὰ λέγει ὁ ἐξ Ἄρτης συνάδελφός του. Ὁ ἐκ Μεσσηνίας βουλευτής, ὅστις κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον εἶχεν ἀναπτύξει ῥητορικὰ χαρίσματα καὶ θέρμην ἀγορητοῦ, ἄγνωστα τέως εἰς τὴν ξηρὰν οἰκονομολογικὴν αὐτοῦ φύσιν, ἀποστρεφόμενος πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἔλεγεν: «Ἀγνοεῖ, φαίνεται, ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ τόπου εἶνε κατὰ πολὺ χείρων ἢ οἵα ἦτο πρὸ δύο καὶ τριῶν ἐτῶν. Ἀφοῦ δὲ τότε δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εἰσπράξωμεν πλείονα τῶν 60 ἑκατομμυρίων, πῶς θέλομεν εἰσπράξει σήμερον τὰ 76, τὰ 97 ἑκατομμύρια;». Καὶ συμπεραίνων ἀνεφώνει: «Κατ' ἐμέ, οὐδεὶς λαὸς καταβάλλει περισσοτέρους καὶ μεγαλειτέρους φόρους τοῦ ἑλληνικοῦ!».

Ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀρχηγῶν, ἠρνεῖτο ἀπολύτως, ὅτι δύνανται νὰ δώσουν τίποτε οἱ νέοι φόροι. Καὶ εἶχε βεβαίως δίκαιον. Παντοῦ ἡ νομοθέτησις φόρου τινὸς προϋποτίθησι τὴν εἴσπρα-

ξιν αὐτοῦ. Ἐν Ἑλλάδι ἄλλο νομοθέτησις, ἄλλο εἴσπραξις. Δι' ἐκείνους μάλιστα τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας, ὅσοι ἐννοοῦν νὰ χαρίζωνται εἰς τὸν κυρίαρχον — οὐδεὶς δὲ κυρίαρχος πληρώνει τὰς ὀφειλάς του εὐχαρίστως — ὁ φόρος κατήντησε νὰ σημαίνῃ μίαν ἰδέαν ὀχληροτάτην ἀναντιρρήτως, ἀλλὰ τίποτε παραπάνω ἀπὸ ἰδέαν· αἱ τραγικώτεραι κραυγαὶ τῶν λιγέων δημαγωγῶν κατηναλώθησαν κατὰ τὰ ἔτη 1882, 1883, 1884, 1885. Φορολογία ἀνήκουστος! Ἑκατὸν ἑκατομμυρίων τὸ ὀλιγώτερον! Δὲν ἀντέχει πλέον ὁ λαός. Τί δὲ ἐπλήρωσεν ὁ μὴ ἀντέχων οὗτος λαός; 58 ἑκατομμύρια τὸ πρῶτον ἔτος, 58 τὸ δεύτερον, 60 τὸ τρίτον, 58 τὸ τέταρτον. Καὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν τὰ 20 ἑκατομμύρια δὲν προήρχοντο ἐκ φορολογίας, ἀλλ' ἐκ προσόδων ἐθνικῶν κτημάτων κλπ.

Πολιτικὸς τῆς ἄλλοτε ὁ κ. Δηλιγιάννης, σύμφωνος πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὰς ἀρχάς του, ἔλεγε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον: «Δὲν νομίζω, ὅτι διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τῆς ἐπιζητουμένης εἴτε διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ὑπαρχόντων φόρων, εἴτε διὰ τῆς ἐπιβολῆς νέων, θὰ δυνηθῶμεν νὰ καλύψωμεν τὸ ἔλλειμμα. **Εὔχομαι** νὰ μὴ ἀποδειχθῇ ἀληθὴς ὁ ἰσχυρισμός μου κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως τοῦ 1887 καὶ ν' ἀποκατασταθῇ ὁμαλὴ ἡ κατάστασις τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους. **Καὶ μολονότι τὸ εὔχομαι, ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι θέλει ἀποτύχει.**

Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος καὶ αὐτὸς δὲν ἤλπιζε τίποτε ἀπὸ τοὺς νέους φόρους, πλὴν ἐὰν ἐπεψηφίζετο ὁ ἰδικός του, ὁ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων 2,000,000 φιαλιδίων κινίνης! Κατέληγε δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα, προσθέτων μετ' ἐξιδιασμένης λεπτότητος, ὅτι ἐπειδὴ καὶ μόλις ἐκρύωσαν τὰ ὑπουργικὰ ἑδώλια ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη καὶ ἰδοὺ ἐπανελθόντα ὀπίσω εἰς αὐτά, νὰ διακοποῦν αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, νὰ τὸν πάρουν πίσω τὸν εἰσαχθέντα προϋπολογισμὸν καὶ νὰ τὸν ἐπαναφέρουν χωρὶς ἔλλειμμα, χωρὶς φόρους ἀλλὰ μὲ οἰκονομίας. Καὶ τότε ἐπηύχετο, ὡς ἔλεγε, νὰ τοὺς εἴπῃ: νὰ ζήσητε ἐπ' ἄπειρον, κατέχοντες τὰ ὑπουργικὰ ἑδώλια!

Αὗται ἦσαν αἱ γνῶμαι τῆς ἀντιπολιτευομένης τετραρχίας.

Ὅταν δὲ ἐστενοχωροῦντο ν' ἀποφανθῶσι καὶ κἄτι θετικώτερον, ἔλεγον: ἀναβάλετε τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων. Καὶ ὁ μὲν κ. Σωτηρόπουλος μετριώτερος, ὅπως πάντοτε, ἐπρότεινεν ἀναστολὴν μόνον τῆς πληρωμῆς τοῦ χρεωλυσίου καὶ ἐλάττωσιν τῶν δαπανῶν τῶν δύο πολεμικῶν ὑπουργείων. Ὁ δὲ κ. Καραπάνος συνετάσσετο ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς μέρους τῆς ὀφειλῆς τῆς ἐκ τῶν δανείων· ἐπρότεινε δὲ τὸ ἀναβληθησόμενον αὐτὸ μέρος νὰ πληρωθῇ διὰ τῶν προσόδων τῶν μονῶν, αἵτινες ὅμως παραδόξως ἀνευρίσκοντο ἐν τῇ πραγματικότητι ὡς παρουσιάζουσαι, ἀντὶ περισσεύματος ἐλλείμματα καλογηρικά. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὅμως, ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας του, διεκρίνετο ἐπὶ ὅλως νεανικῇ τόλμῃ. Τοῦτον οὐκ εἴα καθεύδειν τὸ τρόπαιον τοῦ διαβοήτου Μεγάλου Βεζύρου τῆς Τουρκίας Μαχμούτ, ὅστις διὰ μιᾶς μονοκονδυλιᾶς εἶχεν ἀναβάλει τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν τόκων τοῦ Δημοσίου τουρκικοῦ χρέους. Δὲν ἔχει τόκους! εἶπε καὶ ἐγένετο. Καὶ ὅταν τῷ ἔλεγον περὶ τῆς καταστροφῆς, ἣν θὰ ἐπέφερε τοιοῦτο πραξικόπημα, ὁ κ. Δηλιγιάννης θυμοειδῶς ἀπήντα:

— «Ποίαν καταστροφήν, Κύριοι! Ἐκεῖ ὅπου εἴμεθα, εἶνε ὅλα κατεστραμμένα! Ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὑπάρχουσιν ἄτομα, τὰ ὁποῖα εὐχερῶς δύνανται νὰ δανεισθῶσιν 100,000 δρ. καὶ ὅμως τὸ Κράτος δὲν δύναται. Ποίαν πίστιν ἔχετε; Ἀλλ' ἀθετεῖτε τὰς ὑποχρεώσεις σας πρὸς τοὺς δανειστάς σας; Ὄχι. Πρὸς τοὺς δανειστάς μας πρέπει νὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς, καὶ εὐπαρρησιάστως νὰ εἴπωμεν αὐτοῖς, ὡς ὁ ἔμπορος, τοῦ ὁποίου αἱ ἐργασίαι ἠστόχησαν. Νὰ εἴπωμεν πρὸς αὐτούς: Ἔλθετε νὰ συνεννοηθῶμεν. Δὲν ἀρνούμεθα τὴν ὀφειλήν, ἀλλὰ θὰ ἀναβάλωμεν νὰ σᾶς πληρώσωμεν!»

Οὔτε τῶν ὑπαλλήλων ὁ μισθὸς νὰ καθυστερήσῃ, οὔτε οἱ στρατιωτικοὶ νὰ ἀπολέσουν τοὺς καρποὺς τῶν γαλονίων των, οὔτε ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ νὰ πάθῃ τίποτε, οὔτε ὁ κυρίαρχος λαὸς νὰ πληρώσῃ πεντάραν παραπάνω ἀφ' ὅ,τι ἐσυνείθισε νὰ πληρώνῃ; Ἔχετε ἔλλειμμα

καὶ ἔλλειμμα κολοσσαῖον; Φορτώσατέ το, κύριοι, ἂν μὴ εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ πετεινοῦ, ὡς εἶχε φορτώσει αὐτὸ ἀστεῖός τις κατὰ τὰς παρελθούσας ἀπόκρεω, ἀλλὰ τοὐλάχιστον ἐπὶ τῆς καμπούρας τῶν δανειστῶν μας. Ἡ καμπούρα σηκώνει.

Ἀπέναντι τῶν γνωμῶν αὐτῶν ὁ κ. Τρικούπης ἠνωρθώθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον ἀμείλικτος διώκτης τῆς χρεωκοπίας, τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰσαγάγει εἰς τὸν βραχίονά του πρῶτος ὁ ἐξ Ἄρτης βουλευτὴς κ. Καραπάνος, φιλοδωρῶν αὐτῇ ὅλας τὰς πρὸς Κυρίαν ὀφειλομένας φιλοφροσύνας καὶ μεσολαβῶν, ὅπως ὑποδεχθῇ αὐτὴν εὐμενῶς καὶ ὁ κ. πρωθυπουργός· ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης τὴν ἀπέκρουσε μετ' ἀποστροφῆς καὶ δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι τὴν ἀπεδίωξε κακὴν κακῶς ἐκ τῆς αἰθούσης τοῦ Βουλευτηρίου. Ἤρκεσε δὲ φαίνεται τὸ πανηγυρικὸν αὐτὸ διώξιμον, ἵνα ἐπαναγάγῃ τὴν οἰκονομικὴν πίστιν, ἂν μὴ εἰς τὴν χώραν, ἀλλ' ἐξάπαντος εἰς τὸ Κράτος καὶ ἐκεῖνος ὅστις δὲν εὕρισκε πρὸ ὀλίγων μηνῶν νὰ δανεισθῇ 100,000 δραχμῶν εὗρε μετ' ὀλίγους μῆνας ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἑκατομμύρια φράγκων. Εὗρε χρήματα διὰ μετατροπὴν δανείων, χρήματα πρὸς ναυπήγησιν στόλου, χρήματα πρὸς ἐλάττωσιν τόκων, χρήματα πρὸς πληρωμὴν τοκομεριδίων εἰς χρυσὸν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, πρὸς ἀπουφυγὴν μειζόνων διαταράξεων ἐν τῇ ἀγορᾷ, χρήματα διὰ σιδηροδρόμους, χρήματα διὰ διώρυγας καὶ ἤδη ἴσως εὑρίσκεται ἐν τῷ σταδίῳ ἐκείνῳ τοῦ νὰ ζητῇ χρήματα πρὸς ἄρσιν τῆς καταναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν βαρυτέραν ὅλων τῶν φορολογιῶν, τὴν μᾶλλον ἀφ' ἑνὸς ἀνόητον καὶ τὴν μᾶλλον ἀφ' ἑτέρου ἐξαντλητικήν.

Διότι τοῦτο ἦτο τὸ νόημα τοῦ ἐπιλόγου τῆς προχθεσινῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ εἰσηγήσεως.

Τὸ σύνθημα τοῦ Τρικούπη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον ἦτο τοῦτο:

— Φορολογία ἢ χρεωκοπία!

Τὴν χρεωκοπίαν τὴν ἐχαρακτήρισεν ὡς καταστροφήν. Τὴν δὲ φο-

ρολογίαν ὡς σωτηρίαν. Ταύτην συνεσχέτισε μετὰ τῆς πίστεως, ἥτις ἦτο ἤδη φυγαδευμένη κατὰ τὸ ἥμισυ ἢ κατὰ τὰ δύο τρίτα, θὰ ἐφυγαδεύετο δὲ καὶ κατὰ τὸ ὅλον, ἐὰν ἐκηρύσσετο ἡ Ἑλλὰς εἰς πτώχευσιν. Τὴν δὲ φορολογίαν συνεδύασε μετὰ τῆς πίστεως, ἥτις ἐπανερχομένη ἢ μᾶλλον ἐρχομένη, διότι οὐδέποτε μᾶς ἐπεσκέφθη μὲ τὰ σωστά της, ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ ἐφικτὴν τὴν ἐμπέδωσιν αὐτοῦ τοῦ τόπου ὡς τόπου πεπολιτισμένου οἰκονομικῶς καὶ κοινωνικῶς καὶ οὐχὶ ἡμιαγρίου κατ' ἄμφω, ὡς τώρα. Καὶ ἠρώτα: «ἄρα ἡ χρεωκοπία θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὸν πλοῦτον διὰ τῆς πίστεως ἢ θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὴν πίστιν ἡ ἀπόδειξις, ὅτι εἴμεθα ἄξιοι αὐτῆς»;

Τὰ μετὰ τὴν Σύνοδον, ὅπου ἐξελίχθησαν αἱ ἰδέαι αὗται, ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη γεγενημένα ἤρξαντο παριστῶντα τὸ σύστημά του δεκτικὸν πραγματοποιήσεως, ἡ δὲ εἰσηγητήριος περὶ τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ ἀγόρευσις ἐμόρφωσε τὴν εὔελπι πεποίθησιν, ὅτι ἤρξατο ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 7 Νοεμβρίου 1887.

. . . .

Τοιαύτη ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη, ἧς περιεκτικωτάτην ἔννοιαν δίδομεν. Ἡ ἀγόρευσις διήρκεσε τρίωρον· ὅτε δὲ ἐπεράτωσε ταύτην οἱ βουλευταὶ καὶ τὰ συνωστισμένα ἀκροατήρια ἐξηκολούθουν ἔτι ἀκροώμενα ἐν προσηλώσει, καὶ μετὰ τὸ τέλος ὑψηλῆς ἁρμονίας οἱ ἀκούσαντες τείνουσιν ἔτι τὰ ὦτα εἰς τοὺς παύσαντας θεσπεσίους ἤχους. Ἡ ἐντύπωσις ὑπῆρξε μία, κοινή, ἀδιαίρετος· ὁ κ. Τρικούπης ἐδέχθη συγχαρητήρια ἐγκάρδια πάντοθεν· αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεύς, ὡς πληροφορούμεθα, τῷ συνεχάρη θερμῶς. Ἡ ἐντύπωσις ὑπῆρξε τοσαύτη, ὥστε ὁ κομματισμὸς δὲν εὗρεν ἔτι λόγους κατ' αὐτοῦ καὶ ἡ Βουλὴ σχεδὸν ἀργεῖ ἔκτοτε, ἕως οὗ ἡ ἀντιπολίτευσις ἑτοιμασθῇ πρὸς ἀπάντησιν, ἐξετάζουσα τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀριθμῶν τῶν ὑποβληθέν-

των πινάκων· ἀλλ' οἱ πίνακες εἶνε αἱ ἐπίσημοι πιστοποιήσεις τῶν δημοσίων γραφείων καὶ οὐδέν, οὐδεὶς δύναται νὰ κλονήσῃ τὴν ἐθνικὴν πεποίθησιν, ἥτις περιέβαλε τὸν κ. Τρικούπην καὶ τὴν ἀλήθειαν τοῦ θαλεροῦ ἔργου του.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 4 Νοεμβρίου 1887.

ΤΟ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ

Ἡ εὔγλωττος φωνὴ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως εἰσάγοντος τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, ἡ ἀκουσθεῖσα προχθὲς εἰς τὸ βουλευτήριον, ἀντήχησεν ἕως περάτων τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἀντήχησε καὶ πέραν τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους καὶ ἐνέπνευσε χαρὰν καὶ παραμυθίαν εἰς πάντας τοὺς εἰλικρινῶς καὶ ἀφιλοκερδῶς ἀγαπῶντας τὴν χώραν ταύτην, εἰς πάντας τοὺς ποθοῦντας σὺν τῇ ἠθικῇ καὶ τὴν ὑλικὴν αὐτῆς προκοπὴν καὶ εὐημερίαν, εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας πεποίθησιν ἐπὶ τὸ εὔελπι μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀπλήστως ἀνεγνώσθη παρὰ τοῦ κοινοῦ ἡ σοβαρὰ καὶ μεμετρημένη, ἡ φαεινὴ ἐν τῇ σαφηνείᾳ της καὶ τόσον παρήγορος ἐν τοῖς συμπεράσμασιν αὐτῆς ἀγόρευσις τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ πᾶν ἄλλο ζήτημα, τυχὸν ὑπάρχον, ἐσίγησε καὶ παρεμέρισεν ἀπέναντι τοῦ ζωτικωτάτου αὐτοῦ, τοῦ μόνου σοβαροῦ, τοῦ μόνου ἐνδιαφέροντος ἀπ' εὐθείας τὴν ὕπαρξιν αὐτὴν καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους.

Καὶ ἦτο καιρὸς ν' ἀκουσθῇ ἡ σθεναρὰ αὕτη φωνή. Πρὸ πολλῶν μηνῶν, πρὸ ἔτους σχεδόν, στυγνοὶ ἀπόστολοι καὶ κήρυκες ἐξήγγελλον καθ' ἑκάστην διὰ πενθίμου φωνῆς χρησμοὺς ἀπαισίους, περὶ ἀφεύκτου οἰκονομικῆς καταστροφῆς. Τὸ ἀτυχὲς ἔθνος, πολὺ ἀκριβὰ πληρῶνον τὴν παροδικὴν αὐτοῦ ἀποπλάνησιν καὶ τοὺς φιλοπάτριδας παροξυσμοὺς τῆς δημοκοπίας, ἐφέρετο ἀκατάσχετον κατὰ κρημνῶν· μία χεὶρ στιβαρὰ εὑρέθη νὰ τὸ σταματήσῃ, μία θέλησις ἰσχυρὰ ἠθέλησε νὰ τὸ σώσῃ· ἀλλ' αὐτοί, τοὺς ὁποίους οἱ ψῆφοι τῶν συμπολι-

τῶν των ἔταξαν ἐκεῖ διὰ νὰ μεριμνῶσιν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πολιτείας, ἀντὶ νὰ βοηθήσωσι τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας, ἐχλεύασαν, ἐδυσφήμησαν, ἐσυκοφάντησαν τὸν ἀναλαβόντα τὴν ἡράκλειον ταύτην ἐπιχείρησιν, προσεπάθησαν δὲ διὰ παντοίων μέσων ἀθεμίτων, δι ἐστρεβλωμένων ἐκ προθέσεως ὑπολογισμῶν, διὰ μεθόδων ἀγνώστων εἰς τὴν ἀριθμητικήν, διὰ σκοπίμου ἀποκρύψεως ἢ παρερμηνείας τῶν πραγμάτων νὰ ματαιώσωσιν αὐτὴν ἀναβοῶντες μετὰ θριαμβευτικῆς χαιρεκακίας, ἅμα τῷ πρώτῳ παροδικῷ ἐμποδίῳ ἢ τῇ πρώτῃ μερικῇ ἀποτυχίᾳ. Πάντα ξένον ἐξ ἀπόψεως ἀμερολήπτου βλέποντα τὰ πράγματα καὶ ἐπιδοκιμάζοντα τὸ οἰκονομικὸν τῆς κυβερνήσεως σύστημα ἐμυκτήριζον· πάντα ἐκδηλοῦντα πεποίθησιν εἰς τὴν καρτερίαν καὶ δεινότητα τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐλοιδόρουν. Ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ τῆς βουλῆς, ἠκούσθησαν βλάσφημοι ῥήσεις καὶ ἀνήχθη εἰς περιωπὴν προγράμματος ἡ ἐπαίσχυντος ἀθέτησις τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἔθνους καὶ ἡ ἀτιμωτικὴ χρεωκοπία. Οἱ παρατεταμένοι αὐτοὶ κρωγμοὶ τῆς ἀπαισιοδοξίας, ἡ συστηματικὴ καταφορά, ἡ καθημερινὴ ἀσυνείδητος παραμόρφωσις τῶν πορισμάτων ἴσχυσαν νὰ ἐμβάλωσί τινας εἰς δισταγμούς, καὶ οὐδόλως ἄπορον, ἐὰν πεποιθήσεις τινὲς ἐκ τῶν ἀσθενεστέρων ἐκλονίσθησαν, καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει τῆς τοιαύτης ἀμφιβολίας τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ ἐπετάθη, ζωηρὰ δὲ κατέλαβεν αὐτὸ ἀνυπομονησία ἕως οὗ, ἐπιστάντος τοῦ εὐθέτου χρόνου, φωτισθῇ περὶ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως.

Τὸ φῶς ἐπεχύθη ἤδη δαψιλῶς, οἱ δὲ κακοὶ μάντεις καὶ οἱ ὀλέθριοι σύμβουλοι ἔμειναν κατησχυμμένοι. Τὰ μορμολύκεια, δι' ὧν προσεπάθησαν νὰ πτοήσωσι τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους, φυγαδεύονται καὶ κρημνίζονται εἰς τὸ βάραθρον, τὸ ὁποῖον ἔπλασε πρὸς ἀπειλὴν ἡ νοσηρά των φαντασία. Αὐτοὶ διέβλεπον ἔλλειμμα ἀναπόφευκτον, ὅπερ ἐκ πατριωτικῆς συγκαταβάσεως ἀνεβίβαζον εἰς εἴκοσι τοὐλάχιστον ἑκατομμύρια, ἀλλ' ἡ ἀψευδὴς μαρτυρία τῶν ἀριθμῶν, οὓς παρέταξεν ἐν τῇ ἀγορεύσει του ὁ πρωθυπουργός, κατέδειξεν ὅτι

τὸ ἔλλειμμα εἶνε φαντασιῶδες καὶ τὸ ἰσοζύγιον βέβαιον. Αὐτοὶ προεμάντευον μεγαλοφώνως τὴν ἀναπόδραστον καταστροφὴν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι, καὶ τὸ μέλλον ἐμφανίζεται πλῆρες θαλερᾶς οἰκονομικῆς εὐεξίας. Θὰ λυπηθῶσιν αὐτοὶ βεβαίως καὶ θὰ συνταραχθῶσι, διότι ἐπὶ τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς καταστροφῆς ἐβασίζοντο τὰ φιλόδοξα σχέδιά των· ἀλλὰ πᾶς φιλόπατρις θὰ αἰσθανθῇ εὐφρόσυνον ἱκανοποίησιν καὶ θ' ἀτενίσῃ μετὰ θάρρους καὶ μετ' ἀκραδάντου πλέον πεποιθήσεως εἰς τὸ μέλλον τῆς χώρας ἡμῶν. Ἡ καταπληκτικὴ ἐντύπωσις ἣν προὐξένησεν εἰς τὸ κοινόν, ἡ οἰκονομικὴ αὕτη νίκη τῆς κυβερνήσεως, εἶνε ἐχέγγυον ἀσφαλὲς τῶν ἀμέσων εὐεργετημάτων, ἅτινα ἐξ αὐτῆς ταχέως θὰ ἀπορρεύσωσιν.

Ἐλέχθη, ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς δὲν ὑπῆρξε ῥητορικός, κατὰ τὴν συνήθειάν του ἐν τῇ προχθεσινῇ ἀγορεύσει καὶ τοῦτο πιθανὸν νὰ εἶνε ἀληθές. Περιορισθεὶς εἰς τὸ ξηρόν, ἀλλὰ θετικὸν τοῦ ἀριθμοῦ στάδιον, μὲ τὴν ἤρεμον καὶ ἀξιοπρεπῆ συναίσθησιν ἀνθρώπου ἐκπληρώσαντος τὸ καθῆκον του καὶ πραγματοποιήσαντος τὰς ὑποσχέσεις του, ἐν μετριοπαθείᾳ φράσεως, ἐξέθηκε τὰ πράγματα μετὰ σπανίας σαφηνείας καὶ ἀφῆκεν αὐτὰ νὰ λαλήσωσι μὲ τὴν ἐπίσημον αὐτῶν φωνήν. Αἱ κεναὶ φράσεις, αἱ νεφελώδεις θεωρίαι, τὰ μελοδραματικὰ σχήματα εἶνε κλῆρος τῶν ἀντιθέτων, οἵτινες βεβαίως θὰ προσφύγωσιν εἰς τὰ σαθρὰ αὐτὰ ἐπιχειρήματα, προσπαθοῦντες νὰ καταστρέψωσι τὸ τρόπαιον ὅπερ ἔστησεν ἡ κυβέρνησις. Ἀλλ' ὁ ἀγὼν αὐτῶν ἔσται ἀνίσχυρος, ἡ δὲ κακή των πίστις καὶ αἱ κακαί των συμβουλαὶ τὸν γέλωτα μόνον καὶ τὴν ἀγανάκτησιν θὰ προκαλέσωσι. Τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος εἶδε καὶ ἐπείσθη, ποῦ ἔγκειται ἡ ἀλήθεια, καὶ πανηγυρίζει μετὰ χαρᾶς τὴν νίκην, διότι αὕτη δὲν εἶνε μόνον νίκη τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, τῆς στερρῶς καὶ μετὰ πεποιθήσεως ὑποστηριξάσης τὸ πρόγραμμά της, καὶ αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, ὅστις συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐφαρμογήν του διὰ τῆς ὑπερόχου αὐτοῦ φιλοπατρίας.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 3 Νοεμβρίου.

Οἱ κκ. ἀντιπρόσωποι μετὰ τὴν ἐπιμέλειάν των περὶ τὴν προσέλευσιν κατὰ τὰς δύο προηγουμένας συνεδριάσεις δεικνύονται σήμερον νωθρότατοι καὶ ἀμελεῖς· καὶ ἐνῷ πρὸ πολλοῦ ἤδη ἡ 2 μ. μ. παρῆλθεν, ὀλίγιστοι παρευρίσκονται ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν ἑδωλίων τῆς δεξιᾶς πτέρυγος καθήμενοι. Ἐν τούτοις ἱκανὸς θόρυβος ἀκούεται ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ μακραὶ συζητήσεις μεταξὺ τῶν κυρίων βουλευτῶν λαμβάνουσι χώραν, ὁτὲ μὲν ἀντικείμενον ἔχουσαι τὰ σχόλια ἐπὶ τοῦ λόγου τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὅστις, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἐκ τῶν πρώτων σήμερον προσῆλθεν, ὁτὲ δὲ ἀφορῶσαι εἰς μικρὰν διένεξιν μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπροέδρων.

Τὴν 3 καὶ δύο λεπτά, ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου καὶ εὑρεθείσης τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ, ἀνοίγονται τὰ θεωρεῖα καὶ εἰσορμᾷ εἰς αὐτὰ ἱκανὸν καὶ σήμερον πλῆθος, ἀνυπομονοῦν ἴσως ν' ἀκούσῃ τὴν εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀπάντησιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅστις ὅμως ἀρκεῖται σήμερον νὰ ἐνδιατρίψῃ περί τινα διόρθωσιν ἐπὶ τῶν πρακτικῶν, ἥτις ἤγειρε μακρὰν ὁπωσδήποτε συζήτησιν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Μετὰ τὴν συζήτησιν ταύτην, ἥτις ὑπῆρξε ζωηρά, διότι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντα χαριεντιζόμενος εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. ἐκ Γόρτυνος βουλευτοῦ, τῇ ἐντολῇ τοῦ προέδρου διορθοῦνται τὰ πρακτικά. Τὴν 4 δὲ καὶ 35 μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου ἀντικειμένου πρὸς συζήτησιν λύεται ἡ συνεδρίασις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Νοεμβρίου.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Οὔτε προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ἐγένετο συζήτησις, οὔτε χθὲς ἐγένετο ἀπαρτία. Προχθὲς ἐν αὐτῇ ἀφασία, καὶ χθὲς ἀπραξία. Παραπολὺ φαί-

νεται, ὅτι ἐπενήργησεν ἐπὶ τῶν κυρίων βουλευτῶν ὁ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ λόγος καὶ δὲν κατώρθωσαν ἀκόμη νὰ ξανασάνουν, καὶ ἀκόμη δὲν εἶνε εἰς θέσιν οἱ μὲν ἀντιπολιτευόμενοι νὰ ἀπαντήσουν, οἱ δὲ συμπολιτευόμενοι νὰ ἀκούσουν. Ἄλλη προχειροτέρα ἐξήγησις ἀπὸ αὐτήν, ἀφορῶσα εἰς τὴν ματαίωσιν τῆς χθεσινῆς συνεδρίας, δὲν ὑπάρχει νομίζομεν. Οὔτε ἡ ἡμέρα χθὲς ἦτο ἀπὸ τὰς ὡραίας ἐκείνας τοῦ χειμῶνος διὰ νὰ εἴπωμεν, ὅτι οἱ κύριοι βουλευταὶ προετίμησαν τὸν περίπατον ἀπὸ τὸ Βουλευτήριον. Ἂς ἴδωμεν σήμερον.

Γνωστόν, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἀφότου ἤρξατο δρῶν τοσοῦτον ἐνεργῶς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, δὲν διεκρίθη ὡς ῥήτωρ ἐπὶ κάλλει λόγου καὶ ἁρμονίᾳ περιόδων· οὐδέποτε τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ἔσχεν ὡς ἀφετηρίαν, ὅπως πλανηθῇ εἰς ὑπερνεφέλους χώρας, εἰς κυανᾶς ἐκτάσεις, καὶ σαγηνεύσῃ τοὺς ἀκροατὰς αὐτοῦ διὰ παρατάξεως εὐήχων ἢ πομπωδῶν φράσεων ἐξ ἐκείνων, αἵτινες ἠχοῦσιν ὡς χρυσὸς ἢ στίλβουσιν ὡς πομφόλυγες· οὐδέποτε τὰς ὁμιλίας αὐτοῦ διήνθισε διὰ παραθέσεως περικοπῆς τινος ἢ γνωμικοῦ συγγραφέως, δὲν διαφαίνεται δ' ἐν αὐταῖς οὐδ' ἡ ἐλαχίστη φιλολογικὴ ἀνάμνησις, οὐδὲ σκιὰ ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῶν κλασικῶν σπουδῶν· διὰ τοὺς λόγους, οἵτινες ἐξέρχονται τοῦ στόματος τοῦ κ. Τρικούπη, ἀνάρμοστος φαίνεται ἡ ὁμηρικὴ ῥῆσις «ἔπεα πτερόεντα», ἂν δὲ οἱ φιλόσοφοι ἐλάμβανον πεῖραν τῆς ῥητορικῆς ἐκ τῶν ἀγορεύσεων τοῦ ἡμετέρου πρωθυπουργοῦ, οὐδέποτε θὰ ἔκρινον τὴν τέχνην ταύτην ὡς ἄξιον ἀντικείμενον τῆς Αἰσθητικῆς. Ὁ ἀρνητικὸς οὗτος χαρακτὴρ τῆς κοινοβουλευτικῆς εὐγλωττίας τοῦ κ. Τρικούπη κατεφάνη εἴπερ ποτὲ πλήρης ἐν τῇ προχθεσινῇ αὐτοῦ ἀγορεύσει, ἥτις πληροῖ ἔτι τὰς ἐντυπώσεις τοῦ κοινοῦ. Εἰς ἀναλόγους περιστάσεις, ἄλλοτε, παρίστατό που καί που ὁ ῥήτωρ ὑπενδίδων εἰς τὴν ἀνάγκην, — εἰ καὶ σπανιώτατα καὶ μετὰ πάσης φειδοῦς, — νὰ θίγῃ τὰς καρδίας καὶ νὰ ἐξεγείρῃ τὸ αἴσθημα· τοὺς ἐπιλόγους αὐτοῦ διέθετον συνήθως γενναῖαι τινὲς ῥήσεις, ἔξω τοῦ αὐστηροῦ διαγράμματος τοῦ θέματος, συγκινοῦσαι καὶ ἠλεκτρίζουσαι.

Ἀλλὰ τελευταῖον καὶ τῶν ἀραιῶν τούτων διαποικιλμάτων οὐδεμία χρῆσις ἐγένετο, καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους ὁ λόγος κατέχεται ὑπὸ τῶν ἑκατομμυρίων καὶ τῶν οἰκονομικῶν συνδυασμῶν. Νομίζετε ὅτι ὁ Ἥφαιστος χαλκεύων σιδηροῦς κρίκους καὶ κατεργαζόμενος κεραυνοὺς δὲν ἔσχε καιρὸν πρὸς κατασκευὴν ἀναγλύφων καὶ ἔγκαυσιν δακτυλιολίθων.

Τὴν ἐκ τῆς τελευταίας δημηγορίας παντελῆ ταύτην ἔλλειψιν ῥητορικῶν ἀνθέων ὅπου καὶ ἂν ἀποδώσῃ τις, εἴτε εἰς ἀδιαθεσίαν, εἴτε εἰς περιφρόνησιν, φρονοῦμεν, ὅτι ἐν μέρει αὕτη εἶνε ἀναγκαία συνέπεια τῶν χρόνων, καθ' οὓς ζῶμεν, ἰδιαιτέρως δὲ τῆς κρίσεως, ἣν ὑφίσταται ἡ ἡμετέρα πατρίς. Εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν ἡ ἐπιστήμη ἐπιδρᾷ βαθύτατα ἐπὶ παντὸς κλάδου τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς καλλιτεχνίας ἔτι, οἱ πολιτικοὶ ῥήτορες ἐπενεργοῦσιν οὐχ ἧττον βαθέως ἐπὶ τῶν πνευμάτων, ἔστω καὶ ἄμοιροι ἀττικισμοῦ καὶ γυμνοὶ ῥητορικῶν σχημάτων, ἀρκεῖ οἱ λόγοι των νὰ στηρίζωνται ἐπὶ τῶν πραγμάτων, νὰ ἐμπνέωνται ὑπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας ἢ κἂν νὰ ἔχωσι τὴν ἐπίφασιν αὐτῆς, νὰ εἶνε ὑγιοῦς διανοίας, οὐχὶ δὲ θερμουργοῦ φαντασίας ἀποκυήματα, νὰ ἔχωσι χαρακτῆρα καὶ νεῦρα καὶ δύναμιν. Τοῦ Βίσμαρκ ἡ ῥητορεία εἶνε πολλῷ κατωτέρα τῆς καλλιεποῦς καὶ πολυτρόπου φράσεως τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ. Καὶ ὅμως... περιττὸν τὸ συμπέρασμα. Καὶ ὁ ἡμέτερος Πρωθυπουργὸς καλῶς γινώσκει, ὡς φαίνεται, ὅτι τὰ κοινοβούλια τῶν νεωτέρων χρόνων ἥκιστα ἀναλογοῦσι πρὸς τὰς Πύκνας καὶ τὰς ἐκκλησίας τῶν ἀρχαίων, οὐδαμῶς δὲ πρὸς τὰς σκηνὰς τῶν θεάτρων. Καὶ εἰς ἐπίμετρον, δὲν λησμονεῖ, ὅτι διὰ τὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας εὑρισκόμεθα, τὸ οὐσιῶδες εἶνε ἡ ἐπίδειξις πραγμάτων, ἡ παράταξις ἀριθμῶν, ὁ ὄγκος τῆς ἐργασίας, ἀνωφελὴς δὲ ἡ πολυτέλεια τῶν ὡραίων λέξεων καὶ τῶν ἀορίστων ἐπαγγελιῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ. 5 Νοεμβρίου 1887.

Βεβαίως δὲν παρῆλθεν ἀπαρατήρητος, καὶ ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ἰδιαιτέρως ἡ νέα πολιτικὴ φάσις τῆς Νέας Ἐφημερίδος, μιᾶς ἐκ τῶν

μάλιστα διαδεδομένων συναδέλφων, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάγνωσις, παρὰ πᾶσαν τὴν κυκλοφορίαν τῶν μεγάλων φύλλων, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ διὰ πολλούς. Ἡ νέα στάσις τῆς συναδέλφου ἀπέναντι τῆς πολιτικῆς κινήσεως εἶνε ἀληθές, ὅτι δὲν διηυκρινήθη τελείως ἀκόμη, ἐλαφρά τις ἐπιφύλαξις συγκαλύπτει ἔτι τὴν κυβερνητικότητα αὐτῆς, ὡς λευκὴ ὁμίχλη περιβάλλουσα τὴν φύσιν, ἐνῷ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον προβαίνει ἡ ἡμέρα διασκεδάζεται ἡ ὁμίχλη, καὶ ἐφ' ὅσον προβαίνουσιν αἱ ἡμέραι αἴρεται ἡ ἐπιφύλαξις. Μεταξὺ τῆς μέχρι τοῦδε πορείας της, ἀφ' ὅτου ἤρχισε νὰ ἐκδίδηται, καὶ τῆς τελευταίας φάσεως αὐτῆς, ἄβυσσος χαίνει ἀπροσπέλαστος. Ἡ «Νέα Ἐφημερὶς» εἶχε καταντήσει εἰδική, διὰ νὰ εἴπωμεν οὕτω, εἰς τὸ νὰ ἀντιπολιτεύηται τὸν κ. Τρικούπην, καὶ πολλάκις ἔπραττε τοῦτο ἀξιώτερον πολλῶν ἐπιφανῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλὰ «dans ce bas monde tout passe, tout lasse». Καὶ ὅσην ἔκπληξιν προὐξένησεν εἰς μερικοὺς κύκλους τὸ ἰσοζύγιον καὶ τὸ περίσσευμα τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἄλλην τόσην ἔκπληξιν προὐξένησεν εἰς μερικοὺς ἀναγνώστας τὸ προχθεσινὸν ἄρθρον. . . πίστεως πλέον περὶ τοῦ πρωθυπουργικοῦ λόγου ὡς «ἔργου σπανίας μελέτης ἀποδεδειγμένως» κτλ. κτλ., τὸ ὁποῖον προσέδιδεν εἰς τὴν συνάδελφον ὄψιν νεοφωτίστου, λουσθείσης καὶ ἀνακαινισθείσης εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου.

Ἐν τούτοις δὲν κοστίζει ὀλίγον εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ἡ ἀπώλεια τῆς πιστοτέρας τῶν συνεργατίδων. Καθότι μετ' αὐτῆς εὐρύνεται λίαν ἐπαισθητῶς ἡ χορεία τῶν φιλικῶς διατεθειμένων πρὸς τὴν κυβέρνησιν φύλλων καὶ δὲν ἀπομένουσιν ἐκ τῶν γνωστοτέρων, παρὰ ἡ «Πρωΐα», ὁ «Αἰὼν» καὶ ἡ «Ἐπιθεώρησις», ἀνήκουσαι εἰς τὴν ἁγνὴν καὶ ἄκραν ἀντιπολίτευσιν. Μικρὸν καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ παραστήσῃ τὸ ἔκτακτον φαινόμενον πολιτευτοῦ, ἔχοντος καθ' ἑαυτοῦ τὴν παμψηφίαν τοῦ τύπου.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 5 Νοεμβρίου.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατέδειξεν, ὅτι δὲν διεψεύσθησαν οἱ ὑπο-

λογισμοὶ αὐτοῦ εἰσάγοντος τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887. Ὡς γνωστόν, ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος, ὁ ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀνεβίβαζε τὰ ἔσοδα εἰς 94,656,907, ἅτινα ἔλεγε τότε ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅτι θὰ εἰσπραχθῶσι. Τὸ ἐπίστευε δικαίως, διότι εἶχε πεποίθησιν εἰς τὴν διοίκησίν του, διότι ἐμελέτησε τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, διότι δὲν ἦτο ἐκτὸς αὐτοῦ, ὡς ἡσμένιζε νὰ λέγῃ εἷς τῶν ἐπιφανῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Τὰ πράγματα, οἱ ἀμείλικτοι ἀριθμοὶ τὸν ἐδικαίωσαν πληρέστατα, καὶ ἕνεκα τούτου ἴσως ὡς ὁρμητικὸς χείμαρρος ἀπὸ τοῦ βήματος προχθὲς παρέσυρε πᾶσαν ὑπάρχουσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας. Ἔχων ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ παρελθόν, τὰ γεγονότα δικαιοῦντα τὰς προρρήσεις του, εὐλόγως εὔελπις ἠτένιζε πρὸς τὸ μέλλον, ὅπερ πεποίθαμεν ὅτι ἔτι μᾶλλον θὰ δικαιώσῃ τοὺς προχθὲς ἀπὸ τοῦ βήματος ἀναπτυχθέντας ὑπολογισμούς.

Ὅπως ἀπαντήσωσιν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ λεχθέντα, ἐζήτησαν οὐχὶ βραχεῖαν προθεσμίαν. Οὐδεὶς τοὺς ἀδικεῖ. Τὰ ζητήματα εἶναι μεγάλα καὶ δέονται μελέτης, τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε καὶ φαινομενικῶς νὰ ἀνασκευασθῶσι δέονται κόπου, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς βεβαίως ἦτο δυνατὸν νὰ τοῖς ἀρνηθῇ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Νοεμβρίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες δὲν ὤκνησαν νὰ πράξωσιν ὅ,τι προελέγομεν. Ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις μετά τινος φιλαρεσκείας ἀποφεύγει τὰ συνήθη ῥητορικὰ σχήματα, ὡμίλησε περὶ τῶν ἐλλειμμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ἁπλῶς μόνον ὡς περὶ ἀναγκαίου στοιχείου πρὸς κατανόησιν τῆς νῦν οἰκονομικῆς καταστάσεως.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἔχει τοσούτους ἀριθμοὺς ἐντέχνως παρατασσομένους, ἔχει τοσαύτην ὕλην μακρῶς πα-

ρασκευασθεῖσαν, ὥστε δὲν εἶνε δυνατὸν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ νὰ ἐξελέγξωσιν αὐτόν, ν' ἀνακαλύψωσι τὰ τρωτὰ σημεῖα, ν' ἀντικρούσωσι τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα καὶ τὰς μελλούσας πιθανότητας τοῦ λεγομένου οἰκονομικοῦ συστήματος.

Τὸ σύστημα τοῦτο δὲν εἶνε ἁπλοῦν, διότι ὁ κ. Τρικούπης ἐνεργεῖ ὅπως ὁμιλεῖ, ἀσχολούμενος περὶ πλεῖστα, θέτων τὴν βαρεῖαν αὐτοῦ χεῖρα εἰς ὅλα τὰ ζητήματα, ἐπιδιώκων συγχρόνως τὴν πραγματοποίησιν πάντων τῶν σχεδίων. Ἅμα ὡς ἀνέρχεται εἰς τὴν πρωθυπουργίαν γαλβανίζει τὸν μικρὸν ἡμῶν κόσμον, ἡ δὲ νευρικὴ ταραχή, ἥτις καταλαμβάνει τοὺς ἀντιπάλους ὅτε ἀντιμετωπίζουσιν αὐτὸν δὲν προέρχεται μόνον ἐξ ἁπλοῦ φθόνου πρὸς τὴν ἐξουσίαν, ἔχει ριζικώτερα ψυχολογικὰ αἴτια· πάντες καταλαμβάνονται ὑπ' ἀνησυχίας στρεφόμενοι περὶ ἑαυτούς, ἀγνοοῦντες πόθεν θὰ προέλθῃ τὸ κτύπημα, καταπτοούμενοι ἐκ τῶν ἀπροόπτων μορφῶν, ἃς δύναται νὰ λάβῃ. Ἀρκεῖ μόνον ν' ἀναφέρωμεν τὴν περικοπὴν ἐκείνου τοῦ λόγου, ἣν ἐδημοσίευσαν μετ' αὐταρεσκείας αἱ φίλαι αὐτῷ ἐφημερίδες, καὶ ἐν ᾗ ὁμιλεῖ ταὐτοχρόνως περὶ τῆς συνομολογήσεως τοῦ δανείου τῶν ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἑκατομμυρίων, περὶ τῶν διαπραγματεύσεων τῆς κατασκευῆς τῶν θωρηκτῶν, περὶ τῆς οἰκονομίας ἥτις προῆλθεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐκ τοῦ πορισμοῦ χρυσοῦ πρὸς ἐξίσωσιν τῆς διαφορᾶς τοῦ συναλλάγματος. Ὁλόκληρος ἡ περικοπὴ εἶνε πυροτέχνημα.

Ἀλλ' ἂν τὸ σύστημα εἶνε πολύπλοκον, αἱ βάσεις αὐτοῦ εἶνε καταφανεῖς. Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ὁ κ. Τρικούπης διετείνετο, ὅτι δὲν ἐπιτυγχάνονται οἰκονομίαι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ὑπουργείων καὶ ὅμως νῦν τὰς ἐπιδιώκει διὰ παντὸς μέσου, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα καὶ εἰς τὸν στρατόν, ὃν ἔλεγεν ὅτι οὐδεὶς κηδόμενος τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος θὰ τολμήσῃ νὰ θίξῃ. Αὐτὸς ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐρχόμενος εἰς τὰ πράγματα μὲ τὴν μεγάλην αὐτοῦ ψαλίδα εἶνε ἀδύνατον νὰ περικόψῃ πολλῷ πλείονα, ὅσα περιέκοψεν ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1888. Ἐν δὲ τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὁ νῦν πρωθυπουργὸς μεθ' ὅλας αὐ-

τοῦ τὰς τάσεις πρὸς τὰ τεράστια καὶ τὰ ἐπιβλητικά, δείκνυται νῦν μετριώτερος καὶ φειδωλότερος τοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 5 Νοεμβρίου.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ἡ τελευταία περὶ τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ 1887 καὶ 1888 ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη ὁμοιάζει ὑπὸ μίαν ἔποψιν τὰ μελοδράματα τοῦ Βάγνερ ἢ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Βέρδη ἀριστούργημα, τὸν Ὀθέλλον. Ὁ ἀκούων τὴν μουσικὴν αὐτὴν κατὰ πρώτην φορὰν δὲν ἐννοεῖ σχεδὸν τίποτε· τὴν ἀκούει πλήττων· ἐξέρχεται τοῦ θεάτρου δύσθυμος· ἀλλὰ τὴν δευτέραν φοράν, τὴν πέμπτην φορὰν καὶ καθεξῆς,· ἐφόσον συνοικειοῦται πρὸς τὸ ὑψιπετὲς ἢ βαθὺ τῶν ἁρμονιῶν, ἐπὶ τοσοῦτο ἡ ἀντίληψις αὐξάνει καὶ μετ' αὐτῆς ἡ γοητεία. Οὕτω καὶ μετὰ τὴν ἀγόρευσιν αὐτήν· ἐφόσον τις τὴν ἀναγινώσκει, ἐπὶ τοσοῦτο τὴν εὑρίσκει τεχνικήν, συστηματικήν, στηριζομένην ἐπὶ τῶν δύο μεγάλων ἀρχῶν τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης, ἤτοι τῆς παρατηρήσεως καὶ τοῦ πειραματισμοῦ. Εἰς τοῦτο καταλήγει ὁ παραλληλισμός. Ἐξαιροῦμεν τοὺς Τρικουπολήπτους, οἵτινες βεβαίως προτιμῶσι μίαν ἀγόρευσιν τοῦ ἀρχηγοῦ, ἀδιάφορον ἂν τὴν ἐννοοῦν ἢ ὄχι, ἀπὸ μίαν τοῦ Βέρδη ἄ ρ ι α ν.

Βεβαίως οἱ ἄνθρωποι τῶν μεταφυσικῶν συλλογισμῶν, οἱ ἄνθρωποι τῶν ἐκ τῶν προτέρων ἢ τῶν ὑστέρων θεωριῶν, θ' ἀποδοκιμάζωσι καθ' ἑαυτοὺς τὴν πειραματικὴν μέθοδον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τώρα, ὅτε τὴν ἀπεκαλύψαμεν εἰς αὐτούς, ἴσως θὰ τὴν ἴδωμεν σκωπτομένην ἐπιχαρίτως ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Αὐτὰ εἶνε πειράματα! θὰ ἐπιφωνήσουν περιφρονητικῶς καὶ πειράματα εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος! Δυστυχῶς ἄνευ πειραμάτων τὰ πράγματα καταλήγουσιν εἰς κομπογιαννιτισμόν.

Ὁ ὑψιπετέστερος τῶν μεταφυσικῶν εἶνε κομπογιαννίτης καὶ αὐτός. Εἰς δὲ τοὺς ἑλληνικοὺς προϋπολογισμοὺς ἐπεκράτησε πάντοτε δυστυχῶς ἡ μεταφυσικὴ μέθοδος· οὐδέποτε ἡ πειραματική. Ἀποφθέγ-

ματα! Ἰδοὺ ἡ ἀδυναμία τῶν πλείστων μεταφυσικῶν ἀνδρῶν μας. Διότι εἶνε ἡ μᾶλλον εὔκολος καὶ ἄνετος σοφία. Ὀλίγον στόμφον εἰς τὴν φωνήν, ὀλίγην προβολὴν εἰς τὸ στῆθος, ὀλίγην ῥέμβην εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, κ' ἐπέρασες ὡς σοφός.

Ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ δώσῃ ὑπὲρ τὰ 60 ἑκατομμύρια. Ἀπόφθεγμα! Αἱ παραγωγικαὶ δυνάμεις τοῦ τόπου θὰ συντριβοῦν. Ἀπόφθεγμα. Δὲν εἶνε δυνατὸν τὰ περισσεύματα νὰ μὴ μεταβληθοῦν εἰς ἐλλείμματα. Ἀπόφθεγμα! Δὲν δύνασθε νὰ λάβητε πλεῖον τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ἀπὸ τὸν καπνόν. Ἀπόφθεγμα. Ὁ δεῖνα φόρος θὰ δώσῃ τόσα. Ἀπόφθεγμα. Ὁτὲ μὲν αἰσιόδοξα, ὁτὲ δὲ ἀπαισιόδοξα, ἀλλὰ πάντοτε ἀποφθέγματα.

Ὁ κ. Τρικούπης, φύσις ῥέπουσα καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἀποφθεγματικόν, ἀλλ' ὑπέρτερος τῶν ἄλλων ὡς πρὸς τὰς μελέτας καὶ τὸ παρατηρητικόν, ὑπέρτερος ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένην αὐτοῦ διάνοιαν, ὑπέρτερος ὡς πρὸς τὴν καρποφόρον καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐργατικότητα, ἐγκαίρως ἀπεξεδύθη τὸν θεωρητικὸν πολιτικόν, ὅστις διεγράφετο κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ πολιτικοῦ του βίου καὶ ἐρρίφθη μετὰ ζήλου, προκειμένου περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας, εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ τὸν πειραματισμόν. Παρατηρεῖ δὲ καὶ πειραμαματίζεται ἀπὸ τοῦ 1882. Ὁ πειραματισμὸς εἶνε ὀχληρὸς καὶ κοπιώδης καὶ διὰ τὸν πειραματιζόμενον μὲν αὐτόν, ἰδίως ὅμως διὰ τοὺς ἐξ ἀνάγκης παρισταμένους θεατάς, ἢ καὶ ἐνίοτε ὄντας ὑποκείμενα τοῦ πειρατισμοῦ. Οἱ λαγιδεῖς τοῦ Παστὲρ καὶ οἱ Ἕλληνες τοῦ κ. Τρικούπη εὑρισκόμεθα ἐπάνω κάτω εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν.

Ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ συστήματος ἐργάζεται καὶ πειραματίζεται, ὡς εἴπομεν, ὁ κ. Τρικούπης ἤδη ἀπὸ τοῦ 1882. Τὸ σύστημα τοῦτο δύναται νὰ σκιαγραφηθῇ ὡς ἑξῆς: Τὸ ἰσοζύγιον πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ ἀντὶ πάσης θυσίας.

Ὁ μέγιστος τῶν ἐχθρῶν τῶν τε οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ τόπου εἶνε ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία.

Πᾶσα κυβέρνησις εὑρίσκουσα αὐτὴν ἐν ἰσχύϊ, κύριον σκοπούμενον ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὴν ἄρσιν αὐτῆς.

Καὶ πανταχοῦ μέν, ἀλλ' ἰδίως ἐν Ἑλλάδι, οἱ ἄμεσοι φόροι εἶνε ἀντιδημοτικοὶ καὶ δυσείσπρακτοι· οἱ ἔμμεσοι εἶνε ἐλαστικοὶ καὶ γόνιμοι εἰς ἀποτελέσματα· διέρχονται δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπαρατήρητοι.

Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει ἐξαντλήσει τὴν πηγὴν αὐτήν· οἱ δ' Ἕλληνες ὡς ἄτομα, ὄντες πλουσιώτεροι σχετικῶς ἄλλων εὐρωπαϊκῶν λαῶν, δύνανται ἀκινδύνως ν' ἀνθέξωσιν εἰς μείζονα ἔντασιν τῆς ἐμμέσου φορολογίας.

Τίποτε ἄλλο δὲν χρειάζεται, ὅπως ἀνταποκρίνωνται τὰ ἔσοδα εἰς τὰ ἔξοδα, εἰμὴ αὐστηρὰ οἰκονομικὴ διοίκησις. Οἱ ὀφείλοντες εἰς τὸ δημόσιον πρέπει νὰ πληρώνουν.

Πρὸς τοῦτο εὐχαρίστως συγκατατίθεται οἱ περὶ εἰσπράξεως νόμοι νὰ περιλαμβάνωσι τὰς μᾶλλον δρακοντείους διατάξεις.

Ἅμα ὡς ἐξασφαλισθῇ συνέχεια ἰσοζυγίου ἐν σειρᾷ τινι προϋπολογισμῶν, ἀμέσως ἢ καὶ συγχρόνως θ' ἀρχίσῃ ἡ ἐργασία τῆς ἐκ τῆς βαρείας φορολογίας ἀνακουφίσεως τοῦ τόπου καὶ τῆς ἐπὶ ἄλλας ἀνάγκας οὐχὶ πλέον τοῦ Κράτους, ἀλλὰ τοῦ τόπου τροπὴ τῆς κυβερνητικῆς προσοχῆς.

Πρώτη τοιαύτη ἀνακούφισις ἔσται ἡ ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, δι' ἧς τὸ μὲν Κράτος θὰ ὠφεληθῇ ἓξ ἢ ὀκτὼ ἑκατομμύρια κατ' ἔτος, ἡ δὲ χώρα ὑπὲρ τὰ ἑκατόν.

Δευτέρα ἀνακούφισις ἔσται ἡ μετατροπὴ τῶν ἐπὶ βαρεῖ τόκῳ καὶ ὑποχρεωτικῷ χρεωλυσίῳ δανείων εἰς δάνεια μετ' ἐλάσσονος τόκου καὶ ἄνευ χρεωλυσίου, τοῦθ' ὅπερ δυνατὸν νὰ φέρῃ ἄλλην ἐλάττωσιν εἰς τὰ ἐτήσια ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ περὶ τὰ 8—10 ἑκατομμύρια.

Δυνατὸν ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων νὰ μὴ ἐλαττωθῇ κατ' ἰσάριθμον ποσόν, ἀλλ' ἀντὶ τῶν ἀκάρπων, ἀλλὰ τόσῳ ἐπιβαρυνόντων αὐτὸν κεφαλαίων, νὰ ὑπεισέλθωσιν ἕτερα κεφάλαια παραγωγικῶν δαπανῶν διὰ τὸν τόπον. Δαπανῶν ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς δικαιοσύνης,

δαπανῶν ὑπὲρ τῆς συγκοινωνίας τῆς τε ἁμαξιτῆς καὶ τῆς σιδηροδρομικῆς, δαπανῶν ὑπὲρ τῆς παιδείας, δαπανῶν πρὸς ἀποξήρανσιν τελμάτων, δαπανῶν δι' ὑδραυλικὰ ἔργα ἐν Θεσσαλίᾳ, δαπανῶν ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887 ὑπελήφθη ὡς ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ νέου οἰκονομικοῦ οἰκοδομήματος τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ ἀδύνατον νὰ μὴν ἔχῃ πολιτικὴν σημασίαν. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1888 ἔσται ἐξακολούθησις τῆς οἰκοδομῆς. Καὶ ὁ τῶν ἄλλων ἐτῶν, συνεχὴς συμπλήρωσις. Περὶ ἐπιστεγάσεως τοῦ οἰκοδομήματος δὲν ποιοῦμεν λόγον, διότι ἡ ἐθνικὴ ἐργασία εἶνε ἀτελεύτητος, ἐκτείνεται ἐφόσον καὶ ὁ βίος τοῦ ἔθνους.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, ἃς δὲν γινώσκομεν ἂν καθ' ὅλα πιστῶς καὶ ἀκριβῶς συνωψίσαμεν, ἐργάζεται ὁ κ. Τρικούπης ἀπὸ τοῦ 1882· ἐργάζεται ἀνενδότως, παρατηρῶν καὶ πειραματιζόμενος. Ἐὰν βεβαίως τὰ πάντα ἐξηρτῶντο ἀπ' αὐτοῦ, ὁ πειραματισμὸς θὰ ἦτο ἐστεφανωμένος ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας· ἀλλ' ἡ ἐργασία τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἶχε νὰ ἀντιπαλαίσῃ κατὰ δεινῶν προσκομμάτων, προσκομμάτων προερχομένων ἐκ τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως, προσκομμάτων ἐκ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, προσκομμάτων ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας, καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐσοδείας, προσκομμάτων ἐσωτερικῶν, προσκομμάτων ἐξωτερικῶν. Ἀλλ' εἶνε ἀναντίρρητον, ὅτι πολὺ ταχύτερον θὰ ἔφθανεν εἰς τὸ σκοπούμενον ἀποτέλεσμα, ἐὰν μὴ παρενέβαινεν ἐπὶ ἓν ἔτος ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἥτις ἐκ βάθρων ἐκλόνισε τὰ οἰκονομικὰ τοῦ τόπου. Μετέχει ὅμως τοῦ θαυμασίου, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τῆς νέας αὐτοῦ κυβερνήσεως τὰ ἀποτελέσματα, ἡ σχετικὴ ταχύτης μεθ' ἧς τὰ μέτρια ἴσως ὑπὸ πολλῶν ὑποληφθησόμενα ἐπετεύχθησαν. Μετέχει τοῦ θαυμασίου ἡ ἐφ' ἑαυτὸν καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ τόπου πεποίθησις τοῦ κ. Τρικούπη. Μετέχει τοῦ θαυμασίου ὁ συνδυασμὸς τῆς ὑψίστης οἰκονομικῆς ἀκαταστασίας μετ' ἐπιστημονικῆς ἀληθῶς ἐνεργείας καὶ ἐργασίας πρὸς διαρρύθμισιν τῶν κακῶς ἐχόντων.

Καὶ ἤδη τ' ἀποτελέσματα τοῦ πειραματισμοῦ του εἶνε ἐκτεθειμένα ἐν τῷ πλήρει φωτὶ τῆς δημοσίας συζητήσεως, καὶ τοῦ κοινοῦ ἐλέγχου. Κατώρθωσε νὰ ἐλαττώσῃ τὰ προϋπολογισθέντα ἔξοδα κατὰ δέκα ἑκατομμύρια. Τὸ κατὰ πλεῖστον δὲ συντελέσαν εἰς τοῦτο, ἦτο τὸ δάνειον τῶν 135 ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον βεβαίως οἱ συνομολογήσαντες συνῆψαν, ὅπως ὠφεληθῶσι χοιρείου λίπους ποσά· ἀλλὰ μέχρι τοῦδε ὁ βεβαίως ἐκ τούτου ὠφεληθεὶς εἶνε τὸ Κράτος. Ἂν πρόκειται δ' ἐν τῷ μέλλοντι καὶ οἱ κύριοι συνομολογηταὶ νὰ καταβροχθίσουν παμμεγίστους βλωμούς, μὲ τῆς ὑγείαις των. Εἰς ὃ σημεῖον οἰκονομικῶς εὑρέθημεν, βεβαίως δὲν μᾶς ἐπετρέπετο νὰ ὦμεν δύσκολοι. Προϋπολογισμὸς ἐξόδων 84 ἑκατομμυρίων, προϋπολογισμός, ὅστις θὰ ἦτο καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ πολὺ ἐλάσσων, ἂν μὴ ἐμεσολάβει ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, προϋπολογισμὸς τοσοῦτος, μετὰ τὰ κολοσσιαῖα βάρη, ἅπερ ἐγέννησεν ἡ τελευταία διετία, βέβαια εἶνε πολὺ μέτριος, πολὺ ἐπιεικής.

Κατώρθωσεν ἀφ' ἑτέρου νὰ διοικήσῃ οὕτω τὰ ἔσοδα, ὥστε τινὰ ἐξ αὐτῶν νὰ παρουσιάσωσι προσαυξήσεις καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφέντων. Τὰ ἐκ τῶν τελῶν εἰσαγωγῆς εἰσπραττόμενα ἐξακολουθοῦσι νὰ θαμβώνωσι τελώνας καὶ τελωνιζομένους, Κυβέρνησιν καὶ Δημόσιον, Συμπολίτευσιν καὶ Ἀντιπολίτευσιν. Ἂν ὑπάρχῃ φύλλον, ὅπερ ἀνέκαθεν κατακρίνει τοὺς βαρεῖς δασμούς, εἶνε τὸ ἡμέτερον. Ἀλλὰ μετὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, ἣν ἐδημιούργησεν ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, θὰ ἦτο κωμικωτάτη ἡ συζήτησις, ἂν ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου, ἢ ἂν πρέπῃ νὰ εἶνε προστατευτική.

Ἐπέμεινεν εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ περὶ εἰσπράξεων τῶν ἐσόδων νόμου καὶ ἐπέμεινεν εἰς τὴν πιστὴν καὶ ἀκεραίαν αὐτοῦ ἐκτέλεσιν. Τοῦ ὑπουργοῦ αἱ αὐστηραὶ ἐγκύκλιοι συμπεριέλαβον δικαίους καὶ ἀδίκους συμπολιτευομένους καὶ ἀντιπολιτευομένους, οὐδεὶς δὲ ὁ ἀρνούμενος ὅτι τὰ ἔσοδα εἰσπράττονται αὐστηρότερον ἢ πρὶν καὶ μεθ' ὅλας τὰς σκιὰς

τοῦ νόμου ἡ λειτουργία του μπορεῖ νὰ φέρῃ ἐνοχλήσεις, ἀποφέρει ὅμως καὶ χρήματα. Ὅταν θὰ ἔχωμεν ἀποτελέσματα ἐκ τῶν ἀμέσων φόρων πλήρη, ὅταν θὰ ἐξακολουθῶσιν εἰσπραττόμενοι οἱ φόροι τῶν οἰκοδομῶν καὶ οἱ φόροι τῶν ἐπιτηδευμάτων, ὁ νόμος ἐκεῖνος βεβαίως θὰ θριαμβεύσῃ καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἠθική. Ὅταν θὰ μάθωμεν νὰ πληρώνωμεν τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη μας, τότε θὰ συνταχθῶμεν εἰς ἀληθὲς Κράτος. Μέχρι τῆς χθές, σήμερον ἴσως, διαιρούμεθα ἀκόμη εἰς ἁρματωλίκια.

Ὁ νόμος τοῦ καπνοῦ, νόμος μεγάλου μέλλοντος, προωρισμένος νὰ εἰσκομίσῃ καὶ δεκάδα ἑκατομμυρίων, βεβαίως τὸ 1888 θὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε, καὶ κατὰ τὸ 1887 θ' ἀπέδιδε τὸ προϋπολογισθὲν ποσόν, ἐὰν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐτίθετο εἰς ἐνέργειαν.

Ὅλων αὐτῶν τὰ ἀποτελέσματα εἶνε ταῦτα: Ἐβεβαιώθησαν ἔσοδα τοῦ 1887 ἐνενήντα δύο ἑκατομμύρια. Εἰς τὰ 70 ἐκ τῶν 92 αὐτῶν αἱ βεβαιώσεις γίνονται διὰ τῶν εἰσπράξεων, ἑπομένως συμπίπτουν μετ' αὐτῶν· ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῶν ὑπολειπομένων 24 ἑκατομμυρίων, ἐπειδὴ ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος ὁδηγεῖ, ὅτι ἡ διαφορὰ τῆς εἰσπράξεως πρὸς τὴν βεβαίωσιν εἰς ἔλαττον οὐδέποτε ὑπερβαίνει ἐν τῷ συνόλῳ 30 %, δυνάμεθα ν' ἀφαιρέσωμεν ἑπτὰ ἑκατομμύρια· τὰ ὑπολειπόμενα 17 μετὰ τῶν 70, ὧν ἡ βεβαίωσις συμπίπτει μετὰ τῆς εἰσπράξεως, ἀποτελοῦσι κεφάλαιον 78 ἑκατομμυρίων.

Ἔχομεν ἄρα ἀσφαλῆ ἔσοδα 87 ἑκατομμυρίων καὶ ἀσφαλῆ ἔξοδα 84 ἑκατομμυρίων.

Ποῖος εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις θὰ μεμψιμοιρήσῃ ἂν ἐν τῇ παρατάσει τῆς χρήσεως ἐκλείψῃ τὸ περίσσευμα καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἐμφανισθῇ καὶ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἔλλειμμα;

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Νοεμβρίου 1887.

Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἀπεφάσισαν νὰ αὐτοκτονήσουν. Ἐκ συστάσεως ἀγωνίζονται νὰ ἀναδείξωσι τὸν κ. πρωθυπουργὸν μέγαν καὶ

ἔκτακτον ἄνδρα, πρὶν ἢ ἐκ τῶν πραγμάτων φωραθῇ τοιοῦτος. Παριστάνουσι τὸ ἰσοζύγιον ἐν τῷ ἑλληνικῷ προϋπολογισμῷ ὡς τὸ ὄγδοον τῶν θαυμάτων καὶ ἐπειδὴ δὲν πιστεύουν ὡς φιλελεύθεροι εἰς τὰ θαύματα, δὲν πιστεύουν οὔτε εἰς περίσσευμα, οὔτε εἰς ἰσοζύγιον, οὔτε εἰς μικρὸν κἂν ἔλλειμμα. «Ἐὰν ἦτο, λέγουσι, μετριώτερος — ὁ κ. Γρικούπης — ἐὰν προσεπάθει τοὐλάχιστον νὰ πείσῃ τὸ κοινόν, ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦ 1887 δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰ 7 ἢ 8 ἑκατομμύρια, ἴσως θὰ εὑρίσκοντό τινες διατεθειμένοι νὰ πιστεύσωσιν αὐτῷ». Αὐτοὶ δηλαδὴ — οἱ ἀντιπολιτευόμενοι — καὶ τότε δὲν θὰ ἐπίστευον αὐτῷ, ἀλλὰ τινὲς μόνον. Ἐὰν ἐφιλοδόξει ὅθεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὴν μεγάλην τιμὴν τοῦ νὰ πιστευθῇ ὑπὸ τῶν κυρίων ἀντιπολιτευομένων, ὤφειλε νὰ παραστήσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887 μέλλοντα ν' ἀφήσῃ ἔλλειμμα 28 τὸ ὀλιγώτερον ἑκατομμυρίων. Τίνα ἀξίαν θὰ ἔχωσιν ὅλοι αὐτοὶ οἱ συλλογισμοὶ ἀπέναντι τῶν πραγμάτων; οἱ πίνακες θὰ τοὺς διαψεύδωσιν. Αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις θὰ τοὺς διαψεύδωσιν. Αἱ εἰσπράξεις τοῦ καπνοῦ ἐπίσης. Αἱ εἰσπράξεις τοῦ χαρτοσήμου ἐπίσης. Αἱ τοῦ σιγαροχάρτου ἐπίσης. Θὰ τοὺς διαψεύδωσιν ὅμως ἀποφασιστικώτερον καὶ ἀπελπιστικώτερον αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων ἐλαττώσεις, ὑπερβαίνουσαι τὰ δέκα ἑκατομμύρια. Ὅλα αὐτὰ εἶνε γεγονότα, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ διαψεύσωσιν. Ὅσα δὲ πάλιν δὲν εἶνε γεγονότα, ὅσα εἶνε ἁπλαῖ ἐνδείξεις, ὡς βάσις ἐν τούτοις καὶ αὐτῶν ἐχρησίμευσαν τοσοῦτο ἀσφαλεῖς ὑπολογισμοί, ὥστε καὶ τούτους δὲν θέλουσι δυνηθῇ νὰ διαψεύσωσιν.

Ὥστε δὲν μένει ἄλλο εἰμὴ νὰ μεταβάλωσι πεδίον μάχης. Τὸ ἐκλεχθὲν ὑπ' αὐτῶν ἀπὸ πενταετίας πεδίον περιῆλθεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ ἐχθρὸς κατέλαβε τοιαύτας ἐπ' αὐτοῦ τοποθεσίας, ὥστε ἀδύνατον νὰ ἐκτοπισθῇ. Ὀλίγον ἀκόμη καὶ θὰ κατέλθῃ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν του θέσεων ἀφόβως πλέον, νὰ καταλάβῃ τὴν πεδιάδα. Αἱ ἀπελπιστικαὶ ἔφοδοι δὲν εἶνε τώρα τοῦ συρμοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Νοεμβρίου 1887.

Ἀλλ' ὅσον οἰκτρὰν καὶ ἂν παρέλαβε τὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους ὁ κ. Τρικούπης, τοσοῦτον δύναται νὰ ἐπαίρηται διὰ τὴν ἀνέλ πιστον ἐπανόρθωσιν εἰς ἣν ἤγαγε τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας· καὶ ἐὰν ὑπεῖχε μέρος τῆς εὐθύνης ἐπὶ τοῖς προτέροις σφάλμασι, νῦν μόνος ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντα τὸν ἔπαινον, διότι διδαχθεὶς ἐκ τοῦ παρελθόντος κατώρθωσε καὶ ἀπὸ αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἁμαρτίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη ν' ἀπαλλάξῃ τὴν χώραν. Δύνανται μὲν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι στραβίζοντες ἐπιχαρίτως νὰ βλέπωσι μόνον μὲ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν τὸ ἔλλειμμα τοῦ 1886, ἀλλὰ θ' ἀναγκασθῶσι ν ἀνοίξωσι καὶ τὸν ἕτερον ὀφθαλμόν, ἵνα ἴδωσι τοὺς περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1887 ὑποβληθέντας πίνακας. Καὶ ἂν μὴ ἀποδέχηταί τις πᾶσαν τὴν αἰσιοδοξίαν τοῦ κ. Τρικούπη, δὲν δύναται νὰ μὴ ἀνομολογήσῃ, ὅτι ἡ νῦν κατάστασις εἶνε μᾶλλον εὐάρεστος, καὶ ὅτι φαίνονται ἡμῖν ὡς ὄνειρα αἱ οἰμωγαὶ καὶ οἱ κοπετοὶ οὓς ὁ κ. Θ. Δηλιγιάννης ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἐξέφερε. Διότι εἶνε φύσει κλαυθμηρὸς ὁ κ. Δηλιγιάννης, τὰ δὲ Ἔθνη, ὡς πᾶς ἄνθρωπος, στρέφονται πάντοτε πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις ἔχει πεποίθησιν εἰς ἑαυτόν, ὅστις προκαλεῖ τὸ μειδίαμα τῆς ἐλπίδος εἰς τὰ χείλη· καὶ πλείονα προσόντα ἂν εἶχεν ὁ κ. Δηλιγιάννης, πάντοτε θ' ἀπέβαινεν ἥσσων τοῦ πλήρους ζωῆς καὶ ἰσχύος πρωθυπουργοῦ· δὲν ἔχει τύχην!

Ἀντὶ δὲ νὰ κινῶνται ὡς νευρόσπαστα οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ψάλλοντες μοιρολόγια, ὡσεὶ ἐχαιρεκάκουν ἐπὶ τῇ κατ' αὐτοὺς ἐπικειμένῃ καταστροφῇ τῆς Ἑλλάδος, καλῶς θὰ ἔπραττον νὰ ἐλάμβανον τὴν ἀπόφασίν των. Ὁ κ. Τρικούπης, ἀδιάφορον πῶς, ἀδιάφορον ἂν δικαίως ἢ ἀδίκως, σοφῶς ἢ ἀμαθῶς, ἀπέτρεψεν ἀφ' ἡμῶν τὸν κίνδυνον, ὅστις ἐπέκειτο. Ἂς ἀφήσωσι τὸ παρελθὸν καὶ τὰς ἱστορικὰς μελέτας, καὶ ἂς ἐπιληφθῶσι τῆς ἐξετάσεως τῶν εἰς αὐτοὺς περὶ τοῦ μέλλοντος ὑποβληθέντων. Δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ χάνωμεν· ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις προ-

βάλῃ ἀγαθήν τινα γνώμην εὐχαρίστως θὰ δεχθῶμεν αὐτήν. Ἀλλ' αἱ ἐπικρίσεις περὶ ὅλων καὶ δι' ὅλων, ὁ στόμφος ὅτι πάντα τὰ γενόμενα, πάντα τὰ προτεινόμενα εἶνε ὀλέθρια, δὲν δύνανται πλέον νὰ ἐμποιήσωσιν ἐντύπωσιν καὶ θὰ μειώσωσιν ἔτι μᾶλλον τὴν ὀλίγην ὑπόληψιν, ἣν οἱ ἀπομείναντες ἔχουσιν ἀκόμη περὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 8 Νοεμβρίου 1887.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν πολιτικῶν ζητημάτων τὸ ἐνδιαφέρον ἐπεσκιάσθη ἢ καὶ ἐξέλιπεν ἐντελῶς πρὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, ὡς τοῦτο ἀνεπτύχθη καὶ διετυπώθη ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ εἰσηγητηρίῳ αὐτοῦ ἀγορεύσει. Ὅσον καὶ ἂν προσπαθῇ τις νὰ φέρῃ ἀλλοῦ τὸν λόγον, καὶ ἄκων ἀναγκάζεται νὰ πραγματεύηται περὶ αὐτοῦ. Αἱ λέξεις πλεόνασμα καὶ ἰσοζύγιον τόσην μαγικὴν ἐπιρροὴν ἤσκησαν εἰς τὴν διάνοιαν τῶν ἀνθρώπων, ὥστε περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐννοοῦσι νὰ κάμνωσι λόγον ἢ περὶ αὐτῶν καὶ τῶν εἰς ταῦτα ἀγόντων συλλογισμῶν. Ὡς γλυκεῖς φθόγγοι ἀγνώστου μέχρι τοῦδε μουσικῆς κατεκήλησαν τὰ ὦτα τοῦ κόσμου, καὶ κατ' αἰσθητικὴν ἀφομοίωσιν πάντων τὰ στόματα ἐπαναλαμβάνουσιν αὐτοὺς κατὰ τὸν αὐτὸν τόνον.

ΤΟ ΑΣΤΥ, 8 Νοεμβρίου 1887.

Εὐοὶ τὸ ἰσοζύγιον! .... ὢ γῆ ἐπαγγελίας!
τὰ νέα περισσεύματα κι' ὁ βασιλεὺς μανθάνει
κι' ἰδοὺ τρεχάτος ἔρχεται ἀπὸ τῆς Δικελείας
καὶ ἄλλη μιὰ ἐπίσκεψι εἰς τοῦ Τρικούπη κάνει.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Νοεμβρίου 1887.

. . . .

Ἡ αὐτὴ ἔκθεσις μᾶς παρέχει ἐπαρκέστατα διδόμενα ὅπως ἐννοήσωμεν εἰς ποίαν κατάστασιν οἰκονομικῶς εὑρίσκεται ἡ Ἑλλάς, μετὰ

διοίκησιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος. Εἶνε διδόμενα, τὰ μὲν πλεῖστα θετικώτατα, τὰ δ' ἄλλα πιθανώτατα. Εἶνε διδόμενα ἐκτεθειμένα ἐν ἐπιστημονικῇ τάξει καὶ ἀκριβείᾳ, ἀνεπίδεκτα σπουδαίας ἀμφισβητήσεως, ἀνεπίδεκτα σπουδαίας τροποποιήσεως, ἐκτὸς ἐννοεῖται ἀπροόπτων γεγονότων, φυσικῶν ἢ πολιτικῶν.

Ἔ! λοιπόν, εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἔρχεται πρώτην φορὰν νὰ ἀνταποκριθῇ πληρέστατα ὁ κ. Τρικούπης. Τίς θὰ ἐμποδίσῃ λοιπὸν τὸν τόπον ὅλον ἀπὸ τοῦ νὰ συγκινηθῇ δικαίως ἐπὶ τῷ γεγονότι αὐτῷ, ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναπνεύσῃ ὡς νὰ ἠλευθερώθη ἀπὸ καταβλητικοῦ ἐφιάλτου, ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναφωνήσῃ μὲ ὅλην του τὴν καρδιά: δόξα σοι ὁ Θεός;

Διὰ τοῦτο δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὁ πρῶτος ἐπιστημονικώτερον παντὸς ἄλλου κατηρτισμένος οἰκονομολόγος μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν μας εἶνε ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις μελετῶν καὶ πειραματιζόμενος, πειραματιζόμενος καὶ μελετῶν, θὰ κατορθώσῃ πιθανώτατα νὰ δημιουργήσῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Νοεμβρίου.

Ἀρκοῦσαν ἔνδειξιν τούτου παρέχει ἡ φίλη «Πρωΐα». Αἱ δύο τρεῖς ὁμοφρονοῦσαι αὐτῇ συνάδελφοι φιλοτιμοῦνται, ἑκάστη τὸ κατὰ δύναμιν, νὰ ἐξουδετερώσωσι τὴν ἐκ τοῦ πρωθυπουργικοῦ λόγου παραχθεῖσαν ἐντύπωσιν καὶ γράφουσιν ἀρθρίδια καὶ διάφορα ἐξελεγκτικά, ἐπιδεικτικά, παραινετικά, ἀποκαλυπτικά, στασιαστικά, καὶ δὲν ἠξεύρομεν τὶ ἄλλο· ἔχουσι δὲ τὴν ἀγαθότητα νὰ φρονῶσιν, ὅτι λόγοι τρίωροι καὶ ἀριθμοὶ πολύπλοκοι καὶ πορίσματα βαρύμοχθα δύνανται νὰ ἀναιρεθῶσι μόνα διὰ μιᾶς μονοκονδυλιᾶς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Νοεμβρίου.

Εἰς τὰ στρατόπεδα τῶν κομμάτων πρωτοφανῆ ἀναστάτωσιν παρήγαγεν ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη, διὰ τῆς ὁποίας ἐκθέτων τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ προϋ-

πολογισμοῦ θὰ κλείσῃ μὲ ἰσοζύγιον. Τὸ πρᾶγμα δὲν προεβλέπετο οὔτε ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων, ἀλλ' οὔτε καὶ ὑπὸ τῶν φίλων, ὅσην καὶ ἂν ἐξηκολούθουν οὗτοι νὰ ἔχωσι πεποίθησιν εἰς τὰς κατὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ προβλέψεις τοῦ κ. Τρικούπη. Ἀληθῶς ἐν τῇ πλειονοψηφίᾳ εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἀναφαίνηται δισταγμός τις περὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν οἰκονομικῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως, τὸν δισταγμὸν δὲ τοῦτον ἐπέτεινον αἱ καθ' ἑκάστην τραγικαὶ διακηρύξεις τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου, ὑποστηρίζοντος, ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦ τρέχοντος ἔτους θὰ ὑπερέβαινε τὰ εἴκοσι πέντε ἑκατομμύρια. Δὲν ἠδύναντο νὰ φαντασθῶσι πῶς ὑπάρχουσι πολιτικοὶ ἄνδρες τόσον ἀγνοοῦντες τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, συνάμα δὲ τόσον τυφλούμενοι ὑπὸ τοῦ πάθους, ὥστε νὰ προλέγωσιν ἀπαίσια περὶ ζητήματος, ὅπερ ταχέως καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἔμελλε νὰ ἀποδειχθῇ ἄλλως ἔχον. Τίς λ. χ. ἐλησμόνησεν, ὅτι μὲ ὅλα του τὰ γηρατεῖα ὁ πρωτοστάτης ἐν τῷ ἀντιπολιτευομένῳ τύπῳ στερεοτύπως ἀνέγραφεν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τῆς ἐφημερίδος του τὴν προσωρινὴν κατάστασιν, τὴν ἐμφαίνουσαν τὰς μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου εἰσπράξεις καὶ θριαμβευτικῶς διεσάλπιζε τὸ ναυάγιον τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τοῦ πρωθυπουργοῦ;

Ταῦτα καὶ ἄλλα ἀκόμη, ὡς προείπομεν, εἶχον συντελέσει, ὥστε νὰ παρεισδύσῃ δισταγμός τις εἰς τὰς τάξεις τῆς συμπολιτεύσεως, ὁ ὁποῖος δὲν προέφθασε μὲν νὰ ἐκδηλωθῇ, ὑπέβοσκεν ὅμως, τρεφόμενος καὶ ἐνισχυόμενος ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τῶν παραπόνων τῶν μὴ ἐπαρκῶς ἀμειφθέντων βουλευτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τῆς κηρυχθείσης ἑνώσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐνῷ δὲ οὕτως εἶχον τὰ τῆς πλειονοψηφίας, ἐκ τοῦ ἐναντίου πολλαὶ ἐλπίδες ἤρχισαν νὰ γεννῶνται εἰς τὰς τάξεις τῶν πολεμίων τῆς κυβερνήσεως, ὅτι θὰ δυνηθῶσιν οὗτοι νὰ ἀνταγωνισθῶσιν ἐπιτυχῶς ἴσως κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Βεβαίως αἱ ἐλπίδες αὗται τῆς ἀντιπολιτεύσεως κυριωτάτην βάσιν εἶχον τὴν συνήθη παρ' ἡμῖν κρατοῦσαν μέθοδον τῆς κομματικῆς ῥᾳδιουργίας, περὶ τῆς ὁποίας πολλάκις ἐγράψαμεν, οὐχ ἧττον σπουδαιο-

τάτην ἀνέμενον οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐπικουρίαν ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος. Τόσον καλῶς εἶχον μελετήσει οἱ προϊστάμενοι αὐτῆς τὰ οἰκονομικὰ πράγματα, καὶ τόσον καλῶς τὰ ἠννόησαν, ὥστε ἤλπιζον ὅτι δι' αὐτῶν θὰ κατεσύντριβον τὸν κ. Τρικούπην. Εὔκολον εἶνε νὰ φαντασθῇ τις τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν κατάπληξιν, ἣν ᾐσθάνθησαν, ὅτε μετὰ τρίωρον παράταξιν ἀριθμῶν κατώρθωσε νὰ πείσῃ τοὺς ἀκούσαντας αὐτόν, ὅτι ἀντὶ 25 ἑκατομμυρίων ἔλλειμμα ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887 θὰ κλείσῃ μὲ περίσσευμα ἢ τοὐλάχιστον μὲ ἰσοζύγιον. Εἰς τὴν κατάπληξιν ταύτην ὀφείλεται ἡ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Τρικούπη αὐτόματος ἐκείνη ὁρμὴ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ὁποία παρ' ὀλίγον νὰ κατορθώσῃ πάλιν νὰ κατισχύσῃ εἰς τὴν διάνοιαν τῶν συμμάχων του ἡ γνώμη, ἣν εἶχον περὶ αὐτοῦ πρό τινων μηνῶν. Ἀληθῶς ἡ ἀξίωσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅπως διακοπῶσιν αἱ συνεδρίαι μέχρις οὗ μελετηθῶσιν οἱ κατατεθέντες πίνακες καὶ παρασκευασθῇ ἀπάντησις εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη λεχθέντα, ἦτο ἡ τρανωτέρα ἀπόδειξις τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ. Ἦτο κραυγὴ κινδύνου ἡ αἴτησις τοῦ κ. Δηλιγιάννη, καὶ ὁμολογοῦμεν, ὅτι εἶχε δίκαιον νὰ αἰσθανθῇ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου τούτου, ὅσον καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἀτυχὴς ἡ πρὸς ἀποτροπὴν αὐτοῦ ἄμεσος ἀπόπειρα. Οὕτω ἡ μὲν συμπολίτευσις καὶ ἂν εἶχεν ὑποστῇ κλονισμούς τινας ἡ συνοχή της, συνεπάγη ἰσχυρότερον, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις, ἐνῷ ἀκόμη εὑρίσκετο εἰς τὰς πρώτας της ἐλπίδας, ἔχασε τὸ θάρρος. Τοιοῦτον εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης ἀγορεύσεως τοῦ κ. Τρικούπη. Δύσκολον δὲ εἶνε νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι θὰ δυνηθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅσην καὶ ἂν καταβάλῃ ἐπιτηδειότητα καὶ τέχνην νὰ ἐξαλείψῃ τὰς παραχθείσας ἐντυπώσεις καὶ νὰ τρέψῃ αὐτὰς ἔστω καὶ ἐν μέρει κατὰ τῆς κυβερνήσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 3 Νοεμβρίου 1887.

Βεβαίως εἴπομέν τινα περὶ τῆς νέας πολιτικῆς στάσεως τῆς Νέας

Ἐφημερίδος, καθότι δὲν ἐθεωρήσαμεν γεγονὸς ἀσήμαντον οὐδὲ συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν πίστεως, ὅτι ἐφημερὶς ἀπὸ μακροῦ χρόνου σθεναρῶς προμαχοῦσα τῶν συμφερόντων τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ πολεμήσασα ἀείποτε τὸ Τρικουπικὸν σύστημα ἀξιώτερον, ἐπαναλαμβάνομεν, πολλῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ, συναισθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ τηρήσῃ ἐν ἀρχῇ μὲν καταφρονητικὴν σιγὴν περὶ τῶν πρῴην φίλων αὐτῆς, εἶτα δὲ νὰ δηλώσῃ γενναίαν, ἂν θέλετε, τὴν ἐκτίμησιν αὐτῆς πρὸς τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἂν ἐπρόκειτο περὶ φύλλων, ἅτινα μεταλλάττουσι τὰς γνώμας αὐτῶν ὡς οἱ ὄφεις τὸ δέρμα των, δὲν θὰ ἐκοπιάζομεν, φυσικά, νὰ σημειώσωμεν οὔτε μίαν γραμμήν. Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς Νέας Ἐφημερίδος, ἥτις διεκρίθη ἐπὶ εὐσταθείᾳ φρονήματος, χωρούσῃ μέχρι πείσματος, τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει. Καὶ ἂν ἀνεγράψαμεν, ὅτι τὸ ἄρθρον της προὐξένησεν εἰς πολλοὺς ἔκπληξιν, ἴσην πρὸς τὴν προξενηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ τελευταίου ἐπαγγελθέντος περισσεύματος, ἡ ἔκπληξις πολλῷ ἀπέχει νὰ εἶνε δυσάρεστος, καθ' ὃν τρόπον δὲν ὑπῆρξαν δυσάρεστοι καὶ αἱ περὶ τοῦ περισσεύματος ἐπαγγελίαι. Δὲν διστάζομεν μάλιστα νὰ τὴν συγχαρῶμεν καὶ νὰ συλλυπηθῶμεν ἀπὸ καρδίας τὴν ἀντιπολίτευσιν. Ἂν δὲ φρονῶμεν, ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου θὰ καταστῇ ὀλιγώτερον ἐπιφυλακτικὴ καὶ θὰ ἐκφράσῃ μᾶλλον κατηγορηματικῶς τὰ κατακλύζοντα αὐτὴν αἰσθήματα, τοῦτο εἶνε ἰδιαιτέρα ἡμῶν πεποίθησις λίαν λογική, καὶ οὐδόλως προσβλητικὴ διὰ τὴν συνάδελφον. Αἱ δὲ λευκαὶ ὁμίχλαι καὶ οἱ ἥλιοι καὶ τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου, ἅτινα κατεσπάρησαν καὶ διεχύθησαν ἐν τῇ πινακίδι τοῦ παρελθόντος φύλλου, ἦσαν ἀθῶα λεκτικὰ σχήματα, δι' ὧν ἐχαιρετίσαμεν φρέσκην ὄντως ὡσεὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ λουτρόν, τὴν συνάδελφον. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 8 Νοεμβρίου 1887.

Ὁ στρατηγὸς Βοσσὲρ καὶ ἡ κυρία Βοσσὲρ παρέθεντο χθὲς τὴν ἑσπέραν γεῦμα εἰς ὃ προσκληθέντες παρεκάθισαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ἐπὶ

τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ ἄλλοι κεκλημένοι. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης προέπιεν ὑπὲρ τοῦ στρατηγοῦ Βοσσέρ.

ΣΗΜΑΙΑ, 10 Νοεμβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 9 Νοεμβρίου.

Ἦτο γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τῆς πρωΐας, ἀπὸ τῆς χθὲς ἔτι, κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν θὰ ἐλάμβανε τὸν λόγον ὁ κ. Δηλιγιάννης, ἵνα ἀπαντήσῃ εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἐντεῦθεν εὐλόγως εἶχε γεννηθῆ παρὰ τῷ κοινῷ ἐνδιαφέρον τι καὶ ἐνωρὶς ἤδη ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. ὥρας πολλοὶ παρέμεναν ἔξωθεν ἀναμένοντες ν' ἀφεθῇ ἐλευθέρα ἡ εἴσοδος τῶν ἀκροατηρίων. Καὶ οἱ μὲν πολλοὶ σιωπηλοὶ ἢ μᾶλλον μετά τινος ἀνυπομονησίας ἀνέμενον τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως, ἵνα ἀκούσωσι τέλος πάντων ποῖαι εἶνε αἱ ἀντιρρήσεις τοῦ κ Δηλιγιάννη, πῶς, καὶ ἂν θὰ ἀνασκευάσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀναγγελθέντα εὐάρεστα οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα, οἱ δὲ ἐμφανῶς τὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως φρονοῦντες ἐκ προκαταβολῆς ἐπέχαιρον καὶ ὑπερηφανεύοντο διὰ τὸν θρίαμβον, ὃν ἔμελλε νὰ καταγάγῃ ὁ ἀρχηγός των διὰ τὸ τσάκισμα κατὰ τὴν φράσιν των, τοῦ κ. Τρικούπη. Ἀλλ' ἡ συνεδρίασις ἤρξατο, ὁ κ. Δηλιγιάννης ὡμίλησε, καὶ δυστυχῶς — ἂς τὸ ὁμολογήσωμεν πάντες, — τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁμιλίας καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἐντύπωσις δὲν ἦτο ἀνταξία τῆς τόσης προσδοκίας, πολὺ δὲ μᾶλλον τῆς τόσης παρασκευῆς καὶ τῆς τόσης μελέτης πινάκων καὶ καταστάσεων.

ΣΗΜΑΙΑ, 8 Νοεμβρίου 1887.

Ἐὰν ὑπῆρξεν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν διέτρεξεν ἡ Ἑλλὰς κινδύνους καὶ ἐὰν ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν εἶχεν ἀνάγκην συγκεντρώσεως ὅλων τῶν δυνάμεών της, ἡ ἐποχὴ αὕτη εἶνε ἐκείνη καθ' ἣν ὁ κ. Τρικούπης πιε-

ζόμενος ὑπὸ τὸ βάρος τεραστίων ἐθνικῶν χρεῶν ἐποιήσατο ἔκκλησιν εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν πολιτῶν. Δὲν ἐπρόκειτο μόνον περὶ τῆς πίστεως τοῦ ἔθνους, δὲν ἐπρόκειτο περὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ἐπρόκειτο περὶ τοῦ μέλλοντός μας, περὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ὑπάρξεώς μας. Τὸ πρόγραμμά του δὲν ἦτο ἴσως ἐν συνόλῳ μεγαλοφυὲς τὴν ἐπίνοιαν, ἀλλ' ἦτο ὅμως τεράστιον διὰ τὴν τόλμην τῆς ἐκτελέσεως. Ἐν ᾗ καταστάσει εὑρισκόμεθα τότε, μία ὁδὸς μᾶς ἀπέμεινε μόνον. Καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἠκολούθησε τὴν ὁδὸν ταύτην μετ' αὐταπαρνήσεως, μετ' ἐνθουσιασμοῦ, μετὰ θάρρους, ἐναντίον καὶ κατηγοριῶν καὶ ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν καὶ παντὸς ἀπαισίου ἔργου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Νοεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 7 Νοεμβρίου.

Σήμερον οἱ σεβαστοὶ πατέρες φαίνονται ἀκριβεῖς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των καὶ προθυμότατοι προσέρχονται κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν. Οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ κάθηνται ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὰ ἑδώλιά των καὶ δύο ἐξ αὐτῶν, ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Θεοτόκης ἔχουσιν ὑπ' ὄψει σωρείαν φακέλλων, οὓς ἀναδιφῶσιν.

ΣΗΜΑΙΑ, 10 Νοεμβρίου 1887.

Ὡμίλησε τέλος πάντων καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ λόγος του, κρᾶμα μεταφορῶν καὶ πομπωδῶν περιφράσεων ὄχι μόνον δὲν ἔπεισεν, ὄχι μόνον δὲν συνεκίνησεν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροατῶν του. Δὲν ἦτο ἀπάντησις αὐτὴ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἦτο ἀνάλυσις τῶν πινάκων τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλ' ἓν παράδοξον καὶ ἀλλόκοτον θρηνολό-

γημα διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰανουαρίου, διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Διαδόχου, διὰ τὰ παράσημα, διὰ τὰς χάριτας, διὰ τὰς ἐπεμβάσεις τῆς ἐξουσίας. Ὡμίλησε δι' ὅλα τὰ ζητήματα καὶ μόνον περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν μᾶς εἶπε τίποτε.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Τρικούπη, ἐὰν δὲν ἐνεθουσίασεν, ἔσχεν ὅμως τὸ πλεονέκτημα νὰ πείσῃ τὸ κοινόν. Ἐὰν δὲν ἠδυνήθη νὰ γοητεύσῃ, ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν. Ὁ λόγος ὅμως τοῦ κ. Δηλιγιάννη οὔτε ἐνεθουσίασεν, οὔτε ἔπεισεν, οὔτε ἐγοήτευσεν, οὔτε ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν. Ἦτο ἓν εἶδος δυσαρέστου φαρμάκου, τοῦ ὁποίου χθὲς τὸ κοινοβούλιον κατέπιε τὴν πρώτην δόσιν μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ λάβῃ αὔριον τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ πάλη ἀμφοτέρων ὑπῆρξεν ἓν παιγνίδιον γυμναστικῆς. Ὁ κ. Τρικούπης ἔκαμε γιγανταιώρημα. Ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ οὔτε μίαν ἁπλῆν ἕλξιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 Νοεμβρίου 1887.

Πρώτην ἴσως φορὰν ἐφάνη τόσῳ ἀνεπαρκὴς εἰς τὴν ἐντολήν του ὁ ἐξ Ἀρκαδίας βουλευτὴς κ. Δηλιγιάννης, ὅσῳ χθές. Οἱ ἐπιφανεῖς ἐκεῖνοι, ὅσοι συνετέλεσαν εἰς τὴν ὑπὸ ἕνα ἀρχηγὸν καὶ μίαν διοίκησιν ἕνωσιν τῶν διαφόρων στοιχείων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πολὺ φοβούμεθα μὴ χθὲς μετεμελήθησαν διὰ τὴν πρᾶξίν των αὐτήν. Οὔτε σούπας νεροβράστου δύναμιν καὶ οὐσίαν δὲν εἶχεν ὁ λόγος τοῦ ἀρχηγοῦ· ἄνευ εἱρμοῦ, ἄνευ ἑνότητος, χωρὶς κανένα σύνδεσμον, χωρὶς σπουδαῖόν τι ἐπιχείρημα, ἐγέννα πρός τε φίλους καὶ πρός τε μὴ φίλους, καὶ πρὸς τοὺς εὐμενῶς καὶ πρὸς τοὺς δυσμενῶς διατεθειμένους τὴν δικαίαν ἀπορίαν, ἐὰν πράγματι ἦτο ἀπάντησις εἰς τὸν εἰσηγητήριον λόγον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἢ ἀποσπασματική τις κουβέντα, γιγνομένη ἐνώπιον ὁμίλου φίλων ἐν ἰδιωτικῇ αἰθούσῃ. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν εἶχε ποῦ νὰ σταθῇ· διὰ τοῦτο ἐπροτίμησε ν' ἀεροβατήσῃ, ἔστω καὶ ἄνευ πηδαλίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 10 Νοεμβρίου 1887.

Ἐπὶ τὸ βῆμα, ὀγκώδη φάκελλον ἐγγράφων φέρων, προσέρχεται ὁ κ. πρωθυπουργός. Ἀπαντήσας ἐν πρώτοις εἰς τὴν περὶ λαθρεμπόρων πρὸ ἡμερῶν γενομένην αὐτῷ ἐπερώτησιν, καταθέτει εἶτα τὰ παρὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη αἰτηθέντα ἔγγραφα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν προμήθειαν τοῦ χόρτου τῶν κτηνῶν τῆς ἐν Ἀθήναις φρουρᾶς καὶ τὴν προμήθειαν τῆς τροφοδοσίας τοῦ στρατοῦ. Μετὰ τοῦτο ἔχει ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Καραπάνου αἰτηθείσας πληροφορίας.

ΣΗΜΑΙΑ, 7 Νοεμβρίου 1887.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Τρικούπη, μολονότι δὲν ἔπεισε τὴν ἀντιπολίτευσιν, μολονότι δὲν ηὐχαρίστησε τὸν κ. Δηλιγιάννην, προσέφερε μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Κράτος. Κατώρθωσε ν' ἀναγκάσῃ ὅλους ἀπὸ τοῦ «Αἰῶνος» μέχρι τῆς «Πρωΐας» καὶ ἀπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη μέχρι τοῦ κ. Ματθιοπούλου ν' ἀρνηθῶσιν ὅλα ὅσα ἔλεγον πέρυσι περὶ χρεωκοπίας. Κατώρθωσε νὰ τοὺς πείσῃ νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι οὐδέποτε ὡμίλησαν περὶ ἀθεραπεύτου ἐλλείμματος, ὅτι οὐδέποτε ἀνέφερον τὴν λέξιν χρεωκοπία. Δὲν εἶνε πλέον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι. Ὁ λόγος τοῦ κ. Τρικούπη τοὺς ἔκαμε νὰ πίωσι τὸ ὕδωρ τῆς λήθης. Ἐλησμόνησαν καὶ γόους καὶ θρήνους καὶ ἐπικλήσεις καὶ διαμαρτυρίας καὶ ὅλα. Εἶνε ὡς τοὺς μαγευμένους ἐκείνους ἥρωας τῆς Χαλιμᾶς οἱ ὁποῖοι ἐγείρονται μετὰ μακρὸν ὕπνον. Ἔρχονται μὲ τὸ ἀθῶον ὕφος ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἐπολιτεύθησαν, οὐδέποτε ἠγόρευσαν, οὐδέποτε ἤνοιξαν τὸ στόμα. Ὡμίλησάν ποτε περὶ προϋπολογισμοῦ; Ὄχι! Ὡμίλησαν περὶ ἐλλείμματος; Ὄχι! Ὡμίλησαν περὶ χρεωκοπίας; Ὄχι, ὄχι, μυριάκις ὄχι. Αὐτοὶ δὲν γνωρίζουν τίποτε. Μόλις ἐνθυμοῦνται ἴσως ὅτι ἐπρότεινον πέρυσι τὴν ἀναστολὴν τοῦ χρεωλυσίου, μόλις ἐνθυμοῦνται ὅτι ἐκήρυξαν τὴν κατάστασιν ἀθεράπευτον, μόλις ἀναμιμνήσκονται ὅτι ἐκήρυξαν ἑαυτοὺς ἀνευθύνους, διὰ τὴν μέλλουσαν καταστροφήν. Θέλουν, βλέπετε, οἱ ἄνθρωποι νὰ παίξουν μὲ τὰς λέξεις.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 Νοεμβρίου 1887.

ΑΛΗΘΗΣ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Τὴν πτῶσιν τοῦ ὑπουργείου Δηλιγιάννη ἐν μέσῳ τῶν παντοειδῶν τοῦ ἔθνους ναυαγίων ἐξελάβομεν καὶ ἐχαρακτηρίσαμεν ὡς ὀδυνηρὰν ἀφετηρίαν νέας εὐέλπιδος σταδιοδρομίας. Ἔκτοτε ὅλοι οἱ δημοσιογραφικοὶ ἀγῶνες εἰς τοῦτο κυρίως ἐστράφησαν: πῶς τὰς βλαστησάσας ἐκ τῶν ἐρειπίων, εἰς ἃς μᾶς ἐκάλεσε δαιτυμόνας ὁ πρῴην πρωθυπουργός, ἐλπίδας νὰ βλέπωμεν βαθμηδὸν πραγματοποιουμένας καὶ ταύτας γεννώσας ἄλλας καὶ ὅλας ὁμοῦ σχηματιζούσας νέαν φάσιν πραγμάτων ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, ὃν μέχρι χθὲς ἀκόμη κατέτρωγεν ὀλιγαρχία κακομαθημένων ἀρχοντίσκων κ' ἑσμὸς ἀεροβατούντων καὶ σοφιστευομένων δικηγόρων. Πρῶτοι διὰ τοῦτο βαρεῖς ἐπετέθημεν κατὰ τῶν ἐκ τοῦ Συντάγματος γεννηθεισῶν συνηθειῶν, διαφθορῶν, ἀνοησιῶν, καταχρήσεων, αὐθαιρεσιῶν. Πρῶτοι ἀπεκαλύψαμεν ἐν ὅλῃ των τῇ ἀσχημίᾳ καὶ τῇ φρίκῃ ἀκόμη τὰ ἐκ τῆς Βουλευτοκρατίας δεινά. Πρῶτοι ἐξετινάξαμεν ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Διοικήσεως καὶ ὅλους τοὺς θεσμοὺς τῆς πολιτείας, ἕνα πρὸς ἕνα, καὶ εὕρομεν αὐτοὺς πρασίνους ἐκ σήψεως καὶ μαύρους ἐκ σκωρίας. Πρῶτοι ἐν ὀνόματι τοῦ παθόντος, τοῦ ταλαιπωρηθέντος Ἔθνους ἐζητήσαμεν φάρμακα δραστήρια, θεραπείαν ῥιζικήν.

Εὐτυχῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν εὑρίσκετο Κυβέρνησις, πρὸς ἣν ἠδύνατο σπουδάζων τις ν' ἀποτείνῃ τοιαῦτα αἰτήματα. Ἀξίζει τὸν κόπον πράγματι νὰ μελετᾷ τις τὰ κακῶς ἔχοντα καὶ νὰ συμβουλεύῃ τὰ δέοντα γενέσθαι. Εἶχον ἀναπτερωθῇ τῶν πολιτῶν αἱ ἐλπίδες καὶ ἀναρρώσει τοῦ ἔθνους τὸ φρόνημα. Ἐνώπιον τῶν καταστροφῶν ἀνεγεννήθη ἡ πίστις. Τοῦτο ἠλάττωσε κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ μέγεθος τῆς ἐνσκηψάσης συμφορᾶς. Τὸ ὅτι εὑρέθη εἷς ἄνθρωπος, πρὸς ὃν φίλοι καὶ ἐχθροὶ τοῦ καταπεπτωκότος καὶ ῥίψαντος μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἔθνος εἰς

ἄβυσσον Συστήματος, ἐστράφησαν μετὰ πίστεως καὶ ἐλπίδος, τοῦτο ἀπεδείκνυε τὴν ζωτικότητα τοῦ ἔθνους, τοῦτο κατεμαρτύρει αὐτὸ ἄξιον καλλιτέρας τύχης.

Ἀνταπεκρίθη δὲ πράγματι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη πρὸς τὸ ἐπικρατῆσαν ἐθνικὸν συναίσθημα. Ἀφίνομεν τὴν ὑψηλὴν φρόνησιν, τὴν ἔκτακτον δραστηριότητα, τὴν σοβαρὰν φιλοπατρίαν, ἣν ἀνέπτυξε διαρκούντων τῶν ἑλληνοτουρκικῶν ἐπεισοδίων καὶ ὑφισταμένου ἔτι τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἀφίνομεν τὸ ἐξαίσιον θάρρος, μεθ' οὗ ἀντιμετώπισεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐπὶ τὰ πράγματα ἀνόδου του τὸν οἰκονομικὸν κίνδυνον, μὴ ἐπιτρέψας νὰ διαπνεύσῃ οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ὑπόνοια, ὅτι ἡ πολιτικὴ καταστροφὴ ἠδύνατο νὰ συνεπαγάγηται μεθ' ἑαυτῆς ἀθέτησιν εἰλημμένων ὑποχρεώσεων ἀφίνομεν τὴν ἔκτακτον δεξιότητα, μεθ' ἧς ἐπανέλαβεν ἀπὸ ἴσου σχεδὸν τὰς μετὰ τῆς ἠγανακτισμένης Εὐρώπης καὶ τῆς ἰσχυρᾶς διὰ τὸν ὑπὲρ αὐτῆς εὐρωπαϊκὸν συνασπισμὸν Τουρκίας σχέσεις· ἀφίνομεν τὴν εὐκολίαν καὶ τάξιν, μεθ' ἧς προέβη εἰς τὴν ἀποστράτευσιν καὶ ποιοῦμεν μόνον μνείαν τῶν τριῶν μεταρρυθμιστικῶν νομοσχεδίων, ἅπερ, ἀντιδημοτικὰ εἰς τὸν στρατόν, ἀντιδημοτικὰ εἰς τὸν ἐπαρχιωτισμόν, ἀντιδημοτικὰ εἰς τὴν Βουλήν, κατέστησε δημοτικώτατα εἰς τὸ ἔθνος, ἀσπασιώτατα εἰς τὸ Κοινοβούλιον.

Διὰ τῶν νόμων αὐτῶν ἐκτυπήθησαν κατακέφαλα τρία κακά, ἅπερ δὲν ἐπέτρεπον καὶ πρὸ τῆς Μεταπολιτεύσεως μέν, ἰδίως ὅμως μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν, τὴν οὐχὶ μόνον νόμῳ, ἀλλὰ καὶ πράγματι συγκρότησιν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἓν Κράτος. Ἡ Στρατοκρατία, ὁ Ἐπαρχιωτισμὸς καὶ ἡ Βουλευτοκρατία κατεκερμάτιζον τὴν Ἑλλάδα εἰς πλῆθος Ἁρματωληκίων, ὅπου εἷς ἢ πλείονες Δερὲ-βέηδες ἔθυον, ἀπώλλυον, ἐδίκαζον, κατεδίκαζον, κατεδίωκον, ἐνέμοντο καὶ ἐδυναμοῦντο. Τὰ πάντα εἰς βάρος τοῦ πραγματικοῦ λαοῦ, τὰ πάντα δαπάνῃ καὶ θυσίᾳ αὐτοῦ. Αἱ μεταρρυθμίσεις ἐκεῖναι, πρὸς ἃς ἡρμόσθησαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον ἄλλοι νόμοι, συνεφώνησαν δὲ προγενέστεροι τοιοῦτοι, ἐξη-

σθένησαν τὰς τρεῖς τοῦ Κράτους τοῦ ἑλληνικοῦ μάστιγας! Στρατοκρατίαν, Βουλευτοκρατίαν, Ἐπαρχιωτισμόν· ἀλλ' αἱ μεταρρυθμίσεις δὲν πραγματοποιοῦνται διὰ μιᾶς. Αἱ τρεῖς μάστιγες κέκτηνται εἰσέτι, ἡ μὲν μεῖζον, ἡ δὲ ἔλαττον, οὐ σμικρὰν δύναμιν. Ἀλλ' ἐδῶ πρόκειται περὶ νέας πραγμάτων φάσεως, ἥτις ἤρχισε νὰ ἐγκαινιάζηται καὶ ἥτις εὐχόμεθα νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ περὶ ἧς ἠγωνίσθημεν καὶ θ' ἀγωνιζόμεθα.

Συγχρόνως μετὰ τῆς ἀκρωτηριάσεως τῶν τριῶν τούτων πολιτειακῶν θηρίων, ἅπερ καὶ ἠκρωτηριασμένα ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν καὶ νὰ ἀναπνέουν καὶ νὰ κινῶνται καὶ πρὸ πάντων νὰ τρώγωσιν, εὗρον καιρὸν νὰ ἀναπνεύσουν καὶ νὰ σταθῶσιν ἀρκετὰ εὐσχήμως ἐπὶ τῶν ποδῶν των τρεῖς δυνάμεις τέως ἀσθενικαί, συντετριμμέναι, ὑποτεταγμέναι, σχεδὸν δοῦλαι:

Ἡ δύναμις τῆς Βασιλείας.

Ἡ δύναμις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ δύναμις τοῦ Λαοῦ.

Ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ ὑπουργείου Δηλιγιάννη δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἔχομεν Βασιλείαν, ὅτι ἔχομεν Κυβέρνησιν, ὅτι ἔχομεν λαόν. Τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο, πυκνόν, γλοιῶδες ἀπόσταγμα τῆς ἐπικρατησάσης μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν ἀναρχίας, εἶχεν ἐξευτελίσει τὴν Βασιλείαν διὰ τοῦ συστήματος τῶν ζουρνάδων καὶ τῶν νταουλίων, καὶ διὰ τοῦ συστήματος τῶν καταγγελιῶν καὶ συκοφαντιῶν, ἀφ' ὑψηλοῦ μὲν ἐμπνεομένων, διὰ τῶν αἰσχροτέρων δὲ ὀργάνων ἐν πλατείαις καὶ καφενείοις ἐνεργουμένων. Εἶχεν ἐξευτελίσει τὴν Κυβέρνησιν, προσαρτῆσαν εἰς αὐτὴν ὡς ἀνευθύνους συμβούλους τοὺς καπνοπώλας καὶ ἄλλους ἀντιπροσώπους συντεχνιῶν. Εἶχε κηρύξει τὴν κατάργησιν τρόπον τινὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ δόγματος τῆς ρυμουλκήσεως καὶ τῶν τραγικῶν διαβεβαιώσεων τοῦ: «Ἐσμὲν Ἕλληνες». Εἶχεν ἐξευτελίσει καὶ αὐτὸν τὸν λαόν, διότι ἀποκατέστησεν εἰς αὐτὸν τάξιν τινὰ ἐνδιαφερομένων ὡς ἀτόμων διαδηλωτῶν καὶ ἐκήρυξεν, ὅτι λαὸς εἶνε οἱ διαδηλωταί.

Τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἐτήρησεν ἀντίθετον ὁδόν. Κατενόησεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς μόνον βασιλευομένη — ἐπὶ σειρὰν τοὐλάχιστον γενεῶν — δύναται νὰ ὀνομασθῇ Κράτος καὶ ἀνεστήλωσε τὴν Βασιλείαν ἐκεῖ, ὅπου τώρα ἵσταται. Ἀλλ' εἰς τοῦτο εὗρεν οὐχὶ σύμμαχον ἀλλὰ πρωτοστάτην αὐτὸν τὸν Βασιλέα, ὅστις ἀπαλείψας ἑαυτὸν ἐπὶ εἰκοσαετίαν καὶ πλέον, μίαν ἡμέραν ἐβόησεν εἰς τὸ Ἔθνος: Ἐδῶ εἰμί! Καὶ τὸ Ἔθνος μετ' εὐλαβείας ἠτένισε πρὸς τὸν ἀναφανέντα ἐν τῇ μεγαλειότητι τοῦ ἀξιώματος συνταγματικὸν αὐτοῦ Ἄρχοντα. Τὸ κήρυγμα διέδραμεν ὡς ἠλεκτρικὸς τιναγμὸς ὅλην τὴν ὡς δι' ἁλύσσεως συνδεδεμένην Ἑλλάδα καὶ ἄνευ πραξικοπημάτων, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπηρείας, ἀλλ' ὡς ἐξ ἐνστίκτου ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα καταλαμβάνουσι τὸν ἄνθρωπον ἑστῶτα πρὸ τοῦ κινδύνου, ἡ Ἑλλὰς ὅλη περιεπτύχθη τὴν Βασιλείαν, ὡς οἱ ἀρχαῖοι καταδιωκόμενοι περιεπτύσσοντο τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ, εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ ὁποίου κατέφευγον· ἀλλὰ πρὸς τῇ δυνάμει τῆς βασιλείας ὠρθώθη ὁρατὴ εἰς μικροὺς καὶ μεγάλους καὶ ἡ δύναμις τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ κυβερνήσεις, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν ἠδύναντο νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς ἐκτελεστικὰ συμβούλια κακοποιῶν τὸ πλεῖστον ἀστικῶν συνδέσμων, οὓς ἥνουν οὐχὶ τόσον κοινότης ἀρχῶν πολιτικῶν, ὅσον κοινότης ἀτομικῶν συμφερόντων. Ποῖον κῦρος ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τοιαῦται κυβερνήσεις; Οἱ ἰσχύοντες βουλευταὶ τὰς ἐξελάμβανον ὡς ὄργανα ὑπηρετικὰ τῶν ὀρέξεών των. Ἐξηπλωμένοι ἐπὶ κλιντήρων οἱ κύριοι περιέμενον κάθε πρωῒ τὴν ὑπουργικὴν κουτάλαν νὰ τοὺς τροφοδοτήσῃ. Καθυστέρει αὕτη πρωΐαν τινά; Ἠγείροντο ὁρμητικοὶ ἀπὸ τῶν ἀνακλίντρων, ἐπορφυροῦντο καὶ ἐξηγριοῦντο καὶ παριστάμενοι πρὸ τῶν οἰκείων ὑπουργῶν ἠπείλουν μετάστασιν, τουτέστι πτῶσιν τοῦ ὑπουργείου. Ποῖον κῦρος ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τοιαῦται κυβερνήσεις; Ὁ κ. Τρικούπης ὑπέστη καὶ αὐτὸς τὸ μαρτύριον τοῦ κυβερνήτου, ὃν ἐκυβέρνων βουλευταί· ἀλλὰ τὸ ὑφίστατο ὡς δισχάλινος ἵππος, ἕτοιμος πάντοτε νὰ ῥίψῃ τὸν ἀναβάτην. Οὐδέποτε εἶχε συνθηκολογήσει μετὰ τῆς συναλ-

λαγῆς. Τὴν ὑφίστατο ὡς ὑφιστάμεθα τὰς ἐγχειρήσεις. Καὶ ὅτε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἦλθε δυσμενὲς πρὸς τὴν παντοκρατορίαν τῆς συναλλαγῆς, εὐμενὲς πρὸς τὴν ἀναστήλωσιν τῆς κυβερνήσεως, ἀνετίναξεν ὁ ἵππος τὴν χαίτην αὐτοῦ καὶ ἔμεινεν ἄνευ ἀναβάτου. Ἔκτοτε ἔχομεν Κυβέρνησιν. Ὄχι βεβαίως τύπον τέλειον εὐρωπαϊκῆς κυβερνήσεως. Ὄχι οἷα ἔδει νὰ εἶνε· ἀλλὰ κυβέρνησιν ἐν πυρῆνι. Κυβέρνησιν ἐν πρωτοπλάσματι. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ πρωτόπλασμα τὸ ὀφείλομεν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν. Ἐὰν ἦλθε στιγμή, καθ' ἣν τὸ ὄνομα τοῦτο — βουλευτὴς — ὅπερ εἶχε συγκεντρώσει ἐφ' ἑαυτοῦ τόσας τώρα δεκαετηρίδας τὸ πανελλήνιον μῖσος, ἐὰν ἐπῆλθε στιγμή, καθ' ἣν ἠκτινοβόλησεν ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἐθνικὴ συμπάθεια, ἡ στιγμὴ αὕτη ἦτο ἡ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας πτῶσις τοῦ ὑπουργείου Δηλιγιάννη καὶ ἡ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ἀνάρρησις τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη. Οἱ πρωτοστάται ἐκείνης τῆς διαδηλώσεως, οἱ κύριοι Σωτηρόπουλος, Ράλλης καὶ ἄλλοι, οἱ πρῶτοι καὶ οἱ τελευταῖοι μετασχόντες αὐτῆς, ὅλοι ἐφάνησαν ἄξιοι τῆς πατρίδος. Δυνατὸν νὰ διέπραξαν καὶ δυνατὸν νὰ διαπράξωσι πληθὺν πολιτικῶν σφαλμάτων· ἀλλ' ἡ λαμπρὰ ἐκείνη σελὶς οὐδέποτε θὰ σκιασθῇ, οὐδέποτε θὰ σχισθῇ. Οἱ δὲ μέχρι τῆς σήμερον ὑποστηρίζοντες τὴν κυβέρνησιν Τρικούπη βουλευταὶ δὲν εἶνε οἱ βουλευταὶ τῆς ἄλλοτε. Εἶνε πολιτικοὶ ἄνδρες, βλέποντες πέραν τοῦ ρουσφετίου καὶ τοῦ κομματάρχου, πέραν τοῦ στομάχου καὶ τῆς χειρός των. Ἐκπληροῦσιν ἀποστολήν. Συνεργάζονται μετὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐπίτευξιν μεγάλων σκοπῶν. Οὕτω ἡ ἀνόρθωσις τῆς κυβερνήσεως συνεπήνεγκε τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Βουλῆς.

Ἀλλὰ πρὸς τῇ βασιλείᾳ, πρὸς τῇ Κυβερνήσει, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ 1886 ὑπάρχει καὶ Λαός. Ἀρχίζει νὰ ὑπάρχῃ Λαός. Τίς ἤλπιζεν, ὅτι ἡ διὰ νόμου κατάρριψις τοῦ Ἐπαρχιωτισμοῦ δὲν θὰ ἐξήγειρεν αὐτὸν κατὰ τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη; Τίς ἤλπιζεν, ὅτι οἱ ἐπιτήδειοι Δημαγωγοὶ δὲν θὰ ἀπεπλάνουν αὐ-

τὸν καὶ πάλιν, βοῶντες καὶ λέγοντες: Ὁ Τρικούπης ἐδολοφόνησε τὰς ἐπαρχίας, αἱ ἐπαρχίαι ἔλειψαν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς Ἑλλάδος, δεῦτε καὶ λιθοβολήσωμεν τὸν Τρικούπην; Οἱ φόβοι ἀπεδείχθησαν κενοί· ὁ Λαὸς ἐφάνη ὑπέρτερος τῶν Δημαγωγῶν του. Τὰ ὀρθὰ ἔνστικτα τὸν ὡδήγησαν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν εὐθεῖαν. Ἀπετάξατο τοῖς ἀγύρταις κ᾽ ἐνεκολπώθη τὸν αὐστηρόν, ἀλλ᾽ ἔντιμον καὶ σοβαρὸν πολιτικόν του ἄνδρα. Αὐτὸς τοῦ ἔμεινεν, αὐτὸν ὑπεστήριξεν. Ὅλη ἡ ἐπὶ τὰ κρείττω οἰκονομική, οὕτως εἰπεῖν, ἀναστάσωσις τῆς Ἑλλάδος — διότι ἀληθὴς ἀναστάτωσις ἐπὶ τὰ κρείττω ἐπαναλαμβάνομεν ἐγένετο, ὀφείλεται εἰς τὴν ἁρμονίαν τῶν νέων αὐτῶν βάσεων, ἐφ᾽ ὧν ἑδράζεται νῦν ὁ πολιτικὸς τοῦ Ἔθνους βίος. Συνετελέσθη πρόοδος, ἣν δὲν δυνάμεθα ἴσως ἐπαρκῶς νὰ ἐκτιμήσωμεν. Ὀφείλομεν καὶ δι᾽ ἕτερον λόγον νὰ τὴν συμπεριλάβωμεν ἐν τῇ ἀντιλήψει ἡμῶν, διότι ἡ πρόοδος αὕτη δὲν εἶνε ἔργον ἑνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου, εἶνε ἔργον κοινὸν ὅλων τῶν ἐθνικῶν παραγόντων: Βασιλεία, Κυβέρνησις, Βουλή, Λαός, ὅλοι συνειργάσθημεν, ὅπως ἐπιτελεσθῇ αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἀπετελέσθη. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐργάται τῆς περυσινῆς καταστροφῆς καὶ αὐτοὶ ὑπό τινα ἔποψιν συνειργάσθησαν. Διότι ἐὰν μὴ εἰργάζοντο μετὰ τόσης ἐνόχου κουφότητος, ὑπὸ τὸ κράτος ἀναξίου πολίτου ἐλευθέρου ἰδεῶν, ἐμπαίζοντες καὶ ἐμπαιζόμενοι, τίς οἶδεν, ἐὰν θὰ συνέβαινεν ἡ ἀθόρυβος Μεταπολίτευσις τοῦ 1886, διότι ὡς ἀληθῆ μεταπολίτευσιν πρέπει νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν ἐπελθοῦσαν ἔκτοτε μεταβολὴν εἰς τὸ κυβερνητικὸν σύστημα.

Καὶ ἂν ἡ ἐπίσημος καὶ αἱματηρὰ Μεταπολίτευσις μᾶς ἐχαντάκωσεν, ἡ ἀναίμακτος καὶ ἀνεπίσημος βεβαίως θὰ μᾶς ἀνορθώσῃ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 10 Νοεμβρίου 1887.

Ἐπὶ τέλους ὡμίλησεν!

Ἔλυσε τὴν παρατεταμένην σιγὴν ὁ ἀρχηγός, ὁ προϊστάμενος, ὁ πρόεδρος τῆς ὁμοσπονδίας, ὁ κ. Δηλιγιάννης τέλος πάντων. Ἠκούσθη ἡ φωνή του, ἣν ἀνέμενε μετὰ περιεργείας τὸ δημόσιον ἀπὸ μιᾶς ἤδη

ἑβδομάδος, ἐνῷ αὐτὸς παρέτεινεν ἴσως ἐπίτηδες τὴν προσδοκίαν διὰ τῆς βραδύτητος, ὅπως καταστῇ μᾶλλον ἐπιθυμητός.

Ἐπὶ τέλους ὡμίλησεν. . . Ἀλλ' ἡ ἐντύπωσις τῶν ἀθρόως συρρευσάντων ἀκροατῶν, οἵτινες ἀνέμενον μετ' ἐνδιαφέροντος νὰ ἴδωσιν ἀγῶνα κρατερόν, νὰ ἴδωσι τακτικὴν ἐπιδέξιον, ν' ἀκούσωσιν ἐπιχειρήματα εὐφυῆ, ὑπῆρξε κατωτέρα τῆς προσδοκίας των, καὶ πολλοὶ ἀπῆλθον ἀπογοητευμένοι, πρὶν ἀναμείνωσι τὸ τέλος. Εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν, μετὰ τὴν τεραστίαν ἐντύπωσιν ἣν ἐνεποίησεν ὁ λόγος τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ ἔπραττεν ἔργον φρονήσεως, ἂν ἀνέκρουε πρύμναν καὶ ἤλλασσε τακτικήν.

ΑΙΩΝ, 6 Νοεμβρίου 1887.

Νομίζομεν ὅτι ἡ σταφὶς δὲν ὑπῆρξεν ὁ μοναδικὸς παράγων τῆς ἀπροσδοκήτου αὐξήσεως τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων. Ἀναντιρρήτως δὲ αὕτη οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν, εἰσαγαγοῦσα ἐμπορεύματα ἀντὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀφθόνων κεφαλαίων· ἀλλὰ καὶ ἄλλοι σπουδαῖοι παράγοντες μεγάλως συνετέλεσαν. Εἰσὶ δὲ οὗτοι ἡ ὁμολογουμένως λυσσαλέα καταδίωξις τῶν λαθρεμπόρων, εἰς ἣν κατέφυγεν ἐξ ἀπογνώσεως ὁ κ. πρωθυπουργός, εἰς τὸν διορισμὸν ὁπωσδήποτε ἱκανοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῶν τελωνείων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων ἐνεργοῦνται καταφανῶς μεγάλα λαθρεμπόρια, καὶ εἰς τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἀνάκρισιν ἐν τοῖς τελωνείοις τῆς Σύρου καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὧν αἱ εἰσπράξεις ἔκτοτε ηὐξήθησαν εἰς καταπληκτικὸν βαθμόν.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐξηκολούθησε τὴν ὁμιλίαν του. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς, προτείνων τὴν ἀσπίδα του, ἠρκέσθη εἰς τὸ νὰ ἀποκρούσῃ ὄπισθεν αὐτῆς τὰ κτυπήματα τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐφόδους καὶ νὰ δοκιμάσῃ ἐπιθέ-

σεις. Σοφὸν τὸ μέτρον, εἰς τὸ ὁποῖον καταφεύγουσι συνήθως οἱ συναισθανόμενοι τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν ἰδίων δυνάμεων.

ΣΗΜΑΙΑ, 12 Νοεμβρίου.

Ἕν ἑκατομμύριον περίσσευμα ὁ κ. Τρικούπης, δεκαπέντε ἑκατομμύρια ἔλλειμμα ὁ κ. Δηλιγιάννης. Ἀπολύτρωσις λέγει ὁ κ. Τρικούπης, θάνατος λέγει ὁ κ. Δηλιγιάννης. Βεβαίως τοσαύτη ἀντίθεσις γνωμῶν εἶνε πρωτοφανής. Ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἕκαστος ὁμιλεῖ εἰλικρινῶς κατὰ τὴν πεποίθησίν του, κατὰ τὴν ἰδέαν του καὶ πρὸ πάντων, κατὰ τὴν ἀξίαν του.

ΣΗΜΑΙΑ, 11 Νοεμβρίου.

Χθὲς τριάκοντα περίπου βουλευταὶ τῆς συμπολιτεύσεως ἔλαβον ἀνωνύμους ἐπιστολὰς ἐκ μέρους τῶν ὑπαξιωματικῶν δῆθεν, γεγραμμένας δι' ἐρυθρᾶς μελάνης, ἐν αἷς διὰ συντόμων τινῶν φράσεων εἰδοποιοῦνται, ὅτι ἐὰν ἐξακολουθῶσιν ὑποστηρίζοντες τὸν κ. Τρικούπην θέλουσι παύσει πλέον νὰ ζῶσιν ὡς τάχιστα.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ δὲν εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες ἔγραψαν τὰς ἐπιστολὰς ταύτας. Εἰς τοιαῦτα εὐτελῆ διαβήματα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προβῶσι νέοι φιλότιμοι γνωρίζοντες τὰς πρὸς τὴν πατρίδα των ὑποχρεώσεις.

Ἀνεξαρτήτως δὲ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, οὐδεὶς προσωπικὸς λόγος ὑπάρχει δικαιολογῶν ἐκ μέρους των τὴν πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἔχθραν. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐκλέγεται πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ὑπαξιωματικῶν, οὗτος εἶνε ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως. Εἶνε δὲ γνωστὸν ἀπό τινων ἡμερῶν, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰδέας ταύτης πρόκειται νὰ λάβῃ μέτρα ἱκανοποιοῦντα πληρέστατα τοὺς πόθους τῶν ἀνδρῶν τούτων. Φαίνεται δὲ ὅτι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, τὰς ἐνεργείας ταύτας πειρώμενοι νὰ ματαιώσωσι, προβαίνουσιν εἰς τοιαῦτα διαβήματα, ὅπως ἐξοργίσωσι τὸν κ. Τρικούπην καὶ ἀποτραπῇ ἀπὸ τῶν τοιούτων μέτρων, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι οἱ

ὑπαξιωματικοί, δυσαρεστούμενοι θὰ συμμερισθῶσιν οὕτω τὰς χιμαίρας φίλων τινῶν τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ἐὰν λοιπὸν οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἔχουσιν ἐχθρούς, οἱ ἐχθροὶ οὗτοι εἶνε εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἐὰν ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι, οἵτινες ἔγραψαν τὰς ἐπιστολὰς ταύτας, οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶνε οἱ πολιτικοὶ φίλοι τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολὴ ἡ ὁποία ἐστάλη ὁμοιοτύπως εἰς τοὺς τριάκοντα βουλευτὰς τῆς συμπολιτεύσεως μὲ τὴν πρωτότυπον ὀρθογραφίαν της.

«*Κύριε!* ....

«Σᾶς γνωστοποιοῦμεν ὅτι ἐὰν ἐξακολουθῆται νὰ ὑποστηρίζεται τὸν καταστροφέα τῆς πατρίδος καὶ ἐξακολουθῆται νὰ περιφρονῆται τὰ γενικὰ συμφέροντα δι' ἰδιωτικοὺς σκοπούς, θὰ παύσηται νὰ ζῆται μετὰ τοῦ προδότου Τρικούπη».

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Στρατοῦ.

Ὡς βλέπετε, τὸ ὕφος τῶν ἐπιστολῶν τούτων, ἡ συντομία μετὰ τῆς ὁποίας εἶνε γεγραμμέναι, ὁ γενικὸς σκοπὸς τὸν ὁποῖον φέρουσιν ὡς δικαιολογίαν τῆς ἐπιστολῆς, ἀποδεικνύει γραφίδα γεγυμνασμένην εἰς τὸ γράφειν καὶ ἄνθρωπον συνειθισμένον εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς πολεμικῆς.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 11 Νοεμβρίου.

Ο ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Μετὰ πολλῆς περιεργείας ἠθελήσαμεν νὰ ἴδωμεν χθὲς τὰς ἐκ τοῦ λόγου τοῦ προϊσταμένου τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτεύσεως κ. Δηλιγιάννη ἐντυπώσεις ἐν ταῖς πρωϊναῖς συναδέλφοις. Καὶ μετὰ λύπης παρετηρήσαμεν ἐν γένει δυσμενῆ τὴν κρίσιν ἢ καὶ εἴρωνα. Ἡ συνάδελφος «Ἐφημερὶς» ἐχαρακτήρισεν αὐτὸν ὡς ἀναμάσσημα τῶν διὰ τοῦ τύπου του ἤδη προλεχθέντων περὶ ἀναληθείας δῆθεν τῶν ὑπὸ τοῦ

κ. πρωθυπουργοῦ προσκομισθέντων εὐτυχῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματός του, χωρὶς ὅμως νὰ ἀποδεικνύεται ἡ ἀλήθεια αὕτη ἢ διὰ τετριμμένης ἀναδρομῆς εἰς παρελθόν, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο μᾶλλον ἐπιτυχῶς ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ ἀποφύγῃ ἀνακαλῶν. Ἡ «Ἀκρόπολις» δριμύτατα ἐπιτίθεται κατά τε τῆς μεθόδου τῆς γνωστῆς, ἣν ἠσπάσθη ἐν τῇ ἀπαντήσει του ὁ ἀναγνωρισθεὶς ὡς ἀρχηγὸς καὶ κατὰ τῆς συστηματικῆς ἀπαισιοδοξίας του, χαρακτηρίζουσα ταύτην καὶ ὡς ἀντιφάσκουσαν, καθόσον δὲν ἠδυνήθη ἤδη ἢ νὰ ἀποδείξῃ δι' αὐθαιρέτου μεταθέσεως τῶν ἀριθμῶν ὑπάρχον ἔλλειμμα 10 τὸ πολὺ ἑκατομμυρίων, ἐνῷ πρὶν ἰσχυρίζετο, ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο 25-30 ἑκατομμυρίων. Ἡ «Καθημερινὴ» κατειρωνεύεται τοῦ λόγου, μηδόλως πειθομένη, ὅτι εἰμπορεῖ σήμερον νὰ κατισχύσουν πλέον θεωρίαι ἀσυδοσίας ἢ ἐπαγγελίαι ἀνεφίκτων οἰκονομιῶν πρὸς ἀνατροπὴν θετικωτέρου σχετικῶς συστήματος καὶ τοῦ μόνου ἐγγυωμένου βελτίωσιν, ὅπερ ὅμως ἀδυνατεῖ καὶ νὰ νοήσῃ κἂν ἡ ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν ἐθισθεῖσα εἰς σκοτεινὴν ἀντίδρασιν καὶ μόνον πολιτική. Ἡ «Σημαία» ὡσαύτως θεωρεῖ, ὅτι ἀπέναντι τῶν νέων ὅλως καὶ ἀπροόπτων ἀποτελεσμάτων, ἅτινα παρήγαγεν ἀνακαινιστικὴ οἰκονομικὴ πολιτικὴ δὲν δύνανται νὰ παραβληθῶσι τὰ ἐπιμόνως εἰς τὰ παλαιὰ κατ' ἀνεπαρκῆ ἀρκούμενα γυμνάσια τῆς σοφιστικῆς οἰκονομολογίας, εἰμὴ ὡς ἅλματα ποδαλγῶν πρὸς εὐσταλῆ πορείαν ἄλλης νεότητος. Ἡ «Ἐπιθεώρησις» ἀντιπολιτευομένη τἆλλα δὲν ἐπέδειξε καμμίαν ἔκτακτον συγκίνησιν ἐκ τῆς ἀνασκευῆς ἣν ἐπειράθη νὰ φέρῃ εἰς τὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἡ εὔλογος δεξιότης τοῦ κ. προϊσταμένου τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτεύσεως. Τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» ἀντιπολιτευόμενον ἐπίσης ἀπὸ τῆς νυκτὸς ἐκδοθὲν ἀνέγραφε μόνον τὰ πρακτικὰ τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη μετὰ τρόπου μυκτηριστικοῦ διὰ τὴν συμπολίτευσιν, ἀλλ' ἄνευ κρίσεώς τινος περαιτέρω, δι' ἣν καὶ δὲν εἶχε καιρόν. Ἡ «Πρωΐα» περιεῖχεν αὐτούσιον ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν τὸν λόγον τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τοῦτο βεβαίως καὶ μόνον ἠδύνατο νὰ πράξῃ. Περὶ

ἄλλης τινὸς πρωϊνῆς δὲν ἔχομεν ν' ἀναφέρωμεν. Ἡ «Ὥρα» ἐννοεῖται δὲν ἠδύνατο οὐδὲ παράγραφον περὶ τῆς τοιαύτης ἀπαντήσεως νὰ γράψῃ. Οὕτω παρετηρήσαμεν μετὰ λύπης βαθυτάτης, ὅτι τῇ πρωΐᾳ τῆς χθὲς 10 Νοεμβρίου, ἐπιούσῃ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἰς οἰκονομικὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μεγίστην ἐμποιήσασαν ἁπανταχοῦ ἐντύπωσιν, δὲν εὑρέθη μία ἐφημερὶς τῆς πρωτευούσης δυνηθεῖσα ἐντόνως νὰ παραστήσῃ τὰ τῆς ἀνασκευῆς ἣν ἀπεπειράθη ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτεύσεως, τοὐναντίον δὲ ὁ τύπος ἐφάνη ἀποδεχόμενος ταύτην μετ' ἀποδοκιμασίας προφανοῦς, ἢ μετ' εἰρωνείας, ἢ μετ' ἀδιαφορίας. Καὶ τοῦτο σημειόνομεν ὡς σύμπτωμα θλιβερὸν καὶ διὰ τὴν συμπολίτευσιν, ἥτις θὰ ηὔχετό τι μᾶλλον δυνάμενον νὰ ἐξάψῃ αὐτὴν εἰς προσοχὴν ἐφ' ὧν εἶπε καὶ ἐπηγγείλατο, καὶ διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥτις καὶ ἂν παραδεχθῇ τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς κοινῆς γνώμης ὡς ἀποτέλεσμα κυβερνητικῆς ἐπιδράσεως καὶ μόνον (εἴμεθα τόσον ἐπιεικεῖς εἰς τὰς κρίσεις) ὤφειλε πρώτιστα νὰ προνοήσῃ περὶ ἀντισταθμίσματος εἰς τὴν ἐπίδρασιν ταύτην καὶ πρακτικῶς καὶ αὕτη νὰ ἑτοιμάσῃ τὰ χαρακώματά της· διότι ὅτι καὶ ἂν εἰποῦν ὁ τύπος εἶνε καὶ ἔσται ἡ δύναμις καὶ μόνον ὑπὸ τοῦ τύπου πάλιν δύναται νὰ κτυπηθῇ οἱαδήποτε μερὶς αὐτοῦ ἀδικοῦσα, καὶ ὑπὸ ἄλλης πώποτε οὐδεμιᾶς δυνάμεως ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ, μόνον ὑπ' αὐτοῦ δύναται νὰ ἀνεύρῃ τὴν ἀνόρθωσίν της, ἂν κατέπεσεν· ἄλλως ἡ δύναμίς του μένει μία κατισχύουσα αὐτὴ καὶ ἡ φωνή του εἶνε ἡ ἀθάνατη!

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 11 Νοεμβρίου.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὡμίλησε καὶ χθὲς ἐκ δευτέρου. Δὲν ἠρκέσθη εἰς τὰς δύο ὥρας τῆς προχθεσινῆς ἀγορεύσεώς του, καὶ χθὲς κατηνάλωσε πάλιν τὸ πλεῖστον σχεδὸν τῆς συνεδριάσεως. Νὰ περιμένῃ ὀκτὼ ἡμέρας καὶ νὰ ὁμιλήσῃ δύο ὥρας εἶνε σκληρόν· ἀλλὰ διὰ τὴν Βουλὴν καὶ τὸ ἀκροατήριον ἦτο ἔτι σκληρότερον νὰ ὑποστῶσι καὶ αὖθις τὴν ῥητορικὴν τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Εἴπομεν σκληρότερον, καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ κυριολεξία. Διότι ὁ κ. Δηλιγιάννης μεθ' ὅσα εἶπε προχθὲς δὲν εἶχέ τι πλέον νὰ προσθέσῃ· συνησθάνθη ὅτι πρὸς κέντρα ἐλάκτιζεν, ἐπιχειρῶν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἀμειλίκτων ἀριθμῶν, ὅπως ἐξαλείψῃ ἢ ἐλαττώσῃ τὴν βαθεῖαν ἐντύπωσιν, ἣν ἐνεποίησεν ὁ λόγος τοῦ πρωθυπουργοῦ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 11 Νοεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 10 Νοεμβρίου.

Ἐξετάζων ἔπειτα τὰ ἔξοδα, ὁ κ. Καραπάνος δὲν συμφωνεῖ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν αὐτῶν μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, προτείνει δὲ ὡς μέσον θεραπείας τὴν γνωστήν του καὶ ἀδόκιμον θεωρίαν τῆς ἀναστολῆς τῆς πληρωμῆς τοῦ χρεωλυσίου, μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν τῶν δανειστῶν μας.

Τοῦτο ἐξαναγκάζει τὸν κ. Τρικούπην νὰ τῷ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ θεωρία του αὕτη εἶνε πεπλανημένη, καθόσον οἱ δανεισταί μας οὐδέποτε θὰ συναινέσωσιν εἰς τὴν ἐλάττωσιν καὶ ἀναστολὴν τοῦ χρεωλυσίου. Ἑπομένως ὁ κ. ἐξ Ἄρτης βουλευτὴς ὑποστηρίζει καὶ αὖθις τὴν χρεωκοπίαν, διότι χρεωκοπία καθ' αὑτὸ θὰ εἴπῃ εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου, κατὰ τὴν ρητὴν φράσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἡ ἀναστολὴ τοῦ χρεωλυσίου.

Ἡ ὀρθὴ αὕτη παρατήρησις τοῦ κ. Τρικούπη ἐξοργίζει τὸν κ. Καραπάνον.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Συνεδρίασις τῆς 11 Νοεμβρίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἅπαντες οἱ ἐν Ἀθήναις ὑπαξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, λαβόντες χθὲς γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῶν ἐπιστολῶν, αἵτινες δι' ἐρυθρᾶς με-

λάνης γεγραμμέναι ἀπεστάλησαν ἀνωνύμως ὡς ἐκ μέρους τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ πρὸς τεσσαράκοντα περίπου συμπολιτευομένους βουλευτὰς καὶ ἠπείλουν τὴν ζωὴν αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἐγκαταλίπωσι τὸν κ. Τρικούπην, παρουσιασθέντες εἰς τοὺς διοικητὰς αὐτῶν διεμαρτυρήθησαν μετὰ δικαίας ἀγανακτήσεως ἐπὶ τῷ ὅτι τόσον ἀσεβῶς διεσύρθη τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑπὸ ἀνθρώπου κακοβούλου καὶ ὑβριστοῦ τῆς τιμῆς τοῦ στρατοῦ, εἰς ὃν ἀνήκουσιν.

ΩΡΑ, 10 Νοεμβρίου.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπαντῶν εἰς διαφόρους ἐπερωτήσεις λέγει τὰ ἑπόμενα: (Ἐνταῦθα εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ κ. Καραπάνος). Λυποῦμαι, ὅτι δὲν ἦτο παρὼν ὁ κ. βουλευτὴς ἐξ ἀρχῆς ἐνταῦθα διότι ἀπήντων εἰς τὰ προχθὲς ἐπερωτηθέντα ἀνασκευάζων αὐτὰ ὡς ἀποτελοῦντα οὐ μόνον ἐπερώτησιν, ἀλλὰ καὶ ἐπίκρισιν. Ἔλεγον καθ' ἣν στιγμὴν εἰσήλθατε, ὅτι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὰ ἀποτελέσματα εἶνε τόσον παράλογα, ὅπως τὰ παρεστήσατε, εἶνε, ὅτι παρεβάλετε ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου, ὡς ἀναγράφεται ἐν τῷ τεύχει τοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς μόνον τὸ ἐν τῇ καταστάσει ἐδάφιον α΄ τοῦ ἄρθρου β΄ τοῦ κεφαλαίου Β΄. διότι τὸ τεῦχος τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀφορᾷ εἰς τὸ ἄρθρον τὸ ἀναγόμενον εἰς τὰ τέλη χαρτοσήμου, τὸ ὁποῖον συνίσταται ἐκ τριῶν ἐδαφίων, ἐὰν δὲ παρετήρει προσεκτικώτερον τὸν πίνακα ὁ κ. βουλευτὴς θὰ ἔβλεπεν ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ μετὰ τὸ ἐδάφιον α΄ τοῦ ὁποίου τὴν εἴσπραξιν παρεθέσατε ὑπάρχει ἐδάφιον β΄ καὶ ἐδάφιον γ΄. Ὅταν δὲ τούτων τὴν εἴσπραξιν προσθέσητε καὶ τὸ ἄθροισμα παραβάλῃ τις πρὸς τὴν μέχρι 30 Σεπτεμβρίου εἴσπραξιν εὑρίσκετε ἀκριβῶς τὴν διαφοράν, τὴν ὁποίαν ὁ πίναξ ἔχει ἀναγεγραμμένην· διότι ἀκριβῶς οὗτος ὁ πίναξ εἰς ὃν ἀναφέρεται ἡ ἐπερώτησις τοῦ κ. βουλευτοῦ ἀναγράφει καὶ τὰ εἰσπραχθέντα κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον, ἤτοι ἐκ τοῦ α΄ ἐδαφίου 663,325 ἐκ τοῦ β΄ 48,750 καὶ ἐκ τοῦ γ΄ 460 δραχμάς.

Καραπάνος. Δύνασθε νὰ μοὶ εἴπητε τί εἰσεπράχθη μέχρι τέλους Ἰουλίου;

Τρικούπης. Ἡ ἐρώτησις ἡ ἀφορῶσα εἰς τὰ μέχρι τέλους Ἰουλίου εἶνε ἡ ἑπομένη ἐν τῇ αὐτῇ σημειώσει ἔχουσα οὕτω: «Ἐν σελίδι 21 τοῦ αὐτοῦ τεύχους ἀναφέρεται ὅτι μέχρι τέλους Ἰουλίου ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ 4,298,762», κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ὅμως κατάστασιν αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου μέχρι τέλους Ἰουλίου ἀνέρχονται εἰς 3,728,472», ὑπάρχει ἑπομένως λᾶθος, προσθέτει ὁ κ. βουλευτής, μεθ' ὃ ἐπιεικῶς θέτει ἐρωτηματικόν.

Ἀφοῦ ὁ κ. βουλευτὴς δὲν περιωρίσθη εἰς ἐρώτησιν ἵνα φωτισθῇ, ἀλλ' ἐξέδραμεν εἰς ἐπικρίσεις, εἴμεθα δεδικαιολογημένοι ἀποδίδοντες αὐτῷ τὴν φιλοφροσύνην μετὰ τόκου. Ὁ πίναξ τῶν μέχρι τέλους Ἰουλίου εἰσπράξεων ἀναγράφει τὰ ἐκ τοῦ χαρτοσήμου ὡς ἑξῆς: Ἐκ τοῦ ἐδαφίου α΄ 3,728,472, δηλαδὴ ἐκ μόνου τοῦ ἐδαφίου α΄ τὸ ποσὸν ὁλόκληρον, τὸ ὁποῖον ὁ κ. βουλευτὴς σημειοῖ ὡς προερχόμενον ἐκ τοῦ ὅλου ἄρθρου, ἐκ δὲ τοῦ β΄ ἐδαφίου 503,671 καὶ ἐκ τοῦ ἐδαφίου γ΄ 66,118, ὅταν δὲ τὰ τελευταῖα ταῦτα προστεθῶσιν εἰς τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἐσημείωσεν ὁ κ. βουλευτής, ἔχομεν ποσὸν 4,298,000, ἀριθμόν, ὁ ὁποῖος συμβιβάζεται ἐντελῶς καὶ πρὸς ὅσα ἀναγράφει ὁ πίναξ, καὶ πρὸς ὅσα ἀναγράφει τὸ τεῦχος τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ κ. βουλευτὴς ἔχει ἐντελῶς δίκαιον ζητῶν πληροφορίας, ἀφοῦ καλῶς δὲν εἶχεν ἐννοήσει τοὺς πίνακας, ἀλλὰ πολὺ ἔσπευσε νὰ εἰρωνευθῇ, διότι ἡ εἰρωνεία αὕτη ὡς εἶπον καὶ ἀρχόμενος, ἐπαναλαμβάνω δὲ ἤδη, ἐπειδὴ δὲν ἦτο ὁ κ. βουλευτὴς παρών, ἡ εἰρωνεία δὲν πίπτει ἐπὶ τὴν κυβέρνησιν, ἀλλ' ἐπὶ ἄλλον, τὸν ὁποῖον δὲν εἶνε δύσκολον νὰ μαντεύσῃ. Ἕτερος δὲ βουλευτὴς ἔσπευσε καὶ νὰ διακόψῃ τὸν κ. βουλευτὴν ἐξ Ἄρτης, ἵνα εἴπῃ, ὅτι δὲν εἶνε αὕτη ἡ μόνη ἀντίφασις ἡ παρατηρουμένη ἐν τῷ τεύχει τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐν τοῖς πίναξι ὅτι ἡ πρὸς ἄλληλα παραβολὴ παρουσιάζει πολλὰς τοιαύ-

τας ἀντιφάσεις· καὶ βεβαίως παρουσιάζει πλεῖστα ὅσα τοιαῦτα, ἀλλὰ τὰ παρουσιάζει πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κατέρχονται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν τευχῶν καὶ τῶν πινάκων ἀπαράσκευοι.

Ὁ κ. Καραπάνος λέγει ὅτι οἱ δημοσιευθέντες πίνακες εἶνε σκοτεινοὶ καὶ ἀδυνατεῖ νὰ εὕρῃ ὅ,τι ζητεῖ, διότι τὰ πράγματα δὲν ἐκτίθενται σαφῶς, παραπονεῖται ὅτι δὲν διανέμεται τακτικῶς ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως», καὶ προσθέτει ὅτι ἡ ἐπίκρισις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἦτο περιττή, καθότι οὗτος εἶχεν ἀποσύρει τὴν ἐρώτησίν του ἀπὸ τῆς χθές. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λέγει, ὅτι ἔκαμε λόγον διότι δὲν ἐγνώριζεν ὅτι ὁ προλαλήσας εἶχεν ἀποσύρει τὴν ἐρώτησίν του, ὅτε δὲν θὰ ὡμίλει περὶ πράγματος, ὅπερ κατεδίκασεν αὐτὸς οὗτος ὁ κ. βουλευτὴς ὅστις τὸ ὑπέβαλεν.

11 Νοεμβρίου.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Χθὲς π. μ. ἐπεσκέφθησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κόμητος Μοντεμπέλλο καὶ ὁ Δυπερρέ, ἀντιναύαρχος τοῦ ἐν Πειραιεῖ ὁρμοῦντος γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου «Seignelay».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 11 Νοεμβρίου 1887.

. . . Ὁ κ. Δηλιγιάννης προσεπάθησε ν' ἀναιρέσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη λεχθέντα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἀκόμη ἐκλόνισεν ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη. Ἵνα μὴ ἀποδοθῇ ἡμῖν, ὅτι παρεξηγοῦμεν τοὺς λόγους τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἀναδημοσιεύομεν τὴν σχετικὴν περὶ τούτου περικοπὴν ἐκ τῆς «Πρωΐας».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 11 Νοεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 10 Νοεμβρίου.

Ὁ κ. Καραπάνος προβαίνει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι δὲν εἶνε μεγάλη ἡ αἴγλη, ἣν περιεβλήθη ἡ δημοσία ἡμῶν πίστις.

Φθάσας δμως δπου ἔφθασε δὲν ἦτο δυνατὸν ν'ἀποφύγῃ νὰ διαλάβῃ περὶ τῶν μέσων, δι'ὧν ἡ πίστις τοῦ Κράτους θέλει περιβληθῇ τὴν αἴγλην, ἣν δὲν ἤρκεσαν ν' ἀποδώσωσιν αὐτῇ αἱ ἐνέργειαι τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ὡς τοιαῦτα προτείνει τὴν μετὰ τῶν δανειστῶν ἡμῶν συνεννόησιν καὶ τὴν ἀναβολὴν τῆς καταβολῆς τοῦ χρεωλυσίου.

— Διὰ τούτου ὅπερ προτείνετε, λέγει αὐτῷ ἐν ἐρεθισμῷ προφανεῖ ὁ κ. Τρικούπης, οὐδὲν ἄλλο προτείνετε ἢ τὴν χρεωκοπίαν· ἀναβολὴ τῆς καταβολῆς τοῦ χρεωλυσίου οὐδὲν ἄλλο σημαίνει εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου ἢ χρεωκοπίαν.

Λυποῦμαι, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Καραπάνος, διότι πάλιν μεταχειρίζεσθε τὴν λέξιν ταύτην, ἥτις ὑπηρετεῖ μὲν τὰ συμφέροντά σας, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 7/19 Νοεμβρίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, 1/13 Νοεμβρίου 1887.

Τότε πάντες ἔσονται κριταὶ καὶ θὰ ἴδώμεν ποῦ θὰ εὕρῃ τὰ κενὰ ἡ φιλοσκώμμων ῥητορεία τοῦ κ. Σωτηροπούλου, ἢ ἡ περινενοημένη καὶ γραώδης οἰκονομικὴ σοφία τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἐκτίθενται τόσον σαφῶς, τὰ κυβερνητικὰ μέτρα ἐφαρμόζονται τόσον ἀτέγκτως καὶ χρηστῶς, ἡ βελτίωσις τῶν δημοσίων εἰσπράξεων εἶνε τόσον καταφανής, ὥστε ὁ μῦθος λαμβάνει πραγματικὴν ὑπόστασιν καὶ ἀναγκάζεταί τις νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ψαύει τὸν τύπον τῶν ἥλων. Ἀμφιβάλλω ἂν ἀπὸ τῆς νέας βασιλείας ὑπῆρξε χρηματικὴ διαχείρισις τόσον αὐστηρὰ καὶ σώφρων, ὅσον ἡ τοῦ λήγοντος ἔτους. Ὁ κ. Τρικούπης, ἀποκλείσας ὅλως ἀπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν οἰκονομικῶν τὰς κομματικὰς ἐπιδράσεις καὶ καταδιώξας δικαστικῶς πᾶσαν κατάχρησιν, κατώρθωσε νὰ ἀποδείξῃ ὅσον οὐδεὶς ἤλπιζε τελεσφόρους τὰς ψηφι-

σθείσας αὐξήσεις τῶν φόρων καὶ ἢ νὰ πραγματοποιήσῃ ἐντελῶς, ἢ νὰ λανθασθῇ κατ' ἐλάχιστον ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς ὑπολογισμοῖς του. Ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν ὅτι μόνου τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς αἱ εἰσπράξεις ὑπερέβησαν, κατὰ τὸν Ὀκτώβριον, πρᾶγμα πρωτοφανές, τὸ ἓν ἑκατομμύριον. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ περὶ τὰς ἐγκεκριμένας δαπάνας φειδὼ ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε ἐκ μόνου τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, τοῦ καὶ πάντων δυσμεταχειριστοτάτου, ἐγένετο οἰκονομία δύο ἑκατομμυρίων, δαπανηθέντων μόνον 16 ἀντὶ τῶν ἐψηφισμένων 18 ἑκατομμυρίων. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης διαρρηγνύει τὰ ἱμάτιά του ἐπὶ τοιαύτῃ ἀσεβείᾳ πρὸς τὴν κοινοβουλευτικὴν παντοδυναμίαν, ἀξιῶν ὅτι πᾶν ὅ,τι ἐψήφισεν ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ ταμείου, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ ῥιφθῇ ἐκ τοῦ παραθύρου· ἀλλ' ὑποπτεύω ὅτι ὡς πρὸς τοῦτο οἱ φορολογούμενοι αἰσθάνονται πλείονα τρυφερότητα πρὸς τὴν ἀντικοινοβουλευτικὴν μέθοδον τοῦ κ. Τρικούπη.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 12 Νοεμβρίου.

Δὲν ἐδικαιούμεθα βεβαίως νὰ ἀναμένωμεν παρὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐπιτυχῆ τὴν ἔκβασιν τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ, ἐκ τοῦ προτέρου κάλλιστα εἰδότες τὸ στερρὸν καὶ ἀδιάσειστον τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Καὶ αὐτὴ ἡ «Νέα Ἐφημερὶς» ἡ ὁμολογουμένως τηρήσασα ἀνεξάρτητον ὅλως θέσιν κατ' αὐτὰς καὶ προειποῦσα, ὅτι ἐν ἀφατριάστῳ πνεύματι ἤθελεν ἀποφανθῇ τὰς γνώμας αὐτῆς ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἰδοὺ πῶς, μετριοφρόνως λίαν, γράφει ἐπὶ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ πρώτου ἐν ἴσοις.

«Οὕτω παρετηρήσαμεν μετὰ λύπης βαθυτάτης, ὅτι τῇ πρωΐᾳ τῆς χθὲς 10ης Νοεμβρίου, ἐπιούσῃ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἰς οἰκονομικὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μεγίστην ἐμποιήσασαν ἁπανταχοῦ ἐντύπωσιν, δὲν εὑρέθη μία ἐφημερὶς τῆς πρωτευούσης δυνηθεῖσα ἐντόνως νὰ παραστήσῃ τὰ τῆς ἀνασκευῆς ἣν ἀπεπειράθη ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτεύσεως, τοὐναντίον δὲ ὁ τύπος

ἐφάνη ἀποδεχόμενος ταύτην μετ' ἀποδοκιμασίας προφανοῦς, ἢ μετ' εἰρωνείας, ἢ μετ' ἀδιαφορίας».

Ἐπέπρωτο λοιπὸν νὰ ἐμπεδώσῃ τὰς γεννηθείσας ἐκ τοῦ λόγου τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐλπίδας ὁ λόγος τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀντιπολιτεύσεως! Ὁποία εἰρωνεία τῶν πραγμάτων!

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 11 Νοεμβρίου.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

«Δι' ἓν καὶ μόνον ἡμεῖς χαίρομεν ἐγκαρδίως καὶ τοῦτο εἶνε ἡ ἐπικρατήσασα κατὰ τὸ λῆγον ἔτος οἰκονομία καὶ φειδὼ περὶ τὰς δαπάνας εἰς ἃς κυρίως ὀφείλεται οὐχὶ ἔλλειμμα 25 καὶ 28 ἑκατομμυρίων, ὡς ἀνέγραφον προφητεύουσαι αἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐφημερίδες, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἰσοζύγιον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ λήγοντος ἔτους. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ λέξις ἰσοζύγιον ἐν τῷ ἑλληνικῷ προϋπολογισμῷ εἶνε ὄνειρόν τι, πρᾶγμα ἀσύνηθες, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἰσοζυγίου ἠναγκάσθησαν νὰ πεισθῶσιν, ἔκπληκτοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντίπαλοι τοῦ κ. Τρικούπη ἀφορῶντες εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἀριθμῶν δι' ὧν ἀποδεικνύεται σαφέστατα τὸ διὰ τῆς περικοπῆς δαπανῶν, καὶ τῆς αὐστηρᾶς τῶν φόρων εἰσπράξεως, εἰς τὴν καθυστέρησιν τῶν ὁποίων ὀφείλεται ἡ ἀταξία τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας, ἐπιτευχθὲν ἰσοζύγιον. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ὅστις πολὺ ὀλίγον διαφέρει τοῦ ἤδη λήγοντος ἐπεκράτησε τὸ αὐτὸ πνεῦμα οἰκονομίας, διότι ἐν ταῖς δαπάναις τῶν ὑπουργείων γίνονται οἰκονομίαι τεσσάρων καὶ ἡμίσεως περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν».

(Ἐκ τῆς «Πανόπης» Σύρου).

«Ὑπεβλήθη πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1888. Ὁ ἐπὶ τούτου δὲ εἰσηγητικὸς λόγος

τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὑπῆρξεν ἀληθῶς θαυμάσιος, καὶ ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον ὅλων. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν ὁμιλεῖ πλέον ἐπὶ βάσεως σκοτεινῆς, ἀλλ' ἔχει ἤδη ἀριθμοὺς δεδοκιμασμένους ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ τρέχοντος καὶ τῶν παρελθόντων ἐτῶν, καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν βάσεων στηρίζει ἐν πλήρει φωτὶ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888».

(Ἐκ τοῦ «Εὐρίπου» Χαλκίδος).

12 Νοεμβρίου.

Χθὲς περὶ τὴν τρίτην ὥραν μ. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέψατο εἰς τὸ μέγαρον τῆς τουρκικῆς πρεσβείας τὸν πρεσβευτὴν κ. Φεριδοὺν βέην, παραμείνας ἐπ' ἀρκετόν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, Κωνσταντινουπόλεως, 11 Νοεμβρίου 1887.

Τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ.

Ἀθῆναι, τῇ 7 Νοεμβρίου 1887.

Παρῆλθε πενθήμερον ἀπὸ τῆς ἐξόχου ἀγορεύσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, δι' ἧς ἱκανοποιήθησαν αἱ τολμηρότεραι ἐλπίδες καὶ ἐπηλήθευσαν αἱ παράβολοι ἐπαγγελίαι του, καὶ παρὰ τὰ εἰθισμένα, δὲν ἐφάνησαν ἔτι ἐπὶ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς οἱ τοὐναντίον φρονοῦντες, ἵνα ἀντιταχθῶσι κατὰ τοῦ παρασύροντος αὐτοὺς χειμάρρου, ἐκ τῆς ῥαγδαίας εὐγλωττίας τοῦ κ. Τρικούπη, ἵνα ἀγωνισθῶσι νὰ ἐλαττώσωσι τὸ θαμβωτικὸν φῶς, τὸ ὁποῖον διεχύθη ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας. Μόλις εἶχε σιγήσει ἡ διάτορος φωνή του, κατερχομένου τὸ βῆμα, δύο ἢ τρεῖς μόνον παράτονοι κραυγαὶ ἐτολμήθησαν ἀπέναντι τοῦ ἁρμονικοῦ συνόλου, ὅτι ἡ ἀνακρίβεια τῶν ἀριθμῶν, οἵτινες κατεστρώθησαν, δὲν εἶνε ἀμφίβολος καὶ ὅτι τὴν ἀνακρίβειαν ταύτην ἤθελον σπεύσει, ἵνα καταδείξωσιν, ὅπως μὴ ἐπὶ μακρὸν τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν διατελῇ ὑπὸ τὴν μολυσματικὴν ἐπήρειαν τῶν ἀνακριβειῶν τούτων· ἡ μακρὰ ἀγόρευσις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐδημοσιεύθη εὐθὺς τῇ ἑπομένῃ πρωΐᾳ αὐτολεξεὶ ἐν τῷ ἐπισήμῳ ὀρ-

γάνῳ, τῇ ἐφημερίδι «Ὥρᾳ», μεθ' ὅλων τῶν καββαλιστικῶν ἀριθμῶν καὶ ποσῶν καὶ ἦτο δυνατὸν ἐκεῖθεν νὰ ἀρυσθῇ ὅτι ἐζήτει μετὰ τῶν μικροτάτων λεπτομερειῶν τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ ἐνθυμεῖταί τις κατ' ἀνάγκην τὴν δηκτικὴν καλοκἀγαθίαν τοῦ κ. Τρικούπη, ἣν εἶχε τὴν ὄρεξιν, κατόπιν τριώρου πυκνῆς ἀγορεύσεώς του, νὰ δείξῃ πρὸς τὸν ζητήσαντα νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις μέχρι τῆς διανομῆς τῶν πινάκων, εἰπὼν ὅτι εὐχαρίστως ἤθελε τῷ παράσχει ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ ἡμερῶν προθεσμίαν, ἵνα προετοιμασθῇ καὶ καταρτισθῇ πρὸς ἀπάντησιν. Ἤξιζε βεβαίως τοιαύτην εἰρωνείαν ἡ πρωτοφανὴς αὕτη αἴτησις ἀναβολῆς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 12 Νοεμβρίου 1887.

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ

Λοιπὸν ὁ κ. Δηλιγιάννης ὡμίλησε καὶ ἐκ δευτέρου. Ἀπέναντι τῆς σαφοῦς, εἰλικρινοῦς, εὐπαρρησιάστου ἀγορεύσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἥτις διήνοιγεν ὁρίζοντας νέους ἐθνικῆς ἀκμῆς καὶ εὐημερίας, παρουσιάσθη ὁ κ. Δηλιγιάννης μὲ τρίχινον σάκκον, κρώζων πενθίμως, ἀναμασσῶν τὰς ἀνυποστάτους ἀπαισιοδόξους προφητείας του, ἀγωνιζόμενος μὲ τὰ αὐτὰ σκωριῶντα ὅπλα, μὲ τὰ αὐτὰ ἐπιχειρήματα, μὲ τὸ αὐτὸ λεκτικόν, μὲ τὰς αὐτὰς διανοητικὰς παρακρούσεις.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΒΟΥΛΗ

Ὁ κ. ***Πετρίδης***, ἐξεικονίζει τὴν θέσιν δεινὴν τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κορινθίας παθόντων ἐκ τοῦ σεισμοῦ. Τριακόσιαι οἰκογένειαι περίπου εὑρίσκονται ἐκτεθειμέναι εἰς τὸ ψῦχος καὶ ἐν ἐσχάτῃ πενίᾳ. Ἡ κυβέρνησις οὐδεμίαν λαμβάνει πρόνοιαν, καίτοι ἄρθρα ἀλλεπάλληλα ἐγράφησαν εἰς ἐφημερίδας καὶ ἀναφοραὶ διάφοροι ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν κατοίκων. Δὲν ἠξεύρει ἂν τοῦτο γίνεται, διότι εἷς τῶν κατοίκων,

καθ' ἃ ἤκουσεν, ἐτηλεγράφησεν ἀνευλαβῶς πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ οὗτος ἐχολώθη.

— Ταῦτα εἶνε ἄξια κωμῳδίας, ὑπολαμβάνει ἐκ τῆς θέσεώς του ὁ κ. Τρικούπης, καὶ ἀνάξια νὰ λέγωνται ἀπὸ τοῦ βήματος.

Πετρίδης. Ἐπαναλαμβάνω ὅ,τι ἤκουσα. Πιθανὸν νὰ μὴ εἶνε καὶ ἀληθές.

Τρικούπης. Δὲν ἐπαναλαμβάνονται ἀπὸ τοῦ βήματος φῆμαι τῶν τριόδων.

Πετρίδης. Ἐπὶ τέλους πιθανὸν κάποιος πολίτης νὰ ἔγραψεν ἀνευλαβῶς.

Τρικούπης. Οὐδεὶς ἔγραψεν ἀνευλαβῶς. Πάντες λίαν εὐλαβῶς ἔγραψαν.

Λήγοντος τοῦ ζωηροῦ τούτου ἐπεισοδίου ὁ κ. Λομβάρδος ἀπαντᾷ εἰς τὸν κ. Πετρίδην, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔπραξε πᾶν τὸ δυνατὸν ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐν Κορινθίᾳ ἐκ τῶν σεισμῶν. Ἀπέστειλεν ἀξιωματικούς, σκηνάς, ἔπεισε δὲ καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν βοηθημάτων νὰ διαθέσῃ 40,000 δραχμὰς ὑπὲρ αὐτῶν.

13 Νοεμβρίου 1887.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῇ κυρίᾳ Δραγούμῃ τὰ μέλη τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ ἄλλοι κεκλημένοι. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐγένετο ἑσπερίς, εἰς ἣν παρέστη καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ Τρικούπης.

ΑΙΩΝ, 13 Νοεμβρίου.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ κ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

...Τὸ δόγμα, τὸ ὁποῖον ἀσπάζονται οἱ περὶ τὸν κ. Τρικούπην εὗρον ἄλλοτε ἀναγεγραμμένον ἐν τῇ ἐφημερίδι ἥτις ἐκπροσωπεῖ τὰ φρονήματά του· διηνεκὴς ἐργασία, ἔγραφεν ἡ «Ὥρα» εἰς ἄρθρον τοῦ ὁποίου ὁ συντάκτης θὰ ἦτο βεβαίως ὁ κ. πρωθυπουργός, διη-

νεκὴς ἐργασία καὶ βαρεῖα φορολογία, εἶνε ὁ κλῆρος τῶν νεωτέρων λαῶν.

. . . Τινὰ τῶν μελῶν τῆς πλειονοψηφίας ἐπεθύμουν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ πρώην πρωθυπουργός, ἄλλα δέ, καίτοι ἔχοντα τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν, ἐθεώρησαν τοῦτο, ἕνεκα τῶν περιστάσεων, μὴ κατορθωτόν, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἠδύναντο νὰ ἀποτελέσωσι μόνα των πλειονοψηφίαν ἠναγκάσθησαν νὰ συνταχθῶσι μετὰ τῶν φίλων τοῦ κ. Τρικούπη καὶ νὰ τὸν ἀναδείξωσι πλειονοψηφοῦντα. Τοιαύτη εἶνε ἡ ἱστορία τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Τρικούπη εἰς τὴν ἐξουσίαν. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὰ ἐν τῇ πλειονοψηφίᾳ πρόσωπα, ὅσα ἔδωκαν ψῆφον εἰς τὸν κ. Τρικούπην καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων ἤμην καὶ ἐγώ, δὲν ἐσκέπτοντο οὔτε περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, οὔτε περὶ ἄλλου τινὸς ἐσωτερικοῦ ζητήματος. Ἔβλεπον ὅτι οἱ στόλοι τῶν μεγάλων δυνάμεων εἶχον ἀποκλείσει τὰ παράλια ἡμῶν καὶ ὅτι πολλαὶ νῆσοι καὶ πόλεις ἤρχισαν νὰ στερῶνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ τὸ προϊὸν ἀμπέλων καὶ σταφιδαμπέλων ἐκινδύνευε νὰ καταστραφῇ δι' ἔλλειψιν θείου· ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἵστατο ἀντιμέτωπος πρὸς τὸν τουρκικὸν καὶ ὁ κίνδυνος ἦτο ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ συμβῶσι συμπλοκαί, ὡς καὶ συνέβησαν, ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις δὲν κατείχοντο εἰμὴ ὑπὸ μόνης τῆς ἰδέας, ὅτι ἦτον ἀνάγκη νὰ σχηματισθῇ ἀμέσως Κυβέρνησις, ἔχουσα τὴν τόλμην. . . .

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 12 Νοεμβρίου.

Τὸ «Δίκαιον» ἀνακηρύττει ὅτι ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀναρρήσεως τοῦ κ. Τρικούπη ἀποκατέστη ἐν Ἑλλάδι πλήρης διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ τάξις. «Εἶνε, λέγει, ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστος ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἀνορθώσας ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ τὰ οἰκονομικά του, παρὰ τὰς θυσίας, εἰς ἃς ὑπέβαλεν αὐτὸν ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιτεύξεως τῆς ἐθνικῆς καὶ γεωγραφικῆς ἑνότητος. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη προοιωνίζεται αἴσιον τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 12 Νοεμβρίου.

Ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν ἰδιαιτέρως ὡς σημαντικὸν κατόρθωμα, ἴσα βαρῦνον πρὸς τοὺς λόγους τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, τὴν εὐταξίαν, ἥτις τηρεῖται ἐν αὐτῇ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῶν συνεδριῶν. Δὲν δύναταί τις ἐπαξίως νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν πρόοδον, ἐὰν δὲν ἔλαβε πεῖραν τῆς ἐπικρατούσης πρό τινος ἔτι ταραχῆς καὶ βοῆς καὶ συγχύσεως καὶ ὀχλοκρατίας.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 13 Νοεμβρίου 1887.

Ἐπιστέλλουσιν ἐξ Ἀλεξανδρείας τῇ «Ὥρᾳ»: Ἡ Αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' αὐξήσῃ τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καλλιεργουμένου καπνοῦ ἀπὸ 2 $^1/_2$ λιρῶν εἰς δέκα λίρας κατὰ φεδάνιον. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου θέλει περιορισθῇ ἀναμφιβόλως ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, ἂν ὄχι κατὰ τὰ τρία τέταρτα ἢ τὸ ἥμισυ, βεβαίως κατὰ τὸ ἓν τέταρτον καὶ ἐντεῦθεν φυσικῷ τῷ λόγῳ θέλει αὐξήσει ἀναλόγως ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καπνῶν, καὶ μάλιστα τῶν ἐξ Ἑλλάδος, ἀφοῦ, ὡς γνωστόν, τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν μὲν ἐξ Ἑλλάδος καπνῶν εἶνε 12 $^1/_2$ γρόσια κατ' ὀκᾶν, τῶν δ' ἐκ Τουρκίας 17 $^1/_2$ γρόσια κατ' ὀκᾶν. Καὶ ἐὰν μὲν ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς φορολογίας τοῦ καλλιεργουμένου καπνοῦ ἐπέλθῃ ἐλάττωσις κατὰ τὰ τρία τέταρτα θ' αὐξήσῃ ἡ ἔξωθεν εἰσαγωγὴ καπνοῦ κατὰ τρία ἑκατομμύρια ὀκάδων, ἂν δ' ἐπέλθῃ ἐλάττωσις κατὰ τὸ ἥμισυ, ἡ εἰσαγωγὴ θ' αὐξήσῃ κατὰ δύο ἑκατομμύρια ὀκάδων, καὶ ἂν ἡ ἐλάττωσις περιορισθῇ εἰς ἓν τέταρτον πάλιν ἡ εἰσαγωγὴ θ' αὐξήσῃ κατὰ ἓν ἑκατομμύριον ὀκάδων. Σπουδαίως ἄρα θέλει ὠφελήσει τοὺς ἐν Ἑλλάδι καπνοπαραγωγοὺς καὶ καπνεμπόρους ἡ νέα αὕτη φορολογικὴ ἐν Αἰγύπτῳ μεταρρύθμισις».

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 13 Νοεμβρίου.

Ἀναμφιβόλως ἡ σημερινὴ συνεδρίασις ὑπῆρξεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους γόνιμος εἰς εὐφυολογίας, προκαλέσασα τὸν ἀκράτητον καὶ πα-

ρατεταμένον γέλωτα τῶν τε κ. κ. ἀντιπροσώπων καὶ τῶν ἀκροατῶν, τοὺς ὁποίους ἡ ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἑβδομάδα σοβαρὰ πολιτικὴ συζήτησις ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. . . .

Μπογιατζόγλους. Ἅπαντες οἱ ῥήτορες, λέγει, τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπό τινων ἡμερῶν καταγίνονται εἰς ἀριθμήσεις, πολλαπλασιασμούς, ἀφαιρέσεις, ἀναλογίας καὶ ἀνευρέσεις μέσων ὅρων. Εἰς τὸν στηθέντα μέλανα πίνακα, ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος τοῦ κ. Δηλιγιάννη καταγίνονται εἰς ἀφαιρέσεις οἱ φίλοι του. Τὴν μέθοδον ταύτην δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ ῥήτωρ, ἀλλ' ἐπὶ τῆς λογικῆς βασιζόμενος θ' ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς κ. κ. Δηλιγιάννην, Σωτηρόπουλον καὶ Καραπάνον.

Ἀνασκευάζει τὰς γνωστὰς θεωρίας τῶν κ. κ. Δηλιγιάννη καὶ Καραπάνου καὶ προκειμένου περὶ τοῦ κ. Σωτηροπούλου, ὅστις ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐψήφισε τὸν κ. Τρικούπην τὸ 1886, ἕνεκα τῆς ἐπειγούσης ἀνάγκης, λέγει τὰ ἑξῆς: «Μάλιστα· ἐψηφίσατε τὸν κ. Τρικούπην καὶ ἐσύρατε τὸ ἅρμα του, ἐνῷ διὰ τῆς μάστιγός του σᾶς ἐμάστισε, γενόμενος δαμαστής σας. Ἀλλ' ἡ μάστιξ τοῦ κ. Τρικούπη ἐπήνεγκεν αἰσιώτερα ἀποτελέσματα τῶν χλιαρῶν θωπειῶν τοῦ ἀρχηγοῦ σας». Εἶνε ἔξω περιγραφῆς ὁ διαδεχθεὶς τὰς λέξεις ταύτας τοῦ ῥήτορος γέλως τῆς Βουλῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 12 Νοεμβρίου.

Ποία δὲ ἦτο ἡ ἐπίθεσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη; τὸ μέρος τοῦτο ἐδημοσιεύθη ὁλόκληρον ἐν τοῖς φύλλοις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τῇ «Πρωΐᾳ» καὶ τῷ «Αἰῶνι». Στύψατέ το διὰ νὰ σᾶς μείνουν ὀλίγαι σταγόνες ἀμφιβόλου καὶ αὗται διαυγείας. Διὰ νὰ ἀναποδογυρίσῃ τὰς τρανὰς ἐνδείξεις, ἃς προσήγαγεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον ὁ κ. πρωθυπουργὸς πείσας πάντας τοὺς μὴ ἐξ ἐπαγγέλματος προκατειλημμένους, περὶ τῆς πιθανότητος τοῦ ἰσοζυγίου, ἐπέμεινεν εἰς ἀναλύσεις ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ὅλοι ἦσαν ὑπὲρ τῶν συλλογισμῶν τῆς Κυβερνήσεως.

ΩΡΑ, 14 Νοεμβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Ὁ κ. Βογιατζόγλους, ἀπαντῶν εἰς τοὺς ἀγορεύσαντας ἀντιπολιτευομένους, λέγει ὅτι ἡ ἀριθμητικὴ αὐτῶν εἶνε σφαλερά, στηριζομένη ἐπὶ τῆς διαστροφῆς τῶν ἀριθμῶν, ἀποδεικνύει δὲ τοῦτο ἀναφέρων τὰς ἀντιφάσεις τῶν ῥητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀπαντᾷ εἶτα εἰς τὴν πρόκλησιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τοῦ κ. Σωτηροπούλου, ὅπως δυσπιστῇ ἡ Βουλὴ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, λέγων ὅτι ὁ μόνος πολιτικὸς ἀνήρ, εἰς ὃν δύναται νὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τὸ ἔθνος εἶνε ὁ κ. Τρικούπης, αὐτὸς δὲ ὁ κ. Σωτηρόπουλος καὶ οἱ ἄλλοι ἀντιπολιτευόμενοι, οἱ ἀποτινάξαντες τοῦ τραχήλου των τὸν τέως πρωθυπουργόν, εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἔστρεψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἰς τὴν σιδηρᾶν αὐτοῦ χεῖρα, τὴν μὴ θωπεύουσαν ἀλλὰ μαστιγοῦσαν αὐτούς, ἐνεπιστεύθησαν τὰς τύχας τοῦ ἔθνους κατὰ τὴν κρισιμωτάτην περίστασιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Ἀπαντῶν εἶτα ὁ κ. Μπογιατζόγλους εἰς διακοπήν τινα τοῦ κ. Καραπάνου, λέγει ὅτι βεβαίως μαστίγιον χρειάζεται εἰς τοὺς κολυβιστάς, οἵτινες ἐν τῇ σαπρίᾳ τῆς Ἀνατολῆς ζήσαντες παρουσιάζονται ἤδη ὡς οἰκονομολόγοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 15 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ Βουλὴ χάνει τὸν καιρόν της ἔξω παντὸς θέματος, ἵνα ζυγίσῃ ἀκριβῶς τὸ βάρος τοῦ πρωθυπουργικοῦ λόγου καὶ κλονίσῃ παρὰ τῷ Κοινῷ τὴν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν, ἣν φοβεῖται, ὅτι ἐνεποίησαν αἱ πλήρεις ἐλπίδων ἐπαγγελίαι τοῦ κ. Τρικούπη. Δὲν ἤρκεσεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πρέπει ὅλοι ν' ἀνέλθωσιν εἰς τὸ βῆμα, ὡς οἱ ἀρχαῖοι χοροὶ καὶ ἡμίχοροι ἔρχονται κλαίοντες τὴν μοῖραν τῆς Ἑλλάδος, προλέγοντες τὸ ἄφυκτον μέλλον, καὶ τοῦτο χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ τι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἄνευ ἀφορμῆς, μόνον καὶ μόνον, διότι ἵσταται ἀπέναντι αὐτῶν ὁ κ. Τρικούπης. Ἡ συζήτησις λαμβάνει τὸν τύπον

ἀπεράντου ἐπερωτήσεως, τὴν ὁποίαν φουσκώνει ἕκαστος ὡς ἀσκὸν ἐμφυσῶν ὅλον τὸν ἀέρα τῶν πνευμόνων του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 13 Νοεμβρίου.

Ἡ χθεσινὴ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς.

Ἐν τέλει ὁ κ. Σιμόπουλος ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἐγκρίνει τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως, ἵνα ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶνε μέλη κράτους, ἐννοοῦντος νὰ ἐκπληρώσῃ πιστῶς τὰς ὑποχρεώσεις του. (Εὖγε! εὖγε! ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως).

Κατερχόμενον τὸν κ. Σιμόπουλον ἐκ τοῦ βήματος συγχαίρουσι πολλοὶ ἐκ τῶν συμπολιτευομένων, πρῶτος δὲ ὁ κ. πρωθυπουργός, ζωηρῶς θλίβων τὴν χεῖρά του.

14 Νοεμβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας καὶ παρέμεινε περὶ τὴν 1 περίπου ὥραν.

Ἐπίσης ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 13 Νοεμβρίου 1887.

. . . .

Ἡ ἀντιπολίτευσις κατεφωράθη ὅλως ἀνίκανος πρὸς ἀμφότερα καὶ πλὴν τούτου ἐξ ὁλοκλήρου ἀνεπιτηδεία καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἔλεγχον. Ἡ ἀνικανότης της αὕτη συνετέλεσεν, ὥστε ὁ θρίαμβος τοῦ κ. Τρικούπη νὰ φαίνεται πολὺ μεγαλείτερος ἢ ὅσον πράγματι εἶνε. Ὅ,τι ἤλπιζεν ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ ἐπιτύχῃ ἐκ τῶν σφαλμάτων τῆς κυβερνήσεως, ἐφ' ὧν καὶ μόνον ἐστηρίζετο, τὸ ἐπέτυχεν αὕτη ἐκ τῆς μωρίας τῶν ἀντιπολιτευομένων. Ἐπὶ πόσον χρόνον ὁ προϊστάμενος τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ οἱ ἐπίλεκτοι ἐκ τῶν φίλων καὶ τῶν συμμάχων του καὶ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ἐξεκώφαινον τὸν κόσμον, ὅτι τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη οὐ μόνον εἶνε ἄστοχον, ἀλλὰ καὶ ὀλέθριον εἰς τὸν τόπον, καταγγέλλοντες αὐτὸ ὡς ἄγον ἡμᾶς κατ' εὐθεῖαν καὶ ταχύτερον εἰς τὴν χρεωκοπίαν, τὴν ὁποίαν προβλέ-

ποντες ἄλλως ἄφευκτον συνεβούλευον νὰ καταπολεμήσωμεν διὰ τῆς ὁμοιοπαθητικῆς μεθόδου καὶ πρὸς τοῦτο προέτεινον τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀποτίσεως τῶν ὀφειλῶν μας. Ἐκ τούτων ἄλλοι προϋπελόγιζον τὸ ἔλλειμμα τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς 25, ἄλλοι εἰς 30 ἑκατομμύρια, καὶ τοῦτο ἔπραττον οὐ μόνον κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν, ὅτε τὰ διδόμενα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, δημοσιευόμενα ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς κυβερνήσεως», παρεῖχον ἀκριβῆ περίπου τὴν εἰκόνα αὐτῆς καὶ εὔκολον τὴν ἐκτίμησιν. Καὶ ὅμως μέχρι τῆς προχθὲς ἦσαν ἀνίκανοι νὰ τὸ ἐννοήσωσι καὶ δὲν ἔπαυον ἐκτιθέμενοι εἰς τὴν κοινωνίαν ἐπὶ πρωτοφανεῖ διανοητικῇ ἀμβλύτητι. Μόνον ὅτε ὁ κ. Τρικούπης ἀντλῶν ἐκ τῶν κατὰ τὸ πλεῖστον γνωστῶν τούτων στοιχείων τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συνήρμοσεν εἰς ἓν ὅλον τὰ πορίσματα τῶν μέχρι τοῦδε εἰσπράξεων καὶ τῶν δαπανῶν, καὶ συνήγαγεν ἐκ τούτων ὡς συμπέρασμα τὴν εὐδοκίμησιν τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτοῦ συστήματος, καὶ διεβεβαίωσε τὴν Βουλήν, ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἀποδείξῃ αὐτὸν ἀρτιμελῆ, τότε μόνον ἡ ἀντιπολίτευσις κατεῖδεν, ὅτι διέφευγεν ὑπὸ τοὺς πόδας της τὸ ἔδαφος καὶ ἀγωνίζεται τώρα διὰ τῶν ὀνύχων νὰ κρατηθῇ εἰς τὴν θέσιν της. Ἀλλ' εἰς μάτην· εἶνε ἀκατάβλητος τῶν πραγμάτων ἡ δύναμις. Αὐτὸς ὁ κ. Θ. Δηλιγιάννης δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ ὁμολογήσῃ τὴν πλάνην του, ἐνῷ προσεπάθει νὰ τὴν ἀρνηθῇ, εἰπών, ὅτι τὸ ἔλλειμμα ἴσως θὰ ἀνέλθῃ εἰς δέκα μόνον ἑκατομμύρια, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἀμείλικτος κ. Σωτηρόπουλος συγκατένευσε νὰ περιορίσῃ αὐτὸ εἰς δώδεκα.

ΩΡΑ

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΜΙΝΩΟΣ ΜΠΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μπογιατζόγλους. Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τῆς συζητήσεως ἔτεινον τὸ οὖς, ἵνα κατανοήσω καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς ἐννοίας, τὴν ὁποίαν

ἥ τε Συμπολίτευσις καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις ἔδιδον εἰς τὸ γεγονὸς τῆς καταθέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, περὶ οὗ ἐγένετο τόση συζήτησις. Τοσούτῳ μᾶλλον ἔτεινον τὴν προσοχήν μου, ὅσῳ ὁ ἔντιμος ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐξήνεγκε φωνὴν πρὸς πάντας ἡμᾶς (δεικνύει τὴν δεξιάν). «Δυσπιστεῖτε», εἶπε, «πρὸς τὰς ἐπαγγελίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, δυσπιστεῖτε, ἵνα μὴ βράδιον μετανοήσητε». Ἡ φωνὴ αὕτη δὲν ἦτο δυνατόν, εἰμὴ νὰ ἐπενέγκῃ καὶ εἰς ἐμὲ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ ἐντείνω πάσας τὰς δυνάμεις μου, ἵνα κατανοήσω τὴν βαρύτητα τῶν ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ἐκφερομένων ἰδεῶν ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ 1888 καὶ τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ 1887. Ἀμέσως ἐννόησα, ὅτι ζήτημα ἐμπιστοσύνης ἐτίθετο ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου. Ἀλλ' ἐὰν δὲν εἶνε δυνατόν, ὡς εἶπον, νὰ ἀποφύγωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων ἡμῶν, ἐὰν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκφύγωμεν τοῦ διλήμματος τὸ ὁποῖον προηγουμένως ἀνέπτυξα ὑμῖν, τί ὑπολείπεται ἄλλο, εἰμὴ πάσῃ δυνάμει ν' ἀναπτύξωμεν ὅσον ἔνεστι τὴν ἐργασίαν καὶ νὰ ὠθήσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν πρὸς ἐργασίαν, ἔστω διὰ τοῦ μαστιγίου, ὡς εἶπε χθὲς ὁ ἀξιότιμος ἐκ Μεσσηνίας βουλευτής, εἰς τὸ νὰ ἐξωθήσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν πρὸς ἐργασίαν, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἐπαρκέσῃ πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους; Δυσπιστεῖτε, λέγετε, πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς μερίδος ταύτης, καὶ ἀπορεῖτε διατί δὲν ζητοῦμεν νὰ ἀποτινάξωμεν αὐτὸν τοῦ τραχήλου, ἀλλὰ νομίζετε τοῦτο εὔκολον; ὅταν ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν τῇ πρώτῃ δυσχερείᾳ, εἰς ἣν εὑρέθητε, ἐν τῇ πρώτῃ ἀνωμαλίᾳ εἰς ἣν περιέπεσεν ἡ μερὶς ὑμῶν, ἀποτινάξασα τὸν ἕως τότε ἀρχηγόν της, ὅταν ὑμεῖς δὲν ἠδυνήθητε νὰ εὕρητε ἕτερον πρόσωπον, πρὸς ὃ ν' ἀποδώσητε τὴν δύναμιν ὅλης τῆς πτέρυγος, καὶ προσετρέξατε εἰς τὸν ἡττημένον τῆς 7 Ἀπριλίου, ὅταν ὑμεῖς ὡμολογήσατε, ὅτι ἐπράξατε τοῦτο, διότι ἡ τόλμη τοῦ ἀνδρὸς ἐγοήτευσεν ἡμᾶς καὶ ἐδέθητε ὑπὸ τὸ ἅρμα του, τολμᾶτε νὰ λέγητε πρὸς ἡμᾶς: τινάξατέ τον ἐκ τοῦ τραχήλου σας; Βεβαιῶ ὑμᾶς, ὅτι δὲν εἶνε πολὺ εὔκολον. Προτιμῶμεν τὴν σιδηρᾶν αὐτοῦ χεῖρα, τὴν κρατοῦσαν τὸ μαστίγιον· δὲν θωπεύει, ὡς παρετη-

ρήσατε καὶ ὑμεῖς, ἀλλὰ μαστιγεῖ· προτιμῶμεν τὴν σιδηρᾶν αὐτὴν χεῖρα ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην, θωπευτικὴν μέν, ἀλλ' ἀσθενῆ.

Δὲν ἐτόλμησεν ὁ ἀξιότιμος ἐκ Μεσσηνίας βουλευτής, ὅτε ὁ ἐξ Ἀρκαδίας κατέπεσεν, ὅτε ὁ ἵππος ὁ θυμοειδὴς κατέρριψεν αὐτόν, δὲν ἐτόλμησε, λέγω, τὴν προσωπικότητα αὐτοῦ νὰ παρουσιάσῃ πρὸς ποδηγέτησιν τοῦ κόμματος, οὐδ' ἕτερός τις ἐτόλμησε νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀλλὰ πάντες κατέφυγον εἰς τὴν τόλμην τοῦ δαμαστοῦ ἐκείνου, τοῦ ἡττημένου τῆς 7 Ἀπριλίου, ὁ ὁποῖος βλοσυρῶς προσέβλεπεν αὐτοὺς καὶ οὐδόλως περιεποιεῖτό τινα καὶ σᾶς ἠνάγκασε νὰ ἀναθέσητε πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν τῆς μερίδος ὑμῶν, τῆς δυνάμεως τοῦ Κοινοβουλίου, διότι ἀπετελεῖτε τότε τὴν πλειονοψηφίαν, νὰ τὴν ἀναθέσητε εἰς αὐτόν, οὐχὶ διότι σᾶς περιεποιεῖτο, ἀλλὰ διότι ὠφείλατε νὰ ἀκολουθήσητε τὸ ἅρμα του, καὶ τὸ ἠκολουθήσατε ἐν γνώσει, ὅτι θὰ ἔπεμπε πάντας ὑμᾶς, καὶ ἐχθροὺς καὶ φίλους, εἰς κόρακας. Τοῦτο τῇ ἀληθείᾳ ὀνομάζεται γοητεία; Ὅταν ὁ ἐκ Μεσσηνίας μονιὸς παρέδωκε τὴν ράχιν αὐτοῦ πρὸς θωπείαν εἰς τὴν παλάμην τοῦ δαμαστοῦ ἐκείνου, ὡμολόγησε τὴν ὑπέροχον ἀξίαν τοῦ ἀνδρός. Προτιμῶ τὴν σιδηρᾶν αὐτὴν χεῖρα, παρὰ οἱανδήποτε ἄλλην, θωπευτικὴν μέν, ἀλλ' ἀσθενῆ.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἤτοι ἡ οἰκονομία περὶ τὰ στρατιωτικὰ πράγματα, ἡ ἀναστολὴ τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου τόκου, τὸ πρόγραμμα λέγω τοῦτο, θὰ ἦτο ἁρμόζον εἰς συβαριτικήν τινα κοινωνίαν, εἰς ἀπράγμονά τινα κοινωνίαν μᾶλλον, ἢ εἰς ἔθνος σφριγῶν καὶ ἐπιδιῶκον νὰ ἐπιτελέσῃ πόθους προαιωνίους. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο εἶνε ὅλως δυσάρμοστον, δύναται ἴσως νὰ εἰσχωρῇ φόβος περὶ τοῦ μέλλοντος εἰς τὸ πεπηγὸς αἷμα γερόντων τινῶν, ἀλλὰ τὸ σθεναρὸν ἔθνος, τὸ νέον ἔθνος, πεποιθὼς εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ, πεποιθὼς εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ἀπαιτεῖ χεῖρα στιβαράν. Τὸ ἐπ' ἐμοί, οὐδόλως ἔλαβον ἀφορμὴν ἐκ τῶν ἄχρι τοῦδε ῥηθέντων νὰ μεταβάλω πεποίθησιν, καὶ φρονῶ, ὅτι ἡ μερὶς αὕτη, ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐντίμου ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, αὐτὴν ταύ-

την τὴν ἀπάντησιν θέλει δώσει. Τὸ μαστίγιον ἐκεῖνο ἁρμόζει τοῖς συμβουλεύουσι τὸ ἔθνος τὴν ἀτίμωσιν, ἁρμόζει τοῖς ἐπαγγελλομένοις τὸν οἰκονομολόγον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γνώσεων, ἃς ἠρύσθησαν ἐκ τῆς σαπρίας τῆς Ἀνατολῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 15 Νοεμβρίου 1887.

... δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνατρέξῃ εἰς πολλῷ ἀπέχον ἀφ' ἡμῶν παρελθόν, διότι τότε ὑπεστήριζε τὸν κ. Τρικούπην καὶ διεσάλπιζεν αὐτὸν ὡς τὸν σωτῆρα τῆς Ἑλλάδος· αἱ πολιτικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ πεποιθήσεις τοῦ κ. Καραπάνου εἶνε νωπαὶ καὶ λίαν σωφρόνως ποιῶν ἀπέφυγε πάντα εἰς μακρὸν διήκοντα ὑπαινιγμόν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 18 Νοεμβρίου 1887.

Σήμερον πιθανῶς θέλει λάβει τὸν λόγον αὖθις ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἤγειρε διὰ τῶν ἀγορεύσεων αὐτῆς ἡ Ἀντιπολίτευσις, καὶ προκαλέσει ψῆφον ἐμπιστοσύνης. Ὡς ἠκούσαμεν ἡ Ἀντιπολίτευσις οὐδόλως ἐπιθυμεῖ, διὰ λίαν εὐνοήτους λόγους, ἡ παροῦσα συζήτησις νὰ καταλήξῃ εἰς ψηφοφορίαν. Πάντοτε σχεδὸν ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐπεμράθη νὰ διεκφύγῃ τὰς συνεπείας τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἀρνητικῆς αὐτῆς ἀντιδράσεως, ἀλλ ὡς πάντοτε καὶ σήμερον θέλει, φρονοῦμεν, ὑποκύψει πρὸ τῆς ἀνάγκης, δεχομένη τὸ ἀναπόφευκτον συμπέρασμα τῆς συζητήσεως, ἣν ἤγειρε καὶ ἐτήρησεν ἐπὶ τοσαύτας ἡμέρας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

... συμπεραίνει δέ, ὅτι καὶ ἐκ τῆς συζητήσεως ταύτης ἀσφαλῶς προκύπτει, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην στιβαρᾶς χειρὸς πρὸς διοίκησιν καὶ ἀρτίου πολιτικοῦ νοός, ὅτι δὲ τοιοῦτος εἶνε μόνος ὁ κ. Τρικούπης. Μετὰ τοῦτο, τῆς ὥρας οὔσης 7 μ. μ. ἐλύθη ἡ συνεδρίασις.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 12 Νοεμβρίου 1887.

Τὸ «Δίκαιον» τῆς Ρώμης ἀνακηρύττει, ὅτι ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν

ἀναρρήσεως τοῦ κ. Τρικούπη ἀποκατέστη ἐν Ἑλλάδι πλήρης διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ τάξις. « Εἶνε, λέγει, ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστος ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἀνορθώσας ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ τὰ οἰκονομικά του, παρὰ τὰς θυσίας, εἰς ἃς ὑπέβαλεν αὐτὸν ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιτεύξεως τῆς ἐθνικῆς καὶ γεωγραφικῆς ἑνότητος Ἡ ἐπιτυχία αὕτη προοιωνίζεται αἴσιον τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ».

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Χθὲς ἠγόρευσε τὸ δεύτερον ὁ κ. Τρικούπης, ἀπαντήσας εἰς πάντας συλλήβδην τοὺς ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως πειραθέντας νὰ ἀναιρέσωσι τὰ οἰκονομικὰ ἐξαγόμενα τῆς χρήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους, καὶ ἐπιτεθέντας κατὰ τῆς κυβερνήσεως, διὰ τὴν πολιτικήν, ἣν ἠκολούθησε κατὰ τὰς δύο περιόδους καθ' ἃς ἐν τῇ τελευταίᾳ πενταετίᾳ διηύθυνε τὰ κοινά. Ὁ δεύτερος οὗτος λόγος τοῦ κ. Τρικούπη ἦτο ῥαγδαῖος, καὶ ὅταν ἀκόμη δι' ἀριθμῶν ἀνῄρει τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν ἀντιπάλων. Κυρίως εἰπεῖν δὲν συνεζήτει, ἀλλ' ἀνέτρεπε, δὲν κατέστρωνε συλλογισμούς, ἀλλὰ παρέσυρε τὰς ἀντιρρήσεις καὶ τὰς ἐπιθέσεις. Ὅπου οἱ προλαλήσαντες ἐκ τῶν ἀντιπάλων ἔσφαλλον, δὲν ἠρκεῖτο νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο, ἀλλ' ἀντεπετίθετο κατ' αὐτῶν συμπληρῶν τὴν ἧττάν των. Ἂν ἐν τῇ πρώτῃ ἀγορεύσει ἡ ῥητορικὴ δὲν παρέσχε τὴν συνδρομήν της, χθὲς ὅμως πολλάκις τὰ δῶρά της ἐκάλλυνον τὴν ὁμιλίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Οὐδὲν ἐκ τῶν κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως λεχθέντων ἀφῆκεν ἄνευ ἀπαντήσεως, τοῦτο δ' ἐξετέλεσε μετὰ σφοδρότητος ἐλέγχοντος καὶ οὐχὶ ἐλεγχομένου.

Καὶ πρῶτον μὲν ἐξηγῶν τὸν χαρακτῆρα, ὃν ἔδωκεν ἡ ἀντιπολίτευσις κυρίως διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς, εἰπόντος ὡς συμπέρασμα τῆς ὁμιλίας του δυσπιστεῖτε πρὸς τὴν κυβέρνησιν, εἰς τὴν ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη ἐξακολουθοῦσαν συζήτησιν, δηλοῖ ἀξιωματικῶς, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔχει καθῆκον νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ κλείσῃ αὕτη πρὶν ἐκ-

φρασθῇ ἡ γνώμη τῆς Βουλῆς. εἶτα δὲ εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἔρευναν τῶν λεχθέντων ὑπὸ τῶν ἐπιλέκτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως παρακολουθεῖ αὐτοὺς εἰς ὅλα τὰ κύρια σημεῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστήριξαν τοὺς ἰσχυρισμούς των. Ἐνῷ δὲ ἐν τῇ πρώτῃ του ἀγορεύσει παρέλιπε νὰ ἐλέγξῃ τὴν πολιτείαν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως, ὡς ἰσχυρίζεται, ἂν δέ που ἐμνημόνευσέ τι σχετιζόμενον πρὸς αὐτήν, τοῦτο ἀνεφέρετο εἰς ἀριθμοὺς ἀπαραιτήτους πρὸς ἐξήγησιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, νῦν προκαλούμενος ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπιτεθείσης κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ δι' ὅσα ἔπραξεν αὕτη ἀπὸ τοῦ 1882, ἀμύνεται ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς του καὶ ἀντεπιτίθεται μετὰ δριμύτητος καὶ σαρκασμοῦ, εὐφραίνοντος τοὺς ἀκούοντας αὐτὸν ὀπαδούς του καὶ ταράσσοντος καὶ ἐξοργίζοντος τοὺς ἀντιπάλους.

Ἀμυνόμενος καὶ ἐπιτιθέμενος, ἐπιτιθέμενος καὶ ἀμυνόμενος ἄνευ διακοπῆς ἐπὶ τέσσαρας ὥρας ἀναπαριστᾷ τὴν εἰκόνα τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν, ἀναθεωρεῖ καὶ πάλιν καὶ ὑποστηρίζει τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ πολιτικὴν καὶ γενικῶς καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις, καὶ καταλήγει ἀξιῶν, ὅτι τὸ 1887 θὰ κλείσῃ μὲ ἰσοζύγιον, καὶ ὅτι ὅσα καὶ ἂν λέγῃ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ κλονίσῃ τὴν περὶ τούτου σχηματισθεῖσαν ἤδη πεποίθησιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς κοινωνίας. Ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ ἄλλως σκοποῦσα νὰ παρατείνῃ τὴν συζήτησιν ταύτην, ἐκ τῆς δευτέρας ἀγορεύσεως τοῦ κ. Τρικούπη θὰ ἐπιζητήσῃ βεβαίως ἀφορμὴν πρὸς παράτασιν ἐπὶ μακρότερον, πρὸς τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς χθὲς ἐζήτησάν τινες τὸν λόγον. Τὸ σχέδιον τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶνε νὰ προσπαθήσῃ νὰ μὴ περατωθῇ ἡ συζήτησις μέχρι τοῦ Σαββάτου, ἐλπίζουσα, ὅτι μετὰ τὴν ψηφοφορίαν τῆς Κυριακῆς, ἣν ἀναμένει εὐνοϊκωτάτην ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου της, θὰ κατορθώσῃ νὰ κλονίσῃ τὴν πλειονοψηφίαν πρὶν ἢ ἀποφανθῇ αὕτη διὰ ψήφου ἐμπιστοσύνης ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως. Καὶ τοιαῦτα μὲν αὕτη σκέπτεται, τὰ δὲ πράγματα θὰ ἀποδείξωσι τὴν ὀρθότητα ἢ μὴ τῶν σκέψεών της.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 16 Νοεμβρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ προέδρῳ τῆς Βουλῆς κ. Λ. Αὐγερινῷ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ οἱ ὑπουργοί.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 17 Νοεμβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 16 Νοεμβρίου.

Εἶνε γνωστὴ ἡ γοητεία, τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ πάντοτε ἡ ῥητορικὴ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, καὶ διὰ τοῦτο εὐεξήγητος εἶνε ἡ ἀσυνήθης πλησμονὴ τῶν ἔξω τοῦ βουλευτηρίου ἀναμενόντων τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδρίας, ἀφοῦ ὡς γνωστὸν κατὰ ταύτην ἔμελλε νὰ λάβῃ τὸν λόγον ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Ὅτε περὶ ὥραν 4 μ. μ. ἀρξαμένης τῆς συνεδρίας, ἠνοίχθησαν τὰ θεωρεῖα, ἐν ἀκαρεῖ ταῦτα ἐπληρώθησαν, ἐνῷ πρὸ τούτων πλήρη ἤδη ἦσαν τὰ θεωρεῖα τῶν διπλωματῶν, τῶν κυριῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν. Πάντες μετ' ἀνυπομονησίας ἀνέμενον νὰ ἀκούσωσι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, δὲν εἶχον ὅμως εἰκότως ἴσην ἀνυπομονησίαν οἱ κ. βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι οὐχὶ παραδόξως σήμερον δεικνύουσι μεγάλην πρὸς ἐπερωτήσεις ἔφεσιν.

ΣΗΜΑΙΑ, 17 Νοεμβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 16 Νοεμβρίου.

Ἂν ἡ αἴθουσα εἶνε κενὴ βουλευτῶν, μολονότι ἡ ὥρα πλησιάζει, τὸ θεωρεῖον τῶν κυριῶν εἶνε ἐξαιρετικῶς σήμερον καταστόλιστον ἀπὸ τόσας καλλονάς. Δὲν εἰξεύρομεν ἂν ἡ γνῶσις ὅτι σήμερον θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ὁ λόγος τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης διακοσμήσεως τοῦ θεωρείου τούτου. Ἀλλ' ἂν τοῦτο, τότε ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν ἐξασκεῖ γοητείαν μόνον ἐπὶ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἀντιπάλων, ἐπὶ τοῦ κ. Σωτηροπούλου ὡς εἶπεν ὁ κ. Μπογιατζόγλους ἀλλὰ

καὶ ἐπὶ τῶν κυριῶν. Εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν διπλωματῶν εἶνε ἐπίσης ἀρκετοὶ ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μία δεσποινὶς διπλωμάτις, εἰς δὲ τὸ τῶν πρῴην βουλευτῶν διακρίνονται καὶ μορφαὶ μὴ καταλεγόμεναι μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ βασιλέως Γεωργίου. Τὴν 4 ὥραν ὁ πρόεδρος κ. Αὐγερινὸς ἀγγέλλει ὅτι ἡ Βουλὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ.

Τέλος μετὰ τὴν 5 ὥραν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λαμβάνει τὸν λόγον μετ' ἐκτάκτου ζωηρότητος ἀνερχόμενος ἐπὶ τὸ βῆμα.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ἡ δὲ συμπολίτευσις τὴν ἐξακολούθησιν. Ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ ταύτῃ, ὁ κ. Δηλιγιάννης δηλοῖ ὅτι ἔχει νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ δύο τοὐλάχιστον ὥρας καὶ ἡ Βουλὴ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐγκαρτερήσῃ. Ὁ κ. Τρικούπης λέγει ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ παραμείνῃ καὶ ἐπὶ τρεῖς ὥρας, ἐὰν ὁ κ. βουλευτὴς δὲν θέλει νὰ ὁμιλήσῃ οὐδεμίαν ἔχομεν δυσκολίαν νὰ ἀναβάλλωμεν δι' αὔριον τὴν συζήτησιν. Οὕτω λύεται ἡ συνεδρία τὴν 8 ὥραν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 17 Νοεμβρίου.

Ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ἐγένετο σφοδρά, ἐκ τῶν τεχνικωτάτων τοῦ λόγου. Μετὰ τοιοῦτον περίπου τὴν ἔννοιαν λίαν ἰσχυρὸν πρόλογον μετὰ ὑπαινιγμῶν οὐκ ὀλίγων κατὰ τοῦ φαινομενικοῦ τῆς ἑνώσεως τῶν κορυφαίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξηκολούθησε μ' εὔροιαν λόγου καὶ φωνῆς ὁμαλὸν τόνον, μετὰ πάσης ῥητορικῆς σεμνότητος.

ΣΗΜΑΙΑ 17 Νοεμβρίου 1887.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ χθεσινὴ ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος εἶχε προκαλέσει συνάθροισιν πολλοῦ κόσμου. Πα-

ρετηρήθη, ὅτι τὰ θεωρεῖα τῶν κυριῶν καὶ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος ἦσαν ἐκτάκτως πλήρη, οἱ δὲ κ. κ. βουλευταὶ παρόντες μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου. Ὅσῳ ἀφορᾷ τὴν δύναμιν τοῦ λόγου τοῦ κ. Τρικούπη, ἡμεῖς ἀφίνομεν νὰ ἐκφρασθῶσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἦσαν, εἶδον καὶ ἤκουσαν. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἰδίως καὶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὰς κατηγορίας ταύτας, δύνανται πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ δώσωσι πληροφορίας περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Βεβαίως αἱ ἐντυπώσεις των δὲν θὰ εἶνε ἐκ τῶν ἀρίστων, διότι ὁ ἐγωϊσμός των δὲν ἐξῆλθεν ἱκανοποιημένος ἐκ τῆς μακρᾶς ταύτης ἀγορεύσεως. Ἀλλὰ θὰ ὁμολογήσωσι, πιστεύομεν, ὅτι κατώρθωσαν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς κατώρθωσεν ἄχρι τοῦδε, δηλαδή, κατέστησαν τὸν κ. Τρικούπην σατυρικὸν καὶ τῷ ἐνέπνευσαν περιόδους, αἵτινες ἠνάγκασαν τὰ ἀκροατήρια νὰ γελάσωσι διὰ λογαριασμόν των, περισσότερον ἀφ' ὅσον ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ.

Παρετηρήθη, ὅτι χθὲς εἰς τὰ ἀκροατήρια εἶχεν ἐπιταθῇ ἡ αὐστηρότης τῆς ἐπιτηρήσεως ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς εὐταξίας. Τὰ χειροκροτήματα μάλιστα καὶ αἱ ἐπιδοκιμασίαι ἀπηγορεύοντο μετὰ τοσαύτης ἀγριότητος, ὥστε ὁπόταν ὁ λοχίας τῆς φρουρᾶς διήρχετο μετὰ τῶν πτερνιστήρων του ἐπιτάσσων σιωπήν, ἐνόμιζέ τις ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐγκλήματός τινος καθοσιώσεως τοῦ ὁποίου ἤθελον νὰ προλάβωσι τὰς συνεπείας. Εὐτυχῶς οἱ γέλωτες, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκεν ἀφορμήν, προκειμένου περὶ τῶν ῥητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐματαίωσαν τὰ ἀπειλητικὰ σχέδια τῆς γενναίας φρουρᾶς, καὶ οἱ στρατιῶται πρὸ τῆς νέας ταύτης περιπτώσεως, ἀγνοοῦντες ἂν οἱ γέλωτες συγκαταριθμῶνται ἐν τῷ ἀπαγορευτικῷ δεκαλόγῳ τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Βουλῆς ἐζήτησαν ὁδηγίας. Δὲν ἠξεύρομεν ποίαν ἀπάντησιν ἔλαβον ὡς πρὸς τὸ λεπτὸν τοῦτο ζήτημα. Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ὡς πρὸς τὸν λόγον τοῦ κ. Δηλιγιάννη δὲν θὰ λάβωσιν ἀνάγκην τοσαύτης αὐστηρότητος.

ΣΗΜΑΙΑ, 17 Νοεμβρίου 1887.

Ἐξηκολούθησεν ἐν τῇ Βουλῇ χθὲς ἡ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος πολιτικὴ συζήτησις. Κατὰ ταύτην ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ δι' εὐγλωττίας ρεούσης καὶ λόγου δυνάμεως μεγίστης καὶ ἀμεταπτώτου ἐξήτασε πάντα τὰ θέματα, καὶ ἀνῄρεσεν ἓν πρὸς ἓν τὰ ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων του προλεχθέντα Ἐξήτασε τὰ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, ἠρεύνησε τὰ περὶ οἰκονομικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, τὰ περὶ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους, διεξῆλθε τὰ περὶ τοῦ δημοσίου χρέους ὡς πρὸς τὰς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ δαπάνας ἐν σχέσει καὶ παραβολῇ πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως προτεινόμενον σύστημα τῆς καταργήσεως τοῦ χρεωλυσίου καὶ κατέδειξεν οὐ μόνον τὰς καταστρεπτικὰς αὐτοῦ συνεπείας, ἀλλὰ καὶ τὸ μηδαμινὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ κέρδος. Ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἰσχυρὸς καὶ πλούσιος εἰς τὰ ἐπιχειρήματα, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων λαμβανόμενα, ὑψηλὸς τὴν ἔννοιαν, καὶ ἐξετάσας τὰ πάντα παρήγαγεν ἐν τῇ Βουλῇ βαθεῖαν ἐντύπωσιν καὶ ἠκούσθη ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους μετὰ μεγάλης προσοχῆς. Τοσαύτη δ' ἦτο ἡ ἐντύπωσις, ὥστε ἓξ ἐκ τῶν ἐπιφανῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐζήτησαν καὶ ἐκ δευτέρου τὸν λόγον, ἵνα δυνηθῶσι νὰ περισυνάξωσί τι ἐκ τῶν συντριμμάτων, ἅτινα ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς τὰς τάξεις καὶ τὰ λεχθέντα ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὰς προηγουμένας συζητήσεις ἐπέφερεν. Ἡ συζήτησις λοιπὸν θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ σήμερον καὶ αὔριον καὶ καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 17 Νοεμβρίου.

ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ζωηροτάτην ἐντύπωσιν προὐξένησε χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρὸς πάντας τοὺς μέχρι τοῦδε ἀγορεύσαντας ρήτορας τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ λόγος τοῦ πρωθυπουργοῦ ἦτο καίριον πλῆγμα κατὰ τῆς σαθρᾶς ἀντιπολιτεύσεως ἐν συνόλῳ καὶ τῶν γελοίων θεωριῶν της ἐν μέρει, ἢ μᾶλλον τοῦ συστήματός της, ὅπερ πράγματι δὲν ὑπῆρξε ποτέ.

Ὑπὸ ρητορικὴν ἔποψιν ὁ κ. Τρικούπης ἀνέμνησεν ἡμῖν χθὲς τὰς εὐτυχεστέρας στιγμὰς τῆς εὐγλωττίας του. Ὁ ἀναγνοὺς τὸν εἰσηγητικὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ λόγον, ἤρεμον, διαυγῆ, ψυχρὸν καὶ ἄνευ ρητορικῶν χρωματισμῶν, ὡς πραγματείαν οἰκονομολόγου γερμανοῦ καθηγητοῦ, καὶ ἀκούσας αὐτὸν χθές, δὲν ἤθελέ ποτε πιστεύσει, ὅτι ὁ τῆς ἐκτάκτου δυνάμεως χθεσινὸς ρήτωρ εἶχεν ἐκφωνήσει καὶ τὸν ἄλλον ἐκεῖνον λόγον. Ἀλλ' ὡς καὶ ὁ ἴδιος εἶπε, τότε μὲν ἠθέλησε νὰ ἀφήσῃ τοὺς ἀριθμοὺς ἄνευ κρίσεων, διότι ἀρκετὰ εὐγλώττως ἐλάλουν, νῦν δέ, ἀφοῦ τόσα ἐλέχθησαν ἀπὸ τοῦ βήματος περὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως, αὕτη δὲν ἠδύνατό ποτε νὰ ἀφήσῃ τὰ λεχθέντα νὰ παρέλθωσιν ἀπαρατήρητα, χωρὶς νὰ δηλωθῇ διὰ τῆς ψήφου τῆς Βουλῆς, ὅτι αὕτη δὲν ἀπώλεσε τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνην της.

Οὕτως ἔθηκε χθὲς τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης μετὰ θάρρους διὰ τῆς πλήρους σθένους ἀγορεύσεώς του, ἣν ἐκόσμησε χθὲς ἀφθόνως διὰ δηκτικῆς εἰρωνείας. Ἐκείνη ἡ παράταξις τῶν τίτλων τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ ἡ περὶ τῶν στρατιωτικῶν ἰδεῶν τοῦ κ. Καραπάνου εὐφυολογία του, ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς Ἄρτης παρέλειψε νὰ ὑπολογίσῃ τὴν διὰ τὰς φρουρὰς τῶν φυλακῶν ἀπαιτουμένην δύναμιν, ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ τὴν γνώμην, ὅτι πρέπει νὰ φυλάττωσιν οἱ φυλακισμένοι τοὺς φυλακισμένους, ἐκεῖναι αἱ χαριέσταται περίοδοι τοῦ λόγου του, περὶ τῆς μεθόδου τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ κ. Ρικάκη καὶ τοῦ κ. Βαλσαμάκη, καὶ ἡ δηκτικωτάτη κατὰ τοῦ κ. Σωτηροπούλου ἐπίθεσίς του, ὅλα ταῦτα ἐνέτεινον θαυμασίως τὸ σθένος τῆς χθεσινῆς του ἀγορεύσεως. Τοιαύτην δ' ἐντύπωσιν παρήγαγεν, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ ἀμείλικτος ἀντιτρικουπικὸς κ. Κ. Κουμουνδοῦρος ἀπαντῶν εἰς τοὺς ἐπιμένοντας νὰ παραταθῇ ἡ συνεδρίασις «δὲν δυνάμεθα, ἀνεφώνησε, νὰ ψηφίσωμεν ἀπόψε ὑπὸ

τοιαύτας ἐντυπώσεις». Περιφανεστέραν ἀναγνώρισιν τῆς ἐκτάκτου δυνάμεως τοῦ χθεσινοῦ λόγου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀπὸ τὴν ἐκφυγοῦσαν τῶν χειλέων τοῦ ἀκαθέκτου ἀντιπολιτευομένου βουλευτοῦ Μεσσηνίας, δὲν ἠδύνατό τις νὰ ἀναμένῃ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 17 Νοεμβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 16 Νοεμβρίου.

Ζωηρὰν τὴν προσδοκίαν ἐξήγειρεν ἡ προαγγελία, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔμελλε νὰ λάβῃ τὸν λόγον κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς. Ὁ περίβολος αὐτῆς εἶνε πλήρης κόσμου, κατάμεστα δὲ τὰ θεωρεῖα. Ἰδίως διακρίνομεν τὸ θεωρεῖον τῶν διπλωματῶν, πλῆρες σχεδόν, τὸ τῶν ἀξιωματικῶν ὑπέρπληρες καὶ τὸ τῶν κυριῶν ἐξαιρετικῶς καὶ τοῦτο μεστόν.

Τὰς διαφόρους ἐπερωτήσεις, τὰς γενομένας ἐν ἀρχῇ καὶ πρὸ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ, χάριν οἰκονομίας χώρου παραλείπομεν, εἰσερχόμενοι εὐθὺς ἀμέσως εἰς ταύτην. (Εὖγε! Εὖγε! ἐν τῇ συμπολιτεύσει). Ἡ κυβερνητικὴ πτέρυξ, κατελθόντος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ τοῦ βήματος, παραμένει ἐν τῇ θέσει της, δηλοῦσα διὰ τοῦ κ. Τρικούπη ὅτι εἶνε διατεθειμένη νὰ ἀκούσῃ καὶ τῶν ῥητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Ἄπειρον πλῆθος συνέρρευσε καὶ χθές, ὅπως ἀκούσῃ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὁμιλοῦντος, πολλαὶ δὲ ἑκατοντάδες πολιτῶν ἔμειναν ἐκτὸς τοῦ Βουλευτηρίου, τῶν ἐν αὐτῷ θεωρείων μὴ δυναμένων νὰ περιλάβωσι τοσοῦτον κόσμον.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀρχόμενος τοῦ λόγου του ἔθεσε τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ ἐκφρα-

σθῇ, ἐπέρανε δὲ τὸν λόγον του ἀποδείξας ἀναμφισβητήτως, ὅτι τὸ ἰσοζύγιον τοῦ 1887 εἶνε πρᾶγμα ἀποδεδειγμένον ἐκ τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἀριθμῶν, ἅτινα δὲν ἐτόλμησε καὶ δὲν ἠδυνήθη ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ ἀναιρέσῃ.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ζητήσας ἐν τῷ μεταξὺ τὸν λόγον, ἀπέφυγε πάλιν χθὲς ν' ἀπαντήσῃ ἀμέσως καὶ προέβαλε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως εἰς τὴν σήμερον, εἰπὼν ὅτι ἡ ὥρα ἦν προκεχωρημένη καὶ ὅτι αὐτὸς ἔχει νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ δίωρον. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ἡ Βουλὴ εἶνε πρόθυμος νὰ ἀκούσῃ τὸν κ. βουλευτὴν καὶ ἐπὶ δύο καὶ ἐπὶ τρεῖς ὥρας, ἐκτὸς ἐὰν δὲν θέλει ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ ὁμιλήσῃ. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπεπειράθη νὰ δικαιολογηθῇ ἐπικαλούμενος καὶ πάλιν τὸ προκεχωρηκὸς τῆς ὥρας, ἀλλ' ἀπελθόντων τῶν ἀντιπολιτευομένων ὁ κ. πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν.

— Καὶ τὴν χθεσινὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐξαίρει ὁμοφώνως σύμπας ὁ τύπος τῆς Πρωτευούσης σήμερον, καὶ ἀνομολογεῖ τὸν θρίαμβον ὃν ἦρε ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτῆς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 17 Νοεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 16 Νοεμβρίου.

Η ΟΨΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Εἶχεν ὁρισθῇ, ὅπως σήμερον τεθῇ τέρμα ἐπὶ τέλους εἰς τὴν παραταθεῖσαν συζήτησιν τῆς εἰσηγήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διὰ τῆς ἀπαντήσεώς του πρὸς τὰς ἀγορεύσεις τῶν ἀντιπολιτευομένων ῥητόρων ἔμελλε νὰ κλείσῃ τὴν συζήτησιν ταύτην.

Δὲν εἶνε λοιπὸν ἀδικαιολόγητος ἡ ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς πολὺ πρὸ τῆς ὡρισμένης ὥρας παρατηρουμένη κίνησις.

Ἔξω τοῦ βουλευτηρίου πρὸ τῆς ὀπισθίας αὐτοῦ πύλης ἡ ἀνυ-

πομονησία τοῦ ἀναμένοντος πυκνοῦ πλήθους εἶνε μεγίστη, καὶ οἱ φρουροὶ ἐννοοῦντες τοῦτο κάλλιστα φρουροῦσι μετὰ πάσης προσοχῆς. Τὸ πλῆθος ἐν τούτοις συμπυκνοῦται καὶ ἡ προσοχὴ τῶν φρουρῶν ἐπὶ μᾶλλον ἐπιτείνεται. Πλὴν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς βαρύνεται συνήθως νὰ ἀναμένῃ ἐπὶ πολύ, καὶ ὁ πρὸ τῆς ὀπισθίας πύλης λαὸς ἐξόχως καὶ οὗτος ἑλληνικὸς ὠθεῖ πρὸς στιγμὴν αὐτὴν καὶ εἰσορμᾷ, πρὶν ἢ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀναγγείλῃ τὴν ἀπαρτίαν. Τότε λυσσώδης συνάπτεται μάχη μεταξὺ φρουρῶν καὶ προσβαλλόντων, καὶ τῆς μάχης ταύτης ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ πτῶσις τοῦ δίσκου ὃν ἔφερεν ἐκεῖθεν διερχόμενος ὁ καφεπώλης τῆς Βουλῆς.

Ἀλλ' ἴδωμεν καὶ τοὺς ἔχοντας τὸ προνόμιον τοῦ νὰ παρευρίσκωνται ἐν τοῖς θεωρείοις πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως. Καὶ πρῶτον τὸ θεωρεῖον τοῦ ὡραίου φύλου εἶνε ἐπὶ τοσοῦτον πλῆρες, ὥστε πολλαὶ κυρίαι ἀναγκάζονται νὰ προσφύγωσιν εἰς τὸ τῶν διπλωματῶν, οἵτινες σήμερον ἐξαιρετικῶς εἶνε πολυάριθμοι.

Ἐπίσης τό τε ἡμέτερον θεωρεῖον καὶ τὸ τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν εἶνε πλήρη. Εἶνε περιττὸν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι τὸ πλῆθος τὴν ὥραν τῆς συνεδριάσεως θορυβῶδες, ἀνυπόμονον καὶ ἀθρόον καταλαμβάνει τὰς θέσεις του.

Οἱ κ. κ. βουλευταὶ παρακάθηνται πυκνότεροι εἰς ἀμφοτέρας τὰς πτέρυγας, πλεονάζοντες κατὰ πολύ, ὡς πάντοτε ἐν τῇ δεξιᾷ.

Τὴν 4ην ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου καὶ εὑρεθείσης τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, μεθ' ὃ ἄρχονται αἱ ἐπερωτήσεις, αἵτινες σήμερον παρατείνονται ἐπὶ μακρόν, ἀπελπίζουσαι τοὺς ἀναμένοντας ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ν' ἀκούσωσι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Τὴν ἔξοχον ταύτην ἀγόρευσιν τοῦ κ. Τρικούπη διεδέχθησαν ζωηρόταται ἐπιδοκιμασίαι ἐκ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος.

Ὁ κ. Κοσσονάκος προτείνει, ὅπως ἡ Βουλὴ ψηφίσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐμπιστοσύνης.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπειλεῖ, ὅτι θὰ ἀπαντήσῃ διὰ μακρῶν ἐπὶ δύο ὥρας καὶ θ' ἀπασχολήσῃ οὕτω τὴν Βουλήν.

— Ἀπαντήσατε καὶ σᾶς ἀκούομεν, προσθέτει ὁ κ. Τρικούπης.

— Ὄχι! ὄχι! ἀνακράζουσι πολλοὶ ἐκ τῆς ἀριστερᾶς, ὁ δὲ κ. Κουμουνδοῦρος ἐπιμένει νὰ μὴ γίνῃ ψηφοφορία κατόπιν τῶν ἐντυπώσεων τοῦ λόγου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Νοεμβρίου.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἡ κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν ἀγόρευσις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἦτο ὁλόκληρον πολιτικὸν γεγονός. Μᾶς ἐφάνη σχεδὸν γελοῖον νὰ ἐξάρωμεν τὴν δύναμιν τοῦ ἀγορητοῦ, διότι αὐτὰ τὰ πράγματα σχεδὸν δὲν χαρακτηρίζονται. Ἐπιβάλλονται μόνον καὶ ἐπιζῶσιν. Ἀλλ' ὅτι ὀφείλομεν νὰ ὑποδείξωμεν εἶνε ἡ μεγάλη πολιτικὴ σημασία τῆς ἀγορεύσεως, τὴν ὁποίαν ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀναλύσωμεν, ἅμα ὡς δημοσιευθῇ διὰ τῆς «Ὥρας» ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν ὅλον τὸ κείμενον τῆς ἀγορεύσεως.

Σήμερον περιοριζόμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ἀποσπάσματά τινα ἐξ αὐτῆς γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀνοίγει ὑπερμέτρους ὀφθαλμούς· δὲν ἐφαντάζετό ποτε ὅτι ἓν δυσπιστεῖτε, ἐπαναληφθὲν πολλάκις ἐν τῇ ἀγορεύσει του διὰ ῥητορικοὺς λόγους, θὰ ἐπέφερε τοιαύτην ζύμωσιν ἐν τῇ συζητήσει, ὥστε ὁ γενναῖος οἶνος τοῦ ἀνευθύνου, ὃν ἤθελε νὰ φέρῃ εἰς τὰ χείλη του, θὰ ἐτρέπετο εἰς ὄξος. Τοσαύτας ἡμέρας ἡ ἀντιπολίτευσις ἠνώχλει καὶ ἐκέντα τὸν κ. Τρικούπην, ἐκπέμπουσα ἐναντίον του τοὺς μάλιστα τολμηροὺς τῶν ὀπαδῶν της· δὲν πρέπει νὰ θαυμάζῃ νῦν ἂν

ὁ κάπρος, ὃν ἤθελε νὰ βιάσῃ ἐν τῷ ἄντρῳ του, ἐστράφη μεθ' ὁρμῆς καὶ ἐπελθὼν ἀνατρέπει αὐτὴν καὶ θραύει πάντα τὰ ἀχύρινα ὅπλα, ἅτινα ἐν σπουδῇ εἶχε παρασκευάσει. Ἡ ἀντιπολίτευσις, ὡς τὰ ἀσύνετα παιδιά, λέγει νῦν ὅτι ἔπαιζεν, ὅτι δὲν πρέπει ὁ κ. Τρικούπης νὰ ἐκλάβῃ ὡς σπουδαίαν τὴν ἐπίθεσιν· μεθαύριον κατὰ τὴν γενικὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου καὶ τότε μόνον νὰ «παίξουν εἰς τ' ἀλήθεια»!

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 17 Νοεμβρίου 1887.

Ὡς προηγγείλαμεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔλαβε χθὲς τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἤγειρε διὰ τῶν συζητήσεων αὐτῆς ἡ ἀντιπολίτευσις, καὶ ἀφοῦ ἀνεσκεύασε διὰ τῆς προσαγωγῆς καὶ πάλιν τῶν ἀριθμῶν πάντα ὅσα εἶπον οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀφοῦ ἀμειλίκτως τῷ ὄντι ἐκόλασε τὴν ἄγνοιαν περὶ τὰ στοιχειωδέστατα τῶν ἐπὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων ἀξιούντων νὰ ὁμιλῶσι, καὶ πικρῶς κατειρωνεύθη τῶν σφαλμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα περιέπεσαν ἐν τῇ σπουδῇ των, ὅπως εἴπωσί τι ἀντίθετον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀφοῦ κατέδειξε τὸ ἀνακόλουθον καὶ κενὸν πάντων τῶν συλλογισμῶν καὶ ἰδεῶν αὐτῶν, προσάγων οὐχὶ πλέον τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ γεγονότα, ἅτινα περιέλαβεν ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει του, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα ἐπεκαλέσθησαν οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀφοῦ οὕτως ἐπὶ τρεῖς περίπου συνεχεῖς ὥρας ἀνηλεῶς κατήλεγχε τὴν ἀμάθειαν, τὴν κακοπιστίαν καὶ τὴν ἐν γένει ἀνικανότητα τῶν ἀντιπολιτευομένων, ὅπως θίγωσι καὶ πραγματεύωνται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ζητήματα, ἅτινα οὔτε ἐννοοῦσιν, οὔτε διὰ μελέτης ἐπισταμένης φιλοτιμοῦνται νὰ γείνωσιν ἱκανοί, ὅπως κατανοήσωσι καὶ μὴ προκαλῶσι τὰ σκώμματα τῶν ἀκουόντων αὐτούς, ἔθεσε σαφῶς καὶ καθαρῶς τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης ὡς πόρισμα τῶν γενομένων συζητήσεων, ἐξηγήσας τὰ περὶ αὐτοῦ, ὡς περίπου ἀνεπτύξαμεν χθὲς ταῦτα ἐν τῇ «Παλιγγενεσίᾳ».

Ἀνάλυσιν τῆς χθεσινῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δὲν

πρέπει νὰ ἐπιχειρήσωμεν, διότι οὐδὲ λέξις μία δύναται νὰ παραλειφθῇ ἐξ αὐτῆς ἄνευ οὐσιώδους ζημίας τῶν βαθυτάτων ἐννοιῶν, ὧν ἦτο μεστή, καὶ τῶν πραγμάτων, ἅτινα κατέδειξεν ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν λεπτομερειῶν.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον ἡμῖν νὰ συνοψίσωμεν ἀγόρευσιν, ἥτις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους εἶνε σύνοψις κολοσσιαίας ἐργασίας καὶ προσπαθειῶν πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς δημοσίας πίστεως καὶ διαρρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ τόπου, δυνάμεθα νὰ ἀποσπάσωμεν καὶ παραθέσωμεν.

19 Νοεμβρίου.

Σήμερον τὴν ἑσπέραν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν παραθέτει γεῦμα ἐν τῇ γαλλικῇ πρεσβείᾳ εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα, μετὰ δὲ τὸ γεῦμα θὰ γίνῃ ἑσπερίς, εἰς ἣν θὰ παρευρεθῶσιν ὁ κ. Τρικούπης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα Γάλλων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ὁ λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀναμφιβόλως ἐνεποίησεν οὐχὶ συνήθη ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀκούσαντας αὐτόν. Καὶ γνωστοῦ ὄντος καὶ προαγγελθέντος, ὅτι θὰ ὡμίλει, εἶχον συρρεύσει, ἐξαιρέσει τῶν τακτικῶν θαμιστῶν τοῦ Βουλευτηρίου, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι, οἵτινες σπανίως ἢ οὐδέποτε ἐμφανίζονται εἰς βουλευτικὰς συνεδρίας, τοιουτοτρόπως δὲ ἡ φυσιογνωμία τῆς αἰθούσης ἀπό τε τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν καὶ τῶν θεωρείων εἶχέ τι τὸ ἐξαιρετικόν. Πρώτην φορὰν τὸ διπλωματικὸν θεωρεῖον ἦτο πλῆρες ἀρρένων...καὶ θηλέων. Τὸ θεωρεῖον τῶν κυριῶν, ἐκεῖνο δὰ ἦτο ξεχειλισμένον· καὶ μόνον ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸ πλῆθος τῶν κυριῶν, αἵτινες ἦλθον νὰ ἀκούσωσι τὸν πρωθυπουργικὸν λόγον, ὁ θρίαμβος τοῦ κ. Τρικούπη εἶνε ἐξησφαλισμένος. Ἐπίσης εἰς τὰ θεωρεῖα τῶν ἀξιωματικῶν δὲν ἔμενε θέσις κενή· πάντες δὲ οἱ ἐφωδιασμένοι δι' εἰσιτηρίων ἐφημερίδων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ μή, δημοσιογράφοι τακτικοὶ

καὶ ἐπίτιμοι, εἶχον φροντίσει νὰ καταλάβωσι θέσιν. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ λοιπὰ θεωρεῖα, ταῦτα ἀπετέλουν ἕνα συνεχῆ μέλανα ὄγκον. Ὁμοίως ἔκτακτος ὅλως ἦτο ἡ ἀνυπομονησία τῶν συνωθουμένων θεατῶν μέχρις οὗ ἴδωσι καταλαμβάνοντα τὸ βῆμα τὸν κ. πρωθυπουργόν· ἕκαστος τῶν βουλευτῶν, οἵτινες διὰ τῶν ἐπερωτήσεων αὐτῶν ἐπεβράδυνον τὴν κρίσιμον στιγμήν, ὑπεδέχοντο ψιθυρισμοὶ προφανοῦς δυσαρεσκείας.

Εἴπομεν ἐν ἀρχῇ, ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ προὐξένησεν οὐχὶ συνήθη ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀκούσαντας αὐτόν. Καταφανὴς ἀπόδειξις τούτου εἶνε ἡ ὁμολογία ἑνὸς τῶν βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐκ τῶν ἐχθρικώτερον διακειμένων πρὸς τὴν κυβέρνησιν· ὁ κύριος βουλευτής, καθ' ἃ διαβεβαιοῦσιν ἡμᾶς οἱ ἀκούσαντες αὐτόν, ὡμολόγει ἔν τινι τῶν δωματίων τῆς Βουλῆς, ὅτι καὶ εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐκρίθη ἄξιος θαυμασμοῦ. Ἐννοεῖται, ὅτι τοιαῦται ὁμολογίαι, καθ' ἃς φίλος μὲν ὁ Πλάτων, φιλτάτη δὲ ἡ ἀλήθεια, δὲν ὑπερβαίνουσι τοὺς τοίχους τῶν δωματίων τῆς Βουλῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

Ἄνευ ἐφοδίων, ἄνευ ὅπλων, ἐρρίφθη εἰς ἀγῶνα ἄνισον, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκβασις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶνε ἄλλη. Κατάδηλον δὲ τοῦτο ἐγένετο πρὸ πάντων ἐκ τῆς χθεσινῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Πολὺ ἠγωνίσθη νὰ σταματήσῃ καὶ νὰ ἀνακόψῃ τὴν τροπὴν τῶν πεποιθήσεων, ἣν ἐνίσχυεν ἡ δευτέρα ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐκτύπα δεξιᾷ, ἐκτύπα ἀριστερᾷ, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐνόμιζεν ὅτι κτυπᾷ, ἐνῷ πράγματι μόνον ἠμύνετο. Προεκάλεσε συζήτησιν, ἵνα κατασυντρίψῃ τὸν ἀντίπαλον, καὶ κατέληξεν ἀμυνόμενος ὑπὲρ ἑαυτοῦ. . . . . . . Ἰσχυρῶς κατέφερε τὸν βραχίονα, ἀλλ' οὗτος ἦτο ὡπλισμένος μὲ καλάμι. Τί ἠδύνατο νὰ φέρῃ κατὰ τῶν στρογγύλων ἀριθμῶν τοῦ κ. Τρικούπη; Τὸν Καραβέλωφ. Τί κατὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους; Τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ 1885. Τί κατὰ τῶν

ἐλλειμμάτων τῶν ἐτῶν 1885 καὶ 1886; Τὸν ἀποκλεισμὸν καὶ τὰς μηχανορραφίας, ἐνῷ τῶν νῦν συμμάχων του ἡ φυσιογνωμία κατέρριπτεν εἰς τὸ ἀστεῖον τὰς τραγικάς του διαμαρτυρίας. Ἀφοῦ ἐξήντλησε καὶ ταῦτα, κατέφυγεν εἰς τὴν μεταφυσικήν, ἵνα δυνηθῇ συμβολικῶς νὰ ἐπιτεθῇ καὶ κατ' ἄλλου πολεμίου, καθ' οὗ συγκεκριμένως δὲν ἠδύνατο οὔτε ἐτόλμα ν' ἀντιταχθῇ. Ἀλλ' ἂν ἀσκόπως διὰ τὴν πολιτείαν ἐν γένει παρῆλθε τόσος χρόνος καὶ τόση κατηναλώθη εὐγλωττία, διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐπῆλθε καὶ θετικόν τι ἀποτέλεσμα οὐχὶ πολὺ εὐχάριστον. Θελήσασα νὰ ἐξαλείψῃ ἢ τοὐλάχιστον νὰ μειώσῃ τὰς εὐαρέστους ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας παρήγαγεν ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη, εἰσάγοντος τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888 καὶ ἐκθέτοντος τὰ ἀποτελέσματα τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτοῦ συστήματος, οὐδὲν ἄλλο κατώρθωσεν ἢ νὰ συντελέσῃ ὥστε νὰ κυρωθῶσι πλειότερον αὐτά, διότι ἐνῷ δὲν ἠδυνήθη οὐδὲν σχεδὸν νὰ ἀναιρέσῃ ἐκ τούτων, ἔδωκεν εἰς τοὺς περὶ τὴν κυβέρνησιν ἀφορμὴν νὰ ἐξάρωσι πανηγυρικώτερον καὶ θριαμβευτικώτερον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἔληξε τέλος πάντων καὶ τὸ πολιτικὸν ζήτημα. Ἡ ψηφοφορία τῆς Βουλῆς ἀνέδειξε τὴν κυβέρνησιν νικῶσαν διὰ πλειονοψηφίας τριάκοντα ψήφων, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τοὺς ἀπόντας. Ἡ παροῦσα σύνοδος βεβαίως δὲν παρουσιάζει πολλὴν διαφορὰν πρὸς τὰς προηγουμένας. Ἀλλὰ κατ' αὐτὴν ἡ ῥητορικὴ φαίνεται βελτιωθεῖσα κατὰ τρόπον ἐντελῶς εὐάρεστον. Ὅλοι οἱ ῥήτορες τῆς συμπολιτεύσεως ἀπὸ τοῦ κ. Τρικούπη μέχρι τοῦ κ. Μπογιατζόγλου ἀνέπτυξαν ἔκτακτον δύναμιν εἰρωνείας. Ὁ κ. Τρικούπης μάλιστα φαίνεται κληρονομήσας εὐχάριστον εἶδος τῆς ῥητορικῆς τοῦ μακαρίτου λόρδου Βήκονσφιλδ κατὰ τρόπον ἐντελέστατον. Αἱ πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην ἰδίως ἀποστροφαί του

ἐν τῷ προχθεσινῷ λόγῳ φαίνονται ἐμπνευσθεῖσαι ὑπὸ τόσῳ σκωπτικοῦ πνεύματος, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἠναγκάσθησαν νὰ ὁμολογήσωσι τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτάκτου ταύτης εὐγλωττίας. Ἡ ἀντιπολίτευσις ὅμως δὲν φαίνεται ὠφεληθεῖσα ἐκ τοῦ μαθήματος. Ὁ δὲ κ. Δηλιγιάννης ἀνεδείχθη πάλιν ὁ αὐτός, δηλαδὴ ὁ ἀκάματος ῥήτωρ τῶν περιφράσεων καὶ τῶν ἀκρατήτων περιόδων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Νοεμβρίου.

Ὅστις θὰ ἀπεπειρᾶτο νὰ συγκρίνῃ τὸν προχθεσινὸν ἔξοχον λόγον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸ ξεπλυμένον ῥητόρευμα τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θὰ ἔπραττεν ἔργον ἀνάλογον πρὸς τὸν θέλοντα νὰ παραβάλῃ εἰκόνα μεγάλου ζωγράφου πρὸς τὸ ἀτελὲς σχεδίασμα παιδαρίου ἐκμανθάνοντος τὴν ζωγραφικήν. Ἐλυπεῖτό τις πράγματι τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥτις εἰς τὸν συμπαγῆ, ἐναρμονίως συγκεκροτημένον καὶ ἀποστίλβοντα ἐκεῖνον λόγον τοῦ κ. Τρικούπη, εὗρε νὰ ἀντιτάξῃ ἀπαύγασμα ὠχρὸν ῥητορικῆς τέχνης εἰσελθούσης ἤδη εἰς τὸ στάδιον τοῦ γεροντικοῦ μαρασμοῦ. Πλατυασμοὶ ἀφόρητοι, φράσεις σόλοικοι, τύποι γλωσσικοί, ὡς τὸ «δὲν τιθέασιν» καὶ ἄλλοι, παραμορφώσεις ξένων ὀνομάτων κωμικαὶ ὡς τοῦ λόρδου Ῥώσβερρυ, ὅστις μετεβλήθη εἰς λόρδον Ῥοζέμπερυ, εὐφυολογίαι αἵτινες οὐδὲ τὸ μειδίαμα τινὸς προεκάλεσαν, ἰδοὺ ἀπὸ τί ἀπηρτίσθη ὁ δίωρος λόγος τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐξ Ἀρκαδίας, ὅστις ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀντιπαραβληθῇ πρὸς ἓν τῶν ἐξοχωτέρων ῥητορικῶν τροπαίων, ὅσα ἐστήθησάν ποτε ἐν τῷ ἑλληνικῷ κοινοβουλίῳ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 18 Νοεμβρίου 1887.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΦΥΓΟΜΑΧΕΙ

Οἱ ἥρωες τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἐσυνετίσθησαν ἐκ τῆς φοβερᾶς ἀποτυχίας των, κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε πολιτικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος. Μετὰ τὴν δευτέραν ἀγόρευσιν τοῦ

κ. πρωθυπουργοῦ, ἥτις ἐξόχου δυνάμεως οὖσα κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν, κατεκεραύνωσε τοὺς ἀντιπάλους καὶ συνέτριψε τὰ σαθρά των ἐπιχειρήματα ὡς σκεύη κεραμέως, ἀντὶ νὰ σιωπήσωσιν, ὡς ἦτο φυσικόν, ἠπείλησαν νέον ἀγῶνα φλυαρίας καὶ ὅλα τὰ πρωτοπαλήκαρα, ὅλα τὰ μ π α ε ρ ά κ ι α, ἐξηγέρθησαν ἡγουμένου τοῦ πρωτοστάτου ἢ τοῦ πρωτοκαθέδρου ἢ πρωτομάστορα — δὲν ἠξεύρει τις πλέον καὶ πῶς νὰ τὸν ὀνομάσῃ, ὅπως εἶπε καὶ ὁ κ. Τρικούπης — καὶ ἐζήτησαν τὸν λόγον διὰ ν' ἀπαντήσωσι δῆθεν, διὰ νὰ ἐκφράσωσι τὰς αὐτὰς μομφάς, διὰ νὰ ἐπιχειρήσωσι τὰς αὐτὰς φορτικὰς ἀναδρομὰς εἰς τὸ παρελθόν, διὰ νὰ παραστήσωσι πάλιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου διὰ τῶν πρωτοτύπων κανόνων τῆς αἱρετικῆς αὐτῶν ἀριθμητικῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Νοεμβρίου.

Τὰ εἶχον χάσει καὶ οἱ στενογράφοι. Ἡ προχθεσινὴ ἀγόρευσις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη συνεδέθη καὶ μετὰ περιέργων τινῶν χρονικῶν. Ὁ ῥητορικὸς χείμαρρος τῆς ἡμέρας ἐκείνης κατῆλθε τόσον ὁρμητικός, ὥστε παρέσυρεν ὄχι μόνον τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτούς, τοὺς ἀθώους πάσης κομματικῆς χροιᾶς στενογράφους, οἵτινες μετὰ πάσης ἀπαθείας ἀπαθανατίζουσι καὶ τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τὰ τρόπαια. Εἴς τινα σημεῖα ὑπῆρξεν ὁ κ. Τρικούπης τόσον ταχύς, ἀγορεύων, ὥστε οἱ στενογράφοι, ἂν καὶ ἐνέτεινον ὅλας τὰς στενογραφικὰς αὐτῶν δυνάμεις, ἀπώλεσαν τὰ ἴχνη του καὶ μετὰ δυσκολίας ἐπανεύρισκον αὐτά. Θὰ ἦτο δὲ ἡ παραπλάνησίς των αὕτη μεγαλειτέρα καὶ θὰ ἄφινον κατὰ τὴν στενογράφησιν μεγαλείτερα χάσματα, ἂν μὴ ἦτο κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ὁ κ. Τρικούπης ἰδιαζόντως φαιδρὸς καὶ ἐξετρέπετο εἰς δηκτικωτάτας παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ εἰς τὸ ἀκροατήριον παρεῖχον τόσην εὐχαρίστησιν καὶ ὁ ἴδιος μετὰ κόπου συνεῖχε τοὺς γέλωτας, ὅτε καὶ οἱ στενογράφοι ἀνεκουφίζοντο καὶ κατώρθουν νὰ παρακολουθήσωσι τὸν κοινοβουλευτικὸν ἥρωα.

ΩΡΑ, 18 Νοεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 17 Νοεμβρίου

«Ἡ Βουλὴ κρίνουσα ὅτι δὲν ὑφίσταται ἡ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐμπιστοσύνη αὐτῆς, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν». Οἱ παραδεχόμενοι τὴν πρότασιν λέγουν Ναί, οἱ μὴ παραδεχόμενοι λέγουν Ὄχι.

(Γίνεται ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὡς ψηφολεκτῶν κληθέντων κ. κ. Καλογεροπούλου καὶ Κρεστενίτου).

Πρόεδρος. Ἐψηφοφόρησαν ἐν ὅλῳ 128. Ὑπὲρ τῆς προτάσεως 52, κατὰ δὲ τῆς προτάσεως 76. Ἑπομένως ἡ πρότασις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 76 κατὰ 52, μὴ μετασχόντων τῆς ψηφοφορίας τῶν κ. κ. ὑπουργῶν.

Μεθ' ὃ ἐλύθη ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 6 ½.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 19 Νοεμβρίου.

Πρώτην φορὰν προσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου κυβέρνησις παρέχουσα σαφεῖς καὶ ἐπαρκεῖς ἀποδείξεις, ὅτι ἐπολιτεύθη κατὰ τὰς ὑποσχέσεις της καὶ ὅτι ἐπραγματοποίησε κατὰ τὸ πλεῖστον αὐτάς. Καὶ δὲν ἦσαν συνήθεις οὐδὲ εὔκολοι αἱ περιστάσεις, ὥστε νὰ δικαιολογῆταί τις ἰσχυριζόμενος, ὅτι τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως δὲν ἦτο σημαντικόν. Οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἔλαττον, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τοῦ κ. Τρικούπη προέκειτο νὰ ἀποδείξῃ, ἂν ὁ τόπος θὰ δυνηθῇ νὰ ὑπερκάμψῃ τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, εἰς τὰς ὁποίας μοιραίως ἐνέπεσε, σῴζων τὴν πίστιν καὶ τὴν φιλοτιμίαν του, ἢ θ' ἀναγκασθῇ νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς χρεωκοπίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 19 Νοεμβρίου.

Γνωστόν, ὅτι περὶ τῆς πρώτης κοινοβουλευτικῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη ὡς καὶ περὶ τῆς δευτέρας, ὁ τύπος τῆς πρωτευούσης

δηλονότι ἡ μεγάλη καὶ ἀναγινωσκομένη πλειονότης αὐτοῦ, ἐξέφρασεν ἐπάνω κάτω μίαν καὶ τὴν αὐτὴν γνώμην· τὸ ὁποῖον σημαίνει, ὅτι ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη προὐξένησε μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν· τὸ ὁποῖον θὰ εἴπῃ μ' ἄλλους λόγους, ὅτι ἡ ὁμόφωνος αὕτη ἀπόφανσις περὶ τῆς ἀγορεύσεως παρεῖχε μόνη τὸ μέτρον τῆς ἀξίας της ἐν ἀκριβείᾳ.

Καὶ ἐν τούτοις ἀπὸ τὴν ὁμοφωνίαν αὐτὴν ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς ἐξήγαγεν, ὡς εἴπομεν, τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀνακάλυψιν. Καὶ τί ἀνεκάλυψεν; ὅτι ὅλα τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων, τὰ διαλαμβάνοντα περὶ τοῦ λόγου τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅλα τὰ ἄρθρα, τὰ ἔγραψεν εἷς μόνος ἄνθρωπος.

Καὶ ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ Ἄτλας τῆς ἑλληνικῆς ἀρθρογραφίας;

Ὁ κ. Τρικούπης!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 20 Νοεμβρίου 1887.

Ἄριστα ἔπραξεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μὴ ἀπαντήσας εἰς τὰς γενομένας χθὲς αὐτῷ ἐπερωτήσεις περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης τῆς Κούτρας. Ὡς διετυπώθησαν αἱ ἐπερωτήσεις, ἦσαν ἀνάξιαι καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ ζητήματος, θὰ προσέβαλλε δὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ κοινοβουλίου ὁ κ. Τρικούπης, ἂν ἐλάμβανεν αὐτὰς ὑπ' ὄψει. Ἡμεῖς ἐπεθυμοῦμεν νὰ ἐγίνετό τις σπουδαία καὶ εὐπρεπὴς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπερώτησις, ἵνα ἀκουσθῇ ἡ περὶ αὐτοῦ γνώμη τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία θὰ ἀνεκούφιζε τὴν κοινὴν συνείδησιν, καιρίως τραυματισθεῖσαν ἐκ τῆς ἀθωώσεως τῶν κατηγορηθέντων διὰ τὰ τῆς Κούτρας. Ἀληθῶς τοιαύτην ἀνάγκην ᾐσθάνετο ἡ κοινωνία καὶ ἔχομεν πεποίθησιν, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ἀπεδείκνυε καὶ διὰ τοῦ λόγου, ὡς ἀποδεικνύει καὶ διὰ τῶν πράξεών του, ὅτι οὔτε ἐλησμονήσαμεν οὔτε πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὸ ὄνειδος τῆς Κούτρας.

19 Νοεμβρίου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, μόλις ἔμαθε τὴν ἀθώωσιν τῶν

κατηγορουμένων ἀξιωματικῶν τῆς Κούτρας συνέστησεν ἐπιτροπὴν πρὸς ἀποπομπὴν αὐτῶν ἀπὸ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ. — Χθὲς π. μ. ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Le Maitre.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 21 Νοεμβρίου 1887.

Ἐπειδὴ τοῦ ζητήματος τῆς ἀθφώσεως τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ἐνεχομένων εἰς τὴν προδοσίαν τῆς Κούτρας ἐπελήφθη ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπὶ προφανεῖ σκοπῷ πολιτικῆς κερδοσκοπίας, ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, προέβη εἰς σεμνὴν καὶ εὐπαρρησίαστον δήλωσιν, ἥτις καὶ τὸ τρωθὲν ἐπὶ τῇ ἀθωώσει ἐθνικὸν αἴσθημα ἀνεκούφισε καὶ εἰς τὴν θέλουσαν νὰ ἐκμεταλλεύηται τὰ πάντα μερίδα τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων ἔδωκε μάθημα καλόν. Ὁ κ. Δηλιγιάννης, λαβὼν μετὰ τὸν πρωθυπουργὸν τὸν λόγον, ἀπέκρουσε τὴν μομφὴν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιζητεῖ τέλη πολιτικὰ ἐν θέμασιν ἁπτομένοις τῆς τιμῆς τοῦ στρατοῦ, καλοκἀγάθως δ' ἠρώτα ποῖος εἶνε ὁ ὑπαίτιος τῆς Κούτρας, ὡς νὰ μὴ ἐγνώριζεν ὅλον τὸ Ἔθνος ποῖος εἶνε ὁ ὑπαίτιος διὰ τὸ ἀλγεινὸν τοῦτο ἐπεισόδιον, ὅπερ ἠμαύρωσε τὴν τιμὴν τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, καὶ περιμένῃ νὰ τὸ μάθῃ ἐκ τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγράφων εἰς τὴν Βουλήν, ἐγγράφων συζητηθέντων εἰς πολυημέρους δικαστικὰς συζητήσεις, ἐγγράφων πασιγνώστων.

ΩΡΑ, 21 Νοεμβρίου 1887.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν συγκροτηθὲν ἀνακριτικὸν συμβούλιον, συγκείμενον ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ κ. Πάνου Κολοκοτρώνη, τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ κ. Θ. Σαράτσογλου, τοῦ ταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ κ. Δ. Μπαϊρακτάρη καὶ τῶν λοχαγῶν κ. κ. Χρ. Μακρυγιάννη τοῦ μηχανικοῦ καὶ Δ. Δημητριάδου τοῦ πεζικοῦ, συνελθὸν χθές, συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν

Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ἵνα γνωμοδοτήσῃ περὶ τῶν λοχαγῶν Λαΐνα καὶ Πηνειοῦ καὶ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Παπαχαραλάμπους, ἐγνωμοδότησε παμψηφεί, ἵνα τεθῶσιν οὗτοι εἰς ἀπόταξιν καὶ διαγραφῶσι τῶν ἐλέγχων τοῦ στρατοῦ, ἀπαγορευθῇ δ' αὐτοῖς νὰ φέρωσι τὴν στρατιωτικὴν στολήν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 19 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ τελευταία περὶ τοῦ ζητήματος τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνης ἐν τῇ Βουλῇ ψηφοφορία ἀπεκάλυψε τὴν μετάστασιν τριῶν βουλευτῶν ἀπὸ τῶν τάξεων τῆς συμπολιτεύσεως εἰς ἐκεῖνα τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἴσως ἤθελέ τις ὑποθέσῃ, ὅτι μεγάλα ζητήματα γενικῆς πολιτικῆς ἢ τοὐλάχιστον μέτρα κυβερνητικὰ ἀδικοῦντα ἰδιαιτέρως τὴν ἐπαρχίαν ἢ τὸν νομὸν ἐξ οὗ ἐκλέγονται οἱ μεταστάντες ἠνάγκασαν τοὺς τρεῖς ἀξιοτίμους τούτους πατέρας τοῦ Ἔθνους νὰ ἀρνηθῶσι τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνην των.

Τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας δίδει ἡμῖν ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως» τῆς 3 Νοεμβρίου. Ἐκεῖ βλέπομεν, ὅτι ὁ ταμίας Κορινθίας δημοσιεύει δηλοποίησιν «περὶ πλειστηριασμοῦ ἑνὸς ἐν Νέᾳ Κορίνθῳ οἰκοπέδου τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέτου Γ. Κούστα». Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐξ Ἀργολιδοκορινθίας δηλ., εἶχεν ἀγοράσῃ ἐν δημοσίᾳ δημοπρασίᾳ ἐπὶ πενταετεῖ πιστώσει ἓν οἰκόπεδον τοῦ δημοσίου κείμενον ἐν Νέᾳ Κορίνθῳ. Τὸ παραχωρητήριον τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξεδόθη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1884, ἀλλ' ὁ κ. βουλευτής, καίτοι νομίμως προσκληθείς, δὲν ἐπλήρωσε τὰς λελημένας δόσεις τῶν ἐτῶν 1885, 1886 καὶ 1887 ἐκ δραχμῶν 3363.36 ἀπέναντι τοῦ τιμήματος, ὅπερ ὡς γνωστὸν διατίθεται κατὰ νόμον ὑπὲρ δημοφελῶν ἔργων. Ὁ κ. Κούστας ὀχυρούμενος ὄπισθεν τῆς δυνάμεως ἥν, ὡς ἐνόμιζεν αὐτός, εἶχεν ὡς ἐκ τῆς βουλευτικῆς του ἰδιότητος ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἤλπιζεν, ὅτι θὰ ἔμενε μέχρι παραγραφῆς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου καὶ θὰ ἐγίνετο ἀνεξόδως κύριος ἑνὸς

ὁ κάπρος, ὃν ἤθελε νὰ βιάσῃ ἐν τῷ ἄντρῳ του, ἐστράφη μεθ' ὁρμῆς καὶ ἐπελθὼν ἀνατρέπει αὐτὴν καὶ θραύει πάντα τὰ ἀχύρινα ὅπλα, ἅτινα ἐν σπουδῇ εἶχε παρασκευάσει. Ἡ ἀντιπολίτευσις, ὡς τὰ ἀσύνετα παιδιά, λέγει νῦν ὅτι ἔπαιζεν, ὅτι δὲν πρέπει ὁ κ. Τρικούπης νὰ ἐκλάβῃ ὡς σπουδαίαν τὴν ἐπίθεσιν· μεθαύριον κατὰ τὴν γενικὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου καὶ τότε μόνον νὰ «παίξουν εἰς τ' ἀλήθεια»!

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 17 Νοεμβρίου 1887.

Ὡς προηγγείλαμεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔλαβε χθὲς τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἤγειρε διὰ τῶν συζητήσεων αὐτῆς ἡ ἀντιπολίτευσις, καὶ ἀφοῦ ἀνεσκεύασε διὰ τῆς προσαγωγῆς καὶ πάλιν τῶν ἀριθμῶν πάντα ὅσα εἶπον οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀφοῦ ἀμειλίκτως τῷ ὄντι ἐκόλασε τὴν ἄγνοιαν περὶ τὰ στοιχειωδέστατα τῶν ἐπὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων ἀξιούντων νὰ ὁμιλῶσι, καὶ πικρῶς κατειρωνεύθη τῶν σφαλμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα περιέπεσαν ἐν τῇ σπουδῇ των, ὅπως εἴπωσί τι ἀντίθετον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀφοῦ κατέδειξε τὸ ἀνακόλουθον καὶ κενὸν πάντων τῶν συλλογισμῶν καὶ ἰδεῶν αὐτῶν, προσάγων οὐχὶ πλέον τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ γεγονότα, ἅτινα περιέλαβεν ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει του, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα ἐπεκαλέσθησαν οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀφοῦ οὕτως ἐπὶ τρεῖς περίπου συνεχεῖς ὥρας ἀνηλεῶς κατήλεγχε τὴν ἀμάθειαν, τὴν κακοπιστίαν καὶ τὴν ἐν γένει ἀνικανότητα τῶν ἀντιπολιτευομένων, ὅπως θίγωσι καὶ πραγματεύωνται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ζητήματα, ἅτινα οὔτε ἐννοοῦσιν, οὔτε διὰ μελέτης ἐπισταμένης φιλοτιμοῦνται νὰ γείνωσιν ἱκανοί, ὅπως κατανοήσωσι καὶ μὴ προκαλῶσι τὰ σκώμματα τῶν ἀκουόντων αὐτούς, ἔθεσε σαφῶς καὶ καθαρῶς τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης ὡς πόρισμα τῶν γενομένων συζητήσεων, ἐξηγήσας τὰ περὶ αὐτοῦ, ὡς περίπου ἀνεπτύξαμεν χθὲς ταῦτα ἐν τῇ «Παλιγγενεσίᾳ».

Ἀνάλυσιν τῆς χθεσινῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δὲν

πρέπει νὰ ἐπιχειρήσωμεν, διότι οὐδὲ λέξις μία δύναται νὰ παραλειφθῇ ἐξ αὐτῆς ἄνευ οὐσιώδους ζημίας τῶν βαθυτάτων ἐννοιῶν, ὧν ἦτο μεστή, καὶ τῶν πραγμάτων, ἅτινα κατέδειξεν ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν λεπτομερειῶν.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον ἡμῖν νὰ συνοψίσωμεν ἀγόρευσιν, ἥτις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους εἶνε σύνοψις κολοσσιαίας ἐργασίας καὶ προσπαθειῶν πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς δημοσίας πίστεως καὶ διαρρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ τόπου, δυνάμεθα νὰ ἀποσπάσωμεν καὶ παραθέσωμεν.

19 Νοεμβρίου.

Σήμερον τὴν ἑσπέραν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν παραθέτει γεῦμα ἐν τῇ γαλλικῇ πρεσβείᾳ εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα, μετὰ δὲ τὸ γεῦμα θὰ γίνῃ ἑσπερίς, εἰς ἣν θὰ παρευρεθῶσιν ὁ κ. Τρικούπης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα Γάλλων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ὁ λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀναμφιβόλως ἐνεποίησεν οὐχὶ συνήθη ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀκούσαντας αὐτόν. Καὶ γνωστοῦ ὄντος καὶ προαγγελθέντος, ὅτι θὰ ὡμίλει, εἶχον συρρεύσει, ἐξαιρέσει τῶν τακτικῶν θαμιστῶν τοῦ Βουλευτηρίου, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι, οἵτινες σπανίως ἢ οὐδέποτε ἐμφανίζονται εἰς βουλευτικὰς συνεδρίας, τοιουτοτρόπως δὲ ἡ φυσιογνωμία τῆς αἰθούσης ἀπό τε τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν καὶ τῶν θεωρείων εἶχέ τι τὸ ἐξαιρετικόν. Πρώτην φορὰν τὸ διπλωματικὸν θεωρεῖον ἦτο πλῆρες ἀρρένων...καὶ θηλέων. Τὸ θεωρεῖον τῶν κυριῶν, ἐκεῖνο δὰ ἦτο ξεχειλισμένον· καὶ μόνον ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸ πλῆθος τῶν κυριῶν, αἵτινες ἦλθον νὰ ἀκούσωσι τὸν πρωθυπουργικὸν λόγον, ὁ θρίαμβος τοῦ κ. Τρικούπη εἶνε ἐξησφαλισμένος. Ἐπίσης εἰς τὰ θεωρεῖα τῶν ἀξιωματικῶν δὲν ἔμενε θέσις κενή· πάντες δὲ οἱ ἐφωδιασμένοι δι' εἰσιτηρίων ἐφημερίδων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ μή, δημοσιογράφοι τακτικοὶ

καὶ ἐπίτιμοι, εἶχον φροντίσει νὰ καταλάβωσι θέσιν. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ λοιπὰ θεωρεῖα, ταῦτα ἀπετέλουν ἕνα συνεχῆ μέλανα ὄγκον. Ὁμοίως ἔκτακτος ὅλως ἦτο ἡ ἀνυπομονησία τῶν συνωθουμένων θεατῶν μέχρις οὗ ἴδωσι καταλαμβάνοντα τὸ βῆμα τὸν κ. πρωθυπουργόν· ἕκαστος τῶν βουλευτῶν, οἵτινες διὰ τῶν ἐπερωτήσεων αὐτῶν ἐπεβράδυνον τὴν κρίσιμον στιγμήν, ὑπεδέχοντο ψιθυρισμοὶ προφανοῦς δυσαρεσκείας.

Εἴπομεν ἐν ἀρχῇ, ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ προὐξένησεν οὐχὶ συνήθη ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀκούσαντας αὐτόν. Καταφανὴς ἀπόδειξις τούτου εἶνε ἡ ὁμολογία ἑνὸς τῶν βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐκ τῶν ἐχθρικώτερον διακειμένων πρὸς τὴν κυβέρνησιν· ὁ κύριος βουλευτής, καθ' ἃ διαβεβαιοῦσιν ἡμᾶς οἱ ἀκούσαντες αὐτόν, ὡμολόγει ἔν τινι τῶν δωματίων τῆς Βουλῆς, ὅτι καὶ εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐκρίθη ἄξιος θαυμασμοῦ. Ἐννοεῖται, ὅτι τοιαῦται ὁμολογίαι, καθ' ἃς φίλος μὲν ὁ Πλάτων, φιλτάτη δὲ ἡ ἀλήθεια, δὲν ὑπερβαίνουσι τοὺς τοίχους τῶν δωματίων τῆς Βουλῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

Ἄνευ ἐφοδίων, ἄνευ ὅπλων, ἐρρίφθη εἰς ἀγῶνα ἄνισον, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκβασις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶνε ἄλλη. Κατάδηλον δὲ τοῦτο ἐγένετο πρὸ πάντων ἐκ τῆς χθεσινῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Πολὺ ἠγωνίσθη νὰ σταματήσῃ καὶ νὰ ἀνακόψῃ τὴν τροπὴν τῶν πεποιθήσεων, ἣν ἐνίσχυεν ἡ δευτέρα ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐκτύπα δεξιᾷ, ἐκτύπα ἀριστερᾷ, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐνόμιζεν ὅτι κτυπᾷ, ἐνῷ πράγματι μόνον ἠμύνετο. Προεκάλεσε συζήτησιν, ἵνα κατασυντρίψῃ τὸν ἀντίπαλον, καὶ κατέληξεν ἀμυνόμενος ὑπὲρ ἑαυτοῦ. .... Ἰσχυρῶς κατέφερε τὸν βραχίονα, ἀλλ' οὗτος ἦτο ὡπλισμένος μὲ καλάμι. Τί ἠδύνατο νὰ φέρῃ κατὰ τῶν στρογγύλων ἀριθμῶν τοῦ κ. Τρικούπη; Τὸν Καραβέλωφ. Τί κατὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους; Τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ 1885. Τί κατὰ τῶν

ἐλλειμμάτων τῶν ἐτῶν 1885 καὶ 1886; Τὸν ἀποκλεισμὸν καὶ τὰς μηχανορραφίας, ἐνῷ τῶν νῦν συμμάχων του ἡ φυσιογνωμία κατέρριπτεν εἰς τὸ ἀστεῖον τὰς τραγικάς του διαμαρτυρίας. Ἀφοῦ ἐξήντλησε καὶ ταῦτα, κατέφυγεν εἰς τὴν μεταφυσικήν, ἵνα δυνηθῇ συμβολικῶς νὰ ἐπιτεθῇ καὶ κατ' ἄλλου πολεμίου, καθ' οὗ συγκεκριμένως δὲν ἠδύνατο οὔτε ἐτόλμα ν' ἀντιταχθῇ. Ἀλλ' ἂν ἀσκόπως διὰ τὴν πολιτείαν ἐν γένει παρῆλθε τόσος χρόνος καὶ τόση κατηναλώθη εὐγλωττία, διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐπῆλθε καὶ θετικόν τι ἀποτέλεσμα οὐχὶ πολὺ εὐχάριστον. Θελήσασα νὰ ἐξαλείψῃ ἢ τοὐλάχιστον νὰ μειώσῃ τὰς εὐαρέστους ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας παρήγαγεν ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη, εἰσάγοντος τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888 καὶ ἐκθέτοντος τὰ ἀποτελέσματα τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτοῦ συστήματος, οὐδὲν ἄλλο κατώρθωσεν ἢ νὰ συντελέσῃ ὥστε νὰ κυρωθῶσι πλειότερον αὐτά, διότι ἐνῷ δὲν ἠδυνήθη οὐδὲν σχεδὸν νὰ ἀναιρέσῃ ἐκ τούτων, ἔδωκεν εἰς τοὺς περὶ τὴν κυβέρνησιν ἀφορμὴν νὰ ἐξάρωσι πανηγυρικώτερον καὶ θριαμβευτικώτερον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἔληξε τέλος πάντων καὶ τὸ πολιτικὸν ζήτημα. Ἡ ψηφοφορία τῆς Βουλῆς ἀνέδειξε τὴν κυβέρνησιν νικῶσαν διὰ πλειονοψηφίας τριάκοντα ψήφων, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τοὺς ἀπόντας. Ἡ παροῦσα σύνοδος βεβαίως δὲν παρουσιάζει πολλὴν διαφορὰν πρὸς τὰς προηγουμένας. Ἀλλὰ κατ' αὐτὴν ἡ ῥητορικὴ φαίνεται βελτιωθεῖσα κατὰ τρόπον ἐντελῶς εὐάρεστον. Ὅλοι οἱ ῥήτορες τῆς συμπολιτεύσεως ἀπὸ τοῦ κ. Τρικούπη μέχρι τοῦ κ. Μπογιατζόγλου ἀνέπτυξαν ἔκτακτον δύναμιν εἰρωνείας. Ὁ κ. Τρικούπης μάλιστα φαίνεται κληρονομήσας εὐχάριστον εἶδος τῆς ῥητορικῆς τοῦ μακαρίτου λόρδου Βήκονσφιλδ κατὰ τρόπον ἐντελέστατον. Αἱ πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην ἰδίως ἀποστροφαί του

ἐν τῷ προχθεσινῷ λόγῳ φαίνονται ἐμπνευσθεῖσαι ὑπὸ τόσῳ σκωπτικοῦ πνεύματος, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἠναγκάσθησαν νὰ ὁμολογήσωσι τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτάκτου ταύτης εὐγλωττίας. Ἡ ἀντιπολίτευσις ὅμως δὲν φαίνεται ὠφεληθεῖσα ἐκ τοῦ μαθήματος. Ὁ δὲ κ. Δηλιγιάννης ἀνεδείχθη πάλιν ὁ αὐτός, δηλαδὴ ὁ ἀκάματος ῥήτωρ τῶν περιφράσεων καὶ τῶν ἀκρατήτων περιόδων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Νοεμβρίου.

Ὅστις θὰ ἀπεπειρᾶτο νὰ συγκρίνῃ τὸν προχθεσινὸν ἔξοχον λόγον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸ ξεπλυμένον ῥητόρευμα τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θὰ ἔπραττεν ἔργον ἀνάλογον πρὸς τὸν θέλοντα νὰ παραβάλῃ εἰκόνα μεγάλου ζωγράφου πρὸς τὸ ἀτελὲς σχεδίασμα παιδαρίου ἐκμανθάνοντος τὴν ζωγραφικήν. Ἐλυπεῖτό τις πράγματι τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥτις εἰς τὸν συμπαγῆ, ἐναρμονίως συγκεκροτημένον καὶ ἀποστίλβοντα ἐκεῖνον λόγον τοῦ κ. Τρικούπη, εὗρε νὰ ἀντιτάξῃ ἀπαύγασμα ὠχρὸν ῥητορικῆς τέχνης εἰσελθούσης ἤδη εἰς τὸ στάδιον τοῦ γεροντικοῦ μαρασμοῦ. Πλατυασμοὶ ἀφόρητοι, φράσεις σόλοικοι, τύποι γλωσσικοί, ὡς τὸ «δὲν τιθέασιν» καὶ ἄλλοι, παραμορφώσεις ξένων ὀνομάτων κωμικαὶ ὡς τοῦ λόρδου Ῥώσβερρυ, ὅστις μετεβλήθη εἰς λόρδον Ῥοζέμπερυ, εὐφυολογίαι αἵτινες οὐδὲ τὸ μειδίαμα τινὸς προεκάλεσαν, ἰδοὺ ἀπὸ τί ἀπηρτίσθη ὁ δίωρος λόγος τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐξ Ἀρκαδίας, ὅστις ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀντιπαραβληθῇ πρὸς ἓν τῶν ἐξοχωτέρων ῥητορικῶν τροπαίων, ὅσα ἐστήθησάν ποτε ἐν τῷ ἑλληνικῷ κοινοβουλίῳ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 18 Νοεμβρίου 1887.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΦΥΓΟΜΑΧΕΙ

Οἱ ἥρωες τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἐσυνετίσθησαν ἐκ τῆς φοβερᾶς ἀποτυχίας των, κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε πολιτικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος. Μετὰ τὴν δευτέραν ἀγόρευσιν τοῦ

κ. πρωθυπουργοῦ, ἥτις ἐξόχου δυνάμεως οὖσα κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν, κατεκεραύνωσε τοὺς ἀντιπάλους καὶ συνέτριψε τὰ σαθρά των ἐπιχειρήματα ὡς σκεύη κεραμέως, ἀντὶ νὰ σιωπήσωσιν, ὡς ἦτο φυσικόν, ἠπείλησαν νέον ἀγῶνα φλυαρίας καὶ ὅλα τὰ πρωτοπαλήκαρα, ὅλα τὰ μπαεράκια, ἐξηγέρθησαν ἡγουμένου τοῦ πρωτοστάτου ἢ τοῦ πρωτοκαθέδρου ἢ πρωτομάστορα — δὲν ἠξεύρει τις πλέον καὶ πῶς νὰ τὸν ὀνομάσῃ, ὅπως εἶπε καὶ ὁ κ. Τρικούπης — καὶ ἐζήτησαν τὸν λόγον διὰ ν' ἀπαντήσωσι δῆθεν, διὰ νὰ ἐκφράσωσι τὰς αὐτὰς μομφάς, διὰ νὰ ἐπιχειρήσωσι τὰς αὐτὰς φορτικὰς ἀναδρομὰς εἰς τὸ παρελθόν, διὰ νὰ παραστήσωσι πάλιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου διὰ τῶν πρωτοτύπων κανόνων τῆς αἱρετικῆς αὐτῶν ἀριθμητικῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Νοεμβρίου.

Τὰ εἶχον χάσει καὶ οἱ στενογράφοι. Ἡ προχθεσινὴ ἀγόρευσις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη συνεδέθη καὶ μετὰ περιέργων τινῶν χρονικῶν. Ὁ ῥητορικὸς χείμαρρος τῆς ἡμέρας ἐκείνης κατῆλθε τόσον ὁρμητικός, ὥστε παρέσυρεν ὄχι μόνον τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτούς, τοὺς ἀθώους πάσης κομματικῆς χροιᾶς στενογράφους, οἵτινες μετὰ πάσης ἀπαθείας ἀπαθανατίζουσι καὶ τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τὰ τρόπαια. Εἴς τινα σημεῖα ὑπῆρξεν ὁ κ. Τρικούπης τόσον ταχύς, ἀγορεύων, ὥστε οἱ στενογράφοι, ἂν καὶ ἐνέτεινον ὅλας τὰς στενογραφικὰς αὐτῶν δυνάμεις, ἀπώλεσαν τὰ ἴχνη του καὶ μετὰ δυσκολίας ἐπανεύρισκον αὐτά. Θὰ ἦτο δὲ ἡ παραπλάνησίς των αὕτη μεγαλειτέρα καὶ θὰ ἄφινον κατὰ τὴν στενογράφησιν μεγαλείτερα χάσματα, ἂν μὴ ἦτο κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ὁ κ. Τρικούπης ἰδιαζόντως φαιδρὸς καὶ ἐξετρέπετο εἰς δηκτικωτάτας παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ εἰς τὸ ἀκροατήριον παρεῖχον τόσην εὐχαρίστησιν καὶ ὁ ἴδιος μετὰ κόπου συνεῖχε τοὺς γέλωτας, ὅτε καὶ οἱ στενογράφοι ἀνεκουφίζοντο καὶ κατώρθουν νὰ παρακολουθήσωσι τὸν κοινοβουλευτικὸν ἥρωα.

ΩΡΑ, 18 Νοεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 17 Νοεμβρίου

« Ἡ Βουλὴ κρίνουσα ὅτι δὲν ὑφίσταται ἡ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐμπιστοσύνη αὐτῆς, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν». Οἱ παραδεχόμενοι τὴν πρότασιν λέγουν Ναί, οἱ μὴ παραδεχόμενοι λέγουν Ὄχι.

(Γίνεται ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὡς ψηφολεκτῶν κληθέντων κ. κ. Καλογεροπούλου καὶ Κρεστενίτου).

Πρόεδρος. Ἐψηφοφόρησαν ἐν ὅλῳ 128. Ὑπὲρ τῆς προτάσεως 52, κατὰ δὲ τῆς προτάσεως 76. Ἑπομένως ἡ πρότασις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 76 κατὰ 52, μὴ μετασχόντων τῆς ψηφοφορίας τῶν κ. κ. ὑπουργῶν.

Μεθ' ὃ ἐλύθη ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 6 $^1/_2$.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 19 Νοεμβρίου.

Πρώτην φορὰν προσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου κυβέρνησις παρέχουσα σαφεῖς καὶ ἐπαρκεῖς ἀποδείξεις, ὅτι ἐπολιτεύθη κατὰ τὰς ὑποσχέσεις της καὶ ὅτι ἐπραγματοποίησε κατὰ τὸ πλεῖστον αὐτάς. Καὶ δὲν ἦσαν συνήθεις οὐδὲ εὔκολοι αἱ περιστάσεις, ὥστε νὰ δικαιολογῆταί τις ἰσχυριζόμενος, ὅτι τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως δὲν ἦτο σημαντικόν. Οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἔλαττον, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τοῦ κ. Τρικούπη προέκειτο νὰ ἀποδείξῃ, ἂν ὁ τόπος θὰ δυνηθῇ νὰ ὑπερκάμψῃ τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, εἰς τὰς ὁποίας μοιραίως ἐνέπεσε, σῴζων τὴν πίστιν καὶ τὴν φιλοτιμίαν του, ἢ θ' ἀναγκασθῇ νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς χρεωκοπίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 19 Νοεμβρίου.

Γνωστόν, ὅτι περὶ τῆς πρώτης κοινοβουλευτικῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη ὡς καὶ περὶ τῆς δευτέρας, ὁ τύπος τῆς πρωτευούσης

δηλονότι ἡ μεγάλη καὶ ἀναγινωσκομένη πλειονότης αὐτοῦ, ἐξέφρασεν ἐπάνω κάτω μίαν καὶ τὴν αὐτὴν γνώμην· τὸ ὁποῖον σημαίνει, ὅτι ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη προὐξένησε μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν· τὸ ὁποῖον θὰ εἴπῃ μ' ἄλλους λόγους, ὅτι ἡ ὁμόφωνος αὕτη ἀπόφανσις περὶ τῆς ἀγορεύσεως παρεῖχε μόνη τὸ μέτρον τῆς ἀξίας της ἐν ἀκριβείᾳ.

Καὶ ἐν τούτοις ἀπὸ τὴν ὁμοφωνίαν αὐτὴν ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς ἐξήγαγεν, ὡς εἴπομεν, τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀνακάλυψιν. Καὶ τί ἀνεκάλυψεν; ὅτι ὅλα τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων, τὰ διαλαμβάνοντα περὶ τοῦ λόγου τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅλα τὰ ἄρθρα, τὰ ἔγραψεν εἷς μόνος ἄνθρωπος.

Καὶ ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ Ἄτλας τῆς ἑλληνικῆς ἀρθρογραφίας;

Ὁ κ. Τρικούπης!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 20 Νοεμβρίου 1887.

Ἄριστα ἔπραξεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μὴ ἀπαντήσας εἰς τὰς γενομένας χθὲς αὐτῷ ἐπερωτήσεις περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης τῆς Κούτρας. Ὡς διετυπώθησαν αἱ ἐπερωτήσεις, ἦσαν ἀνάξιαι καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ ζητήματος, θὰ προσέβαλλε δὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ κοινοβουλίου ὁ κ. Τρικούπης, ἂν ἐλάμβανεν αὐτὰς ὑπ' ὄψει. Ἡμεῖς ἐπεθυμοῦμεν νὰ ἐγίνετό τις σπουδαία καὶ εὐπρεπὴς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπερώτησις, ἵνα ἀκουσθῇ ἡ περὶ αὐτοῦ γνώμη τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία θὰ ἀνεκούφιζε τὴν κοινὴν συνείδησιν, καιρίως τραυματισθεῖσαν ἐκ τῆς ἀθωώσεως τῶν κατηγορηθέντων διὰ τὰ τῆς Κούτρας. Ἀληθῶς τοιαύτην ἀνάγκην ᾐσθάνετο ἡ κοινωνία καὶ ἔχομεν πεποίθησιν, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ἀπεδείκνυε καὶ διὰ τοῦ λόγου, ὡς ἀποδεικνύει καὶ διὰ τῶν πράξεών του, ὅτι οὔτε ἐλησμονήσαμεν οὔτε πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὸ ὄνειδος τῆς Κούτρας.

19 Νοεμβρίου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, μόλις ἔμαθε τὴν ἀθώωσιν τῶν

κατηγορουμένων ἀξιωματικῶν τῆς Κούτρας συνέστησεν ἐπιτροπὴν πρὸς ἀποπομπὴν αὐτῶν ἀπὸ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ. — Χθὲς π. μ. ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Le Maitre.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 21 Νοεμβρίου 1887.

Ἐπειδὴ τοῦ ζητήματος τῆς ἀθφώσεως τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ἐνεχομένων εἰς τὴν προδοσίαν τῆς Κούτρας ἐπελήφθη ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπὶ προφανεῖ σκοπῷ πολιτικῆς κερδοσκοπίας, ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, προέβη εἰς σεμνὴν καὶ εὐπαρρησίαστον δήλωσιν, ἥτις καὶ τὸ τρωθὲν ἐπὶ τῇ ἀθωώσει ἐθνικὸν αἴσθημα ἀνεκούφισε καὶ εἰς τὴν θέλουσαν νὰ ἐκμεταλλεύηται τὰ πάντα μερίδα τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων ἔδωκε μάθημα καλόν. Ὁ κ. Δηλιγιάννης, λαβὼν μετὰ τὸν πρωθυπουργὸν τὸν λόγον, ἀπέκρουσε τὴν μομφὴν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιζητεῖ τέλη πολιτικὰ ἐν θέμασιν ἁπτομένοις τῆς τιμῆς τοῦ στρατοῦ, καλοκἀγάθως δ' ἠρώτα ποῖος εἶνε ὁ ὑπαίτιος τῆς Κούτρας, ὡς νὰ μὴ ἐγνώριζεν ὅλον τὸ Ἔθνος ποῖος εἶνε ὁ ὑπαίτιος διὰ τὸ ἀλγεινὸν τοῦτο ἐπεισόδιον, ὅπερ ἠμαύρωσε τὴν τιμὴν τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, καὶ περιμένῃ νὰ τὸ μάθῃ ἐκ τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγράφων εἰς τὴν Βουλήν, ἐγγράφων συζητηθέντων εἰς πολυημέρους δικαστικὰς συζητήσεις, ἐγγράφων πασιγνώστων.

ΩΡΑ, 21 Νοεμβρίου 1887.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν συγκροτηθὲν ἀνακριτικὸν συμβούλιον, συγκείμενον ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ κ. Πάνου Κολοκοτρώνη, τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ κ. Θ. Σαράτσογλου, τοῦ ταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ κ. Δ. Μπαϊρακτάρη καὶ τῶν λοχαγῶν κ. κ. Χρ. Μακρυγιάννη τοῦ μηχανικοῦ καὶ Δ. Δημητριάδου τοῦ πεζικοῦ, συνελθὸν χθές, συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν

Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ἵνα γνωμοδοτήσῃ περὶ τῶν λοχαγῶν Λαΐνα καὶ Πηνειοῦ καὶ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Παπαχαραλάμπους, ἐγνωμοδότησε παμψηφεί, ἵνα τεθῶσιν οὗτοι εἰς ἀπόταξιν καὶ διαγραφῶσι τῶν ἐλέγχων τοῦ στρατοῦ, ἀπαγορευθῇ δ' αὐτοῖς νὰ φέρωσι τὴν στρατιωτικὴν στολήν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 19 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ τελευταία περὶ τοῦ ζητήματος τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνης ἐν τῇ Βουλῇ ψηφοφορία ἀπεκάλυψε τὴν μετάστασιν τριῶν βουλευτῶν ἀπὸ τῶν τάξεων τῆς συμπολιτεύσεως εἰς ἐκεῖνα τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἴσως ἤθελέ τις ὑποθέσῃ, ὅτι μεγάλα ζητήματα γενικῆς πολιτικῆς ἢ τοὐλάχιστον μέτρα κυβερνητικὰ ἀδικοῦντα ἰδιαιτέρως τὴν ἐπαρχίαν ἢ τὸν νομὸν ἐξ οὗ ἐκλέγονται οἱ μεταστάντες ἠνάγκασαν τοὺς τρεῖς ἀξιοτίμους τούτους πατέρας τοῦ Ἔθνους νὰ ἀρνηθῶσι τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνην των.

Τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας δίδει ἡμῖν ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως» τῆς 3 Νοεμβρίου. Ἐκεῖ βλέπομεν, ὅτι ὁ ταμίας Κορινθίας δημοσιεύει δηλοποίησιν «περὶ πλειστηριασμοῦ ἑνὸς ἐν Νέᾳ Κορίνθῳ οἰκοπέδου τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέτου Γ. Κούστα». Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐξ Ἀργολιδοκορινθίας δηλ., εἶχεν ἀγοράσῃ ἐν δημοσίᾳ δημοπρασίᾳ ἐπὶ πενταετεῖ πιστώσει ἓν οἰκόπεδον τοῦ δημοσίου κείμενον ἐν Νέᾳ Κορίνθῳ. Τὸ παραχωρητήριον τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξεδόθη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1884, ἀλλ' ὁ κ. βουλευτής, καίτοι νομίμως προσκληθείς, δὲν ἐπλήρωσε τὰς λεληγμένας δόσεις τῶν ἐτῶν 1885, 1886 καὶ 1887 ἐκ δραχμῶν 3363.36 ἀπέναντι τοῦ τιμήματος, ὅπερ ὡς γνωστὸν διατίθεται κατὰ νόμον ὑπὲρ δημοφελῶν ἔργων. Ὁ κ. Κούστας ὀχυρούμενος ὄπισθεν τῆς δυνάμεως ἥν, ὡς ἐνόμιζεν αὐτός, εἶχεν ὡς ἐκ τῆς βουλευτικῆς του ἰδιότητος ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἤλπιζεν, ὅτι θὰ ἔμενε μέχρι παραγραφῆς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου καὶ θὰ ἐγίνετο ἀνεξόδως κύριος ἑνὸς

καλοῦ οἰκοπέδου ἐν Νέᾳ Κορίνθῳ. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη ἥκιστα κάμπτεται πρὸ ἀπειλῶν στηριζομένων ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ψήφου. Ὁ ταμίας Κορινθίας συμμορφούμενος πρὸς τ' αὐστηρὰ μέτρα, ἅτινα ἡ κυβέρνησις ἔλαβε κατὰ τῶν καθυστερούντων, προεκήρυξεν ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τοῦ οἰκοπέδου ἐκείνου καὶ ὁ κάτοχός του βουλευτὴς κ. Κούστας ἀμέσως ἐφωτίσθη περὶ τῆς προδοτικῆς καὶ ὀλεθρίας διὰ τὸν τόπον πολιτικῆς τῆς ἀμειλίκτου ταύτης κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τῇ ἠρνήθη ἀνερυθριάστως τὴν ἐμπιστοσύνην του.

Τὰ αὐτὰ ἠδύνατό τις νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ διὰ τὴν μετάστασιν ἑτέρου βουλευτοῦ ἐκ Κορινθίας, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ ὑπὸ τὰς αὐτὰς μὲ τὸν κ. Κούσταν συνθήκας εὑρισκόμενος ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ κ. Νοταρᾶς προσωπικῶς, ἀλλ' ὁ πενθερὸς αὐτοῦ κ. Ἰωάννης Δηλιγιάννης.

Τὸ ἐλατήριον ὅμως, ὅπερ παρεκίνησε τὸν τρίτον μεταστάντα κ. Ἴσκον, βουλευτὴν ἐξ Αἰτωλοακαρνανίας, εἰς τὸ διάβημα τοῦτο, δὲν εἶνε τόσον ψηλαφητὸν καὶ ἄμεσον. Ὁ κ. Ἴσκος, ὁ ὁποῖος συχνὰ παρεπονεῖτο ὅτι ὁ κ. Τρικούπης δὲν κάμνει διάκρισιν μεταξὺ τῶν φίλων τῆς καρδιᾶς, ὡς αὐτός, καὶ τῶν ἐκ κομματικοῦ ἢ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος, ὡς ἄλλοι ὀπαδοὶ τῆς κυβερνήσεως, ἀπῄτει νὰ διορισθῇ οἰκονομικὸς ἔφορος ἀνὴρ καταγγελθεὶς ἐπὶ κλοπῇ ἅλατος ἐκ τῆς ἁλικῆς τῆς Κοπραίνης, καὶ ὃν ἀπήλλαξε μὲν τῆς εὐθύνης ἡ δικαστικὴ ἀνάκρισις, ἐπεβάρυνον ὅμως μεγάλως αἱ διοικητικαὶ ἀνακρίσεις. Ἡ κυβέρνησις δὲν ἐνέδωκεν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ φίλου της τούτου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 20 Νοεμβρίου 1887.

ΜΕΤΕΤΕΘΗΣΑΝ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΑΙ ΚΟΥΤΡΑΣ

Ἅμα ὡς ἐγνώσθη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης Κούτρας, ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς κ. Τρικούπης μετέθεσεν ἐντεῦθεν πάντας τοὺς

στρατοδίκας, τοὺς μετασχόντας ταύτης, διέταξε δὲ νὰ ἀναχωρήσωσιν αὐθημερὸν ἄνευ ἀναβολῆς. Καὶ τὸν μὲν κ. Γκίλην ἀντισυνταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ μετέθεσεν εἰς Ἄρταν, τὸν ἀντισυνταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ κ. Ῥικάκην εἰς Μεσολόγγιον, τὸν ταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ κ. Φωτόπουλον εἰς Λάρισσαν καὶ τὸν ταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ κ. Ῥάγκον εἰς Βόλον. Διέταξε δὲ συγχρόνως τὸν συνταγματάρχην κ. Μακρῆν φρούραρχον Ἀθηνῶν, ὅπως ὑπ' εὐθύνην του οἱ κ. κ. ἀξιωματικοὶ ἀναχωρήσωσι σήμερον εἰς τὰς νέας θέσεις των.

19 Νοεμβρίου.

ΓΕΥΜΑ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΜΠΥΤΣΩΦ. — **Αὔριον τὴν ἑσπέραν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Μπυτσὼφ δίδει γεῦμα ἐν τῇ πρεσβείᾳ του, εἰς ὃ ἐκλήθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ἄλλοι.**

ΩΡΑ, 21 Νοεμβρίου.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνέρχεται τὸ βῆμα καὶ λέγει τὰ ἑξῆς:

Τρικούπης (πρωθυπουργός). Ἐζητήθη κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ἡ κατάθεσις ἐγγράφων τινῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τοῦ Στρατοδικείου ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς Κούτρας. Τὰ ἔγγραφα πάντα καταθέτω, πλὴν ἐκείνων, ἅτινα εἶνε ἀναγκαῖα διὰ τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον παρεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις. Ὑποθέτω ὅτι καὶ ἐκεῖνα θέλω δυνηθῇ νὰ καταθέσω ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν, διότι ἐλπίζω, ὅτι τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον δὲν θὰ ἐργασθῇ πλειότερον τῶν τριῶν ἡμερῶν, καὶ θὰ δυνηθῇ ἐντὸς τοῦ χρόνου τούτου νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ὅτε τὰ ἔγγραφα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀναγκαῖα εἰς αὐτό, θέλουσιν ὑποβληθῇ. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀφορῶσιν εἰς πάντα ὅσα ἐζητήθησαν περὶ τῆς ἀλγεινῆς ὑποθέσεως τῆς Κούτρας. Ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων δυστυχῶς δὲν θὰ προκύψῃ τι, τὸ ὁποῖον νὰ παρηγορήσῃ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν κοινωνίαν. Ἡ

Βουλὴ καὶ ἡ κοινωνία ἤλπιζεν, ὅτι ἡ στρατιωτικὴ δικαιοσύνη ἤθελεν ἱκανοποιήσει τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ· ἀλλ' αἱ ἐλπίδες ἁπάντων ἡμῶν διεψεύσθησαν. Τί ἤδη πρέπει νὰ πράξωμεν, ἕκαστος ἡμῶν δι' ἑαυτὸν γινώσκει. Καθήκοντα ἔχει ἡ κυβέρνησις. Τὰ καθήκοντα ταῦτα ἐπιτελεῖ. Καθήκοντα ἔχει καὶ ἡ Βουλή, ἔχει καὶ ἡ κοινωνία. Δὲν νομίζω ὅμως, ὅτι τὰ καθήκοντα ταῦτα εἶνε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐφάνησαν βουλευταί τινες θεωροῦντες ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν Βουλήν, δηλαδὴ τὸ νὰ καταστήσωσι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀντικείμενον κομματικῆς κερδοσκοπίας. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ τὸ καταστήσωμεν τοιοῦτον, βεβαίως ἡμεῖς εἴμεθα ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἠδυνάμεθα ἐν αὐτῷ νὰ ἀντλήσωμεν κέρδος, ἀλλ' οὐδέποτε θέλομεν καταβῇ εἰς τὸ σημεῖον, τοιοῦτον θέμα νὰ καταστήσωμεν ἀντικείμενον κομματικόν. Φρονῶ, ὅτι πρέπει σήμερον νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ τίνα τρόπον δυνάμεθα νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὸ Ἔθνος ἀπέναντι ἑαυτοῦ καὶ ἀπέναντι τῶν ἔξω. Τὸ πάθημα τῆς Κούτρας ἦτο ἐκ τῶν δεινοτέρων, καὶ ἀπέναντι τοῦ παθήματος ἐκείνου μόνη ἡ στρατιωτικὴ δικαιοσύνη ἠδύνατο νὰ ἐργασθῇ πρεπόντως. Δὲν εἰργάσθη ἡ στρατιωτικὴ δικαιοσύνη πρεπόντως, μένουσιν ἔτι ἄλλα τινά, ἅτινα δύνανται νὰ ἐνεργηθῶσιν. Ὅ,τι ὅμως πρὸ πάντων δύναται νὰ γίνῃ εἶνε τὸ νὰ ἀποδειχθῇ, ὁποῖα αἰσθήματα τὰ ἐν Κούτρᾳ γενόμενα ἐγέννησαν παρὰ τῷ Ἔθνει, τὰ δὲ αἰσθήματα ταῦτα δὲν ἐκφράζονται διὰ κομματικῶν διαπληκτισμῶν, τὰ αἰσθήματα ταῦτα ἐκφράζονται δι' ἔργων καὶ εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἡ κυβέρνησις θὰ προβῇ μετὰ πάσης ἀποφάσεως.

ΡΩΜΗΟΣ

Τοῦ Νοεμβρίου εἰκοσιμία,
σάλος Δημάρχων καὶ τρικυμία

Νέαν συνῆψαν στὴν Βουλὴν καὶ πεισματώδη πάλην,
ὁ δὲ κλεινὸς πρωθυπουργὸς ὡμίλησε καὶ πάλιν
διὰ τὸ ἰσοζύγιον μὲ πάταγον καὶ σάλον
κι' ἀντεπεξῆλθε φοβερὸς κατὰ τῶν ἀντιπάλων.

κι' ὠνόμασε τὸν Θοδωρῆ μ' ὀνόματα μεγάλα,
τὸν εἶπε πρωτοκάθεδρο κοντὰ εἰς ὅλα τἆλλα,
ἴσον ἐν πρώτοις, Περικλῆ, καὶ πρῶτον ἐν τοῖς ἴσοις...
Π. — Βρὲ θὰ μοῦ 'πῇς ποιὸν δήμαρχο σκοπεύεις νὰ ψηφίσῃς;
Φ. — Τὸν εἶπε πρωτοβάθμιο, Πρωτέα, πρωτοψάλτη...
Π. — Ἀκόμη δὲν μοῦ ἀπαντᾷς, προδότη Ἐφιάλτη;
Φ. — Τὸν εἶπε πρωτοσύγγελο, πρωτόσχολο καὶ ἄλλα,
κι' ὅλοι τὰ γέλοια ἔσκασαν μὲς 'στῆς Βουλῆς τὴ σάλα.
Καὶ ἦτον ὁ κυρίαρχος λαὸς 'στὰ θεωρεῖα
καὶ τέλος πάντων ἔγεινε καὶ μιὰ ψηφοφορία
εἰς τὴν ὁποίαν, Περικλῆ, καθὼς καταλαμβάνεις,
τὴν ἔπαθε μὲ τοὺς λοιποὺς ὁ πρῶτος Δηλιγιάννης,
ἂν καὶ μαζύ του 'πῆγανε τρεῖς βουλευταὶ ἀκόμα,
ὁ Ἴσκος καὶ ὁ Νοταρᾶς κι' ὁ Κούστας.....

LE MESSAGER D'ATHÈNES, 21 Novembre (v. s.) 1887.

La discussion provoquée par l'exposé sur le budget a abouti à un vote de confiance. Par 76 voix contre 52, sans compter celles des ministres, la Chambre a approuvé la politique financière du cabinet.

Ce vote, qui n'a surpris ni les amis ni les adversaires du cabinet, est venu confirmer ce que nous disions naguère encore, que la situation parlementaire ne s'était pas sensiblement modifiée au bénéfice de l'opposition. M. Tricoupi possède une majorité qu'il n'est pas facile d'ébranler, une majorité qui le soutient dans toutes les questions qui sont posées devant la Chambre, aussi bien que dans l'exécution de son programme de gouvernement.

LE MESSAGER D'ATHÈNES, 3 Décembre (n. s) 1887.

On se rappelle que trois officiers M. M. Laïna, Papacharalambo et Pignaud, avaient été condamnés à mort par le premier conseil de guerre d'Athènes. Ils étaient accusés de

trahison, de lâcheté, de désertion et de quelques autres crimes dont le moindre entraîne la peine capitale. Le jugement, cassé pour défaut de formes, est revenu cette semaine devant un autre conseil de guerre. Les trois accusés ont été acquittés

Les officiers acquittés ont été renvoyés devant un conseil de discipline qui a statué sur leur sort. Le conseil leur a appliqué le châtiment le plus terrible qui se puisse imaginer. Il nous semble qu'un soldat est assez puni lorsqu'il est renvoyé des rangs de l'armée avec défense de porter l'uniforme. C'est l'arrêt rendu par le conseil de discipline. Le ministre de la guerre a tout fait pour donner satisfaction à l'opinion lorsqu'il a renvoyé les trois officiers devant le conseil.

THE TIMES, November 29, 1887.

GREECE

Athens, Nov. 28.

In to-day's sitting of the Greek Chamber, M. Tricoupis replied at great length to the criticisms made by the speakers of the Opposition on the Budget. The debate was adjourned.

20 Νοεμβρίου.

Χθὲς ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Χ. Τρικούπη.

21 Νοεμβρίου.

Ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

22 Νοεμβρίου.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν παρετέθη μέγα γεῦμα ἐν τῇ Ῥωσσικῇ πρεσβείᾳ εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν

γερμανὸν πρεσβευτήν, τὸν τῆς Αὐστρίας καὶ τὴν κυρίαν του, τὸν γραμματέα τῆς Ῥωσσικῆς πρεσβείας μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν γάλλον πρεσβευτὴν καὶ τὸν Ὀθωμανόν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 23 Νοεμβρίου.

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΧΘΕΣ

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐνίκησεν. Βεβαίως ἡ ἀδράνεια τῆς κυβερνήσεως, ἣν ἡμεῖς ἐπαινοῦμεν, ἡ ῥᾳθυμία τῶν φίλα φρονούντων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ καὶ ἡ ἀδεξιότης αὐτῶν περὶ τὰ ἐκλογικὰ τεχνάσματα, ἡ ἔκτακτος δραστηριότης καὶ ἐπιτηδειότης τῶν ἐργασθέντων ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κ. Φιλήμονος καὶ ἡ ἀδιαφορία αὐτῶν περὶ τὴν ἐκλογὴν καὶ χρῆσιν τῶν εἰς τοῦτο συντελούντων μέσων, εἶνε τὰ αἰσθητὰ αἴτια τοῦ ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος τῆς χθές.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 23 Νοεμβρίου 1887.

Ἐκέρδισε λοιπὸν ὁ κ. Φιλήμων. Ὅταν ἐρευνηθῇ ἡ ἐπιτυχία αὕτη θὰ φανῇ κατὰ πόσον ὀφείλεται εἰς ἐνεργείας ἐπιτυχεῖς, ὁμολογοῦμεν, καὶ ἐγκαίρους ἐκλογικῆς παντεχνίας συνησπισμένων ἁπάντων τῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως δεδοκιμασμένων περὶ τὰ τοιαῦτα βουλευτῶν καὶ πρώην καὶ ὑποψηφίων, ἀπέναντι πολλῷ ἥσσονος καὶ πολλῷ μᾶλλον βραδυνάσης ὁμοίας ἐνεργείας ἐκ τῶν τῆς συμπολιτεύσεως Ἡ συμπολίτευσις δὲν ἔκρινεν ὅτι καὶ ἐν ἀπωλείᾳ τῆς δημοτικῆς νίκης ἐν Ἀθήναις θὰ ἦτό τις αὐτῇ ζημία ὡς ἐπὶ ἐκφράσει δυσμενείας τῆς ἐθνικῆς θελήσεως, διότι τοῦτο θὰ ἦτο σολοικισμός.

Ἀπώλεσεν ἡ πρωτεύουσα δήμαρχον, τὸν κ. Νέγρην, ὅστις ἴσως θὰ ἦτο, ἢ ἂν ἐξ ἀρχῆς καὶ οὗτος ἐγνωστοποιεῖτο ἐπισήμως ὑποψήφιος τῆς κυβερνήσεως, ἢ ἂν ἀφίνετο καὶ δὲν κατεπολεμεῖτο ὑπὸ συσπειρώσεως πολιτικῆς, ἥτις ἐνῷ ἀπέκλεισε πλέον τὸ στάδιον τῆς λειτουργίας τῶν ἀνεξαρτήτων, βραδέως οὐχ ἧττον ἐλήφθη ὑπ' ὄψει τόσον, ὥστε νὰ προκαλέσῃ ὁμοίαν τινὰ συνδρομὴν κ' ἐκ τῶν τῆς συμπολιτεύσεως.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 22 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθησαν χθὲς τὰ Β. Διατάγματα περὶ τῆς ἀποβολῆς ἐκ τοῦ στρατοῦ τῶν ἐσχάτως ἀθφωθέντων ἀξιωματικῶν.

23 Νοεμβρίου.

Φίλοι καὶ ἐχθροὶ μιᾷ φωνῇ ἀνομολογοῦσιν, ὅτι ἡ χθὲς τηρηθεῖσα τάξις ὑπῆρξε παραδειγματική.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 22 Νοεμβρίου.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ ἐκδοθέντα διατάγματα, δι' ὧν τίθενται εἰς ἀπόταξιν οἱ ἀθφωθέντες ἀξιωματικοὶ τῆς Κούτρας, διαγράφεται δὲ ὁ λοχαγὸς Πηνειὼ τοῦ καταλόγου τῶν ἱπποτῶν τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ποιοῦσι μελαγχολικὴν ἐντύπωσιν ὡσεὶ θανατικῆς ἐκτελέσεως. Δημοσιεύομεν αὐτὰ ἄνευ σχολίων, διότι λαλοῦσιν ἀφ' ἑαυτῶν. Μόνον ὁ γέρων Λαΐνας τίθεται εἰς ἀποστράτευσιν, ὁρίζεται δὲ καὶ σύνταξις αὐτῷ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 23 Νοεμβρίου.

Ἡ κυβέρνησις ἐμμένουσα σταθερῶς εἰς τὴν ἀποχὴν αὐτῆς ἀπὸ πάσης ἐν τῇ ἐκλογῇ ἀναμίξεως, οὐδὲν ἔπραξεν ἐκ τῶν νομίμως ἐπιτετραμμένων αὐτῇ πρὸς παρεμπόδισιν καταφώρων ἀτόπων, πᾶσαν τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπιστήσασα, ἵνα διὰ τῶν ὀργάνων της καὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως περιφρουρήσῃ τὴν τάξιν, ἣν ἐπανειλημμένως χθὲς ἀπεπειράθησαν νὰ διαταράξωσιν οἱ ὁπλοφόροι τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ εἰς τὰ διάφορα ἐκλογικὰ τμήματα διανεμημένοι καὶ προστατεύσῃ τοὺς πολίτας ἀπὸ τῶν μεμελετημένων καὶ ὑποκινουμένων ὑπὸ γνωστῶν προσώπων ἐπιθέσεων, ἔπαινος δὲ ἀληθὴς ὀφείλεται τῇ Κυβερνήσει καὶ διὰ τὴν πλήρη αὐτῆς ἀποχὴν ἀπὸ τῆς παρούσης ἐκλογικῆς πάλης καὶ διὰ τὰ μέτρα ἅτινα ἔλαβε κατὰ τῶν ταραχοποιῶν.

Ἀλλὰ καὶ αἱ νοθεύσεις καὶ αἱ παραβιάσεις τὰς ὁποίας μεμαρτυ-

ρημένως ἐνήργησαν χθὲς οἱ περὶ τὸν ὑποψήφιον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν δύνανται νὰ μεταβάλωσι τὸ γεγονός, ὅτι πλειονοψηφία τῶν ἐκλογέων σημαντικὴ ἤρατο τὴν νίκην κατὰ τοῦ ὑποψηφίου, ὃν ὑπέδειξεν, ἀλλὰ τὸν ὁποῖον δὲν ὑπεστήριξε μετὰ τοῦ προσήκοντος σθένους, μεγάλη καὶ ἐκλεκτοτάτη τάξις τῶν κατοίκων τῆς Πρωτευούσης.

Ἀναλαβόντες νὰ ὑποστηρίξωσιν εἰς τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα πρόσωπον, ὅπερ τιμὴν μεγίστην θὰ προσέδιδε τῇ κοινωνίᾳ τῶν Ἀθηνῶν, ἂν ἐπετύγχανε, καὶ ἐπιθυμήσαντες νὰ μὴ ἀναμιχθῇ ἡ κυβέρνησις ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ, εἶχον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀγάγωσιν εἰς πέρας τὸ ἔργον αὐτῶν.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, (ἐν Τεργέστῃ), 14/26 Νοεμβρίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, 8/20 Νοεμβρίου 1887.

Αἱ νύξεις, ἃς μετέδωκα ὑμῖν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, ἀνεπτύχθησαν δι' ἐπισήμου ἀγορεύσεως ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ ἀποτελοῦσι τὸ κύριον καὶ ἐμπαθὲς θέμα δημοσιογραφικῶν καὶ ἰδιωτικῶν συζητήσεων ἐπὶ πέντε τώρα ἡμέρας. Εἶνε γνωστὴ ἡ ῥητορικὴ μέθοδος τοῦ κ. Τρικούπη, μέθοδος, ἣν ἄρτι δι' ὀλίγων ἀλλ' εἰκονικῶν καὶ λελαξευμένων λέξεων περιέγραφεν ἡ «Ἐφημερὶς» τῶν Ἀθηνῶν. Ἄσπονδος πόλεμος πρὸς κεκαλλιεπημένας φράσεις, πρὸς τὰ ἀμάραντα ἄνθη τῆς ῥητορικῆς τοῦ μακαρίτου Βάμβα, πρὸς τὰς ἐξεζητημένας μεταφοράς. Νοήματα πυκνὰ καὶ στεγνὰ καὶ ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς ταῦτα, λέξις ἀπέριττος καὶ κυρία. Ἀλλ' ἐν τῷ εἰσιτηρίῳ λόγῳ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ὁ κ. Τρικούπης ἐφιλοτιμήθη νὰ ὑπερβῇ καὶ ἑαυτὸν ἐν τῇ παραδεδεγμένῃ ταύτῃ ἀποχῇ ἀπὸ πάσης λυγώδους ἐπιδείξεως. Ἴσως συνετέλεσεν εἰς τοῦτο καὶ φυσική τις κόπωσις ἐκ παροδικῆς ἀδιαθεσίας· ἀλλ' εἶνε πιθανώτατον ὅτι ὁ κύριος λόγος ὑπῆρξεν ἐπιτετηδευμένον τέχνασμα

καλλιτέχνου ἐπιζητήσαντος νὰ ἀναδείξῃ τὸ τέλειον κάλλος ἐπ' εὐπεριγράφου πίνακος δι' ἐπιμελοῦς ἀποφυγῆς παντὸς παρέλκοντος ἐγκαλλωπίσματος. Ἐνώπιον τοῦ ἀνυποστάτου ῥητορικοῦ σχήματος, ὅτι ὑπῆρχεν ὁ πρῶτος Ἕλλην ὑπουργός, ὅστις, ἀπὸ τῆς ἀνιδρύσεως τῆς νέας δυναστείας, ἤρχετο νὰ ἀγγείλῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι κατωρθώθη εἰς προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους νὰ σταθῇ ὄρθιος ἐπὶ τῶν δύο ποδῶν του, καὶ τοῦτο οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει προϋποθέσεων, ἀλλ' ἐκ τῶν συμπερασμάτων χρήσεως σχεδὸν ληξάσης, τίνα ἀξίαν ἔχουσι πᾶσαι αἱ περὶ ὕψους θεωρίαι τοῦ Λογγίνου; Τὸ ὑψηλὸν ἔγκειται ἐν τῇ ἁπλῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ γεγονότος. Πλὴν τῆς ἁπλότητος ταύτης, ἕτερον κύριον γνώρισμα τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἶνε ἡ διὰ παντὸς τοῦ λόγου αὐτοῦ διήκουσα μετριοφροσύνη. Δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψει ἡμῶν ἀγέρωχον θριαμβευτὴν ἀγόμενον ἐν ἤχῳ τυρρηνικῶν σαλπίγγων εἰς τὸ Πρυτανεῖον τῆς εὐγνωμονούσης πατρίδος· ἀλλ' αἰδήμονα ἀγωνιστὴν οἱονεὶ ἀγνοοῦντα τὸ μέγεθος τῆς νίκης, ἣν ἐνίκησε καὶ πιστεύοντα ὅτι σύνηθές τι καὶ τοῖς πᾶσι προσιτὸν ἠνδραγάθησε. Καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμία ἡ ἀμυδροτάτη μεμψιμοιρία κατὰ τοῦ παρελθόντος, καὶ οὐδεμία βιαία ἐπίθεσις κατ' ἀντιπάλων, οἵτινες παραλαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ τὰ δημόσια, δὲν ᾐσχύνθησαν νὰ κηρύξωσιν ὅτι τὰ παρελάμβανον ἐξ ἀπογραφῆς. Ἀλλ' ἡ μνεία τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων, πρὸς ἔρευναν τοῦ οἰκονομικοῦ καθεστῶτος δὲν ἠδύνατο νὰ παραλειφθῇ καὶ ἐκ τῆς ἀναθεωρήσεως ταύτης ἐμάθομεν ὅτι, κατὰ τὰ δύο ἀπαίσια ἔτη 1885 καὶ 1886, οἱ ὑποσχεθέντες τὴν ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, ἀνεβίβασαν τὰ ἐλλείμματα εἰς 120 ἑκατομμύρια, ὅπως ὡς ὑλικὸν ὠφέλημα προσπορίσωσιν εἰς τὸ ἔθνος τὸν ἀποκλεισμόν, καὶ ὡς ἠθικὸν κέρδος, τὰς δάφνας τῆς Κούτρας.

Περὶ τοιαύτης κληρονομίας κληθεῖσα νὰ προνοήσῃ ἡ νῦν κυβέρνησις, ἀπέδειξεν ὅτι Βουλὴ καὶ λαὸς ὀρθῶς ἔκριναν ἀναθέντες αὐτῇ τὴν μέριμναν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Ὅσῳ μείζων ὑπῆρχεν ἐξ ἀρχῆς ἡ δυσπιστία πρὸς τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τοῦ νῦν Πρωθυ-

πουργοῦ, καὶ πάγκοινος ὁ φόβος περὶ ἐνδεχομένης ἐξαντλήσεως τοῦ τόπου, ἐὰν ἡ ἐκπλήρωσις τῶν δημοσίων ὑποχρεώσεων ἐζητεῖτο διὰ μόνων τῶν φορολογικῶν δυνάμεων αὐτοῦ, τόσῳ δαψιλέστερος ἀπονέμεται ὁ ἔπαινος πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, ὅστις ἀντιταχθεὶς μόνος κατὰ πολλῶν καὶ ἀντλήσας θάρρος ἐκ μόνου τοῦ ψυχικοῦ αὐτοῦ σθένους, ἀπέδειξε διὰ πραγμάτων ὅτι ὑγιῶς ἅμα καὶ πρακτικῶς ἐσκέπτετο περὶ τῆς οἰκονομικῆς θεραπείας καὶ ὅτι ἐγίνωσκε κρεῖττον ἢ πάντες οἱ δῆθεν ἔμπειροι αὐτοῦ πολέμιοι, τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας καὶ τὰς πραγματικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου. Δόγμα πίστεως εἶχε καταντήσει παρὰ τῇ ἀντιπολιτεύσει, ὅτι ὁ Θεὸς τῶν Ἑλλήνων ἔθετο χάριν αὐτῶν, ὅπως τὴν ἄμμον εἰς τὴν θάλασσαν, ἀνυπέρβλητον ὅριον φορολογίας, ὅπερ ὡρίζετο δι' ἀριθμῶν εἰς 60 ἑκατομμύρια. «Ψηφίσατε ὅσους φόρους θέλετε, ἔλεγον στερεοτύπως οἱ πρῴην καὶ νῦν ὑποψήφιοι ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφαρμόσατε ὅσας φορολογικὰς μεθόδους θέλετε· ὁ τόπος δὲν δύναται νὰ σᾶς δώσῃ καὶ δὲν θὰ σᾶς δώσῃ, εἰμὴ 60 ἑκατομμύρια· ἐὰν δὲν δύνασθε νὰ ζήσητε δι' αὐτῶν, εἶσθε καταδεδικασμένοι νὰ ἀποθάνητε, καὶ ἂν δὲν θέλετε νὰ ἀποθάνητε, ἓν μόνον μέσον ὑπάρχει.... νὰ αὐτοκτονήσητε ἐγκαίρως, ἀπαρνούμενοι τὰ χρέη σας καὶ ἐρχόμενοι εἰς συμβιβασμὸν πρὸς τοὺς δανειστάς σας». Κατὰ τῶν ἀποφθεγμάτων τούτων ἀντετάσσετο ὅλαις δυνάμεσιν ὁ νῦν πρωθυπουργός, ἐν ὀνόματι, οὐ μόνον τῆς τιμῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου, ἔχων τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ὁ λαὸς ἦτον ἀρκούντως ἀνδρικός, ὅπως δεχθῇ ἀνδρικὰ φάρμακα. Καὶ τὰ φάρμακα ἐδόθησαν καὶ ὁ ἰατρὸς ἦλθε σήμερον νὰ μᾶς δείξῃ τὸν ἀσθενῆ ὄρθιον, φέροντα τὰ χρώματα τῆς ὑγείας καὶ ἕτοιμον νὰ βαδίσῃ διὰ στερροῦ ποδὸς τὸ διάστημα. ὅπερ ὑπολείπεται, ὅπως σταδιοδρομήσῃ πλήρη τὸν δίαυλον. Τὸ Ἔθνος ὑπερέβη τὸν καββαλιστικὸν κατὰ τὴν «Ἀκρόπολιν», ἀριθμὸν τῶν ἓξ δεκάδων, καὶ ἔδωκεν, ὡς διδάσκει ἀσφαλῶς ἡ ἐπὶ 10 μῆνας ἐφαρμογὴ τοῦ τρέχοντος προϋπολογισμοῦ, πάντα σχεδὸν τὰ ποσά, ὅσα προϋπελογίσθησαν, ἤτοι περὶ τὰ 92 ἑκατομμύρια.

Εἴπομεν ὅτι ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀποπνέει εἰλικρίνειαν καὶ ἀπόδειξις ὅτι προέλαβε νὰ εἴπῃ καθ' ἑαυτοῦ τὸ ἐπιχείρημα, ὅπερ εὐλόγως ὀφείλουσι νὰ ἀντιτάξωσι κατ'αὐτοῦ, οὐ μόνον οἱ ἐξ ἰδιοσυγκρασίας καὶ ἰδιοτελείας πολέμιοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀφατριάστως καὶ ἐξ εἰλικρινοῦς γνώμης κηδόμενοι τῶν δημοσίων.

THE FINANCIAL NEWS, December 7, 1887.

GREEK FINANCE

(Reuter's telegram)

Athens, Dec. 6.

The Greek Government has arranged with the National and other Banks to obtain 10,200,000 drachmas in gold for the payment of the coupons due on the 1st prox., the Government guaranteeing to deposit in the National Bank paper to the amount of 15,000,000 drachmas for the abovementioned sum.

M. Tricoupis has submitted a Bill to the Chamber authorising the Government to carry this arrangement into effect, which was read a first time at to-day's sitting.

THE FINANCIAL NEWS, December 2, 1887.

THE GREEK BUDGET

A Reuter's telegram briefly informs us that the Greek Chamber, at the conclusion of the debate on the Budget, passed a vote of confidence in the Ministry by 76 votes to 52. This laconic announcement records an event of the utmost importance to Greece. It means that, after a parliamentary struggle protracted over a fortnight, the party of common-sense has triumphed, and a new era has been inaugurated in Greek finance. It marks the last of the days

of deficits, which, so far as can be foreseen, will no longer disfigure the annual Budgets of the kingdom of the Hellenes. The significance of the vote can best be understood by a study of the speech of M. Tricoupis, the Prime Minister, who spoke in the earlier days of the prolonged discussion. As this speech has not yet been reproduced in England, we make nò apology for giving in full the more important portion of it. M. Tricoupis said: —

As a result of the Premier's argument, and of his spirited appeal, the Chamber, as Reuter's telegram informs us, adopted by a majority of three to two the far-seeing policy of M. Tricoupis, and thus a new vista is opened up in the financial history of Greece.

THE FINANCIAL NEWS

M. Tricoupis, in the recent Budget speech of which we gave a summary last week, threw out a hint that he will attempt in due time to recast the debt of Greece in such a way as to relieve the strain on the country, and to set free revenue which is needed for its economic development. This is a double object of the utmost importance and utility. An impartial review of the situation leads to the conclusion that M. Tricoupis has every reason to assume that his project may be carried into execution. M. Tricoupis, who is styled the « Hellenic Gavour », has shown that he possesses the necessary skill and boldness, and if nothing should occur to disturb his calculations and the current of political events in the spring, we shall in all probability soon witness an interesting development in Greek finance, favourable alike to Greece and to holders of Greek securities.

THE GREEK LOANS

Yesterday we pointed out the importance which may legitimately be attached to the voting this week of the new Budget by the Greek Chamber. The acceptance of the proposals of the Ministry may fairly be taken to imply the entire financial rehabilitation of Greece; but lest it might be thought that this conclusion is arrived at without due deliberation and without full consideration of every point deserving of attention, we propose now to pass in review the indebtedness of the country and the position of each individual loan. The debt of Greece, then, stands as follows: —

	Outstanding Amount.
1832, Loan of £ 3,000,000	£ 240,000
1868, Loan of £ 180,000	180,000
1862, Loan of £ 213,600	120,000
1869, Loan of £ 1,000,000 at 8 and 9 per cent.	552,000
1874, Loan of £ 1,040,000 at 6 per cent.	910,000
1876, Loan of £ 400,000 at 6 per cent.	280,000
1878, Loan of £ 1,200,000 (Independence) at 5 per cent.	750,000
1879, Loan of £ 2,400,000 at 6 per cent.	2,260,000
1880, Loan of £ 4,800,000 at 5 per cent.	4,560,000
1884, Loan of £ 6,800,000 at 5 per cent., cancelled 1887 £ 2,560,000: £ 4,240,000	4,014,000
1885 Loans of £ 1,560,000	460,000
1886 Loans of £ 760,000	687,000
1887 Loans of £ 5,400,000 at 4 per cent. (monopoly)	5,400,000
Total outstanding	£ 20,413,000

The career of the Monopoly Loan affords a complete contrast to the story just related. The issue was the most successful financial achievement of any Greek Government. It was the first loan at so low a rate of interest as 4 per cent., and was the first that had cost Greece less than 6 per cent. Unfortunately for Greece the skilland prudence of her Finance Minister was largely counteracted by the inexplicable want of tact and descrimination of those who were entrusted with the bringing out of the loan It was placed in the market at an unpropitious moment, and was consequently not fully subscribed by the public. Finally, to complete its misfortunes, owing to a technical blunder, a quotation was refused by the Stoch Exchange Committee.

LA GRÈCE EN 1887

CHARLES CHESTON

(Traduit de l'anglais par Hector France)

Ces pages sont dédiées à son excellence Charilaos Tricoupis Président du conseil des ministres en Grèce

En témoignage de respect d'un Anglais à un homme d'État grec qui a consacré avec une incessante énergie ses hautes capacités et son intelligence hors ligne au service de son pays.

INTRODUCTION

L'hommage rendu par l'auteur à M. Charilaos Tricoupis à qui le livre est dédié, n'étonnera nul de ceux

qui de près ou de loin ont apprécié les actes de l'éminent homme d'État à qui la Grèce doit sa prospérité renaissante.

M. Tricoupis est en quelque sorte l'incarnation du génie national. Infatigable travailleur, d'une intelligence et d'une activité sans pareille, parlant couramment toutes les langues de l'Europe, brillant et affable et d'une sobriété inconnue chez nous, on l'a surnommé le Cavour hellénique, et l'ancien secrétaire d'État de l'Irlande, M. W. E. Forster, disait de lui à l'auteur de ce livre qu'il était l'homme le plus intéressant et le plus instruit qu'il eût jamais rencontré, éloge qui a son poids dans la bouche d'un Anglais peu porté d'ordinaire à l'admiration de ce qui est étranger.

On verra du reste par l'impulsion donnée aux finances grecques, et le développement commercial, quels services le premier ministre a rendus à son pays.

HECTOR FRANCE

NOUVELLE REVUE (Juliette Adam) 1 Décembre 1887.

En Grèce, la Chambre a repris ses travaux Aussitôt constituée, elle a reçu de M. Tricoupis communication de son budget pour 1888. Cet exposé financier est un chef-d'œuvre de clarté, de sincérité, que l'opposition essayera en vain de contester. Le résultat précieux est qu'il établit l'équilibre budgétaire pour l'année actuelle et pour les suivantes, sans recourir à de nouveaux impôts Le système financier de M. Tricoupis a l'avantage d'avoir été éprouvé par une année d'expérience.

Les deux années 1885 et 1886 ont laissé, par suite des

circonstances graves dans lesquelles s'est trouvée la Grèce et dont la responsabilité appartient à M. Delyannis, un déficit de 170 millions de drachmes. M. Tricoupis, en arrivant au pouvoir, n'a rien dissimulé, on se le rappelle, de l'état des choses. Mais il a déclaré que la Grèce pouvait être sauvée financièrement si elle remplissait ses engagements et consentait aux plus grands sacrifices. La Chambre a voté des impôts extraordinaires, le pays a patriotiquement subi l'épreuve qui lui était imposée. La paix s'est maintenue, les récoltes ont été excellentes, et l'équilibre a pu être établi sur des calculs que l'avenir ne peut que justifier. Il ne faut pas oublier que M. Tricoupis, malgré des difficultés qui semblaient insurmontables et l'état déplorable des finances de la Grèce, a pu conclure un emprunt de 170 millions de drachmes, à des conditions meilleures que les emprunts antérieurs. Cet emprunt lui a permis de combler le déficit des années précédentes. Il est vrai qu'une des combinaisons de ce dernier emprunt a été la conversion d'un emprunt précédent, qui a fait bénéficier l'État d'une somme importante. M. Tricoupis espère en arriver bientôt à l'abolition du cours forcé qui établit une différence de 25 p. 100 dans le change pour le paiement en or des intérêts de la dette. D'après toutes les probabilités, le ministère conservera sa majorité dans la session actuelle ; le budget voté, il aura une année de vie assurée. La confirmation de ses prévisions financières lui donnera des forces pour l'avenir ; si M. Tricoupis tombait du pouvoir, d'ailleurs, ce ne serait que pour y remonter de plus haut encore, parce qu'il impose de plus en plus à la Grèce ses qualités d'homme d'État exceptionnel. En dehors des débats parlementaires, Athènes est en

grand émoi pour l'élection d'un nouveau maire. Le gouvernement ne présente personne.

THE FINANCIAL NEWS, Monday, December 5, 1887.

THE CREDIT OF GREECE

Our readers have now abundant material in their possession on which to base a trustworthy opinion upon the financial credit of Greece. We have dwelt upon the results achieved this year by the Ministry of M. Tricoupis and have shown what reasonable expectations may be entertained in regard to the Budget for 1888. A Budget is a safe barometer of the economic position of a nation and of its desire to meet all its obligations, both internal and external.

JOURNAL DES DÉBATS, 6 Décembre 1887.

LETTRES DE GRÈCE

Athènes, le 29 Novembre.

Pour le moment, les Grecs sont fort occupés de leurs affaires intérieures. L'élection de M Syngros ayant été invalidée, les Athéniens se préparent à élire de nouveau un démarque. En attendant, les orateurs du gouvernement et de l'Opposition se succèdent à la tribune de la Chambre.

Pendant ces derniers jours, les débats parlementaires se traînaient, languissans et mornes. Le public, clairsemé, bâillait; on sommeillait au banc des ministres; les députés donnaient à peine signe de vie, sous l'avalanche de chif-

fres que l'Opposition lançait au gouvernement, sûr de sa majorité.

M. Delyannis, dans une longue homélie; M. Carapanos, dans un réquisitoire ardent, ont vainement essayé de donner un peu de vie à la discussion; elle a été ranimée et close, hier, par un discours de M. Tricoupis qui a voulu attendre la fin, pour répondre en une seule fois aux arguments et aux taquineries de ses adversaires.

L'éloquence du président du Conseil a toujours un grand attrait. On sent, à première vue, un homme d'autorité et de tribune. Il parle avec aisance une langue sonore, épurée, un peu trop savante, mais dont le parfum d'antiquité ne déplaît pas. La rencontre soudaine de certaines expressions gracieuses et fortes, que la langue grecque avait désapprises, nous console de trouver, à la place de la Pnyx antique, une salle obscure, meublée de pupitres, où une assemblée morose écoute un orateur en habit noir, chargé de dossiers. M. Tricoupis s'est montré fort optimiste et très confiant dans l'avenir: c'est le rôle ordinaire d'un premier ministre. Il a parlé des forces morales et matérielles du pays avec une bienveillance peut-être excessive; mais tout cela était si bien tourné que, même dans l'esprit des simples spectateurs, le scepticisme le plus audacieux n'osait pas y contredire. La minorité se taira probablement pendant quelques jours pour reprendre de nouvelles forces. Puis les chicanes recommenceront. Heureux hommes, ils ont le loisir de discuter leur budget!

Les élections municipales auront lieu dimanche. Il se peut que les électeurs de l'Attique expriment par un vote inconsidéré l'espèce de lassitude qu ils éprouvent à sentir à leur

tête un ministre qui flatte leur amour-propre, mais qui les accable d'impôts. Si vous vous attablez dans une des nombreuses auberges de la campagne athénienne, vous entendrez certainement des gens se dire entre eux, en buvant leur verre de raki: «Frère *(adelphé)*, les impôts sont lourds le pétrole est cher». Pourtant, M. Tricoupis, par de récentes mesures, a réduit l'effectif de l'armée et allégé très considérablement les dépenses du budget de la guerre.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Κωνσταντινούπολις, 28 Νοεμβρίου 1887.

Ἀπὸ τοῦ 1882 ὁ κ. Τρικούπης δύο ἀνελάμβανεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ὑπουργεῖα καὶ εἰς ταῦτα κατέβαλεν εὐσυνειδήτως τὴν ἐργασίαν τῆς ἰσχυρᾶς αὐτοῦ διανοίας· τὰ ὑπουργεῖα τῶν στρατιωτικῶν καὶ οἰκονομικῶν. Δύο ἦσαν ἑπομένως οἱ σκοποὶ τῆς ἐργασίας του, ἡ ἐπὶ τὰ βελτίω οἰκονομικὴ διαρρύθμισις καὶ ἡ στρατιωτικὴ ὀργάνωσις τοῦ κράτους. Ἐπὶ τῆς πρώτης πρόκεινται ἤδη θαλεροὶ οἱ καρποὶ τῶν μόχθων του, τὰ ἰσοζύγια τῶν ἐτῶν 1887 καὶ 1888. Ἔφθασεν εἰς τὸ ποθητὸν τέρμα τοῦ μεγάλου ἀγῶνος καὶ τὸ ἔθνος ἅπαν βλέπει τοῦτο, πνίγονται δὲ μοχθηραί τινες μεμψιμοιρίαι ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς καθολικῆς ἀγαλλιάσεως. Τῆς ἑτέρας του ἐργασίας, τῆς ὀργανώσεως τοῦ στρατοῦ, ἡ ἀξία ἀπεδείχθη ἀρχῆθεν· αἱ στρατιωτικαὶ σχολαὶ εἶνε ἔργα του ὁ νόμος περὶ ὁρίου ἡλικίας τῶν ἀξιωματικῶν, δι' ὧν κατ' ὀλίγον ἀπεκόπησαν καὶ ἀποκόπτονται τὰ σεσηπότα μέλη καὶ ἀνακαινίζεται ὁ στρατὸς διὰ νέου αἵματος εἶναι ἔργον του· ἡ στρατιωτικὴ τῶν Γάλλων ἀποστολὴ εἶνε ἰδικόν του ἔργον κατόπιν λυσσώδους ἀντιδράσεως τῶν ἰδικῶν μας γενναιοτάτων· ἡ ἐλάττωσις τῆς θητείας κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀνάγκης τῆς γεωργικῆς, τῆς βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἀναπτύξεως τοῦ μικροῦ κράτους, ἐπιτευχθεῖσα ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκγυμνάσεως ὅσῳ τὸ δυνατὸν πλειόνων ἀνδρῶν ἐν βρα-

χυτέρῳ χρόνῳ, εἶνε ἔργον του καὶ εἰς τοῦτο ἰδίᾳ ὀφείλεται ἡ συγκέντρωσις τοσούτου στρατοῦ ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐπιστρατείᾳ· ἡ κατασκευὴ στρατώνων καὶ στρατιωτικῶν κτιρίων δι' ὧν ἐστεγάσθησαν στρατὸς καὶ ὑλικὸν εἶνε ἔργον του· ὁ θεσμὸς δι' οὗ ἐτέθη φραγμὸς εἰς τὴν κενόδοξον σπουδὴν τοσούτων καλῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες κατέλιπον τὰς τάξεις τοῦ σταδίου των ἀντὶ τῶν ἑδωλίων τῆς αἰθούσης τοῦ Κοινοβουλίου, ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς ὁποίας ἐδηλητηρίαζε τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα, εἶνε ἔργον του· ἡ διατήρησις τῶν εὐζωνικῶν ταγμάτων εἶνε ἔργον του· ἡ βελτίωσις τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς ἐπίσης· καὶ τί δὲν εἶνε ἔργον του ἐξ ὅλης τῆς νέας στρατιωτικῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' εἶπον ὅτι χάριν τοῦ ἰσοζυγίου σιωπηλῶς διαλύει τὸν στρατὸν καὶ ὅτι ἡ ἀριθμητικὴ αὐτοῦ κατάστασις ἐλαττοῦται καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι. Ἀπέναντι τῶν αὐθαιρέτων τούτων ὑποθέσεων ὁ κ. Τρικούπης φέρει τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀριθμῶν κατὰ τὸ ἐπικρατῆσαν ἀπό τινος σύστημά του· ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ Βουλευτηρίου ἐβόμβουν ἔτι αἱ εὔγλωττοι περίοδοι καὶ αἱ πρόσφατοι ἰσχυραὶ ἐντυπώσεις βαθέως εἶχον ἐπηρεάσει τὰ πνεύματα τοῦ κόσμου καὶ τῶν βουλευτῶν καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ἀντιπολιτευομένων, ὧν πολλοὺς ἰδίοις ὠσὶν ἠκούσαμεν ὁμολογοῦντας τὸν θαυμασμόν των πρὸς τὴν θαυμασίαν ἀγόρευσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἡ πλειονοψηφία ἑπομένως τῆς κυβερνήσεως εἶνε ἀκμαία καὶ ἀσφαλής, εἶνε δὲ ἄξιοι συγχαρητηρίων οἱ βουλευταὶ τῆς πλειονοψηφίας, οἵτινες εἰς μυρίους πειρασμοὺς ἐνεβλήθησαν διὰ πάσης ἐνεργείας ἀποκρύφου ὅπως συρθῶσιν εἰς ψῆφον ἐναντίον τῆς ἑαυτῶν συνειδήσεως καὶ τοῦ ἔθνους.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ο ΝΕΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Ὅτε ἔδυσε τὴν προηγουμένην ἑσπέραν, ἥλιος σημειῶν κατὰ τὸ Β. Διάταγμα τὴν λῆξιν τῆς ἐκλογῆς, ἀφῆκε τοὺς Ἀθηναίους ἀλαλάζοντας καὶ κορυβαντιῶντας· ὅτε προέκυψε πάλιν λαμπρὸς ἄνωθεν τῆς δει-

ράδος τοῦ Ὑμηττοῦ, εὗρεν αὐτοὺς ἐν ταρταρείῳ θορύβῳ πανηγυρίζοντας ὡς νὰ διέφυγεν ὁ λαὸς αὐτῶν ὁ περιούσιος τὴν δουλείαν τῆς γῆς Αἰγύπτου.

Κάϊρον, 23/5 Δεκεμβρίου.

Οἱ τῶν λαῶν ἐκλεκτοὶ ἐδικαίωσαν τὰς προσδοκίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ψῆφον ἐμπιστοσύνης χορηγήσαντες εἰς τὸν ὑπουργὸν Τρικούπην.

Ἡ ψῆφος ἐκείνη ἀναλυομένη μεθερμηνεύεται ὧδέ πως:

Ἀρκούντως ἡ πατρὶς ἐβασανίσθη καὶ κατετρυχώθη διὰ τῶν ἀενάων τῶν ὑπουργείων πτώσεων, αἵτινες ἐπένεγκον οὐ μικρὸν κλονισμὸν εἰς τὸν πολιτειακὸν τοῦ κράτους ὀργανισμὸν καὶ εἰς τὰς ἐξωτερικὰς αὐτοῦ σχέσεις· ἡ Ἑλλὰς δικαιοῦται καὶ θέλει νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν κυβέρνησίν της εἰς ἄνδρας συντηρητικούς, νομιμόφρονας καὶ δυναμένους νὰ τὴν καθοδηγήσωσιν εἰς τὴν τραχεῖαν μὲν ἀλλ' ἐθνοσωτήριον πορείαν τῆς καλῶς ἐννοουμένης κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς προόδου.

Κυβέρνησις οἵα ἡ τοῦ κ. Τρικούπη τυχοῦσα πάλιν καὶ διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἔθνους δὲν δύναται ἢ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς πάντα καὶ κατὰ πάντα δι' αὐτῆς ταύτης τῆς ἐμπιστοσύνης καταδικάζουσα εἰς λήθην πᾶσαν τοῦ παρελθόντος προσωποληψίαν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 24 Νοεμβρίου 1887.

Μετὰ τὴν νίκην, ἣν κατήγαγον ἐν τῇ δημοτικῇ ἐκλογῇ, ἤλπιζον ὅτι ὁ περὶ τὴν κυβέρνησιν σύνδεσμος ἤθελε διασπασθῇ. Ἤλπιζον λοιπὸν οἱ νικηταὶ ἢ μᾶλλον εἶχον τὴν βεβαιότητα γενικωτέρας νίκης, δι' ὃ καὶ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς προέβαλον ζήτημα ἐμπιστοσύνης, ὁρμηθέντες ἐκ γελοίας καὶ αὖθις ἀρχῆς, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ τούτου πάραυτα ἐγκατέλιπον τὴν κυβέρνησιν.

Ταῦτα ἐπίστευον καὶ ἕνεκα τῆς ἁπλοϊκῆς των ταύτης πίστεως ἤγειραν χθὲς τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης. Ἡ Βουλὴ ὅμως, ἀπαρτιζομένη ἐκ μόνης τῆς συμπολιτεύσεως, διότι ἡ ἀριστερὰ ἀπηλπισμένη

μετὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν συμπύκνωσιν ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐπανέλαβε τὴν μέθοδον τῆς ἀποχωρήσεως, ἡ ἑνιαία Βουλὴ ἀπέρριψε πανηγυρικώτατα τὴν πρότασίν των.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 24 Νοεμβρίου 1887

Ἀνεμένομεν τὴν πανήγυριν τῆς νίκης καὶ τὸν ἀλαλαγμὸν καὶ τὸν θόρυβον, ἐπιστεύομεν ὅμως ὅτι δὲν ἤθελον ψάλη τὰ νικητήρια ὠρυόμενοι καὶ κρεμῶντες κώδωνας· ὑπεθέτομεν, ὅτι ἡ ἐκ τῆς νίκης μέθη ἤθελεν ἐκτρέψη τοὺς ζωηρὰ ἔτι φέροντας τὰ ἀποτυπώματα τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐθνικῶν ῥαπισμάτων, καὶ τῶν στοιχειωδεστάτων κανόνων τῆς ἀνθρωπίνης συμπεριφορᾶς. Ἀλλὰ δὲν πταίει βεβαίως ὁ λαός. Τί ἐδικαιοῦτό τις νὰ ἐλπίζῃ χθές, ὅταν ἡ ἐρατεινὴ «Πρωΐα» διδάσκουσα τοὺς ἑορτάζοντας τὴν νίκην γράφῃ.

Ἐν ἀλαλαγμῷ λοιπὸν καὶ ζητωκραυγαῖς ἐπιβαίνοντες οἱ νῦν φίλοι τοῦ κ. Φιλήμονος ἁμαξῶν πολλῶν χθὲς ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. καὶ κινήσαντες ἐκ διαφόρων ὁρμητηρίων διῆλθον τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἐν διπλῷ στοίχῳ ἁμαξῶν καὶ πλήθους πολλοῦ παρακολουθοῦντος. Ἐζητωκραύγουν λοιπὸν οἱ ἡσυχώτεροι, ὠρύοντο κρούοντες κώδωνας μικροὺς καὶ μεγάλους, προσθέσαντες οὕτω εἰς τὰ ἱστορικὰ νταούλια καὶ νέον μέσον δηλώσεως τῶν φρονημάτων αὐτῶν οἱ φίλοι τοῦ κ. Λεβίδου, τὰ βάκχια τῶν ἐκβεβακχευμένων ᾄσματα ἐκχυνόμενα ἀπὸ τῶν ἁμαξῶν ἐπλήρουν τὴν ὁδὸν Σταδίου, καὶ βοὴ συγκεχυμένων ἐκφωνήσεων καὶ τῶν ἐξ ἁμάξης φωνῶν διέσχιζε τὰς ἀκοὰς ὅλων. Ἀλλὰ δὲν ἐπήρκουν τὰ μέσα ταῦτα μόνα ἵνα ψαλῶσι τὰ νικητήρια τῆς ἐκλογῆς ταύτης· ἡ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας μέθη πρὸς τῇ ἐκ τοῦ οἴνου, διότι μεταξὺ τῶν μυρσινοστολίστων εἰκόνων διέκρινέ τις καὶ εὐμεγέθεις φιάλας πλήρεις ῥητινίτου, ἐσύγχυσε τὰς ὀρέξεις τῶν νικητῶν τόσον, ὥστε εἶχον προσδέση εἰς τὰς ἁμάξας, εἰς τοὺς ἵππους, εἰς ἑαυτοὺς πάσας τὰς ἀντίθετα φρονούσας ἐφημερίδας εἰς τὸν συρμὸν τῶν ὁποίων ἠλάλαζον βωμολοχοῦντες ἐκβεβακχευμένοι τινὲς νικηταί, ἐνῷ οἱ πολιτικοὶ αὐτῶν ἀρχηγοὶ πεζῇ παρὰ τὰς ἁμάξας βαίνοντες δὲν ἠδύναντο νὰ κρύπτωσι τὴν ἐπὶ τούτῳ

χαράν των, ἐπιδοκιμάζοντες οὕτω καὶ αὐτοὶ σιωπηρῶς τὴν διαγωγὴν τῶν φίλων των.

Τί ἔπρεπέ τις νὰ ἀναμένῃ χθές, ὅταν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἡνωμένων διὰ τῶν συκοφαντιῶν, ἐφ' ἃς καὶ μόνον δικαιοῦνται νὰ ἐλπίζωσιν, ὑπεξέκαιον τὸ ἐν τῇ συνειδήσει, ὄχι, ἀλλ' ἐπίπλαστον τῶν πολιτῶν πολιτικὸν πάθος; Καὶ οἱ ὑβρισταὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς βασιλείας, οἱ ἐξευτελίσαντες τὴν τιμὴν τοῦ Ἔθνους καὶ κατασβέσαντες ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ τὸ συναίσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ, οἱ παρασκευάσαντες τὴν Κούτραν καὶ τὸν Πατσόν, ἀλλὰ καί τινα ὕβριν δὲν ἐνεκόλαψαν εἰς τὸ ἐθνικὸν γόητρον; Αὐτοὶ λοιπὸν ἦλθον εἰς τοσοῦτον θρασύτητος ὥστε τὸν τύπον τῆς πρωτευούσης ἅπαντα νὰ συκοφαντήσωσιν ὡς ἐξωνημένον, τίνες; Οἱ δι' ἱερῶν, ἱερωτάτων χρημάτων ὀργανώσαντες τὰς περιωνύμους ἀποστολάς, καὶ ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτῶν τρέφοντες τοὺς ἐφημεριδογράφους των, πρῴην δημοδιδασκάλους ἤ τινας τοιούτους.

Ἀλλὰ δὲν πράττουσι πρῶτον ἤδη τοῦτο. Καὶ ἄλλοτε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δυσωνύμου 7ης Ἀπριλίου ἐν τῇ αὐτῇ πομπῇ τῶν νταουλίων καὶ ζουρνάδων ἔκαυσαν τὰς τότε τ' ἀντίθετα φρονούσας ἐφημερίδας, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τότε ἔκαυσαν ὁμοῦ καὶ τὸν «Αἰῶνα» τὸ ὄνομα τοῦ συντάκτου τοῦ ὁποίου δὲν ἐδίστασαν ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐφόρου νὰ γράψωσι παρὰ τὸ τοῦ Λεύκοβιτς, αὐτοὶ οἱ νῦν γεραίροντες τὸν κ. Φιλήμονα, ὡς τὸν γενναῖον πρόμαχον τῶν ἐλευθεριῶν τῆς χώρας.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ Ἐν Τεργέστῃ, 10 Δεκεμβρίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22/4 Δεκεμβρίου.

Ὁ ἐν τῇ Βουλῇ οἰκονομικὸς ἀγὼν ἔληξε πρὸ ἡμερῶν, ἡττηθείσης τῆς ἀντιπολιτεύσεως δι' 24 ψήφων· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀτυχὲς τοῦτο ἔθνος, χάρις εἰς ἐκτετραχηλισμένον πολίτευμα, εἶνε καταδεδικασμένον

νὰ ἀγωνιᾷ ἐν συνεχεῖ σκιαμαχίᾳ, ἀπὸ τῆς Βουλῆς τὰ πάθη ἐξεχύθησαν εὐθὺς εἰς τὰς ἀγυιάς. Μᾶς κατεδίκασαν οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος; Ἂς ζητήσωμεν λευκὴν ψῆφον ἀπὸ τοῦ ὄχλου τῶν Ἀθηνῶν! Τὸν ἁπλούστατον τοῦτον συλλογισμὸν ἔκαμεν ἡ νομοταγὴς καὶ εὐορκοῦσα ἀντιπολίτευσις καὶ μετέβαλεν ἑαυτὴν διὰ μιᾶς, ὡς ἐν θεατρικῇ παραστάσει, εἰς ἐκλογικὸν πράκτορα τοῦ κ. Φιλήμονος. Συνωμολογήθη λοιπὸν συμμαχία μεταξὺ ἀντιπολιτεύσεως καὶ κ. Φιλήμονος καὶ οὕτω τὰ πράγματα μετήλλαξαν φύσιν. Καὶ βουλευτικὸς ἐὰν ἦτον ὁ ἀγών, θὰ ἦτον ἀφόρητος τοιοῦτος ἐκτραχηλισμὸς ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς εὐπρεπείας καὶ τοῦ νομίμου καθεστῶτος· ἀλλὰ φαντασθῆτε ποία βαβυλωνία. Δὲν δύνασθε νὰ διέλθητε πλατεῖαν ἢ σταυροδρόμιον, χωρὶς νὰ ἀκούσητε ὑπαίθριον ῥήτορα ἐξερευγόμενον πεζῶς, ἢ ἐμμέτρως, τὰ ἐξ ἁμάξης κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη, τῆς Βουλῆς καὶ πάσης καθεστηκυίας ἐξουσίας. Τὰ ἐπίθετα προδότης, ἄτιμος, κακοῦργος εἶνε τὸ σύνηθες νόμισμα τῆς πολιτικῆς λογομαχίας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, καὶ φρονῶ ὅτι τοιοῦτο θέαμα δύναται ῥιζηδὸν νὰ θεραπεύσῃ καὶ τὸν ἐνθουσιωδέστερον λάτριν τῶν ἀείποτε κινδυνευουσῶν καὶ ἀείποτε φεῦ! ὀρθίων ἐλευθεριῶν. Τίς προσέχει πλέον εἰς τὸ βουλευτικὸν βῆμα; Ὁ τυχὼν ἐξώστης εἶνε τὸ βουλευτικὸν βῆμα καὶ ἐκεῖθεν ἀκούονται ἀλληλοδιαδόχως πάντες οἱ ῥήτορες, οὓς οὔτε οἱ φίλοι των δὲν δύνανται νὰ ἀκούσωσιν ἐντὸς τῆς Βουλῆς, χωρὶς νὰ ζητήσωσι λεκάνην. Καὶ τί λέγουσιν; ὅτι δὲν ὑπάρχει Βουλὴ καὶ Σύνταγμα, ὅτι ἡ διόρθωσις πρέπει νὰ ἔλθῃ ἐκ τῶν κάτω, ὅτι ὁ λαὸς πρέπει νὰ πατάξῃ τὴν ἀνομίαν κτλ. καὶ ταῦτα πάντα ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκλογῆς ἑνὸς Δημάρχου, ὅστις, μόλις ἐκλεχθείς, ἔσται ὑποχείριος ἑνὸς οἱουδήποτε γραμματέως Νομαρχίας. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ὑποψήφιος, λησμονήσας δυστυχῶς κατὰ τὴν ἔμφυτον αὐτῷ ἀστάθειαν, ὅτι μετὰ τὸ οἰκτρὸν ναυάγιον τῶν ψευδῶν ἀπαγγελιῶν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἠσπάσθη μετριοπαθέστερα πολιτικὰ δόγματα, ἐξήγαγε πάλιν ἐκ τῆς ἀποθήκης του τὸν κόκκινον σκοῦφον καὶ ἐνεφανίσθη ὡς ἐπιτιμητὴς καὶ

διδάσκαλος (ἐκ παλαιᾶς πιθανῶς ἀναμνήσεως) τῆς Βασιλείας. Δὲν ζητεῖ νὰ τὸν ἐκλέξῃ ὁ λαὸς ὡς θέλοντα καὶ ἔχοντα τὰ προσόντα, ὅπως ἐργασθῇ πρὸς βελτίωσιν τῶν τοῦ οἴκου του, ἀλλ' ὡς σύμβολον ζῶν στασιαστικῶν προθέσεων, ὡς μάθημα διδόμενον πρὸς τὴν Βασιλείαν. Ἡ Βασιλεία, κατ' αὐτόν, περιεκυκλώθη ὑπὸ πονηρῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἔχουσι συμφέρον νὰ ἀποκρύπτωσιν ἀπ' αὐτῆς τὴν ἀλήθειαν· ἀλλ' ἐὰν ἐκλεχθῇ δήμαρχος ὁ κ. Φιλήμων, διὰ μόνου τοῦ μεγάλου τούτου γεγονότος ἡ ἀχλὺς θὰ καταπέσῃ ἀφ' ἑαυτῆς, ὁ βασιλεὺς θὰ πεισθῇ ὅτι ἡ βουλευτικὴ πλειονοψηφία δὲν ἀντιπροσωπεύει τίποτε, θὰ ἀποπέμψῃ τὸν κ. Τρικούπην καὶ θὰ καλέσῃ εἰς τὰ πράγματα, δὲν ἠξεύρω πλέον, εἴτε τὸν κ. Δηλιγιάννην εἴτε τὸν κ. Φιλήμονα. Καὶ διὰ τοιούτων μωρολογιῶν παρασύρεται καὶ δημαγωγεῖται τὸ πλῆθος καὶ εἰς οὐδενὸς τὸν νοῦν ἔρχεται νὰ ἐρωτήσῃ, ἐὰν τοιαύτην σημασίαν ἔχῃ ἡ ἀτομικότης τοῦ κ Φιλήμονος, διατὶ δὲν ἐξελέγη βουλευτὴς τὴν 4 Ἰανουαρίου, ἀλλ' ἀφέθη ἐλεύθερος νὰ ῥητορεύῃ ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν, ἀναλαμβάνων πρόσωπον δημοκρατικοῦ Ῥιένζη ἐνώπιον ἀνυπάρκτου Παπωσύνης;

Ἀφοῦ οἱ ἀντιπολίτευσις συνῆψε τοιαύτας κωμικὰς ἐλπίδας πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Φιλήμονος, εὐνόητον εἶναι ὅτι τὰ πάντα μηχανᾶται, ὅπως ἐξέλθῃ νικήτρια ἐκ τοῦ ἀγῶνος, εἰς ὅν, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἡ κυβέρνησις ἀφῆκεν αὐτῇ ἐλεύθερον τὸ στάδιον, ἀδρανῶς ἐνεργοῦσα, ἐὰν μὴ καὶ ἐντελῆ τηρήσασα οὐδετερότητα. Σὺν ἄλλοις, δὲν ἠμέλησε νὰ ἐκμεταλλευθῇ καὶ λυπηρὸν ἐπεισόδιον τῆς πενθίμου παρὰ τὰ σύνορα περυσινῆς τραγῳδίας. Τὸ στρατοδικεῖον, εἰς ὃ παρεπέμφθησαν νὰ δικασθῶσιν ἐκ δευτέρου οἱ τρεῖς ἐλεεινοὶ ἥρωες τῆς Κούτρας, ἀπήλλαξεν αὐτοὺς παραδόξως, οὐ μόνον τοῦ θανάτου, ἀλλὰ πάσης ἄλλης ποινῆς. Τοιαύτη ἀθῴωσις περιάγουσα εἰς ἀδικαιολόγητον ἀντίφασιν τὴν στρατιωτικὴν δικαιοσύνην, εὐνόητον εἶναι ὅτι κατετάραξε τὴν κοινὴν συνείδησιν. Ἡ πρώτη ἀγανακτήσασα καὶ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐκδηλώσασα τὴν ἀγανάκτησίν της κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν

στρατοδικῶν ὑπῆρξεν ἡ κυβέρνησις. Ἐντὸς 24 ὡρῶν πάντες οὗτοι διετάχθησαν νὰ ἀπέλθωσι τῆς πρωτευούσης, ὡς μὴ παρέχοντες τὰ πιστὰ πρὸς ἄσκησιν τῆς στρατιωτικῆς δικαιοσύνης· αὐθημερὸν δέ, διαταγῇ τοῦ κ. Τρικούπη, συνεκλήθη στρατιωτικὸν συμβούλιον τιμῆς, ὅπερ κατεδίκασεν εἰς ἀπόταξιν τοὺς τρεῖς ἀθφωθέντας ἀξιωματικοὺς καὶ διέγραψεν αὐτοὺς ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἐλέγχων. Ἐκ περισσοῦ, παρὰ τοῦ κ. Πηνειὼ ἀφηρέθη διὰ διατάγματος καὶ τὸ παράσημον τοῦ Σωτῆρος, ὅπερ ἔφερε μόνος ἐκ τῶν τριῶν. Ἠδύνατο νὰ ἀξιώσῃ τις πλειότερον παρὰ κυβερνήσεως, ἥτις δὲν εἶχε τὴν ἐλευθερίαν νὰ συγκροτήσῃ τὸ στρατοδικεῖον ὡς ἐβούλετο, ἀλλ' ἦτον ἠναγκασμένη νὰ ὑποκύψῃ, κατὰ τὴν συγκρότησιν αὐτοῦ, εἰς τὰς διατάξεις τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας; Καὶ ὅμως, οἱ πρωταθληταὶ τῆς Κούτρας, ἐκεῖνοι, οἵτινες διὰ τῆς θρασυδείλου αὐτῶν ἀκρισίας προητοίμασαν τὸ ἐθνικὸν τοῦτο ὄνειδος, ἐξεστράτευσαν εὐθὺς κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ὡς παρασκευάσαντος δῆθεν τὴν ἀθῴωσιν τῶν ὑποδίκων ἀξιωματικῶν πρὸς ἐπίστεψιν τῶν γνωστῶν μηχανορραφιῶν! Ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν τῶν ἐκλογικῶν ῥητόρων ἔδωκε καὶ ἐπῆρε καὶ ἡ τελευταία αὕτη προδοσία! Τὸ δὲ παραδοξότερον, ἐν αὐτῇ τῇ Βουλῇ, ὁ κ. Δηλιγιάννης εὗρεν ἐν ἑαυτῷ ἀρκοῦν ἠθικὸν σθένος, ὥστε νὰ μὴ σιωπήσῃ, προκειμένου περὶ συμφορᾶς, ἣν προεκάλεσε, καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, προσεπάθησε διὰ διφορουμένων φράσεων νὰ ἀνεύρῃ ἄλλους ἐνόχους, ἀντὶ τῶν ἀθφωθέντων, καὶ ἐπεζήτει ἐν προσποιητῇ ἀμηχανίᾳ τὸν κυρίως ὑπαίτιον. Τὸ δὲ ἔτι παραδοξότερον, ὅτι αἱ χεῖρες τῶν βουλευτῶν δεν ὑψώθησαν διὰ μιᾶς καὶ δὲν ἐστράφησαν τεταμέναι πρὸς τὸν ῥήτορα ὡς ἐξ ἐνστίκτου! Ἀλλ' ἴσως εἶχον ἀνακουφίσει ἤδη ἐπαρκῶς τὰς τεταραγμένας συνειδήσεις τῶν κυρίων βουλευτῶν οἱ μεμετρημένοι καὶ πατριωτικοὶ λόγοι τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις ἐν τῇ ἀγορεύσει αὐτοῦ κατώρθωσε νὰ συμβιβάσῃ ἐπιτυχῶς τὰ καθήκοντα κυβερνήσεως ἠναγκασμένης νὰ μὴν ἐκθέσῃ τὴν ἐθνικὴν τιμὴν πρὸς τὸν ἐπιβεβλημένον σωφρονισμὸν ἀνηκούστου κομματικῆς διαστροφῆς.

Καὶ ἐν τούτοις ἐν τῇ ἐκλογικῇ κατηχήσει τῶν περὶ τὸν κ. Φιλήμονα πιστῶν ἀνεγράφη καὶ ἡ ἀθῴωσις τῶν Κουτραίων ὡς τοὺς ἐβάπτισεν ὁ κ. Δηλιγιάννης, καὶ τίς οἶδε πόσας ψήφους θὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ κ. Νέγρη.

ΣΗΜΑΙΑ, 24 Νοεμβρίου 1887.

ΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΘΕΣ

Ἐπανηγύρισαν χθὲς διὰ τὸ μέγα κατόρθωμα τοῦ κ. Φιλήμονος. Καὶ περιέφερον αὐτὸν ἐστεμμένον μυρσίνῃ καὶ δάφνῃ καὶ ἀνεπέμφθησαν κραυγαὶ θριάμβου καὶ ἐκρότησαν τύμπανα καὶ ἠκούσθησαν ζουρνάδες καὶ παρήλασαν ἅμαξαι καὶ ἐθεάθησαν σημαῖαι καὶ ἀνηγέρθησαν τρόπαια πρὸς ἐκδήλωσιν τοῦ μεγάλου τούτου γεγονότος. Ἀλλὰ τὸ τρόπαιον τοῦτο εἶνε πολιτικὸν ἢ δημοτικόν; Ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Φιλήμονα ἢ εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην; Ὁ ἀξιότιμος πρωτοκάθεδρος τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὁ ἔντιμος ἐξ Ἀττικῆς βουλευτὴς κ. Ῥάλλης καὶ ὁ εὔγλωττος αὐτοῦ συνάδελφος κ. Λεβίδης, ἐχαρακτήρισαν τὸ γεγονός, ὡς γεγονὸς πολιτικόν. Ἀλλ' ἔχουσιν ἄρα δίκαιον ἐν τῷ χαρακτηρισμῷ των; Ἀτυχῶς, ὄχι. Συνεδριαζούσης τῆς Βουλῆς δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλα πολιτικὰ ζητήματα εἰμὴ μόνον τὰ διεξαγόμενα ἐν τῇ Βουλῇ. Τί θὰ εἴπῃ πολιτικὴ νίκη τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῷ δήμῳ, ὅταν αὕτη ἡττᾶται ἐν τῇ Βουλῇ;

Ἐτόλμησαν νὰ εἴπωσιν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ δημάρχου θὰ ρίψῃ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν Βασιλείαν. Ἀλλὰ διὰ τίνος μέσου θὰ πέσῃ ἡ κυβέρνησις; Διὰ τῆς ψηφοφορίας ἢ διὰ τῆς ἐπαναστάσεως; Διὰ τῶν ὁδοφραγμάτων ἢ διὰ τῶν ζουρνάδων; Ἐὰν περιμένωσιν ἐκ τοῦ πρώτου, σημαίνει ὅτι ἀγνοοῦσι τὴν ἀξίαν τῶν ἀριθμῶν. Ἐὰν περιμένωσιν ἐκ τοῦ δευτέρου σημαίνει, ὅτι ἀγνοοῦσι τὴν ἀξίαν ἐκείνων οἵτινες διοικοῦσι τὸν τόπον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ. 24 Νοεμβρίου.

Ἡ ἡσυχία μεθ' ἧς διεξήχθη ἡ διαδήλωσις — δὲν λαμβάνομεν ὑπ' ὄψει μεμονωμένας τινὰς ταραχὰς συμβάσας ἔξω τοῦ κύκλου αὐτῆς — ὀφείλεται οὐχ ἧττον εἰς τὰ μέτρα τῆς δημοσίας δυνάμεως. Τινὲς ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς ἐκτάκτου παρατάξεως στρατιωτῶν ἐδυσφόρουν. Τὸ καθ' ἡμᾶς φρονοῦμεν, ὅτι ἂν δὲν ἐταράχθη ἡ τάξις, ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὴν στάσιν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, καὶ εἰς τὴν πεποίθησιν τὴν ὁποίαν ἐνέπνευσαν, ὅτι δὲν θὰ ἔμενεν ἀτιμώρητος πᾶσα ἐκτροπή.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Νοεμβρίου.

Οἱ παρισταθέντες εἰς ἐκλογὰς παρελθούσης ἐποχῆς ἐν Ἀθήναις, θὰ ἠννόησαν κάλλιστα ποίαν τροπὴν ἐπὶ τὰ βελτίω ἔλαβον τὰ ἐκλογικά μας ἤθη. Πρῶτος ὅστις τὰ ἄτακτα αὐτὰ στοιχεῖα καθυπέταξεν ἦτον ὁ κ. Τρικούπης. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ 1875, ἣν ἐνήργησεν, ἐφαρμόσας τὸν ἐκλογικὸν μονοημέρου νόμον, ὅτε ἤρχισαν τὰ αὐτὰ καννιβαλικὰ συστήματα, μία διλοχία σκαπανέων τοὺς ἔθεσεν εἰς τὴν θέσιν των· αἱ μάχαιραι ἐξηφανίσθησαν, οἱ ἀγριώτεροι τῶν ἐκλογέων ἐφυλακίσθησαν, πάντα τὰ προληπτικὰ μέτρα ἐλήφθησαν, ὥστε οὐδεμία ἐγένετο παρεκτροπή, οὐδεὶς φόνος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Νοεμβρίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἐν τέλει δὲ ἡ ἀντιπολίτευσις ὑποβάλλει πρότασιν διὰ τοῦ κ. Βαλσαμάκη, δι' ἧς προτείνει ἵνα ἡ κατατεθεῖσα ἔκθεσις παραπεμφθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς παρανόμως καταρτισθεῖσα καὶ ἐφ' ἧς ζητεῖ ὀνομαστικὴν κλῆσιν.

Ἀγγελλομένης ψηφοφορίας, ἡ αἴθουσα πληροῦται ἐκ τῶν ἐν τοῖς δωματίοις κυβερνητικῶν βουλευτῶν. Ἡ ἀντιπολίτευσις θεωροῦσα τότε μάταιον νὰ γείνῃ μέτρημα μὲ τοιαύτην φανερὰν ψηφοφορίαν, οὕτως

εἰπεῖν ἀποσύρει τὴν πρότασίν της, ἀλλ' ἡ συμπολίτευσις ἐπιμένει τὴν ψηφοφορίαν καὶ ὁ κ. Βουδούρης ἀναφωνεῖ.

— Υἱοθετῶ ἐγὼ τὴν πρότασιν! Ψηφίζω μάλιστα καὶ κατά.

Τέλος πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ ἡ ψηφοφορία, ὅτε δρομαῖος εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος καὶ καταλαμβάνει τὸ βῆμα. Εἰς τὴν θέαν ταύτην, σάλος σφοδρὸς ἐγείρεται.

— Ψηφοφορία, ψηφοφορία, φωνοῦσιν ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως. Ἔπειτα τὰ λέγετε!

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 24 Νοεμβρίου.

Ὁ κυριώτατος τῶν ἰσχυρισμῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπιτυχούσης προχθὲς ἐν τῇ δημοτικῇ ἐκλογῇ Ἀθηνῶν, ἐκεῖνος ὃν καὶ ἡ «Πρωΐα» ἀνέγραψε χθὲς ἐν εὐθυμοτάτῳ νικητηρίῳ ἄρθρῳ, εἶνε ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὑποψηφίου αὐτῆς ἐν Ἀθήναις Δημάρχου ἐκλόνισε τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐγένετο ἀφετηρία τῆς προσεχοῦς αὐτῆς ἀνατροπῆς. Βουλευτὴς μάλιστα τῆς Ἀττικοβοιωτίας ἀντιπολιτευόμενος παρέστησε χθὲς εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι μετὰ τὴν νίκην τῆς Κυριακῆς ἡ πλειονοψηφία τοῦ ὑπουργείου δὲν ἐκπροσωπεῖ πλέον τὴν Ἐθνικὴν θέλησιν! Πόσον οἱ ἰσχυρισμοὶ οὗτοι εἶνε ἀκριβεῖς, ἀπέδειξαν τὰ χθὲς γενόμενα ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Βουλῆς.

Καὶ πρῶτον δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπίστευεν, ὅτι οἱ συμπολιτευόμενοι βουλευταὶ θὰ κατεπτοοῦντο τόσον ἐκ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς διαδηλώσεων καὶ τοῦ ἤδέος τῶν αὐλῶν καὶ τῶν τυμπάνων ἤχου, ὥστε δὲν θὰ μετέβαινον εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς συνεδρίασιν. Καὶ οἱ μὲν φίλοι τοῦ ὑπουργείου τακτικῶς ὡς μέχρι τοῦδε μετέβησαν εἰς τὰ καθήκοντα αὐτῶν, παρέμενον δὲ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Βουλευτηρίου ἱκανοὶ ἀντιπολιτευόμενοι μὴ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν αἴθουσαν, ἵνα εἰ δυνατόν, ματαιώσωσι τὴν ἀπαρτίαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 25 Νοεμβρίου 1887.

Ἀλλ' αἱ ἡμιεπίσημοι ἑρμηνεῖαι, ἐκεῖναι αἵτινες δίδονται ἀξιωμα-

τικῶς ὑπὸ τῶν συγκαθέδρων καὶ παρακαθέδρων μὲ χαμηλὴν φωνὴν εἰς ὁμίλους προσεκτικῶν ἢ ἐκπεπληγμένων ἀκροατῶν, αὗται δὲν ἐκυκλοφόρησαν ἀκόμη εἰς τὸ κοινόν. Καὶ τὴν περιεργοτέραν ἐξ αὐτῶν μὲ ὅλον τὸ ἐκκλησιαστικὸν ὕφος της νομίζομεν, ὅτι δὲν ὀφείλομεν νὰ κρύψωμεν ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας. Ἀπεκλήθη ἡ τελευταία νίκη τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὸ μικρὸν μήνυμα τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Βασιλείαν. Ἂν τὸ στέμμα δὲν συνετισθῇ καὶ ἀρνηθῇ νὰ χειροτονήσῃ τὸν κ. Δηλιγιάννην πρωθυπουργόν, δίδον αὐτῷ καὶ τὴν διάλυσιν τῆς παρανόμου ταύτης Βουλῆς, παρανόμου, διότι ἐξελέγη μὲ τὴν μεγάλην περιφέρειαν, τότε....δὲν γνωρίζομεν τί θὰ γίνῃ, διότι αὐτὰ πλέον δὲν τὰ λέγουν....εἶνε πολὺ μυστικά. Δέν σας φαίνεται, ὅτι ὅλον αὐτὸ τὸ ἀπὸ τῆς νίκης τριήμερον τὸ ὁποῖον μὲ τόσον πρωτοτύπους ἀγορεύσεις καὶ πρωτοτυπώτερα σχόλια μᾶς ἐφιλοδώρησεν, ἀπεκάλυψεν ἡμῖν καὶ περίεργα σημεῖα νευρικῆς ἐπιδημίας εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως;

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 25 Νοεμβρίου 1887.

Ἀναπολοῦμεν τοὺς πλήρεις μεταφυσικῆς καὶ ποιήσεως λόγους τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις ἐπίστευσεν, ὅτι ἐξωμάλισεν ὅλα τὰ ἐμπόδια, εἰς τὰ ὁποῖα προσέκρουεν ἡ λειτουργία τῆς κοινοβουλευτικῆς μηχανῆς διὰ τῆς εὐρύνσεως τῆς περιφερείας καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν βουλευτῶν, ἐκπληττόμεθα ἐπὶ τῇ αἰσιοδοξίᾳ του ἐκείνῃ. Εἶνε κλῆρος τῶν ἑλληνικῶν Βουλῶν νὰ δαπανῶσι χρόνον ἀκάρπως, καὶ δυστυχῶς τὸ κακὸν προβαίνει αὐξανόμενον. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις μὴ ἔχουσα καμμίαν ἐλπίδα νὰ κλονήσῃ τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Βουλῆς, θὰ ἀγωνισθῇ νὰ παραλύσῃ διὰ παντὸς τρόπου τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ὅπως φέρῃ τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν παραλυσίαν. Ἀναμένομεν, ὅτι οὕτω θὰ πολιτευθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις, καὶ θὰ ἴδωμεν, ἂν ἡ κυβέρνησις ἡ τόσον ἀκλόνητον δεικνύουσα πίστιν εἰς τὸ δυνατὸν τῆς λειτουργίας τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, θὰ δυνηθῇ νὰ ματαιώσῃ τὰς ἐκνόμους ἐνεργείας, καὶ θὰ κατορθώσῃ διὰ τῆς πλειονοψηφίας

της νὰ ψηφίσῃ, ὅσα νομίζει ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πολιτικοῦ της συστήματος.

ΣΗΜΑΙΑ, 25 Νοεμβρίου.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς πολεμικῆς, ἡ ἐκλογὴ τοῦ δημάρχου ἦτο ἓν ῥῆγμα, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ πολιορκηταὶ θὰ εἰσέβαλλον εἰς τὸ τεῖχος ἐπὶ τῇ ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ τοῦ νὰ εἰσβάλωσι διὰ τῆς πύλης. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς πολιτικῆς, ὁ θόρυβός των εἶχε σκοπὸν νὰ ἐκπτοήσῃ τὴν Βασιλείαν καὶ νὰ τὴν ἐξαναγκάσῃ νὰ συνθηκολογήσῃ μετ' αὐτῶν. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι εἶχον ὑπολογίσει κακῶς ἐπὶ τῆς βασιλείας, ὅπως εἶχον ὑπολογίσει κακῶς ἐπὶ τοῦ λαοῦ. Ὁ λαὸς ὅστις εἶνε πρόθυμος νὰ κάμῃ μίαν διαδήλωσιν, δὲν εἶνε πάντοτε πρόθυμος νὰ κάμῃ καὶ μίαν ἐπανάστασιν. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀφοῦ ἐξήντλησε τὰς ὀργάς της, τὰς διαμαρτυρίας της, τὰς ἀγορεύσεις της, ἠπείλησεν ὅτι θὰ.... ἀπειλήσῃ. Ἀλλὰ τοῦτο φαίνεται δὲν ἐποιήσατο καμμίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν νεύρων τῆς Α. Μ. Ὁ βασιλεὺς ὡμίλησε περὶ ἐπαναστάσεως. Ἀλλ' ἡ διάθεσις τοῦ βασιλέως διετηρήθη ἀμετάβλητος. Ἡ κωμῳδία ὅμως τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ αἰωνίως. Συνέστησε λοιπὸν ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ σεβασθῶσι τὴν Βασιλείαν. Καὶ ἐπειδὴ καὶ ἡ κυβέρνησις ἐφάνη περιμένουσα τὴν προσβολὴν μετ' ἀποφάσεως, συνέστησε νὰ σεβασθῶσι καὶ τὴν κυβέρνησιν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 25 Νοεμβρίου 1887.

Ἂς ἐννοήσωσι καλῶς οἱ κ. κ. ἀντιπολιτευόμενοι, ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς τοσαύτην ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως, ὥστε οὐδ' εἴκοσι συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἂν καταναλώσῃ ἡ ξηρὰ ῥητορικὴ τοῦ κ. Καραπάνου οὐδένα ἐξ αὐτῆς θὰ πείσῃ νὰ μεταβάλῃ γνώμην. Ὄχι τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Ἀθηναίων ἀλλ' ἑκατὸν τοιαύτας ἂν κερδίσουν οὐδέποτε θὰ ἀνακτήσωσι τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλῶσι περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας οἱ προτείναντες τὴν διὰ χρεωκοπίας ἀτίμωσιν τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε και-

ρὸς νὰ πεισθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅτι αὐτὴ ἡ διὰ μυρίων προφάσεων φυγομαχία, τὴν ὁποίαν μετέρχεται, δὲν ὠφελεῖ παντάπασι τὸν ἀγῶνα αὐτῆς. Ἐνόσῳ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν δεικνύει τὴν ὄρεξιν νὰ ἐργασθῇ πρακτικῶς καὶ προσπαθῇ δι' ἀναβολῶν καὶ ἀποχωρήσεων νὰ παραλύσῃ τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς, θὰ φέρῃ αἰωνίως τὸ στίγμα τῆς φυγομαχίας.

ΣΗΜΑΙΑ, 25 Νοεμβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 24 Νοεμβρίου.

Ὁ κ. Καραπάνος λέγει ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συνεργασθῶσι πλέον τὰ μέλη τῆς μειονοψηφίας μετὰ τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀφοῦ ταῦτα οὔτε τὴν ἀπαιτουμένην κοινοβουλευτικὴν ἁβρότητα δὲν ἐφύλαξαν πρὸς τοὺς συναδέλφους των.

Ὁ κ. Ι. Μαυρομιχάλης εὐλόγως ὀργίζεται ἐπὶ τῇ λέξει τοῦ κ. Καραπάνου καὶ παρατηρεῖ αὐτῷ ὅτι τσαμπουνίζει ὅ,τι θέλει καὶ διὰ νὰ δείξῃ ὅτι οἱ ἄλλοι δὲν ἔχουσιν ἁβρότητα ὑβρίζει αὐτούς.

Ἡ λέξις τσαμπουνίζει θεωρεῖται ὡς ὑβριστικὴ ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ζητοῦσι τὴν ἀνάκλησιν καὶ ἐπακολουθῇ θόρυβος.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀνέρχεται τὸ βῆμα καὶ λέγει τὰ ἑξῆς ἀληθέστατα. Θὰ ἦτο λίαν εὐχάριστον, λέγει, διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ἐὰν λέξεις ἄτοποι προφερόμεναι, ὡς δύναται νὰ συμβῇ ἐν τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου, ἀνεκαλοῦντο ὑπὸ τοῦ εἰπόντος, καὶ ἂν δὲν ἀνεκαλοῦντο προθύμως ὑπὸ τοῦ εἰπόντος, ἐπιβάλλεται ἡ ἀνάκλησις κατὰ τὸν κανονισμόν. Ἑπομένως ὁ ζῆλος τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἤθελε τύχει πάσης ἡμῶν τῆς ἐπιδοκιμασίας, ἐὰν ἀπεδεικνύετο ὅτι πράγματι προκαλεῖται ἕνεκα τῆς ἐπιθυμίας, ὅπως διεξάγωνται κανονικῶς αἱ συζητήσεις. Ἀλλ' ὅταν ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους οὐδὲν ἄλλο ἀκούωμεν παρά τινων τῶν κ. κ. βουλευτῶν, τοὺς ὁποίους δὲν ὀνομάζω, παρὰ ὕβρεις τὰς ὁποίας οὐδὲ ἀναφέρομεν, οὐδὲ κἂν καταδεχόμεθα νὰ ἀναφέρωμεν διὰ νὰ ζητήσωμεν

τὴν ἀνάκλησιν αὐτῶν, ὅταν πάντα ταῦτα ἀνέχεται ἡ ἀντιπολίτευσις. ὅταν δὲν αἰσθάνηται ὁποία βλάβη γίνεται πρὸς αὐτὴν ἐπὶ τῷ ὅτι οὐδὲν μέλος τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀντεπεξέρχεται κατὰ τῶν τοιούτων ὕβρεων, νομίζω ὅτι δὲν δικαιολογεῖται ἡ ἀντιπολίτευσις σήμερον ἐπὶ μιᾷ λέξει, ἡ ὁποία δὲν εἶνε οὐδὲ κατὰ πολλοστημόριον ἄτοπος παραβαλλομένη πρὸς τὰς λέξεις ἃς ἀκούομεν ἀπ' ἀρχῆς τῆς συνόδου ταύτης ἐξερχομένας ἐκ μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Βεβαιωθῆτε, κύριοι, ὅτι ἂν ἠδύνατο νὰ εἰσαχθῇ τὸ ἔθιμον ὅπως ἀνακαλοῦνται ἑκουσίως ἢ ἐξ ἐπιβολῆς αἱ ἄτοποι λέξεις, ἠθέλατε μᾶς εὕρει προθύμους, ἠθέλομεν μάλιστα ἀρχίσει ἀπὸ ἡμῶν αὐτῶν, ἂν παρουσιάζετο εὐκαιρία.

Καραπάνος. Ζητήσατε τὴν ἀνάκλησίν της.

Τρικούπης. Ἀλλὰ πρὶν ζητήσωμεν τὴν ἀνάκλησιν τῆς λέξεως ἐκείνης, πρέπει νὰ ζητήσητε τὴν ἀνάκλησιν τῶν λέξεων ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον μακροθύμως ἠνέχθησαν τὰ μέλη τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τὰς ὁποίας θὰ ἀναγνωρίσῃ ὁ κ. βουλευτὴς ὅτι ἀνῆκε νὰ μὴ ἀνεχθῇ, διότι αὐτὸς εὐθύνεται ἀφοῦ συμπράττει μετὰ τοῦ εἰπόντος αὐτὰς βουλευτοῦ.

Οὕτω δὲ παρέρχεται ὁλόκληρος ἡ συνεδρίασις χωρὶς κἂν νὰ ἀκούσῃ ἡ Βουλὴ τὸ « εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ». Καὶ τοῦτο χάρις τῇ ἀποφάσει τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ καταναλίσκωνται αἱ συνεδριάσεις εἰς λόγια, λόγια, λόγια, καὶ λόγια ἐπὶ ζητημάτων δι' ἃ ἀπεφάνθη ἡ Βουλὴ ἤδη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Νοεμβρίου.

ΑΠΟ ΜΥΛΩΝ ΕΙΣ ΚΑΛΑΜΑΣ

Χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεβλήθη νομοσχέδιον περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Μύλων Ναυπλίας εἰς Καλάμας.

ΑΠΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΕΙΣ ΑΓΡΙΝΙΟΝ

Ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν ἡ μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν

'Εσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Ρῶσσελς, ἀντιπροσώπου τῶν κ. κ. Βαλερίου Μαμπὶλλ καὶ Λουκιανοῦ Γκινὸττ σύμβασις, περὶ κατασκευῆς καὶ χρήσεως τοῦ ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς 'Αγρίνιον σιδηροδρόμου, τῆς ὁποίας ἀκριβῆ περίληψιν ἐδημοσίευσεν ἡ «'Εφημερὶς» τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὑπεγράφη.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 25 Νοεμβρίου.

Συνάδελφός τις ἠρώτα χθές, τί ζητεῖ — πλὴν ἐννοεῖται τῆς ἐξουσίας — τί ζητεῖ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου ἢ τοῦ ἔθνους ἡ ἀντιπολίτευσις πολιτευομένη ὡς πολιτεύεται καὶ ἀποτείνουσα πρὸς τὰ πλήθη ἐκ τῶν ἐξωστῶν φράσεις καὶ ἐννοίας, ἃς οὔτε θὰ ἐτόλμα νὰ διανοηθῇ ἐντὸς τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὰς πέντε μακρὰς ὥρας τῆς χθεσινῆς συνεδρίας τῆς Βουλῆς ἡ συνάδελφος θὰ ἔμαθε τί ζητεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις. Ζητεῖ αὕτη νὰ ἀμφισβητῇ καθ' ἑκάστην τὸ κῦρος καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων, καὶ σήμερον μὲν νὰ ἰσχυρίζηται, ὅτι περιέχεται ἐν αὐτοῖς τί, τὸ ὁποῖον δῆθεν δὲν ἐρρέθη, διότι δὲν τῇ συμφέρει νὰ ἀναγράφωνται ἐν τοῖς ἐπισήμοις πρακτικοῖς πάντα τὰ λεγόμενα ἀκριβῶς, αὔριον δὲ ὅτι παρελείφθη νὰ σημειωθῇ ὅ,τι πράγματι δὲν ἐρρέθη, διότι συμφέρον ἔχει νὰ σημειῶνται ἐν τοῖς ἐπισήμοις πρακτικοῖς ὅσα ἤθελε μὲν νὰ εἴπῃ ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅπως κολάσῃ μίαν παράλογον πρότασίν της ἢ μίαν ἀποχώρησιν αὐτῆς.

Τετάρτη, 25 Νοεμβρίου.

'Απὸ προχθὲς ἀκούομεν καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς ἀντιπολιτεύσεως βλέπομεν ἀναγραφόμενον, ὅτι χιλιάδες στρατοῦ, τάγματα ὁλόκληρα πεζικοῦ καὶ ἱππικοῦ παρετάχθησαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς πόλεως πρὸς ἀσφαλῆ φρούρησιν τῆς δημοσίας τάξεως, ἣν ἠπείλησαν καὶ ἀπεπειράθησαν πολλαχοῦ νὰ διαταράξωσιν οἱ νικηταὶ τῆς Κυριακῆς καὶ οἱ φίλοι αὐτῶν, τφόντι

δὲ καὶ πολυπληθὴς ἦτο ἡ παραταχθεῖσα στρατιωτικὴ δύναμις καὶ ἐπιβάλλουσαν ἤσκησεν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ταραξιῶν μόνον ἡ ἁπλῆ παράστασις τῶν ἐνόπλων φρουρῶν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας. Βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ πολιτευόμενοι τοῦ νομοῦ ἡμῶν ἐφιλοτιμοῦντο νὰ βεβαιώσωσι χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ, ὅτι ὁπόθεν διῆλθον εἶδον πολυάριθμα στρατιωτικὰ σώματα φρουροῦντα τὴν πόλιν, πρέπει δὲ νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὰς τοιαύτας διαβεβαιώσεις, ἀφοῦ ἰδίως συμφωνοῦσι πρὸς τὰ πράγματα. Ἀλλὰ μετὰ τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν περὶ τῆς παρατάξεως πολυαρίθμου στρατοῦ ἐν τῇ πόλει, ἐπειγόμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν τοὺς περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν, τί ἐγένοντο αἱ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διαβεβαιώσεις αὐτῶν, ὅτι ἴχνος στρατιωτικοῦ σώματος δὲν ὑπελείφθη ἐν Ἀθήναις, ὅτι πάντα τὰ τάγματα καὶ συντάγματα ἐγυμνώθησαν, ὅτι τὸ πυροβολικὸν ἐστερεῖτο πυροβολητῶν καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἐν Ἀθήναις στρατὸς ἐπαρκὴς οὔτε διὰ κηδείαν, ὅτι δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ ἔμενον τάχα ἄνευ ἐνασχολήσεως μὴ ἔχοντες στρατὸν πρὸς διοίκησιν; Τί ἔγειναν οἱ θρῆνοι καὶ αἱ Ἱερεμιάδες ἐκεῖναι καὶ πῶς ἤδη εὑρέθη τοσαύτη στρατιωτικὴ δύναμις ἐν Ἀθήναις, ἧς τὸ πλῆθος κατέπληξε τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀφοῦ οὐδεμία ἐνταῦθα ἐγένετο πρὸ πολλοῦ μεταστάθμευσις στρατιωτικοῦ σώματος; Ποιοῦμεν τὴν παρατήρησιν ταύτην, οὐχὶ ἵνα ἀποδείξωμεν, ὅτι ἡ ὀργανικὴ δύναμις τοῦ στρατοῦ εἶνε πλήρης, διότι τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐπισήμων μισθοδοτικῶν καταστάσεων, ἀλλ' ἵνα ἅπαξ ἔτι καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ καταδείξωμεν τὴν τόλμην, μεθ' ἧς διαστρέφει τὴν ἀλήθειαν ἡ δημοσιογραφία τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἵνα ὑπηρετήσῃ κομματικοὺς καὶ ἰδιοτελεστάτους σκοπούς.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, 25 Νοεμβρίου.

Ἡ μεγαλοδωρία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὡς ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἐξίκετο εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. Ἀπὸ τεσσάρων ἤδη ἡμερῶν οἱ στρατιῶται τῶν διαφόρων σωμάτων λαμβάνουσι διπλοῦν συσσίτιον, καταβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ... ΑΚΙΝΗΣΙΑ. — Καὶ χθὲς εἰσέτι ἐξηκολούθησεν ὁ δονκισοτικὸς περιορισμὸς τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων κατὰ τῶν....φαντασιωδῶν κινδύνων. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους πρὸς τί καὶ χθὲς ἀκόμη ὁ διπλασιασμὸς τοῦ συσσιτίου;

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ποῖος ἔκαμε πλάταις εἰς τὸν κ. Τρικούπην νὰ εἰσέλθῃ διὰ τοῦ παραθύρου καὶ ποῖος τὸν κρατεῖ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ Ἔθνους, δὲν χρειάζεται πολὺ πνεῦμα διὰ νὰ τὸ ἐννοήσῃ τις. Αἱ δύο αὗται ἐξουσίαι, ἡ δοῦσα τὴν ἀρχὴν εἰς τὸν κ. Τρικούπην καὶ ἡ διατηροῦσα αὐτὸν ἐν αὐτῇ ἀποτελοῦσι τὸν σκοπόν, καθ' οὗ ἔβαλλε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὰ βέλη της ἡ ἀντιπολίτευσις. Εἶνε ἡ ἐξήγησις αὕτη ὀρθή; Ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει καθῆκον νὰ τὸ δηλώσῃ, διότι τοιαύτη εἶνε ἡ ἐντύπωσις ἐκείνων, ὅσοι τὴν ἤκουσαν.

25 Νοεμβρίου.

Ὁ διακεκριμένος Ἄγγλος βουλευτὴς καὶ πρῴην ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Γλάδστωνος ἐπισκεφθεὶς χθὲς τὴν 10 $^1/_2$ μ. μ. νύκτα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Χ. Τρικούπην, παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

Ἐν Χαλκίδι, τῇ 20 Νοεμβρίου 1887.

Ἐνταῦθα σπανίζουσιν ἀντιπολιτευόμενοι τῇ κυβερνήσει ἀπλήστως δὲ ἀναγινώσκονται πᾶσαι αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες, ἴσως διότι πείθονται οἱ ἄνθρωποι, ὅτι ἐν αὐταῖς εὑρίσκουσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ σωφροσύνην.

ΤΙ ΤΣΑΜΠΟΥΝΑΣ

Ἱκανὴν ὥραν ἀπησχόλησε χθὲς τὴν Βουλὴν θερμὴ συζήτησις περὶ συμπεριφορᾶς, ἥτις ἠδύνατο κάλλιστα νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πολύτιμον

βοήθημα ὅλων τῶν ἐγχειριδίων τοῦ Savoir-vivre. Ἡ φράσις τί τσαμπουνᾶς διαφυγοῦσα τῶν χειλέων ἑνὸς βουλευτοῦ, διακριθέντος ἀείποτε ἐπὶ κοσμιότητι τρόπων καὶ ἐπιφυλακτικότητι, ἥτις ἐρρίφθη κατὰ πρόσωπον τοῦ κ. Καραπάνου, ἐγένετο ἀφορμή, ὅπως ἐξαφθῶσιν οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πρᾶγμα, ὅπερ δὲν συμβαίνει πρώτην φορὰν καὶ ζητήσωσι διὰ θορύβου καὶ ὀργῆς τὴν ἀποδοκιμασίαν τοῦ ἐκστομίσαντος τὴν ἀπρεπῆ λέξιν. Ὅθεν ζωηρὰ διαμάχη ἐξηγέρθη ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου, τῆς ὁποίας μετέσχον, ἐκτὸς ἄλλων βουλευτῶν, αὐτὸς ὁ κ. πρωθυπουργός, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 24 Νοεμβρίου.

Ὁ κ. Καραπάνος ἀναπτύσσων τὴν ἰδέαν ταύτην προάγεται εἴς τινας ἥκιστα ἀβρόφρονας ἐκφράσεις περὶ τῆς Βουλῆς ἐν γένει καὶ τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς ἰδίᾳ.

— Τί τσαμπουνάει, κύριε πρόεδρε, κράζει ὁ κ. Γιαννοῦκος Μαυρομιχάλης.

Ἀλλ' ἡ φράσις αὕτη τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐγείρει ταραχὴν καὶ θόρυβον ἐν τῇ ἀριστερᾷ, ἥτις σύσσωμος, θεωροῦσα ταύτην ὡς ὑβριστικήν, ζητεῖ ἐν κραυγῇ καὶ ἀλαλαγμῷ παρὰ τοῦ κ. Μαυρομιχάλη νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν φράσιν ἐκείνην.

Ὁ θόρυβος βαίνει αὐξανόμενος καὶ οὐδὲν σημεῖον δεικνύει ἐπερχομένην τὴν γαλήνην, ἣν μόλις φέρει ὁ κ. πρωθυπουργός, παρερχόμενος ἐπὶ τὸ βῆμα.

Ὁ ζῆλος τῶν κυρίων βουλευτῶν, λέγει ὁ κ. Τρικούπης, ὅπως ἀνακληθῇ ἡ λέξις, ἥτις ἠκούσθη ἐκ τῆς πτέρυγος ταύτης, ἤθελε τύχει εὐχαρίστως τῆς ὑποστηρίξεως ἡμῶν. Ἀλλ' ὅταν ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ

τοῦ βήματος τούτου δὲν ἀκούωμεν εἰμὴ ὕβρεις καθ' ἡμῶν, ὅταν ἀνεχώμεθα ταύτας ἐκφερομένας ὑπὸ βουλευτοῦ εὑρισκομένου ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, χωρὶς ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ αἰσθάνηται τὴν προσβολήν, ἥτις γίνεται αὐτῇ ἐκ τῆς σιωπῆς ταύτης, δὲν δικαιολογεῖται ὁ ζῆλος αὐτῆς πρὸς ἀνάκλησιν ἁπλῆς λέξεως. Πρὶν ζητήσωμεν τὴν ἀνάκλησιν αὐτῆς τῆς λέξεως, ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀνάκλησιν τῶν λέξεων, ὅσας ἀπὸ πολλοῦ ἠνέχθημεν ἐνταῦθα ἐκφερομένας.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης νομίζει πρᾶγμα πρωτάκουστον, νὰ ἔρχηται ὁ νῦν πρωθυπουργὸς νὰ διδάξῃ τὴν Βουλὴν τὴν κοσμιότητα, αὐτὸς ὅστις ἀνέτρεψε ταύτην, ἀφ' ἧς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Ἐγήρασα ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ, ἄρχεται ὁ κ. Λομβάρδος, καὶ ἐν τούτῳ καὶ ἐν ἄλλοις. Ἀλλὰ συγχωρήσατέ με νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι θλίβομαι βλέπων μὲ ποῖον τρόπον διεξάγονται ἐν τῷ κοινοβουλίῳ αἱ συζητήσεις. Σέβομαι τὸν προαγορεύσαντα, ἀλλ' ἤθελον τὸν παρακαλέσῃ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει του τὴν πρὸ ὀλίγου ἀγόρευσίν του καὶ μοὶ ἀπαντήσῃ, ἂν ἦτο συγκεχωρημένον εἰς αὐτόν, τὸν τέως πρωθυπουργὸν καὶ νῦν ἀξιοῦντα νὰ γίνῃ τοιοῦτος, ἂν τῷ ἦτο συγκεχωρημένον νὰ ὁμιλήσῃ καθ' ὃν τρόπον ὡμίλησε πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἵν ἡ γλῶσσα αὐτοῦ ἥρμοζεν εἰς ἕνα πρῴην πρωθυπουργόν. Ἂς ἐπανίδῃ μετὰ δέκα, εἴκοσιν ἡμέρας τὴν ἀγόρευσίν του καὶ θὰ συμφωνήσῃ μετ' ἐμοῦ. Ὅτε ποτὲ ἐν τῷ ἰταλικῷ κοινοβουλίῳ ὁ Γαριβάλδης παρεξετράπη κατὰ τοῦ Καβούρ, σύμπασα ἡ Βουλὴ ὠρθώθη καὶ κατεβίβασεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βήματος. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἔρχονται ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ λέγουσι τὰ ἐξ ἁμάξης χωρίς τινα φόβον.

Εἴθε νὰ αἰσθανθῶμεν, ὅτι συμφέρον εἶνε εἰς ἅπαντας νὰ ἐπιβάλωμεν τὸν τρόπον τοῦ εὐκόσμως συζητεῖν. Τὸ εὔχομαι, ἀλλὰ τὸ ἀμφιβάλλω. Φοβοῦμαι, μήπως ἡ παροῦσα συζήτησις σπρώξῃ πολὺ μακρύτερα τὰ πράγματα.

Μετὰ τοῦτον λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Μαυρομιχάλης, ὁ δοὺς τὴν ἀφορμὴν εἰς τὴν συζήτησιν τὴν περὶ εὐκοσμίας.

Λυποῦμαι, λέγει ὁ κ. βουλευτής, ὅτι μία λέξις ἣν ἐπρόφερα ἐγώ, τοιοῦτον θόρυβον ἐγέννησεν εἰς τὴν πτέρυγα ταύτην, ἥτις ἀπὸ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν ἄλλο πράττει ἢ ν' ἀπευθύνῃ τὰς δεινοτέρας λέξεις καθ' ἡμῶν. Μᾶς εἶπον ἐπιβούλους τοῦ πολιτεύματος, λαθρόχειρας, πλαστογράφους καὶ τοὺς ἠνέχθημεν. Ἀλλὰ τί σημαίνει ἡ λέξις τσαμπουνᾶν; Θέλετε ν' ἀνακληθῇ ἡ λέξις;

— Μάλιστα, μάλιστα, ἀπαντῶσιν ἐκ τῆς ἀριστερᾶς.

— Ἀνακαλῶ λοιπὸν τὴν λέξιν, ἐξακολουθῇ ὁ κ. Μαυρομιχάλης, ἀλλὰ μένει πλήρης ἡ οὐσία.

Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἀπαντῶν εἰς ὅσα ὁ κ. πρωθυπουργὸς αὐτὸν ὑπαινισσόμενος εἶπε, δηλοῖ, ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἐνοχλήσῃ τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἀλλὰ θὰ φέρεται κοσμίως καὶ φρονίμως.

Παρελθόντος τοῦ ἐπεισοδίου, ἡ συζήτησις φέρεται πάλιν ἐπὶ τὸ παράνομον τῆς πολιτείας τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς· ἀποτέλεσμα τῆς συζητήσεως ταύτης, ἧς μετέσχον οἱ κ.κ. Καραπάνος, Σιμόπουλος, Πετρίδης, Χαλκιόπουλος, Κουμουνδοῦρος, καὶ Κωνσταντόπουλος, ἦτον ἡ κήρυξις ἀπεργίας τῶν μελῶν τῆς μειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἅπερ ἐδήλωσαν, ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θέλουσι μετάσχει τῶν συνεδριῶν τῆς ἐπιτροπῆς, λόγῳ φιλοτιμίας!!

Αἱ δηλώσεις αὗται δημιουργοῦσι κατάστασιν πραγμάτων δύσκολον.

Αἱ δηλώσεις, λέγει ὁ κ. Τρικούπης, αἵτινες ἐγένοντο σημαίνουσιν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς ἣν παρεπέμφθη τὸ νομοσχέδιον, δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ προεξελέγξῃ αὐτό· ἡ ἐπιτροπὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀφ' ἑτέρου εἶνε ἀκατάρτιστος· φρονῶ ἑπομένως, ὅπως δοθῇ τις διέξοδος, ὅτι πρέπει νὰ προβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν, χωρὶς τῆς προεξετάσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης λέγει τινά, δικαιολογῶν τὴν ἀπεργίαν τῶν μελῶν τῆς μειονοψηφίας, μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα περὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἂν τὸ νομοσχέδιον θεωρῆται κατεπεῖγον κλπ. παραδέχεται ταύτην δι' ἀναστάσεως.

'Ηλπίζετο, ὅτι μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ θὰ εἰσήρχετο εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν· ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις ἐνόει νὰ ἐμποδίσῃ τοῦτο, καὶ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Λεβίδης.

'Ο κ. Λεβίδης καταγγέλλει εἰς τὴν Βουλὴν παρεκτροπὰς ἀστυνομικῶν ὀργάνων κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς καὶ ζητεῖ παρὰ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν ὑπουργοῦ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας καὶ τιμωρήσῃ τοὺς παρεκτραπέντας.

'Ο κ. Λομβάρδος δι' ἐκθέσεων ἐπισήμων ἀποδεικνύει, ὅτι ἀφορμὴν ἔδωσαν οἱ πολῖται.

'Ο κ. 'Ράλλης ὅμως ἐπιμένει νὰ μάθῃ, τί ἐνήργησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν περί τινος λοχίου σύραντος ῥεβόλβερ· ἐν τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου του, αἰτιώμενος τὴν κυβέρνησιν ἐπὶ ταῖς παρεκτροπαῖς τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, προστίθησιν, ὅτι ἐν ταῖς διαδηλώσεσι προΐστατό τις τῶν ἐμπίστων τοῦ κ. Δραγούμη, ἀπολυθεὶς τῶν φυλακῶν διὰ χάριτος.

Τῷ κ. βουλευτῇ ἐξ 'Αττικῆς, λέγει ὁ κ. Δραγούμης, ἁρμόζει τὸ ὄνομα Δὸν - Βασίλειος, τῆς γνωστῆς κωμῳδίας: Συκοφάντει, συκοφάντει καὶ κἄτι θὰ μείνῃ· περὶ τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον ἀναφέρει οὐδεμίαν ἔχω γνῶσιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 26 Νοεμβρίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

'Η Βουλὴ χθὲς ἐπελήφθη τῆς ἐξελέγξεως τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς 'Αθηνῶν. Δυστυχῶς δὲν ἀπεφάσισε καὶ νὰ τὴν ἐπικυρώσῃ, φόβος δὲ εἶνε μήπως καὶ πάλιν ἐπανέλθῃ εἰς τὸ αὐτὸ θέμα. Ταῦτα δὲν φαίνονται σοβαρά. Εἶνε ἐν τούτοις γεγονὸς ὅτι τὸ κοινοβούλιον χθὲς κατηνάλωσε τρεῖς ὁλοκλήρους ὥρας εἰς ἐμπαθῆ συζήτησιν περὶ ἐκλογικῶν ἐπεισοδίων, ὡσεὶ ἐπρόκειτο νὰ κρίνῃ περὶ τῆς νομιμότητος καὶ τοῦ κύρους τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς 'Αθηνῶν. 'Η συζήτησις κυρίως διεξή-

χθη μεταξὺ τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς. Ὁ κ Ράλλης διηγήθη ἐν μέσῳ τῶν ἰδίων γελώτων καὶ τῶν γελώτων τῶν φίλων του πῶς ἀπήλασε τὸν συνάδελφόν του κ. Μπουφίδην ἔκ τινος ἐκλογικοῦ τμήματος. Ὁ κ. Μπουφίδης ἀπήντησεν ἐν ἄκρᾳ μετριοπαθείᾳ καὶ ἀβρότητι, ἐξηγήσας τὸν λόγον δι' ὃν ἀπελαθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Ράλλη δὲν ἀντέταξεν οὐδεμίαν ἀντίστασιν. Δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἀφορμὴν τῆς ρήξεως, ἣν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην προεκάλουν αὐτὸς καὶ οἱ φίλοι του ἐπιμόνως.

Ὁ κ. Ῥάλλης εἰς τὴν μετριοπαθῆ καὶ ἀξιοπρεπῆ γλῶσσαν τοῦ κ. Μπουφίδου ἀπήντησε μετὰ τῆς δριμύτητος ἐκείνης, ἥτις δυστυχῶς χαρακτηρίζει τοὺς λόγους του, ἐφ' ᾧ ὁ συνάδελφός του ἠναγκάσθη νὰ ἀναμνήσῃ ὅτι δὲν εἶνε ὁ πρῶτος ὑβριζόμενος παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ μεταξὺ πολλῶν ὁ ὀλιγώτερον, καὶ ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς πρὸ ὀλίγων ἔτι μηνῶν ἀπέστειλε μούντζας εἰς τὸν ἀρχηγὸν ὃν σήμερον στεφανώνει.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, Κωνσταντινουπόλεως, 20 Νοεμβρίου.

Τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ πρὸ δέκα καὶ ἐπέκεινα ἡμερῶν ἐξακολουθοῦσα συζήτησις ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ ἐντὸς τῶν τυπικῶν ὁρίων ἁπλῆς οἰκονομικῆς συζητήσεως. Τὴν ὁριστικὴν χροιάν της ἔλαβε χθὲς διὰ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη. Τὸ πολιτικὸν χρῶμα δὲν ἔλειψεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς εἰσηγήσεως, καθ' ἣν ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν κατέστρωσε μόνον τοὺς ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ὑπολογισμούς του, ἀλλ' ἀνέδραμε καὶ ἐτάραξε τὴν κόνιν τοῦ παρελθόντος, ἐγείρας τὸν χόλον τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐν τοῖς ρόδοις, ἅτινα ἐκ τοῦ κανίστρου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔσπειρεν, ὑπῆρχον καὶ δυσάρεστοι ἄκανθαι καὶ ἀπροσέκτως ἔθεντο ἐπ' αὐτῶν τὰς ἀβράς των χεῖρας οἱ ἀντίπαλοι ἀφέντες

φωνὴν παραπόνου καὶ ὀργῆς, καὶ πάνοπλοι κατῆλθον εἰς τὸ πεδίον, προτάσσοντες τὴν ἀσπίδα τῆς ἀμύνης καὶ πάλλοντες τὸ ἐπιθετικὸν δόρυ. Ῥιφθείσης ὅμως ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἰδέας τῆς δυσπιστίας, ὁ κ. Τρικούπης ἐθεώρησε καλὸν νὰ ἀγορεύσῃ καὶ δεύτερον, ἡ δὲ δευτέρα αὐτοῦ ἀγόρευσις ἐθεωρήθη δικαίως ὡς ἓν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς πολεμικῆς τοῦ κ. Τρικούπη ῥητορικῆς.

Οὕτως ἐν μέσῳ βαθείας προσοχῆς ἤρξατο καὶ κατέληξεν ἐν ἀπεριγράπτῳ θορύβῳ συναρπαγῆς. Ἠγόρευσεν ἐπὶ δύο καὶ ἡμίσειαν ὥρας ἀπνευστὶ καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ οὐδεὶς ἀνέπνευσεν ἐκ τῶν ἀκροωμένων κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα· ἀνέπνευσαν μόνον πάντες ἐν τέλει μετ' ἐνθουσιαστικῆς πίστεως ἐπ' αὐτόν. Ἐν τῇ ἀγορεύσει του, εἰσάγοντος τὸν προϋπολογισμὸν ἔδρεψε τὸν θρίαμβον τοῦ οἰκονομολόγου· διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του χθὲς κατήγαγε μέγαν ῥητορικὸν θρίαμβον· οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν ἱστορίαν τῶν ῥητορικῶν ἐμφανίσεων ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βουλῇ ὁμολογοῦσιν, ὅτι σπανίως κατήχθη θρίαμβος τοιοῦτος. Ἡ φωνὴ τοῦ ῥήτορος καθαρισθεῖσα ἐκ βραχνῶν τινων γραμμῶν, αἵτινες διεκρίθησαν κατὰ τὴν ἄλλην ἀγόρευσίν του ἀδιαθετοῦντος τότε, ἐξήρχετο διαυγής, κρυσταλλίνη. Δὲν ἠγόρευεν, ἐβρόντα· καὶ οἱ μύδροι του ἔπιπτον μετ' ἀστραπῶν καυστικῆς εἰρωνείας. Ἤρξατο μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἔκλεισε μὲ αὐτό, μὴ ἀρκούμενος εἰς τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ θέλων καὶ τὴν τῶν βουλευτῶν, ἐνῷ ἐν τῷ μεταξὺ ἀνέλυσε καὶ ἀνῄρεσεν ἕνα ἕνα τοὺς ἀγορητὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ συλλήβδην πάντας μετ' ἐλαχίστου οἴκτου.

Ἡ ἀγόρευσις θέλει δημοσιευθῇ μόλις αὔριον ἐν τῇ «Ὥρᾳ», ἀλλ' ἐπετράπη ἡμῖν εὐμενῶς νὰ λάβωμεν ταύτην πρότερον ἐκ τοῦ ἐπισήμου κειμένου τῶν στενογράφων, καὶ ἀντὶ πάσης ἀχρόου περιλήψεως, ἀντεγράψαμεν αὐτὴν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς φίλης «Ἐπιθεωρήσεως».

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐν προφανεῖ συγχύσει καὶ τεθορυβημένη ἠγέρθη, ἵνα ἀπέλθῃ, ὅτε ἠκού-

σθη ἡ γενναία φωνὴ τοῦ Κοσσονάκου πρὸς αὐτήν. — Μὴ φυγομαχεῖτε! — Ἀλλ' ὁ κ. Δηλιγιάννης οἱονεὶ εἰς ἀπάντησιν τῆς λακωνικῆς ἐκφράσεως τοῦ Λάκωνος βουλευτοῦ ἐδήλωσεν, ὅτι σκοπεῖ νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τρεῖς ὥρας καὶ θὰ κουράσῃ τὴν Βουλήν. Αἱ διαβεβαιώσεις αὗται ἦσαν περιτταί. Ὁ κ. Τρικούπης ἀπήντησεν, ὅτι ἡ Βουλὴ εἶνε πρόθυμος νὰ ὑπομείνῃ καὶ τρεῖς ὥρας ἐκτὸς ἂν αὐτὸς ὁ ῥήτωρ δὲν εὑρίσκεται εἰς θέσιν νὰ ἀπαντήσῃ ἤδη, καὶ ἐπειδὴ ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπέμεινε διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Σημειοῦμεν καὶ ἓν χαρακτηριστικὸν περὶ τῶν ἐντυπώσεων, ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Τρικούπη, ἑνὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ διπλωματικῷ θεωρείῳ. Τοσοῦτον ἦτο γοητευμένος ὁ ξένος διπλωμάτης ἐκ τοῦ ῥήτορος, ὥστε παρ' ὀλίγον, ἐβεβαίου ὁ ἐκκεντρικὸς ἀνήρ, ἐν τέλει ἔνθους νὰ κραυγάσῃ bis. — ὢ γιές!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Νοεμβρίου 1887.

Δὲν τὸ πιστεύομεν. Ἀπόδειξις ἡ πολιτεία αὐτῶν ἐν τῇ Βουλῇ. Ἔχουσι τὸ ἦθος ἀνθρώπων ζαλισμένων, οἵτινες διὰ ψύλλου πηδήματα γεννοῦν ζητήματα καὶ κρεμοῦν τὸ ζωνάρι των διὰ καυγᾶν. Ὠνειροπόλουν περιφανεστέρους θριάμβους ἐπὶ εὐρυτέρων πεδίων. Ὁ ἀφελὴς βουλευτής, ὅστις ἀπὸ τοῦ ἐξώστου ἑνὸς ξενοδοχείου ἠγόρευσε πρὸς τὸν λαὸν τῶν Ἀθηναίων λέγων αὐταῖς λέξεσιν, ὅτι «διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Φιλήμονος πρόκειται νὰ πέσῃ ἡ παροῦσα κυβέρνησις καὶ νὰ ἔλθῃ ἄλλη» διηρμήνευσε πιστῶς καὶ ἄνευ περιφράσεων τὸ ἰδανικὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλὰ τὸ ἰδανικὸν τοῦτο δὲν κατῆλθεν ἔτι εἰς τὴν σφαῖραν τῆς πραγματικότητος οὐδ' εἶνε ἐλπὶς νὰ κατέλθῃ εἰς πάντα τὰ πλάσματα..... τῆς φαντασίας. Ἤλπιζον, ὅτι αἱ ἅμαξαι, τὰ κουδούνια, αἱ σημαῖαι, τὰ κάτω, ὁ Αἰών, καὶ τὰ τοιαῦτα θὰ μεθίστων ἀψοφητεὶ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς εἰς τὴν ἀριστεράν, ὠχροὺς καὶ ἡμιθανεῖς ἐκ τοῦ τρόμου τοὺς βουλευτὰς τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ὅτι ὁ νέος δήμαρχος ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἅρματος, ἐφ' οὗ θὰ ἐτέλει τὸν θρί-

αμβόν του θὰ ὡδήγει καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὅπως παραλάβῃ τὰς κλεῖς τῆς πρωθυπουργίας. Ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν οἱ βουλευταὶ παρέμειναν ἀκλόνητοι ἐπὶ τῶν ἑδωλίων των, ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν μετεκινήθη τῆς ἕδρας του, ἀνωτέρᾳ βουλῇ, οὐδ' ἀντήλλαξε τὸν τίτλον τοῦ προϊσταμένου πρὸς ἄλλον ἐπιζηλότερον, οἱ ἐκλογεῖς των ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια, ὁ νέος δήμαρχος περισπᾶται ὑπὸ πολυπληθῶν ἀπαιτήσεων ὅλως ἀλλοίας φύσεως ἢ τῆς τῶν μεγάλων ἰδεῶν καὶ ἀποφάσεων, καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποβάλλῃ νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα ψηφίζονται πρὸς δυστυχίαν τῆς πατρίδος. Αὐτὰ καὶ ἂν δὲν ἤλπιζον, ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ γείνουν, ἤλπιζον ὅμως, ὅτι θὰ ἔκαμνον τὸν κόσμον νὰ τὰ πιστεύσῃ ὡς δυνατά. Ἀπέτυχον καὶ εἰς τὸ ἓν καὶ εἰς τὸ ἄλλο, καὶ διατελοῦσιν εἰς πυρετώδη ἔξαψιν, εἰς διαρκῆ νευροπάθειαν, καὶ ἐρεθίζονται καὶ φωνάζουν, καὶ τὰ βάζουν μὲ τὰς ἐπιτροπάς, μὲ τὰ πρακτικά μὲ τοὺς στενογράφους καὶ ἐξεγείρονται ἀπὸ μίαν κἄπως ἀνοιχτὴν λέξιν ἑνὸς βουλευτοῦ ἐνῷ ταὐτοχρόνως ἐπισωρεύουσιν αὐτοὶ μωρίας τοῦ χειροτέρου εἴδους.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 26 Νοεμβρίου.

Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὸ πολυσήμαντον ἐκεῖνο, ὅπερ ἐν δικαίᾳ ἀγανακτήσει εἶπε ποτὲ ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὸν πανίσχυρον τότε πρωθυπουργὸν τῆς 7 Ἀπριλίου, ἐπανειλημμένως διακόπτοντα αὐτόν, ἐν ᾧ ἀνέτρεπε τὸν προϋπολογισμὸν τῆς τότε κυβερνήσεως; Καὶ ἐκάθησε τότε φοβηθεὶς τὴν ὀργὴν τοῦ κοινοβουλευτικῶς ἀνισχύρου κ. Τρικούπη ὁ νῦν μὲν πρωτοκάθεδρος ἐν ὀλίγοις σύρων δὲ τότε πρωτοφανῆ πλειονοψηφίαν, ἐνεθυμήθη δὲ τὴν ἑπομένην ἡμέραν νὰ ζητήσῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης πιστοποιητικὸν καλῆς ἀγωγῆς! Ἡ ζωηρὰ ὅμως καὶ κεραυνοβόλος φράσις τοῦ κ. Τρικούπη, λεχθεῖσα μάλιστα ἐν τοιαύτῃ ἀγανακτήσει, ἐνετυπώθη ἐν τῷ νῷ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, καιροφυλακτοῦντος ἔκτοτε νὰ ἀποδώσῃ τὰ ἴσα. Παρουσιάσθη λοιπὸν ἡ περίστασις χθὲς καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπανέλαβε τὴν πολύκροτον ῥῆσιν, ἀλλὰ

πρὸς τὸν κ. Μαυρομιχάλην καὶ ἐν τόνῳ οὐχὶ βεβαίως ὑψηλῷ καὶ μεγαλοπρεπεῖ, ὡς ἐκεῖνος δι' οὗ τὴν ἐδέχθη τότε. Καὶ ὁποία εἰρωνεία! 'Ενῷ τότε ἐκοπίασε διασείων τὸ βῆμα ἵνα ἀξιωθῇ καλοῦ πιστοποιητικοῦ κατὰ τῆς ἀνευλαβοῦς, ὡς ἔλεγε, ταύτης φράσεως τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, προχθὲς αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπανέλαβε, ἐξηρθρωμένην ἐννοεῖται, αὐτὴν ἐκείνην τὴν φράσιν, καθ' ἣν στιγμὴν καὶ πάλιν ἠγόρευε περὶ ἀβροεπείας! 'Αληθῶς παρετηρήθη μέγας ζῆλος τοῦ κ. προϊσταμένου εἰς ἀπομίμησιν παντὸς δι' ὅτι ἐθαυμάσθη ὁ νῦν πρωθυπουργός.

Πάντοτε ὅμως ἡ ἀπομίμησις εἶνε ὠχρά, ἐνῷ δ' εἰς τὰ πράγματα ὑστερεῖ οὗτος καταπληκτικῶς, οἱ ἀπομιμητικοὶ λόγοι του, εἰ μὴ πρὸς ἄλλο, χρησιμεύουσι τοὐλάχιστον ἵνα ἐμφαντικωτέραν καθιστῶσι τὴν ἀπαράβλητον ῥητορικὴν ἰσχὺν τοῦ πρωθυπουργοῦ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 26 Νοεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 25 Νοεμβρίου.

Ἡ σημερινὴ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς εἶνε πιστὴ ἀπεικόνισις τῆς χθεσινῆς.

Ἡ αὐτὴ τακτικὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως χαρακτηρίζει τὴν συνεδρίασιν, αἱ αὐταὶ καπηλικώταται καὶ ἀπρεπεῖς ὕβρεις ἐκτοξεύονται ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καὶ πᾶσα ἐπείγουσα ἐργασία παρακωλύεται.

ΣΗΜΑΙΑ, 26 Νοεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 25 Νοεμβρίου.

Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ὑποστηρίζει ὅτι ὑπ' αὐτῶν ἐτηρήθη ἡ τάξις καὶ ἐπροστατεύθη ὁ θρόνος, λέγει ὅτι ἀγωνίζονται τὴν τρίτην ἤδη μάχην κατὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, οὗ ἡ πολιτεία θὰ καταστρέψῃ τὸν

τόπον καὶ ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ οἱ φίλοι του εἶνε οἱ συνωμοτοῦντες κατὰ τοῦ βασιλέως.

Οἱ κύριοι Σάκκης, Πετροπουλάκης καὶ Ῥάλλης ἐπαναλαμβάνουσι τὰ αὐτὰ μέ τινας παραλλαγάς, ἁμιλλώμενοι ὅμως νὰ δείξωσι τὴν φιλοβασιλείαν των καὶ τὴν φιλονομίαν των. Ὁ κ. Ῥάλλης μάλιστα λέγει, ὅτι πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Ζωοδόχον πηγὴν ἦτον ὁ κ. Μακρυγιάννης.

Μακρυγιάννης. Ἐν τῷ μέσῳ δύο ληστῶν καὶ δύο βοηθῶν αὐτῶν σοῦ καὶ τοῦ κ. Λεβίδου.

Λεβίδης Ἐπηρέαζε τοὺς ψηφοφόρους.

Μακρυγιάννης. Τοὐναντίον σᾶς συνέλαβον ἐπανειλημμένως προσπαθοῦντα νὰ ἐπηρεάσητε τοὺς ἐκλογεῖς καὶ δὲν σᾶς ἔστειλα μέσα ἀπὸ ἐπιείκειάν μου. Ὁ κ. Μπουφίδης λέγει εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα δυνάμει διορισμοῦ τοῦ κ. Νέγρη, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἀνεδίφων τὸν κατάλογον μετὰ τοῦ δικαστικοῦ ἐπόπτου αἰσθάνομαι μίαν χεῖρα λαμβάνουσάν με ἀπὸ τοῦ στήθους. Γελᾷ ὁ κ. Ῥάλλης, διότι τοῦτο νομίζει ὅτι τὸν τιμᾷ. Τὸν συγχαίρω. Ἐντροπὴ λέγω τότε καὶ ἀπῆλθον· ἂν ἔπραττον κ' ἐγὼ ὅ,τι αὐτός, τί θὰ ἐγίνετο; Θὰ ἐγίνετο ὅ,τι ἐπεδίωκον. Πάντες δὲ οἱ παρευρεθέντες κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐκλογὴν γνωρίζουσι καὶ ὁμολογοῦσιν ὅτι ἀναμφισβητήτως οἱ ἀποκλεισθέντες καὶ ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν εἰσὶν οἱ φίλοι τοῦ κ. Νέγρη. Ἀπόδειξις δὲ τῆς βίας ἣν μετεχειρίσθησαν κατὰ τῶν ἀντιπάλων των εἶνε ὅτι καὶ κατ' ἐμοῦ ἐπέβαλον χεῖρα. Ἐπαναλαμβάνω δὲ ὅτι δὲν εἶχον σκοπὸν νὰ λάβω μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, διότι ἀληθῶς ἀηδιάζει τις ν' ἀναφέρῃ ὅσα ἐγένοντο, αὐτόπτης μάρτυς γενόμενος.

Μακρυγιάννης. Ἀναφέρει τὰ γενόμενα καὶ λέγει ὅτι τοιαῦτα ἔπραττον οἱ ἀντίθετοι ὥστε καὶ ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ὅπου ἐξεπλήρου τὰ καθήκοντά του ὡς πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, ἔφθασαν νὰ ἐξυβρίσωσιν αὐτὸν οἱ κύριοι Πετροπουλάκης καὶ Κουμουνδοῦρος, οἵτινες ἦσαν ἐπὶ κεφαλῆς ἀνθρώπων μὴ ὄντων ψηφοφόρων Ἀθηνῶν.

Βουδούρης. Κύριε Μακρυγιάννη ὑπῆρχε δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος; τί ἔκαμνε;

Μακρυγιάννης. Ἔ, ἔκαμνε. Ἐὰν ἔπραττε τὸ καθῆκόν του καὶ οἱ τρεῖς αὐτοὶ θὰ ἦσαν εἰς τὰς φυλακάς.

Ἡ περὶ τούτου συζήτησις παρατείνεται ἐπὶ μακρὸν ἔτι, καθ' ἣν ἑκατέρωθεν λαμβάνουσι τὸν λόγον. Ὁ κ. Μακρυγιάννης δευτερολογήσας λέγει. Ἐκερδίσατε μίαν ἐκλογὴν καὶ ἐνομίσατε ὅτι ἐκερδίσατε τὰ πάντα. Πλανᾶσθε ὅμως, διότι ἐδῶ ἰσχύει ἡ πλειονοψηφία καὶ μάτην ἀγωνίζεσθε νὰ διαστρέψητε τὰ πράγματα καὶ νὰ δώσητε ἀλλοίαν σημασίαν εἰς ἓν ἁπλοῦν γεγονός, εἰς μίαν δημοτικὴν ἐκλογήν.

Ὁ κ. Μπουφίδης μετά τινα ἄλλα λέγει: Ἐὰν ὑβρίζωμαι ἐγώ, τὸ θεωρῶ τιμήν μου διότι ὑβρίζομαι ἀπὸ τὸν κ. Ράλλην, ὅστις ὕβρισεν ἄλλους πολὺ καλλιτέρους μου, ὑβρίζει καθ' ἑκάστην τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, ὕβρισε δὲ καὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην δεικνύων πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βήματος μούντζας, τὸν ὁποῖον βεβαίως θέλει πάλιν ὑβρίσει μόλις αὔριον εὑρεθῇ εἰς πολιτικὴν πρὸς αὐτὸν ἀντίθεσιν.

Τέλος ἀπηλλάγημεν τὴν 7 $^{1}/_{2}$ ὥραν τῆς συζητήσεως ταύτης, ἥτις ἀληθῶς καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ κ. κ. βουλευταί, δὲν ἠξεύρομεν διατὶ προκαλεῖται, ἀλλὰ δὲν εἰσῆλθεν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ὡς ἐπὶ στιγμὴν ἠλπίσαμεν.

Ὁ κ. Καραπάνος ἔχει ἐπερώτησιν καὶ ἀνερχόμενος τὸ βῆμα ζητεῖ διαφόρους πληροφορίας σχετικὰς πρὸς τὸν προϋπολογισμόν.

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ μετά τινας ἐξηγήσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη καὶ παρατηρήσεις ἄλλων βουλευτῶν ψηφίζεται εἰς β΄ ἀνάγνωσιν ἡ σύμβασις περὶ δανείου καὶ ἓξ ἄλλα νομοσχέδια ἐκ τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Καὶ λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 9 ὥραν μ. μ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Νοεμβρίου 1887.

Τὴν βεβαίωσιν τῶν προρρήσεων, τὰς ὁποίας ἐν τῷ χθεσινῷ ἡμῶν δελτίῳ ἀνεγράφομεν περὶ τῆς τακτικῆς, ἣν ἐν τῇ Βουλῇ μέλλει

νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις, παρέσχεν εὐθὺς ἀμέσως αὕτη κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν. Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τῆς αὐθαδείας καὶ τῆς ἀκοσμίας, μετὰ τῆς ὁποίας ἐλάλουν καὶ ἐφέροντό τινες βουλευταί, προωρισμένοι νὰ προσφέρωσιν ἑαυτοὺς πάντοτε ὡς πρότυπον ἀσχημοσύνης καὶ παιδαριώδους κουφότητος, διότι περὶ τούτου ἐπαρκῶς κάμνουσι λόγον τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐν γένει πολιτείας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ὁποία φαίνεται, ὅτι ἐπανῆλθεν εἰς τὸ πρὸ τῆς 7 Ἀπριλίου σύστημα αὐτῆς, τοῦ δαπανᾶν τὸν χρόνον εἰς μωρολογήματα καὶ βαναυσολογήματα, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παρέρχεται ἡ ὥρα, καὶ διὰ νὰ δίδεται ἀφορμὴ εἴς τινας ἀκρατήτους φιλοδοξίας νὰ θέτωσιν ἀσφαλῆ θεμέλια τῆς προαγωγῆς αὐτῶν διὰ τὰς θυσίας πάσης ἀνθρωπίνης φιλοτιμίας καὶ αἰδοῦς. Βεβαίως δὲν ἀναμένομεν μετὰ τοιαύτην ἐκτροχίασιν τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων, τῶν ὁποίων ἡ διεξαγωγὴ ἀφέθη εἰς τοὺς προθυμοτέρους εἰς τοιαύτας θυσίας, νὰ ἀνακοπῇ ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπὸ τοῦ δρόμου, εἰς ὃν ἐρρίφθη, καὶ νὰ συναισθανθῇ ποῖα ἔχει καθήκοντα καὶ ποίας πρὸς τὸν τόπον ὑποχρεώσεις. Ἴσως μάλιστα προβῇ καὶ περαιτέρω. Ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι ἡ κατάφωρος αὕτη ἀσέβεια πρὸς τὸ πολίτευμα, τὸ ἀναγράφον σαφῶς τοὺς ὅρους, κατὰ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ κυβερνᾶται ὁ τόπος, θὰ συσφίγξῃ τοὺς δεσμοὺς τοὺς συνδέοντας τὴν πλειονοψηφίαν, θὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτὴν πεποίθησιν καὶ εὐστάθειαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐπιβαλλομένου αὐτῇ καθήκοντος καὶ θὰ τὴν καταστήσῃ ἱκανὴν νὰ ἀντιταχθῇ τελεσφόρως καὶ ἐπιτυχῶς κατὰ τῶν ἐκτρόπων ἐνεργειῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Νοεμβρίου.

Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἐν τῇ Βουλῇ, τῶν ὁποίων ἡ ἀκοσμία τῆς γλώσσης οὐδένα ἔχει ὅρον συγκρίσεως. Ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲν περιορίζεται ἕως ἐδῶ. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι καθιστῶσιν ἑκάστοτε ὑπεύθυνον τὴν κυβέρνησιν δι' ὅσα αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἔπραξαν. Νομίζει τις, ὅτι

συναισθανόμενοι τὸ μέγεθος τῆς παρεκτροπῆς των προσπαθοῦσι νὰ ἀπαλλαγῶσι τοῦ στίγματος τῶν πράξεών των, ἀποδίδοντες αὐτὰς εἰς ἄλλους. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει δι' αὐτούς, μὴ ἀπολαμβάνοντας τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐξουσίας, ἀντικείμενον μισητότερον τῶν κατεχόντων αὐτήν, ἀποδίδουσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὰ ὄργανά της, ὅ,τι αὐτοὶ διέπραξαν. Τοιούτου εἴδους παρακρούσεις πολλὰς ἀναφέρουσιν αἱ φρενολογικαὶ ἔρευναι. Εἶνε καὶ αὐτὸ εἶδος φρενοπαθείας, τὸ νὰ συναισθάνηταί τις, ὅτι ἐκεῖνο ὅπερ ἔπραξεν εἶνε τόσον ἐπαίσχυντον, ὥστε νὰ ἐπιζητῇ ἀμέσως νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν μεγαλείτερον τῶν ἐχθρῶν του τὴν ἰδίαν του πρᾶξιν. Ὅσοι ζῶσιν ἐν Ἀθήναις καὶ παρηκολούθησαν τὰ ὑπὸ τῶν εἰς τὴν τελευταίαν δημοτικὴν ἐκλογὴν ἀναμιχθέντων ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν διαπραχθέντα ἐν τοῖς διαφόροις ἐκλογικοῖς τμήμασι καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ Ζῳοδόχῳ Πηγῇ, παρευρέθησαν δὲ καὶ εἰς τὴν χθεσινὴν τῆς Βουλῆς συνεδρίαν καὶ ἤκουσαν τοὺς ἥρωας τῶν ἀσχημιῶν ἐκείνων ἐκτραγῳδοῦντας αὐτὰς ὡς διαπραχθείσας ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς κυβερνήσεως, οὗτοι μόνον δύνανται νὰ κατανοήσωσι τελείως τὴν ἀκρίβειαν τοῦ φρενολογικοῦ συμπτώματος, περὶ οὗ ἐλαλήσαμεν ἀνωτέρω.

Εἶνε τύποι κοινοβουλευτικοὶ πάντες οὗτοι οἱ πρωταγωνισταὶ τοῦ ὑβρεολογίου, ὅπερ ἐπλήρωσε χθὲς τοὺς θόλους τοῦ βουλευτηρίου. Εἶνε ὅλοι ἄξιοι μελέτης ἀληθῶς διά τε τὴν ἐγκεφαλικὴν καὶ τὴν λοιπὴν ψυχικὴν αὐτῶν ὑπόστασιν. Ἀλλ' εἷς κυρίως μᾶς διασκεδάζει περισσότερον· ὁ μικρὸς ἐκεῖνος θρασύδειλος, ὡς ἀπεκάλεσεν αὐτὸν ἄλλοτε ὁ σήμερον φίλος του συντάκτης τοῦ «Αἰῶνος», ὁ πεφυσιωμένος ἐκεῖνος οἰηματίας μὲ τοὺς θηλυπρεπεῖς τρόπους, ὁ ὁποῖος ἀπετόλμησε χθὲς νὰ ἐξυβρίσῃ τὸν τύπον τῆς πρωτευούσης· ὀπαδὸς τοῦ κ. Τρικούπη, διότι ἐμισθοδοτοῦντο ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ὡς ἔγραφε τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῶν σημερινῶν συμμάχων του. Ἔπαυσε νὰ ἀκολουθῇ τὸν ἀρχηγόν του, ὅτε ἐπαύθησαν καὶ ἐκεῖνα. Ἐζήτησε νὰ ἀνακαλύψῃ νέον ἀρχηγόν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Νοεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 25 Νοεμβρίου.

Εἰς τὸν κ. ὑπουργόν, ἀνέρχεται τὸ βῆμα ἵνα ἀπαντήσῃ ὁ ἐντιμότατος βουλευτὴς ἐξ 'Αττικῆς κ. Λεβίδης, ἀλλὰ τοσοῦτον ἀναρμόστους καὶ βαρείας ὕβρεις ἐκφέρει κατὰ σύμπαντος τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου, τοῦ μὴ ὑποστηρίξαντος τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Φιλήμονος, ὥστε δὲν θέλομεν, οὐχὶ χάριν τοῦ τύπου, ὅστις κατὰ τὸ πλεῖστον ἵσταται πολὺ ὑπεράνω τῶν λήρων τοῦ κ. Λεβίδου, ἀλλὰ χάριν τῆς ὑπολήψεως τοῦ Κοινοβουλίου, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἀναγνώστας, νὰ ἀναφέρωμεν αὐτάς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 26 Νοεμβρίου.

Καὶ ἄλλο σύμπτωμα τῆς ἐπικινδύνου ἐπάρσεως, περὶ ἧς ἀνωτέρω ποιούμεθα λόγον, παρετηρήσαμεν χθὲς εἰς τὴν «Πρωΐαν». Αὕτη βεβαίως νομίζει, μεθυσθεῖσα ἐκ τῆς δημαρχικῆς νίκης, ὅτι εὑρίσκεται τόσον ἐγγὺς τῆς ἐξουσίας, ὥστε λαμβάνει σημειώσεις, ὡς λέγει, διὰ νὰ ἀμείψῃ τοὺς πιστοὺς καὶ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς πολεμίους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Νοεμβρίου.

'Αντιπολίτευσις παρ' ἡμῖν δὲν θὰ εἴπῃ ἀντίπαλος τῆς κυβερνήσεως ἁμιλλώμενος νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἑαυτοῦ γνώμας ὀρθοτέρας, ἀλλ' ἐχθρὸς ἀμείλικτος προσπαθῶν νὰ πείσῃ τὸν κόσμον, ὅτι ἡ πλειονοψηφία ἐπιδιώκει τὸν ὄλεθρον τοῦ ἔθνους· ὁ μόνος σκοπός της εἶνε νὰ καταπολεμῇ πᾶν ὅ,τι προτείνει ὁ κ. Τρικούπης, καὶ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν πραγματοποίησίν του, ὅταν δὲν δύναται νὰ τὸ ἀνατρέψῃ. 'Ορθότερον ἴσως θὰ ἔλεγέ τις, ὅτι ἡ σήμερον ἀντιπολίτευσις δὲν καταγίνεται ποτὲ νὰ σχηματίσῃ γνώμην περὶ οὐδενὸς ζητήματος — ἀδιάφορον ἂν ἀπὸ ῥαθυμίαν ἢ ἀνικανότητα — ἀλλ' ὅτι περιμένει νὰ ἀκούσῃ τὸν κ. Τρικούπην

νὰ ἐκφράσῃ τὰς ἰδίας του γνώμας διὰ νὰ εἴπῃ, ὅτι εἶνε ἐσφαλμέναι. Ἂν εἴμεθα εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ. Τρικούπη θὰ ἐδοκιμάζομεν διὰ πειράματος νὰ ἀποδείξωμεν τὸ πρᾶγμα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 27 Νοεμβρίου.

Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη ἐδημοσίευσε πίνακας στατιστικοὺς τῆς μέσης καὶ κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ ἐγένετο ἡ στατιστικὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πρωτευούσης, ἐπὶ τῆς παρούσης κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τεῦχος στατιστικὸν πολυσέλιδον γαλλιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ περὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν, ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1886.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 29 Νοεμβρίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Μετὰ πολλὰς καὶ πάλιν ἐπερωτήσεις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀσκόπους καὶ προώρους, ἡ Βουλὴ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἥτις περιελάμβανε νομοσχέδια μεγίστης σπουδαιότητος. Ἐπὶ τοῦ β ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου εἰς α΄ ἀνάγνωσιν περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως ἀφορώσης εἰς τὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Μεσολογγίου δι᾽ Αἰτωλικοῦ εἰς Ἀγρίνιον, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Ῥικάκης ψέξας τὴν κυβέρνησιν, διότι αὐτὴ ἀναλαμβάνει τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ εἶπεν ὅτι ἡ ἀποτυχία τῆς κατασκευῆς τῶν ὁδῶν ὤφειλε νὰ πείσῃ τὴν κυβέρνησιν περὶ τοῦ ἐπικινδύνου τοῦ πράγματος. Ἡ παρατήρησις αὕτη τοῦ κ. Ῥικάκη ἦτο τὸ ἔναυσμα τῆς συζητήσεως καὶ ἡ ἀφετηρία ἐξ ἧς ὡρμήθη ὁ κ. πρωθυπουργός, διὰ νὰ ποιήσηται περισπούδαστον λόγον περὶ σιδηροδρόμων. Ἐκ τοῦ βήματος ἀκούων τις τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀγορεύοντος, ἐλησμόνει ἐὰν εὑρίσκετο ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἢ ἐὰν ἠκροᾶτο εἰδικοῦ, εἰδικωτάτου καθηγητοῦ.

Προσθέσατε τὴν σαφήνειαν, ἣν κέκτηται ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀγορεύων, εἰς τὴν πληθώραν τῶν γνώσεων, καὶ θὰ ἔχητε εἰκόνα τῆς χθεθινῆς ἀγορεύσεως. Ἀπὸ τοῦ βήματος ἐξήτασε τὰς ὠφελείας αἵτινες προσγίνονται τῷ κράτει, ἐὰν ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν ἡ κυβέρνησις, καὶ ἐξέθηκε λεπτομερῶς τὰς ὠφελείας τοῦ σιδηροδρόμου, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς συγκοινωνίας. Τὰ πράγματα ἀνέλαβε νὰ ἀναιρέσῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅστις ἀπροπαράσκευος ὢν περιέπεσε καὶ πάλιν εἰς τὰ προσωπικὰ καὶ εἰς τὰς συνήθεις καὶ τετριμμένας φράσεις, περὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 28 Νοεμβρίου 1887.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀνέθηκε τῷ ἀρίστῳ παρ' ἡμῖν ἀρχιτέκτονι κ. Ἐρ. Τσίλλερ τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον διαρρύθμισιν τοῦ σχεδίου καὶ τὴν ὁλοσχερῆ συμπλήρωσιν τοῦ Μουσείου. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐνέκρινε πληρέστατα ὁ κ. Τρικούπης, καὶ εὑρίσκεται ἤδη ὑπὸ τὴν μελέτην τῆς Διευθύνσεως τῶν δημοσίων ἔργων. Οὕτω μετὰ ἓν τὸ πολὺ ἔτος καὶ τὰ μνημεῖα τῶν προγόνων ἡμῶν θὰ ἔχωσι τὸ ἁρμόζον αὐτοῖς πρὸς στέγασιν οἰκοδόμημα καὶ ἡ πόλις ἡμῶν θὰ δύναται εὐπρόσωπον νὰ παρουσιάζῃ πρὸς τοὺς φιλαρχαίους ξένους καὶ τὴν σπουδάζουσαν παρ' ἡμῖν νεότητα Μουσεῖον, ἐν ᾧ ἄνετος νὰ παρέχηται ἡ μελέτη τῶν ἀθανάτων ἔργων τῆς ἀρχαιότητος.

29 Νοεμβρίου 1887.

Ἤρξατο ἡ ἐν Ἀκροπόλει οἰκοδομὴ καὶ ἑτέρου Μουσείου, παρὰ τὸ νῦν ὑπάρχον, ἐν ᾧ θέλουσιν ἐναποταμιευθῇ ἀντικείμενα δευτερευούσης ἀξίας, πρὸς ἰδιαιτέραν μελέτην τῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ τῶν ἀρχαιολόγων.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ὁ κομματικὸς ἀνταγωνισμὸς ἐσφοδρύνθη μέχρι φρενίτιδος· τινὲς τῶν βουλευτῶν οὐχὶ μόνον τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ σώματος ἐπελά-

θοντο, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀτομικῆς των μέχρις ἀπονοίας. Ἡ σκαιὰ ὕβρις, τὸ χυδαιότατον σκῶμμα, ἡ βαναυσοτάτη ἔκφρασις ἀνήχθη εἰς περιωπὴν ἐπιχειρήματος, καὶ ὅπου καὶ αὐτὰ δὲν ἰσχύουν ἡ πυγμὴ ἐγείρεται ἀμέσως πρόθυμος νὰ ὑποστηρίξῃ. Ἡ Βουλὴ συνεδρίαζε ὑπὸ τὸ κράτος διαρκοῦς νευροπαθείας καὶ ἐξάψεως, ὑπάρχουσι δὲ δυστυχῶς βουλευταί, οἵτινες μὴ δυνάμενοι νὰ διακριθῶσιν ἐπὶ παιδείᾳ, εὐγλωττίᾳ, ἢ κοινοβουλευτικῇ πείρᾳ, ἐπιζητοῦσι παντὶ σθένει νὰ διαπρέψωσιν εἰς τὸ ἐλεεινὸν αὐτὸ στάδιον τῆς ὕβρεως καὶ τοῦ ἀγοραίου ἡρωϊσμοῦ, δὲν παρέρχεται δὲ ἡμέρα συνεδριάσεως, ἔστω καὶ βραχείας καὶ ἀσημάντου, χωρὶς νὰ μιανθῇ ὁ περίβολος τῆς Βουλῆς δι' ἐκφράσεων αἰσχίστων καὶ ἀγενεστάτων, χωρὶς οἱ ἀνόσιοι οὗτοι Θερσῖται νὰ προβῶσιν εἰς τὸ μέσον, νὰ προκαλέσωσι τὸ σκάνδαλον καὶ νὰ διαδραματίσωσι τὸ μέρος ὅπερ ἐζήλωσαν.

Τὸ σκάνδαλον κατήντησεν ὅπλον, κατήντησε τακτικόν, ὀφείλομεν δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τῆς ἀδόξου ταύτης μεθόδου ἐφευρέτης καὶ ὑπέρμαχος ὑπῆρξεν ἡ σημερινὴ ἀντιπολίτευσις, εἰς ἣν δυστυχῶς ἀπέμειναν καὶ μετὰ τὴν διδακτικὴν πανωλεθρίαν τῶν τελευταίων βουλευτικῶν ἐκλογῶν στοιχεῖα ταραχοποιά, τὰ ὁποῖα χωρὶς νὰ σεβασθῶσιν οὐδὲ τὸ ὄνομά των, οὐδὲ τὸ ἀξίωμά των, οὐδὲ τὸν λαὸν ὃν ἀντιπροσωπεύουσιν, φθέγγονται καθ' ἑκάστην ὅσα ἀνεμώλια ἡ κενή των κεφαλὴ δύναται νὰ περιλάβῃ, καὶ σκαιῶς ἐξυβρίζουσι πάντα θεσμὸν καὶ πᾶσαν ἀρχὴν καθεστηκυῖαν. Δὲν ἀνατρέχομεν εἰς προγενεστέρας συνόδους· ἂς λάβῃ πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς παρούσης συνόδου, ἂς τὰ διέλθῃ ἐπισταμένως, καὶ θὰ ἴδῃ μέχρι ποίου σημείου ἔφθασεν ἡ ἀκοσμία τοῦ λόγου καὶ ἡ θρασεῖα ἀπρέπεια καὶ περιφρόνησις τῶν κανόνων τῆς καλῆς ἀνατροφῆς. Δὲν ὀνομάζομεν τοὺς ἥρωας τῶν τοιούτων σκανδαλωδῶν σκηνῶν, διότι εἶνε γνωστοί· ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ καὶ τὴν ἀνοίκειον ὅσον καὶ θλιβερὰν ἐν αὐταῖς συμμετοχὴν αὐτοῦ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἀνδρὸς κατέχοντος ὑπερτέραν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ θέσιν,

ἀνδρὸς ὅστις τοσοῦτον μετεβλήθη ἕνεκα τῆς ἐμπαθείας τοῦ κομματισμοῦ, ὥστε ν' ἀποκαλῇ διὰ τῆς χυδαίας φράσεως «αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος» τὸν πρωθυπουργόν.

Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, οἱ καθ' ἑκάστην ἀταράχως ἀκούοντες τοὺς ὑπουργοὺς θρασέως καὶ ἀναισχύντως ἐξυβριζομένους καὶ τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως ἀποκαλούμενον προδότην, συκοφάντην καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐσκανδαλίσθησαν διὰ τὴν ἔκφρασιν ἑνὸς βουλευτοῦ, ἥτις πιθανὸν νὰ ἦτο ἀνοίκειος, ἀλλ' ἥτις βεβαίως δὲν ἦτο ὑβριστική.

Ὁ πρωθυπουργός, ὡς εἶπε προχθές, δύναται ἐν τῇ συναισθήσει τῆς μεγάλης ὑπεροχῆς του καὶ ἐν τῇ μεγαθύμῳ εὐγενείᾳ τοῦ χαρακτῆρός του νὰ περιφρονῇ τοὺς χυδαίους τῶν ἀντιπάλων του ὀνειδισμούς. Ἀλλὰ τὸ κοινὸν δυσφορεῖ βλέπον παρατεινομένην κατάστασιν, ἐξ ἧς ζημιοῦται ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια, καὶ ἀπαιτεῖ νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὴν ἀκράτητον παρεκτροπὴν καὶ τὴν ἀκολασίαν τοῦ λόγου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Νοεμβρίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Δὲν ἠκούσθησαν οὔτε ἀπειλαὶ οὔτε ὕβρεις, ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν ἀπεκλήθη δεκάκις τὸ ὀλιγώτερον προδότης ἢ ὀλετὴρ τοῦ ἔθνους, ὁ κ. Λεβίδης δὲν ἔλαβε τὸν λόγον καὶ αἱ ἐπερωτήσεις δὲν κατηνάλωσαν τὰ τρία τέταρτα τῆς συνεδριάσεως. Ἡ ἀντιπολίτευσις μετὰ τὰς ἀγρίας δι' ἐπερωτήσεων ἐπιθέσεις της κατὰ τῆς κυβερνήσεως, αἵτινες μόνον παρεκώλυον τὰς ἐργασίας τοῦ Κοινοβουλίου καὶ οὐδὲν ἄλλο κατώρθουν, ἐθεώρησε φαίνεται καλὸν νὰ ζητήσῃ ἀνακωχήν, ἴσως διὰ νὰ λάβῃ νέας δυνάμεις πρὸς νέαν ἐπίθεσιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Νοεμβρίου 1887.

Τί ἀνεξάρτητος τύπος εἶνε αὐτός, ὅστις προσεκολλήθη ὅλος εἰς τὸν κ. Τρικούπην καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτὸν μόνον γράφει; θὰ ἐρω-

τήσωσιν ἴσως ἀντιπολιτευόμενοί τινες. Εἰς τοὺς ἐρωτῶντας παρατηροῦμεν ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐνθυμηθῶσι ποσάκις καὶ ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» καὶ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» ἐδημοσιεύθησαν πικρότατα κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη ἄρθρα, ποσάκις ἄρθρα καὶ παρατηρήσεις ἡμῶν ἀνεδημοσιεύοντο ὑπὸ τῆς «Πρωΐας» καὶ τῆς «Νέας Ἐφημερίδος», ἀντιπολιτευομένης τότε, ἵνα πολεμηθῇ ἡ Κυβέρνησις, προστιθεμένου μάλιστα μωρῶς καὶ τοῦ τίτλου ἡ ὑπουργικὴ «Ἀκρόπολις». Καὶ δεύτερον τοὺς προσκαλοῦμεν νὰ ψηλαφήσωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὸν ἀρχηγόν των, τὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρόν των, τὴν τακτικὴν καὶ τὰς πράξεις των καὶ τότε θὰ ἐννοήσωσιν, ὅτι οἱ ὠθοῦντες τὸν ἀνεξάρτητον τύπον εἰς τὴν θερμὴν ὑποστήριξιν τοῦ κ. Τρικούπη εἶνε αὐτοὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι διὰ τῶν μωριῶν τοῦ ἀρχηγοῦ των, διὰ τοῦ συνθήματος ὅπερ ἔχουσι: μετ' ἐμὲ Ἑλλὰς μιχθήτω πυρί, διὰ τοῦ πολέμου, ὃν ἐπιχειροῦσι κατὰ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἐλευθερίας, διὰ τῶν ἀποπειρῶν των, ὅπως ἀναδείξωσι ναυαγοῦν τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα ἐν Ἑλλάδι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 28 Νοεμβρίου 1887.

Καὶ ἂν ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμήν, ὅτι ὄχι μόνον οὐδὲν ἰσοζύγιον ἐπέτυχεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀλλὰ καὶ ἔλλειμμα βέβαιον θὰ ἔχῃ, ὡς ἰσχυρίζεται ἡ ἀντιπολίτευσις, πρέπει αὕτη νὰ μᾶς πείσῃ, ὅτι ἐρχομένη εἰς τὰ πράγματα θὰ διοικήσῃ οὕτως, ὥστε ἢ τὸ ἰσοζύγιον νὰ φέρῃ, ἢ τὸ ἔλλειμμα νὰ ἐλαττώσῃ ἐπαισθητῶς. Διότι τὸ παρελθόν της ὡς κυβερνήσεως μᾶς ἐσυνείθισεν εἰς πολὺ ἀνώτερα ἐλλείμματα. Καὶ μεταξὺ τοῦ κ. Τρικούπη διοικοῦντος ἡμᾶς, ἔστω καὶ μὲ ἔλλειμμα δέκα ἑκατομμυρίων, καὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη σκορπίζοντος εἰς τοὺς ἀνέμους ἕνα κολοσσιαῖον ἔκτακτον προϋπολογισμὸν καὶ διασπαθίζοντος τὸν τακτικὸν μέχρις ἐλλείμματος εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἑκατομμυρίων ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ προτιμᾷ πάντοτε ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος κυβερνᾷ αὐτὸν εὐθηνότερον.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Νοεμβρίου.

Η ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ 1887.—ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΠΕΡΙΖΗΤΗΤΑ

Τὸ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον πολύτιμον φυλλάδιον, ὅπερ ὁ ἄγγλος νομικὸς καὶ οἰκονομολόγος κ. Τσέστων ἐδημοσίευσε πρὸ καιροῦ ἀγγλιστί, οὗ προσεχῶς δημοσιεύεται καὶ ἑλληνικὴ μετάφρασις, ἐξετυπώθη ἐν Παρισίοις γαλλιστί, μετὰ προλόγου, ὃν ἔγραψεν ὁ κ. Ἕκτωρ Φράνς, καὶ ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰ ἑπόμενα.

Ὁ διακεκριμένος μεταξὺ τῶν γάλλων λογίων κ. Φρὰνς ὑπερεπαινεῖ τὸ ἔργον τοῦ κ. Τσέστων. «Μεθ' ὅλον, γράφει, τὸ ξηρὸν καὶ καθαρῶς τεχνικὸν μέρος τῆς συγγραφῆς, περιέχει αὕτη κεφάλαια λίαν ἐνδιαφέροντα, περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν ἠθῶν τοῦ λαοῦ τούτου, ὃν τόσῳ καλῶς ἐμελέτησε καὶ μετ' ἀγγλικῆς ψυχραιμίας ἔκρινεν, ἄνευ συκοφαντικῆς προκαταλήψεως, ἀλλὰ καὶ ἄνευ ἐνθουσιασμοῦ, καὶ μόνον ὑπὸ τὸ κράτος τῆς σκέψεως, τοῦ τί ἠδύνατο νὰ ὠφεληθῇ ἐξ αὐτοῦ ἡ πατρίς του.

Διὰ τοῦτο εἰμὶ πεπεισμένος, ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἁπλῆς ταύτης ἐκθέσεως ἁπλοῦ ταξειδίου ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἐμπνεύσῃ εἰς οὐκ ὀλίγους ἀναγνώστας, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς μὴ δι' ὑποθέσεις ταξειδεύοντας, νὰ μεταβῶσιν εἰς Μασσαλίαν ἢ Βρίνδησι, ὅπως ἐπιβῶσι τοῦ διὰ Πειραιᾶ ἀτμοπλοίου.

«Ἡ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπονεμομένη τιμὴ τῷ κ. Χαριλάῳ Τρικούπῃ πρὸς ὃν τὸ βιβλίον ἀφιέρωται, οὐδένα θέλει ἐκπλήξει ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἐγγύθεν ἢ πόρρωθεν ἐξετίμησαν τὰς πράξεις τοῦ ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρός, πρὸς ὃν ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει τὴν ἀναγεννωμένην αὐτῆς εὐημερίαν.

«Ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ὑπό τινα ἔποψιν ἡ ἐνσωμάτωσις τοῦ ἐθνι-

κοῦ πνεύματος. Ἐργάτης ἀκούραστος, νοημοσύνης καὶ δραστηριότητος ἀπαραμίλλου, εὐχερέστατα ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας λαλῶν, λαμπρὸς καὶ συμπαθὴς μετὰ λιτότητος ἀγνώστου παρ' ἡμῖν, ἐπωνομάσθη ὁ Ἕλλην Καβούρ, ὁ δ' ἄλλοτε ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Ἰρλανδίας κ. Φόρστερ ἔλεγε πρὸς τὸν κ. Τσέστων, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἦν ὁ σπουδαιότερος καὶ μᾶλλον πεπαιδευμένος τῶν ἀνθρώπων, οὓς ἐγνώρισέ ποτε, ἔπαινος μέγα βαρύνων ἐν τῷ στόματι Ἄγγλου μὴ ἀποθαυμάζοντος συνήθως, μάλιστα πᾶν ὅ,τι ξένον.»

Ὁ κ. Φρὰνς μεταφέρει ἐν τῷ προλόγῳ του ὅ,τι ἐγράφη ἐν τῇ ἀγγλικῇ ἐφημερίδι «Ἀλήθεια» περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Τσέστων:

«Σᾶς συμβουλεύω ἐν τιμῇ νὰ ἀναγνώσητε τὸ βιβλίον τοῦ κ. Τσέστων. Θέλετε εὕρει ἐπιβεβαιούμενον πᾶν ὅτι περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς μεγάλης ἱκανότητος τοῦ κ. Τρικούπη ἔγραψα».

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 30 Νοεμβρίου.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΟΔΟΙ, ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

Ἀλλ' ὁ σήμερον διευθύνων τὰς τύχας τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐσκέφθη οὕτως. Ἐσκέφθη ἐν ἀρχῇ θυσιάζων τὴν δημοτικότητά του, νὰ πατάξῃ τὴν ἀχρείαν αὐτὴν κατάστασιν· ἐσκέφθη νὰ καταστήσῃ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν μέτοχον τῆς ἐκ τῆς συγκοινωνίας εὐδαιμονίας, νὰ ἐπιβάλῃ βάρη, φόρους βαρυτάτους, νὰ εἰσπράττῃ καὶ καταθλιπτικῶς μάλιστα τοὺς φόρους, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς χρησιμοποιήσῃ πρὸς ἀνάπτυξιν, πρὸς εὐημερίαν τῶν φορολογουμένων.

Αἱ κυριώτεραι ὁδοὶ ἐχαράχθησαν καὶ κατεσκευάσθησαν ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη· γέφυραι ἐπὶ διαφόρων ποταμῶν ἐγένοντο ὑπ' αὐτοῦ· πάντα δὲ τὰ σιδηροδρομικὰ συμπλέγματα, πλὴν τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, φέρουσιν εἰς τὰς συμβάσεις τὸ ὄνομα τοῦ σήμερον πρωθυπουργοῦντος. Τί δὲν ἤκουσεν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἔξω αὐτῆς διὰ τὰς κατασκευασθείσας ὁδούς! Τί δὲν ἤκουσε διὰ τὰς

κατασκευασθείσας σιδηροδρομικὰς γραμμάς! Ὅλας τὰς ὕβρεις καὶ τὰς κοινοτοπίας, τὰς ὁποίας ἔχουσιν ἀναγεγραμμένας εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν οἱ ἀντίπαλοί του.

Πολὺ ὀρθῶς εἰς ὅλα ταῦτα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέδωκε τὴν ἁρμόζουσαν περιφρόνησιν, καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἐργασίαν του πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς παρημελημένης συγκοινωνίας τῆς χώρας, ἧς προΐσταται. Ἂν θέλετε μάλιστα, ἐπολλαπλασίασε τὴν ἐπὶ ταύτης ἐργασίαν του. Ὑπέβαλε δύο νομοσχέδια περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Μύλων Ναυπλίας εἰς Καλάμας, καὶ περὶ ἐγκρίσεως ἀφορώσης εἰς τὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Μεσολογγίου δι' Αἰτωλικοῦ εἰς Ἀγρίνιον, καὶ καταγίνεται εἰς τὴν μελέτην καὶ τὸν καταρτισμὸν ἑτέρου περὶ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μέχρι τῶν συνόρων. Καθ' ἃς ἔχομεν δὲ θετικὰς πληροφορίας, καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ὑποβληθῇ.

Καὶ ἐπ' αὐτοῦ θὰ εὑρεθῶσιν οἱ ἀγαθοὶ πατριῶται τῆς προχθὲς καὶ πάλιν νὰ ῥίψωσι κραυγὴν ἀπελπισίας, ὡς ἔπραξαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, διότι δὲν ἀνέχονται βλέποντες ἄλλους τοιαῦτα ἀγαθὰ προσπορίζοντας τῷ τόπῳ, ἐνῷ αὐτοὶ μόνον βάρη ἐξ ἀπερισκεψιῶν ἐκληροδότησαν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις καὶ εἰς ταῦτα βεβαίως θὰ ἀντιτάξῃ τὴν ἁρμόζουσαν περιφρόνησιν, ἡ δὲ Βουλὴ θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νομοσχεδίων ὡς ἔχουσι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 1 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ ἀντιπολίτευσις, εὐθὺς ὡς ἦλθεν ἡ σειρὰ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνόμισεν ὅτι ἐκουράσθη καὶ ἐδήλωσεν, ὅτι ἀπέρχεται, ὅπερ καὶ ἔπραξεν. Εἶνε ἀληθῶς περίεργοι τῶν ἡμετέρων Βουλῶν αἱ κατὰ καιροὺς διαθέσεις. Πέρυσιν ἐψηφίζοντο ἀσυζητητεὶ νομοσχέδια ἐπὶ νομοσχεδίων, χωρὶς κἂν οἱ βουλευταὶ νὰ ἔχωσιν αὐτὰ ἀναγνώσει. Ἐφέτος δὲν δύνανται οὔτε βῆμα νὰ κάμωσιν εἰς τὴν νο-

μοθετικὴν ἐργασίαν. Ἐκουράσθησαν πέρυσι καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐργασθῶσι τώρα. Τὸ φαινόμενον δὲν εἶνε ἄνευ αἰτίας. Πέρυσιν ἡ ἀντιπολίτευσις κατανοοῦσα, ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν οὔτε ἀπόπειραν κἂν ἔκαμε νὰ παραλύσῃ τὰς συνεδριάσεις, ἐφέτος ὅμως ἤρχισε νὰ συλλαμβάνῃ ἐλπίδας, καὶ φαίνεται, ὅτι εἰς τοῦτο συνεκέντρωσεν ἅπασαν τὴν δύναμιν τῆς ἐνεργείας της, πῶς νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νομοσχεδίων καὶ ἰδίως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τοῦτο κατ' αὐτὴν λέγεται κατὰ σύνταγμα πολιτεύεσθαι. Καὶ ἔπειτα παραπονεῖται διατὶ τὴν ἐλέγχομεν. Ἀλλὰ πῶς νὰ σιωπήσωμεν πρὸ τοιαύτης ἐκθέσμου καὶ ἀνάνδρου πολιτείας; Ἐκεῖ εἶνε ὁ προϋπολογισμός, ὁ συγκεντρῶν ὁλόκληρον τὸ κυβερνητικὸν πρόγραμμα. Εἰς τὴν ἐπίκρισιν αὐτοῦ καλεῖται, ὅπως ἀποδείξῃ τὴν κυβέρνησιν πλανωμένην ἡ ἀντιπολίτευσις, καὶ ἀντιτάξῃ, ζητοῦσα τὴν προτίμησιν τοῦ Κοινοβουλίου, τὸ ἴδιον αὐτῆς σύστημα. Ἀποφεύγουσα τοῦτο οὐδὲν ἄλλο πράττει ἢ νὰ ὁμολογῇ, ὅτι οὐδὲν ἔχει ἄξιον ἐπικρίσεως ὁ προϋπολογισμός, καὶ οὐδὲν αὕτη δύναται νὰ προτείνῃ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος. Φοβεῖται τὴν συζήτησιν καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀποφεύγει. Εἶνε βεβαία, ὅτι θὰ ἡττηθῇ ἐν τῇ πάλῃ διὰ τὴν δύναμιν τοῦ ἀντιπάλου καὶ καταφεύγει εἰς ὑποσκέλισμα. Καὶ πράττει ταῦτα νομίζουσα, ὅτι ὁ κόσμος δὲν ἔχει ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπῃ καὶ ὦτα διὰ νὰ τὴν ἀκούῃ. Θέλει τὴν ἐξουσίαν ὅπως ὅπως, ἀδιαφορεῖ ἂν ἡ κατοχὴ τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοιούτους ὅρους εἶνε ἀπώλεια αὐτῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 30 Νοεμβρίου.

Χθὲς συνῆλθεν ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων ἐπιτροπή, ἡ ὁποία μεταξὺ ἄλλων καθ' ὑπόδειξιν τοῦ δασονομικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφάσισε νὰ περιφραχθῇ διὰ πασσάλων ὁ ἄνωθι τοῦ Σταδίου λόφος καὶ ὁ πέριξ χῶρος, ὅστις ἔχει ἤδη σπαρῇ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΜΙΜΗΤΑ ΕΞ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΡΟ-ΧΘΕΣΙΝΗΣ «ΠΡΩΙΑΣ»

Ὦ, τῶν θαυμασίων ἐξελίξεων τῆς ξυλοκοπικῆς ῥητορικῆς τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἀπὸ ῥαπισμάτων εἰς μαστίγια! Ἀλλὰ δὲν σταματᾷ ἕως ἐδῶ ἡ ἐξέλιξις. Τὸ μαστίγιον αὐτὸ πόθεν νομίζετε ὅτι τὸ ἐπρομηθεύθη ὁ κ. προϊστάμενος; Τὸ μαστίγιον αὐτὸ «τὸ ἥρπασεν ἀπὸ τῶν μιαρῶν χειρῶν τοῦ ἀσεβοῦς πρωθυπουργοῦ, τοῦ προορίσαντος αὐτὸ διὰ τὰ νῶτα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ». Καὶ μὲ τὸ μαστίγιον αὐτὸ τοῦ λοιποῦ ὁ κ. Δηλιγιάννης «θὰ τύπτῃ αὐτὸν δυνατά! κτλ».

Οἱ βαθεῖαν πεποίθησιν τρέφοντες εἰς τὴν πεῖραν καὶ τὰ φῶτα καὶ τὴν εὐγλωττίαν τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἂς σπεύσωσι νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τοῦ κακεντρεχοῦς ἀνταποκριτοῦ, ὅστις, ἀφοῦ παραβάλει τὸν λόγον τοῦ κ. Δηλιγιάννη πρὸς μαστίγιον δὲν αἰσχύνεται νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ μαστίγιον αὐτὸ ἥρπασεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Τοῦτ' ἔστι δὲν ἔχει τίποτε ἰδικόν του μέσα εἰς τὸν νοῦν του ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ ὅ τι ἀπέκτησε τυχὸν τὸ ὀφείλει εἰς τὸν κ. Τρικούπην.

2 Δεκεμβρίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μονθολὼν ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 2 Δεκεμβρίου 1887.

Δὲν θὰ παύσωμεν ἐλέγχοντες τὴν τακτικήν, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐν τῇ Βουλῇ, ἐνόσῳ ἐξακολουθεῖ νὰ φυγομαχῇ νὰ προσπαθῇ νὰ παραλύῃ τὰς συνεδριάσεις. Καὶ χθὲς τὰ αὐτὰ ἔπραξε καὶ σήμερον πιθανῶς τὰ αὐτὰ θὰ πράξῃ. Ἡ πλειονοψηφία ἔχει καθῆκον καὶ πρὸς ἑαυτὴν καὶ πρὸς τοὺς θεσμοὺς τοῦ τόπου, πρὸς

αὐτὸ τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστώς, νὰ ἀντιτάξῃ εὐστάθειαν καὶ νομιμοφροσύνην, καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἐκνόμους αὐτῆς προθέσεις, αἱ ὁποῖαι πραγματοποιούμεναι θὰ φέρωσι τὸν κλονισμὸν αὐτοῦ τοῦ πολιτεύματος. Διὰ τοῦτο ἐπαινοῦμεν τὴν πρᾶξιν τοῦ κ. Τρικούπη ἐπιμείναντος νὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι σήμερον ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ διαμαρτυρηθῇ μετὰ τῆς θεατρικῆς ἐκείνης καὶ τραγικῆς ἐμφάσεως, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται ὡς δεδοκιμασμένος ἠθοποιός, ὁσάκις θέλει νὰ καλύψῃ τὴν ἀσχημίαν τῶν πράξεών της περισπῶσα εἰς ἄλλο σημεῖον τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ, καὶ θὰ ἀποκαλέσῃ ἴσως αὐθαιρεσίαν τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειονοψηφίας. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι καὶ ἡ πλειονοψηφία δὲν θὰ λείψῃ νὰ ἐπιρρίψῃ ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην ἐπὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ ὁποία διὰ τῆς ἐσκεμμένης φυγομαχίας της καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ἀρτίαν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἂν ἡ πλειονοψηφία ἀποδείξῃ ἐνδοτικότητα εἰς τὰς ἐκθέσμους ἀξιώσεις τῆς μειονοψηφίας, αὐτὴ θὰ φέρῃ τὴν εὐθύνην τῶν συμβησομένων. Ὀφείλει νὰ ἐννοήσῃ ἡ πλειονοψηφία, ὅτι εἶνε ἄρνησις τοῦ κύρους της ἡ τακτικὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀξιούσης νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν γνώμην της, ἐνῷ εἶνε μειονοψηφία. Ὁ κλονισμὸς δὲ τοῦ κύρους τῆς πλειονοψηφίας θὰ παρασύρῃ τὰ πάντα, διότι αὐτὴ μόνη κατὰ τὸ πολίτευμα ἀποτελεῖ τὸν ἄξονα, περὶ ὃν στρέφεται ὁλόκληρον τὸ συνταγματικὸν ἡμῶν καθεστώς. Τὸ μέγεθος τῶν ἐπιβεβλημένων εἰς τὴν πλειονοψηφίαν καθηκόντων πρέπει νὰ κάμῃ αὐτὴν νὰ αἰσθανθῇ τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης, ἣν φέρει, καὶ νὰ πολιτευθῇ ἀξίως αὐτῶν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2 Δεκεμβρίου.

ΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Ἀπό τινος παρατηρεῖται ἀληθὴς σταυροφορία τοῦ τύπου τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τῶν Θεσσαλῶν βουλευτῶν. Εἶνε ἀδύνατον νὰ πι-

στεύση τις διατὶ κατηγοροῦνται! Ῥητῶς καὶ ἀνερυθριάστως ψέγονται ἐπὶ εὐσταθείᾳ πολιτικῶν πεποιθήσεων. Βεβαίως δὲν θὰ ἐπετίθεντο κατὰ τῶν βουλευτῶν τούτων, ἐὰν τὴν εὐστάθειάν των ἐπεδείκνυον ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτεύσεως ἢ ὑπέρ τινος ὑπαρχηγοῦ αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ συμβαίνει ὅλως τοὐναντίον, ἐπειδὴ ἀμέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῶν χορηγοῦσιν εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κυβέρνησιν, οἱ εὐσυνείδητοι αὐτοὶ ἀντιπρόσωποι, οἱ ἔχοντες τὸ πλεονέκτημα, τὸ ὁποῖον κυρίως πρέπει νὰ ἀπαιτῇ τις ἀπὸ πάντα βουλευτὴν συναισθανόμενον τὴν ἀποστολήν του, δέχονται σήμερον ὅλας τὰς ἀηδεῖς ἐπιθέσεις καὶ ἀποστροφὰς ὅλων τῶν ἡμιεπισήμων καὶ ἀνεπισήμων ὀργάνων τῆς μειονοψηφίας.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2 Δεκεμβρίου 1887.

Χθὲς πάλιν ὁ κ. Χατζόπουλος ἀγορεύων μετεχειρίσθη γλῶσσαν ἥκιστα ἁρμόζουσαν εἰς ἄνδρας μεμορφωμένους κοινοβουλευτικῶς καὶ ἔχοντας βλέψεις ἐπὶ τῶν ὑπουργικῶν χαρτοφυλακίων. Μετὰ τὸν κ. Χατζόπουλον ἕτερος βουλευτὴς μετῆλθε πλέον γλῶσσαν ὑβριστικήν, ἀποκαλέσας τὸν κ. πρωθυπουργὸν αὐθάδη (!) ἐν ᾧ χρόνῳ οὐδὲν ἔλεγε. Τοῦτο ἠνάγκασε τὸν κ. Κουκούλεζαν, ὅπως ζητήσῃ νὰ ἀποδοκιμασθῇ ὁ ῥήτωρ, πλὴν δὲν ἐγένετο, διότι δὲν ἠθέλησεν ὁ κ. πρωθυπουργός. Καὶ πάλιν δὲν ὀκνοῦμεν χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ κοινοβουλίου νὰ συστήσωμεν ἁβρότητα, ἀφοῦ ἡ ἀπρεπὴς ἀγόρευσις πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ δεικνύῃ ἱκανὸν ῥήτορα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 29 Νοεμβρίου 1887.

Ἀξιεπαίνως μεριμνῶσα ἡ κυβέρνησις περὶ προλήψεως πάσης εἰς τὸ μέλλον ζημίας ἐκ τῶν πλημμυρῶν τοῦ ἐν Μεσσηνίᾳ ποταμοῦ Παμίσου, ὑποβάλλει προσεχῶς εἰς τὴν ψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ διαρρυθμίσεως τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ τούτου.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 1 Δεκεμβρίου 1887.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΠΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΔΙ' ΑΙΤΩΛΙΚΟΥ ΕΙΣ ΑΓΡΙΝΙΟΝ

Ὅταν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὑπέβαλε τὰ νομοσχέδια περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, πάντες ἤλπιζον ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ ἔσπευδεν εἰς ἐπιψήφισιν νομοσχεδίων ἀφορώντων τὴν κατασκευὴν ἔργων τόσων κοινωφελῶν. Ἰδιαιτέρως δὲ ἠλπίζετο τοῦτο, καθότι μία τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν πρόκειται εὐεργετικῶς νὰ συνενώσῃ τρία σπουδαιότατα κέντρα τῆς Πελοποννήσου. Ἐν τούτοις ἐνῷ ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτεύσεως τοσοῦτον μεριμνᾷ περὶ τῆς Πελοποννήσου, ἐν τῇ προχθεσινῇ συζητήσει ἀνεχώρησεν, ἐνῷ ἐπρόκειτο ἡ ἐπιψήφισις νομοσχεδίου πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Πελοποννήσου· διατὶ δ' ἐγένετο τοῦτο, εἰς ἡμᾶς τοὐλάχιστον εἶνε ἀκατάληπτον. Καὶ χθὲς ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐδήλωσεν, ὅτι πέραν τῆς 8ης δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐργασθῇ· ὥστε ἐὰν ὁ κ. Καραπάνος ἐγνώριζε τοῦτο, θὰ παρέτεινε τὸν λόγον, ἵνα καὶ χθὲς μὴ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον. Εὐτυχῶς συνέβη ὅλως τοὐναντίον, χάρις εἰς τὴν ἄγνοιαν ταύτην τοῦ κ. Καραπάνου καὶ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Καραπάνου, πολὺ ἐμβριθῆ καὶ ὑψηλήν, φαίνεται, ἀφοῦ κανεὶς δὲν τὸν ἠννόησε, καὶ ὅλοι, ὡς εἶπε, παρεξηγοῦν τὰς γνώμας του καὶ ἀγορεύσεις του, καὶ μετ' ἀπάντησιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐψηφίσθησαν τὰ δύο περὶ σιδηροδρόμων νομοσχέδια.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 2 Δεκεμβρίου.

ΤΑ ΤΗΣ ΧΘΕΣΙΝΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ Βουλὴ χθὲς εἰσῆλθεν εἰς τὸν προϋπολογισμόν, μὴ παρούσης τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὸ Βουλευτήριον, — διότι κατὰ τὰς δηλώσεις

της ἀδυνατεῖ νὰ ἐργάζηται πέρα τῆς ὀγδόης, τὸ πολὺ τῆς ὀγδόης καὶ ἡμισείας, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ συνέρχεται μόλις περὶ τὴν πέμπτην, καὶ μία πολλάκις δὲ καὶ δύο καὶ τρεῖς ὧραι καταναλίσκονται εἰς ἐπερωτήσεις, αἵτινες ἀλλαχοῦ μόλις ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενον τῶν διεκπεραιώσεων τῶν ἐπαρχείων — καὶ ἐψήφισεν ἐξ αὐτοῦ τὰ ἔσοδα. Τῇ προτάσει τοῦ πρωθυπουργοῦ τὰ ἔξοδα ἀνεβλήθησαν διὰ σήμερον. Οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ ἀντιπολιτευόμενοι ἀπῆλθον, πλὴν τοῦ κ. Κοζάκη Τυπάλδου, διαμαρτυρόμενοι καὶ καταγγέλλοντες τὴν πρᾶξιν ὡς παράνομον. Σήμερον αἱ διαμαρτυρίαι θὰ ἐπαναληφθῶσι βεβαίως σφοδρότερον καὶ τὸ χθεσινὸν τῆς Βουλῆς διάβημα θὰ ἐπικληθῇ πραξικόπημα.

Ἡ Βουλὴ ἔχει καθῆκον ἐπὶ τέλους νὰ ψηφίσῃ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ τὸν προϋπολογισμὸν πρὸ τῶν ἑορτῶν, ὅπερ ἡ ἀντιπολίτευσις προσεπάθει νὰ ματαιώσῃ παντὶ σθένει, καὶ ἔκαμε τὸ πρῶτον πρὸς τοῦτο βῆμα, εἰσελθοῦσα ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ.

Ἔπραξε καλῶς. Τὸ στάδιον εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεις εἶνε τώρα ἀνοικτόν. Τὰ ἔξοδα δὲν ἐψηφίσθησαν καὶ συζητουμένων αὐτῶν δύναται νὰ προκληθῇ κάλλιστα γενικὴ συζήτησις, διότι τὰ ὅρια μεταξὺ γενικῶν καὶ εἰδικῶν συζητήσεων εἶνε πολὺ δυσδιάκριτα καὶ ἀδύνατον νὰ καθορισθῶσιν. Ἡ ἀντιπολίτευσις δύναται νὰ εἴπῃ τὴν γνώμην της, καὶ ἡ συμπολίτευσις βεβαίως θὰ τὴν ἀκροασθῇ εὐχαρίστως, καὶ θὰ ἀντιτάξῃ τὴν ἰδικήν της, ἀρκεῖ αὕτη νὰ μὴ δείξῃ πάλιν τάσεις πρὸς ἀπεραντολογίαν καὶ κωλυσιεργίαν, ὡς οὐχὶ ἀστόχως μετεφράσθη ἡ obstruction, ἡ δηλοῦσα τὴν ματαίωσιν τῶν ἔργων τοῦ Κοινοβουλίου, ἥν, ὡς ἔλεγε χθὲς βουλευτὴς ἀντιπολιτευόμενος, οὐδαμῶς ἔδειξεν (!) ὅτι σκοπεῖ νὰ μετέλθῃ ἡ ἀριστερά. Ἐὰν πείσῃ τὴν Βουλὴν νὰ ἀπορρίψῃ ἔστω καὶ ἓν ἐδάφιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ κυβέρνησις παραιτεῖται καὶ ὁ βασιλεὺς καλεῖ αὐτὴν εἰς τὰ πράγματα.

Ὥστε ἂς λείψουν αἱ κεραυνοβόλοι ἀποστροφαὶ περὶ παραβάσεως τοῦ Συντάγματος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 3 Δεκεμβρίου.

Λοιπὸν ἡ «Βουλὴ» τῆς Ὥρας εἶνε ξηρὰ καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀκριβὴς περίληψις τῶν συζητήσεων. Ἄρχεται ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς ἀπαρτίας, ἐνδιατρίβει περὶ τῆς ἐπερωτήσεως, χωρεῖ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἀναγγέλλει τὴν λύσιν τῆς συνεδρίας. Ἱερά τις ἀπάθεια καὶ φαινομενικὴ ἀπροσωποληψία διαπνέει ἐν αὐτῇ. Νομίζετε, ὅτι διακρίνετε τὸν κ. πρωθυπουργὸν καθήμενον ἐπὶ τῆς ἕδρας του, βυθίζοντα τὸν πῖλόν του μέχρις ὀφθαλμῶν, κύπτοντα πρὸ ἐγγράφων, ξένων τῆς περὶ αὐτὸν καταιγίδος τῶν λόγων, τῶν προκλήσεων καὶ κατηγοριῶν. Ἀλλ' ὡς ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατ' οὐσίαν παρακολουθεῖ προσεκτικώτατα τὴν ἀνέλιξιν τῆς συζητήσεως, παρὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς ὄψεως αὐτοῦ, οὕτω καὶ ἡ Ὥρα. παρὰ τὸ κατὰ τὸ φαινόμενον δικαιοπάροχον αὐτῆς, ἐπιμελῶς πάντοτε παραθέτει τοὺς λόγους τῶν βουλευτῶν τῆς συμπολιτεύσεως, συχνότατα ἀναγραφομένους ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν, λίαν δὲ λακωνικῶς ἀναφέρει τοὺς λόγους τῶν ἀντιθέτων, σπεύδουσα ὡς οἷόν τε ταχύτερον νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς ὀχληρᾶς ὑποχρεώσεως ταύτης.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 3 Δεκεμβρίου.

Ἡ ἐφημερὶς τὰ «Οἰκονομικὰ Νέα» (The Financial News) τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει εἰς τέσσαρα κατὰ σειρὰν φύλλα τέσσαρα ἀρθρίδια περὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Τρικούπη καὶ περὶ τοῦ ἐφετεινοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 2 Δεκεμβρίου. 1887.

Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν νομοσχεδίων τούτων ὡς καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προτεινομένων, οὐδεμία ὑπῆρξεν οὔτε ὑπάρχει παρὰ τοῖς σοβαρῶς κρίνουσι καὶ παρὰ τοῖς δυναμένοις νὰ βλέπωσιν ἀμφιβολία, διότι ἡ κυβέρνησις κραταιὰν ἔχει πάντοτε τὴν

πλειονοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τὸ καθῆκον αὐτῆς ἐπιτελοῦσα πρὸς τὸν Τόπον καὶ ὑπὲρ τῆς προόδου αὐτοῦ ἐργαζομένη ἐντὸς τῶν νομίμων καὶ τῶν καθεστώτων οὐδὲν πτοεῖται, μόνον δὲ οἱ περὶ τὴν ἑσπερινὴν ἐφημερίδα, τελοῦντες εἰσέτι τὰ ἀνθεστήρια ἐν εὐθυμίᾳ καὶ κραιπάλῃ φράσεως καὶ ἀκοσμίας, δύνανται νὰ φαντάζωνται καλοκαγάθως, ὅτι ἡ νίκη αὐτῶν ἐν τῇ δημοτικῇ ἐκλογῇ Ἀθηνῶν συνέτριψε τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἐξηφάνισε τὴν πλειονοψηφίαν, ἐστεφάνωσε τὰς ἐθνικὰς ἐλευθερίας καὶ καθιστᾷ μόνον οὐχὶ ἄφευκτον τὴν συντέλειαν τοῦ δυσπιστοῦντος εἰς τὰ θαυμάσια ταῦτα ἑλληνικοῦ κόσμου, καλπάζοντες δὲ ἐν τῇ εὐθυμίᾳ νὰ προσκαλῶσι τὸ Στέμμα νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως «ἐν ὅσῳ εἶνε καιρὸς εἰσέτι» (!!!), διότι δήμαρχος Ἀθηναίων ἐξελέγη ὁ ὑποψήφιος τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἄρα....βρέχει! — Οὐδεμία, λέγομεν, παρ' οὐδενὶ ὑφίσταται ἀμφιβολία, ὅτι πάντα τὰ νομοθετήματα τοῦ ὑπουργείου καὶ ὁ προϋπολογισμὸς ἐπιψηφισθήσεται κανονικῶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ἀπορίαν πολλὴν γεννᾷ τὸ γεγονός, ὅτι εὑρέθη ἀντιπολίτευσις καὶ πολιτευτὴς ἐπιφανής, οἷος ὁ κ. Δηλιγιάννης, νὰ λησμονήσωσιν ἐπὶ τοσοῦτον τὰ καθήκοντα αὐτῶν πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν Πατρίδα, τὴν Πελοπόννησον, ὥστε νὰ πολεμήσωσιν ἐμπαθῶς νομοθετήματα, ἅτινα πρόκειται νὰ προικίσωσιν ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς καὶ δύο μεγάλους νομοὺς τῆς Πελοποννήσου, τὸν τῆς Ἀρκαδίας καὶ Μεσσηνίας, διὰ τοῦ ὑψίστου εὐεργετήματος τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας. Τόσον τὸ κομματικὸν πάθος παρὰ τοῖς πολιτευταῖς τούτοις ὑπῆρξεν ἀκράτητον! Ἀντὶ διὰ τῆς σιγῆς αὐτῶν τοὐλάχιστον νὰ σώσωσι τὴν ἐπιφάνειαν, ἐγκλείοντες πρὸς στιγμὴν εἰς τὰ στήθη αὐτῶν ταπεινὴν ἀντιζηλίαν, καὶ ἐπὶ ἑτέρου ἐδάφους ν' ἀφήσωσιν ἐλεύθερον τὸν κρατῆρα τοῦ ὑπερεκχειλίσαντος πάθους αὐτῶν, οὐ μόνον δὲν ἐσίγησαν, ἀλλὰ καὶ συστηματικῶς ἀπεχώρουν τῆς συνεδρίας, ὅπως εἰ δυνατὸν ματαιώσωσι τὴν ἐπιψήφισιν τῶν τόσων ἐνοχλουσῶν αὐτοὺς δύο σιδηροδρομικῶν συμβάσεων.

Τίς δὲν ἐνθυμεῖται ὅμως, ὅτι τὰ αὐτὰ σκώμματα καὶ οἱ αὐτοὶ περὶ διαβουκολήσεως τοῦ κοινοῦ ἰσχυρισμοὶ ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων τῆς ἡμέρας, ὅτε πρὸ τετραετίας ἡ αὐτὴ καὶ σήμερον κυβέρνησις εἰσηγουμένης ἐν τῇ Βουλῇ προτάσεως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου μέχρι Πατρῶν καὶ σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος ἐν Θεσσαλίᾳ, ἀπήντα τὴν αὐτὴν ἀντίδρασιν καὶ τὰς αὐτὰς ἐπιπολαιοτάτας ἐκτιμήσεις παρὰ τῶν ἀντιπάλων, ὧν καὶ τότε ἐπρυτάνευεν ὁ κ. Δηλιγιάννης; Οἱ σιδηρόδρομοι ὅμως τῆς Θεσσαλίας λειτουργοῦσιν εὐδοκίμως ἀπὸ διετίας, καὶ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ μέχρι Πατρῶν ἀνήκει ἀπὸ πολλοῦ εἰς τὰ εὐφρόσυνα τῶν ἡμερῶν ἡμῶν γεγονότα καὶ διακλάδωσις ἑτέρα μέχρι Πύργου ἤρξατο καὶ χωρεῖ δραστηρίως, ἡ παροῦσα δὲ κυβέρνησις ἔχουσα ἀνταγωνιστὴν αὐτῆς τὴν παροῦσαν ἀντιπολίτευσιν, ἀνεβίβασε τὰ 16 χιλιόμετρα τῶν ἐν Ἑλλάδι σιδηροδρόμων εἰς 700 περίπου χιλιόμετρα ἐντὸς μιᾶς τετραετίας καὶ ἔθετο ἀσφαλῆ τὴν βάσιν τῆς κατασκευῆς προσεχῶς 45 χιλιομέτρων ἐν τῇ Στερεᾷ καὶ 170 χιλιομέτρων εἰσέτι ἐν Πελοποννήσῳ. Αὕτη ἡ ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῆς συγκοινωνίας καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς εὐεργετημάτων φροντὶς τῆς κυβερνήσεως ἔπρεπεν ἆρά γε νὰ εὕρῃ πολέμιον σφοδρὸν τὴν κομματικὴν ἀντιπολίτευσιν ἢ ἔδει νὰ φιλοτιμήσῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς ὑποστήριξιν σιωπηρὰν τοὐλάχιστον παρομοίων ἔργων;

Ὡς βλέπει ὅμως ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς ὁ ἀναγνώστης, τὸ νομοθέτημα περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Μύλων Ναυπλίας εἰς Καλάμας ἐπιψηφίζεται, μεθ' ὅλα τὰ ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως προσκόμματα, ἀρκοῦσαν δὲ τιμωρίαν δέον νὰ θεωρήσῃ τις διὰ τὸν πολεμήσαντα αὐτὰ προϊστάμενον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι δὲν μετέσχε τῆς τιμῆς τοῦ νὰ παράσχῃ καὶ οὗτος τὴν ψῆφόν του εἰς ἔργον, ὅπερ προώρισται νὰ ἀνοίξῃ εὐρυτέραν καὶ ταχυτέραν τὴν ὁδὸν τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ πλούτου εἰς τοὺς μεγάλους καὶ πολυανθρώπους νομοὺς τῆς Ἀρκαδίας καὶ Μεσσηνίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 8 Δεκεμβρίου 1887.

Ὡς βαίνουσι τὰ ἐν τῇ Βουλῇ, μᾶλλον κλίνομεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ κρίσεως οὔτε τοῦ Ὑπουργείου οὔτε τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ καθαρῶς περὶ κρίσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως Τὰ γενόμενα ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδρίᾳ τῆς Βουλῆς τεκμηριοῦσι τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην, ἀλλὰ καθαρώτερον καὶ σαφέστερον τὴν ἀποδεικνύουσι τὰ πρὸ ταύτης Χθὲς ἐκοινολογεῖτο ἀνὰ τὴν πόλιν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις προέκειτο νὰ ἀποφασίσῃ ἐν συμβουλίῳ, ἐπὶ τούτῳ προκληθέντι, ποίαν ὤφειλε νὰ τηρήσῃ στάσιν μετὰ τὴν κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίαν ἔναρξιν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἐσόδων αὐτοῦ ἀπούσης σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Πράγματι δὲ τὴν 2 μ. μ. ὥραν πάντες σχεδὸν οἱ ἐνταῦθα βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνῆλθον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Καραπάνου, βουλευτοῦ Ἄρτης, κατὰ πρόσκλησιν, ὡς βεβαιοῦται, τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ὁ κ Δηλιγιάννης ἐξέθηκεν, ἢ μᾶλλον ἀνέπτυξε, τὸν λόγον δι' ὃν συνῆλθον, καὶ ἀφοῦ ἐξετραγῴδησε τὰ προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ γενόμενα, ἤτοι τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνῷ ἡ ἀντιπολίτευσις εἶχεν ἀποχωρήσει, καὶ ἐχαρακτήρισε τὸ γεγονὸς ὡς πραξικόπημα, προέτεινεν, ὅπως διαμαρτυρηθῶσιν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀποχωρήσωσιν, ἵνα μὴ γίνωνται μάρτυρες τῆς τοιαύτης τοῦ πολιτεύματος διακωμῳδήσεως! αἱ γνῶμαι διηρέθησαν καὶ εἰς οὐδεμίαν κατέληξαν ἀπόφασιν. Ὑπάρχει κυβέρνησις ἐργαζομένη, καὶ ἐργαζομένη πυρετωδῶς· ἀνάγκη ἀπέναντί της νὰ ἵσταται ἀντιπολίτευσις ἐξίσου φιλόπονος καὶ ἐργατική, παρακολουθοῦσα καὶ ἐλέγχουσα τὰς πράξεις της, κρίνουσα καὶ ἐπικρίνουσα αὐτὰς καὶ προτείνουσα ἰδίας. Αὐτὸ θὰ εἰπῇ ἀντιπολίτευσις, καὶ οὐχὶ ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον θέλει νὰ τὴν καταντήσῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅστις μὴ δυνάμενος νὰ πράξῃ τίποτε, ζητεῖ προφάσεις διὰ νὰ τὸ στρίψῃ. Αὐτὴ εἶνε ἡ τακτικὴ τῶν ἀνικάνων παντὸς εἴδους καὶ πάσης φύσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 3 Δεκεμβρίου 1887.

ΕΞΩ ΚΑΙ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Πολλὰ καὶ ἀνησυχαστικὰ ἐκυκλοφόρουν χθὲς ἀνὰ τὴν πρωτεύουσαν· νέφη ἐσωρεύοντο ἄνω τῆς Πάρνηθος, καὶ νέφη ἐδεικνύοντο ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ὁρίζοντος. Κεραυνὸς θὰ ἐξερρηγνύετο ἐξ αὐτῶν, χείμαρροι θὰ ἐξεχύνοντο, ἢ θὰ διεσκεδάζοντο τὰ νέφη ὑπὸ τοῦ πρώτου πνεύσαντος ἀνέμου; Ὁπωσδήποτε ἡ ἀτμοσφαῖρα ἦτον ἀπειλητική. Ἡ ἀντιπολίτευσις κρίνασα καλὸν νὰ ἀποχωρήσῃ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 30 Νοεμβρίου, «ἐχαλοῦσε τὸν κόσμον» χθές, διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ. Διεκήρυττεν εἰς τὰς ἐφημερίδας της μὲ παχέα γράμματα, ὅτι συνέρχεται διὰ νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος καὶ νὰ προβῇ ἡρωϊκῶς εἰς τὰ ἔσχατα μέτρα· ἡ 30 Νοεμβρίου ἐστιγματίζετο ὡς ἡμέρα ἀποφράς, καὶ παρεδίδετο εἰς τὴν κατάραν τῆς ἱστορίας. Ἐξεδόθησαν καὶ παραρτήματα περιέχοντα παχυλὰς ὕβρεις ἐναντίον τῆς Βασιλείας, αἵτινες βεβαίως οὔτε κάμνουν, οὔτε πρέπει νὰ κάμνουν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς σωφρονοῦντας. Ἡ ἰδιαιτέρα συνάθροισις τῶν βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπέτεινε τὴν ὑποψίαν, ὅτι κἄτι τι βυσσοδομεῖται· οἱ περίεργοι ἔσπευδον νὰ καταλάβωσι θέσιν ἐν τῇ Βουλῇ· Ἐλέγετο μάλιστα, ὅτι ὕποπτοι μορφαὶ ἐθεάθησαν συνωθουμένων πρὸ τοῦ βουλευτηρίου. Εὐτυχῶς τὰ ἀκροατήρια, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης συνόδου διακρίνονται, ἐξ ἰδίας συναισθήσεως ἢ ἐξ ἀνωτέρας βίας, ἐπὶ σεβασμῷ πρὸς τὴν τάξιν. Αὐτὰ ἐλέγοντο ἀνὰ τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς καὶ ἄλλα προσέτι ἐψιθυρίζοντο. Τὰ ἑδώλια τῆς ἀριστερᾶς ἦσαν ἀραιότερον τοῦ συνήθους κατειλημμένα.

Φαιδρὰν ἐντύπωσιν προὐξένησεν ἡ στάσις τῶν βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, προκειμένου νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦ σιδηροδρόμου τῶν Μύλων. Ἐξηκολούθησαν κατακρίνοντες τὸ σιδηροδρομικὸν

νομοσχέδιον· εἷς φουστανελλοφόρος ἀντιπρόσωπος μάλιστα ἐγερθεὶς ἐδογμάτισεν αὐτολεξεὶ ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἡ κυβέρνησις «δὲν τὸ ὑπέβαλεν ὡς σπουδαῖον». Ἔχομεν λοιπὸν διαίρεσιν τῶν νομοσχεδίων εἰς σπουδαῖα καὶ ἀστεῖα· νέα ταξινόμησις ὀφειλομένη εἰς τὸ φιλόνομον πνεῦμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ ἔχομεν κατακραυγὴν κατὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ συγχρόνως ἀποδοχὴν τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὡς ἂν μὴ μετρῆται ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὰ ἔργα του. Παράδοξος λογική, τὴν ὁποίαν ὅμως προτιμῶμεν ἀπὸ τὴν λογικὴν τῶν παιδαριωδῶν ἀποχωρήσεων καὶ τῶν συνωμοτικῶν συναθροίσεων, μέχρι τοῦ νὰ συγχαρῶμεν τῇ ἀντιπολιτεύσει.

Ἀλλ' ἂν δὲν συγχαίρωμεν αὐτῇ διὰ τὰς ἀποχωρήσεις, ἐπίσης τὴν συλλυπούμεθα διὰ τὰς ἐμφανίσεις της. Ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία δὲν ἐτηρήθησαν ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδρίᾳ, εἰμὴ ἐνόσῳ διήρκει ἡ ἀπουσία τῶν ἀδιαλλάκτων. Ἐπέστρεψαν οὗτοι πολὺ ἀργά, μόλις ἐπερατώθη ἡ συζήτησις τοῦ 16 νομοσχεδίου, καὶ ἔμελλον νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἐκαταλάβατε τὴν μεγαλοφυΐαν των; Οἱ κύριοι ἀποχωροῦσιν, οἱ κύριοι ἐκδίδουσι μανιφέστα, οἱ κύριοι διασκέπτονται, οἱ κύριοι συνωμοτοῦσιν, οἱ κύριοι ἀπουσιάζουσιν ἐκ τῆς συνεδρίας, οἱ κύριοι ἀκονίζουσι τὰ ἐγχειρίδιά των, καὶ φέρουσιν αὐτὰ ὑπὸ μύρτους διὰ νὰ ἀναστήσωσιν ἰσονόμους ἢ αὐτονόμους τὰς Ἀθήνας. Αὐτὸν τὸν ρόλον παίζουν. Πράγματι δὲ τί κάμνουν; Κρύπτονται κάπου, ὡς παιδία τὰ ὁποῖα πέζουν τοὺς κλέφτας. Αἰωνίως παιγνίδια. Καὶ παραμονεύουν τὴν ὥραν τοῦ προϋπολογισμοῦ· καὶ μόλις πλησιάζει ἡ ὥρα εἰδοποιοῦνται· καὶ κράζουν ἐμπρός· καὶ εἰσορμῶσι θορυβωδῶς καὶ ἀκόσμως εἰς τὴν αἴθουσαν· καὶ θέλουν νὰ ἐπιβληθῶσι, νὰ τρομάξουν, νὰ κάμουν effet. Καὶ ἄρχεται ὁ θόρυβος καὶ ἡ ταραχὴ καὶ ἡ ἀναστάτωσις. Καὶ ἡ συνεδρία ἐπὶ τέλους λύεται. Ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἐψηφίσθη χθές.

ΣΗΜΑΙΑ, 3 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ ἀντιπολίτευσις εὑρίσκεται τὴν στιγμὴν ταύτην ὡς σοβαρώτατον δίλημμα.

Ἢ θὰ ἀποχωρήσῃ διὰ παντὸς τοῦ κοινοβουλίου, ἢ θὰ προσπαθήσῃ νὰ διεγείρῃ στάσιν. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι τὸ ἓν δὲν ἀποκλείει τὸ ἄλλο. Καὶ ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις ἀποχωρήσῃ, θὰ ἔχῃ πιστεύομεν τὴν ἁβρότητα νὰ παραιτηθῇ τῆς βουλευτικῆς ἕδρας της. Τοῦτο θὰ δώσῃ ἀφορμὴν νὰ γίνῃ δευτέρα ἐκλογὴ καὶ νὰ ἀποδείξῃ διὰ πραγμάτων, ὅτι ὁ λαὸς ἀσπάζεται τὴν πολιτικήν της.

Ὑπὸ τὴν καθαρῶς πολιτικὴν ἔποψιν, εὑρισκόμεθα εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο κατὰ τὸ ὁποῖον μία μερὶς τοῦ κοινοβουλίου ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ πλειονοψία δὲν ἀντιπροσωπεύει τὸ γνήσιον φρόνημα τῶν ἐκλογέων. Ἐὰν ἡ μερὶς αὕτη ἦτον ἀρκούντως πολυάριθμος, ὥστε διὰ τῆς ἀποχωρήσεώς της νὰ διακόψῃ τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς θὰ ἐπεβάλλετο εἰς τὴν βασιλείαν νὰ ποιήσηται χρῆσιν τοῦ προνομίου της. Ἀλλ' ἀφοῦ αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς δὲν ὑφίστανται ἐπίδρασιν ἐκ τῆς ἀποχωρήσεως ταύτης ἡ ἐπανάληψις τοῦ πειράματος τῶν ἐκλογῶν ἐπιβάλλεται μόνον εἰς ἐκείνους οἵτινες συμμερίζονται τὰς περὶ ἀπεργίας ἰδέας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 3 Δεκεμβρίου 1887.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐστοιχημάτισε μὲ τὸν ἑαυτόν του νὰ ἀναδείξῃ εἰς τοὺς λαούς, ὡς συνειθίζει νὰ λέγῃ, τῆς Πελοποννήσου καὶ εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Στερεᾶς, μέγαν ἄνδρα τὸν κ. Τρικούπην. Καὶ ἂν δὲν μᾶς ἀπατῶσι τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν, ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ κερδήσῃ τὸ στοίχημά του, βεβαίως θὰ ἐσχημάτισε πεποίθησιν σιδηρᾶν, ὅτι τὸ ὀλιγώτερον κατὰ τὴν Σύνοδον ταύτην τῷ εἶνε φυσικῶς ἀδύνατον νὰ ἀνατρέψῃ τὸ Ὑπουργεῖον. Ἅπαξ λαβὼν τὴν μαύρην ἀπόφασιν ὤφειλε νὰ πολιτευθῇ ἀνδρικώτατα, νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀνοήτου τακτικῆς τῶν κωμικῶν ἀποχωρήσεων καὶ ἀποπειρῶν πρὸς παραλυσίαν τῶν νομοθετικῶν ἔργων, νὰ βοηθήσῃ μάλιστα τὴν κυβέρνησιν πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν ἔργων αὐτῶν, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ μίαν ὥραν ἀρχήτερα τῆς παρουσίας τῆς Βουλῆς.

'Αντὶ τούτου ὁ κ. 'Αρχηγὸς ὀνειροπολεῖ ἐλπίζων πτώσεις κυβερνήσεων καὶ διαλύσεις Βουλῶν, Ἑβδόμας 'Απριλίου καὶ κλήσεις εἰς τὰ 'Ανάκτορα, τύμπανα καὶ βαρβαρόφωνα, φωνὰς λαῶν καὶ τροφὰς λαχάνων. 'Εὰν τοὐλάχιστον ἡ πλειονοψηφία τῆς κυβερνήσεως ἦν τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ τῇ ἐπιτρέπῃ σχηματισμὸν ἀπαρτίας, ἡ τακτικὴ αὕτη πάντοτε θὰ ἦτο κακοῦργος τακτική, θὰ ηὔφραινεν ὅμως τὸ κόμμα!

'Αλλὰ ποίαν ὑπόληψιν νὰ σχηματίσῃ περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ του τὸ κόμμα, ὅταν τὸν βλέπῃ διὰ τῆς ἀχρήστου τακτικῆς του ἐξερεθίζοντα τοὺς φίλους τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀναγκάζοντα, ὥστε νὰ πυκνῶσι τὴν φάλαγγα; Δὲν στέκεσαι νὰ συζητήσωμεν τὸν προϋπολογισμόν; Τότε τὸν ψηφίζομεν μόνοι μας καὶ χωρὶς συζήτησιν!

Αὐτὸ ἔκαμε προχθὲς ἡ δεξιὰ πτέρυξ καὶ αὐτὸ θὰ ἔκαμνε καὶ ἡ ἀριστερά, ἐὰν ἦτον εἰς τὴν θέσιν ἐκείνης. Διότι θὰ ἦτο γελοῖον νὰ ἠγείροντο ῥήτορες ἐκ τῆς δεξιᾶς ἢ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὑπουργοὶ νὰ κατακρίνωσι τὸν ὑπ' αὐτῶν εἰσαχθέντα προϋπολογισμόν. Ἢ θὰ ἦτο γελοιωδέστερον νὰ ἐπερίμενεν ἡ πλειονοψηφία, ἡ ἀφ' ἑαυτῆς σχηματίζουσα τὴν ἀπαρτίαν, τότε μόνον νὰ ἀρχίσῃ τὴν συζήτησιν, ὁπότε θὰ ἀνέτελλεν τὸ κέφι καὶ ἡ ὄρεξις τῆς μειονοψηφίας.

Καὶ ἐν τούτοις, τοιαῦτά τινα φαίνεται μερμηρίζων καὶ ποθῶν ὁ κ. Δηλιγιάννης, ζητῶν νὰ παίξῃ μὲ τὴν δύναμιν τῆς πλειονοψηφίας, ἐνῷ κυρίως παίζει μόνον μὲ ἑαυτὸν καὶ τοὺς φίλους του τὸ κάκιστον τῶν παιγνιδίων.

Καὶ ἂν περιωρίζετο εἰς τοῦτο μόνον, ὑπομονή! 'Αλλὰ ἡ ἄλλη μέθοδος τοῦ νὰ ἐξογκόνῃ ὅλας τὰς πράξεις τῆς κυβερνήσεως, εἴτε τετελεσμένας, εἴτε ἐν τῷ συντελεῖσθαι εὑρισκομένας, εἴτε συντελεσθησομένας, νὰ τὰς παρουσιάζῃ ἐν τῇ φαντασίᾳ του ὡς ἀδύνατα γενέσθαι, ὡς ὑπερφυσικά, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἔχῃ τὴν εὐχαρίστησιν δεκάκις εἰς τὸ δευτερόλεπτον νὰ ὀνομάζῃ ψεύστην τὸν κ. Πρωθυπουργὸν πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Πελοποννήσου καὶ πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Στερεᾶς. Ὡς ἐκ περισσοῦ δὲ νὰ κατηγορῇ καὶ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλ-

ματος ἠθοποιοὺς ὡς «πλανῶντας τὸ δημόσιον» καὶ ἑπομένως ὑποκειμένους εἰς τὴν καταδίωξιν τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξαγγέλλει πιθανὸν τὸ Ἰσοζύγιον; Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀμέσως ἀπαντᾷ: ἀδύνατον! Ἔλλειμμα τὸ ὀλιγώτερον 15 ἑκατομμύρια! Λησμονῶν ὅτι πέρυσιν ἀνεβίβαζεν αὐτὸ εἰς 35 ἑκατομμύρια καὶ ὅτι, ὅπως ἀπεδείχθη πέρυσι ψευδόμενος, ἵνα μεταχειρισθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γλῶσσαν, κατ' εἴκοσιν ἑκατομμύρια, πιθανώτατα νὰ ψευσθῇ φέτος κατὰ 15. Εἰσάγει ὁ κ. πρωθυπουργὸς νομοσχέδιον περὶ σιδηροδρόμου Μύλου — Τριπόλεως — Καλαμῶν; Ὁ κ. Δηλιγιάννης στρεφόμενος πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Πελοποννήσου τοὺς λέγει: «Νομοσχέδιον; Ἀγυρτεία! Ψεύδεται ὁ κυβερνήτης τῆς πατρίδος μου, διὰ νὰ σᾶς κάμῃ νὰ πίητε χωρὶς νὰ συνοφρυωθῆτε τὸ ποτήριον τοῦ σιδηροδρόμου Μεσολογγίου — Ἀγρινίου! Ποῦ εἶνε τὰ χρήματα; Ποῦ εἶνε αἱ Ἑταιρεῖαι;» Τί σημαίνει ἂν ὁ κ. Τρικούπης ἐπροίκισε τὴν χώραν μὲ 600 χιλιόμετρα σιδηροδρόμων ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του, τῶν προκατόχων αὐτοῦ ὅλων ἐγκαταλειψάντων αὐτὴν μόνον μὲ 11; Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπαντᾷ, ὅτι καὶ ἄλλοι ἀοίδιμοι κυβερνῆται «ἐσκόπευον» νὰ κάμουν σιδηροδρόμους. Τί σημαίνει, ὅτι ἅμα τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ περὶ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν νομοσχεδίου, δύο Ἑταιρεῖαι προσηνέχθησαν, ὅπως ἀναλάβωσι τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ;

Ὁ κ. Τρικούπης ἐπαγγέλλεται τὴν κατασκευὴν τοῦ στόλου; ὁ κ. Δηλιγιάννης γελᾷ ἀμέσως ξηρὸν γέλωτα, ὡς νὰ παριστάνῃ τὸν Ἰάγον, καὶ λέγει πάλιν πρὸς τοὺς λαούς του τῆς Πελοποννήσου, πρὸς τοὺς λαούς του τῆς Στερεᾶς: Στόλον; Σᾶς γελᾷ καὶ πάλιν ἡ κυβέρνησις τῆς πατρίδος μου καὶ δὲν δύναμαι εἰμὴ νὰ σᾶς προφυλάξω ἀπὸ τὸν ἀπατεῶνα. Ὁ στόλος του συνίσταται ἀπὸ τὰς Κίσσας καὶ τὰς Ἀηδόνας καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ στόλος ὅμως τώρα ναυπηγεῖται ὁ δὲ κ. Δηλιγιάννης δαγκάνει τὰ δάκτυλά του. Καὶ διὰ νὰ παρηγορηθῇ ὀλίγον, προφητεύει ὅτι ναὶ μὲν ναυπηγεῖται ὁ στόλος μας, ἀλλ' ὅταν μᾶς ἔλθῃ, θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ δέσωμεν, ὡς ἐπὶ Μαχ-

μοὺτ Νεδίμ, τὰ θωρηκτά μας εἰς τὸν ναύσταθμον. Ἐν μέσῳ τῆς φρικωδεστέρας οἰκονομικῆς κρίσεως, εἰς ἣν ἐβύθισεν αὐτὸς τὸ κράτος, ὅτε παρέδιδε τὰς κλεῖδας τοῦ ὑπουργείου εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἐδραπέτευεν ἐν αἰσχύνῃ, μὴ τολμῶν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς συνεπείας τῶν πράξεών του, θριαμβευτικῶς ἐπανελάμβανεν ἐκεῖνο ὅπερ εἶπεν ὁ πρωθυπουργὸς ὡς συνέπειαν τῆς καταστάσεως εἰς ἣν περιήγαγε τὸ κράτος ἡ τελευταία ἐπιστρατεία, ὅτι οὔτε 100,000 δραχμῶν δὲν εὑρίσκομεν νὰ δανεισθῶμεν. Καὶ ἐκάλει τοὺς λαούς του τῆς Πελοποννήσου καὶ τοὺς λαούς του τῆς Στερεᾶς νὰ ἀναβάλωσι τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων τῶν δανείων. Ἡ κυβέρνησις ὅμως εὗρε δάνειον 135,000,000, ἐπὶ ὅροις συμφερωτέροις ὅλων τῶν προγενεστέρων δανείων καὶ προέβη εἰς μετατροπὰς δανείων, εἰς ἃς προβαίνουν μόνον κράτη οἰκονομικῶς εὐημεροῦντα. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐδάγκασεν ἐκ νέου τὸν δάκτυλόν του καὶ ἀπῆλθε καθημαγμένος εἰς τὴν οἰκίαν του.

Καὶ ὅλαι αὐταὶ αἱ καταισχύναι διατί; Διὰ τὴν ἀνόητον τακτικήν, ἣν ἀκολουθεῖ, τοῦ νὰ θέλῃ διὰ τούτου νὰ κερδήσῃ ψήφους, παριστάνων τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἀγύρτην καὶ τὰς ἐπαγγελίας του ψευδῆ καὶ τὰς πράξεις του ὄνειρα.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 3 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ ἀντιπολίτευσις, θέτουσα εἰς ἐνέργειαν καθ' ὅλον τὸ μέτωπον τῆς πάλης τὴν μέθοδον τῶν ἀποχωρήσεων, πιστεύει ὅτι ἢ θὰ ἐκλόνιζε τὴν πλειονοψηφίαν, ἑπομένως καὶ τὸ ὑπουργεῖον, ἢ θὰ ἐξώθει εἰς τὴν διάλυσιν φρονοῦσα ἀφελῶς, ὅτι ἐν γενικαῖς ἐκλογαῖς θὰ εἶχεν ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ φρόνημα τοῦ Τόπου. Τοῦτο καὶ μόνον τοῦτο, σαφῶς καὶ καθαρῶς, τὸ εὐτελὲς ἐλατήριον τῆς πολιτείας αὐτῆς, ὅπερ ὑπηνίχθη χθὲς ὁ κ. πρωθυπουργός, καὶ ὅπερ δὲν ἐτόλμησε νὰ θίξῃ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐννοηθεῖσα, οὐχὶ δὲ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐμβριθοῦς δῆθεν μελέτης τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ ἁγνοτέρα τις φροντὶς περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους ἢ περὶ τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 3 Δεκεμβρίου 1887.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν τῷ τεύχει τοῦ γνωστοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ τῆς κ. Ἰουλιέτας Ἀδὰμ «La nouvelle Revue» καὶ ἐν τῇ περὶ τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων ἐπιθεωρήσει αὐτῆς ἀναγινώσκομεν τὰ ἑπόμενα περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ Βουλὴ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, μόλις δὲ καταρτισθεῖσα, ἠκροάσατο εὐθὺς τοῦ κ. Τρικούπη εἰσάγοντος τὸν διὰ τὸ 1888 προϋπολογισμόν. Ἡ οἰκονομικὴ ἔκθεσις, ἡ παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη εἰσάγοντος τὸν διὰ τὸ 1888 προϋπολογισμὸν γενομένη, εἶνε ἀριστούργημα σαφηνείας καὶ εἰλικρινείας, μάτην δὲ ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ πειραθῇ νὰ ἀμφισβητήσῃ αὐτήν. Τὸ πολύτιμον ἀποτέλεσμα εἶνε, ὅτι ἀποκαθίστησι τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ διὰ τὸ τρέχον καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη, ἄνευ προσφυγῆς εἰς νέους φόρους. Τὸ σύστημα τὸ οἰκονομικὸν τοῦ κ. Τρικούπη ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς πείρας ἑνὸς ἔτους.

Τὰ ἔτη 1885 καὶ 1886 κατέλιπον ὡς ἐκ τῶν σοβαρῶν περιστάσεων, ἐν αἷς εὑρέθη ἡ Ἑλλὰς καὶ ὧν ἡ εὐθύνη βαρύνει τὸν κ. Δηλιγιάννην, ἔλλειμμα 170 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ὁ κ. Τρικούπης ἀναλαβὼν τὴν ἐξουσίαν, οὐδὲν ὡς γνωστόν, περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἀπέκρυψεν, ἐκήρυξεν ὅμως ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἠδύνατο νὰ σωθῇ οἰκονομικῶς ἐὰν ἐξεπλήρου τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς καὶ ἀνελάμβανε μεγίστας θυσίας. Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε φορολογίαν ἔκτακτον, ἡ δὲ χώρα ὑπέκυψε μετὰ πατριωτισμοῦ εἰς ἣν ὑπεβλήθη δοκιμασίαν. Ἡ εἰρήνη διετηρήθη, αἱ ἐσοδεῖαι ἀπέβησαν ἐξαίρετοι, οὕτω δὲ τὸ ἰσοζύγιον ἀπεκατεστάθη ἐπὶ ὑπολογισμοῖς οὓς τὸ μέλλον βεβαίως θέλει ἀποδείξει ἀκριβεῖς. Μὴ λησμονῶμεν δὲ ὅτι ὁ κ. Τρικούπης μεθ' ὅλας τὰς ἀνυπερβλήτους θεωρουμένας δυσχερείας καὶ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἠδυνήθη νὰ συνομολογήσῃ δάνειον 135 ἑκατομμυρίων ὑπὸ ὅρους συμφερωτέρους τῶν προηγουμένων

δανείων. Διὰ τοῦ δανείου τούτου ἠδυνήθη νὰ πληρώσῃ τὸ ἔλλειμμα τῶν προηγουμένων ἐτῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἷς τῶν συνδυασμῶν τοῦ τελευταίου τούτου δανείου ἦν ἡ μετατροπὴ προηγουμένων δανείων, ἥτις ὠφέλησε τὸ κράτος κατὰ σπουδαῖον ποσόν. Ὁ κ. Τρικούπης ἐλπίζει νὰ κατορθώσῃ ταχέως τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, συνεπαγομένης διαφορὰν 25 % συναλλάγματος πρὸς πληρωμὴν εἰς χρυσὸν τῶν τόκων τοῦ δημοσίου χρέους. Κατὰ πάσας τὰς πιθανότητας τὸ ὑπουργεῖον θέλει διατηρήσει τὴν πλειονοψηφίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον· ψηφιζομένου δὲ τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἔχῃ ἀσφαλῆ βίον ἑνὸς ἔτους. Ἡ βεβαίωσις τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ προβλέψεων θὰ παράσχῃ αὐτῷ δύναμιν, διότι ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐπιβάλλει τῇ Ἑλλάδι τὰς ἰδιότητας αὐτοῦ ὡς ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρός.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 3 Δεκεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 2 Δεκεμβρίου 1887.

. . . ἀφοῦ δὲ ἐψηφίσθησαν ἓξ ἔτι νομοσχέδια εἰς α΄. ἀνάγνωσιν φθάνομεν εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Τοῖς δίδεται τὸ σύνθημα καὶ οἱ ἐν τοῖς δωματίοις παραμένοντες βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ μὴ εἰσελθόντες ἐξ ἀρχῆς τῆς συνεδριάσεως εἰς τὴν αἴθουσαν, προσέρχονται ὁμαδόν, πλὴν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅστις προσέρχεται βραδύτερον μόνος.

Πρῶτος ἀνέρχεται τὸ βῆμα ὁ κ. Καραπάνος, ὅστις κατακρίνει τὴν πλειονοψηφίαν ὡς στεροῦσαν τὴν μειονοψηφίαν τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν, ψηφίζει μόνη τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους· ζητεῖ δὲ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως αὐτοῦ ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας, ἵνα μελετήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις τὰς ζητηθείσας πληροφορίας, ὧν μέρος κατετέθη πρὸ ἡμερῶν, μέρος δὲ προχθὲς μόλις.

'Αλλ' ὁ κ. Τρικούπης ἀπαντᾷ ὅτι ἂν δὲν ἤρκεσεν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἵνα συμπληρώσῃ τὰς μελέτας της, ὁ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ μήν, δὲν θὰ ἀρκέσωσιν αὐτῇ καὶ αἱ τέσσαρες ἡμέραι·

— Βεβαιῶ τοὺς κ. βουλευτάς, λέγει ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅτι πλανᾶται περὶ τῶν δυνάμεών της.

Ὁ κ. Καραπάνος ἐπιμένει εἰς τὴν ἀναβολήν, συνηγόρους ἔχων καὶ τοὺς κ. κ. Κουμουνδοῦρον καὶ Πετρίδην. Τούτους δὲ πάλιν ἀντικρούουσιν οἱ κύριοι Παλαμίδης καὶ Κοσσονάκος. 'Αγορεύουσι δὲ πάντες συχνάκις διακοπτόμενοι, καὶ οὐχὶ σπανίως ἐν μέσῳ σφοδροῦ σάλου.

'Εν τῷ σάλῳ τούτῳ ὁ κ. Κοσσονάκος ἀποκαλέσας τὸν κ. 'Ασημ. Χριστόπουλον «ἐξωμότην» προκαλεῖ προσωπικάς τινας ἐξηγήσεις.

Ὁ κ. Φωτήλας λέγει, ὅτι ἀδικαιολόγητος εἶνε ἡ ἐπιμονὴ τῆς κυβερνήσεως, μὴ συγκατατιθεμένης εἰς πέντε ἡμερῶν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. 'Αδύνατον εἶνε ἄνευ τῆς ἀναβολῆς ταύτης νὰ μελετήσωμεν τὸν προϋπολογισμόν. Καὶ ἄλογος εἶνε, ἐξ ἁπλοῦ πείσματος, ὁ κ. πρωθυπουργὸς νὰ λέγῃ ὅτι δὲν μᾶς δίδει τὴν ἀναβολήν.

Ὁ κ. Χατζόπουλος ἐπίσης κατακρίνει δριμέως τὴν ἐπιμονὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, μὴ στέργοντος εἰς τὴν ἀναβολήν.

Ὁ κ. Ῥάλλης λέγει, ὅτι κυρίως ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ζητεῖ τὴν ἀναβολήν, ἀλλὰ νὰ μὴ τίθεται ὁ προϋπολογισμὸς ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ὡς ἕβδομον, ἢ ὡς δέκατον ἕβδομον ἀλλ' ὡς πρῶτον ἀντικείμενον, διὰ νὰ ἔχωσι τὸν καιρὸν οἱ βουλευταὶ νὰ συζητήσωσιν αὐτόν.

Ὁ κ. Τρικούπης λέγει, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἴτησιν νὰ προταχθῇ ὁ προϋπολογισμὸς ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, οὐδεμίαν ἔχει ἀντίρρησιν. Τὴν πρότασιν ὅμως τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ μέχρι τῆς Δευτέρας, δὲν δύναται νὰ τὴν παραδεχθῇ, διότι ἔχει ἐσχηματισμένην τὴν πεποίθησιν, ὅτι δὲν τῷ εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ συναινέσῃ εἰς τοιαύτην ἀναβολήν, διὰ λόγους γνωστούς.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης λέγει, ὅτι τὸ σύστημα, ὅπερ κατὰ προηγουμένην ἐποχὴν ἐφήρμοσεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰς τὴν ψήφισιν ἑκατοντάδων

νομοσχεδίων, θέλει νὰ ἐφαρμόσῃ τώρα καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀλλ' ἡμεῖς, ἀναφωνεῖ, ἔχομεν δικαίωμα καὶ καθῆκον νὰ συζητήσωμεν· ἐὰν δὲν πράξωμεν τοῦτο, θὰ εἴμεθα ἀνάξιοι τοῦ ἀξιώματος δι' οὗ μᾶς περιέβαλον οἱ ἐκλογεῖς μας. Τελευτῶν λέγει, ὅτι εἰ καὶ θεωρεῖ ἀνεπαρκῆ τὴν μέχρι τῆς Δευτέρας ἀναβολήν, ἀλλὰ τὴν παραδέχεται ἀφοῦ ἐπροτάθη ὑπὸ βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Προκειμένου νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότασις τοῦ κ. Καραπάνου, ὁ κ. Ῥάλλης λέγει, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀναβολῆς, ἀλλὰ νὰ ἀναγραφῇ ὡς πρῶτον ἀντικείμενον τὴν προσεχῆ Δευτέραν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὁ προϋπολογισμός.

Ὁ κ. Τρικούπης παραδέχεται τοῦτο, ἐὰν εἶνε δι' αὔριον· ὄχι ὅμως καὶ διὰ τὴν Δευτέραν, διότι ἡ Βουλὴ κανονίζει τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπομένης ἡμέρας μόνον.

Ὁ κ. Ῥάλλης λέγει, ὅτι ἡ Βουλὴ κανονίζει τὰς ἐργασίας της, ὅπως θέλει καὶ ἐπομένως ὀρθῶς ἔχει ἡ πρότασις ὡς τὴν διετύπωσε.

Ὁ κ. Σιμόπουλος λέγει, ὅτι αὕτη εἶνε καθαρὰ πρότασις ἀναβολῆς. Ἐν τούτοις, ἡ πρότασις ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ῥάλλη, τίθεται εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, καὶ ἀπορρίπτεται διὰ ψήφων 81 κατὰ 40 ἐπὶ 121 ψηφισάντων. Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας ὁ κ. Τρικούπης προτείνει, ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς αὔριον νὰ προταχθῇ ὁ προϋπολογισμός, καὶ ἡ συνεδρίασις λύεται περὶ ὥραν 11 $^1/_2$ τῆς νυκτός.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 3 Δεκεμβρίου 1887.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθὲς συνῆλθον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Καραπάνου οἱ πλείονες τῶν ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν, ἐν οἷς ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν κ. Δηλιγιάννης καί τινες τῶν κορυφαίων. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς στάσεως, τὴν ὁποίαν ἐνόμιζον ὅτι ὤφειλε νὰ λάβῃ ἡ ἀντιπολί-

τευσις μετὰ τὴν προχθεσινὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς μέτρον δέ, ὅπως μὴ φέρῃ αὕτη εὐθύνην, προὐτάθη ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τοῦ κ. Καραπάνου ἡ γνώμη περὶ ἀποχωρήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς καὶ διαμαρτυρίας πρὸς τὸ προεδρεῖον αὐτῆς διὰ τὰ συμβάντα κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς προχθές. Συζητήσεως ὅμως γενομένης ἐπὶ τῆς γνώμης ταύτης, οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ κορυφαῖοι ἐδήλωσαν ὅτι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσωσι πρὸς ταύτην, καὶ οὕτω ἡ συνέλευσις διελύθη χωρὶς νὰ ληφθῇ οὐδεμία ὁριστικὴ ἀπόφασις.

ΣΗΜΑΙΑ, 4 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἔρριψε χθὲς τὸ γάντι καὶ ἡ κυβέρνησις τὸ ἔλαβεν. Ἡ ἀντιπολίτευσις προεκάλεσε καὶ ἡ κυβέρνησις ἐδέχθη τὴν πρόσκλησίν της. Τὸ διάβημά της εἶνε διακήρυξις πολέμου. Πολέμου κατὰ τῆς κυβερνήσεως, πολέμου κατὰ τῆς βασιλείας, πολέμου κατὰ τοῦ ἔθνους ἴσως. Ἀφοῦ ἐξῆλθε τῆς αἰθούσης σημαίνει, ὅτι ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τοὺς δρόμους. Ἡ χθεσινὴ διαγωγή των ἦτο ἀρκετὴ ἐν ἄλλῃ χώρᾳ νὰ ἐγείρῃ κατ' αὐτῶν τὴν τρομερωτέραν θύελλαν, καὶ ἀντὶ τοῦ λαϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἠδύναντο νὰ δεχθῶσι τόσα λιθοβολήματα, ὅσα σκέπτονται νὰ ῥίψωσι κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Τί ἤθελον οἱ κύριοι οὗτοι; Νὰ ἐπιβάλωσι τὴν θέλησίν των. Καὶ ποία ἦτο ἡ θέλησις αὕτη; Οὔτε αὐτοὶ καθαρῶς γνωρίζουν. Ὁ σκοπός των ἦτο νὰ κόψωσι τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς νὰ ἀποσυνθέσωσι τὰ πάντα, νὰ μᾶς φέρωσι τὸ χάος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλουσι νὰ δημιουργήσωσι τὴν πολιτικήν των ὕπαρξιν. Ἀλλ' ἡ ἀφοσίωσις τῶν κυρίων βουλευτῶν τῆς συμπολιτεύσεως ἀπέτρεψε τὸν κίνδυνον τῆς κυβερνήσεως, ὅπως ἡ φιλοπατρία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ θὰ ματαιώσῃ τὸν κίνδυνον, ὅστις ἐπικρέμαται τοῦ Ἔθνους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 4 Δεκεμβρίου 1887.

Λοιπὸν ἀπεχώρησε μὲ τὰ σωστά της ἡ ἀντιπολίτευσις. Δὲν ἐννοεῖ

πλέον νὰ συνεργασθῇ μὲ τὴν κυβέρνησιν κοινοβουλευτικῶς. Λέγει εἰς αὐτήν: Ἔλα ἔξω νὰ τὰς παίξωμεν, διότι αὐτοῦ μέσα τὴν παθαίνω. Ἀφοῦ δὲν κατώρθωσε νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τῆς ἀναβολῆς, ἣν ἐζήτησε, συνῆλθε χθὲς πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Καραπάνου — θὰ μείνῃ ἱστορικὴ ἡ οἰκία αὕτη πλέον, καὶ νομίζομεν, ὅτι τοῦτο ἀρκεῖ διὰ τὴν φιλοδοξίαν τοῦ κ. Καραπάνου, ὅσον καὶ ἂν εἶνε αὕτη ἄπληστος — συνδιεσκέφθη καὶ πάλιν, παρεσύρθησαν οἱ μέχρι τῆς ὥρας ταύτης μετριοπαθεῖς, ἀπεφασίσθη δριστικῶς ἡ ἀποχώρησις, καὶ ἡ δημοσίευσις δηλώσεως πρὸς τὸν λαόν, ἐξηγούσης τοὺς λόγους τῆς πράξεως ταύτης. Ἀπῆλθον τῆς οἰκίας τοῦ κ. Καραπάνου καὶ συνῆλθον πάλιν περὶ τὴν ἑσπέραν ἐν αὐτῇ, χωρὶς νὰ δυνηθῶμεν νὰ μάθωμεν τί εἶπον πάλιν καὶ τί νέον ἀπεφάσισαν.

Ἀλλὰ διατὶ ἐπὶ τέλους ἀπεχώρησεν ἡ ἀντιπολίτευσις; Τοῦτο ἐνδιαφέρει τὸ κοινὸν οὐχὶ δι' ἄλλον λόγον, ἀλλὰ διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν εἰκόνα τῆς ἐξελίξεως τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος παρ' ἡμῖν. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχασε καὶ χάνει εἰς ὅλα καὶ θέλει νὰ ἀλλάξῃ τὸ παιγνίδι. Ἀπὸ τῆς Βουλῆς εἰς. . . τοὺς δρόμους.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 3 Δεκεμβρίου.

Περὶ τὴν 5 μ. μ. ὥραν ἀπαρτίας γενομένης, ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως. Ὁλόκληρος ἡ ἀντιπολίτευσις ἦτο ἀποῦσα ἐκ τῆς αἰθούσης τοῦ βουλευτηρίου, μόνον δ' ὁ κ. Μεταξᾶς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἦτο οἱονεὶ μάρτυς παριστάμενος. Τὸ ὄνομα τοῦ βουλευτοῦ κ. Μεταξᾶ, τοῦ μόνου ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων, ὅστις παρίστατο χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ, φέρεται ἀνὰ τὰ χείλη πάντων.

5 Δεκεμβρίου.

Ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ὁ βασιλόπαις Γεώργιος ἀφίκοντο

ἐνταῦθα χθὲς τὴν 3, 20′ μ. μ. Οἱ βασιλεῖς εἶχον μεταβῆ χθὲς εἰς Κόρινθον πρὸς προϋπάντησιν αὐτῶν, ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ δὲ σταθμῷ Ἀθηνῶν ἀνέμενον αὐτοὺς ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ὑπουργοί. Κατελθόντες ἐκ τοῦ σιδηροδρόμου οἱ βασιλόπαιδες καὶ ἡγουμένου τοῦ βασιλέως ἔδωκαν τὴν χεῖρα εἰς τὸν πρωθυπουργὸν καὶ ὑπουργοὺς καὶ ἐχαιρέτισάν τινας τῶν παρισταμένων.

30 Νοεμβρίου.

Χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μεταβὰς εἰς τὴν Γαλλικὴν πρεσβείαν ἐπέστρεψε πεζὸς μετὰ τοῦ κ. Χατζηπέτρου, ἀκολουθούσης τῆς ἁμάξης ὄπισθεν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 4 Δεκεμβρίου 1887.

Πρὸ ἑνὸς μηνός, μόλις ὑπεβλήθη ὁ προϋπολογισμός, ἐζήτησε διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ της ἡ ἀντιπολίτευσις ἀναβολήν· τῇ ἐδόθη ἢ μᾶλλον ἐβίασε τὴν Βουλὴν νὰ τὴν δώσῃ παραπονουμένη, ὅτι δὲν ἦτο ἕτοιμος. Ἐμελέτησεν, ἦλθε, συνεζήτησεν, ἐφλυάρησεν, ὕβρισεν. Ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα ἠκούσαμεν τὰς παραδοξοτάτας τῶν θεωριῶν, τὰς μάλιστα φαντασιοπλήκτους δοξασίας, τὰς ἀναδρομὰς εἰς τὸ παρελθόν, τὸ «δὲν πταίω ἐγώ, πταίεις σύ». Αὐτὸ τὸ ἐνόμισε συζήτησιν. Ἐγένετο ψηφοφορία, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὅτι δὲν ἐπείσθη ὑπὸ τῶν φαεινῶν τούτων ἐπιχειρημάτων. Τότε ἐρρίφθη ψυχῇ καὶ σώματι εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκλογήν, ἐλπίζουσα νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει τὸν λαὸν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ πράγματι ἀπέδειξεν ὅτι εἶνε ἱκανωτέρα νὰ τρέχῃ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ νὰ σύρεται ἐν ταῖς ἁμάξαις ἢ νὰ κάθηται ἐκεῖ, ἔνθα ἐτάχθη νὰ κάθηται, ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ τοῦτο ἀνεπτέρωσε τὰς ἐλπίδας αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν ἀγυιῶν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν φανταζομένη, ὅτι ἀφοῦ ἐκέρδησε τὸν δήμαρχον Ἀθηναίων, ἡ κυβέρνησις ὤφειλε νὰ πέσῃ! Ἐπάλαισε δέκα ἡμέρας προσπαθοῦσα νὰ τὴν κλονίσῃ, παραμελοῦσα τὰ στοιχειωδέστατα τῶν καθηκόντων, ὡς παραδείγματος χάριν, νὰ συντάξῃ τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Δὲν ἐκλόνισε τὴν κυβέρνησιν, ἥτις ἀφοῦ

ἔχει τὴν πλειονοψηφίαν ἐννοεῖ νὰ ἐργασθῇ. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν συμφέρει εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, δὲν συμφέρει! Ζητεῖ ψευδομένη καιρὸν νὰ μελετήσῃ. Καὶ τί ἦσαν ὅλα ὅσα εἶπε εἰς δύο καὶ τρεῖς ἀγορεύσεις ὁ κ. Δηλιγιάννης, τί ἦσαν οἱ ὀγκώδεις ἀριθμοὶ τοῦ κ. Καραπάνου, τί ἦσαν αἱ ἀναλύσεις τοῦ κ. Σωτηροπούλου, τὰς ὁποίας ἑκόντες ἄκοντες ἠκούομεν ἐπὶ δέκα ἡμέρας; Ἦσαν ἀμελέτητοι; Καὶ μὲ τοιαῦτα ἐπιχειρήματα ἤλπιζον νὰ παρασύρωσι τὴν Βουλήν; Ἀφοῦ δὲ δὲν τὸ κατώρθωσαν, φαντάζονται, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ παρασύρωσι τὸν ἑλληνικὸν λαόν; Διότι ἐκεῖ τείνουσι, αὐτὸ διανοοῦνται. Ἀφοῦ διὰ τῶν νομίμων μέσων δὲν δύνανται νὰ ρίψωσι τὴν κυβέρνησιν, καταφεύγουσιν εἰς τὰ παράνομα, καταφεύγουσιν εἰς πράξεις, τὰς ὁποίας μόνον οἱ μωροὶ διανοοῦνται. Ἀφοῦ φεύγουσιν ἐκ τῆς Βουλῆς, ἡ θέσις των εἶνε εἰς τοὺς δρόμους.

6 Δεκεμβρίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ.—Ὁ νέος ἐκεῖνος καὶ συμπαθὴς Ἀβυσσίνιος, ὅστις ἐσπούδαζεν ἐπιμελέστατα ἐν τῇ ἐνταῦθα Ῥιζαρείῳ Σχολῇ, προσβληθεὶς σπουδαίως τοὺς πνεύμονας, ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Χθὲς μεταβὰς δι' ἁμάξης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του δι' ὅσας περιποιήσεις τῷ ἐπεδαψίλευσαν.

5 Δεκεμβρίου.

Χθὲς ἐγένετο ἱκανῶς πανηγυρικὴ ἡ παράδοσις τοῦ ἀπὸ Αἰγίου εἰς Πάτρας τελευταίου τμήματος τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Πελοποννήσου εἰς τοὺς ἁρμοδίους μηχανικοὺς τῆς κυβερνήσεως, συμπαριστανένων τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου τῆς πρωτευούσης. Γεύματα λιτὰ ἀλλὰ φαιδρότατα παρετέθησαν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τοῖς προσκεκλημένοις, κατὰ τὰ ὁποῖα θερμαὶ προπόσεις ἐγένοντο ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Τρικούπη, εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ ὁποίου ὀφείλεται, ὅτι ἱκανὰς τοιαύτας πανηγύρεις προόδου ἐτέλεσεν ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν πενταετίαν, καὶ ὑπὲρ τῶν διευθυνόντων τὰ ἔργα

τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου σιδηροδρόμου. Ἐν τῷ σταθμῷ Δερβενίῳ παρετέθη γεῦμα, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ κ. Δούμας προέπιεν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, ὁ κ. Λάμπρος ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη τοῦ ἀνδρὸς ὅστις πλειότερον παντὸς ἄλλου συνήργησεν εἰς τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμων ἐν Ἑλλάδι, καὶ χθὲς ἀκόμη εἰς νέον σιδηρόδρομον ἔδωκε νομοθετικὴν ὑπόστασιν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Δεκεμβρίου.

Τῆς χθὲς πρωΐας ἡ «Ὥρα» ὑπῆρξε θαυμασία διὰ τὴν ἀπάθειάν της ἐπὶ τῷ γεγονότι τῆς ἀποχωρήσεως τῆς μειονοψηφίας ἐκ τῆς Βουλῆς. Ὡς νὰ μὴ συνέβη τίποτε, ἔδειξεν ὅτι δὲν διεταράχθη ποσῶς τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστώς, δὲν ᾐσθάνθη δηλαδὴ ἡ κυβέρνησις καμμίαν ἔλλειψιν πρὸς τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τῆς Βουλῆς. Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, τὰ ὁποῖα, ὡς συνήθως, θέτει ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι γράφει «ἄρχεται ἡ συνεδρίασις, παρόντων 83, ἐν οἷς ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων ὁ κ. Μεταξᾶς», καὶ προχωρεῖ εἰς κανονικὴν ἀφήγησιν τακτικῆς συνεδριάσεως. Εἰς δὲ τὰς εἰδήσεις της πρώτην φέρει τὴν ἑξῆς οὔτε κἂν μνημονεύουσα τὴν ἀποχώρησιν καὶ θανατόνουσα οὑτωσὶ τὴν σημασίαν της. «Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθη ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1888 καὶ ὁ κυρῶν τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων νόμος διὰ ψήφων 82 κατὰ 2». Καὶ πραγματικῶς, ἔγινεν ἄλλο τι;

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 4 Δεκεμβρίου, 1887.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1888 ἐπεψηφίσθη χθὲς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις ἀπέστη καθ' ὁλοκληρίαν ἐκ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως, πλὴν ἑνὸς μέλους αὐτῆς, ὡς δηλοῦται δὲ σήμερον αὐθεντικῶς ἀπεφάσισε νὰ ἀπόσχῃ καὶ τῶν ἐφεξῆς συνεδριῶν.

Τὰ δύο ταῦτα γεγονότα στενῶς συνδέονται. Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1888 δὲν παρεῖχεν οὐδεμίαν λαβὴν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, οὔτε στοιχεῖα πρὸς ἐπίθεσιν τελεσφόρον κατὰ τοῦ ὑπουρ-

γείου. Συνταχθεὶς ἐπὶ ταῖς αὐταῖς καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887 βάσεσιν, οὐδεμίαν ἐπιβάλλων νέαν φορολογίαν ἐπὶ τοῦ λαοῦ, τοὐναντίον δὲ ἱκανὰς περιέχων οἰκονομίας εἰς τὰ τακτικὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους, δὲν ἐχρησίμευεν ὑπὸ οὐδεμίαν ἔποψιν ὡς αἰτία καὶ μέσον δημοκοπίας διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὡς ἐχρησίμευσεν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887, ὅστις ἐπέβαλε νέους τότε φόρους, καὶ ἐπέτρεπεν εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην νὰ κόπτεται ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ φωνασκῇ ὑπὲρ τῶν καταπιεζομένων φορολογουμένων.

Ἡ ἐπιψήφισις ὅμως τοῦ προϋπολογισμοῦ κανονικώτατα γενομένη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἔτους εἶνε γεγονὸς σημαντικὸν διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἡμετέρου πολιτεύματος. Πρώτην φορὰν ἀφ' ἧς κοινοβουλευτικῶς πολιτευόμεθα κατωρθώθη νὰ ἐπιψηφισθῇ προϋπολογισμὸς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χρήσεως εἰς ἣν ἀφορᾷ, καὶ τὸ πρῶτον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ ἀπαλλαχθῶμεν τῆς ἐκρύθμου καὶ ἀτάκτου διοικήσεως τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἱστορικῶν δωδεκατημορίων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Δεκεμβρίου 1887.

ΕΙΠΑΤΕ ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐξακολουθεῖ νὰ γίνηται ὀχληρά· διατρέχομεν δυσκόλους χρόνους καθ' οὓς μᾶς ἐπεβλήθη ἡ δυνατωτέρα τῶν φορολογιῶν καὶ πρέπει νὰ ἀφήσωμεν τὴν πολιτικὴν τὴν στεῖραν νὰ κοιμηθῇ διὰ νὰ ἐργασθῇ ἡ πολιτικὴ ἡ γόνιμος, ἡ πολιτικὴ τῆς ἄρσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἡ πολιτικὴ τῆς κατασκευῆς λιμένων καὶ σιδηροδρόμων καὶ γεφυρῶν, ἡ πολιτικὴ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν τελμάτων καὶ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῆς Θεσσαλίας, ἡ πολιτικὴ τῆς ἑνοποιήσεως τῶν χρεῶν καὶ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων, ἡ πολιτικὴ τῶν κτηματικῶν τραπεζῶν καὶ τῆς παροχῆς τῆς πίστεως, ἡ πολιτικὴ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ τόκου καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χωρικοῦ. Εἰς ταύτην τὴν πολιτικὴν προκαλοῦμεν τὴν ἀντιπολί-

τευσιν νὰ ἐργασθῇ, καὶ ἂν ἀποδείξῃ ὅτι δύναται νὰ ἐργασθῇ ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ καλλίτερα ἀφ' ὅτι ἐργάζεται ἡ κυβέρνησις, τότε μόνον νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν μάλιστα οὔτε θὰ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ τὴν ζητήσῃ, διότι ἡ ἐξουσία μόνη της θὰ ζητήσῃ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει τὴν 'Αντιπολίτευσιν.

'Αλλ' ἕως ὅτου δὲν ἀποδεικνύῃ τοιοῦτόν τι, ἕως ὅτου μάλιστα περιορίζεται νὰ καταπολεμῇ καὶ νὰ καταδιώκῃ ἀμειλίκτως τὴν πολιτικὴν αὐτήν, εἰς ἣν ἐρρωμένως φαίνεται εἰσελθοῦσα ἡ κυβέρνησις, ἂς εἶνε βεβαία, ὅτι ἐργάζεται ὑπὲρ πάντας τοὺς φίλους τῆς κυβερνήσεως, ὑπὲρ αὐτὸν τὸν κ. Τρικούπην, πρὸς δόξαν καὶ ἐνδυνάμωσιν αὐτοῦ τούτου, δόξαν καὶ ἐνδυνάμωσιν, ἥτις δὲν εἶνε δυνατὸν εἰμὴ νὰ ἐμπνέῃ ἀνησυχίαν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς θερμοτέρους φίλους του. Διότι ἡ συγκέντρωσις ὅλης τῆς ἰκμάδος τοῦ τόπου εἰς ἕνα καὶ μόνον ἄνδρα εἶνε πάντοτε σημεῖον ὄχι πολὺ εὐχάριστον.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 4 Δεκεμβρίου.

ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Τρίπολις, 1 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ πόλις ἡμῶν ἐνθουσιωδῶς ἐχαιρέτισε τὸ κοινωφελὲς ἔργον τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις θὰ διέλθῃ διὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως. Πάντες ἐνταῦθα εὐλογοῦσι τὸ ὄνομα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις μόνος φροντίζει περὶ τῆς Πελοποννήσου, ἐνῷ οἱ φαινόμενοι ὅτι φροντίζουσιν οὐδὲν ἄλλο κάμνουσι παρὰ νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὴν εὐπιστίαν ἡμῶν διαιροῦντες τὸν τόπον. Αἴσθησιν μεγίστην ἔκαμεν ἐνταῦθα ἡ ἀποχώρησις τοῦ κ. Δηλιγιάννη, προσπαθοῦντος διὰ λόγους μικροφιλοτιμίας νὰ ματαιώσῃ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου. 'Απόδειξις τῆς αἰσχίστης ἐντυπώσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἐνταῦθα ἡ διαγωγὴ τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἶνε, ὅτι καὶ τηλεγραφήματα ἐγένοντο σήμερον, τὰ ὁποῖα ὑπογεγραμμένα ὑπὸ ἑκατοντάδων οἰκογενειαρχῶν ἐστάλησαν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, καὶ πλεῖσται ἐκδηλώσεις ἀποδοκιμασίας τῆς

ἀντιπολιτεύσεως ἐγένοντο ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν πολιτῶν. Ἀπόδειξις τῶν λεγομένων μου εἶνε τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ἐστάλη σήμερον, ἔχον ὡς ἑξῆς:

Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργὸν
Κύριον Χαρίλαον Τρικούπην

Λαὸς Τριπόλεως μετὰ δυσθυμίας ἀνέγνω ἐν ἐφημερίσιν ἀντιπατριωτισμὸν βουλευτοῦ Ἀρκαδίας Δηλιγιάννη, ἀποκρούσαντος κατασκευὴν σιδηροδρόμου Μύλων - Καλαμῶν, καὶ διὰ τῆς ἀποχωρήσεως ματαιώσαντος ψήφισίν του.

Ἀποδοκιμάζοντες ἀντιπρόσωπόν μας τοῦτον, θερμῶς παρακαλοῦμεν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ἵνα ἐμμένῃ εἰς τὴν ἀπόφασίν της, καὶ αἰωνία ἡ εὐγνωμοσύνη λαοῦ Ἀρκαδίας.

Ὑποσημειούμεθα μετὰ σεβασμοῦ

Χαρίλ. Μάνεσης, Ν. Κυδωνιάτης, Ἀρ. Ρηγόπουλος, Χρ. Τζαβάρας, Σ. Φ. Ἀγγελίδης, Κ. Γρ. Κυδωνιάτης, Λεωνίδας Ἀντωνιάδης, Κ. Γαλανόπουλος, Κ. Δ. Μήτρακας, Γ. Τζαβάρας, Δ. Κεφαλογιάννης, Π. Χ. Γρηγορίου, Γ. Σαμπράκος, Γ. Δ. Παπαγιαννόπουλος, Ν. Βλάχος, Πέτρος Βασιλείου, Γ. Ν. Καρκαζῆς, Χαράλ. Ἀντωνόπουλος, Ἰω. Δ. Παπαγιαννόπουλος, Παῦλος Ἀναστασίου, Σωτήριος Τσαγκάρης, Δημ. Τζούτζουρας, Σπ. Σπυρόπουλος, Γεώργ. Φαρμάκης, Ἀντ. Πατρικλῆς, Ἀδελφοὶ Μπινιάρη, Β. Ταγκαλάκης, Ἀδὰμ Ἀλεξόπουλος, Ν. Βασιλείου, Ν. Σεμαρτζῖκος, Ὄθων Ἀρχιμανδρίτης, Δημ. Λιμπερόπουλος, Κωνστ. Πριόβολος, Σπυρ. Χελιώτης, Κ. Γεωργαντᾶς, Θ. Μενιατόπουλος, Α. Σιοπέτρης, Κ. Κέκος, Κ. Σιδέρης, Π. Μιχαλόπουλος, Γ. Ἠλιόπουλος, Α. Σταυρόπουλος, Κ. Σταυρόπουλος, Κ. Κωνσταντόπουλος, Σ. Κλήμης, Α. Κατριμάντζης, Ν. Ντελοπετρῆς, Φ. Δαουλελῆς, Α. Σαμπράκος, Ν. Κοντόπουλος, Δ. Σαγᾶς, Γ. Καραχάλιος, Γ. Τζαφῖνος, Ν. Δημητρόπουλος, Τ. Γκούβας, Χ. Λουκᾶς, Δ. Παρασκευόπουλος, Α. Προβατάκης, Κ. Φράγκου, Δ. Λουκαντόπουλος, Γ. Πιπέλος, Π. Μπε-

τζαρέλας, Ι. Ἀναστασίου, Ι. Κονδύλης, Α. Κάλαρης, Σ. Παναγιωτόπουλος, Ν. Μπατζάφας, Σ. Ματζόπουλος, Η. Λουκαΐτης. Γ. Σωτηρόπουλος, Π. Καλιαντζῆς, Δ. Τζηρικόπουλος, Ι. Πατζιώτης, Κ. Πατζιώτης, Φ. Μπουρλογιάννης, Α. Νικολάου, Κ. Κοκολέτσος, Γ. Ἀμπεργερόπουλος, Δ. Μητρόπουλος, Ι. Ἀγγελόπουλος, Α Τζιανετόπουλος, Δ. Παρασκευόπουλος, Ι. Κοτζιόπουλος, Γ. Στριγκλόπουλος, Κ. Τράκας, Ι. Πρωτόπουλος, Σ. Σαλαπατᾶς, Α. Νικολόπουλος, Ν. Δ. Σαλαπατᾶς, Α. Σιδέρης, Α. Βερροιόπουλος, Γ. Κητζιόπουλος, Β. Δ. Τόγκας, Α. Λεμῆς, Α. Πετρόπουλος, Ν. Πράπας, Α. Εὐσταθίου, Π. Μπαντζοῦρος, Β. Λύκος, Β, Στριγκλόπουλος, Χ Τσιαρδῖκος, Π. Δημητρόπουλος, Κωνστ. Κ. Κατσαρός, Α. Γεωργακόπουλος, Β. Κ. Ἀναστασόπουλος, Β. Σταματόπουλος, Ν. Γαλές, Π. Μπάκος, Δ. Χρηστοδουλόπουλος, Κ. Τσέλος, Β. Μαντζιάρας, Ἠλ. Ἀνδριανόπουλος, Ἀντ. Πριόβολος, Ν. Τζιουβελόπουλος, Δ. Παπαγιαννόπουλος, Κωνστ. Γεωργιάδης, Ἰω. Δ. Μπολάνης, Πέτρος Λ. Μουρούκας, Ἰωάννης Νικολόπουλος, Π. Τσιρῖκος, Κ. Σταυρόπουλος, Ἀθαν. Βλάγκου, Πέτρος Ἀθ. Καραμάνος, Εὐστ. Σταυρόπουλος, Δ. Ν. Κοτσιόπουλος, Λεων Δ. Γαλανόπουλος, Γ. Γαλανόπουλος, Ἀθαν. Τσιμογιάννης, Παναγ. Κ. Κορκίλης, Κ. Κυριακόπουλος, Ἠλίας Δ. Τράκας, Δημ. Κ. Περδίας, Ἀναγν. Γεωργακόπουλος, Γ. Ψάθας, Ἰω. Ἀνδριόπουλος, Χρ. Χρηστόπουλος, Γ. Ν. Ἀλεξίου, Ἠλίας Χρηστόπουλος, Γ. Δ. Χρονόπουλος, Ἀθ. Ι. Καλογερόπουλος, Ἠλ. Ν. Γεωργίου, Δ. Τζιπίρας, Ν. Α. Τζιόπελας, Δ. Χ. Ψαρός, Γ. Καρμάκης, Κ. Ι. Κωστόπουλος, Γρ. Καρλῆς, Δ. Καλογερόπουλος, Βασίλειος Οἰκονόμου, Κ. Μπιστόλας, Β. Ἀναγνωστόπουλος, Ἀν. Ἀρσενόπουλος, Ἀλεξ. Κωνσταντόπουλος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Δεκεμβρίου 1887.

Ἀλλ' ἂν ἡ δήλωσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπεδείχθη ὡς πρὸς τὸν τόνον καὶ τὴν ἐπίδειξιν οὐχὶ ἀνάλογος τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς κοινολογουμένων ὑπὸ τῶν θερμοκεφάλων σαλπιγκτῶν τοῦ κόμματος, ὡς πρὸς

τὴν καλὴν πίστιν εἶνε πιστὸν ἀπαύγασμα τῆς ὅλης πολιτείας τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Μόνη ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς τὸ ἀποδεικνύει. Παραπονεῖται ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ἀφῆκεν αὐτὴν νὰ ἐπεξεργασθῇ τὸν προϋπολογισμόν! Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐνδιατρίψῃ τις εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῆς δηλώσεως ταύτης, διότι εἶνε τόσον κενή, ὅσον κενὸς ἀπεδείχθη ὁ ἐγκέφαλος τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Οὐδεμίαν ἔννοιαν ἔχει καθ' ἑαυτήν. Εἶνε ἀγγελία ἁπλῆ τοῦ γεγονότος μὲ αἰτιολογίαν αὐτοφώρως ἀναληθῆ. Δὲν εἶνε πρᾶξις ἐπιθέσεως κατὰ τῆς κυβερνήσεως, τοὐναντίον ὑποδεικνύεται εὐδιακρίτως ἐν αὐτῇ ἡ ὑπὲρ ἑαυτῆς ἄμυνα. Ἡ ἀποχώρησις καταφαίνεται, ὅτι ἐγένετο πρὸς ὑπεκφυγήν. Τόσον σαθρῶς ὑποστηρίζεται ἡ ἀνάγκη αὐτῆς. Φεύγει ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκ τῆς Βουλῆς φοβουμένη τὴν ἧτταν. Προτιμᾷ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸν ἀγῶνα ἢ νὰ νικηθῇ μετὰ πάλην. Προσποιεῖται, ὅτι δεσμεύουσι τὰς χεῖρας αὐτῆς, διὰ νὰ μὴ ὁμολογήσῃ, ὅτι εἶνε ἄτονος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἀγῶνα. Φεύγει μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὁ χρόνος μόνος ἄνευ αὐτῆς τελεσφορώτερον δύναται νὰ ἐξασθενήσῃ τὸν κ. Τρικούπην ἢ μετ' αὐτῆς. Προσεπάθησε μὲ πάντα τρόπον νὰ παρατείνῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ μέχρι τῶν ἑορτῶν, γινώσκουσα καλῶς ἐκ πείρας, ὅτι μετὰ ταύτας εἶνε ἀδύνατον νὰ προσέλθωσιν ἐνταῦθα ἅπαντες οἱ φίλοι τῆς κυβερνήσεως, ὥστε νὰ ἀποτελῆται ἐκ τούτων μόνον ἀπαρτία. Ἂν τοῦτο ἐπετύγχανε, θὰ εἶχεν εἰς τὸ χέρι τὴν κυβέρνησιν. Θὰ παρέλυεν ὁσάκις ἤθελε τὰς συνεδρίας καὶ θὰ ἀπεδείκνυεν ἀνίκανον τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐργασθῇ νομοθετικῶς. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἦτο ἀνόητος, ὥστε νὰ μὴ ἐννοήσῃ τὸ τέχνασμα. Ἡ δὲ πλειονοψηφία ἐφιλοτιμήθη νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸ κῦρός της ἐξευτελιζόμενον διὰ τοῦ δόλου. Τί εἶχεν ἄλλο νὰ πράξῃ ἡ ἀντιπολίτευσις, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ μόνου σχεδίου, ὅπερ ἐξεκόλαψεν ἡ διάνοιά της; Νὰ φύγῃ· καὶ ἔφυγεν. Ἀναμένει τώρα τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον ἀναθέτουσα εἰς τὴν τύχην καὶ εἰς τὸν χρόνον τὴν φροντίδα νὰ ἀποδείξωσι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κ. Τρικούπη πλημμελῆ, ἀφοῦ αὐτὴ συνῃσθάνετο, ὅτι δὲν

ἠδύνατο νὰ τὸ πράξῃ. Καλὰ ἔκαμεν, ἀφοῦ τίποτε ἄλλο δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ. Au revoir.

ΣΗΜΑΙΑ, 5 Δεκεμβρίου.

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐδημοσίευσε χθὲς διὰ τοῦ «Αἰῶνος» εἶδός τι ἀνακοινώσεως ἐξηγούσης τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἀπεχώρησε τοῦ Κοινοβουλίου. Κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην τὸ διάβημά της προεκλήθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἐν ἀπουσίᾳ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἐν προκεχωρηκυίᾳ ὥρᾳ ἐπελήφθη τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπεψήφισε τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους. Ἡ κυβέρνησις λοιπὸν ἔπρεπε νὰ ἀρνηθῇ ἑαυτήν, νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ ὑβρίσωσι καὶ νὰ προπηλακίσωσι τὰ πάντα. Ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀνοίξῃ τὸ στάδιον ἐλεύθερον διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ ἐκτραχηλισθῶσιν αὐθαδέστερον, διὰ νὰ κατορθώσωσι νὰ ταπεινώσωσι τὸ Κοινοβούλιον περισσότερον. Ἀφοῦ ὕβρισαν τὰ ὁσιώτερα, ἀφοῦ ἐποδοπάτησαν τὰ ἁγιώτερα, ἀφοῦ ἠπείλησαν, προεκάλεσαν, ἐμόχθησαν, ὡμίλησαν περὶ ἐπαναστάσεως, ἔπρεπεν ἡ συμπολίτευσις νὰ κύψῃ ὅπως λάβῃ καὶ ἕνα κόλαφον διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ συμπληρώσωσι τὸν παλληκαρισμόν των. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων οἵτινες λαμβάνουσι ραπίσματα ἢ ὑφίστανται κολάφους. Ἀντὶ δὲ τοῦ κτυπήματος ὅπερ ἡτοίμαζον κατὰ τῆς συμπολιτεύσεως ἐδέχθησαν λάκτισμα ὅπερ τοὺς ἔρριψεν ἔξω τοῦ Κοινοβουλίου.

Ἡ κωμῳδία διὰ τῆς χθεσινῆς ἀνακοινώσεως φαίνεται περατωθεῖσα.

ΣΗΜΑΙΑ

Ἡ ἀπεργία ἐξακολουθεῖ. Οἱ κύριοι βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως οὔτε χθὲς ἐπάτησαν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἄθυμοι διήρχοντο τὴν ὁδὸν Σταδίου ρίπτοντες λαθραῖον βλέμμα πρὸς τὸ μέρος τοῦ μαγικοῦ ἐκείνου κτιρίου, ὅπερ διέψευσε τόσας προσδοκίας, τόσας ἐλπίδας, τόσους πόθους των! Εἶνε λοιπὸν ἐξόριστοι. Νομίζει τις, ὅτι ἄγγελος Κυρίου τοὺς ἐξεδίωξεν ἐκεῖθεν διὰ πυρίνης ρομφαίας ὡς τοὺς πρωτοπλάστους μετὰ τὸ γνωστὸν ἁμάρτημα.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Δεκεμβρίου.

Διατί λοιπὸν ἀποχωρεῖ ἤδη ἡ ἀντιπολίτευσις ὅτε ἡ πλειονοψηφία ἔχει τοὺς τύπους ὑπὲρ ἑαυτῆς; Παρετηρήθη πρὸς τούτοις παρά τινων ἐν ταῖς συνεδριάσεσι ταύταις, ὅτι τὸ διάβημα τῆς ἀποχωρήσεως φέρει χαρακτῆρα ἔκρυθμον, ἀνησυχητικόν, ἐπαναστατικόν. Οὐχ ἧττον κατ' οὐσίαν ἐπὶ τέλους πάντες συνεφώνησαν εἰς τὸ ὅτι δῆθεν ὁ κ. Τρικούπης πιέζει τὴν μειονοψηφίαν, καὶ ματαιόνει τὰ δικαιώματα αὐτῆς, ἡ δὲ πλήρης διαφωνία προέκυψεν ὡς πρὸς τὸ ἐπίκαιρον ἢ μὴ τῆς ἀποχωρήσεως· καὶ πάλιν οἱ διαφωνοῦντες ἐδήλωσαν, ὅτι ὑποτάσσονται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν πλειόνων, μόνον διὰ νὰ μὴ φανῇ καὶ διαίρεσις. Ἐκ τῶν μὴ θεωρησάντων εὔλογον τὴν ἀποχώρησιν, σημειωτέον οἱ κκ. Παπαμιχαλόπουλος, Σωτηρόπουλος, Ῥικάκης, Γ. Κοζάκης Τυπάλδος, Κωσταντόπουλος, Καποδίστριας, Χατζόπουλος, Μπασιᾶς. Ὁ κ. Ῥικάκης ἰδίως ἀντετάχθη πολὺ εἰς τὴν ἀπόφασιν ἐν τῇ δευτέρᾳ μάλιστα συνεδριάσει, οὔτε ποιούμενος τὴν δήλωσιν, τὴν ὁποίαν οἱ ἄλλοι ἐποιήσαντο, ὅτι ὑποτάσσεται εἰς τοὺς πλείονας! Ἡ ἀντιπολίτευσις, μένουσα ἐν τῇ Βουλῇ, ἤθελε τὸ πολὺ εἶσθαι ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ ἀγῶνός της καταγγέλλουσα τὴν κυβέρνησιν ὡς παραβαίνουσαν τοὺς ὅρους τῆς εἰλικρινοῦς ἐφαρμογῆς τῶν τύπων καὶ κανονισμῶν, ἀποχωρήσασα ὅμως δίδει ὅπλα κατ' αὐτῆς εἰς τὸν κ. Τρικούπην.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 5 Δεκεμβρίου.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΒΟΣΣΕΡ

Ληξάσης τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ἀπέρχεται σήμερον εἰς Γαλλίαν. Ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τοῦ στρατηγοῦ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἀναγγέλλων τοῦτο δι' ἐγκυκλίου του πρὸς πάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς καὶ μνημονεύων τὰς ἐπὶ τριετίαν σπουδαίας ἐργασίας τοῦ κ. Βοσσέρ, αἵτινες παρέσχον ὠφέλειαν τῷ ἡμετέρῳ

στρατῷ, εὐγνωμονοῦντι τῷ στρατηγῷ ἐπὶ τοῖς πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον αὐτοῦ καταβληθεῖσι κόποις του, ἀνακοινοῖ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ στρατηγοῦ Βοσσὲρ πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἐκφράζοντος δι' αὐτῆς τὰ πρὸς τὸν ἑλλ. στρατὸν αἰσθήματα τοῦ ἀπερχομένου στρατηγοῦ. Ἡ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἐπιστολὴ ἔχει ὧδε:

6 Δεκεμβρίου.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ. Ἐτέθη καὶ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν ἀνεγειρομένου στρατοδικείου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 5 Δεκεμβρίου.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Ὑπάρχει λοιπὸν μία πολιτικὴ ὁμάς, τέσσαρες πέντε φιλόδοξοι, ὧν ἕκαστον ἀκολουθοῦσιν ἓξ ὀκτὼ φίλοι, οἵτινες δὲν ἐννοοῦσι νὰ ἀφήσουν ἤρεμον τὸ Ἔθνος αὐτὸ, οὔτε νὰ ἐργασθῇ, οὔτε νὰ ζήσῃ. Ἐλέγομεν πάντες, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι κόμματα ἀντιπροσωπεύοντα ἀρχάς. Καὶ τὸ ἐλέγομεν μελαγχολοῦντες, λυπούμενοι. Ἄς παραμυθήσωμεν ἑαυτούς. Ἰδοὺ ἓν κόμμα, ὅπερ ἀνέγραψε πρὸ πολλοῦ ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ σημαίας τὴν ἀναρχίαν. Τὸ κόμμα τοῦτο εἶνε ἐκεῖνο, ὅπερ ἔχει ὡς προϊστάμενον τὸν κ. Δηλιγιάννην, ἀφ' ἧς προεχειρίσατο ἑαυτὸν εἰς ἡγέτην ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀντιμετρηθεὶς πλειστάκις ἐν τῇ Βουλῇ πρὸς τὸν νῦν πρωθυπουργὸν καὶ σχεδὸν πάντοτε καταβληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, συνέλαβε τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ συμπληροῖ τὰ ἐλλείποντα παρ' αὐτῷ ὡς πολιτικῷ ἀνδρὶ καὶ κοινοβουλευτικῷ μαχητῇ διὰ δημαγωγικῶν, στασιαστικῶν καὶ ἀναρχικῶν πειραμάτων. Ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὁ ἥρως τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ὁ ἥρως τῆς Κούτρας καὶ τοῦ Πατσοῦ, ὁ ἥρως τοῦ ἐλλείματος τῶν 120 ἑκατομμυρίων, ὁ ἥρως καὶ ὁ προφήτης τῆς χρεωκοπίας, διότι εἶδεν ὅτι κυβερνᾷ τὴν πατρίδα του πολιτικὸν σύστημα, ὅπερ δὲν ἀπειλεῖ τὴν Ἑλλάδα διὰ νέου απο-

κλεισμοῦ καὶ νέας Κούτρας, ὅπερ δὲν λέγει εἰς τοὺς δανειστάς μας: ἔλᾶτε νὰ συνεννοηθῶμεν, ὅπερ πρῶτον ἀπεπειράθη νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα ναυτικὴν δύναμιν, ὅπερ ἐπανήγαγε τὴν ἀπολεσθεῖσαν πίστιν τοῦ κράτους, προσείλκυσε τὰ εὐρωπαϊκὰ κεφάλαια, εὑρίσκεται βεβαιότατα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἰσοζυγίου, παρασκευάζει ὑψίστην ἀνακούφισιν εἰς τὸν τόπον διὰ τῆς ἄρσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, συμπληροῖ τὴν σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν, δι' ἧς νέαν ζωὴν θὰ λάβῃ ἡ παραγωγή, καὶ ἐπὶ τέλους τίθησι τὰς βάσεις δημιουργίας Κράτους, ὡς ὅλα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη καὶ διαγράφει τὰ ὅρια, δι' ὧν θέλομεν χωρισθῇ ἀπὸ τῆς βαρβαρότητος, ἥτις μᾶς διεῖπεν· διότι, λέγομεν, εἶδεν ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα, πρὸς ἃ αὐτὸς ἀπεδείχθη ἀνεπανορθώτως ἀνίκανος, καὶ τὰ ὁποῖα συντελούμενα διπλαῖς καὶ τριπλαῖς σφραγῖσι ἐνταφιάζουσι τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ μέλλον, διὰ νὰ δοθῇ καιρὸς νὰ ἀναφανῶσι νέοι ἄνδρες, μᾶλλον ἱκανοὶ καὶ μᾶλλον χρηστοὶ καὶ μᾶλλον φιλοπάτριδες, ὕψωσε τὴν κόκκινην σημαίαν τῆς ἀναρχίας καὶ συμπαρέσυρε μεθ' ἑαυτοῦ, δυστυχῶς, ὅλην τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι τόσοι ἄνδρες ἄξιοι ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ.

Πῶς ἐλησμόνησαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ Κύριοι ἑαυτούς, πῶς ἐλησμόνησαν τὸν ὅρκον των, πῶς ἐλησμόνησαν τὰ καθήκοντά των πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς, πῶς ἀνέλαβον τὸν κατὰ τοῦ Συντάγματος πόλεμον, μᾶς φαίνεται ἀπίστευτον, μᾶς εἶνε ἀνεξήγητον. Ἡ κυβέρνησις οὐδὲ τὸ συμφέρον, οὐδὲ τὴν δύναμιν εἶχε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀπὸ τοῦ νὰ συζητήσῃ εὐρύτατα, μέχρι κωλυσιεργίας τὸν προϋπολογισμόν. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἦτο Κυβέρνησις, ἐὰν μὴ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς εἰργάζετο ὅπως ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ ἐπιψήφισις αὕτη συνδέεται μετὰ τοσούτων μεγάλων συμφερόντων τοῦ τόπου, ὥστε οἱ ἄνδρες τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐὰν μὴ συνεσκοτίζοντο ὑπὸ πνεύματος φατριασμοῦ, ὤφειλον νὰ τρέμωσι μὴ γένωνται αἴτιοι ἀναβο-

λῆς τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῆς. Μετὰ τόσα ἔτη ἐπέπρωτο νὰ κυβερνηθῶμεν κατὰ τὸ 1888 ἄνευ δωδεκατημορίων καὶ ἔπρεπε νὰ ἀφήσωμεν νὰ μᾶς φύγῃ καὶ ἡ εὐκαιρία αὕτη τοῦ νὰ φανῶμεν Ἔθνος συντεταγμένον, Ἔθνος ἀρχίζον νὰ διοικῆται ὁμαλῶς ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν.

Ὅπως κατήντησαν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους ἐγένοντο οἰκονομικὰ τοῦ τόπου. Ἐὰν προκόψουν ἐκεῖνα, θὰ προκόψουν καὶ αὐτά. Ἐὰν στενοχωρηθοῦν ἐκεῖνα, θὰ στενοχωρηθῇ ἔτι μᾶλλον ὁ τόπος. Πῶς ἔχετε λοιπὸν τὸ θάρρος καὶ παρεμβάλλετε προσκόμματα εἰς τὴν ῥύθμισιν αὐτῶν; Ἔχετε πλειονοψηφίαν διὰ νὰ κυβερνήσητε; Καὶ ἀφοῦ δὲν ἔχετε τοιαύτην, πῶς δὲν περιορίζεσθε εἰς τὰ καθήκοντά σας ὡς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπαφίνοντες καὶ τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν ἐκ ταύτης εὐθύνην εἰς τὴν κυβέρνησιν; Τίς δὲν καταλαμβάνει, ὅτι δὲν ἐργάζεσθε ἐν τῇ Βουλῇ πρὸς ἀγαθόν τινα σκοπόν, ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ῥίψητε τὴν κυβέρνησιν; ἀλλὰ ποῦ ἠκούσθη ἄνδρες πολιοὶ τὸν νοῦν, ἄνδρες πολιοὶ τὰς τρίχας, νὰ εἰσέρχωνται εἰς ἄλλην ὁδόν, ἕως οὗ φθάσωσι εἰς τὸ τέρμα αὐτό, πλὴν τῆς ὁδοῦ τῆς συζητήσεως; Καὶ ἀφοῦ ἡ συζήτησις σᾶς εἶνε ἐλευθέρα, ἐλευθέρα μέχρι καταχρήσεως, διατὶ προσκλαίεσθε ὡς κακὰ παιδία, τὰ ὁποῖα δὲν θέλουν νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἀποκρύπτοντα τὰ τετράδιά των, τὰ βιβλία των, τοὺς κονδυλοφόρους των, κλαυθμηρίζουσιν ὀχληρότατα: Δὲν ἔχομεν τετράδια, δὲν ἔχομεν βιβλία, πῶς θὰ πᾶμε εἰς τὸ σχολεῖον; Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκ παραδόσεως, ἐκ φύσεως, δὲν ὑποτίθεται ὅτι εἶνε ζωηροτέρα, ἐργατικωτέρα, νεανικωτέρα τῆς συμπολιτεύσεως; Πῶς καταδέχεσθε νὰ λέγητε ὅτι ἐκεῖνοι — οἱ συμπολιτευόμενοι — ἀντέχουν, πηγαίνουν καὶ τρώγουν γλυκά, ἑστιάζονται, ἐνῷ ἡμεῖς δὲν ἀντέχομεν, θέλομεν νὰ φᾶμε εἰς τὰ σπίτια μας, θέλομεν νὰ κοιμηθῶμεν ἐνωρίς; Θέλει νὰ ἐργασθῇ ἡ συμπολίτευσις μέχρι τῆς 10ης; Ὑμεῖς ὠφείλετε νὰ παρατείνητε τὰς συζητήσεις μέχρι τῆς 12ης.

Βεβαίως τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ κυβέρνησις διατίθησιν ἐπαρκῆ πλειο-

νοψηφίαν, ὥστε νὰ σχηματίζῃ ἀπαρτίαν, μετριάζει παρὰ πολὺ τὸ κοινοβουλευτικὸν πραξικόπημα τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλ' ἡμεῖς, ἔχοντες γνώμονα τὸ παρελθὸν τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ σώματος, νομίζομεν, ὅτι θὰ προέβαινεν εἰς αὐτὸ καὶ ἐὰν δὲν ἐπήρκει εἰς ἑαυτὴν ἡ πλειονοψηφία. Διὰ τοῦτο ἐνομίζομεν, ὅτι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν συσκοτίζονται ὑπὸ φιλοδοξίας ἀποτυφλούσης τὸν νοῦν ἢ οἵτινες δὲν θέτουσι τὸ μικρόν των ἐγὼ πρὸ τοῦ μεγάλου ἐγὼ τῆς πατρίδος, καθῆκον εἶχον νὰ ἀπαλείψωσι καὶ τὰ τελευταῖα ἴχνη ἁμαρτωλοῦ παρελθόντος, δι' οὗ συνεδέοντο πρὸς πράξεις ἀντικοινοβουλευτικάς, ἀντισυνταγματικὰς καὶ πρὸ πάντων ἀντιπατριωτικάς. Διὰ τοῦτο ἡ λύπη ἡμῶν εἶνε μεγάλη, ὅτι ἀφέθησαν νὰ παρασυρθῶσιν ὑπὸ ἀνδρὸς παίζοντος τὰ τελευταῖα ἀ τ ο ύ τ ο υ καὶ νὰ χαρακτηρισθῶσιν οὕτω ὡς φυγομαχοῦντες. Δύνανται μὲν νὰ εἴπωσιν, ὅτι ἡμεῖς οὐδόλως ἠμποδίσαμεν τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐργασθῶσιν. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοὺς ἔστειλαν οἱ ἐκλογεῖς των εἰς τὴν Βουλήν, διὰ νὰ ἀπέχωσιν ἐν σώματι τῶν συνεδριάσεων; Διὰ νὰ καταργῶσιν ἕνα νόμιμον τροχὸν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἁμάξης, τὴν ἀντιπολίτευσιν; Ἐὰν εἴμεθα δεισιδαίμονες, θὰ ἐλέγομεν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις αἰσθανθεῖσα τὴν ἀχρηστίαν της, ἢ μᾶλλον τὴν βλαβερότητα αὐτῆς, ἐξουδετέρωσεν αὐτὴ ἑαυτήν, κατὰ θείαν παραχώρησιν, ἵνα προβῇ τὸ ἔθνος ἐλεύθερον καὶ ἀπρόσκοπτον ἐπὶ τὴν τρίβον τῆς ἐπανορθώσεώς του. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἄλλου ἐσμὲν πολῖται συνταγματικοὶ καὶ ὀφείλομεν νὰ κατηγορήσωμεν ἐνώπιον τοῦ ἔθνους τὴν ἀντιπολίτευσιν ὡς ἐγκαταλείψασαν τὰς θέσεις της καὶ προδώσασαν τὴν ἐντολήν, ἣν ἔλαβον τὰ μέλη αὐτῆς παρὰ τοῦ ἔθνους. Τὸ ἔθνος δύναται μίαν ἡμέραν νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς κυρίους αὐτούς: Ἐὰν ἐγένετο καλόν τι ἐν τῇ Βουλῇ, ἐξ ἧς ἐφυγομαχήσατε, τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς ὑμᾶς· ἀλλ' ἐὰν ἐγένετο κακόν τι, τοῦτο δικαιοῦμαι νὰ τὸ ἀποδώσω εἰς ὑμᾶς, διότι ὑμεῖς ἐξελέγητε ὡς τὸ σῶμα, ὅπερ ἔμελλε νὰ ἐλέγξῃ τὰς πράξεις τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ὑμεῖς ἐγκατελείψατε τὰς θέσεις σας καὶ ἐματαιώσατε τὸν ἔλεγχον.

Ἐκ τοὐναντίου πρὸς τὴν ὀλομέλειαν τῶν βουλευτῶν ἐκείνων, τῶν ἀποτελούντων εὐτυχῶς τόσῳ μεγάλην πλειονοψηφίαν, τὸ Ἔθνος μίαν ἡμέραν θὰ ἐκφράσῃ τὰ εὐγενῆ του αἰσθήματα. διότι εἶνε διπλῆ ἡ ἀξία τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος, ὅταν τοῦτο λακπατῆται ὑπὸ τῶν ἄλλων.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 5 Δεκεμβρίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Μετὰ πληθώραν ἐπερωτήσεων οὐδὲν ἄλλο σκοπουσῶν ἢ τὴν παρακώλυσιν τῶν ἐργασιῶν, εἰσῆλθεν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ψηφίσασα μεταξὺ ἄλλων σοβαρῶν καὶ σπουδαίων νομοσχεδίων τὸ περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου Μύλων — Τριπόλεως — Καλαμῶν. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, καίτοι γελοῖον, ὡς ὠνομάσθη ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου, ἐν τούτοις ἔσχε τὸ εὐτύχημα νὰ ψηφισθῇ καὶ ὑπ' ἄλλων ἀντιπολιτευομένων καὶ ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1888 ἦτο ἐν τῇ χθεσινῇ ἡμερησίᾳ διατάξει 17ον, ἐκεῖ δὲ ἀνεμένετο φρικαλέα καὶ ταραχώδης συζήτησις, ἀφοῦ μάλιστα εἶχε γνωσθῆ, ὅτι πολλὰ ἐτεκταίνοντο εἴς τι παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου μεγαλοπρεπὲς μέγαρον. Τὰς ἰδέας μάλιστα ταύτας ἐρρίζωσε καὶ ἡ ἔλευσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη — ὅστις φαίνεται δὲν ἐξακολουθεῖ διατελῶν ἀκόμη πρωτοκάθεδρος — μετά τινων μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Εὐθὺς ὡς ἡ Βουλὴ ἔφθασεν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ κ. Καραπάνος ἐξ ὀνόματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως ζητεῖ παράτασιν προθεσμίας διὰ νὰ μελετήσῃ αὐτὴ τὸν προϋπολογισμόν. Ὁ κ. πρωθυπουργός, ἀπελπισθεὶς ἐκ τῆς ἀμελείας καὶ τῆς ἀντιλήψεως τῶν κυρίων ἀντιπολιτευομένων, οὐδαμῶς ἐπέτρεψε τοῦτο· ἀπεφασίσθη ὅθεν, ὅπως σήμερον συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ κατὰ τὰ ἔξοδα ὁ προϋπολογισμός. Αἱ ζητούμεναι αὗται καθ' ἑκάστην παρατάσεις πρὸς μελέτην εἶνε

ἥκιστα τιμητικαὶ διὰ τοὺς κ. κ. βουλευτὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἵτινες εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ εἶχον περισσοτέραν ἐπιμέλειαν καὶ νὰ μὴ ὡμοίαζον τοὺς μαθητὰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀναμένουσι τὴν τελευταίαν ὥραν διὰ νὰ μάθωσι τὸ μάθημά των. Ἕνεκα τούτου συμβαίνει νὰ τοῖς δίδῃ πολλὰ μαθήματα ὁ κ. πρωθυπουργός.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 5 Δεκεμβρίου.

Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν, ἵνα τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ζαππείου μεγάρου καὶ ἡ ἔκθεσις τῶν Ὀλυμπίων τελεσθῶσι συγχρόνως μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος, καὶ πρὸς τοῦτο συνῆλθεν ἐκτάκτως χθὲς ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων εἰς συνεδρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν προσῆλθεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ συνδιεσκέφθησαν περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν μέτρων, δι' ὧν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἔργον ἐντὸς τοῦ σχετικῶς βραχέος ὑπολειπομένου χρόνου. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον τελεσθῶσι τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ζαππείου καὶ ἡ Ὀλυμπιακὴ ἔκθεσις, μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτῆς ἐκ τῶν εἰς ταύτην ἐκθεμάτων θὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις ἔκθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς γνωστόν, γίνονται ταῦτα δεκτὰ μέχρι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1889.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Δεκεμβρίου.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΙΑΔΟΧΩ

Χθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις τὸν διάδοχον Κωνσταντῖνον, καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν, περὶ τῶν σπουδῶν του καὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν Γερμανίᾳ. Ὅτε συνωμίλει ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ διαδόχου, πληροφορηθεὶς ὁ βασιλόπαις Γεώργιος ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἦτο παρὰ τῷ διαδόχῳ, κατῆλθε καὶ ἐχαιρέτισε τὸν κ. πρωθυπουργόν, μεθ' οὗ συνωμίλησε ζωηρότατα ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 5 Δεκεμβρίου.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου ἄκοσμος ἀποχώρησις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, αἱ ἀπειλαὶ αὐτῆς περὶ παραιτήσεως καὶ ἡ ὡς ἐκ τούτου γενικὴ ἀναστάτωσις τῆς χώρας διὰ νέας δῆθεν βουλευτικὰς ἐκλογὰς δὲν ἴσχυσαν νὰ ταράξωσι τὸν Ἀθηναϊκὸν λαόν, ὅστις ἔμεινεν ἀπαθὴς καὶ κωφὸς εἰς τοὺς ὑποκριτικοὺς ὀλοφυρμοὺς τῶν περὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην, καὶ ὅστις ἐπωφελούμενος τὴν μαγικὴν τῷ ὄντι χθεσινὴν ἡμέραν ἔδραμεν ἀθρόος εἰς τὸν σταθμὸν Πελοποννήσου, ἀναμένων ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τὴν ἔλευσιν τῶν πεφιλημένων αὐτῷ βασιλοπαίδων. Τοὺς βασιλεῖς καὶ βασιλόπαιδας κατελθόντας ὑπεδέχθησαν εἰς τὸν σταθμὸν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τῶν ὑπουργῶν· ἀφοῦ ἠσπάσθησαν τὴν χεῖρα τοῦ Σ. Μητροπολίτου καὶ ἐχαιρέτησαν τοὺς παρεστῶτας, τοῦ διαδόχου ἐπὶ μακρὸν συνομιλήσαντος μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 5 Δεκεμβρίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Πρότυπον συνεδριάσεως ἀληθοῦς Βουλῆς ἦτο ἡ χθεσινή· μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπεχώρησαν ὁμοῦ ἐκ τῆς αἰθούσης τοῦ Κοινοβουλίου καὶ αἱ ὕβρεις καὶ αἱ ἄσκοποι καὶ παρατεταμέναι ἐπερωτήσεις καὶ αἱ ἀντεγκλήσεις καὶ πάντα ὅσα παρεμποδίζουσι τὴν θετικὴν ἐργασίαν, ἧς μόνον ἔχομεν ἤδη πρὸ παντὸς ἄλλου ἀνάγκην. Ἐψηφίσθησαν, εὑρεθείσης ἐν ἀπαρτίᾳ τῆς Βουλῆς, τὰ ἀναγεγραμμένα νομοσχέδια εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ διελύθη ἡ συνεδρίασις ἡσύχως. Οὔτε ὁ κ. Δηλιγιάννης παρουσιάσθη, οὔτε ἄλλος τις ἵνα δηλώσῃ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἀνέχεται νὰ βλέπῃ ἄλλους εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐνῷ αὐτὴ μόλις ἐκπροσωπῇ τὸ τρίτον τοῦ ἔθνους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Δεκεμβρίου 1887.

Ἐξακολουθοῦσιν οἱ ἀποχωρήσαντες νὰ συνέρχωνται εἰς τὴν ἱστορικὴν πλέον καταστᾶσαν οἰκίαν τοῦ κ. Καραπάνου καὶ νὰ διασκέπτων-

ται. Περὶ τίνος ὅμως διασκέπτονται, ἀμφιβάλλομεν, ἂν δύνανται νὰ ἀπαντήσωσιν αὐτοὶ οἱ συνερχόμενοι.

Ἀφοῦ ἀπώλεσαν τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἠδύναντο νὰ ἐλέγχωσι τὴν κυβέρνησιν μετά τινος κύρους, ἀφοῦ ἡ δημοσιογραφία των καὶ διὰ τὰς παλαιὰς αὐτῆς ἁμαρτίας καὶ διὰ τὰς νέας καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους κατώρθωσε νὰ μὴ ἔχῃ πίστιν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ νὰ μὴ ἀσκῇ τινα ἐπιρροήν, ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ ἐξεύρωσι μέσον τι, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν ἀγῶνα των. Ἡ ἀποχώρησίς της, τὸ ἔσχατον τοῦτο ἀντιδραστικὸν μέτρον, παρῆλθεν ἀπαρατήρητον, οὐδεμίαν εἰς οὐδένα προξενῆσαν ἐντύπωσιν. Σχεδὸν ἐλησμονήθη· καὶ θὰ ἐλησμονεῖτο ἐντελῶς, ἂν αἱ ἔχουσαι κυκλοφορίαν ἐφημερίδες — αἱ ὁποῖαι nota bene δὲν εἶνε τῆς ἀντιπολιτεύσεως — ἔπαυον νὰ κάμωσι περὶ αὐτοῦ λόγον. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀπεχώρησαν καὶ ὅσον καὶ ἂν μετεμελήθησαν, ἡ φιλοτιμία των δύσκολον εἶνε νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐπανέλθωσιν.

5 Δεκεμβρίου.

Τὸν στρατηγὸν Βοσσὲρ ἐπεσκέφθησαν, ὅπως ἀποχαιρετήσωσιν, οἱ διοικηταὶ μετὰ τῶν ὑποδιοικητῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν συνταγμάτων. Μετ' αὐτοὺς ἀπεχαιρέτησε τὸν στρατηγὸν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Δεκεμβρίου 1887.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη ἐπὶ πολλὴν ὥραν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

7 Δεκεμβρίου.

Διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας ἐξελέγη χθὲς ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας βουλευτὴς ὁ ὑποψήφιος τῆς κυβερνήσεως κ. Νικόλαος Καράπαυλος. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἀποτελεσμάτων 17 δήμων πλειονοψηφεῖ τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Φλέσσα κατὰ 2,068

ψήφους, τ' ἀποτελέσματα δὲ τῶν λοιπῶν δήμων θὰ ἀναβιβάσωσι πιθανῶς κατὰ χιλίους ἔτι ψήφους τὴν πλειονοψηφίαν. Ἐπλειονοψήφησε δὲ ὁ κ. Καράπαυλος εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Μεσσηνίας, εἰς τὰς Καλάμας, τὴν Κυπαρισσίαν, τὰ Φιλιατρά, τὴν Ἀνδρίτσαιναν καὶ ἀλλαχοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Δεκεμβρίου 1887.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ὁ «Οἰκονομολόγος» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει τὴν ἐπιστολὴν ταύτην τοῦ κ. Τσέστων, γνωστοῦ ἤδη εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ἐκ τοῦ φυλλαδίου του «ἡ Ἑλλὰς τῷ 1887» περὶ οὗ ἐγένετο λόγος ἐν τῇ «Ἐφημερίδι»,

«Τελευτῶν ὁ ἀνταποκριτής σας λέγει, ὅτι τὰ ἔσοδα πόρρω ἀπέχουσι τοῦ νὰ καλύψωσι τὰς ἀνάγκας τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης εἰσάγων τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888, ἐβεβαίωσεν ὅτι μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τὰ ἔσοδα τοῦ 1887 ὑπερέβησαν τὰ ἔξοδα κατὰ $2\,{}^{1}/_{2}$ ἑκατομμύρια δραχμῶν, καὶ ὅτι, κατὰ πᾶσαν δυνατὴν πρόνοιαν, ἑνὸς τοὐλάχιστον ἑκατομμυρίου δραχμῶν περίσσευμα εἶνε ἐξησφαλισμένον διὰ τὸ ἔτος».

Οἱ ἐν τῷ φυλλαδίῳ μου ἀριθμοὶ ἐλήφθησαν ἢ ἐκ τῶν ἀγγλικῶν προξενικῶν ἐκθέσεων ἢ ἐκ τῶν ἑλληνικῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἐπισήμων δεδομένων· καὶ πιστεύω, ὅτι οἱ ὑπολογισμοί μου θὰ ἀποδειχθῶσιν ἀκριβεῖς. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ὀρθότης τῶν λεγομένων ὑπ' ἐμοῦ ἀποδειχθῇ ἀμφίβολος, τὰ ἐναντίον μου ἐπιχειρήματα ἂς ἐκλέγωνται ἐπιμελέστερον. Ἐλπίζω ὅτι θὰ δώσητε εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ μου ταύτῃ λεγόμενα τὴν αὐτὴν δημοσιότητα, ἣν ἐδώκατε εἰς τὰ τοῦ ἀνωνύμου ἀνταποκριτοῦ σας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 8 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ Βουλὴ ἐξακολουθεῖ τὰς συνεδρίας αὐτῆς ὁμαλῶς, καὶ αἱ συζητήσεις διεξάγονται κατὰ τρόπον δεικνύοντα, ὅτι ἡ ἔλλειψις τῶν ἀν-

τιπολιτευομένων δὲν ἐγένετο ἐπαισθητὴ εἰς τοὺς παραμείναντας συναδέλφους. Ἰδίως δὲ ἡ χθεσινὴ συνεδρία ἦτο ἀρτία, οὐ μόνον διότι ὑπῆρχεν ἀπαρτία, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων συζήτησις δὲν ἦτο πενιχρά, ὡς ἀνέμενέ τις μετὰ τὴν ἀποχώρησιν. Ἐπὶ τῶν πλείστων νομοσχεδίων ἐγένοντο παρατηρήσεις καὶ προετάθησαν γνῶμαι μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ τόνος καὶ ὁ τρόπος τῶν ὁμιλούντων δὲν εἶχε τὸ ζωηρὸν καὶ ἐπιδεικτικὸν καὶ τραχὺ τῶν ἀντιπολιτευομένων. Ἦτο συζήτησις, τὴν ὁποίαν ἠδύνατό τις μὲν νὰ ἐπιθυμήσῃ ποικιλοτέραν καὶ λεπτομερεστέραν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ θερμοτέραν. Οἱ βουλευταὶ τῆς πλειονοψηφίας μετὰ πεποιθήσεως ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των, χωρὶς νὰ κλονισθῶσιν ἐκ τῆς ἀπουσίας τῶν ἀντιφρονούντων. Εἰς τὴν κραταίωσιν τῆς πεποιθήσεως ταύτης, καὶ εἰς τὴν μετ' ἠρέμου συνειδήσεως ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν των τοῦτο κυρίως συνετέλεσε καὶ συντελεῖ, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις οὐδένα βάσιμον λόγον εἶχεν ἀποχωρήσασα. Ἐκύρωσε δὲ τὴν τοιαύτην ἐκτίμησιν τῆς ἀποχωρήσεως ἡ ἀδιαφορία τοῦ κοινοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Δεκεμβρίου.

Τῇ μεσημβρίᾳ τῆς χθὲς ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Γεώργιος μετέβησαν ἐφ' ἁμάξης καὶ ἐπεσκέφθησαν τὴν κ. Σοφίαν Τρικούπη, παρὰ τῇ ὁποίᾳ παρέμειναν ἐπὶ μίαν ὥραν, ἐκθέτοντες τὰς ἐξ Εὐρώπης ἐντυπώσεις των, ὡς καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ᾐσθάνοντο ὅπως ἐπανακάμψωσιν εἰς Ἀθήνας.

THE FINANCIAL NEWS, December 16, 1887.

The mail has now brought full particulars of the Bill recently passed by the Greek Chamber to make arrangements for the payment of the coupon due on the 1st of January. The Reuter's telegram, which last week recorded the third reading of the measure was open to misconstruction, as it described the Bill as one authorising the Government

« to make arrangements with the National and other banks to provide for the payment of the coupons due on the 1st proximo ». This rather ambiguous telegram led many to the belief that the Greek Government was negotiating a loan of 10,000,000 francs to meet the payments due. This was pointed to as a sign that the reported surplus in the Greek Budget was in reality another deficit. As a matter of fact, the Greek Finance Minister has negotiated a loan of that sum to meet the coupons and drawn bonds payable in London and Paris next month; but it is merely a loan of gold, or rather of exchange. It is made against the security of an equivalent sum in bank notes deposited in the National Bank at Athens. It was not want of money that led to this loan; but simply want of gold. As our readers are aware, Greece has a paper currency which at present is at a considerable discount. Athens is not a very large market for buying sterling bills or franc bills, and the Government are afraid that if it went into the market as a large buyer of gold bills, the premium on gold would be materially increased. So confident are the Ministers of the progressive development of their country under a stable administration and with a sound financial policy, that they count upon being able to secure gold exchange on easy terms within the next few months, and therefore they entered into this transaction. The Greek banks, we understand, will charge 6 per cent. to the Government, which shows that they put a higher value on the national credit than to the Western money markets. If the Stock Exchange were to estimate Greek credit at the same figure, the Five per Cent. Loans of 1881 and 1884 would to-day be quoted at 85.

THE STANDARD, December 19, 1887.

GREECE

Athens, Sunday, Night.

The railway between Athens and Patras, a distance of three hundred kilomètres, will be opened for traffic next week, and Conventions, for the construction of other lines in the Peloponnesus and Continental Greece have already been approved by the Chamber. The activity in the construction of railways that has prevailed since the Tricoupis Government came into power is unprecedented, and all the financial and commercial schemes of the Premier seem to succeed, so that the Opposition, irritated by its powerlessness in face of the compact majority of the Ministry, has decided to withdraw from the Chamber.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 5/17 Δεκεμβρίου 1887.

Ὁ κ. Φιλήμων, ἐνῷ ἐξαίρει τὰ ἀγαθὰ τῆς πειθαρχίας, βεβαιοῖ ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τοῦ «Αἰῶνος» ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν στρατιωτῶν «ἐφιλημόνιζον» καὶ «ἀπέκλινον πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν!» Εὐτυχῶς ὁ φιλημονισμὸς τῶν στρατιωτῶν ὑπῆρξε μόνον ἐν τῇ ζωηρᾷ φαντασίᾳ τοῦ συντάκτου τοῦ «Αἰῶνος», εἰς τὴν παράταξιν δ' αὐτῶν ὀφείλεται πρωτίστως ἡ ἀποφυγὴ δεινοτέρων διαταράξεων. Ὁ «Αἰὼν» μάλιστα, ὅστις μέχρι τῆς χθές, ἐκτραγῳδῶν τὴν ἐπὶ Τρικούπη παράλυσιν τοῦ στρατοῦ, ἐβεβαίου ὅτι δὲν ὑπῆρχον εἰς τὰς Ἀθήνας οὔτε ἑκατὸν στρατιῶται, δείκνυται λίαν ἠγανακτισμένος, διότι ἡ κυβέρνησις «παρέταξε πολυάριθμα στρατεύματα καὶ κατεπλημμύρισε τὴν πόλιν διὰ περιπολιῶν» μὴ ἀφίσασα ἀκώλυτον τὴν ὁδὸν εἰς τὴν στάσιν. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως προέβλεπεν ἤδη τὴν στάσιν τοσοῦτον ἀσφαλῶς, ὥστε...

8 Δεκεμβρίου.

Ὡς πρό τινος ἐγράφομεν, ἀπεφασίσθη ἡ διὰ κιγκλιδωτοῦ περίφραξις ὅλου τοῦ χώρου, ἐν ᾧ εὑρίσκεται τὸ θέατρον τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ καὶ τὸ τοῦ Διονύσου καὶ ἡ κατασκευὴ ἐν αὐτοῖς μονίμων κομψῶν φυλακείων. Μανθάνομεν ἤδη, ὅτι κατεσκευάσθη ὡς δεῖγμα μέρος τι τοῦ ἐκ σιδήρου τούτου κιγκλιδώματος, προσεχῶς δὲ θέλει ἐνεργηθῇ ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὅλου ἔργου μειοδοτικὴ δημοπρασία.

ΣΗΜΑΙΑ, 8 Δεκεμβρίου 1887.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἐν Μεσσηνίᾳ ἠγγέλθη χθὲς ἐνταῦθα ἐν ὅλῃ του τῇ καταπληκτικῇ μεγαλοπρεπείᾳ. Δὲν εἶνε νίκη εἶνε ἀληθὴς θρίαμβος.

Ἡ πλειονοψηφία, δι' ἧς ἀνεδείχθη βουλευτὴς ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας ὁ ὑποψήφιος τῆς συμπολιτεύσεως κ. Καράπαυλος εἶνε καταπληκτική. Πλέον τῶν τριῶν χιλιάδων ψήφων ὑπερτέρησε τοῦ ἀντιπάλου του κ. Ε. Φλέσσα πλειονοψηφήσας αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ δήμῳ Καλαμῶν. Ἐὰν πρόκειται νὰ δοθῇ πολιτικὴ ἔννοια εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην, εἶνε ἀληθῶς βαρυσήμαντος καὶ πολὺ ἐκφραστική, διότι ὡς γνωστὸν ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰανουαρίου ἡ Μεσσηνία ἔδωκε σχεδὸν ὅλη ἀντιπολιτευομένους, οἱονεὶ ἀποδεχομένη τὰς ἰδέας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, νῦν δὲ διὰ τοσαύτης πλειονοψηφίας τιμήσασα τὸν κυβερνητικὸν ὑποψήφιον, σημαίνει ὅτι ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδέχθη τὸ πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως καὶ προσέτι πανηγυρικῶς ἐπεδοκίμασε τὴν πορείαν τῶν ἐκ Μεσσηνίας βουλευτῶν ἐκείνων, οἵτινες μολονότι ἐξελέχθησαν ὡς ἀντιπολιτευόμενοι πεισθέντες κατόπιν περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος συνετάχθησαν τῇ κυβερνήσει. Ἀληθῶς τρανώτερον καὶ ἐπισημότερον δεῖγμα τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς πορείας των ὑπὸ τῶν ἐντολέων των δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχωσιν

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 8 Δεκεμβρίου 1887.

Ἀναμφισβητήτως ἀποδεικνύεται ὅτι οὐδεὶς ἀντιπολιτευόμενος ἐν Μεσσηνίᾳ συνέτρεξε τὸν κ. Καράπαυλον, πάντες δὲ συνησπίσθησαν περὶ τὸν ὑποψήφιον τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ δι' ὅλων αὐτῶν τῶν δυνάμεων ὑπεστήριξαν. Οὕτω παραμένει ἀληθὲς μόνον, ὅτι αἱ 4,000 ψῆφοι, αἵτινες ἐρρίφθησαν ἐπὶ πλέον εἰς τὴν κάλπην τοῦ ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου ἐν ὅλῳ τῷ νομῷ, οὐχὶ δὲ ἐν μιᾷ ἢ δυσὶν ἢ τρισὶ πόλεσιν, ὅπου προσωπικοὶ λόγοι δύνανται ἀποφασιστικῶς νὰ ἐπιδράσωσιν, ὑπῆρξαν ψῆφοι δοθεῖσαι ὑπὸ συμπολιτευομένων στοιχείων εἰς τὸν ὑποψήφιον, τὸν ἐκτεθέντα ὑπὸ τὴν πολιτικὴν σημαίαν τῆς κυβερνήσεως.

Ἠκούσαμεν πρό τινος καὶ παρὰ βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ Βουλῇ καὶ προχθὲς παρὰ τοῦ πολιτευτοῦ τοῦ δημοσιογραφοῦντος ἐν τῇ σεμνῇ «Πρωΐᾳ», καὶ παρ' ἄλλων δευτερευόντων ἀλλαχοῦ, ὅτι ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Ἀθηνῶν καὶ Πατρῶν, «ἐξεφράσθη ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν», ὅτι δὲ διὰ τῶν ἐκλογῶν ἐκείνων ἐνεδεικνύετο, ὅτι πρὸς «ἄλλα σημεῖα ἐτράπη τὸ δημόσιον φρόνημα». Ἐὰν ἀκριβῶς εἶνε — καὶ ὁμολογεῖται τοιοῦτον — τὰ σημεῖα δὲν εἶνε τὸ παράπαν ἐνθαρρυντικὰ πρὸς τοιαύτας θυσίας, καίτοι ἄλλοθεν καλῶς γινώσκομεν, καὶ ἐκ τῆς παρελθούσης πείρας καὶ ἐκ τῶν παρόντων μυστικῶν διαβουλίων, ὅτι περὶ γενναίων καὶ σπουδαίων μέτρων χῶρος δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐν λόγοις ἀζημίοις καὶ ὕβρεσι διαπρεπεστάτων.

Ἀλλ' ὡς πρό τινων γραμμῶν εἴπομεν, ἡ ἰδίως πολιτικὴ σημασία τῆς Μεσσηνίας ἔγκειται ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἣν ἐνέχει ἐπελθοῦσα κατόπιν τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐκ τῶν συνεδριῶν τῆς Βουλῆς. Διαπρεπέστατον τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρόσωπον, ὁ κ. Σωτηρόπουλος, καὶ ἄλλοι ἐξέχοντες ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας, λόγῳ τοπικῆς ἐπιρροῆς ἀντιπολιτευόμενοι πολιτευταί, ἐντόνως ἀπεδοκιμάσθησαν καὶ ταὐτοχρόνως ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτῶν πορείᾳ καὶ ἐν τῷ διαβήματι τῆς

ἀποχωρήσεως. Ἀποδειχθέντες ἐν τῇ Βουλῇ διὰ τῆς τακτικῆς αὐτῶν συστηματικοὶ πολέμιοι τῶν συμφερόντων τοῦ Τόπου, ἑπομένως καὶ τοῦ Μεσσηνιακοῦ λαοῦ κατ' ἐξοχήν, ἀπεδείχθησαν ἐν τέλει καὶ εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα τοῦ νομοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπεχώρησαν τοῦ Βουλευτηρίου, ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰτίας, βυσσοδομοῦντες ἐν παρασυναγωγαῖς μυστικαῖς ἄρρητ' ἀθέμιτα, καθ' ὃν χρόνον σπουδαῖα νομοθετήματα ἀφορῶντα εἰδικῶς τὴν Μεσσηνίαν ὑποβάλλονται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐπιψηφίζονται ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων· ὅτι ἡ ὑπὲρ ἢ κατὰ ἔκφρασις πρὸς πολιτικήν τινα πιστοῦται ἐν παντὶ συνταγματικῶς κυβερνωμένῳ Κράτει διὰ τοῦ μεγαλειτέρου ἢ τοῦ μικροτέρου ἀριθμοῦ τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας ἐν ἐκλογαῖς συγκεντρώνει ἡ μία ἢ ἡ ἑτέρα πολιτικὴ μερίς, ἅπαξ ἔτι ἐβεβαιώθη διὰ τῆς ἐν Ἀθήναις δημοτικῆς ἐκλογῆς καὶ τῶν δύο βουλευτικῶν ἐν Ἀχαϊοήλιδι καὶ Μεσσηνίᾳ προσφάτως, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως παρὰ τῷ δημοσίῳ φρονήματι εὑρίσκεται εἴπερ ποτὲ σήμερον εἰς ὑπέροχον σημεῖον. Μετ' ἀγῶνα πεισματώδη καὶ ὀχλαγωγικὸν ἐν μὲν ταῖς Ἀθήναις ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκέρδησε 1,200 ψήφους, περὶ τὰς 500 δὲ μόλις ἐν Ἀχαϊοήλιδι, ἐν συνόλῳ ἡ ὑπὲρ αὐτῆς ἔκφρασις τοῦ δημοσίου φρονήματος παριστᾷ ἐν δυσὶ νομοῖς δύναμιν 1,700 ψήφων. Ἐν ἑνὶ δὲ νομῷ τὸ πολιτικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως τεθὲν εἰς ψηφοφορίαν ἔτυχεν ἐπὶ πλέον 4,400 ψήφους. Ἑπομένως μένει ἐν συνόλῳ περίσσευμα ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου ἐκ ψήφων 2,700, ὅπερ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ θεωρῶμεν καὶ ἐκ τῆς ἐνδείξεως ταύτης, ὅτι χλευαστικὸν ἐπινόημα εἶνε ἡ διάδοσις περὶ σκέψεων παρὰ τοῖς ἀποχωρήσασιν ἐκ τῆς Βουλῆς, ὅπως παραιτηθῶσι τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Δεκεμβρίου 1887.

Ὁ ἐξ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας βουλευτὴς κ. Χατζόπουλος, ἀγορεύσας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Μεσολογγίου καὶ Ἀγρινίου, κατ' ἀρχὴν μὲν ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ σιδη-

ροδρόμου — ὅπως θὰ ἔπραττε πᾶς τις — ἐπολέμησεν ὅμως τὸ νομοσχέδιον. Ἐφημερίς τις λοιπὸν ἀνέγραψεν, ὅτι ὁ κ. Χατζόπουλος ὡμίλησε κατὰ τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ αὐτὴ παραχάραξις διεπράχθη τὴν ἑπομένην καὶ ἐν τοῖς ἐπισήμοις πρακτικοῖς. Ἐδέησε δέ, τῇ προτάσει τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Βουλή, ὅπως τοῦ λοιποῦ μὴ τίθηται ἐν αὐτοῖς, ὅτι ὁ δεῖνα βουλευτὴς ἠγόρευσεν ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ἁπλῶς περί, διότι πολλάκις, ὡς εἶπεν ὁ κ. Τρικούπης, σατυρίζων καὶ τὴν σκόπιμον ἢ ἀκουσίαν ἀσάφειαν ἀντιπάλων του τινῶν, δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῶν λόγων βουλευτοῦ τινος, ἂν οὗτος ἀγορεύῃ ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Δεκεμβρίου.

Εἰς τὸ περὶ φορολογίας τῶν ζῴων νομοσχέδιον αὐτοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ τολμῶ νὰ ἐκθέσω γνώμην ἀντίθετον αὐτοῦ καὶ οἶδα μὲν ὡς οὐ ῥᾴδιον Τρικούπην μεταπείθειν, ἀλλ' ἴσως ἡ ἐμὴ γνώμη χρησιμεύσῃ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὸν ἴδιον Τρικούπην ὡς βάσις καλλιτέρου οἰκοδομήματος· ἡ σιδηρᾶ θέλησις τοῦ κ. Τρικούπη εἶνε τὸ ἓν τῶν ἀπαντωμένων εἰς τοὺς μεγάλους ἄνδρας, τὸ δ' ἕτερον ἡ ἰσχυρά ἐστι κρίσις. Τὸ πρῶτον εἶνε φανερόν, ἂν δὲ ὑπάρχῃ καὶ τὸ δεύτερον τὰ πράγματα θὰ τὸ εἴπωσιν, ἀρκεῖ νὰ μείνῃ ἐν τοῖς πράγμασι ἐπὶ πολὺν χρόνον· καὶ λοιπὸν εἰς τὸ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου ἱσταμένου ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον ὁ ἐκ Μεσολογγίου βουλευτὴς ὀρθῶς ἐπικρίνει τὸν ἰσχύοντα νόμον περὶ φορολογίας τῶν ζῴων ὡς καταπιέζοντα τοὺς κτηνοτρόφους καὶ δίδοντα χώραν εἰς καταχρήσεις, πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων καὶ δικαίως προέβη ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Δεκεμβρίου 1887.

Ὑποβαλὼν ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον χρησιμώτατον περὶ ἀπαγορεύσεως συστάσεως οἱουδήποτε λαχείου συνώδευσεν αὐτὸ διὰ τῆς ἑξῆς ἐκθέσεως. . . .

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 9 Δεκεμβρίου 1887.

Ἐν τῇ χθεσινῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη προσωρινὴ κατάστασις τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἑ. ἔ. καθ' ἣν αὗται ἀνῆλθον εἰς δρ. 4,199,200 ἀντὶ 3,162,279 τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ ἔτους 1886, ἤτοι ἐπὶ πλέον διαφορὰ δρ. 936,920. Κατὰ τὴν αὐτὴν κατάστασιν, τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1887 ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 28,337,635, ἀντὶ δρ. 19,550,078, τῶν ἀντιστοίχων δέκα μηνῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους · ἤτοι αἱ ἐφετειναὶ εἰσπράξεις παρουσιάζουσιν ἐπὶ πλέον διαφορὰν δρ. 8,787,556.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 9 Δεκεμβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 8 Δεκεμβρίου 1887.

Εἶτα ἐπεψηφίσθη εἰς γ΄ συζήτησιν ἡ ἀρχὴ καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαπλατύνσεως τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου, ἐπὶ δὲ τοῦ συνόλου ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐζήτησε ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἧς γενομένης τὸ νομοσχέδιον ἐπεψηφίσθη διὰ ψήφων 80 κατὰ 1, μεθ' ὃ ἐλύθη ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 8 μ. μ.

9 Δεκεμβρίου.

Τὸ τελευταῖον τμῆμα τοῦ μέχρι Πατρῶν σιδηροδρόμου κατεσκευάσθη, παρεδόθη, καὶ αὔριον ἐπ' αἰσίοις θ' ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ. Τὸ πρᾶγμα παρέρχεται σχεδὸν ἐν σιγῇ· ἐξητμίσθη ὅλος ἐκεῖνος ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ οἱ διθύραμβοι οἵτινες ἐσημείωσαν τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου. Τότε ὁ ὑπουργικὸς τύπος δὲν εἶχε λέξεις ἀρκούντως ἠχηρὰς ἵνα ὑμνήσῃ τὸν ἐγκαινίζοντα ἐνταῦθα τὸν αἰῶνα τοῦ πολιτισμοῦ κ. Τρικούπην· τέσσαρα ἔτη ἤρκεσαν ἵνα καταπέσῃ ὅλη ἐκείνη ἡ ἔξαψις.

9 Δεκεμβρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ κ. Θεοτόκη συνοδευομένου ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του ὑποπλοιάρχου Κονιάλη ἐπεσκέφθησαν χθὲς ἐν Πειραιεῖ ἐπισήμως ἐν τῇ ναυαρχίδι «Ἅγιος Μαρτῖνος» τὸν διοικητὴν τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἰταλικῆς μοίρας ὑποναύαρχον Ἄκτωνα. Εἰς τοὺς κ. κ. Ὑπουργοὺς κατά τε τὴν εἴσοδον καὶ τὴν ἔξοδον ἀπενεμήθησαν αἱ κεκανονισμέναι τιμαί.

ΩΡΑ, 9 Δεκεμβρίου.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΕΞ ΕΙΔΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ

Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ἐ. ἔ. τὸ ἀντίτιμον τῶν καταναλωθέντων εἰδῶν μονοπωλίων ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 588,887 καὶ $^{20}/_{00}$, τὸ δὲ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 513,869 καὶ $^{70}/_{00}$· ἤτοι τὸ ἀντίτιμον τῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα καταναλωθέντων εἰδῶν ὑπερέβη τὸ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 75,017 καὶ 50 $^{0}/_{0}$.

Τὰ δὲ ἀντίτιμα τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἕως 30 Νοεμβρίου 1887 καταναλωθέντων εἰδῶν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: 4,266,496.65

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους 1886 εἰσεπράχθησαν 3,668,186.80

Συγκρίνοντες κατὰ μέρος τὴν κατανάλωσιν τῶν ἕνδεκα ἀνωτέρω μηνῶν πρὸς τοὺς ἀντιστοίχους μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους, παρατηροῦμεν ὅτι ἐφέτος εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλέον

Ἐκ πετρελαίου	δρ.	389,802
Ἐκ πυρείων	»	116,714.25
Ἐκ παιγνιοχάρτων	»	91,793.60
	ἤτοι ἐν ὅλῳ δρ.	598.309.85.

ΤΟ ΑΣΤΥ, 13 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ γεφυροποιΐα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἔκαμε καταπληκτικὰς

προόδους. Μία ἐφημερὶς ἔγραψεν, ὅτι ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ γέφυρα διὰ τῆς ὁποίας συγκοινωνοῦσιν οἱ ἀναγνῶσται μετὰ τῶν διαφόρων ζητημάτων καὶ ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶδε χρυσῆν γέφυραν ἐκ τῶν ἀνακτόρων πρὸς τὴν οἰκίαν του. Διὰ τῆς γεφύρας ταύτης συνεβούλευσε τὸ στέμμα νὰ διέλθῃ πρὸς σωτηρίαν του.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 13 Δεκεμβρίου 1887.

Συνηδρίαζεν ἡ Βουλὴ χθὲς ὅτε ἐξεδόθη ὁ «Ρώμηός». Εἰς μίαν στιγμήν, ὅτε ἐγίνετο ψηφοφορία διὰ τὰς συντάξεις, ἡ αἴθουσα ἐπληρώθη φύλλων «Ρωμηοῦ» καὶ πάντες ἐνετρύφων εἰς τὴν ἀνάγνωσίν του, οὐδ' αὐτοῦ τοῦ κ. Τρικούπη ἐξαιρουμένου, πρὸς ὃν ἀνεγίνωσκεν αὐτὸν ὁ κ. Δραγούμης. Καὶ εἶχον δίκαιον νὰ ἐντρυφῶσι, διότι τοιαύτη σάτυρα εἰς βάρος τῶν ἀποχωρησάντων δὲν ἐγράφη ἀκόμη. Ὁ κ. Σουρῆς ἀνῆλθε χθὲς εἰς ὕψος Ἰουβενάλειον, ἡ δὲ «σκηνὴ μοναδικὴ καὶ ὀλίγον τραγικὴ» εἶνε καὶ λόγῳ στιχουργίας καὶ λόγῳ δυνάμεως ἀπαράμιλλος.

Γνωρίζω μὲν τοῦ Θοδωρῆ τὴν ἐξημμένην φύσιν
γνωρίζω δὲ πῶς πάντοτε μεγάλην ἔχει κλίσιν
πρὸς τὸ χωρεῖν, ὑποχωρεῖν, ἀποχωρεῖν, καὶ ἄλλα,
γνωρίζω δὲ πῶς σκέπτεται τολμήματα μεγάλα,
ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἔλεγα ν' ἀποχωρήσῃ τώρα
καὶ ἄλλη ἀπροσδόκητος νὰ μᾶς πλακώσῃ μπόρα.
Καὶ τώρα τοῦτο τὸ κακὸν φρονεῖς νὰ σταματήσῃ ;
φρονεῖς πῶς ἡ ἀριστερὰ θὰ ἐπαναστατήσῃ ;
Μπορεῖ τὸ κοινοβούλιον νὰ κάμνῃ ἀπαρτίαν
καὶ νόμοι νὰ ψηφίζωνται διὰ τὴν πολιτείαν
χωρὶς ἀντιπολίτευσιν, χωρὶς σειρὰν ἀγώνων,
μὲ μίαν μόνην πτέρυγα, μὲ μιὰ μερίδα μόνον ;
Καὶ ἂν τὸ κοινοβούλιον εἰς πρώτην εὐκαιρίαν
'μπορεῖ μὲ μίαν πτέρυγα νὰ κάμνῃ συνεδρίαν,
'μπορεῖ καὶ συνεδρίασιν ξεχωριστὰ νὰ κάνῃ

ἡ πτέρυξ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ἡ τοῦ Δηλιγιάννη;
Κ' ἂν τοῦτο εἶνε δυνατὸν καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον
γιατὶ νὰ μὴ συνέρχεται ἡ μία πτέρυξ μόνον,
κι' ἀφοῦ αὐτὴ τὸν σβέρκο της ἀπὸ τὸ βῆμα βγάλη
Φα— Ὦ ἄρχοντες ἀργίας
ἀκούσατε τὰ πνεύματα τῆς ἱερᾶς μαγείας.
Ἡ Κουκουβάγια μάννα μας κυττάζει ἀπὸ κάτω
καὶ μὲ στομάχι εὔχεται νὰ σᾶς ἰδῇ χορτάτο.
Ἰδοὺ μιὰ γέφυρα χρυσῆ...ἐκτείνωμεν τὰς χεῖρας...
Ἰδοὺ ὁ πρωτοκάθεδρος 'στὸ ἄκρον τῆς γεφύρας.
Ἰδού! ἰδοὺ ἡ γέφυρα μὲ λάχανα στρωμένη,
κι' ὁ Δηλιγιάννης ἐπ' αὐτῆς τὸν ἄνακτα προσμένει
ἀλλ' ὁ Μεγαλειότατος δὲν εἶνε πουθενὰ
κι' ὁ Θοδωρῆς ἀνήσυχος τὸ βλέμμα του πλανᾷ
Πλὴν νά! ὁ Ἄναξ ἔρχεται, ὁ βασιλεὺς ἐφάνη,
καὶ φαίνεται πῶς προχωρεῖ κατὰ τὸν Δηλιγιάννη.
Εἶνε στὸ μέσον... ἔφθασε... ἰδέτε τον... νά! νά!..
ἐμπρὸς λοιπὸν ἡ μουσική, ζητωκραυγαὶ καὶ γδοῦποι!
ἀλλ' οἴμοι!.. ὁ Γεώργιος τὴν γέφυραν περνᾷ
καὶ πάει πρὸς ἐπίσκεψιν στὸ σπῆτι τοῦ Τρικούπη.
Φεῦ! τοῦ ὀνείρου τοῦ ψευδοῦς καὶ τῆς χρυσῆς μας πλάνης
πάλι στὰ κρύα ἔμεινε ὁ πρῶτος Δηλιγιάννης.
Λοιπὸν ἡ ἐπανάστασις καὶ πάλιν ἂς ἀρχίσῃ,
τὸ ᾆσμα τῶν συνωμοτῶν ἐκ νέου ἂς ἠχήσῃ,
στοῦ Καραπάνου ὅλοι σας στρωθῆτε ὅπως πρῶτα
καὶ ἄλλοι δίσκοι γρήγορα ἂς ἔλθουν μὲ πισκότα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 10 Δεκεμβρίου.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΨΗΦΩΝ

Θὰ κάμωμεν μίαν στατιστικὴν ψήφων, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ καλοῦ συναδέλφου «Αἰῶνος». Κατὰ τὰς αὐθεντικὰς σημειώσεις τοῦ νομάρχου Μεσσηνίας, ὁ ὑποψήφιος τῆς συμπολιτεύσεως κ. Ν. Καράπαυλος ὑπερτερεῖ τοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Φλέσσα κατὰ 4,800

ψήφους. Ὥστε ἐγγράφομεν ταύτας εἰς τὸ λαβεῖν, διότι ἐκ τοῦ δοῦναι ἔχομεν τὴν ὑπερτέρησιν τῶν 1,200 ψήφων ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ ἐπιτυχόντος δημάρχου κ. Τ. Φιλήμονος καὶ τῶν 400 ψήφων ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος τοῦ ἐπιτυχόντος βουλευτοῦ κ. Ἀλ. Ζαΐμη. 1,200 καὶ 400 ψῆφοι κάμνουσι 1,600, αἵτινες ἀφαιρούμεναι ἐκ τῶν 4,800 τῆς ὑπερτερήσεως τοῦ κ. Καραπαύλου καταλείπουσιν ἀκόμη 3,200 ψήφους, ἃς χρεωστεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις εἰς τὴν συμπολίτευσιν, δι' ἀρκετὰς μελλούσας ἀκόμη ἐκλογάς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 10 Δεκεμβρίου.

Ὁ λαὸς τῆς Μεσσηνίας ἔδωκε τῷ ὄντι τὸ μάθημα ... εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀνακόψας τὴν φόραν τοῦ ἀλόγου ἐνθουσιασμοῦ της, διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὑποψηφίου τῆς συμπολιτεύσεως κ. Καραπαύλου, ὑπερτερήσαντος τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ 4,800 ψήφους, καὶ τοῦτο ἐν ἡμέραις ἀποχωρήσεως καὶ ἐπαναστατικοῦ ὀργασμοῦ, ἐν ἡμέραις καθ' ἃς ἡ ἀντιπολίτευσις ἀποχωροῦσα ἠπείλει τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸ Στέμμα δι' ἐκκλήσεως πρὸς τὸν λαόν.

ΩΡΑ, 10 Δεκεμβρίου.

ΑΥΣΤΡΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Χάρις εἰς τὴν συναφθεῖσαν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον προσωρινὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Αὐστροουγγαρίας, δι' ἧς παρεχωρήθησαν ἐπ' ἀμοιβαιότητι εἰς τὰς προελεύσεις τῆς Ἑλλάδος, εἰσαγομένας ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ τὰ δασμολογικὰ πλεονεκτήματα τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων κρατῶν, ἡ ἄρτι συναφθεῖσα σύμβασις Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας ἐφαρμόζεται, ὡς πρὸς τὰς δασμολογικὰς ἐλαττώσεις, καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος προελεύσεων. Οὕτω τὰ σῦκα, ἅτινα κατὰ τὸ γενικὸν δασμολόγιον τῆς Αὐστροουγγαρίας ὑπεβάλλοντο εἰς δασμὸν δώδεκα φιορινίων τὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα, κατὰ δὲ τὸ συμβατικὸν δασμολόγιον, τὸ εἰς τὰς ἑλληνικὰς προελεύσεις ἐφαρμοζόμενον, εἰς πέντε

φιορίνια, ἤδη κατὰ τὴν αὐστροϊταλικὴν συνθήκην, ὑποβληθήσονται εἰς δασμὸν ἑνὸς μόνον φιορινίου, ὁ δασμὸς δὲ οὗτος ἐφαρμοσθήσεται καὶ ἐπὶ τὰ ἐξ Ἑλλάδος σῦκα. Ἐπίσης ἐπὶ τῶν λεμονίων, πορτοκαλίων καὶ κίτρων ἐφαρμοσθήσεται ἐπὶ τῶν ἐξ Ἑλλάδος προελεύσεων ἡ ἐν τῇ αὐστροϊταλικῇ συνθήκῃ ἀναγραφεῖσα ἀτέλεια, ἀντὶ τοῦ τέως ἐφαρμοζομένου συμβατικοῦ δασμοῦ τῶν τεσσάρων φιορινίων κατὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα, ἐνῷ τὸ γενικὸν τῆς Αὐστροουγγαρίας δασμολόγιον ἀναγράφει δασμὸν ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων ὀκτὼ φιορινίων.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 11 Δεκεμβρίου 1887.

Μεθ' ὅσα εἴδομεν γραφέντα καὶ ἀναπτυχθέντα ἐν τῷ τύπῳ περὶ ἀποχωρήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἢ περὶ ἐξόδου, ἢ περὶ ἀποχῆς, ἢ περὶ ἀπουσίας, ἢ περὶ ἀπεργίας — ὀνομάσατέ τα ὅπως κρίνετε καὶ ὅπως θέλετε — πάλιν καταλήγομεν εἰς τὴν ἐν συμπεράσματι παρατήρησιν, ὅτι ἡ «Ὥρα» μόνη, μόνη αὐτὴ ἐχαρακτήρισε τὸ πρᾶγμα ἀκριβέστερον ὅλων καὶ νομοταγέστερον. Καὶ τοῦτο, διότι οὔτε τὸ ἀνέφερεν, οὔτε τὸ ἀναφέρει. Καὶ ἀληθῶς τί νὰ ἀναφέρῃ ; Ἡ Βουλὴ καλεῖται εἰς συνεδρίασιν, ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος, εὑρίσκονται παρόντες ὅσοι συνήθως εὑρίσκονται πάντοτε εἰς τὴν κήρυξιν τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως, κηρύσσεται λοιπὸν ἡ ἔναρξις καὶ προχωρεῖ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἐξακολουθεῖ λοιπὸν ἡ «Ὥρα» καὶ αὐτὴ εἶνε μόνη ἐν τῇ ὀρθότητι τῆς ἑρμηνείας τοῦ θεσμοῦ λειτουργοῦντος, ἐξακολουθεῖ μὴ δυναμένη οὔτε νὰ ἀναφέρῃ τι, οὔτε νὰ πιστεύσῃ, ὅτι αἱ συνεδριάσεις καὶ ψηφίσεις γίνονται ἄνευ ἀντιπολιτευομένων, ἄνευ ἀντιρρήσεως. Περὶ τῆς κυβερνήσεως πιστεύει, ὅτι οὐδὲν γνωρίζει ἡ κυβέρνησις ἐκ τῶν ἀορίστως ἐν ταῖς ἐφημερίσι, λόγῳ πολυπραγμοσύνης μόνον, λεγομένων, οὐδὲν δ' ἐχόντων κῦρος. Τοὐναντίον τακτικῶς ἀφηγεῖται τὰ κατὰ τὴν Βουλὴν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν μεγάλῃ ἀπαρτίᾳ συνεδριαζούσης Βουλῆς. Καὶ οὕτως ἀποδεικνύεται, ὅτι ὅσοι ἀπουσιάζουν ἀκόμη δὲν ὥρισαν, οὔτε ἐγνωστο-

ποίησαν, κατὰ τὰ συνταγματικὰ ἔθιμα, τί καὶ διατὶ πράττουσιν οὕτω. »Ἐξωδίκως δὲ μόνον φαίνεται τὸ χρῶμα τῆς ἀποχῆς των, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ὑποχρεώνει κανένα ἐκ τῶν λειτουργούντων θεσμῶν νὰ σταματήσῃ ἢ νὰ ἐρευνήσῃ νὰ μάθῃ πράγματα, τῶν ὁποίων οὔτε οἱ ἐργάται αὐτοὶ δίδουσι σαφῆ καὶ ἐπίσημον ὁρισμόν.

13 Δεκεμβρίου 1887.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθησαν διάφορα νομοσχέδια εἰς α΄. β΄. καὶ γ΄. ἀνάγνωσιν ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ τέκνα τοῦ Ἐμὶν Καρτζιᾶ καὶ Κ. Τσαπάλου, ἐφ' ὧν ἐγένετο μυστικὴ διὰ σφαιριδίων ψηφοφορία, καὶ ἐγένοντο δεκτὰ τὸ μὲν πρῶτον διὰ ψήφων 84 κατὰ 2, τὸ δὲ δεύτερον διὰ ψήφων 76 κατὰ 10.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 11 Δεκεμβρίου 1887.

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς Βουλῆς βλέπουσι καθ' ἑκάστην οἱ ἀναγνῶσται ἐφημερίδων, ὅτι ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία χωρεῖ ἀπροσκόπτως καὶ τακτικῶς εἰς τὰ ἔργα αὐτῆς, οὐχὶ ἄνευ βασάνου, ὡς ἐνασμενίζονται νὰ κηρύττωσιν αἱ ἐφημερίδες τῆς συστηματικῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀλλὰ μετὰ τοῦ μεμετρημένου καὶ πεφωτισμένου ἐλέγχου, ὅπου οὗτος παρίσταται ἀναγκαῖος, διότι πάντα τὰ νομοθετήματα δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ἐλέγχου, ὄντα νομοθετήματα τὰ πλεῖστα ὑπηρεσίας τρεχούσης.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

Πάτραι, 9 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ ἐνταῦθα ἐντύπωσις, ἣν παρήγαγε τὸ ἔκνομον μέτρον τῆς ἀποχωρήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, δὲν ἦν οἷον προσεδοκᾶτο ὑπὸ τῶν κυρίων ἀντιπολιτευομένων, τοὐναντίον δὲ μάλιστα ἐχαρακτηρίσθη, ὡς κοινοβουλευτικὴ παρασπονδία, ἀναξία ἀνδρῶν, ἀξιούντων νὰ διοικήσωσι τὰ κοινά. Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις πειθομένη, φαίνεται, ἐκ τῶν πραγμάτων, ὅτι τὸ ἐν τῇ Βουλῇ στά-

διον δὲν παρεῖχεν αὐτῇ ἔδαφος γόνιμον εἰς δάφνας, οὐδὲν εὑροῦσα τὸ ψεκτέον μετ' ἀποτελέσματος ἐν τῷ ὑποβληθέντι προϋπολογισμῷ, ἔγνω νὰ μεταφέρῃ τὸ βῆμα αὐτῆς εἰς τοὺς δρόμους νὰ κινήσῃ καὶ πάλιν τοὺς ὄχλους, ὡς ἔπραξεν εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῶν εὐάνδρων 'Αρκάδων καὶ τῶν μεγαλητόρων 'Αχαιῶν καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ. Δυστυχῶς ὁ λαὸς μετὰ διδακτικωτάτης ἀδιαφορίας, ἐδέξατο τὸ διάβημα καὶ τὰς δικαιολογήσεις τῶν κ. κ. ἀντιπολιτευομένων, οὐδὲν δὲ ἐκ τῶν φερομένων πρὸς δικαιολόγησιν ἐπιχειρημάτων ἐφάνη ἀρκοῦν διὰ νὰ πείσῃ τὸν κόσμον, ὅτι τὸ μέτρον τῆς ἀποχωρήσεως ἀπετέλει τι τὸ πατριωτικὸν διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς. Καὶ ἡ ἐντύπωσις αὕτη πρέπει νὰ τὴν διδάξῃ, ὅτι ὀφείλει νὰ πολιτεύηται σωφρονέστερον, ἵνα μὴ ἀντὶ ἐπαίνων, ὡς προσεδόκα, συλλέγῃ πανταχόθεν ὕβρεις καὶ ἀποδοκιμασίας.

11 Δεκεμβρίου.

Ἔχομεν λοιπὸν ἑκατὸν μόλις βουλευτάς. 'Ογδοήκοντα πέντε παρόντας, τέσσαρας ἢ πέντε ἀσθενεῖς καὶ δέκα ἀπόντας. Οἱ ἄλλοι πεντήκοντα ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀποχωρησάντων, ἢ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἀπεχώρησαν, διότι ἀπουσιάζουσι.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 13 Δεκεμβρίου.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΚΑΛΑΜΩΝ

Τὸ πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν εὐχαριστήριον ἐκ Καλαμῶν τηλεγράφημα, ὅπερ ἐδημοσιεύσαμεν χθὲς καὶ δι' οὗ ἐκδηλοῦται πρός τε τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν «τὰ αἰσθήματα τῆς γενικῆς εὐφροσύνης καὶ ζωηρᾶς εὐγνωμοσύνης τοῦ λαοῦ τῆς Μεσσηνίας ἐκτιμῶντος τὰς σπουδαίας ὑπὲρ τοῦ τόπου μερίμνας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ» φέρει καὶ τὰς κάτωθι ὑπογραφάς, ἃς χθὲς ἕνεκα λόγων τυπογραφικῆς ἀνάγκης δὲν ἐδημοσιεύσαμεν, ἀρκεσθέντες εἰς τὰ 120 σχεδὸν ἄλλα ὀνό-

ματα. Ἅπαντες δὲ οἱ τηλεγραφοῦντες «μετ' ἀγανακτήσεως ἀποδοκιμάζοντες ἐκείνους οἵτινες ἐκ ταπεινῶν λόγων παρεμβάλλουσι προσκόμματα εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ κοινωφελῆ πορείαν τῆς κυβερνήσεως, προσδοκῶσιν ἐκ τῶν πατριωτικῶν διαθέσεων ταύτης τὴν ὅσον οἷόν τε ταχεῖαν συντέλεσιν τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς». Εἰσὶ δὲ οὗτοι πλὴν τῶν ἄλλων οἱ ἑξῆς:

ΣΗΜΑΙΑ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 12 Δεκεμβρίου.

Εἶνε $4 \frac{1}{2}$ μ. μ. ὥρα ὅτε ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος. Οἱ κ. κ. βουλευταὶ πολὺ εὔθυμοι φαίνονται σήμερον καὶ ἐνῷ ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος μεταξὺ τῶν παρών, παρών, ζωηροὶ διάλογοι γίνονται καὶ γέλωτες ἀκούονται. Ἐν τῇ αἰθούσῃ φαίνεται καὶ μαθητής τις νεαρὸς ἐν στολῇ τοῦ πρακτικοῦ Λυκείου, πρὸν ὃν ὁ κ. Τρικούπης ἀπευθύνει τὸν λόγον καὶ συνδιάλεξις συνάπτεται μεταξύ των καθ' ἣν ἡ στάσις τοῦ καλοῦ μαθητοῦ εἶνε εὐπρεπεστάτη καὶ σεμνὴ ἱσταμένου ἐν στρατιωτικῇ προσοχῇ, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἄσκησις ἐξευγενίζει τὸ ἦθος καὶ καθιστᾷ τινα εὐπειθῆ ὅσον καὶ ὑπερήφανον καὶ ἀξιοπρεπῆ.

Ὁ κ. Τρικούπης ζητεῖ τὴν μεταβολὴν τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὅπως τὰ δύο τελευταῖα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει νομοσχέδια περὶ συντάξεως εἰς τὰς χήρας τοῦ ταγματάρχου Ἐμὶν Καρτζιᾶ καὶ τοῦ λοχαγοῦ Τσαπάλου, ταχθῶσι μετὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 25 νομοσχέδιον. Δεκτῆς γενομένης τῆς μεταβολῆς γίνεται ἀμέσως συζήτησις ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων, καθ' ἣν ὁ κ. Κόρπας καὶ ὁ κ. Τζάνες συνιστῶσι νὰ ψηφισθῶσι ταῦτα, ἀλλ' ὁ τελευταῖος μόνον ὡς πρὸς τὸ τέκνον τοῦ Καρτζιᾶ ἀποδεχόμενος τὸ νομοσχέδιον προτείνει τὸν χωρισμὸν τῶν ζητημάτων. Ἡ

πρότασίς του ὅμως ἀποκρούεται ὁμοφώνως καὶ τὰ νομοσχέδια κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον ψηφίζονται. Ἐπὶ τοῦ συνόλου γίνεται κατὰ τὸν κανονισμὸν μυστικὴ ψηφοφορία. Προσάγονται πρὸς τοῦτο δύο κάλπαι καὶ σφαιρίδια, καλοῦνται ὡς ψηφολέκται ὁ κ. Μεταξᾶς καὶ ὁ κ. Παχὺς καὶ ἐκφωνουμένων τῶν ὀνομάτων τῶν κ. κ. βουλευτῶν προσέρχονται καὶ λαμβάνοντες τὸ σφαιρίδιον παρὰ τοῦ τεταγμένου σφαιριοδότου κλητῆρος τῆς Βουλῆς, ψηφίζουσιν εἰς τὸ Ναὶ ἢ Ὄχι, εἰς τὸ ἄσπρον ἢ μαῦρον. Ἡ θέα τῶν καλπῶν, τῶν σφαιριδίων, σφαιριοδότου κλπ. ἐγείρει τὸ ἐνδιαφέρον ὡσεὶ πρόκειται περί τινος δημοτικῆς ἢ βουλευτικῆς ἐκλογῆς καὶ διὰ τοῦτο οἱ μὲν ἐν τοῖς θεωρείοις ἐντείνουσι τὴν προσοχὴν κατὰ τὴν διαλογήν, πολλοὶ δὲ βουλευταὶ ἔχουσι περικυκλώσει τὰς κάλπας καὶ ὁ ἐπὶ τῆς διαλογῆς βουλευτὴς κ. Παχύς, καταβάλλει μεγίστην προσοχήν, ὅπως τηρηθῶσιν ὅλαι αἱ διατυπώσεις καὶ μὴ γίνῃ καμμία...καλπονόθευσις, διότι ἡ συνήθεια δὲν χωρατεύει. Περατωθείσης τῆς διαλογῆς ἐπὶ 86 ψηφισάντων 84 ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῆς χήρας Ἐμὶν Καρτζιᾶ καὶ 76 ὑπὲρ τῆς χήρας Τσαπάλου. Τινὲς θέλουσι νὰ εἴπωσιν ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε ἀποτέλεσμα ἐλευθέρας ψήφου τῶν κ.κ. βουλευτῶν, ἀλλὰ προϊόν...ψυχολογικῆς βίας, ἀφοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ψηφοφορίαν παρίστατο ἐν τῇ αἰθούσῃ τὸ ὀρφανὸν τοῦ Ἐμὶν Καρτζιᾶ, ὁ εὐσταλὴς καὶ στρατιωτικώτατος τὸ ἦθος ἐκεῖνος μαθητὴς τοῦ Λυκείου, πρὸς ὃν ὡμίλει ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδρίας ὁ κ. Τρικούπης καὶ χάριν οὗ τόσον θερμῶς συνηγόρησεν ὁ κ. Τζάνες πολὺ δικαίως βεβαίως.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 12 Δεκεμβρίου 1887.

Φρονοῦμεν τέλος οὕτω σήμερον, ὅτι ἡ τύχη τῆς ἀντιπολιτεύσεως διακυβεύεται οἰκτρῶς ἐπὶ προφανεῖ ζημίᾳ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ οὐκ ἔστι σωτηρία εἰμὴ ἐν τῇ ἐνθέρμῳ καὶ συντηρητικῇ συγκρατήσει τοῦ ὑπάρχοντος τοὐλάχιστον ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀκμῇ. Οὕτω φρονοῦμεν· εἶνε ἔγκλημα; εἶνε ἀποστασία; εἶνε ἐξωμοσία; Τί ὡμόσαμεν

τάχα; ποία εὐθύνη ἐδόθη ἡμῖν, εἴτε δι' ὅρκου εἴτε δι' ἐντολῆς; Τί μᾶς συνέδεσεν ἀδιαρρήκτως ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἐκείνων τῶν θεσμῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, αἵτινες εἰς χεῖράς των ἀπέβησαν ἐρείπια; Τὸ νὰ ἰσχυρισθῶμεν, ὅτι μετὰ τὴν εἰς χεῖράς των αὐτὴν διαρροὴν καὶ τῆξιν ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς 7 Ἀπριλίου, μετὰ τὴν καταδίκην αὐτῆς ὑπ' αὐτῶν τῶν πρωταθλητῶν της ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τὴν προτίμησιν ὑπ' αὐτῶν τούτων τοῦ συστήματος τοῦ κ. Τρικούπη, ἔστω μ' ὅλα του τὰ βάρη παρὰ νὰ εἶνε ἀρχηγὸς ὁ ἀρχηγὸς ἐκεῖνος· μετὰ τὴν ψήφισιν ὑπ' αὐτῶν τοῦ νόμου τῆς μεγάλης περιφερείας, μετὰ τὰ οἰκτρὰ λάθη τῶν ἐκλογῶν τῆς 4 Μαΐου καὶ ἔκτοτε μετὰ τὰ τόσα ἀηδῆ πλέον καμώματα, τὸ νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι μεθ' ὅλα ταῦτα ἀπεκάμαμεν καὶ ἡμεῖς νὰ εἴμεθα παράπλευροι μερικῶν αἰσχρογράφων ἀπομεινάντων καὶ τούτων δολίων, μεθ' ὅλα ταῦτα ἔγνωμεν νέαν φάσιν πραγμάτων καὶ ἀποτελέσματα ἀφ' ἑτέρου τῆς κυβερνήσεως μᾶλλον εὐέλπιδα καὶ παρήγορα· τὸ νὰ ἰσχυρισθῶμεν τοῦτο εἶνε τάχα τόσῳ μέγα ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας, ὥστε μετ' ἀγνωμοσύνης ἀνηκούστου πρὸς τ' ἀγαθὰ καὶ τὰς ὑπηρεσίας, ἃς τόσα ἔτη παρ' ἡμῶν εἶδον, νὰ ὑβριζώμεθα καθ' ἑκάστην ὑπ' αὐτῶν τούτων πρώτων, χωρὶς καμμίαν ἀφορμὴν νὰ δώσωμεν, ὡς ἕλκη τῆς κοινωνίας ἀφόρητα;

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 12 Δεκεμβρίου.

Τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα ἐκ Καλαμῶν, φέρον περὶ τὰς 700 ὑπογραφὰς πολιτῶν, διεβιβάσθη χθὲς πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν:

Κύριον Χαρίλαον Τρικούπην (πρωθυπουργόν).

Ἐπὶ τῇ ἀποφάσει τῆς παρὰ τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος προεδρευομένης κυβερνήσεως καὶ τῇ ἐπιψηφίσει αὐτῆς παρὰ τῆς Βουλῆς διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν, ἐκδηλοῦντες τὰ αἰσθήματα τῆς γενικῆς εὐφροσύνης καὶ ζωηρᾶς εὐγνωμοσύνης, ἅτινα ὁ νοήμων λαὸς τῆς Μεσσηνίας, ἐκτιμῶν τὰς διηνεκεῖς καὶ σπουδαίας πάντοτε ὑπὲρ τοῦ τόπου μερίμνας τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος, διετράνωσε

καὶ ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀρτίως ἐνεργηθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς, μετ' ἀγανακτήσεως δὲ ἀποδοκιμάζοντες ἐκείνους, οἵτινες ἐκ ταπεινῶν λόγων παρεμβάλλουσι προσκόμματα εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ κοινωφελῆ πορείαν τῆς ὑμετέρας κυβερνήσεως, ἐπικαλούμεθα καὶ προσδοκῶμεν ἐκ τῶν πατριωτικῶν διαθέσεων αὐτῆς, τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχεῖαν συντέλεσιν τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς. Διατελοῦμεν δὲ μετὰ σεβασμοῦ βαθυτάτου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ λαμπρᾷ ἀγορεύσει του πρὸς τὸ Κοινοβούλιον λίαν ἐπιτυχῶς ἔβαλε τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς πληγῆς, εἰπὼν ὅτι ὅλη ἡ δυσχέρεια τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος ἔγκειται ἐν τῇ εὑρέσει τοῦ μεταλλικοῦ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 12 Δεκεμβρίου.

Ἀφοῦ καὶ ἡ ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἡ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κοινὴ γνώμη ἀπεδοκίμασεν ἀνεπιφυλάκτως τὸ διάβημα τῆς ἀποχωρήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκ τῆς Βουλῆς, ἐπέρχονται ἤδη ραγδαῖαι καὶ αἱ ἀποδοκιμασίαι τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κοινῆς γνώμης τῶν Ἑλλήνων. Ἐκ τῶν διὰ τοῦ χθεσινοῦ ταχυδρομείου κομισθεισῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων τῶν περὶ τῆς ἀποχωρήσεως πραγματευομένων, ἀρκούμεθα νὰ ἀναγράψωμεν τὰς κρίσεις τῆς ἐγκρίτου ἐν Κωνσταντινουπόλει συναδέλφου, τοῦ «Νεολόγου» ὅστις ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτοῦ καταστάσει ἐκφράζεται ὡς ἑξῆς:

Ἡ πλειοψηφία τοῦ κ. Τρικούπη ἐστὶν ἰσχυροτάτη μεθ' ὅλας τὰς ἐσχάτως ἐπελθούσας μεταστάσεις ἐνίων βουλευτῶν, ἔχει δὲ ἅπαντα τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν βασιζομένη δύναται νὰ προβῇ εἰς τὸ ἔργον ἄνευ τῶν κινδύνων, οὓς ἀποπειρᾶται νὰ γεννήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις διὰ τῆς διαταράξεως τῶν συνειδήσεων τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου, ὅπερ ὅμως οἰκτείρει βεβαίως τὴν ἀντισυνταγματικὴν ναὶ μὲν καὶ στασιαστικὴν πολιτείαν, ἣν ἐτράπησαν καὶ τρέπονται οἱ περὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην. Ἡ πολι-

τεία αὕτη ἐστὶν ἀσύγγνωστος ἅμα καὶ ἀσύνετος εἰς οὐδὲν ἄλλο ἄγουσα ἀποτέλεσμα ἢ εἰς τὴν παντελῆ παρὰ τῇ δημοσίᾳ γνώμῃ κατάπτωσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

18 Δεκεμβρίου 1887.

Χθὲς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς τεσσαρακοστῆς τετάρτης ἐπετείου τῆς γεννήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἡμῶν ἐτελέσθη ἐν τῷ ὀρθοδόξῳ ἀνακτορικῷ ναῷ δοξολογία χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Προκοπίου καὶ παρισταμένης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη, τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν αὐλικῶν ἐν σώματι.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 1887.

Τὴν 11 $^1/_2$ ἀκριβῶς ἀφίκετο ὁ πρωθυπουργὸς φέρων τὸν ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον. Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ἡγουμένης τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, πάντες μετέβησαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, ὅπου ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Βασιλίσσης περιερχόμενοι τοὺς παρισταμένους συνωμίλουν μετ' αὐτῶν. Ἐφέτος κατὰ πρώτην φορὰν περιῆλθε καὶ ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ διαδόχου καὶ τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου, καὶ συνωμίλησεν ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν μετὰ τοῦ Μητροπολίτου καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

15 Δεκεμβρίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπεσκέφθησαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην οἱ ἔκτακτοι τοῦ Σουλτάνου ἀπεσταλμένοι, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας, ὁ ἀρχιστράτηγος Ἐδχὲμ πασᾶς μετὰ τοῦ Φαὴκ βέη καὶ τοῦ υἱοῦ του λοχαγοῦ, πάντες ἐν στολῇ.

15 Δεκεμβρίου 1887.

Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος Μασσαλίας ἐπὶ τῆς σταφίδος, ἐκφράζει ἀπροκαλύπτως ἐπαίνους ὑπὲρ τοῦ νῦν ὑπουργείου, ὅπερ ἀνέλαβε μετὰ δραστηριότητος τὴν λύσιν ζητήματος, θίγοντος τὰ καίρια τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος. Ἡ μόνη δ' εὐχή του εἶνε ἡ διατήρη-

σις ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ὑπουργείου τούτου οὗτινος ἡ δεξιὰ ἐνέργεια θέλει ὅσονούπω φέρει εἰς εὐτυχὲς πέρας τὴν ἑλληνογαλλικὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 17 Δεκεμβρίου.

Καὶ παρὰ τῷ κ. πρωθυπουργῷ, ὃν ἐπεσκέφθη προχθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Τεριακίου, συνήντησε τὴν αὐτὴν ἔντονον καὶ ἀξιοπρεπῆ γλῶσσαν, ἣν καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν παρὰ τῷ κ. Δραγούμῃ. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωμουνίας ἐπείσθη βεβαίως, ὅτι ἡ ἄφιξίς του ἐνταῦθα οὐδαμῶς ἔλυσε τὸ ζήτημα τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἐγγράφου, αὕτη δὲ μόνη ἄνευ ἄλλων ὑποχωρήσεων ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως δὲν ἤθελε φέρει τὴν ποθουμένην ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεων.

17 Δεκεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, μετά τινας ἐπερωτήσεις τῶν κκ. Μακρυγιάννη, Κοσσονάκου, Πικουλάκη, Χαλκιοπούλου καὶ Κανάρη, καὶ τὰς ἀπαντήσεις τῶν ὑπουργῶν κκ. Τρικούπη, Λομβάρδου καὶ Δραγούμη, ἐψηφίσθη εἰς β΄ ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον, περὶ ἀδείας πρὸς συνομολόγησιν συμβάσεως μετὰ τῆς Αἰγύπτου, ἄνευ ἀντιρρήσεως, καὶ τὸ περὶ τελῶν χαρτοσήμου, μετὰ μακρὰν συζήτησιν διὰ ψήφων 82 κατὰ 2. Ἡ συνεδρίασις ἐλύθη περὶ ὥραν 9 $^1/_2$ μ. μ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Δεκεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 17 Δεκεμβρίου.

Ἐπὶ τέλους ψηφίζεται καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου εἰς γ΄. ἀνάγνωσιν, ἀναγινωσκομένων δὲ καὶ ψηφιζομένων τῶν πρακτικῶν τῆς

συνεδριάσεως λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 7 μ. μ. τοῦ προέδρου ἀγγέλλοντος ὅτι ἡ Βουλὴ διακόπτει τὰς ἐργασίας της, τῶν κυρίων βουλευτῶν δὲ ἀποχαιρετησάντων ἀλλήλους καὶ τοῦ κ. Τρικούπη φιλομειδῶς θλίβοντος τὰς τεινομένας αὐτῷ χεῖρας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 19 Δεκεμβρίου.

Χθὲς ἐδόθη παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν βέη γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς ἐνταῦθα ὀθωμανικῆς ἀποστολῆς. Μετὰ τὸ γεῦμα μετέβησαν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς τουρκικῆς πρεσβείας ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Δεκεμβρίου.

Ἐν τῇ αὐστριακῇ πρεσβείᾳ ἐδόθη χθὲς γεῦμα εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα. μετὰ δὲ τὸ γεῦμα συνῆλθον ἐν συναναστροφῇ παρὰ τῷ βαρώνῳ καὶ τῇ βαρωνίδι Κόζεκ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ πολλοὶ τῶν ἡμεδαπῶν καὶ ξένων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 17 Δεκεμβρίου.

Οἱ κ. κ. βουλευταὶ δὲν ἠθέλησαν οὔτε κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν νὰ ἀφήσωσι τὴν ἕξιν των καὶ νὰ προσέλθωσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν Βουλήν, ὡς ὁμοφώνως ἀπεφάσισαν προχθές. Μόλις κατὰ τὴν $4^1/_2$ κατορθοῦται ἀπαρτία.

Παρακινούμενον, φαίνεται, ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι ἡ χθεσινὴ συνεδρία θὰ ἦτο ἡ τελευταία τῆς παρούσης συνόδου, προσέρχεται καὶ τὸ ὡραῖον φῦλον διά τινων ἀντιπροσώπων του. Οἱ βουλευταὶ εἶνε ζωηρότατοι, τῆς ζωηρότητος δὲ ταύτης τὸ αἴτιον δέον νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὸ ὅτι λήγουν τὰ βάσανά των, τοὐλάχιστον ἐπί τινα καιρόν, ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι θεωροῦν βάσανον τὴν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ παράστασιν· τῆς φαιδρότητος μετέχει καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐγκαρδιώτατα ὁμιλῶν μετὰ τῶν

κ. κ. βουλευτῶν καὶ πρὸ πάντων μετὰ τοῦ κ. Διονυσίου Λομβάρδου' ὃν συγχαίρει, φαίνεται, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματός του.

Παρατηροῦμεν δέ, ὅτι οἱ κ. κ. βουλευταὶ σήμερον διαρκῶς παρίστανται πάντες σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν συζήτησιν τῶν ψηφιζομένων νομοσχεδίων, παρὰ τὴν συνήθειάν των, καὶ δὲν ἀποσύρονται εἰς τὰ ἰδιαίτερα δωμάτια, ἀλλὰ τοῦτο ἔφερεν ὡς ἀποτέλεσμα, ὅτι ἡ χθεσινὴ συνεδρία ἦτο θορυβωδεστάτη, ἰδίως κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ποιμνιοβοσκῆς νομοσχεδίου, ἥτις ἀναμιμνήσκει παρελθούσας ἐποχάς, καθ' ἃς ἐνεργότατον μέρος εἶχον οἱ ἀποχωρήσαντες.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας. Ἐπὶ τέλους ἐν μέσῳ γενικῆς εὐχαριστήσεως ἀναγινώσκονται καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδρίας ταύτης καὶ ἐπικυροῦνται, λύεται δὲ ἡ συνεδρία περὶ ὥραν 7 μ. μ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Δεκεμβρίου 1887.

Ἐκ τύχης γνωστοποιηθὲν ἡμῖν, ἀναγράφομεν τὸ ἑξῆς, ὅπερ δυνατὸν νὰ μὴ εἶνε ἀκριβές, ἀλλὰ καὶ δυνατώτερον νὰ εἶνε τοιοῦτον: Εἰς τὸ Κάϊρον ἀπεστάλησαν 400 ἡμεροδεῖκται ἐκ τῶν ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμεροδεικτῶν διῃρεῖτο εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη, ἐκ τῶν ὁποίων ἕκαστον ἔφερε τὰς εἰκόνας τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, τοῦ διαδόχου, τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἅπαντες οἱ ἡμεροδεῖκται ἐπωλήθησαν ἐκτὸς 94... προϊσταμένων. Ἐπωλήθησαν δηλονότι οἱ ἑκατὸν Γεώργιοι, οἱ ἑκατὸν Κωνσταντῖνοι, οἱ ἑκατὸν Τρικοῦπαι καὶ 6 Δηλιγιάνναι· οἱ λοιποὶ ἐνενήκοντα καὶ τέσσαρες ἐπεστράφησαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Κατὰ τὴν χθὲς κοιμηθεῖσαν Β΄ Σύνοδον τῆς ΙΑ΄ βουλευτικῆς περιόδου, ἐντὸς 23 ἡμερῶν ἐψηφίσθησαν ἐκ τῶν ὑποβληθέντων νομοσχεδίων 90. Ἐκ τούτων τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἔλαβεν εἰς τὴν μερίδα του 26, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν 10, τὸ τῶν Οἰκονομικῶν 12, τὸ τῆς Ἐκπαιδεύσεως 10, τὸ τῶν Ναυτικῶν 9, τὸ τῶν

'Εξωτερικῶν 5 καὶ 3 τὸ τῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ πολλὰ μὲν εἰσήγαγεν πλεῖστα δ' αὐτῶν ἀνεπαύθησαν ἐν εἰρήνῃ! Τούτοις προσθετέον καὶ 14 ἀφορῶντα εἰς πιστώσεις ἢ ἄλλην ἐπουσιώδη νομοθετικὴν ἐργασίαν καὶ 1 τὸ περὶ ἀντιβασιλείας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Δεκεμβρίου.

'Η χθὲς τὴν ἑσπέραν δοθεῖσα ἐν τῷ περικαλλεῖ μεγάρῳ τῆς ῥωσσικῆς πρεσβείας ἑσπερίς, ἦν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν λαμπρά. Παρῆν τὸ διπλωματικὸν σῶμα, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ἄλλοι τινές..

SPEECH

Delivered by H. E. Monsieur Charilaos Tricoupis, President of the Council of Ministers, and Minister of Finance On Introducing to the Hellenic Chamber the Budget for 1888.

On November 2nd (November 14th), 1887.

TRANSLATED FROM THE ORIGINAL GREEK

PREFACE

The eagerness with which the English translation of H. E. Monsieur Tricoupis's Speech was read last year, induces us to publish again this season the Speech which that eminent statesman delivered a few weeks ago in the Greek Chamber on introducing the Budget for 1888.

Like the Speech of last year, it is remarkable as a lucid and outspoken exposition of important facts, no less than as a model of terse and powerful Parliamentary oratory.

To this Speech have been added the more salient extracts of the reply which M. Tricoupis made on the 16th (28th) November to the criticisms of the Opposition regarding the financial measures of the Government.

As the steady progress of Greek State finance towards an equilibrium and a surplus — due to the unremitting and enlightened labours of M. Tricoupis — attracts a daily increasing interest in the English public, we feel assured that this fresh contribution to the more accurate understanding of the question will be welcome.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 18 Δεκεμβρίου

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΑΠΝΟΙ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν ἐν Αἰγύπτῳ, ἡ «Ὥρα» δημοσιεύει σήμερον τὴν ἑπομένην αὐθεντικὴν εἴδησιν, λίαν εὐχάριστον στέφουσαν δὲ διὰ πληρεστάτης ἐπιτυχίας τὰς ἐν τούτῳ προσπαθείας τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου.

«Τηλεγράφημα ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀγγέλλει, ὅτι ἡ Αἰγυπτιακὴ συνέλευσις ἐψήφισε προχθὲς ἔγγειον φόρον τριάκοντα λιρῶν αἰγυπτιακῶν, ἐπὶ ἑκάστου φεδανίου καπνοφυτείας. Εἴχομεν ἀναγράψει ἄλλοτε τὴν εἴδησιν, ὅτι εἶχεν ἀποφασισθῇ ἡ ἐπιβολὴ τοιούτου φόρου, καθοριζομένου ὅμως εἰς δέκα μόνον λίρας αἰγυπτιακὰς ἐπὶ ἑκάστου φεδανίου· προσέκοψεν ὅμως ἡ πραγματοποίησις τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης εἰς δυσχερείας εἰς ὧν τὴν ἄρσιν ἐδέησε νὰ συμπράξῃ καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις. Εἰς τὴν σύμπραξιν ταύτην ἀφώρα ἡ διὰ τοῦ χθὲς ἐν τρίτῃ ἀναγνώσει ψηφισθέντος νομοσχεδίου χορηγηθεῖσα αὐτῇ ἄδεια. Ἀλλ' ἐνῷ ἀφετηρία τῶν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν διαπραγματεύσεων τῆς αἰγυπτιακῆς ἦτο ἡ ἐπιβολὴ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ παραγομένου ἐν Αἰγύπτῳ καπνοῦ δέκα αἰγυπτιακῶν λιρῶν, αἱ διαπραγματεύσεις αὗται ἀπέληξαν οὐ μόνον εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ μέτρου τῆς φορολογίας τοῦ ἐγχωρίου καπνοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ φόρου ἀπὸ δέκα λιρῶν αἰγυπτιακῶν εἰς τριάκοντα.

23 Δεκεμβρίου.

Ὁ βασιλεύς, ἡ βασίλισσα καὶ ἅπασα ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν ἀνεχώρησαν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου τὴν 7 π. μ. ὥραν εἰς Πάτρας. Ἐν τῷ σταθμῷ παρῆσαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ πάντες οἱ ὑπουργοί, ὁ καιρὸς ἦν ψυχρότατος καὶ χειμερινός, ὁ δὲ διάδοχος καὶ ὁ βασιλόπαις Γεώργιος ἀπεχαιρέτισαν πάντας, ἰδιαιτέρως δὲ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

27 Δεκεμβρίου 1887.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐδόθη ἑφεσπερὶς παρὰ τοῦ γραμματέως τῆς ρωσσικῆς πρεσβείας κ. Μπακμέτιεφ, εἰς ἣν παρευρέθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ πλεῖστοι ἄλλοι κεκλημένοι.

ΕΥΡΙΠΟΣ, ἐν Χαλκίδι 12 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ διαπλατύνσεως τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου ἐπερατώθη κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς καὶ ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον εἰς γ´ ἀνάγνωσιν δι' ὀνομαστικῆς ψηφοφορίας. Ἐκ τῶν 82 παρόντων βουλευτῶν 81 ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου εἷς δὲ κατ' αὐτοῦ. Ἤδη δὲ δὲν ὑπολείπεται τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἡ παραχώρησις τοῦ ἔργου εἰς ἑταιρείαν τινά. Περιττὸν θεωροῦντες νὰ ἀναγράψωμεν καὶ πάλιν τὰς ὠφελείας ἃς θέλει παράσχει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σπουδαιοτάτου καὶ χρησιμωτάτου ἔργου, εὐχόμεθα ἵνα ταχέως ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἑταιρεία τις καὶ ἄρξωνται αἱ ἐργασίαι.

ΡΩΜΗΟΣ

Ὡς πότε ὁ Τρικούπης θὰ στέκεται 'ψηλὰ
κι' ὁ Θοδωρῆς θὰ χάσκῃ ἀπὸ τὰ χαμηλὰ
ὡς πότε θὰ σφυρίζῃ 'στ' αὐτιά μας τὸ κουνοῦπι;
ὡς πότε θὰ πηγαίνῃ ὁ ἄναξ 'στοῦ Τρικούπη;

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Δεκεμβρίου.

Η ΘΡΥΛΗΘΕΙΣΑ ΣΤΑΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς χθὲς ἤρξαντο κυκλοφοροῦσαι φῆμαι περίεργοι, ὅτι δῆθεν ἐν Λαμίᾳ ἐξερράγη στάσις. Οἱ θρύλοι ἔλαβον διαστάσεις, καὶ αἱ ἀφηγήσεις ἐγένοντο ὑπὸ τῶν μὲν μετὰ πάσης τῆς σοβαρότητος, ὑπ' ἄλλων δὲ εἰρωνικῶς καὶ ἐν ἱλαρότητι. Τὸ παράδοξον ἦτο ὅτι ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἀληθείας δὲν ἐπεδιώκετο, τοὐναντίον δὲ ὅσῳ ἐπλησίαζεν ἡ ἑσπέρα, τόσον τὸ πρᾶγμα περιεβάλλετο διὰ μυστικισμοῦ, καὶ πολλοὶ ἀνήρχοντο τὰς κλίμακας τῶν ὑπουργείων, ὅπως μάθωσιν ἀσφαλῶς τί τέλος πάντων συμβαίνει. Διότι δὲν διεδίδετο ἄλλο τι κατὰ τὴν νύκτα ἢ ὅτι ἡ φρουρὰ Λαμίας ἐπανεστάτησεν ὁλόκληρος καὶ συλλαβοῦσα τὸν νομάρχην, ὡς συμπολιτευόμενον, ἀντικατέστησε δι' ἄλλου.

Ἐπὶ τέλους ἐγνώσθη ἡ ἀλήθεια. Ὁ ἀντιπολιτευόμενος βουλευτὴς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος κ. Κοντογιάννης συνεκέντρωσε πρὸ πέντε ἡμερῶν εἰς Καστρί, χωρίον 2 1/2 ὥρας ἀπέχον τῆς Λαμίας, περὶ τοὺς ἑκατὸν χωρικούς, ὧν τινες ἔφερον ὅπλα, ἀλλὰ τὴν συγκέντρωσιν ἐπηκολούθησεν ἄμεσος διάλυσις, καὶ τὸ ζήτημα ἐτελείωσε. Φαίνεται, ὅτι ὁ κ. Κοντογιάννης διετέλει εἰς συνεννόησιν μετά τινων ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἐν Λαμίᾳ τάγματος, ἐφέρετο δέ, ὅτι ὁ κ. Κοντογιάννης ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Καστρινῶν χωρικῶν του, θὰ συνηνοῦτο μετὰ εὐζώνων ἐκ τοῦ ἐν Ὑπάτῃ εὐζωνικοῦ τάγματος καὶ μετ' αὐτῶν θὰ ὥδευεν πρὸς ἐκπόρθησιν τῆς Λαμίας. Ἐν τούτοις ὅλα ταῦτα ἀπεδείχθησαν φαντασιώδη, διότι οἱ χωρικοί, τίς οἶδε κατὰ τίνα τρόπον συγκεντρωθέντες, διελύθησαν ἄνευ καὶ τοῦ ἐλαχίστου διαβήματος, ἐξ ὅλης δὲ τῆς κωμικοτραγικῆς ταύτης ὑποθέσεως ἡ μόνη ὑπολειφθεῖσα ζημία εἶνε, ὅτι ὁ κ. Κοντογιάννης κατελήφθη ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς δι' αὐτὸν ἐκείνης ἡμέρας, ὑπὸ πυρετοῦ, ὑφ' οὗ μέχρι τοῦδε πάσχει.

Τοιουτοτρόπως ἔχει ἡ ὑπόθεσις, συμβᾶσα πρὸ πέντε ὅλων ἡμερῶν, χθὲς δὲ μόνον γενομένη γνωστὴ ἐνταῦθα δι' ἐπιστολῶν ἐκ Λαμίας καὶ ἐκ Χαλκίδος πρὸς διαφόρους ἐνταῦθα, ὑφ' ὧν καὶ ἐσπερμολογήθη. Ἡ Λαμία κοιμᾶται καὶ ἐξυπνᾷ ἡσυχωτάτη, ζήτημα δὲ εἶνε, ἂν θὰ κατορθωθῇ ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι πράγματι ὑπάρχει συνεννόησις μετ' ἀξιωματικῶν πρὸς ἔκνομόν τι κίνημα καὶ ἂν τὸ διάβημα τοῦ κ. Κοντογιάννη φέρει τὰ στοιχεῖα τῆς καταδιώξεως.

20 Δεκεμβρίου.

'Ανεχώρησαν χθὲς ἐπανακάμπτοντες εἰς Κωνσταντινούπολιν οἱ ἔκτακτοι τοῦ Σουλτάνου ἀπεσταλμένοι, ἀφοῦ προηγουμένως ἀπεχαιρέτησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, **22 Δεκεμβρίου.**

Ἀλλ' ἐνῷ ἐν πεποιθήσει πιστεύομεν τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀνίκανον νὰ ἐκτείνῃ τὴν εὐθύνην αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἀστεῖον συμβεβηκὸς τῆς Λαμίας, ἢ καὶ ἐπὶ ἄλλο σπουδαιότερον, φρονοῦμεν ὅτι ἡ πρᾶξις ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, ἡγουμένου ἐν μεσονυκτίῳ ἐνόπλου ὁμίλου, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ οἰκτρᾷ ἀποτυχίᾳ της ὑπῆρξεν ἀρκούντως ἀπαισία καὶ ἔνοχος, ἵνα ἐπιβάλλῃ εἰς τὰ λοιπὰ μέλη καὶ τὸν τύπον τῆς ἀντιπολιτεύσεως καθήκοντά τινα σωφροσύνης καὶ φροντίδα πρὸς μείωσιν τοῦ ἠθικοῦ τραύματος, ὅπερ κατηνέχθη αὐτῇ παρ' ἀλογίστου καὶ τὰς τελικὰς προθέσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως παραγνωρίσαντος φίλου. Τὸ παράδειγμα τοῦ εὐσεβοῦς υἱοῦ τοῦ Νῶε, καλύψαντος τὴν ἀσχημίαν τοῦ ὀλισθήσαντος εἰς τὴν κραιπάλην πατρὸς ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθῇ μετὰ ζήλου καὶ προνοίας ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐν Φθιώτιδι μέλους τῆς ἀντιπολιτεύσεως παρὰ τῶν ἐν Ἀθήναις φίλων αὐτοῦ, καὶ νὰ μὴ ἐνοχοποιῆται ἐπὶ πλέον ἐνώπιον τῆς κοινωνίας καὶ τῶν νόμων εἰς τόσον ἀτυχήσας ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ἐσκόπει βεβαίως νὰ ὑπηρετήσῃ τὰ προσωπικά του συμφέροντα μόνον ἐπιχειρήσας ὅ,τι ἐπεχείρησε, πιστεύσας ἴσως ἐν συγγνωστῇ ἁπλότητι, ὅτι καὶ ἄλλοι ἀλλαχοῦ ὑπὸ τῶν αὐτῶν παρακεκινδυνευμένων στοχασμῶν κατέχονται.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 22 Δεκεμβρίου.

Η ΕΝ ΛΑΜΙΑ ΨΕΥΔΟΣΤΑΣΙΣ

Παρέχομεν νεωτέρας πληροφορίας περὶ τοῦ παρὰ τὴν Λαμίαν κωμικοῦ κινήματος, τοῦ ὁποίου ἥρως ὑπῆρξε, κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε διαδοθέντα, ὁ ἀντιπολιτευόμενος βουλευτὴς κ. Κοντογιάννης.

Ἡ ἀνάκρισις δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀπαθὴς ἀπέναντι τοῦ ὑπόπτου περιπάτου, τὸν ὁποῖον ὁ κ. Κοντογιάννης ἐπεχείρησεν ἀπὸ τοῦ Ἀγᾶ εἰς Καστρίον, μετὰ 40-50 ὡπλισμένων χωρικῶν, καὶ ἐθεώρησε φρόνιμον νὰ προβῇ εἰς τὰς δεούσας ἐρεύνας πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ταραξιῶν καὶ τῶν θρυληθέντων φοβερῶν σχεδίων. Συνεπείᾳ τῶν ἐνεργειῶν τούτων ἠγγέλθη χθὲς ἐνταῦθα, καθ' ἃ ἐβεβαιοῦτο, ὅτι συνελήφθησαν τέσσαρες ὑπαξιωματικοί, οἵτινες εἶχον παρευρεθῇ ἐν τῇ Κοντογιαννικῇ ἐκστρατείᾳ. Καὶ μετὰ τοῦτο πάλιν ἡ ἀνάκρισις ἐξακολουθεῖ τὰς περαιτέρω ἐρεύνας αὐτῆς.

Πολλοὶ ἰσχυρίζονται ἐνταῦθα, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις τοῦ κ. Κοντογιάννη δὲν ἦτο τυχαῖόν τι. Τοὐναντίον λέγουσιν, ὅτι οὗτος, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεμακρύνθη τοῦ κόμματος τοῦ κ.Τρικούπη, διότι οὗτος δὲν ἠθέλησεν, ὡς ἠκούσαμεν, νὰ λάβῃ κἂν ὑπ' ὄψει ἀπαίτησίν τινα τοῦ κ. Κοντογιάννη, ἀφορῶσαν δάσος τι τοῦ δημοσίου, ἔπνεε μένεα κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἐνόει νὰ ἐργασθῇ πρὸς ἀνατροπήν, διὰ παντὸς μέσου, τῆς κυβερνήσεως. Λέγεται μάλιστα, ὅτι εἶχε μεταβῇ εἰς Τρίκκαλα, ὅπως προσηλυτίσῃ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν τὸν κ. Χατζηγάκην καὶ ἄλλους τινὰς βουλευτάς, ἀποτυχὼν δὲ ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα καὶ μετ' ὀλίγον μετέβη εἰς τὴν ἐπαρχίαν του.

Μετὰ τῶν συλληφθέντων ὑπαξιωματικῶν λέγεται, ὅτι ἦλθεν εἰς συνεννόησιν ὁ κ. Κοντογιάννης, εἶνε δὲ οὗτοι ἐκ τῶν ἀπό τινος χρόνου μετατεθέντων ἐντεῦθεν καὶ ἐκ τῶν ἕνεκα ἐλλείψεως προσόντων

μὴ δυναμένων νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν, μηδὲ νὰ προαχθῶσιν ἢ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 23 Δεκεμβρίου.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ἡ κυβέρνησις ἀποτελεῖται εὐτυχῶς ἐξ ἀνδρῶν, οἵτινες καὶ οὗτοι ἐκαλλιέργησαν μετὰ ζήλου τὰς σωματικὰς αὐτῶν δυνάμεις ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νεότητος καὶ ἐπεδείξαντο ἔστιν ὅτε τὴν ἑαυτῶν ῥώμην. Αὐτὸς ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, καταληφθείς ποτε νηχόμενος ὑπὸ τῆς πλημμύρας τοῦ ὀργίλου ὠκεανοῦ μετὰ τοσαύτης ἀλκῆς καὶ καρτερίας ἐπάλαισε ἐπὶ πολὺ κατὰ τῆς μανίας τῶν κυμάτων, ὥστε ἐπεσπάσατο τὸν θαυμασμὸν καὶ αὐτῶν τῶν Ἄγγλων, οἵτινες ἐθεῶντο αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, ὁ δὲ κ. Δραγούμης φέρει ἔτι ἐπὶ τοῦ προσώπου βαθεῖαν τὴν οὐλήν, ἣν ποτε ἔλαβε μονομαχῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 26 Δεκεμβρίου.

Ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα ἀπὸ πολλοῦ διεξάγονται ἀνωφελῶς αἱ διαπραγματεύσεις περὶ ἐμπορικῆς πρὸς τὴν Γαλλίαν συμβάσεως, ἡ εἴδησις ὅτι ἡ δημοκρατία συνωμολόγησε προσωρινὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐνεποίησέ τινα αἴσθησιν. Ἡ «Γνώμη» γράφει· «Ἀπὸ ἑνὸς περίπου ἔτους μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος ἴσχυε τὸ γενικὸν δασμολόγιον. Ἀλλ' αἱ δύο χῶραι κατενόησαν ὅτι ἐζημιοῦντο ἐξ ἴσου καὶ πρὸ μικροῦ, οἱονεὶ προλειάνασαι τὴν ὁδὸν εἰς νέαν συνθήκην, ἐκανόνισαν τὰς οἰκονομικὰς αὐτῶν σχέσεις, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων, ὧν ἀπολαύουσι τὰ μᾶλλον εὐνοούμενα κράτη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 28 Δεκεμβρίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν πολυάριθμος ἐπιτροπὴ πολιτῶν μετέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἐπέδωσεν ἀναφοράν, δι' ἧς ζητεῖ τὴν

τιμωρίαν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐκείνων, ἅτινα συλλαβόντα παῖδά τινα παντοπώλου, τὸν ἔδειραν ἀνηλεῶς ἐν τῇ φυλακῇ. Ταῦτα χιλιάκις συνέβησαν, ὁ δὲ κ. Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας πολλάκις ἐτιμώρησε τὰ ὄργανά του δι' ὁμοίας πράξεις· ὅλα ταῦτα ὅμως οὐδόλως εἶνε ἐνθαρρυντικά, καὶ ἐν πλήρει δικαίῳ οἱ ἄνθρωποι μεταβαίνουσι μὲ ἀναφορὰς εἰς τὸν κ. Τρικούπην ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ὅπερ παραβιάζει τὴν βάσιν αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΠΑΜΙΣΣΟΣ

Ἔδει ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς σωτηρίας τῶν λεκανοπεδίων τοῦ Παμίσσου, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς νομοθετήματος, ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοῦ. Ἔδει ὅμως ὁ ἀφιλοπελοποννήσιος πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης νὰ μεριμνήσῃ περὶ τοῦ σπουδαιοτέρου τούτου μέρους τῆς Πελοποννήσου, καὶ οὗτος νὰ ἀγωνίζηται ἐν τῇ Βουλῇ, ζητῶν τὴν ἐπιψήφισιν νόμων περὶ τῆς ἀνὰ τὸν Μωρηᾶν συγκοινωνίας διὰ τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ καὶ εὐεργετικοῦ ἀτμοῦ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Τόπος ἐργασίας καὶ τάξεως αἱ Πάτραι μετ' ἀγάπης, Βασιλεῦ, ἀνυποκρίτου καὶ πίστεως ἀληθοῦς ἀτενίζει πρὸς τὸν Θρόνον τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, ἀγάλλονται δὲ πᾶσαι αἱ τάξεις βλέπουσαι παγιωθεῖσαν εἰς τὸ Κράτος κυβέρνησιν ἀόκνως ἐργαζομένην πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν τοῦ τόπου εὐημερίαν. Ἐν πίστει πρὸς τὴν βασιλείαν καὶ ἐν πεποιθήσει πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ὁ

Λαὸς τῶν ἐπαρχιῶν ἐργαζόμενος πέποιθεν, ὅτι ὁδεύει ἀσφαλῶς πρὸς τὴν πρόοδον.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΑΝΕΥ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ἡ κυβέρνησις εἰσήγαγε τὰ νομοσχέδια ἐκεῖνα, ἅτινα ἀπήτησεν ἡ τῆς ὑπηρεσίας λειτουργία, εἰσήγαγεν ἄλλα ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας καὶ ἄλλα συναφῆ τῷ προϋπολογισμῷ, ἀλλ' οὐδὲν νομοσχέδιον εἰσήγαγε περὶ νέας φορολογίας ἢ αὐξήσεως τῆς ὑπαρχούσης. Εἰσήγαγε νομοσχέδια περὶ συστάσεως ναυτικοῦ νοσοκομείου καὶ θεραπευτηρίου, περὶ βοσκῆς τῶν ζώων, περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεων μεταξὺ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων καὶ τριῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιρειῶν, περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀπαιτουμένων ἔργων διὰ τὴν διευθέτησιν τῆς κοίτης τὸν εἰς τὸν λιμένα Βόλου ἐκβαλλόντων χειμάρρων, περὶ διαπλατύνσεως τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου, περὶ δημοσίων ἔργων διάφορα νομοσχέδια, περὶ καταργήσεως ἀνωφελῶν θέσεων ἐν τοῖς καπνοκοπτηρίοις, περὶ διακρίσεως καὶ ὁροθεσίας δασῶν, περὶ ὁρίου ἡλικίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, περὶ ἰαματικῶν ὑδάτων τῆς Βρωμολίμνης Μεθάνων, περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου καὶ Λιθογραφείου, διάφορα νομοσχέδια περὶ ἐκπαιδεύσεως καὶ ἄλλα πάντα χρησιμώτατα.

Πάντα ταῦτα ἡ Βουλὴ μετὰ συζήτησιν ἐψήφισε, καὶ μετὰ τὰς ἄλλας διατυπώσεις μετ' ὀλίγον θὰ γίνωσι νόμοι τοῦ Κράτους.

30 Δεκεμβρίου.

Σήμερον τὴν ἑσπέραν γευματίζουσι παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Γαλλίας κόμητι Μονθολὼν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν βαθύπλου-

τος καὶ φιλέλλην Γάλλος βουλευτὴς κ. Mailfeu καί τινες ἐκ τῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Μετὰ τὸ γεῦμα θὰ ἐπακολουθήσῃ μικρὰ ἑσπερὶς εἰς ἣν ἐκλήθησαν ἱκανοί.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ἐὰν ἀνατρέξῃ εἰς τὸ παρελθὸν τοῦτο, θὰ πεισθῇ ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν θεωρεῖ τὸ ἑλληνικὸν κράτος συνιστάμενον μόνον ἐκ τοῦ ἰδίου νομοῦ, ἀλλ' ὅτι ἄλλοι, ἐκ μικροπονηρίας ὁρμώμενοι, θέλοντες νὰ φέρωσι ζητήματα τοπικισμοῦ καὶ διαιρέσεων, διακηρύττουσιν ὅτι κόπτονται χάριν τῆς Πελοποννήσου, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν διαφθείροντες νὰ καταστρέψωσι. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς οὔτε περὶ τοῦ νομοῦ αὐτοῦ πλειότερον φροντίζει, οὔτε περὶ ἄλλου τινὸς ἰδιαιτέρως, ἀλλ' ὡς Ἕλλην Πρωθυπουργὸς περὶ ἑνὸς φροντίζει: περὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 19/31 Δεκεμβρίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις 13/26 Δεκεμβρίου.

Ἐὰν τὰ κόμματα αὐτοκτονοῦσιν ὡς τὰ ἄτομα, θαρρούντως δύναταί τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ηὐτοκτόνησε. Σπανίως ἡ παρ' ἡμῖν κοινὴ γνώμη, στρεβλωθεῖσα ἐκ τῆς φατριαστικῆς ἐμπαθείας, κατεδίκασε πολιτικόν τι διάβημα μετὰ τόσης ὁμοφωνίας, μεθ' ὅσης τὴν πρόσφατον ἀποχώρησιν. Ἐπειδὴ ἐν Ἑλλάδι τὰ κόμματα δὲν διαιροῦνται ὑπὸ ἀρχῶν, ἡ μεγάλη τέχνη τῶν κομματαρχῶν συνίσταται εἰς τὸν προσηλυτισμὸν φίλων, περὶ τὸ εἶδος δὲ τοῦτο τῆς στρατολογίας ἀπαράμιλλος ἦτον ὁ μακαρίτης Κουμουνδοῦρος. Ὁ κ. Τρικούπης λόγῳ ἤθους εἶνε μᾶλλον ἀποκρουστικός· τὸν σώζει ὅμως ἡ ἀναμφισβήτητος ὑπεροχή του, ἐμπνέουσα εἰς τοὺς φίλους του εἰλικρινῆ ἀφοσίωσιν καὶ ἐθελοθυσίαν. Ἀλλ' ὁ κ. Δηλιγιάννης οὔτε Τρικούπης

48

εἶνε, οὔτε Κουμουνδοῦρος καὶ δὲν ἠξεύρει οὔτε νὰ ἐπιβάλληται, οὔτε νὰ ἀγαπᾶται. Ἡ μόνη του τέχνη εἶνε πῶς νὰ μεταβάλλῃ καὶ τοὺς ἀδιαφόρους εἰς ἐχθρούς, ἐπ' ἐσχάτων δ' ἔτι ἐξήγειρεν ἀληθῆ θύελλαν διὰ τῶν ἐμπαθῶν αὐτοῦ ὕβρεων καὶ διαβολῶν κατὰ τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου. Οὐχὶ βεβαίως ἐκ τυχαίας συμπτώσεως, πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες αἱ ἔχουσαι ἀληθῆ διάδοσιν, πάντες οἱ δημοσιογράφοι, οἱ ἀποκτήσαντες ὄνομά τι, ὑποστηρίζουσιν ἐκθύμως τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως. Ὅτι ἡ ὑποστήριξις αὕτη, πορίζουσα εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἀνυπολόγιστον ἠθικὴν δύναμιν, παροργίζει τὸν πολέμιον, εἶνε εὐνόητον. Ἀλλ' εἶνε τοῦτο λόγος, ὅπως οἱ ἐξοχώτεροι τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων ἀποκαλῶνται συλλήβδην ἀργυρώνητοι; Πράγματι τὴν πρωτοφανῆ ὁμοφωνίαν τῆς δημοσιογραφίας ἐξηγεῖ μόνον ῥεῦμα κοινῆς γνώμης ἀκατάσχετον, πολλῆς δὲ προσοχῆς ἄξιον σύμπτωμα εἶνε ὅτι καὶ ἡ μία καὶ μόνη ἐκ τῶν ἀναγινωσκομένων ἐφημερίδων, ἥτις ἐπὶ πολλὰ ἔτη κατεπολέμησε πεισμόνως τὸν κ. Τρικούπην καὶ συνετέλεσεν οὐ σμικρὸν εἰς τὴν παραφορὰν τῆς 7 Ἀπριλίου, προσεχώρησεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὰ ὑγιῆ στοιχεῖα, ἅτινα, μηδὲν προσδοκῶντα πλέον ἐκ διηνεκῶν ὑπουργικῶν μεταβολῶν, ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐφαρμοσθῇ μέχρι τέλους ἀκωλύτως τὸ πείραμα τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ «Πρωΐα» διὰ τοῦ θαυμασίως μεταφορικοῦ ὕφους της ἀπέδωκεν ἀληθῶς καὶ τὴν μετάγνωσιν τῆς «Ν. Ἐφημερίδος» εἰς διαφθορὰν καὶ ἰδιοτέλειαν. Ἀλλ' ὑπῆρχε φυσικωτέρα ἐξήγησις, ἡ ἐντροπὴ ἐπὶ τῇ συμμαχίᾳ τῆς «Πρωΐας» καὶ τῆς «Χώρας». Ἀντιπολίτευσις σεμνή, δεξιῶς διευθυνομένη, τιμῶσα τοὺς ἀντιφρονοῦντας, εὐλαβουμένη τὰ κείμενα, μὴ ἐξοκέλλουσα εἰς ἀσεβεῖς ὑπαινιγμοὺς περὶ τοῦ στέμματος θὰ εὕρισκε παρὰ τῷ ἀμερολήπτῳ τύπῳ συμπάθειαν καὶ ἐκτίμησιν. Ἀλλ' ἀντιπολίτευσις, διαπράξασα τὰ πρόσφατα ἐκλογικὰ ὄργια ἐν Ἀθήναις, ἀποπειραθεῖσα δ' εὐθὺς μετέπειτα νὰ παραλύσῃ καὶ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τῶν θεσμῶν διὰ τῆς ἀποχωρήσεως, ἑαυτὴν καὶ μόνην ἂς αἰτιᾶται, ἐὰν διεγείρῃ, ὁτὲ μὲν τὴν χλεύην, ὁτὲ δὲ τὴν ἀποστροφήν!

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ἐν τῷ σπουδαιοτάτῳ νομῷ τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πατρίδος ὡς καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ἐπισκοποῦντες τὴν ἐν τῷ νομῷ τούτῳ λειτουργίαν τῶν ἀρχῶν ἐπείσθημεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν ἀδεκάστων καὶ δραστηρίων ἐπήνεγκεν ἀποτελέσματα ἐπί τε τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῆς θρασυτάτης αὐτόθι λαθρεμπορίας πολλῷ μᾶλλον ἐπίζηλα ἢ ἀλλαχοῦ, ἐναντίον τῆς ἄλλοτε ὑποστηριχθείσης ἰδέας, ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως ἤθελε δυσχεράνει εἰς ἀπρόσκοπτον καὶ εὐδόκιμον διεξαγωγήν.

Περιττὸν θεωροῦμεν νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς τὰ ἄριστα ἀποτελέσματα, ἅτινα ἐπήνεγκεν ἡ καταδίωξις τῶν λαθροπηκτῶν τῶν ἁλάτων ἀνατεθεῖσα εἰς ἀξιωματικὸν τῆς ἐκλογῆς τοῦ διοικητοῦ τῆς μοίρας, πρωτοφανῆ διὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅπου ἡ καλλιέργεια τῶν ἁλάτων ἐθεωρεῖτο ὡς θεόσδοτον κτῆμα εἰς κάρπωσιν τῶν κατοίκων ὑπὸ τῆς φύσεως προικοδοτηθέν, ὠφελήσαντα ἐν τούτοις τὸ δημόσιον ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἀπαγορεύσεως τῆς λαθραίας πήξεως καὶ μεταβαίνομεν οὕτως εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἀνακαλυφθέντων λαθρεμπόρων καὶ τῶν παραβιάσεων τῶν μονοπωλιακῶν νόμων, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις τῶν αὐτόθι τελωνείων καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν μονοπωλίων ἐπολλαπλασιάσθησαν περισταλείσης τῆς συστηματικῆς λαθρεμπορίας.

ΩΡΑ, 1 Ἰανουαρίου 1888.

Περατοῦμεν τὴν ἐπιθεώρησιν ταύτην διὰ βραχυτάτης κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἡμῶν πραγμάτων μνείας. Ἡ ψηφοφορία τῆς 4 Ἰανουαρίου, ἡ γενομένη ἐν πλήρει καὶ λεπτομερεῖ γνώσει τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος, ἀπέδειξε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν πληρέστατα συμμεριζόμενον τὴν γνώμην τῆς κυβερνήσεως καὶ πρόθυμον

νὰ ὑποβληθῇ χάριν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ εἰς τὰς θυσίας, τὰς ὁποίας εἶχε καταστήσει ἀναποδράστους τῆς προηγηθείσης κυβερνήσεως ἡ πολιτεία. Ἡ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ τοιούτου προγράμματος σταλεῖσα εἰς τὸ βουλευτήριον συμπαγὴς πλειονοψηφία διέμεινεν ἀσάλευτος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἀμφοτέρων τῶν συνόδων. Εἰς τὴν γνωστὴν τῆς κυβερνήσεως γνώμην ἀντέταξεν ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε ἀνίκανος νὰ καταβάλῃ τὰ ζητούμενα παρ' αὐτοῦ, ἀφ' οὗ οὐδέποτε κατωρθώθη νὰ εἰσπραχθῶσι δι' οἱασδήποτε φορολογίας πλείονα τῶν ἑξήκοντα ἑκατομμυρίων, ὥστε ἀντὶ τοῦ εὐαγγελιζομένου ἰσοζυγίου θέλει προκύψει ἀφεύκτως ἔλλειμμα εἰκοσιπέντε ἢ καὶ τριάκοντα ἑκατομμυρίων. Ἕνεκα τῆς τοιαύτης ἀνικανότητος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐθεώρει ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιβαλλομένην τὴν προσφυγὴν εἰς ἄλλα τινὰ οἰκονομικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ὑπεστήριξε καὶ πάλιν ὁ κ. Δηλιγιάννης κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1887 λέγων: «Ἂς ἐξηγήσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους δανειστὰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ κράτους μετ' εἰλικρινείας, ἂς πείσωμεν αὐτοὺς ὅτι εἶνε ἀ δ ύ ν α τ ο ν νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις μας καὶ εἰμὶ βέβαιος ὅτι οὗτοι θέλουσι συνεννοηθῇ προθύμως μεθ' ἡμῶν πρὸς μεταβολὴν τῶν συμπεφωνημένων». Τὸ ἀ δ ύ ν α τ ο ν τῆς καταβολῆς παρ' ἡμῶν τῶν συμπεφωνημένων καὶ τὴν ἕνεκα τῆς ἀδυναμίας ταύτης κατ' ἀνάγκην συγκατάθεσιν τῶν ἡμετέρων δανειστῶν ν' ἀρκεσθῶσιν εἰς ὀλιγώτερα, δὲν ἔστεργε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ θεωρήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις ὡς οὐδὲν ἄλλο οὖσαν ἢ χρεωκοπίαν. Ὁπωσδήποτε, ἡ παρ' αὐτῆς διάκρισις μεταξὺ χρεωκοπίας καὶ ἀδυναμίας πρὸς ἀκεραίαν ἀπότισιν τῶν ὀφειλομένων ἀπέβαινεν ἁπλῶς ἀκαδημαϊκὴ μετὰ τὴν ἀναμφισβήτητον ἐπίτευξιν τοῦ ἰσοζυγίου, τὴν καθιστῶσαν ὅλως περιττὴν πᾶσαν συζήτησιν περὶ τοῦ ἁρμόζοντος εἰς τὰ οἰκονομικὰ μέτρα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὀνόματος. Τὸ ἄσκοπον τῆς εἰς ταῦτα προσφυγῆς ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους καὶ ἡ ἰδία νὰ ὁμολογήσῃ, ἀναβιβάζουσα λήγοντος τοῦ ἔτους ἀπὸ ἑξήκοντα εἰς ὀγδοήκοντα δύο κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτῆς ἑκατομμύρια

τὰ ἔσοδα τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ μεταβιβάζουσα εἰς ἀπώτερον μέλλον τὴν πλήρωσιν τῶν ἀπαισίων αὐτῆς προρρήσεων.

Ἡ τοιαύτη τελεία διάψευσις τῶν περὶ ὀγκώδους ἐλλείμματος ἐπαγγελιῶν κατέστησε κατὰ τὴν δευτέραν Σύνοδον τοσοῦτον δυσχερῆ τὴν θέσιν ἐν τῇ Βουλῇ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὥστε συμφερώτερον ἐθεώρησε τὴν ἐν σώματι ἐξ αὐτῆς ἀποχώρησιν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὔτε ἤρκουν αὐτῇ τέσσαρες μέχρι τῆς ὀγδόης ὧραι ὅπως ἐκθέσῃ ὅσα εἶχε νὰ εἴπῃ, οὔτε ἐπέτρεπον αὐτῇ αἱ δυνάμεις της νὰ παρατείνῃ τὴν συζήτησιν πέραν τῆς ὥρας ἐκείνης. Περὶ δὲ τῆς ἐντυπώσεως, ἣν προὐξένησεν εἰς τὸ κοινὸν ἡ οὕτω δικαιολογηθεῖσα ἀποχώρησις ἀδύνατον εἶνε ἡμῖν νὰ εἴπωμέν τι, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ἐφάνη προξενήσασα καμμίαν. Τὴν ἐξήγησιν τῆς τοιαύτης παγετώδους ἀδιαφορίας ἔκρινε πρέπον νὰ παράσχῃ ἡμῖν διὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ αὐτοῦ ὀργάνου ὁ προεστὼς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, παραστήσας ὡς στεφθέντας διὰ πληρεστάτης ἐπιτυχίας «τοὺς ἀγῶνας αὐτῆς, ὅπως καταστείλῃ τὴν φοβερὰν ἔκρηξιν τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».

Ἂν ἤδη ἐπιχειρήσωμεν νὰ ἐξετάσωμεν τίς ὑποκρύπτεται ὁπωσοῦν λογικωτέρα γνώμη ὑπὸ τὴν τοιαύτην τῆς ἀντιπολιτεύσεως συμπεριφοράν, τὴν ἐκ συστήματος παρακώλυσιν πάσης νομοθετικῆς ἐργασίας, τὰς σκανδαλώδεις ἐν τῇ Βουλῇ σκηνάς, τὰς ἀγγελίας κολοσσιαίου ἐλλείμματος ἢ ἐντελοῦς ἀποσυνθέσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τὴν ἀνικανότητα ἐργασίας πέραν τῆς ὀγδόης ὥρας, τὰς ἀποχωρήσεις, τὰς ἐξεγέρσεις καὶ καταστολὰς τῆς ὀργῆς τοῦ λαοῦ, τὰς ἀπειλὰς ἀνατροπῆς τοῦ καθεστῶτος καὶ τὰ ἄλλα τοιαῦτα μορμολύκεια, πιστεύομεν ὅτι τὸ μόνον αὐτῆς βάσιμον παράπονον δύναται νὰ διατυπωθῇ ὡς ἑξῆς: ὅτι πολὺ μᾶλλον ἢ ἐν πάσῃ ἄλλῃ χώρᾳ ἡ κυβερνητικὴ μακροβιότης συνεπάγει ἐν Ἑλλάδι τὴν θυσίαν πλείστων προσωπικῶν συμφερόντων καὶ ἀπαιτήσεων, τῶν ὁποίων δὲν εἶνε δίκαιος ὁ διαρκὴς παραγκωνισμός, ἀλλὰ μόνον ὁ κατ' ἔθος ἐπικρατήσας ἐκ περιτροπῆς κορεσμός. Οὐδόλως ἐξετάζοντες καθ' ἑαυτὴν τὴν ἀξίαν τῆς γνώμης ταύτης, πε-

ριοριζόμεθα νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τὸ μονάκριβον αὐτῆς τοῦτο ἐπιχείρημα πρέπει ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ ἐργασθῇ νὰ συνδιαλλάξῃ ὅπως δήποτε μετὰ τοῦ πολὺ ἀνωτέρου συμφέροντος τῆς Ἑλλάδος, ἀντιτάσσουσα εἰς τὸ κυβερνητικὸν ἄλλο τι πρόγραμμα πλὴν τοῦ ἀποδειχθέντος ἤδη ἀχρήστου χρεωκοπικοῦ· διότι οὔτε ἐπιτρέπουσι σήμερον αἱ περιστάσεις οὔτε δίκαιον φαίνεται νὰ θυσιασθῶσι τὰ συμφέροντα ὁλοκλήρου ἔθνους εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἰσοχρόνου παρὰ τῶν κομμάτων κατοχῆς τῆς ἐξουσίας.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 7 Ἰανουαρίου 1888.

Ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστέλλουσιν εἰς τὰ «Ἡμ. Νέα» τοῦ Λονδίνου. «Ἀρίστην ὑπηρεσίαν παρέσχεν ἡ ἀντιπολίτευσις τῇ κυβερνήσει, ἀποσχοῦσα τῶν συνεδριάσεων. Κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον ἐπετελέσθη ἐργασία ἀξία λόγου, ἐψηφίσθησαν δὲ περὶ τὰ εἴκοσι νομοσχέδια. Οἱ φίλοι τῆς κυβερνήσεως ἔμειναν πιστοὶ εἰς τὸν ἀρχηγὸν καὶ παρέστησαν ἀθρόοι μέχρι τέλους εἰς τὰς συνεδριάσεις. Ὁ Τρικούπης καθυβρίζεται ἐναμίλλως ὑπὸ τῶν φύλλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλ' ἀφοῦ ἔληξεν ἡ Σύνοδος, ἡ κυβέρνησις θὰ ἀφεθῇ μέχρι Νοεμβρίου ἐλευθέρα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων της, ἐὰν δὲ ἐπαληθεύσωσιν αἱ προσδοκίαι της, θὰ δυνηθῇ περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ν' ἀνακουφίσῃ τοὺς φόρους, οὓς ἐβιάσθη νὰ ἐπιβάλῃ τῷ λαῷ.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 7 Ἰανουαρίου 1888.

Παρ' ὁμογενοῦς ἐκ τῶν λίαν ἐγκρίτων ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, ἣν ἄσμενοι καταχωρίζομεν· «Halle a/S τῇ 1 Ἰανουαρίου.— Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἔκτακτον ἱκανότητα· καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἀντίπαλοί του, οἱ ἀμερολήπτως κρίνοντες τὰ πράγματα, ἀναγνωρίζουν τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἀνδρός. Παραβάλλων τις σήμερον τὴν μικροσκοπικὴν Ἑλλάδα πρὸς τὸν κολοσσὸν τοῦ βορρᾶ, βλέπει μετ' ἐκπλήξεως, ὅτι ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι, κατώρ-

θωσεν οὐχὶ μόνον νὰ φέρῃ τὸ ποθούμενον ἰσοζύγιον, τὴν ὑπερτίμησιν τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων, ἀλλὰ καὶ περίσσευμα οὐκ εὐκαταφρόνητον, νὰ παρουσιάσῃ· ἐν δειναῖς ὥραις ἐπήνεγκεν ἀπροσδόκητον βελτίωσιν εἰς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους, ἐνῷ θερμοὶ πατριῶται εἶχον καταδικάσει ἤδη τὸ ἔθνος εἰς χρεωκοπίαν, διότι δὲν εὕρισκον ἄλλην ἐντιμοτέραν διέξοδον!! Τὰ ἔργα ταῦτα περιποιοῦν μεγάλην τιμὴν τῷ κ. Πρωθυπουργῷ. Εἰσὶν ἐπαινεταὶ αἱ βελτιώσεις, ἃς ἐξακολουθεῖ ἐπιδιώκων μετ' ἐκτάκτου δραστηριότητος, ἐπισύρων τὸν θαυμασμὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 1 Ἰανουαρίου.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει ἐν ταῖς εὐρείαις αἰθούσαις τοῦ μεγάρου τοῦ κ. Α. Συγγροῦ ἐδόθη ἐφεσπερὶς μετὰ χοροῦ εἰς τὴν ὁποίαν προσεκλήθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, πάντες οἱ ὑπουργοὶ μετὰ τῶν κυριῶν αὐτῶν, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, τὸ διπλωματικὸν σῶμα μετὰ τῶν κυριῶν καὶ τῶν γραμματέων τῶν πρεσβειῶν, οἱ τῆς Αὐλῆς καὶ πολλοὶ ἄλλοι κεκλημένοι, πλειότεροι ἢ συνήθως. Περὶ τὸ μεσονύκτιον παρετέθη souper πλουσιώτατον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 1 Ἰανουαρίου.

Τὸ ἔθιμον τῶν μποναμάδων ἐξησκήθη χθὲς ἐπισήμως ὑπὸ τῶν ἐπισημοτέρων ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἀρχόντων ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν γραφείοις. Ὁ ἄρχων τῆς Πολιτείας, μὲ ἄλλους λόγους ὁ κ. Τρικούπης διένειμεν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους, διάφορα κατάλληλα δῶρα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπουργείων. Τὰ δῶρα τοῦ κ πρωθυπουργοῦ διενεμήθησαν καταλλήλως διὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου, συνιστάμενα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐκ μικρῶν καὶ προσφόρων ἀντικειμένων γραφικῆς ὕλης, καὶ τῶν τοιούτων.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2 Ιανουαρίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ

Τὴν 10 π. μ. τῆς χθὲς ἐψάλη ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ἡ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς πρώτης τοῦ νέου ἔτους δοξολογία. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεύς, φέρων στολὴν στρατηγοῦ καὶ τὸν Μεγα-

λόσταυρον, ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα, οἱ βασιλόπαιδες Νικόλαος, Ἀλεξάνδρα καὶ Μαρία, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης φέρων τὸν Μεγαλόσταυρον, οἱ ὑπουργοί, τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς.

1 Ἰανουαρίου.

Δὲν σύρεται ναυάγιον τὸ ἐθνικόν μας σκάφος·
Δὲν χαίνει χάος πρὸ αὐτοῦ, χρεωκοπίας τάφος.
Χεὶρ στιβαρὰ εἰς ἀσφαλῆ λιμένα τὸ ὁρμίζει
Κ' εἰς τὸν ἱστόν του τῆς τιμῆς σημαία κυματίζει.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 1 Ἰανουαρίου 1888.

Η ΕΛΛΑΣ ΤΩ 1887

.. ....4 Ἰανουαρίου. Αἱ ἐκλογαὶ αὗται εἶχον ὅλως ἐξαιρετικὴν σημασίαν τὴν φορὰν ταύτην. Προέκειτο νὰ δοκιμασθῶσιν αἱ εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς νόμους γενόμεναι μεταρρυθμίσεις, προέκειτο τὸ ἔθνος διὰ τῆς ψήφου του νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως, ὅπερ σαφῶς καὶ ἀναλελυμένως ὑποβληθὲν εἰς τὴν διαλυθεῖσαν Βουλήν, ἐφαίνετο ὑπ' αὐτῆς ἀποκρουόμενον. Ἐκ τῶν ἐκλογῶν ἔμελλε νὰ λυθῇ ἓν ζήτημα κανονιστικὸν τοῦ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, καὶ ἓν ζήτημα οὐσιαστικόν. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν ἀπέδειξε τὴν κυβέρνησιν θριαμβεύουσαν. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἡττήθη κατὰ κράτος, καὶ ὁ λαὸς διὰ τῆς ψήφου του ἐπεδοκίμασε τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως, καί τοι τοῦτο ἐπέβαλλε μεγάλα εἰς αὐτὸν φορολογικὰ βάρη.

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς 4 Ἰανουαρίου ἀποτελοῦσι τὴν βάσιν τῆς πολιτικῆς ἐργασίας τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἰσχυρὰ καὶ συμπαγὴς πλειονοψηφία, πειθαρχοῦσα εἰς τὸν ἀρχηγὸν αὐτῆς, εἰργάσθη κατὰ τὴν πρώτην Σύνοδον τῆς Βουλῆς μετὰ ὑπομονῆς καὶ αὐταπαρνήσεως, ψηφίζουσα ἀσυζητητεὶ πᾶν ὅ,τι ὑπεβάλλετο εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Ἡ νομοθετικὴ ἐργασία, ἣν παρήγαγε, πρόκειται μοναδικὸν μνημεῖον τῆς

ἐργατικότητος, ἂν οὕτω δύναται νὰ κληθῇ ἡ ἐπιψήφισις νόμων ἐν ἀγνοίᾳ κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ περιεχομένου αὐτῶν. Τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως ἄνευ τῆς ἐλαχίστης τροποποιήσεως ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ ἤρχισεν ἐντὸς βραχέος ἡ δραστηρίως ἐπιδιωχθεῖσα ἐφαρμογὴ αὐτοῦ. Ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἀνεκόπη ἐν τῷ ἔργῳ του. Κατεχόμενος ὑπὸ αἰσιοδοξίας, ἡ ὁποία ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐδικαιώθη ὑπὸ τῶν πραγμάτων κατὰ τὴν μίαν αὐτῆς ὄψιν, τοῦτ' ἔστι τῆς πραγματοποιήσεως τῶν προϋπολογισθεισῶν εἰσπράξεων, ἐξηκολούθησεν ἐφαρμόζων τὸ σύστημά του μετὰ πεποιθήσεως ἀσαλεύτου.

Καὶ ηὐτύχησε νὰ ἴδῃ τὴν πεποίθησίν του ταύτην μεταδιδομένην εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, καὶ τὴν δημοσίαν πίστιν ἀναρρωνύουσαν ἀπὸ τῆς ἀτροφίας, εἰς ἣν εἶχε περιέλθει. Συνωμολόγησε τὸ δάνειον τῶν 135 ἑκατομμυρίων ἐπὶ ὅροις τέως ἀνελπίστοις. Ἐν τῷ πολυπλόκῳ οἰκονομικῷ συνδυασμῷ, τοῦ ὁποίου τὴν βάσιν ἀποτελεῖ τὸ δάνειον τοῦτο, περιέλαβε τὰ τῆς κατασκευῆς τῶν θωρηκτῶν, τὰ τῆς ἀποσβέσεως βαρυτέρων χρεῶν, πραγματοποιήσας οὕτω ἀξίαν λόγου οἰκονομίαν εἰς τὰς δαπάνας τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων, καὶ ἐν γένει ἐτακτοποίησε καὶ ἐρρύθμισε κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὰ τῶν κυμαινομένων χρεῶν, ὥστε τὸ Δημόσιον νὰ μὴ περισπᾶται ἐξ αὐτῶν. Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ὁ κ. Τρικούπης ἀπέδειξεν ἀναντιρρήτως δεξιότητα ἀνωτέραν πάσης προσδοκίας.

Ἀλλὰ καὶ μεγαλείτερος ἐπεφυλάσσετο θρίαμβος εἰς τὸν κ. Τρικούπην· ἐφόσον αἱ ἡμέραι παρήρχοντο, τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ραγδαῖα ἐπήρχοντο, ἐπαληθεύοντα τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς κυβερνήσεως καὶ ὅτε προσήγγιζεν ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1888 σχεδὸν ὑπῆρχον πλήρη τὰ στοιχεῖα, δι' ὧν ἀπεδεικνύετο ὅτι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ ἂν δὲν ἐξέλιπεν, ὡς ἰσχυρίζετο ὁ κ. Τρικούπης, βεβαίως ὅμως περιωρίζετο εἰς ἀσήμαντον σχετικῶς ποσόν. Ἐν τοιαύτῃ θέσει προκειμένου νὰ εὑρεθῇ ἡ ἀντι-

πολίτευσις ἐμηχανεύθη νὰ ἀποφύγῃ τὸν κρίσιμον καὶ ὁριστικὸν ἀγῶνα καὶ νὰ φυγομαχήσῃ. Αἱ προφάσεις δὲν ἠδύναντο νὰ λείψουν· εὗρε μίαν, καὶ ἀπεχώρησεν. Ἡ κυβέρνησις μετὰ τῆς πλειονοψηφίας, ἀποτελούσης ἀπαρτίαν, ἐξηκολούθησε τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν.

Καὶ τοιαύτη μὲν ὑπῆρξεν ἡ πολιτικὴ δρᾶσις κατὰ τὰ κύρια αὐτῆς σημεῖα τοῦ ἔτους 1887. Ἦτον ἐξόχως οἰκονομική, ἢ μᾶλλον ἐξ ὁλοκλήρου οἰκονομική. Ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης σκέψεως δύναταί τις εὐσυνειδήτως νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐφαρμογῆς τῶν φορολογικῶν νόμων, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἢ μᾶλλον σχεδὸν κατὰ τὸ ὅλον, ἐλύθη κατὰ τὰς προβλέψεις τοῦ κ. Τρικούπη.

2 Ἰανουαρίου 1888.

Χθὲς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐπεσκέψαντο οἴκοι τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, πλὴν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν καὶ ἅπαντες οἱ παρ' ἡμῖν πρεσβευταὶ τῶν ξένων δυνάμεων.

2 Ἰανουαρίου.

ΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ

Ἀπὸ τῆς χθὲς ἤρξατο ἡ λειτουργεία τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἐγένετο δὲ ἡ πρώτη ἐντεῦθεν ἀποστολὴ χρημάτων εἰς Κέρκυραν. Ἐν τῷ ταχυδρομείῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς χθὲς βλέπει ὁ εἰσερχόμενος ἄνωθεν ἑνὸς τῶν παραθύρων τὰς λέξεις «ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ» καὶ κάτωθεν αὐτῶν γαλλιστὶ « Mandats de Poste ».

ΣΗΜΑΙΑ, 1 Ἰανουαρίου 1888.

. . . . κράτους καταπεπτωκυῖαν, ἀπελθὸν ἀφίνει τὸν προϋπολογισμὸν ἐν ἰσοζυγίῳ, τὸ κυμαινόμενον χρέος ἐξαλειφθὲν καὶ τὴν πίστιν σπουδαίως βελτιωθεῖσαν, τὸν δὲ λαὸν ἐνασχολούμενον εἰς τὰ ἔργα του καὶ προσδοκῶντα ὅτι αἱ ἔκτακτοι θυσίαι αὐτοῦ, ὧν τὰ ἀποτε-

λέσματα εἶδε καὶ ἤκουσε λίαν προσεχῶς θέλουσιν ἀποφέρει πλήρεις τοὺς καρπούς.

ΣΗΜΑΙΑ, 1 Ἰανουαρίου 1887.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Τὸ ἔτος 1887 ἀρχόμενον ηὗρε τὴν Ἑλλάδα ἐν πλήρει ἐκλογικῷ σάλῳ, τὸν δὲ λαὸν τὸν μέγαν κριτὴν καὶ κύριον τῆς τύχης αὐτοῦ, ἀκούοντα τὸν μέν, ἀκούοντα τὸν δέ, μελετῶντα τὰ πράγματα, σκεπτόμενον καὶ παρασκευάζοντα τὴν μεγάλην ἀπόφασιν, ἣν ἔμελλε νὰ ἐξενέγκῃ τὴν 4 Ἰανουαρίου καὶ ἐξ ἧς ἠρτᾶτο ἡ τιμὴ αὐτοῦ ὡς λαοῦ καὶ ἡ ὕπαρξις τῆς Ἑλλάδος ὡς κράτους, ὡς ἔθνους. Ἡ ἀπόφασις δ' ἐκείνη, γνωστὴ ἤδη, ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε κατέπληξε τοὺς μὴ γνωρίζοντας τὸ φιλότιμον καὶ φιλόπατρι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐχαροποίησε καὶ ἐκράτυνε τὰς δυνάμεις ἐκείνων, οἵτινες ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ μεγαλείου αὐτοῦ καὶ ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν τῶν φίλων καὶ ἐχθρῶν, τὸν φθόνον δὲ τῶν ἀντιζήλων λαῶν. Ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτοῦ διὰ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἐτέθησαν δύο συστήματα ἀντίθετα καὶ καθαρῶς διακεκριμένα. Τὸ σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὸ σύστημα τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ Σας. Βαρεῖα φορολογία καὶ τήρησις ἀλωβήτου τῆς τιμῆς τοῦ κράτους ἀφ' ἑνός, ἀσυδοσία καὶ ἀθέτησις τῶν ὑποχρεώσεων ἀφ' ἑτέρου, ὁ δὲ λαὸς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐδίστασε νὰ ἀπολακτίσῃ τοὺς χρεωκόπους καὶ νὰ κάμψῃ μὲν τὴν ράχην ὑπὸ τὰ βάρη τοῦ κ. Τρικούπη νὰ τηρήσῃ δὲ ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανον τὸ μέτωπον.

Ὅτε ἀρχομένου τοῦ ἔτους ὑπεβλήθη τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν Βουλὴν καὶ συνεζητοῦντο τὰ κατ' αὐτοῦ, πολλοὶ ἀμφέβαλον εἰς τὴν αἰσιοδοξίαν τῆς κυβερνήσεως, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις πιστεύουσα ἀνεφάρμοστον αὐτὸ καὶ ὑποτιμῶσα τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, προέλεγεν οἰκτρὰν ἀποτυχίαν καὶ βεβαίωσιν ἐλλείμ-

ματος. Ἐπῆλθον ὅμως τὰ ἀποτελέσματα, καὶ νῦν λήξαντος τοῦ ἔτους οὐδεὶς πλέον ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν οὐχὶ ἀπ'εὐθείας ἀλλὰ δι' ἄλλου τρόπου ἀναγνωρίζουσι τὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀνομολογοῦσι τὴν πλάνην των.

LA NOUVELLE REVUE

LETTRES SUR LA POLITIQUE EXTÉRIEURE

A Athènes, ainsi que je l'avais supposé, l'élection de M. Philémon comme maire a été un triomphe plutôt qu'un avantage pour l'opposition; mais celle-ci a pu se faire illusion, sa victoire dans la capitale ayant été suivie d'une autre victoire en Achaïe, où M. Zaïmis, candidat de l'opposition, fut élu à une forte majorité. Ces deux élections très spéciales ne pouvaient avoir sur la Chambre une influence réelle, parce qu'elles ne représentaient pas un mouvement d'opinion dans le pays entier. L'opposition cependant feignit d'y attacher une grande importance et s'appuya sur ces deux faits pour prolonger les débats budgétaires; elle déclara n'avoir eu ni assez de temps ni assez de documents pour étudier le budget, essayant par là d'en retarder le vote. Le gouvernement ne tenant nul compte de ses réserves, l'opposition tout entière quitta la Chambre, imaginant qu'elle allait soulever l'opinion publique. Il n'en fut rien. Si les députés de l'opposition avaient eu le courage de donner leur démission en masse, peut-être fussent-ils parvenus à créer une certaine agitation; mais ils ne l'osèrent point, ne sachant comment formuler leurs griefs.

La majorité continua tranquillement le débat, avec cet

avantage que la marche des affaires ne fut plus entravée par des discussions interminables. La vote du budget assure l'existence du cabinet Tricoupis pour une année, à moins d'événements européens extraordinaires. Entre temps la rentrée des impôts continue à justifier les prévisions du premier ministre; si, en automne, l'équilibre est effectivement atteint, comme le prévoit M. Tricoupis, l'opposition perdra tous ses arguments quant à la question financière. Il lui faudra chercher d'autres points d'attaque; mais les trouvera-t-elle, lorsqu'ils manqueront de la base qui les appuie le mieux: l'intérêt?

JULIETTE ADAM.

5 Ἰανουαρίου.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ.— Χθὲς περὶ τὴν ἑσπέραν ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην καὶ παρέμεινεν ἐπὶ μακρὸν παρ' αὐτῷ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν βέης.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ, 1888.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Ὁ Χαρίλαος Τρικούπης, υἱὸς τοῦ ἱστορικοῦ καὶ πολιτικοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη, ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἔτος 1832 ἐν Ναυπλίῳ. Τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐδιδάχθη παρὰ τῷ ἀοιδίμῳ Γενναδίῳ, διήκουσε δὲ καὶ νομικὰ μαθήματα ἐπὶ τριετίαν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, μεθ' ὃ μετέβη εἰς Παρισίους πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του. Ἐκεῖ μετ' ἀσυνήθους ἐπιμελείας καὶ σοβαρότητος ἐγκύψας εἰς ἐπιστημονικὰς μελέτας, ἠξιώθη τοῦ διδακτορικοῦ πτυχίου, πρὸς περαιτέρω δὲ ἄσκησιν καὶ τριβὴν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἠθέλησε καὶ κατώρθωσε νὰ διορισθῇ γραμματεὺς τοῦ ἐν Παρισίοις δικηγορικοῦ Συλλόγου, ἐπωφεληθεὶς τῶν συζητήσεων καὶ τῶν φώτων τῶν ἐξοχωτέρων τῆς Γαλ-

λίας νομομαθῶν. Κατὰ τὸ 1856 καταλιπὼν τὴν Γαλλίαν μετέβη εἰς Λονδῖνον, διορισθεὶς γραμματεὺς τῆς αὐτόθι ἑλληνικῆς πρεσβείας, ὑπὸ τοῦ πατρός του ἀντιπροσωπευομένης, ὃν καὶ ἀνεπλήρωσεν ἀσθενοῦντα ἐπὶ ἑξαετίαν ὅλην. Κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ 1862 ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπεδόθη ἐπὶ τόπου εἰς τὴν μελέτην τῆς χώρας καὶ τῶν συγχρόνων αὐτῆς ἀναγκῶν. Κατόπιν διεξήγαγεν αὐτοπροσώπως καὶ μεθ' ὡμολογημένης ἐπιτυχίας τὰς διαπραγματεύσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν περὶ τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλεὶς ὡς πληρεξούσιος εἰς Λονδῖνον.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1865 ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτὴς Μεσολογγίου, κατὰ τὸ 1867 προσελήφθη ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῷ 1875 ἐσχημάτισεν ὁ ἴδιος ὑπουργεῖον. Τρὶς ἔκτοτε ἀνετέθη αὐτῷ ἡ κυβέρνησις τῶν Κοινῶν, ἀπὸ διετίας δὲ καὶ νῦν προΐσταται αὐτῆς.

Ὁ Τρικούπης ἔτυχεν ἀνατροφῆς τελείας καὶ παιδείας οὐ τῆς τυχούσης, ἡ δὲ φύσις τοῦ ἀνδρὸς τούτου δὲν ἐφάνη κατωτέρα τῶν ἐπικτήτων αὐτοῦ προσόντων. Κληθεὶς νὰ κυβερνήσῃ τὴν πατρίδα καθ' ὅλως διάφορον τῶν προηγουμένων περίοδον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναπτύξεως, ἐδείχθη μέχρι τοῦδε ἐπίμονος καὶ πεφωτισμένος εἰσηγητὴς μεταρρυθμιστικοῦ συστήματος.

7 Ἰανουαρίου 1888.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀμερικῆς κ. Φὲρν καὶ τὸν κ. Ἀλέξ. Κασσαβέτην, ὅστις χθὲς ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 6 Ἰανουαρίου.

Οἱ παρατιθέμενοι ἀριθμοὶ δεικνύουσι κατὰ πόσον ὁ κ. πρωθυπουργὸς γνωρίζει τὰ πράγματα, καὶ κατὰ πόσον ἀσφαλῶς ὑπολογίζει αὐτά. Ἀλλ' ἐπίσης δεικνύουσι καὶ κατὰ πόσον οἱ ἄλλοι ἀγνοοῦσι ταῦτα ἢ προσποιοῦνται ὅτι τὰ ἀγνοοῦσι.

Χάριν περιεργείας δημοσιεύομεν καὶ τὸν ἑπόμενον πίνακα, τὸν

ἐμφαίνοντα τὰς τελωνειακὰς εἰσπράξεις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1879 μέχρι τοῦ 1887. Ὁ πίναξ οὗτος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἔτη		Εἰσπράξεις
1879	Δρ.	19,458,442
1880	»	19,657,634
1881	»	23,234,049
1882	»	25,298,418
1883	»	27,068,000
1884	»	25,233,298
1885	»	22,404,987
1886	»	25,596,835
1887	»	34,635,964.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Ἰανουαρίου.

Ο ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΧΘΕΣ.— Ὁ χορὸς ἤρξατο τὴν 10 ½ ἀκριβῶς μετὰ τὴν εἴσοδον τῶν Α. Α. Μ.Μ. τῶν βασιλέων, ἀκολουθουμένων, ὡς συνήθως, ὑπὸ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μετὰ τῶν ὑπουργῶν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Ἰανουαρίου.

Ἡ ἐν Πετρουπόλει Ἰαπωνικὴ πρεσβεία ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ἡμέτερον πρεσβευτὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ταύτῃ κ. Μαυροκορδάτον, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας εὐηρεστήθη νὰ ἀπονείμῃ τὸ ἀνώτατον παράσημον τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην. Ὡραῖος ὁ τίτλος τοῦ παρασήμου τούτου ὡς «ἀνατέλλοντος ἡλίου» αἴσιος οἰωνός.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 4 Ἰανουαρίου.

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερον συμπληροῦται ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν περυσινῶν ἐκλογῶν, καθ' ἣν ἡ ψῆφος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κατήρτισε, τὴν ἐνεστῶ-

σαν Βουλήν. Ἡ τετάρτη Ἰανουαρίου εἶνε προωρισμένη νὰ μείνῃ ἐποχὴ ἱστορική, ὡς ἡ προγενεστέρα αὐτῆς ἀδελφὴ ἑβδόμη Ἀπριλίου, διότι κατ' αὐτὴν ἐδοκιμάσθη τὸ νέον ἐκλογικὸν σύστημα τῆς εὐρείας περιφερείας· δὲν δυνάμεθα νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ, ἓν ἀποτέλεσμα τοῦ συστήματος τῆς εὐρείας περιφερείας, ὅπερ κατέστησεν ὁρατὸν καὶ κατάδηλον ἡ 4 Ἰανουαρίου. Ἐννοοῦμεν τὴν κυβερνητικὴν μονιμότητα, ἣν φαίνεται, ὅτι ἐξησφάλισεν ἐν Ἑλλάδι τὸ σύστημα τοῦτο. Χωρὶς νὰ ἐξετάσωμεν λοιπὸν τὰ μειονεκτήματα, τὰ πολλὰ ἢ ὀλίγα, ἅτινα τυχὸν συμπαρομαρτοῦσι τῇ εὐρείᾳ περιφερείᾳ, ἀδιστάκτως ἀποφαινόμεθα, ὅτι καὶ ἐὰν ἡ μονιμότης τῆς κυβερνήσεως εἶνε τὸ μόνον ἀγαθόν, ὅπερ αὕτη ἐξησφάλισεν εἰς τὸν τόπον, ὀφείλομεν πάλιν νὰ ὦμεν λίαν εὐχαριστημένοι.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ 1887

Τὸ λῆξαν ἔτος εἰσῆλθεν ἐν Ἑλλάδι θορυβῶδες καὶ φιλοτάραχον, μέσῳ τυμπάνων καὶ ζουρνάδων, διαδηλώσεων καὶ ἀγορεύσεων, προγραμμάτων καὶ ὅρκων, ἐπισκέψεων καὶ ποτῶν, συνδυασμῶν καὶ ἀντισυνδυασμῶν, χειραψιῶν καὶ μαχαιρωμάτων. Εἰσῆλθε μετημφιεσμένον εἰς ἐκλογέα. Διότι ὁ κ. Τρικούπης ἅμα τῇ πρώτῃ νύξει στασιαστικῶν διαθέσεων ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὴν Βουλὴν τῆς Ι΄. περιόδου ἐζήτησε καὶ ἔλαβε τὴν διάλυσιν ἐν μέσῳ γενικῆς καταπλήξεως. Πρώτην ἴσως φορὰν διελύετο ἡ Βουλή, πλειοψηφούσης τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης πρὸ πολλοῦ ἐδήλωσε διὰ πραγμάτων, ὅτι ἡ πλειονοψηφία εἰς αὐτὸν τουλάχιστον ὡς κυβερνήτην δὲν ἀρκεῖ· πλὴν ταύτης ἔχει ἀνάγκην καὶ ἀπαρτίας. Τὸ ἀπὸ τοῦ 1882 σχεδὸν ἀκυβέρνητον τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ διὰ ψύλλου πήδημα ἀποχωρήσεις, ἃς ἐνεκαινίασεν ὁ κ. Δηλιγιάννης ἅμα ὡς ἀνεκηρύχθη ἐρυθρὸς ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἔπεισαν τὸν κ. Τρικούπην, ὅτι μὲ ἁπλῆν πλειονοψηφίαν τῷ εἶνε ἀδύνατον νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλ-

λάδα. Πρωθυπουργὸς αὐτὸς νὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς μακροθυμίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Πρωθυπουργὸς αὐτὸς τότε μόνον νὰ δύναται νὰ ἐργάζηται νομοθετικῶς ὁπόταν τὸ θέλῃ ὁ ἐκ Γόρτυνος βουλευτής, τοῦτο οὔτε τὸ ἐχώνευεν, οὔτε τὸ ὑπελάμβανεν ὡς ἐπιτρέπον οἱανδήποτε ἐργασίαν, ἀξίαν ἔθνους, θέλοντος νὰ ἐργασθῇ, θέλοντος νὰ ζήσῃ. Ταῦτα τὸν ἔπεισαν καὶ πλειονοψηφῶν νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν τῇ 6 Νοεμβρίου 1886.

Τῇ δὲ 4 Ἰανουαρίου 1887 αἱ κάλπαι παρετάχθησαν ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὸν νόμον τῆς εὐρείας περιφερείας, τὸ δὲ προϊόν των ἦτο νίκη τῆς κυβερνήσεως ἀρτία, ἀκεραία, πανηγυρική. Ἑκατὸν εἷς συμπολιτευόμενοι, σαρανταεννέα ἀντιπολιτευόμενοι. Ὁ τόπος ἐδήλωσεν, ὅτι θέλει νὰ κυβερνηθῇ στιβαρῶς. Ἐσικχάθη τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸ ρυμούλκημα, τὰς θωπείας καὶ τοὺς λόγους. Ἐπροτίμησεν ἀντὶ αὐτῶν ὅλων τὴν βαρεῖαν φορολογίαν τῆς κυβερνήσεως, πεισθείς, ὅτι ἡ φορολογία αὕτη δὲν ἦτον ἔργον αὐτῆς, ἀλλ' ἔργον τῶν περιστάσεων, εἰδικώτερον δὲ τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἀπέναντι τοῦ ἀποτελέσματος ἐμούδιασαν. Μόνος ὁ εὔθυμος «Αἰὼν» ὑπεστήριζεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις οὐ μόνον δὲν εἶχε πλειονοψηφίαν, ἀλλ' ὅτι ἀπετέλει ἀληθῆ μειονοψηφίαν, ὑπέσχετο δέ, ὅτι θὰ τὸ ἀπεδείκνυε καὶ δι' ἀριθμῶν. Καὶ τὸ ἀπεδείκνυεν ἀριθμητικώτατα! Ὡς εἶχεν ἀποδείξει πάλιν ἀριθμητικῶς, ὅτι ἐὰν φορολογήσωμεν τὴν κινίνην, θὰ εἰσπράξωμεν δέκα ἑκατομμύρια.

Ἡ Βουλὴ συνῆλθε τῇ 22 Ἰανουαρίου. Ὁ βασιλικὸς λόγος ὑπῆρξε σύντομος, ἐπιβάλλων, εἰλικρινὴς καὶ παρρησιαστικός. Τὸ σύστημα τοῦ σακχαρόνειν τὰ πράγματα ἐγκατελείπετο. Αἱ παραγωγικαὶ δυνάμεις τοῦ τόπου ἐχαρακτηρίζοντο οὐχὶ ὑπέρτεραι τῶν ἐπιβαλλομένων θυσιῶν. Σκοπὸς δὲ αὐτῶν ἐκηρύσσετο ἡ διατήρησις ἀλωβήτου τῆς τιμῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ περιφρούρησις τοῦ ἐθνικοῦ γοήτρου. Παρετηρήθη ἐπίσης ὅτι κατὰ πρώτην φορὰν διὰ τοῦ βασιλικοῦ λόγου ἐξηγγέλλοντο αἱ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων οὐχὶ φιλικαί,

ὡς τὸ σύνηθες, ἀλλ' ὁ μ α λ α ὶ μόνον. Προστίθεμεν ἐνταῦθα ὅτι κατὰ πρώτην φορὰν ἐπίσης ὁ Βασιλεὺς ὑποδεχόμενος τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἥτις ἐνεχείρισεν αὐτῷ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον, ἀπήντησε νεωτερίσας ὅτι «τὰς προθέσεις τῆς Βουλῆς ἀπεξεδέχετο ὅπως αὕτη βεβαιοῖ αὐτάς. Ἡ δὲ μετ' ἐμοῦ ἐν τοιαύτῃ γνώμῃ σύμπραξις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους μὲ πληροῖ ἐλπίδος περὶ τοῦ μέλλοντος». Ἡ γλῶσσα αὕτη τοῦ Βασιλέως ἐπλήρωσε χαρᾶς τοὺς ἀπελπισθέντας ἐκ τοῦ ἀκυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος καὶ πρώτην φορὰν συνορῶντας, ὅτι ὅλαι τοῦ ἔθνους αἱ μεγάλαι δυνάμεις, ἡ Βασιλεία, ἡ Κυβέρνησις, ἡ ἀντιπροσωπεία, ὁ λαὸς ἀπεφάσισαν νὰ εἰσαγάγωσι στοιχεῖα μονιμότητος, εὐσταθείας, τάξεως, ἀρχῆς εἰς τὸν τέως ἀναρχικὸν λαβύρινθον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπαράδερνεν ἡ Ἑλλάς.

Καὶ πράγματι ἐν τῇ Α΄ Συνόδῳ τῆς νέας Βουλῆς ἐξεδηλώθη ὅλον τὸ κῦρος καὶ ὅλη ἡ δύναμις τῆς Κυβερνήσεως. Κῦρος καὶ δύναμις προερχόμενα οὐχὶ ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς ἀξίας, οὐχὶ ἐξ ἐκτάκτου τινὸς ἐπιτυχίας, ἐξωτερικῆς ἢ οἰκονομικῆς ἢ μεταρρυθμιστικῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς διαδοχικῆς συντριβῆς ὅλων τῶν ἐλπίδων τοῦ ἔθνους ἐπί τε τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα καὶ τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης ἀναθέσεως καὶ τῶν τελευταίων λειψάνων θάρρους καὶ πεποιθήσεως ἐπὶ τὸν μόνον ὑπολειφθέντα πολιτικὸν ἄνδρα. Τούτου πλειότερον ἀπήλπιζον τὰ ἐπαγγελλόμενα περισσεύματα ἢ οἱ ὑπερβάλλοντες φόροι. Μείζονα προεκάλουν θλῖψιν αἱ ἐπαγγελλόμεναι μεταρρυθμίσεις ἢ ἡ μέλαινα ζωγράφισις τῆς οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου καὶ τοῦ Κράτους. Ἓν μόνον ἐφαίδρυνε καὶ συνεκράτει τὴν ἀπεγνωσμένην κοινὴν γνώμην: τὸ θάρρος τοῦ ἀνδρός.

«Ἐν μέσῳ τῆς καθολικῆς ἐλαττώσεως» ἐγράφομεν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, «αὐτὸς μόνος δὲν ἐλαττοῦται, αὐτὸς μόνος ἐκτείνεται καὶ ἐντείνεται. Ἐν μέσῳ τῆς καθολικῆς ἀποθαρρύνσεως καὶ ἐξασθενήσεως, αὐτὸς μόνος διατηρεῖ ἀκμαίας τὰς δυνάμεις του καὶ ἐλπίζει. Ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἀθυμίας, αὐτὸς ἔχει ὄρεξιν νὰ εὐφυολογῇ καὶ

νὰ φαιδρύνηται. Ἀφοῦ εἰς τοιοῦτο περιήλθομεν σημεῖον, δὲν ἔχομεν ἢ νὰ εὐχώμεθα, ὥστε ὁ ὕψιστος νὰ συντηρῇ ἀθίκτους τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ μεγάλου ὑπνωτιστοῦ τοῦ Ἔθνους μας».

Ἡ εἰκὼν τῆς Βουλῆς, ἡ εἰκὼν τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, ἦτον αὕτη:

«Ποία γαλήνη, ποία ἀκινησία ἐν τῇ Βουλῇ! Εἶνε αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ ἔδαφος τὸ ὁποῖον ἐσείετο καὶ ἐκλονεῖτο καὶ ἐταράσσετο ὡς νὰ εὑρίσκετο ἐπὶ ἡφαιστείου;... Τώρα ἀπὸ πεδίου, τὸ ὁποῖον ἀνετίνασσεν ἡφαίστειον, ἀπὸ πεδίου, τὸ ὁποῖον διεσταύρουν συγκρουόμεναι στρατιαί, ἀπὸ ὑγροῦ πεδίου, ὅπου ἕκαστος ἐδικαιοῦτο νὰ τὰ κάμῃ θάλασσαν, τὸ βουλευτήριον μετεβλήθη εἰς αἴθουσαν τιμίων ἀστῶν, ὅπου δίδονται ἀνάλατοι ἑσπερίδες, καθ' ἃς σερβίρεται πρόστυχον τσάϊ, ἀντὶ φαιδροῦ τινος διαλείμματος τρικυμιώδους στροβίλου ἢ ἠχηρᾶς ἐκπωματώσεως ἀφροστεφοῦς καμπανίτου. Φαντασθῆτε! ἥρωες τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ κύριοι Σωτηρόπουλος καὶ Καραπάνος, ἐκ μέρους δὲ τῆς συμπολιτεύσεως ὁ κ. Τρικούπης μετὰ κόπου καὶ ἀηδίας ἀνοίγων τὰ χείλη του, ὡς ἄνθρωπος, ὅστις ἔχει ἐξασφαλίσει πολὺ καλὰ τῆς δουλειαῖς του. Μεγαλοκτηματίας δυσκίνητος σωματικῶς, συνεννοούμενος διὰ μονοσυλλάβων πρὸς τοὺς ἐπιστάτας ἢ ἐνοικιαστὰς τοῦ κτήματός του. Αὐτὴ εἶνε ἡ εἰκών, αὐτὴ ἡ πραγματικότης».

«Καὶ διατὶ ὄχι; Τί ἄλλο προσεδοκᾶτε ἐκ τῆς ἐπαφῆς μιᾶς μεγάλης δυνάμεως μετὰ μιᾶς μεγάλης ἀδυναμίας; Ἡ πάλη προϋποτίθησιν ἂν μὴ ἰσότητα, βεβαίως ὅμως ἀναλογίαν δυνάμεων. Πάλη ὅμως ἐλέφαντος καὶ μυὸς ἠκούσθη ποτέ; Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅπως κατήντησεν, εἶνε ποντικός, μὲ τὸν ὁποῖον παίζει ἐκ συγκαταβάσεως ἡ προβοσκὶς τοῦ κ. Τρικούπη, ἔχοντος καὶ ἄλλους συναδέλφους, διακρινομένους διὰ τὰς προβοσκίδας των! Ὁ ποντικὸς αὐτὸς τί ἄλλο δύναται νὰ κάμῃ ἢ τὸ πολὺ νὰ πέσῃ εἰς τὸν πλήρη ἐλαίου ἀσκὸν τῆς συμπολιτεύσεως, ἤγουν νὰ αὐτοκτονήσῃ; Καὶ μὰ τὸ ναί, αἱ τελευταῖαι συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, καθ' ἃς εἰς ἐπιφανὴς ὠνόμαζε

βδελυρὰ τὰ οἰκονομικὰ σχήματα ἑτέρου ἐπιφανοῦς καὶ αὐτὸς ἐσταυροκοπεῖτο, ἵνα πείσῃ τὴν Βουλήν, ὅτι δὲν ἑρμηνεύει τὰς ἰδέας ὅλων τῶν ἐπιφανῶν, παρέχουσι πολλοὺς φόβους, ὅτι ὁ ποντικὸς πολὺ μαύρας ἰδέας μελετᾷ κατὰ νοῦν».

«Παλαιοὶ ἁμαρτωλοί, παλαιοὶ Τρικουπικοί, σεβαστοὶ γέροντες, ἀρχαῖοι τῶν ἡμερῶν, ἐξησθενημένοι, ἐκ δέρματος νυκτερίδος καὶ μὲ φωνὴν βαλμᾶ, ἀτροφικοί, ἀναιμικοί, χοιραδικοί, συγχρόνως ἐρίζοντες καὶ γρονθοκοπούμενοι ἀναμεταξύ των, φίλοι ἀλληλοδακνόμενοι, σύμμαχοι ἀλληλοπολεμούμενοι, ἐγκαρδίως μισούμενοι καὶ συνωμοτικῶς ὑποβλεπόμενοι, ἀναβαίνουσι τὸ βῆμα ὑποσκάζοντες καὶ τὸ συγκρατοῦσιν ἀσθμαίνοντες καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ ψυχολογικῇ καὶ παθολογικῇ καταστάσει, ζητοῦσι νὰ πριονίσωσι πρωθυπουργόν, ἀπολαύοντα σιδηρᾶς ὑγείας καὶ τρεφόμενον σχεδὸν μὲ τὸ κρέας τῶν ἀντιπάλων του. Ἀνθρωποφάγος! Ἐὰν ὑπεβάλλοντο ὑπὸ δίαιταν, ἐὰν εἰσῆγον νέον αἷμα εἰς τοὺς παλαιοὺς ἀσκούς των, ἐὰν κατώρθουν νὰ παραστῶσι, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κουρασμένου κόσμου, λογικοί, ἠθικοί, εὐπρόσωποι, ἐὰν ὕψουν τὴν σημαίαν τῶν μεταρρυθμίσεων, ἐὰν οὐ μόνον ὕψουν, ἀλλὰ καὶ εἰργάζοντο ὑπ' αὐτήν, ἐὰν εἰργάζοντο ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, ἐν τοῖς δήμοις των, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις των, ἐὰν ἐθέρμαινον τὸν κόσμον διὰ ῥημάτων νέων καὶ ταῦτα συνώδευον δι' ἐργασίας νέας, τότε ὁ ἀνθρωποφάγος θὰ ᾐσθάνετο ἴσως τὰς πρώτας ἐνοχλήσεις τῆς δυσπεψίας, καὶ ὅπου αὕτη ἐνσκήψῃ, καιρὸς νὰ σκέπτηται κανεὶς καὶ διὰ τὴν ψυχήν του».

Ἐν δὲ τῇ Βουλῇ;

«Ὅλα περνοῦν· δασμολόγια, νομοσχέδια, φόροι νέοι, φόροι παλαιοί. Τέλη μεγάλα, τέλη μικρά. Ὅλα περνοῦν, θητεῖαι βραχύτεραι, ἀπαλλαγαὶ πλειότεραι, διοικήσεις νέαι, νομαρχιακὰ συμβούλια, μεταρρυθμίσεις εἰς αὐτά, μεταρρυθμίσεις εἰς ἐκεῖνα. Μιλιὰ ἐντὸς τῆς Βουλῆς, μιλιὰ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, μιλιὰ εἰς τὸν τύπον. Πρὸς τί ὁ κόπος τῆς κινήσεως τῶν σιαγόνων, ὅταν δυνάμεθα τοὐλάχιστον, ἐν μέσῳ

τόσων ἄλλων κακῶν, στερήσεων, μηνιγγιτίδων, ἀσφυξίας, σεισμῶν, πτώχιας, καταχρήσεων, νὰ ἀπολαμβάνωμεν τὴν συβαριτικὴν αὐτὴν ἀπόλαυσιν. Λούκουλλοι τῆς σιωπῆς! Δόξα σοι ὁ Θεός, ὅτι μᾶς ἔμεινε καὶ αὐτὴ ἡ ἡδονή, ἐν μέσῳ τῆς ἄλλης Κολάσεως. Εἷς ἄνθρωπος μᾶς συμπεριέλαβεν ὅλους ἐν τῇ παλάμῃ του καὶ κάμνει ὅ,τι θέλει. Τὸν εὐχαριστοῦμεν, διότι ἐὰν δὲν εὑρίσκομεν τὴν παλάμην του, πιθανὸν νὰ εὑρίσκομεν τὸ μηδέν. Καλὸν καὶ αὐτό!»

Τοιαύτη κατὰ γράμμα ἦτο ἡ φάσις τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος ἐφόσον συνεδρίαζεν ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν Α΄ αὐτῆς Σύνοδον. Πῶς ἐρρυθμίσθησαν τὰ οἰκονομικά, περὶ τούτων θέλει πραγματευθῇ ἐν πλάτει ὁ εἰδικὸς οἰκονομολόγος τῆς «Ἀκροπόλεως». Τοῦτο μόνον σημειοῦμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἡ ῥύθμισις τῶν οἰκονομικῶν βάσιν εἶχε τὴν πεποίθησιν τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτι ὁ τόπος ἀντέχει εἰς τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ φορολογίαν. Ταύτην ἔχων τὴν πεποίθησιν ὑπέλαβεν ὡς αὐτοκτονίαν τὸ προταθὲν μέτρον τῆς περιτομῆς τῶν τόκων καὶ τῶν χρεωλυσίων καὶ παρουσιάσας προϋπολογισμὸν ἐν ἰσοζυγίῳ καὶ ἐπαναγαγὼν ὅλους τοὺς ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη καταργηθέντας φορολογικοὺς νόμους καὶ ἐπαναγαγὼν ἐν ἰσχύϊ τὸν δρακόντειον ἐκληφθέντα περὶ εἰσπράξεων νόμον, κατώρθωσε νὰ ἐμπνεύσῃ πίστιν καὶ εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ νὰ συνομολογήσῃ τὸ ὡς θαῦμα ἐκληφθὲν δάνειον ἐξ 170 ἑκατομμυρίων, δι' ὧν ἐκανονίσθησαν τὰ ὀχληρότατα κυμαινόμενα τῆς Ἑλλάδος χρέη, ἐπραγματοποιήθη μετατροπὴ δανείων καὶ ἐπετεύχθη μέγιστον ὑπὲρ τοῦ δημοσίου κέρδος. Τὸ οἰκονομικὸν τοῦτο γεγονὸς ἦτο τὸ μέγιστον τοῦ ἐνιαυτοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀνυπολόγιστον δὲ ἔσχεν ἐνίσχυσιν ἡ κυβέρνησις ἐκ τούτου. Ἦτο ἴσως ἡ πρώτη μεγάλη οἰκονομικὴ ἐπιτυχία τοῦ κ. Τρικούπη, ἥτις εὐτυχῶς ὑπῆρξε καὶ ἡ πρώτη οἰκονομικὴ ἐπιτυχία τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ δάνειον τοῦτο ἀνεκούφισε μεγάλως τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Ἑλλάδος, συνδυασθὲν δὲ μετὰ τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως, κατέστησε δυνατὴν τὴν εὐπροσωποτέραν εἰσήγησιν τοῦ

1888 κατὰ τὴν Β' Σύνοδον τῆς Βουλῆς καὶ ἐγέννησε τὴν ἐλπίδα εἰς πάντα μὴ ἑκουσίως πλανώμενον, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887 μέλλει νὰ κλείσῃ μὲ ἰσοζύγιον ἢ μὲ ἐλαφρότατον ἔλλειμμα.

Πλὴν τῶν οἰκονομικῶν τούτων ἀποτελεσμάτων ἡ Α' Σύνοδος διεκρίθη διὰ τὴν ψήφισιν σπουδαιοτάτων δικαστικῶν καὶ στρατιωτικῶν νόμων. Οἱ πρῶτοι ἰδίως ἐξελήφθησαν ὑπὸ πάντων ὡς πρῶτα βήματα ἀληθοῦς δικαστικῆς μεταρρυθμίσεως. Τὸ λυπηρὸν ὅμως ὑπῆρξεν ὅτι διὰ λόγους, οὓς δὲν ἠδυνήθημεν ἔτι νὰ μάθωμεν, κατὰ τὴν Β' Σύνοδον τῆς Βουλῆς, ἐνῷ προηγγέλθησαν ἕτερα δικαστικὰ νομοσχέδια, καὶ ὅμως δὲν εἰσήχθησαν. Καὶ τοῦ μὲν περὶ ἄρσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ἡ εἰσαγωγὴ ἐκρίθη ἄωρος, ἄλλα ὅμως ἦσαν ὡριμώτερα καὶ ὁ τόπος ἠδικήθη ἐκ τῆς διακοπῆς τῶν δικαστικῶν μεταρρυθμίσεων. Σπουδαιότατος ἐπίσης ὑπῆρξεν ὁ περὶ γεωργικῶν Σχολῶν νόμος. Ὡς νομοσχέδιον δὲ διεγεῖραν θόρυβον πολὺν ἦτο τὸ περὶ ἐπιχορηγήσεως πρὸς τὸν διάδοχον καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης δωρεᾶς τοῦ κτήματος τῆς Μανωλάδος. Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐπολέμησαν αὐτὸ μέχρι δυνάμεως, ἀλλ' ὅτε ἐψηφίσθη μόλις ὀκτὼ εὑρέθησαν μὲ ἀρκετὸν θάρρος ἵνα δώσωσι μέλαιναν ψῆφον.

Ἡ Β' Σύνοδος τῆς Βουλῆς ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ὡς καθαρὰ συνέχεια καὶ συνέπεια τῆς πρώτης. Ἡ αὐτὴ ἀνισότης τῶν δυνάμεων μεταξὺ συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως. Ἡ αὐτὴ δύναμις τῆς πρώτης, ἡ αὐτὴ ἀδυναμία τῆς δευτέρας. Ὁ δὲ προϋπολογισμὸς τοῦ 1888 συνέχεια ἐπίσης καὶ συνέπεια τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1887. Ὅτε ὑπεστήριξεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰσάγων τὸν προϋπολογισμόν, ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1887 θὰ κλείσῃ μὲ ἰσοζύγιον, ἡ Βουλὴ ἔμεινεν ἔκθαμβος. Παρελθούσης ὅμως τῆς πρώτης ἐκπλήξεως, ἐκτιμηθέντων δὲ καλῶς τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἀριθμῶν, ἡ ἀνεξάρτητος κοινὴ γνώμη ἐπίστευσεν ἐπὶ τὸ ἰσοζύγιον ἢ ἐπὶ ἐλάχιστον ἔλλειμμα. Ἡ διαδοθεῖσα αὕτη πίστις νέαν καὶ πάλιν περιῆψε δύναμιν εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἐκ βάθρων δὲ ἐκλόνισε τὴν ἀντιπολίτευσιν.

Ὁ δεύτερος οἰκονομικὸς λόγος τοῦ κ. Τρικούπη, πρωτοφανὲς ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βουλῇ ἀριστούργημα ῥητορικῆς ἀκμῆς καὶ οἰκονομολογικῆς δεινότητος, ἐξάλισε κυριολεκτικῶς τὴν ἀντιπολίτευσιν· ἀρχηγοὶ καὶ ἐπιφανεῖς κατετροπώθησαν. Ἔκτοτε ἐννοήσαντες τὸ ἄχρηστον ἑαυτῶν ἐν τῇ Βουλῇ, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς πτώσεως ἢ τοὐλάχιστον τὸν κλονισμὸν τῆς κυβερνήσεως, ἐτράπησαν τὴν προσφιλῆ των ὁδὸν τῆς ἀποχωρήσεως· αὕτη ἀφ' ἑνὸς ἔκαμε τόσην ἐντύπωσιν εἰς τὸν τόπον, ὅσην θὰ ἐνεποίει ἡ ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ἀποχώρησις τῶν κλητήρων τῆς Βουλῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ κατεκρίθη ὑπὸ ἐχθρῶν καὶ φίλων, πλὴν τῶν ἐξ ἀνάγκης καὶ ἕνεκα αὐτοσυντηρησίας ἠναγκασμένων νὰ συνηγορῶσιν ὑπὲρ ὅλων τῶν μωριῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Οἱ κυριώτεροι τῶν ψηφισθέντων νόμων ἦσαν οἱ ἀφορῶντες τὴν κωδικοποίησιν τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων, ὡς καὶ οἱ περὶ σιδηροδρόμων ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἀγρίνιον καὶ ἀπὸ Μύλων εἰς Καλάμας. Οὔτε ἐκπαιδευτικά, οὔτε δικαστικά, οὔτε διοικητικὰ νομοσχέδια εἰσήχθησαν ἐξ ἐκείνων, ἅτινα ἐδίψα ἡ δημοσία γνώμη.

Ἕτερα σπουδαῖα γεγονότα κατὰ τὸ 1887 ἦσαν αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί, ἀποβᾶσαι καὶ αὐταὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως, τῶν δήμων ἀτυχῶς μὴ χειραφετηθέντων εἰσέτι ἀπὸ τῆς πολιτικῆς. Ἐπίσης ἡ περιοδεία τῶν βασιλέων μετὰ τοῦ διαδόχου ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον, ὁ λαὸς τῆς ὁποίας ἐξεδήλωσε βασιλικώτατα φρονήματα.

Αἱ ἐσοδεῖαι ἐν γένει ὑπῆρξαν μᾶλλον καλαὶ ἢ κακαί, ἡ ἐμπορικὴ κίνησις διεκρίθη διὰ τὴν ζωηρότητα αὐτῆς, τὰ τελωνεῖα διὰ τὰς εἰσπράξεις των, καὶ ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ διὰ τὴν ἀμείλικτον καταδίωξιν τῶν τελωνειακῶν καταχρήσεων.

Ἐν γένει τὸ 1887 ὑπῆρξε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐπανορθωτικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

9 Ἰανουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῇ κυρίᾳ

Χάγγαρτ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ κ. Ῥότσχιλδ, ὁ κ. Οὔϊλσων, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ ἡ βαρωνὶς Κόζεκ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΝΕΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκ Πετρουπόλεως ἀπεστάλη ἡμῖν ἐσχάτως γαλλιστὶ συντεταγμένον βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν». Ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ κρύπτεται ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Topchi, ἢ Τοπτσῆς, ὅπερ ἐδανείσθη ἐκ τῆς τουρκικῆς γλώσσης, σημαῖνον πυροβολητήν.

Τὸ μέρος τοῦ βιβλίου του τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ἑλλάς διαλαμβάνει ὀκτὼ σελίδας, ἐν αἷς γίνεται λόγος διαδοχικῶς περὶ τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τοῦ δόκτωρος Σχλῆμαν, περὶ τοῦ Τρικούπη, περὶ τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας καὶ περὶ τῆς Αὐλῆς· περὶ δὲ τοῦ κ. Τρικούπη ἐκφράζεται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου τούτου πολιτικοῦ εἶνε λίαν γνωστὸν ἐν Εὐρώπῃ, ὥστε νὰ ἀποπειραθῶμεν νὰ καταστήσωμεν αὐτὸ γνωστότερον... Ἔκτακτος εἶνε ἡ φιλεργία τοῦ ἀνδρός, μὴ ὀπισθοδρομοῦντος καὶ πρὸ τῶν βαρυτάτων μόχθων. Πρόεδρος ὢν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, κατέχει συγχρόνως τὰ χαρτοφυλάκια δύο ὑπουργείων· εἶνε εἷς τῶν ἐξοχωτέρων ῥητόρων τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ σταθερότης τοῦ χαρακτῆρός του θαυμασίως ἁρμόζεται εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς πατρίδος του.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἰανουαρίου 1888.

ΑΙ ΤΕΛΩΝΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

Κατὰ τὰ ἔτη	1885	1886	1887
Ἰανουάριος	1,805,801	1,441,021	2,436,043
Φεβρουάριος	1,664,715	1,380,011	2,422,298
Μάρτιος	1,388,026	1,565,213	2,466,536
Ἀπρίλιος	1,492,739	1,079,236	2,114,258

Κατὰ τὰ ἔτη	1885	1886	1887
Μάϊος	1,546,998	1,174,609	1,872,825
Ἰούνιος	1,268,922	1,321,857	1,958,933
Ἰούλιος	1,220,560	1,714,779	2,161,783
Αὔγουστος	2,496,853	3,019,188	3,808,548
Σεπτέμβριος	2,546,270	3,590,612	4,897,206
Ὀκτώβριος	2,477,142	3,262,279	4,199,200
Νοέμβριος	2,555,611	3,098,244	3,198,329
Δεκέμβριος	1,941,345	2,949,782	3,100,000

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 Ἰανουαρίου 1888.

ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Ἁπανταχοῦ τῆς Θεσσαλίας τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ εἶνε ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως· ἀκόμη καὶ εἰς τὰ ἔσχατα χωρία τῆς Θεσσαλίας τὸ ὄνομα τοῦ κ. Τρικούπη εἶνε δημοφιλέστατον. Ὡς μικρὰν ἀπόδειξιν τοῦ φρονήματος τοῦ τόπου σημειῶ ὅτι κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους οἱ ἡμεροδεῖκται οἱ ἔχοντες ἄνωθεν τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Τρικούπη, εὑρίσκοντο εἰς μεγάλην ζήτησιν· ἀκόμη καὶ ἐκ τῶν χωρίων πολλοὶ ἠγόραζον τοιούτους, οὕτως ὥστε ὅλοι ἐξηντλήθησαν ἐνταῦθα. Τέλος, τί τὰ θέλετε· ἡμεῖς ἐδῶ δὲν ἠξεύρομεν τί ἐστι ἀντιπολίτευσις, οὔτε ὑπάρχει τοιαύτη ἐν Λαρίσσῃ, ἂν καὶ πολλαὶ τῶν π ρ α κ τ ό ρ ω ν ἐνέργειαι καταβάλλονται, ὅπως πιστευθῇ ὅτι ζῇ αὕτη ἐνταῦθα.

ΩΡΑ, 7 Ἰανουαρίου.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗ

Ἡ κυρία Εὐφροσύνη Κασσαβέτη καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Ἀλέξανδρος Κασσαβέτης ἐδωρήσαντο πρὸς τὸ ἔθνος τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἁλμυροῦ

τῆς Θεσσαλίας μέγα ἰδιόκτητον αὐτῶν κτῆμα, πρὸς σύστασιν, ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῷ καὶ διατήρησιν γεωργικῆς σχολῆς, χθὲς δὲ τὴν μεσημβρίαν ὑπεγράφη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ δωρητήριον συμβόλαιον ὑπὸ τοῦ κ. Χαριλάου Τρικούπη, προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Κασσαβέτη, δι' ἑαυτὸν καὶ ἐν ὀνόματι τῆς μητρός του κυρίας Εὐφροσύνης Κασσαβέτη. Διὰ τοῦ συμβολαίου τούτου ὁ κ. Ἀλέξανδρος Κασσαβέτης καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ κυρία Εὐφροσύνη Κασσαβέτη, θέλοντες νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν τοῦ μακαρίτου πατρὸς καὶ συζύγου αὐτῶν Δημ. Κασσαβέτη, ὡς καὶ τὴν ἰδίαν ἐπιθυμίαν, πρὸς διηνεκῆ ἀνάμνησιν τῆς οἰκογενείας Κασσαβέτη, δωροῦσι πρὸς τὸ δημόσιον τῆς Ἑλλάδος, ἐλεύθερον παντὸς πραγματικοῦ βάρους, τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἁλμυροῦ τῆς Θεσσαλίας κείμενον ἰδιόκτητον κτῆμά των, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀϊδίν», μεθ' ὅλων τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, μηχανῶν, γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ παντὸς ἄλλου σκεύους, χρησίμου εἰς τὴν καλλιέργειαν, ὡς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὑπαρχόντων ζῴων. Τὴν δωρεὰν ταύτην ποιοῦσιν ὑπὸ τὸν ρητὸν καὶ ἀπαράβατον ὅρον, νὰ χρησιμεύσῃ τὸ δωρούμενον κτῆμα πρὸς σύστασιν, ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῷ καὶ διατήρησιν γεωργικῆς σχολῆς, ἥτις θέλει φέρει τὴν ἐπωνυμίαν «Κασσαβέτειος». Ὁ κ. Τρικούπης ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἰδιότητά του ἐδήλωσεν, ὅτι δέχεται τὴν πρὸς τὸ δημόσιον τῆς Ἑλλάδος δωρεὰν τῶν εἰρημένων φιλογενῶν δωρητῶν καὶ παραλαμβάνει εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ δημοσίου τὸ δωρούμενον κτῆμα μετὰ τοῦ τεθέντος ὑπὸ τῶν δωρητῶν ὅρου τῆς συστάσεως καὶ ἐγκαταστάσεως ἐν τῷ δωρουμένῳ κτήματι γεωργικῆς σχολῆς, μελλούσης νὰ φέρῃ τὴν ἐπωνυμίαν «Κασσαβέτειος», ἐξέφρασε δὲ πρὸς τὸν φιλογενῆ δωρητὴν κ. Ἀλέξ. Κασσαβέτην καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ κυρίαν Εὐφροσύνην Κασσαβέτη τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ φιλογενεῖ πράξει αὐτῶν.

8 Ἰανουαρίου.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ ἡ βαρωνὶς Κόζεκ παρέθηκαν χθὲς ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς αὐστριακῆς πρεσβείας γεῦμα εἰς τὸν κ. Χ. Τρικούπην, καὶ τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Αὐγερινόν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Ἰανουαρίου.

ΤΙ ΜΑΣ ΕΔΩΣΑΝ ΤΑ ΤΕΛΩΝΕΙΑ.

Μεθ' ὅλον τὸ προβλεπόμενον ὑπέρογκον ποσὸν εἰς ὃ θὰ ἔφθανον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις, οὐχ ἧττον τὸ χθὲς ἀγγελθὲν σύνολον αὐτῶν ἀνελθὸν εἰς 34,635,964 κατέπληξε δικαίως πάντας. Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά, ὡς πρὸς μὲν τὸ 1886 ἀνῆλθεν εἰς ἐννέα ἑκατομμύρια, ὡς πρὸς δὲ τὸ 1885 εἰς δώδεκα ἑκατομμύρια.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο παντὸς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εὐλόγως θὰ διέθρυπτε τὴν φιλοτιμίαν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον εἶνε δικαιότερον νὰ διαθρύψῃ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ κ. Τρικούπη, καθόσον ἡ ἀντιπολίτευσις ἐμερίμνα μετὰ ζήλου ἀξίου ὑποθέσεως ἀφορώσης αὐτήν, καὶ ὄχι τὴν κυβέρνησιν, νὰ παραστήσῃ ὡς ἀδύνατον τὴν εἴσπραξιν τοιούτου ποσοῦ ἐκ τῶν τελωνείων καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον αὐτὸ νὰ βασίζηται διὰ νὰ ζητῇ τὴν πτῶσιν τοῦ ὑπουργείου καὶ τὴν ἔλευσιν αὐτῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἐὰν ἀντὶ τούτου ἡ ἀνόητος περιωρίζετο νὰ διατείνηται, ὅτι εἶνε τρομερὰ φορολογία ἡ διὰ τῶν τελωνείων ἐπιβολὴ 35 ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα καιρίως ἐθλίβη ὁ κ. πρωθυπουργός, διότι δὲν ἀνῆλθον εἰς 37, ὡς τὰ προϋπελόγιζε, δὲν θὰ εἶχε τώρα ἀνάγκην νὰ κοκκινίζῃ ἢ νὰ κιτρινίζῃ ἀπὸ ἐντροπὴν ἢ ἀπὸ πεῖσμα.

Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἄφησεν ἀνοησίαν, ἣν νὰ μὴ διαπράξῃ, εἰς ὄφελος τῆς κυβερνήσεως, καὶ δὲν πρόκειται νῦν περὶ τούτου. Ὁ κ. Τρικούπης, ὡς οἰκονομολόγος, ἐν τῷ ζητήματι αὐτῷ ηὐδοκίμησεν· ἡ κατὰ ἓν καὶ ἥμισυ ἢ δύο ἑκατομμύρια διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον τῶν εἰσπραχθέντων πρὸς τὰ προϋπολογισθέντα εἶνε ἀναξία λόγου· ἄλλως τε δὲ εἰσηγούμενος τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888 ἐν τῇ Βουλῇ ἀρκούντως ἐδικαιολόγησε τὴν διαφορὰν αὐτήν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 9 Ἰανουαρίου.

Ἡ «Πρωΐα» καθ' ὃ θηλυκοῦ γένους, ζηλεύει, φοβερὰ ζηλεύει, καὶ τῆς πτωχῆς τῆς ἐκάθισεν εἰς τὸ στομάχι ὅτι οἱ ξένοι ἐπαινοῦσι τοὺς ἐχθρούς της, ὅτι καὶ οἱ Ἰάπωνες ἀκόμη τοὺς παρασημοφοροῦσι καὶ δὲν εὑρέθη κανεὶς νὰ εἴπῃ ἕνα καλὸν λόγον καὶ δι' αὐτήν..... οὗτος εἶνε ὁ κόσμος αὐτῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ ζῇ καὶ ἀναπνέει, τὸ μέγα χαλκεῖον ἐν τῷ ὁποίῳ κατασκευάζει τοὺς κεραυνούς της, τοὺς ὁποίους θῆλυς Ἥφαιστος διευθύνει ἐναντίον τοῦ Τιτᾶνος αὐτοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅστις εὐτυχέστερος τῶν πάλαι Ἑκατογχείρων καὶ Βριάρων, οὐ μόνον ἠπείλησεν, ἀλλὰ καὶ κυριεύσας κατέχει στερρῶς τὸν Ὄλυμπον....τῆς ἐξουσίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 9 Ἰανουαρίου.

Χθὲς τὴν 5 ½ ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Προεξοφλητικῆς τῶν Παρισίων Τραπέζης κ. Φινέ, ὅστις παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν. Ὡς ἐμάθομεν, ἡ συνομιλία περιεστράφη εἰς τὰ τῆς ἀναδοχῆς τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Λάρισσαν σιδηροδρόμου, ἰδίᾳ δὲ περὶ τὸ ζήτημα τῆς πραγματικῆς ἐγγυήσεως τοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου τούτου καταβληθησομένου κεφαλαίου ἐξ 84 ἑκατομμυρίων καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ. Ὁ κ. Φινὲ ἐγευμάτισε χθὲς τὴν ἑσπέραν παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Γαλλίας κ. Μονθολών, ἀναχωρεῖ δὲ τὴν Κυριακὴν εἰς Ἰσθμίαν.

ΡΩΜΗΟΣ

Περικλέτος, Φασουλῆς,
εἰς τὸν μπάλο τῆς Αὐλῆς.

κι' ἂν 'βρῇ τὸ ἰσοζύγιον θὰ φθάσῃ τοὺς χιλίους;

Π — Ποιὸ εἶνε τοῦτο, Φασουλῆ, τὸ εὔμορφο κομμάτι;
Φ.— Ἡ Ἐρινοῦλα ἡ καλὴ καὶ ἀφρομαγουλάτη.
Π.— Ἀμμὲ αὐτὸς ποῦ ὁμιλεῖ μαζί μὲ τὸν Τρικούπη;

Φ.— Ὁ κύριος Σιμόπουλος, βαθὺ σοφίας κιοῦπι.
Π.— Καὶ τί νὰ λέγῃ ἆρά γε ποῦ σκύβει ὁλοένα;
Φ.— Θὰ λέγῃ γιὰ τὰ δάνεια τὰ ἑνοποιημένα.
Τοιαῦτα πάντα σκέπτονται οἱ ἄνδρες οἱ μεγάλοι,
κι' ἐνῷ ἀμέριμνοι πηδοῦν εἰς τὸν χορὸν οἱ ἄλλοι
ἐκεῖνοι διὰ σοβαρὰ παρλάρουν γεγονότα....
Π.— Ἀμμ' ἔτσι βγάζουν τὸ ψωμὶ μὲ κόπον καὶ ἱδρῶτα.
Φ.— Μὰ νὰ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς μὲ τὸ βαρύ του ἦθος.
Π.— Καὶ πῶς τὸν Ἀνατέλλοντα δὲν τὸν φορεῖ 'στὸ στῆθος;
Φ.— Εἶπε ποτὲ 'στὸν ἔνδοξον Πομπήϊον ὁ Σύλλας
πῶς προσκυνοῦν τὸν ἥλιον εἰς τῆς αὐγῆς τὰς πύλας
ἢ ὅταν εἰς τὴν δύσιν του κατέρχεται βραδέως...
Π.— Τί λές, μωρὲ ἀντίχριστε;
Φ.— Σοῦ ὁμιλῶ σπουδαίως,
καὶ θὰ σοῦ δίδω πάντοτε τοιαύτας ἀπαντήσεις,
ὅταν μοῦ κάμνεις, Περικλῆ, τοιαύτας ἐρωτήσεις.
Π.— Γιατί, μωρέ, δὲν τὸν φορεῖ;
Φ.— Καὶ εἶνε τάχα κόπος
νὰ 'δῇς πῶς εἰς τὸ στῆθος του δὲν μένει πλέον τόπος
διὰ τοὺς ἀνατέλλοντας καὶ δύοντας ἡλίους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 10 Ἰανουαρίου 1888.

Μᾶς ἀπεστάλη ἐκ Λονδίνου κομψότατα ἐκτετυπωμένον τεῦχος ὑπὸ τὸν τίτλον τὰ «Οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος». Ἐν αὐτῷ περιέχονται ἐν ἀγγλικῇ μεταφράσει ὁ πολύκροτος λόγος ὃν ἀπήγγειλεν ἐν τῇ τελευταίᾳ βουλευτικῇ Συνόδῳ ὁ πρωθυπουργὸς εἰσάγων τὸν προϋπολογισμόν, ἕπονται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ ὁμιλίαι τοῦ κ. Τρικούπη, ἀπαντῶντος εἰς τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀντιπάλων ἐν τῇ συζητήσει τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τοῦ τεύχους προετάχθη σύντομος πρόλογος, ἐν ᾧ οἱ πρωθυπουργικοὶ λόγοι ἐξαίρονται ὡς ἐξόχως ρητορικοί, διαυγεῖς τὸ νόημα, καὶ ἔντονοι τὴν φράσιν. Τὴν ἔκδοσιν τοῦ περικόμψου ἐκ Λονδίνου φυλλαδίου συνιστῶμεν κυρίως εἰς τὴν «Πρωΐαν», ὡς πλουσιωτάτην πηγὴν ἀρθρογραφίας μετὰ τὸν κ. Τσέστων, τὸν Σαλὰρ Γιούγκ, καὶ τὰς ἐκ Τριπόλεως ἀλληλογραφίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 Ἰανουαρίου 1888.

Ὁ κ. Φινέ, διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν τῷ ὄντι γαλλικῆς εὐγενείας εὐηρεστήθη νὰ διαβεβαιώσῃ ἕνα τῶν ἡμετέρων συντακτῶν, ὅστις ἐπεσκέφθη αὐτόν, ὅτι αἱ μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη διαπραγματεύσεις εἰς οὐδὲν ἀπέληξαν ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα, τοῦ κ. Τρικούπη μὴ στέργοντος νὰ ὑποβάλῃ τὸ ἔθνος εἰς νέας ὑποχρεώσεις πρὶν ἐξασφαλισθῇ ἡ ἕνωσις τῆς γραμμῆς ταύτης μετὰ τοῦ γενικοῦ τῶν εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρόμων συμπλέγματος.

Ὁ κ. Φινὲ ἀναχωρεῖ αὔριον εἰς Ἰσθμίαν· ἐκεῖθεν δὲ λίαν προσεχῶς μεταβήσεται εἰς Παρισίους, ὅθεν δὲν θέλει ἐπανέλθει, εἰμὴ κατὰ τὰ τέλη Ἀπριλίου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Ἰανουαρίου.

Η ΕΛΛΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1887

Τὸ μόνον ἴσως ἔτος, καθ' ὃ ἐλειτούργησεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ὁλοταχῶς ἡ Τρικουπικὴ κυβερνητικὴ μηχανὴ ἦν τὸ ἐκπνεῦσαν 1887· ὁ προϋπολογισμὸς ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ κ. Τρικούπη, ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη, χωρὶς νὰ τεθῇ κανὲν ἐμπόδιον, οὔτε ἄνωθεν οὔτε κάτωθεν, οὔτε δεξιόθεν οὔτε ἀριστερόθεν. Δικτατορία πλήρης καὶ ἀκεραία. Τὰ ἀποτελέσματα δὲ ὑπῆρξαν καὶ εὐχάριστα καὶ δυσάρεστα· εὐχάριστα μὲν διότι ἀπεδείχθη, ὅτι διὰ τούτου μόνον τοῦ συστήματος τῆς βαρείας φορολογίας καὶ τῆς ἐνεργητικῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς ἐπέρχεται ἰσοζύγιον μεταξὺ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κράτους· δυσάρεστα δέ, διότι ἀπεδείχθη ματαία ἡ ἐλπὶς καὶ διελύθη εἰς πομφόλυγα ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον πάντες, καὶ οἱ σὺν καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, ἐπίστευον, ὡς εἰς κἄτι αὐταπόδεικτον καὶ φυσικόν, τὸ ὅτι δηλαδὴ διὰ τοῦ ἰσοζυγίου λύεται τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἰσοζύγιον ἐπῆλθε, καὶ ὅμως τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα μένει ἄλυτον, καὶ ὄχι μόνον ἄλυτον, ἀλλὰ καὶ ἀπο-

βαίνει δσημέραι ἀκανθωδέστερον καὶ προσλαμβάνει δλοὲν ὀξύτητα νοσήματος κακοηθεστάτου, ἀπειλοῦντος μοιραίαν καταστροφήν. Διὰ τοῦτο εἶνε λυπηρότατον εἰς τὸν γράφοντα τὴν ἱστορίαν νὰ μνημονεύῃ γεγονότος τοσαύτας ἀπογοητεύσεις προξενήσαντος, τοῦ γεγονότος, ὅτι ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἐνομίσαμεν, ὅτι ἀνεῴγη πρὸ ἡμῶν ἡ θύρα ἡ δίδουσα δίοδον εἰς τὰ δώματα τῆς εὐημερίας καὶ τῆς τάξεως, προσεκρούσαμεν τὴν ῥῖνα ἐπὶ ἄλλου σιδηροῦ παραθυροφύλλου, ἑρμητικώτερον κεκλεισμένου. Θλιβερὸν ἰδίως διὰ τὸν διακεκριμένον πολιτευτήν, οὗ τὸ ὄνομα ἐσαεὶ ἔσται συνδεδεμένον μετὰ τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας τῆς τελευταίας δεκαετίας, καὶ τοῦ ὁποίου τὸν εὔκρινῆ καὶ ἀποφασιστικὸν τύπον φέρουσι καθ' ὅλον τοῦτον τὸν χρόνον, ὡς ζωηρὸν ἐκμαγεῖον, πάντα τὰ οἰκονομικὰ πράγματα, ἀπὸ τοῦ τελευταίου κυβερνήτου τῆς καταδιωκούσης λαθρεμπόρια ἀτμοτελωνίδος, μέχρι τοῦ ἀνωτάτου prince-des-finances τοῦ διενεργοῦντος ἐν τῇ haute Banque τῶν Παρισίων τοὺς ἐπανειλημμένους καὶ ἄνευ τέλους οἰκονομικοὺς συνδυασμοὺς τῆς Ἑλλάδος. Λυπηρὸν καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ δι' ὅλον τὸν ἑλληνισμόν, διότι ἂν ὁ ἀδάμαστος αὐτὸς χαρακτήρ, δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν, τυγχάνει πρόδηλον ὅτι τὸ ἄλυτον τοῦ προβλήματος κεῖται ἐν αὐτῇ τῇ φύσει αὐτοῦ, ὅτι εἰς ὃ σημεῖον περιέστη τὸ νόσημα ἄλλη θεραπεία δὲν ὑπολείπεται ἢ ἡ διὰ τῆς ἐγχειρήσεως· ὁ ἀσθενὴς βεβαίως δυσανασχετεῖ, ἀποτροπιάζεται, διαμαρτύρεται, ἀλλ' ὁ ἐγχειριστὴς φαίνεται ἐν ἀπόπτῳ, ἀπαίσιος μὲν καὶ φοβερός, βεβαίως ὅμως ὡς μόνος σωτὴρ τοῦ πάσχοντος.

Ὁ λόρδος Βήκονσφιλδ, ὁ πρωτοτυπότερος πολιτευτὴς τῆς Ἀγγλίας καὶ βεβαίως εἷς τῶν περιεργοτέρων ἀνδρικῶν τύπων ὅλων τῶν ἐθνῶν, κατίσχυσε καὶ ὡς ἰδιώτης καὶ ὡς ὑπουργὸς διὰ τῆς ἀκάμπτου θελήσεώς του, τῆς προχωρούσης μέχρι πείσματος· εἶχεν ὡς ἔμβλημα ἐν τῷ οἰκοσήμῳ τὸ περίφημον ῥῆμα: «Forte nihil difficile». Ὁ κ. Τρικούπης, εἰ καὶ ἀναγράφων ἐν τῷ θυρεῷ του πολὺ μετριώτερον

ἀξίωμα, ἀναμφιβόλως ἐμφορεῖται ἐν τῇ πολιτικῇ δράσει ὑπὸ τοῦ Βηκονσφιλείου γνωμικοῦ: «Εἰς τὴν ἰσχυρὰν θέλησιν οὐδὲν ὑπάρχει τὸ δυσχερές». Εὐχηθῶμεν ὅπως καὶ ἐνταῦθα ἐπαληθεύσῃ ἡ γνώμη αὕτη, διότι μετὰ τῆς ἀτομικῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀνδρὸς συνδέεται καὶ ἡ ὅλη ἐπιτυχία τῆς πατρίδος.

Ἡ δημοσία πίστις ἡμῶν, μεθ' ὅλα ταῦτα, ἐνισχύθη εἰς βαθμὸν ἀπροσδόκητον, καὶ μεθ' ὅλην τὴν ὑπερφόρτωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους διὰ δημοσίου χρέους ὀφθαλμοφανῶς δυσαναλόγου πρὸς τὴν παραγωγικὴν δύναμίν του, οἱ ἐν Εὐρώπῃ κεφαλαιοῦχοι ἤρχισαν νὰ δεικνύωσι συμπάθειαν πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ χρεώγραφα, ἐξ οὗ ἐπῆλθεν ἡ λίαν εὐχάριστος ὑπερτίμησις αὐτῶν. Ἡ συνομολόγησις τοῦ δανείου τῶν 135 ἑκατομμυρίων ὑπῆρξεν ὑπὲρ πᾶσαν προσδοκίαν εὐνοϊκή. Αἱ τιμαὶ τῶν δημοσίων χρεωγράφων αἱ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τοῦ 1887 σημειωθεῖσαι, ἦσαν κατὰ πολὺ ἀνώτεραι τῶν τοῦ 1886, ἀναντιρρήτως δὲ τὸ λίαν εὐφρόσυνον τοῦτο ἀποτέλεσμα ὀφείλεται εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην ἣν ἐμπνέει πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν τὸ ἄτομον τοῦ κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ συνδυασμὸς τῶν διαφόρων περιστάσεων, ὧν ἕνεκεν τεκμαίρεται πᾶς ὁ ἔχων τὸ κοινὸν μέτρον τοῦ νοῦ, ὅτι ἡ ἐν τοῖς πράγμασι παρουσία αὐτοῦ ἔσται μακροχρόνιος. Ἀληθὲς ὅμως εἶνε, ὅτι εἰς τὴν ἐπίρρωσιν τῆς δημοσίας πίστεώς μας συνέβαλλον καὶ τεχνητά τινα μέσα, οἷον ἡ ἐπιτηδεία ῥεκλάμα, αἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δεξιαὶ δημοσιεύσεις καὶ ἄλλα ἀήθη τέως παρ' ἡμῖν, ἀλλ' εἶνε ζήτημα ἂν οἱ μοχλοὶ οὗτοι θὰ ἴσχυον νὰ σαλεύσωσι τοὺς ὀγκολίθους τοῦ χρηματιστικοῦ κόσμου ἄνευ τοῦ γοήτρου, ὅπερ ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φίλων τῆς Ἑλλάδος τὸ ὄνομα τοῦ κ. Τρικούπη.

Ἐπιθεωρήσωμεν τώρα ἄλλο θέμα πολὺ θυμηδέστερον, τὸ τῆς προαγωγῆς τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1886 ἐλειτούργουν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα σιδηρόδρομοι ἐκτάσεως 504 χιλιομέτρων, ἐξ ὧν 10 εἶχεν ἡ ἑταιρεία Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, 210 ἡ τῆς Πελοποννήσου, 65 ἡ τοῦ Λαυρείου, 13 ἡ τοῦ Κατακώ-

λου καὶ 206 ἡ τοῦ Θεσσαλικοῦ. Ἐντὸς τοῦ 1887 προσετέθησαν εἰς τὸν Πελοποννησιακὸν σιδηρόδρομον 96 χιλιόμετρα, ἀποπερατωθείσης ἐντελῶς τῆς μέχρι Πατρῶν γραμμῆς αὐτοῦ. Οὕτω οἱ τὴν ὥραν ταύτην κινούμενοι ἐν Ἑλλάδι σιδηρόδρομοι ἔχουσιν ἔκτασιν 600 χιλιομέτρων, πρᾶγμα καταπληκτικῶς εὐχάριστον, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἐλεεινὴν ἐκείνην κατάστασιν εἰς ἣν πρὸ τετραετίας ἔτι εὑρισκόμεθα μὲ τὰ ἀμετακίνητα 10 χιλιόμετρα τοῦ Πειραϊκοῦ σιδηροδρόμου. Μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγωνται, εἶνέ τις ἠναγκασμένος νὰ ὁμολογῇ πάντοτε ὅτι ἐπὶ τῇ ἐξόχως ἐκπολιτιστικῇ ταύτῃ ὠθήσει ὀφείλει χάριν καὶ θὰ ὀφείλῃ ἐσαεὶ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅστις διὰ τῆς ἰδιαζούσης τῷ χαρακτῆρί του ἐπιμονῆς κατώρθωσεν ὡς πρὸς τοῦτο νὰ ἐξαλείψῃ τὸ στίγμα τῆς βαρβαρότητος ἀπὸ τοῦ μετώπου τῆς πατρίδος μας καὶ νὰ κατατάξῃ αὐτὴν μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν τῆς ὑφηλίου. Τὸ ὅτι εἰς τοὺς πίνακας τῆς παγκοσμίου σιδηροδρομικῆς στατιστικῆς δὲν κατατάσσεται πλέον ἡ Ἑλλὰς ὑποκάτω τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Σερβίας, τῆς Καφραρίας καὶ τῆς Παταγωνίας, ὀφείλεται βεβαίως τῷ νῦν πρωθυπουργῷ αὐτῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 11 Ἰανουαρίου.

ΜΙΑ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Μία ἀπὸ τὰς ὡραίας καὶ πιστῶς ἀπεικονιζούσας τὴν μορφὴν τοῦ λόρδου Βύρωνος εἰκών, εἶνε ἡ μικρὰ ἀλλ' ὡραιοτάτης τέχνης, ἣν κέκτηται ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης. Αὕτη ἐγράφη ὅταν ἔζη ὁ Βύρων ἀκόμη, ἀνῆκε δὲ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Βύρωνος, ἐξ ἧς περιῆλθεν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δουκὸς τῆς Κουμβερλάνδης. Ὅτε δὲ μετέβη ὁ ἀείμνηστος Σπυρίδων Τρικούπης εἰς Λονδῖνον, ὡς πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος, ὁ δοὺξ τῆς Κουμβερλάνδης προσέφερε τὴν εἰκόνα εἰς τὸν ἄνδρα, ὅστις μετὰ τοσαύτης δυνάμεως ἀπεικόνισε τὸ πένθος, ὅπερ ἐνέπλησε τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου τοῦ αἰῶνος ποιητοῦ. Τὴν εἰκόνα κατέχει σήμερον ἡ οἰκογένεια τοῦ

κ. Τρικούπη, καὶ δύναταί τις νὰ ἴδῃ τὴν θαυμασίαν ταύτην εἰκόνα, ἐν ᾗ φαίνεται ἡ ἀνθηρὰ καλλονὴ τοῦ Βύρωνος, ἑνὸς ἐκ τῶν τελειοτέρων τύπων τῆς ἐποχῆς του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 11 Ἰανουαρίου.

Πρὸ μεσημβρίας τῆς χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καλέσας παρ' ἑαυτῷ τὸν τμηματάρχην τοῦ τμήματος τῆς γεωργίας καὶ ἐπιθεωρητὴν αὐτῆς κ. Π. Γεννάδιον, ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ τὰ κατὰ τὴν μέλλουσαν νὰ ἱδρυθῇ «Κασσαβέτειον Γεωργικὴν Σχολὴν» καὶ συνεσκέφθη μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἱδρύσεώς της. Ὁ κ. Γεννάδιος λίαν προσεχῶς, ἴσως ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, μεταβαίνει εἰς τὸ δωρηθὲν εἰς τὸ ἔθνος ὑπὸ τῆς οἰκογενείας Κασσαβέτη κτῆμα «Ἀϊδὶν» πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ.

Εἶνε εὐνόητον, ὅτι περιττὴ ἀποβαίνει πλέον ἡ ἵδρυσις τῆς Τριανταφυλλιδείου γεωργικῆς σχολῆς ἐν Λαρίσῃ, ἀφοῦ πρόκειται νὰ συστηθῇ ἤδη ἡ Κασσαβέτειος. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων δύο, τῆς ἐν Ἀθήναις καὶ τῆς ἐν Τριπόλει, ἐπίσης συνενοήθη χθὲς ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ κ. Γενναδίου καὶ ἐπίκειται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἡ δημοσίευσις τοῦ κανονιστικοῦ περὶ αὐτῶν διατάγματος, ἑτοίμου κατὰ πάντα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 13 Ἰανουαρίου 1888.

Ὁσημέραι ἀναφαίνονται τὰ μεγάλα ὠφελήματα ἀπορρέοντα ἀπὸ τῆς σώφρονος καὶ λελογισμένης πορείας, ἣν ἀκολουθεῖ ἡ παροῦσα κυβέρνησις. Μεταξὺ δὲ τῶν πολλῶν καὶ λίαν ὠφελίμων αὐτῆς νομοθετημάτων καταλέγεται καὶ ὁ ἐν μιᾷ τῶν συνεδριάσεων τῆς παρούσης βουλευτικῆς συνόδου ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμος περὶ ἐμπορικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἑλβετίας. Τὸν ἀνωτέρω νόμον εἰσάγουσα ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἐπιψήφισιν, εἶχε πάντοτε ὑπ' ὄψιν ἓν τῶν κυριωτέρων προϊόντων τοῦ τόπου μας, τὴν σταφίδα, τῆς ὁποίας

μεγίστη κατανάλωσις γίνεται ἐν τῇ εἰρημένῃ χώρᾳ. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ ὅτι τὰ μετέπειτα δὲν ἐβράδυναν νὰ καταδείξωσιν ἀσφαλεῖς τοὺς προϋπολογισμούς του ἐκείνους, γνωρίζομεν σήμερον τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις τὴν κομισθεῖσαν ἐξ Εὐρώπης εἴδησιν, καθ' ἣν τὸ ἐν Βέρνῃ ἐθνικὸν συμβούλιον ἐψήφισε διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας τὴν αὔξησιν τοῦ δασμοῦ ἐπὶ διαφόρων εἰδῶν καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ἀλεύρων καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὴν οἰνοποιΐαν προωρισμένων ξηρῶν σταφυλῶν καὶ σταφίδων. Ὁ ἐπὶ τούτων δασμὸς ἀπὸ δώδεκα φράγκων ἀναβιβάζεται ἤδη διὰ τοῦ νέου νόμου εἰς εἴκοσι πέντε φράγκα τὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα. Ἡ ἑλληνικὴ σταφὶς συνεπείᾳ τῆς ἀνωτέρω διαληφθείσης συμβάσεως μετὰ τῆς Ἑλβετίας δὲν ὑποβάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦτο, ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθῇ τελοῦσα τὰ τοῦ συμβατικοῦ τῆς Ἑλβετίας δασμολογίου, ἤτοι τρεῖς δραχμὰς τὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 12 Ἰανουαρίου 1888.

Ὑπὸ τὴν γενικωτέραν ἔποψιν ἐθεωρήσαμεν καὶ θεωροῦμεν πληροῦσαν τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Ἔθνους τὴν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ σήμερον ὑπάρχουσαν κυβέρνησιν, ἧς προκάθηται ἀνὴρ ἐμφορούμενος ὑπὸ νοῦ δεξιοῦ καὶ χαρακτῆρος ἀκάμπτου· διότι κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν προκειμένου περὶ τοῦ ἰδιαιτέρου Τόπου μας φρονοῦμεν, ὅτι ἠθέλομεν ἀσεβήσει εἰς τὰ ἱερώτερα, ἐὰν παρὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεως καὶ τῶν καθηκόντων ἡμῶν πρὸς τὴν γεννέτειραν γῆν, ἠθέλομεν θυσιάσει τὰ συμφέροντα αὐτῆς εἰς τὰς γενικωτέρας πολιτικὰς δοξασίας μας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 12 Ἰανουαρίου 1888.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΕΝ Τῼ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙῼ

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς κ. Ἀνδρέας Νομικός, παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέγνω, ἐν μέσῳ σχετικῆς ἡσυχίας καὶ δι' εὐήχου φωνῆς, τὴν ἀναμενομένην ἔκθεσιν.

Πράττει δὲ τοῦτο, εἶπε μετὰ περισσοτέρας ἢ πέρυσιν εὐφροσύνης, καθότι τὸ λῆξαν ἔτος 1887 ὑπῆρξε χρηματιστικῶς κατὰ πολὺ καλλίτερον τῶν δύο προηγουμένων αὐτοῦ.

Ὁ Ἡράκλειος ἀγών, ὃν ἀνέλαβεν ἡ κυβέρνησις, ὅπως ῥυθμίσῃ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Ἔθνους καὶ ἐπαναγάγῃ τὴν πίστιν, καὶ αἱ ἀκάματοι αὐτῆς ἐνέργειαι πρὸς τακτικὴν εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων καὶ μείωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, χάριν θετικωτέρου τοῦ Κράτους οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ, ἐκίνησαν τὴν συμπάθειαν ἡμεδαπῶν καὶ ξένων Τραπεζιτῶν καὶ Χρηματιστηρίων.

Πρώτιστον ἀγαθὸν ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τούτων προέκυψε, κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἡ συνομολόγησις τοῦ δανείου τῶν 135 ἑκατομμυρίων ὑπὸ ὅρους καὶ τόκον ἀξιοπρεπεῖς καὶ τιμῶντας τὴν πίστιν τῆς χώρας.

Διὰ τοῦ δανείου ἐκείνου ἐκανονίσθη τὸ χάος τῶν κυμαινομένων χρεῶν, ἐλαφρύνθη ὁ προϋπολογισμός, ἐστερεώθη ἡ πίστις καὶ ἀνέτειλαν φαιδρότεραι αἱ ἐλπίδες αἰσιωτέρου οἰκονομικοῦ μέλλοντος.

Μετὰ χαρᾶς λοιπὸν ὑπεδέχθημεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὴν ἀναγραφὴν δανείου ἐξωτερικοῦ πρὸς 4 % ἐν τῷ ἡμερησίῳ ἡμῶν δελτίῳ, καὶ παρέστημεν εἰς τὴν διαγραφὴν τῶν γεγηρακότων τριῶν δανείων τῶν 8 καὶ 9 %.

Τῆς γενικῆς ταύτης βελτιώσεως τῆς ἐξωτερικῆς πίστεως τοῦ τόπου ἐπωφελούμεναι καὶ αἱ ὁμολογίαι τῶν ἄλλων ἡμῶν δανείων, ἐγένοντο ἀντικείμενον σπουδαίας συζητήσεως εἴς τε τὰς ἐξωτερικὰς ἀγορὰς καὶ παρ' ἡμῖν.

JOURNAL DES DÉBATS, Mardi 3 Janvier 1888.

L'EUROPE EN 1887

Seule de pays du sud-est de l'Europe, la Grèce a pu, en 1887, rester entièrement tranquille et se consacrer au développement de sa prospérité intérieure. Les élections de

janvier ont assuré au ministère Tricoupis, dans le Chambre, une majorité des deux tiers des voix. Il en a profité pour travailler à rétablir les finances de son pays, ébranlées par les agitations des années précédentes, et il a poursuivi cette œuvre modeste avec autant d'habileté que de succès.

JULES DIETZ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 12 Ἰανουαρίου 1888.

Η ΕΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

. . . . Ἐπίσης ὅμως γνωρίζει ὁ λαὸς σύμπας, ὅτι ἡ οἰκονομολογικὴ δεινότης τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δὲν ἐπιτρέπει αὐτῷ τοιαύτας παρατόλμους ἀποφάσεις, οὐδὲ δύνανται οἱοιδήποτε κεφαλαιοῦχοι νὰ ἐπιτύχωσι παρὰ τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως βαρεῖς ὅρους, οὕστινας ἀγαθώτατα θὰ παρεχώρουν οἱ περὶ τὴν χαριτωμένην συνάδελφον. Ἡ κυβέρνησις ἐργάζεται καὶ ἐργάζεται δραστηρίως, ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ἐνοποίησιν τῶν δανείων, ἀλλ' ὑπὸ ὅρους οὐχὶ ἐκμηδενίζοντας πᾶν ἀγαθὸν ἐκ ταύτης ἀπορρέον. Ὅ,τι δὲ ἐπιτυγχάνει εἰς τοιαύτας μεγάλας ἐπιχειρήσεις ὁ νῦν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὁμολογεῖται ὅτι δὲν εἶνε παντὸς ἴδιον.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 13 Ἰανουαρίου 1888.

Αἱ σύντομοι ἀλλ' ἐκφραστικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως κατὰ τὸ 1887, ἃς ἐποιήσατο προχθὲς ἐν τῇ λογοδοσίᾳ αὐτοῦ ὁ ἐκ τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν κ. Α. Νομικός, εἶνε ἡ αὐθεντικωτέρα, δυνάμεθα εἰπεῖν, ἔκφρασις τῆς γνώμης, ἣν οἱ ἁρμοδιώτατοι καὶ ἅπας ὁ ἀμερόληπτος κόσμος ἔχουσι περὶ τῆς εὐστόχου διοικήσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως. Διακηρύττων ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὁ κ. Νομικὸς καὶ ἐπιδοκιμαζόμενος ὑπὸ πάντων τῶν

συμπαρισταμένων κατὰ τὴν ἐτησίαν συνέλευσιν τοῦ Ἑλλ. Χρηματιστηρίου, ὅτι τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πολυμόχθων κυβερνητικῶν ἐνεργειῶν ἀποτέλεσμα ἀγαθὸν καὶ πρώτιστον ὑπῆρξεν ἡ συνομολόγησις δανείου «ὑπὸ ὅρους ἀξιοπρεπεῖς καὶ τιμῶντας τὴν πίστιν τῆς χώρας», ὅτι δι' αὐτῶν «ἐκανονίσθη τὸ χάος τῶν κυμαινομένων χρεῶν, ἐλαφρύνθη ὁ προϋπολογισμός, ἐστερεώθη ἡ πίστις καὶ ἀνέτειλον φαιδρότεραι αἱ ἐλπίδες αἰσιωτέρου μέλλοντος», ὅτι δὲ «τῆς γενικῆς ταύτης βελτιώσεως τῆς ἐξωτερικῆς πίστεως καὶ τοῦ τόκου ἐπωφελούμεναι καὶ αἱ ὁμολογίαι τῶν ἄλλων ἡμῶν δανείων ἐγένοντο ἀντικείμενον σπουδαίας συζητήσεως εἴς τε τὰς ἐξωτερικὰς ἀγορὰς καὶ παρ' ἡμῖν» καὶ συνετέλεσαν «εἰς ὕψωσιν σπουδαίαν πασῶν τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δανείων», διακηρύττων ταῦτα ἐπισήμως ὁ κ. Νομικὸς ὡμολόγει μὲν ἀλήθειαν πρόδηλον καὶ ἀπὸ πολλοῦ γνωστήν, ἀλλὰ παρεῖχεν εἰς τὸ γεγονὸς τὸ κῦρος τῆς γνώμης τοῦ ἐπισήμου οἰκονομολογικοῦ κόσμου τοῦ δυναμένου νὰ κρίνῃ ἀσφαλῶς καὶ νὰ ἀποφαίνηται ἀπταίστως περὶ τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἀποχωριζόμενα τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν συνδέσμου παρίστανται ἐνδιαφέροντα τὴν Κοινωνίαν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἀφορᾷ πᾶσα κυβερνητικὴ ἐνέργεια.

13 Ἰανουαρίου.

Ἡ Α. Μ. συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

15 Ἰανουαρίου.

Ἐπανελθὼν ἐξ Ἰσθμίας ἐπεσκέφθη χθὲς μ. μ. τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ μακρὸν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Παρισίοις Προεξοφλητικῆς Τραπέζης κ. Φινέ.

15 Ἰανουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, μεταβὰς εἰς τὰ ἀνάκτορα εἰργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 14 Ἰανουαρίου

Χθὲς μετέβη εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. Βλαχοπούλου καὶ τοῦ

Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδία καὶ ἐξήτασαν τὰ περὶ τῆς κατασκευῆς διπλῆς ἁμαξιτῆς ὁμοῦ μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς Ἀκροπόλεως, ἀπεφασίσθη δὲ ἵνα χαραχθῇ καὶ κατασκευασθῇ τοιαύτη πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐπισκεπτομένων τὸ ἱερὸν τῆς ἀρχαιότητος τέμενος.

16 Ἰανουαρίου.

Προχθὲς παρουσιάσθη περὶ τὴν 1 μ. μ. εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἀγωνιστὴς Βαρδανάκης, γεννηθεὶς τῷ 1768, ἂν ἀγαπᾶτε, καὶ ἄγων ἑπομένως νῦν τὸ 120 ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ὅτι ἤρχετο νὰ ζητήσῃ μίαν χάριν παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη. Ἀμέσως ὡδηγήθη παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ, ὅστις τὸν ἠρώτησε τὰ κατ' αὐτὸν καὶ ἂν ἐπληρώνετο τακτικῶς ἡ σύνταξίς του ἢ ἂν εἶχεν ἀνάγκην βοηθείας τινός. Ἀλλ' ὁ ὑπέργηρος, ἀλλ' ἀκμαῖος ἔτι ἀγωνιστὴς τῷ ἀπήντησε « παιδί μου δὲν ἔχω ἀνάγκην ἀπὸ βοήθεια, ἡ πατρίδα μου καλὰ μὲ ἐπλήρωσε, τὸ μόνο ποῦ θέλω εἶνε νὰ 'μιλήσῃς τοῦ κ. Εἰσαγγελέα διὰ μίαν ὑπόθεσιν ἀπὸ 800 δραχμὰς ποῦ ἔχω ». Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀφοῦ τῷ ἔδωκε νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι οὐδὲν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἠδύνατο, τὸν ἀπεχαιρέτισε μετὰ σεβασμοῦ καὶ τὸν ὡδήγησε μέχρι τῆς θύρας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 14 Ἰανουαρίου 1888.

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἐμάθομεν, ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἔδειξε πολὺ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος τῶν περὶ τὴν Ἀκρόπολιν ἱστορικωτάτων λόφων, οὓς ἐφείσθησαν μὲν οἱ χρόνοι, δὲν φείδεται ὅμως ἡ φιλοχρηματία. Καλέσας χθὲς παρ' ἑαυτῷ, τὸν γενικὸν ἔφορον τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίαν ἀνέθηκεν αὐτῷ, ὅπως ἐκθέσῃ τὰ κατὰ τοὺς εἰρημένους λόφους εἰς τὸν δικαστικὸν σύμβουλον κ. Στεφάνου, οὗτος δὲ ἀποφανθῇ κατὰ πόσον δικαιοῦνται εἰς ἐξαφάνισιν διὰ τῆς λατομίας τῶν λόφων, οὓς λέγουσιν ὅτι ἔχουσιν ἰδιοκτήτους. Ὁ κ. Τρικούπης ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι οἱ λόφοι οὗτοι πρέπει νὰ μένωσιν ἄθικτοι καὶ προφυλαχθῶσι διὰ παντὸς τρόπου.

Πρὸ ἡμερῶν ἠγγείλαμεν, ὅτι ἐγένετο ὑπὸ τοῦ δημοσίου καταγγελία κατὰ τῶν λατόμων, τῶν ἐξαγόντων λίθους ἐκ τῶν λόφων τούτων. Ἡ δίκη θὰ ἐκδικασθῇ τὸ προσεχὲς Σάββατον.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, ἐν Τεργέστῃ 9/21 Ἰανουαρίου.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις 22/3 Ἰανουαρίου.

Οἱ Γερμανοὶ ὑπουργοί, οἱ ἑορτάζοντες πολλάκις τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τοῦ ὑπουργικοῦ των ἀξιώματος, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῶσιν ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι πολιτικοὶ μακαρίζουσι καὶ ζηλεύουσι τὸν κ. Τρικούπην, διότι, ἀπαλλαγεὶς ταχέως τῆς Βουλῆς, ἠσφάλισε, τοὐλάχιστον μέχρι τοῦ Νοεμβρίου, ἀνενόχλητον ὑπουργικὸν βίον. Τῆς πρωτοφανοῦς ταύτης ἀνέσεως ἀπολαύει μετὰ νεανικῆς εὐθυμίας, παρευρισκόμενος συχνότερον ἢ ἄλλοτε εἰς χορούς, ἑσπερίδας καὶ γεύματα, μετ' αὐτοῦ δὲ καὶ ὅλη ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία διῆλθε τὰς τελευταίας ἡμέρας διασκεδάζουσα. Ἡ Ἑλλὰς δὲν μετεβλήθη βεβαίως ἔτι, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, εἰς γῆν ἐπαγγελίας· ἀναντίρρητον εἶνε ὅμως ὅτι ἀνέκυψεν ὀλίγον καὶ ὅτι τὸ μέλλον παρίσταται ἧττον ζοφερόν. Αἱ ἐφημερίδες, ἀναθεωροῦσαι τὰ συμβάντα τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀνομολογοῦσι σχεδὸν ὁμοφώνως τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν πρόοδον. Τὸ 1887 εὗρε τὴν Ἑλλάδα προαλειφομένην εἰς ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἐξαιρετικὴν ἔχοντα σημασίαν. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐνδοιάζοντες πρὸς τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη δὲν ἠρνοῦντο ὅτι πρὸς αὐτὸν συνεδέετο πᾶσα ἐλπὶς σωτηρίας καὶ ὅτι ἡ εἰς τὰ πράγματα ἐπάνοδος τῶν λυμεώνων τῆς ἑβδόμης Ἀπριλίου θὰ συνεπλήρου ἀνεπανορθώτως τὴν καταστροφήν. Αἱ σκέψεις αὗται ἐνέπνευσαν καὶ τοὺς ἐκλογεῖς, ἡ δὲ πρώτη Βουλή, ἡ καταρτισθεῖσα διὰ τοῦ νόμου τῆς εὐρείας περιφερείας, συνέκειτο κατὰ τὰ δύο τρίτα ἐκ πιστῶν καὶ ἀφωσιωμένων τοῦ ὑπουργείου φίλων. Πάντα τὰ οἰκονομικὰ νομοθετήματα, καίπερ ἐπιβάλλοντα ὡς

ἐπὶ τὸ πολὺ βάρη εἰς τὸν λαόν, ἐπεψηφίσθησαν σχεδὸν ἀσυζητητί, ὁ δὲ κ. Τρικούπης προέβη μετὰ ῥώμης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ συστήματός του. Ἀλλ' ἡ πλήρωσις ἐλλείμματος 25 ἑκατομμυρίων ἐντὸς ἑνὸς μόνον ἔτους καὶ μόνον διὰ φόρων, ἐφαίνετό τι ἀκατόρθωτον, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ φανατικώτεροι τῶν ὑπερμάχων τοῦ ὑπουργείου ἐν τῇ Βουλῇ, ἐρωτώμενοι κατ' ἰδίαν, ἔσειον διστακτικῶς τὴν κεφαλὴν καὶ ἐξέφραζον λύπην ἐπὶ τῇ πεισμονῇ, μεθ' ἧς ὁ κ. Τρικούπης ἠρνεῖτο νὰ συγκεράσῃ ὁπωσοῦν τὸ μονομερὲς αὐτοῦ πρόγραμμα. Πρώτη ἀκτὶς φωτὸς ἐν θέσει πραγμάτων μονονοὺ ἀπεγνωσμένη ὑπῆρξεν ἡ συνομολόγησις τοῦ δανείου τῶν 135 ἑκατομμυρίων.

Ἀπερίγραπτος ὑπῆρξεν οὐχ ἧττον ἡ κατάπληξις, ὅτε, συνελθούσης πάλιν κατὰ τὸ φθινόπωρον τῆς Βουλῆς, ὁ κ. Τρικούπης παρέστη εἰς τὸ βῆμα καὶ ἐκήρυξεν ὅτι αἱ προρρήσεις του ἐπηλήθευσαν πληρέστατα καὶ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887 θὰ κλείσῃ ἐν ἰσοζυγίῳ, ἢ καὶ μετὰ μικροῦ περισσεύματος. Τὸ ἀληθὲς τοῦτο coup de théâtre παρεζάλισε τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥτις μέχρι τῆς προτεραίας ἀνεβίβαζε διὰ τῶν ὀργάνων της τὸ ἔλλειμμα εἰς 25 ἑκατομμύρια ἀκαταίβατα. Ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ του ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐζήτησε νὰ διακόψῃ ἡ Βουλὴ τὰς συνεδριάσεις της, ἕως οὗ μελετήσῃ τοὺς πίνακας, ἐφ' ὧν ἐθεμελιοῦντο αἱ βεβαιώσεις τῆς κυβερνήσεως, τὸ παιδαριωδῶς δ' ἀφελὲς τῆς προτάσεως ταύτης συνεπλήρωσε τὸν ὑπουργικὸν θρίαμβον. Βραδύτερον δ' ὁ προϊστάμενος τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὸ ἔλλειμμα περιώρισεν εἰς 12 ἑκατομμύρια, μὴ ἐννοῶν, ὅτι ἔπλεκεν οὕτω τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἀντιπάλου. Πράγματι, καὶ μόνον εἰς τὸ ἥμισυ ἐὰν περιεστάλη τὸ ἔλλειμμα ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἐμεγαλούργησεν ὁ ὑπουργὸς ὁ ἐπιτελέσας τὸ κατόρθωμα, παρόμοιον δ' ἅλμα οὔτε εἰς τῆς Αὐστρίας, οὔτε εἰς τῆς Ἰταλίας τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν ἐπετελέσθη. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης οὐδὲ τὴν προβληματικὴν ταύτην παρηγορίαν ἀφῆκεν εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην, ὅστις φαίνεται πλασθεὶς ἐπίτηδες, ἵνα μεγαλύνῃ διὰ τῆς ἀντιπαραθέσεως τὸν ἀντίπαλον. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀγορεύσει του, ῥητορικῷ ἀριστουργήματι,

οὗ παρόμοιον οὐδέποτε ἄλλοτε ἐξεφωνήθη ἐν ἑλληνικῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ὅπερ θὰ ἐθαυμάζετο καὶ εἰς τὰ πρῶτα τῶν Κοινοβουλίων ἐκφωνούμενον, τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξεσχίσθησαν ὡς ἀραχναῖος ἱστός. Ἔκτοτε εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην ἄλλο δὲν ἀπέμενεν, ἢ νὰ τραπῇ εἰς φυγήν, φυγὴ δ' ἀληθὴς ὑπῆρξεν ἡ ἀποχώρησις, γενομένη μάλιστα ἐναντίον τῆς γνώμης τῶν ἐμπειροτέρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως μελῶν καὶ προκαλέσασα καὶ ἐν τῷ τύπῳ ἐμφυλίους διαμάχας, αἵτινες ἐμείωσαν ἔτι μᾶλλον τὸ κῦρός της. Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ ἰσχυρὰ καὶ συμπαγὴς πλειονοψηφία παρέμεινεν ἐργαζομένη καὶ παρεχώρησε τῇ κυβερνήσει πᾶν ὅ,τι ἐζήτησε, κατωρθώθη δέ, πρᾶγμα πρωτοφανὲς ἐν τῷ προτύπῳ κοινοβουλευτικῷ βασιλείῳ, νὰ ψηφισθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1888, οὐχὶ ὡς ἄλλοτε, κατὰ τὰ μέσα τοῦ ἔτους, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ.

Ἡ βραχεῖα αὕτη ἀναθεώρησις τῶν συμβάντων τοῦ ἔτους παρέχει βεβαίως πολλὰ ἐνθαρρυντικὰ πορίσματα. Δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ μὲν ἴσως, κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως πλῆρες ἰσοζύγιον ἢ περίσσευμα, ἀλλὰ τὸ ἔλλειμμα, περισταλὲν εἰς ὀλίγα ἑκατομμύρια, δὲν ἀπειλεῖ ἄμεσον ὄλεθρον. Ὁ μέγας κίνδυνος εἶνε σήμερον ὁ ἐκ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ χαρτονομίσματος, ὀρθῶς δ' ὁ κ. Τρικούπης τὸ ἰσοζύγιον ἐθεώρησεν ἀνέκαθεν, οὐχὶ ὡς σκοπόν, ἀλλ' ὡς μέσον πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, δι' ἧς ἠγοράσαμεν ἀκριβῶς τὸν ἀποκλεισμὸν καὶ τὴν δόξαν τῆς Κούτρας. Ἀλλ' οἱ εὐρύτεροι οἰκονομικοὶ συνδυασμοί, δι' ὧν δύναται νὰ ἀρθῇ ἡ ἀναγκαστική, προϋποθέτουσιν ἐν Εὐρώπῃ ἀδιατάρακτον εἰρηνικὴν διάθεσιν, ἡ διάθεσις δ' αὕτη δὲν ὑφίσταται σήμερον, οὐδ' εἶνε πιθανὴ κατὰ τὸ ἐγγύτερον μέλλον. Ἐνώπιον τοῦ σκοπέλου τούτου εὑρίσκεται σήμερον ὁ κ. Τρικούπης, ἐθνικῆς δ' εὐγνωμοσύνης θὰ καταστῇ ἄξιος, ἐὰν παρακάμψῃ καὶ αὐτὸν αἰσίως. Ἰσχὺν ἔχει ὅσην οὐδεὶς ἄλλος πρὸ αὐτοῦ κυβερνήτης. Ἡ βασιλεία, ἧς ἡ δύναμις ἐπερρώσθη εὐφροσύνως, παρέχει αὐτῷ πᾶσαν ὑποστήριξιν· ἄπτωτον δ' ἐμπιστοσύνην μαρτυρεῖ πρὸς αὐτὸν καὶ

ἡ κοινὴ γνώμη, χάρις ἰδίως εἰς τὸν τύπον, ὅστις, ἐκπληκτικῶς ἀναπτυχθείς, ἐγένετο ὄργανον ὑγιοῦς συντηρήσεως καὶ ἀσκεῖ σωστικὴν αὐτὸ τοῦτο ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν δημοσίων πραγμάτων.

ΣΗΜΑΙΑ, 15 Ἰανουαρίου 1888.

Ἔχομεν πολίτευμα συνταγματικὸν χωρὶς νὰ ἔχωμεν κυβέρνησιν συνταγματικήν, ἔχομεν κοινοβούλιον χωρὶς νὰ ἔχωμεν συζήτησιν. Εἴτε ἕνεκα τῆς ὑπερόγκου ἱκανότητος τοῦ κ. Τρικούπη, εἴτε ἕνεκα τῆς ὑπερόγκου ἀνικανότητος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ δύναμις ὅλη συνεκεντρώθη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ.

Ἡ σημερινὴ κυβέρνησις εἶνε κυβέρνησις καθαρῶς ἀπολυταρχική· Ἀντὶ νὰ ἔχωμεν μοναρχίαν Γεωργίου ἔχομεν εἶδός τι δυναστείας τοῦ κ. Τρικούπη...Ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης δὲν ποιεῖται κατάχρησιν τῆς ἰσχύος του. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ ὅπως παρηγορήσῃ κανένα. Καὶ ἐχθροὶ καὶ φίλοι ὅλοι κατήντησαν νὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν θέλησίν του. Πρωθυπουργὸς μὲ τοσαύτην δύναμιν ἐν Τουρκίᾳ ἤθελεν ἀποκεφαλισθῇ. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι ἤθελεν ἐξοστρακισθῇ. Ἐν τῇ νέᾳ Ἑλλάδι πρέπει νὰ πέσῃ. Ἡ δύναμίς του ἀπερρόφησε πᾶσαν ἄλλην δύναμιν. Ἡ ἱκανότης του ἐπεσκίασε πᾶσαν ἄλλην ἱκανότητα. Ποῦ εἶνε οἱ ῥήτορες τῆς Βουλῆς; Κατεσυνετρίβησαν. Ποῦ εἶνε τὰ ἄλλα κόμματα; Ἀποσυνετέθησαν. Ἐν τῷ κόμματι πεντήκοντα βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπάρχουσι πέντε ἀρχηγοὶ ἡμιεπίσημοι καὶ ἄλλοι πέντε ἕτοιμοι νὰ ἀνακηρυχθῶσι τοιοῦτοι. Ἐν τῷ κόμματι ἑκατὸν βουλευτῶν τῆς συμπολιτεύσεως ὑπάρχει εἷς καὶ μόνος. Οἱ φίλοι του εἶνε πρὸς αὐτὸν ἁπλαῖ μονάδες. Ἡ προαγωγὴ ἐν τῷ κόμματί του δὲν καθίσταται πλέον ζήτημα ἱκανότητος, ἀλλὰ ζήτημα εὐνοίας. Εὐλόγως λοιπὸν ἡ ἀντιπολίτευσις εἶνε ἐξωργισμένη καὶ εὐλόγως ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ἀδιάφορος. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἀδύνατον κόμμα τι νὰ τὴν διαδεχθῇ καὶ ἔτι μᾶλλον ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ. Ἡ ἀνισότης αὕτη εἶνε τοσοῦτον τεραστία, ὥστε μία

μόνη σκέψις γεννᾶται ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης. Ἢ πρέπει νὰ περικόψῃ τὸ ἔθνος τὴν δύναμιν τῆς κυβερνήσεως, ἢ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ κόμμα τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Σάββατον, 16 Ἰανουαρίου.

Καὶ χθὲς ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ παρέμεινεν ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν ἐξετάζων τὰ τοῦ Μουσείου καὶ τὰ τῶν ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν.

17 Ἰανουαρίου.

Η ΝΕΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ ΟΔΟΣ

Εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθὲς ἤρξατο ἡ κατασκευὴ τῆς νέας ὁδοῦ, δι' ἧς θὰ ἀνέρχωνται αἱ ἅμαξαι μέχρι τοῦ πρὸ τῶν προπυλαίων χώρου, ἔνθα θὰ κατασκευασθῇ μικρὰ πλατεῖα μετὰ δενδροστοιχίας. Συγχρόνως ἐνεργοῦνται κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ ἀνασκαφαί. Δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τῆς ὁδοῦ θὰ γίνῃ δενδροστοιχία.

17 Ἰανουαρίου.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀνελθὼν εἰς τὰ ἀνάκτορα, συνειργάσθη μετὰ τοῦ βασιλέως ἐπὶ μακρόν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 17 Ἰανουαρίου

Τὸ χθὲς κομισθὲν φύλλον τοῦ ἐγκρίτου οἰκονομολογικοῦ περιοδικοῦ «Ὁ γάλλος οἰκονομολόγος» συντασσομένου, ὡς γνωστόν, ὑπὸ τοῦ ἐπιφανοῦς οἰκονομολόγου Paul Leroy-Beaulieu, γράφει περὶ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων τὰ ἑπόμενα:

«Τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα δρέπουσι τοὺς καρποὺς τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἣν κατορθοῖ ἡ σώφρων πολιτικὴ τῆς παρούσης κυβερνήσεως. Καὶ δὲν ὑψώθησαν μὲν ταῦτα ἔτι, εἰσὶν ὅμως λίαν σταθεραὶ αἱ τιμαὶ αὐτῶν, ἤτοι τῶν 6 % 1879 φρ. 413.75, τῶν 5 % 1881 φρ. 355 καὶ τῶν 5 % 1884 φρ. 315,25. Δέον ἄλλως τε

νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι εἰσὶ χρεώγραφα ὑποκείμενα εἰς κινδύνους ἐν περιπτώσει ἀνατολικοῦ πολέμου ἢ πτώσεως τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως.»

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν τῷ χθὲς κομισθέντι «Οἰκονομολόγῳ» τοῦ Λονδίνου τῆς 21 Ἰανουαρίου δημοσιεύεται ἀπάντησις τοῦ κ. Καρόλου Τσέστων εἰς τὸν ἐντεῦθεν ἀποστείλαντα δύο διατριβὰς εἰς τὸ οἰκονομολογικὸν τοῦτο φύλλον, παριστώσας ἀνθελληνικῶς, ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Τσέστων γραφέντα εὐνοϊκὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐν γένει ἐν τῷ πονήματι αὐτοῦ «Ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸ 1887» δὲν ἐστηρίζοντο ἐπὶ τῶν πραγμάτων· ὡσεὶ δυσηρεστήθη ὁ καλὸς οὗτος πατριώτης, ὅτι εὑρέθη καὶ εἷς Εὐρωπαῖος νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν Ἑλλάδα μεταξὺ τῶν τόσων, οἵτινες καθημερινῶς τὴν ὑβρίζουσιν. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Τσέστων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κύριε ἐκδότα,

Ὁ ὑμέτερος ἀνταποκριτὴς κ. Ζ.. .κατέρχεται εἰς τὴν συζήτησιν περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος μετὰ μεγάλης δόσεως προκαταλήψεως, σαφῶς διαφαινομένης ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ. Τὸ κατ' ἐμὲ ἀναλαβὼν νὰ ἐξετάσω τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν τῷ συμφέροντι ὁλοκλήρου τῆς χώρας καὶ οὐχὶ οἱουδήποτε πολιτικοῦ κόμματος ἐν αὐτῇ, οὐδόλως ὀρέγομαι νὰ ἀναμιχθῶ εἰς κομματικὴν συζήτησιν, ὑπαγομένην εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν ξένων.

Ὡς δεῖγμα κομματικῆς προσωποληψίας τοῦ ὑμετέρου ἀνταποκριτοῦ, ἀρκοῦμαι νὰ σημειώσω, ὅτι ἐπιτίθεται κατὰ τῆς διαβεβαιώσεως τοῦ κ. Τρικούπη, καθ' ἣν ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ ἔτους 1887 ἤθελεν ἀφίσει μικρόν τι περίσσευμα, παρατηρῶν, ὅτι ἐνῷ ὁ αὐτὸς κ. Τρικούπης ὑπεσχέθη περίσσευμα καὶ κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1884 ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ 1885 ἀφῆκεν ἔλλειμμα τριάκοντα ἓξ ἑκατομμυρίων. Ἡ εἰ-

λικρίνεια ὅμως ἐπέβαλλε τῷ ὑμετέρῳ ἀνταποκριτῇ νὰ μνημονεύσῃ, ὅπως ἔπραξα ἐγὼ ἐν σελ. 36 καὶ 37 τοῦ φυλλαδίου μου, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἀνετράπη εὐθὺς μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1885, ὥστε ἡ εὐθύνη τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ ἡ τοῦ προκύψαντος ἐλλείμματος δίκαιον εἶνε νὰ βαρύνῃ τὸν κ. Δηλιγιάννην ἢ τοὐλάχιστον τὴν ἀνωμαλίαν τῶν καιρῶν καὶ τοὺς ἐκ ταύτης δαπανηροὺς ἐξοπλισμούς, εἰς οὓς προέβη ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας αὐτοῦ.

Ὅλως ἀδύνατον μοὶ εἶνε νὰ εὕρω εἰς ποῖον ἰδιαίτερον ἄρθρον ὑπάρχει τὸ σφάλμα πεντήκοντα ἓξ ἑκατομμυρίων ἐν τῇ ἐκτιμήσει τοῦ ἑλληνικοῦ χρέους ἐν ἔτει 1880, καθόσον ὁ ὑμέτερος ἀνταποκριτὴς οὐδεμίαν παρέχει περὶ τούτου διασάφησιν, ἀρκούμενος νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι οἱ παρατεθέντες ἀριθμοὶ εἶνε ἐσφαλμένοι. Ὁπωσδήποτε πρέπει νὰ παρατηρήσω, ὅτι τὸ μὲν σύνολον τοῦ ἑλληνικοῦ χρέους ἐν ἔτει 1884 περιλαμβάνει κατ' ἀνάγκην καὶ τὸ τοῦ 1880, ἐγὼ δέ, οὐδενὸς ἄλλου ἐπιληφθεὶς ζητήματος, περιωρίσθην νὰ συγκρίνω τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς δύο ταύτας ἐποχάς, οὐχὶ ὅπως ἀνυψώσω πολιτικόν τινα ἄνδρα ἢ ὑποτιμήσω τὴν ἀξίαν ἄλλου, ἀλλὰ μόνον ὅπως δείξω ἐν τίνι πνεύματι ὁ εἷς καὶ ἀδιαίρετος ἑλληνικὸς λαὸς ἐπεσκόπησε τὸ κρίσιμον τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ θέσεως, προτιμήσας νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐπιβάρυνσιν φορολογίας μᾶλλον ἢ νὰ ἀθετήσῃ τὰς πρὸς τοὺς πιστωτὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν ἠρκέσθην νὰ μνημονεύσω ἐν σελ. 35 τὴν ἐποχὴν τῆς ἄρσεως αὐτῆς παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ἐκφράσας δισταγμόν τινα περὶ τοῦ ἐπικαίρου τοῦ μέτρου τούτου, καὶ τὴν κατάστασιν αὐτῆς ἐν ἔτει 1887.

Τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον παρέστησα ἐν τῇ τελευταίᾳ μου ἐπιστολῇ ὡς δαπανηθὲν ὑπὲρ τῆς συγκοινωνίας καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων ὡρίσθη κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν Ἑλλάδι γενικοῦ προξένου τῆς Ἀνάσσης, εὐαρεστηθέντος νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει

τῶν ἐπισήμων ἀριθμῶν, ὥστε οὐδεμία χωρεῖ ἀμφισβήτησις περὶ τῆς ἀπολύτου αὐτῶν ὀρθότητος.

ΩΡΑ, 20 Ἰανουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῇ κυρίᾳ Χάγγαρτ ἡ λαίδη Galloway, ἀδελφὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας λόρδου Σώλσβαρυ, ἡ λαίδη Γέρσεϋ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

20 Ἰανουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἐπεσκέψατο χθὲς τὸ ἄρτι συσταθὲν στρατιωτικὸν δαμαλιδοκομεῖον μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐν ἄκρᾳ λεπτομερείᾳ, ἐξετάσας τὰ κατ᾽αὐτό, ἐν συνοδείᾳ τοῦ γενικοῦ ἀρχιάτρου κ. Π. Σούτσου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Ἰανουαρίου.

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΡΩΜΟΥΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Χθὲς λίαν ἀργὰ ἐμάθομεν ἐξ ἀξιοπίστου πηγῆς, ὅτι, τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ρουμανίας κ. Τεριακίου δηλώσαντος πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἐξ ὀνόματος τῆς κυβερνήσεώς του, ὅτι εἶνε πρόθυμος πρὸς ἐξάλειψιν τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας ψυχρότητος νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρὸς τὸν κ. Δουρούτην ἐπιστραφεῖσαν διακοίνωσιν, ὁ κ. Δραγούμης ἀπέστειλε ταύτην αὐτῷ. Εὐφροσύνως χαιρετίζομεν τὴν τοιαύτην λύσιν τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας ἀναφυείσης διαφορᾶς, οὐ μόνον δι᾽αὐτὴν ταύτην, ἀλλὰ καὶ ὡς κάλλιστον οἰωνὸν πρὸς βελτίωσιν τῶν ἐν γένει σχέσεων τῶν δύο κρατῶν. Ὅσοι ἤλεγχον τὴν διαγωγὴν τῆς κυβερνήσεως ἐμμενούσης ἐν τῇ ὁδῷ, ἣν ἀπ᾽ἀρχῆς ἐχάραξε, καὶ ἰσχυρίζοντο, ὅτι ἀδύνατος εἶνε ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀξιώσεώς της ὑπὸ τῆς ρουμανικῆς κυβερνήσεως ἄνευ πιέσεων καὶ ἀπειλῶν, ἃς δὲν εἴχομεν τὴν δύναμιν νὰ πραγματοποιήσωμεν, ἀποδεικνύονται, ὅτι καὶ ἐπιπολαίως ἔκρινον τὰ πράγματα καὶ οὐχὶ τόσον εἰλικρινῶς ἐπολιτεύοντο. Βεβαίως ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις

ἠδύνατο νὰ ἐπιμείνῃ μὴ ἱκανοποιοῦσα τὴν δεδικαιολογημένην ἀξίωσιν ἡμῶν, ἄνευ ζημίας οὐσιωδῶν αὐτῆς συμφερόντων. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο ἡ θέσις της ἦτον ὁμαλωτέρα, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ χαρακτηρίσῃ τις τὴν ὑποχώρησίν της ὡς ἀποτέλεσμα φόβου καὶ νὰ καταγνώσῃ αὐτῆς ἀφιλοτιμίαν ἢ δειλίαν. Ἀποδεχθεῖσα τὸν τρόπον, ὃν ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἐπρότεινεν ὡς ἁρμόζοντα πρὸς λύσιν τῆς ἀναφυείσης διαφορᾶς, ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν ἀπέβλεψεν εἰς ἄλλο τι εἰμὴ εἰς τὸ δίκαιον, καὶ ἐτίμησεν ἑαυτήν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 24 Ἰανουαρίου.

Πρό τινων ἡμερῶν ἐγράψαμεν ὅτι ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κυρίων Γκοτλάν, Βλαχοπούλου καὶ ἄλλων συνῆλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἔνθα τῇ προτάσει τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ συνδιεσκέφθη περὶ τοῦ προσφορωτέρου τρόπου τῆς συντηρήσεως τῶν ὁδῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ὑποβάλει τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν αὐτῆς διὰ τοῦ κ. Γκοτλὰν πιθανώτατα αὔριον.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Λέγουσιν, ὅτι οἱ ἔκτακτοι ἄνθρωποι ἔχουσι καὶ ἐκτάκτους συνηθείας, τὰς ὁποίας οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀποκαλοῦσιν ἰδιοτροπίας. Τὴν μὲν πρωΐαν ἐπὶ τῆς ἐπισήμου τραπέζης τοῦ κ. Τρικούπη παρατίθεται γάλα καὶ ἄρτος ἁπλοῦς, τὸ δὲ ἑσπέρας σοῦπα, βραστὸν καὶ ψητόν. Ἄγνωστον τώρα ἂν ἡ μονοτονία αὕτη τῆς τροφῆς συντελεῖ εἰς τὴν σιδηρᾶν κρᾶσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἢ ἂν ἡ σιδηρᾶ κρᾶσις αὐτοῦ ἀντέχει εἰς τόσην μονοτονίαν τροφῆς.

19 Ἰανουαρίου 1888.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνέγνωσα ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» τὴν παρήγορον εἴδησιν, ὅτι ὁ κ Τρικούπης σκέπτεται περὶ σωτηρίας τῶν περὶ τὰς Ἀθήνας ἱστορικῶν λόφων. Ὁμολογῶ, ὅτι ἡ εἴδησις μοὶ ἐφάνη παράδοξος, διότι παρετήρησα πάντοτε, ὅτι οἱ πολιτικολόγοι ἡμῶν τρέ-

φουσι βαθεῖαν πρὸς τὰ τοιαῦτα περιφρόνησιν. Ὅ,τι δὲν ἀνάγεται εἰς τὸν κύκλον τῆς πολιτικολογίας των, τοῖς φαίνεται ἀνάξιον προσοχῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Ἰανουαρίου.

ΟΙ ΙΧΘΥΟΠΩΛΑΙ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ἐπιτροπὴ ἐξ ἰχθυοπωλῶν μετέβη χθὲς π. μ. παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ κ. Τρικούπῃ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς τὸν ὁποῖον, φιλοφρόνως δεχθέντα αὐτούς, ἀνεκοίνωσαν τὰ παράπονα αὐτῶν κατὰ τοῦ πενταλέπτου ἐπὶ τῶν ἰχθύων δημοτικοῦ φόρου. Ὁ κ. Τρικούπης διεβεβαίωσε τοὺς ἰχθυοπώλας ὅτι θὰ μεριμνήσῃ ὅπως ἐπανορθωθῇ πᾶσα ἀδικία τυχὸν γενομένη εἰς αὐτοὺς καὶ ὅτι θὰ συστήσῃ τὴν ὑπόθεσιν αὐτῶν εἰς τὸν Νομάρχην. Οἱ ἰχθυοπῶλαι ἀπῆλθον κατευχαριστημένοι, ἠκούσθησαν δὲ μερικοὶ λέγοντες:

— Εἴδατε, τί ἀφεντάθρωπος ποῦ εἶνε;

ΝΕΟΛΟΓΟΣ Κωνσταντινουπόλεως, 15 Ἰανουαρίου 1888.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ οἰκονομολογικὴ ἐφημερὶς τῆς Βιέννης «Ἀνατολικὸς Ταχυδρόμος» ἀποφαίνεται περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ κ. Τρικούπη διὰ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου, ὅπερ ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ τιμιότης καὶ ὁ χρυσὸς δημοσιεύει.

Δυνατὸν διάσημος ποιητὴς ἐν ἔργῳ τινί, καθαρᾶς φαντασίας ἀποκυήματι, νὰ περιάγῃ εἰς ῥῆξιν τὴν τιμιότητα καὶ τὸν χρυσόν, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὅμως τῆς Ἑλλάδος ὑπουργὸς ἐν ἐκθέσει αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ οὐδὲν ἐνεχούσῃ ἐκ τῆς ποιήσεως, ἀπέδειξε σαφῶς ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ τιμιότης καὶ ὁ χρυσὸς βαδίζουσιν ἐν ἁρμονίᾳ.

Χαίροντες λοιπὸν προσαγορεύομεν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1888 ἐν γένει μὲν τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ἰδιαίτατα δὲ τὴν αὐτοῦ ἐξοχότητα τὸν κ. Χ.

Τρικούπην, τὸν προφήτην τῆς εὐτυχίας αὐτοῦ! Τὸ Καπιτώλιον δὲν ἐσώθη ὑπὸ τῶν ἐργολάβων τοῦ τελευταίου αὐτοῦ δανείου 4 % τῶν 135 ἑκατομμυρίων. Ὄχι, αἱ προθέσεις αὐτῶν ἦσαν νὰ ὠθήσωσι τὸ ταμεῖον κατὰ τῆς Ταρπηΐας πέτρας, ἂν μὴ ὁ κ. Τρικούπης διὰ τῶν εὐφυῶν καὶ δραστηρίων αὐτοῦ μέτρων ἔφερε τὸ ἰσοζύγιον ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς.

Εἶνε λυπηρὸν ὅτι μέγας ὑπουργὸς ὡς ὁ κ. Τρικούπης δὲν εὑρίσκει τὴν προσήκουσαν συνδρομὴν παρὰ τοῖς χρηματισταῖς ἐκείνοις, οἷς οὕτω μεγάλα κέρδη παρέσχε, πρὸς μετατροπὴν ἅπαξ διὰ παντὸς τῶν χρεῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἑνοποίησιν αὐτῶν, ὅπερ τὸν κυριώτατον σκοπὸν τῆς ἐργασίας αὐτοῦ καὶ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν ἐν τῷ σταδίῳ του ἀποτελεῖ.

Ἡ Βουλή, ἡ χώρα, ὁ οἰκονομολογικὸς κόσμος ἠδυνήθησαν νὰ κρίνωσιν ἐκ τῶν τελευταίων πανδήμων δηλώσεων τοῦ κ. Τρικούπη περὶ τῆς ἐπαισθητῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν. Οὐδὲν τὴν φορὰν ταύτην ἀπεκρύβη ἐκ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἐλλείμματος τοῦ 1885—1886. Τοὐναντίον πάντα ἀπροκαλύπτως ὁμολογοῦνται. Ὅπερ δὲ πάντοτε ὑπεστηρίξαμεν, σαφῶς καὶ ἐπισήμως ἀπεδείχθη ὅτι αἱ προϋποτιθέμεναι εἰσπράξεις ἀπέβαινον ἐν τῇ πραγματοποιήσει ἀνεπαρκεῖς κατὰ 20 ἑκατομ. ἐν στρογγύλῳ ποσῷ ἐτησίως. Ἂν ἁμάρτημα ἐξομολογούμενον καθίσταται συγγνωστὸν κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐξίσου ἀληθέστατόν ἐστι ὅτι ἔλλειμμα ἀναγνωριζόμενον εἶνε ἤδη πλέον ἢ κατὰ τὸ ἥμισυ κεκαλυμμένον. Ἡ προορατικότης τοῦ διασήμου ὑπουργοῦ ἐξετέλεσε τὸ λοιπόν. Ὁ κ. Τρικούπης διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δημιουργηθέντων νέων φόρων ἐξεῦρε τὰς ἀπαραιτήτους ὁδοὺς τὰς ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀγούσας. Βεβαίως οὐδεὶς δύναται νὰ ἀναμένῃ πλῆρες καὶ ἄμεσον ἀποτέλεσμα ἐν ᾗ κρίσει σήμερον τὸ σύμπαν διέρχεται· ἡ τοιαύτη ἀξίωσις θὰ ἦτο κινδυνώδης οἴησις· ὑπάρχει ὅμως ἀναντίρρητος βελτίωσις, τείνουσα κατὰ τὸ δυνατὸν εὐθὺ εἰς τὸ ποθητὸν τέλος. Οἱ διάφοροι

κλάδοι τῶν προσόδων ἀποφέρουσιν ἱκανά, ὥστε ἂν μὴ κατὰ τὸ ἐνεστώς, τοὐλάχιστον ὅμως κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, νὰ ἀναμένῃ τις πεποιθότως τὸ ἰσοζύγιον τοῦ ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ· πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν περὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ κυρίου λεγομένων, περὶ τῆς διορατικότητος δηλαδὴ τοῦ κ. Τρικούπη, οἱ λοιποὶ τῶν εἰσοδημάτων κλάδοι ἐβελτιώθησαν σύμφώνως πρὸς τὰς συνετὰς προβλέψεις αὐτοῦ, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς farà da se ὑπὸ τὸν ἁπλούστατον ὅρον νὰ βαδίζῃ διὰ τῶν ἰδίων ποδῶν, ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ ἀξίου αὐτῆς ὑπουργοῦ καὶ νὰ μὴ ἐγκαταλείπῃ τὰς τύχας αὐτῆς εἰς τοὺς κολλυβιστάς, οἵτινες ὑπὸ τὴν σημαίαν αὐτῆς ἐπιδίδονται εἰς ἀναξίας χρηματιστικὰς ἀπάτας.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ Ἑλλὰς δύο γιγαντιαῖα βήματα ἐποιήσατο ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου, ἀπέσβεσε κυμαινόμενον χρέος, δυνάμενον νὰ καταποντίσῃ αὐτὴν καὶ ἐπέφερε τὴν ἰσορροπίαν ἐν ταῖς εἰσπράξεσι καὶ δαπάναις αὐτῆς, οὕτω δὲ εἰς ἀπρόσκοπτον πλοῦν παρεσκεύασε τὸ σκάφος τοῦ κράτους, τὸ φέρον τὴν τύχην αὐτῆς.

Τιμὴ τῷ πρωθυπουργῷ αὐτῆς, ὅστις δυνάμεθα νὰ τὸ εἴπωμεν, ἀποβαίνει πληρέστατα ἄξιος τῆς πατρίδος! Τιμὴ ὅμως ὡσαύτως καὶ τῷ ἀξίῳ ἑλληνικῷ λαῷ, τοῦ ὁποίου ἡ παλαιὰ ἀνδρεία ἀνευρίσκεται καὶ ἐν τοῖς νεωτάτοις ἀγῶσιν! Ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ κατὰ τοῦ ἐλλείμματος, ἀγῶνι ἀγνώστῳ τοῖς προγόνοις, οἵτινες ἐπίσης ἐκέκτηντο ἅπαν τὸ θάρρος καὶ ὑπεβάλλοντο εἰς πᾶσαν θυσίαν, ὁσάκις ἡ πατρὶς ἀπῄτει τοῦτο, ἡ Ἑλλὰς ἐν τέλει θὰ θριαμβεύσῃ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Τὴν ἰδέαν τῆς ἐν Ἑλλάδι συστάσεως καταστήματος παρέχοντος δαμαλίδα ἠγγυημένης καλῆς ποιότητος καὶ ἐπαρκοῦσαν εἰς τὰς διαφόρους ἀνάγκας ἐν ὁμαλαῖς τε καὶ ἐκτάκτοις περιστάσεσι συνέλαβε πρῶτος ὁ κ. Τρικούπης. Μετὰ μακρὰν μελέτην καὶ ὥριμον πεῖραν ἔσχεν ὁ κ. Σοῦτσος τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ στεφομένας τὰς προσπαθείας

του ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἀνέθηκεν αὐτῷ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἐθνωφελοῦς τούτου ἔργου.

Τὸ προσωπικόν, τὸ κτίριον, τὰ κατάλληλα ζῷα, τὰ μηχανήματα καὶ τὰ ἐργαλεῖα, ὁ κανονισμὸς τοῦ καταστήματος, ἡτοιμάσθησαν πάντα ἐπιμελῶς καὶ ἀθορύβως, μετά τινας δ' ἡμέρας ἄρχεται τὸ κατάστημα λειτουργοῦν, πρὸς τιμὴν τῆς πατρίδος καὶ τοῦ καταρτίσαντος τοῦτο, καὶ πρὸς ὄφελος τῶν πολιτῶν.

CORRESPONDANCE BLEUE

Paris le 24 Janvier 1888.

FONDS GRECS

Le cabinet Tricoupi poursuit avec énergie le relèvement du crédit de l'Etat, non seulement par les économies à outrance, au nom desquelles se sont faites les élections, mais surtout en maintenant rigoureusement les lignes les plus sévères de son programme financier, et en fortifiant l'impulsion donnée aux travaux publics et à l'activité nationale.

L'année 1887 a été bien employée: les ports ont été sérieusement améliorés, d'utiles voies ferrées ont été terminées, de nouvelles routes ont été ouvertes, de nouvelles concessions de chemins de fer ont été accordées; enfin, les travaux du Canal de Corinthe, grâce à l'initiative et à la ténacité du général Türr et au puissant patronage du Comptoir d'Escompte, vont prendre, sous la direction de M. Vitali, une allure vigoureuse et leur complet développement.

Dans de pareilles conditions, il n'est pas déraisonnable de prévoir, pour cette année, un changement radical

dans le taux de capitalisation des obligations helléniques. Les obligations 5 % sont à 355 fr., coupon de 12.50 détaché; c' est donc une bonne spéculation que de profiter de prix pareils pour acheter les fonds d'Etat d'un pays qui a fait preuve, en ces derniers temps, d'une grande sagesse politique, qui travaille, gagne, épargne et progresse.

23 Ἰανουαρίου.

Παρὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῇ κυρίᾳ Χάγγαρτ γευματίζουσι σήμερον ἡ λαίδη Galloway, ἡ λαίδη Γέρσεϋ, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

23 Ἰανουαρίου.

Ὁ γραμματεὺς τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας κ Λέμαν, ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, παρέθετο χθὲς γεῦμα εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, εἰς τὴν λαίδην Galloway, τὴν λαίδην Γέρσεϋ καὶ εἴς τινα τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος.

ΩΡΑ, 23 Ἰανουαρίου.

Γευματίζουσιν αὔριον παρὰ τῷ κυρίῳ καὶ τῇ κυρίᾳ Συγγροῦ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ἄλλοι κεκλημένοι. Μετὰ τὸ γεῦμα δοθήσεται ἑσπερίς.

21 Ἰανουαρίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ δύο ὥρας

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 20 Ἰανουαρίου, 1888.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΓΝΩΜΗ

Ἐν Παρισίοις, ὡς γνωστόν, ἐκδίδεται οἰκονομολογικὴ ἐφημερὶς ἡ «Κυανῆ ἀνταπόκρισις» ἥτις ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη ἐπιδιώκει μετὰ δραστηριότητος τὴν ἀνύψωσιν τῆς πίστεως τοῦ κράτους, ὄχι μόνον διὰ τῶν μεγίστων οἰκονομιῶν, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαί, ἀλλὰ πρὸ πάντων διὰ τῆς στερρᾶς τηρήσεως τῶν δυσκολωτέρων γραμμῶν

τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτοῦ προγράμματος καὶ διὰ τῆς μεγάλης ὠθήσεως τῆς δοθείσης εἰς τὰ δημόσια ἔργα καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν δραστηριότητα.

Τοῦ ἔτους 1887 ἐγένετο ἀρίστη χρῆσις· οἱ λιμένες ἐβελτιώθησαν σπουδαίως, χρήσιμοι σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ κατεσκευάσθησαν, νέοι δρόμοι ἠνοίχθησαν, νέαι γραμμαὶ σιδηροδρόμων παρεχωρήθησαν, τέλος δὲ τὰ ἔργα τῆς διώρυγος τῆς Κορίνθου τῇ ἐπιμόνῳ πρωτοβουλίᾳ τοῦ στρατηγοῦ Τὺρ καὶ τῇ ἰσχυρᾷ προστασίᾳ τῆς ἐν Παρισίοις Προεξοφλητικῆς Τραπέζης ἤδη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Βιτάλη, θέλουσι σπουδαίως καὶ πληρέστατα ἐκταθῇ. Ὑπὸ ὅρους τοιούτους δὲν εἶνε παράλογον νὰ προΐδωμεν ῥιζικὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μεταβολὴν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν κεφαλαίων τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων. Αἱ ὁμολογίαι τῶν 5 °/₀ ἔχουσιν ἀξίαν 355 φράγκα ἐκτὸς τοῦ ἐκ φράγκων 12.50 τοκομεριδίου. Εἶνε λοιπὸν εὐτυχὴς κερδοσκοπία ἡ ἐν τοιαύταις τιμαῖς ἀγορὰ χρεωγράφων κράτους, τὸ ὁποῖον ἐσχάτως ἐπεδείξατο μεγάλην πολιτικὴν σύνεσιν, ὅπερ ἐργάζεται, κερδίζει, ἀποταμιεύει καὶ προοδεύει.

26 Ἰανουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῇ κυρίᾳ Δραγούμη ἡ λαίδη Galloway. ἡ λαίδη Γέρσεϋ, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ κ. Χάγγαρτ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς κ. Φέρν, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Συγγροῦ, ὁ γραμματεὺς τῆς ῥωσσικῆς πρεσβείας κ. Μπαχμέτιεφ, ὁ γραμματεὺς τῆς γαλλικῆς πρεσβείας κ Ζερὺ καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς γερμανικῆς πρεσβείας κ. Μπύλω. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐγένετο ἑσπερίς, εἰς ἣν παρῆσαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πολλοὶ κεκλημένοι. Ἡ συναναστροφὴ ἦτο ζωηροτάτη, ἀλλὰ κατ' ἀπαίτησιν τῶν δεσποινίδων ἐγένετο καὶ χορός Τὸν πρῶτον τετράχορον ἐχόρευσεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς λαίδης Galloway, ἔχων ἀπέναντί του τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκην μετὰ τῆς λαίδης Γέρσεϋ.

26 Ἰανουαρίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπεσκέφθη τὸν κ. Τρικούπην κατ' οἶκον ὁ ἐκ Λαρίσσης πρό τινος διατρίβων ἐνταῦθα ἔγκριτος ὀθωμανὸς Μαλὶκ ἐφένδης κάτοχος μεγάλης ἐκτάσεως γαιῶν ἐν Θεσσαλίᾳ παραμείνας ἐπὶ πολλὴν ὥραν.

EN CORSE

PAR PAUL BOURDE

PRÉFACE

Je n'ai point résisté à l'envie de joindre à mon travail deux lettres écrites d'Athènes en 1886. Les moeurs politiques qu'elles décrivent sont identiques. Cinq mois de séjour en Grèce m'avaient fait connaître un pays réduit à l'impuissance par la désorganisation administrative. Sous la conduite d'un homme d'État remarquable, M. Tricoupis, le jeune royaume a depuis d'un effort énergique, essayé de se tirer de cette anarchie. Fait inouï, on a vu une Chambre s'amputer vaillamment elle-même pour réparer le désordre qui était son oeuvre. Ce n'est qu'après application que l'on saura si les réformes votées produiront les effets qu'on en attend; mais le courage avec lequel elles ont été abordées s'ajoute dès maintenant à tous les motifs de sympathie qui inclinent le monde civilisé vers ce petit pays, héritier d'un si grand nom.

Correspondances adressées au « Temps »

MŒURS GRECQUES

I. — Ce que produit l'ingérence des députés dans l'adminisrtation.
II. — Quelques observations sur le caractère grec.

C'est sous le coup de l'émotion causée par cet insuccés, à un pays dont je venais de partager pendant cinq mois les patriotiques angoisses, que les deux lettres suivantes ont été écrites.

Ainsi que je l'indiquais dans ma préface, la Chambre

grecque a eu le courage de voter les réformes proposées par M. Tricoupis. Une mission militaire française, dirigée par le général Vosseur, assiste le gouvernement dans l'organisation de l'armée.

27 'Ιανουαρίου.

Παρὰ τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Θεοδωρίδου ἐδόθη χθὲς τὸ ἑσπέρας χορευτικὴ ἑσπερίς. Εἰς τὴν ἑσπερίδα ταύτην παρῆν καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Ἰανουαρίου.

Οἱ πρὸ ἡμερῶν τινων ἐλθόντες ἐνταῦθα σύμβουλοι τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας κ. κ. Κεχαγιᾶς, Α. Μαυρογορδάτος καὶ Τσιροπινᾶς, ὅπως συζητήσωσι μετὰ τῆς κυβερνήσεως τὰ περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν πλόων τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρείας, ἐν τῷ κορινθιακῷ κόλπῳ καὶ τῆς ἡμερησίας συγκοινωνίας μεταξὺ Ἰτέας, Γαλαξειδίου, Βιτρινίτσης, Αἰγίου, Ναυπάκτου καὶ Ψαθοπύργου, παρουσιασθέντες πρὸς τὸν κύριον πρωθυπουργὸν ἀπήντησαν, ὅτι μελετήσαντες τὴν ἀπαίτησιν τῆς κυβερνήσεως εὗρον, ὅτι δὲν συμφέρει ἤδη μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς ἑταιρείας γραμμῶν ἡ ἐπανάληψις τῆς συγκοινωνίας, διότι ἡ ἑταιρεία θὰ ἀναγκασθῇ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου νὰ διαθέσῃ τρία ἀτμόπλοια, αἱ δὲ εἰσπράξεις δὲν ἐπαρκοῦσι διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν. Κατὰ τὴν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ συνέντευξιν πολλὰ ἐλέχθησαν περὶ ἀναπτύξεως τῆς ἀτμοκινήτου ναυτιλίας καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἐξ ὅσων ἐλάβομεν πληροφοριῶν, ὅτι καὶ οἱ ἐκπροσωποῦντες τὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρείαν ἐδείχθησαν πρόθυμοι εἰς πᾶσαν πρὸς τοῦτο ἐνέργειαν, καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἐφάνη ἔχων ἀπόφασιν νὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατὸν ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀτμοκινήτου ναυτιλίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Ἰανουαρίου 1888.

......Ἔπρεπε νὰ εἶνε εἶδός τι Ἄτλαντος ἢ πρωθυπουργοῦ κατὰ τὸ σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη. Κυβερνήτης, νομοθέτης, προστά-

της, ἀστυνόμος, δήμαρχος, συμβουλευτής, δικαστής, ἐκτελεστὴς καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμη, μαζὶ ὅλα. Διότι ὅλα εἰς αὐτὸν συγκεντροῦνται. Τὰ καθήκοντά του εἶνε πλεῖστα καὶ βαρύτατα, αἱ δὲ γνώσεις του πρέπει νὰ εἶνε ποικίλαι. Ὀφείλει νὰ ἔχῃ συγκεντρωμένα ἐν ἑαυτῷ καὶ τὸ διοικητικὸν πνεῦμα καὶ τὴν ἀστυνομικὴν δραστηριότητα καὶ τὴν νομικὴν παίδευσιν καὶ τὴν πεῖραν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν τιμιότητα καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν λεπτότητα καὶ τὴν εὐστροφίαν καὶ τὴν ἐπιβλητικότητα· περὶ πάντων νὰ φροντίζῃ, τίποτε νὰ μὴ ἀμελῇ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 28 Ἰανουαρίου.

Η ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΙΣ ΗΝ ΕΛΑΒΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

......Οὐδεὶς ἕτερος ἐξετίμησε τὸ ἔργον τοῦτο ὅσον ὁ μακαρίτης Σπυρίδων Τρικούπης τότε πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίνῳ Ἦτο ὁ εἰλικρινέστερος καὶ ὁ μᾶλλον φιλάνθρωπος τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος, πρὸ πάντων δὲ ὁ μᾶλλον γενναιόφρων καὶ ἐνθαρρυντικὸς πρὸς τὴν νεολαίαν. Εἶχον πέμψει καὶ πρὸς αὐτὸν ἓν χρυσοδεμένον ἀντίτυπον, παρακαλῶν τὴν Ἐξοχότητά του εὐμενῶς νὰ τὸ δεχθῇ ὡς δῶρον. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὸν ἐπεσκέφθην· μὲ συνεχάρη θερμότατα, εἶτα μοὶ λέγει :

— Πρέπει, κύριε Ξένε, νὰ δείξωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ζῶμεν νὰ μοὶ δώσητε ἓν ἀντίτυπον καλοδεδεμένον· θὰ τὸ παρουσιάσω ὁ ἴδιος πρὸς τὸν πρίγκηπα Ἀλβέρτον.

Πώποτε δὲν ἐλησμόνησα τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν ἐνθουσιώδη ἔκφρασιν τοῦ προσώπου του ὅταν μοὶ ἐπρόφερε τοὺς λόγους τούτους.

Πραγματικῶς δέσας πολυδαπάνως ἓν ἀντίτυπον τὸ παρέδωκα πρὸς τὴν Ἐξοχότητά του, ὅστις καὶ τὸ ἐνεχείρισεν εἰς τὸν πρίγκηπα Ἀλβέρτον, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ ἐξήγησε τὸ θέμα τοῦ ἔργου μου. Ἡ εἰς χεῖράς μου κολακευτικὴ ἐπιστολὴ τοῦ πρίγκηπος Ἀλβέρτου διὰ τὴν

πραγματείαν μου ταύτην ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν ἀείμνηστον Σπυρίδωνα Τρικούπην.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας τὸν ἄρτι ἐκ Λονδίνου ἀφιχθέντα ὁμογενῆ κ. Ἀλέξανδρον Μαυρογιάννην καὶ τὴν κ. Μαυρογιάννη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Ἰανουαρίου 1888.

Η ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ὁ διευθυντὴς τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης κ. Σγούτας ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην καὶ συνδιελέχθη μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ νέου καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης. Φαίνεται ὅτι ἐγένοντο ἀντιρρήσεις τινὲς ὅσον ἀφορᾷ ὅρους τινὰς τοῦ καταστατικοῦ, διότι ἐνομίσθη, ὅτι ἔπρεπε τοῦτο νὰ εἶνε τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζωνται πλειότερον οἱ μέτοχοι τῆς τραπέζης.

29 Ἰανουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀνταπέδωκε χθὲς τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν νέον τῆς Ἰταλίας πρεσβευτὴν κ. Φεδοστιάνην, ἐπεσκέφθη δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν τοῦ γραμματέως τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας κ. Λέμαν.

28 Ἰανουαρίου.

Προχθὲς παρουσιάσθη εἰς τὸν πρωθυπουργὸν ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Φεδοστιάνης, εἰσαχθεὶς ὑπὸ τοῦ τέως ἐπιτετραμμένου κόμητος δὲ Κάλβη.

29 Ἰανουαρίου 1888.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝ

Θεωρεῖται ὡς βέβαιον πλέον, ὅτι ἡ Πανελλήνιος ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρεία ἀναλαμβάνει τὴν ἀπὸ Βρινδησίου εἰς Πάτρας συγκοινωνίαν δὶς τῆς ἑβδομάδος. Ἤδη δὲ ὁ διευθυντὴς αὐτῆς κ. Ψαχαρόπουλος

συνεννοήθη πρὸς τοῦτο μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις ἐδέξατο τὴν πρότασίν του, δηλαδὴ νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν συγκοινωνίαν ταύτην μὴ παρέχων εἰς οὐδεμίαν ξένην ἑταιρείαν ἐπιχορήγησιν, ἡ δὲ ἑταιρεία ἀναδέχεται τὴν δὶς τῆς ἑβδομάδος τακτικὴν συγκοινωνίαν. Πρὸς τοῦτο δὲ προσεκλήθη καὶ ὁ κ. Δούμας διευθυντὴς τῆς ἑταιρείας τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πελοποννήσου, ἵνα κανονισθῇ τὸ δρομολόγιον τοῦ σιδηροδρόμου μὲ τὴν ἄφιξιν τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Πάτρας· ἂν κατορθωθῇ τοῦτο, ἡ Πανελλήνιος ἑταιρεία δὲν εὑρίσκει οὐδὲν ἕτερον κώλυμα ὅπως ἀναλάβῃ τὴν γραμμὴν τοῦ Βρενδησίου — Πατρῶν.

2 Φεβρουαρίου.

Λαμπρὸς ἐγένετο ὁ χθὲς τὴν ἑσπέραν δοθεὶς χορὸς μετημφιεσμένων παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τῆς βαρωνίδος Κόζεκ Τὸν χορὸν τοῦτον ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ βασιλεύς, ἡ βασίλισσα καὶ ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα, παρῆσαν δὲ ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πλῆθος κεκλημένων.

Ἐκ τῶν παρισταμένων ἔλαβον τὴν ἄδειαν, ὅπως παραστῶσιν ἐν συνήθει περιβολῇ μόνοι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἱσπανίας κ. Ι. Βαλέρας καὶ δύο ἢ τρεῖς ἄλλοι. Διὰ τοὺς λοιποὺς ἡ μεταμφίεσις ἦτο ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ.

31 Ἰανουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Γαλλίας κόμητι Μονθολὼν ἡ λαίδη Galloway, ἡ λαίδη Γέρσεϋ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

30 Ἰανουαρίου.

Ὁ χθὲς παρὰ τῷ κ. Συγγρῷ δοθεὶς χορὸς ἀπέβη λαμπρὸς ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. Παρευρέθησαν κατ' αὐτὸν ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ πάντες οἱ ὑπουργοί, οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ βασιλέως κ. κ. Χατζηπέτρος, Ράϊνεκ καὶ Βάσσος, ἐκ τῶν πρεσβευτῶν ὁ κ. Μονθολών, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κόζεκ, ὁ κ. Λεμαίτρ καὶ ὁ κ. Φέρν, ἐπίσης ἡ λαίδη Γέρσεϋ καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ λόρδου Σώλσβαρυ, μεθ' ἧς ὁ κ. Τρικούπης συνδιελέγετο καθ' ἅπασαν τὴν ἑσπέραν. Κατὰ τοὺς χορευθέντας λανσιὲ ἐχόρευσαν εἰς τὸ αὐτὸ τετράγωνον, ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τῆς λαίδης Γέρσεϋ, ὁ κ. Θεοτόκης μετὰ τῆς λαίδης Galloway, ὁ κ. Χατζηπέτρος μετὰ τῆς κυρίας Σπῆκερ καὶ ὁ κ. Δ. Μ. Καλλιφρονᾶς μετὰ τῆς κυρίας Συγγροῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 30 Ἰανουαρίου.

Ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἡ «Σημαία» τοῦ Λονδίνου κρίνει ὡς ἑξῆς περὶ τῆς θέσεως τῶν διαφόρων κρατῶν τοῦ Αἵμου, ὡς καὶ τῆς Ἑλλάδος: Ὑπόνοιαι διεσπάρησαν προσφάτως περὶ φιλορωσσικῶν διαθέσεων τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης, καίτοι πατριώτης, εἶνε συνετὸς ἀνήρ, καὶ πιστεύομεν, ὅτι δὲν θὰ παρασύρῃ τοὺς συμπολίτας του εἰς ἀσύμφορον δι' αὐτοὺς πορείαν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 31 Ἰανουαρίου.

Εἶνε περίεργον φαινόμενον ἡ εὐθυμία, ἥτις φέτος κατέχει τὸν κ. πρωθυπουργόν. Οὐδεμίαν ἔχω ἀμφιβολίαν, ὅτι ἀνήκει καὶ οὗτος εἰς τὴν εὐτυχῆ ἐκείνην χορείαν, ἥτις μετὰ θλίψεως βλέπει δύουσαν καθ' ἑκάστην μίαν ἔτι τοῦ καρναβαλίου ἡμέραν.

Φαίνεται, ὅτι ἡ παρουσία τῶν δύο ἐπισήμων Ἀγγλίδων, τὰς ὁποίας ἡ πόλις ἡμῶν ἀπό τινων ἡμερῶν φιλοξενεῖ, ἀνεζωπύρωσαν ἐν αὐτῷ κεκοιμημένα αἰσθήματα καὶ ἀναμνήσεις. Διότι ὁ κ. Τρικούπης ἐν Ἀγγλίᾳ διῆλθε τῆς νεότητός του τὰ ἔτη καὶ μετ' Ἀγγλίδων ἀπήλαυσε τοῦ χοροῦ τὴν ἡδεῖαν ἡδονήν. Χορεύει καὶ τὴν ἑσπέραν ταύτην εἰς τοὺς λανσιὲ μὲ τὴν λαίδην Γέρσεϋ, ὁδηγεῖ δὲ συνεχῶς ἀμφοτέρας τὰς ἐπισήμους ξένας εἰς τὸ buffet.

3 Φεβρουαρίου.

Χθὲς μ. μ. ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ ὁ ὁμογενὴς κ. Νικόλαος Δούμπας, ἐγκατεστημένος ἐν Βιέννῃ καὶ διατελῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μέλος ἐν τῇ ἄνω Αὐστριακῇ Βουλῇ.

3 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ἀνῆλθον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ περιειργάσθησαν αὐτὴν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐνταῦθα κ. Μαυρογιάννη.

1 Φεβρουαρίου.

Ἡ κόμησσα Galloway, ἡ λαίδη Γέρσεϋ μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη καί τινων ἄλλων ἐξέδραμον χθὲς διὰ τῆς ἀτμοημιολίας «Ὕδρας» μέχρι Φανερωμένης.

3 Φεβρουαρίου.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν βέης.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 Ἰανουαρίου.

Ἀφίκοντο προχθὲς ἐκ Ναυπλίου αἱ λαΐδαι Galloway καὶ Gersey, χθὲς δὲ ἐπεσκέφθη αὐτὰς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 2 Φεβρουαρίου.

ΠΕΡΙΤΤΟΙ ΟΙ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

Χθὲς ἐν τῷ ἐνταῦθα ὑποταμείῳ πρωτοφανὴς συρροὴ παντοπωλῶν καὶ οἰνοπωλῶν καὶ ἄλλων οἰνοπαραγωγῶν ἐγένετο, σπευδόντων νὰ πληρώσωσι τὴν πρώτην δόσιν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ προστίμου καὶ τῶν τόκων ὑπερημερίας, οἵτινες προβλέπονται ὑπὸ τοῦ νόμου.

Τῇ ἀληθείᾳ ὁ κ. Τρικούπης δύναται νὰ σεμνύνηται ὅτι θὰ καταστήσῃ μετ' οὐ πολὺ περιττὴν τὴν ὕπαρξιν τῶν εἰσπρακτόρων, καθότι αἱ αὐταὶ διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς λοιπὰς φορολογίας, ἐξαναγκάζουσαι τοὺς φορολογουμένους νὰ ζητοῦν οὗτοι τὸν εἰσπράκτορα ἀντὶ νὰ τοὺς ζητῇ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 3 Φεβρουαρίου 1888.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐνταῦθα ὀλιγοήμερον διαμονήν των ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν οἱ διευθυνταὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας κ. Κεχαγιᾶς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτῆς κ. κ. Τσιροπινᾶς δήμαρχος Ἑρμουπόλεως καὶ Ἀντ. Μαυρογορδάτος, ὡς ἦτο δὲ πρέπον, ὡμίλησαν περὶ τοῦ μεγίστου τούτου ζητήματος. Καὶ ἡ ὁμιλία αὕτη εὐτυχῶς δὲν ἐγένετο μάτην, οὐδὲ παρῆλθον ἄκαρποι αἱ συστάσεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὁμιλήσαντος περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συγχωνεύσεως τῆς Ἑταιρείας ταύτης μετὰ τῆς ἐπίσης καλῆς Πανελληνίου. Πρέπει,

εἶπεν ὁ κ. πρωθυπουργός, νὰ ἑνωθῶσιν αἱ ἑταιρεῖαι αὗται, ἀφοῦ μάλιστα σπουδαῖοι ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κεφαλαιούχων προθύμως θὰ συνδράμωσι τοιαύτην τινὰ μεγάλην ἑταιρείαν, ὁ δὲ κ. Κεχαγιᾶς ἀπήντησεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοΐα οὐδεμίαν ἔχει ἐπὶ τούτου ἀντίρρησιν, ἄν, ὡς καὶ θὰ γίνῃ, ἕδρα καὶ τῆς Νέας θὰ ἦνε ἡ Σῦρος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Φεβρουαρίου.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Χθὲς ἀφίκετο ὁ κ. Θεόφιλος Χάνσεν ἐκ Βιέννης, κομίζων τὰ ἐπιτελεσθέντα ἤδη σχέδια τοῦ μεγάλου ἀρχαιολογικοῦ μουσείου, ὅπερ ἐν τῷ μέλλοντι πρόκειται νὰ ἐγερθῇ καὶ περὶ οὗ λίαν ἐγκαίρως εἴχομεν γράψει κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅτε διέτριβεν ἐνταῦθα ὁ βαρῶνος Χάνσεν, καὶ ἔλαβε τὴν ἐντολὴν παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη νὰ παρασκευάσῃ τὰ σχέδια τοῦ μουσείου. Ἄγνωστον ἂν θὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σχέδιον τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου μουσείου. Ὁ κ. Χάνσεν θὰ διαμείνῃ ἐνταῦθα περὶ τὴν μίαν ἑβδομάδα, ἐπεσκέφθη δὲ χθὲς τὸν κ. Τρικούπην, εἰς ὃν θὰ ὑποβάλῃ τὰ σχέδιά του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ἐκ τῆς δημοσιευομένης κατωτέρω καταστάσεως δηλοῦνται αἱ ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου καὶ γραμματοσήμου εἰσπράξεις. Ταῦτα πάντα εἶνε εὐχάριστα σημεῖα, παρέχοντα χειροπιαστὰς ἀποδείξεις, ὅτι τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως ἑδράζεται ἐπὶ βάσεων ὑγιῶν καὶ ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ὁ τόπος αὐτὸς λίαν προσεχῶς θέλει ἀνεύρει τὴν ἀφετηρίαν τῆς προόδου του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Φεβρουαρίου

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παρήγγειλεν εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῶν ἀπόρων γυναικῶν δύο παμμεγίστους τάπητας, ἐξ ὧν μὲ τὸν ἕνα θὰ ἐπιστρωθῇ ἡ

μεγάλη αἴθουσα τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ διὰ τοῦ ἑτέρου τὸ γραφεῖον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, τοὺς δύο τούτους τάπητας θέλει ἐκθέσει τὸ ἐργαστήριον εἰς τὴν προσεχῆ Ὀλυμπιακὴν ἔκθεσιν.

3 Φεβρουαρίου.

Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ κ. Χάγγαρτ παρέθηκαν χθὲς γεῦμα εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, τὴν λαίδην Galloway, τὴν λαίδην Γέρσεϋ καὶ εἰς ἄλλους κεκλημένους. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐγένετο ἑφεσπερίς.

5 Φεβρουαρίου.

Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν παρετέθη χθὲς τὴν ἑσπέραν γεῦμα εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, τὸν πρεσβευτὴν τῆς Αὐστρίας, Ρωσσίας, Ἱσπανίας, Τουρκίας καί τινας τῶν γραμματέων πρεσβειῶν. Ἀσθενήσαντος αἰφνιδίως τοῦ οἰκοδεσπότου, τὰς τιμὰς πρὸς τοὺς κεκλημένους ἀπένεμε κατὰ τὸ γεῦμα ὁ κ. πρωθυπουργός.

4 Φεβρουαρίου.

Ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη.

5 Φεβρουαρίου.

Σήμερον περὶ τὴν μεσημβρίαν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

6 Φεβρουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Γαλλίας κόμητι Μονθολὼν τινὲς τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐδόθη ἑφεσπερίς, εἰς ἣν ἦτο παρὼν καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

4 Φεβρουαρίου.

Ὁ ἐνταῦθα διατρίβων βαθύπλουτος ὁμογενὴς κ. Νικόλαος Δούμπας ἐπεσκέφθη χθὲς μετὰ μεσεμβρίαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐγένετο δεκτὸς μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης καὶ μεθ' οὗ συνδιελέχθη ἐπὶ ὥραν καὶ πλέον.

6 Φεβρουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη χθὲς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ἀγγλίας τὴν κόμησσαν Galloway καὶ τὴν Λαίδην Γέρσεϋ.

6 Φεβρουαρίου.

Ὁ κ. Τρικούπης παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν παρ' ἡμῖν φωτογράφων κ. κ. Ρωμαΐδῶν μετέβη καὶ ἐφωτογραφήθη εἰς τέσσαρας διαφόρους στάσεις. Τὸ σχῆμα τῶν φωτογραφιῶν εἶνε μέγα μπουντουάρ, ὅπερ πρώτην φορὰν οἱ κ. κ. Ρωμαΐδαι μεταχειρίζονται. Αἱ φωτογραφίαι αὗται εἰσιν ἐπιτυχεῖς· ἐπὶ τῶν τριῶν δὲ φαίνεται ὁ κ. Τρικούπης ὡς ἐν περιπάτῳ, μὲ τὸν πῖλον ἐπὶ κεφαλῆς καὶ μὲ τὸ ἐπανωφόριον, εἰς τὴν τετάρτην δὲ εἶνε ἡ προτομὴ μόνον αὐτοῦ ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου του δὲν ἔχει ὅμως τὴν διακρίνουσαν τὸν κ. Τρικούπην ἐπιβλητικότητα, ἥτις δυσκόλως δύναται νὰ ἀναπαρασταθῇ ἐν φωτογραφίᾳ. Εἶνε μερικαὶ ἐκφράσεις προσώπων, ἃς μόνον ὁ χρωστὴρ μεγάλου καλλιτέχνου δύναται νὰ μεταδώσῃ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 5 Φεβρουαρίου.

Εἰς τὰς ἀντιπολιτευομένας ἐφημερίδας συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἑπομένων ἐκ τῆς «Ταρὴκ» πρὸς ἐκτίμησιν τῆς νέας μετὰ τῆς Αἰγύπτου συμβάσεως περὶ καπνῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, περὶ ἧς συμβάσεως ἐν καιρῷ παρέσχομεν τὰς δεούσας πληροφορίας:

«Ἀγγέλλεται, γράφει τὸ ἡμιεπίσημον τουρκικὸν φύλλον, ὅτι αἱ ἀπό τινος καιροῦ ὑφιστάμεναι διαπραγματεύσεις Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου ἐπερατώθησαν καὶ ὅτι ἡ νέα ἐμπορικὴ σύμβασις εὑρίσκεται ἐν τῷ ὑπογράφεσθαι. Ἡ σύμβασις αὕτη ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν εἶνε σύμφωνος πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, πρὸ πάντων δὲ οἱ Ἕλληνές εἰσιν εὐχαριστημένοι, διότι δι' αὐτῆς παρέχεται πλήρης εὐκολία καὶ προτεραιότης εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἡμεῖς ἐγκαίρως κατεδείξαμεν τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιβλαβοῦς κατ' ἀρχὴν συμβάσεως ταύτης.

6 Φεβρουαρίου.

Τὴν τρίτην μ. μ. τῆς χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἔλαβε γνῶσιν τοῦ σχεδίου τοῦ διαπρεποῦς Βιενναίου ἀρχιτέκτονος κ. Θ. Χάνσεν διὰ τὸ μέγα ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, τὸ ἀνεγερθησόμενον ὄπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως. Τὰ σχέδια ἐξετέθησαν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Σι-

ναίας 'Ακαδημίας, ὅπου μεταβὰς εἶδε ταῦτα ὁ κ. πρωθυπουργός, ἐπεξηγοῦντος τοῦ κ. Χάνσεν ἐν μεγίστῃ λεπτομερείᾳ τὰ κατ᾽ αὐτά. Τὸ κτίριον, ὡς ἐσχεδιάσθη ὑπὸ τοῦ ἐξόχου ἀρχιτέκτονος, ἀποτελεῖ ἀληθὲς καλλιτέχνημα, ἔσται δὲ κόσμος μεγαλοπρεπὴς τῆς ἡμετέρας πόλεως.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 6 Φεβρουαρίου.

ΝΕΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Εἴδομεν χθὲς ὡραιοτάτας νέας φωτογραφίας τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη μεγάλου ἀμερικανικοῦ σχήματος γενομένας ἐν τῷ φωτογραφείῳ τῶν καλλιτεχνῶν ἀδελφῶν 'Ρωμαϊδῶν. Εἶνε τεσσάρων εἰδῶν αἱ φωτογραφίαι αὗται κατὰ δὲ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν ὁμοιότητα ἰσοψηφίζουσι τὰς ὡραίας ἐκείνας τὰς ἐν 'Αγγλίᾳ γενομένας. Θὰ στολισθῶσιν ὅλοι οἱ οἶκοι μὲ τὰς νέας φωτογραφίας τοῦ δημοφιλοῦς κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΡΩΜΗΟΣ

. . . .

κι' εἶδα νὰ τρώγουν οἱ τρανοὶ καὶ ἄλλοι πειναλέοι
μὲ τὴν κυρίαν Γέρσεϋ καὶ μὲ τὴν Γκαλουλέϋ,
αὐτὰς τὰς τόσον εὐγενεῖς καὶ ὑψηλὰς 'Αγγλίδας
μὲ τὰ στρυφνὰ ὀνόματα καὶ τὰς περικνημῖδας,
καὶ μ᾽ εὐχαρίστησιν πολλὴν ἀκούω καὶ μανθάνω
πῶς τώρα ἐγευμάτισαν 'στ' ἀνάκτορα ἐπάνω,
πῶς σήμερα ἐπήγανε 'στὸ σπῆτι τοῦ Τρικούπη
καὶ τέλος πάντων, Περικλῆ, μᾶς ἔγιναν κουνοῦπι.
'Ο κύριος Πρωθυπουργὸς 'στὰ ὕψη ἃς κυττάζῃ
ἃς μὴν ἀκούῃ δι' αὐτὸν ὁ σύλλογος τί λέει,
ἃς τρώγῃ, ἃς κορδώνεται καὶ ἃς διασκεδάζῃ
μὲ τὴν κυρίαν Γέρσεϋ καὶ μὲ τὴν Γκαλουλέϋ
τὰς ἀπογόνους τοῦ Τζὼν Μπούλ, τὰς ὑψηλὰς κυρίας,
τὰς ἀδελφὰς τοῦ Σώλσβαρυ τοῦ ἐκ Σαλισβουρίας.

6 Φεβρουαρίου 1888.

'Ο πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μεταβὰς χθὲς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Δραγούμη συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν.

6 Φεβρουαρίου.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας κ. Χάγγαρτ.

7 Φεβρουαρίου.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν βέης.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 6 Φεβρουαρίου.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΑΠΝΟΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ξένοι θαυμάζουσι τὴν μεγίστην μέριμναν, ἣν καταβάλλει ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις πρὸς περιφρούρησιν τῶν γενικῶν τοῦ κράτους συμφερόντων, ὅπως δὲν εἶνε ἀσυνήθεις αἱ ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως μεμψιμοιρίαι περὶ τῆς παραμελήσεως αὐτῶν. Ἕκαστος δύναται νὰ ἐννοήσῃ ὁπόσην τιμὴν προξενοῦσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ αἱ μεμψιμοιρίαι τούτων, ὅπως καὶ ὁ θαυμασμὸς ἐκείνων, διότι καὶ ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ καταδείκνυται ὅτι οἱ σήμερον κυβερνῶντες ἐπιτελοῦσι τὸ καθῆκόν των.

Εἰς τὰς σκέψεις ταύτας ὡρμήθημεν ἐκ τῶν ἑξῆς, τὰ ὁποῖα ἐδημοσίευσεν ἡ «Ταρὴκ» περὶ τῶν καπνῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αἰγύπτου.

Τοιαύτην ἐννοοῦμεν τὴν ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τοῦ Τόπου. Ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους, μόνον αἱ καπνοπαραγωγοὶ ἐπαρχίαι δύνανται ν' ἀναλογισθῶσι τὸ μέγεθος τῆς ὠφελείας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Φεβρουαρίου.

Ἰδίως ἐξαίρει ὁ κ. Δούμπας τὴν πολιτικὴν ἐκείνην, καθ' ἣν οἱ εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς διοικήσεως εἶνε ἐξησφαλισμένοι ἀπὸ τῶν

κομματικῶν θυελλῶν, πολὺ δὲ εὐχαρίστως παρετήρησεν ὅτι ὁ νῦν πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, τὸν ὁποῖον τιμᾷ ὑπερβαλλόντως καὶ θεωρεῖ ὡς τὸν μόνον ἄνδρα, τὸν δυνάμενον εὐδοκίμως νὰ διοικήσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἤρξατο ἐγκαινίζων τοιαύτην πορείαν, πορείαν σωτηριώδη καὶ πάσης προστασίας ἀξίαν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 11 Φεβρουαρίου.

Τὸ ληφθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη μέτρον τῆς προσλήψεως ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, θέλει φέρει εἰς πέρας ἐργασίαν, ἣν ἐδημιούργησαν οἱ νόμοι ΡΛΘ′ τῆς 7 Ἰανουαρίου 1866 καὶ ΦΣΒ τοῦ 1877 φέροντες οὐχὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ ἥτις ἔμενεν ἐκκρεμὴς ἐπὶ 22 ἔτη ἀπὸ τοῦ πρώτου νόμου καὶ 11 ἔτη ἀπὸ τοῦ δευτέρου, διότι δὲν ἐλήφθη ἐπαρκὴς πρόνοια ὑπὸ τῶν προτεινάντων τοὺς νόμους τούτους περὶ τῆς ἐκτελέσεώς των, ἤθελε δὲ βεβαίως διαιωνισθῇ ἡ ἐκκρεμότης αὕτη ἄνευ τοῦ ληφθέντος μέτρου.

Τὸ ζήτημα τῆς καταβολῆς τῆς δαπάνης ἢ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, τουτέστιν ὑπὸ τῶν φορολογουμένων, ἢ ὑπὸ τῶν ἐχόντων συμφέρον εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ χρέους τῶν ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων, ἐλήφθη τῇ προτάσει τοῦ κ. Τρικούπη διὰ τοῦ νόμου ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τῶν τελευταίων.

10 Φεβρουαρίου 1888.

Ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν βέη παρετέθη χθὲς ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς πρεσβείας ἄριστον εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκην, εἰς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας κόμητα Μονθολὼν καὶ τὸν γραμματέα τῆς πρεσβείας κ. Ζερύ, εἰς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ, εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τῆς Ἀγγλίας καὶ τὴν κυρίαν Χάγγαρτ, εἰς τὴν κόμησσαν Galloway καὶ τὴν Λαίδην Γέρσεϋ, πρὸς τιμὴν τῶν ὁποίων καὶ ἐδόθη τὸ ἄριστον καὶ εἰς τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν Συγγροῦ. Μετὰ τὸ ἄριστον ὁ κ. Συγγρὸς καὶ ἡ κυρία του προσεκάλεσαν τοὺς συνδαιτυμόνας, εἰς ἐκδρομὴν μέχρι τῆς λαμπρᾶς ἐξοχικῆς ἐπαύλεώς των ἐν Ἀναβρύτοις, ἀλλὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δηλώσαντος ὅτι ἐκωλύετο ἕνεκα ἐργασίας νὰ συμμετάσχῃ ταύτης, αἱ ὑψηλαὶ Ἀγγλίδες κυρίαι παρετήρησαν, ὅτι ἡ ἀπουσία τοῦ κ. προέ-

δρου τῆς κυβερνήσεως ἤθελε ματαιώσει τὴν ἐκδρομήν. Οὕτως ὑπεσχέθη νὰ μεταβῇ βραδύτερον εἰς Ἀνάβρυτα καὶ ὁ κ. Τρικούπης, ὅπερ καὶ ἔπραξεν, ἐνῷ ἡ ὁμήγυρις εἶχε προηγηθῆ αὐτοῦ ἐκεῖ.

ΤΟ ΑΣΤΥ, 7 Φεβρουαρίου 1888.

Ὁ κόσμος ὁ ἐπίσημος 'σηκώθη 'στὸ ποδάρι κι' ἐλύσαξε μὲ γεύματα καὶ συναναστροφάς, ὁ δὲ κλεινὸς πρωθυπουργὸς ἀξένοιαστος σαλτάρει μὲ τοῦ μεγάλου Σώλσβαρυ τὰς δύο ἀδελφὰς μὲ τὴν κυρίαν Γέρσεϋ καὶ μὲ τὴν Γκαλουλέϋ.

8 Φεβρουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ρωσσίας καὶ τῇ κυρίᾳ Μπύτσωφ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ἡ Λαίδη Galloway, ἡ Λαίδη Γέρσεϋ καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

9 Φεβρουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῇ κυρίᾳ Χάγγαρτ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ἡ Λαίδη Galloway, ἡ Λαίδη Γέρσεϋ καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

10 Φεβρουαρίου.

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Στεφάνου Ψύχα παρέθηκαν χθὲς γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ἄλλοι κεκλημένοι. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐγένετο ἑσπερίς.

11 Φεβρουαρίου.

Χθὲς μ. μ. ἐπεσκέψατο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών.

8 Φεβρουαρίου.

Χθὲς πολλοὶ ἐπεσκέπτοντο τὴν Ἀκρόπολιν, ὅπως ἴδωσι τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν σπανίαν ἐκ πωρίνου λίθου κεφαλήν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνῆλθεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

9 Φεβρουαρίου.

Μετὰ τοῦ βασιλέως χθὲς συνειργάσθη ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 12 Φεβρουαρίου 1888.

Γεύματα ἐπὶ γευμάτων καὶ ἄριστα ἐπὶ ἀρίστων παρατίθενται κατὰ συνέχειαν ἀπὸ ἡμερῶν ὑπὸ τῶν ἀρίστων ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ,

καὶ εἰς ταῦτα πάντα παρακάθηται ἀνελλιπῶς καὶ ἀτρομήτως ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργός. Παραλείπομεν τὰς ἑσπερίδας καὶ τὰς παννυχίδας, ἐν ταῖς ὁποίαις ἐπιφαίνεται ἑκάστοτε ἀκμαῖος καὶ χορευτικὸς εἰς βαθμὸν κινήσαντα τὰς εἴρωνας ἐπιτιμήσεις τῶν ἀδιαλλάκτων ἀντιπάλων, πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ὁποίων ἐγκληματεῖ καὶ σκευωρεῖ εἴτε κλειόμενος ἐν τῷ γραφείῳ του, εἴτε παρουσιαζόμενος ἐν τῇ Βουλῇ, εἴτε ἐμφανιζόμενος ἐν ἑορταζούσῃ ὁμηγύρει καὶ παρασκευάζων νομοσχέδια καὶ ἀπονέμων φιλοφρονήματα. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἄφθονον ὕλην ἡ ἀκοίμητος φιλοπατρία τῆς ἀντιπολιτεύσεως δύναται νὰ ἀρυσθῇ ἐκ τῆς ἀφθονίας τῶν γευμάτων, τὰ ὁποῖα τιμᾷ ἡ παρουσία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, καὶ τῶν ὁποίων ἀκριβὴς κατάλογος παρατίθεται καθ' ἑκάστην.

Εἷς ἐκ τῶν προσεχῶν ἀγορητῶν τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου δύναται ἐν ἐλλείψει ἐπικαιροτέρου νὰ λάβῃ ὡς θέμα τῆς ἀγορεύσεώς του τὴν πρωθυπουργικὴν πολυφαγίαν. Τὸ θέμα εἶνε πρωτότυπον, καὶ διανοίγει εὐρεῖς ὁρίζοντας εἰς τὴν φαντασίαν φιλοπάτριδος ῥήτορος. Ὁπωσδήποτε τὰ συνεχῆ γεύματα, τὰ ὁποῖα παρατίθενται ἀπό τινος πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Τρικούπη, γεννῶσι τὴν σκέψιν μήπως ἐν μέλλοντι κρίνηται ὡς ἀπαραίτητον πρωθυπουργικὸν προσὸν καὶ ὁ γερὸς στόμαχος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 12 Φεβρουαρίου.

ΜΑΣ ΕΥΡΗΚΕ ΤΟΝ ΣΦΥΓΜΟΝ

Μετὰ τὸ πρόστιμον ὑπερημερίας, ὅπερ ἐξηνάγκασε τοὺς φορολογουμένους νὰ τρέχωσιν εἰς ἀνεύρεσιν τοῦ εἰσπράκτορος, ἔρχεται ἤδη τὸ νέον μέτρον τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν περὶ ἀναπληρώσεως τῶν λιποτακτῶν καὶ ἀνυποτάκτων, ὅπερ θὰ κάμῃ τοὺς κυρίους τούτους νὰ τρέχωσι μόνοι πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν στρατολογικῶν γραφείων, ἢ νὰ τοὺς παραδίδωσιν εἰς αὐτὰ οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι των. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν εἰδοποιεῖ διὰ τῶν διοικητικῶν

ἀρχῶν τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς κατοίκους, ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον προτίθεται λίαν προσεχῶς νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 82 περὶ στρατολογίας, καθ' ὃ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ στρατῷ παρουσιαζομένων κενῶν ἐκ τῶν λιποταξιῶν καὶ ἀνυποταξιῶν, θὰ ὑπηρετῶσιν οἱ ἐν τῷ στρατῷ διαθέσιμοι, οἱ ἐκ τῶν αὐτῶν δήμων καὶ χωρίων καταγόμενοι· ὀφείλουσι λοιπὸν νὰ καταδεικνύωσιν οἱ κάτοικοι τοὺς λιποτάκτας καὶ ἀνυποτάκτους διὰ νὰ γλυτώνουν οἱ διαθέσιμοι. Ὁ κ. Τρικούπης μᾶς εὑρῆκε τὸν σφυγμόν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Κωνσταντινούπολις, 8 Φεβρουαρίου 1888.

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» δημοσιεύει ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς ἐν ᾗ ἐκτίθενται αἱ ἰδέαι, ἃς ἀποδίδουσι τῷ κ. Τρικούπῃ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ἐν τῇ ἀνταποκρίσει ταύτῃ λόγος γίνεται περὶ ταξειδίου τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ κ. Νελιδώφ, ἐν ᾧ πολλοὶ τῶν ἐν Ἀθήναις διέβλεπον ἰδέαν τινὰ προσεγγίσεως καὶ φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων προσεχῶς γεγονότων ἐν τῇ χερσοννήσῳ τοῦ Αἵμου, ὁ δὲ ἀνταποκριτὴς καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ διάβημα τοῦτο ἐὰν ἐγίνετο, δὲν θὰ λάβῃ οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα διὰ τὴν ρωσσικὴν πολιτικήν. Αἱ ἐπανειλημμέναι διακοινώσεις τοῦ κ. Τρικούπη οὐδεμίαν, λέγει, ἀμφιβολίαν καταλείπουσιν ἐπὶ τοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος αὐτοῦ ἐπιδιώκοντος ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν καλλιέργειαν τῶν γειτονικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Τουρκίας, ἀκολουθοῦντος δὲ ἀφ' ἑτέρου ἐλευθέραν πολιτικήν. Ὅθεν μακρὰν τοῦ ὀνειροπολεῖν συμβιβασμοὺς μεθ' οἱασδήτινος δυνάμεως, ὁ πρωθυπουργὸς ἐπιθυμεῖ νὰ τηρήσῃ κάλλιον ἐν περιπτώσει μεταβολῆς ἐν τῇ χερσοννήσῳ τοῦ Αἵμου, πλήρη καὶ ἐλευθέραν ἐνέργειαν, ἵνα δυνηθῇ νὰ περιφρουρήσῃ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα. Ἐὰν λοιπὸν ἡ

Ρωσσία προτίθεται πράγματι νὰ συνάψῃ στενοτέρας σχέσεις μετὰ τῆς Ἑλλάδος. δύναται νὰ εἶνε βεβαία ὅτι τὰ γενησόμενα διαβήματα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀποδεχθήσονται οἱ ἐν Ἀθήναις μεθ' ἁπάσης τῆς τιμῆς, ἣν μεγάλη δύναμις δικαιοῦται νὰ ἀξιοῖ παρὰ μικρᾶς χώρας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς τιμῆς ταύτης μέχρι τῆς ἀπὸ κοινοῦ τῶν δύο κρατῶν ἐνεργείας ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς ζητήμασι ὑπάρχει ἄβυσσος, ἥτις δυσκόλως θὰ ἠδύνατό ποτε νὰ πληρωθῇ.

LE MESSAGER D'ATHÈNES, 6 Février (v. s.) 1888.

L'opposition ministérielle a été fort mal inspirée le jour où, s'efforçant de démontrer que M. Tricoupi ne parviendrait pas à équilibrer le budget, elle a fait porter tout son effort sur la question financière. Il y avait bien — elle le comprend sans doute maintenant — d'autres motifs plus sérieux d'opposition qu'elle avait relegués au second plan. En augmentant les taxes, en imposant tout ce qui peut être imposé, en redoublant de rigueurs contre les contribuables récalcitrants, le ministère a obtenu, au point de vue purement fiscal, des résultats que l'on peut, sans exagération, considérer comme satisfaisants M. Tricoupi n'a cessé d'affirmer que la Grèce peut suffire aux dépenses du budget qu'il a soumis à l'approbation du Parlement. Ses adversaires continuent à affirmer le contraire. Les deux affirmations s'excluent l'une l'autre. Il convient d'attendre que les faits viennent résoudre la question. On doit donc faire, comme on l'a toujours dit à cette même place, un crédit de quelques mois encore au cabinet. Ce crédit il l'a pris le jour où le cabinet a quitté la Chambre sans faire connaître au pays les motifs de son abstention. On ne pouvait désarmer avec plus de modestie que ne n'a fait l'opposition dans la circonstance qui nous oc-

cupe. Qu'y a-t-elle gagné? L'occasion de créer des clubs d'où elle exclut tous ceux qui osent déclarer hautement qu'elle n'avait pas le droit de déserter le mandat qui lui a été donné par le pays.

14 Φεβρουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ κ. Παντιᾷ Ράλλη καὶ τῇ κυρίᾳ Ράλλη ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μονθολών, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ κυρία Χάγγαρτ, ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ βασιλέως κ. Α. Ράϊνεκ καὶ ἡ κ. Ράϊνεκ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Συγγροῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωννίδου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μαυρογιάννη, ὁ κ. καὶ ἡ κ Σκαραμαγκᾶ καὶ ὁ κ. Δ. Στεφάνοβικ Σκυλίτσης.

14 Φεβρουαρίου 1888.

Γευματίζουσι σήμερον παρὰ τῷ κ. Στεφ. Σκουλούδη ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ βασιλέως κ. Χατζηπέτρος, ὁ κ. Ἰωννίδης, ὁ κ. Μαυρογιάννης, ὁ κ. Κορωνιός, ὁ κ. Δ. Στεφάνοβικ, ὁ κ. Εὐγενείδης, ὁ κ. Βικέλας, ὁ κ Π. Ράλλης, ὁ κ. Κατινάκης καὶ ὁ κ. Ἀθηνογένης

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 13 Φεβρουαρίου.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεσκέφθησαν χθὲς μετὰ μεσημβρίαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρόξενος τῆς Βελγικῆς κ. Ῥῶσελς καὶ ὁ ἄρτι ἀφικόμενος ἐξ Ἀλεξανδρείας τραπεζίτης κ. Ῥολέν, ὅστις μετ' ἄλλων ἀνέλαβε τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Ἀγρινίου. Ἡ σύμβασις καὶ ὁ νόμος ὁ κυρῶν αὐτὴν δημοσιεύονται αὔριον ἢ μεθαύριον εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

13 Φεβρουαρίου

Σήμερον περὶ τὴν μεσημβρίαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς συνειργάσθη ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

13 Φεβρουαρίου

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη χθὲς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας τὸν κ. Κορωνιόν.

Ἐπίσης περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐπεσκέφθησαν αὐτὸν οἱ κύριοι Ἰωννίδης καὶ Μαυρογένης.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 14 Φεβρουαρίου.

ΛΟΓΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ἐκδίδονται ὅσονούπω ὑπὸ Νικολάου Σπανδωνῆ μετὰ εἰσαγωγῆς ὑπὸ Νεοκλέους Καζάζη. Χθὲς ἐλάβομεν τὴν ἀγγελίαν περὶ τῆς πολυτίμου ταύτης ἐκδόσεως. Τὸ ὅλον ἔργον θέλει ἀπαρτισθῆ ἐκ δύο τόμων ἐκ τριάκοντα τυπογραφικῶν φύλλων ἑκάστου. Τοῦ πρώτου αὐτῶν θέλει προταχθῆ εἰκὼν τοῦ κ. Χαριλάου Τρικούπη, ἑκάστου δὲ λόγου βραχεῖα ἐπεξηγηματικὴ σημείωσις. Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ πρώτου τόμου, ἀρξαμένη ἤδη, θέλει περατωθῆ ἐντὸς μηνὸς περίπου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 14 Φεβρουαρίου.

Ὑπὸ τοῦ κ. Σπανδωνῆ ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις τῶν «Πολιτικῶν λόγων» τοῦ κ. Τρικούπη, μετὰ εἰσαγωγῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Καζάζη. Ἡ ἰδέα τῆς συναγωγῆς τῶν λόγων τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐπὶ ταὐτὸν εἶνε ἀρίστη. Ἡ πολιτικὴ ἱστορία κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν ἐξεικονίζεται ζωηρῶς καὶ εὐγλώττως, περίεργος δὲ θὰ εἶνε καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς ῥητορικῆς δεινότητος τοῦ κ. Τρικούπη, ἀρχομένου ἐκ λόγων ὠχρῶν καὶ ἀσχηματίστων καὶ καταλήγοντος εἰς τὸ ῥητορικὸν ἀριστοτέχνημα, δι' οὗ ἀπήντησε πρὸς τοὺς ἀντιπάλους του, τοὺς πολεμήσαντας τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888 καὶ ὅστις ἀνέδειξεν αὐτὸν ῥήτορα ἐξόχου δυνάμεως, ὅστις θὰ ἐπρυτάνευεν ἐν οἱῳδήποτε εὐρωπαϊκῷ κοινοβουλίῳ.

15 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπεσκέψατο τὸν ἐνταῦθα διατρίβοντα τραπεζίτην καὶ γενικὸν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίνῳ κ. Ἰωννίδην καὶ συνδιελέχθη μετ' αὐτοῦ ὑπὲρ τὴν ὥραν.

21 Φεβρουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετέβη χθὲς περὶ ὥραν 1 μ. μ. εἰς τὸ Δρομοκαΐτειον Φρενοκομεῖον μετὰ τοῦ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντος ὁμογενοῦς κ. Μαυρογιάννη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 14 Φεβρουαρίου 1888.

ΛΟΓΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ.

Ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις τῶν πολιτικῶν λόγων τοῦ κ. Τρικούπη ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ι. Σπανδωνῆ, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν ἀδελφῶν Περρῆ. Οἱ λόγοι τοῦ κ. Τρικούπη, τοῦ μεγαλειτέρου ἐκ τῶν συγχρόνων ῥητόρων, ἦτο ἀνάγκη νὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τόμον, ἵνα ἔχῃ τις αὐτοὺς προχείρους ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, δι' ὃ μετ' εὐχαριστήσεως θὰ ἴδωσι πάντες, τοὺς πλήρεις ῥώμης καὶ νεύρων λόγους τοῦ κρατίστου παρ' ἡμῖν κοινοβουλευτικοῦ ῥήτορος εἰς δύο κομψοτάτους τόμους, ὧν ἡ ἀξία θὰ ἦνε φράγκα 10.

21 Φεβρουαρίου

Χθὲς μετέβη ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΡΩΜΗΟΣ, δέκα τρεῖς μηνὸς Φλεβάρη.

Ἐμπρός, Τρικούπη, τρέχα τοὺς φίλους σου νὰ ἴδῃς
καὶ δέξου τοὺς σωτῆρας μετὰ χαρᾶς πολλῆς...
μᾶς ἦλθε μὲ τοὺς ἄλλους κι' ὁ μύστερ Ἰωννίδης
μᾶς ἔρχεται ἀκόμη κι' ὁ κύριος Μπαλῆς.

19 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης συνειργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως περὶ τὴν μεσημβρίαν.

19 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ ἀρχιεπίσκοποι Σύρου καὶ Τήνου Μεθόδιος καὶ Χαλκίδος Χριστόφορος.

18 Φεβρουαρίου.

Χθὲς μ. μ. ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονο-

μικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας βαρῶνος Κόζεκ, ἐπ' ἀρκετὸν παραμείνας.

16 Φεβρουαρίου.

Ὁ κ. Κουρτοπάσης ἐπεσκέφθη χθὲς περὶ ὥραν 6 μ.μ. τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

16 Φεβρουαρίου.

Ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ κ. κ. Ἰωννίδης, Κορωνιὸς καὶ Εὐγενείδης, παραμείναντες ἐπὶ ὥραν περίπου.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 13 Φεβρουαρίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Τὸν τίτλον τοῦτον φέρει τὸ βιβλίον, οὗ τὴν ἔκδοσιν ἀγγέλλει ὁ ἐκ τῶν συντακτῶν τῆς «Καθημερινῆς» κ. Ν. Σπανδωνῆς, οὗ τὴν ἀγγελίαν καταχωρίζομεν κατωτέρω. Εἰς ἡμᾶς βεβαίως δὲν ἐναπόκειται νὰ εἴπωμέν τι περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου, οὗ τὴν χρησιμότητα οὐ μόνον οἱ περὶ τὰ πολιτικὰ ἡμῶν πράγματα ἀσχολούμενοι ἀλλὰ καὶ πᾶς πολίτης Ἕλλην κατανοεῖ, οὐδενὸς δυναμένου εὐλόγως νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἡ μελέτη τῶν λόγων τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ μεγάλως μὲν συντελεῖ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν κοινοβουλευτικῶν ἡμῶν πραγμάτων, οὐχ ἧττον δὲ εἰς ῥητορικὴν μόρφωσιν, ἣν τελείαν διορᾷ τις ἐν τοῖς πολιτικοῖς τούτοις λόγοις. Ἀνὴρ μεγάλως δράσας ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἐν τῷ πολιτικῷ τῆς Ἑλλάδος βίῳ, εἴπερ τις καὶ ἄλλος κάτοχος τῆς τε γλώσσης ἡμῶν καὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἡμῶν κανόνων, ἐξόχως δὲ πεπροικισμένος ὑπὸ τῆς φύσεως δι' ὅλων τῶν ἀρετῶν, ὅσαι δύνανται νὰ ἀναδείξωσι μέγαν ἐν τῇ πολιτικῇ ἄνδρα, ὁ κ. Τρικούπης, παρέχει ἐν ἅπασι τοῖς λόγοις αὐτοῦ ὑψηλὰ διδάγματα πολιτικῆς περινοίας, μηδέποτε μὲν ἀναδεικνύμενος ἐν αὐτοῖς διὰ ψευδοῦς κόμπου, πάντοτε δὲ εἰκονίζων ἐκφράσει σθεναρᾷ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσιν. Ἀναλογιζόμενος δέ τις καὶ τὴν ἱστορικὴν ἀξίαν τῶν λόγων

τοῦ κρατίστου τῶν ἐν ἡμῖν πολιτικῶν ἀνδρῶν, τοῦ ἐκφραστικώτατα ἐν αὐτοῖς ἀποτυποῦντος ὅλον τὸ σθένος καὶ τὴν ἀκατάβλητον ἰσχύν, τὴν παρ' ἁπάντων ἀνεγνωρισμένην, πείθεται ἐκ τοῦ προτέρου περὶ τῆς ὑποδοχῆς ἧς θὰ τύχωσιν οὗτοι ἐν ἰδιαιτέρῳ ἐκδιδόμενοι τεύχει.

16 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

1882 — 1887

Ὑπὸ τοῦ οἰκείου τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατηρτίσθησαν οἱ πίνακες τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων ἀπὸ τοῦ 1882—1887. Κατὰ τοὺς πίνακας τούτους τὸ 1882 εἰσεπράχθησαν 25,298,418, τὸ 1883 εἰσεπράχθησαν 27,068,002, τὸ 1884 εἰσεπράχθησαν 25,233,398, τὸ 1885 22,404,987, τὸ 1886 25,596,835, τὸ 1887 34,481,172. Ἐκ τῶν παρατιθεμένων τούτων ἀριθμῶν βλέπει ὁ ἀναγνώστης ὅτι τὸ ἀτυχέστερον ἔτος εἰς τελωνειακὰς εἰσπράξεις ἦτο τὸ 1885, ἤτοι τὸ ἔτος ἐκεῖνο κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εὑρίσκετο ὁ κ. Δηλιγιάννης.

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

Ἔγνων, ὅτι φιλόπατρι θὰ ἐξεπλήρουν καθῆκον, ἂν περισυλλέγων τοὺς πολιτικοὺς λόγους τοῦ ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὅλην ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ ἡμῶν βίῳ πρωτοστατήσαντος καὶ ἀπὸ δεκαετίας σχεδὸν ἀδιαλείπτως τὴν πατρίδα κυβερνῶντος, τοῦ ἀναμφιλέκτως κρατίστου τῶν παρ' ἡμῖν ρητόρων κ. ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ, ἐξέδιδον αὐτοὺς μετὰ ἱστορικῆς ἐπισκοπήσεως τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἐξεφωνήθησαν καὶ διασαφηστικῶν ὑπομνημάτων.

Τὴν ἐργασίαν ταύτην περατώσας ἤδη κατ' εὐχήν, χάρις ἰδίᾳ τῇ σοφῇ καὶ φιλόφρονι τοῦ παρὰ τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ κ.

Νεοκλέους Καζάζη συναρωγῇ, θέλω εὐτυχήσει μετ' ὀλίγον νὰ παραδώσω τοῖς συγχρόνοις καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ὑποδείγματα λαμπρὰ ἀδόλου φιλοπατρίας, ἰδεῶν ὕψους καὶ ῥητορικῆς δυνάμεως· ἀληθὲς κτῆμα ἐς ἀεί.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Φεβρουαρίου 1888.

Ν. Ι. Σπανδωνῆς.

17 Φεβρουαρίου.

Χθὲς συνειργάσθη ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 16 Φεβρουαρίου.

ΤΙΜΩΡΙΑ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ὡς γνωστὸν 26 ὑπαξιωματικοὶ τοῦ τέως ἐν Ὑπάτῃ ἑδρεύοντος εὐζωνικοῦ τάγματος ἐθεωρήθησαν ὕποπτοι συνενοχῆς εἰς τὸ κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ἀποτυχὸν ἐν Λαμίᾳ κίνημα τοῦ κ. Κοντογιάννη καὶ παρεπέμφθησαν ἐνώπιον πειθαρχικοῦ συμβουλίου συστηθέντος ἐν Χαλκίδι. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου κ. Ἐλευθερίου Μυκωνίου αὐτοπροσώπως διεξαχθεισῶν ἀνακρίσεων ἐβεβαιώθη ὅτι πάντες οὗτοι οἱ 26 ὑπαξιωματικοὶ «ἐκ συνεννοήσεως μελετήσαντες τὴν προσχώρησιν εἰς ἐνέργειαν, ἧς δὲν ἐξεδηλώθη ὁ τελικὸς σκοπὸς ἐκ περιστατικῶν ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως αὐτῶν, ὑπέπεσον ὡς ἐκ ταύτης εἰς βαρέα πειθαρχικὰ παραπτώματα», τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἔχον ὑπ' ὄψει τὴν γνωμοδότησιν τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου καὶ τὸ ἄρθρον 217 τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ, διὰ διαταγῆς αὐτοῦ πρὸς τὸ 3ον Ἀρχηγεῖον τοῦ στρατοῦ, κοινοποιηθείσης καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς, ἐπέβαλεν εἰς πάντας τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τούτους τὴν ποινὴν τῆς ὁριστικῆς ἐκπτώσεως τοῦ βαθμοῦ των, μεταφερομένους εἰς τὴν τάξιν τοῦ στρατιώτου, καὶ διέταξε τὴν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσιν αὐτῶν.

26 Φεβρουαρίου.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὁμολογουμένως ἐδείχθη πάντοτε μεριμνῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας, καὶ ὁσάκις παρουσιάσθη εὐκαιρία διακοσμήσεως δημοσίου τινὸς γραφείου οὐδέποτε παρέλειψε νὰ διατάξῃ τὴν διὰ προϊόντων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Καὶ νῦν παρήγγειλεν εἰς τὸ ἐργαστήριον τῶν Ἀπόρων γυναικῶν λαμπρὸν τάπητα διὰ τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις θέλει ἀποσταλῇ προηγουμένως εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν Ὀλυμπίων.

25 Φεβρουαρίου.

Ὁ Βασιλεὺς χθὲς τὴν πρωΐαν συνειργάσθη μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

26 Φεβρουαρίου.

Προετοιμασίαι ἐγένοντο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, νέοι τάπητες ἐστρώθησαν, τὰ κιβώτια ἐπιμελῶς, ἤρθησαν ἐκ τοῦ μέσου τῆς αὐλῆς καὶ τὸ γηραιὸν μέγαρον ἐπὶ τὸ εὐπρεπέστερον ἐπιχρίζεται διότι ἀναμένεται ἐκεῖθεν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ πάλιν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν νὰ ἴδῃ τοὺς παρελαύνοντας προσωπιδοφόρους.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Πρὸ πολλοῦ εἴχομεν γράψει, ὅτι τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ προέκειτο νὰ κατασκευασθῇ διπλῆ ἁμαξιτὴ ὁδὸς ἄγουσα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἤδη ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἥτις ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ θεάτρου Ἡρώδου, θὰ περιζώσῃ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ θὰ καταλήγῃ εἰς τὸ θέατρον Βάκχου, ἔνθα θὰ ἑνοῦται πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν ὁδόν.

27 Φεβρουαρίου.

Αἱ καλλίτεραι καὶ ἐπισημότεραι ἐκ τῶν μεταμφιεσθεισῶν κυριῶν προχθὲς διὰ τὸν χορὸν τῆς κυρίας Γ. Ψύχα, πρὶν μεταβῶσιν ἐκεῖ, ἐπεσκέψαντο τὸν κ. πρωθυπουργὸν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τὴν αὐταδέλφην του, ὅπου παρέμειναν ἐπ' ἀρκετὸν φαιδρύνασαι τὴν συναναστροφήν. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς εὗρεν εὐκαιρίαν καὶ εἰς φιλοπαίγμονα συνδιάλεξιν, καθ' ἣν ἀνέπτυξε μετὰ πολλῆς εἰδημο-

σύνης καὶ τὰ περὶ φημισμένων μεταμφιεσμῶν, ἔκρινε δὲ λίαν κολακευτικῶς τὰς παρούσας ἀμφιέσεις.

JOUNAL DES DÉBATS, Lundi 20 Février 1888.

LETTRES DE GRÈCE

La session de la Chambre est close; on lui a donné tout juste le temps de voter les projets de loi auxquels le gouvernement tenait le plus; les députés ont repris le chemin de leurs provinces; et, maintenant, sous le sceptre très constitutionnel d'un roi qui a trouvé le moyen d'être encore plus démocratique que ses sujets, sous la direction d'un ministre qui évite à ses compatriotes le soin de penser et de vouloir, le peuple grec et parfaitement heureux. En vérité, le soleil est, pour M. Tricoupis, un merveilleux collaborateur. Jouir du beau temps et se montrer, tout le bonheur des Grecs est là. Rester chez soi, quand on n'y est pas forcé par la pluie, est un signe de deuil et une marque d'infortune.

Comme leur pays de montagnes exquises et nues, ces grands enfans semblent dédaigneux de produire. Leur langue désigne le travail par le mot d o u l i a qui veut dire servitude. Ils rient de nos fièvres, de nos soucis d'exactitude, de notre empressement. L'âpreté de M. Tricoupis, son acharnement au travail, son air tragique et fatigué, les jettent dans la stupéfaction. Il leur semble qu'il n'est pas de leur race, qu'il a une étrange conception de la vie, et qu'il a dù prendre ces façons dans les pays moroses où le ciel ne sourit pas. Pourquoi s'accable-t-il de si lourdes occupations? Ses prédécesseurs, Boulgaris, Coumoundouros, ne fléchissaient pas, comme lui, sous le poids des dossiers, des rapports. Oh! que ceux-là étaient bien du pays, et comme le

moréate, le palikare, fumeur de narghilé et buveur de raki, cordial et taquin, très aimable et trop avisé, bon compagnon et rusé compère, reparaissait en eux quand ils avaient quitté la morgue diplomatique des salons officiels! Ils avaient le mot pour rire, une tasse de café et une plaisanterie toujours prêtes, pour l'électeur en fustanelle, qui venait, du fond du Magne ou des montagnes d'Acarnanie, voir son ministre, et lui apporter des nouvelles du village. Ils n'étaient pas avares de leur temps, et donnaient volontiers de longues heures aux causeries oisives. Les bureaux s'ouvraient, quelquefois, à des heures vagues, quand l'employé passait, et ne résistait pas au plaisir d'entrer, pour tuer le temps. C'était un royaume unique au monde, un collège en vacances, dont l'insouciance sublime se moquait des banqueroutes, narguait les déficits, s'occupait, aussi peu que possible, de la lutte pour la vie, et ne soupçonnait même pas les fâcheuses doctrines de Darwin. M. Tricoupis, qui a des idées anglaises, a entrepris de réformer ces mœurs aimables et dangereuses. Epris d'assiduité, passionné pour sa tâche, cet homme concentré, froid, méthodique, volontiers taciturne, ressemble aussi peu que possible aux rhétoriciens narquois et philosophes, toujours amusans et toujours amusés, dont il régit les destinées. Quelques — uns l'appellent *satrape*, et ses ennemis l'accusent d'être un *xénos* (étranger). C'est justement ce qui fait sa force. Si ses compatriotes ne le sentaient pas si différent d'eux-mêmes, il y a longtemps qu'il alignerait en théorie, et simplement pour le plaisir, ses projets d'equilibre budgétaire. On ne lui pardonne ses impérieuses exigences qu'en faveur de ses manières européennes et de

son éducation britannique. Un roi grec serait impossible en Grèce; par suite des innombrables liens de parenté qui unissent les palikares les uns aux autres, et à cause des idées d'égalité qui sont communes à tous les Hellènes, le palais serait le rendez-vous de tous les paysans et de tous les bergers; les cousins les plus imprévus viendraient complimenter le malheureux monarque qui n'aurait même pas la ressource de fermer sa porte sans provoquer une révolution. Pareillement, un ministre de façons populaires, un adelphos (frère) ne resterait pas trois semaines au pouvoir, à moins de se faire pardonner son élévation par d'incroyables faiblesses. Mais, justement, le paysan d'Alopèce ou d'Acharnes, qui vient, le matin, sur son âne, vendre à la ville ses oignons et ses poireaux, n'éprouve point la tentation d'appeler adelphé cet homme soucieux et peu abordable, et de lui tendre le bouquin d'ambre d'un narghilé, après l'avoir préalablement essayé. L'éloquence sobre et bien informée de ce remueur de dossiers déconcerte la faconde des maîtres d'école, leur fait peur et les met en fuite. De toutes ces impressions, éparses est née, dans l'esprit du peuple grec, l'idée d'une supériorité incontestable, contre laquelle toutes les polémiques ne sauraient prévaloir. Aux temps antiques, une légende se serait formée, et M. Tricoupis serait devenu, pour le moins, un demi-dieu. Dans notre âge clairvoyant et critique, il se contente d'être officiellement ministre de la guerre, ministre des finances, ministre des travaux publics; on peut même ajouter, sans vouloir déplaire à MM. Lomvardos, Voulpiotis et Manétas, qu'il est un peu ministre de toutes choses. Ces lourds honneurs satisfont son ambition, et suffisent à peine à son activité.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Φεβρουαρίου 1888.

Χθὲς τὴν 10ην π. μ. ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἔλαβε τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα

Πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον

Μετὰ μεγίστης ἡμῶν θλίψεως σᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ πάππος ἡμῶν, ὥρα 8 $^{1}/_{2}$ ἀπεβίωσεν.

Γουλιέλμος

Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως εἰδοποιήθη περὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἀμέσως συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ βασιλέως μετεβίβασε τὰ εἰθισμένα συλλυπητήρια, ἐματαιώθη δὲ ὁ χορός, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ αὔριον ἐν τοῖς ἀνακτόροις.

Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ὑπουργοὶ ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν ἐνταῦθα πρεσβευτὴν τῆς Γερμανίας, ὃν συνελυπήθησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ αὐτοκράτορος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Μόλις τὸ τηλεγράφημα ἀφίκετο ἡ σημαία τῆς πρεσβείας ἀνεβιβάσθη μεσίστιος, ὁ δὲ πρεσβευτὴς κ. Λεμαὶτρ περιβληθεὶς πένθιμον ἐνδυμασίαν μετέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἵνα ἀναγγείλῃ τῷ βασιλεῖ ἐπισήμως τὴν ἤδη αὐτῷ γνωστὴν θλιβερὰν εἴδησιν. Ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἐξελθὼν μετὰ δίωρον σχεδὸν ἀκρόασιν, ἐπεσκέφθη πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 17 Φεβρουαρίου.

Ἀνταποκριτὴς τῆς « Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων » ἐπιστέλλει εἰς τὸ ἔγκριτον παρισινὸν φύλλον περὶ τοῦ ἀθηναϊκοῦ βίου καὶ τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἀνταποκρίσεις πλήρεις μέθυος καὶ εὐφυΐας. Οὐδεὶς δύναται νὰ διαφύγῃ τὸ λεπτὸν θέλγητρον τῶν χλιαρῶν ἡμερῶν

τοῦ ἀττικοῦ κλίματος, αἵτινες ἔχουσι κἄτι τὸ ὅλως ἰδιάζον αὐτῷ καὶ μὴ ἀπαντῶν οὐδαμοῦ ἄλλοθι. Δὲν περιγράφεται τὸ θέλγητρον τοῦτο. Δὲν ὁμοιάζει πρὸς τὴν χαῦνον ἔκλυσιν, ἥτις σᾶς καταλαμβάνει ἐν Σμύρνῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Εἶνε ζωηρὸν αἴσθημα εὐεξίας, ὀξῦνον καὶ καθιστῶν διαυγεστέρας τὰς εὐαρέστους ἐντυπώσεις, προκαλοῦν τὴν λάλον ἀργίαν, τὴν φαιδρότητα, τὴν αἰσιόδοξον ἐπιείκειαν. Πάντες ἔχουσι τὸ ἦθος φαιδρόν. Αὐτοὶ οἱ κατὰ τοῦ Ὑπουργείου φιλιππικοὶ καθίστανται ἠπιώτεροι. Ἡ πολιτικὴ ἄλλως σιγᾷ. Οἱ βουλευταὶ ἀπῆλθον εἰς τὰς ἐπαρχίας των, καὶ νῦν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον συνταγματικωτάτου βασιλέως, ὅστις κατώρθωσε νὰ εἶνε δημοκρατικώτερος καὶ τῶν ὑπηκόων του, ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν ὑπουργοῦ, ἀπαλλάσσοντος τοὺς συμπολίτας του τοῦ κόπου νὰ σκέπτωνται καὶ νὰ βουλεύωνται, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε κατ' ἐξοχὴν εὐτυχής. Ὁ ἥλιος εἶνε ὁ καλλίτερος συνεργάτης τοῦ κ. Τρικούπη. — Μετὰ ταῦτα ὁ ἐπιστολογράφος περιγράφει τὰς λιτὰς ἀθηναϊκὰς διασκεδάσεις, τὸν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος περίπατον, τὰς ἐκδρομὰς εἰς τοὺς Ἀμπελοκήπους καὶ τὴν Κηφησσίαν. Ὡς κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ θεωρεῖ τὴν τάσιν πρὸς τὴν ἄνεσιν, πρὸς τὸ dolce far niente. Τὴν ἐργασίαν ὀνομάζει ὁ λαὸς δουλειάν. Οἱ Ἕλληνες γελῶσι διὰ τὸν πυρετόν, τὴν σπουδήν, τὴν ἀκριβολογίαν τῶν ἄλλων λαῶν. Ἡ φοβερὰ φιλοπονία τοῦ κ. Τρικούπη, τὸ καταπεπονημένον καὶ τραγικὸν ἦθός του τοὺς καταπλήσσει. Νομίζουσιν ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς τὴν φυλήν των, ὅτι ἔχει παραδόξους ἰδέας περὶ τοῦ βίου, καὶ ὅτι τὸν τρόπον τοῦ ζῆν ἐδιδάχθη εἰς χώρας στυγνάς, ὅπου ὁ οὐρανὸς δὲν μειδιᾷ. «Διατὶ καταπονεῖ ἑαυτόν, ἐρωτᾷ ὁ ἀνταποκριτής, δι' ἀσχολιῶν τόσον κοπιωδῶν; Οἱ προκάτοχοί του, ὁ Βούλγαρης, ὁ Κουμουνδοῦρος δὲν ἐκάμπτοντο, ὡς αὐτός, ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἐργασίας. Ἦσαν ἀληθεῖς ἄνθρωποι τοῦ τόπου ἐκεῖνοι, καὶ ὁ γνήσιος Μωραΐτης, ὁ καπνίζων ναργιλὲν καὶ πίνων ῥακήν, ὁ φιλόφρων καὶ εἴρων, ὁ καλὸς φίλος καὶ πονηρὸς σύντροφος, ἀνεφαίνετο ἐν αὐτοῖς, ἅμα ὡς ἀπέ-

βαλλον τὸ ἐπιβεβλημένον ἦθος τῶν ἐπισήμων αἰθουσῶν. Δὲν ἐφείδοντο τοῦ χρόνου των, καὶ διέθετον ὥρας μακρὰς εἰς ἀνωφελῆ ἀδολεσχίαν. Τὰ γραφεῖα ἠνοίγοντο ἐνίοτε εἰς ὥρας ἀορίστους, ὅταν ὁ ὑπάλληλος διήρχετο πρὸ αὐτῶν καὶ δὲν ἀντεῖχεν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ εἰσέλθῃ ἐν αὐτοῖς, διὰ νὰ περάσῃ τὴν ὥραν του. Βασίλειον πρότυπον ἐν τῷ κόσμῳ, σχολεῖον μαθητῶν ἐν ὥρᾳ διακοπῶν, ἐγέλα μετ' ἐξόχου ἀμεριμνησίας μὲ τὴν χρεωκοπίαν καὶ μὲ τὰ ἐλλείμματα, ἀπησχολεῖτο ἐλάχιστα εἰς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα, καὶ οὐδ' ὑπωπτεύετο κἂν τὴν ὕπαρξιν τῶν δαρβινικῶν θεωριῶν. Ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις ἀνετράφη δι' ἀγγλικῶν ἰδεῶν, ἀνέλαβε τὴν ἀνακαίνισιν τῶν ἐρασμίων, ἀλλ' ἐπικινδύνων τούτων ἠθῶν. Φιλόπονος, ἀφωσιωμένος εἰς τὸ ἔργον του, ὁ σύννους, ψυχρός, μεθοδικὸς καὶ σιωπηλὸς οὗτος ἀνήρ, οὐδεμίαν ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τοὺς ἀμερίμνους καὶ φιλογέλωτας φιλοσόφους, τοὺς πάντοτε τέρποντας καὶ τερπομένους, ὧν τὰς τύχας διέπει. Διὰ τοῦτό τινες τὸν καταγγέλλουσιν, ὡς σατράπην, καὶ οἱ ἐχθροί του τὸν ἀποκαλοῦσι ξένον».'Αλλ' ἴσα ἴσα ἡ διαφορὰ αὕτη τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως νομίζει ὁ ἀνταποκριτής, ὅτι ἀποτελεῖ τὴν δύναμίν του. «Ἡ αὐστηρὰ καὶ πλήρης γεγονότων εὐγλωττία τοῦ φιλεργοῦ τούτου χαρτοδίφου ἐμβάλλει εἰς ἀμηχανίαν τοὺς φιλολάους ἀντιπάλους του, τοὺς φοβίζει καὶ τοὺς τρέπει εἰς φυγήν. Ἐκ πασῶν τούτων τῶν διαφόρων ἐντυπώσεων ἐγεννήθη ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ ἰδέα ἀναμφισβητήτου ὑπεροχῆς, ἣν δὲν δύναται νὰ κλονίσῃ οἱαδήποτε ἐπίθεσις. Εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους θὰ ἐπλάττετο ὁλόκληρος θρύλλος, καὶ ὁ κ. Τρικούπης θὰ καθίστατο ἡμίθεος τοὐλάχιστον.'Εν τῇ πεφωτισμένῃ καὶ νοήμονι ἐποχῇ ἡμῶν ἀρκεῖται ὢν ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων ἔργων (;)· δύναμαι μάλιστα νὰ προσθέσω, καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμὸν τῶν κ. κ. Λομβάρδου, Βουλπιώτου καὶ Μανέτα, ὅτι εἶνε καὶ ὀλίγον πανθυπουργός. Αἱ ἐπίπονοι δ' αὗται τιμαὶ ἐξαρκοῦσιν εἰς τὴν φιλοδοξίαν του καὶ μόλις ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν δραστηριότητά του.

THE EASTERN MORNING NEWS

Hull, February 20, 1888.

ATHENS AND ATHENIANS

By R. C. Lehmann

I promised in my last letter to give you my impressions of Athens and the Athenians, or, to speak more at large, of Greece and the Greeks. It is, of course, impossible, during a stay of only a fortnight to do more than make cursory and, perhaps, somewhat superficial observations of a whole nation; with all these drawbacks, progress, especially of late years, has been very considerable. Railways have been constructed, canals are being pierced, great tracts of lake country are being reclaimed for cultivation, and this year, for the first time for many years, a Greek minister has been able to present a Budget which actually promised a surplus. In fact, if it had not been for the unfortunate events of 1885, when the then Prime Minister, M. Delyannis, in pursuit of a policy of adventure, plunged his country into military expenses which her finances were unable to support, and once more mortgaged her already overcharged revenue, Greece would at this moment have been able to show a substantial balance on the credit side of the account. The result, however, of the armaments and loans of that time is to be seen not merely in an increased burden of taxation and a greater stringency in its collection, but in a forced paper currency, by which the Greek drachma, nominally

equal to a franc, has been so depreciated that at the current rate of exchange 33 drachmas go to the English pound. This condition of affairs, for which he is himself not responsible, must tax all the energies of the present Prime Minister, M. Tricoupis. He is at the head of a very considerable majority in the Greek Chamber (his followers, I think, number about 78, to the 33 who follow M. Delyannis), and he is in a position, therefore, to carry through any reforms he may desire. He has already carried a law which provides for far greater stringency in the collection of the taxes, and from this he hopes for great results. His last Budget estimated the revenue for 1888 at about 95,000,000 drachmas, the expenditure at about 93,000,000; but it seems somewhat doubtful if this estimate will be realised. It is to be remarked that the cost of the army absorbs about one-fifth of the total expenditure, that of the army and navy together about one-third. For a small State like Greece, this is a tremendous burden, and it may be hoped that M. Tricoupis will be able to make still greater reductions on this head. I have had the pleasure of meeting M. Tricoupis several times during my visit to Athens. It is not too much to say that all the reins of Government are in his hands. He is Prime Minister, Finance Minister, and Minister of War, and all at a salary of £ 400 a year, which is the ordinary pay of a Greek Minister, for whom a grateful country provides in addition only a carriage. No matter connected with the administration seems too small for the Prime Minister. I told you in a former letter about a little misadventure of mine with Custom House officials at Corinth. M. Tricoupis on hearing of it at once looked into the matter himself, and immediately

caused the gendarmerie officer, who was chiefly in fault, to be arrested. I heard many other stories that proved the minute and indefatigable vigilance exercised by M. Tricoupis over the affairs of his country. In social intercourse, the Prime Minister is an eager speaker, full of fire and animation on any subject that interests him. He speaks English with the fluency and correctness of an Englishman, having passed some years as a young man in London, where his father was Greek Minister. He is strongly built, of a spare habit, and alert and active in all his movements. His iron constitution, and the simple diet by which he maintains it, are a subject of frequent remark in the Greek papers. He is versed in every detail of our own political history, and is informed on all the questions that agitate our electors. We talked for some time about such matters as universal suffrage and the working of the ballot. In Greece apparently an elector may vote for all candidates. For instance, if they are 35 candidates for ten vacancies, he may vote for all the 35, but as a matter of fact, of course, the electoral organisations and clubs arrange the course of the voting as much as possible. Greece is probably of all quasi-monarchial countries the nearest to a democracy.

Certainly under the influence of the upright and enlightened policy of which M. Tricoupis and his Government are the exponents, and which they are striving earnestly to carry point by point into execution, there his every probability that before long Greek finances will recover their equilibrium, Greek indebtedness will be reduced within reasonable limits, and a spirit of well-ordered progress will animate every department of the national life.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 28 Φεβρουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς τὴν κατασκευὴν ὡραιοτάτης περὶ τὴν Ἀκρόπολιν λεωφόρου. Ἀπὸ τῆς θέσεως, ἔνθα ὀλίγον ἀπωτέρω τοῦ θεάτρου τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ σταθμεύουσιν αἱ ἅμαξαι, θὰ σχηματίζῃ κύκλον περὶ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ θὰ καταλήγῃ εἰς τὸ θέατρον τοῦ Βάκχου, ὅπου θὰ ἑνοῦνται μετὰ τῆς ὁδοῦ, ἥτις ἤδη φέρει εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἡ λεωφόρος αὕτη θὰ εἶνε πλατεῖα δέκα μέτρων καὶ θὰ κοσμῆται ἑκατέρωθεν διὰ δενδροστοιχίας. Οὕτω θὰ κατεδαφισθῶσιν ὅλοι οἱ οἰκίσκοι, οἵτινες εἶνε ἐγκεχωσμένοι εἰς τοὺς βράχους. Θὰ ἐκλίπωσι τὰ Ἀναφιώτικα τῶν ὁποίων τὰς πλείστας οἰκίας ἔχει ἤδη ἀγορασμένας τὸ δημόσιον, ἑπομένως θὰ διενεργηθῶσι καὶ ἀνασκαφαὶ εἰς τὰς θέσεις δι' ὧν θὰ διέλθῃ ἡ λεωφόρος.

2 Μαρτίου.

Ὁ ἐν Σύρῳ γλύπτης κ. Βιτάλης, ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ ἱσταμένου ἀνδριάντος τοῦ Βύρωνος, καὶ τοῦ μήπω στηθέντος πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου ἀνδριάντος τοῦ Γλάδστωνος, ἐφιλοτέχνησεν ἐν ἀναγλύφῳ τὴν κεφαλὴν τοῦ κ. Τρικούπη εἰς φυσικὸν μέγεθος ἐκ λευκοῦ σχεδὸν διαφανοῦς μαρμάρου προσκεκολλημένου ἐπὶ μαρμάρου πρασίνου. Τὸ ὅλον περιβάλλει ξύλινον ἐκ καρυᾶς γεγλυμμένον πλαίσιον, ἐπίχρυσον κατὰ τὰς γωνίας, οὗτινος ἡ κατασκευὴ ὀφείλεται εἰς εἰδικὸν τεχνίτην, τὸν κ. Μάσχαν. Οἱ ἰδόντες ἐπαινοῦσι τὸ λεπτὸν καὶ κομψὸν τῆς ἐργασίας τοῦ κ. Βιτάλη.

Η ΝΕΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Ἐπεδόθη ἤδη εἰς τὸν βασιλέα ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὁ σχετικὸς φάκελλος τῆς οἰκοδομηθησομένης δαπάναις τοῦ φιλογενοῦς κ. Ἀβέρωφ ἐνταῦθα Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων.

22 Φεβρουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀντεπεσκέφθη χθὲς τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν Ρῶμπολτ, οἵτινες ἅμα ἀφικόμενοι προχθὲς εἶχον ἐπισκεφθῆ τὸν κ πρωθυπουργὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 22 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ἐτελέσθη πανηγυρικῶς ἡ ἔλευσις τῆς Ἀποκρηᾶς. Μολονότι ἡ ὥραι ἥτις εἶχεν ὁρισθῆ διὰ τὴν παρέλασιν τοῦ ἅρματος, ὅπερ θὰ ἔφερε τὴν Ἀπό, κρεω ἦτο ἡ 3 μ. μ. ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς 1 μ. μ. ἄπειρον πλῆθος εἶχε καταλάβετὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας, ἐξ ὧν ἔμελλε νὰ διέλθῃ ἡ Ἀπόκρεω.

Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ὁλόκληρος κατεῖχε τὸ ἄνδηρον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ Βασιλεύς, ἡ Βασίλισσα καὶ οἱ βασιλόπαιδες μεθ' ὅλης τῆς ἀκολουθίας των ἀπὸ τῆς 2 $^{1}/_{2}$ μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως ἴδωσι τὴν παρέλασιν. Εἰς τὸ ἄνδηρον ἐπίσης ἦτο καὶ ὁ κ. Τρικούπης συχνότατα συνδιαλεγόμενος μετά τε τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν βασιλοπαίδων, οἵτινες μετὰ χαρᾶς παρετήρουν τὴν γενομένην κίνησιν ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ. ἥτις πράγματι ἦτο μοναδική.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 22 Φεβρουαρίου 1888.

Ἐντεῦθεν καταβαίνει τὴν ὁδὸν Σταδίου ἡ πομπὴ καὶ αἴφνης βλέπει εἰς τὸ δῶμα τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὁ λαὸς τὸν βασιλέα. ὅλην τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν, τοὺς αὐλικούς, πλησίον δὲ τοῦ βασιλέως καὶ τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Ἐκεῖ καὶ πάλιν σταματᾷ τὸ ἅρμα καὶ ἐμφανίζεται εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ξενοδοχείου τῆς Αἰγύπτου ὁ αὐτὸς ἐκεῖνος Φασουλῆς καὶ ἐκ νέου ἀπαγγέλλει τὴν προσφώνησιν ἀκουομένην καλλίτερα ἐδῶ

23 Φεβρουαρίου.

Ἐν τῇ ρωσσικῇ πρεσβείᾳ ἐδόθη χθὲς λαμπρὸς χορὸς ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς κ. Μπύτσωφ. Τὸν χορὸν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ βασιλεύς, ἡ βασίλισσα καὶ ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα, παρῆσαν δ' ἐν αὐτῷ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ πλεῖστοι κεκλημένοι.

ΑΣΤΥ, 28 Φεβρουαρίου.

Θὰ ἰδῆτε πῶς ὁ Τρικούπης μόνος
Θὰ φέρῃ τὴν ἐποχὴν τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος.
Ὁ Τρικούπης μαζὶ μὲ τὸν Δραγούμη
Ἔκαμαν τὴν ἀντιπολίτευσιν τουλοῦμι.
Ὁ Τρικούπης μαζὶ μὲ τὸν Βουλπιώτη
Θὰ φέρουν τὸ ἔθνος εἰς τὴν εὔκλεια τὴν πρώτη
Ὁ Τρικούπης μαζὶ μὲ τὸ Μανέτα
Θὰ μεταβάλουν καὶ τὰ χαλίκια εἰς κουφέτα.
Ὁ Τρικούπης μαζὶ μὲ τὸ Θεοτόκη
Ἀφίνουν τοὺς ἀντιπάλους νὰ τρέφωνται μὲ καλαμπόκι
Ὁ Τρικούπης μὲ τὸ Λομβάρδο τὸν ἀφέντη
Τὸ ἔχουν στρώσει εἰς τὸ γλέντι
Καὶ ὅλαις ταῖς ἡμέραις τρώγουν καὶ χοροπηδοῦν
Μαζὶ μὲ τοὺς πρέσβεις καὶ μὲ τὸν Φεριδούν

LE MESSAGER D'ATHÈNES, 9 Janvier (v. s).

M. TRICOUPI ET LES TRAVAUX PUBLICS EN GRÈCE

(Suite)

Sous les ordres et d'après les projets des membres de la mission, des routes nombreuses se sont ouvertes en Grèce, et les voies terrestres de communication ont subi des transformations qui changent profondément l'aspect extérieur et la surface topographique du pays.

Il y a moins de dix années, le réseau des chemins carrossables n'existait pas d'une façon appréciable; j'ai dit plus haut en quoi consistaient les artères de jonction des points divers du territoire, quand M. Tricoupi est arrivé au pouvoir. Aujourd'hui, 900 kilomètres au moins de routes excellentes existent de plus qu'en 1882, plus de 700 kilomètres

sont en construction, et 3,000 à l'étude. Il n'a pas dépendu des ingénieurs français que la multiplication ne se soit accentuée davantage; les nécessités budgétaires, avec lesquelles il faut bien compter partout, sauf en Amérique peut-être, ont seules mis entraves à un plus complet épanouissement.

Telle qu'elle se présente à l'heure où s'écrivent ces lignes, l'œuvre de M. Tricoupi ne s'en impose pas moins par une série de résultats particulièrement satisfaisants, et un passé qui répond de l'avenir permet de concevoir l'espérance que, sous l'impulsion féconde et prolongée de M. Goteland et de ses collègues, la Grèce, au point de vue qui nous occupe, n'aura bientôt plus rien à envier aux nations jusque là plus favorisées par les évènements et le progrès.

ΘΕΜΕΛΙΟΣ ΛΙΘΟΣ ΤΗΣ ΒΑΛΛΙΑΝΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καλέσας χθὲς παρ' ἑαυτῷ τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Τσίλλερ συνεννοήθη μετ' αὐτοῦ, ὅπως ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ θεμελίου λίθου τῆς ἀνεγειρομένης Βαλλιανείου Βιβλιοθήκης γίνῃ ἐντὸς τῆς παρούσης ἑβδομάδος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 26 Φεβρουαρίου.

Ἐκ Πατρῶν ἐκτάκτου ἀνταποκριτοῦ μας.

16 Φεβρουαρίου 1888.

...Δικαίως ὅθεν ὁ ἐμπορικὸς κόσμος ἐχάρη, ἰδὼν ἐνταῦθα τὸν κ. Κελλενὲκ ἐγκύπτοντα καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας τοῦ ζητήματος λεπτομερείας, καὶ ἐκφραζόμενον δι' ὕφους μετέχοντος ἐνθουσιασμοῦ, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐνετείλατο αὐτῷ νὰ ἀφιερωθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν

ταχυτέραν ἐκπόνησιν τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος, καθόσον ἀμελλητὶ ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἀνεγείρῃ ἐν Πάτραις «Τελωνειακὰ Καταστήματα ἄξια τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πόλεως».

Οἱ κύριοι ἔμποροι ἔσπευσαν νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ ἑξῆς εὐχαριστήριον τηλεγράφημα:

Ἐξοχώτατον πρόεδρον κυβερνήσεως κ. Χαρ. Τρικούπην.

Ἀθήνας

«Προθύμῳ μερίμνῃ ὑμῶν ἐπὶ αἰτήσεώς μας πρὸς ἐπέκτασιν τελωνειακοῦ καταστήματος καὶ κατασκευῆς τμήματος διαμετακομίσεως καὶ συντόνῳ διαταγῇ ὑμῶν Νομάρχῃ, Τελώνῃ καὶ ἀποστολῇ μηχανικοῦ πρὸς ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν ὑμῖν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας ἐπὶ τῇ πατρικῇ ὑμῶν πρὸς τὸν τόπον τοῦτον μερίμνῃ. Εὐελπιστοῦντες ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῆ νὰ μεταδώσητε τὰς ἀπαιτουμένας διαταγὰς πρὸς ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Ὑποσημειούμεθα εὐσεβάστως.

Ὑπῆρξεν ἐποχή, καθ' ἣν αἱ Πάτραι ἐθεωροῦντο ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀντιπολιτευομένη τὸν κ. Τρικούπην πόλις. Πολλὰ διδόμενα ἔπειθον περὶ τούτου. Μετατροπὴ τοῦ νομισματικοῦ συστήματος, δάνεια, βαρεῖαι φορολογίαι, βαρὺ δασμολόγιον, μονοπώλια καὶ ἡ ἔντεχνος ὅλων τούτων ἐκμετάλλευσις ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων κ. κ. βουλευτῶν ἤνοιξαν μεταξὺ Πατρῶν καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ῥῆγμα φοβερόν, μὴ ἐπιτρέπον οὐδέποτε, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, τῶν δύο τούτων στοιχείων τὴν προσέγγισιν. Καὶ ἀνεξαιρέτως πάντες μὲν ὡμολόγουν τὰς μεγάλας γνώσεις τοῦ ἀνδρός, καὶ ἔκυπτον πρὸ τῆς παντοδυναμίας του· οὐχ ἧττον, ἀνεκήρυττον ὅτι πλέον ἢ χρῆσιν ἐποιεῖτο τῆς σιδηρᾶς αὐτοῦ ἰσχυρογνωμοσύνης, ἧς συνέπεια ἦτο εἰς

πολλὰ ζητήματα νὰ μὴ φαίνεται βαδίζων συμφώνως πρὸς τὰς εὐχὰς τοῦ τόπου. Τοιαύτην τινὰ ἰδέαν περὶ τοῦ κ. Τρικούπη ὁ Πατραϊκὸς λαὸς ἔχων, ἀπεμονοῦτο ἐν ἑαυτῷ, καὶ μὲ βλέμμα ὕποπτον πᾶσαν πρᾶξιν αὐτοῦ ἐθεώρει. 'Αλλ' ἦλθε τέλος ἡ στιγμή, καθ' ἥν, στενοχωρηθεὶς ὁ λαὸς εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν ἀπεφάσισεν, οὐχὶ διὰ τῆς Γεφύρας τῆς Πολιτικῆς, ἀλλ' αὐτοπροσώπως νὰ ἔλθῃ εἰς συνάφειαν μετὰ τοῦ κυβερνήτου τῆς Χώρας. Καὶ ὅτε ἐνόμισεν ἑαυτὸν ἠδικημένον ἐν τῇ συντάξει τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀνηνέχθη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅστις ἀμέσως ἐπέφερε πᾶσαν δυνατὴν θεραπείαν. Καὶ ὅτε ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἄρσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, καθ' οὗ ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ ἡ πόλις τῶν Πατρῶν σύσσωμος ἠγέρθη, ὁ κ. Τρικούπης ἀνέβαλε τὴν ἐπιψήφισιν, ὅπως μελετηθῇ καλλίτερον τὸ ζήτημα. Καὶ ὅτε ἡ νέα γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν — Πύργου, μέλλουσα νὰ διαβῇ διὰ τῆς παραλίας Πατρῶν, ἠπείλει νὰ καταστρέψῃ ὁλοκλήρους περιουσίας, καὶ ἀσχημίσῃ τὴν ὁσημέραι γινομένην ἐπέκτασιν τῆς πόλεως, καὶ ἔναρξις σχεδὸν εἶχε γίνῃ, εἰς τὴν ἁπλῆν ἀλλὰ ζωηρὰν παράκλησιν τοῦ κ. Γερασίμου Κόγκου ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν βλαπτομένων ἰδιοκτητῶν, ὁ κ. Τρικούπης πεισθείς, ἀπέστειλεν ἐνταῦθα τὸν κ. Κελλενέκ, ὅστις καὶ διέταξε τὴν κατασκευὴν τῆς σιδηροδρομικῆς ὁδοῦ πολλὰ μέτρα ὑψηλότερα τῆς παραλίας. Καὶ νῦν, συνεπείᾳ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κυρίων ἐμπόρων καὶ τῶν ἐκθέσεων τοῦ κ. Τελώνου, ἀποφασίζει τὴν ἀνέγερσιν τῶν τελωνειακῶν καταστημάτων. Ἤρξατο λοιπὸν ὁ ἐνταῦθα κόσμος σκεπτόμενος, ὅτι τὰ περὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ φρονήματά του δὲν ἦσαν τόσῳ βάσιμα. Καταπεσόντος τοῦ πρίσματος τῆς πολιτικῆς βλέπει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Τρικούπη τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, μεθ' οὗ δύναται ἄριστα νὰ συνεννοῆται ἐπὶ παντὸς οὐσιαστικοῦ ζητήματος. 'Επιτραπήτω μικρά τις παραβολὴ ἀναλόγως τῆς ὥρας τοῦ ἔτους· ὅταν ἐν τῇ ἑστίᾳ ὑπάρχει ζωηρὸν πῦρ, ὅλη ἡ οἰκία θερμαίνεται. Καὶ ὅταν αἱ Πάτραι, ἡ μεγάλη αὕτη ἑστία τοῦ ἐμπορίου τῆς

Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς τυγχάνωσι τῆς ζωηρᾶς προστασίας τῆς κυβερνήσεως, τὰ ἐκ ταύτης ἀγαθὰ ἀντανακλῶνται φυσικῶς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μετὰ τῶν Πατρῶν συναλλασσόμενα μέρη. Τοιούτων αἰσθημάτων ἐμφορουμένην πόλιν ἔχων ἀπέναντί του ὁ κ. Τρικούπης ἔστω βέβαιος ὅτι περιλαμβάνων καὶ αὐτὴν ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐνεργειῶν του, τὴν ὑπὲρ ἑαυτοῦ φήμην ἔτι μᾶλλον θέλει δικαιώσῃ. Προκειμένου περὶ λαοῦ κατ' ἐξοχὴν πρακτικοῦ, τὸ ὑπέροχον ἀλλ' ἐπίσης πρακτικὸν πνεῦμα τοῦ κ. Τρικούπη ἄριστα δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετ'αὐτοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Φεβρουαρίου

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ κ. Λέμαν, ἀδελφὸς τοῦ ἐνταῦθα πρώτου γραμματέως τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, ἐδημοσίευσε τὰς ἐντυπώσεις του εἰς τὰ «Ἀνατολικὰ Ἑωθινὰ Νέα». Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς του δὲ ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

Σᾶς ἔγραψα, ἐν προηγουμένῃ μου ἐπιστολῇ, περί τινος ἐπεισοδίου μου ἐν Κορίνθῳ μετὰ τῶν χωροφυλάκων. Ὁ κ. Τρικούπης, μόλις πληροφορηθεὶς περὶ τούτου, ἐξήτασε μόνος τὴν ὑπόθεσιν καὶ διέταξεν ἀμέσως τὴν φυλάκισιν τοῦ πρωταιτίου ἐνωμοτάρχου. Πλεῖστα ἄλλα ἀνέκδοτα ἤκουσα, ἅτινα μαρτυροῦσι τὴν λεπτὴν καὶ ἀκούραστον ἐπαγρύπνησιν τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας του. Εἰς τὰς καθημερινὰς αὐτοῦ σχέσεις ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὁμιλεῖ εὐγλώττως καὶ μετὰ θέρμης περὶ παντὸς ζητήματος ἐνδιαφέροντος αὐτόν. Λαλεῖ τὴν ἀγγλικὴν εὐχερῶς καὶ κομψῶς, ὡς γνήσιος ἄγγλος· νέος ἔτι διέτριψεν ἔτη τινὰ ἐν Λονδίνῳ, ἔνθα ὁ πατήρ του ἦτο πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε εὔρωστος, ἐγκρατής, δραστήριος εἰς ὅλα του τὰ κινήματα. Ἡ σιδηρὰ αὐτοῦ κρᾶσις καὶ ἡ ἁπλῆ δίαιτα, δι' ἧς διατηρεῖ αὐτήν, ἀποτελοῦσι συχνάκις ἀντικείμενον λόγου εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας.

Γνωρίζει κατὰ βάθος ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἱστορίας, οὐδὲν δὲ τῶν ζητημάτων τῶν ἀνησυχούντων τοὺς ἡμετέρους ἐκλογεῖς διαφεύγει τὴν προσοχὴν αὐτοῦ. Ἐφ' ὅλων τῶν σχεδὸν μοναρχικῶν κρατῶν, ἡ Ἑλλὰς πλησιάζει περισσότερον πρὸς τὴν Δημοκρατίαν. Ἡ ἐξουσία τοῦ Βασιλέως εἶνε στενῶς περιωρισμένη, ἡ ψηφοφορία εἶνε καθολική, καὶ δὲν ὑπάρχει εἰμὴ μία μόνη Βουλή. Διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν συνταγματικῶν διατυπώσεων, καὶ διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ προσηνείας ὁ Βασιλεὺς κατώρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ μεγίστην δημοτικότητα· πρὸ ὀλίγου δὲ χρόνου ἡ ἐνηλικιότης τοῦ Διαδόχου ὑπῆρξεν ἀφορμὴ γενικῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα χαρᾶς. Ἐὰν ἡ Ἑλλάς, ἐπὶ δέκα ἔτη, ἐπέβαλλεν ἑαυτῇ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπόσχῃ πάσης ἐξωτερικῆς ἐνεργείας καὶ ν' ἀφιερωθῇ ἐντελῶς εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως, θὰ εὑρίσκετο ἰσχυρὰ καὶ εὐτυχὴς μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος. Ἀναμφιβόλως, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ὑψηλῆς καὶ πεφωτισμένης πολιτικῆς τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του, μεγίστη ὑπάρχει πιθανότης ὅτι, ἐντὸς ὀλίγου, τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀνακτήσωσι τὴν ἰσορροπίαν των, τὰ χρέη αὐτῆς θὰ περιορισθῶσιν ἐντὸς τῶν λογικῶν αὐτῶν ὁρίων, καὶ τῆς καλῶς νοουμένης προόδου τὸ πνεῦμα θὰ ἐμψυχώσῃ ἕκαστον κλάδον τοῦ ἐθνικοῦ βίου. Οὕτως, καὶ μόνον οὕτως, ἡ Ἑλλὰς θὰ φθάσῃ εἰς θέσιν, ἐξ ἧς ὅταν ἐπέλθῃ ὁ καιρός, θὰ δυνηθῇ νὰ προβάλῃ, καὶ ἐν ἀνάγκῃ, νὰ ἐνισχύσῃ τὰς ἀπαιτήσεις της. Πέποιθα δὲ ὅτι, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ βασίζηται ἐπὶ τῆς σταθερᾶς συμπαθείας καί, ἀνάγκης τυχούσης, ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως ἅπαντος τοῦ φιλελευθέρου λαοῦ τῆς Ἀγγλίας, ὅστις — ἐλεύθερος αὐτὸς τυγχάνων — δύναται δεόντως νὰ ἐκτιμήσῃ τοὺς περὶ ἐλευθερίας ἀγῶνας τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ νὰ συμπαθήσῃ πρὸς νεαρὸν ἔθνος προσπαθοῦν — οὐχὶ πάντοτε ὑπὸ τὰς εὐνοϊκωτέρας περιστάσεις — νὰ φανῇ ἀντάξιον τῶν ἀθανάτων αὐτοῦ παραδόσεων καὶ τῆς ὑψηλῆς θέσεως ἣν, ἡμέραν τινά, προώρισται νὰ κατάσχῃ.

Πελο-
κυβε
λο

... συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.
... ἐπεσκέφθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν
... κ. Ρῶσελς καὶ Μπαμπίλ.

24 Φεβρουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν Ζάππειον Ἔκθεσιν καὶ μετὰ λεπτομερείας ἐξήτασε τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτελούμενα ἔργα. Ἐπίσης ἀνῆλθε καὶ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἔνθα διέμεινεν ἐφ' ἱκανὴν ὥραν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 23 Φεβρουαρίου 1888.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπεσκέψατο χθὲς μ. μ. τῆς προχθὲς τὸ Δρομοκαΐτειον Φρενοκομεῖον. Τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἅμα ἀφικόμενον, ἐδεξιώσατο ὁ διευθυντὴς τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἱδρύματος κ. Τσιριγώτης. Εἶτα μετέβη εἰς τὸ διευθυντήριον, ἔνθα ὑπεδέξατο αὐτὸν ἡ ἀξιότιμος κυρία Τσιριγώτου, παρέμεινε δ' αὐτόθι ἐφ' ἱκανὴν ὥραν, μεθ' ὃ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος, ἐπεσκέφθη τὰ διάφορα τμήματα αὐτοῦ, ἔνθα παρέμεινεν ὑπὲρ τὴν 1 ½ ὥραν τὰ πάντα μετὰ λεπτολόγου ἀκριβείας ἐξετάζων καὶ συζητῶν μετὰ τοῦ κ. Τσιριγώτου, οὗτινος ἠκροᾶτο μετὰ πολλῆς προσοχῆς, παρέχοντος πᾶσαν πληροφορίαν καὶ ἐξήγησιν. Ὅ,τι δὲ ἰδίως κατέστη ἀντικείμενον τῆς ἐπιμόνου σπουδῆς αὐτοῦ, ἦτο ἡ καθαριότης, ἡ δίαιτα καὶ τὸ ὑδροθεραπευτήριον. Ταῦτα πάντα ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξήτασεν ἐμπεριστατωμένως, αἱ δὲ ἐντυπώσεις αὐτοῦ καὶ ὡς πρὸς ταῦτα ὑπῆρξαν ἄρισται, κυρώσασαι τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην, ὅτι τὸ Δρομοκαΐτειον ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον καὶ φιλότιμον ἐποπτείαν τόσῳ διακεκριμένου ἐπιστήμονος καὶ δεξιωτάτου διευθυντοῦ, οἷος ὁ κ. Τσιριγώτης κατέστη ἄξιον τοῦ προορισμοῦ του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Μαρτίου.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Μεσολογγίου ἐν συνεδριάσει αὐτοῦ, ἐψηφίσατο τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Ἀγρινίου εἰς Μεσολόγγιον σιδηροδρόμου, παρακαλεῖ δὲ αὐτόν, ὅπως ὁρισθῇ ὡς πρῶτος σταθμὸς ἀπὸ τοῦ ὁποίου θὰ ἀναχωρῇ ὁ σιδηρόδρομος τὸ Μεσολόγγιον καὶ οὐχὶ τὸ Κρυονέριον.

6 Μαρτίου.

Χθὲς ἀφίκετο ἐκ Μεσολογγίου ὁ κ. Μαμπὶλ ἐπιθεωρήσας τὴν μέχρι Ἀγρινίου ὁδόν, δι' ἧς θὰ διέλθῃ ὁ σιδηρόδρομος. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργόν, μεθ' οὗ διὰ μακρῶν συνωμίλησε. Αὔριον ἀναχωρεῖ μέσον Βρινδησίου εἰς Βέλγιον.

6 Μαρτίου.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σύρου κ. Μεθόδιος, μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπεσκέφθη πάλιν τῇ ἐντολῇ αὐτῆς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην καὶ ἐπὶ μακρὸν ὡμίλησε μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ ζητήματος τῆς πληρώσεως τῶν κενῶν ἀρχιεπισκοπικῶν ἑδρῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Μαρτίου.

Ὁ πρώην βοηθὸς τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου κ. Σβορῶνος ἐπέδωκεν ἡμῖν τὴν ἀκόλουθον ἔκθεσιν, ἣν ὡς ἐνδιαφέρουσαν δημοσιεύομεν.

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Ἀκροπόλεως».

...Μετά τινας ἡμέρας παρουσιάσθην τὸ πρῶτον τῷ κ. Τρικούπῃ καὶ ὡμίλησα αὐτῷ περὶ τοῦ Ν. Μουσείου, εὗρον αὐτὸν λίαν πρόθυμον πρὸς μετακόμισιν τοῦ Μουσείου, πρὸς δὲ ὅπως ληφθῇ πρόνοια περὶ συστάσεως ἀξιοπρεποῦς νομισματικοῦ Μουσείου προσθεὶς «ὅτι λίαν σπουδαίαν ἐθεώρει τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ»· τῇ διαταγῇ αὐτοῦ μετέβημεν παρὰ τῷ κ. Τσίλλερ μεθ' οὗ ἐξητάσαμεν τοὺς διαφόρους χώρους

54

τῆς Ἀκαδημίας οὓς μετά τινας ἡμέρας ἐπισκεφθεὶς αὐτοπροσώπως ὁ κ. Τρικούπης διέταξε τὴν προπαρασκευὴν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τῆς Ἀκαδημίας πρὸς μετάθεσιν ἐκεῖ τοῦ Μουσείου. Παρεχώρησε δὲ ἡμῖν ἁδρὰ πίστωσιν δι' ἧς ἐξησφαλίσθη διὰ χαλυβδίνων παραπετασμάτων καὶ σιδηρᾶς θύρας, κατὰ τὰ σχέδια τοῦ κ. Τσίλλερ ὁ νέος χῶρος, κατεσκευάσθησαν δὲ τῇ ἐμῇ ὑποδείξει 30 κινηταὶ νομισματοθῆκαι δι' 60 χιλ. νομισμάτων, ἓξ μεγάλαι θῆκαι πρὸς ἔκθεσιν τῶν σπουδαιοτέρων νομισμάτων καὶ ἐκμαγείων, ὅμοιαι πρὸς τὰς τοῦ Μουσείων τῶν Παρισίων, ἠγοράσθη ἓν χρηματοκιβώτιον ἀσφαλές, καὶ κατεσκευάσθησαν πρὸς τούτοις 1,000 θῆκαι ἐκ ναστοχάρτου, πάντα ταῦτα κατὰ τὰ ἐμὰ σχέδια.

Κατωρθώσαμεν δέ, χάρις τῷ κ. Τρικούπῃ καὶ τῷ κ. Κουμανούδῃ τὴν παράδοσιν τοῦ Ζωσιμαίων καὶ τῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας νομισμάτων, ἐπέκειτο δὲ καὶ ἡ παράδοσις τῶν ἐν τῇ Γενικῇ Ἐφορείᾳ νομισμάτων.

ΤΟ ΑΣΤΥ, 6 Μαρτίου.

Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ πάλιν ἐκ τοῦ δώματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐθεᾶτο τοὺς διελαύνοντας προσωπιδοφόρους καὶ μή.

Ὁ Βασιλεὺς συνωμίλει διαρκῶς μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΡΩΜΗΟΣ

Πέντε τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

Ὁ βασιλεὺς βρὲ Περικλῆ, μὲ τῆς Αὐλῆς τὸ σῶμα
'στοῦ ὑπουργείου τἀντικρὺ ἐκάθητο τὸ δῶμα
μὲ μελανὰ ἐνδύματα κι' ἀνάμεστος ἀνίας
διὰ τὸν αὐτοκράτορα πενθῶν τῆς Γερμανίας,
καὶ τῶν κυρίων θεατῶν ἐκύτταζε τὸ ῥεῦμα
καὶ τοῦ μεγάλου του λαοῦ ἐθαύμαζε τὸ πνεῦμα.
Ἐγὼ δέ, φίλε Περικλῆ, τὸ ἑρπετὸν τὸ κτῆνος,
τὸν ἔβλεπα πολὺ συχνά, μὰ μ' ἔβλεπε κι' ἐκεῖνος,
καὶ ὁ κλεινὸς πρωθυπουργὸς καθήμενος πλησίον
διὰ τὸ Νομισματικὸν τοῦ ἔλεγε Μουσεῖον.

Ὁ Δηληγιάννης μοναχὰ δὲν ἦτο ἐκεῖ πέρα,
ἴσως ἐρέμβαζε μακρὰν εἰς ἀνοικτὸν ἀέρα,
ἴσως ὑπὸ τὸν πλάτανον τῆς Κηφισσιᾶς ἐκεῖνον
ἐθρήνει γοερώτατα τὰς τύχας τῶν Ἑλλήνων,
οἰκτείρων τὰ γενόμενα μὲ ὅλα τὰ σωστά του
καὶ ῥίπτων βέλη Πάρθια κατὰ τοῦ Κομητάτου,
διότι τοῦτο, Περικλῆ, κατὰ τὸν Δηλιγιάννη
σφοδρὰν ἀντιπολίτευσιν, 'στὸν Σύλλογόν του κάνει
καὶ ὁ Τρικούπης δι' αὐτοῦ τοῦ Κομητάτου ἤδη
'στὸν Σύλλογον τοῦ Θοδωρῆ σπουδαῖον τραῦμα δίδει
καὶ δι' αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ τεκταίνει νέους δόλους
κι' ἀποκοιμίζει τὸν λαὸν καὶ μασκαρεύει ὅλους
ἐνῷ κανένας μασκαρᾶς δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ
ἀλλ' ἔπρεπε κατάκλειστος στὸ σπίτι του νὰ μείνῃ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Φεβρουαρίου.

Τὰ ὑπουργεῖα εἶχον καταληφθῆ ὑπὸ κυριῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀνδήρου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια πλὴν τῆς Βασιλίσσης, ἥτις εἶχε καταβῆ εἰς Πειραιᾶ, μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πεζῇ, ἔνθα ὑπεδέχθη αὐτὴν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης. Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν Βασιλοπαίων διέμειναν ἐντὸς τοῦ γραφείου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐκ τῶν παραθύρων τοῦ ὁποίου ἐθεῶντο μετὰ πολλῆς περιεργείας τοὺς παρελαύνοντας προσωπιδοφόρους καὶ τὸ συνωστιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ τῶν πέριξ ἐξωστῶν καὶ παραθύρων, ἐξήρχοντο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνδήρου τὸ ὁποῖον ἦτο φιλοκάλως ἐστρωμένον δι' ὡραίων ταπήτων. Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια παρέμεινε ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τὰς δύο ὥρας, προσηνέχθη δὲ εἰς αὐτὴν τέϊον.

ΡΩΜΗΟΣ

Δηλιγιάννης. Μακράν, Μακράν, ἀγαπητὲ τοῦ κόσμου τοῦ ἀστάτου,
διότι ἂν κι' ἐνέργησα κάτω τοῦ Κομητάτου
καὶ τὸν λαὸν ἀπέτρεψα μὲ πᾶσαν προθυμίαν
ἀπὸ τὴν μεταμφίεσιν κι' ἀπὸ τὴν εὐθυμίαν
πλὴν ὁ λαὸς δὲν ἤκουσε τὰς προτροπὰς ἐκείνας
καὶ ἀναστάτους ἔκαμε ἀμέσως τὰς Ἀθήνας,

ταχυτέραν ἐκπόνησιν τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος, καθόσον ἀμελλητὶ ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἀνεγείρῃ ἐν Πάτραις «Τελωνειακὰ Καταστήματα ἄξια τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πόλεως».

Οἱ κύριοι ἔμποροι ἔσπευσαν νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ ἑξῆς εὐχαριστήριον τηλεγράφημα :

Ἐξοχώτατον πρόεδρον κυβερνήσεως κ. Χαρ. Τρικούπην.

Ἀθήνας

«Προθύμῳ μερίμνῃ ὑμῶν ἐπὶ αἰτήσεώς μας πρὸς ἐπέκτασιν τελωνειακοῦ καταστήματος καὶ κατασκευῆς τμήματος διαμετακομίσεως καὶ συντόνῳ διαταγῇ ὑμῶν Νομάρχῃ, Τελώνῃ καὶ ἀποστολῇ μηχανικοῦ πρὸς ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν ὑμῖν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας ἐπὶ τῇ πατρικῇ ὑμῶν πρὸς τὸν τόπον τοῦτον μερίμνῃ. Εὐελπιστοῦντες ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ μεταδώσητε τὰς ἀπαιτουμένας διαταγὰς πρὸς ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Ὑποσημειούμεθα εὐσεβάστως.

Ὑπῆρξεν ἐποχή, καθ' ἣν αἱ Πάτραι ἐθεωροῦντο ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀντιπολιτευομένη τὸν κ. Τρικούπην πόλις. Πολλὰ διδόμενα ἔπειθον περὶ τούτου. Μετατροπὴ τοῦ νομισματικοῦ συστήματος, δάνεια, βαρεῖαι φορολογίαι, βαρὺ δασμολόγιον, μονοπώλια καὶ ἡ ἔντεχνος ὅλων τούτων ἐκμετάλλευσις ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων κ. κ. βουλευτῶν ἤνοιξαν μεταξὺ Πατρῶν καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ῥῆγμα φοβερόν, μὴ ἐπιτρέπον οὐδέποτε, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, τῶν δύο τούτων στοιχείων τὴν προσέγγισιν. Καὶ ἀνεξαιρέτως πάντες μὲν ὡμολόγουν τὰς μεγάλας γνώσεις τοῦ ἀνδρός, καὶ ἔκυπτον πρὸ τῆς παντοδυναμίας του· οὐχ ἧττον, ἀνεκήρυττον ὅτι πλέον ἣ χρῆσιν ἐποιεῖτο τῆς σιδηρᾶς αὐτοῦ ἰσχυρογνωμοσύνης, ἧς συνέπεια ἦτο εἰς

πολλὰ ζητήματα νὰ μὴ φαίνεται βαδίζων συμφώνως πρὸς τὰς εὐχὰς τοῦ τόπου. Τοιαύτην τινὰ ἰδέαν περὶ τοῦ κ. Τρικούπη ὁ Πατραϊκὸς λαὸς ἔχων, ἀπεμονοῦτο ἐν ἑαυτῷ, καὶ μὲ βλέμμα ὕποπτον πᾶσαν πρᾶξιν αὐτοῦ ἐθεώρει. Ἀλλ' ἦλθε τέλος ἡ στιγμή, καθ' ἥν, στενοχωρηθεὶς ὁ λαὸς εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν ἀπεφάσισεν, οὐχὶ διὰ τῆς Γεφύρας τῆς Πολιτικῆς, ἀλλ' αὐτοπροσώπως νὰ ἔλθῃ εἰς συνάφειαν μετὰ τοῦ κυβερνήτου τῆς Χώρας. Καὶ ὅτε ἐνόμισεν ἑαυτὸν ἠδικημένον ἐν τῇ συντάξει τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀνηνέχθη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅστις ἀμέσως ἐπέφερε πᾶσαν δυνατὴν θεραπείαν. Καὶ ὅτε ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἄρσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, καθ' οὗ ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ ἡ πόλις τῶν Πατρῶν σύσσωμος ἠγέρθη, ὁ κ. Τρικούπης ἀνέβαλε τὴν ἐπιψήφισιν, ὅπως μελετηθῇ καλλίτερον τὸ ζήτημα. Καὶ ὅτε ἡ νέα γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν — Πύργου, μέλλουσα νὰ διαβῇ διὰ τῆς παραλίας Πατρῶν, ἠπείλει νὰ καταστρέψῃ ὁλοκλήρους περιουσίας, καὶ ἀσχημίσῃ τὴν ὁσημέραι γινομένην ἐπέκτασιν τῆς πόλεως, καὶ ἔναρξις σχεδὸν εἶχε γίνῃ, εἰς τὴν ἁπλῆν ἀλλὰ ζωηρὰν παράκλησιν τοῦ κ. Γερασίμου Κόγκου ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν βλαπτομένων ἰδιοκτητῶν, ὁ κ. Τρικούπης πεισθείς, ἀπέστειλεν ἐνταῦθα τὸν κ. Κελλενέκ, ὅστις καὶ διέταξε τὴν κατασκευὴν τῆς σιδηροδρομικῆς ὁδοῦ πολλὰ μέτρα ὑψηλότερα τῆς παραλίας. Καὶ νῦν, συνεπείᾳ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κυρίων ἐμπόρων καὶ τῶν ἐκθέσεων τοῦ κ. Τελώνου, ἀποφασίζει τὴν ἀνέγερσιν τῶν τελωνειακῶν καταστημάτων. Ἤρξατο λοιπὸν ὁ ἐνταῦθα κόσμος σκεπτόμενος, ὅτι τὰ περὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ φρονήματά του δὲν ἦσαν τόσῳ βάσιμα. Καταπεσόντος τοῦ πρίσματος τῆς πολιτικῆς βλέπει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Τρικούπη τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, μεθ' οὗ δύναται ἄριστα νὰ συνεννοῆται ἐπὶ παντὸς οὐσιαστικοῦ ζητήματος. Ἐπιτραπήτω μικρά τις παραβολὴ ἀναλόγως τῆς ὥρας τοῦ ἔτους· ὅταν ἐν τῇ ἑστίᾳ ὑπάρχει ζωηρὸν πῦρ, ὅλη ἡ οἰκία θερμαίνεται. Καὶ ὅταν αἱ Πάτραι, ἡ μεγάλη αὕτη ἑστία τοῦ ἐμπορίου τῆς

Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς τυγχάνωσι τῆς ζωηρᾶς προστασίας τῆς κυβερνήσεως, τὰ ἐκ ταύτης ἀγαθὰ ἀντανακλῶνται φυσικῶς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μετὰ τῶν Πατρῶν συναλλασσόμενα μέρη. Τοιούτων αἰσθημάτων ἐμφορουμένην πόλιν ἔχων ἀπέναντί του ὁ κ. Τρικούπης ἔστω βέβαιος ὅτι περιλαμβάνων καὶ αὐτὴν ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐνεργειῶν του, τὴν ὑπὲρ ἑαυτοῦ φήμην ἔτι μᾶλλον θέλει δικαιώσῃ. Προκειμένου περὶ λαοῦ κατ' ἐξοχὴν πρακτικοῦ, τὸ ὑπέροχον ἀλλ' ἐπίσης πρακτικὸν πνεῦμα τοῦ κ. Τρικούπη ἄριστα δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετ' αὐτοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Φεβρουαρίου

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ κ. Λέμαν, ἀδελφὸς τοῦ ἐνταῦθα πρώτου γραμματέως τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, ἐδημοσίευσε τὰς ἐντυπώσεις του εἰς τὰ «Ἀνατολικὰ Ἑωθινὰ Νέα». Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς του δὲ ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

Σᾶς ἔγραψα, ἐν προηγουμένῃ μου ἐπιστολῇ, περί τινος ἐπεισοδίου μου ἐν Κορίνθῳ μετὰ τῶν χωροφυλάκων. Ὁ κ. Τρικούπης, μόλις πληροφορηθεὶς περὶ τούτου, ἐξήτασε μόνος τὴν ὑπόθεσιν καὶ διέταξεν ἀμέσως τὴν φυλάκισιν τοῦ πρωταιτίου ἐνωμοτάρχου. Πλεῖστα ἄλλα ἀνέκδοτα ἤκουσα, ἅτινα μαρτυροῦσι τὴν λεπτὴν καὶ ἀκούραστον ἐπαγρύπνησιν τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας του. Εἰς τὰς καθημερινὰς αὐτοῦ σχέσεις ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὁμιλεῖ εὐγλώττως καὶ μετὰ θέρμης περὶ παντὸς ζητήματος ἐνδιαφέροντος αὐτόν. Λαλεῖ τὴν ἀγγλικὴν εὐχερῶς καὶ κομψῶς, ὡς γνήσιος ἄγγλος· νέος ἔτι διέτριψεν ἔτη τινὰ ἐν Λονδίνῳ, ἔνθα ὁ πατήρ του ἦτο πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε εὔρωστος, ἐγκρατής, δραστήριος εἰς ὅλα του τὰ κινήματα. Ἡ σιδηρὰ αὐτοῦ κρᾶσις καὶ ἡ ἁπλῆ δίαιτα, δι' ἧς διατηρεῖ αὐτήν, ἀποτελοῦσι συχνάκις ἀντικείμενον λόγου εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας.

Γνωρίζει κατὰ βάθος ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἱστορίας, οὐδὲν δὲ τῶν ζητημάτων τῶν ἀνησυχούντων τοὺς ἡμετέρους ἐκλογεῖς διαφεύγει τὴν προσοχὴν αὐτοῦ. Ἐφ' ὅλων τῶν σχεδὸν μοναρχικῶν κρατῶν, ἡ Ἑλλὰς πλησιάζει περισσότερον πρὸς τὴν Δημοκρατίαν. Ἡ ἐξουσία τοῦ Βασιλέως εἶνε στενῶς περιωρισμένη, ἡ ψηφοφορία εἶνε καθολική, καὶ δὲν ὑπάρχει εἰμὴ μία μόνη Βουλή. Διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν συνταγματικῶν διατυπώσεων, καὶ διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ προσηνείας ὁ Βασιλεὺς κατώρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ μεγίστην δημοτικότητα· πρὸ ὀλίγου δὲ χρόνου ἡ ἐνηλικιότης τοῦ Διαδόχου ὑπῆρξεν ἀφορμὴ γενικῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα χαρᾶς. Ἐὰν ἡ Ἑλλάς, ἐπὶ δέκα ἔτη, ἐπέβαλλεν ἑαυτῇ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπόσχῃ πάσης ἐξωτερικῆς ἐνεργείας καὶ ν' ἀφιερωθῇ ἐντελῶς εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως, θὰ εὑρίσκετο ἰσχυρὰ καὶ εὐτυχὴς μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος. Ἀναμφιβόλως, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ὑψηλῆς καὶ πεφωτισμένης πολιτικῆς τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του, μεγίστη ὑπάρχει πιθανότης ὅτι, ἐντὸς ὀλίγου, τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀνακτήσωσι τὴν ἰσορροπίαν των, τὰ χρέη αὐτῆς θὰ περιορισθῶσιν ἐντὸς τῶν λογικῶν αὐτῶν ὁρίων, καὶ τῆς καλῶς νοουμένης προόδου τὸ πνεῦμα θὰ ἐμψυχώσῃ ἕκαστον κλάδον τοῦ ἐθνικοῦ βίου. Οὕτως, καὶ μόνον οὕτως, ἡ Ἑλλὰς θὰ φθάσῃ εἰς θέσιν, ἐξ ἧς ὅταν ἐπέλθῃ ὁ καιρός, θὰ δυνηθῇ νὰ προβάλῃ, καὶ ἐν ἀνάγκῃ, νὰ ἐνισχύσῃ τὰς ἀπαιτήσεις της. Πέποιθα δὲ ὅτι, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ βασίζηται ἐπὶ τῆς σταθερᾶς συμπαθείας καί, ἀνάγκης τυχούσης, ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως ἅπαντος τοῦ φιλελευθέρου λαοῦ τῆς Ἀγγλίας, ὅστις — ἐλεύθερος αὐτὸς τυγχάνων — δύναται δεόντως νὰ ἐκτιμήσῃ τοὺς περὶ ἐλευθερίας ἀγῶνας τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ νὰ συμπαθήσῃ πρὸς νεαρὸν ἔθνος προσπαθοῦν — οὐχὶ πάντοτε ὑπὸ τὰς εὐνοϊκωτέρας περιστάσεις — νὰ φανῇ ἀντάξιον τῶν ἀθανάτων αὐτοῦ παραδόσεων καὶ τῆς ὑψηλῆς θέσεως ἣν, ἡμέραν τινά, προώρισται νὰ κατάσχῃ.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ Βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν οἱ κ. κ. Ρῶσελς καὶ Μπαμπίλ.

24 Φεβρουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν Ζάππειον ἔκθεσιν καὶ μετὰ λεπτομερείας ἐξήτασε τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτελούμενα ἔργα.

Ἐπίσης ἀνῆλθε καὶ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἔνθα διέμεινεν ἐφ' ἱκανὴν ὥραν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 23 Φεβρουαρίου 1888.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπεσκέψατο χθὲς μ. μ. τῆς προχθὲς τὸ Δρομοκαΐτειον Φρενοκομεῖον. Τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἅμα ἀφικόμενον, ἐδεξιώσατο ὁ διευθυντὴς τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἱδρύματος κ. Τσιριγώτης. Εἶτα μετέβη εἰς τὸ διευθυντήριον, ἔνθα ὑπεδέξατο αὐτὸν ἡ ἀξιότιμος κυρία Τσιριγώτου, παρέμεινε δ' αὐτόθι ἐφ' ἱκανὴν ὥραν, μεθ' ὅ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος, ἐπεσκέφθη τὰ διάφορα τμήματα αὐτοῦ, ἔνθα παρέμεινεν ὑπὲρ τὴν 1 ½ ὥραν τὰ πάντα μετὰ λεπτολόγου ἀκριβείας ἐξετάζων καὶ συζητῶν μετὰ τοῦ κ. Τσιριγώτου, οὗτινος ἠκροᾶτο μετὰ πολλῆς προσοχῆς, παρέχοντος πᾶσαν πληροφορίαν καὶ ἐξήγησιν. Ὅ,τι δὲ ἰδίως κατέστη ἀντικείμενον τῆς ἐπιμόνου σπουδῆς αὐτοῦ, ἦτο ἡ καθαριότης, ἡ δίαιτα καὶ τὸ ὑδροθεραπευτήριον. Ταῦτα πάντα ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξήτασεν ἐμπεριστατωμένως, αἱ δὲ ἐντυπώσεις αὐτοῦ καὶ ὡς πρὸς ταῦτα ὑπῆρξαν ἄρισται, κυρώσασαι τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην, ὅτι τὸ Δρομοκαΐτειον ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον καὶ φιλότιμον ἐποπτείαν τόσῳ διακεκριμένου ἐπιστήμονος καὶ δεξιωτάτου διευθυντοῦ, οἷος ὁ κ. Τσιριγώτης κατέστη ἄξιον τοῦ προορισμοῦ του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Μαρτίου.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Μεσολογγίου ἐν συνεδριάσει αὐτοῦ, ἐψηφίσατο τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Ἀγρινίου εἰς Μεσολόγγιον σιδηροδρόμου, παρακαλεῖ δὲ αὐτόν, ὅπως ὁρισθῇ ὡς πρῶτος σταθμὸς ἀπὸ τοῦ ὁποίου θὰ ἀναχωρῇ ὁ σιδηρόδρομος τὸ Μεσολόγγιον καὶ οὐχὶ τὸ Κρυονέριον.

6 Μαρτίου.

Χθὲς ἀφίκετο ἐκ Μεσολογγίου ὁ κ. Μαμπὶλ ἐπιθεωρήσας τὴν μέχρι Ἀγρινίου ὁδόν, δι' ἧς θὰ διέλθῃ ὁ σιδηρόδρομος. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργόν, μεθ' οὗ διὰ μακρῶν συνωμίλησε. Αὔριον ἀναχωρεῖ μέσον Βρινδησίου εἰς Βέλγιον.

6 Μαρτίου.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σύρου κ. Μεθόδιος, μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἐπεσκέφθη πάλιν τῇ ἐντολῇ αὐτῆς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην καὶ ἐπὶ μακρὸν ὡμίλησε μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ ζητήματος τῆς πληρώσεως τῶν κενῶν ἀρχιεπισκοπικῶν ἑδρῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Μαρτίου.

Ὁ πρώην βοηθὸς τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου κ. Σβορῶνος ἐπέδωκεν ἡμῖν τὴν ἀκόλουθον ἔκθεσιν, ἣν ὡς ἐνδιαφέρουσαν δημοσιεύομεν.

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Ἀκροπόλεως».

...Μετά τινας ἡμέρας παρουσιάσθην τὸ πρῶτον τῷ κ. Τρικούπῃ καὶ ὡμίλησα αὐτῷ περὶ τοῦ Ν. Μουσείου, εὗρον αὐτὸν λίαν πρόθυμον πρὸς μετακόμισιν τοῦ Μουσείου, πρὸς δὲ ὅπως ληφθῇ πρόνοια περὶ συστάσεως ἀξιοπρεποῦς νομισματικοῦ Μουσείου προσθεὶς «ὅτι λίαν σπουδαίαν ἐθεώρει τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ»· τῇ διαταγῇ αὐτοῦ μετέβημεν παρὰ τῷ κ. Τσίλλερ μεθ' οὗ ἐξητάσαμεν τοὺς διαφόρους χώρους

880

τῆς Ἀκαδημίας, οὓς μετά τινας ἡμέρας ἐπισκεφθεὶς αὐτοπροσώπως ὁ κ. Τρικούπης διέταξε τὴν προπαρασκευὴν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τῆς Ἀκαδημίας πρὸς μετάθεσιν ἐκεῖ τοῦ Μουσείου. Παρεχώρησε δὲ ἡμῖν ἁδρὰ πίστωσιν δι' ἧς ἐξησφαλίσθη διὰ χαλυβδίνων παραπετασμάτων καὶ σιδηρᾶς θύρας, κατὰ τὰ σχέδια τοῦ κ. Τσίλλερ ὁ νέος χῶρος, κατεσκευάσθησαν δὲ τῇ ἐμῇ ὑποδείξει 30 κινηταὶ νομισματοθῆκαι δι' 60 χιλ. νομισμάτων, ἓξ μεγάλαι θῆκαι πρὸς ἔκθεσιν τῶν σπουδαιοτέρων νομισμάτων καὶ ἐκμαγείων, ὅμοιαι πρὸς τὰς τοῦ Μουσείων τῶν Παρισίων, ἠγοράσθη ἓν χρηματοκιβώτιον ἀσφαλές, καὶ κατεσκευάσθησαν πρὸς τούτοις 1,000 θῆκαι ἐκ ναστοχάρτου, πάντα ταῦτα κατὰ τὰ ἐμὰ σχέδια.

Κατωρθώσαμεν δέ, χάρις τῷ κ. Τρικούπῃ καὶ τῷ κ. Κουμανούδῃ τὴν παράδοσιν τοῦ Ζωσιμαίων καὶ τῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας νομισμάτων, ἐπέκειτο δὲ καὶ ἡ παράδοσις τῶν ἐν τῇ Γενικῇ Ἐφορείᾳ νομισμάτων.

ΤΟ ΑΣΤΥ, 6 Μαρτίου.

Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ πάλιν ἐκ τοῦ δώματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐθεᾶτο τοὺς διελαύνοντας προσωπιδοφόρους καὶ μή.

Ὁ Βασιλεὺς συνωμίλει διαρκῶς μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΡΩΜΗΟΣ

Πέντε τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

Ὁ βασιλεὺς βρὲ Περικλῆ, μὲ τῆς Αὐλῆς τὸ σῶμα
'στοῦ ὑπουργείου τἄντικρὺ ἐκάθητο τὸ δῶμα
μὲ μελανὰ ἐνδύματα κι' ἀνάμεστος ἀνίας
διὰ τὸν αὐτοκράτορα πενθῶν τῆς Γερμανίας,
καὶ τῶν κυρίων θεατῶν ἐκύτταζε τὸ ῥεῦμα
καὶ τοῦ μεγάλου του λαοῦ ἐθαύμαζε τὸ πνεῦμα.
Ἐγὼ δέ, φίλε Περικλῆ, τὸ ἑρπετὸν τὸ κτῆνος,
τὸν ἔβλεπα πολὺ συχνά, μὰ μ' ἔβλεπε κι' ἐκεῖνος,
καὶ ὁ κλεινὸς πρωθυπουργὸς καθήμενος πλησίον
διὰ τὸ Νομισματικὸν τοῦ ἔλεγε Μουσεῖον.

'Ο Δηλιγιάννης μοναχὰ δὲν ἦτο ἐκεῖ πέρα,
ἴσως ἐρέμβαζε μακρὰν εἰς ἀνοικτὸν ἀέρα,
ἴσως ὑπὸ τὸν πλάτανον τῆς Κηφισσιᾶς ἐκεῖνον
ἐθρήνει γοερώτατα τὰς τύχας τῶν Ἑλλήνων,
οἰκτείρων τὰ γενόμενα μὲ ὅλα τὰ σωστά του
καὶ ῥίπτων βέλη Πάρθια κατὰ τοῦ Κομητάτου,
διότι τοῦτο, Περικλῆ, κατὰ τὸν Δηλιγιάννη
σφοδρὰν ἀντιπολίτευσιν, 'στὸν Σύλλογόν του κάνει
καὶ ὁ Τρικούπης δι' αὐτοῦ τοῦ Κομητάτου ἤδη
'στὸν Σύλλογον τοῦ Θοδωρῆ σπουδαῖον τραῦμα δίδει
καὶ δι' αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ τεκταίνει νέους δόλους
κι' ἀποκοιμίζει τὸν λαὸν καὶ μασκαρεύει ὅλους
ἐνῷ κανένας μασκαρᾶς δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ
ἀλλ' ἔπρεπε κατάκλειστος στὸ σπίτι του νὰ μείνῃ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Φεβρουαρίου.

Τὰ ὑπουργεῖα εἶχον καταληφθῆ ὑπὸ κυριῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀνδήρου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια πλὴν τῆς Βασιλίσσης, ἥτις εἶχε καταβῆ εἰς Πειραιᾶ, μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πεζῇ, ἔνθα ὑπεδέχθη αὐτὴν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης. Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν Βασιλοπαίδων διέμειναν ἐντὸς τοῦ γραφείου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐκ τῶν παραθύρων τοῦ ὁποίου ἐθεῶντο μετὰ πολλῆς περιεργείας τοὺς παρελαύνοντας προσωπιδοφόρους καὶ τὸ συνωστιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ τῶν πέριξ ἐξωστῶν καὶ παραθύρων, ἐξήρχοντο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνδήρου, τὸ ὁποῖον ἦτο φιλοκάλως ἐστρωμένον δι' ὡραίων ταπήτων. Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια παρέμεινε ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τὰς δύο ὥρας, προσηνέχθη δὲ εἰς αὐτὴν τέϊον.

ΡΩΜΗΟΣ

Δηλιγιάννης. Μακράν, Μακράν, ἀγαπητὲ τοῦ κόσμου τοῦ ἀστάτου,
διότι ἂν κι' ἐνέργησα κάτω τοῦ Κομητάτου
καὶ τὸν λαὸν ἀπέτρεψα μὲ πᾶσαν προθυμίαν
ἀπὸ τὴν μεταμφίεσιν κι' ἀπὸ τὴν εὐθυμίαν
πλὴν ὁ λαὸς δὲν ἤκουσε τὰς προτροπὰς ἐκείνας
καὶ ἀναστάτους ἔκαμε ἀμέσως τὰς Ἀθήνας,

τῆς Ἀκαδημίας, οὓς μετά τινας ἡμέρας ἐπισκεφθεὶς αὐτοπροσώπως ὁ κ. Τρικούπης διέταξε τὴν προπαρασκευὴν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τῆς Ἀκαδημίας πρὸς μετάθεσιν ἐκεῖ τοῦ Μουσείου. Παρεχώρησε δὲ ἡμῖν ἁδρὰ πίστωσιν δι' ἧς ἐξησφαλίσθη διὰ χαλυβδίνων παραπετασμάτων καὶ σιδηρᾶς θύρας, κατὰ τὰ σχέδια τοῦ κ. Τσίλλερ ὁ νέος χῶρος, κατεσκευάσθησαν δὲ τῇ ἐμῇ ὑποδείξει 30 κινηταὶ νομισματοθῆκαι δι' 60 χιλ. νομισμάτων, ἓξ μεγάλαι θῆκαι πρὸς ἔκθεσιν τῶν σπουδαιοτέρων νομισμάτων καὶ ἐκμαγείων, ὅμοιαι πρὸς τὰς τοῦ Μουσείων τῶν Παρισίων, ἠγοράσθη ἓν χρηματοκιβώτιον ἀσφαλές, καὶ κατεσκευάσθησαν πρὸς τούτοις 1,000 θῆκαι ἐκ ναστοχάρτου, πάντα ταῦτα κατὰ τὰ ἐμὰ σχέδια.

Κατωρθώσαμεν δέ, χάρις τῷ κ. Τρικούπῃ καὶ τῷ κ. Κουμανούδῃ τὴν παράδοσιν τοῦ Ζωσιμαίων καὶ τῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας νομισμάτων, ἐπέκειτο δὲ καὶ ἡ παράδοσις τῶν ἐν τῇ Γενικῇ Ἐφορείᾳ νομισμάτων.

ΤΟ ΑΣΤΥ, 6 Μαρτίου.

Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ πάλιν ἐκ τοῦ δώματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐθεᾶτο τοὺς διελαύνοντας προσωπιδοφόρους καὶ μή.

Ὁ Βασιλεὺς συνωμίλει διαρκῶς μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΡΩΜΗΟΣ

Πέντε τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

Ὁ βασιλεὺς βρὲ Περικλῆ, μὲ τῆς Αὐλῆς τὸ σῶμα
'στοῦ ὑπουργείου τάντικρὺ ἐκάθητο τὸ δῶμα
μὲ μελανὰ ἐνδύματα κι' ἀνάμεστος ἀνίας
διὰ τὸν αὐτοκράτορα πενθῶν τῆς Γερμανίας,
καὶ τῶν κυρίων θεατῶν ἐκύτταζε τὸ ῥεῦμα
καὶ τοῦ μεγάλου του λαοῦ ἐθαύμαζε τὸ πνεῦμα.
Ἐγὼ δέ, φίλε Περικλῆ, τὸ ἑρπετὸν τὸ κτῆνος,
τὸν ἔβλεπα πολὺ συχνά, μὰ μ' ἔβλεπε κι' ἐκεῖνος,
καὶ ὁ κλεινὸς πρωθυπουργὸς καθήμενος πλησίον
διὰ τὸ Νομισματικὸν τοῦ ἔλεγε Μουσεῖον.

Ὁ Δηλιγιάννης μοναχὰ δὲν ἦτο ἐκεῖ πέρα,
ἴσως ἐρέμβαζε μακρὰν εἰς ἀνοικτὸν ἀέρα,
ἴσως; ὑπὸ τὸν πλάτανον τῆς Κηφισσιᾶς ἐκεῖνον
ἐθρήνει γοερώτατα τὰς τύχας τῶν Ἑλλήνων,
οἰκτείρων τὰ γενόμενα μὲ ὅλα τὰ σωστά του
καὶ ῥίπτων βέλη Πάρθια κατὰ τοῦ Κομητάτου,
διότι τοῦτο, Περικλῆ, κατὰ τὸν Δηλιγιάννη
σφοδρὰν ἀντιπολίτευσιν, 'στὸν Σύλλογόν του κάνει
καὶ ὁ Τρικούπης δι' αὐτοῦ τοῦ Κομητάτου ἤδη
'στὸν Σύλλογον τοῦ Θοδωρῆ σπουδαῖον τραῦμα δίδει
καὶ δι' αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ τεκταίνει νέους δόλους
κι' ἀποκοιμίζει τὸν λαὸν καὶ μασκαρεύει ὅλους
ἐνῷ κανένας μασκαρᾶς δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ
ἀλλ' ἔπρεπε κατάκλειστος στὸ σπίτι του νὰ μείνῃ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Φεβρουαρίου.

Τὰ ὑπουργεῖα εἶχον καταληφθῆ ὑπὸ κυριῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀνδήρου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια πλὴν τῆς Βασιλίσσης, ἥτις εἶχε καταβῆ εἰς Πειραιᾶ, μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πεζῇ, ἔνθα ὑπεδέχθη αὐτὴν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης. Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν Βασιλοπαίων διέμειναν ἐντὸς τοῦ γραφείου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐκ τῶν παραθύρων τοῦ ὁποίου ἐθεῶντο μετὰ πολλῆς περιεργείας τοὺς παρελαύνοντας προσωπιδοφόρους καὶ τὸ συνωστιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ τῶν πέριξ ἐξωστῶν καὶ παραθύρων, ἐξήρχοντο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνδήρου τὸ ὁποῖον ἦτο φιλοκάλως ἐστρωμένον δι' ὡραίων ταπήτων. Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια παρέμεινε ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τὰς δύο ὥρας, προσηνέχθη δὲ εἰς αὐτὴν τέϊον.

ΡΩΜΗΟΣ

Δηλιγιάννης. Μακράν, Μακράν, ἀγαπητὲ τοῦ κόσμου τοῦ ἀστάτου,
διότι ἂν κι' ἐνέργησα κάτω τοῦ Κομητάτου
καὶ τὸν λαὸν ἀπέτρεψα μὲ πᾶσαν προθυμίαν
ἀπὸ τὴν μεταμφίεσιν κι' ἀπὸ τὴν εὐθυμίαν
πλὴν ὁ λαὸς δὲν ἤκουσε τὰς προτροπὰς ἐκείνας
καὶ ἀναστάτους ἔκαμε ἀμέσως τὰς Ἀθήνας,

καὶ κεχηνότες ἔμειναν οἱ ἐν τοῖς ἴσοις πρῶτοι
κι' ὁ βασιλεὺς ἐθαύμαζε καὶ κατεχειροκρότει,
ἡ δὲ πατρὶς κατέκειτο ψυχρὸν καὶ ἄπνουν πτῶμα,
καὶ τὸν πολύν μου Σύλλογον παρῴδησαν ἀκόμα
μὲ γάταις, μ' ἐγχειρίδια, μὲ κόκκινα κασκέτα,
καὶ στὰ παραθυρόφυλλα ἐκρέμασαν λουκέτα.
Ἐκεῖνος ὁ Χαρίλαος, ἐκεῖνος πταίει μόνον,
αὐτὸς τὸ ἔθνος ὁδηγεῖ πρὸς πέλαγος κλυδώνων,
αὐτὸς 'στὴ μέση ἔβγαλε κι' αὐτὸ τὸ Κομητάτο
ποῦ ἔφερε μὲ τῆς φωναῖς τὸν κόσμο ἄνω κάτω.

13 Μαρτίου.

Περὶ τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας βαρῶνος Κόζεκ.

14 Μαρτίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ Βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

LE MESSAGER D'ATHÈNES, Mardi 23 Février (v. s.) 1888.

M. TRICOUPI ET LES TRAVAUX PUBLICS EN GRÈCE

Le jour où M. Tricoupi aura réussi dans la grande œuvre du raccordement des railways du royaume avec ceux qui, traversant la presqu'ile des Balkans, ce jour là l'habile président du ministère hellénique aura bien mérité de son pays.

C'est là une espérance qu'un avenir prochain réalisera peut-être; en attendant, il convient de se féliciter déjà de résultats qui font le plus grand honneur à l'intelligente initiative et à l'énergique activité du personnage politique dont le passage marquera dans l'histoire contemporaine du relèvement de l'Hellade

Les routes et les chemins de fer ne constituent pas l'unique contribution apportée par le gouvernement hellénique à l'exécution du programme des travaux publics dont la nécessité s'imposait sur le sol de la Grèce. D'autres branches du labeur national ont ressenti les fructifiants effets des efforts des quinze dernières années.

C'est ainsi que la construction de la digue du port de Patras s'avance· il est trois entreprises surtout dont le succès perpétuera certainement dans les âges à venir la mémoire de ceux qui les ont projetèes, trois entreprises supérieures, plusieurs fois tentées en vain, à la veille aujourd'hui d'une complète réalisation, je veux parler du percement de l'isthme de Corinthe, du dessèchement du lac Codaïs, de l'élargissement du Canal de l'Euripe.

5 Μαρτίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

3 Μαρτίου.

Ἡ καθαριότης τῶν ὁδῶν, ἡ στρῶσις τῶν πεζοδρομίων, ἡ καλὴ διατήρησις τῶν πλατειῶν, τὸ κατάβρεγμα, καὶ πᾶν τὸ σχετιζόμενον πρὸς τὴν ὑγείαν καὶ τὸν ἐξωραϊσμὸν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν κατήντησαν οὐχὶ ζητήματα ἄλυτα, ἀλλὰ δυσχερέστατα αἰνίγματα, ἐνώπιον τῶν ὁποίων κατασυντρίβονται καὶ ναυαγοῦσιν ὅλοι κατὰ σειρὰν οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ ἀστυνόμοι.

Εὐτυχῶς ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν ἄλλο μέσον πρὸς καθαρισμὸν καὶ ἐξωραϊσμὸν τῆς πόλεως, διότι ἡ ἀνικανότης καὶ ἡ ἀναλγησία τῶν δημάρχων ἀπεδείχθησαν ἐπανειλημμένως. Ἀλλάσσουσιν τὰ πρόσωπα, δὲν ἀλλάσσει ὅμως ἡ κατάστασις. Διὰ τοῦτο

ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀνέθηκεν εἰς εἰδικὸν τμηματάρχην, ὅπως καταρτίσῃ προϋπολογισμὸν περὶ τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν διὰ τὴν καθαριότητα, τὸ κατάβρεγμα, τὴν δενδροφυτείαν καὶ τὸν ἐν γένει ἐξωραϊσμὸν τῆς πρωτευούσης.

9 Μαρτίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν βέης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Μαρτίου 1888.

Ἡ σύλληψις τῶν δύο δημάρχων Καραγιάννη καὶ Ἀβδῆ καὶ τοῦ Κώστα Στράτου προὐξένησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν, διότι ὅλος ὁ κόσμος εἶδε τὸ τέλος τοῦ κακοῦ. Ἔλαβον θάρρος οἱ ἄνθρωποι αἰσθανθέντες ὅτι λειτουργοῦν οἱ νόμοι. Ἂν συλληφθῶσι καί τινες ἄλλοι ἀκόμη ἐκ τῶν γνωστῶν ὑποστηρικτῶν τῶν κακούργων, ἡ φυγοδικία θὰ ἐκλείψῃ ἐντὸς ἡμερῶν καὶ οὐδὲ νὰ ἀναφυῇ πλέον εἶνε πιθανόν. Θὰ ἡσυχάσῃ ὁ τόπος, καὶ ὁ Βάλτος καὶ τὸ Ξηρόμερον, ἐπαρχίαι περιελθοῦσαι εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν, θὰ ἀναζήσωσι καὶ θὰ εὐλογῶσι τὸ ὄνομα τοῦ κ. Τρικούπη.

4 Μαρτίου.

ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΒΡΕΝΤΗΣΙΟΥ

Κατωρθώθη τέλος ν' ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν τὴν πρωΐαν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας τὴν 6 ἡ πρώτη ἁμαξοστοιχία· τοιουτρόπως θὰ φθάνουν οἱ ἐπιβάται εἰς Πάτρας κατὰ τὴν 1 ½ μ. μ. τὸ ἀτμόπλοιον δὲ θὰ ἀναχωρῇ διὰ Βρεντήσιον τὴν 2ην καὶ θὰ φθάνῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην μετὰ 24 ὥρας ἀκριβῶς, καθόσον ἡ ἀπόστασις μεταξὺ Πατρῶν καὶ Βρεντησίου εἶνε 200 μιλίων, θὰ προλαμβάνουν δὲ τὴν ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης πόλεως διὰ τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην σιδηροδρομικὴν ἁμαξοστοιχίαν τῆς 4ης μ. μ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Μαρτίου.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ὁ ἐν Πάτραις ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς γράφει ἡμῖν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Μαρτίου.

«Καὶ μία σπουδαία εἴδησις διὰ τὸν τόπον τοῦτον καὶ τὸ ἐμπόριον αὐτοῦ. Ὁ κ. Τρικούπης ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς τὴν ἀνέγερσιν μεγάλου καὶ ἀξίου τῆς πόλεως τελωνειακοῦ καταστήματος, ἔδωκε δὲ τὰς πρὸς τοῦτο διαταγάς, καὶ ὁσονούπω ἐμβαίνει εἰς ὁδὸν πραγματώσεως.

4 Μαρτίου.

Ἡ ἐνταῦθα γερμανικὴ πρεσβεία τελεῖ σήμερον ἐν τῷ ἐν τοῖς ἀνακτόροις ναῷ τῶν διαμαρτυρομένων μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποβιώσαντος αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου. Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην θὰ παρευρεθῶσιν οἱ βασιλεῖς, ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ οἱ αὐλικοί.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Μαρτίου 1888.

Ἀνεκτίμητος κλῆρος ἔλαχε τῇ ἐπινεύσει τῆς μοίρας εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ λαοσωτήριον ἀντιπολίτευσιν, ἡ προστασία τῶν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀποβαλλομένων, ὡς ἐγκληματούντων ἐναντίον τῆς πειθαρχίας. Ἤρκεσεν ἡ τιμωρία τῶν 26 ὑπαξιωματικῶν ἐκείνων, ὅπως ἀνυψώσῃ αὐτοὺς εἰς ἥρωας καὶ μάρτυρας τοῦ καθήκοντος, καὶ λύσῃ τὰ βαλάντια καὶ κινήσῃ καὶ τὰς ψαλίδας τῶν ραπτῶν καὶ εἰς λυρικὸν ὕψος μεταρσιώσῃ τοὺς ῥήτορας τοῦ μακαρίᾳ τῇ λήξει Συλλόγου. Ἤρκεσεν ἐσχάτως ἡ ἀποβολὴ ἑτέρου ὑπαξιωματικοῦ ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ὅπως μεγαλύνῃ τὸν ἄνθρωπον πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι μετ' οὐ πολὺ θὰ ληφθῶσι τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς ἀποθέωσιν καὶ . . . αὐτοῦ. Εὐγενέστατον ἔργον ἀνέλαβεν ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅπερ καὶ μόνον φθάνει ὅπως ἀνα-

γράψῃ τὸ ὄνομά της διὰ χρυσῶν γραμμάτων εἰς τὰς δέλτους τῆς ἀθανασίας. Πρό τινος ἤγειρε φωνὴν περιπαθῆ ὑπὲρ τῶν συλληφθέντων ἔν τινι ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀκαρνανίας, ὡς ὑποθαλπόντων τοὺς φυγοδίκους. Δὲν ὑπολείπεται πλέον ἢ νὰ ἐγείρῃ καὶ ἀνδριάντας εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, οἵτινες κατεδικάσθησαν ἐπὶ τῆς παρούσης κυβερνήσεως ὡς καταχρασταὶ τοῦ δημοσίου πλούτου. Οὕτω θὰ συμπληρώσῃ, ὅπερ καυχᾶται ὅτι ἀνέλαβεν ὑπὲρ τῆς τιμῆς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπέπρωτο καὶ τὸ ἀτύχημα τοῦτο.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 16 Μαρτίου.

Τὴν ἔναρξιν τακτικῆς διὰ θαλάσσης συγκοινωνίας μεταξὺ Πατρῶν καὶ Βρενδησίου ἐχαιρέτισαν καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὡς δεῖγμα προόδου τῆς Ἑλλάδος μετ' ἐπαίνων δὲ ἐκφράζονται περὶ τοῦ μέτρου τούτου τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως καὶ τῆς Πανελληνίου Ἑταιρείας. Οὕτως ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» τοῦ Λονδίνου ἔγραψεν ἐπὶ τῷ γεγονότι τὰ ἑξῆς: Ἡ ταξιδιωτικὴ ἑταιρεία τοῦ Κοὺκ ἔλαβε τηλεγραφήματα ἀγγέλλοντα ὅτι ἀποκατέστη ἄμεσος συγκοινωνία μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος. Ἀνὰ πᾶσαν Τρίτην καὶ Σάββατον κατὰ μεσονύκτιον, θὰ ἀποπλέωσιν ἐκ Βρενδησίου ἀτμόπλοια παραλαμβάνοντα τοὺς ἐπιβάτας, τοὺς ἀναχωροῦντας ἐκ Λονδίνου τῇ 11 μ. μ. τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς Πέμπτης, θὰ καταπλέωσι δὲ εἰς Πάτρας τὸ μεσονύκτιον τῆς Τετάρτης καὶ Κυριακῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Μαρτίου.

...Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 21 Φεβρουαρίου, ἑρμηνεύων τὸ κοινὸν φρόνημα ὁ γηραιὸς Σπυρίδων Τρικούπης ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ δι' ἀγορεύσεως σοβαρᾶς καὶ εὐγλώττου, ὡς πάντα τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἐκείνου ἀνδρός, ὑπεστήριξε τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις καὶ ἡ Κυβέρνησις μεριμνήσωσι περὶ τῆς εὑρέσεως βασιλέως. Ἐν τῇ ἀγορεύσει ταύτῃ διετύπωσεν ὁ στωμύλος ῥήτωρ καὶ εἰκόνισε μετριοπαθῶς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ

ὑπέδειξε τὸν τρόπον καθ' ὃν πρέπει νὰ κανονισθῇ ἡ ἐργασία αὕτη. Ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ συνετοῦ γέροντος λαβοῦσα ἀφορμὴν ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, μετὰ διήμερον σοβαρὰν κατὰ τὸ πλεῖστον συζήτησιν, κατέληξε παραδεχθεῖσα τὴν πρότασιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Μαρτίου.

Ἀπὸ διετίας, ὅτε τῇ σταθερᾷ θελήσει τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἤρξατο ἀληθῶς λειτουργοῦσα ἡ στατιστικὴ καὶ παρ' ἡμῖν, ἐν ἁπάσαις ταῖς εἰς τὰς τελωνειακὰς καὶ λιμενικὰς τοῦ κράτους ἀρχάς, ἐγκυκλίως καὶ δι' εἰδικῶν διαταγῶν, ἐπισταλείσαις ὁδηγίαις, δεσπόζει ἡ ἀπαίτησις, ἵνα ὑποβάλλωνται τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ὑπουργείου πληροφορίαι ἀληθεῖς καὶ δεδομένα περὶ τῆς κινήσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν, καθ' ὅλου ἀσφαλῆ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 11 Μαρτίου.

Πολλάκις ἡ κυβέρνησις ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν διαφόρων ταμιῶν περὶ τῆς ταχείας καὶ ἀμερολήπτου ἐκπληρώσεως τοῦ εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀφορῶντος καθήκοντός των καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀπηγορεύθη ἡ τοποθέτησις εἰσπρακτόρων εἰς δήμους, ἐξ ὧν κατάγονται ἢ ἐν οἷς ἐνασκοῦσι τὰ πολιτικά των δικαιώματα. Ῥητῶς δὲ συνεστήθη αὐτοῖς ὅπως περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων καὶ εἰσπρακτόρων λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψει τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπορρίπτωσι πᾶσαν σύστασιν ἀντικειμένην εἰς τοῦτο. Ἀτυχῶς τινες ἐξ αὐτῶν εἴτε ἐξ ἀτομικῶν συμπαθειῶν, εἴτε ἐκ συστάσεων ἐπηρρεασθέντες δὲν ἐξελέξαντο τοὺς καταλλήλους ὑπαλλήλους καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ ἡ γραφικὴ ἐργασία καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν δημοσίων ἐσόδων προσέκοψεν. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλων νὰ ἄρῃ καὶ τὸ ἐμπόδιον τοῦτο τὸ ἐπιπροσθοῦν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς περὶ τελείας χειραφετήσεως τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας ἐπιθυμίας του, παρήγγειλε τοὺς διαφόρους ταμίας νὰ ἐργασθῶσιν ἀπὸ τοῦδε εἰς ἀντικατά-

στασιν ὅλων τῶν γραφείων καὶ εἰπρακτόρων τῶν καταγομένων ἢ ἐξασκούντων τὰ πολιτικά των δικαιώματα ἐν δήμοις ὑπαγομένοις ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ταμείου των.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 15 Μαρτίου.

Τὸ νέον καπνοκοπτεῖον, ὡς μανθάνομεν, ἐγερθήσεται ἐπὶ οἰκοπέδου κειμένου ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Σωκράτους καὶ Στουρνάρα. Τὸ μῆκος τοῦ καταστήματος θὰ εἶνε 40 μέτρων τὸ δὲ πλάτος 30 θὰ ἀποτελεῖται δὲ ἐκ μιᾶς μεγάλης αἰθούσης ἐν ᾗ θὰ ὦσιν αἱ κοπτικαὶ μηχαναί. Εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης θὰ εἶνε τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῆς λοιπῆς ὑπηρεσίας· κατὰ δὲ τὰς ἄλλας πλευρὰς θὰ ὦσι διάφοροι ἀποθῆκαι ἐν αἷς θὰ τοποθετῆται ὁ πρὸς κοπὴν καπνός. Ἡ δαπάνη τοῦ ὅλου κτιρίου προϋπελογίσθη εἰς 72 χιλιάδας δραχμάς.

16 Μαρτίου.

Ἀφίκετο προχθὲς ἐκ Λονδίνου ὁ κ. Πὴλ γόνος τῆς ἐνδόξου οἰκογενείας τῶν Πὴλ καὶ υἱὸς τοῦ προέδρου τῆς ἀγγλικῆς Βουλῆς. Ὁ κ. Πὴλ ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον τὸν κ. Πρωθυπουργὸν παραμείνας ἐπ' ἀρκετόν.

11 Μαρτίου.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀπεβίωσεν ἡ Λασκαρίνα Κ. Στουρνάρα, θυγάτηρ τοῦ στρατάρχου Θεοδώρου Γρίβα καὶ ἀδελφὴ τοῦ ὑποστρατήγου Δημ. Γρίβα. Ὁ Πρωθυπουργὸς πληροφορηθεὶς τὸν θάνατόν της, μετέβη ἐν τῷ οἴκῳ της καὶ παρέσχε πᾶσαν τὴν συνδρομήν του, ἵνα ἡ κηδεία της γίνῃ ἀναλόγως πρὸς τὸ γένος της. ὁ δὲ δῆμος Ἀθηναίων προσέφερε δωρεὰν τὸν χῶρον τοῦ τάφου της.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 16 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν 11 π. μ. ἐγένετο ἡ κατάθεσις ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου τῆς Βαλλιανείου Βιβλιοθήκης. Ἐν τῇ τελετῇ παρῆσαν αἱ Α. Μ. οἱ βασιλεῖς μετὰ τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μεθ' ἁπάντων τῶν ὑπουργῶν καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

17 Μαρτίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ Βασιλεὺς ἐπιστρέψας ἀπὸ τῆς τελετῆς τῆς Βαλλιανείου Βιβλιοθήκης συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

21 Μαρτίου.

Χθὲς ὁ πρίγκηψ Σβάρτζεμπεργ, ἐπεσκέψατο κατ' οἶκον τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

17 Μαρτίου.

Ἀπὸ τῆς δεκάτης ὥρας ἤρξαντο προσερχόμενοι οἱ προσκεκλημένοι. Ταχέως ἐπληρώθησαν τὰ θεωρεῖα ὑπὸ κυρίων καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ κυριῶν. Τελευταῖος ἐκ τῶν ὑπουργῶν ἀφίκετο ὁ κ. Τρικούπης, ἑφελκύων, ὡς συνήθως, τὴν κοινὴν προσοχήν, ὀλίγον πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐνεφανίσθη περὶ τὴν ἑνδεκάτην.

19 Μαρτίου.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς συνειργάσθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἐφ' ἱκανὴν ὥραν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Θεοτόκη.

19 Μαρτίου.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν ἐπεσκέψατο χθὲς τὴν πρωΐαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, παραμείνας παρ' αὐτῷ ὑπὲρ τὴν ὥραν.

18 Μαρτίου.

Ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν παραμείναντες περὶ τὴν μίαν ὥραν ὁ κ. W. Peel, υἱὸς τοῦ προέδρου τῆς ἀγγλικῆς Βουλῆς, καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ ταξειδεύων ἄγγλος κ. Crawley.

22 Μαρτίου.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΜΥΛΩΝ — ΚΑΛΑΜΩΝ — ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

Θετικὸν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐπίκειται ἡ ὑπογραφὴ συμβάσεως, διὰ τῆς ὁποίας παραχωρεῖται ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀπὸ Μύλων

εἰς Τρίπολιν καὶ Καλάμας σιδηροδρόμου. Ἡ ἀναλαμβάνουσα τὴν κατασκευὴν ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ τῇ Κυβερνήσει 10 ἑκατομμύρια δρ. εἰς χρυσόν, κατατεθειμένων παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου, ὅπερ ὑπ' ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως πρόκειται νὰ συνομολογήσῃ ἡ ἑταιρεία, πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου. Διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τούτου ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἐγράψαμεν, προμηθεύεται τὸ ἀπαιτούμενον μεταλλικὸν πρὸς πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων τῆς ἑξαμηνίας ταύτης.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 22 Μαρτίου.

Ἡ συγκριτικὴ κατάστασις τῶν μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1888 εἰσπράξεων ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1887, ἡ χθὲς δημοσιευθεῖσα, καταδείξασα πλεόνασμα εἰσπράξεων ἐκ δρ. 17,000,000 εἶνε οἰκονομικὸν γεγονὸς ἐκ τῶν εὐφροσυνοτέρων, ὅταν ἀναλογισθῇ τις, ὁποία ἦτο ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος τῷ 1885 καὶ καθ' ὅλον σχεδὸν τῷ 1886, καὶ ὁποίας ἡ κατάστασις ἐκείνη συνεβούλευσε προτάσεις τῇ πανσόφῳ ἀντιπολιτεύσει.

Καὶ δὲν εἶνε μόνον τὸ γεγονός, ὅτι ἐντὸς τῶν 13 μηνῶν ἐκ τῶν 22 τῆς ὅλης χρήσεως εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλέον τοῦ 1886 δέκα ἑπτὰ ἑκατομμύρια. Τὸ Κράτος ἀνακτῆσαν τὴν πίστιν αὐτοῦ ἠδυνήθη νὰ προεξοφλήσῃ, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἐπιτυχίαν, καὶ συνετέλεσε σπουδαῖα οἰκονομικὰ ἔργα. Συνωμολόγησε δάνειον ἐξ 135 ἑκατομμυρίων ὑπὸ πρωτοφανῶς εὐνοϊκοὺς ὅρους, καὶ δι' αὐτοῦ ἐπορίσθη ἄμεσον οἰκονομίαν εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ δρ. 6,500,000, καὶ ἠλάττωσε παγίως τὸ ποσὸν τῶν ἐτησίως καταβαλλομένων τόκων καὶ χρεωλυσίων κατὰ ἓν ἑκατομμύριον· ἀπέσβεσε τὰ χρεωλυτικὰ δάνεια τῶν 4, 6 καὶ 25 ἑκατομμυρίων καὶ ἤρξατο τῆς ναυπηγήσεως πλοίων, διὰ τὰ ὁποῖα δαπανᾷ 25 ἑκατομμύρια· κατέβαλε τὰς διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ μέχρι Πατρῶν σιδηροδρόμου ἀποζημιώσεις ἐκ 2,500,000 καὶ ἔθετο τὰς βάσεις ἑτέρων μέτρων πρὸς κατασκευὴν τῶν σιδηροδρόμων ἀπὸ Με-

σολογγίου εἰς Ἀγρίνιον καὶ ἀπὸ Μύλων εἰς Τρίπολιν καὶ Καλάμας. Ταῦτα εἰσὶν ἔργα ἁπτά, ὁρατὰ καὶ συντετελεσμένα, οὐχὶ δὲ λόγοι πτερόεντες· ὅταν δὲ ταῦτα ληφθῶσιν ἐν ὄψει, ἐννοεῖ ἕκαστος, πόσον κολοσσιαία ἐργασία ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως τὸ Κράτος ἀνακτήσῃ τὸ κυριώτατον καὶ πολυτιμότατον αὐτοῦ ἐφόδιον, τὴν δημοσίαν πίστιν, καὶ ὅπως ἐκ τῶν ἰδίων του πόρων ἐφεξῆς ἀνταποκρίνηται εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ὑποχρεώσεις του.

20 Μαρτίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

24 Μαρτίου.

Χθὲς ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας κ. Μπύτσωφ ἐπεσκέφθη τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

22 Μαρτίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐδέχθη χθὲς μ. μ. ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ἀκρόασιν τὸν ἀρχιεπίσκοπον Σύρου καὶ Τήνου κ. Μεθόδιον, ἀναχωροῦντα σήμερον εἰς Τῆνον, ἵνα παραστῇ εἰς τὴν κατὰ τὴν 25 τρέχοντος τελουμένην πανήγυριν.

22 Μαρτίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, συνειργάσθη δὲ ἡ Α. Μ. μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

28 Μαρτίου.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Κύριε Συντάκτα τῆς «Παλιγγενεσίας».

Διὰ τὴν δενδροφύτευσιν τῆς λεωφόρου Κηφισσίας ἐδαπανήθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη πολλαὶ χιλιάδες δραχμῶν, εἶνε δὲ λυ-

πηρόν, ὅτι ἅπασα ἡ δαπάνη αὕτη κινδυνεύει νὰ ἀπολεσθῇ, διότι ὁ δῆμος Ἀθηναίων μὴ χορηγῶν τὸ ἀναγκαιοῦν ὕδωρ γίνεται παραίτιος τῆς ἀποξηράνσεως μιᾶς τῶν ὡραιοτέρων φυτειῶν τῆς πόλεως. Ἀλλαχοῦ πρὸς ἐξωραϊσμὸν τῶν πόλεων ἁμιλλῶνται πρὸς τὸ δημόσιον οἱ δῆμοι, ἐνταῦθα ὅμως παραδόξως πως φυτείας ἐνεργουμένας ὑπὸ τοῦ δημοσίου οὐ μόνον δὲν ἐννοεῖ νὰ συντηρήσῃ, ἀλλὰ καὶ καταγίνεται νὰ ἀποξηράνῃ ὁ δῆμος, διότι τὰς ἀποστερεῖ τοῦ ἀναγκαιοῦντος ὕδατος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 21 Μαρτίου.

...Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι, τόσον εὔγλωττοι ἐν τῇ ἀφελείᾳ των, ἀποτελοῦσι σπουδαιότατον οἰκονομικὸν γεγονός. Πρώτην φορὰν τὸ ἑλληνικὸν ταμεῖον εἰσπράττει τηλικοῦτο ποσὸν ἐντὸς τῶν πρώτων τριωνκαίδεκα μηνῶν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1887. Μέγας νεωτερισμός! Ἐξήλθομεν τοῦ καββαλιστικοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιφήμων ἑξῆντα ἑκατομμυρίων. Ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦ ποιητικοῦ σαρώθρου αἱ μάγισσαι τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ Φάουστ, εἶχον ἱππεύσει οἱ διασημότεροι οἰκονομολόγοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἀπὸ τῶν σιαγόνων των ἔπιπτον ὡς ξηραὶ τουφεκιὲς τὰ ἑξῆντα ἑκατομμύρια καὶ πλέον οὔ. Αὐτὸ ἦτο τὸ σύνθημά των, αὐτὸ ἦτο τὸ ἀπροσβλητότερον δόγμα τῆς οἰκονομικῆς των πίστεως. Βάλετε, ἔλεγον, φόρους ἐπὶ φόρων, φορτώσατε τὴν Ὄσσαν ἐπὶ τοῦ Πηλίου, σωρεύσατε δασμοὺς ἐπὶ δασμῶν, νομοθετήσατε δράκοντας καὶ ἐχίδνας πρὸς καταδίωξιν τῶν καθυστερουμένων, φυλακίσατε, παλουκώσατε, δεκατίσατε, ἀποκεφαλίσατε τοὺς ὀφειλέτας, δραχμὴν περισσοτέραν ἀπὸ τὰ μαγευμένα αὐτὰ ἑξῆντα ἑκατομμύρια δὲν θὰ κατορθώσητε νὰ εἰσπράξητε. Ἀλλὰ διατὶ 60 καὶ ὄχι 65 ἢ 70; Διατὶ 60 καὶ ὄχι 55 ἢ 50; Αὐτὸ ἦτο τὸ μυστικόν των, ὅπερ οὐδεὶς ἀπεκάλυπτεν. Ἑξῆντα ὅμως ἔψαλλον καὶ ἐκαλονάρχουν ἐξ ὑπαμοιβῆς πάντες οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ἀρχηγίσκοι, πάντες οἱ οἰκονομολόγοι καὶ οἰκονομολογίσκοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὀλίγου δεῖν, ἐὰν ὀλίγον ἐλησμόνουν τὴν κοινοβουλευτικὴν ἀβρότητα, ἦσαν ἕτοιμοι νὰ

εἴπωσι, καὶ ἐφαίνοντο καθ' ἑαυτοὺς συχνὰ ὅτι τὸ ἐπανελάμβανον, πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν:

Θὰ σκάσῃς, ἀλλὰ περισσότερα ἀπὸ 60 ἑκατομμύρια δὲν θὰ μᾶς πάρῃς.

Ἰδοὺ λοιπὸν τὰ μάγια ἐλύθησαν, ὁ καββαλιστικὸς ἀριθμὸς ἐφάνη φροῦδος καὶ τὰ 60 ἐγένοντο 73 ἐντὸς μόνον δεκατριῶν μηνῶν ἐκ τῶν εἴκοσι δύο τοῦ ὅλου οἰκονομικοῦ ἔτους, τὰ δὲ 73 ἐὰν δὲν γίνουν 84 ἢ 85 ὅσῳ τὰ προϋπελόγισεν ὁ κ. Τρικούπης, βεβαίως θὰ γίνουν 80, θὰ γίνουν 82, ἀφοῦ ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1887 ὑπολείπεται ἔτι ὀκτάμηνον χρονικὸν διάστημα, εἰς ὃ προστίθεται καὶ ὁ Φεβρουάριος οὗ τὰ ἀποτελέσματα δὲν συμπεριλαμβάνονται ἐν τῷ συγκριτικῷ πίνακι ὃν δημοσιεύομεν. Γνωστὸν δὲ εἶνε ὅτι ἅπαντες οἱ ἄμεσοι φόροι, τὰ ἐνοίκια τῶν κτημάτων, νομημάτων καὶ φόρων, τὸ τίμημα τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, δικαστικὰ ἔξοδα κλπ., ὅλα τὰ ἔσοδα αὐτά, δὲν καταβάλλονται κατὰ τὴν βεβαίωσιν, ἀλλὰ παραδίδονται εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμίας καὶ εἰσπράττονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ καταδιώξεως ἐκτεινομένης καθ' ὅλον τὸ οἰκονομικὸν ἔτος, ἤτοι ἐντὸς εἴκοσι δύο μηνῶν, συνήθως δὲ καὶ πέραν τοῦ ἔτους, συνηθέστερον δὲ καὶ πέραν τῆς αἰωνιότητος, μεταβαλλόμενα εἰς τὰ λεγόμενα Καθυστερούμενα, ἅπερ περιβαλλόμενα τὴν αἴγλην τῶν ἐθνικῶν καὶ συνήθως — δηλαδὴ ὡς ἐγίνετο μέχρι τοῦδε — ἀπὸ εἰκοσαετίας εἰς εἰκοσαετίαν, ἢ καὶ ἀπὸ δεκαετίας εἰς δεκαετίαν, χαρίζονται ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἢ τῶν Ἐθνοσυνελεύσεων. Ὁ κ. Τρικούπης εἶχε ταξινομήσει τὰ διάφορα τοῦ Κράτους ἔσοδα εἰς τάξιν ἐσόδων καταβαλλομένων ἅμα τῇ βεβαιώσει, εἰς τάξιν ἐσόδων βεβαιουμένων κατὰ τὸ πλεῖστον ἐντὸς τοῦ πρώτου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς χρήσεως, καὶ εἰς τὴν τρίτην τάξιν ἐσόδων, τὴν περὶ ὧν ὁ λόγος καὶ τὰ ὁποῖα διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887 δὲν εἶνε πολὺ κατώτερα τῶν 20 ἑκατομμυρίων.

Ἓν ἐκ τῶν διακριτικῶν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Τρι-

κούπη, εἶνε ὁ πόλεμος κατὰ τῆς εἰκονικότητος τῶν πόρων τοῦ Κράτους, ἢ διὰ νὰ ὦμεν σαφέστεροι, ἡ αὐστηρὰ καταδίωξις τῶν ὀφειλόντων καὶ ἡ εἴσπραξις ἑπομένως τῶν ὀφειλομένων. Αἱ δύο καταβόθραι εἰς ἃς κατέρρεον μέχρι τῆς χθὲς ἔτι οἱ ἑλληνικοὶ προϋπολογισμοὶ καὶ ἐγίνοντο πλαστοί, εἰκονικοί, φανταστικοί, νόθοι, ἦσαν ἀφ' ἑνὸς οἱ ψευδεῖς προϋπολογισμοὶ περί τινων τῶν ἐμμέσων φόρων, οὓς προϋπολογίζουσιν οἱ ἑκάστοτε ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς δέκα φέρ' εἰπεῖν, ἐνῷ αὐτοὶ ἀπέφερον πέντε ἢ καὶ τέσσαρα μόνον, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ χαλαρά, ἕνεκα λόγων κομματικῶν, ἕνεκα κακοηθείας τῶν εἰσπρακτόρων, ἕνεκα παραδόσεων ληστρικῶν δημοσίου χρήματος, ἕνεκα τοῦ κλεισίματος τοῦ δεξιοῦ ἢ τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ τῶν Ταμιῶν, καταδίωξις τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου. Ὁ κ. Τρικούπης ὡς προϋπάρξας ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος πρὸς ἀμφοτέρας τὰς καταβόθρας. Ἀλλ' ἡ πεῖρα, ἣν ἀπέκτησεν, ὁ κίνδυνος τῆς χρεωκοπίας ὃν εἶδεν ὀφθαλμοφανῆ ἐπικρεμάμενον ἄνωθεν τοῦ Κράτους, ἠνάγκασεν αὐτὸν κατὰ τὴν τελευταίαν πρωθυπουργίαν νὰ γίνῃ μὲν ἀντικειμενικώτερος καὶ πραγματικώτερος, νὰ συντάξῃ ἑπομένως τοὺς προϋπολογισμούς του ἐπὶ θετικωτέρων βάσεων ἢ τὸ πρίν, νὰ γίνῃ δὲ ἀμειλικτότερος πρὸς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου καὶ νὰ κωφεύσῃ παντελῶς πρὸς τὰς ἀχρείας ἀπαιτήσεις τοῦ κόμματος, ἀποτέλεσμα δὲ τῶν δύο τούτων οἰκονομικῶν ἀρχῶν ὑπῆρξαν τὰ εὐνοϊκώτατα ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως τοῦ 1887.

Διότι εἶνε εὐνοϊκὰ ὑπὲρ τὰς προσδοκίας καὶ τῶν τολμηροτέρων αἰσιοδόξων. Ὡς γνωστὸν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει περιορίσει τὰ μὲν πιθανὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1887 εἰς δρ. 84, 150, 427, τὰ δὲ πιθανὰ ἔσοδα εἰς δρ. 85,189,255. Προήλπιζε δηλαδὴ περίσσευμα 1,038,828. Ἡμεῖς δὲν λαμβάνομεν ὑπ' ὄψει τὸ περίσσευμα, λαμβάνομεν μόνον τὰ 84 ἑκατομμύρια τῶν ἐξόδων καὶ εὑρίσκομεν ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐκαλύφθησαν ἤδη τὰ 73.329,229, μένουσι δηλαδὴ νὰ καλυφθῶσι δέκα ἑκατομμύρια καὶ 800,000. Χρόνος δὲ πρὸς

εἴσπραξιν ὑπολείπεται ἔτι, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, μηνῶν ἐννέα. Διατὶ δὲν θὰ πραγματοποιηθοῦν αἱ προβλέψεις ἐντὸς τῶν ὑπολειπομένων ἐννέα μηνῶν, ἀφοῦ ἐπραγματοποιήθησαν ἐντὸς τῶν παρελθόντων δεκατριῶν μηνῶν; Ἀλλὰ καὶ ἂν πραγματοποιηθῶσιν μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ, ἂν εἰσπραχθῶσι δηλαδὴ μόνον πέντε ἑκατομμύρια, πόσον ὑπογείπεται ἔλλειμμα; Πέντε καὶ μόνον ἑκατομμυρίων. Ἡ Συμπολίτευσις βεβαίως θὰ ὑπολάβῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο βαρύτατον, διότι ἐπερίμενε τοὐναντίον περίσσευμα ἐννέα ἑκατομμυρίων· ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ τὸ ἐκλάβῃ ὡς μηδέν, ἔχουσα ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ μὲν 1885 ἄφησεν ἔλλειμμα 57 ἑκατομμυρίων, τὸ δὲ 1886 ἔλλειμμα 70,000,000 καὶ μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁ τύπος ὅλος, ὅστις ἐπὶ τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτοῖς δύναται, νομίζομεν, νὰ ψιθυρίζῃ : Γῆν ὁρῶμεν !

26 Μαρτίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη χθὲς μ. μ. ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας τὸν κ. Νελιδώφ.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθησαν τὸν πρωθυπουργὸν κατ' οἶκον οἱ πρεσβευταὶ τῆς Αὐστρίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρουμανίας.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς συνειργάσθη χθὲς μ. μ. ἐν τῷ οἴκῳ του ἐπὶ πολὺ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Θεοτόκη.

28 Μαρτίου 1888.

ΤΟ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΝΑΚΤΟΡΟΙΣ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΓΕΥΜΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἔφερε τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἐλέφαντος, ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲ τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ Δάνεβρογ. Ἡ Α. Μ. βασίλισσα ἔλαβε θέσιν ἀπέναντι τοῦ βασιλέως. Ὁ κ. Τρικούπης ἔλαβε θέσιν δεξιᾷ τῆς βασιλίσσης.

25 Μαρτίου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα πρευσβευτὴς τῆς Ρωσσίας ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Νελιδὼφ καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ. Ὁ κ. Νελιδὼφ παρέμεινε παρὰ τῷ κ. Τρικούπῃ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν.

27 Μαρτίου.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν παρέθηκε χθὲς γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθισεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας καὶ Νελιδὼφ καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 25 Μαρτίου.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΚ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΝΤΟΥ...

ΤΗΣ «ΠΡΩΙΑΣ»

«Ὁ τόπος ἐξηντλήθη, ὁ τόπος ἐμαράνθη, καὶ πλήρης πενία καὶ πένθος βασιλεύει εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ἐνῷ αὐτοῦ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὁ νέος Βίσμαρκ τῆς Ἀνατολῆς μετὰ τῶν λοιπῶν συνενόχων διασκεδάζουσι σατανικῶς μειδιῶντες μὲ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τῆς καταστροφῆς, ὅπερ ἐκλήθησαν νὰ ἐπιτελέσωσι καὶ ὅπερ φεῦ! τόσον τελείως ἐπετέλεσαν».

«... Συνέλαβον προδοτικῶς τὴν Ἑλλάδα εἰς χεῖρας των καὶ ἀφοῦ τὴν ἐλήστευσαν, ἔλαβον δολοφόνον σφυρίον εἰς τὰς χεῖρας των καὶ ἀλυπήτως κτυπῶντες συνέτριψαν πᾶν αὐτῆς μέλος καὶ πᾶσαν αὐτῆς δύναμιν, πατῶντες δ' ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῆς αἱμοσταζούσης καὶ ἀγωνιώσης ὀργιάζουσιν ἀνοσίως».

Ἂν ποτε συλλάβουν εἰς χεῖρας των οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι τὸν σεμνὸν καὶ νήφοντα εἰκονογράφον τοῦτον, ἂς εἶνε βέβαιος ὅτι δὲν θὰ προσενεχθῶσιν εἰς αὐτὸν ὡς οἱ ἥρωες τοὺς ὁποίους φαντάζεται· ἂν τὸν συλλάβουν θὰ τὸν στείλουν φιλανθρώπως εἰς τὸ Δρομοκαΐτειον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 25 Μαρτίου.

Καὶ ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ἡ εἰς θυσίας προθυμία αὕτη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τιμᾷ αὐτόν, ἀποδεικνύουσα ὁπόσον βαθεῖαν συναίσθησιν ἔχει

τῶν πρὸς τοὺς δανειστὰς τοῦ Ἔθνους ὑποχρεώσεών του, ἀφ' ἑτέρου τὰ ἀποτελέσματα ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων μόνος ὁ κ. Τρικούπης διέγνω ἀσφαλῶς τὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, ἡ δὲ χαλυβδίνη αὐτοῦ ἐπιμονή, χαρακτηρισθεῖσα ὡς ὑπέρμετρος αἰσιοδοξία, ἀποδεικνύεται νῦν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀλάθητος διορατικότης.

Τὸ ἔλλειμμα, ἐλέγομεν ἀναλύοντες τὸν πίνακα τῶν μέχρι τέλους Ἰανουαρίου εἰσπραχθέντων καὶ βεβαιωθέντων ἐσόδων, ἂν μὴ ἐντελῶς ἐκλείψῃ βεβαίως ὅμως ἔσται σχετικῶς ἀσήμαντον. Ἀλλ' οἱ σήμερον δημοσιευόμενοι πίνακες τῶν μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἐσόδων, περιβάλλουσι τὴν ἐλπίδα τοῦ ἰσοζυγίου μὲ σάρκας πραγματικότητος. Διότι ἔχομεν κατὰ τὸν Φεβρουάριον μόνον εἰσπραχθέντα 699,662 δρ. ἐπὶ πλέον τῶν κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τῆς χρήσεως τοῦ 1886 εἰσπραχθέντων. Ἀλλ' ἔχομεν ἐν συνόλῳ 2,049,026 εἰσπραχθέντα κατὰ Φεβρουάριον, ἅτινα προστιθέμενα εἰς τὰ μέχρι τέλους Ἰανουαρίου τοιαῦτα μᾶς φέρουσι τὸ στρογγύλον ποσὸν τῶν 74,378,325, ἐνῷ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τῶν κατὰ Φεβρουάριον εἰσπραχθέντων προστιθεμένη εἰς τὰ τῶν προηγουμένων μηνῶν ἀπαρτίζει ποσὸν 17,661,849. Ὑπολείπονται δὲ ὀκτὼ μῆνες τῆς χρήσεως τοῦ 1887 καὶ ὑπάρχει βεβαιότης σχεδόν, ὅτι τὰ ἔξοδα οὐδέποτε θὰ ὑπερβῶσι τὰ 83 ἑκατομμύρια. Ὅσον ἀπαισιοδόξως λοιπὸν καὶ ἂν ὑπολογίσωμεν τὰ εἰσπραχθησόμενα κατὰ τοὺς ὑπολειπομένους ὀκτὼ μῆνας τῆς χρήσεως τοῦ 1887, δυνάμεθα μετὰ πεποιθήσεως νὰ προΐδωμεν, ὅτι τὸ ἄϋλον ἐκεῖνο πλάσμα τῶν ἀντιπολιτευομένων, τὸ ἀπροσπέλαστον ἰσοζύγιον, ἂν μὴ ὁλοζώντανον προφθάσῃ νὰ εἰσέλθῃ καὶ ἐγκαθιδρυθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, βεβαίως ὅμως θὰ κρούσῃ τὴν θύραν αὐτοῦ. Καὶ ὅ,τι ἐθεωρεῖτο ὄνειρον, ὅ,τι ἐκίνει τὰ μειδιάματα τῶν μεγάλων οἰκονομολόγων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸ ἓν ἢ τὰ δύο ἑκατομμύρια τοῦ ἐλλείμματος, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὴ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ ὡς πιθανότητα, αὐτὰ μόνον θὰ ἀπομείνωσι καὶ πραγματικά.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Μαρτίου.

...'Από τῆς πλατείας τῶν ἀνακτόρων μέχρι τῆς Μητροπόλεως ἡ κυκλοφορία τοῦ πλήθους ἦτο πυκνοτάτη. Ὁ λαμπρὸς ἥλιος, τὰ ἀναγραφέντα καὶ διαφημισθέντα περὶ τῆς ἑορτῆς παρέσυραν πάντας ἔξω τῶν οἰκιῶν αὐτῶν. Οἱ ἐξῶσται τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἦσαν κατάμεστοι κυριῶν. Τὰ παρόδια καφενεῖα καὶ ζαχαροπλαστεῖα ἐπληροῦντο θεατῶν. Πλεῖστοι θέμα τῆς ὁμιλίας των ἀποκλειστικῶς εἶχον τὰ περὶ Κουνήματος, παὶ διεβιβάζετο ἡ λέξις ἀπὸ ὁμίλου εἰς ὅμιλον, σύνθημα ἀπλέτου φαιδρότητος.

Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἐχαιρετίσθη διὰ ζωηρῶν ζητωκραυγῶν ἔξω τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ. Ἐπίσης παρατεταμέναι ζητωκραυγαὶ ὑπεδέχθησαν καὶ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

26 Μαρτίου.

Εἶνε χαρακτηριστικώτατον, ὅτι τὸ κούνημα τοσαύτην ἐντύπωσιν εἶχε κάμει εἰς τὸ κοινόν, ὥστε οὐδέποτε αἱ Ἀθῆναι εἶδον κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τοσοῦτον γυναικεῖον πληθυσμὸν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ὅσον χθὲς τὴν ἑσπέραν. Καὶ ἐν γένει τὸ διακατέχον τὸ πλῆθος αἴσθημα ἦτο ἀδιαφορία μὲν διὰ τὰ γενόμενα, εὐθυμία δέ τις ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ κουνήματος τοιαύτη, ὥστε οὐδὲ τὰ τραγικὰ αὐτοῦ ἐπεισόδια ἐπιστεύοντο. Καὶ τὸ πλῆθος, κυρίως πλῆθος κυριῶν, ἐκυκλοφόρει μέχρι βαθείας νυκτὸς εἰς τὰς ὁδούς,

29 Μαρτίου.

Ὁ ἐνταῦθα πρόξενος τοῦ Βελγίου κ. Ρῶσσελς καὶ ὁ κ. Ρολὲν ἀντιπρόσωπος βελγικῆς ἑταιρείας ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην καὶ συνωμίλησαν περὶ τῆς ἀπὸ Μύλων εἰς Καλάμας κατασκευασθησομένης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἣν πρόκειται νὰ ἀναλάβῃ ἑταιρεία, ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ τῶν κυρίων τούτων.

27 Μαρτίου

Ἀφίκετο χθὲς ὁ κ. Ἐρνέστος Ῥολέν, αὐθημερὸν δὲ ἐπεσκέφθη τὴν 4ην μ. μ. τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τοῦ κ. Ῥῶσσελς, παραμείνας ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν. Ἡ ἄφιξις αὐτοῦ σχετίζεται πρὸς τὰς διεξαγομένας ἀπὸ καιροῦ διαπραγματεύσεις περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Μαρτίου 1888.

Η ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Ὅσον κωμικὸν ἐφαίνετο τὸ κ ο ύ ν η μ α καὶ ὡς ἰδέα καὶ ὡς ἐκτέλεσις τόσον τραγικῶς ἐπέπρωτο νὰ καταλήξῃ. Καὶ ἡ μωρία τῶν ἀρχισυνωμοτῶν ἐξώθησε τὰ πλήθη εἰς συμπλοκὰς λυπηρὰς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Ἡ διαδήλωσις ἀπηρτίζετο ἐν ἀρχῇ ἐκ χιλίων ψυχῶν κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτῶν τῶν ἀντιπολιτευομένων, ἀληθοῦς συρφετοῦ ἐξ ἀγυιοπαίδων, μορφῶν αἰνιγματωδῶν, πλήθους παυσανιῶν καὶ ὀλιγίστων πολιτευομένων. Τὸ πλῆθος ἤρξατο συρρέον πρὸ τῆς 8 μ. μ. κάτωθι τοῦ καταστήματος τοῦ Συλλόγου. Μουσικὴ ἐντὸς τοῦ προαυλίου τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης ἐπαιάνιζε, παῖδες δὲ διένειμον λαμπάδας. Ἀκριβῶς τῇ 8, 27΄ μ. μ. ὡς εἴχομεν προαγγείλλει, ἐπεφάνη ὁ κ. Μπούμπουλης ἐπὶ τοῦ ἐξώστου καὶ ἤρξατο ὁμιλῶν. Ἐσχέτισε τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας μὲ τὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὰ πλήθη ἐπισήμως τὴν εἰρηνικὴν διαδήλωσιν.Ἀλλὰ τὸ ἄσπλαγχνον ἀκροατήριον ἤθελε νὰ ἀκούσῃ τὸν κ. Πετροπουλάκην καὶ ἐκραύγαζε ζητοῦν αὐτόν. Ἐνέδωκε λοιπὸν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ πλήθους ὁ βουλευτὴς Λακωνίας καὶ ἤρξατο ὁμιλῶν. Ἐξῆρε τοὺς ἥρωας τοῦ 1821 καὶ παρηλλήλισεν αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἐν Γκριτσόβαλι συμπλακέντας. Εἶπε δὲ καὶ ἄλλα τινὰ ἐκ τῶν συνήθων μεθ' ἃ ἐξεκίνησεν ἡ διαδήλωσις. Ἀλλ' ἐκεῖ πρὸ τῆς Καπνικαρέας, ἐνῷ ἡ διαδήλωσις εἶχε προ-

χωρήσει πρὸς τὴν 'Ρόμβην, πυροβολισμοὶ ἠκούσθησαν ἔκ τινος παρόδου καὶ τὸ πλῆθος τῶν διαδηλωτῶν ἐσκορπίσθη προτροπάδην. 'Αλλ' οἱ ὁρμητικώτεροι ἀντεπυροβόλησαν. Ἡ συμπλοκὴ ἐν μιᾷ στιγμῇ ἐκορυφώθη. Ἐν δὲ τῇ ὀχλοβοῇ καὶ τῷ συριγμῷ τῶν σφαιρῶν τὸ αἷμα ἔρρευσεν. Νεανίας εἰκοσαετής, μὴ ἀνήκων δυστυχῶς εἰς τὴν τάξιν τῶν διαδηλωτῶν, ἐπλήγη ὑπὸ σφαίρας εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν, καὶ ἐξέπνευσε πρὶν προφθάσῃ κἂν ὁ σπεύσας πταισματοδίκης κ. Λώρης νὰ λάβῃ τὴν κατάθεσίν του. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὁ ἀτυχὴς νέος ἦν ἁπλῶς περίεργος, ὃν τυχαίως εὗρε καὶ ἔπληξε θανασίμως ἡ σφαῖρα.

Ἐκτὸς τοῦ ἀτυχοῦς τούτου θύματος, ἄλλος νέος εἰκοσαετὴς ἐκ Λευκάδος, Γεώργιος Σαβῖνος ὀνομαζόμενος, τεχνίτης ἐν τῷ ἐν Πειραιεῖ Μηχανουργείῳ τοῦ κ. Τζὼν Μὰκ Δούαλ, ἐτραυματίσθη ἐπικινδύνως διὰ ῥάβδου κατὰ τὴν μετωπιαίαν καὶ ἰνιακὴν χώραν, μετενεχθεὶς δὲ νοσηλεύεται ἐν τῷ πολιτικῷ νοσοκομείῳ. Ἄλλοι δύο τραυματίαι ἐγνώσθησαν, ὁ .μεσίτης Καπλάνογλους ὅστις ἐδάρη ἀνηλεῶς ὑπὸ τῶν διαδηλωτῶν ἔξω τοῦ καταστήματος τοῦ Συλλόγου πρὸ τῆς συμπλοκῆς καὶ εἷς ἁμαξηλάτης ὅστις ἐξυλοκοπήθη ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος μετ' αὐτήν.

Ἤδη ὁ ἀριθμὸς τῶν διαδηλητῶν μόλις εἰς τριακοσίους καὶ ἔλασσον περιορισθεὶς προὐχώρησε μέχρι τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ὅπου ὁ κ. Πετροπουλάκης ἀναβὰς ἐπὶ καθίσματος, ἀνέγνωσε ψήφισμα, καθ' ὃ ὁ λαὸς ἀποκηρύττει τὴν κυβέρνησιν καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὸν Θρόνον τὴν ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων, τὸ ψήφισμα δὲ τοῦτο ἐξουσιοδοτεῖται τὸ συμβούλιον τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν βασιλέα. Ἡ φρουροῦσα ὅμως τὰς πρὸς τὰ Ἀνάκτορα διόδους στρατιωτικὴ δύναμις παρεκώλυσε τὴν μετάβασιν τῶν πρεσβευτῶν εἰς τὰ Ἀνάκτορα, δι' ὃ τὸ πλῆθος ἠναγκάσθη νὰ παρακάμψῃ τὴν ὁδὸν Σταδίου, καὶ διὰ τῆς πλατείας τῆς Ὁμονοίας ἀφίκετο κάτωθι τοῦ ἐξώστου τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως προσεφώνησαν οἱ κ.κ. Γ. Βαλασσόπουλος καὶ Πετροπουλάκης, οἵτινες

ἀνέγνωσαν τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος ἀναγνωσθὲν ψήφισμα. Ὁ δὲ προϊστάμενος τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐβεβαίωσε τοὺς συνελθόντας, ὅτι αἱ ἐν τῷ ψηφίσματι ἰδέαι εἶνε αὐτὸ τὸ πρόγραμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ προέτρεψαν αὐτοὺς νὰ ἐγκαρτερήσωσιν ἐν τῷ δεινῷ ἀγῶνι.

Ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη οἱ διαδηλωταὶ ἐπανέκαμψαν διὰ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Συλλόγου, ἔνθα τοὺς ἀνέμενον οἱ ἀγορηταὶ κ. κ. Δημητρακάκης καὶ Λεβίδης, οἵτινες πολλὰ ἐλάλησαν περὶ τοῦ χυθέντος αἵματος, ὅπερ βοᾷ κατὰ τῶν προδοτῶν. Ὁ τελευταῖος μάλιστα διεκρίθη ἐπὶ σαινζουστισμῷ. Ἐγνωρίζομεν, εἶπεν, ὅτι οἱ κυβερνῆται ἡμῶν εἶνε ἄτιμοι καὶ δειλοὶ δολοφόνοι, ὅτι ἐν Ζακύνθῳ ἐφόνευον δι' ἐνέδρας τοὺς ἀντιπάλους των, ἀλλ' οὐδέποτε ἠλπίζομεν, ὅτι κατὰ τὴν ἁγίαν αὐτὴν ἡμέραν οἱ προδόται δὲν θὰ ἐπέτρεπον εἰς τὸν λαὸν νὰ πανηγυρίσῃ καὶ ὅτι δι' ἐνέδρας ὡς αἱ γυναῖκες ἐκ τῶν ὄπισθεν θὰ ἐδολοφόνουν αὐτόν. Τὸ αἷμα τοῦ χυθέντος λαμπροῦ νεανίου θὰ ποτίσῃ τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τὸ πλῆθος ἤρξατο ἀραιούμενον, τοὺς δὲ ὀλίγους ἀπομείναντας ἐπιμόνους διέλυσεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας παρεμβὰς καὶ προσκαλέσας αὐτοὺς νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 26 Μαρτίου.

Ὀλίγοι βδελυροὶ κατώρθωσαν εἰς τὴν χθεσινὴν ἑορτὴν νὰ ἐπιχύσουν τὸ δηλητηριῶδες χρῶμα τῆς ψυχῆς των καὶ νὰ τὴν ἀσχημίσουν, νὰ τὴν μιάνουν νὰ τὴν λερώσουν! Τίνες οὗτοι; Τί μᾶς μέλει ποῖοι εἶνε; Ἀρκεῖ ὅτι ὑπάρχουν. Τὶ μᾶς μέλει, ἂν εἶνε βουλευταὶ ἢ πολιτευταί, ἂν λέγονται Σύλλογος ἢ Συμμορία, ἂν ἀνήκωσιν εἰς κόμμα ἢ εἰς τὰ κοινωνικὰ ὑπόγεια, ἀρκεῖ ὅτι λέγονται ἄνθρωποι, ὅτι λέγονται Ἕλληνες. Ὁ πολὺς ὅμως κόσμος βεβαίως τοὺς περιφρονεῖ καὶ τοὺς βδελύσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὸν περιφρονοῦν ὅλον τὸν κόσμον καὶ

τοὺς ἀντιβδελύσσονται, ἀφοῦ δύνανται οἱ ὀλίγοι νὰ ταράξουν τοὺς πολλούς. Ἡ δὲ ἐξουσία δικαίως τοὺς ἐφοβήθη καὶ ἔχυσε τὰ στρατεύματά της εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς ἀγυιὰς νὰ περιφρουρήσουν τὴν τάξιν. Οὐδὲ Κανίβαλοι ἐὰν ἦσαν δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ ἐξέλθωσι τοιαύτην ἡμέραν χθὲς ἀπὸ τὰ κρησφύγετά των, διὰ νὰ καταχράνωσι τὴν ἀμφιετηρίδα τῆς ὑψώσεως τῆς σημαίας ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων· οἵτινες δὲν ἐθυσίασαν ἑαυτοὺς ἵνα γεννήσωσι υἱοὺς μητραλοίας, υἱοὺς ἀδελφοκτόνους. Καὶ ὅμως χειρότεροι Κανιβάλων ἐξεχύθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς οὐχὶ κλῶνον δάφνης ἢ μυρσίνης φέροντες, ἀλλὰ κουμπούρας καὶ ρεβόλβερ ἐζωσμένοι, διὰ νὰ κατατρομάξουν τὸν κόσμον καὶ φονεύσουν μίαν νεαρὰν συμπαθεστάτην ὕπαρξιν, πλήξαντες καιρίως τὴν καρδίαν ἀτυχεστάτου πατρός.

Τί ἐζήτουν; Νὰ ρίψουν τὴν Κυβέρνησιν; Διατὶ νὰ μὴ τὴν ρίψουν σήμερον ἢ προχθὲς διὰ νὰ πανηγυρίσωμεν ὑπ' αὐτοὺς τὴν ΚΕ' Μαρτίου; Νὰ ρίψουν τὴν Βασιλείαν; Διατὶ δὲν τὴν ἔρριπτον σήμερον, ἐπιτρέποντες οὕτω ἐκ γενναιότητος εἰς αὐτὴν νὰ ἑορτάσῃ μίαν τελευταίαν ΚΕ' Μαρτίου; Ἀλλ' ἔστω. Ἐξέλεξαν τὴν ἡμέραν ταύτην. Διατὶ δὲν ἔρριψαν ἐπὶ τέλους τὴν κυβέρνησιν; Ἢ τὴν Βασιλείαν, διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν; Δὲν εἶχον, θὰ εἰποῦν τὰς δυνάμεις· εἶχον μόνον τοὺς πόθους. Τότε πρὸς τί αἱ ἀπόπειραι, καὶ ἀπόπειραι αἱματηραί, ἀπόπειραι στρεφόμεναι κατ' αὐτῶν τῶν ἰδίων;

Ἐρωτῶμεν: Τίς θὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τοῦ χθεσινοῦ φόνου; Τὴν ἀναλαμβάνει ὁ κ. Δηλιγιάννης; τὸν ἠθικὸν αὐτουργὸν αὐτὸν τὸν ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας. Εἶνε ἡ διαδήλωσις, εἶναι οἱ ὀργανωταὶ αὐτῆς. Ἡ διαδήλωσις ἦτο ἔνοπλος. Τὸ ἀπέδειξαν οἱ πενῆντα πιστολισμοί, οἵτινες ἐξ αὐτῆς προῆλθον. Ἐψιθυρίζετο δὲ πρὸ ἡμερῶν ὅτι ὁ Σύλλογος θὰ ἔκαμνεν ἔνοπλον διαδήλωσιν. Διατὶ ἔνοπλον; Ἐὰν εἶχον σκοπὸν στάσεως, μάλιστα. Ἡ πρόθεσίς των θὰ ἦτο κακοῦργος πρόθεσις, προδοτικὴ πρόθεσις, ἀντεθνικὴ πρόθεσις, ἀλλ' ἐπὶ τέλους θὰ ἀνεγνωρίζετο εἷς σκοπός. Ἔνοπλος ὅμως διὰ νὰ εἶνε ἔνοπλος, αὐτὸ ἦτο διπλοῦν

καὶ τετραπλοῦν κακούργημα, τὸ δὲ χυθὲν ἀθῷον αἷμα τοὺς ἀπέδειξεν ὄχι στασιαστὰς ἀλλ' αὐτόχρημα ἀδελφοκτόνους.

Οὐδεμίαν ἔχουν νὰ προβάλωσι δικαιολογίαν οἱ ἀπαίσιοι. 'Εφθόνησαν τὴν ἐθνικὴν ἑορτήν, ἐφθόνησαν τὸν λαὸν πανηγυρίζοντα, καὶ ἐζήτησαν νὰ ταράξωσι τὴν κοινωνίαν. 'Απεκαλύφθησαν ἄνθρωποι τῆς βίας καὶ τῶν ταραχῶν. 'Ωνειρεύοντο ἕνα ἢ πλείονας φόνους, νομίζοντες ὅτι διὰ τῶν φόνων θὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἐξουσίαν. 'Ιδοὺ οἱ ἄνθρωποι! Καὶ ἅμα ὡς ἔγινεν ὁ φόνος, εὐθὺς ἐμελέτησαν διὰ σήμερον κηδείαν πολιτικὴν καὶ ἄλλην πάλιν διαδήλωσιν. Καὶ ἄλλους ἴσως φόνους. 'Εχάρησαν ὑπερβολικά.

Τοιαύτας ὅμως κακούργους χαρὰς ἡ ἐξουσία ἔχει καθῆκον νὰ τὰς καταστείλῃ ἀμειλίκτως. Δέον νὰ καταστήσῃ ὑπευθύνους διὰ πᾶν νέον κακούργημα τοὺς λεγομένους κυρίους ἡγέτας. Καὶ τότε θὰ ἴδητε νὰ λησμονήσουν ὅλοι τοὺς ἡρωϊσμούς των καὶ ὅλους τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας μας καὶ νὰ ζητῇ ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου νὰ ἐπιρρίπτῃ τὴν εὐθύνην, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ καὶ τοῦ ἐλαχίστου προσωπικοῦ κινδύνου. Ἡ Δικαιοσύνη ἂς ἐπιτελέσῃ τὸ καθῆκον της καὶ ἡ ἐξουσία τὸ ἰδικόν της.

29 Μαρτίου.

Ὁ προχθὲς ἀφικόμενος ἀντιπρόσωπος τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας Λόϋδ κ. Μόζετιχ ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν. Σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἦτο, ὡς καὶ προχθὲς ἐγράψαμεν, ὅπως δεχθῇ ἡμετέρα κυβέρνησις νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν ἑταιρείαν Λόϋδ ὅπως ἀναλάβῃ αὕτη τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Πατρῶν καὶ Βρεντησίου.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 26 Μαρτίου.

Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα περὶ τὴν 9 ὥραν, καθ' ἣν οἱ διαδηλωταὶ τοῦ πολιτικοῦ Συλλόγου διήρχοντο τὴν Ἑρμαϊκὴν ὁδόν, τινὲς τούτων ἔρριψαν ἐξαίφνης πυροβολισμούς, ἐξ ὧν ἐτραυματίσθη θανα-

τηφόρως ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μαστοῦ ὁ ἐκ Πατρῶν Κωνστ. Ἀθανασόπουλος ῥάπτης, ὅστις μετ' ὀλίγον ἐξέπνευσεν, ἐτραυματίσθη δὲ ἐπικινδύνως καὶ ὁ Γεώργ. Ζαβῖνος ἐκ Λευκάδος κατὰ τὴν κεφαλήν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Μαρτίου.

Τὰς Α. Α. Μ. Μ. καὶ ἐρχομένας καὶ ἀπερχομένας τὸ ἔξωθεν τοῦ ναοῦ συνηγμένον πλῆθος ἐχαιρέτισε διὰ ζητωκραυγῶν. Ἐπίσης ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐφώνησε «ζήτω ἡ κυβέρνησις». Πᾶσα αὕτη ἡ τελετή, ὑπὸ τὸν λαμπρότατον ἥλιον τοῦ κόσμου ἀπαστράψασα ἐν Ἀθήναις ὑπῆρξε λίαν συγκινητικὴ καὶ μεγαλοπρεπής, ὡς ἥρμοζεν εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς ἰδέας της.

LE MESSAGER D'ATHÈNES, 31 Mars (v. s.) 1888.

L'opposition avait organisé, à l'occasion de la fête nationale, une manifestation anti-ministérielle. Les manifestants devaient se réunir, vers neuf heures du soir, devant le Sylloge politique, se former en procession et parcourir les rues d‘Athènes, précédés, comme c'est l'habitude en pareille occurrence, de fanfares et de flambeaux.

Nous ne nous attarderons pas à démontrer l'inopportunité de la manifestation. Il est des jours — et l'anniversaire de la proclamation de l'indépendance hellénique est du nombre — qui ne doivent pas être exploités par les partis des solemnités pendant lesquelles tout attroupement tumultueux devrait être rigoureusement interdit. Aussi ne craignons-nous pas de nous avancer à la légère, en disant que la manifestation du 25 Mars n'a pas été généralement approuvé.

Le gouvernement avait pris d'énergiques mesures pour faire respecter l'ordre.

La manifestation, qui s'était formée rue d'Eole devant l'église de Chrysospiliotissa, fut en quelque sorte entraînée par de fougueux orateurs, qui éclatèrent en injures et en impréciations contre le gouvernement et le régime actuel. Précédée d'une musique jouant les airs nationaux les plus entraînants, elle entra dane la rue d'Hermès pour se porter sur la place de Constitution. Les cris à bas le ministère et vive l'opposition ne trouvaient pas d'échos dans la foule immense attirée par l'annonce de l'illumination et du feu d'artifice, qui ne repondirent pas, soit dit en passant, à l'idée qu'on s'en était fait sur la foi des journaux.

La manifestation arriva sans encombre et sans incidents au carrefour formé par les rues d'Hermès, de Romvis et d'Evangelistria. La des coups de revolver, partis de la foule, provoquèrent une panique, qui amena une débaudade. Un homme venait d'être mortellement atteint. Il fut transporté à l'hôpital civil où il expira en arrivant. La manifestation, moins nombreuse qu'au depart, se reforma et réprit sa route vers la place de la Constitution, où l'on ignora ce qui vennait de se passer jusqu'à 1 h. avancée de la nuit. Des brigades de gendarmerie à cheval, sabre au clair, suivaient les manifestants; des piquets de cavalerie barraient toutes les voies qui mènent au palais royal. D'ailleurs, les troupes avaient été consignées depuis la chute du jour.

Sur la place de la Constitution un des orateurs du Sylloge fit voter, par les manifestants, un projet de résolution, tendant à flétrir la politique du cabinet. De là, les manifestants se rendirent, par la rue du Stade, chez M. Delyanni, qui exhorba le peuple à persévérer dans son opposition à

un ministère, qui doit, selon lui, amener la ruine financière et l'impuissance militaire du pays.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Φεβρουαρίου.

Θὰ ἐπροτιμῶμεν νὰ μὴ ἐποιούμεθα λόγον καὶ περὶ τῆς ἐκ τῶν προτέρων προκηρυχθείσης διαδηλώσεως ἐκ τοῦ «Πολιτικοῦ Συλλόγου» ἥτις χθὲς τὴν νύκτα ἐγένετο, ἂν μὴ συνέβαινεν ἐκ τῆς ἀτυχοῦς ἰδέας ταύτης καὶ δυσάρεστόν τι λίαν. Ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως τοῦ λαοῦ πάσης τάξεως, ἡλικίας καὶ θέσεως, μετὰ κυριῶν, δεσποινίδων καὶ παιδίων ἐξελθόντος εἰς πανηγυρισμὸν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς ὑπὸ τὸ ἔκτακτον φῶς τῆς φωταψίας τὴν ἑσπέραν καὶ τοὺς ἤχους μουσικῶν, ὁ Πολιτικὸς Σύλλογος ἠξίωσεν ἀπὸ ἡμερῶν νὰ ἔχῃ συνημμένον λαὸν ἰδιαιτέρως πρὸς διαδήλωσιν. Ἐννοεῖται δέ, ὅτι, μεθ' ὅλας τὰς ἐνεργείας τῶν πολιτευομένων, δὲν ἦτο δυνατόν, εἰς τοιαύτην ἑσπέραν νὰ συναχθῶσι πολλοί, μάλιστα ἀφοῦ διεδίδετο ἀτόπως, ὅτι ἐπρόκειτο πλέον περὶ π ρ α γ μ ά τ ω ν. Μόλις δὲ ἐγένετο συνάθροισίς τις κατὰ τὴν Χρυσοσπηλαιώτισσαν, ἄνευ συντεχνιῶν καὶ ἐπισήμων σωματείων κ. λ. ἀλλὰ μόνον πολλῶν κομματικῶς ὑποχρεωμένων, ἐξῆλθε νὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Γ. Μπούμπουλης καὶ εἶπέ τινα ἀνάλογα· πολλῶν δὲ κάτωθεν ζητούντων τὸν κ. Πετροπουλάκην, ἐπεφάνη οὗτος καὶ ὡμίλησε ζωηρότερα εἰπών, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ψήφισμα κατὰ τῆς παρανομούσης κυβερνήσεως (ἐδῶ φωνή τις: «κάτω» παρεξηγήθη καὶ προεκάλεσεν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ κραυγάζοντος ὅστις καὶ ἐτραυματίσθη διὰ ῥάβδων) καὶ τέλος προυκάλεσεν εἰς ἔργα. Μετ' ὀλίγον μὴ ἐκφωνηθέντος ἐκεῖ τοῦ ψηφίσματος, ὁ κ. Μπούμπουλης πάλιν ἐπρότεινε νὰ ἀνέλθωσι τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς ἐννόμως καὶ εὐτάκτως διαδηλοῦντες μόνον τὸ αἴσθημά των. Καὶ ἐτέθη εἰς κίνησιν ὁ συνηγμένος κόσμος, ἐν οἷς ἐπεφαίνοντο οἱ βουλευταὶ κ. κ. Μπούμπουλης, Κωνσταντόπουλος, Λεβίδης, Βάρβογλης, Σάκης, Τσαρλαμπᾶς, Κανάρης, Χριστόπουλος, Πετροπουλάκης καί τινες ἐκ τῶν γνωστῶν σφόδρα ἀν-

τιπολιτευομένων, ἡγουμένης μουσικῆς καὶ ἀκουομένων φωνῶν: «Σύλλογος, ζήτω ἡ ἀντιπολίτευσις, κάτω οἱ παράνομοι, ἔπεσε» καὶ ἄλλων προσβλητικωτέρων κατὰ τῆς ἐξουσίας ἐνίοτε. Οὔτε πολὺ ἦτο τὸ πλῆθός ἀναλόγως πρὸς τὴν ὑπερεκχειλίζουσαν καθ' ὅλην τὴν ἐπίλοιπον πόλιν συνάθροισιν πρὸς πανηγυρισμόν, οὔτε ἀπεδείκνυε τὰς κοινωνικὰς τάξεις οὔτε ἐν πολλοστημορίῳ.

Ἐν τούτοις ἡ ἄστοχος ἀρχὴ ἔσχεν ἐν ἐπεισοδίῳ θλιβεράν τινα συνέπειαν. Καθὼς ἀνήρχετο τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Ῥόμβης ἐκ τοῦ στενοῦ ἐγένοντο πυροβολισμοί, τὸ δὲ δυστύχημα εἶνε, ὅτι ἀθῶος νεανίας ἐπλήγη τυφλῶς εἰς τὸ στῆθος καὶ ἔπεσε. Μία ἦν ἡ κοινὴ φωνή, ὅτι τοιαύτην ἑσπέραν τοιαύτη διαδήλωσις δὲν ἐπετρέπετο ὡς διαταράξασα μόνον τὴν ἡσυχίαν ἐπί τινα λεπτὰ καὶ οὐδὲν ἄλλο, προκαλέσασα δὲ ἐξ ἀναποφεύκτων συγκρούσεων ἐν τοιαύταις ὥραις καὶ τὸ ῥηθὲν πολύκλαυστον θῦμα. Οὕτως ἐγένετο, καὶ παρῆλθεν ἡ ὁμὰς καταντήσασα ὀλιγαριθμοτέρα τοῦ συνοδεύοντος αὐτὴν πρὸς ἀσφάλειαν ὄπισθεν στρατιωτικοῦ σώματος, ἐνῷ ἤδη τὰ πυροτεχνήματα, ὥρᾳ 10, εἰς τὴν πλατεῖαν συνεκράτουν τὸν φιλοθεάμονα ἄπειρον κόσμον καὶ ἐχειροκροτοῦντο, κατῆλθε δὲ διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου εἰς τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅστις προσκληθεὶς διὰ λογιδρίου ἐπεῖπε τινά περὶ ἀνάγκης συμπράξεως τοῦ λαοῦ καὶ ἀρωγῆς καὶ ἀγρυπνίας αὐτοῦ, διότι τοιαύτη ἡμέρα εὑρίσκει τὸ ἔθνος χαμένον καὶ λοιπὰ τοιαῦτα. Καὶ ἀφοῦ εἷς πολίτης ἀνέγνω μακρὸν ψήφισμα τοιαύτης περίπου ἐννοίας, διελύθησαν. Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ὑπῆρξεν, ὅτι δὲν ἦτο καιρὸς διὰ τοιαῦτα, ἦτο ἄστοχον τὸ διάβημα καὶ οἰκτρῶς ἀπέτυχεν, ἠνώχλησε τὸν κόσμον ὅστις ἤθελεν ἀμίαντον τὴν ἐθνικήν του ἑορτὴν καὶ κατέθλιψε διὰ τοῦ προηγηθέντος φονικοῦ ἐπεισοδίου, ὅσους τὸ ἔμαθον καὶ ᾤκτειραν τὰς τοιαύτας περιστάσεις, ἐχούσας δυστυχῶς συχνότατα καὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς πολλάκις προκύπτοντα πολυθρήνητα ἀποτελέσματα. Ἡ ἐξουσία ἔδειξεν ἀνοχὴν πλήρη καὶ τελείαν προθυμίαν εἰς παρακολούθησιν μόνον πρὸς πρὸς πρόληψιν ἀπευκταίων, ἅτινα δὲν ἔλειψαν δυστυχῶς.

ΩΡΑ, 26 Μαρτίου.

Ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἠθέλησε νὰ ἑορτάσῃ μετὰ τοῦ λαοῦ τὴν ἐθνικὴν ἑορτήν, ἀλλὰ τὴν 9 μ. μ. περὶ τοὺς τριακοσίους, τὸ πλεῖστον περίεργοι, συνῆλθον κάτωθι τοῦ Συλλόγου αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ὁποίου ὡμίλησαν οὐχὶ περὶ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς ἀλλὰ περὶ τῆς κυβερνήσεως οἱ κ. κ. Μπούμπουλης καὶ Πετροπουλάκης. Ἔντιμος πολίτης ὁ κ. Καπλάνογλους, παριστάμενος παρετήρησεν εἰς τοὺς ἐκεῖ, ὅτι οὐχὶ ὀρθῶς ἐξέλεξαν τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν δι' ἰδιωτελεῖς σκοπούς, ἀλλ' οἱ ἐκεῖ ἀντιπολιτευόμενοι ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ πολίτου τούτου καὶ τὸν ἐτραυμάτισαν διὰ ροπάλων. Ἐκ τοῦ συλλόγου λαμπαδοφοροῦντες περὶ τοὺς ἑκατόν, ἀκολουθούμενοι δὲ ὑπὸ διακοσίων περίπου, κατῆλθον τὴν ὁδὸν Αἰόλου καὶ ἀνῆλθον τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ. Παρὰ τὴν Μητρόπολιν οἱ διαδηλωταὶ συμπλακέντες πρὸς ἀλλήλους ἐπυροβόλησαν καὶ ἐφόνευσαν εἰκοσαετῆ νέον, ἐτραυμάτισαν δὲ διὰ ροπάλων ἕτερον δεκαεξαετῆ νεανίαν, Γεώργιον Σαβίνην ὀνόματι. Ἐκεῖθεν ἀνῆλθον εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἣν διελθόντες κατῆλθον πρὸς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἐπανῆλθον εἰς τὸν Σύλλογον, ἐπαναλαμβάνοννες καθ' ὅλην τὴν πορείαν. «Σύλλογος! Σύλλογος!» Ἐπειδὴ δέ τινες ἔρριπτον λίθους, ἡ ἀστυνομία, προσεκάλεσεν αὐτοὺς νὰ διαλυθῶσι καὶ οὕτως ἔληξεν τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 26 Μαρτίου 1888.

Μετὰ πληρεστάτης τάξεως καὶ ἡσυχίας καὶ ἐνθουσιωδῶς ἑωρτάσθη ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος χθὲς ἡ ἐθνικὴ ἑορτή. Ἀναγκαζόμεθα νὰ σημειώσωμεν τοῦτο, διότι ἐνταῦθα τινὲς τῶν περὶ τὸν Σύλλογον μερίδος τινὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀπὸ ἡμερῶν διάφορα ἐσπερμολόγουν καὶ ἱκανὰς ἐνεργείας κατέβαλον, ἵνα εἰς τὴν χθεσινὴν ἑορτὴν δώσωσι τύπον διαδηλώσεως κατὰ τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς βασιλείας, ἀπροκαλύπτως δὲ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως

ἀνέκρουον θούρια καὶ ὡς ἐπῳδὸν ἀνέγραφον: «οὐχὶ πλέον λόγους ἀλλὰ ἔργα».

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπεπειράθησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν τινὲς τῶν ἐνταῦθα βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱονεὶ διαδήλωσιν καί, παρὰ τὴν ἀπόφασιν, ἐξεφωνήθησαν ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν καὶ ἐξεδρῶν λόγοι καυστικοὶ ὡς ρευστὸς σίδηρος, καὶ περιῆλθε τὰς ὁδοὺς εὐαριθμοτάτη τις ὁμὰς πολιτῶν κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ἀνηλίκων, τῆς διαδηλώσεως δὲ ταύτης τὴν σοβαρότητα ἀντελήφθησαν ἅπαντες οἱ συμπολῖται ἡμῶν, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις παρατυχόντες τὴν ὥραν ἐκείνην ἐν ταῖς πλατείαις καὶ ταῖς ὁδοῖς, ἵνα μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ παράσχωμεν περιγραφὴν αὐτῆς. Ἀτυχεστέραν ἀπόπειραν δὲν εἶδεν ἀκόμη ἡ πρωτεύουσα ἐν ἐποχαῖς ὠργανωμένων διαδηλώσεων. Τόσην δὲ οἱ πολῖται ἔδωκαν σημασίαν εἰς τὰς ἀπὸ ἡμερῶν προειδοποιήσεις καὶ τὰς λαθραίας προπαρασκευάς, ὅτι τὴν χθεσινὴν ἑσπέραν θὰ ἐγίνοντο σημεῖα καὶ τέρατα, ὥστε πάντες μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν εὑρίσκοντο εἰς τὰ διάφορα κέντρα συνεδριάσεων, θεώμενοι τὰς πολυτελεῖς φωταψίας καὶ τὰ καιόμενα βεγγαλικά, παραμείναντες δὲ μέχρι πέραν τοῦ μεσονυκτίου. Μόνον ἡ κυβέρνησις ἐκ καθήκοντος καὶ κατὰ παντὸς ἀπροόπτου, οὐχὶ ἀσυνήθους ἐν τοιαύταις συναθροίσεσι, καθ᾽ ἃς δὲν εἶνε ἀδύνατον συμπλοκή τις μεταξὺ πολιτῶν νὰ λάβῃ χώραν, ἔλαβε μέτρα τινα ὑπὲρ τῆς πλήρους διατηρήσεως τῆς τάξεως, ἀλλὰ πλὴν λυπηροῦ τινος καὶ ὅλως μεμονωμένου γεγονότος, οὔτε στρατιώτης εἷς, οὔτε ἀστυνομικὸς κλητὴρ ἐδέησε νὰ κινηθῇ πρὸς καταστολὴν οἱασδήποτε ἀταξίας.

Πιστεύομεν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ ἐπορίσθη διδάγματα ἐκ βολιδοσκοπήσεως ἣν χθὲς ἐπεχείρησαν ἐν τῷ δημοσίῳ φρονήματι. Καὶ ἐὰν σκοπὸν εἶχε νὰ προκαλέσῃ ὀχλαγωγίαν καὶ ἐπίδειξιν ἀντικυβερνητικὴν καὶ ἀντιδυναστικήν, καὶ ἐὰν ἁπλῶς ἠθέλησε νὰ ἑορτάσῃ ἰδίᾳ καὶ συγκεντρώσῃ ὑπὸ τὴν σημαίαν αὐτῆς τὸ πλῆθος, ἀπέτυχε καθ᾽ ὁλοκληρίαν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Μαρτίου 1888.

ΚΤΥΠΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑΝ

Περίεργον! εἰς τὰ συνταγματικὰ χρονικὰ ὅλων τῶν ἐθνῶν κρίνεται ὡς σπάνιον φαινόμενον ἀντιδημοτικότης ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ κανὼν εἶνε: αἱ ἀντιπολιτεύσεις νὰ ὦσι δημοτικαί. Εἶνε δὲ φυσικώτατον τοῦτο: Αἱ καλλίτεραι τῶν κυβερνήσεων δὲν δύνανται νὰ ἀνταποκριθῶσι πράττουσαι εἰς ὅλους τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ· ἀλλ' αἱ ἀντιπολιτεύσεις συνήθως ἐπαγγελλόμεναι ἀνταποκρίνονται καὶ εἰς τοὺς παρατολμοτέρους Ἐθνικοὺς ὀνείρους. Οἱ δὲ ἄνθρωποι, φύσει εὔπιστοι, τυγχάνουσιν εὐεπίφοροι πρὸς τὸ ἐλπίζειν μᾶλλον ἐπὶ τὸ μέλλον ἢ ἐπὶ τὸ παρόν, Πρώτη ἡ ὑπὸ τὸν κ. Δηλιγιάννην ἀντιπολίτευσις κατώρθωσε νὰ παραβῇ τὸν γενικὸν κανόνα καὶ νὰ ἀποβῇ αὐτόχρημα μισητή. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπελπισθεῖσα μόνον τὴν βίαν ὀνειρεύεται, τὴν βίαν θωπεύει, αὐτὴν μεταχειρίζεται, αὐτὴν διαχειρίζεται.

Πρὸς τὴν παντελῆ αὐτῆς ἐξαχρείωσιν, πρὸς τὴν τελείαν αὐτῆς ἀνικανότητα μία καὶ μόνη δύναμις ἀνταποκρίνεται: ἡ φλογερὰ ἐπιθυμία τῆς καταλήψεως τῆς ἐξουσίας. Οἱ κατώτεροι τὴν θέλουν διὰ τὰς ἀπολαύσεις της. Οἱ ἀνώτεροι τὴν ἐπιζητοῦν διότι εἶδον τὸ χάος, ὅπερ ἐγκατέλειψαν αὐτοὶ ἀποχωρήσαντες, ἤρχισε νὰ τακτοποιῆται ὑπὸ τῆς διαδόχου κυβερνήσεως δι' ὑπερανθρώπων πράγματι ἐνεργειῶν καὶ λυσσομανοῦν, πρὶν ἢ πλῆρες τὸ κατασκεύασμα ἐμφανισθῇ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου, νὰ προλάβουν αὐτοὶ ἢ νὰ δρέψουν τοὺς καρποὺς ξένων κόπων ἢ νὰ ἐπαναφέρουν πάλιν τὸ χάος, πάλιν τὸν ἀπελπισμόν, πάλιν τὴν χρεωκοπίαν. Οὔτε ἡμεῖς, οὔτε σεῖς.

Πῶς δὲ ζητοῦν νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἐξουσίαν; Συνταγματικῶς; Δὲν δύνανται. Κοινοβουλευτικῶς; Ἐλειποτάκτησαν. Λαϊκῶς; Μισοῦνται Ἐθνικῶς; Περιφρονοῦνται. Διὰ τῆς Βασιλείας; Τὴν ἀπειλοῦν. Πῶς λοιπόν; Δι' ὀχλαγωγιῶν, διὰ τῆς βίας, διὰ στάσεων! Τὸ ἰδεῶδες τῆς

συστάσεως Πολιτικοῦ Συλλόγου αὐτὸ ἦτο. Ἡ δὲ προχθεσινὴ διαδήλωσις ἦτο ἡ καλὴ ἀρχή.

Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον τῆς πλήρους ἀδυναμίας ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν τάσεων πρὸς κακουργίαν ἀφ' ἑτέρου περιῆλθεν ἡ 'Αντιπολίτευσις. Νομίζει τις ὅτι συγκροτεῖται ἀπὸ Desperados. Τὰ συνετά, ἀλλ' ἀσθενικὰ αὐτῆς στοιχεῖα ἀδρανοῦν, ἀπεχώρησαν· τὰ φαῦλα προχωροῦν, δρῶσιν. Ἡ δ' ἀποσύνθεσις εἶνε πλήρης. Σκιά τις ἔμεινε μόνον ὀρθία, ὡς εἴδωλον πνευματιστοῦ, λευκὴ σινδόνη, μὲ φωτογραφικὸν ἴνδαλμα ὡς πρόσωπον δῆθεν πραγματικόν, ὁ λεγόμενος ἀρχηγός. Ὁμιλεῖ ὡς νευρόσπαστον, κινεῖται ὡς νευρόσπατον, ἄρχει ἀρχόμενος, ὁδηγεῖ ὁδηγούμενος.

Κατ' ἀντίστροφον λόγον ἐνισχύετο ἡ κυβέρνησις. Ἡ ταχύτης μεθ' ἧς ἤρξατο ἐπουλοῦσα τὰς ἀνοιχθείσας εἰς τὸ Ἔθνος, εἰς τὸ Κράτος, πληγὰς ἠδύνατο νὰ ζηλωθῇ ὑπὸ τοῦ δεξιωτέρου, ἐλαστικωτέρου χειρουργοῦ. Διεδέχθη ἔλλειμμα ἑκατὸν τριάκοντα ἑκατομμυρίων, καὶ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐκυβέρνησε μόνον αὐτή, ὅλον αὐτή, πρόκειται νὰ κλείσῃ μὲ ἰσοζύγιον. Ἔκαμε μετατροπὰς δανείων, ὅτε ἡ ἀντιπολίτευσις συνηγόρει ὑπὲρ τῆς χρεωκοπίας, συνωμολόγησε δάνεια μὲ μοναδικοὺς διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὅρους, ἐπανήγαγε τὴν πίστιν τοῦ Δημοσίου, ἐτήρησεν ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις της, ὄχι μόνον ἐβοήθησαν ὅπως περατωθῶσιν οἱ ἐν ἐνεργείᾳ σιδηρόδρομοι, ἀλλ' εὗρεν ἑταιρείαν διὰ τὸν σιδηρόδρομον 'Αγρινίου, ἑταιρείαν διὰ τὸν ἀπὸ Μύλων εἰς Καλάμας, διαπραγματεύεται ἐξακολουθητικῶς τὸν τῆς Λαρίσσης, μελετᾷ τὴν ἑνοποίησιν τῶν δανείων, τὴν ἀνακούφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς, δὲν ἠμέλησε τῆς ἐθνικῆς ἀποστολῆς, μετ' ὀλίγον ναυτικῶς ἡ Ἑλλὰς θὰ εἶνε ἰσχυροτέρα τῆς Τουρκίας, διὰ πραγμάτων οὐχὶ δὲ διὰ κομπορρημοσυνῶν, ἀνεζωογόνησε τὴν ἐπὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος πίστιν, ἔλυσεν ἀξιοπρεπῶς τὸ μετὰ τῆς Ρουμανίας διπλωματικὸν ἐπεισόδιον καὶ ἀπέδωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν θέσιν της ἐν τῇ 'Ανατολῇ, τὴν θέσιν της ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης.

Τί ἐξ ὅλων τούτων δύναται νὰ διαμφισβητήσῃ ἡ Ἀντιπολίτευσις; Οὐδέν, ἀπολύτως οὐδὲν καὶ διὰ τοῦτο ἀπελπισθεῖσα μία μερὶς αὐτῆς μαίνεται εἰς τὰς ὁδούς, προσβάλλει τὴν κοινωνίαν, ἀπειλεῖ τὸν κόσμον, προκαλεῖ ταραχὰς καὶ φόνους, ζητεῖ νὰ ἐκτρέψῃ τὸν τόπον ἀπὸ τῆς ἀναρρωτικῆς, θεραπευτικῆς ἐργασίας του, ζητεῖ νὰ χάσωμεν ὅ,τι μετὰ τὸν ἀποκλεισμὸν ἐκερδίσαμεν, ζητεῖ νὰ ἐξομοιώσῃ τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὴν Ρουμανίαν εἰς τὰς κακάς της ἡμέρας, ζητεῖ νὰ προκαλέσῃ ἔκπτωσιν τῶν χρεωγράφων, περιορισμὸν τῆς πίστεως, νέκρωσιν τοῦ ἐμπορίου, ἐλάττωσιν τῶν ἡμερομισθίων, ἀνακοπὴν τῶν δημοσίων ἔργων, ἀτονίαν καὶ χαλάρωσιν καὶ κρίσιν οἰκονομικήν. Ἰδοὺ τί ζητεῖ. Καὶ ἰδοὺ τί δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ τὸ ζητῇ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κυβέρνησις δὲν εἶνε ἀντιπρόσωπος κόμματος· εἶνε ἀντιπρόσωπος ἔθνους. Ὡς πρὸ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ τὸ ἔθνος ἑνοῦται καὶ περιστοιχίζει τὸν ἡγεμόνα καὶ τὴν κυβέρνησιν, οὕτω καὶ πρὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐχθροῦ δὲν ὑπάρχει πλειοψηφία καὶ μειοψηφία, ὑφίσταται ὁμοψηφία μόνον καὶ ὁμοφωνία καὶ ἡ ὁμοφωνία αὕτη κραυγάζει: Κτυπήσατε τὴν ἀναρχίαν ἐν τῇ ἐνάρξει της, διότι ἔχομεν ἀνάγκην ἡσυχίας καὶ πάλιν ἡσυχίας καὶ μόνον ἡσυχίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Μαρτίου.

Εἶχον τάχα τὰ ὄντα ταῦτα τὴν συναίσθησιν τοῦ τί πράττουσιν; Ἢ ἐζήτουν καλὰ καὶ σώνει νὰ φονεύσουν τὸν Ἀθανασόπουλον ἢ τὸν Σαβῖνον, τὸν Καπλάνογλουν ἢ τὸν ἀνώνυμον ἁμαξηλάτην; Διότι, μὴ νομίζετε, ὅτι ἐπειδὴ τάχα οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἐτραυματίσθησαν μόνον εἶνε ὀλιγώτερον θύματα τοῦ φονευθέντος Ἀθανασοπούλου.

Δι' ἡμᾶς, ὁμολογοῦμεν, οὐδεμίαν μεγάλην σημασίαν ἔχει τὸ γεγονὸς μέχρι τίνος βαθμοῦ ἐπροχώρησεν ἡ βιαιοπραγία καὶ ὁποῖον ἔφερεν ἀποτέλεσμα, ὅταν καὶ εἰς τὸ τραῦμα καὶ εἰς τὸν φόνον ἡ αὐτὴ ἐνυπάρχει ἐγκληματικὴ πρόθεσις. Καὶ τὴν ἐγκληματικὴν ταύτην πρόθεσιν διετράνωσαν πρῶτοι αὐτοὶ οἱ ἐργάται τῆς εἰρηνικῆς διαδηλώ-

σεως, ὁπλισθέντες ὡς ἀστακοί, ἵνα τὴν παρακολουθήσωσι, θραύσαντες τὴν κεφαλὴν τοῦ φιλησύχου πολίτου κ. Καπλάνογλου, διότι ἐτόλμησε νὰ εἰρωνευθῇ διὰ μιᾶς λέξεως τὸ ὄνομα τοῦ Συλλόγου. Τὴν ἐξεδήλωσαν αὐτοὶ οἱ ὑποκινηταί, οἱ συντάξαντες ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Συλλόγου τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος ἀναγνωσθὲν ἕτοιμον ψήφισμα. Ἐκήρυξεν αὐτὴν ὡς πολιτικὸν δόγμα αὐτὸς πρωτοκάθεδρος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ ὀλίγας στιγμὰς μετὰ τὴν συμπλοκὴν καὶ τὸν φόνον τοῦ ἀθῴου περιέργου Ἀθανασοπούλου συστήσας ἀπὸ τῆς ἐπαράτου ἀναμνήσεως ἐξώστου του, πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συμπολίτας νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἀσχολούμενοι καὶ προσπαθοῦντες ὅπως κατορθωθῇ νὰ ἐκλείψωσιν αἱ ἀφορμαὶ αἱ προκαλοῦσαι τὰ προβλεπόμενα δεινὰ» διὰ τῶν ὅπλων βέβαια, διότι ὡμίλει πρὸς πλήθη κάθοπλα καὶ ὡπλισμένα μάλιστα βαρύτερον ἢ οἱ τουρκοφάγοι ἐπίστρατοί του!

Καὶ ἔπειτα ἀπὸ τοιαύτην πασιφανῆ ἐκδήλωσιν φονικῶν φρονημάτων, ἔπειτα ἀπὸ τοιαύτας ἐγκληματικὰς προθέσεις ἑνὸς σωματείου κοπτομένου ὑπὲρ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν καὶ πρώτου αὐτοῦ παραβαίνοντος τὸ σφαγιαζόμενον Σύνταγμα, ἔχομεν δικαστικὴν ἐξουσίαν τόσον ἄνανδρον καὶ τόσον δειλήν, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ συλλάβῃ ἀπὸ τὰ ὦτα τὸν κουνηματοποιὸν Λεβίδην, ἵνα τὸν φυλακίσῃ, νὰ μὴ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ περιορίσῃ εἰς τὸν Μενδρεσέν, τὴν ἐπαναστατικὴν μεγαλοφυΐαν τῶν κ.κ. Πετράκη καὶ Ν. Καλλιφρονᾶ, τὴν ἀναρχικὴν μαγκούραν τοῦ κ. Δημητρακάκη καὶ τὸ ὁρμητικὸν ρεῦμα τοῦ Εὐρώτα. Διότι πάντες οὗτοι οἱ κύριοι, οὓς ἐπροστάτευσε τὸ Σύνταγμα παρασχὸν αὐτοῖς τὸ δικαίωμα νὰ συνέρχωνται ἐλευθέρως τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, περιάγουσι τὰς συνελεύσεις των εἰς τὰς ὁδούς, βυσσοδομοῦντες ἅπαντες ἐγκλήματα ἐν τῷ νῷ, ἐπιθέσεις καὶ ἀνατροπάς, φόνους καὶ τρομοκρατίαν. Εἶνε λοιπὸν ὅλοι ἐκτὸς τοῦ νόμου καὶ ὑπάγονται μόνον εἰς τὴν δικαστικὴν δικαιοδοσίαν ἀφ' ἧς στιγμῆς ὑπάρχουν χειροπιασταὶ ἀποδείξεις τῶν ἐκνόμων ἐνεργειῶν των καὶ ἀναρχικῶν διαθέσεών των, αἱ δημοσιογραφικαὶ ἀπειλαί των

καὶ οἱ ἐκ σεληνιασμοῦ ἀφρίζοντες λόγοι των, οἱ σκανδαλώδεις ἐξοπλισμοὶ καὶ ἡ ἠλιθίως παράφρων ὁμολογία των περὶ «τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α΄.!»

Μόνον ἓν κώλυμα νομοθετικὸν δικαιολογεῖ τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν μὴ προβᾶσαν εἰς τὴν σύλληψιν πάντων τούτων τῶν ἀπὸ πάσης ἑλληνικῆς τρώγλης Ροβεσπιέρων, ὅτι ὁ ποινικὸς ἡμῶν νόμος δὲν ἐπρονόησε περὶ ποινῶν ἀρκετὰ ἐξευτελιστικῶν διὰ τὸ μέγεθος τῆς γελοιότητος καὶ μωρίας τῶν πρωτουργῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 28 Μαρτίου.

Καὶ λοιπὸν ἡ σοβαρὰ «Πρωΐα», ἀφοῦ ἐξήντλησεν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τῆς λογικῆς καὶ ὅλα τὰ σχήματα τῆς ρητορικῆς διὰ νὰ πείσῃ τὸν κόσμον ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς εἶνε ὁ δολοφονήσας τὸν ἀτυχῆ νέον, ὅσα ἐκ τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ σχημάτων της ἀπέμειναν εἰς τὴν διάθεσίν της τὰ ἐχρησιμοποίησεν ἐναντίον καὶ αὐτῆς τῆς ἁμάξης καὶ αὐτοῦ τοῦ λακὲ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Τί ἄλλο πλέον θέλετε, μετὰ τὸ ἄκρον ἄωτον αὐτὸ ἀντιπολιτευτικῆς δεινότητος καὶ δημοσιογραφικῆς σοβαρότητος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Μαρτίου.

Ὅλως ἀνεξήγητος ἀποβαίνει ἡμῖν ἡ μέχρι τοῦδε στάσις καὶ τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἀπέναντι τῶν προχθὲς διαδραματισθέντων. Ἦτο γνωστὸν ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη ὅτι οἱ περὶ τὸν Σύλλογον παρεσκεύαζον διὰ τὴν ἐθνικὴν ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου τὸ ἱστορικὸν πλέον καταστὰν κούνημα. Πολλοὶ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τοῦ ἐν αὐτῷ δὲν ἐδίσταζον νὰ διακηρύττωσιν ἀναφανδὸν ὅτι τὰ τρόπαια Φλέβα, τοῦ Φιλιππέσκου καὶ τῶν ἐκ Βουλγαρίας προσφύγων, οὓς εἶχε διαθέσει ὑπὲρ τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ δημεγερτῶν ὁ Χίτροβο, δὲν ἄφηνον νὰ καθεύδωσιν οἱ ἐνταῦθα πατριῶται. Τὰ ὄργανα τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἰδίᾳ ὁ μεγαλόσχημος διερμηνεὺς τοῦ ὁμωνύμου Πολιτικοῦ Συλλόγου ἐκάλουν τὸν λαὸν ἀσυστόλως εἰς μίμησιν τῶν ἐν

Ρουμανίᾳ ὁμοφρόνων. Κατὰ ταῦτα πρόκειται προφανῶς περὶ στάσεως καὶ οὐχὶ περὶ εἰρηνικῆς διαδηλώσεως, ὡς ἐνασμενίζουσι τώρα ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ ἀποκαλῶσιν αὐτήν οἱ περὶ τὸν πρωτοκάθεδρον τῆς ἀντιπολιτεύσεως· διατὶ λοιπὸν οἱ ἁρμόδιοι δὲν ἔκαμνον ἐγκαίρως τὰ προσήκοντα διαβήματα πρὸς πρόληψιν αὐτῆς; Καὶ ἂν μὴ ἤρκουν εἰς τοῦτο αἱ προηγούμεναι διαδόσεις καὶ διακηρύξεις τῶν ἐνόχων, ὑπερήρκει, νομίζομεν ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον εἷς τῶν προϊσταμένων τοῦ Συλλόγου ἀπήγγειλεν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τούτου κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς δῆθεν εἰρηνικῆς διαδηλώσεως, καλῶν τὸν λαὸν εἰς ἀνατροπὴν τῶν καθεστηκυιῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους. Δὲν ἦτο ἆρά γε ὁ λόγος οὗτος ἀποχρῶν ὅπως ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ προβῇ πάραυτα εἰς διάλυσιν τῆς συναθροίσεως καὶ εἰς σύλληψιν τοῦ οὕτως ἀναφανδὸν κηρύττοντος κατ' αὐτὴν τὴν ἀνταρσίαν; οἱ ὑποκινηταὶ τῆς διαδηλώσεως κατέληξαν εἰς τοὺς τελευταίους λόγους ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Συλλόγου, καθ' οὓς πάντα χαλινὸν ἀποπτύσαντες ἐξύβρισαν καὶ Κυβέρνησιν καὶ Βασιλείαν, κηρύξαντες αὐτὰς ἐνόχους ἐσχάτης προδοσίας καὶ καλέσαντες τὸν λαὸν εἰς τὴν ἄμεσον ἀνατροπὴν αὐτῶν. Τὸ περίεργον δὲ εἶνε ὅτι οἱ τεταγμένοι ἐπὶ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἠκροῶντο κάτωθεν μετὰ στωϊκῆς ἀπαθείας τοὺς τοιούτους λόγους ἄφησαν δὲ τοὺς νέους Δάντωνας καὶ Ροβεσπιέρους, ὅπως ἀπέλθωσιν ἥσυχοι οἴκαδε καὶ ἐκεῖ σκεφθῶσιν ἴσως περὶ νέων ἀποτελεσματικωτέρων τρόπων διαταράξεως τῆς ἡσυχίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Μαρτίου.

Χθὲς ὁμὰς ἀνθρώπων ἐνόπλων, ἔχουσα ἀρχηγοὺς ὑπὸ πολιτικῶν παθῶν τετυφλωμένους, διέσχιζε τὰς ὁδούς, περιϋβρίζουσα τοὺς πάντας καὶ ἀρχὰς καὶ Κυβέρνησιν, κακοποιοῦσα πολίτας, πυροβολοῦσα, προσπαθοῦσα νὰ ἐνσπείρῃ τὸν πανικὸν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα λαὸν τῆς πρωτευούσης, καταλείπουσα κατὰ τὴν διάβασίν της πτώματα ἀθῴων νέων, νομίζουσα, ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἠδύνατο νὰ ἀνατρέψῃ τὴν

Κυβέρνησιν. Αἱ πράξεις αὗται δὲν μετέχουσι παντάπασι τοῦ χαρακτῆρος εἰρηνικῶν διαδηλώσεων ἀγαθῶν καὶ φρονίμων πολιτῶν, ἐκφραζόντων τὰ πολιτικὰ αὐτῶν φρονήματα, ἀλλ' ἀποτελοῦσιν ἐγκλήματα, ἅτινα ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη ἀμειλίκτως δέον νὰ καταδιώξῃ καὶ πατάξῃ.

2 Ἀπριλίου.

Κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιστρέφονται σῶοι οἱ πρὸς ἐκτίμησιν ἀποσταλέντες εἰς Ἀγγλίαν μαργαρῖται τῶν ἀειμνήστων Ζωσιμαδῶν.

Ἐφημερὶς 28 Μαρτίου.

Ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης, ἐκεῖνος ὃν φέρουσιν ἐπὶ τῶν χειλέων συνεχῶς οἱ ἀνερματίστως θαλασσοδερόμενοι εἰς τὰ πελάγη τῆς πολιτικῆς ἐμπαθείας, παρέσχεν ἐξαίρετον μάθημα χθὲς εἰς ὅλους αὐτούς. Οἱ παραστάντες θεαταὶ τῆς διακωμῳδήσεως καὶ τῶν πολιτικῶν καλουμένων κηδειῶν, ἣν ἀπεπειράθησαν οἱ ἀξιοῦντες νὰ διαδραματίσωσι πρόσωπα ἑλληνοπρεπῶν ἡρώων, ἀποστεργόντων δῆθεν πᾶν τὸ ὀθνεῖον καὶ κοπτομένων ἐναντίον τῶν «ξένων ἐπιδρομέων», πράγματι δὲ ἀδεξίως καὶ κωμικῶς ἀπομιμουμένων τὰ πραττόμενα ὑπὸ ξένων λαῶν ἐν ἐποχῇ πολιτικῶν ἀναβρασμῶν, δύνανται νὰ μαρτυρήσωσι περὶ τῆς καταφρονητικῆς ἀδιαφορίας τῆς πρωτευούσης χθὲς κατὰ τὴν ὥραν τῆς πολιτικῆς κηδείας. Ἡ κοινωνία εἶχεν ἀποστρέψει μετὰ βδελυγμίας τὰ ὄμματα ἀπὸ τῶν ἀνοσίων ἐκείνων, οἵτινες ἀφοῦ ἠγωνίσθησαν νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτῶν τὴν ἐθνικὴν ἑορτήν, πρὸ τῆς ὁποίας ἐσίγων τέως καὶ ἐλησμονοῦντο πολιτικαὶ διαιρέσεις καὶ ἔριδες, προὐχώρουν μέχρι τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου. Ἀλλ' οὐδόλως ἴσχυσαν αἱ ἐπίσημοι προσκλήσεις καὶ αἱ τραγικαὶ ἐπικλήσεις των, ὅπως συγκινήσωσι τὸν λαὸν τῆς πρωτευούσης. Οἱ φανατικώτεροι τῶν θαμιστῶν τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου, βουλευταί τινες ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ οἱ ἀπαραίτητοι εἰς πᾶσαν συνάθροισιν ἀγυιόπαιδες, δὲν ἐπραγ-

ματοποίησαν βεβαίως τὸ ἰδανικόν, ὅπερ συνελάμβανον ἐν νῷ οἱ μεγαλοπράγμονες ἐπινοηταὶ τῆς πολιτικῆς κηδείας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 2 Ἀπριλίου.

Χθὲς ἐπεσκέφθησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαῖτρ καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς ρουμανικῆς πρεσβείας κ. Κρετσουλέσκου.

3 Ἀπριλίου.

Χθὲς συνειργάσθη μετὰ τοῦ βασιλέως ὁ κ. πρωθυπουργός.

Η ΝΕΚΡΟΨΙΑ

Ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ νεκροταφείου παρῆσαν ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Στάϊκος, ὁ φρούραρχος Ἀθηνῶν κ. Ἀντωναρόπουλος, ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Γαλιάτσας, καὶ ὁ ἀνακριτὴς κ. Μάνεσης.

Διενεργήθη ἡ νεκροψία ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Τυπάλδου καὶ τοῦ ὑφηγητοῦ τῆς ἰατροδικαστικῆς κ. Καλλιβωκᾶ, κατὰ ρητὴν δὲ διαταγὴν τοῦ κ. Τρικούπη παρέστησαν ἐν τῇ νεκροψίᾳ καὶ μέλη τοῦ ἰατροσυνεδρίου. Διήρκεσεν αὕτη ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν διότι δὲν εὑρίσκετο εὐκόλως ἡ σφαῖρα, εὑρέθη δὲ τέλος εἰς τὸ ὄπισθεν δέρμα, ὅπου κατέληξεν, ἀφοῦ διέσχισε τὰς ἀρτηρίας τῆς καρδίας, τὸν πνεύμονα καὶ τὰ ὀστᾶ τῆς ὠμοπλάτης. Διῆλθεν ἡ σφαῖρα ὅλα ταῦτα τὰ μέρη διευθυνθεῖσα ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω καὶ ἐκ τῶν ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά. Ἡ σφαῖρα εὑρέθη ἀκεραία καὶ ἄθικτος, ἀφοῦ δὲ ἐπλύνθη, καὶ παρεβλήθη, πρὸς σφαίρας πολυκρότων χωροφυλάκων καὶ ἀστυνομικῶν κλητήρων, ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἀνήκει οὔτε εἰς τὰ μὲν οὔτε εἰς τὰ δέ. Ἔπειτα ἐγένετο δοκιμὴ τῶν σφαιρῶν τῶν πολυκρότων, ὅπως ἐννοηθῇ ἡ δύναμις τῶν βολῶν αὐτῶν. Ὁμοφώνως δὲ ἀπεφάνθησαν πάντες οἱ ἐν τῇ νεκροψίᾳ παραστάντες, ὅτι ἡ προσβολὴ ἐγένετο ἐκ τοῦ πλησίον.

ΤΟ ΑΣΤΥ, 3 Ἀπριλίου 1888,

Ἡ ἱστορία δὲν θ' ἀπομνημονεύσῃ ἴσως ποτὲ τὴν πολιτικὴν ταύτην κηδείαν τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ βεβαίως θὰ ἀπομνημο-

νεύσῃ πρὸς ἱλαρότητα τῶν μεταγενεστέρων τὸ συμβὰν ἐπεισόδιον, ὅτε ἡ πομπὴ διήρχετο πρὸ τοῦ Φρουραρχείου. Οὐλαμὸς ἱππέων ἐκεῖ παρατεταγμένων ἐξιφούλκησε τῇ προσταγῇ τοῦ διοικοῦντος αὐτὸν ἀξιωματικοῦ διὰ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν προπορευόμενον τῆς κηδείας σταυρὸν τὰς νενομισμένας τιμάς, ἀλλ' οἱ ἀνδρεῖοι διαδηλωταὶ ἐκλαβόντες τὸ κίνημα ὡς ἐχθρικὸν διεσκορπίσθησαν ἐν ἀκαρεῖ. Ὅτε συνῆλθον ἐκ τοῦ φόβου του εἷς τῶν ἡγετῶν τῆς διαδηλώσεως, μαθὼν τὴν ἀληθῆ αἰτίαν εἶπε μετ' ἀφελείας.....

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 28 Φεβρουαρίου.

Ἡ φουστανέλλα τῶν εὐζώνων, περὶ τῆς ὁποίας ἀείποτε ὡμίλουν οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τῶν πανηγυρικωτέρων ἐκείνων φράσεων, ἐφάνη τόσον ἀχάριστος εἰς τοὺς ὑμνητὰς αὐτῆς! Οἱ εὔζωνοι διεδραμάτισαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πρόσωπον πᾶν ἄλλο ἢ εὐάρεστον εἰς εἰς τοὺς πολλάκις ἐπιληφθέντας τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀνυψώσωσι μέχρις οὐρανοῦ τὴν λεβεντιάν των. Εἰργάσθησαν καὶ οὗτοι ὑπὲρ τῆς τάξεως, καὶ μάλιστα συνταχθέντες μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Ὁποία φρίκη! Τοῦ λοιποῦ ἡ ἁγνὴ καὶ λευκὴ φουστανέλλα θὰ παρίσταται εἰς τὰ ὄμματά των μαύρη καὶ μεμολυσμένη. Εὔζωνοι φρουροῦντες ὑπὲρ τῆς τάξεως· τοιαύτας ἀσχημίας ἀποκρούουσιν αἱ παραδόσεις τοῦ ἀκραιφνοῦς Ἑλληνισμοῦ.

10 Μαρτίου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ κ. κ. Ρολλὲν καὶ Ρῶσσελς.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως μετὰ ταῦτα δὲ συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

4 Μαρτίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη χθὲς τοὺς πρεσβευτὰς τῆς Αὐστρίας καὶ Γαλλίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Κυρίως εἰπεῖν εἶνε ἀνάξια καὶ τοῦ ἐλαχίστου λόγου τὰ ἐπισήμως καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ γενόμενα τὴν νύκτα τῆς ΚΕ΄. Μαρτίου ὑπὸ τοῦ λεγομένου Πολιτικοῦ Συλλόγου. Ἀλλὰ τὴν εὐθύνην αὐτῶν, τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν πραγματικήν, ἀνέλαβε δυστυχῶς ὅλη ἡ ἀντιπολίτευσις. Οὐδεμία μερὶς αὐτῆς ἐφάνη ἀποδοκιμάζουσα. Οὐδὲν ὄργανον τοῦ τύπου ἐκ τῶν διαφόρων ἀντιπολιτευτικῶν ἀποχρώσεων ἐφάνη δυσφορῆσαν ἐπὶ τοῖς γενομένοις· τὰ σχέδια φαίνεται ἀπὸ κοινοῦ προδιαγραφέντα· ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχασε τὰ νερά της! Ἀφήσασα τὴν φυσικὴν ὁδόν, ἣν ὀφείλει πᾶσα ἀντιπολίτευσις νὰ τρέπηται, ἐτράπη ἐπὶ τὰ μονοπάτια, ἐπὶ τὰ ἕλη, ἐπὶ τοὺς βούρκους. Θέλετε καὶ καθαρωτέραν γλῶσσαν; Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀποχωρήσασα τῆς Βουλῆς, δὲν πολιτεύεται ἀλλὰ συνωμοτεῖ. Συνωμοτεῖ δὲ κατὰ τρόπον, ὅστις καθίστησιν ἐπίσημον ὄργανον τῆς δράσεως καὶ τῶν πράξεων αὐτῆς μόνον τὸν Ῥωμηόν, αὐτὸς εἶνε ὁ ἐπισημότερος, ὁ εὐγλωττότερος διερμηνεὺς τῶν γνωμῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως· Συνωμοτεῖ, ἀφοῦ παρῆλθον οἱ χρόνοι τῶν συνωμοτῶν καὶ τῶν ἀνταρσιῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα, δὲν λέγομεν ἀνεπιστρεπτεί, ἀλλὰ διὰ μίαν ἢ δύο γενεάς. Ἠκούσαμεν ὅτι οἱ Φασουλῆδες οὗτοι συνωμόται ἀπετάθησαν πρὸς ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τοῦ στρατοῦ ζητοῦντες νὰ τὸν δελεάσωσιν ὑπὲρ αὐτῶν. Οὗτος τοῖς ἀπήντησεν:

— Δὲν γίνομαι δύο φορὰς ἄτιμος.

Ἐννοῶν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπαναλάβῃ ἐκ δευτέρου τὸ ἐπαναστατικὸν σφάλμα τοῦ 1862.

Ἀλλ' ὁ κ. Δηλιγιάννης φαίνεται ὅτι εἶνε ὁ πολιτικὸς τῶν ἀναχρονισμῶν. Εἰς τοὺς καιροὺς τοὺς φύσει στασιαστικοὺς αὐτὸς μεταβάλλεται εἰς κάστορα φιλοβασιλικώτατον. Εἰς καιροὺς ἐκτάκτως συντηρητικοὺς αὐτὸς περιβάλλεται τὸν σκοτεινὸν μανδύαν τοῦ συνωμότου. Τὸ ἓν σφάλμα φέρει τὸ ἕτερον. Τὸ πολιτικὸν ἔδαφος μεταβάλ-

λεται εἰς ἀληθῆ κυλινδήθραν. Ἐπ' αὐτῆς εὑρίσκεται νῦν ἡ ἀντιπολίτευσις. Δὲν ἔχει δύο στιβαροὺς βραχίονας νὰ τὴν συλλάβωσιν ἐκ τῶν ὤμων καὶ νὰ τὴν σύρωσιν εἰς ὀλιγώτερον ὀλισθηρὸν πεδίόν Κυλινδεῖται, κυλινδεῖται, ἕως ὅτου καταπέσῃ εἰς βάραθρον ὁριστικῶς, ἐξ οὗ μόνον ἀναζυμωμένη καὶ ἀναπλαττομένη θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξέλθῃ. Αὐτὴ εἶνε ἡ τύχη της. Ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου παρήλασαν ὅλοι οἱ ῥήτορές της. Ἠκούσατε μίαν ἰδέαν ἀξίαν λόγου; Τοιαύτης πολιτικῆς στειρώσεως φυσικὰ ἀποκυήματα εἶνε αἱ ἔνοπλοι διαδηλώσεις, τὰ μωρὰ ψηφίσματα, αἱ συκοφαντίαι, τὰ ψεύδη, αἱ ὕβρεις, αἱ ἀπειλαί, αἱ στασιαστικαὶ ἀπόπειραι.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 30 Μαρτίου.

Ἡ ἑταιρεία Λόϋδ ἀπέστειλεν ἐνταῦθα τὸν ἐν Σμύρνῃ πράκτορα αὐτῆς κ. Μόζετιχ ὡς ἀντιπρόσωπον αὐτῆς ὅπως προτείνῃ εἰς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα τῆς συγκοινωνίας Πατρῶν—Βρινδησίου ἐπίσης ἄνευ ἐπιχορηγήσεώς τινος. Ὁ κ. Μόζετιχ ἐπεσκέφθη ἤδη τὸν κ. Τρικούπην, ὡς ἐγράψαμεν, καὶ ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του. Ἐὰν αἱ πληροφορίαι ἡμῶν εἶνε ἀκριβεῖς, ἡ ἑταιρεία Λόϋδ ζητεῖ εἰς ἀμοιβὴν τὴν ἀνανέωσιν τῆς περὶ τῆς ἀκτοπλοΐας συμβάσεως, ἥτις ἰσχύουσα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἔληξεν ἤδη ἀπό τινος χρόνου. Καθ' ἣν ἐποχὴν ἑλληνικαὶ ἀτμοπλοϊκαὶ ἑταιρεῖαι δὲν ὑπῆρχον, ἔπειτα δὲ δὲν ἐπήρκουν εἰς τὴν ἀκτοπλοΐαν τῶν ἑλληνικῶν παραλίων, αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις δὲν ἠδύναντο νὰ μὴ παραχωρήσωσι τοιαύτας προνομίας εἰς ἑταιρείας ξένας. Σήμερον ὅμως ἡ κατάστασις παρ' ἡμῖν εἶνε διάφορος καὶ δὲν φαίνεται πιθανὸν κατὰ τὰς ἡμετέρας τοὐλάχιστον πληροφορίας, νὰ ἐνδώσῃ ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἑταιρείας Λόϋδ.

31 Μαρτίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη τὸν κ. Νελιδώφ, ὅστις ἀνεχώρησε μ. μ. εἰς Κωνσταντινούπολιν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 29 Μαρτίου.

Ἂν χθὲς εἰς τὰς ὕβρεις τοῦ ὀργάνου τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου ἀπηντήσαμεν ἀστεϊζόμενοι, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δυσκολευόμεθα νὰ δώσωμεν ἅπαξ διὰ παντὸς καὶ μίαν ἀπάντησιν σοβαρὰν πρὸς τοὺς συντάκτας καὶ τροφοδότας τοῦ ἐκ φύσεως καὶ ἐξ ἀποστολῆς ὑβρεολογικοῦ τούτου φύλλου, διότι πιθανὸν νὰ εὑρίσκωνται καί τινες, οἵτινες τὴν βαθυτάτην ἡμῶν περιφρόνησιν ἐκλαμβάνουσιν ὡς ἀδυναμίαν.

Ἂν θέλωσι νὰ μάθωσι καὶ διατὶ ἡ ὑβριζομένη παρ' αὐτῶν μερὶς τοῦ τύπου διάκειται εὐμενῶς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διατὶ κατὰ τὰς προχθεσινὰς βδελυρὰς σκηνάς, αἵτινες ἐμίαναν τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν μὲ ἀνθρώπινον αἷμα, ἐτάραξαν τὴν φαιδρὰν γαλήνην τῆς πανηγυριζούσης πόλεως, ἀνεστάτωσαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τοὺς κατοίκους τῆς πρωτευούσης, ἐτάχθη πρὸς τὸ μέρος αὐτῆς, θὰ τὸ μάθωσιν ἐρωτῶντες τοὺς ἀπαθεῖς καὶ ἀνεξαρτήτους πολίτας τοὺς μὴ ἀναμένοντας οὐδὲν ἐκ τῆς πολιτικῆς. Διότι ἡ κοινωνία θέλει τὴν ἡσυχίαν της, διότι ἡ κοινωνία ἀηδίασε πλέον τοὺς δημοκόπους καὶ ταραξίας, ἐν τῇ παρούσῃ δὲ στιγμῇ ἡ Κυβέρνησις ἀντιπροσωπεύει τὴν τάξιν, τὴν πρὸς τὴν Βασιλείαν εὐλάβειαν, τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸ καθεστώς, ἐνῷ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκπροσωπεῖ τὴν ἔκθεσμον καὶ ἔκνομον ἐνέργειαν κατὰ τῶν βάσεων αὐτῶν τοῦ πολιτεύματος. Ὑποστηρίζομεν λοιπὸν τὴν Κυβέρνησιν, οὐχὶ διότι ἀνήκομεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ διότι ἀνήκομεν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἡ κοινωνία συσπειροῦται σήμερον περὶ τὴν σημαίαν τῆς τάξεως καὶ τῆς συντηρήσεως, ἀποστρέφουσα μετὰ βδελυγμίας τὸ πρόσωπον ἀπὸ τοῦ ἐρυθροῦ καὶ ῥυπαροῦ ῥάκους τοῦ φατριασμοῦ, ὅπερ ὕψωσεν ἡ ἐν τῇ ὁδῷ Αἰόλου ἀναρχικὴ ὁμάς, ἡ ἔχουσα τὸ ἀπαίσιον θάρρος νὰ χαράσσῃ ἐπὶ τοῦ ἐξώστου αὐτῆς τὸ 1862 ὡς πρότυπον σημερινῆς δράσεως. Ἱκανὰ ἐρείπια ἐσώρευσεν ὁ κ. Δηλιγιάννης διὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς του. Ἂς μὴ φαντάζεται ὅτι θὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ σωρεύσῃ καὶ ἄλλα δι' ἐσωτερικῶν ταραχῶν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 31 Μαρτίου.

Κατὰ τὴν «Οἰκονομικὴν ἑβδομάδα» τῶν Παρισίων, ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1887 ἐν Ἑλλάδι καταλείπει ἔλλειμμα ἐξ 1,679,879 δρ. μόνον, τὸ ἐλάχιστον δὲ τοῦτο ἔλλειμμα προέρχεται κυρίως ἐκ τῆς ἀγορᾶς συναλλάγματος πρὸς ἀπότισιν τῶν τόκων τοῦ δημοσίου χρέους. Εἰς τὰς εἰδήσεις ταύτας ὀφείλεται ἡ νέα ὑπερτίμησις τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων, ἅτινα κατὰ τὸ χρηματιστικὸν δελτίον τοῦ ἀγγλικοῦ «Χρόνου», ζητοῦνται νῦν πολὺ πρὸς ἐπασχόλησιν κεφαλαίων.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 29 Μαρτίου.

Ὅσοι ἀρέσκονται εἰς τὰ παραμύθια ἃς ἀναγνώσωσι σήμερον ἐν τῇ «Πρωΐᾳ» περιγραφὴν λεπτομερῆ περὶ τοῦ πλήθους τῶν ἐξ Εὐρυτανίας, Αἰτωλίας καὶ Ναυπακτίας μετακληθέντων σωματοφυλάκων, οἵτινες δῆθεν συνοδεύουσι τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἀναχωροῦντα τὴν νύκτα ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡμεῖς μίαν ἔχομεν παρατήρησιν· ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποχωρεῖ καθ' ἑσπέραν περὶ τὴν 2 περίπου μετὰ τὸ μεσονύκτιον, τόσον πολὺ δὲ φοβεῖται, ὥστε πεζῇ μεταβαίνει εἰς τὸν οἶκόν του. Πῶς εὑρίσκονται κατὰ τὴν προκεχωρηκυῖαν ἐκείνην ὥραν ἀγρυπνοῦντες οἱ μεταδίδοντες εἰς τὴν «Πρωΐαν» τὰς δῆθεν πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τοῦ εἴδους καὶ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τῶν σωματοφυλάκων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ; καὶ πρὸς τίνα σκοπὸν ἡ τόση περιέργεια περὶ τοῦ ποῦ καὶ πῶς μεταβαίνει καὶ ὑπὸ τίνων καὶ πόσων συνοδεύεται ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὴν 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν;

ΡΩΜΗΟΣ

Κι' ὁ φονευθεὶς τί ἔκαμνε;

Λ. Θαρρῶ πῶς ἦτο ῥάπτης

Δ. Κι' ἐγὼ μὲ σᾶς πρὸς χάριν του θὰ γίνω νεκροθάπτης.

Χωρὶς καιρὸν νὰ χάνετε σᾶς λέγω νὰ σκεφθῆτε
πῶς πρέπει τοῦτον τὸν νεκρὸν νὰ ἐκμεταλλευθῆτε.
'Εμπρός, 'Αριστογείτονες, ἐμπρός, τυραννοκτόνοι,
εἱλίσατε τὸ σῶμά του ἐν καθαρᾷ σινδόνῃ
κι' ὑμνήσατέ τον ὅλοι σας διὰ τῆς ῥητορείας
ὡς μάρτυρα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλευθερίας,
κι' ἐγείρατε Μαυσώλειον εἰς τοῦτον δι' ἐράνου ·
πρὸς πεῖσμα τοῦ πρωθυπουργοῦ, πρὸς πεῖσμα τοῦ τυράννου.
ὁ Λεβίδης ἔρχεται καὶ πάλιν ἐσπευσμένως....
τί τρέχει;
Λ. Τρὶς ἀνάθεμα 'στῶν προδοτῶν τὸ γένος!
'Ενῷ ἐσυνοδεύαμεν τὸ λείψανον ἠρέμα
κι' ἐλέγαμεν νὰ χύσωμεν τῶν μιαρῶν τὸ αἷμα,
τὸν δὲ νεκρὸν ἀντάξιον παρέστησα τροπαίων,
ἐκεῖ κοντὰ εἰς τὴν Βουλὴν εἷς οὐλαμὸς ἱππέων
ἐσήκωσε τὰ ὅπλα του κι' ἐστάθη 'στὴν γραμμὴν
ἵν' ἀποδώσῃ 'στὸν νεκρὸν τὴν πρέπουσαν τιμήν
'Αλλὰ πολλοὶ ἐνόμισαν πῶς θὰ δουλέψῃ ξύλον
καὶ πῶς θὰ πέσουν καθ' ἡμῶν τὰ ὅπλα τῶν βεβήλων,
καὶ τὄβαλαν 'στὰ τέσσερα καὶ ὅπου φύγῃ φύγῃ
κι' ἀπέμειναν 'στὸ λείψανον κονσπιρατὲρ ὀλίγοι·
κι' ἐγὼ μὲ γενναιότητα τὸ ἔστριψα μεγάλην,
καὶ οὕτω πως τὸ κούνημα ἐματαιώθη πάλιν.
Ὦ λύσσα! ὢ ἐκδίκησις! ὢ οὐλαμὲ ἱππέων!....
ἔνθεν κἀκεῖθεν φέρομαι κτυπῶν καὶ παραπαίων...
τὸ βῆμα πρὸς τὴν ἄβυσσον ἀπεγνωσμένως τρέπω
καὶ τὸν 'Αθανασόπουλον ἐνώπιόν μου βλέπω.
'Ιδού! ψαλλίδια κοπτερὰ καὶ ῥοῦχα εἰς τὸ ῥάφι...
μακράν, 'Αθανασόπουλε, μακρὰν μηχανορράφοι.
'Ιλιγγιῶ, παραφρονῶ, δὲν ξέρω τί νὰ κάμω....
Ὦ Δὸν-Κιχῶτε πιάσε με προτοῦ νὰ πέσω χάμω.

—

(Ὁ κύριος Θεόδωρος τὰ χέρια του τεντόνει
κι' ἁπλόνεται φαρδὺς πλατὺς μὲ τὸ μακρὺ σεντόνι,
ὁ δὲ Λεβίδης ἔντρομος κρατεῖ τὸν Δηλιγιάννη,
ἐνῷ μακρόθεν ὁ Ζωρζῆς Δρομοκαΐτης φθάνει).

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 31 Μαρτίου.

Δὲν ὑπάρχει ἀπό τινος μεγαλείτερος σύμμαχος καὶ φίλος τῆς Κυβερνήσεως ἄλλος παρὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἧς αἱ παρεκτροπαὶ καὶ ἡ ἀτάσθαλος πολιτεία ἐνισχύει ἀπείρως εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ Κυβέρνησιν ἀγωνιζομένην ὑπὲρ τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ τῆς προόδου τῶν δημοσίων καὶ τῶν κοινωνικῶν συμφερόντων, οὔτε ἔχει ἡ ἀντιπολίτευσις ἐχθρὸν κινδυνωδέστερον, μᾶλλον ἀδιάλλακτον αὐτῆς ταύτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐὰν μὴ ἐπεσκότιζε τὴν διάνοιαν τῶν διευθυνόντων τὴν ἀντιπολίτευσιν ἡ ἀχλὺς τοῦ πάθους καὶ τῆς ἰδιοτελείας, εὔκολον θὰ τοῖς ἦτο νὰ ἴδωσιν, ὅτι τὴν μεγίστην προσήνεγκον τῇ Κυβερνήσει ὑπηρεσίαν καὶ καθ᾽ ὅλον μὲν τὸ ἀπὸ τῆς τελευταίας βουλευτικῆς συνόδου χρονικὸν διάστημα, μάλιστα ὅμως δι᾽ ὧν ἐπεχείρησαν κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 25 Μαρτίου πείσαντες ἀμετακλήτως φίλους καὶ πολεμίους, ὅτι σκοπὸν μόνον τῆς πολιτείας αὐτῶν ἔθεντο οὐχὶ τὸν ἔλεγχον τῶν τυχὸν ἡμαρτημένως πεπραγμένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τὴν βελτίωσιν τῆς διοικήσεως τῶν δημοσίων, ἀλλὰ τὴν ἐπιβουλὴν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τὴν ἀπεμπόλησιν τῶν κοινῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν εἰς τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα εὐαρίθμου πολιτικῆς φατρίας. Φίλοι καὶ πολέμιοι ἐπείσθησαν πρὸ ἡμερῶν πέντε ἰδίως, ὅτι οὐδὲν εὐγενὲς ἐλατήριον κινεῖ εἰς ἀτακτήματα καὶ εἰς ἀθέτησιν τῶν θεσμῶν τοὺς περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀλλὰ μόνον ταπεινὸν συμφέρον καὶ ἀνόσιος κατὰ τῆς ἡσυχίας καὶ εὐημερίας τῶν πολιτῶν ζῆλος. Τί μεῖζον ἠδύνατο νὰ ἐπιθυμήσῃ Κυβέρνησις παρ᾽ ἀντιπάλων τοιούτων;

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Εὐχαρίστως ἐμάθομεν ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἔδειξε πολὺ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ νέου ἐκείνου ὅστις ἐλθὼν μετὰ τοῦ ἱερέως πατρός του ἐκ Βουρδουρίου τοῦ νομοῦ Ἰκονίου, ἐπέδωκεν αὐτῷ ἀνα-

φοράν, δι' ἧς παρεκάλει, ὅπως κατορθωθῇ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολήν. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς παρέπεμψε τὴν ἀναφοράν του εἰς τὸν ἁρμόδιον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς παιδείας τμηματάρχην, ὅπως μεριμνήσῃ περὶ τῶν περαιτέρω.

ΩΡΑ, 4 Απριλίου.

Ὁ ἐν Λονδίνῳ κ. Ἰω. Μπαλῆς διὰ τηλεγραφήματός του ἔθετο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ 10,000 φράγκων, ὅπως οὗτος ὁρίσῃ δι' αὐτῶν οἵας ἂν ἤθελεν ἐγκρίνει ἀμοιβὰς εἰς ἐκθέτας ἐγχωρίας παραγωγῆς ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ ἐκθέσει.

1 Ἀπριλίου.

Χθὲς ἐπεσκέψατο τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἡ ἐξ Ἀμφίσσης ἀφικομένη ἐπιτροπὴ τοῦ ἀνεγειρομένου μνημείου εἰς τὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ παρευρεθῇ κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν ἔδωκεν ὑπόσχεσιν ἂν θὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐδήλωσεν ὅμως ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἀντιπροσωπευθῇ διά τινος τῶν ὑπουργῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως καὶ θὰ παράσχῃ πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς μεγαλοπρεπεστέραν διεξαγωγὴν τῆς ἑορτῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 31 Μαρτίου.

Τὸ ἰσοζύγιον, ὅπερ τὸ εἶδον οἱ θαμβωμένοι ὀφθαλμοί των τοὺς ἐτρόμαξε, τοὺς ἐχάλασε τὰ σχέδια. Ἤλπιζον δι' αὐτοῦ νὰ προαγάγωσι τοὺς ἀντεθνικοὺς σκοπούς των. Τὸ ὅπλον αὐτὸ τοὺς διέφυγε τὰς χεῖρας, ἄλλο ὅπλον λοιπόν! Ἀνησυχίαι, ταραχαί, ὀλίγαι στάσεις, συλλαλητήρια· ἀντὶ πάσης θυσίας, ἀντὶ παντὸς μέσου, ἀντὶ ὅλων τῶν ἀσχημιῶν, ἀντὶ ὅλων τῶν κακουργημάτων, πρέπει νὰ ἐμποδισθῇ τὸ ἰσοζύγιον, ὁ ἐχθρός, ὁ ἐφιάλτης, ὁ βρυκόλακας, τῶν τρομερῶν πατριωτῶν. Διότι

ἠξεύρουν ὅτι τὸ ἰσοζύγιον θὰ τὸ ἀκολουθήσῃ ἡ ἄρσις τῆς καταναγκαστικῆς, θὰ τὸ ἀκολουθήσῃ ἡ ἑνοποίησις τῶν δανείων, θὰ τὸ ἀκολουθήσῃ ἡ παρεμπόδισις τῆς ἐξόδου τοῦ χρυσοῦ, θὰ τὸ ἀκολουθήσῃ ἡ ἀναβίωσις τῆς πίστεως, ἡ εἰσροὴ ξένων κεφαλαίων, ἡ ἀνάληψις δημοσίων ἔργων, ἡ συμπλήρωσις τοῦ σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος τοῦ τόπου, ἡ τροπὴ τῆς χώρας εἰς τὰ προυργιαίτερα, εἰς τὰ θετικώτερα, εἰς τὴν ἀνάστασιν ὅλων τῶν χαμαὶ κειμένων κλάδων τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Εἰς τὸν τόπον ἀπόκειται νὰ ἐκλέξῃ τὴν καταστροφήν του ἢ τὴν σωτηρίαν του, τὴν ἡσυχίαν του ἢ τὴν ὀπισθοδρόμησιν, τὴν οἰκονομικήν του ἀνόρθωσιν ἢ τὴν οἰκονομικήν του ἀνεπανόρθωτον κατάπτωσιν. Ἡμεῖς μεθ' ὅλον τὸ ἀπελπιστικώτατον φαινόμενον ὁλοκλήρου ἀντιπολιτεύσεως τοιαύτην καταστρεπτικὴν διὰ τὸ ἔθνος τραπείσης ὁδοῦ, ἐξακολουθοῦμεν νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἄγεται ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐκείνου νόμου ὅστις τὴν ὠθεῖ εἰς τὴν τελείαν βαράθρωσίν της διὰ νὰ προκύψῃ ἄλλη ἀντιπολίτευσις, σωφρονοῦσα, ὑγιὴς τὰς φρένας, ἑλληνική. Ὁ κ. Δηλιγιάνννης ὡς πρωθυπουργὸς μὲν δύναται νὰ ἀναστατώσῃ τὰ οἰκονομικά, νὰ καταργῇ φόρους καὶ νὰ κληροδοτῇ ἐπὶ διετίαν ἔλλειμμα 130 ἑκατομμυρίων· ὡς ἡγέτης δὲ ἀντιπολιτεύσεως νὰ ταράττῃ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου· νὰ διοργανίζῃ προπαγάνδαν ἐναντίον τῆς πληρωμῆς τῶν φόρων, νὰ συγκρατῇ τὰ πνεύματα ἀνάστατα, νὰ συκοφαντῇ διὰ τῶν ὀργάνων του ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὴν οἰκονομικὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ πράττῃ πᾶν ὅ,τι ἐπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ κόμματος οὗ ἄρχει ἐξαρτᾶται ὅπως καταστῇ ἀνέφικτον τὸ ἰσοζύγιον. Εὐτυχῶς ὁ πρὸ διετίας καταποντισμὸς αὐτοῦ καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅλης, συμπεσὼν ὅμως μετὰ μεγάλων ἐθνικῶν συμφορῶν, κατέστησαν τὴν κακοποιὸν ὡς πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἐνέργειάν του μηδαμινήν, καὶ διὰ τοῦτο στραφέντων καὶ τῶν δύο ἄλλων παραγόντων ἐπὶ τὸ εὐνοϊκώτερον, ἤτοι τῆς μὲν ἀτμοσφαίρας φανείσης εὐμενοῦς εἰς τὸ ἐθνικὸν προϊόν, τῆς δὲ εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης

μὴ διαταραχθείσης, κατωρθώθη, ἐπιβοηθούσης τῆς οἰκονομολογικῆς δραστηριότητος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἐπίτευξις τοῦ ἰσοζυγίου κατὰ τὸ 1887.

Τὸ ἰσοζύγιον εἶνε βεβαίως αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ οἰκονομικὸς σκοπὸς τοῦ Κράτους· ἀλλ' εἶνε συγχρόνως διὰ τὰ κράτη μάλιστα ἐκεῖνα, ὧν τὰ οἰκονομικὰ εἶνε προσβεβλημένα ὑπὸ χρονίας νόσου, μέσον δι' ἄλλους εὐρυτέρους σκοπούς. Διὰ τὴν Ἑλλάδα καταντᾷ νὰ εἶνε μᾶλλον μέσον ἢ σκοπός. Ὁ τόπος οὗτος, ὅστις ἐδιοικήθη οἰκονομικῶς μετ' ἀνηκούστου ἀμαθείας καὶ φοβερᾶς ἀνοικτιρμοσύνης, ὁ τόπος ὅστις ἔμεινεν ἐπὶ ἑξηκονταετίαν τώρα ἄνευ συγκοινωνίας, ἄνευ γεφυρῶν, ἄνευ ποταμῶν πλωτῶν, ἄνευ διωρύγων, μετὰ χειμάρρων καὶ μονοπατίων καὶ κατσαβράχων, ὁ τόπος τοῦ ὁποίου ἐγκατελείφθη ἡ ναυτιλία, κατεστράφησαν τὰ δάση, παρημελήθη ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία, ὁ τόπος τοῦ ὁποίου τὰ χρήματα ἐφαγώθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας, κατηναλώθησαν εἰς Γυμνάσια καὶ Πανεπιστήμιον, χάριν μικροσκοπικῆς ὀλιγαρχίας, εἰς πολυτελῆ στελέχη ἄνευ στρατοῦ καὶ στόλου, χάριν ἄλλης ὀλιγαρχίας, ὁ τόπος τοῦ ὁποίου ἐπιέσθησαν πάντοτε αἱ μεγάλαι λαϊκαὶ τάξεις, τοῦ ἀρχοντολογίου διαρπάζοντος γαίας ἢ μὴ πληρώνοντος τὰ ὀφειλόμενα, ὁ τόπος ὅστις ἐγκατελείφθη ἕρμαιον τῶν φυγοδίκων καὶ τῶν ληστῶν, χωρὶς τὸ Κράτος νὰ ἐκπληρώσῃ πρὸς αὐτὸν οὐδὲ τὸ χιλιοστὸν τῶν καθηκόντων του, ὁ τόπος αὐτὸς εἶνε βαθύτατα πληγωμένος οἰκονομικῶς καὶ διὰ νὰ ἀναστηθῇ ἔχει ἀνάγκην ἐνεργοῦ, μεγάλης, πεφωτισμένης, δραστηρίας συνδρομῆς τοῦ Κράτους. Ἔχει ἀνάγκην δημοσίων ἔργων, συγκοινωνίας, ὁδοποιΐας, διωρύγων, γεφυρῶν, δασῶν, νέων βάσεων οἰκονομικῶν διὰ τὴν γεωργίαν, τὴν ἀμπελουργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, ἀναστάσεως τῆς ναυτιλίας, ἐξάρσεως τῶν ἱστορικῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ προσελκύσεως τῶν ξένων, ἀναβιώσεως τῶν ἐπαρχιῶν καὶ μεταφυτεύσεως πολιτισμοῦ εἰς αὐτάς, διὰ νέου ὀργανισμοῦ τῶν δήμων καὶ πρὸ παντὸς ἄλλης νέας οἰκονομικῆς διαχειρίσεως αὐτῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 1 Ἀπριλίου.

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙᾼ

Ἡ ἐντεῦθεν τηλεγραφικῶς διαβιβασθεῖσα εἴδησις, ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ γαλλικὸν Κοινοβούλιον ψηφίσῃ αὔξησιν τοῦ φόρου τῆς σταφίδος, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπιβάλῃ δασμοὺς ἀπαγορευτικοὺς ἐπὶ τῶν γαλλικῶν ἐμπορικὸν ἐμπορευμάτων, φαίνεται ὅτι εἶνε ἀκριβεστάτη. Τὸ ἐνταῦθα γαλλικὸν ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον συνελθὸν συνέταξεν ἔκθεσιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τοῦ Ἐμπορίου ἐν Γαλλίᾳ, δι' ἧς παριστᾷ, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Bernard Lavergne προταθεῖσα αὔξησις τοῦ φόρου τῆς σταφίδος ψηφιζομένη θέλει ἔχει ὡς ἐπακολούθημα τὴν κήρυξιν τελωνιακοῦ πολέμου μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος, πολέμου, ὅστις καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲν ἔσται καταστρεπτικός, ἀλλὰ καὶ τὴν Γαλλίαν θέλει ζημιώσει μεγάλως, ἀποκλείουσα τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἀγορῶν, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀντιζήλων κρατῶν. Ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου δικαιολογεῖ πληρέστατα τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἠναγκασμένην νὰ ἀντεπεξέλθῃ δι' ἀντιποίνων κατὰ τῆς Γαλλίας, αὐξανούσης τὸν φόρον τῆς σταφίδος, τοῦ μόνου σχεδὸν προϊόντος ὅπερ ἡ Ἑλλὰς εἰσάγει εἰς τὴν Γαλλίαν.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΓΡΑΒΙΑΣ

Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ μνημείου τοῦ Χανίου τῆς Γραβιᾶς ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐδέχθη αὐτοὺς μετ' ἄκρας φιλοφροσύνης, ὑποσχεθεὶς πλήρη τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς μεγαλοπρεπῆ πανηγυρισμὸν τῆς ἑορτῆς. Ὑπεσχέθη ὡσαύτως, ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἀντιπροσωπευθῇ κατ' αὐτὴν καὶ ὅτι θὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Βασιλέως

περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ Α. Μ. κρίνει κατάλληλον νὰ συμμετάσχῃ ἡ ἀνωτάτη ἀρχὴ τοῦ Κράτους εἰς τὴν προπαρασκευαζομένην ἑορτήν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 31 Μαρτίου.

Ἡ «Πρωΐα» ἔλαβε χθὲς τὴν ἄδειαν νὰ ἀπαντήσῃ εἴς τινας ὑπομνήσεις τῆς «Παλιγγενεσίας» περὶ τῆς παροιμιώδους γενναιότητος τοῦ πρῴην Πρωθυπουργοῦ καὶ ἀφηγήθη ἐν λεπτομερείᾳ καὶ φρασεολογίᾳ, ἣν θὰ ἐζήλευον πιθανῶς καὶ αὐτοὶ οἱ παρ' Ἀβδηρίταις διηγηματογράφοι, τὸ ἱστορικὸν τῆς κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1886 ἀποστολῆς ἐκτάκτου διαγγελέως εἰς τὸν οἶκον τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ, ὅπως εἰδοποιήσῃ αὐτόν, ὅτι κίνδυνος μέγας ἠπείλει τότε τὸν κ. Τρικούπην ἐν αὐτῷ τῷ οἴκῳ του. Τὴν ἀφήγησιν τῆς «Πρωΐας» εὕρομεν τῳόντι ἀκριβῆ, ἐφ' ᾧ εὐχαριστοῦμεν τὸν ἀφηγηθέντα αὐτὴν εἰς τὸν συνάδελφον, σπεύσαντα νὰ ὑποβοηθήσῃ τὰς ὑπομνήσεις ἡμῶν καὶ διαφωτίσῃ τὸ Κοινόν, ἵνα μὴ τυχὸν κατοικήσωσιν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Πανελληνίου ἀπρεπεῖς δισταγμοὶ περὶ τῆς γενναιοψυχίας καὶ τοῦ θάρρους τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Μίαν παρασιώπησιν παρετηρήσαμεν μόνον ἐν τῇ γλαφυρᾷ ἀφηγήσει τῆς «Πρωΐας» καὶ ταύτην πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ἵνα μὴ ὁ μέλλων ἱστορικός, δι' ὃν γράφει τὰ τοιαῦτα ἡ συνάδελφος, παραπλανηθῇ εἰς τὰς περὶ τῶν πολιτευομένων προσώπων ἐκτιμήσεις του. Τὸ παρασιωπηθέν, ἐκ παραδρομῆς ὑποθέτομεν, ὑπὸ τῆς «Πρωΐας» εἶναι, ὅτι ὁ ἀποσταλεὶς κατὰ Μάρτιον τοῦ 1886, κατ' ἐντολὴν τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ, ἀνεκοίνωσε, κατ' ἐντολὴν πάντοτε, ὅτι οὐ μόνον ὁ κ. Τρικούπης ἠπειλεῖτο διὰ σφαγῆς τὴν νύκτα ἐκείνην, ἀλλ' ὅτι ὁ αὐτὸς κίνδυνος ἐπεκρέματο καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ κ. Δηλιγιάννη, καίτοι οὗτος οὔτε καιρὸν εἶχε τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὰς ξένας πρεσβείας, οὔτε εἶχεν ἐκφρασθῇ ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῆς τότε καταστάσεως καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, καθ' ὃν τρόπον ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὁ κ. Θεοτόκης, καθ' ὧν οἱ τοῦ χρόνου ἐκείνου φιλοπά-

τριδες φαινιᾶνες ἐβουλεύθησαν κακὰ καὶ ἀπαίσια κατὰ τὰς εἰδήσεις αἵτινες περιῆλθον εἰς γνῶσιν τοῦ γενναιοψύχου πρωθυπουργοῦ τῶν δυσκόλων ἐκείνων ἡμερῶν. Ἀρκετά.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὸ «Δίκαιον» τῆς Ρώμης γράφει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὰ ἑξῆς:

«Τὰ δημόσια ἔργα, ὧν ἐπελήφθη ὁ κ. Τρικούπης καὶ ἅτινα ἀναβιβάζουσι τὴν Ἑλλάδα εἰς ὑψηλὴν περιωπὴν πολιτισμοῦ, διεγείρουσι καὶ ἐν Ἰταλίᾳ σφοδρὸν ἐνδιαφέρον, οὐδένα δὲ δύναται νὰ διεγείρῃ φθόνον ἡ Ἑλλὰς ἀνεγείρουσα μνημεῖον ἑαυτῇ καὶ τῷ πολιτισμῷ. Γίνονται ἤδη ἐργασίαι, ὅπως συνδεθῶσιν οἱ ἑλληνικοὶ σιδηρόδρομοι πρὸς τοὺς διασχίζοντας τὸν Αἷμον, καθ' ἣν δ' ἂν ἡμέραν ὁ κ Τρικούπης κατορθώσῃ νὰ ἑνωθῇ τὸ ἑλληνικὸν σύμπλεγμα πρὸς τὰς τουρκικάς, σερβικὰς καὶ αὐστριακὰς γραμμάς, ἡ σιδηροδρομικὴ ὁδὸς ἡ διερχομένη διὰ Καλαισίου, Γοτάρδου, Ἐνετίας, Ζαγαβρίας, Σεραγέβου, Λαρίσσης καὶ Πειραιῶς, θὰ συντάμῃ κατὰ 1500 χιλιόμετρα τὴν μέχρι Πὸρτ Σαῒδ ἀπόστασιν καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ περιέλθῃ εἰς ἀνταγωνισμὸν πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἐξ ἑνός, πρὸς τὴν δύναμιν ἥτις θὰ δεσπόζῃ τῆς Θεσσαλονίκης ἐξ ἑτέρου. Μέχρι τῆς σουεζικῆς διώρυγος τὰ ἀτμόπλοια θὰ κερδαίνωσι 14 ὥρας, ἀποπλέοντα ἐκ Πειραιῶς καὶ οὐχὶ ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἡ Ἑλλὰς θὰ καταστῇ λοιπὸν τὸ ὁρμητήριον τοῦ μεγάλου ἐμπορίου μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. Ὁ ἀνταγωνισμὸς οὗτος δὲν θὰ ζημιώσῃ, φρονοῦμεν, τὴν Ἰταλίαν, θ' ἀνοίξῃ τοὐναντίον νέον στάδιον εἰς τὴν δραστηριότητά της. Ἀλλ' αἱ ὁδοὶ καὶ οἱ σιδηρόδρομοι δὲν εἶνε τὰ μόνα δημόσια ἔργα, τὰ ἐπιτελούμενα ἐν Ἑλλάδι. Ὁ λιμὴν τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, ἔνθα ζῶσι χίλιοι περίπου Ἰταλοί, διεξάγεται δὲ ζωηρὸν πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἐμπόριον, προχωρεῖ ταχέως. Καὶ ἀλλαχοῦ γίνονται λιμενικὰ ἔργα. Διὰ τοῦ λιμένος τοῦ Κατακώλου θὰ ἀναπτυχθῶσιν αἱ συγκοινωνίαι πρὸς τὸν Πύργον καὶ ἐκεῖθεν διὰ Κορίνθου πρὸς τὰς Ἀθήνας. Ἡ Σῦρος θὰ ἀποκτήσῃ ἠλεκτρι-

κὸν φωτισμόν. Πολλαχοῦ τῆς παραλίας ἐκτίσθησαν φάροι. Κτίρια ἐκπαιδευτικά, φιλανθρωπικὰ ἢ διοικητικά, καλλύνουσι τὰς ἀνακαινιζομένας πόλεις. Μετ' οὐ πολὺ θὰ συμπληρωθῇ ἡ διώρυξις τῆς Κορίνθου, ἡ ἀποξήρανσις τῆς Κωπαΐδος, ἡ εὔρυνσις τοῦ Εὐβοϊκοῦ πορθμοῦ. Πάντα ταῦτα δηλοῦσι τὴν ἀνάστασιν ἐνδόξου λαοῦ πρὸς νότον τοῦ Αἵμου καὶ κατὰ τὴν Μεσόγειον. Ἡ ἀνάστασις αὕτη ἀποτελεῖ πολιτικὸν γεγονὸς ὑψίστης σημασίας. Ἤδη ἀκούομέν τινας ψιθυρίζοντας ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἰσχυρὰ ἔσται ἀντίζηλος καὶ ἴσως ἐχθρὰ τῆς Ἰταλίας. Ἀλλ' ἡμεῖς εὐχόμεθα νὰ συζῶμεν οἱ δύο λαοὶ ἐν φιλίᾳ καὶ νὰ ἐκλίπωσι τὰ σπέρματα τοῦ μίσους, ἅτινα ἔσπειρεν ἡ κακόβουλος πολιτικὴ τοῦ Ροβιλάν, πρὸς ὄφελος ἀλλοτρίων ἐπιρροῶν, εὐχόμεθα δὲ τοῦτο καὶ ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Ἑλλάδος, ἣν οὐδεμία χώρα δύναται νὰ ὠφελήσῃ ὅσον Ἰταλία φίλη, ἢ νὰ βλάψῃ ὅσον Ἰταλία ἐχθρά».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Ἀπριλίου.

Ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμβάσεως πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Μύλων εἰς Καλάμας σιδηροδρόμου, ἀποτελεῖ ἓν ἔτι μέγα βῆμα τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν πολιτισμόν. Ὀφείλομεν νὰ συγχαρῶμεν ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν τόπον. Ὀφείλει νὰ τὴν συγχαρῇ ὁ ἔντιμος ἀρχισυντάκτης τῆς «Πρωΐας», διότι ἐὰν ἐνθυμῆται — πιθανὸν νὰ τὸ ἐλησμόνησεν — ἡμεῖς τὸ ἐνθυμούμεθα — ὅτε εἰσέτι δὲν ἐχήρευε τὸ Βῆμα τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς τοῦ χαριεστάτου νυμφίου του — διότι ἔκτοτε ὁ νυμφίος χολωθεὶς τὸ ἐπρόδωσε καὶ τὸ ἐγκατέλειψε, προτιμήσας τὸ ὑπόγειον τοῦ κ. Καραπάνου — ὁ νυμφίος οὗτος ὅστις συμβαίνει νὰ εἶνε τὸ αὐτὸ πρόσωπον μὲ τὸν ἔντιμον ἀρχισυντάκτην τῆς «Πρωΐας», ἐνέκρινε μὲν τὴν ἀπὸ Μύλων εἰς Καλάμας σιδηροδρομικὴν γραμμὴν καὶ τὴν ἀνηγόρευε πάροχον πολλῶν ὠφελειῶν, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐπίστευε, τὴν ἐκήρυττεν ἀκατόρθωτον, τὰς δὲ ἐπαγγελίας τῆς κυβερνήσεως τὰς ἐχαρακτήριζεν ὡς ψευδεῖς· διότι ὁ ἔντιμος ἀρχισυντάκτης τῆς ἐντίμου «Πρωΐας» πανταχοῦ, εἰς ἀπόστασιν δύο βημάτων ἀπὸ τοῦ γλαφυροῦ

ὀργανισμοῦ του, οὐδὲν ἕτερον βλέπει εἰμὴ ψεύδη καὶ ψεύστας. Τώρα λοιπὸν ὅτε τὸ ψεῦδος ἐγένετο ἀλήθεια, πιστεύομεν ὅτι ὁ φιλαλήθης ἀνήρ, ὁ ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον ὁλοκαύτωμα εἰς λατρείαν τῆς αὐστηρᾶς θεότητος προσενεγκών, θὰ σπεύσῃ πρῶτος νὰ συγχαρῇ τῷ κ. πρωθυπουργῷ ὅτι τὴν φορὰν ταύτην δὲν ἐψεύσθη, ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ ἐπηγγείλατο καὶ ἐξετέλεσε, ταχύτερον μάλιστα ἀφ' ὅτι οἱ εὐελπιστικώτεροι προσεδόκουν.

Ἀλλὰ τί νὰ τὰ κάμωμεν τὰ συγχαρητήρια τῆς «Πρωΐας» — μπορεῖ μάλιστα καὶ νὰ λείψουν, χωρὶς νὰ τῆς καταγνώσωμεν μέγα ἔγκλημα — ἀπέναντι τοῦ εὐφροσύνου γεγονότος.

ΩΡΑ, 3 Ἀπριλίου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ὑπεγράφη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν μεταξὺ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χαρ. Τρικούπη, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Κ. Λομβάρδου ἀφ' ἑνός, καὶ τοῦ κ. Ἐρνέστου Ῥολὲν, γενικοῦ διοικητοῦ τῆς ἐν Βελγίῳ διεθνοῦς ἑταιρείας κατασκευῶν καὶ ἐργολαβιῶν δημοσίων ἔργων, ἀφ' ἑτέρου, σύμβασις δι' ἧς ἡ ἑταιρεία αὕτη ἀναλαμβάνει τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων Καλαμῶν πρὸς 120,000 φράγκα τὸ χιλιόμετρον, πληρωτέα εἰς ὁμολογίας, ἀποφερούσας τόκον πρὸς ἓξ τοῖς ἑκατὸν καὶ διατιθεμένας πρὸς τὴν ἀνάδοχον ἑταιρείαν ἐπὶ τῷ ἀρτίῳ. Ἡ ἑταιρεία, λαμβάνουσα παρὰ τοῦ δημοσίου ποσὸν 12,750,000 δρ. εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, κατατεθησόμενα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τὴν 1 προσεχοῦς Ἰουλίου, ὅπως χρησιμεύσωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου, ἀποδίδει εἰς τὸ δημόσιον κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς μεταλλικόν, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὴν χθὲς ἀγοραίαν τιμὴν εἰς 127 $^1/_2$, ἤτοι ἐν ὅλῳ 10,000,000 εἰς χρυσόν, δι' ὧν τὸ δημόσιον θέλει ἀποτίσει κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην πληρωτέα τοκομερίδια τῶν δανείων.

'Ιδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ἀνταπόκρισις «'Εφημερίδος».

'Εκ Τριπόλεως τῇ 3 'Απριλίου, ὥρα 5, 30' μ. μ.

'Αγγελία ὑπογραφῆς συμβάσεως σιδηροδρόμου Μύλων - Τριπόλεως - Καλαμῶν, γενικῶς ἐπροξένησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν. Δημοτικὸν συμβούλιον συνελθὸν ἐκτάκτως, ἐξέδοτο παμψηφεὶ ψήφισμα εὐχαριστιῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ ἐκχωρήσει κοινωφελοῦς ἔργου μέλλοντος προαγαγεῖν μεγάλως ἀνάπτυξιν καὶ εὐημερίαν Τριπόλεως. Δήμαρχος ἐνετάλη ἐπιστεῖλαι τηλεγραφικῶς ψήφισμα Κυβερνήσει. Συμβούλιον δὲ μεταβὰν παρὰ Νομάρχῃ ἀνεκοίνωσε ψηφισθεῖσαν ἀπόφασιν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 3 **'Απριλίου 1888.**

'Αναχωρεῖ ἐπανακάμπτων εἰς Τεργέστην, ἔνθα ἐκλήθη τηλεγραφικῶς, ὁ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας Λόϋδ ἀφικόμενος ἐνταῦθα κ. Μόζετιχ, πράκτωρ τῆς ἑταιρείας ταύτης ἐν Σμύρνῃ. 'Ο κ. Τρικούπης δὲν ἐννοεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς οὐδεμίαν συνεννόησιν μετὰ τῆς ἑταιρείας, πρὶν ἢ διακανονισθῇ τὸ ταχυδρομικὸν ζήτημα μετὰ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως, ἥτις παρὰ τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς εἶχεν ὡς ἐξ ὡρισμένου ἄρθρου τῆς συμβάσεως, ἠρνήθη νὰ δέχηται ἐν ταχυδρομικοῖς γραφείοις αὐτῆς ἐν Τουρκίᾳ τοὺς ἐξ 'Ελλάδος φακέλλους. 'Ο κ. Τρικούπης προσηνέχθη ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ μετὰ ἄκρας εὐστοχίας, τοῦτο βεβαιοῦσι καὶ οἱ μᾶλλον συμπαθῶς διακείμενοι πρὸς τὸν Λόϋδ καὶ αὐτὴ δὲ ἡ αὐστριακὴ πρεσβεία, ὡς εἰκάζεται, δὲν ἠδυνήθη ἢ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον τῶν ὅρων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ προασπίζοντος πρώτιστα τὰ συμφέροντα τῆς χώρας μετ' εὐσταθείας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 **'Απριλίου.**

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

'Ιδιαίτερον τηλεγράφημα «'Ακροπόλεως».

'Η ἀναγγελία τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων—Τριπόλεως—Καλαμῶν ἐπλήρωσε χαρᾶς ἀμέτρου τοὺς κατοί-

κους Τριπόλεως, οἵτινες ὄνειρον ὑπελαμβάνομεν τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σιδηροδρόμου τούτου.

Οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν χαρμοσύνως ἠχοῦσιν ἐπὶ τῷ εὐφροσύνῳ ἀγγέλματι.

Ἡ Τρίπολις εὐγνωμονεῖ τῇ πατριωτικῇ Κυβερνήσει.

ΩΡΑ, 1 Ἀπριλίου.

Συγκριτικὴ κατάστασις τῶν βεβαιωθέντων καὶ εἰσπραχθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1888 πρὸς τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1887.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω παρατιθεμένης συγκριτικῆς καταστάσεως καταδεικνύεται, ὅτι αἱ κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἐ. ἔ. εἰσπράξεις τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1888 ὑπερτέρησαν τὰ εἰσπραχθέντα κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ 1887 κατὰ δραχμὰς 135,790.53.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 2 Ἀπριλίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Η ΑΔΙΑΘΕΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐφαίνετο χθὲς πολὺ μελαγχολικὸς καὶ καταβεβλημένος. Ἡ φωραθεῖσα φρικώδης κατάστασις ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ἐνεποίησεν εἰς αὐτὸν θλῖψιν βαθυτάτην, καὶ εἴπερ καὶ ἄλλοτε ἐφαίνετο ὑπὸ δεινῆς συνεχόμενος ἀδημονίας. Φαίνεται ὅτι ἠνοχλήθη καὶ ὑπὸ ῥευματισμῶν καὶ τοῦ πυρετοῦ, ὡς ἐκ τούτου δὲ λίαν ἐνωρὶς ἀπεσύρθη εἰς τὴν οἰκίαν του.

ΩΡΑ, 5 Ἀπριλίου.

6,000,000 ΕΝ ΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΩ ΤΑΜΕΙΩ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ἐξελέγχων τὰς καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ὑποβαλλομένας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου καταστάσεις, καὶ βεβαιωθεὶς ὅτι αὗται ἦσαν ἀνειλικρινεῖς, καθόσον ἐν αὐταῖς δὲν ἐση-

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

1887

μειοῦτο τὸ εἰς μετρητὰ ποσόν, ὅπερ ἐγνώριζεν ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπάρχη ἐν τῷ ταμείῳ, ἀλλὰ περιελαμβάνετο τοῦτο μεταξὺ τῶν ἐκκρεμῶν πληρωμῶν, συνέστησε τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τὴν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἐπιτροπήν, συγκειμένην ἐκ τοῦ τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σταμ. Φλώρου, τοῦ ἐλεγκτοῦ κ. Ἡρακλέους Πανουργιᾶ καὶ τοῦ παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ γραμματέως κ. Λεοναρδοπούλου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἐπιληφθεῖσα ἀμέσως τοῦ ἔργου αὐτῆς, εὗρεν ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ εἰς μετρητὰ οὐχὶ τὸ ποσὸν τῶν 35,000 δραχμῶν ὅπερ παρίστανεν ἐν τῇ καταστάσει αὐτοῦ ὁ κεντρικὸς ταμίας, ἀλλὰ περίπου 6 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἡ ἐπιτροπή, ἐξακολουθοῦσα τὴν ἐξέλεγξιν, εὗρεν, ὅτι ὁ πρῴην κεντρικὸς ταμίας κ. Βλαχάνης, ἐνῷ εἶχε προεξοφλήσει γραμμάτιον παρακαταθήκης 300,000 δραχμῶν, ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς πρὸς τὸν διάδοχόν του κ. Γρηγοράκην παραδόσεως συμπεριέλαβε τὸ ποσὸν τοῦτο. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔσπευσε καὶ ἔλαβε τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου, ἐνεργῆσαν προσημείωσιν ἐπὶ τῶν κτημάτων ἀμφοτέρων τῶν ὑπολόγων. Ἡ ἐξέλεγξις ἐξακολουθεῖ, προσεκλήθη δὲ καὶ ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ κατ' αὐτήν. Ἐκ τῶν εὑρισκομένων ἐν τῷ ταμείῳ μετρητῶν, δραχμαὶ 5,200,000 κατετέθησαν χθὲς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς λογ/σμὸν τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ δανείου, ἑπομένως ἠλαττώθη κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν τραπεζιτικῶν γραμματίων τῆς Τραπέζης. Ἀμφότεροι οἱ ὑπόλογοι, ὅτε ὁ κ. Βλαχάνης καὶ ὁ κ. Γρηγοράκης, ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας, ὁ μὲν πρῶτος ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ γενικοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ, ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ κεντρικοῦ ταμίου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 5 Ἀπριλίου.

Καὶ ἡ μὲν ἀνακάλυψις τῆς ἀπάτης εἶνε βεβαίως εὐτύχημα, γιγνομένη μάλιστα ἐν οὕτω πονηροῖς καιροῖς. Ἠδύνατο νὰ ῥηθῇ ὅτι

ἡ ἀνακάλυψις ἐπῆλθε πρὸς ἐπιβοήθειαν τοῦ ἰσοζυγίου· ἀλλ' ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχων ἐξησφαλισμένον τὸ ἰσοζύγιον, ἐνόμισε καλλίτερον τὰ ἐξ οὐρανοῦ πεσόντα αὐτὰ ἑκατομμύρια νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ ἐκ τῆς καταναγκαστικῆς δανείου καὶ τὰ ἀπέστειλεν ἀμέσως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Τὰ ἑκατομμύρια αὐτὰ ὅμως θὰ φανοῦν εἰς τὸ Κράτος πολὺ τῆς διδομένης ἀξίας των εὐεργετικώτερα, ἐὰν ὁ κ. Τρικούπης πεισθῇ, τολμηρὸς ἀναδειχθεὶς εἰς τὰ πράγματα, τολμηρότερος νὰ δειχθῇ περὶ τὰ πρόσωπα Αἱ καθημερινῶς ἀνακαλυπτόμεναι κλοπαί, στρατιωτικαί, πολιτικαί, τελωνειακαί, νομισματικαί, ἀρχαιολογικαί, ἱεροχρηματικαί, τρανώτατα ἀποδεικνύουσιν ὅτι περικυκλοῦται ἀπὸ λῃστάς. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μεταβάλλεται οὕτω εἰς πίθον Δαναΐδων.

Καιρὸς ὁ κ. Τρικούπης νὰ γίνῃ Καθαριστὴς προσώπων. Ἡ κοινωνία ἐπὶ τέλους βοᾷ ἐκδίκησιν, καὶ ἄλλο ὄργανον τιμιώτερον, αὐστηρότερον ἀπ' αὐτὸν δὲν δύναται νὰ εὕρῃ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Ἀπριλίου.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ 6,000,000

Συγκίνησις ἀπερίγραπτος κατεῖχε χθὲς μετὰ μεσημβρίαν τὴν πόλιν, ἀνὰ τὴν ὁποίαν ἡ εἴδησις, ὅτι ἀνεκαλύφθη κατάχρησις ἐξ ἑκατομμυρίων ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ διεδόθη ἀστραπηδόν. Κυρίως εἰπεῖν τὸ γεγονὸς ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ ἀνακάλυψις 6,000,000, διότι περὶ τούτου ἀκριβῶς πρόκειται. Ὡς ἄλλοτε ἐν Τουρκίᾳ ὁ δημόσιος θησαυρός, ὁ Χαζνές, ἀνεκάλυψεν ἕνεκα τοῦ αἰφνιδίου θανάτου ἑνὸς Βαλῆ, μίαν ἄγνωστον ἐπαρχίαν τοῦ Κράτους, ἐπειδὴ ὁ ἀποσταλεὶς ὡς διάδοχος τοῦ ἀποθανόντος ἀγνοῶν τὸ πατροπαράδοτον ἐν τῷ νομῷ ἐκείνῳ μυστικὸν τῆς ἀποκρύψεως τῶν πόρων μιᾶς ἐπαρχίας αὐτοῦ, ἔπεμψε καὶ ταύτης τὰ εἰσοδήματα, οὕτω καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ μανίᾳ τοῦ

ἐξελέγχειν τὰ πάντα αὐτοπροσώπως, ἀνεκάλυψεν 6,000,000, τὰ ὁποῖα ἐπιμελῶς τῷ ἀπεκρύπτοντο.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

Ὁ πρωθυπουργὸς βλέπων ἀφ' ἑνὸς τοὺς πίνακας τῶν εἰσπραττομένων τοιαύτην παρουσιάζοντας εὐρρωστίαν καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν κεντρικὸν ταμίαν κ. Γρηγοράκην διαρκῶς ζητοῦντα χρήματα ἵνα ἐνεργήσῃ τὰς πληρωμάς, ἴσως δὲ καὶ ὑποπτευθεὶς ἐκ τῶν φωνασκιῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑποστηριζούσης, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐσόδων θὰ ἀποδειχθῶσι ψευδεῖς, διέταξε τὸν κ. Γρηγοράκην νὰ ὑποβάλλῃ αὐτῷ καθ ἑσπέραν ἐπίσημον κατάστασιν τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου ἐμφαίνουσαν τὰ εἰσαχθέντα καὶ πληρωθέντα ποσὰ ὡς καὶ τὸ ἐν τῷ ταμείῳ ὑπόλοιπον. Ἀλλὰ δὲν παρῆλθον πολλαὶ ἑβδομάδες καὶ ἐκ τῆς καθ' ἑσπέραν ἐξελέγξεως καὶ ἀντιπαραβολῆς τῶν καταστάσεων τούτων ἐπείσθη, ὅτι αὗται ἦσαν ἀνειλικρινεῖς, καθόσον ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ εἰς μετρητὰ ποσόν, ὅπερ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὑπελόγιζεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῷ ταμείῳ, δὲν ἐσημειοῦτο ἀκριβῶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ καθ' ἡμέραν ἐξωγκοῦτο τὸ ποσὸν τῶν ἐκκρεμῶν πληρωμῶν. Ὀνομάζονται δὲ οὕτω ἐν τῇ γλώσσῃ τῆς ὑπηρεσίας τὰ ἐντάλματα ἐκεῖνα τὰ περιλαμβάνοντα πολλὰ ὁμοειδῆ κονδύλια καὶ τὰ ὁποῖα δὲν καταχωρίζονται ὡς πληρωθέντα πρὶν ἢ ἐξοφληθῇ ἡ ἀπαίτησις καὶ τοῦ τελευταίου δικαιούχου, τοῦ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐντάλμασιν ἀναφερομένου. Ἀμέσως διέγνωσε τὴν κατάχρησιν καὶ εἰς τὴν πεποίθησίν του ταύτην ἐνίσχυσεν αὐτὸν ἀπό τινος τὸ δειλὸν καὶ ὑποτρέμον ἦθος τοῦ κ. Γρηγοράκη, ὑφ' οὗ οὗτος περιεβάλλετο ὁσάκις παρουσιάζετο ἐνώπιόν του.

Ἀφοῦ ἐσχημάτισε σταθερὰν πεποίθησιν περὶ τῆς ἀνειλικρινείας τῶν ὑποβαλλομένων καταστάσεων, προέβη ἀμέσως μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν γοργότητος, ἀκαμψίας καὶ μυστικότητος εἰς τὰ δραστηριώτατα τῶν μέτρων. Τὴν 1 Ἀπριλίου μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν 7 $^1/_2$ π. μ. καὶ κατεσπευσμένως μετεκαλέσατο τὸν παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ

συνεδρίῳ ἐλεγκτὴν κ. Ἡρ. Πανουριᾶν, τὸν τμηματάρχην τοῦ εἰδικοῦ Λογιστηρίου κ. Σταμ. Φλῶρον καὶ τὸν παρὰ τῷ γενικῷ Λογιστηρίῳ γραμματέα κ. Λεοναρδόπουλον πρὸς οὓς παραδόσας τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Γρηγοράκη τῇ προτεραίᾳ ὑποβληθεῖσαν κατάστασιν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἐμφαίνουσαν ὡς ὑπόλοιπον εἰς μετρητὰ τὸ ποσὸν 38,000 δρ. διέταξεν αὐτοὺς νὰ προβῶσιν εἰς ἐξέλεγξιν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου αὐθωρεί.

Ἀμέσως ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐφωδιασμένη μὲ τὴν ἀναγκαίαν διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ παρουσιάσθη εἰς τὸν κεντρικὸν ταμίαν, μόλις ἀφικόμενον ἐκ τῆς οἰκίας του τὴν πρωΐαν καὶ ἐπιδείξασα τὴν ἐντολήν της ἐπελήφθη εὐθέως τοῦ ἔργου. Κατ' ἀρχὰς ὁ κ. Γρηγοράκης ὡμολόγησεν, ὅτι ἔχει πολὺ ἀνώτερον ποσὸν ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ σημειωθέντος ἐν τῇ ὑποβληθείσῃ καταστάσει. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἔχουσα ἐντολὴν νὰ ἐξελέγξῃ μόνον τὸ ταμεῖον οὐχὶ δὲ καὶ νὰ δεχθῇ ἀπολογίαν τοῦ ταμίου προέβη εἰς τὸ ἔργον της.

Ἐξελέγχουσα τὸ ἐν τῷ ταμείῳ ἐξ ἐσόδων ὑπόλοιπον ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεκάλυψεν, ὅτι τοῦτο ἀπὸ 38,000 περίπου ἐξωγκοῦτο, καθόσον ἐμετρῶντο τὰ ἐν τῷ ταμείῳ χαρτονομίσματα καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ νομίσματα, εἰς.... 6,000,000 περίπου! Ἀμέσως ἀνηγγέλθη ἡ ἀνακάλυψις τῷ κ. Πρωθυπουργῷ καὶ ἡ ἐξέλεγξις ἀπὸ τῶν μετρητῶν προέβη εἰς τὰ δικαιολογητικά.

Ἐφ' ὅσον προέβαινεν ἡ ἐξέλεγξις ἀνεκαλύφθη, ὅτι ὁ πρῴην κεντρικὸς ταμίας κ. Βλαχάνης, ἐνῷ εἶχε προεξοφλήσει τὸ ἐκ 300,000 δραχμῶν γραμμάτιον τῆς παρακαταθήκης, ἣν ἡ πρώτη ἑταιρεία τοῦ μονοπωλίου τῶν ἁλάτων, ἡ ὑπὸ τῶν κ. κ. Σαγραντῆ καὶ λοιπῶν ἀποτελουμένη εἶχε καταβάλει, παρέδωκε τοῦτο ὡς ὀφειλόμενον εἰς τὸν διάδοχόν του κ. Γρηγοράκην, διὰ πρωτοκόλλου ἰδιοχείρως γεγραμμένου, μειώσας οὕτω κατὰ 300,000 δραχμὰς τὴν περιουσίαν τοῦ δημοσίου.

Ἀμέσως ἐν ἄκρᾳ ἐχεμυθίᾳ διέταξεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ κτηματικὴ περιουσία τῶν κυρίων Βλαχάνη καὶ Γρηγοράκη

καὶ τούτου γενομένου ἐλήφθησαν πάντα τὰ δυνατὰ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου μέτρα ἐγγραφείσης προσημειώσεως ἐφ' ὅλων τῶν κτημάτων ἀμφοτέρων.

'Εκ τοῦ εὑρεθέντος ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ποσοῦ 5,200000 δρ. κατετέθησαν χθὲς παρὰ τῇ 'Εθνικῇ Τραπέζῃ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ δανείου. Κατ' ἀκολουθίαν ἠλαττώθη ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν τραπεζικῶν γραμματίων κατ' ἴσον ποσόν.

Μετὰ σπουδῆς ἐκλήθησαν συγχρόνως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν 'Εφετῶν κ. 'Αλ Καρατζᾶς καὶ τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. 'Ανδρ. Γαλιάτσας. 'Αφοῦ δ' ἐν συνδιασκέψει τούτων μετὰ τοῦ δικαστικοῦ συμβούλου κ. Δ. Στεφάνου ἐλύθησαν τὰ ζητήματα τῆς νομικῆς εὐθύνης, ἀπεφασίσθη νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἀνάκρισις τῷ κ. Α. Μάνεσῃ. Συγχρόνως δὲ ὁ κ. πρωθυπουργὸς προὐκάλεσε βασιλικὸν διάταγμα, δι' οὗ ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας ὁ κεντρικὸς ταμίας κ. Γρηγοράκης καὶ ὁ γενικὸς 'Επίτροπος τῆς 'Επικρατείας παρὰ τῷ 'Ελεγκτικῷ συνεδρίῳ κ. Βλαχάνης.

Πολυτρόπως ἐσχολίαζεν ἡ κοινωνία τὴν ἀνεξήγητον κατάχρησιν. Τινὲς ὑποθέτουσιν, ὅτι ὁ κ. Γρηγοράκης φίλα φρονῶν τῇ ἀντιπολιτεύσει καὶ συγγενὴς τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἀπέκρυπτε τὰ ποσὰ ταῦτα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἵνα περιαγάγῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς δυσχερείας τοιαύτας, ὥστε νὰ ἀποδειχθῶσιν οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐσόδων ἐσφαλμένοι καὶ ἑπομένως ψευδὲς τὸ ἰσοζύγιον, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ παρουσιάσῃ ἕτοιμα μετρητὰ εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην ἐὰν οὗτος τῇ βοηθείᾳ τοῦ κουνήματος ἤθελε καταλάβει τὴν ἐξουσίαν. Ἄλλοι συνέδεον τὴν ἀπόκρυψιν πρὸς τὸ κούνημα, ὅπερ θὰ ἐνισχύετο οὕτω δι' 6,000.000 καὶ ἄλλοι ἄλλως ἐξήγουν τὰ μυστήρια. 'Αλλ' ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ ἀνάκρισις θὰ διαλευκάνῃ τὴν ὑπόθεσιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 5 'Απριλίου 1888.

Μετὰ τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον ἰδοὺ τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον παρουσιάζον νέας ἐκλείψεις πολὺ σημαντικωτέρας τῶν τοῦ Νομισματικοῦ

Μουσείου. Νέαι ἀπάται καὶ νέα ἐγκλήματα, παρουσιαζόμενα ἤδη εἰς φῶς, καὶ διαφωτίζοντα πολλὰ πράγματα, ἅτινα ἐθεωροῦντο ὡς κεκαλυμμένα ἐν τῷ σκότει. Χθὲς τὴν πρωΐαν, ἡ σχηματισθεῖσα ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ πρὸς ἐξέλεγξιν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, ἣν πρῶτοι καὶ μόνοι ἡμεῖς χθὲς ἀνηγγείλαμεν ἀνεκάλυψεν ἐν αὐτῷ 6,000,000 δραχμῶν εἰς χαρτονόμισμα κρυπτόμενα ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμίου κ. Γρηγοράκη. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ μεγάλου τούτου ποσοῦ ὀφείλεται εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, ὅστις ὑποπτευθεὶς ὅτι ὑπὸ τοῦ ταμίου διεπράττοντο ἀπιστίαι, διέταξε τὴν ἐξέλεγξιν ἐν τῷ ταμείῳ ἐξ ἧς προέκυψεν ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀνακάλυψις.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀφ' ἧς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, εἶχε διατάξει ὅπως ὁ κεντρικὸς ταμίας κ. Γρηγοράκης ἀνὰ πᾶσαν ἑσπέραν παρουσιάζῃ αὐτῷ σημείωσιν τοῦ εὑρισκομένου ἐν τῷ ταμείῳ χρηματικοῦ ὡς καὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐκκρεμῶν ἀπαιτήσεων, ἡ ὑποβολὴ δὲ τῆς σημειώσεως ταύτης ἐγίνετο τακτικῶς ἀνὰ πᾶσαν ἑσπέραν ὑπὸ τοῦ κ. Γρηγοράκη. Ἐκ τῶν σημειουμένων ποσῶν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὑποπτευθεὶς ὅτι αἱ παρουσιαζόμεναι σημειώσεις εἶνε ἀνειλικρινεῖς, παρέβαλεν αὐτὰς πρὸς τὰς καταστάσεις τὰς ὑποβαλλομένας ὑπὸ τοῦ ταμίου εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον, καὶ εὗρεν ὅτι αὗται ἦσαν ὅλως διάφοροι τῶν εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένων, ἀμέσως δὲ ἐσχημάτισε βεβαιότητα ὅτι ἐν τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ διεπράττοντο καταχρήσεις, τόσῳ μᾶλλον καθόσον παρετήρησεν ὅτι δὲν ἐσημειοῦτο τὸ ποσόν, ὅπερ ἐγνώριζεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ταμείῳ, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ηὔξανον αἱ ἐκκρεμεῖς πληρωμαί. Χωρὶς δὲ οὐδὲν νὰ εἴπῃ τι τὴν ἑσπέραν τῆς 31 Μαρτίου, διέταξεν ἵνα πάντες οἱ ὑπάλληλοι ὦσιν εἰς τὰς θέσεις των τὴν 7 πρωϊνὴν ὥραν, κατὰ τὴν ὥραν δὲ ταύτην μετέβη παρὰ τὸ σύνηθες εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ προσκαλέσας παρ' αὐτῷ τὸν τμηματάρχην τοῦ εἰδικοῦ Λογιστηρίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σταμ. Φλῶρον, τὸν κ. Ἡρακλῆν Πανουργιᾶν καὶ τὸν παρὰ τῷ γενικῷ Λογιστηρίῳ γραμματέα κ. Λεοναρδόπουλον, τοὺς

ἐξέθεσε τὰς ὑπονοίας του ἢ μᾶλλον τὴν βεβαιότητά του, διώρισεν αὐτοὺς ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν καὶ διέταξεν αὐθωρεὶ νὰ ἀρχίσωσι τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου.

Τὴν μεγαλειτέραν ὑπόνοιαν ἔλαβεν ὁ κ. Τρικούπης τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Πέμπτης, τὴν δὲ Παρασκευήν, ἥτις ἦτο ἡ πρώτη Ἀπριλίου, ὄρθρου βαθέως μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, εὐθὺς δὲ ἐκάλεσε τοὺς κυρίους Φλῶρον, Πανουργιᾶν καὶ Λεοναρδόπουλον. Ἕκαστον τούτων μετέφερεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ ἰδία τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἅμαξα· εἷς μάλιστα ὑπώπτευσε κατ' ἀρχὰς μὴ πρόκηται περὶ ἀστεϊσμοῦ τινος ἕνεκα τῆς πρωταπριλιᾶς, ὅτε εἶδε σταματήσασαν πρὸ τῆς οἰκίας του τὴν πρωθυπουργικὴν ἅμαξαν καὶ ἐπ' αὐτῆς τὸν ἀρχικλητῆρα τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ τρεῖς ἐπιθεωρηταί, ἰδόντες τὸν κ. Τρικούπην, ἔλαβον τὴν διαταγὴν τῆς ἐξελέγξεως τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου, σπεύσαντες δὲ κατῆλθον καὶ ἀνέμενον εἰς τὴν θύραν αὐτοῦ τὸν κ. Γρηγοράκην. Ὁ κ. Γρηγοράκης ἀφικόμενος κατὰ τὴν συνήθη του ὥραν ἔκπληκτος εἶδε τοὺς ἀναμένοντας αὐτόν, οἵτινες καὶ ἐξήγησαν αὐτῷ τὴν ἐντολὴν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

— Ἐντετάλημεν νὰ ἐξελέγξωμεν τὸ ταμεῖον, κ. Γρηγοράκη, τῷ εἶπεν ὁ κ. Φλῶρος. Μὴ ἐγγίσητε ὅμως οὔτε κατάστιχα, οὔτε ἄλλο τι ἔγγραφον, προσέθηκε.

Ὁ κ. Γρηγοράκης ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ σημειώσῃ ἐν τοῖς βιβλίοις του τελευταῖά τινα ἐντάλματα, ἀλλ' ὁ κ. Φλῶρος ἀπηγόρευσεν αὐστηρῶς οἱανδήποτε προσθήκην ἢ ἀφαίρεσιν.

— Τὰ ἐντάλματα σημειοῦνται καὶ ἀργότερον. Τώρα ἂς ἀρχίσῃ εὐθὺς ἡ ἐξέλεγξις. Καὶ πρῶτον ἂς ἴδωμεν τὰ μετρητὰ τοῦ ταμείου, ἀφοῦ μάλιστα κατὰ τὴν τελευταίαν σας κατάστασιν εἶνε ὄχι καὶ πολλά.

Ὁ κ. Γρηγοράκης ἐγένετο κάτωχρος ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ παρατηρήσει, εἶπε δὲ,

— Ὄχι, μετρητὰ ὑπάρχουν πολλά.

— Πῶς; ἐφώνησαν ἔκθαμβοι οἱ ἐπιθεωρηταί. Σεῖς ἐσημειώσατε εἰς τὴν τελευταίαν σας κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ὑπεβάλατε εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅτι μόνον 35 χιλ. δρ. ἔχετε μετρητά;

Ἐπὶ τούτοις ὁ κ. Γρηγοράκης ὑπέδειξε τὰς θέσεις ἐν αἷς ὑπῆρχον αἱ ὀγκώδεις δέσμαι τῶν χαρτονομισμάτων. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἔτριβον ἐκ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει τοῦ κεκρυμμένου θησαυροῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρξατο ἡ ἐξέλεγξις ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ὡς ἀπὸ μαγικοῦ χρηματοκιβωτίου, ἤρξατο ἐξάγουσα καὶ πάλιν ἐξάγουσα ἐπὶ ὥραν πολλὴν δεσμίδας πεντακοσιοδράχμων χαρτονομισμάτων, αἱ δὲ 35,000 δραχμῶν τοῦ κ. Γρηγοράκη ηὐξάνοντο καὶ ἐξωγκοῦντο εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων, ἔπειτα εἰς ἑκατομμύρια, ἐφ' ὅσον δὲ αὗται ἐξήρχοντο κατὰ τοσοῦτον τὸ χρῶμα τοῦ κ. Ταμίου ὠχρία, ὅτε δὲ τέλος ἔπαυσαν αἱ δεσμίδες τῶν πεντακοσιοδράχμων καὶ ἐμετρήθησαν τὰ εὑρεθέντα χρήματα ἐν τῷ ταμείῳ, ταῦτα ἔφθανον εἰς τὰ 6,000,000 καὶ οὕτως αἱ 35,000 δραχμαὶ τοῦ κ. Γρηγοράκη ἐγένοντο ἓξ στρογγυλὰ ἑκατομμύρια. Τὸ πρᾶγμα ἐξέπληξε πάντας· ἀπόκρυψις τοιούτου ποσοῦ δὲν εἶνε βεβαίως ἐκ τῶν συνήθων.

Ἡ ἐξέλεγξις ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξηκολούθησε καὶ εὗρε νέα πάλιν πράγματα, λίαν περίπλοκα. Ὁ πρῴην Κεντρικὸς Ταμίας κ. Βλαχάνης, ἐνῷ εἶχε προεξοφλήσει γραμμάτιον παρακαταθήκης τῆς πρῴην Ἑταιρείας τῶν μονοπωλείων ἐκ δρ. 300,000 ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς πρὸς τὸν διάδοχον αὐτοῦ κ. Γρηγοράκην παραδόσεως συμπεριέλαβε τὸ ποσὸν τοῦτο, οὕτως, ὥστε παρουσιάζοντο ὡς ὑπάρχουσαι αἱ 300,000 αὗται ἐν τῷ Ταμείῳ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔσπευσε καὶ ἔλαβε τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, ἐνεργῆσαν προσημείωσιν ἐπὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν ἀμφοτέρων τῶν ὑπολόγων. Δημοσιεύομεν ἐνταῦθα καὶ τὰς πληροφορίας, ἃς ἐλάβομεν περὶ τῆς προ-

σημειώσεως ταύτης, καὶ ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κ. Βλαχάνης μετὰ τοῦ κ. Γρηγοράκη εὑρέθησαν κτηματικὴν ἔχοντες περιουσίαν πλέον τοῦ ἑκατομμυρίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξακολουθεῖ τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ Ταμείου, τίς οἶδε δὲ ποίας ἐκπλήξεις ἑτοιμάζουσι πάλιν καὶ ποῖα νέα πράγματα θὰ παρουσιασθῶσι πτερυγίσαντα ἐκ τῶν χρηματοκιβωτίων. Ἐν τούτοις ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ προσεκλήθη ἵνα ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις καὶ προβῇ εἰς τὴν ποινικὴν καταδίωξιν τῶν εἰρημένων ταμιῶν.

Ἐκ δὲ τῶν ἀνακαλυφθέντων ἐν τῷ Ταμείῳ 5,200,000, κατετέθησαν χθὲς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ δανείου, ἑπομένως ἠλαττώθη κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ἡ καταναγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, χθὲς δὲ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀπόλυσις τοῦ τε κ. Γρηγοράκη καὶ τοῦ κ. Βλαχάνη ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, σήμερον δὲ πιθανῶς ἀπαγγελθήσεται αὐτοῖς κατηγορία καὶ προφυλακισθήσονται.

Τὰ ἓξ σχεδὸν ἑκατομμύρια ἦσαν τὰ πλεῖστα ἐντὸς τοῦ σιδηροῦ θαλάμου τοῦ κεντρικοῦ, τοῦ ἀποτελοῦντος μέγα ἀκίνητον χρηματοφυλάκιον. Εὑρέθησαν 6,400 πεντακοσάφραγκα 11,125 ἑκατοντάφραγκα, 700,000 ἐπιταγαὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν πρὸς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν καὶ ἄλλα διάφορα χρήματα.

Μέχρι βαθείας νυκτὸς τῆς χθὲς δὲν εἶχε σχηματισθῇ γνώμη περὶ τῆς πράξεως τοῦ τέως Κεντρικοῦ Ταμίου κ. Γρηγοράκη. Περὶ τῆς πράξεως τοῦ προκατόχου αὐτοῦ κ. Βλαχάνη, ἤτοι τῆς καταθέσεως τῶν 300,000 δραχμῶν, παρὰ τοῖς ἐπισήμοις κύκλοις ἐπεκράτει μᾶλλον ἡ ὑπόθεσις τῆς καταχρήσεως. Περὶ δὲ τῆς τοῦ κ. Γρηγοράκη, χαρακτηρισθείσης ἐν τῇ γνώμῃ τοῦ δικαστικοῦ κόσμου ὡς πλαστογραφίας, ἐσχηματίζοντο οὐκ ὀλίγαι ὑποθέσεις. Κατὰ τοὺς μὲν τὰ ἑκατομμύρια αὐτὰ ἀπεκρύπτοντο, διὰ νὰ ὑπεξαιρεθῶσι κατόπιν· αὕτη ὑπελαμβάνετο ὅμως ἡ μᾶλλον ἀπίθανος ὑπόθεσις· κατὰ τοὺς δέ, τοῦτο ἔπραττεν

ὁ τέως Κεντρικὸς Ταμίας, ὅπως δυσχεράνῃ τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν πρὸ μηνῶν ἔτι ἠνάγκαζεν εἰς στενοχωρίαν περιελθοῦσαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκδίδῃ ἔντοκα γραμμάτια.

Τὸ δὲ περιεργότερον, μετὰ ζήλου ὁ κ. Γρηγοράκης διεμήνυε τηλεγραφικῶς εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμίας, ὅτι εἶνε ἀνάγκη κατεπείγουσα συγκεντρώσεως χρημάτων ἐν τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ. Ἡ τελευταία αὕτη γνώμη ἐδικαιολογεῖτο διὰ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ κ. Γρηγοράκης ἦν ἀντιπολιτευόμενος, διατελῶν μάλιστα συγγενὴς τοῦ πρῴην πρωθυπουργοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ἐν γένει ὅμως ἡ διαγωγὴ τοῦ τέως Κεντρικοῦ Ταμίου ἐκρίνετο ἀνεξήγητος. Ἴσως αἱ διαταχθεῖσαι ἀνακρίσεις διαλευκάνουσι τὸ φαινόμενον. Διότι ὑπάρχει καὶ ἄλλη ὑπόθεσις – ἡ τῶν ἀστείων — καθ' ἣν ὁ κ. Γρηγοράκης μὴ πιστεύων εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἰσοζυγίου ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη, ἠγωνίζετο ὅπως γίνῃ αὐτὸς ὁ ἐργάτης τοῦ θαύματος, ἐξοικονομῶν περὶ τὰ δέκα ἕως δώδεκα ἑκατομμύρια καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως τοῦ 1887, ἤτοι μετὰ ὀκτὼ μῆνας, προτιθέμενος νὰ παρουσιάσῃ αὐτὰ εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὡς λαμπροτάτην surprise πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος!

Ὁ μέχρι χθὲς Κεντρικὸς Ταμίας κ. Γρηγοράκης ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς προχθὲς ἠδιαθέτησε, χθὲς δὲ περὶ τὴν νύκτα ἐτέθησαν περὶ τὴν οἰκίαν του πρὸς φύλαξιν δύο κλητῆρες.

Οἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τμηματάρχαι, γραμματεῖς, οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι καὶ ὅσοι ἄλλοι εἶχον μάθει τὴν μεγάλην ἀνακάλυψιν τοῦ κεκρυμμένου θησαυροῦ, συγκεντρωμένοι περὶ τὴν ἑσπέραν παραπλεύρως τῶν γραφείων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐσχολίαζον τὰ κατὰ ταύτην ἐν χαρᾷ καὶ ζωηρότητι.

— Μὰ ποῦ εἶνε τὰ χρήματα; ἔλεγον μερικοί.

— Μὰ πῶς νὰ γίνῃ καὶ ἰσοζύγιον καὶ περίσσευμα, ἔλεγον οἱ ἄλλοι. Συνεκεντροῦντο δὲ εἰς ὁμίλους καὶ μετὰ εὐλόγου προθυμίας ἀνεκοίνουν τὸ γεγονὸς εἰς πάντα προσερχόμενον.

Χθὲς ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου ὁ πρωθυπουργὸς ἐκάλεσε τὸν

ἀνακριτὴν κ. Μάνεσην καὶ τῷ ἀνέθηκε νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἀποκρύψεως τῶν 6,000,000 δραχμῶν ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ. Σήμερον δὲ ἄρχεται ἡ ἀνάκρισις τοῦ ἔργου της.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ κεντρικὸς ταμίας κ. Γρηγοράκης ἀντὶ νὰ σημειώσῃ εἰς τὴν κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, πόσα ἦσαν τὰ μετρητὰ καὶ πόσαι ἦσαν αἱ πραγματικαὶ ἐκκρεμεῖς πληρωμαί, ἐχαρακτήριζεν ὅλον τὸ ποσόν, τὸ ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ, ὡς συνιστάμενον εἰς ἐκκρεμεῖς πληρωμὰς καὶ ἐλάχιστον ποσὸν εἰς μετρητά. Ἐνίοτε μάλιστα κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐσημείου εἰς τὰ περιθόρια τῆς καταστάσεως, ἣν ὑπέβαλλεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπισπευθῇ ἡ εὕρεσις χρημάτων. Πρότερον ὑπῆρχε συνήθεια νὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμίου, ὡς καὶ τῶν ἄλλων ταμιῶν, καταστάσεις κατὰ δεκαημερίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ τελευταῖον ὁ κ. Τρικούπης εἶχε διατάξει τὸν κ. Γρηγοράκην νὰ δίδῃ ἀνάλυσιν τῶν ἐκκρεμῶν πληρωμῶν, ἡ ὑπηρεσία παρετήρησεν ὅτι αἱ ἀναλύσεις αὗται δὲν συνεφώνουν καθ' ὅλας τὰς καταστάσεις, ἀλλ' αὐξομειοῦτο κατὰ τρόπον, ὅστις ἔδωκεν ὑπονοίας ὅτι ἀνωμαλία τις ὑπῆρχε περὶ τὴν κατάστασιν τῶν ἐκκρεμῶν πληρωμῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου διετάχθη ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ κεντρικοῦ ταμείου.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 5 Ἀπριλίου.

Ἡ ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη βεβαίως, πρόκειται νὰ εὑρεθῇ ἐνώπιον πρωτοφανοῦς φαινομένου. Διὰ τοῦτο ἀρχόμενοι ἠρωτήσαμεν· τίνος ἄραγε ἐγκλήματος εἶνε ἔνοχος ὁ ἐν γνώσει καὶ ἐπὶ κινδύνῳ τῆς τιμῆς καὶ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας ἀποκρύπτων ἄνευ δεδηλωμένης προθέσεως περιουσίαν ἀλλοτρίαν καὶ γινόμενος παραίτιος ἀμέσου ζημίας τοῦ Κράτους; Προδήλως ἐν τῇ ἀλλοκότῳ πράξει τοῦ τέως ἐκκεντρικοῦ ταμίου ξένη εἶνε τῆς νοσφίσεως τοῦ δημοσίου θησαυροῦ ἡ πρόθεσις. Τοῦτο ἀποκρούει καὶ ὅλον τὸ ἔντιμον παρελθὸν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα. Οὐδὲν ἰδιοποι-

ήθη, ήπάτα όμως τακτικώς καὶ συστηματικῶς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ ὑπουργὸν καὶ ἀπέκρυπτε γεγονότα, ἀπέκρυπτε τὰ ἐν τῷ ταμείῳ αὐτοῦ ἑκατομμύρια, ἐπειδὴ δὲ εἶχε σώας τὰς φρένας, εἶνε φανερόν, ὅτι ἐνήργησε τὴν ἀπάτην πρὸς ἰδίαν ἢ πρὸς τρίτου τινὸς ὠφέλειαν. Ἡ ὠφέλεια αὕτη τίνος φύσεως δύναται νὰ εἶνε; Ὅταν τὸ δημόσιον ἐδανείζετο 500 ἢ 800 χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ, ἐνῷ τὸ ταμεῖον ἐνέκλειε 5 καὶ 6 ἑκατομμύρια, ὠφελεῖτο ὁ ταμίας; Ὄχι. Δὲν ἐδάνειζεν αὐτὸς πρὸς τὸ Κράτος, οὔτε διεχειρίζετο πρὸς ἀτομικήν του ὠφέλειαν τὰ ὑπόλοιπα τοῦ ταμείου, ἀφοῦ εὑρέθησαν πάντα εἰς τὴν θέσιν των σῶα καὶ ἀνέπαφα. Ὠφελεῖτο ὅμως ἄλλος τις ἐκ τῆς ἀποκρύψεως τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ ταμίου, καὶ τίς ὁ ἔχων τὸ συμφέρον ἵνα ἡ Κυβέρνησις δανείζηται, φυλάττηται δὲ ἐν τῷ ταμείῳ ἑκατομμυρίων κεκρυμμένος θησαυρός; — Ἔξω εἰς τὴν κοινωνίαν μία γενικὴ ἐμορφώθη πεποίθησις καὶ ταύτην διερμηνεύομεν, πεποιθότες ὅτι ἡ δικαιοσύνη δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐξιχνιάσῃ τὸ μυστήριον. Αἰσχίστης πολιτικῆς πλεκτάνης, πιστεύουσιν οἱ πάντες, ὅτι ἐγένετο τὸ ἀσυνείδητον ὄργανον ὁ μέχρις ἠλιθιότητος ἀγαθὸς ὑπάλληλος· ἐπίστευσεν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις, μεθ' ἧς εἶχε κοινὸν τὸ πολιτικὸν φρόνημα, θὰ ἤρχετο λίαν προσεχῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν κινημάτων καὶ τῶν νυκτερινῶν διαδηλώσεων καὶ παρεμβάλων δυσχερείας τῷ ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν παρεσκεύαζεν ἀποταμιευματα διὰ τὴν νέαν Κυβέρνησιν, καταχρώμενος καὶ τῆς θέσεως καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ, ἀπείρως δὲ ζημιῶν τὸ δημόσιον, ἵνα παράσχῃ τοῦ εἴδους τούτου τὴν ἐκδούλευσιν. — Τοιαύτην ἐξήγησιν δίδει ἡ Κοινωνία, καὶ ὁμολογοῦμεν, ὅτι εἶνε ἡ ἐπιεικεστέρα διὰ τὸν ἔνοχον τῆς παραδόξου ἀπάτης, ἀποβαίνοντα οἴκτου μᾶλλον ἢ ποινῆς τινος ἄξιον. Ἐὰν ὅμως εἶνε ἡ ἀσφαλεστέρα καὶ ὀρθοτέρα, τοῦτο εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἀπόκειται νὰ βεβαιώσῃ.

Ὁ δὲ ἄλλος; ὁ ἐντιμότατος πρῴην κεντρικὸς ταμίας, τὸ σέμνωμα καὶ ἡ κορυφὴ τῶν ταμιῶν τοῦ Κράτους, ὁ ἀκέραιος καὶ ἑκατομμυ-

ριοῦχος κ. Βλαχάνης, ὁ ὑπὸ τῆς πρῴην Κυβερνήσεως προαχθεὶς καὶ εἰς βασιλικὸν Ἐπίτροπον παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ... Ἔνοχος χυδαιοτάτης πλαστογραφίας καὶ νοσφίσεως 300,000 δραχμῶν τοῦ δημοσίου θησαυροῦ. Ἐν ἑτέρα στήλη εὑρίσκει ὁ ἀναγνώστης καὶ τῆς οὐχὶ πρωτακούστου ταύτης ἐν Ἑλλάδι ρυπαρότητος τὴν θλιβερὰν ἀφήγησιν.

Δὲν προβαίνομεν εἰς περαιτέρω σχόλια σήμερον, ἵνα μὴ ἐπαυξήσωμεν τὴν βδελυγμίαν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν, ἣν εὐλόγως αἰσθάνεται ἡ Κοινωνία ἐπὶ τοῖς ἀποκαλυπτομένοις ἀπό τινος. Κλοπαὶ ἐν τοῖς τελωνείοις, κλοπαὶ ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς ταμείοις, κλοπαὶ καὶ καταχρήσεις ἐν αὐτῷ τῷ κεντρικῷ ταμείῳ, κλοπαὶ ἐν τοῖς Μουσείοις. Καὶ ἐντὸς τοιαύτης κεκορυφωμένης διαφθορᾶς τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστερον νὰ καταδιώξῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀπὸ τίνος νὰ προφυλάξῃ τὸν δημόσιον θησαυρόν; Καὶ εἶνε οἱ καταχρασταὶ οὗτοι πάντες ἀρχαῖοι ὑπάλληλοι, κληρονομία τοῦ παρελθόντος, πολυετεῖς ἔχοντες ὑπηρεσίας, μακρὰν πεῖραν καὶ ἱκανότητα δεδοκιμασμένην. Πᾶσαι αἱ Κυβερνήσεις τοὺς ἐσεβάσθησαν καὶ τοὺς προήγαγον. Οἴμοι! πόσον βαθέα εἶνε τὰ τέλματα ἐν οἷς κυλίεται ὅ,τι ἀποκαλοῦμεν πολιτείαν, καὶ διοικητικὸν ὀργανισμόν, καὶ καθῆκον ἐν Ἑλλάδι, καὶ τίνες προσπάθειαι καὶ ὁποῖον θάρρος ἀπαιτεῖται, ἵνα καθαρισθῇ τὸ πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν ἡμῶν ἔδαφος ἀπὸ τοῦ βορβόρου, ὃν συνεσώρευσαν οἱ ἐνιαυτοὶ καὶ ἡ προϊοῦσα ἔκλυσις τῶν πολιτικῶν ἠθῶν! — Μία εὐτυχῶς ὑπελείφθη παρηγορία· ἡ ἀπόφασις ἣν ἔχει ἡ παροῦσα κυβέρνησις, ὅπως ἀμειλίκτως καταδιώξῃ τὸ ἔγκλημα ἀποκαλυπτόμενον καὶ πατάξῃ τὴν φαυλότητα ὅπου ἤθελε συναντήσει αὐτήν. Τὸ ἀπέδειξε μέχρι τοῦδε διὰ τῆς ἀπηνοῦς καταδιώξεως, τῆς φυγοδικίας καὶ τῆς λαθρεμπορίας, τὸ ἀπέδειξεν ἐν ταῖς τελωνειακαῖς καταχρήσεσι καὶ ἐν ἐκείναις τοῦ στρατοῦ, οἱ θρασεῖς δὲ κλέπται τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου καὶ οἱ πολυώνυμοι ἀρχαιοκάπηλοι ταχέως θὰ περιέλθωσιν εἰς χεῖρας τῆς Δικαιοσύνης. Ἀλλὰ βεβαίως τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, ὅπως αὐστηρῶς καὶ

ἐκ τοῦ παραχρῆμα κολάζῃ πάντα ἀποδεικνυόμενον ἔνοχον, διετράνωσεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν ἀποκαλύψεων τῆς χθές. Ἐνταῦθα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἡ ὀξεῖα ἀντίληψις καὶ τὸ ὄντως ἀέτειον ὄμμα, ἡ ἄγρυπνος ἐπιτήρησις τῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους αὐτοῦ διαταγὰς ἐργαζομένων καὶ ἡ παραδειγματικὴ ἀκριβολογία καὶ τάξις παρέσχον τὸ ἐπιφανέστερον δεῖγμα ἀληθοῦς ζήλου καὶ πόνου ὑπὲρ τῶν δημοσίων. Τρεῖς ἡμέραι ἤρκεσαν αὐτῷ ἵνα ἀποκαλύψῃ ἔνοχον ἐν τιμαῖς καὶ ἀξιώμασι βιοῦντα καὶ ἄλλον κατὰ καινὸν ὅλως τρόπον τὰ δημόσια ἐπιβουλευόμενον, νὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς ἐφόσον εἰς τὴν ἐξουσίαν του ἀπέκειτο, καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν μετὰ πασῶν τῶν ἀποδείξεων τῆς ἐνοχῆς των.

Ἀληθῶς κατάπληξιν καὶ βαθύτατον ἄλγος δοκιμάζει ἡ Κοινωνία ἡμῶν ἀπὸ τῆς χθές, ὅτε ἐγένοντο γνωστὰ τὰ ἐκ τῆς ἐξελέγξεως τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἀποκαλυφθέντα περιεργότατα καὶ ῥυπαρὰ ἐν ταὐτῷ ἐγκλήματα. Ἀληθῶς ζῶμεν ὑπὸ κοινωνικὴν ἀτμόσφαιραν ἐπικίνδυνον, καὶ ἀναπνέομεν τῆς χρονίου κακίας καὶ τῶν ἀποσυντιθεμένων κοινωνικῶν ὀργανισμῶν τὸ λυσσῶδες μίασμα. Ἀφυπνιζόμεθα καθ' ἑκάστην, ὅπως ἀναγνωρίσωμεν καὶ ἕνα ἔτι μέγαν ἁμαρτωλόν, κρυπτόμενον τέως ὑπὸ τὸ περίβλημα τοῦ ὁσίου καὶ τοῦ δικαίου, ἁμαρτωλόν, ὃν ἡ ἀτιμωρησία καὶ ἡ ὀλιγωρία τοῦ παρελθόντος ἀπεθράσυνε μέχρι τοῦ νὰ ἐπαγγέλληται ἐνώπιον τῆς κοινωνίας ὑψαύχην τὸν τίμιον καὶ νὰ φιλοδοξῇ τὰ ἀνώτατα καὶ τιμιώτατα ἀξιώματα. — Ἀλλὰ πρὸ τῆς ψυχολογικῆς ἀναλύσεως τῶν ἀποκαλυφθέντων, ἂς ἐξετάσωμεν τὰ πράγματα ὡς ἀπεκάλυψεν αὐτὰ ὁ μετὰ θαυμαστῆς τῳόντι ταχύτητος καὶ ἀκριβείας διεξαχθεὶς ἔλεγχος.

Ὁ κεντρικὸς ταμίας κ. Γρηγοράκης, ὁ τόσον χρηστὸν ἔχων τὸ ἦθος, ὁ τόσον συμπαθὴς ἀληθῶς καὶ ὑποχρεωτικὸς πρὸς πάντας ἀνώτερος ὑπάλληλος, τίνος ἆρά γε ἐγκλήματος ὑπάρχει ἔνοχος, συστηματικῶς ἀποκρύπτων ἀπὸ πολλοῦ ἐν τῷ ταμείῳ μεγάλας ποσότητας καὶ ψευδῶς παριστῶν τῷ ὑπουργῷ πενιχρὰ ὑπόλοιπα ἐν τῷ ταμείῳ; Τί-

νος ἕνεκεν τὰ ὑπόλοιπα τοῦ κ. Γρηγοράκη ἦσαν πάντοτε, κατὰ τὰς σημειώσεις του, 25, 30, ἢ 35,000 μόνον δρ. ἐνῷ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἔκειντο ἐν τῷ ταμείῳ ἑκατομμύρια; Τί παρεκίνησε τὸν ἄμεμπτον τοῦτον καὶ ἀγαθὸν ὑπάλληλον νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἑσπέραν τῆς 31 Μαρτίου τὸ ταμεῖόν του ἔχον μόνον 35,000 δρ. εἰς χαρτονόμισμα καὶ 5,000 εἰς χαλκόν, ἐνῷ ὡς ἀπεκάλυψεν ἡ αἰφνιδία ἐξέλεγξις τῆς ἐπιούσης πρωΐας, ἡ κατὰ διαταγὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ γενομένη, εὑρίσκοντο ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ταμείῳ χαρτονομίσματος μὲν 5,900,000 δρ. καὶ χαλκοῦ 60,000 ὑπόλοιπα; Εἰς ποῖον αἴσθημα ἀπόκρυφον, εἰς τίνα στοχασμὸν ἐνδόμυχον πρέπει νὰ ἀποδοθῇ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ἡ διαγωγή, ἀναγκάζοντος μὲν τὸ Κράτος νὰ δανείζηται ἑκατοντάδας χιλιάδων ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἵνα ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἐκκρεμεῖς πληρωμάς, καὶ διὰ τὰ δάνεια ταῦτα νὰ ὑποβάλληται εἰς τόκους, κρατοῦντος δ' ἀφ' ἑτέρου ἐν τῷ ταμείῳ ἄθικτα ποσὰ δεκαπλασίως πλείονα ἐκείνων, ὧν εἶχεν ἀνάγκην τὸ δημόσιον διὰ τὰς ἐκκρεμεῖς του πληρωμάς;

Ὁσάκις ἠρωτᾶτο ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ πόσα εἶχεν ἐν τῷ ταμείῳ του, ὁ ἀκατανόητος ὑπάλληλος δὲν εὑρίσκετο μὲ πλείονας τῶν 25 ἢ 30 χιλιάδων δραχμῶν, ἐνῷ αἱ ἀνάγκαι τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν 500 ἢ 800 χιλιάδων δραχμῶν. Καὶ τοιούτῳ τρόπῳ τὸ δημόσιον ἐδανείζετο, ἐνῷ ἠδύνατο νὰ δανείσῃ διὰ τῶν ἐν τῷ ταμείῳ κατακειμένων 4, 5 καὶ 6 ἑκατομμυρίων μετρητῶν!

Βεβαίως τῆς προτροπῆς ἡμῶν δὲν ἔχει ἀνάγκην ἡ κυβέρνησις, ἵνα τὸ καθῆκον αὐτῆς ἐπιτελῇ μετὰ τοιούτου θάρρους πάντοτε. Ἀλλ' ὁμόφωνον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ γνώμην διερμηνεύομεν βεβαιοῦντες αὐτήν, ὅτι ὅσῳ ἀπηνέστερον πλήττει τὸ ἔγκλημα καὶ τὴν κακοήθειαν καὶ ὅσῳ βαθύτερον καυτηριάζει τὰ κοινωνικὰ ἕλκη ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἀποκαλυπτομένων ἐνόχων, τόσῳ ζωηροτέραν ἐπισπᾶται τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ λαοῦ καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ ἔθνους.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Ἡ γενικὴ ὁμιλία χθὲς ἐν τῇ πόλει ἦτον ἡ ἀνακάλυψις τῶν ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ καταχρήσεων· γενικὴ συγκίνησις κατεῖχε τὴν πόλιν ἅπασαν, μέγα δὲ κέντρον συναθροίσεως ἦτο τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, οὗτινος ἡ πρὸς τὸν κῆπον ὁδὸς εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ διαφόρων πολιτῶν διαπυνθανομένων τὰ τῆς πλαστογραφίας καὶ τῆς ἀνακαλύψεως. Ἡ πρᾶξις αὕτη ποικίλως ἐσχολιάζετο, ἐπικρατοῦσα δὲ γνώμη ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἦτον ὅτι ὁ κ. Γρηγοράκης ἐγένετο ὄργανον βδελυροῦ πολιτικοῦ σκοποῦ, μὴ ἐκδηλωθέντος εἰσέτι· εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἐναπόκειται ἤδη νὰ ἀνακαλύψῃ τὰ αἴτια, ἅτινα ἐκίνησαν τὸν κ. Γρηγοράκην εἰς ἀπόκρυψιν τοῦ μεγάλου τούτου ποσοῦ, καὶ φέρῃ εἰς φῶς, τίς ἦν ὁ δυνάμενος νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποκρύψεως· χθὲς ἐφέροντο δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δι' οὓς τὸ ὄφελος ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποκρύψεως.

Ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ἀνέμενεν ἀπὸ τῆς πρωΐας ἡ τριμελὴς ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπή, ὁ κ. Φλῶρος, ὁ κ. Πανουργιᾶς καὶ ὁ κ. Λεοναρδόπουλος, ἕτοιμοι νὰ συνεχίσωσι τὴν ἐξέλεγξιν. Παρόντος καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν κ. Καρατζᾶ, προσήχθη ὁ κ. Βλαχάνης, ὑπὸ ἀπεριγράπτου ταραχῆς κατειλημμένος. Ὡμίλει σχεδὸν ἀσυνάρτητα καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Καρατζᾶν.

— Δὲν ἐννοῶ νὰ ζημιώσω τὸ δημόσιον, εἶμαι πρόθυμος νὰ τὸ ἐξασφαλίσω. Ἡ γνώμη μου τώρα εἶνε νὰ κάμω ἀναφοράν, ὥστε νὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ γίνῃ ἐξέλεγξις τῆς διαχειρίσεως μήπως καὶ ἀνακαλυφθῇ τὸ λάθος. Μόλα ταῦτα εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἀποζημιώσω τὸ δημόσιον, δὲν ἐννοῶ νὰ τὸ ἀδικήσω, εἶπε, στραφεὶς πρὸς τὸν κ. Καρατζᾶν.

— Τὸ δημόσιον εἶνε ἤδη ἐξησφαλισμένον παρετήρησεν ὁ κ. Καρατζᾶς, ὑποχρεοῦσθε δὲ ἄλλως καὶ ἐκ τοῦ νόμου εἰς ἀποζημίωσιν. Ἐκ τῆς παρατηρήσεως ταύτης τοῦ κ. Καρατζᾶ ὁ κ. Βλαχάνης ἐστε-

νοχωρήθη ἀκόμη πλειότερον καὶ μετὰ φωνῆς χαμηλῆς, σχεδὸν πνιγομένης.

— Ναί, ναί, εἶπεν, ἔχετε δίκαιον, εἶμαι καὶ ἐκ τοῦ νόμου ὑποχρεωμένος εἰς ἀποζημίωσιν.

Ἡ τριμελὴς ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ δι' ὅλης τῆς χθεσινῆς ἡμέρας διεξῆγεν ἐξέλεγξιν ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, τοῦ τμηματάρχου κ. Φλώρου. Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐξέλεγξιν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου εὑρέθησαν καὶ ἄλλαι ἐπιταγαὶ ἀνεξαργύρωτοι, ἀξίας περὶ τὰς 44,000 περίπου δραχμῶν αἱ ὁποῖαι ὅμως ἀποτελοῦσι μέρος τῶν 6.000.000. Σημειωτέον ὅτι ἐν τῷ ταμείῳ εὑρέθησαν εἰς μεταλλικὸν χρήματα ἕως 70 χιλιάδας, μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ πολλὰ χρηματοδέματα, προερχόμενα ἐκ τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων. Ἡ ποσότης τοῦ χρυσοῦ ἀνήρχετο εἰς 40 περίπου χιλ. δραχμῶν. Καὶ ἐν τούτοις πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν ὁ κ. Γρηγοράκης ἰσχυρίζετο ψευδόμενος ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ ταμείῳ εἰς χρυσὸν οὐδὲ λεπτὸν κἂν, οὕτως ὥστε προκειμένου νὰ πληρώσῃ εἰς χρυσὸν τὰς συντάξεις εἰς ἑπτακοσίους συνταξιούχους, οἵτινες λαμβάνουσι τὰ δικαιώματα αὐτῶν κατά τι προνόμιον εἰς χρυσόν, ἠγόρασε τοιοῦτον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, τολμῶν νὰ ζημιώσῃ καὶ οὕτω τὸ δημόσιον. Φρίκη κατέλαβε πάντας τοὺς ἀκούσαντας καὶ ταύτην τὴν λεπτομέρειαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Ὡς γνωστόν, ἡ ἐκ μέρους τοῦ πρωθυπουργοῦ κατεπείγουσα πρόσκλησις τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου συνέπεσε τὴν πρωταπριλιάν. Ἀλλ' οἱ οὕτως ἀπροσδοκήτως ἀπὸ βαθείας πρωΐας προσκαλούμενοι κατ' οὐδένα τρόπον ἐπείθοντο νὰ ὑπακούσωσι, διότι ἐπίστευον ὅτι εἶχε στηθῆ ἐναντίον των πρωταπριλιάτικη πλεκτάνη. Ζωηρότερον δὲ πάντων ὁ κ. Φλῶρος ἀντετάχθη εἰς τοὺς ὑπουργικοὺς ἀπεσταλμένους, ἐπιμενούσης καὶ τῆς κυρίας του νὰ μὴ ὑπάγῃ, διὰ τὸν φόβον τῆς πρώτης Ἀπριλίου. Ὥστε ἐδέησε νὰ

ἐπιστρέψωσιν οἱ ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις ἀνέμενεν, ὡς ἐλέχθη, ἀπὸ τῆς ἑβδόμης ὥρας ἐν τῷ ὑπουργείῳ καὶ νὰ τῷ εἴπωσιν ὅτι οἱ καλούμενοι δὲν ἐννοοῦσι νὰ ἔλθουν. Ἡ πρωταπριλιὰ ἀντεπολιτεύετο τὴν Κυβέρνησιν, ὡς νὰ ἦτο καὶ αὐτὴ συνεννοημένη μὲ τὸν κ. Δηλιγιάννην. Καὶ ἐδέησε νὰ ἀποσταλῇ εἰς ἕνα ἕκαστον ἡ πρωθυπουργικὴ ἅμαξα πρὸς παραλαβὴν καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ νὰ ἐξασκήσωσι τὴν εὐγλωττίαν των ὅπως πεισθῶσιν ἐκεῖνοι, λησμονοῦντες τὴν πρωταπριλιάν, νὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὴν ἅμαξαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Ὅτε τὸ πρῶτον συνηντήθη μετὰ τοῦ κ. εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν ὁ κ. Βλαχάνης ἔλεγεν:

Ὅσην περιουσίαν ἔχω τὴν δίδω προθύμως διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ δημόσιον καὶ σᾶς βεβαιῶ ἀρκεῖ.

Ὁ δὲ κ. Καρατζᾶς ἑτοίμως διέκοψε:

Δὲν ἀμφιβάλλω. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ λάβητε αὐτὸν τὸν κόπον εἶσθε ἐκ τοῦ νόμου ὑπόλογος. Ἄλλως τὸ δημόσιον ἐφρόντισε νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ τῆς περιουσίας σας πρὶν τὸ ἐξασφαλίσητε σεῖς.

Τότε πρῶτον ἔμαθεν ὁ κ. Βλαχάνης τὴν ἐπὶ τῶν κτημάτων του ἐγγραφεῖσαν προσημείωσιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΥΦΥΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ὅτε ἀνηγγέλθη εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὅτι ὁ Βλαχάνης ἀποδίδει εἰς λᾶθος λογιστικὸν τὴν νόσφισιν τῶν 300,000 δραχμῶν, εἶπεν:

— Ἴσως ὁ κ. Βλαχάνης δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ηὔξησεν ἡ περιουσία του κατὰ 300,000!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Τὸν κ. Καλογερῆν, βεβαιοῦται, ὅτι καλέσας ὁ κ. Τρικούπης προέ-

τεινεν αὐτῷ τὴν θέσιν τοῦ Κεντρικοῦ ταμίου· ἄγνωστον ὅμως ἂν θὰ ἀποδεχθῇ ταύτην, διότι κατέχει ἐπίφθονον ἀνεξάρτητον θέσιν ταμίου Τραπέζης ἀποφέρουσαν αὐτῷ 700 δραχμὰς κατὰ μῆνα, ἐκτὸς 300 ἄλλων ἃς λαμβάνει ἐκ τῆς συντάξεώς του, ἐνῷ ἡ τοῦ Κεντρικοῦ ταμίου πολυεύθυνος θέσις εἶνε ἧττον προσοδοφόρος, ἐξαρτᾶται δὲ ἐκ τῶν ἀκαταστασιῶν τῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν καλῶς ἐγνώρισεν ἐκ τῆς μακρᾶς ὑπηρεσίας του. Οὐχ' ἧττον ἐξ ἰδιαιτάτης ἐκτιμήσεως πρὸς τὸν κ. Τρικούπην πιθανόν, ἀποδεχόμενος, νὰ προσενέγκῃ τὰς ὑπηρεσίας του ὁ δεδοκιμασμένος οὗτος ὑπάλληλος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἀπριλίου 1888.

Ὁ λόγος ὁ ἐξωθήσας τὸν κ. Βλαχάνην εἰς τὴν νόσφισιν τῶν 300, 000 δρ. εἶνε προφανὴς τοῖς πᾶσιν, οὐδὲ χρήζει πολλῶν ἐξηγήσεων. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ ὡς πρὸς τὸν κ. Γρηγοράκην εἰς τὴν ἀπόκρυψιν ἓξ περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Πάντες βασανίζουσι τὸν νοῦν των, χωρὶς ὅμως ἀκόμη νὰ ἀνεύρωσιν, ὡς ἡμεῖς τοὐλάχιστον νομίζομεν, τὸν ἀποχρῶντα καὶ ἐνταῦτῷ ἀνεπίδεκτον ἀμφιβολίας λόγον τοῦ ἐγκλήματος τοῦ τέως κεντρικοῦ ταμίου. Ἐλπίζομεν νὰ κατορθώσῃ τοῦτο ἡ ἀνάκρισις, ἡ ἀπὸ τῆς χθὲς ἐπιληφθεῖσα τῆς βδελυρᾶς ταύτης ὑποθέσεως· ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως δὲν θεωροῦμεν ὅλως ἄσκοπον ν' ἀναγράψωμεν τὰς ἐν τῇ κοινωνίᾳ κυκλοφορούσας εἰκασίας.

Πάντη ἀναξίαν προσοχῆς θεωροῦμεν τὴν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κατηγορουμένου γενομένην δικαιολογίαν, καθ' ἣν δῆθεν ἀπέκρυπτε τὰ ἓξ ἑκατομμύρια, ὅπως ἐν προσεχεῖ χρηματικῇ στενοχωρίᾳ τῆς Κυβερνήσεως παρασκευάσῃ εἰς αὐτὴν εὐάρεστον ἔκπληξιν διὰ τῆς φανερώσεως τοσούτου ποσοῦ. Εἶνε τόσον μωρὰ ἡ δικαιολογία αὕτη τοῦ κ. Γρηγοράκη, ὥστε μόνον ἐκ τῆς συγχύσεως, εἰς ἣν ἐνέβαλεν αὐτὸν ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἐγκλήματος, δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν, πῶς ἄνθρωπος τόσον συνετὸς καὶ φρόνιμος, ὅσον ὁ τέως κεντρικὸς ταμίας, ὑπέπεσεν εἰς τοιαύτην ἀνοησίαν. Ἡ πρώτη εἰκασία, ἡ γενομένη ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ἐγ-

κλήματός του ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἦτο ἐκείνη, ἣν ἀνεγράψαμεν ἤδη χθὲς καὶ καθ' ἣν ὁ κ. Γρηγοράκης ἐπὶ τῇ ἐλπίδι προσεχοῦς ἀναρρήσεως εἰς τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ συγγενοῦς του κ. Δηλιγιάννη, πρὸς ὃν καὶ πολιτικῶς εἶχεν ἰδιαιτέραν ἀφοσίωσιν, ἠθέλησε διὰ τῆς ἀποκρύψεως τῶν 6,000,000 νὰ παρασκευάσῃ μὲν χρηματικὰς δυσχερείας εἰς τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον, συντελῶν οὕτω καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πτῶσιν τὸ κατὰ δύναμιν, νὰ ἔχῃ δὲ πρόχειρα χρήματα διὰ τὸ διάδοχον ὑπουργεῖον. Κατ' ἄλλην εἰκασίαν ὁ τέως κεντρικὸς ταμίας διὰ τῆς ἀποκρύψεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ποσοῦ ἐπεδίωκεν ἰδιοτελέστερον σκοπόν. Ἔπαιζεν ἴσως εἰς τὸ χρηματιστήριον, βεβαίως οὐχὶ ὁ ἴδιος ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ δι' ἄλλων προσώπων τῆς ἐμπιστοσύνης του, ἀγοράζων καὶ πωλῶν ἐπὶ παραδείγματι χρυσόν. Κατὰ περίεργον δὲ σύμπτωσιν εὑρέθη ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ἓν σακκίδιον, περιέχον δεκαπέντε χιλιάδας φράγκων εἰς χρυσόν, περὶ οὗ ὁ κ. Γρηγοράκης ἐδήλωσε, καθὰ πληροφορούμεθα, ὅτι ἀνῆκεν εἰς τὸν συγγαμβρόν του κ. Γραφειάδην, διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα Ὀρφανοτροφείου Χατζῆ Κώνστα, παρακαταθέσαντα δῆθεν τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ λαβόντα ἀπέναντι αὐτοῦ τραπεζικὰ γραμμάτια ἴσης ἀξίας. Τρίτη εἰκασία εἶνε ἡ ἀποδίδουσα εἰς τὸν τέως ταμίαν πολλῷ βαρύτερον ἔγκλημα. Κατ' αὐτὴν ἐπεδιώκετο ἴσως ἡ ἀπόκρυψις τῶν 6,000,000 μέχρι τέλους τῆς χρήσεως τοῦ 1887. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἀπεμακρύνετο ἕως τότε ἐκ τοῦ ταμείου διὰ τὸν φόβον τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ἐγκλήματος ἐν τῷ μεταξύ. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀπόκρυψις ἐπετυγχάνετο μέχρι τέλους τῆς χρήσεως τοῦ 1887, τότε θὰ ὑπεξῃροῦντο ἀδεῶς τὰ ἀποκρυπτόμενα ἑκατομμύρια· διότι ἡ ἐξέλεγξις θὰ περιήρχετο εἰς τὸ χάος τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς ὃ τοσαῦτα ἑκατομμύρια τοῦ δημοσίου μέχρι τοῦδε ἐγένοντο ἄφαντα, εἰ μὴ δι' ἄλλον τινὰ λόγον, πάντως ὅμως διὰ τὴν παροιμιώδη πλέον καταστᾶσαν ἀδράνειαν καὶ ἀνικανότητα τῶν τεταγμένων εἰς τὴν φυλακὴν καὶ φρούρησιν τοῦ δημοσίου πλούτου ἐν Ἑλλάδι.

Ποία τῶν εἰκασιῶν τούτων εἶνε ἡ ὀρθοτέρα; Ἡμεῖς ἀπέχομεν

ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐκφέρωμεν ἰδίαν γνώμην, ἀναγράφομεν δὲ σήμερον ὡς ἁπλοῖ χρονογράφοι τὰς ἐν τῇ κοινωνίᾳ κυκλοφορούσας εἰκασίας, ἀναμένοντες, ὡς προεδηλώσαμεν, ἐκ μόνης τῆς ἀνακρίσεως τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος, ὅπερ προβάλλει ἡμῖν τὸ ἔγκλημα τοῦ κ. Γρηγοράκη.

25 ΔΡΑΧΜΑΙ ΕΝ ΤΩ ΤΑΜΕΙΩ

Ἐν τινι τῶν καταστάσεων τῆς ληξάσης ἑβδομάδος, ἃς καθ' ἑσπέραν ὑπέβαλεν ὁ κ. Γρηγοράκης τῷ κ. Τρικούπῃ, φέρεται ὡς ὑπόλοιπον ἐν τῷ Ταμείῳ χρηματικὸν ποσὸν δραχμαὶ ἐν ὅλῳ μόνον εἴκοσι πέντε. Φαντάσθητε τὴν κατάπληξιν τοῦ κ. Τρικούπη, ἰδόντος κατὰ τὰς βεβαιώσεις τοῦ εὐσυνειδήτου ταμίου, ὅτι μεθ' ὅλας τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰ ἰσοζύγιά του, εἶχεν ἐν τῷ ταμείῳ τὸν θησαυρὸν τῶν 25 δραχμῶν! ἐνῷ ὁ κ. Γρηγοράκης ἐβύθιζε μετὰ τρυφῆς τὰς χεῖρας εἰς τὰ φυλακισμένα 6,000,000.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Δὲν εἶνε μῦθος τοῦ Αἰσώπου. Ἀρχῆθεν ὁ κ. Τρικούπης δὲν κατελήφθη ἐκ συμπαθείας πρὸς τὸν ἀπεξηραμμένον κεντρικὸν ταμίαν του, ὃν εὗρε κληρονομίαν παρὰ τῶν προκατόχων του μετὰ τόσων ἄλλων ἁμαρτιῶν. Ἀλλ' ἡ ἀντιπάθεια μετετράπη εἰς ἄλλο συναίσθημα ὅτε ὁ κ. Γρηγοράκης τῷ παρουσιάζετο ἐσχάτως περιδεὴς ἀείποτε καὶ τρέμων, ὁσάκις τῷ παρέδιδε τὰς ἑσπερινὰς καταστάσεις τοῦ ταμείου, μεμψιμοιρῶν, ὅτι δὲν ἔχει χρήματα, ἀλλ' ἀφανιζόμενος, ὅτε ἔρριπτεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ βαθὺ ἐρευνητικὸν βλέμμα του ὁ κ. Πρωθυπουργός. Παρεῖχεν, εἶπε, τὸ ἀηδὲς θέαμα τῆς κεφαλῆς χελώνης ἥτις ἀποσύρεται εἰς τὸ κέλυφός της.

ΩΡΑ, 6 Ἀπριλίου.

Δι' ἐντάλματος τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Μάνεση συνελήφθησαν χθὲς καὶ προεφυλακίσθησαν ὁ τέως κεντρικὸς ταμίας κ. Γρηγοράκης καὶ ὁ τέως

βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ κ. Βλαχάνης. Ὁ κ. Γρηγοράκης κατηγγέλθη ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ ψευδεῖ πιστοποιήσει καὶ ἀπάτῃ, ὁ δὲ κ. Βλαχάνης ἐπὶ ὑπεξαιρέσει χρημάτων τοῦ Δημοσίου. Αὐθημερὸν δὲ ὡδηγήθησαν ἐκ τῆς φυλακῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπου ὁ μὲν κ. Βλαχάνης ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Μάνεση εἰς ἀνάκρισιν, ὁ δὲ κ. Γρηγοράκης παραδίδει εἰς τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ταμείου.

Ἡ ζημία, τὴν ὁποίαν ἐκ τῆς ἀποκρύψεως τοῦ ποσοῦ τῶν 6,000,000 ἐπέφερεν εἰς τὸ Δημόσιον ὁ κ. Γρηγοράκης, ἕνεκα πληρωμῆς τόκων κλ. ὑπελογίσθη εἰς 300,000 δρ. κατὰ μέσον ὅρον.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Μεγίστη χαρὰ μᾶς κατέλαβεν ὅτε εἴδομεν τοὺς μηχανικοὺς ἐλθόντας ἐνταῦθα, ἵνα χαράξωσι τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμήν. Χαίρομεν ὑπερβολικῶς διότι ὁ κατασκευασθησόμενος σιδηρόδρομος Μεσολογγίου—Ἀγρινίου ἦτο ὅλως ἀπροσδόκητος εἰς ἡμᾶς κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα· ἦτο ὄνειρον ἐαρινῆς νυκτός.

Διὰ τοῦτο πάντες σχεδὸν ἀναλογιζόμενοι ὁποίων ἀγαθῶν θέλει γίνει πρόξενος ὁ σιδηρόδρομος οὗτος ἐξέφρασαν τὴν βαθεῖαν αὐτῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἀποκαλέσαντες αὐτὸν μέγαν εὐεργέτην τῆς πόλεως καὶ λίαν δικαίως, διότι ἐκτὸς τοῦ ἔργου τούτου καὶ πολλῶν ἄλλων κοινωφελῶν ἔχομεν ἐνταῦθα καὶ τὸ νῦν κατασκευαζόμενον κολοσσαῖον ἔργον τῆς γεφυρώσεως τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ μαρτυροῦν τὴν μεγάλην περὶ τοῦ τόπου μας μέριμναν τοῦ κ. Τρικούπη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἀπριλίου 1888.

Η ΑΔΙΑΘΕΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Χθὲς λίαν ἐνωρὶς ἀπεσύρθη πρὸς ἀνάπαυσιν ὁ κ. Τρικούπης, ἀπό τινων ἡμερῶν ἐνοχλεῖται κάπως σφοδρότερον ὑπὸ τῶν ρευματισμῶν

του. Φαίνεται ὅτι εἰς τὴν ἀδιαθεσίαν του οὐκ ὀλίγον συνέτεινε καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀνακαλυφθεισῶν καταχρήσεων δυσθυμία. Ἀναπτύξας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὅλην αὐτοῦ τὴν χαλυβδίνην ἀκαμψίαν καὶ ἀντοχὴν ὑφίσταται νῦν τὴν ἀντίδρασιν τῆς ἐκ τοῦ ἀποκαλυφθέντος ἐγκλήματος ἀπογοητεύσεως. Εἶνε δὲ ἀλήθεια ἥτις πρέπει πανδήμως νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι εἰς αὐτὸν καὶ μόνον ὀφείλομεν τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐγκλήματος ὅπερ ἐρρύπανε τὴν δημοσίαν ἡμῶν ὑπηρεσίαν. Ἀφοῦ ἐπὶ ἕνα μῆνα ὁλόκληρον νυχθημερὸν εἰργάσθη προσωπικῶς νὰ φέρῃ εἰς φῶς τοιοῦτον ῥύπον, εἶνε βεβαίως φυσικὸν ὅτι καὶ ἡ σιδηρᾶ κρᾶσίς του ὑπέκυψεν εἰς τοὺς νόμους τῆς φύσεως. Τὸν πυρετὸν τῆς ἀκαταπονήτου ἐργασίας του διεδέχθη ὁ πυρετὸς τοῦ σώματος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Ἡ κοινωνία ὅλη κατάπληκτος ἐσχολίαζε τὰς ἐν τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ γενομένας φοβερᾶς ἀνακαλύψεις. Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ κλοπῆς ἁπλῆς, ἡ κατάπληξις ἀναντιρρήτως θὰ ἦτο ὀλιγωτέρα. Ἡ τολμηροτέρα πρὸ δεκαπενταετίας ἀπόπειρα κλοπῆς καὶ διαρπαγῆς τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου δι' ὑπονόμων ὑπὸ τὴν ὁδὸν Σταδίου δὲν εἶχε προκαλέσει τοσαύτην φρίκην, ὅσην τὸ νεώτατον δρᾶμα τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου. Καὶ εἶνε πράγματι δρᾶμα ἐκ τῶν ζοφερωτέρων. Ἡ ἰδιοποίησις τοῦ πρῴην ταμίου Βλαχάνη εἶνε ἁπλοῦν τοῦ δράματος ἐπεισόδιον, ἀλλ' ἡ πρᾶξις τοῦ κ. Γρηγοράκη, ἂν καὶ κατὰ τύπους μὴ φέρουσα τὸ ὑλικὸν στῖγμα τῆς πρώτης, ἀποτελεῖ ὅμως αὐτὴ καὶ μόνη τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος. Ὑπόθεσιν, ἥτις εἰσέτι δὲν διελευκάνθη, ἀλλ' ἥτις ἐν τῷ πνεύματι τῆς κοινῆς γνώμης ἀρχίζει νὰ σχηματίζηται καὶ δραματοποιεῖται ὅλως ἀπαισία. Τὰ στοιχεῖα τῆς κλοπῆς δὲν ὑφίστανται. Ἡ δὲ ἀνωμολογημένη ὑπὸ πάντων τῶν γνωρισάντων αὐτὸν τιμιότης καὶ ἀκεραιότης τοῦ κ. Γρηγοράκη ἀποκλείει καὶ τὴν ἐλαχίστην ὑπόνοιαν.

Εὐφυὴς δικαστικὸς ἔλεγεν ἡμῖν, ὅτι διὰ νὰ σταθῇ ἡ περὶ κλοπῆς ὑπόθεσις πρέπει νὰ παραδεχθῇ τις ὅτι ὑπῆρχε σχέδιον βαθμιαίας ὑπε-

ξαιρέσεως τῶν ἀποκρυπτομένων ἑκατομμυρίων καὶ ἔπειτα εἰς ἐμπρησμὸς τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου θὰ ἐξηφάνιζε τὰ μαρτύρια τῆς διὰ τοῦ ταμείου διαβάσεως τῶν ἑκατομμυρίων αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι εἶνε δύσκολον νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἀνὴρ φυλάξας ἑαυτὸν ἀμίαντον μέχρι τοῦ ἑξηκοστοῦ, μέχρι τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου ἴσως ἔτους τῆς ἡλικίας, ἤθελε μελετήσει ἀτιμίαν περὶ δυσμὰς τοῦ βίου του εὑρισκόμενος. Ἡ λάμψις τοῦ χρυσοῦ καὶ ὁ μετὰ ξένου πλούτου συμφυρμὸς γεννᾷ παθολογικὰς τοῦ πνεύματος καταστάσεις παραδόξους, ἀλλὰ χαρακτῆρες ἐσχηματισμένοι δυσκόλως προσβάλλονται ὑπὸ τοιούτων δηλητηριωδῶν μιασμάτων.

Διὰ τοῦτο ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ ἐπεκράτησεν ἡ πεποίθησις περὶ διαπράξεως φρικτῆς συρροῆς ἐγκλημάτων ἀπιστίας, πλαστογραφίας, σχεδὸν ἰδιοποιήσεως, διὰ λόγους πολιτικούς. Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς τὸ προκαλέσαν τὴν κατάπληξιν καὶ τὴν βαθεῖαν ὀδύνην τῆς κοινωνίας.

Προδοσία τοιαύτη ὑφισταμένου, τιμηθέντος δι' ἀνωτάτης σχεδὸν ἐμπιστοσύνης, ἕνεκα τῆς ὁποίας τῷ παρεδόθη ὅλος ὁ δημόσιος θησαυρός, δι' οὗ τοῦ Κράτους ἡ ἀποστολὴ ἐκπληροῦται, ἡ δικαιοσύνη θεραπεύεται, ἡ ἀσφάλεια προστατεύεται, καὶ ἡ χώρα κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν φρουρεῖται, ὅστις ὅμως προδίδει τὸν προϊστάμενον, φέρει αὐτὸν εἰς ἀφόρητον στενοχωρίαν, τοῦ κατακρατεῖ τὰ νεῦρα δι' ὧν κινεῖται ἡ κυβερνητικὴ μηχανή, ψεύδεται πρὸς αὐτὸν διὰ ζώσης, ψεύδεται ψευδεῖς ὑποβάλλων καταστάσεις, ψεύδεται πρὸς τὸ Λογιστήριον καὶ συνωμοτεῖ ἐν τῷ σιδηρῷ θαλάμῳ του ὁ ἀπαίσιος ἄνθρωπος, εὐφραίνεται βυσσοδομῶν στενοχωρίας καὶ κατὰ γράμμα χαλκεύων, ὡς νὰ ἦτο ἐναέριος κιβδηλοποιός, τὴν χρεωκοπίαν τοῦ Κράτους· προδοσία τοιαύτη δικαίως προὐκάλεσε τὴν κοινὴν φρίκην.

Εἴτε δ' ἐκ συνεννοήσεως ἐκακούργει, εἴτε μόνος συνέλαβε τὸ σατανικὸν αὐτὸ σχέδιον, ἐὰν δὲν ἐσκόπει νὰ ἰδιοποιηθῇ τὰ χρήματα αὐτά, διέπραττεν ἔγκλημα χειρότερον, ἔγκλημα οὐχὶ πρόστυχον καὶ χυδαῖον, ἀλλὰ στιγματίζον αὐτὸν βαθύτερον, διότι εἰργάζετο ἀπ' εὐ-

θείας ἐναντίον τοῦ Δημοσίου, ἐναντίον τοῦ Κράτους, ἐναντίον αὐτῆς τῆς πατρίδος του. Ἐζημίου τὸ Δημόσιον, ἀναγκάζον αὐτὸ νὰ καταφεύγῃ εἰς ἔντοκα γραμμάτια καὶ νὰ πληρώνῃ βαρεῖς τόκους, ἐνῷ εἶχεν ἕτοιμα ἰδικά του χρήματα, καὶ ἀπέβλεπε βεβαίως εἰς σκοποὺς ἀπωτέρους, ὧν τὴν κακουργίαν δὲν δύναταί τις νὰ ἀναμετρήσῃ, ὅσην δήποτε ἰσχυρὰν καὶ ἂν ἔχῃ φαντασίαν. Ἵνα ἀθῳωθῇ ὁ κ. Γρηγοράκης, δέον νὰ ἀποδειχθῇ παράφρων. Οὐδεμία ἄλλη διέξοδος δι' αὐτὸν ὑπάρχει. Ἐλπίζομεν ὅτι ζήσας μέχρι τοῦδε ἐν τιμῇ καὶ τοιαύτην ἀγαθὴν περὶ ἑαυτοῦ δημιουργήσας ὑπόληψιν, ὀφείλει τοὐλάχιστον νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσῃ διατὶ ἐπλαστογράφει, διατὶ ἠπίστει διατὶ ἐπιορκῶν ἐπρόδιδε καὶ ἐστιγμάτιζεν ἑαυτόν. Ἐὰν θέλῃ εἰς τὸ βάραθρον εἰς ὃ ἀπὸ προχθὲς ἐρρίφθη νὰ προκαλέσῃ ἐπὶ τῆς ῥιγούσης αὐτοῦ συνειδήσεως μίαν κἂν ἀκτῖνα παρηγορίας, ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ τὰ πάντα, τί ἐμελέτα, τί ἐσχεδίαζε, μετὰ τίνων συνωμότει καὶ ποῖος τῆς συνωμοσίας του ὁ σκοπός.

Ἀλλ' εἴτε ὁμολογήσῃ εἴτε μὴ εἴτε ἀναβλύσῃ φῶς ἐκ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ταμείου καὶ σχηματισθῇ ὁ σκελετὸς τοῦ σκιαγραφομένου δράματος, ἓν γεγονὸς μένει ἀνεπίδεκτον ἀντιρρήσεως: ἡ ἐξάρθρωσις τῆς κοινωνίας μας. Τὰ ἀλλεπάλληλα ἀποκαλυπτόμενα ἠθικὰ αὐτῆς κατάγματα παρουσιάζουσιν αὐτὴν ἀνάπηρον καὶ φρικτῶς παραμεμορφωμένην. Διὰ τοῦτο ὑπάρχει ἀνάγκη τολμηρῶν ἐγχειρίσεων· τὸ σαπίσαν μέρος τῆς κοινωνίας μας δέον νὰ ἀποκοπῇ καὶ νὰ ῥιφθῇ, εἰς τοὺς ἀποθέτας, διὰ νὰ σωθῇ τὸ ὑγιές, τὸ ἀποτελέσον τὸν νέον τῆς κοινωνίας ὀργανισμόν. Ἀπὸ τῆς χθὲς εἰς τὸν κύριον Τρικούπην, τὸν μέγαν αὐτὸν μάρτυρα τῆς διεφθαρμένης πολιτείας, μοιραίως ἐπιβάλλονται νέα καθήκοντα καὶ νέοι ἀγῶνες.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἄρθρου τῆς «Πρωΐας» ἦτο νὰ τέρψῃ μᾶλλον παρὰ νὰ προκαλέσῃ σοβαρὰν συζήτησιν. Ὁποία συζήτησις δύναται

νὰ γίνῃ μετ' ἀνθρώπου, ὅστις σωρεύει ἐπιχειρήματα ἐπὶ ἐπιχειρημάτων διὰ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι οἱ ἄνδρες 'Αρκάδες ὀφείλουσι πολὺ μείζονα εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην, ὅστις ἀπεπεράτωσεν ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας του τὴν ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Σπάρτην ὁδόν, δαπανήσας τῷ 1885 ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιΐας δρ. 256,564 καὶ λεπτὰ 33, παρὰ εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅστις κατασκευάζει σιδηρόδρομον μέλλοντα νὰ στοιχίσῃ δεκάδας ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Καὶ εἰξεύρετε διατὶ οἱ ἄνδρες 'Αρκάδες δὲν πρέπει νὰ γνωρίζωσι χάριτας τῷ κ. Τρικούπῃ; Διότι πρὸ τοῦ νὰ δυνηθῇ νὰ ὑπογράψῃ σύμβασιν περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου, πρὸ ἐτῶν ἤδη τεσσάρων εἶχε διαπράξει τὸ ἀσυγχώρητον ἔγκλημα νὰ στείλῃ ἐπιτοπίως μηχανικούς, ὅπως προβῶσιν εἰς χωρογραφικὰς μελέτας, καὶ χαράξωσι τὸ προκαταρκτικὸν σχέδιον· καὶ διότι πρὸς τούτοις, εἶχε τὴν ἀκατανόητον ἰδέαν, νὰ ὑποβάλῃ πέρυσιν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον ἐπιτρέπον εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐν λόγῳ σιδηροδρόμου. Οὕτω προσενεχθεὶς ὁ κ. Τρικούπης, ἠνάγκασε τοὺς Τριπολίτας, κατὰ τὴν «Πρωΐαν», νὰ περιδιαβάζωσι τὰς ἑσπέρας ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεώς των, καὶ νὰ ἀνταλλάσσωσι μεταξύ των διαλόγους, ἐρωτῶντες: «Τί τρέχει τάχα; — Εἰσήγαγεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰς τὴν Βουλὴν σύμβασιν περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου; — Ὄχι, κλ.».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 'Απριλίου.

'Αλλ' εἶνε ἆρά γε ἡ πρᾶξις τοῦ κ. Γρηγοράκη κατάχρησις ἢ ἀπιστία; 'Αποκαλύπτει τὴν πρόθεσιν μελλούσης κλοπῆς ἢ ἀποδεικνύει τίποτε ἄλλο; 'Εδῶ ἔγκειται τὸ ζήτημα. Ἡ γνώμη τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἡ γνώμη τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἡ γνώμη ὅλων ὅσοι ἠδυνήθησαν νὰ μελετήσωσι τὴν ὑπόθεσιν, εἶνε ὅτι εἶνε κόλπο μᾶλλον πολιτικὸν ἢ ταχυδακτυλουργικόν, μᾶλλον ἀπόπειρα κατὰ τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ ἰσοζυγίου, ἢ ἀποτέλεσμα κλοπῆς. Αὐτὸ φαίνεται καὶ τὸ σωστότερον. Ὁ κ. Γρηγοράκης πρακτικώτερος παντὸς ἄλλου, ἐσκέφθη νὰ κυρι-

εύση τὴν κυβέρνησιν ὑπὲρ τοῦ κ. Δηλιγιάννη διὰ τοῦ λιμοῦ. Κάτω καὶ οἱ λόγοι τοῦ κ. Μπούμπουλη, κάτω τὰ κουνήματα τοῦ κ. Λεβίδου, κάτω ἡ κουμπουριαῖς καὶ τὰ παράβολα διαβήματα. Ὁ κ. Γρηγοράκης εἶχε τὸ μεγαλοφυέστερον, τὸ θαυμαστότερον καὶ τὸ καταχθονιώτερον σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ κλονίσῃ, νὰ κρημνίσῃ καὶ νὰ καταστρέψῃ ἀκόμη μίαν κυβέρνησιν. Ἐὰν δὲν ἐπέτυχεν εἰς αὐτό, δὲν πταίει ὁ κ. Γρηγοράκης. Αὐτὸ ἔβαινεν πρὸς τὸν σκοπόν του συντονώτατα. Τὸ ταμεῖον εἶχε μεταβληθῆ εἰς πίθον Δαναΐδων. Ἡ κυβέρνησις συνήθροιζε καὶ αὐτὸς ἔκρυπτε. Ὁ κ. Τρικούπης ἐδανείζετο καὶ αὐτὸς ἐκυλίετο εἰς τὸν χρυσόν. Προχθὲς εἶχεν ἓξ ἑκατομμύρια, σήμερον θὰ εἶχεν ἑπτὰ ἑκατομμύρια, αὔριον θὰ εἶχε δέκα ἑκατομμύρια, μετὰ τρεῖς μῆνας θὰ εἶχε δεκαπέντε ἑκατομμύρια, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κ. Τρικούπης θὰ ἔπιπτεν ἐκ τῆς μεγάλης δυσχερείας τῶν πληρωμῶν, ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ παρίστατο ὁ θαυματουργικώτατος τῶν Ἑλλήνων, διότι θὰ κατώρθου καὶ ἀναστέλλων ἀκόμη τοὺς φόρους νὰ πληρώσῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ δημοσίου ταμείου. Ὁμολογουμένως αὐτὸ εἶνε ἓν ἀριστούργημα καὶ αὐτὸ ἀρκεῖ νὰ πεισθῆτε, ὅτι δὲν τὸ συνέλαβεν ἡ κεφαλὴ τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Ἀνεξαρτήτως τῆς πράξεως τοῦ κ. Βλαχάνη, ἡ ὑπόθεσις τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου παρουσιάζει δύο μεγαλοφυεῖς ἥρωας. Τὸν κ. Γρηγοράκην, ὅστις τὴν ἐξετέλεσε καὶ τὸν κ. Τρικούπην, ὅστις τὸν συνέλαβεν. Ἀμφότεροι εὗρον τὸν ἄνθρωπόν των. Καὶ ὁ πρῶτος ὅστις ἐκλόνισε τὸν δεύτερον καὶ ὁ δεύτερος ὅστις ἠννόησε τὸν πρῶτον. Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ Τρικούπης ἦτο κοινός τις ἀνθρωπίσκος, θὰ ἐξώφλει διὰ παντὸς μὲ τὴν πολιτικὴν καὶ θὰ ἀπήρχετο εἰς Μεσολόγγιον διὰ νὰ ὀνειροπολήσῃ ἀνετώτερον τὰ ἰσοζύγια καὶ τὰ περισσεύματα. Μία τόσῳ ἀνεξήγητος καὶ κολοσσιαία ἀποτυχία ὡς ἡ ἰδική του καὶ μία τόσῳ μεγάλη καὶ ἀπίστευτος ἐπιτυχία ὡς ἡ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἦσαν ἀρκεταὶ νὰ κλονίσωσι τὴν πεποίθησιν παντὸς ἀνθρώπου.

Ὁ κ. Τρικούπης διὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης κατέστη ἄξιος συγ-

χαρητηρίων. Ἀνακαλύπτων ἐν τοιαύτῃ στιγμῇ τοσοῦτον θησαυρὸν παρέχει περισσοτέρας πιθανότητας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἰσοζυγίου. Τὰ ἓξ αὐτὰ ἑκατομμύρια δίδουσι τόσην ὤθησιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων τοῦ κ. Τρικούπη, ὅσην δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ δώσωσι οὔτε ἑκατὸν ἀγορεύσεις του, οὔτε ἄλλαι τόσαι κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτυχίαι. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἄλλος ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον μετὰ τὸν κ. Τρικούπην ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη, αὐτὸς εἶνε ὁ κ. Γρηγοράκης. Ἡ δολιότης του, ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ Σαίξπηρ, ἔσχε πολλὴν τιμιότητα. Καὶ τρία ἑκατομμύρια ἂν παρουσίαζε καὶ τέσσαρα ἑκατομμύρια ἐὰν ἄφινε νὰ τῷ συλλάβουν, οὐδεὶς θὰ ἐσκέπτετο νὰ τῷ ζητήσῃ περισσότερα. Ἐν τῇ κρισιμωτέρᾳ στιγμῇ, ὑπῆρξε διὰ τὸ κράτος, ὁ Φροντῖνος τῆς κωμῳδίας καὶ αὐτὸ μόνον ἔπραξε τὸ ἀσύνετον, ὅτι παραβλέπων τὸν κ. Τρικούπην, ἠθέλησε νὰ δώσῃ τόσα χρήματα εἰς ἄλλον αὐθέντην.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΜΥΛΩΝ—ΚΑΛΑΜΩΝ

Εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας, ἐν Τριπόλει, 4 Ἀπριλίου.

Τηλεγράφημα τοῦ κ. Π. Μανέτα πρὸς τὸν ἐνταῦθα δικηγόρον κ. Α. Σεχιώτην ἀνήγγειλεν ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τὴν σύμβασιν περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων—Καλαμῶν, ὑπὸ ὅρους ἀσφαλίζοντας ταχεῖαν τὴν ἀποπεράτωσιν. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο τυπωθὲν τὴν ἑπομένην καὶ τοιχοκολληθὲν εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως ἐνέπλησεν ἐνθουσιώδους χαρᾶς τοὺς πολίτας, τὸ δὲ δημοτικὸν Συμβούλιον συνελθὸν χθὲς ἐψηφίσατο πρᾶξιν, δι' ἧς ἐξέφραζε τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, γενομένην πρόξενον τόσῳ εὐεργετικοῦ διὰ τὸν δῆμόν μας. Τὸ ψήφισμα ὁ κ. Δήμαρχος μεταβὰς ἐν σώματι μετὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐνεχείρισε τῷ κ. Νομάρχῃ, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ προφορικῶς διηρμήνευσαν τὴν εὐγνω-

μοσύνην τοῦ τόπου. Τὴν δείλην ἐγχώρια κροτοβόλα (μάσκουλα) καὶ κωδωνοκρουσίαι τῶν ἐκκλησιῶν ἐκάλουν τοὺς πολίτας ἀθρόους ἐν τῇ πλατείᾳ καὶ πανταχόθεν χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης ἐκφράσεις ἠκούοντο. Τὸ ἑσπέρας ὡραιότατα πυροτεχνήματα ἀπὸ τοῦ νάρθηκος τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, λαμπρῶς καὶ τούτου πεφωταγωγημένου, πολλῶν οἰκιῶν φωταψίαι καὶ πληθὺς πυρσῶν ἐν τῇ πλατείᾳ, παρίστων τὴν πόλιν ἄγουσαν μεγαλοπρεπῆ καὶ χαρμόσυνον ἑορτήν.

Καὶ ἡμεῖς δημοσιογραφικὴν ὑποχρέωσιν τελοῦντες ἐκφράζομεν τὰς μᾶλλον θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη, ἥτις μὲ ὅλας τὰς κακεντρεχεῖς ἀντενεργείας ἐκ τῆς ἀντιπολιτευομένης πᾶσαν πρόοδον καὶ πᾶν καλὸν μερίδος, ἔφερεν εἰς πραγματοποίησιν τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις προώρισται νὰ εὐεργετήσῃ ἀνυπολογίστως τὸν τόπον. Προσεχῶς σκοποῦντες νὰ μελετήσωμεν λεπτομερῶς τὸ ζήτημα, δὲν δυνάμεθα ἢ μετ' ἀγανακτήσεως ἤδη νὰ ἀναφέρωμεν τὰς κακοβούλους διαδόσεις τῆς ἐνταῦθα ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις ἀφοῦ παρὰ πᾶσαν εὐχὴν εἶδεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Τρικούπη δὲν ἦτο ἰδιωφελείας παίγνιον, ὡς ἐφωνάσκουν ἐν τῇ Βουλῇ οἱ δυσοίωνοι ῥήτορές της, κόπτεται ἤδη προβλέπουσα βλάβην διὰ τὸν τόπον.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Ἕκαστος ἐννοεῖ πόσον μετ' ἐκτάκτου ἀληθῶς ἐνδιαφέροντος τὸ κοινὸν παρακολουθεῖ τὴν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν ἀποκλειστικῶς ὀφειλομένην ἀποκάλυψιν ταύτην καὶ ζητεῖ νὰ μαντεύσῃ ἀσφαλῶς τὸν λόγον, δι' ὃν ὁ ἐντιμότατος ἐν τῷ βίῳ του πάντοτε μέχρι τοῦδε κ. Γρηγοράκης ἐποιεῖτο τὴν ἀπόκρυψιν τῶν κολοσσιαίων ποσῶν τούτων, καλούμενος ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς πληρωμὰς καὶ ἰσχυριζόμενος, ὅτι δὲν ὑπῆρχον ἔσοδα ἐν τῷ ταμείῳ μέχρι τῆς προχθές, βεβαιῶν μίαν ἑσπέραν, ὅτι 38 μόνον δραχμὰς εἶχε, ζητούμενος νὰ πληρώσωσί τι εἰς χρυσὸν καὶ λέγων ὅτι δὲν ἔχει, ἐνῷ εὑρέθησαν

γροῦποι χρυσοῦ ἐκ τῶν προξενείων ἄθικτοι, καὶ ἐκθέσας τὸ Δημόσιον εἰς πολλὰς ζημίας ἀγορᾶς συναλλάγματος. Τὸ πρᾶγμα τῇ ἀληθείᾳ, ἀπὸ τῆς προχθὲς εἶνε πρωτοφανές, νὰ παρίσταται ὡς ἔνοχος ὑπάλληλος οἰκονομικὸς ὑψίστης ἐμπιστοσύνης, οὐχὶ διὰ ἔλλειμμα, ἀλλὰ διὰ περίσσευμα ἀποσιωπώμενον, ἢ ἐπιμελῶς συναζόμενον καὶ κατακρατούμενον ἐκεῖ. Τινὲς μεμυημένοι συνάγουσι δεινὰ συμπεράσματα περὶ σκοπῶν, οἵτινες ὑπεκρύπτοντο, τὸ μὲν πρὸς παρακώλυσιν τῆς τακτικῆς οἰκονομικῆς ἐργασίας τῆς κυβερνήσεως καὶ πρόκλησιν οὕτω δυσχερειῶν, ὑψώσεως τοῦ συναλλάγματος καὶ τοιούτων, τὸ δὲ πρὸς ἐξυπηρέτησιν σχεδίων ἐν περιπτώσει ἀνατροπῆς ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως προσκαλουμένης, τῆς ὁποίας ὁ ὑπόλογος νῦν ταμίας θεωρεῖται φίλος ἐπιστήθιος καὶ ἀπόκρυφος. Ὁ κ. Γρηγοράκης εἰς τοὺς ἐντυχόντας αὐτῷ λέγει, ὅτι δὲν ἐννοεῖ ὁποίου εἴδους κατηγορία δύναται νὰ τῷ γίνῃ, ὅταν αὐτὸς ἐμερίμνα πάντως νὰ συνάζῃ καὶ νὰ ἔχῃ μᾶλλον διαθέσιμον χρῆμα· ἀλλὰ τῷ ἀντιλέγουσι, διατὶ ἀπεσιώπα τοῦτο καὶ ἰσχυρίζετο ὑπάρχουσαν ἔλλειψιν χρήματος; Τὸ κοινὸν διαβλέπει μυστήριον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, οὐχ ἧττον χειροκροτεῖ εἰς τὴν ὀξύτητα τῆς ἀντιλήψεως καὶ τὴν ἀστραπιαίαν ἀπόφασιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀναμένον τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως, περὶ ἧς τηρεῖται μεγάλη ἐν ταῖς λεπτομερείαις μυστικότης, ἣν διεξάγει ὁ κ. Μάνεσης, παρισταμένου τοῦ κ. εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ἀγρύπνως ἐπιβλέποντος τοῦ τῶν Ἐφετῶν κ. Καρατζᾶ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Ἀπριλίου.

Μεγάλη ἦτο καὶ χθὲς ἡ συγκίνησις ἐν τῇ πόλει ἐπὶ ταῖς ἀνακαλύψεσι τῶν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου. Πάλιν χθὲς πολλοὶ μετέβαινον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ζητοῦντες πληροφορίας, τὸ δὲ κοινὸν μετ' ἀπλήστου περιεργείας, ἀνέμενε πληροφορίας, καὶ ἐφόσον ἀνεκαλύπτοντο νέαι χιλιάδες ἐν τῷ ταμείῳ, κατὰ τοσοῦτον ηὔξανον τὰ σχόλια καὶ ἐκυκλοφόρουν φῆμαι περιεργόταται, ηὐξάνοντο δὲ τὰ ἀνακα-

λυπτόμενα ποσά· ἄπειροι ἦσαν αἱ ἐκδόσεις, αἵτινες ἐκυκλοφόρουν χθὲς ὡς καὶ κρίσεις, αἵτινες ἐγίνοντο ἐπὶ τῷ δυσνοήτῳ τούτῳ ἐγκλήματι·

Εἰς πάντας ὅμως εἶχε σχηματισθῆ ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ πρᾶξις τοῦ κ. Γρηγοράκη ἐγένετο καθ' ὑποκίνησιν.

Ἐνῷ περὶ τὴν ἑσπέραν πάλιν ἦσαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν πολλοὶ συγκεντρωμένοι, ἀνεκοινώθη νέα ἀνακάλυψις. Ἐντὸς ἑνὸς συρταρίου τοῦ κεντρικοῦ ταμείου εὑρέθησαν περιτετυλιγμένα ἐντὸς χάρτου πεντακοσιόδραχμα ἀξίας 85,000 δραχμῶν. Τὸ νέον εὕρημα ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς νέα σταυροκοπήματα καὶ νέα σχόλια, πολλοὶ δὲ καὶ δὲν ἐπίστευον εἰς τὴν νέαν εἴδησιν, ἐνῷ ἄλλοι ἀπεφαίνοντο ὅτι καλὸν θὰ ἦτο ἐπὶ τέλους νὰ ἀναστραφῇ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον μήπως εὑρεθῶσιν ὑπὸ τὸ ἔδαφος νέοι θησαυροί!

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Ἀπριλίου.

Ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ἀνὴρ ἀποφασιστικὸς καὶ ῥέκτης· ἅμα δὲ ὡς ἰδέα τις ὡριμάσῃ ἐν τῇ διανοίᾳ του, τίθησιν αὐτὴν εἰς ἐφαρμογὴν ἄνευ πολλῶν ἐνδοιασμῶν. Τοῦτο εἶνε πολὺ εὐχάριστον. Καὶ δι' αὐτὸ εὐχόμεθα θερμῶς νὰ ὡριμάσῃ πλέον παρ' αὐτῷ ἡ ἰδέα ὅτι οἱ λογιστικοὶ καὶ ταμειακοὶ ὑπάλληλοί εἰσιν ἀνίκανοι διὰ τὴν ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνης δεκαετίας διπλασιασθεῖσαν κατὰ ποσότητα διαχείρισιν τῆς ἐθνικῆς περιουσίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Ἀπριλίου.

Ὅταν οἱ τρεῖς ἐξελεγκταὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου ἤνοιξαν τὸ σιδηροῦν θησαυροφυλάκιον εἷς ἐξ αὐτῶν ὁ κ. Ἡρακλῆς Πανουριᾶς πατήσας ἐπί τινων κιβωτιδίων ἐπεθεώρει τὰ ἀνώτατα διαχωρίσματα αὐτοῦ. Ἐκεῖ ἐπὶ ἑνὸς τῶν ἀνωτάτων ἠτένισε τὸ πρῶτον τὸν σωρὸν τῶν 6,000,000 εἰς δέσμας χαρτονομισμάτων καὶ στρέφων πρὸς τὸν κ. Γρηγοράκην :

— Αὐτὰ εἶνε αἱ 35,000; τῷ εἶπε.

Ὁ δὲ κ. Γρηγοράκης κάτωχρος καὶ ὡσεὶ ἐξηντλημένος ἐστήριξε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ τοίχου οὐδὲν ἀποκριθείς.

ΠΩΣ ΜΕΤΕΦΕΡΘΗΣΑΝ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ

Ἐπιμένοντος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ νὰ παραδοθῶσιν, ἐκ τοῦ ἀνακαλυφθέντος κολοσσιαίου ποσοῦ, δρ. 5,200,000 αὐθημερὸν περὶ ὥραν 4 μ. μ. εἰς τὴν Τράπεζαν, ἀνέλαβε τὸ ἔργον τοῦτο ὁ κ. Ἡρ. Πανουριᾶς. Ἀλλ' αἱ δέσμαι τῶν χαρτονομισμάτων δὲν εἶχον ἐξελεγχῆ προηγουμένως, καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ κ. Πανουριᾶ ἦτο ἀληθῶς μεγάλη. Διότι τίς οἶδεν ἂν μὴ ὑπῆρχον μεταξὺ δέσμης ὁμοειδῶν χαρτονομισμάτων ἄλλα κατωτέρας ἀξίας; Ἐν τούτοις ὁ κ. Πανουριᾶς ὑπήκουσε προθύμως εἰς τὴν ἐπίμονον διαταγὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ μόνος ἐφ' ἁμάξης μετέφερε τὸ μέγα ποσὸν εἰς τὴν Τράπεζαν. Οὕτω δ' ἐκεῖ ἐξηλέγχθη τοῦτο, ἓν πρὸς ἓν χαρτονόμισμα, εὑρέθησαν πᾶσαι αἱ δέσμαι ἀκριβῶς ἔχουσαι, πλὴν μιᾶς ἐξ ἑκατονταδράχμων ἥτις ἀντὶ ἑνὸς τοιούτου περιεῖχεν ἓν εἰκοσιπεντάδραχμον τῆς Ἰονικῆς, ἡ περιβάλλουσα ὅμως τὴν δέσμην ταινία ἐνεδείκνυεν ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς καὶ ἔφερε τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀποστολῆς, ἑπομένως ἀπευθύνθη ἔγγραφον πρὸς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς διὰ τὰς ἐλλειπούσας 75 δραχμάς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Ἀπριλίου.

Η ΑΔΙΑΘΕΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ἐπὶ τῇ χθεσινῇ ἡμῶν εἰδήσει περὶ τῆς ἀδιαθεσίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, πλῆθος πολιτῶν ἐπεσκέπτετο τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἀνήσυχον καὶ διαπυνθανόμενον τὰ περὶ τῆς ὑγείας του. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης ἀπὸ τῆς πρωΐας εἶχε μεταβῇ ὡς συνήθως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Καὶ προχθὲς δὲ ἀθρόοι οἱ πολῖται προσήρχοντο εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἵνα συγχαρῶσιν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει τοῦ ἐγκλήματος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 'Απριλίου.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

'Απειράριθμα εἶνε τὰ συγχαρητήρια, ἅτινα ἔλαβεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, κατόπιν τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ κεντρικοῦ ταμείου. 'Εκ Πειραιῶς δὲ καθὰ ἐλέγετο χθὲς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς γείτονος πόλεως ἀνεξαρτήτως πάσης πολιτικῆς ἀποχρώσεως προὐτίθετο νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ καὶ συγχαρῇ αὐτὸν ἐπὶ ταῖς γενομέναις ἀποκαλύψεσιν, αἵτινες ὀφείλονται ὁμολογουμένως εἰς τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν τοῦ κ. Τρικούπη. Πάντες δὲ οἱ ἔντιμοι πολῖται ἄρρητον ᾐσθάνθησαν χαράν, διότι τέλος ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ἀποκαλυφθῶσι πράγματα τόσον βδελυρὰ καὶ ἀποτρόπαια, ὡς νὰ ᾐσθάνθῃ δὲ ἡ κοινωνία ἀνακούφισιν, ἐξεδήλου τὴν χαράν της, διότι ἐπὶ τέλους ἐπατάσσετο ἡ κακοήθεια.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 7 'Απριλίου.

Τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ μέγα πλῆθος ἐγκρίτων πολιτῶν ἐπεσκέφθησαν χθὲς κατ' οἶκον τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, τὸ μὲν ὅπως ἐρωτήσωσι περὶ τῆς ὑγείας του, τὸ δὲ ὅπως συγχαρῶσιν αὐτῷ ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἐν τῷ Κεντρικῷ ταμείῳ καταχρήσεων. Ὁ κ. Τρικούπης χθὲς τὸ ἑσπέρας ἠνωχλήθη ὀλιγώτερον ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ.

7 'Απριλίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης χθὲς μ. μ. ἠδιαθέτησέ τι πλειότερον.

'Ελπίζεται, ὅτι σήμερον θὰ ἔχῃ ἀναλάβῃ πλήρη τὴν ὑγείαν του, ἥτις ἴσως ἐνοχλεῖται μόνον ἐκ τῆς ἀδιακόπου καταπληκτικῆς ἐργασίας του μετὰ ζήλου ἐκτάκτως πυρετώδους πάντοτε.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 'Απριλίου 1888.

Ύψιστον εἶνε τὸ ἐνδιαφέρον ἁπάντων, ὅπως κατορθώσουν νὰ ἐξηγήσωσι τὸ ἀνεξήγητον μέχρι τοῦδε τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ τέως κεντρικοῦ ταμίου κ. Γρηγοράκη, νὰ μάθωσι διατὶ ἀπὸ καιροῦ ἀπέκρυπτεν οὗτος ἐπιμελῶς τὸ συναγόμενον χρῆμα, τόσα ἑκατομμύρια, κατ' ἐπανάληψιν ἠρνεῖτο εἰς τὸν ὑπουργόν του, ὅτι τὰ ἔχει ὡς μετρητά, καὶ ἐτυραννεῖτο μὲν καὶ ὑπέφερε πρὸ τοῦ ἐρευνητικοῦ βλέμματος τούτου, ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν ὡμολόγει τὴν ἐξακολουθοῦσαν καὶ ὁλονὲν ἐξογκουμένην ἀπόκρυψιν. Ἔβλεπεν, ὅτι ἐστενοχωρεῖτο τὸ δημόσιον, ὅτι ἐξετίθετο εἰς ζημίας ἐκ προσωρινῶν μικρῶν δανείων ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐξ ἀγορᾶς συναλλάγματος, καὶ ὅμως δὲν ὡμολόγει τὸ εἰς τὴν διάθεσίν του ποσόν. Τί νὰ εἰκάσῃ τις, γνωρίζων καὶ τὸ ἄλλως ἀκηλίδωτον παρελθὸν τοῦ ἀνδρός; Ἀπόπειραν νοσφισμοῦ; Ἄπαγε. Οὔτε φαίνεται καμμιὰ ὑποψία, ὅτι θὰ μετεφέρετο ἐκ τοῦ ταμείου χρῆμα, τοῦθ' ὅπερ ἄλλως δὲν θὰ ἐβράδυνεν οὕτω καὶ θὰ ἐγίνετο ἐπὶ μέρους τοὐλάχιστον, καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπάρχει ὁ ὁ ἀπαράδεκτος σκοπὸς τῆς ὑπεξαιρέσεως. Σκοπὸν ἁπλῆς ἐπιθυμίας ταμιευτικοῦ πνεύματος νὰ ὑποθέσωμεν; Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἦνε παράφρων ὁ ταμίας, ὅστις πιστεύει, ὅτι τῷ ἐπιτρέπεται αὐτοβούλως νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς χρήσεως ἢ μὴ τοσούτου ποσοῦ καὶ χωρὶς νὰ τὸ λέγῃ. Ἀλλὰ πάλιν δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ πρᾶξις, καὶ δὴ τοσαύτης σοβαρότητος, ἄνευ σκοποῦ, ὃν ὑπεβοήθουν αἱ καθ' ἑσπέραν ψευδεῖς σημειώσεις πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν, καθ' ἡμέραν ψευδεῖς. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ παραδεχθῶμεν ἕνα σκοπόν, ἓν σχέδιον. Καὶ πρὸς τοῦτο ἡ ἀνάκρισις πρέπει νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ εὕρῃ ποῖος ἢ ποῖοι ἠδύναντο νὰ ὠφελῶνται ἐκ τοῦ τοιούτου ἀπαισίου παιγνιδίου, κατά τι καὶ κατὰ πόσον. Ἡ κυβέρνησις βεβαίως, εἰς ἣν ὁ ὑπόλογος ἀνώτερος ὑπάλληλος ἔδωκεν ὅρκον πίστεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, βεβαίως οὐχὶ αὕτη ἠδύνατο νὰ ὠφεληθῇ. Ἡ κυβέρνησις ὑπέφερεν ἐκ τῆς μυστηριώδους ταύτης ἐργασίας πρὸς στενοχώρησίν της.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Συνέβη μάλιστα καὶ τὸ ἑξῆς τότε, ὅτε ἐνῷ εἶχε τόσα χρήματα, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, ἔλεγεν ὅτι ἐστερεῖτο καὶ αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ ὅπερ ἐχρειάζετο πρὸς πληρωμὴν τοῦ τόκου τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐντόκων γραμματίων καὶ περιήγαγεν εἰς δυσχερῆ θέσιν τὴν Κυβέρνησιν. Τοσοῦτον δὲ εἶχεν ἐξογκώσει τὸ ποσὸν τῶν ἐκκρεμῶν πληρωμῶν, ὥστε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑποπτευθεὶς πλέον ἔκτοτε δὲν ἐδημοσίευε τὴν κατάστασιν τῶν Ταμείων τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου σχηματίσας ἤδη πεποίθησιν ὅτι αὕτη εἶνε ψευδής.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 4 Ἀπριλίου 1888.

Εἶνε καιρὸς φρονοῦμεν, ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ ἐπιχειρήσῃ νέαν τινὰ νυκτερινὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἡσυχίας τῶν πολιτῶν. Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1887 προσεγγίζουσιν εἰς τὰ προϋπολογισθέντα, τὰ δὲ τοῦ 1888 ἐννοοῦσι νὰ ὑπερτερήσωσι τὰ τοῦ προηγηθέντος ἔτους. Αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις ἐνῷ κατὰ Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον ἀνεπτέρωσάν τὰς ἐλπίδας τῶν περὶ τὴν Ἀντιπολίτευσιν περινουστάτων ἀνδρῶν, τὸν Μάρτιον ἰταμότατα κατέδειξαν πλεόνασμα 250,000 δραχμῶν. Τέλος πάντων, τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν ἐτόλμησεν ἡ Κυβέρνησις νὰ φέρῃ εἰς πέρας, παρὰ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἄδειαν τοῦ ἐξ Ἀρκαδίας πολιτευτοῦ, καὶ εὑρέθη εὐήθης ἑταιρεία οὐ μόνον νὰ ἀναλάβῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐκολύνῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ἀπαιτουμένου τὸν Ἰούλιον διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων χρυσοῦ, καταβάλλουσα εἰς τὸ δημόσιον 10,000,000 χρυσὸν ἀπέναντι 12,750,000 χαρτονομίσματος, ὅπερ ἡ Κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ τὸν Ἰούλιον τῇ ἑταιρείᾳ ἐκ τῶν τακτικῶν εἰσπράξεων τοῦ Δημοσίου. Ἐν γένει ἡ Κυβέρνησις φέρεται λίαν *προδοτικῶς* ἐκδιώκουσα τὴν Ἀντιπολίτευσιν καὶ ἀπὸ τῶν τελευταίων αὐτῆς προχωμάτων, ὡς βεβαιοῦσι οἱ εἰδότες, ἡ

διαγωγὴ αὕτη τῆς Κυβερνήσεως ἤγαγε πολλοὺς τοὺς καὶ σπουδαιοτέρους τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἀπέτυχε καὶ ἡ ἀπόπειρα τοῦ «Πολιτικοῦ Συλλόγου», ὡς ἀπέτυχε πρότερον τὸ ἐν Λαμίᾳ κίνημα, ὡς ἀπέτυχεν ἡ πανηγυρικὴ ἀποχώρησις ἐκ τῆς Βουλῆς, ὡς γέγραπται νὰ ἀποτυγχάνῃ πᾶν ὅ,τι ἐπιχειρεῖ ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐγκαταλειφθεῖσα εἰς τὰ ἐπινοήματα καὶ τοὺς ἐπικηδείους τοῦ κ. Λεβίδου, εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ «Συλλόγου» καὶ εἰς τὰς ἀντιφωνήσεις τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Καιρὸς ἐκστρατείας καὶ διαδηλώσεων. Παρὰ τῷ κοινῷ συνεσωρεύθη τὰς ἡμέρας ταύτας πολὺ ὑλικὸν εὐαρέστων ἐντυπώσεων ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἐργασίας καὶ τὰ πράγματα χωροῦσι πάρα πολὺ κακὰ διὰ τὴν Ἀντιπολίτευσιν. Τὴν ὥραν ταύτην ὁ λαὸς τῆς Πελοποννήσου καὶ οἱ συμπολῖται καὶ ἐκλογεῖς τοῦ ἀξιοτίμου ἡγέτου τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἀγάλλονται ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς πραγματώσεως ζωηροῦ αὐτῶν πόθου καὶ ἀναμιμνήσκονται τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἀγορεύσεων αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκαστικῶν ἄρθρων τῆς «Πρωΐας», ἐν οἷς ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀμειλίκτως εἰρωνεύετο τοῦ περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν νομοθετήματος καὶ ᾤκτειρε τοὺς ἐξ Ἀρκαδίας συμπολίτας του τοὺς πιστεύσαντας, ὅτι ἐσπούδαζεν ἡ Κυβέρνησις προτείνουσα εἰς τὴν Βουλὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀξίας 24,000,000 μὴ ἐννοοῦντας δέ, ὅτι τὸ περὶ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν νομοθέτημα ἦτο δέλεαρ ῥιφθὲν εἰς τοὺς ἐκ Πελοποννήσου βουλευτάς, ἵνα πεισθῶσι καὶ ψηφίσωσι σύμβασιν ἀφορῶσαν τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Τόσον δὲ καλῶς εἶχεν ἐμβαθύνει ὁ κ. Δηλιγιάννης εἰς τοὺς στοχασμοὺς τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε ἀκόμη ἐνθυμούμεθα τὸ μειδίαμα, ὅπερ εἶχεν ἐπανθήσει ἐπὶ τῶν χειλέων του, ὅταν ἤκουε βουλευτὰς τῆς μερίδος του συζητοῦντας σοβαρῶς περὶ τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν, ἐὰν δὲ ἐπιστεύομεν, ὅτι ἀπεδόθη τότε σημασία τις εἰς τὰς προφητικὰς ἀμφισβητήσεις του, καὶ διεθέτομεν περίσσειαν χώρου, θὰ ἦτο εὔκολον νὰ παραθέσωμεν χαρακτηριστικὰς

περικοπὰς τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ, ἥτις ἦτο αὐστηρὰ ἐπίπληξις πρὸς τοὺς ἀγαθοπίστους φίλους του καταδεχθέντας νὰ συζητῶσι σοβαρῶς περὶ τῆς προταθείσης τῇ Βουλῇ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Μύλων εἰς Τρίπολιν καὶ Καλάμας. «Ποῦ θὰ εὕρῃ ὁ κ. πρωθυπουργὸς 25 ἑκατομμύρια διὰ νέον σιδηρόδρομον ἐν Πελοποννήσῳ;»—.Τότε ἀκόμη ὁ κ. Δηλιγιάννης ἦτο ἐκ τῶν φρονούντων, ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ εἰσπράξῃ τὸ Κράτος πλείω τῶν 65—70 τὸ πολὺ ἑκατομμυρίων, καὶ ὁ νυκτοκόραξ τῆς χρεωκοπίας εἶχε κατακτήσει τὰς συμπαθείας του καὶ περιέγραφε ταχεῖς κύκλους περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡς ἡ μόνη μοιραία λύσις τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος τῆς χώρας.—«Ἀλλὰ καὶ ἂν ἠδύνατο ὁ κ. Τρικούπης δὲν θὰ συγκατετίθετο νὰ ποιήσῃ θυσίας, ἵνα κατασκευασθῇ σιδηρόδρομος ἐν τῇ μεσογειοτέρᾳ Πελοποννήσῳ, γνωστῆς οὔσης τῆς ἀντιπαθείας τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν Πελοπόννησον».

Ἐνθυμούμενοι ὅμως τὰς σοφὰς ταύτας προρρήσεις τοῦ ἐξ Ἀρκαδίας ἐπιφανοῦς πολιτευτοῦ, καὶ τὴν φυγήν του ἐκ τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, καθ' ἣν ἐψηφίσθη τὸ περὶ τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων—Καλαμῶν νομοσχέδιον, προσήκει νὰ μὴ λησμονήσωμεν, ὅτι ἡ πλειονότης τῶν ἐξ Ἀρκαδίας καὶ Μεσσηνίας ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν ἐπίστευσαν τὴν Κυβέρνησιν, ἢ διὰ νὰ εἴπωμεν τὴν σκάφην σκάφην, ἐφοβήθησαν κομματικῶς τὰς συνεπείας τῆς ἀρνήσεως ψήφου ἢ τῆς καταψηφίσεως, καὶ ἐπεψήφισαν μετὰ τῆς συμπολιτεύσεως τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ διὰ τῆς ὑπογραφείσης προχθὲς συμβάσεως προικίζει τὸν νομόν, ἐν ᾧ πολιτεύεται ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ πάσας τὰς ἀπὸ Μύλων μέχρι Τριπόλεως καὶ Καλαμῶν ἐπαρχίας πόλεις καὶ κώμας τῆς Πελοποννήσου διὰ σπουδαιοτάτης σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας, ἐναντίον τῆς δεδηλωμένης γνώμης καὶ πιθανῶς τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἐξ Ἀρκαδίας ἀξιοτίμου πολιτευτοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 9 Ἀπριλίου.

Παράδοξος κλῆρος ἔλαχε τῇ ἀντιπολιτεύσει. Νὰ ὑπεραπολογῆται

περὶ ὅλων τῶν καταχρήσεων καὶ πασῶν τῶν ῥυπαρῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ἀπό τινος ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἔρχονται εἰς φῶς. Καὶ εἶνε σύμπτωμα εὐχάριστον ἡ συρροὴ αὕτη τῶν ἀποκαλύψεων, εἶνε στάδιον νέου ἐθνικοῦ βίου, ὅπερ εὐφροσύνως πρέπει νὰ χαιρετισθῇ. Ἐπειδὴ ὅ,τι ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν ἐθεωρεῖτο καθεστώς, ὅ,τι ἐπὶ σειρὰν ἀτελεύτητον κυβερνήσεων ποικιλομόρφων ἀνεγνωρίζετο ὡς εὖ κείμενον, ὡς ἱερά τις παράδοσις καὶ τάξις, ἣν οὐδενὶ ἐπετρέπετο νὰ θίξῃ κἂν, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον νὰ μεταβάλῃ, νῦν ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη ἐξελέγχεται καὶ καυτηριάζεται μετ' εὐσταθείας ἀξιοθαυμάστου. Καὶ ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην τὸ ἠθικὸν τῆς Κυβερνήσεως κῦρος ὑψοῦται ὁσημέραι κατὰ λόγον τετραγωνικόν, βαίνει κατὰ κυβικὸν λόγον ἡ κατάπτωσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τῆς ἐπισήμου καὶ ἀνακεκηρυγμένης, οὐχὶ τῆς ἀντιπολιτευτικῆς ἰδέας, ἥτις παραμένει σεβαστὴ εἰς τὰ στήθη τῶν τιμίων καὶ ἀξίων πάσης ὑπολήψεως ἀντιπάλων τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ μωροτάτου τῶν ἀνδρῶν, ὅσους ἐφώτισέ ποτε ὁ καυστικὸς τῆς Ἑλλάδος ἥλιος καὶ ἐσκέπασεν ὁ γλαυκὸς οὐρανός της, περιέπεσεν ἀπὸ μωρίας εἰς μωρίας μέχρι τῆς βαθμίδος, ἣν καὶ αὐτὴ ἡ φρενολογία δὲν εὗρεν ὄνομα κατάλληλον ἵνα ὁρίσῃ. Οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι διέπραξαν κατὰ τῆς Πατρίδος κακόν, οὗ ἰσοδύναμον δὲν ἐφαντάσθη οὐδ' ὁ ἀσπονδότερος τῶν ἐχθρῶν της, συντριβέντες καὶ καταπεσόντες ὑπὸ τὴν βαρυτέραν τοῦ Ἔθνους ἀράν, δὲν ἔπαυσαν ἔκτοτε κατρακυλοῦντες, ὡσεὶ εἶχον ἀποδεχθῆ ὡς σύνθημα τοῦ βίου των τὸν ὡραῖον τοῦ Οὐγκὼ στίχον «κατέρχομαι, κατέρχομαι καὶ δὲν δύναμαι νὰ σταματήσω!» Νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ βάθους τοῦ βαράθρου εἰς ὃ ἔρριψεν αὐτοὺς ἡ κοινὴ περιφρόνησις, ὡσεὶ εἶχον βεβαρυμένην τὴν συνείδησιν δι' ὅλας τὰς ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Κράτους ῥυπαρότητας, ὡς ἐὰν ἀνεγνώριζον ἑαυτοὺς ὑπευθύνους ἐνόχους πάσης μεταδόσεως τοῦ μιάσματος, ὅπερ ἐγέννησε τὴν ἐπίσημον σαπρίαν, τὴν ὁποίαν χεὶρ εὐσταλὴς ἀνέλαβε νὰ ἀποκόψῃ, ἵνα περισώσῃ τὸ ὑπολειπόμενον ὑγιὲς τοῦ

πολιτικοῦ σώματος μέρος ἀπὸ τῆς ἀπειλούσης αὐτὸ γαγγραίνης, κραυγάζουσι καὶ φωνασκοῦσιν ἐκ τοῦ ἀπαισίου βυθοῦ ἐν ᾧ κυλίονται, διαμαρτυρόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀθῳότητός των καὶ ἐπιρρίπτοντες τὴν εὐθύνην εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἄκαμπτος ἀποκαλύπτει τὰ ἕλκη.

Διότι τί σημαίνει ἡ τόσον παταγωδῶς ἀναγραφεῖσα χθὲς εἴδησις ὑπὸ φύλλου ἀντιπολιτευομένου, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἶχε παραγγείλει εἰς τὸν ἀποδειχθέντα ἄπιστον κεντρικὸν ταμίαν «νὰ θέσῃ κατὰ μέρος τὰ 6,000,000 δρ. ἃς παρηγγέλθη ὑπ' αὐτοῦ νὰ μὴ ἀναφέρῃ ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἡμερησίαις σημειώσεσι καὶ νὰ θεωρῇ μὴ ὑπαρχούσας ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἀνάγκαις;» Τί ἄλλο ἢ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει ἔνοχον τὴν συνείδησιν, ὅτι διὰ τῶν ἠλιθίων συμβουλῶν της καὶ τῶν ἠλιθιωτέρων ἐλπίδων της περὶ ἐπιτυχίας τοῦ κ ο υ ν ή μ α τ ο ς ὤθησε τὸν ἀτυχῆ αὐτὸν μετρίου νοῦ ἄνθρωπον εἰς τὸ ἔγκλημα;

Ἔχομεν ὅμως ἡμεῖς θετικωτέρας πληροφορίας, ὅτι τὴν τελευταίαν ταύτην τόσον κωμικὴν ὅσον καὶ ἔνοχον εἴδησιν, ἥτις χθὲς ἐδημοσιεύθη ἔν τινι τῶν ἀντιπολιτευομένων φύλλων ὡς «τελευταία ὥρα» ἐξεστόμισεν αὐτὸς ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐν τῇ αἰθούσῃ του, ὀλίγας στιγμὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως καίπερ ἀσφαλῶς γνωρίζων, ὅτι ὁ κ. Γρηγοράκης οὐδὲν τοιοῦτον οὐδέποτε διισχυρίσθη.

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

Μὰ 'κεῖνο τοῦ Μεσολογγιοῦ τὸ φοβερὸ ξεφτέρι
 Μυρίστηκε πῶς λείπουνε παράδες ἀπ' τὴν κάσσα
Ξάφνου μιὰ μέρ' ἀπὸ βραδὺς τοὺς ἔκανε καρτέρι
 Κι' ἀνήμερα πρωταπριλιὰ τοὺς ἔπιασε 'στὰ πράσα.

Ο ΘΟΡΥΒΟΣ

Γνωστὴ εἶνε βεβαίως εἰς ὅλους ἡ δημώδης εὐχή: «Πέτρα νὰ πιάνῃς καὶ μάλαμμα νὰ γίνεται». Τοῦτο ἀκριβῶς ηὐχήθη τις φαίνεται εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ ἐφηρμόσθη εἰς αὐτὸν ἡ εὐχὴ μὲ μικρὰν μόνον τινὰ παραλλαγήν. Ὁ κ. Τρικούπης ἔπιασε . . . τὸν κ. Γρηγοράκην καὶ ἔγεινε μ ά λ α μ μ α ἐννέα ἑκατομμυρίων . . . τὸ ἔλλειμμα τοῦ ταμείου.

Ο ΘΟΡΥΒΟΣ

ΤΟ ΧΡΥΣΟΥΝ ΔΕΡΑΣ

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Κολχικῆς ἱστορίας τοῦ κ. Παπαρρηγοπούλου.

. . . Ἅπαξ δὲ εὑρεθεὶς ἐκεῖ, δὲν ἐβράδυνε καὶ ν' ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν, χάριν τῆς ὁποίας μὲ τόσους κινδύνους εἶχεν ἀποφασίσῃ νὰ εἰσέλθῃ.

Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο τόσον εὔκολον ὅσον εἶχεν ὑποτεθῇ κατ' ἀρχάς. Τὸ νὰ εἰσέλθῃ τις πλησίον αὐτοῦ δὲν ἦτο τὸ μᾶλλον δύσκολον μέρος τοῦ ἐγχειρήματος. Τὸ παράδοξον αὐτὸ Δέρας ἦτο τόσο βαρὺ καὶ τοιούτων διαστάσεων, ὥστε ἡ ἀποκόμισις αὐτοῦ ὁλοκλήρου διὰ μιᾶς ἦτο σχεδὸν ἀδύνατος, ἔστω καὶ ἂν ὁ μέλλων ν' ἀποκομίσῃ αὐτὸ ἀχθοφόρος ἦτο Μανιάτης . . . Διὰ τοῦτο οἱ συμμορῖται, εὑρισκόμενοι πρὸ τοῦ ἀδυνάτου, ἠναγκάσθησαν νὰ παραδεχθῶσι τὴν κατὰ τμήματα διαχώρισιν καὶ μεταφορὰν αὐτοῦ. Ἤρξατο λοιπὸν ὁ πρῶτος εἰσελθὼν νὰ ἀποκόπτῃ ὅσον ἠδύνατο μεγαλείτερα τεμάχια ἐξ αὐτοῦ διὰ ψαλίδος ἰσχυροτάτης, ἣν ἐπίτηδες εἶχε προμηθευθῇ, νὰ τὰ ἀποκόπτῃ καὶ νὰ τὰ ἀποκρύπτῃ. Ἡμέρας καὶ νυκτός, χειμῶνος καὶ θέρους, ὑφ' οἱασδήποτε περιστάσεις καὶ ἐν πάσῃ ἐποχῇ, ἀφωσιωμένος εἰς τὸ καταστρεπτικὸν ἔργον του, ἀπέκοπτε, κατετεμάχιζε, κατέτεμνεν ἀνηλεῶς τὸ πολύτιμον κειμήλιον. Αἱ ἑβδομάδες διεδέχοντο τὰς ἡμέρας, οἱ μῆνες τὰς ἑβδομάδας καὶ τὰ ἔτη τοὺς μῆνας, καὶ αὐτὸς εἰργάζετο ἀδιακόπως. Εἶχεν ἤδη σχεδὸν φθάσῃ εἰς τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, τὰ ἓξ δέκατα τοῦ ὅλου Δέρατος εἶχον ἤδη ἀποτμηθῇ καὶ ἀποκρυβῇ, δὲν ὑπελείπετο δὲ ἢ ἡ ἀποκόμισις τοῦ ὑπολοίπου, ὅτε αἰφνίδιον περιστατικὸν ἐπέφερε τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ πράγματος καὶ ἐματαίωσε τὰ πάντα. Παρελείψαμεν νὰ ἀναφέρωμεν ἀνωτέρω ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πολύκροτον Δέρας ἐφυλάσσετο πάντοτε ὑπὸ δράκοντός τινος λίαν φοβεροῦ. Τὸν δράκοντα τοῦτον εἰκονίζει ἡμῖν ἡ παράδοσις ὡς ἐκ τῶν μᾶλλον ἀγρίων καὶ παραδόξων, ὅσοι ἐφάνησάν ποτε. Ὑψηλός, αἱματώδης, μὲ μύστακας χρώματος τόσῳ βαθέως μέλανος, ὥστε δὲν θὰ ἠδύνατο οὔτε νὰ ὁρισθῇ οὔτε νὰ ἐξηγηθῇ διὰ τῶν συνήθων ὅρων τῆς χρωματολογίας, μὲ δύο ὑπερμεγέθεις λευκὰς φολίδας προβαλλούσας κάτωθεν τῆς σιαγόνος αὐτοῦ, μὲ τράχηλον ταύρου, ἦτο ἀπειλητικὸς καὶ στυγνὸς τὴν θέαν. Ἡ γλῶσσα αὐτοῦ ἦτο ἑπταβόειος καὶ τὰ ὄμματα αὐτοῦ ἦσαν ὄμματα ἀετοῦ. Εἶχε τοῦ μολοσσοῦ τὸ θράσος, τῆς καμήλου τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν εἰς τὴν δίψαν ἀντοχήν, καὶ τοῦ ἱπποποτάμου τὴν παχυδερμίαν. Ἐπὶ τῶν σκληρῶν αὐτοῦ νώτων τὰ παντὸς εἴδους βλήματα ὠλίσθαινον ἐπὶ ματαίῳ καὶ πολλάκις ἐπιστρέφοντα ἔπληττον τοὺς βάλλοντας αὐτά. Ἄλλοι τὸν ἐνόμιζον τίγριν, ἄλλοι ἐλέφαντα καὶ ἄλλοι λέοντα. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι μετεῖχε καὶ τῶν τριῶν, εἶδος ὢν πολυμόρφου

σφιγγός. Ἔλεγον ὅτι ἦτο ἀνθρωποφάγος, πράγματι δὲ ὁσάκις ἠδύνατο δὲν ἐδίσταζε νὰ τρέφηται μὲ τὰς σάρκας ἐκείνων οἵτινες ἐζήτουν νὰ τὸν ἐνοχλήσωσι. Καὶ τὸ ὄνομα δὲ αὐτοῦ δὲν ἦτο ἀκριβῶς ὡρισμένον. Εἷς νομοδιδάσκαλος τῆς Κολχίδος τὸν εἶχεν ὀνομάσῃ ποτὲ Παφλαγόνα, εἷς ἱστορικὸς αὐτῆς τὸν ἐβάπτισε Καίσαρα καὶ Μέγαν Ἀλέξανδρον· ὁ δὲ κοινὸς λαὸς τὸν εἶχε κατὰ διαφόρους περιστάσεις ἀποκαλέσει ὁτὲ μὲν Πετρέλαιον, ὁτὲ δὲ Μογγόλον. Εἰς τὸν φοβερὸν αὐτὸν δράκοντα εἶχεν ἀνατεθῇ ἡ φύλαξις τοῦ χρυσοῦ Δέρατος. Φαίνεται ὅμως ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ θρασὺς πειρατὴς εἰσῆλθεν εἰς τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐφυλάσσετο, ὁ δράκων, ἄγρυπνος συνήθως πάντοτε, εἶχε πάθῃ ἕνεκα τοῦ ἐπικρατήσαντος τότε ἐν Κολχίδι βαρέος ψύχους χειμερίαν νάρκην καὶ δὲν ἠννόησεν αὐτόν. Ἀλλ' ὁ Μάρτιος εἶχεν ἤδη πλησιάσῃ πρὸς τὸ τέλος του καὶ ὑπὸ τὴν θερμὴν πνοὴν τοῦ ἐπερχομένου Ἀπριλίου ὁ κοιμώμενος Δράκων ἤρχισε νὰ ἐξεγείρεται. Ἀφοῦ ἐτανύσθη ἐπανειλημμένως, διέστειλε τὰ μέλη του, ἤνοιξε τὰς σιαγόνας καὶ ἀνεκάθισεν ἐπὶ τῶν ὀπισθίων του. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον πρᾶγμα ὅπερ ἤκουσεν ἐξεγειρόμενος ἦτο ὁ παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ ἦχος τῆς ψαλίδος, ἥτις κατέτεμνε τὸ Χρυσοῦν Δέρας. Νὰ εὑρεθῇ εὐθὺς ὄρθιος, νὰ περιφέρῃ κύκλῳ τὸ ἀέτειον βλέμμα του καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ τί συνέβαινε δὲν ἦτο ἢ ζήτημα δευτερολέπτων. Ἀπὸ τοῦ ὕψους του διέκρινεν ἀμέσως, ὅπως διακρίνῃ τὸ ὑπερήφανον πτηνὸν τῶν ὀρέων, τὸν σκώληκα του ὅστις ἠγωνίζετο νὰ διαλάθῃ τὴν προσοχήν του. Καὶ εἰς τοῦ βλέμματος τὴν ὀξύτητα συνενόνων τῆς πτήσεως τὸ τάχος καὶ τοῦ ὄνυχος τὴν ἰσχὺν ἐνέσκηψεν αἰφνιδίως, ἐνῷ οὐδεὶς ἀνέμενεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς περιδεοῦς συμμορίας τῶν ἐπιδρομέων, καὶ συλλαβὼν αὐτούς, ἀντιστρόφως πρὸς ὅ,τι ἔκαμνον ἄλλοτε οἱ Ἀργοναῦται εἰς τοὺς φυλάσσοντας τὸ παλαιὸν Χρυσοῦν Δέρας δράκοντας, ἐξήγαγε τοὺς ὀδόντας τῶν νέων τούτων Ἀργοναυτῶν καὶ διέσωσεν εἰς τὴν πατρίδα του τὸν πολύτιμον θησαυρόν.

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀντιγραφῆς

Ἀδιάφορον ποῖος.

8 Ἀπριλίου.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ. — Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών, ἐπεσκέψατο χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, παραμείνας ὑπὲρ τὴν ὥραν.

Ἐπεσκέφθη χθὲς μ. μ. τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ στρατηγὸς Τύρ, ἐπανελθὼν προχθὲς ἐκ τῆς Ἑσπερίας.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Ρῶμπολτ.

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΚΥΡΙΕ ΤΡΙΚΟΥΠΗ ΕΜΠΡΟΣ!

Ἑτοιμάζεται, λέγουν, διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ κλεπτοθήρα Τρικούπη, τοῦ συλλαβόντος ἐπ' αὐτοφώρῳ λευκανθείσας ἐν τῇ κλοπῇ τρίχας. Πάει καλά· τὸν συγχαίρομεν διότι ἐπρόλαβε νὰ πιάσῃ, πρὶν τὸν δαγκάσῃ τὸ Δηλιγιαννικὸ φείδι ποῦ 'θρεφε 'στὸν κόρφο του. 'Αλλ' ἂν σταματήσῃ ἕως ἐδῶ δὲν ἔκαμε τίποτε.

_ Κύριε Τρικούπη, ἐμπρός! Κάτω αἱ συγγένειαι, κάτω αἱ φιλίαι· κάτω τὰ βουλευτικὰ μέσα! Καθὼς εἶσαι τώρα εἰς τὸν δρόμον τῆς ἐξελέγξεως τράβα 'μπρός! Ἔμπα παντοῦ ὁ ἴδιος νὰ δῇς σὰ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ, τί γίνεται 'στὸ σπίτι μας. 'Αλλὰ μὴ φείδεσαι κανενός.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Ἀπριλίου.

Η ΑΝΑΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Τῇ 6 ὥρᾳ μ. μ. τῆς χθὲς ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Γαλιάτσας καὶ ὁ ἀνακριτὴς κ. Μάνεσης μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἀνέκριναν αὐτὸν ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν. Ἐζήτησαν παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη διαφόρους πληροφορίας σχετιζομένας πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, ὁ δὲ κ. Τρικούπης παρέσχε πλεῖστα ὅσα στοιχεῖα, δι' ὧν ἡ εἰσαγγελικὴ καὶ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ θὰ δυνηθῶσι νὰ προχωρήσωσι ταχέως εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 Ἀπριλίου.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἐδημιούργησε κατάστασιν τόσῳ ἀλλόκοτον, ὥστε στερεῖται κανεὶς λέξεων διὰ νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ. Ὅπως προεβλέπομεν, ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκήρυξε τὸν ἱερὸν πό-

λεμον ὑπὲρ τοῦ κ. Γρηγοράκη. Τὸ ζήτημά του τὸ κατέστησε ζήτημά της, τὸ ἔγκλημά του τὸ κατέστησε ἔγκλημά της, καὶ μία ὁμόθυμος φωνὴ ἀκούεται ἐξ ὅλων τῶν ὀργάνων της, ὅτι ὁ ὑπόδικος ταμίας εἶνε θῦμα πρωθυπουργικῆς μοχθηρίας. Αἱ μηχανορραφίαι καὶ αἱ πλεκτάναι ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἀφ' ἑνὸς συνωμόται καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀθῷοι, ἀφ' ἑνὸς δήμιοι καὶ ἀφ' ἑτέρου μάρτυρες. Κατάπληκτοι ἐκ τῆς τερατωδεστέρας ἀνακαλύψεως ἡ ὁποία κατήσχυνέ ποτε τὰ χρονικὰ ἑνὸς ἔθνους, ἐξηυτελισμένοι ἐκ τῆς ῥυπαρωτέρας πράξεως, ἡ ὁποία τοὺς ἐβάρυνε, καταπεπτωκότες εἰς τὴν συνείδησιν καὶ ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων, ἐσκέφθησαν νὰ ἀναλάβωσι τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πράξεως διὰ μιᾶς δικαιολογίας, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς ὁ κατηγορούμενος ἐθεώρει ὡς ὕβριν του νὰ ὑποστηρίξῃ. Τὸ ἔγκλημα τοῦ κ. Γρηγοράκη ἦτο ἀπίστευτον, πρωτοφανές. Δὲν ἦτο δόλος, δὲν ἦτο ἀπιστία, ἦτο πλειότερον τούτου, ἦτο προδοσία. Ἠδύνατο λοιπὸν ὁ κ. Τρικούπης νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὁ κεντρικὸς ταμίας τὸν ἐπρόδιδε;

13 Ἀπριλίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ Βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

13 Ἀπριλίου.

Χθὲς ἐνώπιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ νέος Κεντρικὸς Ταμίας κ. Κλεισθένης Καλογερῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 12 Ἀπριλίου.

. . . οἱ δὲ γνωρίσαντες τὸν κ. Γρηγοράκην φρονοῦσιν ὅτι ἐγένετο θῦμα παρ' ἀνθρώπων οἵτινες εἶχον τὸ συμφέρον νὰ φέρωσιν εἰς δυσχερείας τὴν κυβέρνησιν, ἢ καὶ νὰ προβῶσι διὰ τῶν χρημάτων τούτων εἰς ἕτερον σκοπόν. Τὴν γνώμην ταύτην ἐνίσχυσεν ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Γρηγοράκη. Περὶ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης

σημειοῦμεν τὴν ἀκόλουθον λεπτομέρειαν· ὁ κ. Δηλιγιάννης εὑρίσκετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Γρηγοράκη, ὅτε μετέβησαν ὁ κ. εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ κ. ἀνακριτής, οὓς ἰδὼν ὁ κ. Δηλιγιάννης, εἰσῆλθεν εἰς ἕτερον δωμάτιον. Ἡ ἐπίσκεψις βεβαίως αὕτη, ἑνὸς ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς οἰκίαν ἀνθρώπου κατηγορουμένου διὰ τόσον σοβαρὰν πρᾶξιν δεικνύει ἂν ὄχι ἄλλο τι, ἀλλὰ μεγίστην ἐλαφρότητα, ἐνισχύουσα ὑπονοίας, αἵτινες ἐὰν ἀπεδεικνύοντο ἀληθεῖς ἤθελον φέρει εἰς δεινὴν θέσιν τοὺς ἐνόχους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 10 Ἀπριλίου.

Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ὅλου χρηματικοῦ ἐνῷ ἡ ἐπιτροπὴ κατεγίνετο εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐξελέγξεως, ὁ δὲ κ. Γρηγοράκης ἐξῆγεν ἐκ τοῦ μαγικοῦ ἑρμαρίου διάφορα ἔγγραφα, δι' ἃ ἴσως κατασχόμενα θὰ ἔτρεμον πολλὰ φυλλοκάρδια, τῶν παρισταμένων τις (καὶ παρίστατο συγγενὴς στενὸς καὶ οἰκεῖος ὑπάλληλος τοῦ κ. Γρηγαράκη) φαίνεται παρεισῆγε τὰς 84,500 δραχμάς. Φαίνεται ἔτι, ὅτι ἐγένετο ἀπόπειρα καὶ ἐνέργεια ὡρισμένως παρά τινι εἰσερχομένῳ εἰς τὰ ἄδυτα ὅπως τὰς παρεισαγάγῃ καὶ τούτου ἀρνηθέντος εὑρέθη μᾶλλον ἀφωσιωμένος, ὅστις κατώρθωσε τὴν παρεισαγωγὴν καὶ εὑρέθησαν οὕτω αἱ 84,000 ἐν τῷ ἑρμαρίῳ, ὢ τοῦ θαύματος!

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 11 Ἀπριλίου.

Η ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Χθὲς ἀπεπεράτωσε τὸ τῆς ἐξελέγξεως ἔργον της ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπή, ἐργασθεῖσα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, σήμερον δὲ ὑποβάλλει πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἐν ἐκθέσει τὰ πορίσματα τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἀνακαλυφθεισῶν καταχρήσεων ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ. Ἡ ἔκθεσις αὕτη θὰ χρησιμεύσῃ ὡς δικαστικὸν ἔγγραφον. Οὕτω λήγει ἡ ἐξέλεγξις τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, ἥτις ἐπὶ τοσαύτας ἡμέρας ἔφερε καθ' ἑκάστην εἰς τὸ φῶς τοσαύτας ἐκπληκτικὰς ἀληθείας. Τὸ κεντρι-

κὸν ταμεῖον εἶχε καταντήσῃ μαγευμένον κιβώτιον, ἐξ οὗ ἐξήρχοντο ἑκατομμύρια ἀποκρυπτόμενα ἄγνωστον πρὸς ποῖον σκοπόν.

19 Ἀπριλίου

Χθὲς ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών, καὶ ὁ τῆς Γερμανίας κ. Λεμαῖτρ ἐπεσκέφθησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

14 Ἀπριλίου.

Τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης ἀφικόμενον χθὲς τῇ 10ῃ πρὸ μεσημβρίας ἀνήγγειλε τὸν αὐτόθι τόσον αἰφνίδιον, ὅσον καὶ τραγικὸν θάνατον τοῦ Μιχαὴλ Παπαρρηγοπούλου μόνου υἱοῦ τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου κυρίου Πέτρου Παπαρρηγοπούλου. Ἅμα τῇ εἰδήσει τοῦ θανάτου του, ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετέβη καὶ συνελυπήθη τὴν οἰκογένειαν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 15 Ἀπριλίου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΝ

Ἐκ Πατρῶν

Ὁ ἐμπορικὸς Σύλλογος «Ἑρμῆς» ἔν τινι τῶν τελευταίων αὐτοῦ συνεδριάσεων ἐξελέξατο πενταμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ μεγαλεμπόρων τῆς πόλεώς μας, ἥτις ἀνεχώρησε χθὲς δι' αὐτόσε, ὅπως εὐχαριστήσῃ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην διὰ τὴν προσεχῆ κατασκευὴν νέου ἐνταῦθα τελωνειακοῦ καταστήματος.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΜΥΛΩΝ — ΚΑΛΑΜΩΝ

Σωρεία τηλεγραφημάτων πρὸς τὴν κυβέρνησιν, προερχομένων ἀπὸ δημοτικὰ συμβούλια καὶ ἐξέχοντας πολίτας τῶν ἐπαρχιῶν Γόρτυνος, Μαντινείας, Μεγαλουπόλεως, Καλαμῶν καὶ λοιπῶν μερῶν ὁπόθεν θὰ διέρχηται ἡ γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου κατέκλυσε τὸ γραφεῖον τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ἰδιαιτέρας μνείας ἄξιον εἶνε ὅτι ὁ δῆμος Λαγκαδίων, ἐξ οὗ κατάγεται ὁ τέως πρωτοκάθεδρος τῆς ἀντιπολιτεύσεως

κ. Δηλιγιάννης, διέπρεψεν ἐπὶ πληθύϊ καὶ θερμότητι τοιούτων συγχαρητηρίων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τηλεγραφημάτων. Σκληροτέρα ἀπάντησις εἰς τὰς ἱερεμιάδας τῆς «Πρωΐας» δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ.

12 Ἀπριλίου.

Χθὲς ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν καὶ ὁ στρατηγὸς Τύρ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 11 Ἀπριλίου.

Κατόπιν τῶν πρὸς τὸν μεγάτιμον ὁμοεθνῆ καὶ ἐθνικὸν εὐεργέτην κ. Γ. Ἀβέρωφ συστάσεων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ περὶ τῆς ἀνάγκης διαφόρων ἔργων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου, ὁ μεγαλόδωρος ὁμοεθνὴς ἐδήλωσε δι' ἐπιστολῆς του τῷ κ. Τρικούπῃ, ὅτι ἀναλαμβάνει νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀναγκαιοῦσαν δαπάνην, πρὸς τοῦτο δὲ συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Μάρκου Ρενιέρη, Μιχ. Ἀβέρωφ, Ε. Ρηγάδη, Θ. Λυμπρίτου καὶ Ν. Τσαμαδοῦ, εἰς ἣν ἀνέθεσε τὴν δαπάνῃ αὐτοῦ ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ ἔργων.

13 Ἀπριλίου.

ΝΕΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ

Εἰς τὴν χαράν, ἥτις σήμερον ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον κατέχει τὴν Πελοπόννησον ἐπὶ τῇ πραγματοποιήσει τοῦ ὀνείρου τῶν κατοίκων της καὶ ἥτις ἐξεδηλώθη διὰ τῶν ἀπειροπληθῶν πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν τηλεγραφημάτων, τῶν ἐκφραζόντων τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Πελοποννησίων διὰ τὸν σιδηρόδρομον Μύλων — Καλαμῶν, θέλει βεβαίως προσθέσει νέαν ἔξαψιν ἡ εἴδησις ὅτι ἐτέθησαν ἤδη μετὰ τῆς αὐτῆς Βελγικῆς Ἑταιρείας αἱ βάσεις διὰ τὴν εἰς αὐτὴν παραχώρησιν τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀπὸ Καλαμῶν εἰς Πύργον σιδηροδρόμου. Οἱ ὅροι τῆς παραχωρήσεως εἶνε οἱ αὐτοὶ μὲ τοὺς τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων—Κα-

λαμῶν πλὴν τῆς διατιμήσεως τῆς κατὰ χιλιόμετρον ἀποζημιώσεως, ἥτις θέλει ὁρισθῇ βραδύτερον, ἣν ἡ Κυβέρνησις θέλει καταβάλλει δι' ἐντόκων γραμματίων. Ἡ νέα αὕτη γραμμὴ θὰ διέρχηται ἀπὸ τοῦ Πύργου διὰ Καρυταίνης καὶ Μεγαλουπόλεως, θὰ συνενοῦται δὲ μὲ τὴν γραμμὴν Μύλων—Καλαμῶν ἢ ἐν Καλάμαις ἢ ἐν Νησίῳ. Συγχρόνως ὅμως ἄλλη γραμμὴ ἀπὸ τοῦ Λεονταρίου ἀναχωροῦσα θέλει συνδέσει μὲ τὴν Μύλων—Καλαμῶν τὴν Σπάρτην καὶ τὸ Γύθειον. Οὕτως ἐντὸς τεσσάρων ἢ πέντε τὸ πολὺ ἐτῶν ἅπασα ἡ Πελοπόννησος θὰ διασχίζηται ὑπὸ σιδηροδρόμων καὶ δὲν θὰ ἐλλείπωσιν ἢ γραμμαὶ ὀλιγίστων χιλιομέτρων, ὅπως συμπληρωθῇ πλέγμα σιδηροδρομικὸν περιλαμβάνον καὶ τὰς μᾶλλον ἀποκέντρους πόλεις.

14 Ἀπριλίου.

Ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν καθ' ἣν ὥραν εὑρίσκετο ἐκεῖ καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν καὶ παρέμεινε συνδιαλεγόμενος μετ' ἀμφοτέρων ἐφ' ἱκανόν.

11 Ἀπριλίου.

Χθὲς συνεδρίασεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Τρικούπη οἱ κ. κ. Μ Ῥενιέρης, Παντιᾶς Ῥάλλης, Γοτλὰν καὶ Ι. Κελενέκ, ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βαλλιανείου Βιβλιοθήκης.

THE GLOBE, April 26, 1888.

M. Tricoupis, according to an Athenian correspondent, is avowedly Prime Minister, Leader of Parliament, Minister of War, Minister of Finance, and is, moreover, *de facto* Minister of Marine, and Minister of Foreign Affairs.

13 Ἀπριλίου.

Ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας κ. Χάγγαρδ καὶ ὁ παρεπιδημῶν λόρδος Κλάρενδεν.

15 Ἀπριλίου.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

13 Ἀπριλίου.

Παρέστη χθὲς ἐνώπιον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἔκτακτος ἐπιτροπὴ μεγαλεμπόρων τῶν Πατρῶν ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Ἀνδρέου Κόλλα, Κέλλερ, Νανιάρα, Παπαγιάννη, Πετραλιᾶ κλπ. καὶ ὑπέβαλεν αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας τῆς πόλεως καὶ τῶν ἐμπόρων Πατρῶν διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ διαταχθεῖσαν κατασκευὴν τῶν νέων ἀποθηκῶν ἐν τῷ τελωνείῳ.

15 Ἀπριλίου.

Τὴν 3, 15΄ μ. μ. τῆς χθές, κατὰ τὰ προαγγελθέντα, ἀπῆλθε τῶν Ἀθηνῶν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια δι' ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου. Ἐν τῷ σταθμῷ ἀνέμενον ἵνα ἀποχαιρετήσωσι τὰς Α. Μ. καὶ τοὺς βασιλόπαιδας ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοί. Οἱ βασιλεῖς ἀπεχαιρέτησαν τοὺς ἐν τῷ σταθμῷ ἀναμένοντας, θλίψαντες ἀλληλοδιαδόχως τὴν χεῖρα τοῦ πρωθυπουργοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 14 Ἀπριλίου.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΜΥΛΩΝ—ΚΑΛΑΜΩΝ

Ἓν τῶν μᾶλλον ῥυπαρῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὀργάνων ἐδημοσίευσε χθὲς κακοηθεστάτην ἐπιστολὴν ἀνωνύμου ἢ δυσωνύμου φίλου αὐτῆς, ἐν ᾗ κατηγορεῖται ἡ «Ἐφημερὶς» ὡς συντασσομένη ὑπὸ μισθοδοτουμένων ὑπαλλήλων καὶ δὴ κατ' ἀπομίμησιν τοῦ πάτρωνος αὐτῆς. Εἶνε τόσον γνωστόν, ὅτι οὐδεὶς ἀπολύτως ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν σύνταξιν τῆς «Ἐφημερίδος» εἶνε ὑπάλληλος καὶ ὅτι ὁ πάτρων αὐτῆς, ἤγουν ὁ Διευθυντής της, οὐδέποτε, οὔτε αὐτός, οὔτε μέλος τι τῆς οἰκογενείας του, ἔλαβεν ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου ἐπὶ οἱαδήποτε αἰτίᾳ ἔστω καὶ ἑνὸς λεπτοῦ μισθοδοσίαν ἢ ἄλλην παροχήν, ὥστε θὰ ἦτο ἐξευτελισμὸς τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας ἂν κατεδέχετό τις νὰ ἀπαντήσῃ πρὸς ἀνθρώπους ἀναισχύντους, οὓς δὲν γνωρίζει ἐπὶ τέλους ὅπως τοὐλάχιστον ῥαπίσῃ εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς ἀχρειότητός των. Ἀλλ' ἐπειδὴ

ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀξιοῖ τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἔθετο σκοπὸν τοῦ βίου του νὰ ἀποθάνῃ ἀρχηγὸς αὐτῆς, ὑποτίθεται δέ, ὅτι αὐτὸς ὑπαγορεύει εἰς τοὺς ὀπαδούς του καὶ αὐτὰς τὰς ὕβρεις, ἐσκέφθημεν νὰ περιορισθῶμεν ἐκ καθαρᾶς μνησικακίας εἰς τὸ νὰ παρασκευάσωμεν αὐτῷ μίαν νύκτα ἀϋπνίας δημοσιεύοντες τὰ πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ πραγματοποιήσει τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν κυριώτερα τηλεγραφήματα τῆς εὐγνωμοσύνης τῷ κ. Τρικούπῃ Πελοποννήσου.

Ἐκ Βαρβίτσης 11 Ἀπριλίου.

Ἐξοχώτατον κύριον Χαρίλαον Τρικούπην πρωθυπουργόν.

Κοινοποιῶν ὑμῖν εὐχαρίστως ἀνατεθεῖσάν μοι ἐντολὴν δι' ὑπ' ἀριθ. 1 σημ. Ψηφίσματος Δημ. Συμβουλίου ἡμετέρου δήμου διατρανῶ συνᾴδοντα πρὸς αὐτὸ αἰσθήματα τόπου.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Ὁ δήμαρχος Τροπαίων

Χ. Χηνιάδης

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΡΟΠΑΙΩΝ

Συγκείμενον ἀπὸ τὰ συνελθόντα μέλη καὶ προεδρευόμενον ἀπὸ τὸν Θεόδωρον Γύφτον. Συνελθὸν ἐκτάκτως ἐν Δερβίτσῃ τῇ 11 Ἀπριλίου 1888. Ὁ δήμαρχος κ. Χ. Χηνιάδης ἀνήγγειλεν εὐχαρίστως εἰς τὸ σῶμα τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συναφθεῖσαν σύμβασιν πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων—Τριπόλεως—Καλαμῶν, τοῦ μέλλοντος νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς Πελοποννήσου καὶ ἰδίως τοῦ μεσογείου νομοῦ Ἀρκαδίας. Ἀκοῦσαν ὅθεν τὸ σῶμα γηθοσύνως τοῦ κ. δημάρχου καὶ διαβλέπον ὅτι τὸ μέγα τοῦτο γεγονὸς συμβάλλει τὰ μέγιστα εἰς τὴν σωτηρίως ἐγκαινισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ μεγαλεπηβόλου προέδρου τῆς Κυβερνήσεως μεγατίμου κυρίου Χαριλάου Τρικούπη

λειτουργοῦσαν ἤδη καλπάζουσαν πρόοδον καὶ ἑδραίωσιν τῆς εὐημερίας καὶ εὐνομίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ θεωροῦν συνῳδὰ καὶ τῇ ἐκδηλωθείσῃ χαρᾷ τοῦ δήμου, ὅτι ἐπιβάλλεται τῷ σώματι ἡ ἔκφρασις εὐγνωμοσύνης ὡς ἐλάχιστος φόρος τῷ μεγατίμῳ κυρίῳ Χαριλάῳ Τρικούπῃ ψηφίζει. Ἐκφράζει ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσι τὸ σῶμα τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν μεγαλεπήβολον πρωθυπουργὸν μεγάτιμον κύριον Χαρίλαον Τρικούπην καὶ παρακαλεῖ τὸν κύριον δήμαρχον Τροπαίων νὰ κοινοποιήσῃ τὸ παρὸν πρὸς Αὐτὸν τηλεγραφικῶς.

Ὁ προεδρεύων

Τὰ μέλη

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΡΟΠΑΙΩΝ

Ἐκ Τριπόλεως, 3 Ἀπριλίου 1888.

Κύριον πρόεδρον ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Ἀθήνας

Δήμαρχος, δημοτικὸν Συμβούλιον Τριπόλεως, προσελθόντες ἐν Νομαρχιακῷ καταστήματι, παρεκάλεσαν, ἵνα διαβιβάσω τῇ σεβαστῇ Κυβερνήσει τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην αὐτῶν τε καὶ ἁπάντων πολιτῶν Τριπόλεως ἐπὶ τῇ εὐχαρίστῳ εἰδήσει τῆς ὑπογραφῆς συμβάσεως διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου Μύλων—Τριπόλεως—Καλαμῶν. Διαβιβάζων εὐγνωμοσύνην καὶ εὐχαριστίας ἁπάντων πολιτῶν Τριπόλεως, γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι λαὸς ὅλος Τριπόλεως ἐν ἀπεριγράπτῳ ἐνθουσιασμῷ καὶ ἀγαλλιάσει πανηγυρίζει, καὶ εὐγνωμονεῖ ὑμετέραν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει τοῦ μεγάλου τούτου εὐεργετήματος καὶ ἀγαθοῦ δι' ἅπαντα νομὸν Ἀρκαδίας.

Νομάρχης Ἀρκαδίας

'Εκ Δημητσάνης, τῇ 11 'Απριλίου 1888.

Πρόεδρον Κυβερνήσεως κύριον Χαρίλαον Τρικούπην

'Αθήνας

'Επαρχία Γόρτυνος ἐπὶ ἀκούσματι ὑπογραφῆς συμβάσεως γραμμῆς σιδηροδρόμου Μύλων — Τριπόλεως — Καλαμῶν διατελεῖ ἔξαλλος ἐκ χαρᾶς συγχαίρουσα ὑμετέραν ἐξοχότητα.

'Εκ Βυτίνης, τῇ 10 'Απριλίου 1888.

Πρωθυπουργὸν κύριον Χαρίλαον Τρικούπην *'Αθήνας*

'Η ἀγγελία τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως σιδηροδρόμου Μύλων—Τριπόλεως—Καλαμῶν ἐνέπλησε χαρᾶς καὶ τοὺς κατοίκους Βυτίνης. Διὸ εὐγνωμονοῦμεν Κυβέρνησιν, δι' ἣν μέριμναν καταβάλλει διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν κατοίκων τῆς Πελοποννήσου.

Κάτοικοι Βυτίνης καὶ δημόται Νυμφασίας.

'Εκ Τριπόλεως τῇ 12 'Απριλίου 1888.

Χαρίλαον Τρικούπην *'Αθήνας*

Πολῖται Τριπόλεως ἐπὶ τῇ τηλεγραφικῇ ειδήσει ὑπουργοῦ κ. Μανέτα περὶ ὑπογραφῆς συμβάσεως σιδηροδρόμου ἐνεπλήσθησαν ἀφάτου χαρᾶς, πανηγυρίσαντες ταύτην διὰ κωδωνοκρουσιῶν καὶ γενικῆς φωταψίας. Συγχαίρομεν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ἔργῳ τούτῳ, ὅπερ μεγάλως εὐεργετήσει πόλιν μας.

Νικόλαος Μ. Μαλλοῦχος

Α'. Δημαρ. Πάρεδρος

'Εκ Λεωνιδίου, 8 'Απριλίου 1888.

Χαρίλαον Τρικούπην πρωθυπουργὸν

Τὸ εὐφρόσυνον ἄγγελμα τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως σιδηροδρόμου Τριπόλεως, ἐνέπλησεν ἡμᾶς χαρᾶς· συγχαίρομεν ὑμετέραν ἐξοχότητα διὰ τὸ μέγιστον τοῦτο ἔργον σας καὶ εὐγνωμονοῦμεν ἐγκαρδίως.

Α. Καρδαρᾶς, Ι. Χαρμαντᾶς, Κ. Τσοῦχλος.

(Ἕπονται πολλαὶ ὑπογραφαί).

'Εκ Καρυταίνης, 11 'Απριλίου 1888.

Πρωθυπουργὸν κύριον Χαρίλαον Τρικούπην 'Αθήνας

Γνωσθείσης τῆς ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου Μύλων Τριπόλεως—Καλαμῶν, ἅπας δῆμος Γόρτυνος ἐκφράζει ἄπειρον εὐγνωμοσύνην του Κυβερνήσει διὰ τὸ μέγιστον τοῦτο ἀγαθόν.

Δήμαρχος Γόρτυνος

Σ. Σπυρακόπουλος.

'Εκ Τριπόλεως, 3 'Απριλίου 1888.

'Αριθ. 84.

Πρὸς τὸ σεβαστὸν ὑπουργεῖον τῶν 'Εσωτερικῶν 'Αθήνας

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν πρόεδρον αὐτοῦ Α. Γ. 'Αντωνιάδην καὶ τοὺς προσυπογεγραμμένους συμβούλους.

Συνεδριάσαν ἐκτάκτως ἐν τῷ δημαρχικῷ καταστήματι, τῇ προσκλήσει τοῦ κ. δημάρχου σήμερον τὴν 3 'Απριλίου 1888, παρουσίᾳ καὶ τοῦ δημάρχου 'Αναστασίου Χατζησαράντου.

'Ο Δήμαρχος, λαβὼν τὸν λόγον ἀνήγγειλεν εἰς τὸ σῶμα μετ' ἀφάτου χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ὅτι κατὰ τηλεγράφημα τοῦ κ. ὑπουργοῦ

τῶν 'Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας 'Εκπαιδεύσεως ὑπεγράφη χθὲς μεταξὺ τῆς Σ. Κυβερνήσεως ὁριστικὴ σύμβασις περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου μεταξὺ Μύλων — Τριπόλεως — Καλαμῶν, ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς καὶ ἐγγυωμένους τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου.

'Ακοῦσαν τοῦ κ. δημάρχου καὶ σκεφθέν.

'Επειδὴ ἀληθῶς ἡ κατασκευὴ σιδηροδρόμου εἶνε μέγα εὐεργέτημα διὰ τὴν ἰδιαιτέραν ἡμῶν πατρίδα καὶ ἐν γένει τὴν Πελοπόννησον καὶ ἐκπληροῖ τοὺς πρὸ πολλῶν ἐτῶν πόθους τῶν κατοίκων αὐτῆς, θεωρεῖ καθῆκον νὰ ἐκφράσῃ τὸ σῶμα τοῦτο διὰ ψηφίσματός του ἐκ μέρους αὐτοῦ τε καὶ τῶν κατοίκων ἐν γένει τοῦ δήμου τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν διὰ τὸ μέγιστον εὐεργέτημα, ὅπερ ἐπιδαψιλεύεται εἰς τὸν τόπον.

Διὰ ταῦτα

'Εκφράζει τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην του καὶ ἁπάντων τῶν κατοίκων τοῦ δήμου πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν διὰ τὸ μέγιστον ἀγαθόν, ὅπερ εἰς τὸν τόπον προσγίνεται διὰ τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμου, καὶ

Παρακαλεῖ τὸν κ. δήμαρχον νὰ διαβιβάσῃ τηλεγραφικῶς ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ψηφίσματος εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν.

'Ο πρόεδρος, οἱ σύμβουλοι, ὁ δήμαρχος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 21 'Απριλίου.

Χθὲς ὁ δημόσιος κατήγορος μετὰ τοῦ ἀστυνόμου κ. Πύργου προέβη καὶ πάλιν εἰς ἔρευναν κατ' οἶκον παρὰ τῷ κ. Γρηγοράκῃ. Εὗρε δὲ γραμμάτιον ἔντοκον ἐκ δρ. 20,000 εἰς ἀνώνυμον κομιστὴν ἐκδεδομένον. 'Εξ οὗ συμπεραίνεται ὅτι ὁ κ. Γρηγοράκης ἐδάνειζεν εἰς τὸ δημόσιον τὰ χρήματα αὐτοῦ τοῦ δημοσίου καὶ κατόπιν ἐξέδιδεν ἐντάλματα ἀνώνυμα διὰ νὰ ὠφελῆται καὶ τὸν τόκον.

18 'Απριλίου.

Ὁ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας Λόϋδ ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα κ. Μόζετιχ δὲν ἠδυνήθη καθὰ λέγεται νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του. Καίτοι δὶς εἶδε τὸν κ. Τρικούπην, οὐδεμίαν κατώρθωσε νὰ ἀποσπάσῃ ὑποχώρησιν πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συμβάσεως ἥτις λήγει μετά τινας ἡμέρας, ὁπότε παύουσι καὶ ὅλαι αἱ προνομίαι τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Λόϋδ ἐν Ἑλλάδι. Ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἐννοεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς οὐδεμίαν συνεννόησιν μετὰ τῆς ἑταιρίας πρὶν ἢ διακανονισθῇ τὸ ταχυδρομικὸν ζήτημα μετὰ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως, ἥτις παρὰ τὴν σύμβασιν ἠρνήθη νὰ δέχηται εἰς τὰ ἐν Τουρκίᾳ ταχυδρομεῖά της τοὺς ἐξ Ἑλλάδος φακέλλους.

20 'Απριλίου.

Χθὲς ἐπεσκέψατο τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Τεριακίου

27 'Απριλίου.

Χθὲς ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαῖτρ καὶ ὁ τῆς Αὐστροουγγαρίας κ. Κόζεκ, ὅπως ἀποχαιρετίσωσιν αὐτὸν ἀναχωροῦντες εἰς Κέρκυραν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 16 'Απριλίου.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει πλέον ἀπόφασιν ἀμετάθετον νὰ ἀκολουθήσῃ πολιτικὴν αὐτοτελῆ, πολιτικὴν ῥυθμιζομένην ὑπὸ μόνων τῶν ἐθνικῶν αὐτῆς συμφερόντων. Τὰ συμφέροντα ταῦτα ὑπηγόρευον εἰς ἡμᾶς μέχρι τοῦδε νὰ τηρήσωμεν φιλικὰς πρὸς τὴν Τουρκίαν σχέσεις, ἀντεπεξερχόμενοι προθύμως πρὸς τὰς ἐκδηλωθείσας ὑπ' αὐτῆς διαθέσεις περὶ στενωτέρας συσφίγξεως τῶν τοιούτων σχέσεων. Ὅτε ὅμως εἴδομεν τὴν Πύλην αἴφνης ἄνευ λόγου τινὸς μεταβάλλουσαν πολιτικὴν καὶ λαμβάνουσαν στάσιν ἐχθρικὴν πρὸς ἡμᾶς, στάσιν ἐπιβλαβεστέραν εἰς τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα καὶ αὐτῆς τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, τότε δὲν ἠδυνάμεθα βεβαίως νὰ μείνωμεν ἥσυχοι καὶ ἀπαθεῖς.

Εἶναι καιρὸς ἔτι νὰ ἀναλογισθῇ ἡ γείτων ἡμῶν Δύναμις, εἰς ὁποῖον βάραθρον ἐξωθοῦσιν αὐτὴν οἱ διὰ μυρίων σκευωριῶν καὶ τεχνασμάτων παραγαγόντες αὐτὴν εἰς τὴν νῦν στάσιν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ φρόνησις δὲν ἐγκατέλιπεν αὐτὴν ὅλως, ὅτι δὲ θὰ ὑπερισχύσωσιν ἐπὶ τέλους κρείττονες σκέψεις ἐν τοῖς διαβουλίοις αὐτῆς. Ἐκτὸς ἀμφιβολίας εἶνε μόνον ὅτι ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις ἐν συνειδήσει τοῦ δικαίου ἡμῶν οὐδὲ βῆμα ἐννοεῖ νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τῆς Πύλης, ἥτις ἀρξαμένη πρώτη χειρῶν ἀδίκων, ἠνάγκασε τὴν Ἑλλάδα νὰ λάβῃ τὴν στάσιν, ἣν νῦν τηρεῖ ἀπέναντι αὐτῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 20 Ἀπριλίου.

...... Τρικούπης. Ὅλον τῆς ψυχῆς του τὸ σθένος, ὅλην τῆς θελήσεώς του τὴν δύναμιν, ὅλον τῆς διανοίας του τὸ κράτος, ὅλην τοῦ σώματός του τὴν ῥώμην πρέπει νὰ ἀναπτύξῃ ἐν λαμπρότητι καὶ ἀκμῇ ὁ πρωθυπουργός μας κατ' αὐτὰς τὰς φοβερὰς ἡμέρας, καθ' ἃς κινδυνεύῃ νὰ καταρρεύσῃ τὸ ἐθνικὸν οἰκοδόμημα. Εἰς αὐτόν, μόνον εἰς αὐτόν, ἔχει σήμερον ἐστραμμένα τὰ ὄμματα ἡ Ἑλλὰς ὅλη καὶ ζητεῖ σωτηρίαν, σωτηρίαν ἀπὸ τῶν λῃστῶν μὲ τοὺς ὑψηλοὺς πίλους καὶ τὰ ἠχηρὰ ὀνόματα, μὲ τὰς ἡρωϊκὰς παραδόσεις καὶ τὰς πατραγαθίας, μὲ τὸν τοπικισμὸν καὶ τὴν φαυλοκρατίαν. Ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐπαγγελματιῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ ἄλλων τόσων θεσιθηρῶν, δὲν ὑπάρχει σήμερον ἀντιπολίτευσις ἐν Ἑλλάδι.

Καὶ ἂν μέχρι τῆς χθὲς διεσώζετο ἔτι μερὶς ἀνεξαρτήτων πολιτῶν, μὴ φίλα φρονούντων τῇ Κυβερνήσει ἐκ πεποιθήσεων ἠθικῶν καὶ ἐκ λόγων ὄχι συμφεροντικῶν, σήμερον, μετὰ τὴν καταστροφὴν ἥτις ἀποκαλύπτεται, μετὰ τὸν κίνδυνον ὅστις ἐπαπειλεῖ τὰ πάντα, καὶ αὐτοὶ ἔπτυσαν τρὶς εἰς τὸν κόλπον των, καὶ ἐνόησαν ὅτι πᾶς ὁ ἐπιδιώκων τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Τρικούπη ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, ἐπιδιώκει τὸν καταποντισμὸν τῆς Ἑλλάδος. Τοιοῦτοι ἀσυνείδητοι ἄνθρωποι δὲν ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 17 Ἀπριλίου.

Γνωστόν, ὅτι εἶχε διαταχθῆ ἐξέλεγξις ἐν τῷ ταμείῳ τῶν πληρωμῶν τῶν ἐπαρχιακῶν ἐξόδων Ἀττικῆς τῷ διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ Ταμίου πρώτης τάξεως κ. Ἀναστασίου Λάσκαρη. Ἡ ἐξέλεγξις ἐνεργουμένη ὑπὸ τῶν κυρίων Δούρου καὶ Καραθάνου γραμματέων α' τάξεως παρὰ τῷ Γεν. Λογιστηρίῳ καὶ Μπάσδαλη γραμματέως α' τάξεως παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἤρξατο τὴν 7 τρ. μ. Ἀλλὰ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπληροφορήθη, ὅτι ὁ καθ' οὗ ἡ ἐξέλεγξις ταμίας μετεβίβασε διαρκούσης τῆς ἐξελέγξεως τὴν κτηματικὴν αὐτοῦ περιουσίαν εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ εἰς τὸν δεκαπενταετῆ γυναικάδελφόν του. Ἕνεκα τῆς πονηρᾶς πράξεως ταύτης βαρεῖαι ὡς εἰκὸς ἠγέρθησαν ὑπόνοιαι περὶ ἐλλείμματος ἐν τῷ ἐξελεγχομένῳ ταμείῳ. Ἐφ' ᾧ διετάχθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κύριοι Γεωργιάδης, Ἀντώνιος Ἀναγνωστόπουλος, Θεοδοσιάδης, Πανᾶς καὶ ὁ γραφεὺς κ. Κακαλίνης, ἵνα βοηθήσωσι τοὺς ἐξελεγκτάς, οὕτω δὲ δυνηθῶσι νὰ περατώσωσι τὴν ἐξέλεγξιν τὸ ταχύτερον.

Τὴν 7ην μ. μ. τῆς χθὲς περατωθείσης τῆς ἐξελέγξεως ἐβεβαιώθη, ὅτι ἐν τῷ ταμείῳ τούτῳ ὑπάρχει ἔλλειμμα 240,000 περίπου δραχμῶν. Εὐθὺς ὡς ἀνεκοινώθη εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελέγξεως ἀπηύθυνεν εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν καταγγελίαν κατὰ τοῦ ὑπολόγου ταμίου Ἀναστασίου Λάσκαρη, καλῶν ταύτην ἵνα ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ τὸν νόμον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 22 Ἀπριλίου.

Καθὰ ὑπηνίχθημεν ἤδη ἐν τῷ χθεσινῷ ἡμῶν φύλλῳ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἐφημερίδος» διαβιβασθεισῶν ἡμῖν πληροφοριῶν, ἡ Πύλη ἀνεκάλεσε τὴν ἀπόφασίν της περὶ ἀπολύσεως τοῦ Φεριδοὺν βέη, χθὲς δὲ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας τηλεγραφικῶς ἔλαβεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὴν εἴδησιν, ὅτι παραμένει ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ. Ὁ Φεριδοὺν βέης, μετὰ τὸ

τηλεγράφημα τοῦτο, ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν παραμείνας παρ' αὐτῷ περὶ τὴν ὥραν.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 30/12 Μαΐου 1888.

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

Ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς Βιέννης ἐδημοσιεύθη ἀκριβὴς ἀφήγησις τῶν προσφάτων ἑλληνοτουρκικῶν ἐπεισοδίων. Εὐτυχῶς αἱ προσπάθειαι τοῦ Τρικούπη ἐξετιμήθησαν δεόντως ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐγένετο δὲ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς προτέρας φιλικῆς σχέσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Ἀπριλίου 1888.

Τίς οἶδε τί θὰ ἀποκαλυφθῇ ἂν διαταχθῇ ὅλων τῶν Ταμείων ἡ ἐξέλεγξις; Εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἔχῃ μεταδοθῇ ὡς δι' ἠλεκτρικοῦ σύρματος καὶ εἰς ἄλλα ταμεῖα ἡ ληστρικὴ αὕτη ἁρπακτικότης. Ἀλλ' ἔπρεπεν ἴσως νὰ φέρωμεν ἐδῶ ἐν Ἀθήναις ὅλους τοὺς λογαριασμοὺς πρὸς ἐξέλεγξιν, ἐδῶ ὑπὸ τὸ αὐστηρὸν βλέμμα τοῦ ἀμειλίκτου διώκτου τῶν καταχρήσεων, ἵνα πατάξωμεν κατακέφαλα τὴν νέαν ταύτην Λερναίαν Ὕδραν. Διότι ἐξομολογούμεθα ἀνυποκρίτως ὅτι πέραν τῶν πυλῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μακρὰν τῆς χαλυβδίνου ἀκαμψίας τοῦ κ. Τρικούπη ὑποπτεύομεν, ὅτι πάντοτε θὰ εὑρεθῇ ἓν κάλυμμα διὰ νὰ σκεπάσῃ τὸ ἀνακαλυφθησόμενον ἕλκος, ὡς εὑρίσκετο μέχρι τοῦδε ἐπὶ πασῶν τῶν προκατόχων κυβερνήσεων. Καὶ ὅταν τοιαύτην ἔχωμεν ἰδέαν περὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ δεινοῦ, τίνα θέλετε νὰ ἔχωμεν διάθεσιν, ὅπως ἐξιστορῶμεν τὰς δυσώδεις λεπτομερείας τοῦ ἐγκλήματος τοῦ κ. Λάσκαρη; Καὶ δὲν ἀρκεῖ ἡ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μεταβίβασις τῆς περιουσίας του, καὶ δὲν ἀρκεῖ ἡ μὴ εὕρεσις οὐδενὸς ὑπόπτου σημείου ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὅταν εἶνε βεβαιωμένον ὅτι λείπουν 240,000 δραχμῶν ἐκ τῆς διαχειρίσεώς του καὶ ὅταν ὁ ἴδιος ἐν ἀρχῇ μὲν διστάζων εἶτα δὲ ὡσεὶ μεταμελούμενος ὁμολογεῖ ὅτι ἐξ αὐτῶν

ἔδωκεν εἰς τὸν κ. Γρηγοράκην πρὸς συγκάλυψιν τοῦ ἄλλου ἐγκλήματος;

THE DAILY NEWS, April 26, 1888.

THE EXTRAORDINARY DISCOVERY IN THE GREEK TREASURY

THE MINISTER AND THE CASHIER

From a correspondent.

Athens, April 18.

It is not an Arabian Nights' tale I am going to relate, but a real incident (already announced to you by wire) Our newspapers are full of it, and perhaps you may feel sufficiently interested in this extraordinary and, I should think, unprecedented event, to find room for a more detailed account. You know our Prime Minister. He has lived several years in London, and you have published many an article about him. But you do not know that «Prime Minister» is not half expressive enough of what Mr. Tricoupis is to us. He is Prime Minister, Leader of our Parliament, Minister of War, Minister of Finance, avowedly; moreover he is, de facto, Minister of Marine, Minister of Foreign Affairs, and of almost everything else. Mr. Tricoupis has, from the day he came into office, given up ten out of his nineteen hours' daily work to the Ministry of Finance, which needed it.

The fruits of his work were not long ripening The country's resources increased, the taxes yielded more, and for the first time after many years the national balance sheet bade fair to show on the right side. Nevertheless, the public Treasury seemed to benefit nothing. Mr. Tricoupis could

not make it out. He asked the «Chief Central Cashier» to lay before him every evening a balance-sheet of the cash in hand. The balance-sheet was produced regularly as clock-work, only the item «Payments in Suspense» seemed to swell and the balance in hard cash to become less. Mr. Tricoupis could not understand it.

Simultaneously with this dwindling of the cash balance in the public Treasury, the Opposition Press indulged in long articles lamenting the country's coming disappointment in the expectation of a balance. At the same time the militant part of the Opposition took the lead and there were threats of a revolution. There was a procession in the streets, and in a central thoroughfare a volley of revolver shots was fired, with the result of killing an unlucky young tailor who was looking on. The very next day the Chief Central Cashier brought in his daily balance-sheet, showing a balance of 25 francs! The Minister stared and wondered at the coincidence of the maximum heat of the Opposition with the minimum ebb of the cash balance. He said nothing, but a suspicion crossed his mind, and he set about sifting and comparing the balance-sheets which had been handed him. Very soon he found discrepancies with the general statements in the accountant's department. His doubts grew stronger, until one fine morning (Friday last) he made his appearance in the Ministry at the unusual hour of 7 o'clock, sent for three of the highest officials, and had all the needful documents drawn up and signed there and then, appointing them «a committee for examining and ascertaining the exact state of the Treasury», or something to that effect.

Shortly afterwards this committee were standing at the

door of the Treasury Department, and when the Chief Central Cashier made his appearance he was politely called upon to deliver his books and the keys of his strong rooms and safes. He appeared greatly surprised, but there was no help for it, and the keys were delivered. The examination began straightway. And what did the committee discover? A deficit? No, no deficit; on the contrary, a surplus, and a good, round surplus-plump and living. The balance-sheet submitted to the Minister on the previous evening showed a cash balance of 35,000 francs, and you may judge the surprise of the committee when they laid hands on a large bundle of bank notes, and counted 10, 20, 30, 40, 50, 60, 100, 200 thousand francs. You can picture how they rubbed their hands with joy, and plunged them into the safes once more. Another bundle, another counting — a total of 400,000 francs. More plunges into the safes and strong rooms, more bundles of bank — notes, more parcels of napoleons, more bags of dollars, and when the counting was over the sum total of the surplus reached six millions odd thousand francs! The news spread like wildfire, and the whole Ministry of Finance, from the Minister down to the clerks and commissionaires, were soon dancing about in glee. Passers-by looked in, were told the news, caught the epidemic, and rushed out into the street also rubbing their hands at express speed. An hour later half Athens was excitedly walking the streets-talk, talk, talking about the news. After the first surprise everybody began wondering and speculating why Mr. Chief Central Cashier had laid that wonderful nest egg by: «What was he going to do with it?» Annex it? No; he is known all over the country as a scrupulously honest

fellow in money matters What was his object then? He says it was out of pure loving kindness to Mr. Tricoupis, as he (the cashier) intended to increase the six millions into a dozen, and then at the end off the financial year to surprise his superior by enabling him to show off brilliantly in his Budget. I am sorry to say the Athenians were incredulous and suddenly it was remembered that the Opposition had predicted the calculations of Mr. Tricoupis would prove wrong by 10 or 12 millions francs, just the amouut Mr. ex-Chief Central Cashier was so desirous of saving up. Then came the thought-how wonderfully effective the missing of the said millions would be in helping to upset the Government; how handy these millions would have been, gently taken out of their hiding places, and shown as the result of the superior policy of the new Administration! As to this I cannot give an opinion. I think we had better wait until the cashier and the Public Prosecutor have quite elucidated the matter between them.

19 Ἀπριλίου 1888.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὁ τόσον ἰσχυρὰν ἔχων τὴν θέλησιν καὶ ἐν ταῖς κρισιμωτάταις τῶν περιστάσεων δυνάμενος νὰ συνέχῃ τὰ αἰσθήματα αὐτοῦ, ἐνώπιον τῶν ῥαγδαίως καὶ ἀδοκήτως ἀποκαλυπτομένων αἰσχρουργημάτων ἀδυνατεῖ ν' ἀποκρύψῃ τὴν κατέχουσαν αὐτὸν ἀθυμίαν καὶ ἀπογοήτευσιν. Πανταχοῦ δόλος καὶ ἀπάτη κρυπτόμενα ὑπὸ τὴν λεοντὴν τῆς ἐντιμότητος καὶ τῆς πολυχρονίου ὑπηρεσίας. Ὅλας ταύτας τὰς «ἐντιμότητας» τὰς εὗρεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου ὁ κ. Τρικούπης καὶ δὲν εἶχε λόγον νὰ τὰς ὑποπτευθῇ ἀφοῦ πᾶσαι αἱ κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις τὰς ἐπροστάτευσαν καὶ προήγαγον. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης,—τὸ ἐπαναλαμβάνομεν ὅσον ἂν εἶνε δυσάρε-

στον εἰς μερικοὺς — δὲν εἶνε ἐκ τῶν ὑπουργῶν, οἵτινὲς ἀρκοῦνται εἰς τοὺς τίτλους καὶ τὰς περγαμηνὰς τῶν ὑπ' αὐτόν. Ἔχει τὴν ἀδυναμίαν νὰ ἐρευνᾷ ὁ ἴδιος καὶ πείθηται περὶ τῆς χρηστότητος καὶ ἱκανότητος ἑκάστου. Δὲν ὑπογράφει τυφλῶς, ὥς τινες τῶν προκατόχων του, ἔγγραφα, ἀλλ' ἔχει τοῦ καθήκοντος τὴν ὑπομονὴν νὰ ἐξελέγχῃ τὴν ἐργασίαν ἑκάστου καὶ βεβαιοῦται περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῆς. Αἱ τοιαῦται ἰδιότητες τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀσυνήθεις διὰ τοὺς «πεπειραμένους, δοκιμωτάτους καὶ πολυχρόνιον ἔχοντας ὑπηρεσίαν καὶ τίτλους ὑπαλλήλους», δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ φέρωσιν εἰς φῶς τὴν κιβδηλείαν, ὅπου τοιαύτη ὑπῆρχεν, ἀρχὴ δὲ τῆς ἀνακαθάρσεως ἐγένετο ἀπὸ τῶν τελωνειακῶν καταχρήσεων, αἵτινες εἴδομεν τίνα εὐάρεστα καθόλου ἐπήνεγκον ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν δημοσίων εἰσπράξεων. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εὐλόγως ἀλγεινότατα δοκιμάζει αἰσθήματα εὑρισκόμενος καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἀπό τινος ἐνώπιον καὶ ἑνὸς νέου ῥυπαροῦ ἐγκλήματος καὶ βλέπων τίνων ἐπιβούλων θῦμα ἐγίνετο ἀπὸ πολλοῦ καὶ μετὰ τίνος ἀμελείας καὶ ἀπονίας ἐκυβέρνων τὰ συμφέροντα αὐτοῦ προκάτοχοι Κυβερνήσεις, μόνον σκοπὸν θέμεναι τὴν διατήρησιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ καὶ τὴν ἀπολαυὴν τῶν ἐξ αὐτῆς λαφύρων. Ἀλλ' ἐπίσης μετὰ λόγου ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εὑρίσκει ἀντιστάθμισμα ἐν τῇ ὀδύνῃ αὐτοῦ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀκάματον αὐστηρότητα καὶ ἀκρίβειαν μεθ' ἧς ὑπηρετοῦνται σήμερον τὰ συμφέροντα αὐτοῦ. Πείθεται ὑπὸ τῶν πραγμάτων ὅτι τὰ κατ' αὐτοῦ ἀδικήματα δυσκόλως διαφεύγουσι τὸ ἄγρυπνον ὄμμα τῆς Κυβερνήσεως, ἀποκαλυπτόμενα δὲ ἀμειλίκτως κολάζονται.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 26 Ἀπριλίου.

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ὡς ἐκ προμελέτης δὲ θὰ ἐνόμιζέ τις, ἐπεδιώκεν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Σουλτάνος τὴν ἐκτράχυνσιν τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρ-

κίας σχέσεων ἠθέλησε νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναβληθῇ ἡ μετάβασις εἰς Κωνσταντινούπολιν τῆς ἑλληνικῆς ἐκτάκτου πρεσβείας, ἥτις θὰ ἐκόμιζεν εἰς αὐτὸν τὸν Μεγαλόσταυρον εἰς ἀνταπόδοσιν τοῦ Ἰμτιγιάζ. Τὴν ὑψηλὴν θέλησιν τοῦ Σουλτάνου ἐπεφορτίσθη νὰ πραγματοποιήσῃ ὁ παρ' ἡμῖν ἀντιπρόσωπός του, ὅστις καὶ μεταβὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ κ. Τρικούπῃ ἐπεθύμει νὰ μάθῃ ἂν ἠδύνατο ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ ἀναβάλῃ τὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν μετάβασιν τῆς ἐκτάκτου πρεσβείας. Ὁ δὲ κ. Τρικούπης, μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν εὐστοχίας καὶ παρρησίας, — Ὄχι μόνον δυνάμεθα, ἀλλὰ καὶ ἐπιθυμοῦμεν τοῦτο, ἀπήντησε πρὸς τὸν βέην.

Τὴν τοιαύτην ἀπάντησιν, ἔσπευσε, κατὰ τὰς πληροφορίας ἡμῶν, ὁ τοῦρκος πρεσβευτὴς νὰ διαβιβάσῃ τηλεγραφικῶς εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Γιλδίζ, ἀλλ' ἀντὶ νὰ θεωρηθῇ αὕτη ὡς ἐπιτυχία διπλωματικὴ καὶ ἱκανοποιοῦσα τὴν βούλησιν τοῦ Σουλτάνου, ἐξελήφθη—καὶ δικαίως—ὡς ἐπιτυχὴς εἰρωνεία καὶ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ ἀνάκλησις τοῦ ἀτυχοῦς πρεσβευτοῦ.

100,000 ΔΡΑΧΜΑΙ ΤΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ

Νέαν ἔκπληξιν παρουσίασε πάλιν χθὲς ὁ κ. Γρηγοράκης εἰς τὸ ἀρκετὰ συγκεκινημένον ἤδη κοινόν. Χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸν κ. Γρηγοράκην, ἔφερεν ὁ υἱός του 100,000 δραχμάς, οὗτος δὲ τὰς ἔδωκεν εἰς τὸν κεντρικὸν ταμίαν κ. Καλογερῆν εἰπὼν ὅτι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ ἔλλειμμα καὶ τὸν παρεκάλει νὰ τὰς λάβῃ καὶ τὰς τοποθετήσῃ εἰς τὸ ταμεῖον, χωρὶς νὰ κάμῃ λόγον περὶ τούτου. Ὁ κ. Καλογερῆς ὅμως ἀνέφερε τὸ γεγονὸς παραχρῆμα εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὅστις διέταξεν ἵνα τὰ μὲν χρήματα δεχθῶσιν, βεβαιώσῃ δὲ παρευθὺς ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ τὸ γεγονός. Ὁ κ. Καλογερῆς παρέλαβε τὰς 100,000 δραχμῶν συνισταμένας εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ ἄλλα χρυσᾶ νομί-

σματα, ὁ δὲ εἰσαγγελεὺς κ. Καρατζᾶς κατῆλθεν εἰς τὸ ταμεῖον καὶ ἐβεβαίωσε τὸ νέον ἔλλειμμα.

Κατόπιν συνετάχθη πρωτόκολλον, δι' οὗ ὁ κ. Γρηγοράκης κατέθεσε τὰς 100,000 δραχμῶν, καὶ ἐπιφυλάσσεται νὰ λάβῃ ὀπίσω τὰ χρήματα ταῦτα ἂν δὲν εὑρίσκετο ἔλλειμμα. Εἶνε ὅμως ἀναμφισβήτητον πλέον ὅτι ἡ διαχείρισις τοῦ κ. Γρηγοράκη παρουσίασεν ἔλλειμμα, ὅπερ τὸ κατατεθὲν ποσὸν δὲν θέλει ἐπαρκέσει νὰ τὸ καλύψῃ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΠΩΣ ΕΧΕΙ Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΦΕΡΙΔΟΥΝ ΒΕΗ

Μετὰ τὴν καταδίωξιν τοῦ Μητροπολίτου Καστορίας καὶ ἔπειτα κατὰ τὴν παῦσιν τοῦ Μητροπολίτου Σερρῶν ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Γιλδίζ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, ὁπότε οὗτος ῥητῶς ἐδήλωσε τῷ Φεριδοὺν βέῃ, ὅτι ἡ Πύλη παραγνωρίζει καθ' ὁλοκληρίαν τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι ἡ διαγωγὴ τῆς Πύλης ἀπέναντι τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, ἰδίως ἐν Μακεδονίᾳ, κατέστη ἀφόρητος, οὐδόλως δὲ ἐκ ταύτης δύναταί τις νὰ ἐξαγάγῃ, ὅτι ἡ Τουρκία πράγματι ἐπιθυμεῖ φιλικὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεις. Μεθ' ὅλα ταῦτα ὅμως ἡ Ἑλλὰς ἐννοεῖ νὰ ἐμμείνῃ ἐν τῇ εἰρηνικῇ πολιτικῇ αὐτῆς, μηδαμῶς σκεπτομένη οὔτε περὶ ἐπαναστάσεως, οὔτε εἰς ἄλλο τι μέτρον βίαιον νὰ προβῇ, ἀρκουμένη ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Πύλης. Ἡ γλῶσσα τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ συνδιαλέξει ταύτῃ μετὰ τοῦ Φεριδοὺν βέη ὑπῆρξεν αὐστηρὰ καὶ εὐκρινής, βραδύτερον δὲ καί τινες ἄλλοι ἐνταῦθα πρεσβευταὶ παρέστησαν εἰς αὐτὸν ὅτι πράγματι τὰ διαβήματα τῆς Τουρκίας ἐν Μακεδονίᾳ ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε δύσκολον ἦτο νὰ μὴ παραγάγωσιν ἀνωμαλίαν τινά.

Ταῦτα πάντα διεβίβασεν ὁ Φεριδοὺν βέης εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν μακρᾷ ἐκθέσει του, τῆς ὁποίας ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ἀνάκλησίς του, ἀνασταλεῖσα ὅμως ἔπειτα.

24 'Απριλίου.

Χθὲς ἐγένετο ἡ κηδεία τοῦ Μιχαὴλ Παπαρρηγοπούλου. Εἰς τὴν κηδείαν ταύτην παρῆσαν ἔτι πλεῖστοι ἀνώτατοι ὑπάλληλοι, ἐκ τῶν ὑπουργῶν τινες καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὡς φίλος τῆς οἰκογενείας, ὅστις ἀφοῦ ἤκουσεν ἐν τῇ 'Αγίᾳ Εἰρήνῃ τὴν νεκρόσιμον ἀκολουθίαν, συλλυπηθεὶς τῇ οἰκογενείᾳ, ἀπεχώρησε, καὶ μόνος, διὰ τῆς ὁδοῦ Καλαμιώτου κλ. μετέβη πεζῇ εἰς τὴν οἰκίαν του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 23 'Απριλίου.

Η ΛΙΤΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΤΑΦΙΩΝ

Εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἔνθα ἱερούργει ὁ πρώην Κεφαλληνίας κ. Κομποθέκρας, εἶχον προσέλθει ἅπασαι αἱ ἀρχαί. Ὁ Πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. . .

23 'Απριλίου.

. . . Εὐτυχῶς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπιληφθεῖσα δραστηρίων διαπραγματεύσεων ηὐτύχησε νὰ ἐπιτύχῃ, ὅπως ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις τροποποιήσῃ τὴν περὶ τῶν ἑλληνικῶν οἴνων ἀπόφασιν αὐτῆς, πρὸς τοῦτο δὲ συνέτρεξεν ἡ περίστασις τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐξ 'Αλγερίας οἴνων, εἰς οὓς ἐπετράπη νὰ περιέχωσιν οἰνόπνευμα μέχρι 13 ἐπὶ τοῖς %.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 25 'Απριλίου.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ.

'Εν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 22 'Απριλίου 1888.

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως καὶ ἀναπτερώσεως σωφρόνων ἐλπίδων ἐπληροφορήθημεν τὴν τελευταίαν εὐσταθῆ στάσιν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τῆς Ὑψηλῆς Πύλης.

'Εκ τοῦ προχθὲς δημοσιευθέντος ὑπὸ τῆς τουρκικῆς ἐφημερίδος «Σααδὲτ» ἄρθρου περὶ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων πείθεταί τις ὅτι ἡ ἀξιοπρεπὴς στάσις, ἣν οἱ πάντες ἀνεμένομεν παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη θέλει φέρει τὰ ποθητὰ ἀποτελέσματα· εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν Σουλτάνον ἐποιήσατο ἰδίᾳ αἴσθησιν ἡ στάσις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ὑπὸ φόβου δὲ ὡς συνήθως καταληφθεὶς μετεκαλέσατο τὸν τῆς 'Αγγλίας πρεσβευτήν, οὗ τὴν γνώμην ἐζήτησε περὶ τοῦ πρακτέου. Ἂν αἱ πληροφορίαι, ὡς πιστεύω, εἶνε ἀληθεῖς, ὁ Οὐάϊτ συνέστησε συμβιβαστικὴν στάσιν καὶ εὐλάβειαν πρὸς τὰ καθεστῶτα. Δὲν ὑπάρχει ἄλλως τε ἀμφιβολία, ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ Χαμὶτ περισσότερον ἡ 'Αγγλία ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποφύγῃ τὸν πόλεμον μετὰ τῆς Ρωσσίας καὶ Τουρκίας, ὃν ἔχει λόγον νὰ προβλέπῃ ἡ 'Αγγλία ὡς ἐνδεχόμενον, εἴ ποτε εἶχον δεινωθῆ αἱ μεταξὺ Πατριαρχείου σχέσεις.

Οὕτω φαίνεται τό γε νῦν μετριοπαθέστεραι κρατοῦσαι ἐν Γιλδὶζ σκέψεις· εἰς τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἄκαμπτον ἐπιμονὴν τοῦ κ. Τρικούπη ἀπόκεινται τὰ περαιτέρω μέχρις ὁριστικῆς διακανονίσεως.

30 'Απριλίου.

Χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Maudet, τέως ἐν Λαυρείῳ πρόξενος, ὅστις ἐπαύθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐπεσκέφθη τὸν πρίγκηπα τοῦ 'Ορλεὰνς κατὰ τὴν ἐκ Λαυρείου διάβασίν του.

25 'Απριλίου.

Μετὰ τῆς δεούσης μεγαλοπρεπείας ἐγένετο χθὲς τὴν νύκτα ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως ἐν τῇ Μητροπόλει Ἐπὶ τῆς ἐν τῇ πλατείᾳ αὐτῆς ἐξέδρας ἀνῆλθον ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί. Χάρις εἰς τὴν ἀπαγορευτικὴν ἀστυνομικὴν διάταξιν, πυροβολισμὸς δὲν ἐρρίφθη, ὡς ἄλλοτε, σχεδὸν οὐδείς· τοὐναντίον τὰ πυροτεχνήματα ἦσαν ἄφθονα, κατελάμπετο δὲ ὁλόκληρος ἡ πλατεῖα ὑπὸ τῶν βεγγαλικῶν φώτων, τῶν καιομένων ἐκ τῶν ἐξωστῶν τῶν κύκλῳ οἰκιῶν.

26 'Απριλίου.

'Επὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἐτελέσθη χθὲς τὴν 10 π. μ. ὥραν ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως δοξολογία, ἐν ᾗ παρευρέθησαν ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, καὶ ἅπασαι αἱ δημοτικαί, στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί.

ΕΟΡΤΑΙ ΠΑΣΧΑ

Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ πληρεστάτης τάξεως διεξήχθησαν τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου καὶ χθὲς ἡ τελετὴ τῆς 'Αναστάσεως καὶ ἡ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ἐπίσημος δοξολογία. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς τελετὰς παρῆσαν ἐν στολῇ ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς τὸ διπλωματικὸν σῶμα, ἄπειροι δὲ ξένοι ἐκ τῶν ἐπισκεπτομένων τὰς 'Αθήνας.

GREEK FINANCE

A correspondent at Athens gives us details of the great financial scandal in Greece, briefly alluded to in recent telegrams. M. Tricoupis, the Premier and Minister of Finance, has suddenly found himself the happy possessor of a national balance of six millions of francs, at a time when he was assured that the Treasury was almost empty. He had, indeed, all along refused to accept this assurance, as he knew that the finances were in remarkably good order. But his Budget calculations and the returns of the public cashier could never be made to agree. The cashier invariably protested that there was next to nothing in hand; and at one time the available public resources of Greece seemed to have sunk to less than the price of a good dinner. The Minister grew suspicious, and one day he literally, as well as

figuratively, got up very early in the morning and appointed a committee of investigation. The committee awaited the cashier's arrival, and demanded his keys. They were given up, not without reluctance, the safes were opened, and there, snugly stowed away, were found the missing balances in millions upon millions of specie and bank-notes. The first discovery was one of six millions, and, according to the information of our Correspondent, three millions more have now seen the light. The cashier had a highly original excuse-he wished to give M. Tricoupis a pleasant surprise. He has achieved that object. There is, however, some reason to believe that he is in league with the Opposition, and that, if he could have had his way, the surprise would have been reserved for the moment of their coming into office. M. Tricoupis would have gone out as a financial failure, and the Opposition would have come in to produce a brilliant surplus as with the touch of a magic wand. The Opposition journals had predicted a deficit, and their prediction tallied with the amount stored up in the strong rooms. The East of Europe is to be envied the freshness of its second youth. We can do many things with surpluses in this part of the world, but we are unequal to feats like these. To parallel the situation in our own experience, we must imagine Mr. Goschen challenged to produce his surplus, and, after a desperate search, finding it in the strong box of a Safe Deposit Company. The shade of Hadjipetros must smile appeased on the Grecian land.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Ἀπριλίου.

Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 2 Μαΐου δημο-

σιεύει τὸ ἑπόμενον ἄρθρον, εἰκονίζον πιστῶς τὴν μεταξὺ τῶν δύο ὁμόρων χωρῶν πολιτικὴν κατάστασιν.

«Ἀπό τινος χρόνου διάφορα ὄργανα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου ἀναφανδὸν κατηγοροῦσι τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὅτι ὑποκινεῖ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Κρήτῃ στασιαστικὰς ταραχάς, ὅπως ἐκ τῶν σημείων τούτων γεννήσῃ τῇ Πύλῃ στενοχωρίας. Ἡ κοινὴ πηγὴ τῶν τοιούτων διαδόσεων εὑρίσκεται ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔνθα συνετελέσθη κατ' αὐτὰς ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις λυπηρά τις φρονημάτων μεταβολή. Ἐνῷ μέχρι τοῦδε ὁ Σουλτάνος καὶ ἡ Πύλη ἐνεπνέοντο ὑπὸ τῶν ἀρίστων πρὸς τὴν Ἑλλάδα διαθέσεων καὶ αἱ σχέσεις τῶν δύο ὁμόρων κρατῶν χάρις εἰς τὴν φιλειρηνικὴν κατ' εὐθεῖαν πολιτικὴν τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη κατέστησαν ἐπὶ τοσοῦτον ἐγκάρδιοι, ὥστε ἐδικαιολογεῖτο ἡ ἐλπίς, ὅτι ὅσον οὔπω ἤθελον ἐξομαλυνθῇ τὰ διάφορα μεταξὺ αὐτῶν πρὸ πολλοῦ ἐκκρεμῆ ζητήματα, ἐσχάτως πάλιν ἀφυπνίσθη ἡ ἀρχαία τῆς Πύλης δυσπιστία, ἐξωθήσασα αὐτὴν εἰς σημαντικὰς ἐνισχύσεις τῶν ἐν Μακεδονίᾳ στρατευμάτων καί, ὅπερ χεῖρον, εἰς σκανδαλώδεις ἐπιθετικὰς καταδιώξεις τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Εἰ καὶ πᾶν μέσον μετῆλθεν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις πρὸς καταπολέμησιν τῆς δυσπιστίας ταύτης, δυστυχῶς οὐδὲν ἔσχον ἀποτέλεσμα αἱ προσπάθειαι αὗται, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἀθηνῶν ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ ποιήσηται σοβαρὰς παραστάσεις ἐν Κωνσταντινουπόλει· οὕτω δὲ διατελοῦσιν αἱ σχέσεις σήμερον λίαν τεταμέναι.

Χωρὶς νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ ζήτημα, ἂν ἡ Πύλη δὲν ἐγένετο θῦμα ξένης ἐπιβούλου ἐπιρροῆς, ὀφείλομεν διὰ πάσης δυνάμεως νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι ἡ αἰφνιδία αὕτη μετατροπὴ τῶν διαθέσεων τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ προὐκλήθη ἢ δικαιολογεῖται ὑπὸ τῆς διαγωγῆς τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Αὕτη νῦν ὡς καὶ πρότερον κατέχεται ὑπὸ τῆς πεποιθήσεως, ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτοῦσι τὴν διατήρησιν τοῦ Statu quo καὶ ὅτι ἡ ἔκρηξις σοβα-

ρωτέρων κινημάτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ δὲν εἶνε ἐπιθυμητὴ εἰς τὴν ἐν μέσῳ τῆς οἰκονομικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀναδιοργανώσεως εὑρισκομένην νῦν Ἑλλάδα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 29 Ἀπριλίου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἰς ἀξιέπαινον καὶ αὐστηρὸν μέτρον προέβη διὰ διαταγῆς του κοινοποιηθείσης εἰς τὰ διάφορα σώματα τοῦ ἐνταῦθα στρατοῦ. Πληροφορηθὲν ὅτι τῶν ἀξιωματικῶν τινες φοιτῶσιν εἰς τὰ χαρτοπαικτεῖα ἐξέδωκε διαταγήν, δι' ἧς ἀπειλεῖ τοὺς τυχὸν συλληφθησομένους ἐν τοῖς καταγωγίοις τούτοις μὲ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἐκ τῆς θέσεώς των. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐξ ἑκάστου σώματος διώρισεν ἀνὰ ἕνα ἀνώτερον ἀξιωματικόν, διὰ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν πραγματικὴν τοῦ σωστικοῦ τούτου μέτρου τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ ἐγνωσμένη ἀκαμψία τοῦ κ. Τρικούπη θέλει παραγάγει ἀποτελέσματα.

26 Ἀπριλίου.

Ἡ ἀπουσία τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἐγένετο ἀφορμὴ μιᾶς ἀγαθῆς πράξεως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἡμετέρου βασιλέως. Θὰ ἦτο σκληρὸν ἂν παρετάσσοντο ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος μέχρι τῆς πλατείας τῆς Μητροπόλεως οἱ δυστυχεῖς στρατιῶται ἐκτιθέμενοι εἰς τὴν βροχὴν καταλειπόμενοι ἐν τῷ βορβόρῳ ἐπὶ ὥρας καὶ στερούμενοι τῆς ἐν τοιαύταις ἡμέραις ὀφειλομένης ἀναπαύσεως. Ὑπὸ τοιούτων σκέψεων ἀγόμενον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀφῆκε τοὺς στρατιώτας του εἰς τὴν ἡσυχίαν των ἢ εἰς τὴν διασκέδασίν των, παραχωρῆσαν εἰς αὐτοὺς τὴν χάριν ταύτην ὡς ἐλεημοσύνην ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Πάσχα.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 27 Ἀπριλίου.

Πλὴν τῶν γνωστῶν ἤδη δήμων τῆς Πελοποννήσου, ἐφ' ὧν θέλει διέλθει ἡ νέα σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Μύλων – Καλαμῶν, καὶ τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῶν δήμων Σκυλλοῦντος καὶ Ἄρνης, ἐν ἐκτάκτῳ

συνεδριάσει ἐπίσης, ἐψήφισαν συγχαρητήρια τῷ κ. πρωθυπουργῷ διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως. Ὡσαύτως καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀνδριτσαίνης ἐψήφισεν ἐν ἐκτάκτῳ συνεδριάσει θερμὰ εὐχαριστήρια πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως, ἐκφράζον συνάμα τὴν εὐχήν, ὅπως ταχέως πραγματοποιηθῇ καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς γραμμῆς Πύργου — Καλαμῶν.

30 Ἀπριλίου.

Χθὲς ἐγένετο συνεδρίασις τῆς ἐπὶ τῆς Βαλλιανείου βιβλιοθήκης ἐπιτροπῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

THE STANDARD, May 1, 1888.

The explosion which Europe has so long been looking for in the Balkan Peninsula is far more likely to take place in Macedonia than in Bulgaria, in Roumania, or in Servia. Greece can at least boast what none of those other kingdoms and Principalities possess — an able, far — seeing, and courageous Statesman. M. Tricoupis, the Prime Minister of king George, is not only much the most capable politician between the Danube and the Aegean; he is a man who would have achieved distinction and asserted for himself a commanding position in any free community. M. Tricoupis is once again interesting himself very actively in the Hellenic Question, in so far as the Hellenic Question asks to be heard in Macedonia, and clamours for an answer in Crete Conflicting accounts have reached the public of the condition of things in that Island. The Cretan Question, however, cannot be severed from the Macedonian Question; for Greek Statesmanship has always to face the contingency of the Hellenic Kingdom on the mainland suddenly finding itself,

once and for all, hemmed in by a Power very different in cohesion and capacity from Turkey. So long as the Sultan remains master of Macedonia — and not only master of Macedonia but real Suzerain in Bulgaria and what people have always chosen to call Eastern Roumelia — Greece can afford to wait with open hands, in the hope that the ripening pear may fall into its clutches. But a strong Bulgaria, having mass and force enough to attract Macedonia towards it, would be for the Hellenic Kingdom a death-blow to hopes long and passionately cherished. For our part, we cannot but think that the aspirations of Greece in that direction are a dream that can never be realised; for either Macedonia will retain its present nominal dependence on the Sultan, or will slowly, but surely, gravitate towards some larger State, of which Bulgaria will be the nucleus, or, in the event of a general scramble, might be divided among certain Powers, one of which would be Austria. If Greece got any portion, it would be an infinitesimal portion; and it would be the last bit of territory acquired by an aspiring people. Not unnaturally, however, these are not the views that obtain acceptance at Athens; nor to they represent the speculative arrangements that have long fomented in the active and intrepid brain of M. Tricoupis.

GREECE AS SHE NOW IS

Mr. Tricoupis is the Premier of Greece, and he is one of the most remarkable statesmen of modern times. If he were in a great country like Germany, England or Russia he would hold such a position as Bismarck now holds. He has

done wonders for Greece, and it is by his special wish that I am sent to America to better Grecian trade relations with the United States. Mr. Tricoupis is the son of a very illustrious man of the Grecian revolution. He was Secretary to the Grecian Legation at London, where his father was Minister, and it was oratorical powers that first gave him prominence in the Grecian Chamber. He is well known throughout Europe, and he is thoroughly trusted by the Greeks. He is also the Minister of Finance, and his political move in reducing the number of deputies from 250 to 150 was quite as remarkable as would be the persuading the 325 members in your House of Representatives to reduce their number to 175.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 29 Ἀπριλίου.

ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἡ εἴδησις περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους πρέπει νὰ χαιρετισθῇ μετ' ἰδιαιτέρας ἀγαλλιάσεως ὑπὸ τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου. Διότι διαβλέπει τις ἐν τῇ ἀνδρικῇ ταύτῃ ἀποφάσει τοῦ κ. Τρικούπη, ὅλην τὴν χαλυβδίνην ἐπιμονὴν τοῦ ἀνδρός. Ὅτε κατώρθωσε νὰ λάβῃ ἀνὰ χεῖρας τὴν ἄκραν τοῦ μίτου, ὅστις ὡδήγησεν αὐτὸν εἰς τὸν λαβύρινθον τῆς διαχειριστικῆς τοῦ δημοσίου θησαυροῦ σαπρίας, δὲν ἠρκέσθη εἰς τὴν φρικώδη ἀνακάλυψιν τοῦ Μινωταύρου τῆς καταχρήσεως, ἀλλ' ἠθέλησε καὶ νὰ τὸν ἐξαλείψῃ διὰ παντός.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἣν ὑπὸ τὴν προεδρείαν του διὰ βασ. διατάγματος συνιστᾷ ἀπαρτίζεται ἐκ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων. Διότι ἐν μέσῳ τοῦ τόσου θορύβου, ὅστις ἐγένετο διὰ τὰς ἐν τῷ Κεντρικῷ ταμείῳ καταχρήσεις, οὐδεὶς ἐσκέφθη ἢ μᾶλλον πάντες

ἐλησμονήσαμεν τὰ ὡς διὰ μαγείας κενωθέντα ἀλληλοδιαδόχως στρατιωτικὰ ταμεῖα. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἠδυνήθη νὰ λησμονήσῃ τὴν ἀηδίαν καὶ τὴν πικρίαν, ἣν ἐπότισαν αὐτόν, ὡς ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, τὰ πετάξαντα ταμεῖα τῶν ταγμάτων καὶ ἐννοεῖ νὰ ἐπεκταθῇ καὶ συστηματοποιηθῇ ὁ ἔλεγχος μέχρι καὶ τῆς στρατιωτικῆς διαχειρίσεως.

Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δὲν θὰ ἀσχοληθῇ μόνον περὶ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς τοῦ Κράτους ὑπηρεσίας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 2 Μαΐου.

Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν στατιστικὸν πίνακα, κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον συνελήφθησαν 275 φυγόδικοι καὶ προσῆλθον ἑκουσίως εἰς τὰς ἀρχὰς 15. Φυγόποινοι δὲ συνελήφθησαν 268 καὶ προσῆλθον 88, ἤτοι παρεδόθησαν ἐν ὅλῳ 690. Τὸν Ἰανουάριον οἱ συλληφθέντες καὶ προσελθόντες φυγόποινοι καὶ φυγόδικοι ἀνῆλθον εἰς 309, τὸν δὲ Φεβρουάριον εἰς 415, ἐνῷ τὸν Μάρτιον διὰ δραστηριωτέρας καταδιώξεως, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς 690. Ἐν συνόλῳ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τριμηνίαν συνελήφθησαν 1,414 φυγόποινοι καὶ φυγόδικοι, ὅπερ μαρτυρεῖ λίαν ἐπαινετὴν πρόνοιαν τοῦ ὑπουργείου καὶ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

JOURNAL DES DÉBATS, 11 Mai, 1888.

Au reste, grâce à M. Tricoupis, qui trouve le temps, malgré ses nombreux ministères, d'être un peu son propre préfet de police, la justice athénienne pourra prendre une éclatante revanche. M. Tricoupis vient de constater, de ses propres yeux, qu'un haut fonctionnaire du ministère des finances, le trésorier central, «omettait» de porter sur les exercices budgétaires 6 millions de francs, qui ont été trouvés, comme

par hasard, dans un coffrefort égaré où personne n'avait l'idée de jeter les yeux. Grand scandale; arrestation bruyante de plusieurs personnages de marque, et, par surcroît, fureurs de l'Opposition qui considère ce fait comme un stratagème imaginé par le gouvernement pour se débarrasser de deux employés mal pensans. Quoi qu'il en soit, les deux inculpés, M. M Christos Vlakhanis et Panagiotis Grigorakis, ont été, sans retard, malgré leurs protestations violentes, mis en prison, et le premier ministre, qui n'entend pas la plaisanterie en matière de finances, poussera vivement leur procès.

LE TEMPS, 3 Mai, 1888.

Faut-il accuser la Russie de cette demirupture de la politique énergique et presque menaçante que M. Tricoupis vient d'inaugurer à l'égard de la Turquie? Faut-il croire, comme l'affirment les journaux anglais, qu'à l'époque où M. de Nélidof fit à Athènes un voyage remarqué ce diplomate venait sonder le cabinet grec sur ses intentions, aiguiser ses appétits, lui promettre, en quelque sorte, l'appui du tsar, dont la Bulgarie s'était montrée si indigne? La Grèce ne peut-être satisfaite de l'état de choses qui règne dans la péninsule des Balkans depuis le coup d'Etat le Philippopoli, depuis les victoires de la principauté sur la Serbie. La Grèce ne peut assister avec indifférence à la formation, dans le nord de cette presqu'île dont elle occupe le midi, d'un Etat étendu, appelé, semble-t-il, à se consolider progressivement. Rien d'étonnant si, au premier encouragement d'une puissance étrangère, M. Tricoupis a tenu à faire une affaire de la destitution du métropolitain orthodoxe de Serres.

ΩΡΑ, 2 Μαΐου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν παρετέθη ἐν τῇ ἐν Πατησίοις ἐξοχικῇ ἐπαύλει τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Α. Αὐγερινοῦ ἄριστον ἐπὶ τῇ πρώτῃ Μαΐου, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοί, τινὲς τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 2 Μαΐου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝῌ

... Ἐν τῷ ἑλληνικῷ προξενείῳ καλλιτεχνικῶς διηυθετημένῳ, οἱ ἐγκριτώτεροι τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν συνηθροίσθησαν καὶ προσφωνήσεις καὶ ἀδελφοσύνη. Θαυμαστὸς καμπανίτης καὶ ἀκένωτος φιλοδωρία ἐξηρέθιζε τὴν ζωηρότητα· ἐνῷ ἐπὶ ἐκτενοῦς ἰκριώματος ἡ μουσικὴ τοῦ ἰταλικοῦ ἐνταῦθα πολεμικοῦ, εὐγενῶς παραχωρηθεῖσα, ἀνέκρουε τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον καὶ προὐκάλει ἀπὸ μυρίων στομάτων ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τοῦ βασιλέως, τοῦ Τρικούπη.

3 Μαΐου.

Χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας κ. Χάγγαρτ.

3 Μαΐου.

Χθὲς περὶ τὴν ἑνδεκάτην πρὸ μεσημβρίας ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν βέης, παραμείνας ἐπὶ δύο ὁλοκλήρους ὥρας. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐπεσκέφθη τὸν κ. Τρικούπην ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας κ. Χάγγαρτ, καὶ ὁ κ. Οὐΐτακερ διευθυντὴς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἀγγλογαλλικῆς ἐφημερίδος «Ἀνατολικοῦ Κήρυκος».

—

ΕΝ ΤΗ ΕΞΟΧΙΚΗ ΕΠΑΥΛΕΙ ΤΟΥ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Μεταξὺ τῶν προσερχομένων διεκρίνετο ὁ κ. πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐκτάκτως εὔθυμος μὲ ὡραῖα ῥόδα εἰς τὰς χεῖρας καὶ πλημμύραν μειδιαμάτων καὶ χαριτολογιῶν εἰς τὰ χείλη.

Ὁ ΡΩΜΗΟΣ, ἑβδόμη τοῦ Μαΐου.

Ἐκεῖνος ὁ Τρικούπης μᾶς 'μπῆκε μὲς 'στὴ μύτη,
ἐκεῖνος ὁ Τρικούπης μᾶς ἔδωσε 'στ' αὐτιά,
δὲν θέλει κάθε βράδυ ν' ἀφίνωμε τὸ σπῆτι
καὶ μᾶς ἀπαγορεύει νὰ παίζωμε χαρτιά.
Δὲν θέλει πιὰ 'στῆς Λέσχαις ὁ ἥλιος νὰ μᾶς βλέπῃ,
γιατὶ αὐτὸ καθόλου εἰς τὸ σπαθὶ δὲν πρέπει.

Ἐκεῖνος ὁ Τρικούπης μᾶς ἔκοψε 'στὴ γλύκα,
γιὰ τοὺς σπαθάτους βγάζει φιρμάνι φοβερό,
ἀλλ' οὔτε νύφη 'βρίσκω τοὐλάχιστον μὲ προῖκα,
κι' ἡ νύφαις ἐχαθῆκαν σὲ τοῦτο τὸν καιρό.
Προστάζει νὰ κυττάζω τοὺς τοίχους τοῦ σπητιοῦ,
καὶ πᾶνε μὲ τῆς νύφαις κι' ἡ ντάμαις τοῦ χαρτιοῦ

Διαταγὴ μεγάλη καὶ τὰ σκυλιὰ δεμένα...
ἀντίο, τράπουλά μου, δὲν ἔχει πιὰ χαρτιά !...
καὶ ἤλπιζα νὰ βγάλω ἐκεῖνα τὰ χαμένα,
ἂν μ' ἄφιναν νὰ παίξω ἀκόμη μιὰ νυχτιά
Ἀλλ' ὅμως ὁ Τρικούπης τὸ ἔχαμε γιὰ πίκα,
καὶ μ ἔκοψε 'στὴ μέση κι' ἀπάνω εἰς τὴ γλύκα.

Χωρὶς τραπέζι τζόγου, χωρὶς χαρτιὰ 'στὸ χέρι,
κανένας στρατιώτης σωστὸς δὲν ὑποφέρει,
καὶ ἂν δὲν ἐπιτρέψῃς νὰ παίζω κἂν μιὰ σχόλη,
μὰ τὸ σταυρό, Τρικούπη δὲν πέρνομε τὴ Πόλι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 30 Ἀπριλίου 1888.

Η «ΣΗΜΑΙΑ» ΠΕΡΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Τὸ ἡμιεπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου, ἐκ τῆς τελευταίας φάσεως τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων λαβὸν

τὸ ἐνδόσιμον, μακρὸν ἐδημοσίευσε περὶ Μακεδονίας καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν ἐνδιαφερομένων κρατῶν ἄρθρον. Ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς φρονεῖ ὅτι ἡ προσεχὴς ἔκρηξις ἐν Ἀνατολῇ θὰ προέλθῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκ Μακεδονίας, ἐπάγεται δέ:

Ἡ Ἑλλὰς δύναται τοὐλάχιστον νὰ καυχηθῇ διότι ἔχει, ὅ,τι οὐδὲν τῶν ἄλλων βασιλείων καὶ ἡγεμονιῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου, ἱκανόν, ὀξυδερκῆ καὶ θαρραλέον πολιτικὸν ἄνδρα. Ὁ κ. Τρικούπης, ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ βασιλέως Γεωργίου, δὲν εἶνε μόνον ὁ ἱκανώτατος πολιτικὸς μεταξὺ Δουνάβεως καὶ τοῦ Αἰγαίου, εἶνε ἀνὴρ ὅστις θὰ διέπρεπε καὶ θὰ ἠξίου τὴν ἀρχηγίαν ἐν πάσῃ ἐλευθέρᾳ πολιτείᾳ. Ὁ κ. Τρικούπης δραστικώτατα καὶ πάλιν μεριμνᾷ περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, καθόσον τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα ἀπαιτεῖ ἀκρόασιν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἀξιοῖ ἀπάντησιν ἐν Κρήτῃ.

Ἐνόσῳ ὁ Σουλτάνος μένει κύριος ἐν Μακεδονίᾳ, — καὶ οὐ μόνον κύριος ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλὰ πραγματικὸς ἐπικυρίαρχος ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ τῇ Ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ, — ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ περιμένῃ μὲ ἀνοικτὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι ὁ ὥριμος καρπὸς θὰ πέσῃ εἰς τὸ στόμα της. Ἀλλ' ἰσχυρὰ Βουλγαρία, ἀρκετὸν ὄγκον καὶ σθένος ἔχουσα ὥστε νὰ ἐφελκύσῃ τὴν Μακεδονίαν πρὸς ἑαυτήν, θὰ ἦτο διὰ τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον θανάσιμον τραῦμα εἰς μακροχρονίους καὶ προσφιλεῖς ἐλπίδας. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ φρονῶμεν, ὅτι αἱ ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶνε ὄνειρον, οὐδέποτε μέλλον νὰ ἐπαληθεύσῃ· διότι εἴτε ἡ Μακεδονία θὰ τηρήσῃ τὴν νῦν ἀπὸ τοῦ Σουλτάνου ἐξάρτησίν της, εἴτε βραδέως καὶ ἀσφαλῶς θὰ πέσῃ εἰς χεῖρας μεγαλειτέρου Κράτους, πυρῆνα ἕξοντος τὴν Βουλγαρίαν, ἢ ἐν περιπτώσει γενικοῦ πολέμου δυνατὸν νὰ διαμερισθῇ μεταξὺ ἐνίων Δυνάμεων, ὧν μιὰ ἔσται ἡ Αὐστρία. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς λάβῃ τότε μερίδα, ἡ μερὶς αὕτη θὰ εἶνε τὸ ἀπειροστημόριον, καὶ θὰ εἶνε τὸ ἐλάχιστον τεμάχιον ἐδάφους τὸ προσκτηθὲν ὑπὸ λαοῦ φιλοδόξου. Οὐχὶ ἀπεικότως ὅμως τοιαῦται σκέψεις δὲν γίνονται ἀσπασταὶ ἐν Ἀθή-

ναις, οὐδ' εὑρίσκουσι χάριν ἐν τῇ φιλεργῷ καὶ ἀτρομήτῳ διανοίᾳ τοῦ κ. Τρικούπη.

10 Μαΐου.

Καὶ ἰδιαίτερον ἐκ Βιέννης τηλεγράφημα πρὸς τὸ ῥωμαϊκὸν «Δίκαιον», ὁ κ. Τρικούπης ἔδωσε τὰς πλέον ὡρισμένας καὶ σαφεῖς ὁδηγίας ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ ἐν Μοναστηρίῳ Ἕλληνος προξένου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 10 Μαΐου.

Πονηραὶ ἡμέραι ἀνέτειλαν διὰ τοὺς χωροφύλακας. Αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν ἠλαττώθησαν κατὰ πολύ, καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν δὲν βλέπουσι τοῦ λοιποῦ οὐδένα λόγον ὑφιστάμενον, ὅπως παρατείνωσι περαιτέρω ἐν τῷ σώματι βίον ἀβίωτον. Καὶ σωρηδὸν ἀπευθύνουσιν αἰτήσεις πρὸς ἀπαλλαγήν, αἵτινες ἐννοεῖται ὅτι γίνονται δεκταὶ λίαν προθύμως. Καθ' ὅτι ὁ κ. Τρικούπης φαίνεται φρονεῖ ὅτι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν χωροφυλάκων δύνανται ἀξιόλογα νὰ ἐκτελέσωσιν οἱ ὁπλῖται τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς μὲν προθυμίας, μετὰ πλείονος δὲ ἀφιλοκερδείας, ὅπερ δὲν κρίνεται τοσοῦτον ἐπουσιῶδες διὰ τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας ἐν αἷς διάγομεν.

ΩΡΑ, 12 Μαΐου.

Εἰς τὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργικὸν γραμματέα κ. Κ. Παπαλουκᾶν ἀνατέθησαν χρέη γραμματέως παρὰ τῇ ἄρτι συστάσῃ ἐπιτροπῇ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη πρὸς ἀναθεώρησιν, διαρρύθμισιν καὶ συγχώνευσιν πάσης τῆς νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν διοίκησιν, τὴν διαχείρισιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν δημοσίων ἐξόδων κλ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 18 Μαΐου.

Ἀναγινώσκων τὸ ὑπὸ ἡμερομ. 13 τῆς ἐγκρίτου ῥωμαϊκῆς ἐφημερίδος «La Tribuna» εὗρηκα ἐν αὐτῷ κατακεχωρισμένον εὐχάριστον

ἐκ Βερολίνου τηλεγράφημα περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ αὐτῆς· κατὰ τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ὁ κλεινὸς καθηγητὴς Virchow ἐπανακάμπτων εἰς τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσαν ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ταξειδίου, ὅπερ ἐν συνοδίᾳ τοῦ Shliemann ἐπεχείρησεν ἐσχάτως κατὰ τὸν Αὔγουστον εἰς Ἑλλάδα καὶ ἀναλαβὼν τὰς διακοπείσας παραδόσεις του, ἐνώπιον πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου, ὡμίλησε μετ' ἐπαίνων περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτῆς κ. Τρικούπη, θεμένου ὡς εἶπεν, εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν κανονιοφόρον. Τοιοῦτο τὸ τηλεγράφημα ἐν τῇ λακωνικότητι αὐτοῦ, ὅπερ εἰκότως διαθρύπτει τὴν ἐθνικὴν τοῦ Ἕλληνος φιλοτιμίαν, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ σοφὸς καθηγητὴς Virchow ἀπολαύει εὐρωπαϊκῆς φήμης, οἱ δὲ λόγοι αὐτοῦ θέλουσι βεβαίως συντείνει, ἵνα διατεθῇ εὐμενῶς τῇ Ἑλλάδι ἡ κοινὴ γνώμη ἰδίως παρὰ τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Βερολίνου, πιθανῶς δὲ καὶ παρὰ τῇ αὐτοκρατορικῇ αὐλῇ, ἐν ᾗ ὁ Virchow ἀπολαύει ὡς γνωστὸν μεγίστης ὑπολήψεως.

10 Μαΐου.

Ἐπεστράφησαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον οἱ εἰς Λονδῖνον ἀποσταλέντες πρό τινος μαργαρῖται τῆς συλλογῆς τῶν Ζωσιμάδων, ὅπως ἐκτιμηθῶσιν. Ὁ ἐν Λονδίνῳ γενικὸς τῆς Ἑλλάδος πρόξενος, πρὸς ὃν εἶχον ἀποσταλῆ, πληροφορεῖ ὅτι κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ πραγματογνωμόνων εἷς μόνον ἐκ τῶν μαργαριτῶν ὁ σφαιροειδὴς δύναται νὰ ἔχῃ ἀξίαν χιλίων περίπου λιρῶν, πάντες δὲ οἱ ἄλλοι εἶνε ἄνευ ἀξίας.

4 Μαΐου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐγένετο μέλος τῆς ἐν Ρώμῃ Ἰταλικῆς Ἀκαδημείας.

—

Χθὲς περὶ τὴν 4ην μετὰ μεσημβρίαν ἐγένετο ἐν τῷ ὑπουργείῳ

τῶν Οἰκονομικῶν συνεδρίασις τῆς ἐπὶ τῆς Βαλλιανείου βιβλιοθήκης ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Τρικούπη.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 9 Μαΐου

Ὁ ἀξιότιμος κ. Γ. Παπαδιαμαντόπουλος, λοχαγός, ὑπασπιστὴς τοῦ κ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἶχε χθὲς κεκλημένους εἰς Ἀμαρούσιον τὴν ἐξοχήν του καὶ ἐκεῖθεν εἰς Πεντέλην, ὅπου δι' ὄνων φαιδρότατα μετέβησαν, δεκάδας ὅλας φίλων ἰσοτίμων κἀγαθῶν, διαπρεπῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ κράτους καὶ ἄλλων, δημοσιογράφων, λογίων καὶ λοιπῶν, εἰς γεῦμα ὑπὸ τὴν δροσερὰν σκιὰν πρὸς τιμὴν τῆς ἡμέρας, ἥτις συμπίπτει νὰ εἶνε καὶ ἡ ἐπέτειος εἰς τὴν ἐξουσίαν προσκλήσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ Τὸ πνεῦμα καὶ ἡ καλὴ καρδία ἐβασίλευσαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκεῖ καὶ κατέστησαν πολύκοσμον καθ' ὅλας τὰς σημασίας τὸ ἐρημικὸν ἄλλως μέρος τοῦ μοναστηρίου τῶν ἐξόχων καλλονῶν τῆς ἀττικῆς φύσεως. Τὸ γεῦμα ἐγένετο φαιδρότατον. Προπόσεις ζωηραὶ καὶ περικαλλεῖς τὸν λόγον, ὧν αἱ κυριώταται ὑπὲρ πατρίδος, βασιλέως καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Χ. Τρικούπη πεζαὶ καὶ ἔμμετροι ἐξήγειραν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἄλλαι ἐπολλαπλασίασαν τὴν εὐθυμίαν.

10 Μαΐου

Τὸ γραφεῖον τῆς ἐμπορικῆς στατιστικῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν θὰ ἀναδιοργανωθῇ ἐπὶ τὸ τελειότερον συμπληρουμένης πάσης ἐν αὐτῷ ἐλλείψεως, ὅπως ὁ σκοπὸς δι' ὃν ἱδρύθη ἐκπληροῦται ἀνελλιπῶς. Ὁ πρωθυπουργὸς κ Τρικούπης ἀνέθηκεν εἰς τὸν φιλοτίμως διευθύνοντα αὐτὸ κ. Σκιαδᾶν, ὅπως παρασκευάσῃ νομοσχέδιον ρυθμίζον τὸ γραφεῖον κατὰ τὰ ἐν Εὐρώπῃ τοιαῦτα.

10 Μαΐου.

Ἐκλεκτοὶ καὶ τῆς καρδίας φίλοι ἑώρτασαν χθὲς μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἐπέτειον τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀναβάσεως τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Εὐρώπης.

10 Μαΐου.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Μπυτσώφ.

6 Μαΐου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐξορισθεὶς ἐκ Κρήτης ὁπλαρχηγὸς κ. Σκαλίδης, ἐπ' ἀρκε-

τὸν συνδιαλεχθεὶς μετ' αὐτοῦ περὶ διαφόρων ζητημάτων ἀφορώντων τὴν κατάστασιν τῆς νήσου.

11 Μαΐου.

Περὶ τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών, παραμείνας παρ' αὐτῷ περὶ τὰς δύο ὥρας.

10 Μαΐου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας κ. Χάγγαρτ καὶ ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν Ἄγγλος σὶρ Georges Thomas.

12 Μαΐου.

ΠΡΟΠΟΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Κατὰ τὸ ἐν Πεντέλῃ ὑπὸ τοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου παρατεθὲν γεῦμα ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι τοῦ σχηματισμοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη τῆς νῦν Κυβερνήσεως, ὁ συνάδελφος ἀρχισυντάκτης τῆς «Νέας Ἐφημερίδος» κ. Ἰωάννης Κ. Καμπούρογλος, μὴ δυνηθεὶς νὰ παρευρεθῇ, ἐνῷ εἶχε προσκληθῇ, ἀπέστειλε τὴν ἑξῆς ἔμμετρον πρόποσιν ἀναγνωσθεῖσαν μετὰ συγκινήσεως ὑπὸ τοῦ Ἀμφιτρύωνος.

Εἰς τῆς Πεντέλης τὸ βουνὸ τὸ μαρμαροθρεμμένο
'ς τῆς Ἀττικῆς μας τὴ δροσιά, ς' τῆς Κηφισιᾶς τὸ στέμμα.
ἦλθαν καὶ πάλ' οἱ φίλοι του σὲ γεῦμα τιμημένο,
εἰς τῆς Πεντέλης τὸ νερὸ ποῦ πάει τὸ ρέμα ρέμα.

Οἱ φίλοι τοῦ πρωθυπουργοῦ — δυὸ χρόνια τώρα πᾶνε
ἦλθαν νὰ τοῦ γιορτάσουνε τὴ δόξα καὶ τὴ γνῶσι,
καὶ πάλι στὴν ὑγεία του νὰ πιοῦνε καὶ νὰ φᾶνε
καὶ ποιὸς καλλίτερη εὐχὴ νὰ ἰδοῦνε θὰ τοῦ δώσῃ.

Σὰν τῆς Πεντέλης τὸ βουνὸ ἀθάνατος νὰ μείνῃ
σὰν τὸ καθάριο ἡ φήμη του νὰ κελαδῇ νερό της,
καὶ μ' ἔργα τῆς πατρίδος μας τὸ μέλλον νὰ καλλύνῃ
καθὼς ἐβγῆκε Παρθενὼν ἀπὸ τὸ μάρμαρό της.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 14 Μαΐου.

Μία ἐκ τῶν πρωτοτυπωτέρων γελοιογραφιῶν τοῦ «Ἄστεος» ἡ παριστῶσα τὴν προτομὴν τοῦ κ. Τρικούπη κεντημένην ἐπὶ καμβᾶ, ἰδιαιτέρως ἔτερψε τὰς δεσποίνας καὶ δεσποινίδας τῆς πρωτευούσης, ἐκείνας μάλιστα αἵτινες ἐπιτηδεύουσι τὰ χειροτεχνήματα καὶ ἀγαπῶσι τὰ κεντήματα ἀγαπῶσι δὲ συγχρόνως — ἐν τῇ πνευματικωτάτῃ σημασίᾳ τῆς λέξεως—καὶ τὸν κ. Τρικούπην. Διότι παρουσιάζεται εἰς αὐτὰς χρυσῆ εὐκαιρία νὰ χρησιμοποιήσωσι τὸ καλλιτέχνημα τοῦ «Ἄστεος» ἐπὶ τῶν παντοειδῶν ποικιλμάτων, ἅτινα κατεργάζονται αἱ ἁβραὶ αὐτῶν χεῖρες. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς ἐκεντήθη ἐν τῷ «Ἄστει» συμφώνως πρὸς τὸ ὕφος τοῦ γελοιογράφου ἀριστοτέχνου· ἀλλ' αἱ κυρίαι θὰ εὕρωσι τρόπον νὰ ἀπαλύνωσιν ἐπὶ τοῦ καμβᾶ τὴν φυσιογνωμίαν του ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνοίας ἑκάστης. Καὶ ὁ κ. Τρικούπης θὰ καταστῇ τοιουτοτρόπως τὸ κέντημα τοῦ συρμοῦ!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 16 Μαΐου

Ἡμεῖς ἐγινώσκομεν μόνον, ὅτι αἱ ἀποκαλύψεις τῆς «Ἐφημερίδος» περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐνεργειῶν εἶχον ἐμβάλει εἰς ταραχὴν τοὺς ἐν Βιέννῃ, ἠγνοοῦμεν δὲ μέχρι τοῦδε ὅτι ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας εἶχε προβῆ εἰς παραστάσεις παρὰ τῷ ἡμετέρῳ πρωθυπουργῷ διὰ τὰ ἄρθρα ἡμῶν. Ὅπως ὅμως ἐκτίθεται τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τοῦ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων», φαίνεται πιθανὸν τὰ μάλιστα ὅτι αἱ ἀνωτέρω παραστάσεις ἐγένοντο τῷ ὄντι, ὁ δὲ κ. Τρικούπης ἀπήντησε πρὸς αὐτάς, ὡς ἐμπρέπει εἰς πρωθυπουργὸν ἐλευθέρου συνταγματικοῦ Κράτους, οἷον ἡ Ἑλλάς. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ ἀντιπαρέλθωμεν ἄνευ τινῶν παρατηρήσεων.

11 Μαΐου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Μαραγκός, ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἐνταῦθα καθολικῶν. Ὁ κ. Μαραγκὸς ἀπουσίαζεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτε μετέβη εἰς Ρώμην ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Ἰωβιλαίου τοῦ Πάπα καὶ ὁ στρατηγὸς Τύρ.

13 Μαΐου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀνεχώρησε χθὲς περὶ τὸ μεσονύκτιον διὰ τῆς «Σαλαμινίας» εἰς Καλαμάκιον εἰς συνάντησιν τῶν βασιλέων.

THE DAILY NEWS, **May, 11.**

Out of a sum total of say 7,000,000 to 8,000,000 francs M. Tricoupis has handed over to the National Bank six millions on account of the Forced Currency Loan. The late Chief Central Cashier has, after all, been found, on examination of his books and vouchers, to be morally responsible for a defalcation of 300,000 francs committed three years ago by his predecessor — a gentleman now on the wrong side of the prison wall — and to be himself a defaulter in the sum of 200,000 francs or thereabouts. It is not very likely he would have appropriated for his own use such a comparatively trifling amount, when he might as well, while about it, have helped himself to the six unknown millions or, for the matter of that, to the whole of the nine «sleeping» millions. There seems to be strong probability that the money was taken for ship's use-viz., lent to the busy leaders of the militant part of the Opposition during their late outbursts and mobprocessions. The ex — «Central cashier» was enabled to promptly hand in 185,000 francs to the committee, which fact points to powerful «friends in need».

As to the branches of the Treasury, a deficit of 240,000 francs has been discovered in one of them, but the remainder have, I am glad to say, been found in order so far. The examination is being energetically proceedéd with, and will, no doubt, soon be extended to the provinces. The «Cen-

tral Cashier» and the other two culprits are isolated in prison and the whole of their property is confiscated. They — as well as any other «prestidigitateurs» eventually detected — will continue in prison until the Public Prosecutor and the Law Courts have done with them. Committees are daily appointed not only to ascertain how matters stand with all officials who handle State moneys, but also to look into the books and check the cash balances of all cashiers of public companies, trusts, and funds of all sorts. I have no doubt you are puzzled to understand how such a state of things can exist, and how a Treasury cashier can lay aside millions without being immediately detected. I should have to encroach upon too much of your valuable space were I to attempt elucidating causes and effects. The chief fault lies with the system of public book keeping. copied from the red tape system ruling of old in France. France has changed hers long ago, but our Government could never find time for such petty reforms. We still stick to single entry, complicated with every imaginable kind of «suspense» accounts, «partly settled» Ministerial money orders and incomplete vouchers and «flimsies» of all sorts, the whole constituting a maze which defies prompt control. Millions are paid monthly into the central Treasury, and these the Chief Central Cashier has to pay away in amounts varying from a few francs to thousands, against such vouchers as already enumerated. Is it to be wondered at if, under the protecting shade of this cloud of «suspense» documents floating about him, a deft cashier can manipulate such am elastic «Payments in Suspense Account» as effectively as the quondam «Chief Central Cashier» has done, to the long mystification

of even such a shrewd and lynx-eyed Finance Minister as M. Tricoupis? The branch departments of the Treasury are simply miniatures of the «central» and the controlling department is swimming in a constant inundation of «suspense accounts» flooding in from all these central and branch cashiers. This wholesale examination M. Tricoupis has so suddenly and vigorously sprung upon the cashiers is all well and good, but it will be of only transient utility unless he follows it up with a radical reform of the system.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

•

Κόρινθος, 14 Μαΐου

Τὴν 11ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς χθές, ὡς τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλα ὑμῖν, κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα Κορίνθου ἡ θαλαμηγὸς «Ἀμφιτρίτη» φέρουσα τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν. Ταὐτοχρόνως σχεδὸν μὲ τὴν ἀγκυροβόλησιν τῆς «Ἀμφιτρίτης» ἀφίκετο ἐφ' ἁμάξης ἐκ Καλαμακίου καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Α. Αὐγερινοῦ. Ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀνῆλθον ἀμέσως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Μπύτσωφ, διὰ βασιλικῆς λέμβου κληθεὶς ἐπὶ τῆς «Ἀμφιτρίτης», ἅμα ὡς ὁ βασιλεὺς ἔμαθε παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ ὅτι ἀναμένει ἐν Κορίνθῳ καὶ προεγευμάτισαν μετὰ τῶν Α. Α. Μ. Μ. Περὶ τὴν 2αν μ. μ. οἱ βασιλεῖς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ, τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τῆς ἀκολουθίας των ἐπιβάντες ἰδιαιτέρας ἁμαξοστοιχίας, ἀνεχώρησαν εἰς Καλαμάκιον, ὅπως ἐπιβιβασθῇ ἡ βασίλισσα τῶν «Ψαρρῶν». Ὁ ἀποχαιρετισμὸς τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης ἐπὶ τῶν «Ψαρρῶν» ὑπῆρξεν ἐνθερμότατος. Ἡ βασίλισσα ἦτο ἔνδακρυς καὶ ὁ βασιλεὺς δ' ἐφαίνετο λίαν συγκεκινημένος. Ἡ ἔκτακτος ἁμαξοστοιχία, φέρουσα τὸν βασιλέα, τὸν πρω-

θυπουργὸν καὶ τὴν λοιπὴν συνοδίαν, ἐπανέκαμψεν ἐκ Καλαμακίου εἰς Κόρινθον τὴν 3 $^1/_2$ μ. μ. Ὁ βασιλεὺς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐπανόδου, ἔμενε μόνος συνομιλῶν μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ βασιλικῇ ἁμάξῃ. Καὶ ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ δὲ τῆς Κορίνθου, ὅπου ἐσταμάτησεν ἡ ἁμαξοστοιχία, ἐξηκολούθησε ζωηροτέρα ἡ συνομιλία αὕτη, καθ' ἣν ὁ βασιλεὺς ἰδιάζουσαν προσοχὴν παρεῖχεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ «Ἀμφιτρίτη» ἀπῆρε τὴν 6 ὥραν.

14 Μαΐου.

Χθὲς τὴν 6 τῆς πρωΐας ἀφίκετο εἰς Καλαμάκιον ὁ κ. πρωθυπουργός, ἐπειδὴ δὲ ἡ θαλαμηγὸς ἡ φέρουσα τὴν βασίλισσαν δὲν εἶχε φανῇ, ἐπεσκέψατο τὰ ἔργα τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Αὐγερινοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 14 Μαΐου.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀναχωρήσας τὴν 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς προχθὲς ἐκ Πειραιῶς, ἔφθασε τὴν πρωΐαν τῆς χθὲς εἰς Καλαμάκιον, ἀποβιβασθεὶς δ' ἀμέσως μετέβη εἰς Ἰσθμίαν καὶ ἐπεσκέφθη τὰ ἔργα τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ, ἐκεῖθεν δὲ ἀπῆλθεν εἰς Κόρινθον, πρὸς προϋπάντησιν τῶν Α. Α. Μ. Μ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 14 Μαΐου.

Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐπιβάντες κατόπιν τῆς «Σαλαμινίας» ἐν Καλαμακίῳ ἀνεχώρησαν εἰς Πειραιᾶ. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπανέκαμψεν εἰς Πειραιᾶ διὰ τῆς «Σαλαμινίας» τὴν 9 $^1/_2$ τῆς ἑσπέρας.

2 Μαΐου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ὁ πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη τὴν Ἀκρόπολιν.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Φέρν καὶ ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα ὁμογενὴς κ. Ἀντ. Βλαστός, ἐπὶ μακρὸν παρ' αὐτῷ παραμείνας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 13 Μαΐου.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γράφουσιν ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως πρὸς τὸν «Ἀνατολικὸν Κήρυκα» Κωνσταντινουπόλεως:

«Ὅ,τι τὸ ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον ἐπιθυμεῖ ἀποκλειστικῶς εἶνε νὰ ἐπιτραπῇ αὐτῷ νὰ ἐπιδοθῇ ἡσύχως εἰς τὴν συντέλεσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔργου, ὅπερ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης οὕτω δραστηρίως καὶ ἐπιτυχῶς διεξάγει, διότι ἀληθὴς ἐπιτυχία δύναται νὰ κληθῇ ἡ ἐν δυσὶν ἔτεσιν εἰς ἓν καὶ ἥμισυ μόνον ἑκατομμύριον ἐλάττωσις ἐλλείμματος 30 περίπου ἑκατομμυρίων καὶ μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας ἐπίτευξις περισσεύματος κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἐνεστῶτος οἰκονομικοῦ ἔτους, ἂν μὴ ἀπρόοπτόν τι ἐπελθὸν διακόψῃ τὸ ἔργον τοῦ ὑπουργοῦ. Μεταξὺ σπουδαῖαι ἐπιφέρονται βελτιώσεις ἐν τῷ στρατῷ καὶ τῷ στόλῳ καὶ ἐπιχορηγήσεις παρέχονται εἰς σιδηροδρομικὰς ἑταιρείας. Ἡ οἰκονομικὴ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος, περιλαμβανομένης καὶ τῆς τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ βιομηχανίᾳ παρασχεθείσης ἐνθαρρύνσεως διὰ παντὸς ὅ,τι ἡ μηχανικὴ τέχνη δύναται νὰ παράσχῃ, εἶνε ὁ μοναδικὸς καὶ ἀπαρέγκλιτος σκοπὸς τοῦ κ. Τρικούπη, ἡ κυβέρνησις τοῦ ὁποίου οὐδαμοῦ τῆς ἠπειρωτικῆς ἢ νησιωτικῆς χώρας, αἵτινες θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦσαι τὴν διπλῆν ἑστίαν τῶν πολιτικῶν φρονημάτων τῆς Ἑλλάδος, ὑποδαυλίζει οὔτε εὐνοεῖ διάφορον πνεῦμα. Τὸ ἐναντίον ἀκριβῶς εἶνε τὸ ἀληθές, ἡ δὲ θεωρία, ᾗ ἀκολουθεῖ καὶ ἣν ἐπιμόνως ὑποστηρίζει ὁ κ. Τρικούπης — οὐδεὶς δ' ὑπάρχει ὁ ἀμφιβάλλων ὅτι πεποιθότως φρονεῖ ὅ,τι λέγει — συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀποφύγῃ ἡ Ἑλλὰς ἐπιμελῶς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ταράξῃ τὴν ἐνεστῶσαν ἡσυχίαν, ἣν ἂν προσηκόντως ἐπωφεληθῇ ἡ χώρα, εὑρήσει ἐν αὐτῇ ἀξίαν ἀπείρως μείζονα πάσης οἱασδήποτε διαφωνίας καὶ εὐνοϊκωτάτης αὐτῇ ἀποβαινούσης...»

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 16 Μαΐου.

Περὶ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων ἀναγινώσκομεν τὰ ἑπόμενα εἰς τὸν παρισινὸν «Χρόνον» :

Ὁ κ. Τρικούπης, ἐπιθυμῶν νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν κυβέρνησίν του πάσης εὐθύνης, ἀπήτησεν ἐπισήμως παρὰ τῆς Πύλης, ἵνα ἡ κατὰ τοῦ πράκτορος αὐτῆς ἐκφερομένη κατηγορία ἀποδειχθῇ ἢ ἀποσυρθῇ, ὑπισχνούμενος νὰ συμμορφωθῇ τῇ περιστάσει. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐδυσκολεύθησαν ν' ἀποφασίσωσιν ὅπως ἀνακοινώσωσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν τὸν φάκελλον τῶν ἐγγράφων τῆς ὑποθέσεως, μεθ' ὅλας τὰς ὑποσχέσεις, ἃς τοῖς ἔδωκεν ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐπὶ τέλους τὸ ἀπεφάσισαν, καὶ ἡ Πύλη ἐπληροφορήθη ὅτι προσεκτικὴ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐξέτασις τῶν ἀποδιδομένων τῷ κ. Πανουργιᾷ ἐπιληψίμων ἐγγράφων, ἀπέδειξε τὴν πλαστότητα αὐτῶν. Καὶ ταὐτοχρόνως, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἐπεφορτίσθη νὰ δηλώσῃ τῇ Πύλῃ, ὅτι ἐὰν ἐπέμεινε νὰ ἀνακαλέσῃ τὸ ἐκτελεστήριον τοῦ κ. Πανουργιᾶ, ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ζητήσει τὴν ἄμεσον ἀνάκλησιν τοῦ ἐν Λαρίσσῃ ὀθωμανοῦ προξένου. Κατά τινας ἐφημερίδας ὁ κ. Τρικούπης ἠπείλησεν, ὅτι θέλει ἐνεργήσει τὴν διὰ τῆς βίας ἔξωσίν του, ἐν περιπτώσει ἀντιστάσεως. Ἐπὶ τούτοις, νέα ἀνταλλαγὴ τηλεγραφημάτων ἤρξατο μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ βεζύρου ἀναγγείλαντος τὴν προσεχῆ εἰς Ἀθήνας ἀποστολὴν τῶν αὐτογράφων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 16 Μαΐου.

Η ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Τρικούπη συσταθεῖσα μεγάλη ἐπιτροπή, ἡ ἐπιφορτισμένη τὴν ἀναθεώρησιν, τὴν διαρρύθμισιν καὶ τὴν συγχώνευσιν πάσης νομοθεσίας, τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν διοίκησιν, τὴν διαχείρισιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν δημοσίων ἐσό-

δων καὶ ἐξόδων, συνῆλθε χθὲς τῇ 10 ὥρᾳ εἰς πρώτην συνεδρίαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν ᾗ συγκροτοῦνται τὰ ὑπουργικὰ συμβούλια. Παρῆσαν ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ ἅπαντα τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἐπιτροπὴν μέλη. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐξέθηκε δι' ὀλίγων τὸν σκοπὸν ὃν θὰ ἐπιδιώξῃ ἡ Ἐπιτροπή, καὶ ἔθηκε τὰς θεμελιώδεις βάσεις ἐφ' ὧν θέλει στηριχθῇ ἡ ἐργασία αὐτῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ ἐπιτροπὴ διῃρέθη εἰς ὑποεπιτροπάς, ὧν ἑκάστη θέλει μελετήσει τὰ ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὑποβληθέντα θέματα καὶ ὑποβάλει αὐτῷ τὴν ἔκθεσίν της· ἅπασαι δὲ αὗται αἱ ἀναφοραὶ συγκεντρωθήσονται μέχρι τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς καὶ ἐπιδοθήσονται τῷ κ. πρωθυπουργῷ, ὅστις λαμβάνων αὐτὰς ὑπ' ὄψιν, μετὰ τὰς τροποποιήσεις ἃς θέλει ἐνδεχομένως κρίνει καταλλήλους, θὰ κανονίσῃ τὴν περαιτέρω προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν πρὸς καταρτισμὸν τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ ὑποβληθήσεται κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον.

18 Μαΐου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέψατο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. πρωθυπουργόν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μονθολών.

17 Μαΐου.

Περὶ τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ῥουμανίας κ. Τεριακίου.

15 Μαΐου.

Χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως ὁ ἄρτι ἐκ Σύρου ἀφικόμενος κ. Ἰάκωβος Ἄνδερσεν, εἷς τῶν ἀρίστων ἠλεκτρολόγων τῆς Ἀνατολικῆς τηλεγραφικῆς Ἑταιρείας διορισθεὶς ἐσχάτως ὡς ἀντικαταστάτης τοῦ πρὸ ὀλίγου χρόνου ἀποβιώσαντος τμηματάρχου τῆς Ἑταιρείας κ. Μπίνεϋ.

THE GLOBE, May 22, 1888.

MISCHIEF IN MACEDONIA

The Porte is allowing an unfavourable complexion to be put in the Panurias affair, by refusing to produce the

evidence of which it declares itself to be possessed regarding M. Panurias's alleged offence of conspiracy. The charge, if proved, would be a serious one, and M. Tricoupis has shown becoming spirit in demanding that it should be either substantiated or withdrawn. Nearly a month ago the Grand Vizier, Kiamil Pasha, assured M. Condouriotis, the Greek Minister at Constantinople, that the documents proving M. Panurias's guilt would be sent to Athens, but the promise has not been kept. This is not fair towards M. Tricoupis, who, although he may withstand the unreasonable clamours which urge him to decree reprisals against the Porte, is naturally placed in a position of difficulty.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 7/19 Μαΐου 1888.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Τρικούπης ἐδήλωσεν ἐντόνως τῇ Πύλῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ περιμείνῃ τὴν περὶ τοῦ προξένου Βιτωλίων ἀπόφασιν τῆς Τουρκίας πέρα τοῦ Σαββάτου καὶ ὅτι, ἐὰν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ κ. Πανουργιᾶς δὲν ἐγκατασταθῇ αὖθις εἰς τὸ ἀξίωμά του, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ ἀπαιτήσῃ ἀντεκδικουμένη τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Ὀθωμανοῦ προξένου Λαρίσσης. Ἡ βιενναία «Γεν. Ἐφημερὶς» τὴν γλῶσσαν ταύτην τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κατακρίνει ὡς θρασεῖαν καὶ ἀνάρμοστον πρὸς γείτονα δύναμιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Κατόπιν ὅλων τούτων τῶν κρίσεων καὶ ἐπικρίσεων τοῦ τουρκικοῦ καὶ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, καλὸν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι κατ' ἀσφαλεῖς ἡμῶν πληροφορίας ἡ ὑπόθεσις αὕτη εὑρίσκεται εἰς καλὸν ῥοῦν, τῆς Πύλης φαινομένης νῦν πολὺ διαλλακτικωτέρας καὶ πιστεύεται σχεδὸν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἡ ἐγκατάστασις τοῦ ἐν Βιτωλίοις προξένου μας γενήσεται ἄνευ περαιτέρω ἐμποδίων. Ἡ διαλλακτικότης

αὕτη τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως ἐξεδηλώθη ἄλλως δι' αὐτῆς τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ διαβατηρίου τοῦ κ. Πανουργιᾶ ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ προξενείου. — Ὁ κ. Τρικούπης μετὰ πολλῆς εὐστοχίας καὶ ὀξύτητος, ὀρθῶς φερόμενος, ἥρπασαν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Πύλης τὴν λύσιν, διατάξας τὸν κ. Πανουργιᾶν ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του, καὶ μὴ στέρξας νὰ τηρήσῃ παθητικότητα πρὸ τῶν αἰωνίων καὶ ἀνεξαντλήτων ἀναβολῶν, ὧν τόσῳ ἄφθονον χρῆσιν ποιεῖται τὸ γεῖτον κράτος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 20 Μαΐου.

ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Πρὸ καιροῦ ὁ διευθυντὴς τοῦ προτύπου Λυκείου κ. Νέγρης λαβὼν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας πίστωσιν ὀκτακισχιλίων φράγκων χρυσῶν, ἔκαμεν εἰς Εὐρώπην παραγγελίας διαφόρων ὀργάνων τῆς φυσικῆς καὶ τῆς χημείας πρὸς συγκρότησιν ὀργανοθήκης ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Λυκείου. Τὰ πλεῖστα τῶν παραγγελθέντων ἐκομίσθησαν ἤδη, οὕτω δὲ τὸ ἐκπαιδευτήριον ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐξαιρετικὴν μέριμναν δεικνύει ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, προικίζεται διὰ τῆς πλουσιωτέρας ὀργανοθήκης ἢ ὅλα τὰ γυμνάσια τοῦ κράτους.

21 Μαΐου.

Κατ' αἴτησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη ἤρξατο ἀπὸ τῆς χθὲς ἀκριβὴς ἐξέλεγξις τῆς καταστάσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας τοῦ «Φοίνικος».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 21 Μαΐου.

Κατὰ τηλεγράφημα, ληφθὲν ἐνταῦθα προχθὲς τὸ μεσονύκτιον, ὁ κ. Πανουργιᾶς ἀφίκετο ἤδη εἰς Μοναστήριον, τυχὸν καὶ καθ' ὁδὸν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸν βαθμόν του τιμῶν καὶ ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν. Οὕτω διεσκεδάσθησαν αἱ κακόβουλοι διαδόσεις τῶν ἐχθρῶν Ἑλλήνων τε καὶ Τούρκων, πρὸς δὲ

οἱ φόβοι τῶν παρ' ἡμῖν ἀπαισιοδόξων, καθ' οὓς ὁ ἡμέτερος πρόξενος, ἐπανερχόμενος εἰς τὴν θέσιν του, δὲν θὰ ἐγίνετο δεκτὸς τὸ παράπαν, ἢ τοὐλάχιστον δὲν θὰ ἀνεγνωρίζετο ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶνε βεβαίως τὸ πρῶτον βῆμα εἰς εἰρηνικὴν λύσιν τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, συμπίπτον δὲ πρὸς τὴν φιλόφρονα ὑποδοχήν, ἧς ἔτυχεν ἡ ἡμετέρα Ἄνασσα πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸν πλοῦν αὐτῆς εἰς Ρωσσίαν, μαρτυρεῖ τρανῶς τὴν πολιτικὴν σύνεσιν τοῦ νῦν διέποντος τὰς τύχας τῆς Τουρκίας Σουλτὰν - 'Αβδοὺλ Χαμὶτ - Χὰν Β'. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅμως ταύτῃ ὀφείλομεν ν' ἀπονείμωμεν τὸν προσήκοντα ἔπαινον καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν, ἥτις διὰ τῆς εὐσταθοῦς καὶ ἐν ταὐτῷ μετριοπαθοῦς πολιτικῆς της, συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν τοιαύτην τροπήν, ἤρατο δὲ ἤδη τὴν πρώτην διπλωματικὴν νίκην ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἡμετέρου ἐν Μοναστηρίῳ προξένου.

Ο ΒΙΡΧΩΦ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν παραδόσεών του ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου, ὁ Βίρχωφ, γενόμενος δεκτὸς μετ' ἐνθουσιωδῶν χειροκροτημάτων ὑπὸ τῶν φοιτητῶν, περιέγραψε μετὰ θαυμασμοῦ τὰς φυσικὰς καλλονὰς τῆς Ἑλλάδος, ἐμνήσθη δ' εὐγνωμόνως τῆς φιλοφροσύνης τοῦ ἕλληνος πρωθυπουργοῦ, ὅστις, θεὶς εἰς τὴν διάθεσίν του πολεμικὸν σκάφος, ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἀρχαιοτάτην ἐν τῷ κόσμῳ κλινικήν, τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 17 Μαΐου.

Ἦτο ἀξιοσημείωτος λόγος ἡ εἰσήγησις ἣν ἐποιήσατο προχθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς πρὸς τὴν ἐπιτροπήν, ἥτις ἐσχηματίσθη ὅπως σκεφθῇ περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, ἵνα λάβῃ τις ἰδέαν τῶν θεμάτων, ἅτινα ἔθιξεν ἐν τῷ λόγῳ ἐκείνῳ, ἀρκεῖ νὰ ἀναγνώσῃ τὰ ἕνδεκα ζητήματα ἐφ' ὧν ὁ κ. πρω-

θυπουργὸς προὐκάλεσε τὴν μελέτην τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Εἶνε δὲ ταῦτα....

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν βλέπει τις τὸν πόθον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὅπως παράσχῃ τῇ χώρᾳ νομοθέτημά τι ἄρτιον ἀσφαλίζον ἡμῖν λογιστικὸν νόμον ἐφάμιλλον πρὸς τοὺς ἀρίστους τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, μεταρρυθμίζον κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιστήμης τὴν ἔναρξιν τοῦ λογιστικοῦ ἔτους, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐν Γαλλίᾳ πρό τινων ἔτι ἡμερῶν συνετελέσθη, ἀνακαινίζον τὸν τρόπον τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὰς νεωτάτας θεωρίας, ἐνσταλάζον νέαν ζωὴν εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ἄψυχον λειτουργίαν τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ καθιστῶν πραγματικὸν ἐφόδιον τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου τὸν ἀπολογισμόν, κανονίζον τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τὸ τελειότερον καὶ ἁπτοτέραν τὴν ἀτομικὴν εὐθύνην τῶν ὑπολόγων, διαρρυθμίζον τὴν διαχείρισιν τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν πληρωμῶν κατὰ τρόπον ἀσφαλίζοντα τὸν ἔλεγχον εἰς πᾶσαν στιγμήν.

Αὗται εἶνε αἱ γενικαὶ γραμμαὶ τῶν σκέψεων τοῦ κ. Τρικούπη, ἐμβαθύνοντος εἰς τὰς ἐλλείψεις, ἃς μέχρι τοῦδε παρουσίαζεν ἡ ἐξελεγκτικὴ καὶ λογιστικὴ ὑπηρεσία ὡς καὶ ἡ τεχνικὴ καὶ οἰκονομικὴ διοίκησις τοῦ Κράτους καὶ ἐμπνεομένου νῦν πρὸς ἀνόρθωσιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἀκαταβλήτου ἐκείνης ἐπιμονῆς του, ἥτις οὐδέποτε περιωρίσθη εἰς λόγους, ἀλλὰ πάντοτε παρουσίασεν ἔργα καὶ ἔφερεν ἀποτελέσματα.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πρὸ τοῦ Ζαππείου μεγάρου ἐπροτιμήθη τὸ σχέδιον τῆς ἐντελοῦς ἰσοπεδώσεως χώρου ἐν εἴδει προαυλίου, εἰς ὃν νὰ ἄγῃ ἑκατέρωθεν ἐλαφρά τις καμπύλη ἀνωφέρεια, ἣν θὰ περιστρέφῃ γεῖσον μαρμάρινον. Ἀπὸ δὲ τῆς «τερράσας» ταύτης θὰ κατέρχεταί τις εἰς τὸν ἐπίλοιπον κῆπον διὰ μαρμαρίνων βαθμίδων. Τὸ σχέδιον εἶνε ὡραῖον καὶ μεγαλοπρεπὲς καί, ὡς μανθάνομεν, ὑπὲρ τούτου ἐπέμεινεν ὁ κ. Πρωθυπουργός.

18 Μαΐου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐδωρήσατο εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον χαλκοῦν ἀγαλμάτιον, παριστῶν τὸν Ἑρμῆν, ἀρχαίας ἐποχῆς, ἀρίστης τέχνης καὶ κάλλιστα διατηρούμενον. Τὸ ἀγαλμάτιον τοῦτο εἶχε δωρηθῆ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ ὑπὸ ἀνωνύμου τινός.

19 Μαΐου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη τὰς παρὰ τὸ Ὀλυμπεῖον ἐνεργουμένας ἀνασκαφάς.

21 Μαΐου.

Χθὲς μ. μ. ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας κ. Χάγγαρτ.

Χθὲς περὶ τὴν 5ην μ. μ. ὥραν συνῆλθεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἡ ἐπὶ τῆς Βαλλιανείου Βιβλιοθήκης ἐπιτροπή.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΠΟΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

. . . . . . .προέτρεψε τὸν ἐργολάβον Γιαννουλᾶ νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν προσφοράν του εἰς αὐτὸν τὸν κ. πρωθυπουργόν. Μετέβησαν λοιπὸν χθὲς περὶ ὥραν 2 μ. μ. ὁμοῦ ἐφ' ἁμάξης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀνεκοίνωσαν ὅτι ἔν τινι οἰκίᾳ ἐκρατοῦντο δύο ἀγάλματα ἐσχάτως ἀνακαλυφθέντα. Εὐθὺς ὡς ἐγένετο τοῦτο γνωστόν, ἐκλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Καββαδίας, ὅστις μετὰ τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου, οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ κ. Στάη, ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ἀπελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐργολάβου, ὅστις διενήργησε τὴν πρὸ τοῦ παλαιοῦ κτιρίου τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως ἰσοπέδωσιν, εὗρον τὰ μηνυθέντα ἀγάλματα, τὰ ὁποῖα καὶ μετέφεραν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ ἓν παριστᾷ νεανίαν, εἶνε μεγέθους ἑνὸς περίπου μέτρου, ἀκέραιον, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς καὶ τέχνης λαμπρᾶς ἀρχαϊζούσης, θεωρεῖται δὲ σπουδαῖον διὰ τὸ μουσεῖον ἡμῶν ἀπόκτημα.

Τὸ ἄλλο εἶνε προτομὴ ἀνδρός, ἐπίσης καλῆς τέχνης.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Ἡ ἐφορεία τῶν ἀρχαιοτήτων προβᾶσα χθὲς διαταγῇ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς ἀνασκαφὰς ἐν τῇ εἰρημένῃ θέσει ἀνεκάλυψεν ἥμισυ κορμὸν ἐφ' οὗ ἐφαρμόζεται ἀκριβῶς ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀδριανοῦ, μίαν μικρὰν κεφαλὴν καὶ τεμάχια ἀνήκοντα εἰς τοὺς τεθραυσμένους βραχίονας τοῦ Ἀντινόου. Μετὰ τοῦτο αἱ ἀνασκαφαὶ προχωροῦσι.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 21 Μαΐου.

Ὁ ἐν Βιτωλίοις πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Πανουργιᾶς ἀφίκετο χθὲς εἰς τὴν θέσιν του. Καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν Βιτωλίοις αἱ ἐγχώριοι ἀρχαί, γράφει ἡ «Ὥρα», ὑπεδέχθησαν αὐτόν, ἀπονείμασαι πάσας τὰς εἰς τὸν βαθμόν του νενομισμένας τιμάς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 26 Μαΐου.

Ὡς γνωστὸν ἡ Κυβέρνησις ἀπό τινος ἀπεφάσισε τὴν ἀνέγερσιν εὐπρεποῦς κτιρίου διὰ τὰ ἐνταῦθα δικαστήρια. Ἤδη ἅμα ὡς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς ἀρχιτέκτονος τοῦ δημοσίου ὁ κ. Τσίλλερ, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνέθηκεν αὐτῷ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος, καὶ συνέστησεν αὐτῷ ἵνα πρὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς θέσεως καὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ σχεδίου τῶν εἰρημένων δικαστικῶν καταστημάτων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 22 Μαΐου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Χθὲς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ ὀνόματος τοῦ Διαδόχου ἐτελέσθη ἡ συνήθης δοξολογία ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ εἰς ἣν παρέστησαν ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πάντες οἱ ἐν τέλει.

23 Μαΐου.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν ἐπεσκέφθη χθὲς περὶ ὥραν 11 π. μ. τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ἀποχαιρετισμόν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Μαΐου.

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΜΟΝΘΟΛΩΝ ΕΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙῼ

Ὁ παρ' ἡμῖν πρεσβευτὴς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κόμης Μονθολὼν ἐπανερχόμενος πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐκ Κερκύρας ἐπεσκέφθη, ὡς γνωστόν, καὶ τὸ Μεσολόγγιον, ἐκδραμὼν ἐκεῖθεν καὶ μέχρις Ἀγρινίου· ἀξιομνημόνευτον θὰ τῷ ἀπομείνῃ τὸ πρόγευμα τὸ ὁποῖον τῷ προσηνέχθη ἐν Μεσολογγίῳ ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κ. Μακρῆ καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Ἡ τράπεζα ἐστήθη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Βάλβη—αὐτὴ ἐθεωρήθη ἡ καταλληλοτέρα—οἱ δὲ δημοτικοὶ σύμβουλοι προσῆλθον εἰς τὸ πρόγευμα συνοδεύοντες τὸν πρεσβευτήν, χωρὶς νὰ θεωρήσωσι πολὺ ἀναγκαῖον νὰ ἀλλάξωσι τὴν καθημερινὴν περιβολήν. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐνόει τὴν γλῶσσαν τοῦ πρεσβευτοῦ, εἶχε προσληφθῇ ὡς διερμηνεὺς νέος τις μορφωθεὶς ἐν Ἑλβετίᾳ.

Διαρκούσης τῆς ἑστιάσεως ὁ κόμης Μονθολὼν ἐθεώρησε καθῆκόν του νὰ κάμῃ εὔφημον λόγον περὶ τῶν ὁδῶν τῆς Ἀκαρνανίας καὶ περὶ τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις θὰ συνδέσῃ τὸ Μεσολόγγιον μετὰ τοῦ Ἀγρινίου, συνεπῶς δὲ ἀνέφερεν ἐγκωμιαστικῶς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συμπολίτου τῶν συμπαρακαθημένων δημάρχου καὶ δημοτικῶν συμβούλων πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη. Ὁ διερμηνεὺς τὸ καθῆκόν του ἐκπληρῶν πιστῶς ἤρξατο νὰ μεθερμηνεύῃ εἰς τοὺς ἀμφιτρύωνας τοὺς λόγους τοῦ φιλοξενουμένου. Τοῦτο ἤρκεσε νὰ ἐπιφέρῃ μεταξὺ πάντων ἀρκετὴν κίνησιν. Ἦσαν ὅλοι ἀντιπολιτευόμενοι. Καὶ τὰ ἐγκώμια τοῦ

Γάλλου ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη ἠρέθισαν τὰ νεῦρα αὐτῶν ὄχι ὀλίγον. Ὁ κ. Μονθολὼν ὅμως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἀντὶ νὰ προξενήσῃ διὰ τῶν λόγων του εὐχαρίστησιν θὰ παρῆγεν ὅλως τὰ ἐναντία αἰσθήματα, καὶ ἐξηκολούθει ἐξαίρων τὴν ἱκανότητα τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὴν ὑπόληψιν, ἣν ἀπολαύει παρὰ τοῖς ξένοις καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀγανάκτησις τῶν συμβούλων ἐζήτει διέξοδον καὶ μόλις κατώρθωσε νὰ κρατήσῃ αὐτὴν ἡ δεξιότης τοῦ διερμηνέως.

Ὅτε ἐπὶ τέλους ὁ κ. Μονθολὼν ἐννοήσας ὅτι τοὺς φιλοξενοῦντας αὐτὸν κατέλαβε δυσαρέσκειά τις καὶ στενοχωρία, ἠρώτησε νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ διερμηνέως τί τάχα συμβαίνει, ἐκεῖνος δ' εἶπεν ὅτι ὑπάρχει μεταξὺ τῶν παρακαθημένων εἷς, ὅστις εἶνε ἀντιπολιτευόμενος καὶ δὲν παρεδέχετο ὅ,τι ἐλέγετο περὶ τοῦ κ. Τρικούπη, τότε ὁ κόμης Μονθολὼν ἐνόησεν ὅτι εὑρίσκεται μεταξὺ ὁμηγύρεως, ἐχούσης ἀντίθετα πολιτικὰ φρονήματα καὶ εἶπε πρὸς τὸν διερμηνέα μετὰ σιγηλῆς φωνῆς.

Οὐδεὶς προφήτης δεκτὸς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας περιηγήθη ἐσχάτως τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, διῆλθε διά τινων κωμῶν καὶ πόλεων, ἐπεσκέφθη καὶ ἐζήτησε τὰ ἐκτελεσθέντα δημόσια ἔργα καὶ ὡς ἀληθὴς φίλος τῆς Ἑλλάδος, ἔμεινεν εὐχαριστημένος ἐξ αὐτῶν. Ὅταν λοιπὸν ἐπέρανε τὴν περιοδείαν του καὶ κατέληξεν εἰς Μεσολόγγιον ὅπως ἐκεῖθεν κατευθυνθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἔκρινε καλὸν νὰ τὸν περιποιηθῇ. Τὸν προσκαλοῦσιν εἰς πρόγευμα παρά τινι ἐξ αὐτῶν· προσέρχονται δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἐκεῖ.

Ὁ φιλοξενούμενος, ἐνόμισε πρέπον νὰ εἴπῃ κολακευτικάς τινας λέξεις περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ νομοῦ, περὶ τῶν ὡραίων ἔργων τὰ ὁποῖα εἶδε, καὶ τῆς ἐν γένει προόδου τοῦ τόπου. Φυσικῷ τῷ λόγῳ δὲ ἀνέμενεν, ὅτι οἱ ὁμοτράπεζοί του, πρὸς οὓς διηρμηνεύοντο τὰ φιλοφρονήματα ταῦτα ὑπό τινος νέου γινώσκοντος συμπτωτικῶς τὴν γαλλικὴν — διότι ἐννοεῖται, ὅτι οὐδεὶς τῶν κυρίων συμβούλων ἐγνώριζε ξένην γλῶσσαν — ἤθελον εὐχαριστηθῇ καὶ προθυμοποιηθῇ νὰ

προσθέσωσι καὶ ἄλλα προτερήματα τοῦ τόπου των, ὡς συμβαίνει εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ὅταν ἀκούῃ τις τὴν πατρίδα του ἐπαινουμένην.

Ἀλλ' ἅμα ὡς ἤκουσαν τὰς ὡραίας ἐντυπώσεις οἱ φίλοι μεσολογγῖται ἐταράχθησαν, ἐκύτταξαν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἤρχισαν νὰ ξεροβήχουν, νὰ ἀνησυχοῦν! Τόσα καλὰ εἰς τὸν τόπον των, καὶ ὅλ' αὐτὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸν κ. Τρικούπην — ὡς ἐξεφράσθη ὁ πρέσβυς — καὶ ἔπειτα πῶς νὰ βασταχθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις εἰς τὰ πράγματα τοῦ τόπου; Ἦσαν ἀντιπολιτευόμενοι οἱ κύριοι, βλέπετε, καὶ προὐτίμων νὰ ἀκούσωσι τὸν κ. Μονθολὼν διηγούμενον περὶ καμμιᾶς ληστρικῆς συμμορίας, ἐνεδρευούσης εἰς τὸ Ἀγρίνιον, ἢ περὶ κάνενὸς γεφυρίου ἑτοιμορρόπου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκινδύνευσε νὰ γκρεμοτσακισθῇ, ἢ περὶ κάνενὸς χειμάρρου, τὸν ὁποῖον διὰ νὰ διαβῇ ἔπρεπε νὰ ἐξομολογηθῇ. Καὶ ὅταν ἤρχισεν ὁ κ. Μονθολὼν νὰ ἐγκωμιάζῃ τὸν κ. Τρικούπην, ἰδίως διὰ τὸν σιδηρόδρομον τοῦ Ἀγρινίου, ὅστις εἱμπορεῖ μὲν νὰ βλάψῃ κατά τι τὰ οἰκονομικά μας, ἀλλ' ἀναμφιβόλως δὲν θὰ ζημιώσῃ τοὺς μεσολογγίτας, τότε πλέον ἡ ἀνησυχία τῶν κυρίων συμβούλων ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον. Οἱ ἄνθρωποι ἐνόμιζον, ὅτι ἐκάθηντο ἐπὶ πυρωμένων καρβούνων· ἡ ἀγανάκτησίς των ἐξεῤῥάγη ἐπὶ τέλους, ὁ διερμηνεὺς ἐπιέζετο νὰ ἐκφράσῃ καθαρῶς τῷ κ. πρέσβει, ὅτι ὅλ' αὐτὰ εἶνε ψεύδη, καὶ ὅτι τὸ Μεσολόγγι δὲν ὀφείλει τίποτε εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὃν ὁ κ. πρέσβυς εἶχεν ἀποκαλέσει διακεκριμένον συμπολίτην των. Ἐννοεῖ τις τὴν κωμικὴν θέσιν τοῦ διερμηνέως, τὴν κωμικωτέραν τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ τὴν — ἂς τὸ εἴπωμεν καθαρῶς — κωμικωτάτην τοῦ κ. Μονθολών, ὁ ὁποῖος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ πόθεν προεκλήθη ὁ σάλος ἐκεῖνος.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 25 Μαΐου.

Ὁ βουλευτὴς Λαρίσσης κ. Ἰω. Καρτάλης ἀπέστειλεν εἰς τὰς ἐφημερίδας Βόλου ἔγγραφον, δι' οὗ δηλοῖ, ὅτι ἕνεκα τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὑποθέσεών του ἀναγκάζεται νὰ παραιτηθῇ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώμα-

τος, ἐξαίρων δὲ τὰς περὶ τῆς Θεσσαλίας ἐνεργείας τῆς παρούσης κυβερνήσεως, παρακαλεῖ τοὺς φίλους του νὰ ψηφίσωσιν ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου τῆς κυβερνήσεως κ. Λογιωτάτου· προσθέτει δὲ ὅτι καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς θέλει ἐργάζεσθαι ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν τοῦ κ. Τρικούπη, ὃν ὀνομάζει «σωτῆρα τῆς πατρίδος».

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 25 Μαΐου.

Συνεπείᾳ τῇ διαταγῇ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν μὴ ἀναγνωρίσεως τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐν Λαρίσσῃ ὀθωμανοῦ προξένου, χθὲς περὶ τὴν 9 $^1/_2$ μ. μ. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν βέης ᾐτήσατο καὶ ἔλαβε μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐν τῇ οἰκίᾳ του εὑρισκομένου, διεξοδικὴν συνέντευξιν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 23 Μαΐου.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Οἱ Ἄγγλοι οἱ κομίσαντες τὰς προτάσεις περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Λαρίσσης, ἀνεχώρησαν. Ὁ μὲν εἷς, ὁ νομικὸς σύμβουλος τοῦ γνωστοτάτου ἐν Εὐρώπῃ οἴκου τῶν ἀδελφῶν Σέλιγμαν, ὢν ἦτο πληρεξούσιος διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου, ἐπανέκαμψε καὶ πάλιν εἰς Ἀγγλίαν, μετακληθεὶς ἐκεῖ ἐσπευσμένως, ἕνεκεν ἄλλων ὑποθέσεων τοῦ οἴκου, ὁ δὲ ἄλλος ὁ μηχανικός, ἐπισκέπτεται νῦν καὶ πάλιν τὴν γραμμήν.

28 Μαΐου.

Χθὲς ἐπεσκέφθησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας κ. Ζερύ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαῖτρ καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Τεριακίου.

8 Μαΐου.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας κ. Κόζεκ καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαῖτρ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 20 Μαΐου.

Ἀπὸ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ καταχρήσεων καὶ ἀταξιῶν δύο ἐπίσημοι καταστάσεις προχθὲς καὶ χθὲς ἐδημοσιεύθησαν περὶ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1887·

Δὲν χρήζουσι, νομίζομεν, ἐκτενῶν σχολίων τὰ ἄκρως εὐάρεστα ταῦτα ἀποτελέσματα, τὰ διὰ τῶν ἐπισήμων καταστάσεων βεβαιούμενα, ἐπὶ τῆς πορείας τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους. Ἀρκεῖ νὰ ἐνθυμηθῇ τις, ὅτι τὸ μὲν 1885 ὁ τακτικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους παρουσίασεν ἔλλειμμα τριάκοντα ἑκατομμυρίων, καὶ ὁ ἐπίσης τακτικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ 1886 ἔλλειμμα εἴκοσι ἓξ ἑκατομμυρίων· ἀρκεῖ ν' ἀναμνησθῇ, ὅτι τριάκοντα ὅλων ἑκατομμυρίων ἔλλειμμα ἐξηλείφθη ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ δι' ἐργασίας ἑνὸς μόνου ἔτους, χωρὶς νὰ ζημιωθῶσι τὸ παράπαν τὰ συμφέροντα τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ χωρὶς νὰ ἀρνηθῇ τὸ Κράτος οὔτε ὀβολὸν ἐκ τῶν ὑποχρεώσεών του· ἀρκεῖ τέλος νὰ ἀποβλέψῃ τις εἰς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον δοθεῖσαν γενναίαν ὤθησιν εἰς ἔργα συγκοινωνίας καὶ δημοσίας ἀνάγκης, ἵνα προσηκόντως ἐκτιμήσῃ τὴν καταβληθεῖσαν ὑπὲρ τῶν δημοσίων συμφερόντων ἐπιμελῆ φροντίδα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ περατώσωμεν τὰς παρατηρήσεις ταύτας χωρὶς νὰ σημειώσωμεν ἐκφραστικὸν γεγονὸς χαρακτηρίζον τὰς πράξεις δι' ἃς κατηγορεῖται ὁ πρῴην Κεντρικὸς ταμίας. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶνε, ὅτι, ἐνῷ ὁ φήμην ἀγαθοῦ ἀνθρώπου κεκτημένος ἐκεῖνος ὑπάλληλος, παρουσίαζε, πρὸς σκοποὺς αὐτῷ μόνον γνωστοὺς εὐκόλως δὲ ἐννοουμένους, ἐνῷ, λέγομεν, παρουσίαζεν ἐν ταῖς ἰδιαιτέραις καταστάσεσιν αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς μεθόδου τῶν «ἐκκρεμῶν πληρωμῶν» τὰ μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἀπαιτητὰ ἔξοδα ἀνερχόμενα εἰς 88 δῆθεν ἑκατομμύρια, ταῦτα εἰς τὸ τέλος τοῦ ἑπομένου μηνὸς Μαρτίου ἀπεδείχθησαν ἀνερχόμενα μόνον εἰς 78 ἑκατομμύρια, καὶ ἐνῷ κατὰ τὸν Μάρτιον παρίστα τὰς ἐκκρεμεῖς πληρωμὰς ἐξ ἡμιεξωφλημένων ἐνταλ-

μάτων ἀνερχομένας δῆθεν εἰς 10 ἑκατομμύρια, αὗται μόλις συνεποσοῦντο εἰς 3,724,000, καθ' ἃ δεικνύει καὶ ἡ χθὲς δημοσιευθεῖσα ἐπίσημος τοῦ Λογιστηρίου κατάστασις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 23 Μαΐου.

Χθὲς τῇ 10 π. μ. συνῆλθεν εἰς β'. συνεδρίασιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ἐπὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἐπιτροπή.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐκ τῶν τεθέντων αὐτῇ ἕνδεκα ζητημάτων, ὅπερ εἶχεν ὡς θέμα «ἂν πρέπῃ νὰ ληφθῇ ὡς βάσις ἐν τῇ μελετωμένῃ ἀναθεωρήσει τῆς Λογιστικῆς νομοθεσίας ὁ ἡμέτερος Λογιστικὸς νόμος ἢ ξένος τις, καὶ πρὸ πάντων ὁ ἰταλικὸς» ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λαμβάνων τὸν λόγον ἀναπτύσσει, ὅτι ὀρθότερον εἶνε νὰ ἀφεθῇ ἡ συζήτησις τούτου κατὰ τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν.

Εἶτα ἀρχομένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος, ἂν «ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς εἶνε καλῶς καθωρισμένα», ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνέπτυξε διὰ λόγου ἐξόχου, ὑπὸ ἐπιστημονικὴν καὶ ῥητορικὴν ἔποψιν, ὅ,τι ἡ χρῆσις πρέπει νὰ καθορισθῇ δωδεκάμηνος.

Ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἔκλινεν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς γνώμης τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ἐπηκολούθησε συζήτησίς της περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, τῶν μὲν ὑποστηριζόντων τὴν 1 Ἀπριλίου, τῶν δὲ τὴν 1 Ἰουλίου.

Ἐν τέλει ἀπεφασίσθη νὰ συνέρχηται ἡ ἐπιτροπὴ ἀνὰ πᾶσαν Τετάρτην καὶ Σάββατον κατὰ τὴν ἑσπέραν. Ἡ συνεδρίασις διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς δύο ὥρας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 23 Μαΐου.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Ἐπὶ ἱκανὰς κατὰ συνέχειαν ὥρας χθὲς συνειργάσθη ὁ πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γεν. Λογιστηρίου κ. Δεϊμέζη ἐπὶ τοῦ

ζητήματος τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ τεχνικῶν ἔργων. Ὁ κ. Τρικούπης ἐννοεῖ νὰ ἀρχίσωσιν ἀμέσως αἱ ἐργασίαι ἐν Θεσσαλίᾳ, αἱ ἀφορῶσαι τὴν διακανόνισιν τῆς κοίτης τοῦ Πηνειοῦ καὶ τὴν ἀποξήρανσιν μεγάλων ἐκτάσεων ἑλῶν, δι' ἧς θὰ ἀπελευθερωθῶσι περὶ τὰς 200 χιλιάδας στρεμμάτων. Σήμερον ἢ αὔριον ἀναχωρεῖ εἰς Θεσσαλίαν ὁ ἀρχιμηχανικὸς Γκοτλάν, ὅπως καθορίσῃ τὰ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα. Ἐξ ἄλλου ἡ κυβέρνησις θὰ ἐνεργήσῃ ὅπως εὐρωπαῖοι ἐπιχειρηματίαι ἱδρύσωσιν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐργοστάσια, κινούμενα διὰ τοῦ ὕδατος, οἷον χαρτοποιεῖα καὶ τὰ τοιαῦτα.

28 Μαΐου.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐν Πειραιεῖ μεγάλου μηχανοποιείου Μὰκ Δούαλ καὶ Βάρβουρ ἐπρότεινε τῷ κ. Πρωθυπουργῷ, ὅπως ἡ κυβέρνησις χορηγήσῃ τῷ εἰρημένῳ μηχανοποιείῳ ἔν τινι ἀκτῇ τοῦ ἐν Πειραιεῖ λιμένος χῶρον ἐπαρκῆ πρὸς ἵδρυσιν ναυπηγείου. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εὐμενῶς ἀποδεχθεὶς τὴν πρότασιν ταύτην ὑπεσχέθη ὅτι μετὰ τὴν λῆξιν τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Λαρίσσης καὶ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ χώρου ἐν ᾧ θὰ ἱδρυθῇ ἐν Πειραιεῖ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ, θέλει φροντίσῃ περὶ τῆς ἐξευρέσεως καὶ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ χώρου διὰ τὴν σύστασιν ναυπηγείου, ἐξ οὗ νέος τόνος καὶ νέα ζωὴ δοθήσεται τῇ ἐπὶ στερεῶν βάσεων ἀναγεννωμένῃ καὶ ἀναπτυσσομένῃ βιομηχανίᾳ ἡμῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 28 Μαΐου.

Τὸ μέγα ζήτημα, ὅπερ ἔπρεπε νὰ ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς ἀνενδότως, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ χώρα προσηρτήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἦτο ἡ πρόληψις τῶν κινδύνων, εἰς οὓς αὕτη εἶνε σήμερον ἐκτεθειμένη, τοῦτο δὲ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὑπῆρξεν ἓν τῶν πρωτίστων μελημάτων τοῦ κ. Τρικούπη καὶ κατὰ τὴν ἡγουμένην καὶ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν αὐτοῦ πρωθυπουργίαν. Ὁ ἀνὴρ διέγνω ἀρχῆθεν, ὅτι ἦτο αἶσχος διὰ τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν Θεσσαλίαν εἰς τὴν ἀγρίαν κατάστασιν, εἰς ἣν παρέλαβεν αὐτὴν παρὰ τῶν Τούρκων, ν' ἀφήσῃ δὲ οὕτως

ἀνεκμετάλλευτον τὸν γεωργικὸν πλοῦτον, ὃν περικλείει εἰς τοὺς κόλπους της ἐπὶ ζημίᾳ ἀνυπολογίστῳ καὶ αὐτῆς καὶ ὁλοκλήρου τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἥτις τελεῖ σήμερον 30—40 ἑκατομμυρίων φράγκων εἰς χρυσόν, χάριν τῆς διατροφῆς της, εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Τρικούπη ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον πᾶν ὅ,τι ἐγένετο μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῆς Θεσσαλίας, εἰς τὴν πρωτοβουλίαν αὐτοῦ ὀφείλονται νῦν καὶ τὰ ἐπικείμενα μεγάλα ἐν αὐτῇ ἔργα, ἅτινα ἤδη χθὲς ἀνηγγείλαμεν καὶ περὶ ὧν σήμερον ποιούμεθα ἀκριβέστερον λόγον.

Διὰ τῶν ἔργων τούτων μέλλει ἡ Θεσσαλία ἔνθεν μὲν νὰ σωθῇ ἐκ τοῦ ὕδατος, ὅπερ πλημμυρίζει συνήθως μέγα μέρος τοῦ ἐδάφους καὶ κατακλύζει πολλὰς μυριάδας στρεμμάτων γῆς γονιμωτάτης ἐν αὐτῇ, ἔνθεν δὲ νὰ τύχῃ συστηματικῆς ἀρδεύσεως τοῦ πλείστου καὶ κυριωτάτου μέρους τῶν πεδιάδων αὐτῆς. Ἡ μελέτη τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἔργων εἶχεν ἀρχίσει ἤδη ἀπὸ τῆς ἡγουμένης πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη, ἀνατεθεῖσαν εἰς τὴν γαλλικὴν τῶν γεφυροδοποιῶν ἀποστολήν. Διακοπεῖσα δὲ, ὡς μὴ ὤφελεν, ἅμα τῇ ἀναρρήσει ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῶν ἀνδρῶν τῆς 7 Ἀπριλίου, ἐπανελήφθη αὖθις, ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργείου εἰς τὰ πράγματα. Ἡ μελέτη αὕτη ἐστράφη περὶ τὴν σχεδίασιν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης διὰ πλῆρες σύστημα δημοσίων ἔργων, δι' ὧν θὰ ἐσώζετο ἐν τῷ μέλλοντι ἡ Θεσσαλία ἐκ τῶν πλημμυρῶν, θ' ἀπεδίδοντο δὲ εἰς τὴν γεωργίαν αἱ πλεῖσται τῶν γαιῶν αὐτῆς, τῶν νῦν κατακλυζομένων ὑπὸ τοῦ ὕδατος καὶ θὰ ἠρδεύετο τὸ μέγιστον μέρος τῶν πεδιάδων της· ἤδη δ' ἀχθείσης αὐτῆς εἰς πέρας, ἐναπόκειται ἡ ἐκτέλεσις εἰς τὴν κυβέρνησιν.

ΩΡΑ, 23 Μαΐου.

Ἡ κυβερνητικὴ μεταβολὴ τῆς ἑβδόμης Ἀπριλίου 1885 διέκοψε τὰς εὐρείας μελέτας τῆς γαλλικῆς τῶν γεφυροδοποιῶν ἀποστολῆς περὶ σχεδιάσεως καὶ προϋπολογισμοῦ δαπάνης συστήματος δημοσίων ἔργων, ἀφορώντων εἰς τὴν ἀποσόβησιν τῶν κινδύνων, εἰς οὓς εἶνε ἐκτε-

θειμένη ἡ παραγωγὴ τῶν πεδιάδων τῆς Θεσσαλίας. Αἱ μελέται ἐπανελήφθησαν εὐθὺς ἐπὶ τῇ πρὸ διετίας ἐπανόδῳ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς νῦν κυβερνήσεως, καταρτισθέντος δὲ τοῦ σχεδίου τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς, ἠσχολήθη ἡ κυβέρνησις εἰς τὰ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ. Πᾶσα ἡ προκαταρκτικὴ αὕτη ἐργασία ἐπερατώθη ἤδη, παρασκευασθέντος καὶ τοῦ οἰκείου νομοσχεδίου. Κατ' αὐτό, τὸ σύστημα τῶν ἔργων συμπληρωθήσεται ἐντὸς τετραετίας, ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς κυβερνήσεως, διὰ τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς, συνομολογουμένου εἰδικοῦ δανείου εἰς οὗ τὴν ἀπότισιν θέλει μὲν εἰσφέρει ἡ Θεσσαλία διὰ μικρᾶς τινος φορολογίας, ἀλλὰ ταύτης ἡ ἔναρξις ἀναβληθήσεται ἕως τῆς παρελεύσεως ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἔργων. Αἱ περὶ τοῦ δανείου τούτου διαπραγματεύσεις, διεκπεραιωθεῖσαι, ὑποβληθήσονται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς. Ἡ ψήφισις ὅμως τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἡ συνομολόγησις τοῦ δανείου πρὸ τῆς συνήθους ὥρας τῆς συνόδου τῆς Βουλῆς δὲν εἶνε ἀναγκαία, διότι ἡ ἔναρξις τῆς ἐκτελέσεως γενήσεται δυνάμει τοῦ ψηφισθέντος κατὰ τὴν προτελευταίαν βουλευτικὴν σύνοδον νόμου ΑΦΚΓ´ τῆς 27 Μαΐου 1887 περὶ ἐπιβολῆς εἰδικοῦ φόρου πρὸς μηχανικὰς μελέτας τῶν ἐκτελεστέων ἐν Θεσσαλίᾳ ὑδραυλικῶν ἔργων.

Τὰ κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἐκτελεσθησόμενα ἔργα περιλαμβάνουσι:

1ον Τὸν κανονισμὸν καὶ τὴν διευθέτησιν τῶν ποταμῶν.

Ὁ Πηνειὸς θὰ κανονισθῇ:

α) Ἐπὶ μήκους 8,500 μέτρων ἀπὸ τῆς Καλαμπάκας μέχρι τῆς Σαρακίνας, ὅπως προφυλαχθῇ ἀπὸ τῶν πλημμυρῶν ἡ πεδιὰς καὶ ἡ πόλις τῶν Τρικκάλων.

β) Ἐπὶ μήκους 9,000 μέτρων ἀπὸ Λαρίσσης μέχρι Κατσάμπολας, ὅπως ἀποτραπῇ ἡ πλήμμυρα τῶν ὑδάτων καὶ ἡ ἔκχυσις αὐτῶν εἰς τὸ Ἀσμάκιον καὶ τὴν λίμνην τῆς Κάρλας.

Ἐπίσης θέλει διευθετηθῇ ὁ ῥοῦς τοῦ Πηνειοῦ, καὶ θέλει ταπεινωθῇ ἐφ' ὅλον τὸ μῆκος ἡ ἐπιφάνεια τῶν ὑδάτων αὐτοῦ διὰ τῆς ἀρ-

σεως τῶν βαθμίδων τῶν φραγμάτων καὶ τῶν λοιπῶν φυσικῶν ἢ τεχνητῶν κωλυμάτων.

Ἡ δαπάνη τῶν ἔργων τοῦ κανονισμοῦ καὶ τῆς διευθετήσεως τῶν ποταμῶν ἀνέρχεται εἰς 3,040,000.

2ον Τὴν ἀποξήρανσιν τῶν λιμνῶν καὶ ἑλῶν:

Τὸ ἕλος τῆς Κολοκυνθίας ἀποξηρανθήσεται κανονιζομένου τοῦ Μπλιοῦρι καὶ τῶν συμβαλλόντων αὐτοῦ, τὰ δὲ ἕλη τῶν Φαρσάλων, τῆς Βούλας καὶ τῶν πηγῶν τοῦ Ἀσμακίου ἀποξηρανθήσονται διὰ τῆς κατασκευῆς διωρύγων καὶ αὐλάκων διοχετεύσεως.

Τὰ φυσικὰ διαφράγματα τῶν λιμνῶν τοῦ Νεζεροῦ καὶ τοῦ Δαουκλῆ θέλουσι διαπλατυνθῆ εἰς τρόπον, ὥστε νὰ διοχετεύωνται δι' αὐτῶν ἅπαντα τὰ ὕδατα, τὰ ὁποῖα εἰσρέουσιν εἰς τὰς λίμνας ταύτας.

Ἡ λίμνη τῆς Κάρλας θέλει ἀποξηρανθῆ ἐν μέρει μόνον, καὶ θέλει περιορισθῆ διὰ προχώματος εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ εἶδος δεξαμενῆς,

Ἅπασαι αἱ γαῖαι, αἱ διὰ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν ἑλῶν καὶ λιμνῶν ἀποκτηθησόμεναι, θέλουσιν ἀποστραγγισθῆ καὶ καλλιεργηθῆ.

Τὸ σύνολον τῶν ἔργων τούτων προϋπολογίζεται, ὅτι θὰ ἀπαιτήσῃ δαπάνην 2,460.000.

3ον Τὰ ἔργα τῆς ἀρδεύσεως.

Εὐρὺ σύστημα ἀρδεύσεως θὰ διανείμῃ τὸ ὕδωρ ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως τῶν καλλιεργησίμων πεδιάδων, ὅπως διὰ τοῦ μέσου τούτου ἀποδοθῇ εἰς τὸ ἔδαφος τὸ μόνον ἐλλεῖπον αὐτῷ στοιχεῖον γονιμότητος, καὶ ἐπέλθῃ θεραπεία τῶν ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων τῶν κακοκαιριῶν.

Διώρυγες ἀρχόμεναι ἀπὸ τοῦ Πηνειοῦ θ' ἀρδεύωσι τὴν πεδιάδα ἀπὸ τῆς Καλαμπάκας μέχρι Τρικκάλων καὶ Καρδίτσης.

Τὰ ὕδατα τοῦ Μπλιοῦρι, τοῦ Καλέντζι, τοῦ Ὀφαδιλικοῦ, τοῦ Φαρσαλίτου καὶ τοῦ Τσινορλῆ θὰ χρησιμεύσωσι διὰ τὴν ἄρδευσιν τῶν πεδιάδων τῆς Καρδίτσης, τῶν Φαρσάλων, τῶν Σοφάδων καὶ τοῦ Ζάρκου.

Ἡ λίμνη τῆς Κάρλας, μετασχηματιζομένη εἰς ὑδαταποθήκην, ἧς τὰ ὕδατα θ' ἀνυψῶνται διὰ μηχανῆς, θὰ χρησιμεύῃ εἰς ἄρδευσιν τῆς γειτνιαζούσης πεδιάδος.

Ἡ πεδιὰς τῆς Λαρίσης καὶ τοῦ Τυρνάβου θ' ἀρδεύηται διὰ τῶν ὑδάτων τοῦ Πηνειοῦ. Δευτέρας τάξεως διώρυγες, κάθετοι ἐπὶ τῶν πρώτων καὶ ἀφιστάμεναι ἀλλήλων κατὰ 500 μέτρα, θὰ διοχετεύωσι τὰ ὕδατα εἰς τὰς ἰδιοκτησίας.

Ὁ ὁλικὴ ἀρδευομένη ἔκτασις θὰ ᾖ 1,500,000 στρεμμάτων, ἡ δὲ δαπάνη διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὅλου συστήματος ἀρδεύσεως προϋπολογίζεται εἰς 6,000,000 δρ. ἀπρόοπτοι δαπάναι 1,000,000, τὸ ὅλον δὲ εἰς 12,500,000. Ἐκ τούτων ἀφαιρετέον 700,000 δραχμῶν, ἀναβληθησομένης τῆς ἀποξηράνσεως τῶν λιμνῶν Δαουκλῆ καὶ Νεζεροῦ, ὡς κεχωρισμένων ἀπὸ τῶν πεδιάδων, εἰς ἃς ἀφορῶσι τὰ προκείμενα ἔργα, καὶ ὡς μὴ ὑπαγορευομένης τῆς ἀποξηράνσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν λόγων, δι' οὓς ἡ τῶν πεδιάδων εἶνε ἀναγκαία.

Πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων ἔργων δὲν ἀρκοῦσιν αἱ μελέται, ὧν πόρισμα ὑπῆρξε τὸ σχέδιον τοῦ συστήματος τῶν ἔργων καὶ ὁ προϋπολογισμὸς αὐτῶν· προσαπαιτοῦνται εἰδικαὶ μελέται τῆς τῶν καθ' ἕκαστον ἐφαρμογῆς, αἵτινες προϋπολογίζονται ὡς ἑξῆς:

1) Χάραξις πολυγώνου τριγωνισμοῦ ἐν τῇ πεδιάδι Καλαμπάκας, Τρικκάλων, Φαρσάλων καὶ ἐν τῇ πεδιάδι Λαρίσσης-Τυρνάβου . . . . Δρ. 5000

2) Καταμέτρησις τῆς ῥοῆς τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῆς κατὰ μῆκος τομῆς τοῦ ποταμοῦ. Καταμέτρησις τῆς πεδιάδος μεταξὺ Λαρίσσης καὶ Κατσάμπολις διὰ τὴν μελέτην τοῦ προχώματος Ἀσμακίου . . . . . . » 4000

3) Ἀναγνώρισις καὶ γενικὴ μελέτη τῶν ῥοῶν τῆς πεδιάδος τῶν Φαρσάλων. Μελέτη τῆς διαίτης τῶν ὑδάτων. Τοποθέτησις ἑνὸς ὀμβρομέτρου . . . . . » 1000

4) Ἀποπεράτωσις τῆς μελέτης τοῦ ἕλους Κολοκυ-

θιᾶς, ἐργολαβικῶς . . . . » 3000

5) Καταμέτρησις τῶν ῥοῶν τῆς πεδιάδος τῶν Φαρσάλων καὶ τῆς κατὰ μῆκος τομῆς τῶν ῥοῶν τούτων. Μελέτη τῆς περιμετρικῆς διώρυγος τῶν ῥυάκων τούτων καὶ τῶν κυριωτέρων διωρύγων διὰ τὴν ἄρδευσιν τῆς πεδιάδος τῶν Φαρσάλων. Ὑψομετρικὸν διάγραμμα τῶν ἑλῶν τῶν Φαρσάλων.

Θὰ καταμετρηθῶσι περίπου 60 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα πρὸς 150 δραχμὰς ἐργολαβικῶς . . . . . » 9000

6) Χάραξις τῶν διωρύγων ἀρδεύσεως τῶν ἐκβαλλουσῶν ἐκ τοῦ Πηνειοῦ:

μεταξὺ Τρικκάλων καὶ Καλαμπάκας
μεταξὺ Τρικκάλων καὶ Φαλαρίου
μεταξὺ Τρικκάλων καὶ Κοκκοτοῦ

130 χιλιόμετρα κυρίων διωρύγων. Κατὰ μῆκος τομὴ καὶ καταμέτρησις τῶν ὁριζοντίων γωνιῶν. Ταχεῖα καταμέτρησις τῆς πεδιάδος διὰ κατατομῶν καθέτων ἐπὶ τῶν κυρίων διωρύγων, ὅπως μελετηθῶσιν αἱ δευτερεύουσαι διώρυγες . . . . » 6000

7) Μελέτη τῶν κυρίων διωρύγων ἐκ τοῦ Πηνειοῦ, διὰ τὴν ἄρδευσιν τῆς πεδιάδος μεταξὺ Λαρίσσης καὶ Τυρνάβου. Ταχεῖα καταμέτρησις τῆς πεδιάδος. — 40 χιλιόμετρα διωρύγων ἀρδεύσεως . . . » 2000

8) Χάραξις τῆς διώρυγος πρὸς ἀποξήρανσιν καὶ ἄρδευσιν τοῦ ἕλους τῆς Βούλας. Ταχεῖα καταμέτρησις τῆς πεδιάδος. . . . . » 3000

Ἀναβαλλόμεναι μελέται.

Ὑψομετρικὸν διάγραμμα τῆς Κάρλας λίμνης καὶ τῶν ὀχθῶν αὐτῆς. Βυθομετρήσεις ἐν τῇ λίμνῃ. Χάρα-

ξις τῆς κυρίας διώρυγος πρὸς ἄρδευσιν μήκους 40 χιλιομέτρων— ἐργολαβικῶς	»	8000
Ὑψομετρικὸν διάγραμμα τῆς λίμνης τοῦ Νεζεροῦ. Βυθομετρήσεις ἐν τῇ λίμνῃ. Ἐργολαβικῶς	»	5000
Τὸ ὅλον	Δρ.	46,000
Ἀπρόοπτα	»	4,000
Ἄθροισμα	»	50,000

Ἡ τῆς Κάρλας μερικὴ ἀποξήρανσις γενήσεται μετὰ τὸν κανονισμὸν τῆς κοίτης τοῦ Πηνειοῦ, ἡ δὲ τοῦ Νεζεροῦ ἀποξήρανσις, ὡς προερρήθη, ἀναβάλλεται ἐπὶ τοῦ παρόντος, αἱ προκαταρκτικαὶ ἄρα δαπάναι, αἱ πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου γενησόμεναι, περιορίζονται εἰς 37 χιλιάδας δραχμῶν.

Ὁ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων πιθανὸς ἰσολογισμὸς ἔχει ὡς ἑξῆς:

Τὸ ἄμεσον κέρδος, τὸ ὁποῖον θὰ προσπορισθῇ τὸ Κράτος, θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς προσκτήσεως 170,000 στρεμμάτων εὐφορωτάτων γαιῶν, αἵτινες καλύπτονται νῦν ἀπὸ λίμνας καὶ ἕλη, ἤτοι περίπου δραχμαὶ . .	8,500,000
Τὰ ἔμμεσα κέρδη θέλουσι προέλθει ἀπὸ τὴν ἐπὶ πλέον ἀξίαν τῶν ἀρδευομένων γαιῶν, ἣν δέον νὰ ὑπολογίσωμεν τοὐλάχιστον εἰς 2,50 δραχ. κατὰ στρέμμα καὶ κατ' ἔτος, αἵτινες δι' 1,200,000 στρέμματα, τοὐλάχιστον, λογιζομένου τοῦ τόκου πρὸς 8 τοῖς ἑκατὸν παριστάνουσι κεφάλαιον	37,600,000
Τὸ ὅλον τῶν ἀκαθαρίστων κερδῶν	46,100,000
Ἐκ τούτων δέον νὰ ἀφαιρεθῶσιν:	
Ἡ δαπάνη διὰ τὰ ἔργα	12,500,000
Ἡ κατασκευὴ τῶν αὐλάκων τῆς ἀρδεύσεως, ἥτις ἐπιβαρύνει τοὺς ἰδιοκτήτας περίπου	4,000,000

Ἔξοδα συντηρήσεως τῶν ἔργων 30,000 κατ' ἔτος

ἀποτελοῦντα κεφάλαιον.	3,750,000
Τὸ ὅλον. . . .	20,250,000
Ὑπόλοιπον καθαρῶν κερδῶν	25,850,000

Ἡ δὲ σειρὰ τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων ἔσται ἡ ἑπομένη:

1) Τὰ προφυλακτικὰ κατὰ τῶν πλημμυρῶν.

2) Τὰ πρὸς ἄρδευσιν τῶν καλλιεργουμένων τμημάτων.

3) Ἡ ἀποξήρανσις τῶν ἐν ταῖς πεδιάσι τελμάτων, ἡ ἀποστράγγισις καὶ τὰ πρὸς ἄρδευσιν τῶν ἀποδοθησομένων εἰς τὴν καλλιέργειαν γαιῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Μαΐου.

Χθὲς περὶ τὴν 10ην μ. μ. ἤρξατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ τρίτη συνεδρίασις τῆς ἐπὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην, ἐπὶ τρεῖς περίπου ὥρας διαρκέσασαν, προέβη ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὑποβληθέντων ζητημάτων μέχρι τοῦ ἐννάτου. Διάφοροι σκέψεις μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλληλοδιαδόχως ἀγορευσάντων, ἀντηλλάγησαν, δὲν προέβη ὅμως αὕτη εἰς οὐδεμίαν ἀπόφασιν, καθόσον κατὰ τὰς συνεδριάσεις ταύτας πρόκειται ἁπλῶς νὰ γείνῃ συζήτησις ἐν γένει περὶ τῶν προβληθέντων ζητημάτων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Μαΐου.

. . . Τώρα λ. χ. ἀπασχολεῖ τὸ πανελλήνιον ἡ ἐκ τῶν μακεδονικῶν προστριβῶν γεννηθεῖσα ἔρις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Ἀναμφισβήτητον εἶνε, ὅτι τὴν ἔριδα ταύτην ἐρεθίζουσι ξέναι ὑποκινήσεις. Ἐδῶ μόνον, χάρις εἰς τὴν ὀξύνουν διεύθυνσιν τῆς ἐπισήμου ἀντιπολιτεύσεως, πρέπει νὰ κτυπᾶται ὁ κ. Τρικούπης κατακέφαλα καὶ ὅταν ἀκόμη ἀγωνιᾷ ἐν τῇ πάλῃ πρὸς τὴν ὕπουλον τουρκικὴν διπλωματίαν καὶ πρὸς τὰ καταχθόνια τεχνάσματα τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ. Καραδοκοῦσι πάντα τὰ κινήματά του: ἔδειξεν ὀλίγην τραχύτητα; ἀμέσως τὴν ἐπι-

οῦσαν κραυγάζουν: «'Ανοησία, δὲν βλέπετε; θέλει νὰ δημιουργήση ζήτημα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος! νὰ μᾶς παρασκευάση· νέον κόλπο!» Ἔκρινε καλὸν ὁ κ. Τρικούπης νὰ φανῇ ἐνδοτικώτερος; 'Αμέσως αἱ πνιγόμεναι κραυγαί των ξεκωφαίνουν τὸν κόσμον ὅτι μᾶς ἐξευτελίζει πρὸ τῆς Τουρκίας, μᾶς προδίδει κτλ. Λέγει εἰς τὸν κ. Πανουργιᾶν: ἐμπρός; Οἱ κύριοι διαμαρτύρονται καὶ καταγγέλλουσι τὸ παράτολμον, καὶ ἀγυρτικὸν τῆς διαταγῆς. Τῷ συνιστᾷ ἀξιοπρεπῆ στάσιν καὶ μετριοπάθειαν ἐνταὐτῷ; 'Επροδόθημεν! Διακόπτει τὰς σχέσεις τοῦ Νομάρχου Λαρίσης μετὰ τοῦ τούρκου προξένου; — «Ὢ, αὐτὸ εἶνε κωμῳδία καὶ ἐπίδειξις· ἡ κυβέρνησις ζητεῖ τίνι τρόπῳ νὰ σωθῇ ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Σουλτάνου!»

Τὸ ἀληθὲς πατριωτικὸν καθῆκον πάσης ἀντιπολιτεύσεως θὰ ἦτο νὰ τηρήση ἀπόλυτον σιγὴν καὶ νὰ ἀφίση τὸ ἐξωτερικὸν αὐτὸ ζήτημα, ὅπως τρέξη τὸν δρόμον του ἡσύχως. Τὸ καλλίτερον διὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ ἦτο νὰ μὴ ἐγεννᾶτο ποσῶς αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιον· ἀλλ' ἀφοῦ ἅπαξ ἐγεννήθη, τὸ μόνον συνᾷδον πρὸς τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον μας εἶνε νὰ λυθῇ, ἄνευ βλάβης τῆς ἀξιοπρεπείας μας, ἄνευ ζημίας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ θέσεώς μας. Τὴν τοιαύτην λύσιν ἐπιδιώκει ἡ κυβέρνησις, μὴ παρεκκλίνουσα ἐκ τῆς εὐθείας, οὔτε πρὸς ἐξηυτελισμένην ὑποχώρησιν, οὔτε πρὸς μωρὰν καὶ δογκισωτικὴν πρόκλησιν, δυναμένην νὰ ἔχη σοβαρὰ τὰ ἐπακόλουθα. Σοβαρά! δηλαδὴ τόσον σοβαρά, ὥστε νὰ ἰσοδυναμῶσι πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ ἐπιδιώκουσιν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, τουτέστι, τὴν ἐντελῆ διακοπὴν τῶν σχέσεών μας μετὰ τῆς Τουρκίας. — Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶνε ἐθνικόν, ὄχι πολιτικόν, εἶνε ἐξωτερικόν, ὄχι ἐσωτερικόν, ἀφορᾷ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὄχι τὸ κόμμα τοῦ κ. Τρικούπη, ἢ τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ ἐνισχύηται ὑφ' ὅλων τῶν πατριωτῶν, ἄνευ κομματικῆς διακρίσεως· ἢ καθαρώτερον, πρέπει νὰ ἀφίηται ἐλευθέρα, ὅπως ἐνεργῇ, χωρὶς νὰ εὑρίσκη καθ' ἑκάστην πρωῗαν σχόλια καὶ ἐπικρίσεις πρὸ αὐτῆς.

ECHO DE PARIS

Le président actuel, M. Tricoupis, est d'aspect un peu froid, comme il convient a un homme élevé en Angleterre; la physionomie respire la décision. le regard est pénétrant, l'ensemble dénote une valeur et une volonté.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 3 Ἰουνίου.

Περὶ τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη, ἠνοίχθη τὸ κιβώτιον, ἐν ᾧ περιείχοντο οἱ εἰς Λονδῖνον ἀποσταλέντες πρὸς ἐκτίμησιν καὶ ἐπιστραφέντες παρὰ τοῦ ἐκεῖ γενικοῦ προξένου κ. Ἰωνίδου μαργαρῖται τῶν Ζωσιμαδῶν.

Γενομένης ἐξετάσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων, δι' ὧν ἀπεστάλησαν εἰς Λονδῖνον, καὶ εὑρεθέντες ὡς εἶχον, σῶοι καὶ ἀνελλιπεῖς, παρεδόθησαν εἰς τὸν κ. Καλογερῆν, ὅπως φυλάττωνται ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ.

Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα «Ἐφημερίδος»

Ἐκ Πατρῶν, 24 Μαΐου.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΠΥΡΓΟΥ

Πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἀπεστάλη σήμερον τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

Μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἑταιρείας τῶν δημοσίων ἔργων κ. Μ. Λαμπρινίδου καὶ τοῦ κυρίου προξένου τῆς Αὐστρίας διήλθομεν σήμερον δι' ἁτμαμάξης τὸ πρῶτον εἰς ἔκτασιν δεκαπέντε ἀπὸ τῆς πόλεως χιλιομέτρων τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Πατρῶν — Πύργου, γενόμενοι ἁπανταχοῦ ἐνθουσιωδῶς δεκτοὶ ὑπὸ τῶν χωρικῶν, εὐλογούντων τὸ ὑμέτερον ὄνομα, ἐπὶ τῇ συντελέσει τοῦ σπουδαίου εὐερ-

γετήματος. Τὸ ἔργον εἶνε ἀληθῶς τέλειον καὶ εὐλόγως προκαλεῖ ἐπαίνους ὑπὲρ τῶν ἀναλαβόντων καὶ συντελούντων αὐτό.

Δήμαρχος Πατραίων

Γ. Ροῦφος

28 Μαΐου.

Εὐχαρίστως ἀνακοινοῦμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, ὅτι ὁ οἰκονομικὸς συνδυασμὸς ὃν εἶχεν ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις συνομολογήσει μετὰ τῆς ὁμάδος τῆς ἀναλαβούσης τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν περὶ παροχῆς 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν εἰς χρυσόν, ἐπραγματοποιήθη ὁριστικῶς. Σπουδαῖος τραπεζιτικὸς οἶκος ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέλαβε νὰ παράσχῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ποσὸν μέχρι τῆς 15 προσεχοῦς Ἰουνίου. Οὕτω, ἂν καὶ ὑπό τινων ἠμφισβητήθη, λύεται αἰσίως καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐνημέρου ἀποτίσεως τῶν τοκομεριδίων τῆς ἑξαμηνίας ταύτης, χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ἡ ἡμετέρα ἀγορὰ ἐκ τῆς ζητήσεως καὶ ἐξαγωγῆς χρυσοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Μαΐου.

Η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΣΧΟΜΑΧΟΥ

.... Κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν πρωθυπουργίαν τοῦ κ. Τρικούπη, ὁ Ἰσχόμαχος διετέλει διευθυντὴς τοῦ ἐπιτελικοῦ γραφείου, συνεργαζόμενος συχνότατα μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Βοσσέρ. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἔτρεφεν ὅλως ἐξαιρετικὴν ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν Ἰσχόμαχον διὰ τοῦτο ἡ θλῖψις, ἣν ᾐσθάνθη ἐπὶ τῷ ἀτυχήματι ἅμα μαθὼν αὐτό, ἦτο ἀμέτρητος ὡς βουλευτὴς ὑπῆρξεν εἷς τῶν πιστοτέρων τοῦ κ. Τρικούπη ὀπαδῶν.

20 Μαΐου.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας παρουσίασε χθὲς μετὰ μεσημβρίαν τῷ πρωθυπουργῷ κ. Τρικούπῃ τὸν ἰταλὸν ἀντιναύαρχον κόμητα Savera de Maria, διοικητὴν τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἰταλικῆς ναυτικῆς μοίρας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 23 Μαΐου.

Νέα Ὑόρκη, 6/18 Μαΐου 1888.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Ἀκροπόλεως».

Ἂς ἐννοήσωσι πλέον οἱ ἐν Ἑλλάδι πολιτευόμενοι, ὅτι τὸ ἔθνος πρέπει νὰ ἀφεθῇ ἥσυχον, ὅπως βαδίσῃ τὴν ὁποίαν ἀπό τινος διεχάραξεν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ, χωρὶς νὰ παρεντίθενται προσκόμματα εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ κυβερνῶντος· καὶ κυβέρνησις γνωρίσασα καλῶς τὸν προορισμὸν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους, εἶνε ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη, μ' ὅλα τὰ ἐμπόδια, ἅτινα θέτει εἰς τὰ διαβήματα αὐτῆς, ἡ ἀπερίσκεπτος καὶ ὅλως ἀντεθνικὴ συμπεριφορὰ τῆς σημερινῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Μετὰ παρρησίας ὅθεν, ὡς καλοὶ πατριῶται, ἀποτεινόμενοι εἰς τὸν ἄλλως τε ἀξιοσέβαστον κ. Δηλιγιάννην, λέγομεν: — Ἀγαθὲ κύριε Δηλιγιάννη, εἶσαι λαμπρὸς καὶ ἀξιόλογος ἄνθρωπος, οὐδεὶς ἀποπειρᾶται νὰ διαφιλονεικήσῃ τὸν πατριωτισμόν σου, πλὴν ὡς Ἀρχὴ δὲν ἔχεις τὰ προσόντα, τὴν ἱκανότητα καὶ τὰς δεούσας ἐν τῇ παρούσῃ ἐποχῇ ἀναμορφωτικὰς ἰδέας τοῦ κ. Τρικούπη· δύνασαι νὰ κατέχῃς τὴν εἰς τὸν βαθμόν σου καὶ τὰς δυνάμεις σου ἐμπρέπουσαν θέσιν, διότι τὸ ἔθνος ἔχει καὶ τὴν ἰδικήν σου ἀνάγκην, ἀλλ' εἰς «ὃ ἐκλήθη ἕκαστος». Μὴ ὁ Βίσμαρκ μόνος ἀνέδειξε τὴν Γερμανίαν; ἢ ὁ Καβοὺρ τὴν Ἰταλίαν; καὶ δὲν συνειργάσθησαν μετ' αὐτῶν τοσοῦτοι ἄλλοι σπουδαῖοι καὶ φιλοπάτριδες ἄνδρες; . . . .

Δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς λεπτομερείας, ὡς μὴ ἔχοντες τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις καὶ τὴν περὶ τὸ γράφειν ἐλευθερίαν· ὡς ἐπίσης, οὐδὲ τὴν ἀξίωσιν ὅτι δῆθεν δίδομεν συμβουλὰς πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐν Ἑλλάδι ἐχόντων. Ἡ φωνὴ αὕτη ἐξέρχεται ἐκ καρδίας ἁπλῶς πατριωτικῆς, ἀλγούσης μόνον εἰς πᾶν μὴ ὀρθὸν καὶ δίκαιον, εἰς τὴν στασιμότητα ἢ ὀπισθοδρόμησιν τοῦ ἔθνους. Λογικῶς δὲ σκεπτόμενοι, ἀναβοῶμεν: « Εἶνε ἀδύνατον ὁ κ. Τρικούπης, ἀνεξάντλητον

καὶ δαιμόνιον ἐὰν ἔχῃ τὸν νοῦν, ἀκούραστον καὶ ἀκαταμάχητον τὴν θέλησιν, Ἄτλας ἂν ἦνε πρωθυπουργός, καὶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀκόμη κατεβασμένος, ἀδύνατον, λέγομεν, νὰ ἐπαρκέσῃ, ἀπέναντι τῶν ὑψηλῶν καὶ βαρέων καθηκόντων τῆς θέσεώς του καὶ τῶν τοσούτων ἀντιπράξεων τῶν ἀντιθέτων, ἀναμιχθέντων τελευταίως καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς ρυπαρᾶς ὑποθέσεως τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου ».

Ὢ! εἶνε λυπηρὸν γεγονὸς τὸ τελευταῖον τοῦτο! Εὐχόμεθα δὲ νὰ μὴ ἐπαληθεύσῃ ἡ ἀνάμιξις τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν ἀσυγχώρητον ταύτην κατάχρησιν· ἄλλως πρέπει νὰ ἀπελπισθῶμεν, ὅτι οὐδεμία ὑπολείπεται ἴσως εἰς τὸ ἔθνος πλέον ἐλπὶς σωτηρίας. Ἡ δὲ ἱστορία θέλει στιγματίσει μίαν ἡμέραν τ' ἄθλα τῶν ἀντενεργούντων εἰς τὴν ἐθνικὴν πρόοδον, οἵτινες παίζουσι χάριν φιλαρχίας τὴν κεφαλὴν τῆς Ἑλλάδος! Ὡσὰν ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀνήκῃ εἰς μόνους αὐτούς, καὶ ἀγνοοῦσιν οἱ περὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην γεννάδαι καὶ τοῦ πολιτικοῦ Συλλόγου θερμοκέφαλοι τῆς παρανομίας ὀργιασταί, ὅτι λαμβάνουσι τὸν ἀτυχῆ τοῦτον γέροντα εἰς τὸν λαιμόν των, διαπράττοντες ἐν τῷ ὀνόματί του ὅ,τι τὸ πάθος καὶ ἡ κακῶς ἐννοουμένη πολιτικὴ ὑπαγορεύει αὐτοῖς. Ἐλεύσεται ἡμέρα, καθ' ἣν τὸ Ἔθνος, συλλαμβάνον αὐτοὺς ἐκ τοῦ λάρυγγος, θὰ ζητήσῃ λόγον τῶν πράξεών των· καὶ τί θὰ ἀπαντήσωσιν εἰς τὴν μετ' ἀγανακτήσεως ἀπευθυνομένην πρὸς αὐτοὺς ἐρώτησιν: Ἕλληνες πολιτευταί, τί ἐκάματε τὴν Ἑλλάδα; Διατί κατεστρέψατε πᾶν ὅ,τι οἱ πατέρες ἡμῶν ἐδημιούργησαν δι' ἀκαταλογίστων ἀγώνων καὶ ποταμῶν αἱμάτων;

Καὶ ὅμως ἀπέναντι τοιαύτης κακοδαιμονίας φαίνεται ὡς παρήγορον φῶς ἡ ἀνένδοτος πρὸς τὰ καλὰ ἐπιμονὴ τοῦ κ. Τρικούπη. Τὸ Ἔθνος ἀσπάζεται τὰς ἀναμορφωτικὰς καὶ προοδευτικὰς ἰδέας του, παραδέχεται ἀγογγύστως τοὺς βαρεῖς φόρους του, βλέπει μετὰ χαρᾶς ἐπανελθοῦσαν τὴν κλονισθεῖσαν πίστιν του, τὰς ἀθορύβως διοργανιζομένας στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς δυνάμεις του, τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐκτίμησιν καὶ βαρύτητα, καὶ ἀναμένει μετὰ πεποιθήσεως οὐχὶ πλέον

τὸ ἰσοζύγιον, τελεσθὲν ἤδη, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι καλὸν δύναταί τις νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ ἄνδρα πεπειραμένον καὶ ἀληθῶς φιλοπάτριδα.

Ὁ κ. Τρικούπης καλῶς ἐνόησεν, ὅτι ὁ μεγαλείτερος ἐχθρὸς δὲν εἶνε ἡ σημερινὴ λεγομένη ἀντιπολίτευσις, ἥτις κατ' οὐδὲν λογίζεται πλέον, ἀλλ' ἡ κατάχρησις, ἀναφανεῖσα ἐπ' ἐσχάτων ὑπὸ τὴν ἀπεχθεστέραν μορφὴν αὐτῆς. Πρέπει νὰ καθαρίσῃ τὸ ἔδαφος, ὡς φρονοῦμεν ὅτι καταγίνεται, ἀπὸ τῶν λυμεώνων τούτων, διότι καὶ διπλασίους ἂν θέσῃ φόρους, τὰ ἐθνικὰ ταμεῖα θέλουσιν ὁμοιάζει τὸν πίθον τῶν Δαναΐδων. Δὲν μένει ὅθεν ἀμφιβολία, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ὁ ἄνθρωπος τῆς σημερινῆς ἐποχῆς· ἂς ἀφεθῇ ὅθεν ἥσυχος νὰ κυβερνήσῃ τὸ ἔθνος, μέχρις ὅτου ἀναφανῶσιν ἐκ τῆς νέας γενεᾶς, καλλίτεροι τούτου ἄνδρες, καὶ ἡ ἐθνικὴ πρόοδος ἔσεται βεβαία.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 25 Μαΐου.

ΝΕΑΙ ΕΡΙΔΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἐν τῷ κυρίῳ ἄρθρῳ ἐκτίθενται λεπτομερῶς τὰ τῆς νέας ἔριδος, ἥτις ἐπήνεγκεν ἀπὸ τῆς χθὲς τροπὴν δυσάρεστον εἰς τὰς μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεις ἡμῶν.

Ἡ Πύλη διέταξε τὸν ἐν Βιτωλίοις διοικητὴν αὐτῆς νὰ μὴ ἐκτελῇ ἔγγραφα φέροντα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκεῖσε προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Πανουργιᾶ, μέχρις οὗ ἐξακριβωθῶσι τὰ περὶ τῶν δῆθεν ἐνοχοποιητικῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν, νὰ ἀναγνωρίζῃ δὲ καὶ διεξάγῃ πᾶν ἔγγραφον φέρον μόνον τὴν σφραγῖδα τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου Βιτωλίων. Κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἀποδίδουσα τὰ ἴσα, διέταξε τὸν Νομάρχην Λαρίσης νὰ παύσῃ πᾶσαν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ αὐτόθι προξένου τῆς Τουρκίας.

Πιθανῶς ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις δὲν θὰ ἀρκεσθῇ εἰς μόνον τὸ μέτρον τοῦτο, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Πύλη δὲν ἀναθεωρήσῃ τὴν πρὸς

τὸν διοικητὴν Βιτωλίων παράλογον αὐτῆς διαταγήν. Ξένος δάκτυλος προδήλως ἐξωθεῖ τὴν Πύλην εἰς μωρὰ καὶ ἀπερίσκεπτα διαβήματα, ἀλλὰ τοῦτο, κἂν τφόντι ὑπάρχει, δὲν θέλει ἐμποδίσει τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος νὰ πράξῃ ὅ,τι ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ τὸ δίκαιον ἐπιβάλλουσιν αὐτῇ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 25 Μαΐου.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθές, ὡς αὐθεντικῶς πληροφορούμεθα, ἡ Κυβέρνησις διέταξε τὸν Νομάρχην Λαρίσης, ὅπως παύσῃ πᾶσαν σχέσιν μετὰ τοῦ αὐτόθι προξένου τῆς Τουρκίας οὐδεμίαν δὲ πρᾶξιν ἢ ἔγγραφον αὐτοῦ ἀναγνωρίσῃ. Τὸ μέτρον τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ ἡ κυβέρνησις, διότι ἀνηγγέλθη αὐτῇ, ὅτι ἐνῷ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ διοικητὴς Βιτωλίων ὑπεδέξατο μετὰ τῶν νενομισμένων τιμῶν, καὶ ἀνεγνώρισε τὸν αὐτόθι πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Πανουργιᾶν, προχθὲς αἴφνης ἔλαβε διαταγὴν παρὰ τῆς Πύλης καὶ ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν ἡμέτερον πρόξενον, ὅτι τὰς μὲν ὑποθέσεις τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἔγγραφα εἶνε πρόθυμος νὰ διεκπεραιώνῃ, ἐφόσον φέρουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ προξενείου, δὲν θὰ λαμβάνῃ ὅμως ὑπ' ὄψει ἔγγραφα φέροντα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κ. Πανουργιᾶ, μέχρις οὗ λυθῇ τὸ ζήτημα τῶν κατὰ τὴν Πύλην ἐνοχοποιητικῶν, κατ' ἀλήθειαν δὲ πλαστῶν ἐπιστολῶν τοῦ εἰρημένου προξένου τῶν παρεισαχθεισῶν, ὡς γνωστόν, εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ Πηχιῶνος καὶ κατασχεθεισῶν ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν.

30 Μαΐου.

Κατὰ τοὺς δημοσιευθέντας ὑπὸ τοῦ τμήματος τῆς δημοσίου ἀσφαλείας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πίνακας τῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος συλληφθέντων καὶ προσελθόντων φυγοδίκων καὶ φυγοποίνων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. μέχρι τέλους Ἀπριλίου συνελήφθησαν καὶ προσῆλθον φυγόδικοι καὶ φυγόποινοι 2,034 ἤτοι 309 τὸν Ἰανουάριον, 415 τὸν Φεβρουάριον, 690 τὸν Μάρτιον καὶ 620 τὸν Ἀπρίλιον.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ἀνεκοινώθη ἡ ἑξῆς ἐπιστολὴ τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Τρικούπη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1888.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπήν.

Ὁ ἐν Λονδίνῳ ἔγκριτος ὁμογενὴς κ. Ἰωάννης Μπαλῆς μοὶ ἀνεκοίνωσε διὰ τοῦ αὐτόθι Γενικοῦ Προξένου κ. Ἀλεξάνδρου Ἰωνίδου, ὅτι ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐμψύχωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐγχωρίας βιομηχανίας, ἔγραψεν εἰς τὸ ἐνταῦθα κατάστημα τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης νὰ παραδώσῃ ὑμῖν δεκακισχιλίας δραχμάς, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς βραβεῖα κατὰ τὴν προσεχῆ Δ´ Ολυμπιάδα, ἀνέθετό μοι δὲ τὸν καθορισμὸν τῶν βραβευτέων εἰδῶν.

Ἀποστέλλων ὑμῖν ἐγκλείστως ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Ἰωνίδου, παρακαλῶ, ὅπως παραλάβητε μὲν παρὰ τοῦ ἐνταῦθα καταστήματος τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης τὸ ὡς ἄνω χρηματικὸν ποσόν, φροντίσητε δέ, ἵνα αἱ μὲν πεντακισχίλιαι δραχμαὶ διατεθῶσιν εἰς βράβευσιν γεωργικῶν ἐκθεμάτων, αἱ δ' ἕτεραι εἰς βράβευσιν βιομηχανικῶν. Παρακαλῶ δέ, ἵνα ἐκ μὲν τῶν γεωργικῶν ἐκθεμάτων ἀπονεμηθῶσι βραβεῖα: α´) εἰς δημητριακοὺς καρπούς, β´) εἰς κτηνοτροφικὰ φυτά, γ´) εἰς ἔλαια, δ´) εἰς λαχανικά, ε´) εἰς ὑφαντικὰ φυτά, ς´) εἰς καπνόν, ζ´) εἰς σπέρματα ἐλαιοβριθῆ καὶ η´) εἰς οἴνους.

Ἐκ δὲ τῶν βιομηχανικῶν: α´) εἰς ὑφαντικήν, β´) εἰς ταπητουργίαν, γ´) εἰς μυρεψικὴν καὶ σαπωνοποιΐαν, δ´) εἰς ἁμαξοπηγίαν, ε´) εἰς κατασκευὴν γεωργικῶν βιομηχανῶν καὶ ς´) εἰς ἐπιπλοποιΐαν.

Τὰ τῶν βραβείων τούτων παρακαλῶ, ἵνα εἰδικώτερον κανονίσῃ ἡ ἐπιτροπή.

Διατελῶ μετὰ πάσης ὑπολήψεως ὅλως πρόθυμος

(Ὑπογ.) *Χ. Τρικούπης.*

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 25 Μαΐου.

ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ

Ὅτε κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1886 ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὑπέβαλλεν εἰς τὴν Βουλὴν ἐν ἰσοζυγίῳ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887 καὶ ἀνεκοίνου ὅτι τὰ μὲν ἔξοδα τοῦ κράτους προϋπελογίσθησαν εἰς 94,270,000, τὰ δὲ ἔσοδα εἰς 94,656,907 πάντες ἐδυσπίστουν πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὑπολογισμῶν, οἱ δὲ ἐν τῇ Βουλῇ παρακαθήμενοι ἀντιπολιτευόμενοι ἀνεκάγχασαν καὶ κατειρωνεύθησαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀδύνατον ὑπολαμβάνοντες τὸ κατόρθωμα. Ἔγκριτα ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ φύλλα, φίλα τῇ κυβερνήσει φρονοῦντα, ἡ «Ἀκρόπολις» καὶ ἡ «Ἐφημερὶς» μακρὰ ἐδημοσίευσαν ἄρθρα ἐλέγχοντα ἐπὶ ἄκρᾳ αἰσιοδοξίᾳ τὴν κυβέρνησιν καὶ κακίζοντα αὐτὴν ὡς ἐξ ἀσυγγνώστου πλάνης, ἂν μὴ ἐκ προθέσεως, εἰς τοσοῦτον ὑπολογίζουσαν τὰ ἔσοδα τοῦ κράτους. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ 1883, τὴν ἔτι μεγαλειτέραν τοῦ 1884 καὶ μετὰ τὴν οἰκονομικὴν καταπόνησιν τοῦ τόπου καὶ τὰ φοβερὰ ἐλλείμματα τοῦ 1885 καὶ 1886, ἡ ἐπίτευξις τοῦ ἰσοζυγίου κατὰ τὸ 1887 ἐθεωρεῖτο ὄνειρον χιμαιρικόν. Τὸ ὄνειρον ὅμως τοῦτο ὁ χρόνος ἔμελλε νὰ ἀποδείξῃ καὶ ἀπέδειξε πραγματικότητα, ἥτις ἐνῷ κατέδειξεν ἀκριβεῖς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀσφαλῶς τὰς οἰκονομικὰς τοῦ τόπου δυνάμεις ἐκτιμήσασαν, διετράνωσε συνάμα ἅπαξ ἔτι τὸν φιλότιμον χαρακτῆρα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὸ πρόθυμον αὐτοῦ πρὸς πᾶσαν θυσίαν προκειμένου περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ κράτους καὶ τῆς τηρήσεως ἀλωβήτου τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως. Ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» προσωρινὴ κατάστασις τῶν δημοσίων ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1887 καὶ ἡ σύγκρισις τῶν κατὰ ταύτην δεδομένων πρὸς τὰ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τῆς χρήσεως τοῦ 1886, δεικνύουσι σαφῶς, ὅτι τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα τοῦ 1887 θέλουσι βεβαιωθῇ σχεδὸν μέχρι λεπτοῦ, ὅπερ

ἐστὶ τὸ κύριον γνώρισμα τῆς ἀκριβείας ἢ μὴ τῶν ὑπολογισμῶν τῆς κυβερνήσεως, τῆς ἐπιτυχίας ἢ μὴ τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος αὐτῆς.

ΩΡΑ, 30 Μαΐου.

Ἡ κηδεία τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ Κωνσταντίνου Ἰσχομάχου ἐγένετο χθὲς συγκινητικὴ καὶ ἐπιβάλλουσα. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πλῆθος ἀξιωματικῶν καὶ πολιτῶν ἠκολούθησαν τὴν ἐκφορὰν μέχρι τάφου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Μεθ' ὅλον τὸν ἀφόρητον καύσωνα, τὸ πλῆθος συνωστίζετο πυκνότερον, ἀφίκοντο δὲ ἐν τῷ μεταξὺ πάντες οἱ ἐν τέλει, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, βεβυθισμένος εἰς ἄμετρον θλῖψιν, οἱ ἄλλοι ὑπουργοί, ὁ φρούραρχος, καὶ ὁ μοίραρχος

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Μαΐου.

...Ἀπέναντι τοιούτων ἀποτελεσμάτων τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς κυβερνήσεως, ἀπέναντι τῶν ἀψευδῶν καὶ εὐγλώττων τούτων ἀριθμῶν, τί ἀντέταξαν οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν; Ἀφοῦ ἀνεκάγχαζον ἀκούοντες περὶ ἰσοζυγίου, ἀφοῦ ὁ μὲν ἐν Ἀρκαδίᾳ, ὁ δὲ ἐν Μεσσηνίᾳ καὶ ἄλλοι ἀλλαχοῦ ἐδογμάτιζον ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ δυνάμεις τῆς χώρας ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀποδώσωσι πλέον τῶν ἑξήκοντα ἑκατομμυρίων, ἀφοῦ ὑπέδειξαν ὡς μέσον θεραπείας τὴν χρεωκοπίαν, ἀφοῦ κατὰ τὴν λήξασαν σύνοδον τῆς Βουλῆς καὶ μετὰ τὰ ἐπίσημα ἀποτελέσματα τῶν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1887 βεβαιωθέντων καὶ εἰσπραχθέντων ἐπιμόνως ὑπεστήριζον ὅτι τὰ ἔσοδα τοῦ 1887 οὐδέποτε θὰ ἀνέλθωσιν εἰς 75 ἑκατομμύρια καὶ ὅτι θὰ εἶνε εὐτύχημα ἐὰν τὸ ἔλλειμμα κατέλθῃ εἰς τὰ 15 ἑκατομμύρια, ἤδη ὅτε ἐπισήμως καὶ διὰ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη ὅτι τὰ εἰσπραχθέντα ἀνῆλθον εἰς 76 ἑκατομμύρια, τὰ δὲ βεβαιωθέντα εἰς 85 ἑκατομμύρια, μολονότι ὑπολείπονται 7 ἔτι μῆνες μέχρι τέλους τῆς χρήσεως, νεκρικὴν ἐτήρησαν σιγήν.

4 Ἰουνίου 1888.

Ἡ κυβέρνησις διαπραγματεύεται πρὸς ἑταιρίαν περὶ τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς διαχειρίσεως σιδηροδρόμου, ἑνοῦντος τὸν Βῶλον καὶ τὰ Λεχώνια διὰ τροχιᾶς στενωτάτης, ἤτοι 60 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Τῶν παρ' ἡμῖν στενῶν σιδηροδρόμων ἡ τροχιὰ εἶνε ἑνὸς μέτρου, ἡ δὲ δαπάνη τῆς κατασκευῆς αὐτῶν κατὰ μέσον ὅρον 80000 δραχμῶν κατὰ χιλιόμετρον, ἐνῷ ὁ σιδηρόδρομος τροχιᾶς 60 ὑφεκατομέτρων θέλει στοιχίσει περὶ τὰς 15000 δραχμῶν κατὰ χιλιόμετρον.

5 Ἰουνίου 1888.

Ἐν τῇ ἐν Πατησίοις ἐξοχικῇ ἐπαύλει τοῦ Προέδρου τῆς βουλῆς κ. Α. Αὐγερινοῦ ἐγευμάτισαν χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, τινὲς ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

24 Ἰουνίου 1888.

Ἀφίκετο χθὲς ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας σὶρ Ἐδμόνδος Μόνσων καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας». Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΩΡΑ, 4 Ἰουνίου 1888.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη χθὲς μετὰ μεσημβρίαν τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γερμανίας, ἐκφράζων τὴν λύπην τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου.

31 Μαΐου 1888.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Θεοτόκης, κατελθόντες χθὲς τὴν 6 μ. μ. εἰς Φάληρον, ἐπεσκέφθησαν τὸν Ἰταλὸν ἀντιναύαρχον κόμητα Savera de Maria ἐπὶ τῆς ἐν Μουνυχίᾳ ὁρμούσης ναυαρχίδος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 29 Μαΐου 1888.

Μεταβαίνοντες εἰς τὸ μνημεῖον οἱ Λαμιεῖς καὶ ἀκολουθούμενοι ὑπὸ ἀθρόου τοῦ λαοῦ, προσῆλθον πρῶτον κάτωθεν τῆς οἰκίας ἐν ᾗ καταλύει ὁ κ. Βουλπιώτης καὶ ἐζητωκραύγασαν ἐπανειλημμένως ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ὁ ἀντι-

πρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιμενόντων τῶν Λαμιέων νὰ ζητωκραυγάζωσιν, ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην. Ὁ δήμαρχος Λαμιέων προσεφώνησεν αὐτόν, ἐνθουσιώδεις δὲ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἐπηκολούθησαν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΑΔΙΑΚΟΠΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Δήμαρχος Λαμίας, συνοδευόμενος ὑπὸ μελῶν ἐπιτροπῆς πόλεως Λαμίας, Λεωνίδα Τράκα πρῴην βουλευτοῦ καὶ ὑπὸ πολιτῶν Λαμιέων ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους, συσσωματουμένων ἁπάντων εἰς Γραβιάν, περιῆλθον σήμερον Κυριακήν, ὥραν 8 π. μ. ἐν ἀπεριγράπτῳ ἐνθουσιασμῷ μετὰ χρυσοκεντήτου σημαίας πόλεως Λαμίας καὶ μουσικῆς παιανιζούσης κεντρικὴν ὁδὸν Γραβιᾶς, καὶ διελθόντες κάτωθεν οἰκίας Δ. Βουλπιώτου ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ Κυβερνήσεως ὡς ἐλθούσης ἀρωγοῦ ἐθνικοῦ μνημείου.

Οἱ Λαμιεῖς μεταβαίνοντες εἰς τὸ μνημεῖον ἠκολουθοῦντο ὑφ' ὅλων τῶν πανηγυριστῶν. Διῆλθον κάτωθι τῆς οἰκίας ἐν ᾗ κατέλυσεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως κ. Βουλπιώτης καὶ ἐζητωκραύγασαν ἐπανειλημμένως ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ὅλον τὸ πλῆθος ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ κάτωθι τῆς οἰκίας ζητωκραυγάζον ζωηρῶς.

Δευτέρα, 30 Μαΐου 1888.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΙΤΩΛΙΟΙΣ ΠΡΟΞΕΝΟΥ

Τὸ πρακτορεῖον «Χαβᾶς» ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν χθὲς τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα, σύμφωνον πρὸς τὰς πληροφορίας, ἃς ἐδημοσιεύσαμεν τὸ Σάββατον, περὶ ἐπικειμένης λύσεως τοῦ παρεμπίπτοντος τούτου ἐν ταῖς ἑλληνοτουρκικαῖς σχέσεσι ζητήματος. Τὸ τηλεγράφημα ἔχει ὧδε:

Κωνσταντινούπολις, 29 Μαΐου 1888.

«Ἡ Πύλη ἀρνεῖται, ὅτι διέταξε τὸν διοικητὴν Μοναστηρίου νὰ διακόψῃ τὰς μετὰ τοῦ κ. Πανουργιᾶ σχέσεις, ἀποδίδει δὲ τοῦτο εἰς παρανόησιν. Φαίνεται ἐν τούτοις ὁμολογοῦσα, ὅτι παρήγγειλε τὸν διοικητὴν Μοναστηρίου νὰ τηρήσῃ ἐπιφυλακτικότητά τινα ἀπέναντι τοῦ κ. Πανουργιᾶ. Βεβαίως δὲ τὴν «ἐπιφυλακτικότητα» ταύτην κακῶς ἡρμήνευσεν ὁ διοικητής, δοὺς εἰς αὐτὴν ἐπέκτασιν, ἣν αἱ ὁδηγίαι τῆς Πύλης δὲν ὑπενόουν.

Ἡ τοιαύτη ἐξήγησις παρέχει τὸ ἐνδόσιμον, ὅτι ἡ Πύλη θὰ πέμψῃ νέας ὁδηγίας εἰς Μοναστήριον, ὑπὸ τὸ πνεῦμα δηλονότι, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ ὁ κ. Τρικούπης».

1 Ἰουνίου 1888.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἐπεσκέφθη χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

2 Ἰουνίου 1888.

Ἐγευμάτισαν χθὲς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ οἱ ὑπουργοί. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ἐπαιάνιζε κάτωθι ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς.

2 Ἰουνίου 1888.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη χθὲς τὴν πρωΐαν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 31 Μαΐου 1888.

Χθὲς περὶ τὴν 5 μ. μ. κατῆλθον εἰς Φάληρον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Θεοτόκης καὶ ἀπέδωκαν τῷ ἀντιναυάρχῳ δὲ Μαρίᾳ ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Ἁγίου Μαρτίνου» τὴν γενομένην αὐτοῖς ἐπίσκεψιν. Τὸ πλοῖον ἐχαιρέτισε κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν τοὺς ἐπισκέπτας, ἀντεχαιρέτισε δὲ ὑψώσασα τὴν ἰταλικὴν σημαίαν ἡ ἡμετέρα μοιραρχὶς «Ἀλφειός».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 1 Ἰουνίου 1888.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν βασιλοπαίδων Ἀλεξάνδρας, Μαρίας, Νικολάου καὶ Ἀνδρέου ἀφίκετο ἐκ Κορίνθου χθὲς τὴν 1 $^1/_2$ μ. μ.

ὥραν δι' ἰδιαιτέρας ἁμαξοστοιχίας. Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου ὑπεδέχθησαν αὐτὸν ὁ κ. Τρικούπης καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαί.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 'Ιουνίου 1888.

'Εν τῷ χθὲς δημοσιευθέντι φύλλῳ τοῦ Παρισινοῦ «Φιγαρῶ» δημοσιεύεται μακρὰ συνέντευξις ἑνὸς τῶν συντακτῶν αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἡμετέρου ἐν Παρισίοις ὑποπροξένου κ. Μανωλοπούλου, ἀφορῶσα εἰς τὰς τελευταίας ἀρχαιοκαπηλικὰς ἀποκαλύψεις. Ὁ κ. Μανωλόπουλος κατέληξεν εἰπών: «Ἡ αὐτοκτονία αὕτη δὲν παρακωλύει οὐδαμῶς τὴν πρόοδον τῆς ὑποθέσεως. Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἡ Α. Ε. ὁ κ. Τρικούπης, ἔδωκεν αὐστηροτάτας διαταγάς, ὅπως θέσῃ πέρας εἰς τὴν αἰσχρὰν ταύτην καπήλευσιν. Προτίθεται δὲ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν νέον νόμον, ἀμειλίκτως τιμωροῦντα τοὺς ἐνόχους ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Μετὰ ταῦτα δὲ θὰ ἐπιληφθῇ καὶ διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν ξένων Κυβερνήσεων, πρὸς σύλληψιν τῶν κατηγορουμένων Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ». Πρὸς τούτοις διὰ τοῦ κ. Μανωλοπούλου ὁ κ. Τρικούπης ἐξέφρασεν ἐνθέρμους εὐχαριστίας πρὸς κ. κ. Βένδλιγκ, Λεσκοῦ καὶ Δυλάκ, ἐπὶ τῇ δραστηρίᾳ συνδρομῇ, ἣν παρέσχον ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ πρὸς τὸν Ἕλληνα ὑποπρόξενον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 'Ιουνίου 1888.

Νὰ ὑβρίζωνται αἱ κυβερνήσεις, προκειμένου περὶ πολιτικῶν καὶ οἰκονομολογικῶν ζητημάτων, ἀμφισβητουμένων, διακυμαινομένων, ὁμιχλωδῶν ὁ περὶ τῶν ὁποίων λόγος δύναται εὐχερῶς νὰ μεταβάλληται ἑκάστοτε ἀπὸ κρείττονος εἰς ἥττονα, καὶ τἀνάπαλιν, τῇ βοηθείᾳ δόσεώς τινος σοφιστείας, τὸ πρᾶγμα ὑποφέρεται. 'Αλλὰ νὰ ὑβρίζωνται αἱ κυβερνήσεις, διότι προθυμοποιοῦνται νὰ πλουτίζωσι τὰ ἔθνη των διὰ σιδηροδρόμων, καὶ μάλιστα ἔθνη, ὡς τὸ ἡμέτερον, ἐν ᾧ μέχρι τῆς χθὲς ἡ συγκοινωνία διετέλει ὑφ' οὓς ὅρους καὶ ἐν τῇ κλασικῇ

ἀρχαιότητι, τοιοῦτος ἡρωϊσμὸς δέδοται μόνον τῇ ἀντιπολιτεύσει τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ σιδηροδρόμου Βώλου — Λεχωνίων ὁ κ. πρωθυπουργὸς τιτλοφορεῖται ἐν τῷ Δηλιγιαννικῷ ὀργάνῳ: σαγηνευτής, τέλειος ἀγύρτης, θαυματοποιός, ἀτάσθαλος, ἔσχατος ἀγύρτης, μυκτηριστὴς τῆς νοημοσύνης ἑνὸς λαοῦ, καὶ καθεξῆς, δι' ἀναλόγων κοσμητικῶν ἐπιθέτων. Διὰ τῶν αὐτῶν καὶ ζωηροτέρων ἔτι ἐπιθέτων ἐκόσμει ὁ φοιβόληπτος — ἀφ' ἧς ἐπεσκέφθη τοὺς Δελφοὺς — πολιτευτὴς τὸν πρωθυπουργὸν διὰ τῶν ἐφημερίδων του, ὅτε προὐτάθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ σιδηροδρόμου Μύλου — Καλαμῶν νομοσχέδιον, καὶ τὴν αὐτὴν περιφρόνησιν, εἰς ἣν ἤδη παρορμᾷ τὸν Θεσσαλικὸν λαόν, ἀντέταξεν ἀπὸ τοῦ βήματος ἐναντίον τῆς προσαγαγούσης τὸ νομοσχέδιον Κυβερνήσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 9 Ἰουνίου 1888.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴ συνεδρίασε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην διὰ μακρῶν συνεζητήθησαν τὸ ὄγδοον, ἔννατον, δέκατον καὶ ἑνδέκατον ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὑποβληθέντων ζητημάτων.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 6 Ἰουνίου 1888.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΕΞΑΜΕΝΗΣ

Ἀνακριβῶς ἐξετέθησαν τὰ λεχθέντα περὶ τοῦ ζητήματος τούτου μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Πειραιῶς, ἥτις τὴν Παρασκευὴν παρουσιάσθη αὐτῷ, ὅπως συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τῆς μονίμου δεξαμενῆς ἐν Πειραιεῖ. Ὡς ἀσφαλῶς μανθάνομεν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐζήτησεν, ἵνα ἡ δεξαμένη κατασκευασθῇ ἐν Κανθάρῳ

ἀντὶ τῆς Σαλαμῖνος, ὅπου προτείνει ἡ ἐκ Μηχανικῶν ἐπιτροπὴ ἡ συσταθεῖσα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πρὸς μελέτην τῆς ἱδρύσεως τῆς δεξαμενῆς. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπέκρουσεν ἀπολύτως τὴν πρότασιν ταύτην, εἰπὼν ὅτι ἡ κυβέρνησις διώρισεν ἁρμοδίους πρὸς ἐκλογὴν καταλλήλου θέσεως πρὸς ἵδρυσιν τῆς δεξαμενῆς, τὴν γνώμην δ' αὐτῶν μόνον θέλει λάβῃ ὑπ' ὄψει ἐν ζητήματι τεχνικῷ. Ἀλλ' οὐχ' ἧττον ὑπέδειξε τῇ ἐπιτροπῇ, ὅτι ἂν ὁ δῆμος Πειραιῶς καὶ ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ κατορθώσωσι νὰ ἐξεύρωσι τρόπον, ὅπως κατασκευάσωσιν αὐτοὶ ἰδίᾳ δαπάνῃ τὴν δεξαμενὴν ἐν Κανθάρῳ, ἡ κυβέρνησις δύναται νὰ ἀναβάλῃ ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν τὴν ἵδρυσιν ἰδίας τοῦ δημοσίου δεξαμενῆς, ὑπόσχεται δὲ ἐν τῇ κατασκευασθησομένῃ ὑπὸ τοῦ δήμου Πειραιῶς νὰ ἐνεργῇ τὸν καθαρισμὸν πάντων τῶν πλοίων τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ.

Ἤδη ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ δήμου Πειραιῶς ἀσχολεῖται, ὅπως ἐξεύρῃ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τῆς δεξαμενῆς ἐν Κανθάρῳ ὑπὸ τοῦ δήμου, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς θὰ γνωρίσῃ πρὸς τὴν κυβέρνησιν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 8 Ἰουνίου 1888.

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΛΑΙΔΗ CALLOWAY

Ἐν τῷ ἀγγλικῷ περιοδικῷ «Nineteenth Century» ἡ πρό τινος ἐπισκεφθεῖσα τὰς Ἀθήνας καὶ διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος Λαίδη Καλλωαίϋ, ἀδελφὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας, ἐδημοσίευσεν ἐξαίρετον ἄρθρον περὶ τῶν προόδων τῆς Ἑλλάδος, ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰς ἑπομένας κυριωτέρας περικοπάς:

«Ἡ κατάστασις τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν, ἅτινα μόλις νῦν ἀνανήφουσιν ἐκ τῶν σφαλμάτων τῆς διαχειρίσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τῶν πολιτικῶν περιπετειῶν τοῦ 1885, οὐδαμῶς ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν ἀτόμων. Ὁ λαὸς εἶνε φιλήσυχος καὶ καλῶς διατεθειμένος. Πάντες εὑρίσκουσιν ἐργασίαν, τὰ δὲ ἡμερομίσθια ὑπεραρκοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας

ἁπλοϊκοῦ βίου. Ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Τρικούπη, γνωστοῦ τοῖς Ἄγγλοις πολιτικοῖς ἐπὶ δεξιότητι καὶ ἀκεραιότητι, δὲν ἔχει, κυρίως εἰπεῖν, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀντιπολίτευσιν, ἡ ὁμοφωνία δ' αὕτη εἶνε σπουδαῖον στοιχεῖον δυνάμεως Κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τὸ κόμμα τῶν obstructionistes ἰδὸν ὅτι οὐδεμίαν ἐνεποίει αἴσθησιν εἰς τὴν συμπαγῆ κυβερνητικὴν φάλαγγα, ἀπεχώρησεν ἐν σώματι, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ ἐματαίου πᾶν νομοθετικὸν ἔργον. Ἀλλ' οἱ ὑπολογισμοί του ἐξηλέγχθησαν ἐσφαλμένοι, διότι ἡ κυβέρνησις διετήρησεν ἀπαρτίαν, τὸ μόνον δὲ ἐκ τοῦ στρατηγήματος ὄφελος ὑπῆρξεν, ὅτι μέτρα, ἅτινα ἄλλως θὰ ἀπῄτουν μῆνας, ἐψηφίσθησαν ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων. Οὕτως ἔπρεπε νὰ ἐξαφανίζωσιν ἑαυτὰς ἀντιπολιτεύσεις ἐξοκέλλουσαι εἰς φατριασμόν, ἐὰν δ' ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ποιούμενος τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, ἐπεδείκνυτο μείζονα ἐπιμονὴν καὶ εὐστάθειαν, θὰ ἤσκει καὶ μείζονα ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς».

8 Ἰουνίου 1888.

ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΒΡΕΝΤΗΣΙΟΥ

Πρό τινος χρόνου ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις διὰ τοῦ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Παπαρρηγοπούλου ἐνήργησε παρὰ τῇ Ἰταλικῇ κυβερνήσει, ὅπως αὕτη μεριμνήσῃ περὶ ἐγκαταστάσεως τακτικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Πατρῶν καὶ Βρεντησίου διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἰταλικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Φλώριο-Ρουμπατίνο. Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις, θεωροῦσα τὴν γραμμὴν ὡς τὰ μάλα ἐπικερδῆ, ἀνήγγειλεν ἤδη ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἄρχεται ἡ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας μεταξὺ Πατρῶν καὶ Βρεντησίου συγκοινωνία.

14 Ἰουνίου 1888.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πειραιῶς συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Ρετσίνα δημάρχου, Βλάγκαλη προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβου-

λίου καὶ Τρ. Μουτζοπούλου, βουλευτοῦ Ἀττικῆς, ἥτις παρουσιασθεῖσα χθὲς μ. μ. ἐνώπιον τοῦ πρωθυπουργοῦ, διεμαρτυρήθη ἐκ νέου διὰ τὴν πρόθεσιν τῆς κυβερνήσεως νὰ μὴ δεχθῇ τὰς προτάσεις τοῦ δήμου ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς μονίμου δεξαμενῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Ἰουνίου 1888.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐδημοσιεύθη ἐν Μεδιολάνοις βιβλιάριον ἐξ 6 σελίδων περιέχον τὰς ἐντυπώσεις τοῦ κατὰ τὸ 1886 περιηγηθέντος τὴν Ἑλλάδα κ. Ἀδριανοῦ Κολότση.

«Διὰ τὸ καλὸν τῆς ταλαιπώρου ταύτης Ἑλλάδος εὔχομαι νὰ μὴ περιμένῃ ἐπὶ πολὺ ἔτι, τρέφω δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ δραστηριότης τοῦ κ. Τρικούπη ἀληθοῦς πολιτικοῦ ἀνδρὸς θὰ συντελέσῃ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο εἰς τὸ νὰ δώσῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν εὐπραγίαν εἰς τὸν τόπον.»

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τηλεγράφημα

Μεσολόγγιον, 13 Ἰουνίου 1888.

Σήμερον, ὥραν ἐννάτην πρὸ μεσημβρίας, ἐγένετο ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ σιδηροδρόμου Μεσσολογγίου — Ἀγρινίου παρισταμένων πασῶν τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ ἐν πυκνῇ συρροῇ πολιτῶν. Ἀφοῦ ἐψάλη ὑπὸ τοῦ κλήρου ὁ ἁγιασμός, ὁ νομάρχης κ. Βαμπᾶς κατήνεγκε διὰ τῆς σκαπάνης τὸ πρῶτον κτύπημα, παιανιζούσης τῆς μουσικῆς καὶ ἀνευφημοῦντος τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τοῦ βασιλέως, τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ Μεσολογγίου.

15 Ἰουνίου 1888.

ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Τὴν κατάστασιν καὶ τοὺς καρποὺς τοῦ σχολείου τούτου, ὀφειλομένου ὁλοκλήρως εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρι-

κούπη, διευθυνομένου δὲ μετὰ ζήλου, ἀφοσιώσεως καὶ νοημοσύνης ὑπὸ τοῦ κ. Νέγρη, θὰ δυνηθῇ τις νὰ κατανοήσῃ πρὸ παντὸς τὴν προσεχῆ δευτέραν, ὁπότε ἄρχονται αἱ ἀπολυτήριοι ἐξετάσεις τῶν τελειοφοίτων τοῦ Λυκείου. Κατὰ τὴν ἔναρξιν θὰ παραστῇ καὶ ὁ κ. Τρικούπης.

15 Ἰουνίου 1888.

Καθ' ἃ μανθάνομεν, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἔχει ἀμετάθετον ἀπόφασιν, ὅπως ὁριστικῶς λύσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως μεγαλοπρεποῦς κτιρίου τῶν δικαστηρίων, πληροῦντος πάσας τὰς ἀπαιτήσεις πρὸς ἄνετον λειτουργίαν αὐτῶν.

10 Ἰουνίου 1888.

Η ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΛΟΫΔ

Τῇ 6 προσεχοῦς Αὐγούστου λήγει ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας τοῦ Λόϋδ σύμβασις. Ὡς εἶνε γνωστόν, αἱ πρό τινος γενόμεναι ἀπόπειραι πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συμβάσεως ἐναυάγησαν, τοῦ κ. Τρικούπη ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ συναινοῦντος εἰς τοῦτο ἄνευ προηγουμένης ἐπανορθώσεως τῶν ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ταύτης διαπραχθέντων ἡμῖν ἀδικημάτων.

Καθ' ἃ μανθάνομεν, τὸ συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας, συνελθὸν ἐσχάτως ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῆς, τῇ Τεργέστῃ, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀντὶ πάσης θυσίας διατηρήσῃ δύο γραμμὰς ἐν Ἑλλάδι, μεθ' ὅλην τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατάργησιν τῶν μέχρι τοῦδε προνομίων πρὸς τὴν Ἑταιρίαν, τὴν τῆς Κερκύρας καὶ τοῦ Πειραιῶς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 8 Ἰουνίου 1888.

Ἐνθαρρυντικὸν σύμπτωμα εἶνε ὁμολογουμένως ἡ ἀπό τινος παρατηρουμένη αὐθόρμητος καταγγελία κεκρυμμένων ἀρχαιολογικῶν θη-

σαυρῶν. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐγένετο κατ' ἐξοχὴν τὸ ἐξομολογητήριον, ἐν ᾧ οἱ ἔχοντες ἀρχαιολογικὰς ἁμαρτίας προσέρχονται καὶ ἐξομολογοῦνται αὐτάς. Οὕτω καὶ χθὲς μετέβη εἰς τὸ εἰρημένον ὑπουργεῖον πρόσωπόν τι καὶ ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ Ἰωάννης Κολιανίτης ἐκ Σπάρτης διαπραγματεύεται τὴν πώλησιν ἀρχαιότητος μεγάλης ἀξίας. Ἀναγγελθέντος τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν μετέβη μ. μ. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κολιανίτου ὁ ἔφορος κ. Στάης καὶ ὁ ἀστυνόμος κ. Ἀλεξανδρόπουλος καὶ κατέσχον σπουδαίας ἀρχαιότητας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 10 Ἰουνίου 1888.

Καὶ ἄλλοτε πρὸ ἐτῶν τινων ἐδόθη ἀφορμὴ ἵνα πανδήμως καὶ διαπρυσίως κηρύξῃ ἡ Βουλὴ τῆς Ἑλλάδος ὁμόφωνος τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν Λουδοβῖκον τῆς Βαυαρίας. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 11 Δεκεμβρίου τοῦ 1880 ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βουλῇ, συζητουμένου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν πρὸς τὴν Βαυαρίαν ἐθνικῶν χρεῶν, ἐπειδὴ βουλευτής τις ἐπειράθη νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ὕπαρξιν χρέους πρὸς τὴν Βαυαρίαν, καὶ ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν ἰσχυρισμῶν αὐτοῦ ἐξετράπη εἰς ἀσεβῆ ἄρνησιν πάσης ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς ὀφειλῆς πρὸς τὸν βασιλέα Λουδοβῖκον, ἐγερθεὶς ὁ τότε βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Καλλιγᾶς ἔλαβε τὸν λόγον.

Τὸν κ. Καλλιγᾶν διεδέχθη εἶτα ὁ νῦν πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὅστις ἀφοῦ κατ' οὐσίαν ἐξήτασε τὰ τοῦ ζητήματος καὶ συνεζήτησε τὸ πρέπον καὶ δίκαιον τῆς πρὸς τὴν Βαυαρίαν χρηματικῆς ὀφειλῆς, ἣν ἐβεβαίωσε καὶ τὸ ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον, ἔλεξε τάδε:

Χ. Τρικούπης. «Νομίζω, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀφήσωμεν νὰ παρέλθῃ ἡ εὐκαιρία αὕτη, χωρὶς πανδήμως νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὴν μνήμην τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου, καὶ λίαν εὐχαρίστως εἶδον τὴν ὁμόθυμον τῆς βουλῆς ἐπιδοκιμασίαν πρὸς τοὺς λόγους τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Ἀττικῆς (κ. Καλλιγᾶ), ὅστις δικαίως ἐπῄνεσε τὸν

φιλελληνισμὸν τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἡγεμόνος. Ἦτο ἡγεμὼν μέγας, διότι εἶχε μεγάλην καρδίαν. Ὁ ἡγεμὼν ἐκεῖνος ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς ἐτύγχανε συμπαθείας μόνον παρὰ τοῖς λαοῖς, ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἡγεμόνων· ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν πάντες οἱ ἡγεμόνες ἦσαν ἐναντίον τῶν αἰσθημάτων τῶν λαῶν, εὐχομένων ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τοῦ Ἑλληνικοῦ, αὐτὸς ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν, ἵνα δείξῃ εἰς τοὺς ἡγεμόνας, ποία ἦτο ἡ πολιτεία, ἣν ὤφειλον νὰ ἀκολουθήσωσι πρὸς ἔθνος παλαιόν, ἵνα ἀποσείσῃ τὸν ζυγόν. Τὸ παράδειγμα ἐκείνου ἐνέπνευσε τοὺς ἡγεμόνας καὶ ἀνομολογοῦντες τὰ παρὰ τῶν κυβερνήσεων αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πραχθέντα, ἔχομεν τὴν συνείδησιν, ἧς ἐπὶ πᾶσιν ὀφείλομεν εἰς τὸν Λουδοβῖκον εὐγνωμοσύνης». ('Επευφημίαι καὶ χειροκροτήματα ἐκ τῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ ἀκροατηρίου).

Ὡσαύτως κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 31 Μαΐου τοῦ 1886, ὅτε προέκειτο νὰ τελεσθῶσιν αἱ τὸν προσεχῆ Ἰούλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους τελούμεναι ἑορταὶ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας, ἀνελθὼν τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐδήλωσε ταῦτα:

Χ. Τρικούπης. «Βεβαίως δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη προκλήσεως ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, προκειμένου περὶ ἀποδόσεως τιμῆς παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν μνήμην ἡγεμόνος, ἥτις ἐν τῇ καρδίᾳ παντὸς Ἕλληνος εἶνε ἀνεξίτηλος. Ὁ ἡγεμὼν τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην πανηγυρίζουσιν οἱ ἐν Βαυαρίᾳ, ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τοσαῦτα ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν οἱ ἄλλοι ἡγεμόνες ἀντέδρων κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνοι, ὑπῆρξεν ἡ φιλελληνικὴ αὐτοῦ ἐνέργεια τοσοῦτον ἀκραιφνής, τοσοῦτον ὑψηλόφρων, τοσοῦτον τελεσφόρος, ὥστε δὲν εἶνε δυνατὸν Ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ μὴ δράξῃ πᾶσαν εὐκαιρίαν, καὶ δὴ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, ὅπως ἐπιδείξῃ δημοτελῶς καὶ ἐπισήμως τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».

11 Juin (v. s.) 1888.

M. Tricoupi, ministre de la guerre, a promu au grade d'adjudant les sous-officiers qui s'étaient le plus distingués

dans les conflits qui ont eu lieu en 1886 à la frontière gréco-turque.

ΩΡΑ, 16 Ἰουνίου 1888.

Ὁ ἐν Λονδίνῳ τραπεζιτικὸς οἶκος Anthony Gibbs and Sons ἐξέδοτο χθὲς αὐτόθι εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν τὸ δάνειον τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν. Τὸ ἐκδοθὲν ποσὸν ἀνήρχετο εἰς 17,000,000 δραχμῶν, ἡμίσειαν δὲ μόλις ὥραν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ἐκλείσθησαν αἱ πρὸς ἐγγραφὴν θυρίδες τοῦ εἰρημένου καταστήματος, τοῦ δανείου καλυφθέντος ἤδη ἑνδεκάκις.

ΕΞ ΝΕΑΙ ΓΕΦΥΡΑΙ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν προεκήρυξε διαγωνισμὸν μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἑξῆς ἓξ σιδηρῶν γεφυρῶν. 1) Γεφύρας πρὸς ζεῦξιν τοῦ Εὐήνου καὶ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ναύπακτον 11 ἀνοιγμάτων καὶ ὁλικοῦ μήκους μέτρων 222,00, ἧς ἡ δαπάνη προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 177,277.75. 2) Γεφύρας πρὸς ζεῦξιν τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ παρὰ τὸ χωρίον Ἀράχωβα καὶ ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Ναυπάκτου εἰς Καρπενήσιον, ἀνοίγματος 23 μέτρων καὶ 80 °/₀, ἡ δαπάνη τῆς ὁποίας προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 14,554 καὶ 20. 3) Γεφύρας πρὸς ζεῦξιν τοῦ Νέδωνος ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Κυπαρισσίας εἰς Πύργον, ἀνοίγματος 28 μέτρων καὶ 20 °/₀, ἡ δαπάνη τῆς ὁποίας προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 35,369 καὶ 40. 4) Γεφύρας ζευγνυούσης τὸν χείμαρρον Σαστιά, τῆς δημοτικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Σπάρτης εἰς Μιστρά, ἀνοίγματος 23 μέτρων καὶ 80 °/₀, ἡ δαπάνη τῆς ὁποίας προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 9,220. 5) Τῆς γεφύρας Βελονάδος ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Γύρου, ἀνοίγματος 24 μέτρων καὶ 40 °/₀, ἡ δαπάνη τῆς ὁποίας προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 19,625 καὶ 90 καὶ 6) Τῆς γεφύρας Δούσια ἐπὶ τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ ἀπὸ Καλλιάνης εἰς Μπότσικα, ἀνοίγματος

15 μέτρων, ἡ δαπάνη τῆς ὁποίας προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 10,430 καὶ 75.

Τὰ σχέδια τῶν ἔργων τούτων συνετάχθησαν ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κ. Λ. Σνάϊδερ, ἐθεωρήθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

17 Ἰουνίου 1888.

Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κ. Χ. Τρικούπη συνῆλθε χθὲς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὸ μεταλλευτικὸν συμβούλιον συγκείμενον ἐκ τῶν ὑπουργῶν, ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἐκ τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν γενικὸν ἐπίτροπον τῆς ἐπικρατείας παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ ἐλεγκτοῦ, ἐκ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Αρείου Πάγου καὶ τοῦ ἀντεισαγγελέως τῶν Ἐφετῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 16 Ἰουνίου 1888.

Ἡ ἔκτακτος αὕτη ἐπιτυχία ὁμολογιῶν ἠγγυημένων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Λονδίνου ἐπήνεγκεν ἀμέσως καὶ εὐχάριστον ὑπερτίμησιν τῶν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 16 Ἰουνίου 1888.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Πολυτίμου συγγράμματος τὴν ἔκδοσιν ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἀσλάνης. Τίς ὁ ἀγνοῶν τὴν ἱστορίαν τοῦ Τρικούπη, καὶ τίς ὁ μὴ συνδέων τὸ ὄνομα τοῦ κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας διαπρέψαντος πολιτευτοῦ μετὰ τοῦ ἑλληνοπρεποῦς ἔργου ὅπερ ἀνέλαβε καὶ ἤγαγεν εἰς πέρας· καὶ ἐν ᾧ ἐν τῇ ἐναργείᾳ, ἀφελείᾳ καὶ χάριτι συγγραφέως τῶν ἀρχαίων χρόνων, ἀπεικόνισε τὰς οὐσιωδεστάτας σκη-

νὰς τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως. Ὁ γέρων Τρικούπης ὑπηρέτησε τὴν πατρίδα του ὡς πολιτικός, ὡς διπλωμάτης, διέπρεψεν ὡς ῥήτωρ καὶ ἀνέπεμψεν ἀδόλους μελῳδίας δημοτικοῦ ποιητοῦ· ἀλλ' ὁ τίτλος ὑφ' ὃν ἐξόχως γινώσκεται ὁ Σπυρίδων Τρικούπης εἶνε ὁ τοῦ ἱστορικοῦ. Εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας του κατέφυγον οἱ ξένοι, ὅσοι ἐξέλεξαν ὡς θέμα μελέτης καὶ συγγραφῆς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας του καταφεύγουσιν οἱ ἡμέτεροι ζητοῦντες τὴν λύσιν ἀπορίας ἢ τὴν διασάφησιν ἀμφιβολίας των ἐπὶ τῶν τοῦ ἀγῶνος. Αἱ σελίδες τῆς ἱστορίας των θέλουσι χρησιμεύσει ὡς βάσεις εἰς τὸν ἐπιστημονικώτερον ἐν τῷ μέλλοντι ἐξερευνητὴν καὶ ἱστοριογράφον τῆς ἐπαναστάσεως.

Διὰ τοῦτο εἴπομεν ἐν ἀρχῇ ὅτι πολυτίμου συγγράμματος τὴν ἔκδοσιν ἀνέλαβεν ὁ κ. Π. Ἀσλάνης. Εἶνε δὲ τοσοῦτο πολύτιμον τὸ σύγγραμμα ὅπερ ἤδη πρόκειται νὰ ἴδῃ τὸ φῶς, καθ' ὅτι εἶνε σχεδὸν ὅλως νέον. Ὁ ἀοίδιμος ἱστορικὸς μετὰ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τῆς ἱστορίας του προέβη εἰς ἐπιδιόρθωσιν καὶ συμπλήρωσιν αὐτῆς προτιθέμενος νὰ δημοσιεύσῃ τρίτην ἔκδοσιν. Καὶ κατὰ τὸ κείμενον τοῦτο, ἐπιδιωρθωμένον καὶ συμπεπληρωμένον ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη, ἄρχεται προσεχῶς ἡ ἔκδοσις.

17 Ἰουνίου 1888.

Τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον ὁ κ. πρωθυπουργός, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ναυάρχου κ. Λεζὲν καὶ ἐπιβαίνων τοῦ ναρκοβόλου «Ψαρὰ» ἀπέρχεται εἰς Πόρον. Ὁ κ. Τρικούπης μεταβαίνων εἰς Πόρον θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰς αὐτόθι ναυλοχούσας ναυτικὰς μοίρας ὑπὸ τοὺς κ. κ. Κουτσοῦκον καὶ Κριεζῆν.

Ὁ κ. Χατζηκυριάκος ἐπεσκέφθη προχθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην μεθ' οὗ συνδιελέχθη ἐπὶ πολλὴν ὥραν. Ὁ κ. Τρικούπης συνεχάρη αὐτὸν θερμότατα διὰ τὴν γενναίαν δωρεὰν αὐτοῦ πρὸς τὸν δῆμον Πειραιῶς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 16 Ἰουνίου 1888.

Ὁ ἀείμνηστος ἱστοριογράφος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως Σπυρίδων Τρικούπης, πατὴρ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη, εἶχεν ἐπιδιορθώσει καὶ συμπληρώσει τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τῆς γνωστῆς ἱστορίας αὐτοῦ.

Τὸ ἐπιδιωρθωμένον καὶ συμπεπληρωμένον τοῦτο ἔργον εὐτυχήσας νὰ ἀποκτήσῃ ὁ κ. Παναγιώτης Ἀσλάνης ἤρξατο κατ' αὐτὰς τῆς δημοσιεύσεώς του, οὕτω δὲ ἐντὸς μικροῦ θὰ ἔχωμεν τρίτην ἔκδοσιν τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Σπ. Τρικούπη, τοῦ ὁποίου ἡ γλαφυρότης, ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ ὀξύτης περὶ τὴν κρίσιν καὶ ἀφήγησιν τῶν διαφόρων γεγονότων τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας, δὲν πρόκειται νῦν τὸ πρῶτον νὰ ἐκτιμηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ πονήματος συμπεριληφθησομένου εἰς τέσσαρας τόμους, θὰ γίνῃ, ὡς μανθάνομεν, ἐπὶ χάρτου ἀρίστου, ἐπίσης δὲ θὰ χαρακτηρίζηται καὶ ὑπὸ ἄκρας τυπογραφικῆς φιλοκαλίας. Θὰ ἐκδοθῇ δὲ καὶ ἐπὶ χάρτου εὐθηνοτέρου. Τοῦ δὲ πρώτου τόμου ἀμφοτέρων τῶν ἐκδόσεων θὰ προταχθῇ τεχνικώτατα κατειργασμένη φωτοτυπία τοῦ ἀειμνήστου συγγραφέως, τοῦ τοσαύτας ὑπηρεσίας παρασχόντος καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ μετ' αὐτήν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 15 Ἰουνίου 1888.

Κατὰ παραγγελίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὁ ἀρχιμηχανικὸς τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς κ. Κελενὲκ κατῆλθε χθὲς εἰς Πειραιᾶ, ὅπως ἐξετάσῃ κατὰ πόσον εἶνε κατάλληλος ἡ παρὰ τῷ αὐτόθι νεκροταφείῳ θέσις, ἣν ὑποδεικνύει ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ δήμου Πειραιῶς, πρὸς ἵδρυσιν αὐτόθι τῆς νέας μονίμου Δεξαμενῆς, καὶ ποία ἀπαιτηθήσεται δαπάνη.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 16 Ἰουνίου 1888.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἱστοριογράφων τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐξέχουσαν ἀναντιρρήτως κατέχει θέσιν ὁ Σπυρίδων Τρικούπης, πατὴρ τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ. Ἡ ἱστορία αὐτοῦ γεγραμμένη εἰς ὕφος ἐπαγωγὸν καὶ μετὰ μεγίστης εἰλικρινείας καὶ ἀκριβείας ἐκθέτουσα τὰ γεγονότα, ἀμερολήπτως καὶ δικαίως κρίνουσα τὰ πρόσωπα, ἀδιαφοροῦσα περὶ τοῦ παρόντος καὶ τῶν κρίσεων τῶν συγχρόνων, ἀναδεικνύει ἀληθῶς τὸν συγγραφέα αὐτῆς ἀληθῆ ἱστορικόν, ὅστις κατὰ τὴν ὡραίαν φράσιν τοῦ Λουκιανοῦ, «μὴ πρὸς τὸ παρὸν μόνον ὁρῶν γράφει, ὡς οἱ νῦν ἐπαινέσονται καὶ τιμήσουσιν, ἀλλὰ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἐστοχασμένος πρὸς τοὺς ἔπειτα μᾶλλον συγγράφει,» ἵνα λέγηται περὶ αὐτοῦ «ἐκεῖνος μέν τοι ἐλεύθερος ἀνὴρ ἦν καὶ παρρησίας μεστός, οὐδὲν οὔτε κολακευτικόν, οὔτε δουλοπρεπές, ἀλλ' ἀλήθεια πᾶσι».

Παρρησίας μεστὸς καὶ ἐλεύθερος ὢν ἀνὴρ ὁ Σπυρίδων Τρικούπης ἐδημοσίευσε τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ ἔργον, τὸ ὁποῖον πολυειδῶς ἐκρίθη καὶ ἐσχολιάσθη ὑπὸ τῶν συγχρόνων. Διότι ἂν παρουσιάζῃ τινὰ πλεονεκτήματα ὡς πρὸς πάντα συγγραφέα ἡ σύγχρονος ἱστορία, ἔχει ὅμως καὶ τὰς δυσκολίας αὐτῆς. Ἡ εὕρεσις τῆς ἀληθείας καθίσταται ἐπίπονος, ἐν τῷ πολυταράχῳ δὲ κυκεῶνι τῶν παθῶν καὶ τῶν προσωπικῶν διενέξεων μιᾶς ἐπαναστάσεως εὔκολον εἶνε νὰ παραπλανηθῇ εἰς ἀνακριβείας τινὰς καὶ ὁ μᾶλλον προσεκτικὸς ἱστορικός.

Αὐτὸς ὁ μέγας Μακώλεϋ ὡμολόγει ὅτι ἡ ἱστορία του δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἐλλείψεις τινάς, εὐχαρίστως δὲ ἐδέχετο μετὰ τὴν πρέπουσαν ἐξέτασιν ἐπανορθώσεις τῶν ἐνδιαφερομένων. Καὶ ἡ πρώτη ἔκδοσις διὰ τοῦτο τῆς ἱστορίας τοῦ κ. Τρικούπη καθὼς καὶ ἡ δευτέρα δὲν ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπηλλαγμέναι σφαλμάτων τινῶν, διὰ τοῦτο δὲ ὡς εὐσυνείδητος ἱστορικὸς ἐπιθυμῶν νὰ καταρτίσῃ τὸ ἔρ-

γον του ὅσον οἷόν τε τέλειον, κατέγεινε, ἐν ὅσῳ ἔζη, νὰ διορθώσῃ καὶ συμπληρώσῃ αὐτό, ἐνιαχοῦ μὲν ἐκθέσας ἀκριβέστερον τὰ πράγματα, ἐνιαχοῦ δὲ προσθέσας καὶ ὁλόκληρα κεφάλαια.

Τὴν τρίτην ταύτην ἔκδοσιν τοῦ ἔργου τοῦ κ. Σ. Τρικούπη, ἐπηυξημένου ἐν πολλοῖς ἀνέλαβεν ὁ κ. Π. Ἀσλάνης συμφώνως πρὸς τὰς χειρογράφους σημειώσεις τοῦ συγγραφέως, ὅστις ἀποθανὼν ἀφῆκεν ἐντελῶς προπαρεσκευασμένην αὐτήν, προσεχῶς δὲ δημοσιευθήσεται μετὰ πάσης τυπογραφικῆς φιλοκαλίας ὁ α΄ τόμος περιέχων καὶ λαμπρὰν φωτοτυπικὴν εἰκόνα τοῦ συγγραφέως, καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ παροτρύνωμεν πάντας τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἔχωσιν ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως νὰ ἀναζητήσωσιν αὐτήν, ἧς καὶ ἄλλως ἡ τιμὴ ὡρίσθη εὐτελεστάτη.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 16 Ἰουνίου 1888.

ΕΓΓΡΑΦΗ ΔΑΝΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΜΥΛΟΥ-ΚΑΛΑΜΩΝ

Ὡς ἀνηγγέλθη χθὲς ὑπὸ τοῦ πρακτορείου Ρέουτερ τὸ δάνειον τοῦ σιδηροδρόμου Μύλου - Καλαμῶν ἐξεδόθη χθὲς ἐν Λονδίνῳ εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν εἰς τιμὴν 81 $^1/_2$ $^0/_0$. Κατὰ τὰς μετὰ τὴν μεσημβρίαν ληφθείσας τηλεγραφικὰς εἰδήσεις τὸ ἐκδοθὲν εἰς ἐγγραφὴν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 17,000,000 φράγκα, τοῦ λοιποῦ ποσοῦ κρατηθέντος ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν, κατὰ τὴν ἐγγραφὴν δὲ διαρκέσασαν ἡμίσειαν μόνον ὥραν, τὸ δάνειον ἐκαλύφθη ἑνδεκάκις. Μετὰ τὴν ἐγγραφὴν ἡ τιμὴ τοῦ δανείου ὑπερετιμήθη κατὰ 3 $^1/_2$ ἔτι τοῖς $^0/_0$.

Ἡ ἐπιτυχία αὕτη εἶνε τῳόντι ἔκτακτος καὶ πρωτοφανὴς εἰς δάνειον, ὅπερ ὡς ἐγγύησιν φέρει μόνον τὴν ὑπογραφὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μείζων δὲ ἀποβαίνει ἡ ἐπιτυχία, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα ἐθνικὰ ἡμῶν δάνεια χθὲς ἔσχον ἐν Λον-

δίνῳ καὶ Παρισίοις σημαντικὴν ὑπερτίμησιν, μαρτυρηθέντος οὕτω, ὅτι ἡ δημοσία πίστις τῆς Ἑλλάδος, χάρις εἰς τὰς ἐπιμελεῖς φροντίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἀπὸ διετίας σώφρονα τῶν οἰκονομικῶν διαχείρησιν, ἀνῆλθεν εἰς σημεῖον ἐπίζηλον καὶ ἐπανῆλθεν ἡ πρὸς τὴν χώραν ἡμῶν ἐμπιστοσύνη.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 17 Ἰουνίου 1888.

ΙΣΤΟΡΙΑ Σ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ὁ ἀοίδιμος ἱστοριογράφος τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως Σπυρίδων Τρικούπης, πατὴρ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἡμῶν κ. Χαριλάου Τρικούπη, μετὰ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τῆς ἱστορίας του, εἶχε προβῇ εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν καὶ συμπλήρωσιν αὐτῆς, προτιθέμενος νὰ δημοσιεύσῃ τρίτην ἔκδοσιν. Τὸ οὕτω συμπληρωθὲν καὶ ἐπιδιορθωθὲν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ κείμενον ἀποκτήσας ὁ κ. Π. Ἀσλάνης, ἤρξατο τῆς δημοσιεύσεως νέας ἐκδόσεως, δηλαδὴ νέου ἔργου τοῦ Τρικούπη, ὡς συνεπλήρωσεν αὐτὸ ὁ ἀείμνηστος ἀνήρ. Ὁ πρῶτος τόμος ἐκδοθήσεται λίαν προσεχῶς. Κατωτέρω καταχωρίζομεν ὁλόκληρον τὴν ἀγγελίαν τοῦ κ. Ἀσλάνη. Εἶνε γεγονὸς ἀξιοσημείωτον μία τοιαύτη ἐπανατολὴ ἔργου τόσον λαμπροῦ εἰς τὸν φιλολογικὸν ὁρίζοντα ἡμῶν τὸν ὁποῖον ἀπό τινος μόλις ὀλίγον φωτίζουσιν ἀμυδροὶ ἀστερίσκοι. Θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς φῶς ἡ χάρις τοῦ ὕφους καὶ ἡ ἱστορικὴ μεγαλοπρέπεια ἀνδρὸς ἐξόχως ὑπηρετήσαντος τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ λόγου, διὰ τῶν ἔργων, διὰ τῆς θαλερᾶς δημώδους μούσης, ἀλλ' ἰδίως διὰ τῆς ἱστορίας του ταύτης, ἥτις ἔσται τὸ θεμέλιον εἰς τὸ μνημεῖον, ὅπερ ἡμέραν τινὰ ἀκέραιον ἀνεγερθήσεται ἐκ τῶν ἐνδόξων πράξεων τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 20 Ἰουνίου 1888.

Εὐτυχῶς ἡ Εὐρώπη πεισθεῖσα πλέον ὅτι αἱ ἄοκνοι προσπάθειαι τῆς σιδηρᾶς καὶ τιμίας θελήσεως τοῦ κ. Τρικούπη θὰ φέρωσι τὸ ἰσο-

ζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ μας, ἤρχισε νὰ ἀγοράζῃ τὰ χρεώγραφά μας, ἅτινα νῦν ἐγένοντο δεκτὰ καὶ εἰς τὰ χρηματιστήρια τῆς Γερμανίας, πρωτίστην ἔχοντα ἀγορὰν εἰς τὸν πλοῦτον τῶν συναλλαγῶν. Ὅλα τὰ δημόσια χρεώγραφα ὑψώθησαν 20 ἕως 30 φράγκα. Συνέτεινεν εἰς Εὐρώπην πρὸς ὕψωσιν καὶ ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία τοῦ δανείου τοῦ σιδηροδρόμου Καλαμῶν, κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ὁποίου κλητῆρες εἰς Λονδῖνον ἐμπόδιζον τὴν συρροὴν τοῦ λαοῦ.

LE MESSAGER D'ATHÈNES, 19 Juin (v. s.) 1888.

On annonce une nouvelle édition, revue, corrigée et augmentée sur les notes même que l'auteur avait écrites de son vivant, de l'Histoire de la Révolution grecque de M. Spiridion Tricoupi. Nul doute que le public ne fasse le meilleur accueil à un ouvrage remarquable à tant de titres, écrit par un témoin oculaire, qui a été en même temps un des plus grands diplomates de la Grèce moderne.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Χθὲς τὸ συμβούλιον τῶν δημοσίων ἔργων συνεσκέφθη ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς νομαρχίας ἀποσταλέντος εἰς αὐτὸ σχεδίου περὶ διαρρυθμίσεως τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. Τὸ σχέδιον τοῦτο, ὡς καὶ ἄλλα τινά, τὰ ἐζήτησε καὶ εἶδε χθὲς καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΣ ΜΕΡΙΜΝΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΝ ΔΑΦΝΙῼ ΝΑΟΝ

Ὁ ἐν Δαφνίῳ ναὸς τοῦ Παντοκράτορος εἶνε ἀληθὲς μνημεῖον τῶν βυζαντινῶν χρόνων μεγάλης σημασίας. Διὰ τοῦτο, ὡς πολὺ εὐχαρίστως ἐμάθομεν, ἀξιεπαίνως μεριμνῶν περὶ τῆς καλῆς διατηρήσεως αὐτοῦ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, μετεκαλέσατο ἐκ Πανόρμου τῆς Ἰταλίας ἕνα τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἐκεῖ τεχνιτῶν, ὅπως λάβῃ

πάντα τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς στερέωσιν καὶ διατήρησιν τοῦ περιφήμου μωσαϊκοῦ τοῦ ναοῦ τούτου. Ἐπίσης θὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ προφυλάξεως τοῦ ὅλου ναοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ὁ κ. Τρικούπης χαίρει παρὰ τοῖς δούλοις ἀδελφοῖς ἡμῶν, καὶ ἐν γένει παρὰ τοῖς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὁμογενέσιν, ὑπόληψιν πολιτικοῦ ὑπὲρ πάντα ἄλλον κατανοοῦντος τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα καὶ μεριμνῶντος περὶ αὐτῶν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ὁ ἀοίδιμος ἱστοριογράφος τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως Σπυρίδων Τρικούπης, μετὰ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τῆς ἱστορίας του προέβη εἰς ἐπιδιόρθωσιν καὶ συμπλήρωσιν αὐτῆς, προτιθέμενος ἵνα δημοσιεύσῃ τρίτην ἔκδοσιν.

Εὐτυχήσαντες νὰ ἀποκτήσωμεν τὸ ἐπιδιορθωμένον καὶ συμπληρωμένον ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ κείμενον, ἠρξάμεθα τῆς δημοσιεύσεως τρίτης ἐκδόσεως τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου καὶ μετὰ τελείας τυπογραφικῆς φιλοκαλίας.

Ἐπιθυμοῦντες δέ, ἵνα τὸ μέγα ἔργον τοῦ ἐξόχου ἱστορικοῦ δύνανται ν' ἀποκτήσωσι πάντες, ἀπεφασίσαμεν, ἵνα ἐκτὸς τῆς πολυτελοῦς ταύτης ἐκδόσεως δημοσιεύσωμεν καὶ ἑτέραν, ἐπὶ καλλίστου καὶ ταύτην χάρτου, ὁρίσαντες τὴν τιμὴν ἑκάστου τῶν τεσσάρων τόμων τῆς μὲν πολυτελοῦς ἐκδόσεως εἰς δραχμὰς τρεῖς καὶ ἡμίσειαν, τῆς δὲ ἑτέρας εἰς δραχμὰς δύω καὶ ἡμίσειαν.

Τοῦ πρώτου τόμου θέλει προταχθῇ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἐκδόσεσι

λαμπρὰ φωτοτυπία τοῦ καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ μετ' αὐτὴν πρωτεύσασαν κατασχόντος θέσιν ἀειμνήστου ἀνδρός.

'Εν 'Αθήναις τῇ 14 'Ιουνίου 1888.

Παναγιώτης 'Ασλάνης

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Ἰουνίου 1888.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης μετὰ τοῦ ναυάρχου κ. Λεζέν, ἐπιβαίνοντες τῶν Ψαρῶν, ἀφίκοντο εἰς Πόρον τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς τῆς χθὲς ἀναχωρήσαντες ἐκ Πειραιῶς τὴν 9 π. μ. Ἅμα τῇ ἀγκυροβολήσει τῶν Ψαρῶν, ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦ ναυάρχου ἠρίστησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου, εἶτα δὲ ἐξῆλθον αὐτοῦ καὶ μετέβησαν διὰ λέμβου εἰς τὴν μοιραρχίδα «Ὄλγαν», ἧς τὰ πληρώματα τῆς «Ὄλγας» καὶ τοῦ «Ἄρεος» ἐξετέλεσαν γυμνάσια πυροβολικοῦ. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γυμνασίων τούτων καὶ τῶν ὁπλιτῶν ἁρμενιστῶν, ὁ κ. Τρικούπης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Λεζὲν καὶ τοῦ μοιράρχου Κουτσούκου, ἐξῆλθεν εἰς τὸν ναύσταθμον καὶ ἐξήτασε λεπτομερῶς τὰ ἐν αὐτῷ, παραμείνας ἐπὶ μίαν ὥραν. 'Εκ τοῦ ναυστάθμου δὲ μετέβη διὰ τῶν Ψαρῶν εἰς τὰ λουτρὰ τῶν Μεθάνων, ἔνθα παρέμεινε περὶ τὰς δύο ὥρας, ἐπισκεφθεὶς τοὺς λουτῆρας. 'Εκ Μεθάνων ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ ναυάρχου Λεζὲν ἀνεχώρησαν τὴν 7. 50, ἐπανῆλθον δὲ εἰς 'Αθήνας περὶ τὴν 11 τῆς νυκτός.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ο κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΕΝ ΠΟΡΩ

Πόρος, 16 Ἰουνίου 1888.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπιβαίνων τοῦ τορπιλλοβόλου «Ψαρὰ» καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ γάλλου ναυάρχου κ. Λεζὲν ἀφί-

κετο σήμερον εἰς τὴν νῆσον ἡμῶν. Ἐπεσκέφθη τὰ ἐν τῷ ἡμετέρῳ λιμένι ἠγκυροβολημένα πλοῖα τὴν θωρακοβάριδα «Ὄλγαν» καὶ τὸν πάρωνα «Ἄρην», τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὰς ὑπὸ τοὺς κ. κ. Κουτσοῦκον καὶ Κριεζῆν ναυτικὰς μοίρας.

Ἐγένοντο γυμνάσια τοῦ Πυροβολικοῦ τῶν ὁπλιτῶν καὶ ἀρμενιστῶν καὶ πάντων τῶν κλάδων τῆς ναυτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ κ. Τρικούπης παρέστη εἰς τὰ γυμνάσια μετὰ πολλῆς προσοχῆς παρακολουθῶν αὐτά. Ἠκροᾶτο μετ' ἐπιστασίας τοῦ ναυάρχου κ. Λεζέν, ἀφηγουμένου τὰ κατὰ τὴν σχολήν, συνδιαλεγόμενος δὲ καὶ μετὰ τοῦ μοιράρχου κ. Κουτσούκου ἐξήταζε τὰ πάντα λεπτομερῶς καὶ ἐδείκνυε πολὺ ἐνδιαφέρον. Ἐπὶ τῆς προκυμαίας ἵστατο πυκνὸν πλῆθος.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 17 Ἰουνίου

Εἰδικωτέρου λόγου ἀξία εἶνε ἡ ὑποδοχή, ἧς ἔτυχεν ἐν Λονδίνῳ ἡ ἔκδοσις καὶ ἡ ἐγγραφὴ τοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων—Καλαμῶν δανείου, ὅπερ ἠγγυήθη ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις. Τοσαῦτα ἐρρέθησαν περὶ τῆς κατασκευῆς τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς, τόσον πολὺ ἠγωνίσθη ἐν τῇ Βουλῇ ὁ ὑπὸ τοῦ ἐν Βόλῳ κ. Γεωργιάδου ἀναγνωρισθεὶς ἐσχάτως «ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως» νὰ πείσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ, καὶ ἰδίως τοὺς ἐκ Πελοποννήσου, ὅτι μῦθοι καὶ ἀγυρτεῖαι ἦσαν πᾶσαι αἱ ἐπαγγελίαι καὶ πρὸς δημοκοπίαν ὑπεβάλλετο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νομοσχέδιον περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Μύλων εἰς Τρίπολιν καὶ Καλάμας.

Προχθὲς ἔτι, ἡμέραν μίαν πρὸ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἐγγραφῆς τοῦ δανείου, ἐβεβαίου πρωϊνόν τι φύλλον τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι ἡ ἑταιρία δὲν κατέβαλε τὰ 10 ἑκατομμύρια χρυσοῦ, διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει νὰ καταθέσῃ τὰ ἀπέναντι τούτων 12 $^1/_2$ ἑκατομμύρια τραπεζικῶν γραμματίων.

Ἐπέπρωτο ἐν τούτοις, ὡς πάντοτε, πᾶσαι αὗται αἱ κακόβουλοι σπερμολογίαι νὰ διαψευσθῶσιν ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ τῶν πραγμάτων. Καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἑταιρία ἐξετέλεσαν ἀκριβῶς, πλέον ἢ ἀκριβῶς, τὰς ἀμοιβαίας ὑποχρεώσεις των ὡς πρὸς τὴν κατάθεσιν τῶν χρημάτων, ἡ Ἑταιρία μάλιστα καὶ πρὸ τῆς τεταγμένης προθεσμίας κατέβαλε τὰ συμφωνηθέντα 10 ἑκατομμύρια, τὸ δάνειον ἐξεδόθη εἰς τιμὴν ὑψηλήν, καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῇ δανειστικῇ ἱστορίᾳ τοῦ Κράτους ἑλληνικὸν δάνειον ἐφείλκυσεν ἐν ξένῃ ἀγορᾷ τόσον τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ, ὥστε νὰ καλυφθῇ ἑνδεκάκις, καὶ ἐν γένει πρὶν παρέλθωσιν ἓξ μῆνες, ἀφ' ἧς ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐχλεύασε τὴν ἰδέαν τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Μύλων εἰς Καλάμας καὶ ἦτο ἕτοιμος νὰ ὁρκισθῇ, ὅτι οὐδέποτε ἀπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως θὰ προέλθῃ τόσῳ μέγα ἀγαθὸν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὸν νομόν, ἐν ᾧ πολιτεύεται ὁ «ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως», τὸ ἀγαθὸν συνετελέσθη, μόνον δὲ ὁ ὑλικὸς χρόνος ἀπαιτεῖται, ἵνα στρωθῶσι τὰ ἐλάσματα καὶ ἑνωθῶσιν αἱ Καλάμαι καὶ ἡ Τρίπολις μετὰ τῶν Ἀθηνῶν διὰ τῆς ταχίστης καὶ ἀσφαλεστάτης συγκοινωνίας, ἧς λέγεται ἐν τούτοις, ὅτι οὐδέποτε θέλει ποιήσει χρῆσιν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπιθυμῶν νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αὐτὸς εἶπε τὰ ἀληθῆ, καὶ ὅτι σιδηρόδρομος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ Μύλων εἰς Καλάμας, κυβερνῶντος τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ ἂν κατασκευασθῇ, αὐτὸς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν λογάδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως ποτὲ δὲν θὰ τὸν ἀναγνωρίσωσι.

25 Ἰουνίου 1888.

Περὶ τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ γραμματεὺς τῆς ῥωσσικῆς πρεσβείας κ. Μπαχμέτιεφ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 22 Ἰουνίου 1888.

Ἐπεσκέφθη χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν κ. Τρικούπην ὁ β' γραμματεὺς τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, ἐν δὲ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ναύαρχος Λεζέν.

25 Ἰουνίου 1888.

Ἐκομίσθη ἐκ Βελγίου ἡ σιδηρᾶ γέφυρα ἥτις τεθήσεται ἐπὶ τοῦ Σπερχειοῦ ὑπὸ τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ἐργασίαν ταύτην κ. Ρῶσσελ.

19 Ἰουνίου 1888.

Παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Τουρκίας Φεριδοὺν βέη παρετέθη χθὲς γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Στ. Δραγούμης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας καὶ ἡ βαρωνὶς Κόζεκ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κόμης Φὲ μετὰ τῆς θυγατρός του, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας σὶρ Ἕδμονδ Μόνσων, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἱσπανίας κ. Βαλέρα ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωσσίας καὶ ἡ κ. Μπαχμέτιεφ, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας κ. Ζερὺ καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἱσπανικῆς πρεσβείας.

ΩΡΑ, Ἰούνιος 1888.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, προκειμένου ν' ἀποσταλῶσι κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀρχόμενον σχολικὸν ἔτος τέσσαρες κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ πεζικοῦ πρὸς ἐκπαίδευσίν των εἰς τὸ ἐν Valbonne τῆς Γαλλίας σχολεῖον βολῆς, διέταξε διαγωνισμὸν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῇ 15 Σεπτεμβρίου.

ΑΙΤΩΛΙΑ, ἐν Μεσολογγίῳ.

Ἡ μεγαλοπρεπὴς κατασκευὴ τοῦ Ξενοκρατείου Παρθεναγωγείου μετ' ὀλίγον ἀποπερατοῦται, δοθείσης ἐσχάτως γενναίας ὠθήσεως πρὸς τοῦτο.

Τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο καθίδρυμα κεῖται μεγαλοφωνότατον δεῖγμα τῆς γενναιοδωρίας καὶ εὐεργετικῆς διαθέσεως τοῦ ἐξόχου ἡμῶν συμπολίτου ἀξιοτίμου πρωθυπουργοῦ κ. Χαριλάου Τρικούπη, ὅστις οὐ μόνον ἐνέκρινε νὰ οἰκοδομηθῇ τοῦτο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων δραχμῶν τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου Ξενοκράτους ἀλλὰ καὶ προσέθηκεν....

ΑΙΤΩΛΙΑ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Περισπουδάστου ἱστορικοῦ ἔργου τὴν ἔκδοσιν ἀγγέλλουσιν αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες. Ἡ ἱστορία τοῦ μεγάλου καὶ ἀειμνήστου πατρὸς τοῦ ἐξόχου ἡμῶν ἀντιπροσώπου καὶ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, Σπυρίδωνος Τρικούπη, ἐπηυξημένη καὶ συμπεπληρωμένη ἔκτοτε ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, ἀνατυποῦται ἤδη. Ὁ ἀείμνηστος Σπυρ. Τρικούπης καθὼς ἐμεγαλούργησεν ὡς πολιτικός, ἔδρασεν ὡς διπλωμάτης, οὕτω καὶ ὡς ἱστορικὸς κατέσχε προνομιοῦχον καὶ ἔξοχον θέσιν ἐν τοῖς ἱστορικοῖς θαυμασθεὶς διὰ τὴν γλαφυρότητα τοῦ λόγου, τὴν ἀκρίβειαν καὶ ἄκραν τῶν γεγονότων πιστότητα καὶ τὴν ἐνάργειαν καὶ χάριν, δι' ὧν ἀπεικόνισε τὰς ποικίλας σκηνὰς τοῦ περιπετειώδους τῆς μεγάλης ἡμῶν ἐπαναστάσεως δράματος.

Ἡ νέα αὕτη ἔκδοσις ἐθεωρεῖτο πρὸ πολλοῦ ἤδη χρησιμωτάτη, καθόσον ἡ νέα γενεὰ ὡς ἐκ τῆς τελείας ἐξαντλήσεως αὐτῆς ἐστερεῖτο πολυτίμου ἔργου, ἐν ᾧ δι' ἐπιζήλου ἀκριβείας ἐκτυλίσσεται ὁ ἡρωϊσμὸς καὶ ἡ ἐθελοθυσία τῶν προγόνων αὐτῆς.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ 22 Ἰουνίου 1888.

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ἡ τελευταία ἐπιτυχία τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων—Καλαμῶν καταδεικνύει πασιφανῶς ὅτι ἡ Εὐρώπη ἤρχισε νὰ φαίνεται εὔνους πρὸς τὸν ἀτυχῆ τόπον μας, καὶ ἂν σωφρονῶμεν καὶ ἐργαζώμεθα τιμίως καὶ καρτερικῶς, συντόμως ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις καὶ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ λαοῦ θὰ βελτιωθῇ, ἀρκεῖ ἡ μὲν κυβέρνησις ἐκπληροῦσα τὴν ἀποστολήν της νὰ φροντίσῃ νὰ πατάξῃ τὴν διαφθορὰν τὴν εἰσδύσασαν εἰς ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα, καὶ ὁ λαὸς ἐννοήσῃ ὅτι δὲν

ὀφείλει τὰ πάντα νὰ ἀναμένῃ ἐκ τῆς διοικήσεως, ἀλλὰ νὰ ἐργάζεται ἀνενδότως σεβόμενος τοὺς νόμους καὶ ἀποφεύγων τοὺς δημοκόπους.

Ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ δανείου τούτου καὶ ἐκ τῆς πεποιθήσεως ἣν ἐμπνέει ὁ κ. Τρικούπης καὶ ἐδῶ καὶ ἐν Εὐρώπῃ, πεποίθαμεν συντόμως ὅτι θὰ δυνηθῶμεν καὶ μὲ εὐθηνότερον τόκον νὰ παγιωθοῦν τὰ δάνειά μας, καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν σιδηροδρόμων Πελοποννήσου, Στερεᾶς, Λαρίσσης παραχωρηθῶσιν εὐχερῶς καὶ ἐπωφελῶς. Ἡ κυβέρνησις εἶνε εἰς ἀδιακόπους διαπραγματεύσεις περὶ κατασκευῆς αὐτῶν

THE WATCHMAN

Boston

.....We have now as a president of the Government, a wise and prudent statesman, Mr. Charilaos Tricoupis; he is an enterprising and laborious man, he works eighteen hours in the day, he is the most able man of Greece today. He sees and understands what is the best for the improvement of the country and of the nation; he opens roads and encourages companies to build railroads and to open new steamboat lines, that the communication may be easier and more extended. But the Opposition Party seeing he is a clever man, and fearing that he will keep in office perhaps, for a long time, they began since last year to trouble him by using various ways and means, such as clubs, public speeches and newspapers in order to raise up the people against his government, and thrust him out.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 20 Ἰουνίου.

Ἐστήριξαν ἐλπίδας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νομοῦ Λαρίσσης. Ἐκραυγασαν μέχρι διαρραγῆς πνευμόνων προεξοφλοῦντες τὴν νίκην. Κατει-

ρωνεύθησαν τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ ὑποψηφίου τῆς συμπολιτεύσεως καὶ μονονουχὶ παρέστησαν τὴν Κυβέρνησιν στερουμένην ἔστω καὶ ἕνα φίλον σημαίνοντά πως ἐν τῷ νομῷ, ὃν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκθέσῃ ὑποψήφιόν της. Ἡ Κυβέρνησις ἔδειξε σχεδὸν ἀδιαφορίαν διὰ τὴν ἐκλογήν. Ἡ ἀντιπολίτευσις συνεκάλεσεν ἐπιστρατείαν, ἔχουσα ἄλλως καὶ εἰδικότητα εἰς παρόμοια ἀτυχῆ ἐγχειρήματα. Ἀπέστειλεν εἰς Θεσσαλίαν τοὺς φίλους της πάντας, ὅσοι ἐφημίζοντο ὡς ταραχοποιοί, ἐξελιπάρησε δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ κ. Ῥόκου τὴν ἀγαθότητα καὶ γενναιότητα. Χθὲς αἱ δυνάμεις ἐμετρήθησαν καὶ εὑρέθησαν εἰς ἣν θέσιν οἱ μαχηταὶ τῶν δημοτικῶν ᾀσμάτων, ἐὰν ὑποθέσωμεν τοὺς Δηλιγιαννικοὺς ὡς Τούρκους καὶ τοὺς φίλους τῆς κυβερνώσης μερίδος ὡς τοὺς γενναίους ὑπερασπιστὰς τῶν ἐπικαίρων θέσεων κατὰ τὸ 1821. Οἱ Τοῦρκοι ὑφίστανται τοιαύτην πανωλεθρίαν ὥστε ἐκεῖ ὅπου μένουν εἰς τὰς τάξεις των ἀκλόνητοι 234 ὁπλῖται Ἕλληνες τοὺς Τούρκους σαρώνει ὁ θάνατος μέχρις 23, ἐξ ἐλέους ἐπιζησάντων. Ἰδοὺ ἡ δύναμις τῆς συντεταγμένης! Ὁ κ. Γεωργιάδης τὸ τρίτον νῦν λοξοδρομῶν καὶ ὑπερκάμπτων ἀταράχως τὸ ἀκρωτήριον τῆς Voltefaco ἐτιμωρήθη ἐπαξίως. Ἡ δὲ συντεταγμένη ὑπέστη πανωλεθρίαν καὶ ἐξευτελισμόν. Τὸν τελευταῖον τόσον ἐκπεφρασμένον, ὥστε διὰ νὰ λάβῃ τις ἀμυδρὰν ἰδέαν ἀρκεῖ ν' ἀναλογισθῇ, ὅτι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ πατρίδι ὁ κ. Γεωργιάδης ἐξέπεσε φρικωδῶς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 20 Ἰουνίου.

Χθὲς καθ' ὅλον τὸν νομὸν Λαρίσσης διεξήχθη ἐν πληρεστάτῃ τάξει ἡ ἀναπληρωματικὴ ἑνὸς βουλευτοῦ. Ὡς γνωστὸν ὑποψήφιος τῆς Συμπολιτεύσεως ἦν ὁ κ. Ἀχ. Λογιωτάτου ἰατρός, τῆς δὲ ἀντιπολιτεύσεως ὁ κ. Γεωργιάδης. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε, κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς πληροφορίας, ὁποῖον γενικῶς προσεδόκουν οἱ μὴ παρασυρόμενοι εἰς τὰς νεφέλας ἐπὶ τῶν πτερύγων τῆς φαντασίας των, ἤτοι πλειοψηφία τοῦ συμπολιτευομένου ὑποψηφίου κατὰ πολλὰς ἑκατον-

τάδας ψήφων. Ἰδιάζουσαν πολιτικὴν σημασίαν εἰς τὴν χθεσινὴν ἐκλογὴν ἔδωκεν αὐτὴ ἡ ἀντιπολίτευσις πρὸ δύο μηνῶν, καὶ διὰ τῶν ἐκδρομῶν ἢ ἐπιδρομῶν διαφόρων μελῶν αὐτῆς, ἃς ὠργάνωσεν ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ διὰ τοῦ θορύβου καὶ ἀλαλαγμοῦ, ὃν ἤγειρεν ἐν τῷ νομῷ ἐκείνῳ καὶ ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Ἡ ἀντιπολίτευσις ὅμως ἔγνω νὰ περιβάλλῃ τὴν ἐκλογὴν μὲ ἰδιάζουσαν πολιτικὴν ἔννοιαν καὶ εὐτυχῶς ἔπεισε τὸν λαὸν τῆς Θεσσαλίας, ὅτι ἂν χθὲς ἐξέλεγε τὸν ὑποψήφιον αὐτῆς, θὰ ἐσήμαινεν, ὅτι ἡ Θεσσαλία ἀποδοκιμάζει τὴν καθόλου πολιτικὴν τοῦ ὑπουργείου. Ὁ Θεσσαλικὸς λαὸς τεθεὶς ἐνώπιον τοιούτου ζητήματος δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ καταδείξῃ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὅτι οἰκτρῶς πλανᾶται πιστεύουσα ἀλλοιωθὲν ὑπὲρ αὐτῆς τὸ φρόνημά του, ἐπάταξε δὲ παραδειγματικῶς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Γεωργιάδου τὴν ἄφρονα πολιτικὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τὰς αὐθαιρέτους αὐτῆς ἀντιποιήσεις τοῦ φρονήματος καὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας αὐτοῦ. Κρίμα! διότι μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐλπίδων ναυαγεῖ καὶ τὸ θέαμα τῆς ἐκδρομῆς τοῦ «ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως» εἰς Θεσσαλίαν, ὅπερ προοιωνίζετο ἐκτάκτως λαμπρόν. Κρίμα!

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Ἰουνίου.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ

Ἐν οὐδεμιᾷ ἐποχῇ τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος ἐσημειώθησαν τοιαῦται ὑψηλαὶ τιμαὶ τῶν χρεωγράφων της ὅσον νῦν. Ἡ τιμὴ τοῦ δανείου τῶν 5 % περιστρέφεται ἐν Παρισίοις ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη περὶ τὰ φράγκα 380· πέρυσι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸ αὐτὸ δάνειον ἐτιμᾶτο μόνον φρ. 320, πρὸ δύο δὲ ἐτῶν, ἤτοι τέλος Ἰουνίου τοῦ 1886, ἐτιμᾶτο μόνον φρ. 300, καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1886 εἶχε κατέλθει μάλιστα εἰς τὰ φρ. 270. Ἡ τιμὴ τῶν 380 ἣν ἔχει σήμερον ἀναλογεῖ πρὸς 76 %, διὰ τοῦτο, λίαν συνεπῶς, καὶ τὸ ἐν Λονδίνῳ ἐκδοθὲν δάνειον τοῦ σιδηροδρόμου Καλα-

μῶν, τὸ δίδον ὀνομαστικὸν τόκον 6 %, ἐξεδόθη μὲν εἰς τιμὴν 81 %, ταχέως ὅμως ἀνῆλθεν εἰς 386, εἰς ἣν τιμὴν δηλαδὴ περιστρέφεται νῦν τὸ δάνειον τῶν 60 ἑκατομμυρίων τὸ ἐπίσης δίδον τόκον 6 %. Ὥστε ἡ τοιαύτη ἐπιτυχία τοῦ νέου σιδηροδρομικοῦ δανείου τῆς Ἑλλάδος, καλυφθέντος ἑνδεκάκις ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν καὶ ὅπερ ἀναμφιβόλως θὰ ἐκαλύπτετο ἑκατοντάκις, ἂν μὴ ἡ ἐκδοῦσα αὐτὸ τράπεζα ἔκλειε τὰ θυρίδια τῆς ἐγγραφῆς, δὲν προῆλθε τόσον ἐκ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ τραπεζικοῦ καταστήματος, ὅπερ ἐπεχείρησε τὴν ἔκδοσιν, ὅσον ἐξ αὐτῆς τῆς ἐσωτερικῆς φύσεως τῶν πραγμάτων· καὶ ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία τῆς ἐγγραφῆς ὑπῆρξεν ἁπλῶς μία ἐκδήλωσις τῆς ὑπολήψεως, τῆς ὁσημέραι κρατυνομένης, ἧς ἀπολαύουσι νῦν τὰ χρεώγραφά μας ἐν Εὐρώπῃ.

Αἱ ὑψηλαὶ τιμαὶ τῶν χρεωγράφων μας ἔχουν δύο κυρίως αἴτια, τὸ μὲν προερχόμενον ἐκ τῆς βελτιώσεως τῶν δημοσίων χρεωγράφων πάντων τῶν κρατῶν, ἕνεκα λόγων τῆς γενικῆς πολιτικῆς τῆς Εὐρώπης, τὸ δὲ εἰδικὸν καὶ ἀπορρέον ἐκ τῆς τροπῆς ἣν ἐπ' ἐσχάτων ἔλαβον τὰ ἡμέτερα οἰκονομικά.

Ἔλθωμεν εἰς τοὺς τοπικοὺς λόγους τοὺς εἰδικῶς ἐπηρεάσαντας τὰς ἰδικάς μας ἀξίας. Ἀναμφισβήτητον εἶνε, ὡς ἔσχομεν ἀφορμὴν νὰ ἀποδείξωμεν πρό τινος, ὅτι τὰ ἰσοζύγια τῶν ἑλληνικῶν προϋπολογισμῶν δὲν βραδύνουσι νὰ κατέλθωσιν ἐκ τῆς σφαίρας τῶν πιθανοτήτων καὶ τῶν εἰκασιῶν εἰς τὴν σφαῖραν τῆς πραγματικότητος ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1887, οὗ ὑπάρχουσιν ἤδη συγκεντρωμένα πάντα σχεδὸν τὰ στοιχεῖα, ἐντὸς 3—4 μηνῶν ὧν ἐκ τῶν προτέρων ὑπολογίζονται καὶ αὐτῶν τὰ ἀποτελέσματα, θέλει κλείσει μὲ τὸ σχετικῶς μικρὸν ἔλλειμμα τῶν 4—5 ἑκατομμυρίων. Ἂν δὲ τὸ 1887 κλείσῃ μὲ τοιοῦτον ἔλλειμμα κατόπιν τῶν ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ ἡγηθέντων ἐλλειμμάτων ἐξ 24 καὶ 30 ἑκατομμυρίων, προφανὲς παρίσταται ὅτι τὸ 1888, ἐντὸς τοῦ ὁποίου οἱ φορολογικοὶ νόμοι ἐλειτούργησαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀδιαλείπτως καὶ κανονικῶς, καὶ καθ' ὃ ἡ κοινωνία

ἐσυνείθισε νὰ ὑφίσταται τὰ βάρη τῆς νέας προσθέτου φορολογίας, θέλει παρουσιάσει ἔτι σμικρότερον ἔλλειμμα ἢ καὶ πλῆρες ἰσοζύγιον.

Ταῦτα πάντα ἀποδεικνύουσιν ὅτι τὸ πείραμα ὅπερ μετὰ τοσαύτης τόλμης καὶ τηλικαύτης ἐπιμονῆς ἐπεχείρησεν ὁ κ. Τρικούπης ἐπέτυχε καθ' ὁλοκληρίαν, καὶ ὅτι ὁ τόπος διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων αὐτοῦ ἠδυνήθη νὰ ἀνορθωθῇ ἀπὸ τῆς ἀπειλούσης αὐτὸν καταστροφῆς.

Ἓν μόνον νέφος ἐφαίνετο ἐπιφερόμενον ἐν τῷ οἰκονομικῷ μας ὁρίζοντι, μία μόνον δυσχέρεια ὑπελείπετο πρὸς ἄρσιν, ἀλλὰ δυσχέρεια τοιαύτη ἥτις ἐνδέχετο νὰ ἀνατρέψῃ ὅλην τὴν τόσῳ ἐπιμόχθως βελτιωθεῖσαν θέσιν τῶν πραγμάτων, αὕτη δὲ ἦτο ἡ ἐξεύρεσις τοῦ ἀπαιτουμένου μεταλλικοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου.

Εὑρισκόμεθα ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, καὶ ἑπομένως τὰ ἔσοδα τοῦ Δημοσίου εἰσὶν εἰς τὸ νόμισμα ἐκεῖνο, ὅπερ οὐδεμίαν νόμιμον ἰσχὺν ἔχει ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, εἰς τὸ τραπεζικὸν γραμμάτιον· ἡ γενικὴ δὲ οἰκονομικὴ θέσις τῆς κοινωνίας τῆς Ἑλλάδος, εἶνε δυστυχῶς, ἕνεκα πολλαπλῶν αἰτίων, οὕτω νοσηρὰ καὶ εἰς διαλείπουσαν κρίσιν πάντοτε ῥέπουσα, ὥστε ἐπικρατεῖ σπουδαία τις ἐπικαταλλαγή, ἢ συναλλαγματικὴ διαφορά, μεταξὺ τοῦ πιστωτικοῦ καὶ τοῦ πραγματικοῦ νομίσματος. Ἐδῶ δὲ πράγματι παρατηρεῖ τις ἀντίφασιν ζωηρὰν μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ὁλοὲν βελτιουμένης πίστεως τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐξακολουθητικῶς ἐκπιπτούσης ἀξίας τῶν τραπεζογραμματίων μας. Δὲν εἶνε τοῦ προκειμένου νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ λίαν περιπλόκου τούτου φαινομένου· ὁ λόγος δὲν εἶνε περὶ τούτου· ἠθέλομεν κυρίως νὰ εἴπωμεν, ὅτι συνεπείᾳ ταύτης τῆς μεγάλης συναλλαγματικῆς διαφορᾶς τὸ Δημόσιον ᾐσθάνετο μεγάλην δυσκολίαν, ὅπως εὕρῃ ἑκάστοτε τὸ μεταλλικὸν τῶν τοκομεριδίων του. Ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ἔχῃ εἰς τὰ ταμεῖά του τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα χρήματα εἰς τὸ τρέχον νόμισμα τοῦ τόπου, ἠδύνατο μάλιστα νὰ ἔχῃ ἐπιπλέον

καὶ τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς ἀγορὰν συναλλάγματος διαφοράν, καὶ ὅμως ἠδυνάτει νὰ εὕρῃ αὐτὸ τὸ συνάλλαγμα, εἰς τὴν πρώτην δὲ ἀπόπειραν ἣν θὰ ἐπεχείρει ὅπως ζητήσῃ μικράν τινα ποσότητα τοιούτου ἐκ τῆς ἐπιτοπίου ἀγορᾶς ἠπειλεῖτο ἡ πλήρης κατάρρευσις τῆς τιμῆς τῶν τραπεζογραμματίων. Ἡ δυσκολία λοιπὸν αὕτη ἐθεραπεύθη, προσκαίρως εἶνε ἀληθές, διὰ τῆς κατασκευῆς τῶν σιδηροδρόμων μας καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων διὰ κεφαλαίων εἰς χρυσὸν ἐρχομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὰ εἰς μεταλλικὸν ταῦτα κεφάλαια, ἅπερ ἐπρόκειτο νὰ δαπανηθῶσιν ἐπιτοπίως, χρησιμοποιοῦνται πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεωλυσίων, τὸ δὲ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀντίτιμόν των, δι' οὗ ἀνταλλάσσεται τὸ μέταλλον, δαπανᾶται πρὸς κατασκευὴν τῶν ἔργων. Τοιοῦτος ἦτο περίπου ὁ συνδυασμὸς τῶν δύο σιδηροδρόμων Ἀγρινίου καὶ Καλαμῶν, δι' ὁμοίων δὲ συνδυασμῶν σκέπτεται, ὡς φαίνεται, ἡ Κυβέρνησις νὰ θεραπεύσῃ ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσαν ἀνάγκην εὑρέσεως μεταλλικοῦ, κατασκευάζουσα συνάμα οὕτω καὶ τοὺς σιδηροδρόμους ἢ ἄλλα μεγάλα ἔργα τοῦ τόπου.

Διὰ τὸ παρὸν δὲ παρίσταται οὕτω ἐξησφαλισμένη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ ἡ εὕρεσις τοῦ χάριν τῶν τοκοχρεωλυσίων ἀπαιτουμένου μεταλλικοῦ, τοῦτο δὲ ἀκριβῶς εἶνε περὶ οὗ ἐνδιαφέρονται οἱ κάτοχοι τῶν χρεωγράφων.

Κ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 24 Ἰουνίου.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη χθὲς ἐνταῦθα, ὅτι τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα ἐγένοντο δεκτὰ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῆς Φραγκφούρτης, ἐλπίζεται δὲ ἡ παραδοχὴ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τοῦ Βερολίνου. Ἐπὶ τῇ εἰδήσει ταύτῃ αἱ μετοχαὶ τῶν ἑλληνικῶν δανείων, ἰδίᾳ δὲ αἱ τοῦ δανείου τῶν 135 ἑκατομμυρίων, ὑπέστησαν οὐσιώδη ὑπερτίμησιν ἐν Λονδίνῳ ἧς ἀντίκτυπος εἶνε καὶ ἡ ἐνταῦθα χθὲς παρατηρηθεῖσα

οὐχὶ τόσον σημαντικὴ καθόσον ἡ εἴδησις ἀργὰ ἐγνώσθη ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 23 Ἰουνίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν κατῆλθεν ἐκ Δεκελείας ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεύς. Ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὰς διαφόρους ἀρχὰς καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 23 Ἰουνίου.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Δυτικῶν κ. Μαραγκὸς ἐπεσκέφθη χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, μεθ' οὗ συνδιελέχθη ἐπὶ ὥραν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 22 Ἰουνίου.

Εἰς τὴν πρώτην παραζάλην ἐκ τῆς πανωλεθρίας ἣν ὑπέστη ἡ ἀντιπολίτευσις ἐν Θεσσαλίᾳ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν Λαρίσσης ἄναρθροι μόνον φωναὶ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ λάρυγγος τῶν λαβόντων τὸ σκληρὸν μάθημα. Δὲν ὑπάρχει ἐπαρχία μὴ καταψηφίσασα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Γεωργιάδου τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ δὲ πανηγυρικὴ αὕτη ἐκδήλωσις τῶν ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως αἰσθημάτων τῶν Θεσσαλῶν εἶνε μία ἔτι ἀπόδειξις, ὅτι ἐννοοῦσι καλῶς οὗτοι ὁποῖον εἶνε τοῦ τόπου τὸ συμφέρον, ἐννοοῦσιν ὅτι πᾶσα ὑποστήριξις παρεχομένη τῇ Κυβερνήσει, ἥτις ὑπόσχεται ἔργα καὶ δεικνύει εἰλικρινῆ μέριμναν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς χώρας, εἶνε καθῆκον, καὶ τὸ καθῆκον τοῦτο ἐπετέλεσαν ἀθρόοι. Κατὰ 2666 ψήφους ὑπερτέρησεν ὁ κ. Λογιωτάτου τὸν ἀντίπαλόν του, ὡς τηλεγραφεῖ ἐκ Λαρίσσης ὁ κ. Νομάρχης ἔχων ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ ἀποτελέσματα· τὴν δὲ καταπληκτικὴν ταύτην πλειονοψηφίαν δὲν ὀφείλει βεβαίως ὁ κ. Λογιωτάτου εἰς τὸ ἀτομόν του, ἀλλ' εἰς τὴν ἑδραίαν δημοτικότητα καὶ ἀσάλευτον ἀγάπην, ὧν ἀπολαύει ἡ κυβέρνησις ἐν Θεσσαλίᾳ. Πρὸ τοιούτου δὲ ἀποτελέσματος ἡ μόνη ἐπιβαλλομένη εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν συμπεριφορὰ εἶνε ἡ σιωπή. Διότι ἂν ἔχουσα αὕτη τὸν κ. Γεωργιάδην ὑποψήφιον κατώρθωσε τοιαύτην νὰ ἐπιτύχῃ πανωλεθρίαν, φανταζόμεθα ὁποία ἤθελεν εἶσθαι ἡ θέσις αὐτῆς ἂν ἐξέθετεν ὡς ὑποψήφιόν της οἱονδήποτε ἄλλον ἀσημότερον.

ΩΡΑ, 24 Ἰουνίου.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Μάϊον αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις ἐν γένει ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 2,088,306 καὶ 50 °/₀ ἤτοι·

Κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 1,872,825.23.

Κατὰ δὲ τὸν Μάϊον τοῦ 1886 εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ 1,174,609 καὶ 36 °/₀.

Συγκρίνοντες τὰς τελωνειακὰς εἰσπράξεις τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. πρὸς τὰς τῶν ἀντιστοίχων μηνῶν τῶν ἐτῶν 1887 καὶ 1886, παρατηροῦμεν, ὅτι τὸν παρελθόντα Μάϊον αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις ὑπερτέρησαν τὰς μὲν τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 215,481.27 τὰς δὲ τοῦ Μαΐου τοῦ 1886 κατὰ δραχμὰς 913,697 καὶ 14 °/₀.

ΩΡΑ, 25 Ἰουνίου.

Κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον ἐ. ἔ. τὸ ἀντίτιμον καταναλωθέντων εἰδῶν μονοπωλίου ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 543,254 καὶ 15 °/₀, τὸ δὲ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 471,012 καὶ 80 °/₀ ἤτοι·

Τὸ ἀντίτιμον τῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα καταναλωθέντων εἰδῶν ὑπερέβη τὸ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 72,241 καὶ 35 °/₀. Τὸ δὲ ἀντίτιμον τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Μαΐου 1888 καταναλωθέντων εἰδῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Μάϊον 1888 εἰσεπράχθησαν 2,762,781.65.

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους 1887 εἰσεπράχθησαν 2,481,623,05.

Συγκρίνοντες κατὰ μέρος τὴν κατανάλωσιν τῶν πέντε μηνῶν πρὸς

τοὺς ἀντιστοίχους μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους παρατηροῦμεν ὅτι ἐφέτος εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλέον :

Ἐκ πετρελαίου	Δρ.	82,377.50
Ἐκ πυρείων	»	27,555.95
Ἐκ παιγνιοχάρτων	»	7,929.85
Ἐξ ἅλατος	»	163,295.20
		281,158.50

25 Ἰουνίου.

Ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς γερμανικῆς πρεσβείας δίδεται σήμερον γεῦμα εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν κ. Στ. Δραγούμην, τὸν στρατηγὸν Δέρενταλ, τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Σμόλενιτς, τὸν ὑπολοχαγὸν Φὸν Λούκβαλδ, τὸν Ἴλαρχον κ. Μεταξᾶν καί τινα τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος.

THE TIMES, July 6, 1888.

MONEY—MARKET

The Greek bonds of 1881 and 1881 finally left off without material change, but the Monopoly loan was again well supported and rose 1 to 71.

26 Ἰουνίου.

ΤΟ ΦΑΛΗΡΟΝ. — Ἔξω ἐν τῷ περιπάτῳ ἦτο καὶ ὁ κ. πρωθυπουργός.

24 Ἰουνίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαῖτρ, ὁ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας στρατηγὸς Δέρενταλ, ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Σμόλενιτς, ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ στρατηγοῦ λοχαγὸς Λουκβάλδ καὶ ὁ Ἴλαρχος Μεταξᾶς.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Ἰουνίου.

Περὶ τῆς τελευταίας ἐκλογῆς ἐν τῷ νομῷ Λαρίσσης ἀναγινώσκομεν ἐπικυροῦντα ὅσα εἴπομεν καὶ ἐν τῷ «Βόλῳ» γράφοντι ἐξ ἐπιτοπίου ἀντιλήψεως: «Ἴσως, ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις ἐχαρακτήριζεν ὡς προσωπικὸν τὸν ἀγῶνα μεταξὺ τῶν δύο ὑποψηφίων καὶ δὲν ἀνεβίβαζεν αὐτὸν εἰς πάλην μεταξὺ συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, ἴσως εἶχε τὴν νίκην, ἢ τοὐλάχιστον ἐμετρίαζε τὴν διαφοράν, ἥτις μικρὸν ὑπολείπεται σήμερον τῶν τριῶν χιλιάδων ψήφων, ἀλλ' ὁ χαρακτηρισμὸς οὗτος ὑπῆρξε διὰ τὸν κ. Γεωργιάδην ὁ πολιτικὸς τάφος. Ἐν αὐτῷ τῷ Πηλίῳ, ἐξ οὗ κατάγεται ὁ κ. Γεωργιάδης καὶ διαπρεπῆ κατέχει θέσιν μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν του, ὑπελείφθη πολὺ τοῦ ὑποψηφίου τῆς συμπολιτεύσεως.

Ὁ θεσσαλικὸς λαός, ἀρχῆθεν γνοὺς τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὡς ἐλευθέρου λαοῦ καὶ μελετήσας τάς τε ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς τοῦ ἔθνους ἀνάγκας, δὲν ἠδύνατο ἢ ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν νοημοσύνῃ νὰ ταχθῇ ὑπὲρ τοῦ συστήματος τοῦ κ. Τρικούπη, δι' οὗ καὶ μόνον πιστεύει ὅτι ἐπιτευχθήσεται ἥ τε ἐθνικὴ ἑνότης' ἡ εὐημερία καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς χώρας».

29 Ἰουνίου.

Πρὸ ἡμερῶν ἀπεστάλη εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν κιβωτίδιον μετ' ἀνωνύμου ἐπιστολῆς, ἀγγελλούσης ὅτι τοῦτο περιέχει ἀρχαιότητας, δωρουμένας αὐτῷ παρ' ἀγνώστου. Χθὲς τὴν πρωΐαν τὸ κιβωτίδιον ἠνεῴχθη παρουσίᾳ τοῦ γνωστοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καββαδία, εὑρέθησαν δ' ἐν αὐτῷ νομίσματα καί τινες λίθοι, ὅλα περὶ τὰ 300 καὶ μεγίστης ἀξίας, παρελήφθησαν δὲ προχθὲς ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπὶ τοῦ νομισματικοῦ μουσείου ἐπιτροπῆς ὅπως ταξιτευθῶσιν ἐν αὐτῷ.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ὁ κ. Τρικούπης συνέστησε τοπογραφικὴν ἀποστολὴν διὰ τὴν κατασκευὴν τοπογραφικοῦ χάρτου τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἄρτης, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ κ. Α. Μαυροκορδάτου καὶ ἐκ τῶν ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ πεζικοῦ κ. κ. Στάβαρη, Καραγιαννοπούλου, Ματσαράκου, Στιουπάκου, Γ. Στρατάκου, Δερλερέ, Γιανναχίτσα, Ζούκη καὶ Ἀλεξανδρῆ. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπέρχεται εἰς Θεσσαλίαν τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἰουλίου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Ἰουνίου.

Πρό τινων ἡμερῶν ἀνηγγείλαμεν τὴν εἴδησιν, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης φέτος, ἐν τῇ ὑποβολῇ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1889 εἰς τὴν Βουλήν, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς μίαν καινοτομίαν, ἣν εἴχομεν χαρακτηρίσει ὡς χρησιμωτάτην, νὰ συνυποβάλῃ δηλαδὴ ἐν εἴδει παραρτήματος ὁμοῦ μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους καὶ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν διαφόρων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ κοινωφελῶν ἑταιρειῶν, ὧν ἡ ἐποπτεία, δυνάμει τῶν κειμένων νόμων, ἀνήκει εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ἐπικροτοῦμεν πληρέστατα τὴν καινοτομίαν ἣν ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγάγῃ φέτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὁ κ. Τρικούπης· μετὰ λύπης δὲ ἐμάθομεν, ὅτι τινὲς τῶν ἐν λόγῳ κοινωφελῶν ἑταιρειῶν, καὶ ὀνομαστὶ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία, ἠρνήθησαν νὰ συμμορφωθῶσιν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ζητήσαντος τὴν προπαρασκευὴν καὶ εἰς αὐτὸ ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας ὑποβολὴν τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τῶν ἀπολογισμῶν αὐτῶν. Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἐνόμισεν, ὅτι πρόκειται νὰ καταπατηθῶσι τὰ προνόμια αὐτῆς, καὶ ὅτι ὁ προϋπολογισμός της, ἀντὶ νὰ ψηφίζηται παρ' αὐτῆς, θὰ ψηφίζηται εἰς τὸ ἑξῆς παρὰ τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ὁ τοιοῦτος φόβος εἶνε ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος, διότι, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, πρόκειται ἁπλῶς μόνον περὶ ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Ἰουνίου.

ΕΚ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Ἀριθμοῦμεν δύο καὶ πλέον μῆνας ἀφότου σύμπασα ἡ περιφέρεια τοῦ νομοῦ μας διατελεῖ ἐν ἀδιαλείπτῳ κινήσει. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἦλθον καὶ παρῆλθόν ὑψίστης ἢ ἥσσονος σπουδαιότητος διάφορα γεγονότα, ὧν ἡ μνήμη θὰ παραμένῃ ἀλώβητος εἰς τὰ ἐκλογικὰ χρονικὰ τοῦ νομοῦ Λαρίσσης. Καὶ πῶς ὄχι; μήπως πρόκειται περὶ ἁπλῆς παρωνυχίδος; Τὸ ζήτημα ἵστατο, ὡς βλέπετε, λίαν ὑψηλά. Προέκειτο νὰ ἀποφανθῶσιν 20,000 περίπου ἐκλογεῖς, ἂν στέργωσιν εἰς τὸ νῦν διέπον τὴν χώραν μας κυβερνητικὸν σύστημα καὶ ἐκ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἥτις θὰ ἦτο ὁ θρίαμβος ἢ ἡ καταδίκη τοῦ κ. Τρικούπη, νὰ καταδειχθῇ κατ' ἀναλογίαν ποῖον τὸ γενικὸν αἴσθημα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐκ τούτων κατανοεῖτε ἤδη εὐκόλως ὁπόσον μεγάλη καὶ σπουδαία ἔδει νὰ ἀποδοθῇ σημασία εἰς τὴν προχθὲς γενομένην ἐπαναληπτικὴν βουλευτικὴν ἐκλογήν.

Ὑπὸ ἀρκετὰ περιέργους συνθήκας διεξήχθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Λογιωτάτου. Διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξωμεν πόσον ἐφρόντισε διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του ἀρκεῖ νὰ σᾶς ἀναφέρωμεν, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ἀφῆκε τὴν κάλπην του ἀναντιπροσώπευτον μεταβὰς πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀσθενῶν του. Καταχωρίζομεν ὧδε τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. βουλευτάς.

«Κυρίους Ἀναστ. Ζαρμάνην, Ι. Παπαδόπουλον, Κων. Μαρκίδην.

Τὸ ἐκδηλωθὲν χθὲς πολιτικὸν φρόνημα τῶν ἐκλογέων τοῦ νομοῦ Λαρίσσης ἐπιβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑποχρεώσεις ὧν τὴν μεγάλην σημασίαν ἐκτιμῶ δεόντως, εὐγνώμων δὲ ἐπὶ τῇ εὐμενείᾳ τοῦ θεσσαλικοῦ λαοῦ, πέποιθα ὅτι θὰ ἀνταποκριθῶ πληρέστατα εἰς τὰ αἰσθήματα αὐτοῦ».

Χ. Τρικούπης

29 Ἰουνίου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν προνοῶν περὶ τῆς ὑγείας τοῦ στρατοῦ διέταξε χθὲς ὅπως διακοπῶσι τὰ γυμνάσια, ἐφόσον ἐξακολουθεῖ ὁ ἀφόρητος καύσων τῶν ἡμερῶν τούτων.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

Ὁ θεσσαλικὸς λαὸς ἀκλόνητος ἀνέκαθεν εἰς τὰς πολιτικὰς πεποιθήσεις του, προσῆλθεν εἰς τὴν κάλπην ἀκράδαντον ἔχων πίστιν τῇ κυβερνήσει τοῦ κ. Χ. Τρικούπη καὶ ἔδωκε τὴν λευκὴν αὐτοῦ ψῆφον τῷ δεδοκιμασμένῳ φίλῳ αὐτῆς κ. Ἀχιλλεῖ Λογιωτάτῳ, ὑπερτερήσαντι κατὰ 2610 ψήφους τοῦ κ. Ν. Γεωργιάδου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 30 Ἰουνίου.

Ο ΦΟΡΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

Ἐνῷ ἄλλοτε διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου τούτου, ἐπίσης καὶ ἄλλων, ἦτο ἀνάγκη νὰ ἵσταται ἐπὶ ποδὸς στρατὸς ὁλόκληρος, νὰ γίνωνται φρικώδεις καταδιώξεις καὶ φυλακίσεις καὶ νὰ τίθενται εἰς ἐνέργειαν χίλια ἄλλα βασανιστήρια, διὰ τοῦ νέου νόμου ὅλα αὐτὰ κατεδείχθησαν περιττά, ὅλοι δὲ οἱ ὀφειλέται ὄχι μόνον ἐγκαίρως ἔσπευσαν νὰ καταβάλωσι τὰ ὀφειλόμενα, ἀλλ' ἐθεώρουν καὶ ὡς ἰδιαιτέραν χάριν, ἐὰν ἐδίδετο εἰς αὐτοὺς ἡ προτίμησις νὰ πληρώσωσιν ὀλίγον ἐνωρίτερον διὰ νὰ γλυτώσουν. Τοιουτοτρόπως ἐκ τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν, εἰς ὅσας ἀνῆλθεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος ἐν Ἀθήναις, εἶχον εἰσπραχθῇ ὑπὲρ τὰς ὀκτα-

κοσίας χιλιάδας δραχμῶν μέχρι τῆς προχθές, εἶνε δὲ ἐκτὸς ἀμφιβολίας ὅτι ὅταν σήμερον πληρώσωσιν οἱ εἰσπράκτορες τοὺς λογαριασμούς των, πολὺ ὀλίγοι θὰ εἶνε οἱ καθυστεροῦντες, διότι ὡς γνωστὸν ἀπὸ τῆς αὔριον ἄρχεται τὸ πρόστιμον 20 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ οἱ τόκοι. Ἀγγέλλεται ὅτι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἔφερεν ὁ νόμος ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν.